
x-rite
colorchecker CLASSIC
mm

13908 V. M. 6. 1. 4° IV. 5

Tabula

Tabula totius operis sm numerum cartharum.

De aduentu cartha. i
De sancto andrea z
De.s.nicolao con. 4
De sancto ambrosio 5
De.s.lucia vir.⁊ mar. 6
De sancto thoma 7
De natiuitate dñi 8
De sancta anastasia 9
De sancto stephano 10
De.s.Joanne apostolo 11
De Innocentibus
De.s.thoma cantua. 12
De sancto siluestro 13
De circuncisione dñi 15
De epiphania 19
De.s.paulo pmo beremi.
De sancto remigio 17
De sancto hylario
De sancto machario
De sancto felice
De sancto marcello 18
De sancto antonio
De sancto fabiano
De sancto sebastiano 19
De sancta agnete 20
De sancto vincentio
De sancto basilio 21
De.b.ioanne clemosy. 22
De cõuersione sãcti pauli. 23
De sancta pãula 24
De sancto iuliano 25
De septuagesima
De sexagesima
De quinquagesima
De quadragesima 26
De quatuor temporibus
De sancto ignatio
De purifi.be.Marie 27
De sancto blasio
De sancta agatha 29
De sancto vedasto
De sancto amando
De sancto valentino
De sancta iuliana 30
De cathedra sãcti petri 31
De sancto mathia
De.s.thoma de aquino 32
De sancto gregorio 33
De sancto longino 35
De sancto benedicto 36
De sancto patricio 37
De.s.vincentio cõfessore 37
De dominica annũciatiõe 38
De sancto thimotheo
De passione domini 39
De resurrectione domini 41
De sancto secũdo
De.s.maria egyptiaca 43
De sancto georgio 44
De sancto marco
De sancto marcellino 45
De sancto vitale
De ẽdã virgine antiochie 46
De.s.petro martyre 47
De sancto philippo
De sancto iacobo minore 49
De inuẽtiõe sancte crucis 51
De.s.ioãne añ portã latinam
De letanijs 52
De ascẽsione dñi no stri 53
De spiritu sancto 54
De sancto gordiano
De.s.nereo⁊ archileo
De sancto pancratio 56
De sancto vrbano
De sancta petronilla
De sancto petro exorcista
De sancto pmo⁊ feliciano
De sancto barnaba. 57
De sancto vito
De sancto quirico⁊ iulita
De sancta marina
De sancto geruasio⁊ ptasio 58
De sãcto ioanne baptista 59
De sancto ioanne⁊ paulo 60
De sancto leone papa
De sancto petro apostolo 61
De sancto paulo apostolo 63.
De.7.fratribus marty.
De sãcta theodora.
De sancta margarita 66.
De sancto alexio
De sancta prarede.vir.
De sancta maria magda. 67
De sãcto apollinare
De sãcta christina 69
De sancto iacobo 70
De sancto xpoforo 71
De.7.dormientibus 72
De sancto nazario⁊ celso
De sancto felice
De sancto simplicio faustino⁊ beatrice 73
De sa ncta martha
De sãcto abdõ⁊ sẽnen
De sancto germano 74
De sancto eusebio
De.7.fratribus machabeis.
De scõ petro ad vincula 75
De sancto stephano pa.
De inuẽtiõe corpis sci stephãi 76
De sancto dominico 77
De sancto cyriaco
De sancto laurentio 80
De sancto hippolito
De assũptiõe beate marie 83
De sancto sixto martyre
De sancto donato 87
De sancto bernardo 88
De sancto timotheo
De sancto simphoriano
De sancto bartholomeo 90
De sancto augustino 91
De sancto ioanne baptista 94
De sancto felice presbytero
De sancto sauiniano⁊ sauina
De sancto lupo
De sancto mamertino 96
De sancto egidio
De natiuitate beate marie 97
De sancto adriano 99
De sancto gorgonio⁊ dozo.
De sancto protho⁊ iacintho
De exaltatione crucis 100
De sancto ioãne chryso. 101
De sancto cornelio papa
De sancta eupheñia
De sancto lamberto
De sancto matheo 103
De sancto mauritio 104
De sancta iustina 105
De sancto cosma⁊ damiano.
De sãcto porseo episcopo 106.
De sancto michaele 107
De sancto hieronymo
De sancto remigio 109
De sancto leodegario
De sancto francisco 110
De sancta pelagia
de sancta margarita 112
de.s.thayde
de sancto dionysio 113
de sancto calixto
de sancto leonardo 114
de sancto luca 115
de sancto chrisanto 116
de virginum passione 117
de.s.symone⁊ iuda 117
de sancto quintino
de sancto eustachio 118
de festiuitate oĩuz scõz 119
de cõmemoratiõe mortuoz 121
De corõatiõe.4.martyrum
De sancto theodoro.
de sancto martino. 123
de sancto buccio
de sancta cecilia. 125
de sancto clemente. 126
de sancto chrisogono.
de sancta catherina. 128
de sancto saturnino.
De sancto iacobo iterciso 130
de sancto pastore.
De sancto ioanne ab.

De gregorio papa nunc. 145.

De S. Vrsula et Soc.

K K LYCEAL-BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

de sancto moyse
de sancto arsenio 131
de sancto agathone.
de s. barlaam 132
de sancto pelagio 134
de dedicatiõe ecclie. 137
de sancta helisabeth 139
de passiõe decẽ miliũ mar. 142
de sancto iudoco
de sancto otmaro 143
de sancto conrado 144.
de sancto hilarione 144
de sancto turpino 144
de sancto guilielmo 145.
de sancta otilia 146
de sancto bonifacio 146
de sancta scholastica
de sancto roberto 146
de sancto floriano 147
de sancto erasmo. 148
de sancto culiano
de sancto henrico
de sancta barbara 149
de sancta brigida 150
de sancto gangolfo
de sancto vdalrico
de sancta affra
de sancto osualdo.
de sancta tecla.
de s. cunegunde 151
de sancta dorothea 152
de sancto bofgango 153
de sancto bernardino 154

Registrum.

a
¶ Reuerẽdi-
messiam: ⁊
puer accepta
admirans
b
Innocentius
¶ De noie
capiti
retur hanc
c
pler ratio
aliqua oriret
vndarum
da mollescere
d
meum in
Septuagesima
quatuor ele-
quo ad
e
mor oranti
tifer
audini: ⁊
credidit
f
nis captus
de corruptiõe
ambulabat
gere non
g
⁊ clericus
eo q̃
in imperio
ditas
h
ecclesia ab
opere
sus. Quem
ad deum
i
sed innumeros
nis: ⁊
vt eã decipe
abũdaret
k
Jcirco
Martha
receptam
humane
l
conuertit
ranegũdis
re charitatis
dei Iacobus
m
ille eas
meditans
inter se
tra ecclesiã
n
gere festinaret
er contingio
sit vos
ponensq̃
o
imperio ⁊
statim
cum infirmiores
angelo
p
iam celari
resurrexit
frequentiam
pius
q
quando de
ver ius
euolant: ⁊
statim
r
a temeritate
benedicebant
quoniã dignum
vellet
s
ignea
vt ad
maxime
p̃cedere
t
occisa
dulciter
sus idem
domine
v
olei
tumuo

Finis. Laus deo.

¶ Reuerendissimi fratris Jacobi de voragine genuensis archiepi. ordinis predicatorū. sc̄orum ac festorum per totum annum. Liber incipit.

VNiuersus tēpus pñtis vite decursus in quatuor distinguit. s. tps deuiatōis: renouatōis siue reuocatōis: recōciliatōis: t peregrinatōis. Tēpus deuiatōnis fuit ab Adam post q̄z. s. a deo deuiauit: t duravit vsq; ad Moysen. Et illud tps rep̄sentat eccl'ia a septuagesima vsq; ad pascha. Vñ t tunc legit liber geneſis: i quo ponit deuiatio p̄moꝝ parētū. Tps renouatōis siue reuocatiōis icepit a moyse: t durauit vsq; ad natiuitatē dñi nr̄i Jesu xp̄i: in quo hoies p pphetas ad fidē reuocati sūt t renouati. Et illud tps repūtat eccl'ia ab aduētu dñi vsq; ad natiuitatē xp̄i. vnde tūc legit Jsaias. Ubi de hac renouatiōe apte agit. Tps recōciliationis est illud i quo p xp̄z recōciliati sum⁹: t illud tps repūtat eccl'ia a pascha vsq; ad pentheco stē: vñ tunc legit apocalipsis vbi plene agit de myste rio huius recōciliatōis. Tps pegrinatōis est tps pñtis vite i quo peregrini t i pugna semp sumus Et istud tps repūtat eccl'ia ab octaua pētecostes vsq; ad aduētū: vñ t tūc legūtur libri regū t libri machabeoꝝ: in q̄bus de multiplici pugna agit: p quā spūalis pugna significat. Tps aūt id qđ est a natali dñi vsq; ad septuagesimā partim ꝙtinetur sub tpe recōciliatōis: qđ est tps letitie. s. a natali vsq; ad octauā epiphanie. partim sub tpe pegrinatōis. s. ab octaua epiphanie vsq; ad septuagesimā. Et pōt hec accipi quadruplex tēporū varia tio. Primo penes quatuor tēporū distinctiōes vt hyems referat ad p̄mū. ver ad sc̄oz: estas ad tertiū: autūnus ad quartū. Et ratio app̄opriatōis satis patet. 2°. penes quatuor dici partes: vt nox referat ad p̄mū. mane ad 2m: meridies ad tertiū: vesper ad q̄rtū. Licet aūt p̄ius fuerit deuiatio q̄z renouatio: tū eccl'ia potius icipit oīa sua officia in tpe renouatōis q̄z deuiatiōis. i. i aduētu potius q̄z in septuagesima: t hoc duplici rōne. Primo ne vi deat icipere ab errore. tenet. n. rē t nō segtur ordinē tpis: sicut euāgeliste sepius faciūt. Sc̄o qm̄ p aduētū Xp̄i oīa renouata sunt: ppter qđ tps id dicit tps renouatōis. Apoc. tertio. Ecce noua facio oīa. Cōgrue igit in hoc tpe renouatōis eccl'ia oīa officia renouat. Ut igit ordo tpis ab eccl'ia distinctus seruet primo agemus de festiuitatibus. q̄ occurrūt infra tps renouatōis: qđ tps eccl'ia repūtat ab aduētu vsq; ad natiuitatē dñi. 2°. de illis q̄ occurrūt infra tps qđ partim ꝙtinet sub tpe recōciliatōis. partim sub tpe pegrinatōis: qđ tps repūtat eccl'ia a natiuitate vsq; ad septuagesimam. 3° de illis q̄ occurrūt infra tps deuiatōis: qđ tps repūtat eccl'ia a septuagesima vsq; ad pascha. 4° de illis q̄ occurrūt infra tps recōciliationis: qđ tps repūtat eccl'ia a pascha vsq; ad octauā pētecostes 5°. de illis q̄ occurrūt infra tps pegrinatōis qđ tps repūtat eccl'ia ab octaua pētecostes vsq; ad aduētū

¶ De tempore renouationis: t primo de aduentu domini nostri Jesu christi.

a ADuētus dñi p q̄tuor septimanas agitur: ad significādū q̄ q̄tuor sunt aduētus. s. i carne: in mēte: i morte: t ad iudiciū. Ultima. n. septimana nō finit: q: sc̄oꝝ gloria q̄ dabit in vltio aduētu nunq̄z termiabit. Hic ē q̄ primū risoriū pri me dñice aduētus cōputato Gloria p̄ri. quatuor vsus continet: vt p̄dictos quatuor aduētus designet. Lz aūt quadruplex sit aduētus: tū eccl'ia de duplici. s. in carne: et ad iudiciū: videt memoriaz facere: sicut i officio ipius tēporis pz. Hinc ē etiā q̄ ieiuniū aduētus parti ē exultatiōis: t parti meroris. Hā rōne aduētus i carne dicit ieiuniū exultatiōis: rōne aduētus ad iudiciū dicitur ieiuniuz meroꝝ. Et ad hoc inuēdū eccleſia cātat tūc q̄daz cātica letitie: t hoc ppter aduētū misericordie. q̄dā vero deponit: et hoc ppter aduētū seuere iusticie t meroris. Circa aduētū igitur i carnē duo videri possūt. s. aduenientis opportunitas: t aduentus vtilitas. Opportunitas veniēdi attendit p̄mo ex parte hoīs: qui p̄ro i lege nāe q̄uictus fuit defectu diuine cognitiōis. vnde t tūc i pessimos errores idolatrie cecidit: et iō coact⁹ est clamare ac dicere. Nō deest q ipleat: sed qui iubeat. Deide lex aduenit iubens: in qua cōuict⁹ est de ipotētia. ibi enī solūmō est erudit⁹: sz nō a peccato liberatus: nec p aliquā gratiā ad bona adiut⁹. Et iō coactus est mutare ppositū ac dicere. Nō deest qui iubeat: sed qui ipleat. Opportune igit fili⁹ dei venit quādo hō de ignorātia t ipotētia cōuict⁹ fuit: ne si ante venisset hō suis meritis salutē aſcriberet: t ideo medicine grat⁹ non eēt. secūdo ex parte tēporis qm̄ venit in plenitudine tēporis. Gal. 7. Ut vbi venit plenitudo tēporis tc. Aug⁹. Multi dicūt ire nō ante venit Christus: q: nōdū venerat plenitudo tpis moderāte illo: p quē facta sunt tēpora. Deniq; vbi venit plenitudo venit ille qui nos liberaret a tpe. Liberati aūt a tpe vēturi sumus ad illā eternitatē: vbi nullū est tēpus. Tertio ex parte vulneꝝ t morbi vniuersalis. Qm̄ enī morbus erat vlis: opportunū fuit vlem exhiberi medicinā. vnde dicit Augustinus. q: tūc magnus venit medicus q̄do p totū mūdū magn⁹ iacebat egrotus vnde eccl'ia in. 7. antiphonis. q̄ cātant añ natiuitatē dñi ondit multiplicitatē sui morbi: t ad quēlibet petit remediū medici. Añ sigdē aduentū filij dei i carnem eramus ignorātes vt ceci: penis eternis obligati: serui diaboli: mala pcti ꝙsuetudine vincti: tenebris obuoluti: exules a p̄tria t expulsi. Jōq; cū indigemus doctore: redēptore: liberatore: eductore illuminatore: t saluatore. Quia igitur ignorātes eramus. ideo i digebamus ab ipso doceri. Et iō statim i p̄ma antiphona clamamus. O sapiētia q̄ ex ore altissimi pdisti. tc. veni ad docēdū nos viā prudētie. Sz parū pdesset si doceremur cū nō redimerenur: t iō ab ipso redimi postulamus: cū i sc̄a clamamus. O adonay: t dux dom⁹

a

Est Conuētus fratrum Eremit. Discal. S. P. Augustini ad S. Josephum Labaci.

israel ⁊c. veni ad redimēdū nos i brachio extēso. Sz qd ꝓdesset si ēēm⁹ docti ⁊ redēpti: ⁊ adhuc p⁹ redēptionē detineremur captiui: Et iō liberari petim⁹ cū i tertia clamam⁹. O radix icsse ⁊c. veni ad liberādū nos tā nolī tardare. Sz qd ꝓdesset captiuis: si essēt redēpti ⁊ liberati si nōdū essēt ab oī vinculo absoluti. vt. s. sue ptātz essēt: ⁊ libere quo vellēt ire possēt: parū igit ꝓdesset si nos redemisset ⁊ liberasset: si cōuictos teneret. ⁊ iō ab oīb⁹ pcti vinculo educi petim⁹ cū in ūrta clamam⁹. O clauis dauid ⁊c. veni ⁊ libera: ⁊ educ victos de domo carceꝛz ⁊c. Sz q illi q diu fuerūt i carcere hūt oculos obtenebꝛatos: nec clare videre pūt: iō post absolutionē carceꝛz restat nos illuminādos: vt videamus quo ire debem⁹. Et iō in qnta clamam⁹. O oriēs splēdoꝛ lucz eterne ⁊c. veni ⁊ illumia sedētes i tenebꝛis ⁊ vmbꝛa mortē. Sz si essem⁹ docti cū ab inimicz penit⁹ liberati ⁊ illumiati sumus: qd valeret nisi deberem⁹ saluari: ⁊ iō i duab⁹ seqnētib⁹ saluari petim⁹ cū dicim⁹. O rex gētiū ⁊c. veni ⁊ salua hoīez quē de limo formasti. Itē. O hemanuel veni ad saluandū nos dñe de⁹ nr̄. In ꝓma āt petim⁹ salutē gētiū. vñ dicit. O rex gētiū. in scōa salutē iudeoꝛū qb⁹ de⁹ dederat legē. vñ dicit. O hemanuel dux ⁊ legifer nr̄ ⁊c. Utilitas gūt ipsius aduēt⁹ a diuersis scīs diuersimode assignat. Ipe nāqz dñs sicut ꝓz Luce 4°. propt̄ septē vtilitates se venisse ⁊ missuz eē testatur dicēs. Spūs dei sup me ⁊c. vbi p ordinē dicit se missū esse ad pauperū cōsolationē: ad cōtritoꝛū sānationē: ad captiuoꝛū liberationē: ad ceconū illumiationē: ad peccatoꝛū remissionē: ad totī⁹ humani gēnis redēptionē: ⁊ ad meritoꝛū retributionē. Augustin⁹ aūt ponit tres vtilitates sui aduēt⁹ dicēs. In isto seculo maligno quid abūdat nisi nasci: laboꝛare: ⁊ mori. Hec sūt mercimonia negociatiōis nr̄e: ⁊ ad tales mercēs mercatoꝛ ille descēdit. Et q: oīs mercatoꝛ dat ⁊ accipit. dat qō habet: ⁊ accipit qō nō hz: Christus in hac mercatura dedit ⁊ accepit. Accepit qō hic abūdat scīz nasci: laboꝛare: ⁊ mori. Dedit renasci: resurgere: ⁊ in eternū regnare. Iō aūt venit ad nos celestis negociatoꝛ accipe ignominiā ⁊ dare honoꝛē. Subire mortē: ⁊ dare vitā: haurire ignominiā: et dare gloriā. Bꝛego. aūt ponit ūtuoꝛ vtilitates siue cāusas aduētus dicēs. Studebāt oēs supbi de Adā stirpe ꝓgeniti pūtis vite ꝓspera appetere: aduersa deuitare: opꝛobria fugere: gloriā sequi. Venit iter eos dñs aduersa appetēs: gloriā fugiens: ꝓspera spnēs: opꝛobria āplectēs. Itē Bꝛego. Expecrat⁹ xp̄s venit: veniēs noua docuit: docens mira exercuit: mira faciens praua toleravit. Bern. quoqz alias vtilitates ponit dicēs. Tripli ei morbo miserabilit laboꝛam⁹. Nā ⁊ faciles sum⁹ ad seducēdū: debiles ad operādū: ⁊ fragiles ad resistēdū. Si discernere volum⁹ iter bonū et malū decipimur: si tētam⁹ facere bonū deficim⁹: si cona mur resistere malo sūpamur. Necessari⁹ est proin de salnatoꝛz aduēt⁹: vt i nobis ꝓfidē habitās illuminet ecitatē nostrā: ⁊ nobiscū manēs adiunet in ūrmitatē uostrā: ⁊ ꝓ nobis stās fragilitatē nr̄az ꝓtegat ⁊ ꝓpugnet. ¶ Circa z^m aduētū. s. ad iudicium: duo videda sūt. s. anticedētia iudiciū: ⁊ cōcomitātia. Antecedētia autē sūt tria. s. signa terribilia: antichristi fallacia: ⁊ ignis vehemētia. Signa aūt terribilia ponūtur qnqz. Luce. xi. Erūt signa i sole luna ⁊ stellis: ⁊ i terris pressura gētiū pre cōfusione sonit⁹ maꝛz ⁊ fluctuū. Tria signa ꝓma determinant Apoca. 6. Sol fact⁹ est niger tanqz saccꝰ cilicin⁹: ⁊ luna facta ē sicut sāguis ⁊ stelle celi ceciderūt sup terrā. Celū aūt dicit hic celū aereū: ⁊ stellaꝛū cadūt vocant asub: q: habēt similitudinē stellaꝛū. Et dicunt steile cadere de celo ꝓz vulgi opinionē qñ asub descēdit. Unde ⁊ scriptura conformat se cōi mō loquēdi. Tūc aūt maxime fiet talis ꝓpressio: q: ignea q̄litas abūdabit: ⁊ hoc faciet de⁹ ad terroꝛē peccatoꝛū. De ūrto signo qō erit ꝓsura i terrz legit Matth. 24. Erit tūc tribulatio magna q̄lis nunqz fuit ab initio mūdi ⁊c. Quītū fig^m scīz cōfusionē maꝛz qdā existimāt eē: q mare cuz magno fragoꝛe peribit a pristina q̄litate sm illud Apoca. xi. Et mare nō ē. vel sm alios ille sonit⁹ erit: qñ non sine magno murmure. 40. cubitz sup mōtes elenabit. Augustin⁹ in ānalib⁹ hebꝛeoꝛū inuenit. 15. signa ꝓcedētia iudiciū: ꝓz vtrū cōtinue futura sint an ītꝛpellati nō expꝛessit. ¶ Signa aūt die iudicij. Prima die eriget se mare. 40. cubitis sup altitudines mōtiū stās i loco suo quasi mur⁹. Secūda die tātū descēdet: q vix videri poterit. Tertia marine bellue apparētes sup mare dabūt mugit⁹ vsqz ad celū: ⁊ earū mugit⁹ solus de⁹ intelliget. Quarta ardebit mare et aq̄. Quinta arbores ⁊ herbe dabūt roꝛē sāguineuz. In hac ēt qnta die: vt alij asserūt: oīa volatilia celi cōgregabunt i cāpis: vnūquodqz genus in ordine suo nō gustantia neqz bibētia: sed vicinū aduētū iudicij formidātia. Sexta ruēt edificia. In hac etiā sexta die vt dicitur: flumīa ignea surgēt ab occasu solis cōtra sactem firmamēti vsqz ad ortū cōcurrētia. Septīa pre ad inuicē collident: ⁊ i quatuoꝛ partes scīdentur. Et vnaqueqz pars vt dicit: collidet alteraz: nesciet qz hō sonū illū: sed tm̄ de⁹. Octaua fiet generalis terremot⁹ qui adeo erit magn⁹: q nullus hō: nullū aīal stare poterit: ꝓz ad solū oīa ꝓsternēt. Mona equabit terra ⁊ oēs montes ⁊ colles in puluerē redigent. Decia eribūt hoīes de cauernis: ⁊ ibūt valde amētes: nec muti log poterunt. Undecima surgēt ossa mortuoꝛū ⁊ stabūt sup sepulchꝛa. Oīa enī sepulchꝛa ab ortu solis vsqz ad occasū aperient vt ide mortui exire valeāt. Duodecima cadēt stelle. Oīa enī signa errātia ⁊ stationaria spargēt ex se igneas comas: ⁊ iterū tūc valde degnābunt asub. In hac etiā duodecīa die dicit q: oīa aīalia venīet ad cāpos mugictia nō gustātia nec bibētia. Tertiadecīa die morient vīentes vt cū mortuis resurgāt. Quartadecima ardebit celū ⁊ terra. Quītadecima fiet celū nouū ⁊ terra nona: ⁊ resurgēt oēs. Secūdū qō ꝓcedet iudicium erit antixpi fallacia. Ipse enī oēs conabit decipere quatuoꝛ modis. primo p callidā suasionez. Niteꝛ enī ꝓsuadere ⁊ ex scriptura firmare se esse

messiã. ⁊ in lege ꝓmissũ. Unde ⁊ legẽ xp̃i destruet ⁊ suã statuet. psalm⁹. Cõstitue dñe legislatorẽ super eos ⁊c. Glo. i. antixp̃z legis ꝓraue latorẽ. Daniel. ii. Et dabũt abominationẽ et desolationẽ tẽpli. Glo. Antixp̃s i tẽplo xp̃i sedebit ꝗsi de⁹ vt legẽ dei auferat. Scõo ꝙ miraculoꝝ opationem. z. Thessa. z°. Cui⁹ aduẽtus erit ſ̃z opationẽ sathane in oi vtute et signis ⁊ ꝓdigijs mẽdacib⁹. Apocal. iz. Fecit signa vt etiã ignẽ faceret de celo i terrã descẽdere. Glo. vt apostolis dat⁹ est spũs sanctus i specie ignis: ⁊ ille dabit spirituz malignũ in specie ignis. Tertio ꝙ donoꝝ largitionẽ. Dan. iz. Dabit eis ptãtẽ i multꝫ: ⁊ terrã diuidet gratuito. Glo. Antixp̃s deceptꝫ multa donabit ⁊ terrã suo exercitui diuidet. Quos enĩ suo terrore subiugare non poterit auaritia subiugabit. Quarto ꝙ tormẽtoꝝ illationẽ. Dan. 8. Supra ꝗs credi põt vniuersa vastabit. Itẽ Grego. loquẽs de antixp̃o robustos qdẽ iterficit: cũ eos qui mẽte inicti sũt corporaliꝫ vicit. Cõcomitãtia aũt iudiciũ erũt plura, primũ ē disceptatio iudicij. Judex enĩ i vallẽ iosaphat descẽdet. bonos a dextris ⁊ malos a sinistrꝫ statuet: ⁊ credẽdũ ē loco eminẽti eũ futurũ: vñ ceteri poterũt eũ videre. Nec itelligẽdũ ē ꝙ oẽs añ illã valliculã cõcludañ. qz hoc ē puerile: vt dicit Hiero⁹. ſz ꝙ erũt ibi ⁊ i locis circũadiacẽtib⁹. In parua aũt terra inumerabilia milia hoiuz cẽ possũt: marie qñ cõstringunt. Et si necesse fuerit electi erũt i aere eleuati corporũ agilitate. Dãnati ẽt ibi eẽ poterũt diuĩa suspẽdẽte vtute. Et tũc iudex cũ malis disceptabit: ⁊ eos ꝙ operib⁹ misericordie q̃ nõ habuerũt obiurgabit. Et tũc oẽs sup se plãgẽt ſz ꝙ oñdit christ⁹. dicẽs. Plãgẽt se sup se iudei videntes viuẽtẽ ⁊ vinificatẽ: quẽ ꝗsi hoiez mortuũ existimabãt. Et cõuĩcẽtes se corde vulnerato sceleus suũ denegare nõ poterũt. Plãgẽt ⁊ gẽtiles q vanis disputatiõib⁹ philosophorũ decepti irrationabiliẽ stultitiã putauerũt eẽ: deũ colere crucifixũ. Plãgẽt se sup se christiani pctõres: q magꝫ di lexerũt mũdũ q̃z christũ. Plãgẽt se sup se heretici q purũ hoiez crucifixũ direrũt cũ videãt ipsũ esse iudicẽ i quẽ cõpunxerũt iudei. Plãgent se sup se oẽs trib⁹ terre: qz nec resistẽdi vtus ē cõtra deum: nec facultas fugiẽdi añ faciẽ ei⁹. nec penitentie locus: nec satisfactiõis tẽpus. Ex angustia enĩ oĩum rerũ nihil eis remanet nisi luct⁹. z⁹ est differẽtia ordinis. Nã sicut dicit Grego. in iudicio erũt ꝗtuor ordines: duo ex parte reproborũ: ⁊ duo ex parte electorũ. Alij iudicañt ⁊ pereũt: qb⁹ dicet. Esuriui ⁊ nõ dedistis mihi manducare ⁊c. Alij enĩ nõ iudicañt et pereũt: sicut hi de qbus dicit. Qui nõ credit iã iudicat⁹ est: qz nec iudicꝫ vba pcipiũt qui nec ei⁹ vba nec fidẽ q nõ credũt fugare nolũt. Alij iudicañt ⁊ regnãt: sicut hi qb⁹ dicit. Esuriui ⁊ dedistis mihi mãducare ⁊c. Alij ñ iudicañt ⁊ regnãt sicut viri pfecti qui alios iudicabũt. Nõ q sniam ferãt qz hoc soli⁹ iudicꝫ erit: ſz dicunt iudicare. i. iuuãti assistere. Et illa assistẽtia erit ꝓmo ad sãctoꝝ honorẽ. Magn⁹ enĩ honor erit cũ iudice sessionez habere. iuxta qõ ꝓmisit dñs dicẽs. sedebit⁹ super sedes ⁊c. Scõo ad sniẽ cõfirmationẽ. Sniaz. n. iudicꝫ approbabũt. sicut aliqñ illi q iudici assistũt: ei⁹ sniaz approbãt: ⁊ ad ipsã approbãdã subscribunt. psal. Ut fiat i eis iudiciũ cõscriptum ⁊c. Ꝫ° ad malorũ cõdẽnationẽ: quos qdẽ cõdẽnabit ex vite sue cõparatiõe. Tertiũ ē signa passiõis. s. crux: claui: ⁊ cicatrices i corpe xp̃i. Hec erũt ꝓmo i oñsionẽ sue gloriose victorie: ⁊ iõ i excellentia glorie appebũt. Ũñ Chryso. sup Matth. Crux ⁊ cicatrices radiis solis erũt lucidiores. Itẽ cõsidera quãta sit vt⁹ crucꝫ. Sol obscurabit⁹ ⁊ luna nõ dabit lumẽ suũ vt discas q̃tũ crux ⁊ luna lucidior: ⁊ sole ꝑclarior est. z° i oñsione sue misericordie vt ex hoc ostẽdat q̃ misericordit boni sint saluati. ȝ° i oñsionẽ sue iustitie vt ex hoc oñdat q̃ iustissime reprobi sint dãnati: qz. s. tãtũ ꝑciũ sui sãguis cõtẽpserũt. Vñ i hec vba eis exprobrabit: vt dicit Chryso. sup Matth. dicẽs. ego pp vos hõ fcus sũ: pp vos alligat⁹ sũ ⁊ deligatus: ⁊ cesus: ⁊ crucifix⁹. Ubi ē tãtarũ iniuriarũq̃ mearũ fruct⁹: ecce ꝑciũ sãguis mei quẽ dedi ꝓ redẽptiõe aiarũ vrarũ. Ubi seruit⁹ vita: quã mihi ꝓ ꝑcio sãguis mei dedistis? Ego sup gloriã meã caros vos habui cũ essẽ de⁹ apparẽs hõ: ⁊ viliorẽ me oĩb⁹ reb⁹ viis fecistis. Nã oẽz rẽ vilissimã fre ampli⁹ dilexistis q̃z iustitiã meã ⁊ fidez. hec Chryso. ¶ Quartũ ē seueritas iudicantꝫ. nec fugiẽdi facultas erit. Nõ enĩ flectet timore: qz oĩpotẽs ē. Chryso. nec resistẽdi vtus ē cõtra cũ: nec munere potit corũpi: qz iustissim⁹ est. Bernũ. Veniet dies illa in q̃ plus valebũt pura corda q̃z astuta vba et cõscia bona q̃z marsupia plena. Ille enĩ ē q nõ fallet⁹ verbis nec flectet⁹ donis. Chryso. Tũc nec pecunie diuitib⁹ nec parẽtes iusti ꝓ parẽtibus intercedent. Nec ipsi angeli sicut solebant ꝓ hominib⁹ facient verbũ: qz nõ recipit sentẽtia iudicꝫ misericordiaz: sicut nec tẽpus misericordie iudiciũ. Itẽ Aug⁹. Expectat⁹ dies iudicij ⁊ aderit ille equissim⁹ iudex: q nulli⁹ potentꝫ psoñã accipit: cui⁹ palatiũ auro argẽtoq̃z nullus eps vel abbas vel comes corũpere poterit. Iterũ nec errore: qz sapientissim⁹ ē. L. eo pap. Ista ē sniа sũmi iudicꝫ: iste tremẽdus aspect⁹ cui quiũ ē oẽ solidũ: ⁊ aptũ oẽ secretũ: cui obscura clarẽt: muta rndẽt: silentiũ cõfitẽt: ⁊ sine voce mẽs loquit⁹. Et iõ cũ ei⁹ sapiẽtia sit talis ⁊ tãta ꝫ ipsius sapiẽtiã nihil valebũt allegatiões aduocatorũ: q scilz ꝑ suas loq̃ces aduocatiões possint cãz obtinere: nec sophismata philosophorũ. q. s. per suas sophisticas argutiões possint ei cõcludere: nec ꝑclarissima eloquia oratorũ. q. s. ꝙ hec possint euadere: nec arguere: nec astutie vsutorũ. s. q ꝑ suas vsutias vl astutias eũ fallere po int. De his ꝗtuor sic dicit Hiero. Quãti illic eligues ⁊ muti feliciores loq̃cib⁹ erũt: quo ad ꝓmũ. Quãti pastores philosophis. quo ad z°. Quãti rustici oratorib⁹. quo ad ȝ°. Quãti ebetes ꝑerẽdi sũt argutijs Ciceronis. quo ad 4°. ¶ Quitum ē accusatorꝫ horribil⁹. tres. n. accusatores tẽ ꝫ petores stabũt. ¶ Primus ē diabolus. Aug⁹. Presto tẽ erit diabolus recitãs vba pfessiõis nre: ⁊ obijciẽs nobis q̃cuq̃z fecim⁹ et qd boni tũc tẽporꝫ facere debuim⁹. Dicturus est

enī ille aduersarius. Equissime iudex iudica istū meū esse ⁊ mecū dāpnandū esse: heu heu nec poterit talis aperire os qui talis iuenīt: vt iuste cū diabolo deputet. Equissime index iudica istū meum esse ob culpā: qui tuus ee noluit p gratiā. Tuus ē per naturā: me⁹ est p miseriā. Tuus ob passionez: me⁹ ob suasionē. Tibi inobediēs: mihi obediens. A te accepit īmortalitatē stolā: a me hāc pānosaz qua idut⁹ est tunicā. tuā vestē dimisit: cū mea huc venit. vñ Aug⁹ hec. ¶ Secūdus accusator ppriū scelus. ¶Peccata enī ppria vnūquēq; accusabūt. Sapie. 4°. Venīet i cogitatiōe peccatorū suorū timidi: ⁊ traducet illos ex aduerso iniqtates eorūz. Bernardus. Tūc loquētia fiunt ei opa dicēt. Tu nos egisti: opa tua sum⁹: nō te deseremꝰ. multiplicib⁹ crimib⁹ eū accusabūt. ¶Terti⁹ accusator erit tot⁹ mūdus. Grego. Si q̄ris quis te accusat dico tot⁹ mūdus. Offenso enī creatore nro: offendit totus mūdus. Chrysо. In illo die nihil ē q̄d respōdeam⁹: vbi celū: et terra: aq̄: et sol: luna: dies: noctes: ⁊ tot⁹ mūdus stabūt aduersus nos i testimoniū peccatorūz nrōrū et si oīa tacerēt: ipse tamē cogitatiōes nre ⁊ opa specialit stabūt aduersū nos añ dñz nos fortiter accusātes. ¶ Sextū ē testis īfallibilis. Tres enī testes cōtra se tūc habebit peccator. vnū supra se. s. dñm qui erit iudex et testis. Jere. 29. Ego sum iudex ⁊ testis dicit dñs. Aliū itra se. s. cōsciētiā. Aug⁹. Quisquis futurū iudicē times presentē cōsciētiā corrige. sermo enim cause tue testimoniū cōsciētie tue. Tertiū iuxta se scilz ppriū angelū ad custodiā deputatū: qui tāq̄ cōscius oīuz que fecit cōtra eū testimoniū phibebit. Job. 20. Revelabūt celi. i. angeli iniquitatem eius. ¶ Septimū ē attractio pctōrz. de hoc sic dicit Grego. O q̄z anguste erūt tūc vie reprobi. superi⁹ erit iudex irat⁹: iferi⁹ horrēdū cahos: a dextris peccata accusātia: a sinistris īfinita demonia ad suppliciū trahētia. itus cōsciētia vrēs: foris mūdus ardēs: miser peccator sic deprehēsus quo fugiet: Latere erit īpossibile: apparere itolerabile: sustinere iportabile. ¶ Octauū erit sntia irreuocabilis. Illa enī sntia nunq̄z poterit reuocari: nec ab illa poterit appellari. Triplici enī de causa appellatio ī causis iudicialib⁹ nō recipit. ¶Primo propter iudicis excellētiā. vñ a rege ferēte sntiaz appellari i regno suo nō pōt: q: ī regno suo nullū supra se hz. Similiter ab iperatore vel papa nō potest appellari. Secōo ppter crimis euidētiā. quia q̄ crimē notoriū est appellari nō potest. Tertio ppter rē nō differēdā: q: si res nō recipit dilatiōez: q: fortitā ex dilatiōe pateret detrimētū. similit nō appellaf. ppter hāc triplicē rōnē ab illa sntia non poterit appellari. ꝓmo ppter iudicis excellētiā: q: iudex ille nullū supra se habet: sz ipse oēs excedit eternitate dignitate ⁊ ptāte. Vñ ab iperatore vel papa posset aliquo mō appellari ad deuz. A deo aūt ad nullū licet: q: supra se nullū habet. Secōo ppter crimis euidētiā. Oia enī scelera ⁊ crimia reprobor̄ ibidē nota erūt ⁊ manifesta. Hiero. Aderit illa dies ī q̄ facta nra q̄si in quadā tabula picta demōstrabunt. Tertio ppter rē nō differēdā. Nihil enī q̄d ibi agit dilationē patit: sz oīa in momēto in ictu oculi peraguntur.

¶ Etymologia sancti andree.

a Andreas interpretat decorus. vl re dor q̄d ē vir. vel dicit Andreas q̄si antropos. i. hō ab ana q̄d est sursū: ⁊ tropos q̄d ē cōuersio: q̄si sursū ad celestia cōuersus: ⁊ ad suū creatorē erect⁹. ¶ Fuit ergo decorus i vita: respōdēs i sapiēti doctrīna: virilis ī pena: ⁊ antropos in gloria. Eius passionē prefbyteri ⁊ diaconeꝰ sicut oculis suis viderant cōscripserūt.

¶ De sancto andrea apostolo.

a Andreas ⁊ quidā alij discipuli tribus vicibus a dño sunt vocati. ¶ Primo vocauit eos ad sui notitiā: sicut q̄ statē andrea die q̄dā cū ioāne magistro suo ⁊ alio discipulo audiuit a Joāne. Ecce agn⁹ dei ⁊c. ⁊ stati cū alio cōdiscipulo venit ⁊ vidit vbi manebat ihesus: ⁊ mānserūt apud eū die illo. et cū inuenisset andreas fratrē suū Simonē adduxit eū ad iesū. Sequēti aūt die ad piscationis operā redierūt. ¶Postmodū vocauit eos ad sui familiaritatē sicut cū die quadā turbis irruētibus ad iesū iuxta stagnū genezaret: q̄ dicit mare galilee: nauī intrauit simonis ⁊ andree ⁊ capta multitudine magna piscīū: vocatisq̄z iacobo ⁊ ioanne qui erāt ī alia naui secuti sūt eū: ⁊ iterū ad p:o pria redierūt. ¶Postea tertio ⁊ vltimo vocauit eos ad sui discipulatū. sicut q̄ ambulāte iesu iuxta idē littus vocauit eos de piscatiōe dicēs. Venite post me faciā ⁊c. Qui relictis oībus secuti sūt eū: eiq̄z sē per postmodū adheserūt nec vltra ad ppria redierūt. ¶ Post ascēsionē dñi dimissis apostolis: Andreas apud Scithiā: Matthe⁹ vo apud murgundiā pdicauit. Viri aūt illi pdicationes Matthei penit⁹ respuētes ei oculos ernerūt ⁊ victū incarcerauerūt: post paucas dies eū occidere disponētes. Interea angelus dñi venit ⁊ sctō Andree apparuit ⁊ murgūdiā ad sāctū Mattheū ire precepit quo rndēte se viā nescire: iussit vt ad ripaz maris iret ⁊ primā nauē quā inueniret īraret. qui velocius iussa cōplēs ad vbē pdictā venit anglo ducēte ⁊ pspero vēto flante: ⁊ inuento apto carcere. s. Matthei. eoq̄z viso fleuit plurimū et orauit. tunc dñs reddidit Matthēo visū duoꝝ luminū q̄bus eū pduauerat nequitia peccatorū hoīuz. Matthe⁹ igit inde sceessit ⁊ āthiochiā puenit. Andrea vero murgūdie pmanēte: irati illi de euasiōe Matthei Andreā apostolū apphēderūt ⁊ p plateas ligatis manib⁹ ptrahūt. Cūq̄z eius sāguis effluer̄et ꝑ eis orauit: ad xp̄z eos penitētia ductos sua oratione cōuertit ad anthiochiā pficiscēs. Hoc aūt q̄d dicit de huiusmodi oratōe matthei ⁊ de restitutiōe duorū luminū p Andreā nō puto dignū fide ne ī tāto euāgelista miratio ifima denotet q̄si sibi nō potuerit obtinere q̄d Andreas etiā faciliter ipetrauit. ¶Quidā iuuenis nobil⁹ dū iuitz parētib⁹ Andree adhesisset: parētes ei⁹ domū in q̄ morabat cū apostolo succēderūt. cūq̄z iā ī altū flāma succrescer̄et:

puer accepta ampula sup ignē aquā sparsit ⁊ stati ignē extinxit. Ille ãt dicētib⁹ filiū nr̄m mag⁹ fact⁹ ē: dū p scalas vellent ascēdere adeo sūt excecati: vt ipsas scalas penit⁹ nō viderēt. Tūc qdã exclamans ait. qd vos stulto labore cōsumit⁹? de⁹ pugnat pro eis ⁊ vos nō videt⁹. cessate iã ne ira dei i vos deseniat. Multi enī hoc vidētes dño crediderūt. patrētes vo post qnq; dies mortui i vno monumēto sūt positi. ¶ Quedã mulier cuidã homicide cōiūcta cū parere nō posset sorori sue dixit. vade ⁊ diana dñaz nr̄az inuoca. cui inuocāti ait diabolus. Cur me iuocas cū tibi ꝓdesse nō possim? ⁊ vade ad andreã apostolū q soroꝛez tuã poterit adiuuare. Ad quē cū iuisset: ⁊ apostolū ad sororē piclitātē duxisset dic apostolus. recte hoc pater⁹. qz male nupsisti: dolose cōcepisti: ⁊ demones cōsuluisti: ⁊ tu penitere ⁊ i xp̄o crede ⁊ puerperiū parnū ꝓijce: qua credēte abortiuū ꝓtulit ⁊ dolor cessauit. ¶ Senex qdã noīe nicolaus adijt apostolū dicēs. Dñe ecce octuagita ãni sūt vite mee i qb⁹ sp luxurie dseruiui: accepi aliqñ euãgeliū oraz dñz vt ãmodo mihi ꝯtinētiã largiret: ⁊ ipso petō ineteraī ⁊ a mala cōcupiscētia illect⁹ statī ad op⁹ solitū reuertebar: ideã igit vice cōcupiscētia iflãmat⁹ oblit⁹ euãgelij qd̄ sup̄a me posuerã ad lupanar iui: statiqz mere retrix dixit mihi. Egredere senex: egredere quia angelus dei es tu: ne me cōtigas ne huc accedere p̄sumas: video enī mirabilia. Audiēs hoc btūs andreas flere cepit: ⁊ a ttia vsqz ad nonã oravit ⁊ surgēs noluit comedere: ⁊ ait. nō comedã donec sciã ñ dñs miserebit huic seni. cūqz dieb⁹ qnq; ieiunasset venit vox ad ãdreã dicēs: obtines ãdrea ꝓ sene: ⁊ tu ieiunijs maceraſti te: sic ⁊ ipse affligat ieiunijs vt saluet: sicq; fec. sex mēsib⁹ i pane ⁊ aq̄ ieiunauit ⁊ postmodū plen⁹ bonis opib⁹ i pace quiit. venit igit vox ad ãdreã dicēs: p oīonē tuã nicolaū quez pdiderã acquisiui mihi. ¶ Quidã iuuenis xp̄ian⁹ secreto scō andree dixit: mr̄ mea pulchrū me videns de ope illicito me attētauit: cui cū nullaten⁹ cōsentirē indicē adijt volēs i me crimē tāte negcie retorquere: ⁊ ora ꝓ me ne moriar tā iniuste: nā ⁊ accusat⁹ penit⁹ reticebo: malēs vitā pdere q̄z mr̄em tā turpit infamare. Inuenis igit ad iudiciū vocat: ⁊ illic eū ãdreas ꝓsequit: accusat mr̄ cōstant filiū q eaz voluerit violare. Interrogatus pluries inuenis anres talit se hꝫet nil penit⁹ rñdebat. tūc ãdreas mīi dixit. Crudelissima femiarū ārē per tuã libidinē vnicū filiū vis pire: tūc illa ꝓposito dixit. Dñe huic hoi fili⁹ me⁹ adhesit postq; hoc agere voluit: ⁊ nequit. Iratusqz iudex iussit puerū in saccū linitū pice ac bitumie mitti ⁊ i flumie ꝓijci. Andreã vo i carcerē reseruari: donec excogitaret supplicīū quo piret. ⁊ orāte ãdrea tonitruū tribile oēs terruit ⁊ terremot⁹ igēs cūctos ꝓstrauit ⁊ mulier a fulmīe pcussa ⁊ arefacta corruit. orāti⁹ ãt cetis apostolū ne pirēt oravit ꝓ eis ⁊ oīa cessauerūt. Tūc ꝓpositus credidit ⁊ domus ei⁹ tota. ¶ Cū aūt eēt apostolus i ciuitate nicea dixerūt ei ciues q ex ea ciuitate sec⁹ viā septē demones erāt q prefectes hoies eccidebāt: qb⁹ ad iussū apostoli añ ppl̄z i specie canū veniētib⁹ ꝓcepit vt illue irēt vbi nullū hoiez nocere posset: q stati euanuerūt. Illi ãt viso hoc stati fidē xp̄i susceperūt. ⁊ cū venisset ad portã alterius ciuitat⁹ ecce qdã iuuenis mortu⁹ ferebat. ꝗrente aūt apostolo qd ei accidisset: dictū ē ei q̄ septez canes venerūt ⁊ cū i cubiculo necauerūt: ⁊ lacerās. mās apostolus ait. scio dñe q̄ fuerit demōes quos a nicea vbe reppuli: dixitqz p̄i. Quid dabis mihi si suscitauero filiū tuū? cui ille. Mil cari⁹ eo possideo: ip̄z igit tibi dabo: ⁊ fcā oīone surrexit ⁊ apostolo adhesit. ¶ Cū qdã viri numero. 40. ad apostolū nauigio venirēt: vt ab eo sanā doctrinā acciperēt: ecce a diabolo mare cōcitat⁹: et oēs pariter submergunt⁹: cū ãt eorū ad litt⁹ corpa delata fuissent: añ apostolū deportant⁹ ⁊ ab eo cōtinuo suscitant⁹: q oia q̄ sibi acciderāt narrauerūt. Vñ in quodã hymno ipsi⁹ legit. ꝗterdenos iuuenes mersos marz fluctib⁹ vite reddit vnd⁹. Btūs igit ãdreas i Achaia cōsistēs totā ecclesijs eā iplenit: ac populos ad fidē xp̄i cōuertit: vroꝛēqz Egee ꝓcōsul fidē xp̄i docuit: ⁊ sacri baptismi fōte regenauit. Audiēs hec Egeas ciuitatē igredit cōpellens xp̄ianos ad sacrificia idolorū. Cui occurrēs ãdreas dixit. Oportebat vt tu q iudex hoīz eē meruisti: tu dicē tuū q i ceł est cognosceres: ⁊ agnitū coleres: ⁊ colēdo cū q ver⁹ de⁹ est: ab his falsis dijs aūz penit⁹ revocares. Cui Egeas. Tu es ãdreas q̄ supsticiosā sectā ꝓdicas quā Romani ꝓncipes eximi nari iusserūt: ad quē ãdreas. romani ꝓncipes nō dū cognouerūt: quō dei fili⁹ veniēs docuerit idola eē demōia q̄ hec docēt vñ offerdat de⁹: vt offēsus ab eis auertat: ⁊ auersus nō exaudiat: ⁊ nō exaudiēdo ipi a diabolo captiuent: ⁊ captiuati tandiu deludant donec nudi de corpe exeāt nil secū ꝓtectā portantes. cui egeas. Ista vana iesus vester predicās crucē patibulo ē affix⁹. cui ãdreas. ꝓ restauratiōe nr̄a nō ꝓ culpa sua crucē patibulū spōte susceꝑit. Ad quē egeas dixit. Cū a suo discipl̄o fuerit tradit⁹ ⁊ a iudeis cētus: ⁊ a militib⁹ crucifix⁹ quō dicē spōte subijsse suppliciū? Tūc andreas. ſ. rōnib⁹ cepit oīdere xp̄z volūtarie passū fuisse. ſ. ex eo q̄ passionē suā ꝓuidit ⁊ discipul futurā ꝓdixit. Ecce ingt ascēdim⁹ hierosolymaz ⁊c. Et ex eo q̄ ſPetro cū ab hoc auertere cupet dure idignat⁹ fuit dicēs. Vade p me sathanas ⁊c. ⁊ ex eo q̄ vtriusqz. ſ. patiēdi ⁊ resurgēdi se ptātē hꝫe mānifestauit ſptātē hēo ponēdi aīaz meā: ⁊ iterū sumēdi. et ex eo q̄ ꝓditorē cognouit cū panē intictū ei dedit: nec tñ eū vitauit. ⁊ ex eo q̄ locū i quo vēturū ꝓditorē sciebat elegit: ⁊ his oīb⁹ se interfuisse asserit. Addidit ãdreas q̄ mysteriū crucis magnū eēt. Cui egeas. Mysteriū dici nō pōt: ⁊ suppliciū: verūtñ nisi dicz meis obtēperauerz: ipsū mysteriū te faciā experiri. Cui ãdreas. Si crucē patibulū expauescere: crucis gloriā nō ꝓdicarē. audire te volo mysteriū crucis vt sic forte credas ⁊ agnoscas credēdo: ⁊ agnoscēdo saluerz. tē cepit ei mysteriū crucis pādere: ⁊ q̄z cōgruū ⁊ necessariū fuerit. ſ. rōnib⁹ psuadere. ſPria rō q: ꝑm⁹ hō p lignū mortē itulerat ꝑua ricādo: cōgruū fuit vt z hō p lignū mortē pelleret

patiẽdo. 2ª q; dẽ imaculata ẽra fact⁹ fuerat preua ricato: 2gruũ fuit vt de imaculata nasceret ygie recõciliato: 3ª q; Adã ad cibũ vetitũ icõtinent manus extẽderat: cõgruũ fuit vt scõs Adã i cruce imaclatas man⁹ extẽderet. 4ª q; Adã suauẽ vetitũ cibũ gustauerat: 2gruũ fuit ad hoc vt 2ũ pellere tur 2uo: vt xps esca fellea cibaretur. 5ª ad hoc vt xps nobis sua imortalitatẽ 2ferret: 2gruũ fuit vt nraz sibi mortalitatẽ assumeret. Nisi n. de⁹ factus fuisset mortal: hõ nõ fieret imortal'. Tũc egeas dixit. Nec vana tuis narra: ⁊ mihi obtẽpera: ⁊ dijs oipotẽtib⁹ sacrifica. Cui Andreas. Oipotẽti deo agnũ imaclatũ quotidie offero: q postq; a toto populo comestus fuerit viuus manet ⁊ ireger pseuerat. Egeas dixit. Quõ põt hoc fieri? Andreas rñdit. Si vis scire assime formã discipuli: vt possis doceri qd q̃ris. Cui egeas. Ego i tormentis exigã hui⁹ rei notitiã. Tũc irat⁹ iussit eũ i carcere recludi. Mane ãt fcõ tribunali fistit: ⁊ ad sacrificiũ idolorũ egeas eũ inuitaz cepit dicẽs. Nisi mihi obtẽperauerz i ipsa quã laudasti valde cruce faciã te suspẽdi. Cũq; ei mlta supplicia nũciaret rñdit. Quicqd tibi mal⁹ vi i supplicijs excogita. tãto n. regi meo cro acceptio: q̃to fuero ꝓ noĩe ei⁹ i tormẽtis 2stãtior. ego cruc; xpi sũ Iuus: ⁊ iõ nõ timeo penã crucis. Tũc iussit eũ a. 2o. hoib⁹ cedi: ⁊ ceſũ manib⁹ ⁊ pedib⁹ cruci alligari vt sic lõgiorẽ recipet cruciatũ. Cũq; duceret ad crucẽ fact⁹ ẽ 2cursus ppl'oꝝ dicẽtiũ. Innocẽs ei⁹ sãguis sine cã dãnaꝫ: quos tirogauit apls ne suũ martyriũ ipedirẽt. Videſ ãt beatus ãdreas a lõge crucẽ: salutauit eã dicẽs. Salue crux q̃ corpi xpi dedicata es: ⁊ ex mẽbris ei⁹ tã margaritis ornata: ãteq; i te ascẽderet dñs tiorẽ trenũ hũsti: mõ vo amorẽ celestẽ obtines ꝓ voto suscipiẽs. Secur⁹ ergo ⁊ gaudẽs vẽio ad te: ita ⁊ tu exultãs suscipias me discipl'z ei⁹ q pepẽdit i te: q amato: tu⁹ sp fui ⁊ dsideraui ãplecti te. o bõa crux q̃ decorẽ ⁊ pulchritudinẽ de membris dñi mei ihesu xpi suscepisti diu desiderata: sollicite amata: sine itermissiõe q̃sita: 2cupiscẽti aĩo ꝓparata. Accipe me ab homib⁹ ⁊ redde me magro meo: vt p te me recipiat: q p te me redemit: ⁊ hoc dicẽs se exuit: ⁊ vestimẽta carnificib⁹ tribuit: ficq; eũ i cruce vt iusſũ fuerat suspẽderẽt. i q̃ biduo viuẽs. 2o. milib⁹ hominũ astãtiũ predicauit. iter quos stabat ⁊ Stratocles ff egee: ⁊ silr clamabat cũ ppl'o iusto iudicio factũ virũ pati. Scũs vo ãdreas 2fortabat mẽtes credẽtiũ xpo ⁊ hortabaꝫ tolerãtiã tpalẽ: docẽs nihil eẽ dignũ passiõis ad remũerationẽz cõpẽsationis eĩne: ita q; ifelices pfẽ 2uertebant: ⁊ p totã noctẽ nõ fuerũt lassati eũ suauit audiẽdo. Seq̃nti die ppls cucurrit ad egeã clamãs. Que ẽ ista snia tua: iniq̃ sũt iudicia tua. Biduo. n. suspẽsus viuẽs nõ cessat q̃ bona sũt log: et nos suis reficit elogis. Dona ergo nobis sanctũ mãsuetũ ⁊ ptũ. nõ debere ista pati. Venit vt ipsũ deponeret: quẽ videſ ãdreas exclamauit dicẽs. Et qd ad nos egeas venisti: Si ꝓ pnia ipsam 2seq̃ris. Si aũt vt me deponas: scias q; ego de cruce viuus nõ descẽdam: nõne ego video regem meũ qui me expectat. ⁊ cũ vellẽt eũ soluere nullo modo poterãt ad euz pertingere: quia statim cõũ brachia stupida reddebanꝫ. Videſ ãt ãdreas q; plebs volebat eũ deponere: hãc oionẽ i cruce fec: vt die Aug⁹. i li. de penitẽtia. Ille me pmittas die descẽdere viuũ d crucẽ: sed tps ẽ vt 2mẽdes tre corp⁹ meũ. tã. n. diu tã portaui: tã diu sup gregẽ 2mẽdatũ vigilaui ⁊ laboraui q; vellẽ iã ab ipsa obediẽtia libari ⁊ ipso grãissimo i dũnto spoliari. Recordor quõ i portãdo onerosũ: i domãdo supbũ: i fouẽdo ifirmũ: i exercẽdo letũ laboraui. Scis dñe quotiẽs a puritate cõ tẽplatiõis retrahere me 2tẽdebat: quotiẽs a dulcissime get; tue sõno excitare 2tẽdebat: q̃tũ ⁊ quotiẽs doloreꝫ igerebat. Q; igit tãdiu pi benignissime pugnãti restiti: ⁊ tua ope supaui: ⁊ vici: a te iusto remũeratore ⁊ p̃o posco ne mihi vlr illõ 2mẽdes. Sz depositũ reddo. Cõmẽda alij q illũ vlr ñ ipediat ⁊ resurrecturũ fuet: ⁊ reddat: vt ⁊ ipz quo q; meritũ sui laboris 2cipiat: tre illõ 2mẽda vt me apli⁹ vigilare nõ oporteat: ⁊ libe a te fõtẽ ideficiẽtis gaudij tẽdere anxiatẽ ñ iã rekbat nec ipediat. hec Aug⁹. His dict; splẽdor nimi⁹ d celo vẽiẽs dimidia hora cũ circũdedit: ita vt nullus eũ videre posſz. ⁊ ascẽdẽte luie sil'cũ tpo luie spz ẽdidit. Ad ximilla vo vxor egee tulit corp⁹ apli et honorifice sepelinit. Egeas vo cũ domũ redijsset arreptus i via a dmõe cora oib⁹ expirauit. Stratocles ei⁹ ff cũ hoc audisset nihil ꝺ reb⁹ ei⁹ accipe voluit dicẽs. Que tua sũt tecũ pteganꝫ egea. mihi. n. suffic vn⁹ dñs ihesus xps quẽ per famulũ ei⁹ cognoui ãdreã. Tãt⁹. n. tiorẽ inasit vniuerso ppl'o vt nullus ibi remaneret q ñ crederet saluatorꝫ dño nro ihesu xpo q; vult oẽs saluos fieri: ⁊ ad agnitiõez vitaz venire. Aiũt quoq; ꝺ sepl'chro bti ãdree mãna i modũ farine ⁊ oleũ cũ odore suauissimo emanare: a quo q; sit ãni futuri fertilitas icol' regiõis oñdit: nã sic exigue pfluit: exigũ ẽra ex ibz fructũ: si copiose: copiosũ. hoc forte ãtigt⁹ verũ fuit: mõ cor⁹ apd 2stãtinopoli trãslatũ ee phibet. ¶ Eps qdã religiosã agẽs vitã. b. andreã int ceteros ⁊ supp ceteros scõs in veneratiõe hẽbat: ita q; i cũctis suis opib⁹ hũc sp tulũ ppõebat ad honorẽ di ⁊. b. ãdree. Inuidẽs igr viro scõ hostis ãtiqui⁹: ad eũ decipiẽdũ tota callidi tate se 2tulit: seq; i formã mlieris plthre trãsformauit. Veit q; ad palatiũ epi asserẽs se velle 2fiteri cidẽ mãdat eps vt suo pniali 2fitear cui plẽitudinẽ ꝺderat ptãs: renũciat illa q; nulli nisi sibi secta sue 2scie ruelabit. Sicq; ꝺ. eps eã ad se vẽire ꝓcepit. cui illa obsec⁹ dñe mifere mei. ego. n. i ãnis puellaribus vt cnitꝫ 2stituta: ⁊ a puericia delicate nutrita necnõ fgia stirpe, pgẽita huc i pegrio hitu solaveni. nã pi me⁹ rex vtiq; valde potẽs cuidã mag⁹ pncipi me volebat i 2iugiũ sociaꝛ: cui rñdi q; oẽz thorũ maritalẽ abhorrerẽ: q; virgitatẽ meã xpo i ppetuũ ꝺdicaui: ⁊ iõ nũq; posse i carnalẽ coplaz 2sentirk deniq; sic artata q; oportebat me aut ei⁹ volũtati obedir vl' diuersa subire supplicia: latentẽ fugã arripui mag; eligẽs exlar q̃ spõso meo fidẽ ifrigere. Audiẽs vo vre scitat; ꝓconiũ sub alas vre ꝓtectõnis 2fugi spans me apd vos locũ repire get; vbi possiz carpe 2tẽplatiõis secta silẽtia pũtisq; vite vitaꝛ fuffragia: ⁊ turbatiões mũdi fugere pstrepẽt.

Admirãs in ea ep̃s nobilitatẽ gñis pulchritudinẽ corpis: tã imẽsũ feruorẽ ⁊ tãte venustatẽ eloq̃ntie: placida ⁊ benigna voce rñdit. esto secura filia nec formides: q̃ ille ob e⁹ amorẽ te tuos ⁊ tua virilit ⁊ mirabilit̃ ꝓtẽpsisti tibi h⁹i pñti cumulũ gr̃e: ⁊ i futuro plenitudinẽ gl'ie largiet̃: ⁊ ego p̃⁹ ei⁹ me ⁊ mea tibi offero: vt eligas vbi tibi placuerit mãsiõez. volo ãt vt hodie mecũ p̃ndeat̃ dẽas. cui illa. Nolu mgt pr̃: noli ō hac re me rogar̃: ne forte ex h⁹ aliq̃ mala suspitio pueniret: ⁊ nitor vie fame dñigratõez aliq̃z pateret̃. ad quã eps. Sples enim⁹ ⁊ nō soli: ⁊ iō nulli male suspitiōis scrupl̃z ponit i aliq⁹ gñari. Ueniẽtes itaq̃z ad mẽsã: eps ⁊ illa ex opposito ꝓsedent ceteri̊ sedẽtib⁹ hic ⁊ ide: itẽdit i eã creb⁹: eiusq̃z faciẽ nō desinit ituери ⁊ pchritudinẽ admirari: sicq̃z dū ocul' figit̃ aius sauciat̃: ⁊ dū ei⁹ faciẽ n̄ dsinit ituери ãtiqu⁹ hosti̊ cor ei⁹ grauilacto vlnerauit: ppẽdit ō h⁹ g⁹ ipse diabolus: ⁊ pchritudinẽ suã cepit magi̊ ac magi̊ augere: iãq̃z eps erat ꝓfusi: vt eã ō illicito ope tẽtaret qñ possibilitas offerret. Tẽ subito q dã pegrin⁹ vẽit ad ostiũ crebr̃z ictib⁹ ⁊ magnis exclamabat clamorib⁹ sibi postulãs apiri: cũq̃z sibi apire nollẽt ⁊ ille clamorib⁹ nimijs eis fieret iportun⁹ inr̃rogat eps m'ierẽ si i gr̃eſſũ illi⁹ pegrini hois acceptaret. Cui illa dixit. ppõat̃ ei aliq̃ ꝺo satis̊ grauis: quã si enodare sciuerit admittat̃. si ãt nesciuerit tanq̃z isci⁹ ⁊ id' gn⁹ epi pñtia repellat̃: fauẽt oẽs discũbẽtes ei⁹ fnie: ⁊ qs sufficiẽs cẽt hãc qõnẽ ꝓponere sciscitat̃: cũq̃z nll̃s sufficiẽs iueniret̃ eps dixit. qs nr̃z tã sufficiẽs ẽ q̃z vos o dña: q̃ cẽtos nos ⁊ eloqntia pcedit̃: ⁊ sapia ãpli⁹ rutilat̃? vos igr̃ hãc ꝓpõite qõnẽ: tẽ illa dixit. Inr̃rogeat̃ qõ ẽ mai⁹ miraculũ qõ ōs vnq̃z i pna re fecerit: inr̃rogat⁹ ō hoc p nũciũ pegrin⁹ dixit. diuersitas ⁊ excellẽtia facierũ mẽ tot. n. hoies q fuer̃t ab itio mũdi ⁊ vsq̃z ad finẽ futuri scl'i duo repiri ñ posset̃: quoꝝ facies sil'es esset̃: i ipsa quoq̃z tã mĩma facie ōs oẽs sẽsus corpis collocauit. audiẽtes oẽs ei⁹ rñsionẽ admirãtes dixer̃t: vã ⁊ optia absolutõ q̃onis. Tẽ ml'ier. ꝓpõat̃ ei z⁹ q̃o grauior: i q̃ meli⁹ possim⁹ ci⁹ sapiaz expiri: q̃rat̃ ab eo vbi tra sit altior oĩ celo: pcũctat̃ ō hoc pegrin⁹ rñdit i celo empyreo: vbi residet corp⁹ xp̃i cor p⁹. n. dulcissimi dñi nr̃i iesu xp̃i q̃ ẽ alti⁹ oi celo ō carne nr̃a formatũ ẽ. Cũ igr̃ corp⁹ dñi nr̃i iesu xp̃i sup oẽs celos sit: ⁊ de nr̃a carne originẽ duxit: caro ãt nr̃a ō tra fit formata: ꝺstat q vbi corp⁹ xp̃i residet ibi, peuldubio tra altior celo mãet. ffert nũ ci⁹ q̃ rñderat pegrin⁹: ecce oẽs eũ mirabilit̃ approbãt ⁊ magnifice sapiaz ei⁹ laudãt: tẽ iterũ illa dixit Fiat illi z⁹ q̃o grauissima ⁊ occlta ad absolutẽdũ difficilima ⁊ obscura: vt sic ei⁹ sapia z⁹ ꝓbet̃: ⁊ dign⁹ sit vt ad mẽsã epi merito admittat̃. Queratur igr̃ ab eo q̃stũ spatij sit a tra vsq̃z ad celũ. regit⁹ ō hoc pegrin⁹ nũcio dixit. Uade ad eũ q te misit ad me: ⁊ de hoc diligẽter pcũctare. Ipse enī me melli⁹ nouit hoc. ⁊ iō tibi de hoc meli⁹ rñdebit. nã ipse illō spaciũ taliter mẽsurauit qñ ō celo i abyssũ cecidit: ego ãt ō celo nũq̃z cecidi. ⁊ iō illō spaciũ tal'r n mẽsurau. ñ ẽ. n. mlier: sz diabol⁹ q se posuit i sil'itudinẽ mlier̃: audiẽs hec nũci⁹ vehementẽ expanit: ⁊ ea q audierat cor̃ oĩb⁹ rcitauit. Mirãtib⁹ itaq̃z oĩb⁹ ⁊ stupẽtib⁹ ãtiqu⁹ hosti̊ ō medio eor̃ euanuit eps ãt r̃diẽs ad se amar̃ rdarguit semetipsũ ⁊ ō p pẽta culpa vẽiã lamẽtabilit̃ pcabat̃: misitq̃z nũciũ vt pegrin⁹ itroduceret̃: sz ⁊ neq̃q̃z iueniẽt ãpli⁹. tẽ eps pplz ꝓuocãs eis euidenẽ exposuit ordinẽ geste rei: pcepitq̃z vt oẽs ieiunijs ⁊ oꝛonib⁹ insisteret̃ si forte dñs reuelar̃ alicui dignaret̃ qsnã fuerit ille pegrin⁹ q eũ a tãto piculo libauit. Reuelatũ ẽ illa nocte epo q btus ãdreas fuit q p libatiõe ipsi⁹ epi seposuit i hitu pegrini. Cepit igr̃ eps i deuotiõe bti ãdree magi̊ crescer̃ ac ẽt cũ eride i reuerẽtiã hie.

¶ Cũ ppositi⁹ cuiusdã citar̃ agrũ sci ãdree abstulisset̃: ⁊ ob h⁹ grauissimis febrib⁹ orãte epo fuisset̃ corrept⁹: ille eps rogauit vt p se oraret: ⁊ agrũ sibi redderet sz cũ orãte epo sanitatẽ recipet: iterũ agrum vsurpauit: tẽ eps oꝛoni se dedit ⁊ oẽs lãpades ecclesie fregit. d. Hoc lumẽ ñ accẽdat̃ donec dñs de suo ĩmico vidicet ⁊ eccl'ia q̃ amisit recupet. Et ecce ppositi⁹ iterũ grauissimis febrib⁹ laborauit. misit qs nũcios epo vt p se oraret ⁊ agrũ suum ⁊ sil'z sibi redderet: cui cũ eps rñderet. Jã orauit ⁊ exaudiuit me ōs: ille ad eũ se portari fec̃ ⁊ vt eccl'iã intret ad orãdũ coegit eps dũ eccl'iã igredit̃ ille subito mortuus ⁊ ager eccl'ie restituit. ¶ De noie.

Nicolaus dr̃ a nicos: qd̃ ē victoria ⁊ leos qd̃ ē ppl's: ide nicolaus q̃si victoria ppl'i. i. victoriũ q̃ ppl'aria sũt ⁊ vilia: vl' dr̃ victoria ppl'i: q̃ ml'os ppl'os vita ⁊ doctrĩa docuit pcã vicer̃. vl' nicola⁹ a nicos qd̃ ē victoria ⁊ laus. q̃i victoriosa laus. vl' a nitor ⁊ leos. q̃i nitor ppl'i. hũit. n. i se q̃ nitorẽ ⁊ mũdiciã faciũt. nã ꝑz ambro. mũdat sermo dñi: mũdat vã ꝓfessio: mũdat scã cogitatio ⁊ conuersatio: mũdat opatio bõa: c⁹ legẽdã doctores argolici ꝓscripserẽt. Alibi quoq̃z legit̃ q Methodi⁹ nicoci⁹ patriarcha eã grece scripsit: quã Jo. latin⁹ diacon⁹ i latinũ instulit ⁊ pl'a addidit.

¶ De sancto nicolao confessore.

Nicola⁹ ciuis patare vb licie puicie ex ditib⁹ ⁊ scis pẽtib⁹ originẽ duxit. p̃ ei⁹ Ephipha ni⁹ inr̃ vo ioãna dcã ē. quẽ cũ i puero inuenẽt̃ sue fiore parẽtes genuissent deiceps ꝓtinent̃ viuẽtes celibẽ vitã duxer̃t: ⁊ hũc solũ ñ tãtũ ditiarũ q̃stũ et morũ flagitabãt heredẽ: sz ōs eor̃ petitiõi ñ dñuit nã h⁹ p⁹ dũ balnear̃ exer̃t⁹ vt dñ stetit i pelui. isup 4⁹ ⁊ 6⁹ fer̃. tñ sel' vba sugebat. Fẽus ãt iuuẽis alt ozũ muenũ duitas lasciuias nẽ pẽtũ comitabar̃ ve stigia: nẽ sol⁹ eccl'iarũ rebat limia: ⁊ gegd ō saẽ scriptura itelliger̃ potat mẽorẽ retiebat. pẽtib⁹ vo suis dñuct̃ cogitar̃ cepit q̃lit̃ itãtã ditiarũ copiã ñ ad laudẽ hũanã: sz ad di gl'iaz dispẽsaret. Tẽ qdã qui cin⁹ su⁹ satis̊ nobil' tres filias suas vgies ob iopiaz pstituer̃ cogit̃ vt sic ifami carũ ꝓmercio alerer̃: qd̃ vbi scis cõpit scel⁹ abbozuit: ⁊ massã auri pãnis i nolutã i domũ ei⁹ p fenestraz nocte clã iecit: elãq̃z recessit. mane surgẽs massaz auri hõ reppit: ⁊ deo gr̃as agẽs pmogẽite nuptias celebrauit. Illo p⁹ ml'to tpe di famul⁹ sil'e pegit op⁹. Qd̃ rursus ille repiens ⁊ i laudes imẽsas prũpẽs: dece ko vigilar̃ ꝓposuit vt sciret quis esset qui sue inopie subuenisset, ꝺost paucos dies duplicatã aurĩ massam in domũ proiecit: ad cuius sonitũ ille exercitus ifelicolaus

fugiẽtẽ insequẽ dicẽs. Siste gradũ teqz aspectui ne subtrahas meo. sicqz accurrẽs velocius nicolauz hũc cẽ cognouit: mox humi pstratꝰ oscularj volebat pedes suos: quod ille renuens fugiebat ⁊ ab eo exegit ne eum ꝯdiu vineret publicaret. ¶Post hoc mirree ciuitatꝭ defũcto epo quenũt epi cũ clericis illiꝰ eccl̃ie de epo puturi. Aderat inter eos qdã magne auctoritatꝭ epꝰ: ad cuiꝰ electõez oĩuz sẽtẽtia depẽdebat. Cũ igit cũctos ieiunijs ⁊ oĩonibꝰ iuistere monuisset: nocte illa vocẽ audiuit dicẽtẽ sibi: vt fores eccl̃ie hora matutinali obꝑnaret ⁊ quẽ pmũ ad eccl̃iaz cuiꝰ nomẽ eẽt nicolaꝰ venire cõspiceret: ipsũ i epz ꝓsecraret. Nec ergo aljs renelãs epꝰ admonuit vt cẽs oĩonibꝰ insisterẽt: ⁊ ipse pre foribꝰ excubaret. mirũ i modũ matutinali hora ẽpi a deo missus añ oẽs veniebat nicolaus quẽ apprehẽdẽs epꝰ dic̃. qd tibi nomẽ ẽ? ¶Ille aũt vt erat colũbina simplicitate plenꝰ iclinato capite nicolaꝰ igt vie scitatꝭ fuꝰ: quẽ i eccl̃iaz ducẽtes. sicz pl̃imũ renitẽtẽ in cathedra collocauerũt. ¶Pontificali igi cathedra sublimatꝰ: eadẽ q̃ pus humilitatis ⁊ morũ granitate i oĩbꝰ spectãter i oĩonibꝰ puigilabat: coꝑꝰ macerabat: mulieruz ꝓsortia fugiebat: ⁊ ab ipso puericie sue euo exhorruit: indẽ ex hoc ẽpi q̃dã pestẽ fugiebat. humilis erat i suscipiẽdo oẽs: efficax i loq̃ndo: alacer i exhortãdo: seuerꝰ in corripiendo: viduarũ ac pupillorũ ⁊ orphanorũ sic negocia curabat: ac si ppa cẽnt: rapinã execrabat: potẽtes ẽt arguebat violẽtos. ¶Et si quẽ quoqz casu affẽz cernebat mirabilr reficiebat: mirablr̃qz ꝓsolabat. ¶Crescebat quoqz fama quotidie bõitatꝭ ei? hic potẽs: hinc ipotẽs illũ noiabat. ¶Gaudebat ppls de tali pdono: letabant gẽtes de tãto põtifice: q; ita se auctate ⁊ gr̃a plenũ exhibebat: vt oĩuz curã gereret: ⁊ epi dignitatẽ nõ amitteret. Cũ ãt oĩuz charissimatũ vtutẽ corroborareẽ: ⁊ nihil sibi: sz totuz dei gr̃e attribueret: cepit ita corruscare miraculis vt ñ tãtuz sui: sz alieni qbuslibet oppressi angustijs inuocato ei? noie statiz sentirent alleuiatõez ¶Ferẽ quoqz sicut i qdã legit chronica beatũ ñi colaũ niceno iterfuisse cõcilio. Quadã die dũ qdã naute piclitarentꝰ ita cũ lachrymis orauerũt. ¶Nicolae fue dei: si va sunt q̃ de te audiuim? nũc ea expiamur. ¶Mox qdã i ci? filitudine apparuit dicẽs. Ecce adsum: vocastis enim me ⁊ cepit eos in gubernaculis ⁊ rudẽtib? aljsqz iumare nauis armamẽtꝭ: statiqz cessauit tẽpestas. Cũ ãt ad ei? eccl̃ie fiã venissent quã nũqz viderãt sine indice eius cognouerũt imagiñ. Tũc de sua liberatõe gr̃as egerũt deo patri ⁊ beato nicolao q nõ suis meritis: sz diuina mia largiẽte mortꝭ piculuz euaserũt. Quodã tpe totã puinciã sci nicolai fames valida penlit ita vt oĩbꝰ deficerent alimẽta. ¶Audiẽs autez vir dei naues onustas tritico applicuisse portum illuc statiz pficiscit: rogans nautas vt saltẽ. c. modijs fame piclitãtib? subueniret. Cui illi. ¶Nõ gudemus pr: q; mensuratũ alexãdrie oz in horreũ ipatoris nos reddere. Quibꝰ sãctus dic̃. ¶Facite nunc qđ dico ⁊ ego vobis i dei vtute ꝓmitto q; nullam minoratõez hẽbitꝭ apud regiũ exactorẽ quod cum fecissent ⁊ eãdẽ mensurã qua alexãdrie acceperãt reddidissent ministris ipatoris miraculũ referunt ⁊ deuz i suo famulo maxima laude attolũt. ¶Frumẽtuz aũt secundũ vniuscuiusqz idigentiã vir dei distribuit ita vt miraculose duob? annis ad victum seminisqz vsuz abundaret. ¶Cum ãt nõnulli illiꝰ regionis viri idolis ⁊ pcipue nefande diane deditj essent: adeo vt vsqz tũc sub qdã arbore diane cõsecrata quosdã gentiliũ ritus exercerent. ¶At vir dei pdictũ rituz de oĩbus finibus expulit: ipsãqz arborẽ pcidi mãdauit. ¶Jrat? ex hoc ꝯ eũ bostꝭ antiquꝰ oleũ midiatro vocatũ q ꝯ nãm in aqua ⁊ lapidib? arderet cõfici fecit: seqz in formã cuiusdã mulieris religiose trãsfigurat? qbusdã ad viruz dei nauigãtib? i qdã sagenula obuiauit: sicqz affata ẽ. ¶Malle ad sanctũ dei venire vobiscũ. sz nequeo. ¶Rogo ergo vt hoc oleũ ad eius eccl̃iaz deferatꝭ. ⁊ ob mei memoriã exide aule eius parietes liniatꝭ. ⁊ statim euanuit. ¶Et ecce aliã cernũt nauiculã cuz honestis psonis: int quos vnꝰ erat similis btõ nicolao: q sic ait illis. ¶Nen qd mulier illa vobis locuta ẽ: vt qd attulit? ¶Illi aũt cũcta p ordinẽ narrauerũt qb? ille. ¶Hec ẽ ipudica diana. ¶Et vt me verũ die cõprobetis oleũ illud i mare pjicite. qbus pjiciẽtib? igẽs ignis in mari succendit ⁊ ꝯ nãm diuti? i mari ardere cõsp: cũt. ¶Veniẽtes igit ad pũ dei aiebant. Vere tu es ille q nobis i mari apparuist: ⁊ ab isidijs diaboli liberasti. ¶Per idẽ tps cũ qdã gens romano ipio rebellasset: ꝯ eã ipatoꝛ tres pncipes misit. i. nepotianũ vrsuz ⁊ arpillionem. Quos portui adriatico obventũ ꝯiũ applicatos beatus ¶Nicolaus vt secũ comederẽt initauit: volẽs vt gẽtẽ suã a rapinis ꝓpescerẽt: qs i nũdinis exercebant. Interi dũ sanctꝰ abesset cõsul corruptꝰ pecunia: tres innocentes milites iussit decollari. Quod vt vir sãctus audiuit rogauit pncipes illos: vt secum illuc vsqz gradu cõcito ꝓperarẽt. veniẽsqz ad locũ vbi decollãdi erãt inuenit eos poplite flexo ⁊ facie iam velata ⁊ spiculatoꝛẽ supra eorũ capita ensez tã vibrasse. ¶At nicolaꝰ zelo accẽsus in lictoꝛẽ se audacẽ igessit ⁊ gladiũ de manu ei? eminꝰ ptulit: innocentesqz soluens eos secũ duxit. ¶Jlico ad ptoriũ ppat cõsulis ⁊ fores clausas vi reserat. ¶Mox illi cõsul occurrẽs salutauit eũ. ¶Aspiciẽs hoc sanctus dixit. ¶Jnimice dei legꝭ puariatoꝛ q̃ temeritate pfidi sti tãti cõsci? sceleꝭ vultũ cõspicere nruz? ¶Quem quãꝭ obiurgauit pl̃imũ ad pces postmodũ illoꝝ ducũ penitẽtez benigne suscepit: ¶Recepta igit bñdictõe nũcij i piales iter pagũt: ⁊ ipio fine sãguine hostes subdũt. ¶Rediẽtesqz ad ipatoꝛez magnifice sũt recepti. Quidã ãt eoꝝ felicitatib? inidẽtes: pfecto ipatoris pce ⁊ pcio suggesserũt vt eos apud ipatoꝛẽ dolose maiestatꝭ crimie accusarẽt. Qui cũ ipatoꝛi suggessissent: nimio furoꝛe repletꝰ eos icarcerari precepit. ac sine aliq̃ iterrogatõe illa eos nocte occidi pcepit. Qui cũ hoc a custode didicissent: scinderũt vestimẽta sua ⁊ gemere amare cepũt. Tẽ vnꝰ coruz. s. nepotian? recolẽs q̃lr ¶Nicolaus tres innocẽtes liberauit. exhortaꝰ ẽ alios vt ei? patrocinia flagitarẽt. Quibꝰ oratibꝰ sanctus, ¶Nicolaus

elecio epi

petrus martyr

fames valida

5

apparuit illos pnci ne abdic ti iubeto quo tu co Quis es talia aud ciuitatis ¶Pẽte ¶Perge tuũ vinib Qui ille. ingt me igit cuiq carceratꝭ magicas Qui rñdẽ isse. Tũc ¶Nicolau ad celũ re culo liber racula ab deo q vo dẽ affert minas n ces fũdã dei ven nunt dic ꝑamator lisset ille rettulit: ¶Cũ ãt di tes vidit: In man sepult? ꝑ ta pedi mẽbris Succes dis ẽ rep cato ptin ci mirreẽ ossaqz ei detulerũ deo quã sup alear gret: q; ñã diu affirmat debitoꝛi impleuer indigere baculuz diderat e culuz suũ reddidit. dã binio veniens auruz eff cũqz dolũ no accipe

augustus

ꝑ dorotẽ

rotha epi

Mutuã pe

appauit nocte illa Cōstātino ipatori dicēs. Cur illos pncipes tā iuste ꝙhēdisti: & morti sine crimine abdicasti? Surge velox eosq; ocitius dimitti iubeto. Sin āt oro deū: vt tibi suscitet bellum in quo tu cornuas: & bestijs cibus fias. Qui impator. Quis es q in hac nocte palatiū meū igressus es: & talia audes loq? Cui ille. Ego sū Nicolaꝰ mirree ciuitatis epūs. Sz & prefectū silr p visū terruit dicēs. Surge & festina pdite. Cur in necē innocētiū gsilisti? Pergе cito: & eos liberare stude. Sin aūt corpus tuū ymbus scaturiet: & domus tua citꝰ destruet. Cui ille. Quis es tu q nobis talia minaris? Scito inqt me eē Nicolaū mirree ciuitatis epm. Ut hisq; igit cuigilātibus stati sōnia sua pādūt: & p illis incarceratꝰ qtinto mittūt. qbus ait impator. Quas magicas nostis artes: vt tātis nos illudatis sōnijs? Cui rnderūt se magos nō eē nec mortē mereri. Tūc impator. Nostis inqt hoiez: cui nomē est Nicolaus? At illi audito hoc noīe manus extēdūt ad celū rogātes dnz vt scī Nicolai meritis a pūti pculo liberaret. Et cū impator totā vitā eius & miracula ab eis didicisset dixit eis. Ite & grās agite deo q vos eius precibus liberauit. Sz de nris cidē afferte gaudiolis rogātes eū: vt vlterius mihi minas nō inferat: sz p me & regno meo ad dnz pces fūdat. Post paucos dies pdei viri ad famulū dei venūt: morq; ad pedes eiꝰ se humiliāt, pternunt dicentes. Vere dei famulus es: vere cultor & amator christi. Cumq; sibi oīa p ordinem rettulisset ille eleuatis in celū manibus īmēsas laudes rettulit: ac bñ istructos pncipes ad ppria remisit. Cū āt dns vellet eū assumere: angelos ad se venīētes vidit: & dicēs psalmū. In te dne spaui. nē vsq; In manus tuas: tradidit spīm: āno dni. 343. q cum sepultꝰ fuisset i tūba marmorea: a capite fōs olei, & a pedibus fons aque ,pfluxit: & vsq; hodie ex ei membris resudat olcū valens in salutez multorum. Successit āt ei vir qdā bonus q de sede sua ab iuidis ē repulsus: quo electo oleuz desijt: sz eo revocato ,ptinus emanauit. ¶ Post multū vo tpis turci mirreā defluctes tūbā scī Nicolai aperuerunt: ossaq; eius in oleo natātia in vbē baroā reuerenē detulerūt: anno dni. io87. ¶ Vir qdā ab vno iudeo quādā sūmā pecunie iuramēto accepit iurās sup altare scī Nicolai: cuz aliū fidcinssoiē hīe negret: q ocitius posset redderet. Tenēte illo pecuniā diu indeꝰ illā expostulat. sz ipse illā reddidisse affirmat: trahit ergo eū ad iudiciū & iuramētū dic debitori. Ille bacculuz cauatū quem auro minuto impleuerat: secuz detulerat ac si eius adminiculo indigeret. Volens igit facere iuramentum iudeo bacculuz tradidit suandū. Iurauit ille q sibi reddiderat etiā plus qz deberet. facto iuramēto bacculuz suū repetijt: & iudeus ignarus astutie eū sibi reddidit. Rediēs āt domū q fraudē fecerat: i quodā binio sōno oppressus cozruit. curruscq; cū ipetu veniens eū necauit: & plenū bacculū auro fregit: & auruz effudit. Audiens hoc iudeꝰ zcitꝰ illuc vēit: cūq; dolū vidisset & a multis suggereret: vt aurū oi no acciperet: renuit nisi q defūctꝰ fuerat ad vitā bti nicolai meritis redderet: asserēs si hoc fieret: baptisma suscepturū & xpianū se futurū. Continuo igit q defunctꝰ fuerat resuscitat & iudeꝰ i xpi noīe baptizat. Quidā iudeꝰ vidēs beati nicolai vtuosā potētiā imiraculi faciēdis imaginē eiꝰ sibi fieri fecē. eāq; i domū suā collocauit: cui res suas: cū aliquo longi iret: cuz mīnis cōmēdabat. hec vel similia vba dicēs. Ecce Nicolae oīa mea bona vobis custodienda cōmitto & nisi ea bñ custodieritis vltionē expetā de vobis vberibꝰ & flagellis. Quadā autē vice duz ille abesset fures aduenīūt: cunctaq; eius substantiā rapiūt & solā imaginē derelinquūt. Judeus aūt rediens & se spoliatū vidēs imaginē allo qꝫ talibꝰ vel silibus vbis. Die nicolae nōne i domo vos posuerā vt res meas a latroibꝰ fuaretis? Cur hoc facere noluistis? Et latrones ire nō p hibuistis? Igit dira tormēta recipies: & p latronibus penā lues: sic dānū meū in tuis recōpensabo tormentis & furoꝛē meū in tuis refrigerabo vberibus & flagellis. Arripiēs igit iudeꝰ imaginez dire eā vberat: direq; flagellat. Mira res & prorsus stupenda. Nudentibꝰ furibꝰ q rapuerāt: sanctꝰ dei tāq; in se vbera excepisset appuit hec vl silia vba dicēs. Cur tā dire p vobis flagellatꝰ sū? Cur taz crudeliter vberat? Cur tot tormēta passus? Ecce quō coꝛpꝰ meū liuet. Ecce q̄liē effusione sāguis rubet. Pergite citi & cūcta reddite q tulistis. Alioqn oipotētis dei i vos ira deseuiet: ita vt scelus vestrū i mediū publicet: & qlz vim suspēdiū patiat. Ad quē illi. Quis es tu q talia loq̄ris? Et ille. Ego sū nicolaꝰ suus iesu xpi: quē iudeꝰ ille p rebꝰ suis ꝙs tulistis crudeliter flagellauit. Territi illi ad iudeuz veniūt: miraculū referūt. Ab eo qd imagini fecerit audiūt: cūcta reddūt. Sicq; & latrones redeunt ad viā rectitudinis: & iudeus fidē aplectit salutis. ¶ Vir qdā p amoꝛe filij sui lras adiscētis festū scī nicolai annuali solēnit celebrabat. Quadā igit vice pī pueri cōuiuū pparauit: & mltos clericos inuitauit. Venit diabolus ad ianuā i habitu peregrini petēs elymā sibi dari. Jubet ocitius pī filio vt det elymā pegrino. pperat puer: sz pegrinū nō ineniēs isequit abeūtē. Cūq; ad quoddā cōpitus puenisset apphēdēs puerū diabolus strāgulauit. Audiēs pat vehemēter īgemuit & i thalamo collocauit: cepitq; pre dolore clamare et dicere. Fili dulcissime quō ē vobis. Sācte nicolae hecine est merces honoris: quā vobis tādiu exhibui? Et cuz hec & his similia diceret stati puer ꝙsi de sōno cui gilās oculos apuit ac surrexit. ¶ Vir qdā nobilis rogauit beatū nicolaū vt sibi a dño filiū ipetraret: pmittēs se filiū ducturū ad eius ecclesiā & sciphū aureū oblaturū. Filius ergo nascit: ad etatē adultā pducit: & sciphus fieri iubet. Qui dū valde eēt pulcher: suis eū vsibus adaptauit: & aliū equalē fieri pcepit. Nauigātibus itaq; ad ecclesiā bti nicolai iubet pat filio: vt cū illo sciphō quē pmo fieri fecerat: aquā sibi afferret. Puer autē cū vellet aquā haurire cū sciphō i mare cecidit: & statiz disparuit. Pat eū amare flēs: nihilominus votū suū pfecit. Veniens igit ad altare scī nicolai: cū obtu-

lisset scōm sciphuz.tanꝯ piectus cecidit de altari
Cuz aūt elenasset cuz rursūs de altari longius est
piect⁹.eleuās igit iteruz tertio posuit:ꝛ adhuc ter
tio de altari longius est piectus. Mirātib⁹ oībus
ad tā grande spectaculū:ecce puer sanus ꝛ incolu
mis aduenit pmuz sciphuz i suis gestans manibus
Marranitqz coꝛā oībus qp qū in mari cecidit statz
beatus Nicolaus affuit:ꝛ cuz illesū suauit. Sicqz
pater eius letus effectus: vtrunqz sciphuz beato
Nicolao obtulit. ¶ Quidā vir dines meritꝭ sancti
Nicolai filiū habuit:quez adeodatū vocauit. Hic
igit sancto dei capellā in domo sua ꝓstituēs omni
anno eius festuz solēnit celebrabat. Adeodat⁹ aūt
ꝺdaz vice ab agarenis capit:ꝛ i suitutē regi eoruz
deputat. Erat.n.locus ille situs iuxta terrā aga-
renoruz. Seqnti anno duz festuz sācti Nicolai pr
duote celebraret:ꝛ puer tenēs pciosum sciphuz
regi assisteret:recolit suaz captōez:parētuz doloꝛē
ꝛ gaudiū qō in illa die in domo sua fiebat:cepitqz
altius suspirare:Quoꝝ suspiriozū causaz duz rex
minis erto:sisset:ait rex. Quicqd tuus Nicolaus
agat:tu hic manebis. Et subito vēto vehemēti do
mū ꝯcutiēte:puer cuz scypho rapit:ꝛ aū fores ec-
clesie sancti Nicolai:vbi parētes agebant solēnia
collocat:ꝛ magnuz gaudiuz omnibus generatur.

¶ De nomine sancti ambrosij.

Ambrosius dicit ab ambra q̄ ē
spes valde redo-
lens ꝛ pciosa. Ipse.n.ecclie valde pci-
osus extitit:ꝛ in dictꝭ ꝛ factꝭ suis redo-
luit. Vl dicit Ambrosius ab ambra ꝛ sios qō ē ds
ꝺsi ambra di. Deus nāqz p euz ꝺsi p ambraz vbiqz
redolet. Fuit.n.ꝛ ē bonus odoꝛ christi in omni lo-
co. Vl dicit Ambrosius ab abꝺ:qō ē pr luminis ꝛ
sion:qō ē parunlus:ꝺsi pr in multoruz filioruz spi-
ritu i gnatōe:luminosus in sacre scripture expo-
sitione:ꝛ parunlus in sua humili conuersatione.

¶ De sancto Ambrosio.

Ambrosius filiꝰ Ambrosij prefecti Ro-
me:cū i cunabulis i atrio pretorij cēt po
situs ꝛ dormiret examen apū subito ad-
ueniēs facie ei⁹ ꝛ os ita ꝓplenit:vt ꝺsi i
alueoluz suū itrarent pariꝭ ꝛ exirent:Que postea
euolantes in tātā aerꝭ altitudinē eleuate sunt:vt
humanis ocul'minime viderētur. Quo pacto ter-
rit⁹ pater ait. Si vixerit ifātulus iste aliqd magni
erit. Postea cū adolenisset ꝛ videret mrez ꝛ soꝛo-
rez sacrā ỳginē man⁹ sacerdotis osculari:ipse lu-
dens soꝛoꝝ dexterā offerebat: asserēs sibi ꝛ id ab
ea fieri oportere. Rome igit litterꝭ erudit⁹ cū cās
pretorij splendide ꝓraret.a Valētiano impatore
ad regēdu liguriā emiliaā ꝓuinciaz directus ē.
Cūqz Mediolanū veniss̄z.ꝛ ibidē eps tūc deesset
ꝓuenit pplus vt sibi de epo ꝓuideret. Sꝫ cū iter
arrianos ꝛ catholicos ꝺ eligēdo epo seditio ñ mo
dica oriret:illuc Ambro.cā sedāde seditiōis pre-
rit:ꝛ statiz voꝛ infantꝭ isonuit dicēs. Ambrosium
epm.cui⁹ voci oēs vnanimit ꝓsenserūt Ambro.
epm acclamātes. Quo ille cognito vt eos q se ter
roꝛib⁹ remoueret:eccl'az exiēs tribunal ascēdit:ꝛ
ꝝ ꝓsuetudinē suā tormenta pponis adhiberi iussit;
Qō cuz faceret:nihilominus pplus acclamabat.
Peccatū tuū sup nos. Tūc ille turbat⁹ domū re-
diit:ꝛ philosophiā,pfiteri voluit. Quod vt ne fa-
ceret reuocatus:publicas mulieres publice ad se
adduci fecit:vt his visis ab ei⁹ electōe populū re
uocaret. Sꝫ cū nec sic pficeret:sꝫ semp populum
peccatū tuū sup nos acclamare videret:media no
cte fugā petiit. Cūqz ad ticiniū pgere putaret.ma
ne iuenit. Qui iuent⁹ cū custodiret a pplo.missa ē
relatio ad clemtissimū ipatorē Valerianū q sūmo
gaudio accepit q iudices a se directi ad sacerdo-
tiū peterent. Letabat etiā q vbū suū i eo fuerat
adipletū. Dixerat.n.cū pficisceti mādata daret,
vade ꝛ age nō vt inder:sꝫ vt eps. Pendēte rela-
tōe iterū abscōdit. Sꝫ inuent⁹ cū adhuc cēt cathe
cumin⁹ baptizat:ꝛ octaua die i episcopalē cathe-
drā sublimat. Cuz aūt post ānos ꝺtuoꝛ. Romam
iuisset:ꝛ soꝛoꝛ ei⁹ sicut virgo accedēs:vt ei⁹ derte
rā oscularet:subridēs ait. Ecce vt dicebā tibi:sa
cerdoꝭ manū osclaꝝ. ¶ Cū alij ad quādā ciuita
tē ꝓ quodā episcopo ordinādo iuisset:ꝛ ei⁹ electōi
Justina ipatrix ꝛ alij heretici ỳzēt volētes vt de
sua secta aliqs ordinaret:vna ex arrianoꝝ ỳgini
b⁹ ipudētioꝝ ceteꝝ tribunal ꝓscēdit:ꝛ btūz Amb.
p vestimētū apprehēdit: volēs ipsuz ad ptez mu-
lierū trahere:vt ab eis cesus de eccl'ia cuz iniuria
pelleret. Cui Ambro.ait. Et si ego indignus tāto
sacerdotio sū:te tū nō ꝓuenit i quēcūqz sacerdotē
man⁹ iuisse re:vñ timere debuisti iudiciuz dei.ne
tibi aliqd mali ꝓtingat. Qō dcō exit⁹ ꝓfirmauit.
nā die alio mortuā vsqz ad sepulchrū deduxit:gra
tiā repētēs ꝓ ꝓtumelia. Qō fcō oēs valde pter-
ruit. Post hec Mediolanū reuersus innumeras
insidias a iustina ꝓpatrice ptulit:munerib⁹ ꝛ hono-
rib⁹ aduersus cū pplz excitāte. Cū ergo ml'ti eū i
exiliū pellere niterēt:vnus eoꝝ ceteꝝ ifelicioꝝ in
tātū furoꝛē excitat⁹ ē vt iuxta eccl'az domū sibi lo
caret:ac i ea ꝺdrigā ꝓtā hēret:quo facili⁹ raptuz
ad exiliū deportaret. Sꝫ dī iudicio iste die quo eū
se rape arbitrat:i eadē ꝺdriga de eadē domo i exi
liū pulsus ē. Cui tū Ambro.reddēs bona ꝓ malis
sūpt⁹ ꝛ ecl'a necaria ministrauit. Cant⁹ ꝛ officiuz
i eccl'ia Mediolanen.pmū celebrari istituit. erāt
ēt tūc tpis Mediolani ml'ti a demonib⁹ oppressi
q se toꝛqri magnis vocib⁹ clamitabāt. Justina aūt
ml'ti arrianoꝝ cū sil'hitaret dicebāt. Ambrosium
pecūia hoies ꝓpare q se a spiritib⁹ imūdis vexari
mētiret:ꝛ ab Ambro.dient se toꝛqri. Tūc subito
vn⁹ ex ill'arrianis q astabāt arrept⁹ a demonio in
mediū ꝓsiluit:atqz clamare cepit. Utinā sic toꝛq-
ant vt toꝛqoꝛ q ñ credūt Ambro. At illi ꝓfusi i pi-
scinā demersū hoiez necauerūt. Quidā heretic⁹
acerrim⁹ disputatoꝛ ꝛ dur⁹ ꝛ icōuertibilis ad fidē
cū audiret Ambro.predicātē:vidit ad aures eius
angelu loquētē vba:q pplo predicabat:quo viso
fidē quaz pseqbat cepit defendere. Quidaz aru-
spex demones aduocabat et ipsos ad nocendum
Ambro.trāsmittebat. Sꝫ reuersi demones renū-
ciabāt q ñ solū ad illū sꝫ nec ad fores dom⁹ suc ap

propinq're valebant: qm̃ ignis insupabil' de illo edificiu̇ ꝯmuniret: vt et loge positi vereret. Alij qdā ei⁹ cubiculu̇ adijt vt gladio ipsu̇ necaret prece ac precio a iustina inductus: sz cu̇ dextera gladiu̇ eleuasset vt ipsu̇ penteret: cōtinuo aruit manus eius ¶ Cu̇ viri thessalonice ciuitat⁹ i ipatore aliqd deliqsset. & eis impator precibus indulsisset. cla agēte curialiu̇ malitia p missu̇ impatoris nesciēte ambrosio plurimi sunt occisi. Qd vbi cōperuit ambro. ipator copiā intrādi ecclīaz denegauit: cui cu̇ impator diceret q̄ dauid adulteriu̇ & homicidiu̇ cōmisisset rndit. Qui secutus es errātē seqre corigētē. Qd cu̇ audisset clemētissim⁹ impator: ita grat̄ suscepit q̄ publicā pniaz agere nō recusauit: Quidā a dēmonio arreptus acclamare cepit ab ambro. se torq̄ri: cui ābrosius: Obmutesce diabole q̄ non te torquet Ambro. sz inuidia tua: q̄ illuc homies ascēdere ꝙspicis vñ turpit corruisti. Illā ambrosius nescit inflari: statimq; ille obmutuit. Quadā vice cu̇ btus Ambrosius p ciuitatē pgeret: casu qdā lapsus ē: & in ꝛa pstratus iacebat: quē videns alt̄ ridere cepit. cui Ambrosius. Et tu q̄ stas vide ne cadas: quo dcō statiz lapsu̇ dolui suu̇: q̄ riserat alienu̇. Quadā etiā vice Ambrosius ad palatiuz Mediolanēsiu̇ magr̄i offīoz vt p qdā intcederet venit. Sz cum fores clausas iuenisset: nec itrādi copiam hre potuisset: ait. Et tu qdem ad ecclīaz venies: & nō clausis: sz aptis ianuis igredi nō valebis. Ela pso aliquo tpe metuēs inimicos Macedonius ad ecclīaz fugit: & patētib⁹ ianuis aditu̇ repire nō potuit. ¶ Fuit aūt tāte abstinētie vt quotidie nisi in sabbo & die dnico & festis precipuis ieiunabat. Tāte & largitatis: q̄ oia q̄ hre poterat ecclesijs & pauperibus nihil sibi retinēs tribuebat. Tāte cōpassionis vt cu̇ aliqs lapsuz suuz sibi cōfiteret sic amarissime flebat: q̄ illuz flere sibr cōpellebat. Tāte humilitatis: & laboris. vt libros quos dictabat ꝓpria manu scriberet: nisi cuz infirmitate corpis grauaret. Tante pietatis & dulcedinis: vt cum alicuius sci sacerdotis vel epi sibi obitus nunciaret sic amarissime fleret: vt vix cōsolari valeret. Cu̇ aūt introgaret cur viros scōs q̄ ad gl̄iaz ꝓficiscebant sic fleret: aiebat. Ne putetis me flere q̄ recesserit: sz q̄ me precesserit. & q̄ difficile inuenit̄ q̄ tam dignus offō eius hēat. Tante etiā cōstantie & fortitudinis q̄ impatoris vel p̄ncipum vitia nō palpabat: sed cunctos voce cōstantissime arguebat. ¶ Cu̇ qdā vir qdaz flagitiuz ꝓpetrasset: & coraz eo adductus fuisset. dixit Ambrosius. Oportet illuz tradi satbane in interitu carnis: ne talia deinceps ꝓpetrare audeat. quo eodē moēto cum adhuc limo cet in ore ei⁹. spūs imūdus eum discerpe cepit. ¶ Quadā vice cu̇ btus Ambrosius romā pgeret & in qdā villa Tuscie apud q̄ndā hoiez nimiu̇ locupletē hospitat⁹ fuisset: hoiez illu̇ de statu suo sollicite regsnit. cui ille rndit. Stat⁹ me⁹ dne semp felix extitit & gl̄iosus. Ecce. n. diuitijs infinitis abūdo suos et famulos q̄plures habeo: copiosa filioru̇ & nepotu̇ turbam possideo: & oia sp ad vota habui nec vnq̄ mihi aliquod aduersum accidit: vel quo contristarer euenit. Qd audies Ambrosius vehemēt: & obstupuit: & his q̄ secu̇ erāt i comitatu dixit. Surgite & hinc q̄z citius fugiam⁹ q̄: de⁹ nō ē i loco isto. Festinate filij festinate: nec i fugiēdo moā facite: ne nos hic diuina vltio ap̄hēdat: & i pctis istoruz pariter nos inuoluat. Cu̇ ergo fugerent & aliq̄tulu̇ pcessissent: ēra subito se aperuit: & hoiez illu̇ cu̇ vniuersis q̄ ad se ptinebāt ita absorbuit: vt nullu̇ indē vestigiu̇ remaneret. Qd cernens Ambrosi⁹ dixit. Ecce fres q̄z misericordit de⁹ parcit cu̇ hic aduersa tribuit: & scene irascit: cui semp ꝓspera elargit̄. In eode āt loco fouea q̄dā pfundissima remānisse dicit̄: q̄ vsq; hodie i huius facti testimoniu̇ pseuerat. Cu̇ āt Ambrosi⁹ radicē oium maloru̇ auaritiā magis ac magis crescere cerneret: & maxime in his q̄ erāt i ptātibus cōstituti: apud quos et oia precio vēdebant: nec nō & i his q̄ erāt i sacris mysterijs deputati vehement igemuit: & se de eius seculi periculo liberari istātius exorauit qd cuz se obtinuisse gauderet: reuelauit frībus q̄ vsq; ad resurrectōis dñicā secu̇ cet. Anno paucos dies q̄z lectulo decubasset & detineret cu̇ q̄dragesimu̇ psalmu̇ cu̇ nocturno dcāret: subito ipso videte in modu̇ scuti brevis ignis caput ei⁹ cooperuit: atq; paulatim p os ei⁹ tanq̄z i domu̇ hitator itrauit: tuc facies ei⁹ tāq̄z nix effca ē: sz postmodu̇ ad spēz suā reuersa. Ipso igit̄ die scribēdi & dictādi finē dedit: & fecit: nec illu̇ psalmu̇ explere potuit. Post paucos igit̄ dies infirmitate laborare cepit. Tuc comes Italie cu̇ Mediolani cet nobiles quocauit dicēs: q̄ tāto viro recedēte piculu̇ cet ne Italie iterit⁹ imineret. Rogauitq; vt ad virū dei accederēt rogātes vt sibi adhuc spaciu̇ vitēdi a dño ipetraret. Qd ille vt audiuit rndit. Nō ita iter vos viri vt me viuere pudeat: nec mori timeā cu̇ bonu̇ dñm hēam? Quo tpe q̄tuor ei⁹ diaconi iuicē q̄uenerūt tractātes iter se q̄s post eius obitu̇ bon⁹ cet. Cu̇ ergo a loco i quo vir scūs Ambrosi⁹ iacebat lōge cent & simplicianu̇ ita silent nouisset vt vir iuicē se audirēt: ille ab eis lōge posit⁹ tertio exclamauit. Senex est sz bonus. Qd audictes triti fuerūt: & nō nisi illu̇ post ei⁹ obitu̇ elegerūt. Honorat⁹ vo vobis vcellēsis eps quibti Ambrosij exitu̇ expectabat cu̇ se sopori dedisset vocē tertio se clamantē audiuit. Surge q̄ mō ē recessur⁹. q̄ q̄surgēs Mediolanu̇ cōtinuo venit: & ei dñici corpis sacrz dedit. Moriq; ille man⁹ i modu̇ crucis expandit: & vltimu̇ spm̄ i vba oronis efflauit. Cu̇ aūt i nocte pasche corpus ei⁹ ad ecclīaz fuisset delatu̇: plurimi infantes baptizati cu̇ viderūt ita vt aliq sedentē in cathedra in tribunali dicerēt alij ascendentē digito suis parētibus demōrarent. Nonnulli vero stellaz sup corp⁹ eius se videre narrabant. Quidaz pres byter cu̇ in quinio cum alijs multis cet. s. Ambro. detrahere cepisset: eu̇ continuo plaga pcussit & cōtinuo ad lectu̇ adductus vt tā finiuit. Ite i vbe Carthaginēsi cu̇ tres epi sibi q̄uarēt: & vn⁹ coru̇. b. Ambrosio detrarisset relatu̇ ē illi qd illi ps̄bro q̄ sibi ōtrarerat accidisset: qd cu̇ ille parui pēderet subito letale vuln⁹ excepit: & extremu̇ cōtinuo die clausit. ¶ De nomine.

LUcia dr̃ a luce. Lux.n.hz pulchritudinẽ in aspcũ: q; vt dicit Ambrosius: lucis nã hec est: vt ois eiꝰ in aspectu gr̃a sit diffusionẽ hȳs sine coingnatõe: q; p q̃cunq; imũda nõ coingnaꝝ rectũ incessũ sine curuitate Lõgissimã lineã ptrãsit sine morosa dilatõe: ꝓper hoc dr̃ q. b. Lucia hũit decorẽ vginitatis sine aliq̃ corruptõe. Diffusionẽ castitatis sine aliquo diffuso amore. Rectũ incessũ intentõis in deũ sine aliq̃ obliqtate. Lõgissimã lineã diuturne opatiõis sine negligẽtie tarditate: vel dr̃ Lucia q̃si lucis via.

¶ De scã lucia martyre ⁊ vgine.

LUcia vgo siracusana nobilis gñe audiens famã scẽ Agathe p totã Siciliã diuulgari: ad sepulchrum eiꝰ adijt cũ mre sua euthycia: ãnis q̃tuor fluxũ sãguinis patiente incurabilẽ. Int̃ ipsa missarũ solẽnia cõtigit vt illud euãgeliũ legerẽt: i quo dñs mulierẽ ab hac passione sanasse narrat: tunc Lucia mri dixit. Si credis his q̃ legunt̃. crede Agathã pasiã p noie Jesu hoc meruisse: vt illuz semp hẽat pnt̃: p cuiꝰ noie sustinuit passionẽ. Si ergo eiꝰ sepulchrũ credens cõtigeris: pfecta sanitate cõtinuo gaudebis. igit̃ recedẽtib⁹ cũctis: ⁊ mr̃ ⁊ filia iuxta sepulchrũ se pstrauerũt ⁊ ceperũt lachrymis rogitare suffragiũ. Int̃ea Lucią sõꝰ arripuit: viditq; Agathã in medio angelorũ gẽmis ornatã stãtẽ ⁊ dicentẽ sibi. Soror mea Lucia vgo dei deuota qd a me petis: ꝓpotero. n. dñi mei Jesu xpi auxilio cõtinuo prestare subsidiũ. nã ecce p fidez tuã sanata ẽ mr̃ tua. ⁊ sicut p me ciuitas cathanẽsium sublimat̃ a Christo: ita p te siracusana ciuitas decorabit̃ a dño Jesu christo: q; iocũdũ deo i tua vginitate hitaculuz prepasti. Et his auditis expgefcã surrexit: ⁊ tremẽs Lucia mri dixit. Mr̃ mea ecce sanata es. ꝓper ipsã ergo te deprecor: q̃ suis oronibus te sanauit ne mihi decetero nomines spõsuz: neq; velis de corporis mei posteritate fructũ mortalitatis acgrere: sz omnia q̃ mihi eunti ad corruptõis auctorẽ eras datura p dote. da mihi eunti ad itegritat̃ auctorẽ dñz Jesuz christuz vt. vz. pauperib⁹ tribuã. cui mr̃. Omnia que fuerunt pris tui defuncti aĩ nouẽ ãnos intacta custodies ampliani poteꝰ q̃z minui pr̃imoniuz. Adea vo omnia q̃ sunt vel esse pnt̃: meliꝰ ipsa tu nosti. Tege pus oculos meos: ⁊ qcqd volueris de facultatibus facito. ad quã Lucia. Non satis deo carꝰ est q̃ illi hec dat q̃ secũ ferre nõ põt: sz si vis grata cẽ deo: hec illi da qb⁹ posses vti. Adonies igit̃ mihi! poteris tecũ ferre. Qõ monies das: iõ das: q; tecũ ferre nõ potes. Da igit̃ dũ viuis xpo qõ possides: ⁊ mercedẽ habebis ⁊ qcqd mihi daturã spopõderas vel etiã cogitaueras Xpo incipe tradere. Cũ ergo redijssent ⁊ de his quotidie fabularent̃ cũ mre: fit ẽtinuo distractio rerũ: ⁊ dant̃ in necitatib⁹ pauperũ. Atvbi pene oia distracta sũt: ⁊ paupib⁹ erogata. s. viduis ⁊ orphanis: ⁊ pegrinis: ⁊ deo fuictib⁹. interea dũ pr̃imoniũ q̃si distributũ ad spõsi notitiã puenirẽt: regrit de his spõsus a nutrice. Rñdit illa caute q; vtiliꝰ pẽ possessionẽ spõsa sua inuenisset: q̃ mille solidos: ⁊ eo amplioꝰ in redditib⁹ pstaret: quã suo noie volebat cõparare: ⁊ iõ videbaꝝ aliquãta distrahere. credidit stultus carnale ẽmerciũ: ⁊ cepit auctorẽ vẽdẽriũ. Vẽditis oib⁹ ⁊ pupillis erogatis spõsus trahit eã coram ꝓpascasio ẽsulari dicẽs eaz xpiana nã eẽ: ⁊ ꝓtra leges viuere augustorũ. quã pascaꝰ ẽphẽsã conspiciẽs: iuitãti eã ꝓpascasio ad sacrificia idolorũ rñdit. Sacrificiũ deo placẽs ẽ visitare paupes: ⁊ eis i necitatib⁹ subuenire: ⁊ q; iaz amplioꝰ nõ hẽo qd offerã meipsã offero hostiã deo viuente. ꝓpascasi⁹. Jsta vba tibi filiꝰ stulto xpiano narrare poteris. mihi ãt q̃ pncipũ decreta custodio: ista frustra pscr̃is. Ad quẽ Lucia. Tu pncipũ decreta custodis ⁊ ego dei mei legẽ custodiã. Tu pncipes times ⁊ ego timeo dñz. Tu illos offẽdere non vis ⁊ ego deũ offẽdere caueo. Tu illis placere dẽsideras: ego vt xpo placeã ẽcupisco. Tu ergo fac tibi qõ vtile cẽ cognoscis: ego faciã qõ mihi vtile ꝓspexero. Cui ꝓpascasi⁹. ꝓpr̃imoniũ tuũ cum corruptoribus expẽdisti: ⁊ iõ q̃si meretrix logris. cui Lucia. ꝓpr̃imoniũ meũ i tuto loco ẽstituit: corruptores ãt corpis ⁊ mẽtis nunq̃ sciui. Rñdit pascaꝰ. Qui sũt corruptores mentiz ⁊ corpis? rñdit Lucia. Vos estis q̃ suadetz vt aĩe suũ deserãt creatorẽ. Corruptores vo corpis sũt q̃ corpalẽ delectatõez ꝓponũt epulis ⁊ delectatiõib⁹ sẽpitnis. ꝓpascasius dixit. Cessabũt vba cũ q̃ntũ fuerit ad vbera. cui Lucia. Dei vba cessare nõ pnt̃. cui ꝓpascasi⁹. Tu ergo es ds? Lucia rñdit. Ancilla dei sũ: q̃ dixit. Cũ steteritis aũ reges ⁊ pncipes nolite cogitare. ⁊c. ꝓpõ. n. vos estis q̃ logmini. ⁊c. ꝓpascasius dixit. In te ergo ẽ spũs scũs? cui Lucia. Qui caste viuũt tẽplũ spũs sci sũt: ⁊ spũs scũs hitat in eis. cui ꝓpascasi⁹. Ego faciã te ad lupanar duci: vt ibi violatõez accipias ⁊ spm̃ scm̃ pdas. cui Lucia. Nõ coingnatur corꝰ nisi de gsensu mẽtis. Nã si me ũitã violari fecerꝰ castitas mihi duplicabiꝰ ad coronã. Nunq̃ ãt volũtatẽ mcã ac gsẽsũ poteris ꝓuocare. Ecce corpus meũ ad oẽ supplicium ẽ patũ: qd mozaris? Incipe fili diaboli desideria penarũ tuarũ i me exercere. Tũc ꝓpascasi⁹ lenones fecit venire dicẽs. Inuitate ad eã oẽz pplz: ⁊ tã diu illudaꝝ donec mortua nũciẽt. Volentes ãt eã trahere tãto põdere spũs scũs eã fixit vt oĩno mouere eã negrẽt. Accedẽtes ãt silr ex offo iplẽtes deficiebãt viribus. ⁊ xpi ygo ĩmobilis pmanebat. Tũc miserũt funes i manib⁹ ⁊ pedib⁹ ei⁹. Fecitq; pascaꝰ mille viros accedere ⁊ manꝰ ei⁹ ⁊ pedes ligare: sz nullatenꝰ poterãt eã mouere. Tũc ⁊ cũ viz mille paria bouũ adhibuit. sz tñ ygo dñi ĩmobilis pmãsit. Vocatis aũt magis vt suis incãtatiõib⁹ mouereẽt oĩno moueri nõ potuit. Tũc dixit pascaꝰ. Que sunt ista maleficia q; vna puella a mille viz ñ mouẽt? Lucia dixit. Nõ sũt ista maleficia. sz bũficia Xpi. ꝓpozo si adhuc decẽ milia adhibueris eque vt pus ĩmobilem me videbis. ꝓpuntãs vo pascasius scẽz quozũda figmẽtũ q; lotio fugarent̃ maleficia: iussit eã lotio pfundi. Cũq; nec sic moueri posset angustiatus nimis: copiosũ ignem circa eã accẽdi: piceq; ⁊ rasinã: ⁊ feruens oleum super eam fundi iussit. Dixitq; lucia.

Luce in tabernaculo suo et tabernaculum eius in gypto ⁊c

Infidelitas

Pupilli tanta ⁊c

Quarcia ⁊ tanacitatis

Judicias ipetrauī martyrij mei vt credentibus timorē auferā passionis.ꝛ nō credētibus vocē insultationis. Videtes aūt amici pascasij eum angustiari:i gutture eius gladiū imiserūt:q̄ nequaq̄z loquelā omittens dixit. Annuncio vobis pacē ecclesie redditā Maximiano hodie mortuo ꝛ ō regno suo Diocletiano expulso:ꝛ sicut ciuitati cathanēsi sozor mea Agata data ē ptectrix.sic ꝛ ego ciuitati siracusane cōcessa sū iteruentrix. Dū hoc virgo loquit ecce ministri romanoꝝ veniūt. Pascasiuz apphēdūt: ꝛ vinctū ad Cesarē scēm ducūt. Audierat.n.cesar q̄ vniuersā puinciā fuerat depdatus Veniēs ergo Romā ꝛ senatui accusat⁹ pariter ꝛ cōuict⁹ capitali sententia ē punitus. Virgo vero Lucia de loco i quo pcussa ē mota nō ē nec spiritū tradidit quoadusq̄z sacerdotes veniret ꝛ corp⁹ dñi ei ꝛderent ꝛ oēs astātes amē dño rnderēt. In eodē aūt loco sepulta ē ꝛ ecclesia fabricata. Passa ē aūt tempore Cōstātini ꝛ Maxētij circa annū dñi.310.

¶ De nomine.

t Thomas interptat abyssus vl' gemin⁹:qd̄ ē grece dicim⁹ dī vl' dr Thomas a thomos qd̄ ē diuisio vel sectio. Dicit ergo abyssus eo q̄ pfunditatem diuinitatis penetre meruit qui ad sui iterrogatōem Christ⁹ sibi rndit. Ego suz via vitas ꝛ vita. Dicit gemin⁹ eo q̄ resurrectōez xpi q̄si geminate ꝛ i duplū q̄z alij cognouit. Illā illi cognouerūt videndo. iste videdo ꝛ palpādo. Diuisio aūt sine sectio dr q̄ mētē suā ab amore mūdi diuisit: vel q̄ ab alijs in fide resurrectionis diuisus ꝛ sectus fuit: vel dicit Thomas quasi tot⁹ meās i dei.s.amore ꝛ ptēplatōe. habuit.n.tria q̄ i ipo indicauerūt fuisse amorē dei de quib⁹ dicit psper i libro ō vita ptēplatiua. Quid ē dcū diligere. nisi animo pcipe feruide visionis dei effectū: peccati odiū:ꝛ mūdi fastidium. Vel Thomas dr a theos q̄ ē de⁹:ꝛ me⁹. vñ thomas quasi deus meus.ꝛ hoc propter illud quod dixit cum certificatus credidit: deus meus.

¶ De sancto Thoma apostolo.

t Thomas apostolus cū eēt apud Cesareaz appuit ei dñs dicēs. Rex idie Gondoforꝛ misit ppositū Abanē querere hoiez architectoria arte eruditū. Veni igit ꝛ trāsmittā te ad euz. Cui Thomas. dñe mitte me quo vis pterq̄z ad indos Cui dñs. Vade secure quia ero custos tui. Cūq̄z indos ꝛuerteris:ad me cū palma martyrij venies. Cui Thomas. Domin⁹ me⁹ es:ꝛ ego seru⁹ tuus fiat volūtas tua: Cūq̄z ppositꝰ p foruz ambularet Dixit ei dñs. Quid ꝓparare vis inuenis? Cui ille Domin⁹ meus misit me vt conducā sibi seruos in arte architectoria eruditos vt romano ope sibi palatiū ꝛstruat. Tūc tradidit ei Thomā. asserēs euz plurimū in tali arte peritum. Mauigantes aūt ad quādā ciuitatē venerūt. i qua rex filie sue nuptias celebrabat. Hic cū ꝓconizari fecisset vt oēs nuptijs itereffent: alias regē offenderēt: cōtigit illuc Abanē ꝛ apostolū introire. Puella aūt hebrea fistulaz i manu gerēs vnūquēq̄z laude aligna cōmēdabat. Videsq̄z apostolū itellexit hunc eē hebreum: eo q̄ ñ mādūcaret: sz oculos ad celū fixos hēret. Cūq̄z puella coꝝ eo hebraice caneret dicēs. Un⁹ ē de⁹ hebreoꝝ q̄ creauit oīa:ꝛ fūdauit maria: apls hec eadē vba repetere satagebat. Videns aūt piscerna q̄ ñ mādūcaret nec biberet: sz tñ oculos fixos ad celuz hēret. apluz di i maxillā pcussit. cui apls. Adeli⁹ ē: vt i futuro idulgētia tibi tradat: nō hic surgā donec manus q̄ mē pcussit huc a canib⁹ afferat. Hic igit ad hauriēdā aquā abijt. leo ipz occidēs sāguinē ei⁹ bibit. Lacerātib⁹ aūt canib⁹ ei⁹ corp⁹ vnus niger canis manū ei⁹ dexterā i mediū quiniū apportauit: quo viso oīs turba obstupuit:ꝛ puella ei⁹ vba referens,piecta fistula ad pedes apli se ,piec. Hui⁹ aūt vltōez fcāz reprobat Augu.i li°. ō fausti ꝛ asserit a pseudo hoc fuisse ifrū. Hū ꝛ legēda hec quo ad plura suspecta hr. Posset tñ dici q̄ nō aio ipetrādi sz mō pdiccdi dcm sit. Sz tñ si Augustini vba diligēter ispiciāt ñ penit⁹ ista reprobare videtur. Ait.n.sic i eoꝺ li°. Legūt scripturas apocryphas manichei:ꝛ nescio a gb⁹ sutoribus fabularū sub apostoloꝝ nomine scriptas q̄ suoruz scriptoꝝ tēporib⁹ i auctoritatē sācte ecclesie recipi mererē tur si sci ꝛ docti hoies q̄ tūc in hac vita erāt ꝛ examinare poterāt. alia eos nō va locutos cē cognoscerēt. Ibi tñ legūt apostolū Thomā cū eēt in quodā nuptiarū cōuiuio pegrin⁹ ꝛ ꝓsus incognit⁹: a quodā ministro palma pcussū impeatuz fuisse hoi cōtinuā scenāq̄z vindictā. Illā cuz egressus eēt ad fōtē vnde ꝛ aquā cōiunctib⁹ ministraret: in eū leo irruēs interemit: manūq̄z ei⁹ qua caput apostoli leui ictu pcusserat a corpore anulsā secūdū vbū eiusdē apostoli id optātz atq̄z impantz: canis manū i tulit mēsis: in qbus ipse apostolus discūbebat: qd hoc videri crudeli⁹ pōt. Verū q̄ ibi nisi tū fallor: hoc etiā scriptū ē q̄ ei venia in scło futuro petierit: fcāz ē cōpensatio būficij maiorꝛ vt ꝛ apls q̄z carus deo eēt: ꝓ hūc timorē cōmēdaret ignotz: ꝛ ille post hāc vitā q̄nq̄z finiēdā cōsolaret. vtrū illa va sit an confecta narratio nihil mea nūc interest. Certe enim manichei a qbus ille scripture q̄s canō ecclesiastic⁹ respuit: tanq̄z ve atq̄z sincere acceptanꝺ: saltē hic cogunt fateri illaz patiētie vtutē quā docet dñs dicēs. Siquis te pcusserit in maxillā dextrā prebe ei sinistrā: posse eē i preparatiōe cordis: etiā si nō exhibeat gestu corporz ꝛ expressiōe verboꝝ. quādo qdē apostolus palma pcussus: potius dñz rogauit vt iniuriosō hoi in futuro seculo parceret. i presenti aūt sclo illa iniuria nō iulta relinqueret: q̄z vel prebuit feriēti alterā: aut vt iterū ferret admonuit. Tenebat certe interi⁹ dilectionis affectū: ꝛ exteri⁹ requirebat connectiōis exēplum. Sine hoc verū sit: sine cōfictū: cur nolūt credere tali aīo famulus dei Moysen idoli fabricatores ꝛ adoratores gladio pstrauisse. Si aūt penas illas cōparam⁹ quid simile ferro interimi ꝛ a feris trucidari atq̄z laniari: quādoqdē iudices publicz legib⁹ seruientes maiorz crimis reos bestijs subdi q̄z gladio peuti iubēnt. hec Aug⁹. Tūc apostolus ad petitionē regis spōsū ꝛ spōsā būdixit. Da ingens adolescētib⁹ dñe his būdictionē tue dextere: ꝛ in eo-

rū mētib⁹ femina femē vite. Abeūte aūt apostolo in manu inuenis ē rept⁹ plen⁹ dactalis palme ramus. Comedētib⁹ vo spō so ⁊ spōsa de fructu ei⁹ ambo obdormiūt: ⁊ sōniū file ambo cernūt. Videbaī eteni eis q rex gēmat⁹ eos amplecteret: ⁊ diceret. Apl'us me⁹ bñdixit vos: vt eīne vite pticipes sitis. Euigilātib⁹ aūt ⁊ mutuo sibi sōnia reuelātib⁹ apl's ad eos īgredit dicēs eis. Rex me⁹ vobiꝭ mō apparuit: ⁊ me clausis ianuiꝭ huc adduxit: vt sup vos bñdictio mea fructificet. Mētis carnis itegritatē q̄ est oīum regina vtutū: ⁊ fruct⁹ salutis ppetue: virginitas ē sozo⁹ āgelozū possessio oīum bonozū: victoria libidinū: fidei tropheū: expugnatio demonū: ⁊ etnozū securitas gaudiozū. De libidine aūt corruptio gignit: de corruptōe pollutio nascit: de pollutōe aūt reat⁹ oriī: de reatu ꝛfusio generaī. Hec illo referēte duo angeli apparuerunt dicētes eis. Nos sumus angeli vobis ad custodiā deputati q si apl'i bñ fuaueritis monita: offerem⁹ deo oīa vota vra. Eos igit apl's baptizauit: ⁊ de fide diligēter edocuit. Post multū vero tpis spōsa noīe Pelagia sacro velamine ꝛsecrata martyriū patit: ⁊ sponsus noīe Dionysius illi ciuitati in epz ordinaī. Post hec aūt apl's ⁊ Abancs ad regē Indie puenerūt. Designato vero ab aplo mirabili palatio ⁊ copioso thesauro accepto: rex i aliā p̄uinciā pficiscit: ⁊ apl's vniuersū thesaurū pauperib⁹ elargit. p totū aūt biēnū quo abfuit rex apl's pdicatōi istitit: ⁊ innumerabilē populū ad fidē conuertit. Rediens aūt rex: ⁊ q̄ Thomas fecerat discēs: ipsū cū Abane i ima carcez reclusit. vt postmodū vinos excoriatos vltricibus daret flāmis. Interea Bad frater regis mozit: ⁊ ei sepulchrum cū ambitōe nimia pparaī. Quarta aūt die q mortuus fuerat resurrexit: ⁊ stupefactis oib⁹ ⁊ cūctis fugiētib⁹ dixit fri suo. Nic hō frater quē exoriare ⁊ icēdere disponis amic⁹ dei est: ⁊ sci angeli famulātur ei: q me in paradisū ducētes qōdā mihi oiderūt palatiū ex auro ⁊ argēto ⁊ lapidib⁹ pciosis mirabilī fabricatū: ⁊ cū eius pulchritudinē admirarer dixerūt mihi. Hoc est palatiū qō fratri tuo Thomas extruxerat. Cumq̄ dicerē vtinā ianitor ei⁹ essem: dixerūt mihi. frater tu⁹ illo se fecit indignū: si vis i illo manere: rogabimus dñz vt te suscitare dignet: vt illud a frē tuo possis emere redēs ei pecuniā quā se estimat pdidisse. Et hec dicēs cucurrit ad carcerē apl'i fri suo postulās idulgeri: abiectisq̄ viculis rogare cepit apl'z: vt vestē accipet pciosā. cui apl's. Ignoras q nihil carnale: nihil terrenū gestiūt q cupiūt hre i celestib⁹ ptātē: Egredīcti āt apl'o de carcere rex occurrit: ⁊ aduolut⁹ ei⁹ pedib⁹ veniā postulabat. tūc apostolus ait. Multū vobis p̄estitit ds secreta sua vobis oñdere: credite i xp̄z ⁊ baptizabimini: ⁊ eīni regni pticipes sitis. Dixitq̄ ei frater regis. Vidi palatiū qō fri meo fecisti: ⁊ illud cōpare meruī. cui apl's. Hoc i ptāte fris tui ē. cui rex. Illud ē meū: apl's tibi fabricet alteruz. Qō si forte negerit: mihi ⁊ tibi hoc vnū cōe erit. rīdit apl'us. Innumerabilia palatia sūt i celo ab initio seculi pparata: q̄ fidei p̄cio ab electis cōparanī. Diuitie aūt vre ad illa vos accedere pnt. seq vo oīno nō pnt. Post vnū āt mēsē fecit apl's hoies illi⁹ puicie ꝛgregari: qb⁹ ꝛgregatis: debiles ⁊ infirmos sozoꝛū stare insit: ⁊ super eos oranit. Cūq̄ q docti fuerāt rīdisset amē: corruscatio de celo veniēs tā apl'm q̄z ceteros fere phorā dimidiā sic pstrauit: vt oēs se putarēt ictu fulguriz iteriisse. Erigēs aūt apl's se dixit. Surgite q: dñs me⁹ sicut fulgur veīt vosq̄ sanauit. Erurgētes aūt oēs sani: deū ⁊ apl'z glificauerūt. Tūc apl's cepit eos docere ⁊ duodeci gradus vtutū assignare. Prim⁹ ē vt i deū credāt q ē vn⁹ i ētia: trin⁹ i psonis. Deditq̄ eis triplex exēplū sensibile quō sint i vna ētia tres psone. Primū ē: q: vna est i hoie sapia: ⁊ de illa vna ꝓcedit itellcūs: memoria: ⁊ igeniū. Illā igeniū ē imgt: vt qō didiceris inuenias. Memoria vt nō obliuiscaz q̄ didiceris. Intellēs vt itelligas q̄ audi pnt ⁊ doceri. Scōz est q i vna vinea tria sūt. s. lignū folia ⁊ fruct⁹: ⁊ oīa tria vnū sūt. ⁊ vna vinea sūt. Tertiū ē q: caput vnū q̄tuoꝛ sēsib⁹ ꝛstat. In vno. n. capite sūt visus: gust⁹: auditꝰ: ⁊ odoꝛat⁹: ⁊ hec pla sūt: ⁊ vnū caput sunt. 4ᵘ gradus ē vt baptismū susciperēt. 3ᵘ ē vt se a fornicatiōe ꝛtinerēt. 4ᵘ vt se ab auaritia tēperēt. 5ᵘ vt gullā restrīgerēt. 6ᵘ vt pniaz tenerēt. 7ᵘ vt i his p̄seuerarēt. 8ᵘ vt hospitalitatē amarēt. 9ᵘ vt yolūtatēdei i faciēdis q̄rerēt: ⁊ ea ope cōplerēt. 10ᵘ vt eā i nō faciēdis q̄rerēt ⁊ ea vitaret. 11ᵘ vt charitatē amicis ⁊ inimicis ꝛpēderēt. 12ᵘ vt i custodiēdis his vigilē curā hrent. Post pdicatōez vo baptizati sūt no q̄ milia virozuz exceptis puulis ⁊ mulierib⁹. Post hec aūt i supio: ē idiā abijt. in q̄ innumeris miraculozū isignijs corruscauit. Syntice ēt amicā migdonie vroris carisij cognati regis apl's illuminauit. dixitq̄ migdonia ad Syntice. Putaꝭ si poto eū videre: Tūc migdonia ō cōsilio ei⁹ habitū mutauit ⁊ iter pauper mulieres vbi apl's p̄dicabat adue nit. Apl's āt cepit de vite hui⁹ miseria p̄dicare: dicēs iter cetera: qñ vita hec ē vita misera: casib⁹ subiecta: ⁊ adeo fugitiua: vt cū teneri credit fugiat labesc̄a. Deide cepit q̄tuoꝛ rōnib⁹ exhoꝛtari vt vbū dei libēter audirēt: ipsū vbū dei q̄tuoꝛ rerū generib⁹ cōparādo. s. collirio: ex eo q oculū nr̄i itellect⁹ illuīat. Potiōi: ex eo q nr̄z affectū ab oi carnali amoꝛe purgat ⁊ mūdat. Emplastro: ex eo q pec catozū nroꝛū vulnera sanat. Cibo: ex eo q os celestiū amoꝛe delectat. Et sic imgt hec egroto non valēt: nisi ea i se receperit: sic nec anime lāguenti verbū dei pdest nisi illud deuote audierit. Predicāte igit apostolo Migdonia credidit ⁊ deinceps viri thozū abhoꝛruit. Tūc carisius a rege. impetrauit vt apostolū in carcere poneret. Ad quē veniens migdonia rogauit: vt sibi ignoscerēt q propter eam in carcere missus esset: quam ille benignus cōsolans hec omnia pati se libenter asseruit. Carisius autem regem rogauit: vt reginam sozorē sue vroris ad eā mitteret: si forte eā reuocare posset. Missa regina quertit ab ea quaz volebat puertē: visisq̄ tot miraculis q̄ aplus faciebat dixit. Maledicti sūt a deo qui nō credūt his opi-

bus. Tūc aplus oēs qui aderāt de tribus breuiter istruxit. s. vt ecclesiā diligerēt: sacerdotes honorarēt: t assidue ad audiēdū vbū dei cōuenirēt. Reuertēte aūt regina dicit ei rex. Vt quid tādiu morata es? Que rndit: putabā migdoniā stultā cē. sz sapientissima ē t me ad apostolū dei ducēs viā veritatis me cognoscere fecit. t nimis stulti sūt q xpm nō credūt. Soluitqz regina regi deiceps copulari. Stupefactus aūt rex dixit cognato suo. Dum tuā vxorē recuperare vellem: meā pdidi. t peior mihi mea effecta est qz tua tibi. Tē rex iussit apostoluz ligatis manibus ad se adduci pcipiēs ei vt ad suos viros cōinges renocaret. Aplus āt triplici exēplo ei ostdit: q ādiu i errore pstiterat hoc facere nō deberet: videlicet exēplo regis: t exemplo turris: t exēplo fōtis. Unde dixit: tu cū sis rex. nō vis habere coīquinata seruitia: sz mūdos seruos pariter t ancillas. Quāto magis credere debes deū amare castissima t mūda seruitia? Quid ergo culpor: si deū amare pdico i suis suis quod diligis t in tuis? Fabricaui turriz excelsaz t dicis mihi vt ego q fabricaui eā dstruā? Fodi terrā. pstū dam: t eduri fontē de abysso: t dicis mihi vt obruam illū? Tūc iratus rex iussit afferri ardētes lamīnas ferreas: t apostolū stare nudis pedib⁹ super eas. Protinus aūt nutu dei fons ibi erupit t eas extinxit. Tunc rex gilio cognati sui eū i fornacez ardentē mitti fecit: que tū sic refrigerata ē: vt die altero san⁹ ide exiret t illesus. Dixitqz regi Carissimus. Fac illū offerre sacrificiuz deo soli: vt sic dei sui irā incurrat: q ab his eū liberat. Cūqz ad hoc vrgeret dixit ei. Prestātior es tu qz factura tua: t quō tu verū deū negligis t pictura colis? Tu putas q sicut dicit carissimus de⁹ meus mihi irascet: postqz adorauero deū tuū. Magis aūt irascetur deo tuo cūqz gminuet. Adoro igit eū. Si ergo me adorāte deū tuū de⁹ meus nō euertet illū: sacrificabo illi. Si autē sic: tu credes deo meo? Qui rex. Adhuc mecū qsi cū pareloqris? Precepit igi apls hebraice demoni q in eo erat: vt qcito corā idolo genua flecteret: statim idolū cōminuet. Flectēs igit apostolus genua dixit. Ecce adoro: sz nō idolū: ecce adoro: sz nō metallū: ecce adoro: sz nō simulachrū. Adoro aūt dñz deuz meū iesum xpm i cuius nōie pcipio tibi demō qui in eo latitas: vt simulachrū istud gminuas. Statimqz sicut cera liquefactū ē. Tunc oēs sacerdotes idolorū mugitū dederūt. Pōtifex aūt templi elegans gladium apostoluz trāsuerberauit dicēs. Ego vindicabo iniurias dei mei. Rex aūt t carissimus anfugerūt videntes q populus vellet apostolū vindicare t pōtifi cē vitū icēdere. Christiani aūt corpus apostoli tulerūt: t honorifice sepeliērūt. Post lōgū tēpus. s. circa annos dñi ducētos t triginta corpus apostoli i edessaz ciuitatē que olim dicebat rages medorū trāslatū ē Alexandro iperatore ad Syrorum preces hoc faciente. In illa aūt ciuitate nullus hereticus: nullus iudeus: nullus pagan⁹ pōt vincere. nec tyrānus aligs ibi nocere. Postqz abagar⁹ rex illi⁹ ciuitatis epistolā manu saluatoris scriptā accipe meruit. Illā si quādoqz gens alīqz i ciuitatē illā irruerit ifans baptizat⁹ sup portā stās epistolā illā legit t ea die tā saluatoris scriptis qz apli thome meritis hostes aut fugiūt aut pacant. Isidor⁹ i libro de vita t obitu scōrū sic ō isto aplo dic. Thomas discipls christi ac filis saluatoris andrēdo ire dulus: vidēdo fidel fuit: hic enāgeliū predicauit pthis medis t pfis hyrcanis t bragmānis. Et itrās oriētalē plagā: t intīna gētiū penetrās ibi predicatōez suā vsqz ad titulū sue passiōis perduxit. Hic lāceis trāsfix⁹ occubuit. Hec Isidor⁹. Chrisō⁹ quoqz ait q dū thomas ad regionē magorum q ad christū adorādū venerāt deuenissz eos baptizauit t facti sunt adintores fidei christiane.

¶ De natiuitate dñi nr̄i Jesu Christi.

Dicto d festiuitatib⁹ q currūt ifra tēp⁹ renouatōis: qō icepit a Moyse t pphetis: t durauit vsqz ad aduētū Xpi i carnē: qō tps reputat eccla ab aduētu vsqz ad natitatē dñi iclusiue. Segē videre de festitatib⁹ q eueniūt ifra tēp⁹ qō ptiz ztinet sub tēpore recōciliationis quod tēp⁹ representat eccla a natiuitate vsqz ad septuagesimā: sicut supi plogo dictū est.

Natiuitas dñi nr̄i iesu xpi secūdū carnē vt quidā aiūt: cōpletis ab adā qnqz milib⁹ ducētis viginti octo annis. vel fm alios. 6. millibus: vel secūdū eusebiū cesariēsē i cronicis suis qnqz milib⁹ ducētis t vno min⁹. tpe Octauiani ipatoris facta ē. Computatio: nī ser miliū annorū iuēta fuit a methodio poti⁹ mystice qz cronice. Veniēte āt ipso filio dei i carnē tāta pace vniuersus mūd⁹ gaudebat: vt toti orbi vnic⁹ romanorū ipator pacifice presideret. Hic dict⁹ ē Octauian⁹ a pma ipositōe. Cesar a iulio cesare. Augustus ab augmēto reipublice. Impator a dignitatis honore: qz ad diuas alioū regū fuit pmo hoc nōie insignit⁹. Nam sicut nasci volnit vt nob pacē tpis t pacē ēternitatis tribueret: sic nihilomin⁹ voluit vt ortū suū pax tpis illustraret. Cesar igit august⁹ vniuerso presidēs orbi scire volēs quot pūncie: quot ciuitates: quot castra: quot ville quot hoies i toto orbe eēnt: iussit vt dī i hist̄oria scholastica: vt oēs hoies ad vrbē vñ ihe bāt originē pgerēt t qlz ōnariū argēteū q valebat decē nūmos vsuales: vñ et denari⁹ dicebāt: presidi pūncie rdēs: se subditū romano ipio pfiteret. Illā t nūm⁹ imaginē pferebat cesaris: t supscriptōz nois. Dicebāt āt pfessio t descriptio sz diuersa ptinet oratōe. Professio. n. dicebāt. qz qlz qñ reddebat presidi pūncie cēsū capitalē. i. denariū illū: q sic vocabāt: ponebat sup caput suū: t ppo ore pfitebāt se cē subditus romano ipio: vñ dicebāt pfessio. i. ppo ore fassio. t fiebat hoc corā oi pplo. Descriptō āt dicebāt: qz mūer⁹ eorū q cēsū capitis ferebāt: certo determinabāt numero: t redigebāt i scriptis. Hec āt descriptio pma fcā ē a pside syrie cyrino. Hoc dr̄. vt i eadē historia scholastica hr̄ qstū ad cyrinū. Qz. n. iudea i umbilico nre hitatōis cē dr̄. pnisū ē vt i ea ichoaret t deinde p circumstātes regiones et alij presides, pfegret. vl pma dr̄. i. vltis.

ysidorus primo 5210.

eusebius 5199.

Methodius 6000

pfessio

descriptio

q: alie p̃cesserũt particulares. Vel forte prima capitũ ĩ ciuitate fiebat a p̃side. Scda ciuitatũ ĩ regione a legato cesaris. Tertia regionũ in vrbe coraz cesare. Joseph ãt cũ cẽt de gñe Dauid a nazareth in bethleẽ ꝓfectus ẽ. Cũ aũt btẽ Marie tps pariẽdi instaret: ꝛ ipse de suo reditu nesciret: eã secũ assũpsit: ꝛ in bethleẽ secũ duxit: nolens thesauruz sibi a deo cõmissũ ĩ aliena mann dimittere: ſz ipse p se volẽs illum cura puigili custodire. Cum ergo bethleẽ appropinq̃sset: vt frater bartholomeus ĩ sua cõpilatõe testaꝛ. Et de libro infãtie saluatoris est sũptũ. Vidit virgo btã partẽ ppli gaudẽtem: ꝛ partẽ gemẽtẽ: qõ sibi angelus exponẽs ait. Pars ppli gaudẽs est ppls gẽtilis: q in semine Abraahe eterna bñdictione accipiet. Pars aũt gemens est plebs iudaica a deo suis meritis reprobata. Cuz igiꝛ ambo ĩ bethleẽ venissent: ꝛ q: pauperes erãt ꝛ q: oĩa hospitia alij q ꝓpter hoc ipsũ venerãt oc cupauerãt nullũ hospitiũ hre potuerũt. Diuerterũt ergo in coi trãsitu: q vt dr in historia scholastica: erat iter duas domos cooperimentũ hũs q diuersoriũ dr sub quo cines ad colloquẽdũ vel ad cõueniendũ in dieb⁹ ocij: vel ꝓpter acris intẽperiẽ diuertebãt: vbi forte ioseph ꝑsepe bouẽ ꝛ asino fecerat. Vel scdz quosdã rustici cũ ad forũ veniebãt aialia sua ibidẽ ligabant: ꝛ iõ ꝑsepe ibi ꝟstructum erat. Ipsa igiꝛ nocte media diei dñice btã virgo filiũ sũũ peperit ꝛ ĩ p̃sepio sup fenum reclinauit. Qõ fenũ: vt habẽt in historia scholastica: btã helena postmodũ romam attulit. A cuius feni comestione bos ꝛ asinus: vt dr abstinebãt. Notãdũ aũt q natiuitas xp̃i fuit mirabiliꝛ fcã: multipliꝛ oĩsa: ꝛ vtiliꝛ exhibita. Fuit mirabiliꝛ fcã ex parte generãtis: tũ ex parte gẽtũ: tum ex pte modi generandi. Ex pte generãtis: q: ipsa fuit vgo aũ partũ: ꝛ vgo in ptu: ꝛ virgo post partũ. Et hoc. s. q vgo manẽs pepit quinq̃ modis cõsũ est. Primo p ꝓphetiam Jsa. 7. Ecce virgo ꝛcipiet ꝛc. Scdo p figurã. hoc .n. figuratũ fuit: ꝛ p virgã Aaron: q̃ sine oi humano studio floruit: ꝛ p portã Ezechielis q̃ semp clausa pmãsit. Tertio p custodiam. Joseph. n. ex eo q ipsã custodiuit testis sue vginitatis extitit. Quarto p experiẽtiã: cũ. n. vt ĩ cõpilatiõe bartholomei habeẽ ꝛ de libro ĩfantie saluatoris sũptũ fuisse videẽ: beate Marie pariendi tps ĩstaret: Joseph: ſz deũ de virgine nasciturũ nõ dubitaret: moꝛem tũ gerens pñie obstetrices duas vocauit. Quarũ vna vocabaꝛ zebel ꝛ altera salome. zebel igiꝛ ꝟsideraꝛs ꝛ ingrens ꝛ ipsã virginẽ innupciẽs exclamauit Virginẽ peperisse. Salome aũt dũ nõ crederet ſz hoc ꝓbare filr vellet: ꝛtinuo aruit manus eius. Jussũ angeli sibi apparẽtis puerũ tetigit: ꝛ ꝛtinuo sanitatẽ recepit. Quãto p miraculi euidẽtiã. Rome .n. vt testaꝛ Jnno. papa tertius duodecĩ ãnis pax fuit. Jgiꝛ romani tẽplũ pacis pulcherrimũ ꝟstruxerũt. Et ibi statuã Romuli posuerũt. Cõsulẽtes aũt Apollinẽ q̃ztũ duraret: acceperunt rũsũ quousq; vgo pareret. Hoc aũt audiẽtes dixerũt ergo in eternũ durabit: ipole. n. credebãt q vnq̃ pareret virgo: vñ ĩ foꝛib⁹ tẽpli titulum hũc scripserũt. Tẽplũ pacis in eternũ. ſz in ipsa nocte qua virgo btã peperit tẽplũ fundit⁹ corruit: ꝛ ibi ẽ mõ eccl'ia scẽ Marie noue. Scdo fuit mirabiliꝛ fcã ex parte geniti. Nã sicut dicit Bernardus ĩ eadem psona eternũ antiquũ ꝛ nouũ mirabiliꝛ cõuenerũt. Eternuz. i. diuinitas. antiquũ. i. caro ab Adã traducta nouũ. i. aĩa ꝺ nouo creata. Jtẽ sicut ibidẽ dicit. hodie tres mixtũas vel tria opera fecit deus: ita mirabiliꝛ singularia: ꝛ talia nec fcã sint nec amplr faciẽda sint: cõiũcta qppe sũt adinuicem: deus ꝛ hõ: mater ꝛ virgo: fides ꝛ coꝛ humanũ. Prima valde mirabilis: q: cõiũcta sunt limus ꝛ deus: maiestas ꝛ ifirmitas: tãta vilitas ꝛ tãta sublimitas. Nihil .n. deo sublimius: ꝛ nihil limo vilius. Scda nihilo minus valde mirãda ꝛ mirabilis. A seculo. n. non est auditũ q virgo eẽt q̃ peperit. ꝛ mater esset que virgo pmãsit. Tertia ꝛ prima ꝛ scda iferior: ſz nõ minus fortis. Mirũ. n. quõ coꝛ humanũ fidẽ his duobus accõmodauit: quõ credi potuit q deus hõ eẽt ꝛ q virgo mãserit q̃ peperisset. Hec Bernardus. Tertio fuit mirabiliꝛ fcã ex parte modi generãdi. ei⁹. n. part⁹ fuit supra nãz: ex eo q virgo cõcepit. Supra rõnẽ: ex eo q deũ genuit. Supra humanã cõditionẽ: ex eo q sine dolore peperit. Supra cõsuetudinẽ: ex eo q de spũ scõ ꝛcepit. Nõ. n. genuit virgo ex humano semine: sed mystico spiramine. nã spũs scũs de castissimis ꝛ purissimis sãguinib⁹ virginis accepit ꝛ inde coꝛpus illud formauit. ꝛ sic q̃rtũ modũ mirabilẽ faciẽdi hoĩez deus oñdit. Nã sicut dicit Anselm⁹ deus põt q̃tuoꝛ modis hoĩem facere. s. sine hoĩe ꝛ femina sicut fecit Adã de humo: sine femina de hoĩe: sicut fecit Euaz. de hoĩe ꝛ femina sicut coĩs ꝓbat vsus: de virgine sine viro sicut hodie mirabiliter factum est. Scdo eius natiuitas fuit multipliꝛ hodie oñsa. Oñsa ẽ. n. perões gradus creaturarũ. ẽ. n. q̃dã creatura q̃ tñ hz eẽ sicut pure coꝛporea vt lapides: q̃dã q̃ hz eẽ ꝛ viuere sicut vegetabilia: vt arboꝛes. q̃dã q̃ hz esse ꝛ viuere ꝛ sentire sicut aialia: q̃dã q̃ hz eẽ viuere sẽtire ꝛ discernere sic hõ. q̃dã q̃ hz eẽ viuere sẽtire ꝛ discernere ꝛ itelligere: sic angelus. Per has oẽs creaturas hodie xp̃i natiuitas ẽ oñsa. Prima aũt creatura. s. pure coꝛporea tripler ẽ. s. opaca. trãspaꝛẽs. siue peruia. ꝛ lucida. Primo ergo oñsa ẽ ꝓ pure coꝛporeã opacã sic ꝓ destructionẽ tẽpli romanoꝛũ: vt supra dcm ẽ: ꝛ p ruinã statue Romuli dei romanoꝛũ q̃ tunc cecidit ꝛ cõminuta ẽ. ꝛ p ruinã etiã aliarũ statuarũ q̃ tũc i alijs locis plimis ceciderũt. Legiꝛ .n. in histo. scho. q Diere. ꝓpheta i egyptũ descẽdẽs post mortẽ Godolie regib⁹ egypti signũ dedit: q coꝛũ idola corruerẽt: cũ vgo filiũ parturiret. Quapp sacerdotes idoloꝛũ imaginẽ virginis puerũ i gremio baiulãtis i secreto loco tẽpli statuerũt: ꝛ eã ibi adoꝛabãt. Sz a Ptolemeo rege postea ĩtrogati qd hoc sibi vellet dixerũt pñe traditõis hoc eẽ mysteriũ: qd a scõ viro ꝛ ꝓpheta coꝛũ maioꝛes acceperãt: ꝛ sic ĩ reb⁹ futuris credebãt. Beeũdo p pure coꝛporea trãsparẽtẽ ꝛ puã. Nã i ipsa nocte natiuitatis dñice obscuritas noctis ĩ claritatẽ diei diuersa ẽ. Rome etiã vt attestaꝛ Oroſius ꝛ

Innocentⁱ papa ktius: fōs aq̄ i liquorē olei ỽsus ē: ⁊ crūpens ỽsq; in tiberim ꝓfluxit ⁊ toto die illo largissime emanauit. ꝓphetauerat. n. Sibylla q̄ qñ crūpet fōs olei nasceret saluator. Tertia p pure corporeā lucidā fiē p corporea supcelestia. Ista i ipsa die natiuitatis fm aliquorum relationes: vt ait Chrysoⁱ magⁱ sup quēdā mōtē orātib⁹ stella q̄dā iuxta eos apparuit q̄ formā pueri pulcherrimi habebat: ⁊ i eius capite crux splēdebat: q̄ magos allo q̄ns dixit: vt i indeā pgerent ⁊ ibi natū puerū iuenirent. In ipsa etiā die tres soles i oriente appuerūt q paulatiz in vnū corpus solare redacti sūt: p gō signabat q̄ trini et vnius dei notitia toti orbi imminebat: vel q̄ natus erat ille i quo tria. s. aia: caro ⁊ diuinitas in vnā psonā conuenerant. In histo. tri scho. dr q̄ nō ipsa die natiuitatis tres soles apparuerūt: sz aliq̄ p aliq̄d tps. s. post mortē Julij cesaris qđ et Eusebⁱ i cronica sua asserit. Octauianⁱ insup ipator vt ait Innocentⁱ papa tertius vniuerso orbe ditiōi romane subiugato intantū sena tui placuit vt cū p deo colere vellēt. Prudēs aūt ipator se mortalē intelligēs imortalitatis nomē sibi noluit vsurpare. Ad illorū vo iportunaz istātiam. Sibyllā ꝓphetissam aduocat scire volens p eius oracula si in mūdo maior eo aliq̄ nasceret. Cum ergo in die natiuitatis dñi cōsiliū sup hac re cōuocasset ⁊ Sibylla sola in camera ipatoris oraculis insisteret: in die media circulus aureⁱ apparuit circa solē. ⁊ in medio circuli virgo pulcherrima puerū gestans in gremio. Tunc Sibylla hoc Cesari oñdit. Cū aūt ipator ad ꝓdictā visionē plurimum admiraret audiuit vocē dicentē sibi. Hec ē ara celi. Dixitq; Sibylla. Hic puer maior te ē: ⁊ iō ipm adora. Eadē ergo camera i honorē sācte Marie dedicata ē. Vñ vsq; hodie dr scā Maria ara celi. Intelligens igit ipator q̄ hic puer maior se erat: thura obtulit: ⁊ ds de ceto dici recusauit. De hoc aūt Orosius ita dicit. Octauiani tpe hora circiter tertia repēte liqdo ac puro ⁊ sereno celo circulus ad spēm celestis arcus orbē solis ābierat ḡsi vēturⁱ eēt q ipz solē solus mūdūq; totū ⁊ fecissz ⁊ regeret. Hec Orosius. Idē ait Eutropius. Refert quoq; Thimotheⁱ historiographus se in antiqs romanorū historijs inuenisse q̄ Octauianⁱ .35°. regni sui anno capitoliū ascendit. ⁊ qs post se rēpublicā gubernaret: a dijs sollicite req̄siuit. Et audiuit vocē sibi dicentē. Puer ethereⁱ ex deo viuēte sine tpe genitus: nō multū post ex itemerata ỽgine ds hō sine macula nascitur⁹: hoc audito ibi aram edificauit cui hūc titulū inscripsit: hec ē ara filij dei viuentis. Sed oīa ē ⁊ māifestata p creaturā q̄ hz eē et viuere sicut sunt plante ⁊ arbores. In hac. n. nocte: vt Bartholomeⁱ i sua ꝓpilatōe testat: vinee engadi q̄ pferūt balsamū floruerūt: fructū ptulerunt: ⁊ liquorē dederūt. Tertio p creaturā q̄ hz eē viuere ⁊ sentire: sicut sunt aīalia. Proficiscēs. n. Joseph in bethleē cum beata Maria pregnante: duxit secū bouē: forte vt ipsuz venderet ⁊ censuz p se ⁊ p ỽgine solueret ⁊ ō residuo viueret: ⁊ vnū asinum forte vt beata ỽgo sup eum veheretur. Bos igit ⁊ asinus miraculose dñm cognoscentes flexis genib⁹ ipsū adorauerūt. Añ et christi natiuitatē p aliquos dies vt ait Eusebⁱ i cronica. cum qdā ararēt boues ad aratores dixerūt. hoies deficiēt segetes ꝓficiēt. Quarto per creaturā q̄ habz eē viuere sentire ⁊ discernere vt ē hō: sic ꝓ pastores. nā ipsa hora pastores sup gregē suū vigilabāt sicut bis in anno i lōgioꝝ ⁊ breuioꝝ noctibus anni ꝓsueuerāt. Ados. n. fuit antiqtus gētilⁱ in vtroq; solstitio scilicet estiuali circa festū Joannis baptiste ⁊ hyemali circa natiuitatē dñi vigilias noctis custodire ob solis veneratiōnē. q̄ forte mos ēt apud iudeos ex ỽsu cohabitātiū inoleuerat. Ipsis igit angelus dñi apparēs ⁊ saluatorē natū nūciauit: ⁊ quō inueniret signū dedit. factaq; ē cū eo multitudo āgelorū dicētiū. Gloria i altissimis deo ⁊c. Pastores ergo venientes totū sicut angelus dixerat inuenerūt. Sic iteruz manifesta est p Cesarem augustuz: q̄ tunc preceptū dedit ne eū aliqs deum vocare auderet sicut Orosius testat. forte. n. cū vt sionē illā circa solē vidisset recolens simul de ruina tēpli: ⁊ de fonte olei: ⁊ intelligēs q̄ i mundo natus eēt q̄ maior se erat nec deⁱ nec dñs vocari voluit. In q̄busdā quoq; cronicis legit q̄ appropinq̄nte die natiuitatis dñi Octauianⁱ p mūdū vias publicas fieri precepit ⁊ oia debita romanis dimisit. Imperio igit eius ampliato p orbem. licet primo violētus extiterit ingratus romanis: cū tri i sūma pace regnaret adeo se mansuetū exhibuit ⁊ benignuz vt nomen diuinū sibi rennueret vsurpare: sz hoc sibi a romanis adulatoribus offerret: elegitq; ma ḡ pacē q̄z dñz appellari. vñ romani i sua morte dixisse legunt. Vtinā tēpl nūq; habuissem⁹ vl diuti⁹ hīe meruissem⁹. Sic ēt māifesta ē p sodomitas q oēs i toto mūdo illa nocte exticti sūt: sic dic Hiero. sup illō lux orta ē eis. tāta. s. q̄ oēs laborātes illo vitio extirpit. Et hoc fecit xps vt oēs eradicaret: ne in nā quā assūpserat tāta de celo īmūditia inueniret. Ista vt dic Aug. Videt ds vitū ḡ nāz in humana nā fieri fere desijt incarnari. Quinto p creaturā q̄ hz eē viuere sentire discernere ⁊ itelligere sic angelus. Angeli. n. ipsā christi natiuitatē pastoribus āñuciauerūt: vt supius dcm ē. Tertio ei⁹ natiuitas nobis ē vtilr exhibita pp tria. Primo ad demonū ḡfusionē. Ista hostz ia nobis vt ait prenalere nō pōt. vñ legit q̄ scūs Hugo abbas cluniacen. in vigilia natiuitatis dñi vidit beatā ỽginez in vnis tenentē filiū ⁊ dicentē. Adest dies i q̄ pphetarū oracla renouāt. Ubi nūc ē hostz q̄ añ hūc diē hoiēb⁹ p: enalebat? Ad hāc vocē diabolus ō humo prupit vt ỽbis die īsultaret: sz mētita ē iniqtas sibi: q̄n dū officinas frūm circuiret ipsū ab oratorio ōnotio: a refectorio lectio: a dormitorio stramēta villia: a capl'o patiētia reiect. In libro quoq; petri cluniacen. legit q̄ i vigilia natiuitatis dñi scō Hugoni abbati cluniacēsi. appuit bta ỽgo filiū i gremio tenēs ⁊ cū eo ludēs: q̄ dicebat ei. Hosti mi q̄ die natal' mei eccla cū magⁿ laudū tripudio celebrat. Et vbi ē nūc diaboli vⁱ? vl' qd die potit vl' facere? Tē diabolus videbat ēsi ō ātro surgere ac die. Et si i-

ecclesiã vbi laudes tue fuũt ĩtrare nõ possũ: tũ capitulũ dormitoriũ ⁊ refectoriũ ĩtroibo. Qõ ille attentãs ĩuenit ostiũ capli nimis artũ sibi grosso: ostium dormitorij nimis depressũ sibi elato: ostiũ refectorij repagulatũ ipedimẽtz: charitate. s. fuietiũ: auiditate audiẽdi lectiones: ⁊ sobrietate cibi ⁊ pot⁹: ⁊ sic ꝑfusus euanuit. Scõo ad venie ipetratõnẽ. vñ legit ĩ quodã libro exẽplorũ: q cũ qdã mlier lubrica ad co: tãdẽ redijsset de vẽia despabat. Illã cogitãs de iudicio reputabat se eẽ reã: de iferno reputabat se ibi trucidãdã: cogitans de ꝑadiso reputabat se eẽ ĩmũdã: õ passiõe reputabat se eẽ ĩgratã. Cogitãs vo q pueri de facilẽ placant xpm ipsũ p suã ifãtiã adiurauit: ⁊ vocẽ de sua vẽia audire meruit. Tertio ad ifirmitatũ curationẽ. De hac etiã natiuitatz vtilitate dicẽ Benardus. Triplici morbo laborat gen⁹ hũanũ: i ꝓncipio: ĩ medio: ⁊ ĩ fine. idest natiuitate vita ⁊ morte. Natiuitas erat ĩmũda: vita puersa: ⁊ mors piculosa. Venit xps ⁊ contra hũc triplicẽ morbum attulit triplex remediuz. Nat⁹ enĩ ẽ: vixit ⁊ obijt: Ei⁹ natiuitas purgauit nostrã. Ei⁹ vita ĩstruxit nraz. Mors illi⁹ destruxit nostrã. Hec Bernardus. De vtilitate etiã ipius natiuitatz xpi dicit Aug⁹. q hũilitas filij quã nobis ĩ carnatiõe exhibuit fuit nobis ĩ exẽplũ. in sacramẽtũ ⁊ ĩ medicamentũ. In exẽplũ cõueniẽtissimũ: qõ hõ ĩmitaret: ⁊ altũ sacramẽtũ quo pcti nri vicilũ solueret ⁊ sũmũ medicamẽtũ quo tumor nre supbie sanaret. Hec Aug⁹. Supbia enĩ primi hois sanata ẽ p hũilitatẽ xpi. Et ẽ notãdũ q cõuenient hũilitas saluatoris rndet supbie pditoris. Supbia enĩ ꝓmi hois fuit ꝛtra deũ: vsqz ad deũ: ⁊ supꝑ deũ Fuit ꝛtra deũ: q cõtra ei⁹ ꝓceptũ. Cõtẽpsit enĩ ꝓceptũ quo de⁹ ꝓcepat ne de ligno scie boni ⁊ mali comederet. Fuit etiã vsqz ad deũ: q vsqz ad appetitũ diuinitatz: credẽs qõ diabolus dixerat. eritz sicut dij. Fuit ẽt supꝑ deũ: sic dicit Anselm⁹ volendo qõ de⁹ illũ velle nolebat. Tũc enĩ suã volũtatẽ supꝑ dei volũtatẽ posuit. Ait fili⁹ dei ꝑm Joanẽ damas. hnilianit se pp hoies: nõ ꝫ hoies: vsqz ad hoies: ⁊ supꝑ hoies. Propt hoies: q pp eoꝝ vtilitatẽ ⁊ saluteẽ. Vsqz ad hoies p nascẽdi modũ ꝛsimilẽ. Supꝑ hoies p nascẽdi modũ dissimilẽ. Illã ei⁹ natitas et ꝫz aliqd nobis simil' fuit: q. s. nat⁹ est ex muliere: ⁊ p eãdẽ portã ꝓpagat⁹. Et ꝫz aliqd dissimil': q de spũ scõ ex maria vgine nat⁹ ẽ. ¶ De noie.

A Nastasia dicit ab ana qõ ẽ sursũ et stasis qõ ẽ stans siue status: q sursũ stetit a vitijs ⁊ a petis ad vtutes. ¶ De sancta Anastasia.

A Nastasia nobilissima romanorũ filia ꝑterati illustris: sed pagani a mre sua fausta christiana: ⁊ a beato Crisogono fidẽ xpi edocta est. Tradita aũt publio ĩ vxorẽ lãguoꝛẽ simulãs: semp se ab ei⁹ cõsortio abstinebat. Qui audiẽs eã cũ vna tñ ancilla ĩ vili habitu christianorũ carceres circuire: ⁊ eis necessaria mistrare: fecit eã artissime custodiri: ita vt etiã alimonia denegaret. Volebat enĩ sic eã perimere: vt posset in ei⁹ latissimis possessiõib⁹ lasciuire. Putans igit se mori: dolorosas litteras Crisogono mittebat: ⁊ ille cõsolatorias remittebat. Interea vir ei⁹ mort ⁊ illa a carcerib⁹ liberat. Hec habebat tres ancillas pulcherrimas q sorores erãt: quarũ vna dicebat Agape: altera Thionia: ⁊ alia Hierenẽ. q cuz christiane esset: ⁊ prefecti monitz nullaten⁹ obediret: in cubiculũ eas recluſit: vbi cogne vtẽsilia seruabant. Prefect⁹ aũt in earũ ardẽs amore ad eas iuit: vt suã libidinẽ exerceret qui ĩ amẽtiã versus putãs se tractare vgines: cacabos: caldaria: patellas ⁊ similia amplectẽs: osculabat. Et cum ex hoc satiat⁹ fuisset: foras exiuit niger ⁊ deformis ⁊ vestimẽtis ꝛscissis: quẽ serui q eũ pre foꝛib⁹ expectabãt sic denigratũ vidẽtes cogitabãt q ĩ demoniũ versus esset: cũ verberib⁹ affecerũt: ⁊ fugiẽtes solũ de reliq̃rũt. Cũqz ipeatorẽ adiret vt de hoc ꝙquereret: alij virgis eũ pcutiebãt: alij in faciẽ ei⁹ cõspuebãt: ⁊ alij lutũ ⁊ puluerẽ ĩ eũ proijciebãt: suspicantes q ĩ furiã vsus esset. Oculi aũt ei⁹ tenebant: ne sic se deformẽ videret. Quapꝛopt mirabat plurimũ cur sic eũ oẽs deridebãt: quẽ ĩ tãto honoꝛe habere ꝙsueuerãt. Videbat enĩ ei q ipe ⁊ oẽs albis vestib⁹ essent iduti. Cũ vero sic se deformẽ ab aliis didicisset putãs q puelle sibi p artẽ magicã hoc fecissent: iussit eas coꝛã se expoliari vt eas salti nudas aspiceret. Sed statim sic vestimẽta earũ coꝛporib⁹ adheserũt: vt nullo mõ exui valerent. Prefectus autẽ pre admiratiõe ita obdormiuit stertens q etiã a pulsantib⁹ nõ poterat excitari. Tãdẽ virgines martyrio coꝛonant. Et anastasia ab ipeatoꝛe cuidã pfecto tradit vt si eã sacrificare faceret postea eã ĩ vxorẽ hꝛet. Cũqz in thalamũ eã duxisset et eaz amplexari vellet statim cec⁹ effectus deos adiit querẽs si euadere posset. Respõderũt dicentes: q sanctã anastasiã ꝛtristasti nobis tradit⁹ es ⁊ ãmodo semp nobiscũ ĩ iferno toꝛqberis. Cũqz domũ reduceret iter man⁹ puerorũ vitã finiuit. Tũc anastasia alij pfecto tradit vt eã in custodiã detineret. Audiẽs enĩ q ifinitas possessiões haberet priuati dixit ei. Anastasia si vis eẽ christiana fac qõ ꝓcepit de⁹ tuus. Ille enĩ ꝓcepit qui nõ renũciauerit oibus q possidet non põt me⁹ esse discipulus. Oia igit que habes mihi da: ⁊ vade quo voluerz: ⁊ vera christiana eris. cui illa respõdit. Dñs me⁹ precepit. Vende oia que habes: ⁊ da pauperib⁹ ⁊ nõ diuitibus. Cũ ergo dines sis cõtra ꝓceptũ dei facerẽ. si aliquid tibi darẽ. Tunc anastasia diro carceri fame cruciãda traditur: sed a sãcta theodoꝛa que iã per martyriũ coꝛonata fuerat per duos mẽses esca celesti pascit. Tãdẽ cũ ducẽtis virginib⁹ ad insulas palmatorias ducta est: vbi multi ꝓpter nomẽ christi fuerãt relegati. Post aliquos vero dies prefect⁹ oẽs ad se vocauit: et anastasiã ad pallos alligatã ignibus ꝛcremauit: alios vo diuersis supplicijs ĩteremit. Inter quos vn⁹ erat qui pluries ꝓpter xpm multis diuitijs spoliat⁹ semper dicebat. Christũ salutẽ mihi non auferetis. Apolonia autẽ coꝛp⁹ sancte anastasie in viridario: facta ibidẽ ecclesia honorifice sepeliuit. Passa ẽ aũt sub diocletiano q cepit circa ãnũ dñi. ꝛ87.

¶ De noīe sancti stephani.

Stephanus grece latine dicit corona: sz hebraice norma. fuit eīz corona. i. p̄cipiū martyrū in nouo testamēto: sicut abel i veteri. Fuit enī norma. i. exēplare ⁊ regula aliȷs patiēdi. Vel stephan⁹ dr q̄si strenue fans qđ pz i sui p̄mone. Vel dr Stephan⁹ q̄si strenue fans an⁹. i. strenue siue laudabilit fans. i. instruēs et regēs anus .i. viduas qbus ab apostolis fuerat prefectus: que ad lr̄az anus erāt. Est ergo corona ꝓpter p̄ncipatum martyrij. norma propter exemplum patiendi ⁊ bene viuendi. strenue fans propter luculentā predicatōem. strenue fans anus ꝓpter viduarum laudabilem instructionem.

¶ De sancto Stephano protomartyre.

Stephan⁹ fuit vnus de septē dyaconib⁹ ab aplis i ministeriū ordinat⁹. Crescēte eīz numero discipl'oꝝ 2uersi ex gētibus aduersus cōuersos ex iudeis murmurare cepunt ex eo q⁹ vidue eorūz i ministerio quotidiano cōtēnebant. Huius āt murmuris cā duplex p̄ōt itelligi: aut q⁹ vidue eorū i ministerio ñ admittebant: aut q⁹ pre ceteris in quotidiano ministerio grauabant. Apli. n. vt expediti⁹ predicatōi insisterent: viduis ministratōz cōmiserāt. Videtes autē apli murmuratōez ortā ꝓ administratōe viduarū ⁊ volentes hūc murmur sedare: cōgregata omni multitudine. dixerūt. Nō ē equū nos derelinq̄re vbuz dei: ⁊ ministrare mēsis. Glo. q⁹ meliora sunt fercula mentis q̄z dapes corporis. Cōsiderate ergo frēs viros ex vobis boni testimonij septē plenos spū scō ⁊ sapientia: quos cōstituam⁹ sup hoc opus Glo. vt ministrent. vl' vt ministrantibus presint. Nos vo oīoni ⁊ p̄dicatōi instātes erim⁹: ⁊ placuit p̄mo oī ppl'o ⁊ multitudini: ⁊ elegerūt septē quoruz b. Stephan⁹ p̄m⁹ ⁊ p̄miceri⁹ extitit: ⁊ adduxerūt eos añ apl'os. ⁊ ipsuerūt sup eos man⁹. Stephanus aūt plenus gia ⁊ fortitudine faciebat p̄digia ⁊ signa multa i ppl'o. ¶ Inuidētes igī iudei ⁊ supare ⁊ cōuincere cupiētes: triplici mō eū vincere aggressi sūt. s. disputatōe: testiū ꝓductōe: ⁊ tormentoruz illatōe: sz tñ ipse disputantes supauit: testes falsos cōuicit: ⁊ de suis tortorib⁹ triūphauit: ⁊ i q̄lz pugna adintoriū sibi de celo datū ē. In p̄ma. n. datus ē spūs scūs: q facūdiā ministraret. In secunda vult⁹ āgelic⁹ q falsos testes terreret. ⁊ i ttia visus ē xp̄s adiuuare parat⁹ q martyrē 2fortaret. In q̄lz igit pugna ponit tria. s. aggressiuz preliū: collatum aduersoriuz: ⁊ adeptū triūphū. Historiā igit breuit p̄currentes hec oīa videre poterimus. Cū igitur b. Stephanus ml'ta signa faceret: ⁊ frequentius populo predicaret: iudei p̄mū preliuz cū eo inierunt: vt eū p disputatōez cōuerterēt. Surrexerūt eniz qdā de synagoga libertinoruz .i. filioꝝ libertorum Libertini. n. dr filij libertorū. i. eorū q de p̄uitute manumissi sūt ⁊ libertate donati: ⁊ sic ō stirpe p̄uili fuerūt: q p̄mo fidei restiterūt: ⁊ cyrenensiuz a cyrene ciuitate: ⁊ alexandrinoruz ⁊ eoruz q erāt a cilicia ⁊ asia disputātes cū Stepha. Ecce p̄mū p̄liū deīde subiugit triūphū ⁊ nō poterāt resistere sapientie. ¶ Postremo p̄ōit aduersoriū. ⁊ spūi q⁹ loquebatur. Videtes igit q⁹ per hūc modū pugnādi eū nō possent supare: ad secūdū modū callide se cōuertūt: vt. s. eū falsis testib⁹ supar̄et. submiserūt. n. duos falsos testes q eundē de ḡdruplici blasphemia accusar̄et. Audiētes itaq⁹ eū i 2ciliū: falsi testes eū de ūtuor accusabāt. s. de blasphemia i deū: i moysen: ⁊ in legē: ⁊ in tabernaculū siue tēplū. Ecce plium: et intuētes eū oēs qui sedebāt i cōcilio videbāt facie ei⁹ tanq̄z facie angeli. Ecce auxiliū. Dei de ponit hui⁹ secūde pugne victoria cū falsi testes de his oib⁹ cōfutant. Dixit enī p̄ceps sacerdotū si hec ita se habēt. Tūc btūs stephan⁹ de illis quatuor q̄ sibi falsi testes iposuerūt se p ordinē excusauit. Et p̄mo excusauit se de blasphemia in deū dicens deū q locut⁹ fuit p̄ribus ⁊ pphetis deū glorie fuisse: vbi deū tripliciter cōmēdauit. Sedz q⁹ hoc vbū pōt tripliciter exponi. Est enī deus glorie. i. collatiu⁹ glorie. i. Re. z. Qui enī honorificauerit me glorificabo eū. Vel de⁹ glorie. i. 2tētiu⁹ glorie. ¶ Prouer. 8. Mecū sūt diuitie ⁊ gloria. vel de⁹ glorie. i. deus cui a creatura debet gloria. i. regi seculoꝝ imortali ⁊c. cōmēdat igit deū tripliciter. s. q⁹ sit glorios⁹: glorificatiu⁹: et glorificādus. Deinde excusat se de secūda blasphemia i Moysē multiplicit eū cōmēdādo. cōmēdat enī p̄cipue a trib⁹. s. a zeli feruore: q⁹ peutiētē egyptiū iterfecit. a miraculoꝝ operatiōe que i egypto ⁊ in deserto fecit: ⁊ a dei familiaritate: q⁹ pluries cum deo locut⁹ fuit. ¶ Postmodū excusat se d̄ tertia blasphemia q̄ erat in lege ipsā triplicit cōmēdādo. s. ex rōne dātis q fuit de⁹: ex rōne ministrātis qui fuit Moyses talis ⁊ tātus. ⁊ ex rōne finis: q⁹ dat vitā. ¶ Postmodū cepit se purgare de quarta blasphemia: q erat i tabernaculū ⁊ in tēplū. Ipsū tabernaculū quadrupliciter 2mēdādo. s. q⁹ fuit a deo fieri p̄ceptū: i vsione ostēsū: a Moyse 2sūmatū: ⁊ arce testimonij cōtentiuū: tēplū aūt dixit tabernacl'o succedisse. Sic ergo btūs stephan⁹ de crimīe sibi obiecto rōnabiliter se purgauit. Videtes igit iudei q⁹ nec i isto secūdo mō eū supare valerēt tertiū modū assumūt ⁊ tertiā pugnā ineūt: vt. s. saltē tormētis ⁊ supplicis eū supar̄et. Qđ vt vidit stephan⁹ volēs p̄ceptū dñicū ō fratna correctiōe fuare: trib⁹ mōis eos conat⁹ ē corrigere: ⁊ a tāta malicia cohibere. s. pudore: timore: et amore. ¶ Prio pudore eis duritiā cordis ⁊ scōrū necē ip̄opando. Dura ingt ceruice ⁊ icircūcisis cordib⁹ ⁊ auribus vos sp spūi scō resistitis: sic ⁊ pies vri ita ⁊ vos. Quē enī ꝓphetarū patres vestri non sunt psecuti: ⁊ occiderūt eos qui p̄nūciabāt de aduētu iusti: vbi sic glo. dicit. Tres gradus malitie eorū ponit. ¶ Primus ē q⁹ spiritui scō restiterunt. Secūdus ē q⁹ prophetas persecuti sūt. Tertius ē q⁹ crescēte malitia eorū eos occiderūt: sz q⁹ frōs mulieris meretricis facta erat eis: ⁊ nesciebāt erubescere: nec sic a cōcepta malitia dstiterūt: imo audiētes hec desiccabant cordib⁹ suis: ⁊ stridebāt dētib⁹ in eū. ¶ Postmodū ergo coercit eos timore: p hoc. s. q⁹ ihesū stātē a dextris dei se videre phibuit

qsū paratū se adiuuare: ⁊ aduersarios condēnare. Cū eni cēt stephan⁹ plen⁹ spū scō ītuēs in celū vidit gloriā dei: ⁊ ait. Ecce video celos aptos: ⁊ filiū hoīs stātē a dextrīs vtutz dei. Lz igit iā pudore et tiore conexerit eos: nō tī adhuc desiterūt sz dcte riores qz pus fuerūt. exclamātes eni voce magna ꝯtinuerūt aures suas. glo. Ille blaphemātē audirēt: ⁊ ipetū fecerūt vnanimit i eū: ⁊ pjciētes eum extra ciuitatē lapidabāt. In hoc eni fz legē se agere arbitrātes q̄ blasphemū extra castra mādauerat lapidari. Et illi duo falsi testes q in eū pmi lapides mittere debebāt fz legē dicētē. Manꝰ mā⁹ testiū lapidabit eū: deposuerūt vestimēta sua ne illius tactu coīgnarent: vl vt ad lapidādū expeditiores redderent: sec⁹ pedes adolescētz q vocabat saulus: ⁊ postea vocat⁹ est paulus. Qui cū lapidātiū vestimēta custodiret ex eo q̄ ad lapidādū eos expeditiores redderet: q̄si manu oium lapidauit. Cū aūt eos nec timore nec pudore posset a tanta negtia retrahere: tertiū modū adhibuit: vt saltez eos amore coerceret. An non eximius amor fuit: quē eis oīdit: qī pro se ⁊ p ipsis oauit. Pro se qdē oauit ne sua passio plōgaret: ⁊ sic ipsi rei noxa maiori tenerent. Pro ipsis autez oauit ne hoc eis i peccatū iputaret. Lapidabāt ingt stephanū inuocantē ⁊ dicentē. Dñe iesu accipe spiritū meū Posit⁹ autē genib⁹ clamauit voce magna dicens. Dñe ne statuas illis hoc peccatū. Vide amorē mirabilē: q: oādo p se stetit: oādo p suis lapidatoribus genua flexit: q̄si plus oīonē quā p ipsis faciebat qz illā quā p se effundebat cupet exaudiri. p ipsis etiā poti⁹ qz p se genua flexit: q: vt dicit glo. ibidē qī maior inigtas mai⁹ supplicādi remedium postulabat. In hoc etiā martyr christū imitat⁹ est qui in passione sua oauit dicēs. Pater in manꝰ tuas cōmēdo spiritū meū. et pro suis crucifixoribꝰ dicens. Pater ignosce illis ⁊c. Et hoc cū dixisset obdormiuit i dño. glo. pulchre dictū ē obdormiuit. et nō mortu⁹ est: q: obtulit sacrificiū dilectiōis et obdormiuit in spe resurrectiōis. Facta ē aūt lapidatio beati stephani eodē āno quo dns ascēdit i. pximo mēse augusti: tertia die itrāte. Sāct⁹ vero gamaliel ⁊ nichodem⁹ q erāt p christianis in oīb⁹ cōciliis iudeorū sepelierūt cū in agro ipsius gamalielis ⁊ fecerūt plāctū magnū sup eū. Et fcā est magna persecutio xpianorū qui erāt in hierusalē: q: occiso btō stephano vn⁹ ex principib⁹ alios grauit psequi cepit: itantum q̄ oēs christiani preter apostolos qui erāt ceteri fortiores p totā iudeam sunt dispsi. Iuxta qō dns precepat eis: si vos psecuti fuerit i vna ciuitate fugite i aliā. Refert aug⁹ doctor egregi⁹ btūs stephanū inumerā miraculis claruisse ⁊ mortuos sex suis meritz suscitasse: mltos a variis lāguorib⁹ curasse. Preter hec ēt alia refert miracula digne mēorie cōmēdāda. Aut eni q flores q sup altare btī stephani ponebant ⁊ ide ablati sup infirmos ponebant ⁊ mirabilit curabantur. Pānī etiā de ei⁹ altari sūpti ⁊ sup egros impositi multz exiterūt ifirmitatib⁹ i medelā. nā sic ait augusti. ibidē. i li. zz. de ciuitate dei. flores ipsi de altari sci stephani assūpti cuiusdā ml'ierz cece ocul'i positi sr ⁊ illa ꝯtinuo lumē recepit. Refert quoqz in eodē libro q cū qdā vir pmari⁹ ciuitatz noie martial' infidel' cēt: ⁊ neqqz cōuerti vellet: cū tamē plurimū egrotaret gener su⁹ valde fidel' ad ecclesiā sācti stephani venit: ⁊ de ipsis floribꝰ q sup altari erāt accipiēs: ad caput sui soceri flores ipsos latēter posuit sup quos cū ille dormisset: ptin⁹ añ diluculū clamauit vt ad eps mitteret. Cū autez eps abeēt: sacerdos ad eū vēit: ⁊ ipsū cū se credere diceret baptizasse. Nic q̄diu vixit hoc vbū sp i ore habuit. Christe accipe spīm meū. Cū tī hec bti stephani vltia vba fuisse nesciret. Aliud silr i eodē libro refert miraculū q̄ qdā mrona noie petronia cū diu ifirmitate grauissima torqret: ⁊ mltā adhibēs remedia nullū sētiret libatiōis vestigiū. tandē quēdā iudeū ꝯsulit q ānulū quēdā: cū quodā lapide ei tribuit: vt ipso ānulo cū corda ad nuda corporis cingeret: vt ex vtute illi⁹ lapidis bificū recipet sanitatz. Sz dū hoc sibi nil valere conspiceret ad eccliā pthomartyrz pperauit: ⁊ p salute sua istāti⁹ btīm stephanū exorauit: tūc subito isoluta corda ⁊ illeso ānullo remanēte ānullus in crā pfilijt: ⁊ ꝯtinuo pfecte sanata ē. Aliud silr i eodē nō minus mirabile refert miraculū. Apō nāqz cesareaz capadocie qdā nobil' mrona erat viri qdē ōstituta solatio: sz nobili vallata mltitudine filiorū. Illā de cē pueros hūisse dī: quorū septē mares ⁊ tres feie fuisse phibet. Quadā āt vice dū mr ab eis offēdit maledictionē suā filijs iprecat: subito vo maledictionē mris diuina vidicta subsequtur ⁊ oēs pena simili ⁊ horribili feriunt. Illā oēs trēore mēbrorū oium horribilit sūt pcussi: q̄propt nimiū dolētes: ⁊ suorū ciuiū oculos nō ferētes: p totū orbē vagari cepe rūt: ⁊ quocūqz ibāt oiuz i se ꝯuertebāt aspectū. Ex his āt duo fr ⁊ soror: paulus ⁊ palladia: hipponiaz venerūt: ⁊ ipsi aug. ibidē epo q sibi ꝯtigerāt narrauerūt. Cū ergo iā qndecī dieb⁹ añ pasca eccliā bti stephani frequntātes sanitatē ab ipso martyre multis pcab⁹ postulasset i ipso die pasche cū frequs populus pns cēt: vn⁹ ex eis paulus repēte cācellū introiuit ⁊ añ altare cū mlta fide ⁊ reuerētia se pstrauit i oīone. Et cū astātes ei⁹ exitū expectarēt: subito surrexit san⁹: a trēore corpis deinceps alienus. Cū āt ad augustinū fuisset adduct⁹: ipse cū ad populū prulit: ⁊ seqnti die libellū ō curatiōe illi⁹ eis ad recitādū pmisit. Cū āt sic ad ppl'z loqret: ⁊ soror illi⁹ ibidē oīb⁹ mēbris tremēs assisteret surgens illa e medio bti stephani cācellos itrauit ⁊ stati velut obdormiēs subito sanata surrexit. Ipsa silr in mediū pducit: ⁊ de vtriusqz sanitate deo ⁊ btō stephano imēse gīe referunt. Oportuius nāqz a Hieronymo ad augustinū rediēs qsdā religas sci stephani detulit: ad qs predicta ⁊ pla alia miracla fcā sūt Notādū āt q btūs stephan⁹ hac die passus nō ē: sz ea die vt dī q ei⁹ inuētio celebrat. Ei⁹ āt inētio hac die dī extitisse. Sz qre festa mutata sint dicet cū ō inētione aget. Ad pns aūt hoc dixisse sufficiat: q duplici de cā ecclesia hec tria festa q sequūtur natitatē dñi sic voluit ordiare. Pria ē vt xpo sponso ⁊

capiti oēs sui comites adiūganť. ‡Nat⁹.n.xp̄s spō sus eccl̄ie: ī hūc mūdū tres sibi comites adiūxit.ō qb⁹ comitib⁹ dicit ī cāticis. Dilect⁹ me⁹ candidus rubicūdus elect⁹ ex milib⁹. Cādidus quātū ad Jo annē euāgelistā preciosū cōfessorē. Rubicūdus q̄z tū ad stephanū ꝓthomartyrē. Elect⁹ ex milib⁹ q̄z tū ad turbā innocētiū ꝟginalē. Sēda rō ē: vt sic ec clesia oīuz martyrū gīa: ꝟz gradū dignitat̄ ꝟ simul adunaret: quorū qdē martyriꝫ xp̄i natiuitas causa fuit. Est enī triplex martyriū. Unū volūtate ⁊ ope re. Secūdū volūtate: ꝟz nō ope. Tertiū ope: ꝟz nō volūtate. ‡Primū fuit in btō stephano. z'''ī btō Jo anne. Tertiū ī innocētib⁹.

¶ De nomine.

i Ioannes interptat dei gra: vl cui dona quo est gra: vl cui donatio a deo facta ē. ‡Per hoc itelligunť ōtuor ꝓuilegia q̄ fuerūt in btō Joāne. ‡Primū ē pcipua xp̄i dilectio. Xp̄s enī ꝓ ceteris aplis cū dilexit: ⁊ maiora dilectiōis et fa miliaritat̄ signa ei ostēdit: ⁊ iō dicit dei gra: q: dño grātiosus. Etiā plus ‡Petro ipsū dilexisse videť. Sz ē dilectio animi ⁊ signi: ⁊ illa q̄ ē signū duplex ē Una q̄ cōsistit ī familiaritat̄ ostēsiōe: alia ī bificio rū exhibitiōe. Quātū ad pmā vtrūq; eūlibet dilexit. Quātū ad scōaz plus ioannē q̄z petrū. Quātuz ad tertiā plus petrū. Secūdū ē carnis incorruptio: q: ꝟgō a dño ē elect⁹: ⁊ ide dicit ī quo ē gra: in ipo.n. fuit gra pudicitie ꝟginalis. Unde ⁊ de nuptijs vo lēs nūbere a dño vocat⁹ fuit. Tertiū ē secretorū re uelatio: ⁊ ide dicit cui donatū ē. Eidē enī donatū est mlta secreta ⁊ ꝓfūda nosse: sicut de diuitate v bi ⁊ cōsūmatiōe seculi. Quartū ē matr̄ dei recom mēdatio: ⁊ ide dictū ē eī donatio fcā est. ‡Maria enī donatio a dño tūc eidē fcā est: qū mat̄ dei ī ei⁹ custodiā donata ē. Ei⁹ vitā ‡Mellus laoditie cp̄s scripsit: quā Jsidorus ī libro de ortu ⁊ vita vel obi tu sanctorū patrū abbreuiauit.

¶ De sancto Joanne apostolo.

i Ioannes apostolus ⁊ euāgelistā dilect⁹ a dño: ⁊ ꝟgo elect⁹ post pēthe. diuisis apo stolis ī asiā ē pfect⁹: vbi eccl̄ias mltas fūdauit. Domitian⁹ igit̄ ip̄erator ei⁹ intelligēs famā accersitū eū in doliū feruētis olei aū portā latinaz mitti iussit. Ille aūt ide exijt illesus: sicut a corrupti one carnis extiterat alien⁹. Uidēs igit̄ ip̄erator q: nec sic a pdicatiōe desisteret: eū ī pathmos ꝟsulaz in exiliū releganit: vbi solus degens apocalypsim scripsit. Eodē aūt āno ip̄erator pp̄ suā nimiā cru delitatē occidit: ⁊ a senatu qcquid fecerat reuoca tur. Sicq; factū est vt sāct⁹ ioānes q cū iniuria in ī sulā deport̄at⁹ fuerat: cum honore ephesū rediret. occurrēte ei vniuersa turba et dicente. Bñdict⁹ q venit ī noīe dñi. Cū aūt ingrederet vbē Drusia na ei⁹ dilectrix: q̄ suū plurimū desiderabat aduētū mortua efferebat. ‡Dārētes igit̄ ei⁹ vidue ⁊ orpha ni dixerūt ei. Sācte ioannes ecce drusianā efferi mus q̄ tuis semp monit̄ obsecūdans nos oēs ale bat: tuū quoq; plurimū desiderabat aduētū dicēs. O si videā apostolū dei ante q̄z moriar: ecce tu ve nisti: ⁊ te videre nō potuit. Tūc iussit feretrū depo ni ⁊ corp⁹ resolui dicens. Dñs me⁹ ihesus xp̄s suscī tet te drusiana: surge ⁊ vade ī domū tuā ⁊ para mi hi refectionē. Stati illa surrexit ⁊ cepit ire sollici ta de iussiōe apostoli ita vt sibi videretur q̄ nō de morte: ꝟz de sōno excitasset eā. Altera aūt die era thō philosoph⁹ in foro populū cōuocauit: vt ostē deret quō hic mūdus cōtēnēdus cēt. Duos enī di tissimos iuuenes fratres ꝓciosissimas gēmas di stracto toto p̄imonio emere fecerat: ⁊ eas ī ꝟspe ctu oīuz ꝟfrāgi iusserat. Cōtigit igit̄ apostolū illic trāsitū facere vocāsq; ad se philosophū: huiusmo di mūdi cōtēptū triplici rōne cōdēnauit. ‡Prīo q: ore hominū laudat̄: ꝟz diuīo iudicio ꝟdēnat̄. Secū do q: ex tali cōtēptu vitiū nō curat̄: ⁊ iō van⁹ est si cut medicina vana dicit̄ er q̄ morb⁹ nequaq̄z cura tur. Tertio: q: ꝟtēpt⁹ meritoriꝰ est q suā paupibus elargit̄: sicut dñs iuueni dixit. Si vis pfect⁹ cē va de ⁊ vēde oīa q̄ habes: ⁊ da paupib⁹. Cui cratho dixit. Si ꝟe de⁹ magister tu⁹ est: ⁊ vult vt harū gē marū ꝓciū paupib⁹ crogeť fac vt reītegrenť: ⁊ ad eī facias glorīā qō ego ad hominū feci famā. Tūc btūs ioānes gēmarū fragmēta ī manū suā recolli gēs orauit: ⁊ facte sūt ītegre sic ꝓus. Statiq; philosoph⁹ ⁊ illi duo iuuenes crediderūt: ⁊ gēmas vē dētes preciū pauperib⁹ erogarūt. Duo ‡isup iuuenes honorati: horū exēplo vēditȝ oīb⁹ ⁊ paupibus erogat̄ apostolū sūt secuti. Quadā aūt die viden tes seruos suos ꝓciosis idumētis fulgētes: in vno vero pallio se egētes ꝟtristari ceperūt. Qō cū san ctus ioānes aduertisset eo q: facie tristes essēt: vir gas ⁊ lapides minutos a litore marī deferri fecit. ⁊ eos in aurū ⁊ gēmas cōuertit. Qui iussu apostoli vniuersos aurifices ⁊ gēmarios p̄ septē dies q̄rē tes reuersi sūt dicētes: q illi nunq̄z tā purū auruz ⁊ tā ꝓciosas gēmas se vidisse testati sunt. Dixitq; eis. Ite ⁊ redimite vobis terras quas vēdidistis: q: celorū premia pdidistis. Estote floridi vt marcescat̄. Estote diuites tēporalit̄: vt ī ppetuū mēdi cetis. Tūc apostolus ꝟtra diuitias diuti⁹ cepit dis putare ostēdēs q: sex sūt q̄ nos debēt ab īmodera to diuitiarū appetitu retrahere. ‡Primū ē scriptu ra: vū recitauit historiā de diuite epalone quē do mīn⁹ reprobauit: ⁊ ō lazaro paupe quē dñs elegit. Secūdū ē natura: q: hō sine diuitijs nasciť et nu dus: ⁊ sine diuitijs moriť. Tertiū ē creatura: q: sol ⁊ luna: sidera: pluuia: aer: oīb⁹ sūt cōia: ⁊ cōiter oī bus sua bñficia largiūtur: sic īter hoīes oīa cōia cē debēt. Quartū ē fortuna. Dixit enī q: dines seru⁹ efficiť nūmi: ⁊ diaboli. ‡Nūmi: q: nō possidet diuiti as: sed ipe a diuitijs possidetur. Diaboli: q: inuita euāgelīū amator pecunie seru⁹ ē māmone. Quītū est cura: q: habēt curā ⁊ sollicitudinē diurnā ⁊ no cturnā ī acqrēdo ⁊ in custodiēdo. ‡Nā ī acqrēdo ha bēt laborē: ī custodiēdo timorē. Sextū ē iactura: et ostēdit q: diuitie sūt cā iacture q̄ ē ī acqsitiōe duplicis mali. ſ. mali ī presenti: qō ē elatio: ⁊ mali ī futu ro qō ē etna dānatio: ⁊ alteri⁹ qō ē in pditiōe eter na. ſ. duplicꝫ boni. ſ. boni ī presenti qō ē gra: ⁊ bo ni in futuro qō ē etna gloria. Cū igit̄ sāct⁹ ioānes cōtra diuitias talit̄ disputaret: ecce iuuenis qdaz

mortuꝰ efferebaꝫ: q trigita dies habebat q̄ vroꝛē accepat: veniēs igiꝫ mater vidua: ⁊ ceteri q̄ cū flebāt ad pedes apostoli procidерūt rogātes q̄ hūc quoq; sicut druſianā i nomie dñi ſuſcitaret. Flēte igꝝ apostolo diuti⁹ ⁊ orāte ꝙtinno mortuꝰ surrexit. ꝓcepitq; ei vt illis duob⁹ discipulis enarraret quātā icurriſſet penā ⁊ quātā gloriā pdidiſſet. Qui mlta de gloria padiſi ⁊ de penis iferni ꝙs viderat enarrauit dicēs. O miseri vidi ãgelos vios flētes et demones gratulātes. Dixitq; eis q̄ pdidiſſent etna palatia q̄ fūt gēmis cōuſcātib⁹ fabricata: claritatꝫ mirabiꝫ cōtētina: copioſis epulꝫ refecta: delitijs plena: gaudijs gloriosa: et i ꝓpetuū pmāſura. De iferno āt octo penas dixit q̄ his vſib⁹ cōtinentur. Vermes ⁊ tenebre: flagellū frig⁹ ⁊ ignis. Demonis aſpect⁹: ſcelerū cōfuſio luct⁹. Tūc ille q fuerat ſuſcitat⁹ et illi duo discipuli ad pedes apostoli ſe ꝓſtrātes rogabāt: vt miſicordiaꝫ ꝙſequerētur. Quib⁹ apostolus ait. trigita dieb⁹ penitētiā agite: iter quos orate vt vge ⁊ lapides ad naturā ꝓſtinā reuertanꝫ. Quod cū factuꝝ eēt ait eis. Ite ⁊ vnde tuliſtis vgas ⁊ lapides deferatꝫ. Qō cū feciſſent ⁊ virge ⁊ lapides i ſui naturā reuerſi fuiſſet oīuꝝ virtutū gr̄aꝝ quā ꝓus habuerāt receperūt. Cū autez btūs ioānes p totā aſiā ꝓdicaſſet: cultores idolorū ſeditionē i ꝓplo ꝙcitātes: Joānē ad templū diane trahebāt cogitātes eū ſacrificiū offerre. Quib⁹ beatus ioānes hāc diſſūctionez ꝓpoſuit. Ut aut ipſi ad inuocationē diane eccleſiā xp̄i euerterent: ⁊ ipe idolis ſacrificaret: aut ipſe ad inuocationē xp̄i tēplū diane euerteret: ⁊ ipi in xp̄m crederēt. Hūic ergo ſnie cū maio: pars ꝓplī cōſenſiſſet: exeūtib⁹ cūctis de tēplo orauit ap̄lus ⁊ fundit⁹ tēplū corruit: ⁊ dia ne imago penit⁹ cōminuta ē. Aristodem⁹ aūt pōtifex idoloꝝ i ꝓplo ſeditionē maximaꝫ ꝙcitauit: ita vt vna pars ꝓplī ⁊tra aliā ad pliꝫ pararet. Cui ap̄lus: qd tibi vis faciā vt placeꝫ? cui ille. Si vis vt credā i deū tuū dabo tibi venenū bibere: ſi tibi nullā leſionē itulerit ver⁹ de⁹ dñs tu⁹ appebit. cui apostolus. Fac vt locut⁹ es. Et ille. volo vt añ alios moriētes videas: vt ſic ãpli⁹ ptimeſcas. ꝓtergēs igiꝫ aristodem⁹ ad ꝓcōſulē: duos viros decapitādos petijt: ⁊ eis corā oīb⁹ venenū ōdit: qui vt mox venenū biberūt ſpiritū exalarūt. Tūc apostolus caliceꝫ accipiēs ⁊ ſigno crucꝫ ſe muniēs: totū venenū bibit: ⁊ nullā leſionē icurrit. Quap: opt deuz oēs laudare ceperūt. Aristodem⁹ āt dixit. Adhuc mihi eſt dubietas. Sz ſi veneno mortuos ſuſcitauerꝫ: abſq; dubio ve credā. Tūc apostolus ei tuni cā ſuā tribuit. cui ille. Cur mihi tuā tunicā ōdiſti? cui ap̄lus. Ut vl sic ꝙfuſus a tua ifidelitate diſcedas. cui ille. Nunqd tunica tua credere me facit? Et ap̄ls. Uade ⁊ mitte eā ſup corpa defūctorū: dicēs. ap̄lus xp̄i me miſit ad vos: vt i xp̄i noie exurgatꝫ. qō cū feciſſet ilico ſurrexerūt. Tūc ap̄lus pōtificē ⁊ ꝓcōſulē credētes cum oī parētela ſua i xp̄i noie baptizauit. Qui in honorē btī ioānis eccleſiā cōſtruxerūt. ¶ Refert btūs Clemēs ſic in 4°libro eccl'iaſtice hiſtorie iūcit: q̄ quodā tpe ap̄lus quēdā iuuenē pulchꝝ ⁊ ferocē ꝙuertit: ⁊ cū quidā epo ſub depoſiti noie ꝙdēnauit. ꝓdoſt aliq̄ aūt tp̄z iuenis dereliquit ep̄m ⁊ fact⁹ eſt princeps latronū. Apostolus nāq; ad ep̄m venit. ⁊ ſuū depoſitū requiuit. Cūq; ille de pecunia itelligeret: ⁊ ex hoc vehemēter ſtupet: dixit ei ap̄lus. Juuenē illū a te repeto quē tibi iā ſtudioſe cmēdaui. cui ille. ꝓdat ſācte i aīa mortu⁹ ē: ⁊ in tali mōte cū latronib⁹ degit: quoꝝ ipe ꝓnceps exiſtit. Quib⁹ audit; veſtē ſuam ſcidit: ⁊ caput ſuū pugnis feriēs bonū ingt te cuſtodē fratrꝫ aīe dereliq. Cōfeſtī igiꝫ equū parare iuſſit: ⁊ ad illū mōtē itrepidus ꝙcurrit. Quē cū iuuenis iſperiſſet ꝓ pudore nimio ſtañ equū aſcēdit et velociꝫ aufugit. Ap̄ls aūt eratꝫ oblit⁹: viget calcaribus equū: ⁊ poſt tergū clamitat fugiētis. Et qd fili dilectiſſime fugis p̄ez ⁊ iermē ſenē: ne timeas fili q: ꝓ te rōnē xp̄o reddā: ⁊ certe ꝓ te libēter moriar ſicut ꝓ nobis xp̄s ē mortu⁹. Reuertere fili reuertere: q: dñs me miſit. Qui audiēs cōpūct⁹ redijt: ⁊ amariſſime fleuit. Apostolus āt ad pedes ꝓcidit: ⁊ ei⁹ manū necis ꝙſciā tangz ꝓ pniaz iaz purgatam oſculari cepit. Jeiunāte igiꝫ ⁊ orāte ꝓ eo ap̄lo veniā ꝓpetrauit: ip̄z poſtmodū i ep̄z ordinauit. ¶ Legit quoq; i cadē hiſtoria eccl'iaſtica. ⁊ habet i glo. ſup z. canōica ioānis: q̄ cū btūs ioānes apud ephesū balnea lauādi gr̄a ītroiſſet ⁊ ibidē cherintū hereticū vidiſſet: ꝓtin⁹ ide exiliit dicēs. Fugiam⁹ hīc ne balnea ſup nos corruāt i qb⁹ lauat cherintus vitatꝫ inimic⁹. ¶ Cū auis q̄dā dicit: vina btō ioanni a quodā oblata fuiſſet: ⁊ ille eā ꝙſi demulcēdo tangeret ⁊ ꝓtaret: qdā adoleſcēs hoc videns ꝙad coeuos ſuos ridēdo dixit. Videte quō ille ſener cum auicula ſiē puer ludit. Quod btūs ioānes p ſpiritū recognoſcēs iuuenē ad ſe vocauit: ⁊ qō i manu teneret iquiſiuit. Cui cū ſe arcuz diceret tenere ait. Quid ide facis? Et iuuenis. Aues ide ac beſtias ſagittam⁹. Cui ap̄lus. Qualit? Tūc iuuenis arcuz cepit tēdere: ⁊ tēſū i manu tenere. Sz cū ap̄lus nil ei diceret iuuenis arcū diſtēdit. Cui ioānes. ꝛre fili arcū diſtēdiſti? Et ille. Q: ſi diut. ⁊tenſus tenere tur ad iaciēda iacula ifirmio: redderē. ⁊ ap̄lus ad hoc. Sic humana fragilitas ad cōtēplationē min⁹ valida fieret: ſi ſemp i ſuo rigore pſiſtēs: fragilitati ſue iterdū ꝙdeſcēdere recuſaret. Illā ⁊ aqla cunctis anib⁹ celiꝰ volat: ⁊ ſolē clari⁹ ꝙſpicit: ⁊ tñ nature neceſſitate ad ima deſcēdit. Sic ⁊ human⁹ animus cū ſe modicū a ctēplatiōe retrahit: crebꝛa innouatiōe ardēti⁹ ad celeſtia tēdit. ¶ Btūs igiꝫ ioānes: vt teſtaꝫ Hieronym⁹: cū ipe vſq; ad ipſā ſuā vltimā ſenectutē epheſi moraret: vt vir iter diſcipulorū man⁹ ad eccleſiā deferretur: nec plura verba dicere poſſet: ad quālibet cauſā hoc dicebat. Filioli diligite alterutrū. Tādē fratres q cū eo erant admirātes q̄ ſemp eadē diceret: dixerūt ei. Magiſter ꝛre ſemp eadē loq̄ris? Qui reſpōdit. Q: ꝑceptū dñi eſt. ⁊ ſi ſolū hoc fiat ſufficit. Refert quoq; elinādus: q̄ cū ioānes euāgeliſta euāgeliū ſcriberet deberet ꝓus indixit ieiuniū: vt orarēt ſe digna ſcripturū. Ferꝰ aūt ipſū ꝓ illo loco ſecretiſſimo in quo diuia ſcriptur⁹ ſeceſſerat oraſſe: vt nullas huic iſiſtēs operi vētorū ibi aut imbriū iniurias pate

rē.hāc quoq; eidē loco vsq; hodie reuerētiā cleméta fuare dicunt.hec Elinādus. ¶ Cū igr ēt nonagītanouē ānorū: ⁊ a passione dñi sm Isidorū anno seragesimoseptimo:apparuit ei dñs cū discipulis suis dicēs.Veni dilecte mi ad me:qr tps est vt i mēsa mea cū tuis fratrib⁹ epulerīs. Surgēs āt ioānes cepit ire.cui dñs.Dñica die ad me venies Uenēte igr dñica die vniuersus ppls zuenit in ecclesia q̄ fuerat ipsius noīe fabricata q a pmo pulsorū cātu p̄dicauit eisdē portās eos:vt i fide essent stabiles:⁊ i mādatis dei fruētes. ¶Dost hoc fouea q̄drata iuxta altare fieri fecit:⁊ terrā extra ecclesiaz eiactari.Descēdēsq; i foueā expāsis ad deū manib⁹ dixit. Inuitat⁹ ad quiniū tuū dñe iesu xpe: ecce venio grās agēs:qr dignat⁹ es me ad tuas epulas inuitare:sciēs q ex toto corde meo desiderarez te.Cūq; oīonē finisset tanta lux sup eū emicuit:q nullus i eā respicere potuit. Recedēte āt luie māna fouea plena inuenitur:qō in loco illo vsq; hodie generat:ita vt i fūdo fouee istar minute arene scaturire videat:sicut i fontib⁹ fieri zsueuit. ¶ Seūs Eadmūdus rex anglie nulli petēti i noīe sci ioānis euāgeliste aliqd denegabat.Unde cōtigit q q dā peregrin⁹ absente camerario i nomīe sancti ioannis euangeliste iportune a rege elemosynā postularet.Cui rex preciosū ānullū:cū nil aliud i prōptu haberet dedit.Sz post plures dies qdā miles anglie in trāsmarinis partib⁹ cōstitut⁹ ab eodē pegrino ānullū regi referēdū in hec vba recepit. Ille cui ⁊ p cui⁹ amore ānullū hūc ōdisti tibi remādat: vñ ligdo patuit:q brūs ioānes eidē i forma apparuit pegrini. ¶ Isidor⁹ i libro ō ortu vita vel obitu scōrū patrū ait. Mutauit ioānes i aurū siluestres frōdiū virgas: littora eaq; saxa in gēmas: gēmaruz fragmīa i ppriā reformauit naturā:pcepto ppli vidua suscitauit:⁊ rediuiuū innenis corp⁹ remeante aīa reparauit:bibēs letiferū haustū euasit piculū: ⁊ eodē pstratos poculo in vite reparauit statum. Hec Isidorus.

¶ De nomine.

i Inocētes dicti sunt triplici rōne.s.rōne vite: rātione pene:⁊ rōne īnocētie assecute. Rōne vite dicti sūt īnocētes:ex eo q vitā innocētē.i.nō nocentē habuerūt. Nulli vnq; nocuerūt:nec deo p iobedīētiā:nec primo p iniusticiaz: nec sibi p alicui⁹ peccati malitiā: ⁊ iō dicit in psal. Innocētes ⁊ recti adheserūt i fide. Rōe pene q̄m īnocēter ⁊ iniuste passi sūt. Un psalmista. Effuderūt sāguinē innocētē. Rōne īnocētie assecute:qm̄ ipō martyrio assecuti sūt baptismalē īnocētiā.i.ab originali pctō mūditiā.de q̄ īnocētia dr i psal. Custodi īnocētiā ⁊ vide eqtatē.i.custodi īnocētiā baptismatis: postmodū vide eqtatē bone opatiōis.

¶ De innocētibus.

i Inocētes ab herode ascalonita interfecti sūt. Tres.n.fuisse herodes sacra scriptura ḡmēorat:quos famosos fecit eorū infamis crudelitas. ¶ Primus dictus est herodes Ascalonita sub quo dñs nat⁹ ē ⁊ a quo pueri occisi sūt.Scds dict⁹ est Herodes Agrippa:qui Jacobum occidit.⁊ ¶ Petruz īcarcerauit. vñ de hoc extant vsus.Ascalonita necat pueros antippa ioānē.Agrippa iacobū claudēs i carcere petrū. Sed p̄mi Herodis historiā breuit videamus.Antipat Idume⁹:vt i historia scholastica legit:neptē regis arabū duxit vxorē:ex q̄ filiū habuit: quē vocauit Herodē:qui postmodū Ascalonita dictus est, hic a Cesare augusto regnū iudee accepit:⁊ tunc p;imitus ablatum est sceptrū de Juda.Huic sex filij nati sūt.s.Antip⁹. Alexander: Aristobolus: Archelaus.Herodes Antippas:⁊ ¶ Philippus. Alexandru⁹ a ūt ⁊ Aristobol⁹ ex eadē matre iudea genitos romā misit liberalib⁹ artib⁹ ibuēdos. ¶ Dost hec a studio redierūt:⁊ erat Alexāder acerrimus orator. Jāq; licēti⁹ de susceptione regni cū patre disceptabāt ob hoc pater offensus antip;ez illis p̄ponere satagebat.Cūq; illi de morte p̄ris ḡtassēt. ⁊ ob hoc a p̄re reiecti fuissēt: Cesarē adeūt de p̄is iniuria conq̄sturi. Interea magi hierlam veniūt.⁊ de ortu noui regis diligēter iscitāt. Herodes hoc audiēs ptur bat timēs ne ō vorū regū gñe aliqs natus cēt:q cū tanq; regni suasorē repelleret. Rogabat igr magos vt co iuēto sibi renūciēt:simulās se velle adorare quē volebat occidere. Verūtamen magi p aliā viā reuersi sūt i regionē suā. Uidēs āt Herodes q nequaq; ad se venirēt: stelle visione eos ḡceptos ad se redire erubuisse credidit. Et tō ab ingressiōe pueri aiuz reuocauit. Cū āt audisset q pastores direrāt:⁊ q̄ Simeon ⁊ Anna pphetauerāt vehemēter timuit:⁊ se a magis turpit illusū putauit.Tē herodes de nece puerorū q erāt i Bethleē tractare cepit vt cū eis ille quē ignorabat occideretur. Ad monitōez āt angeli Joseph cū puero ⁊ mre i egyptū in ciuitatē Hermopoliz fugit:ibiq; septē ānis vsq; ad obitū Herodis māsit. Ingrediēte igr dño egyptū sz Isaie vaticiniū vniuersa idola corruerūt.Tradunt quoq; q sicut in exitu filiorum israel de egypto nō fuit domus in egypto:i q̄ pcurāte dño nō iaceret mort⁹ p̄mogenit⁹:ita nec tūc fuit tēplū i quo nō corruisset idolū. Refert Cassiodorus i historia tripartita:q in hermopoli Thebaide dicat ē arbor q̄ vocat psidis valens i salutē multorū:si fruct⁹:aut foliū aut ps corticis collo egrotantiū alligaret.Cū igr beata maria cuz filio i egyptū fugeret:hec arbor vsq; ad trā iclmata ē. Et Christū suppli⁹ adorauit. Hec Cassiodorus. Cū igr Herodes de nece puerorū disponeret:a Cesare Augusto p epistolā ē citat⁹ filiorum accusationib⁹ rīsus⁹. Qui cū p Tharsū iter faceret itellexit q magos naues tharsēsiū trāsuexissēt:⁊ iō oēs naues tharsis cōburi fecit sm q̄ p̄dictū fuerat. Inspū vehemēti ꝛteres naues tharsis. Cūq; p̄ cum filijs corā Cesare dic eptarēt diffinitū est vt filij p̄i in dīb⁹ obedirēt:⁊ ip̄e cui vellet regnū dimitteret. Redīēs igr Herodes ⁊ ex ꝛfirmatōe scūs audacior.mittēs occidit oēs pueros q erāt i bethleē a bimatu ⁊ infra sm tps qō ergerat a magis. Hoc autem dupliceē itelligentiam continet. ¶ Primo vt hec dictio infra dicat ordinē temporis ⁊ est sensus A bimatu ⁊ infra.i.ab infātib⁹ duorū annorū vsq;

ad pueros vnius noctis. Didicerat.n. Herodes a magis ea die q̄ stella apparuit eis dim natū esse. Et q̄ iaz annus fluxerat ex eo q̄ romā ierat ꝛ redierat dim amiculuz ꝛ aliquoꝝ insup dieruz esse credebat. Idcoq; supza etatē ei⁹ vsq; ad bimos: ꝛ infra vsq; ad vnius noctis infantes deseuit i pueros timēs pueri morphoseon. i. transformationē ne. s. puer cui fidera famulabant supza etatē suā: vel infra facie transformaret. Et hec sententia vsitatior ꝛ verior habet ꝛ reputat. Alio mō exponitur sm Chaisostomū. vt infra dicat ordine numeri. Et est sensus a bimatu ꝛ infra. i. a pueris duoꝝ annorum vsq; ad pueros quiq; annoꝝ. Dicit enī stellam p annuz aīi ortū saluatoris magis apparuisse. Herodes āt postq̄ hoc a magis didicit romā vadens et adhuc p annū distulit. Credebat āt tunc dñz natū fuisse qū magis stella apparuit. ꝛ iō dim duoꝝ annoꝝ esse credebat: vii pueros binos occidit ꝛ deceps vsq; ad quinq; annos. sz nō minores binis. Qui assertioni fidē facere videt: q̄ q̄daz ossa innocentiū habent adeo grandia q̄ binoꝝ ee non possint. Sdōt tū dici q̄ longe maioris erant hoies quātitatis q̄z mō. Ipse aūt Herodes statiz ibidē punitus ē. Nā sicut ait Macrobi⁹: ꝛ in q̄daz cronica legit. Unus puulus filius Herodis ibidez ad nutriendū casu fuerat datus q cū aliis a carnificibus ē occisus. Tūc adīpletū ē qđ dcm erat p ꝓphetaz Vox ploratus ꝛ vlulatus piarū. s. matrū audita ē in rama. i. in excelso. Deus aūt iudex iustissimus: vt i eadē historia legit scholastica nō ē passus tanta Herodis nequitia remanere impunitā. diuino enī iudicio fm̄ ē: vt q mltos orbauerat filijs: ipse suis miserabilius orbaret. Nā Alexander ꝛ aristobolus iterū patri habiti sūt suspecti. cōfessus ē aūt vnus de eoꝝ cōplicib⁹ q̄ Alexander multa sibi donaria ꝓmisisset: si pr̄i venenū ꝓpinaret. Cōfessus ē etiā tonsor de ꝓmissis sibi munerib⁹: si duz patris barbā raderet: eū continuo iugularet. Additq; Alexandrū dixisse nō ee ponendā spem in sene q̄ sibi capillos tingeret. vt iuuenis appereat. Ob hoc pater irat⁹ eos occidi fecit. antipatrē āt futurū regez instituit: sz ꝛ ipsi antipr̄i Herodē antippā i regnuz substituit. Insup Herodē agrippā ꝛ herodia dē vxorē ꝓphilippi: quos ex aristobolo susceperat paterna dilectōe fouebat: hac duplici de cā ātipr̄ itolerabile ꝫ prez cōcepit odiū intātū q̄ eū attentauerit occidere pyenenū. qđ Herodes iā psciēs eū in carcere posuit. Augustus aūt cesar audiēs q̄ Herodes filios occidisset: dixit malleż ee herodis porcus q̄z filius: q̄ cū sit ꝓselitus porcż parcit ꝛ filios occidit. Ipse aūt herodes cū iā annos septuaginta haberet i grauissimā egritudinē cecidit. Nā febre valida prurigine corporis: colli cōtinuis tormētis: pedū iflatōe: vmescentib⁹ testiculis. itolerabili fetore: crebro anhelitu: ꝛ iterruptis suspirijs torq̄bat. A medicis vo i oleo positus: inde q̄si mortu⁹ ē allatus. Audiēs aūt iudeos morte sua cū gaudio expectare. nobiliores iuuenes ex oi iudea collectos in carcere posuit. Dixitq; salome sorori sue. Scio iudeos de morte mea gauisuros: sed potero hīe multos lugētes ꝛ nobiles exequias funeris si meis volueris parere mādatis: vt cū spīm emisero. cunctos occidas quos i custodia fuo: vt sic ois iudea me dsleat licet inuita. Idēbat aūt i ꝙsuetudine vt post oēm cibū pomū per se purgaret ꝛ comederet. Cūq; gladiū manu teneret: tussiq; violēta distenderet: circūspiciēs ne se aliqs ipediret seipsuz peussurus manū dexterā sustulit. sz cōsobrinus ei⁹ sustinēdo dexterā ipediuit. Ipotin⁹ aūt quasi rex mortu⁹ cēt i aula regia vlulat⁹ iſonuit. Quo audito exultat antipr̄ multaq; si solui custodib⁹ pol licet. Quod cū cognouisset herodes: grauius f. lij exultatōez q̄z ppriā tulit mortē: mittēsq; satellites eū occidi fecit: ꝛ Archelaū post se regnaturū instituit. Sicq; post dies. 5. mortu⁹ ē: in alijs fortunatissimus i reb⁹ domesticis infelicissim⁹. Salome āt sorori ei⁹ oēs absoluit: quos rex occidi mandauerat. Remigius āt in originali sup Math. dicit q̄ herodes gladio quo pomum purgabat se pemit. et q̄ salome eius sorori omnes vinctos put eum frātre ordinauerat interfecit. ¶ De noie.

THomas interptat abyssus geminus vel sect⁹. Abyssus. i. pfūd⁹ i humiliatōe: qđ pz i cilicio ꝛ pedū pauperū lotione. Geminus i platione quia geminate prefuit .s. verbo ꝛ exemplo. Sectus in passione.

¶ De sancto Thoma cāturiensi.

THomas cāturiensis dū i curia regis āglie ꝙsisteret ꝛ q̄dā ibidē fieri ꝙia religioni videret: curiam ipaz dfuit. ꝛ cāturiēsi archiepo se ꝙmisit. A quo archidiacon⁹ fcūs ē: ad pces tū ipi⁹ archiepi regis cācellariā suscepit. vt prudētia q̄ erat pditus malignoꝝ i eccliaz phiberet insult⁹: quē rex adeo dilexit vt post decessū archiepi eū i cathedralē honorē peuauerit sublimari. Qui licet plīmū resistere ret. tādē ob obedictie pceptū humeros supposuit ad portādū. Subito āt i virū alterū pmutat: ꝛ caro ei⁹ cilicio ꝛ ieiunijs macerat. Nō solū ciliciuz p camisia dferebat: sz ēt femoralia cilicia vsq; ad politē baiulabat. Scitatē āt suā ita subtiliē occultabat: vt saluo sp honestatis rigore sub decētia vestiū ꝛ appatu vtēsiliū ꝙcordaret moribus singulorū. Tredeci paupez pedes quotidie curuatz genib⁹ ablue bat ꝛ refectos datz cuilz. 4. argenteis remittebat. Rex āt ad volūtatē suā i detrimētū eccl'ie ipz iflectere nitebat: volēs vt ꝙsuetudines ḡs ꝫ libertatē eccl'e pdecessoreꝫ sui hūerāt ab eodē silr firmaret. Qui dū oio assētire nollet: ꝫ se irā regis ꝛ pncipū p nocauit. Quadā āt vice sic ipe cū aliis epis a rege arctat⁹ ē vt ēt sibi mortē sniaz minaret: magnoruz viroruz decept⁹ ꝙsilijs vboten⁹ assēsū pbuit voto regis: verū ex hoc videns aiarū piculū iminere seipz postmodu ꝫ pnia graui⁹ cruciauit: ꝛ ab altaris offō se suspendit quousq; a sūmo pōtifice restitui mere ret. Egrit deniq; rex vt qđ vbo dixerat scripto ꝙfirmaret. Qui virilr ꝫdixit ꝛ a curia erectā sibi basilicas crucē discessit: exclamātib⁹ ipijs ꝫ cū. capite furē. suspēdite. pditorē. et ecce duo magni pceres ꝛ fideles ad eū fusis lachrymis venientes sub iura-

mento asserũt qꝫ ĩ eiꝰ mortẽ nl'ri peeres ꝫiurarũt. Vir igit̃ dei eccl'ie magꝫ ꝯs sibi metuẽs fugã iniſt. ⁊ senonis a papa Alexandro suscept⁹: ⁊ ĩ monasterio pontiniacẽſi ꝫmẽdat⁹: postmodũ vsqꝫ ĩ frãciã deuenit. Rex vo dũ Romã misisset vt legati venirẽt q hoc negociũ diffinirẽt oĩno repulsꝫ patiẽ. Et ob hoc in iraꝫ contra archiepiscopuꝫ amplius conciẽ: Ubi oĩa q erant archiepi ⁊ suorũ diripuit ⁊ totã eius ꝑgemẽ exilio ꝯdẽnauit: nequaqꝫ deferens cõditioni: vel sexui ordini vel etati. Ipse aũt ꝑ rege anglie quottidie erogabat. Renelaẽ autẽ archiepiscopo: q ad suã eẽt eccl'iã rediturus: ⁊ ad xp̃m cũ palma martyrij migratur⁹. Septimo igit̃ anno sui exilij redire cõcedit̃: ⁊ a cunctis cũ honore suscipit̃. Iſper aliquot dies ei⁹ martyriũ inuenis qdã de corpe exiẽs ⁊ postmodũ miraculose rediẽs aiebat q vsqꝫ ad supremũ sanctoꝝ ordinẽ ductus fuit ⁊ inter aplos sedẽ quãdã vacuã vidit. Iſpereũ etanti ãt cui⁹ esset hec sedes angelus rndit q cuidã magno sacerdoti anglicoꝝ ſuabat̃. ¶ Sacerdos qdã missã de btã virgine celebrabat quotidie Qui archiepo accusat⁹ ab eo accersit̃: ⁊ tanꝫ idiota ⁊ insciꝰ ab officio suspendit̃. Cũ aũt btus Thomas cliciũ suũ ꝫsuere deberet: ⁊ sub lecto ipꝫ abscõdisset vt ad ꝫsuendũ horã captaret: btã maria sacerdoti apparuit dicens. Vade ad archiepiscopũ: eiqꝫ dicas: q illa dña ob cuius amorẽ missas dicebas: ei⁹ cliciũ qõ é ĩ tali loco ꝫsuit: ⁊ setã rubeã de qua illud cõsuit ibidẽ reliqt. Illa igr̃ sibi mittit q interdictũ qõ tibi fecerat debeat relaxare diuinitus. Qõ ille audiens ⁊ ita inueniẽs stupuit ⁊ interdictũ relaxans sacerdoti hoc secretũ hĩe precepit. Defendit igr̃ vt ꝑus iura eccl'ie: nec a rege flectit vi vl' prece. Cũ ergo nullatenus flecti posset: ecce milites regꝫ armati veniũt cãturiã: ⁊ vbi archiepꝰ sit vociferando inquirunt. Quibus ille occurrens dirit. Ecce ego quid vultis: ⁊ illi. Venimus vt occidaris: ⁊ vltra viuere non valebis. qbus ille dixit. Ego ꝑ deo mori paraꝫ sũ: ꝑ defẽsione iusticie ⁊ eccl'ie libertate. Si igit̃ me q̃ritis ex pte dei oipotẽtis: ⁊ sub anathemate phibeo ne meorum cuiqꝫ aliqꝫten⁹ noceat̃. Deo ãt ⁊ btẽ marie ⁊ scis oĩb⁹ et btõ Dionysio cãꝫ eccl'ie ⁊ meipsũ cõmẽdo. Quib⁹ dictꝫ venerãdũ caput gladijs ipioruꝫ ꝑcutit̃: sacra capitꝫ corona ꝑcidit̃: cerebrũ p eccl'ie pauimẽtũ dispergit̃: ⁊ sic martyr dño cõsecrat̃: ãno ab icarnati one dñi. ü74. Dũ igit̃ clerici. Requiẽ etnã incipẽret: ⁊ p eo missã ageret defũctoꝝ: subito vt aiunt angeloꝝ chori astãtes. voces cãtãtiũ iterrũpũt: ⁊ martyꝝ missã icipiũt. Letabit̃ iustus. ⁊ ceteri clerici ꝓsequũtur. Hec ẽ revera mutatio dextre excelsi: dũ cãt⁹ meroꝝ vtl' ĩ cãticũ laudis: cũ illũ cui defũctoꝝ suffragia ĩchoauerãt: martyrũ postmodũ hymn⁹ laudat. Reuera eximia cõprobat̃ scitate ꝑdict⁹ martyr dñi gl'iosus: quẽ tãto honore angeli ꝑuenerũt ⁊ scoꝝ martyrũ cathalogo ascripserũt. Iſpassius ẽ ãt scũs iste ꝑ eccl'ia ĩ eccl'ia: i loco sacro: tpe sacro iter man⁹ sacerdotũ ⁊ religioſoꝝ: vt patiẽtis scitas: ⁊ ꝓsequtiũ crudelitas oĩdat̃. Alta ĩsup ⁊ alia miracla ꝑ sãctũ suũ dñs opari digna tus ẽ. Hderitꝫ. n. ei⁹ cecꝰ visus: surdis audit⁹: claudis gressus: vita mortuis restituta sunt. Iſdomo aq̃ qua pãni ꝫsi ei⁹ sunguĩe lauabant̃: mlt̃s extinct ĩ medelã. Quedã dña de anglia varios oculos hĩe ob lasciniã ⁊ maiorẽ pulchritudinẽ affectabat: sup hoc vonẽs votũ nudis pedibus sepulchrũ btĩ thome visitauit: que cũ ĩ oꝛone ꝓstrata iaceret surgẽs inuenit se penit⁹ excecatã: statiqꝫ penitẽs cepit rogare beatũ thomã: vt iã nõ varios: ſꝫ saltẽ suos oculos sibi redderet: qõ tãdẽ cũ magna difficltate vix valuit obtinere. ¶ Quidã ãt illuſo: aquã simplicẽ ꝑ aq̃ sci thome dño suo ĩ piride obtulit ꝫmũti cui dñs ait. Si nil mihi vnqꝫ furat⁹ fuisti scũs thomas aquã sinaꝫ hucte deferre pmittat. Si ãt reus furti es: aq̃ ipa ꝓtin⁹ euanescat. Hunc igr̃ dicto ipe ꝫcũt sciẽs q piridẽ aq̃ nup ipleſſet. Hira res piridẽ ꝫtinus apuerũt: ⁊ vacuã inuenerũt. Sicqꝫ seruies ĩ medacio depẽdit̃ ⁊ furti re⁹ emidẽti⁹ cõpobat̃. ¶ Alius qdã sciẽs ⁊ docta loq cũ Illisus eã ĩseq̃ret: sic dicerat: cepit clamare: scẽ thoma adiuua me: ⁊ statim Illisus cecidit mortuus: ⁊ illa euasit.

¶ Quidã quẽ scũs thomas adhuc vinẽs valde dilexerat: cũ grauit̃ ifirmaret̃ iuit ad ei⁹ tũbã ⁊ ꝑ sanitate sua rogauit: ⁊ ad libitũ ipe cũit. Sꝫ cuꝫ sanat⁹ rediret: cepit cogitare q illa sanitas aĩe sue foꝛsitã ñ expediret. Ubi iterũ rediẽs ad sepulchrũ ꝛauit: vr si nõ eẽt vtile aĩe sue ꝫtinuo ifirmitas ipa rediret: statiqꝫ ifirmitas sic ꝑus rediit. In ei⁹ aũt iterfectores itantũ vltio desemit: vt alij digitos dẽtib⁹ suis frustati discerpẽtes: alij fame dfluẽtes: alij paliſi dissoluti: alij amẽtes effici miserabl'i iterirẽt.

¶ De nomine sancti siluestri pape.

Siluester dr̃ a silele qõ é lux ⁊ tra: q̃si lux tre. i. eccl'ie. q̃ istar bone tre hꝫ pigucdinẽ bone opatõis: migredinẽ humiliatõis ⁊ dulcedinẽ devotõis. Iſder ista tra cognoscit̃ bona tra: vt ait Iſpalladi⁹. Vl' silaester dr̃ a silua ⁊ trahẽs q: homes silvestres ⁊ icultos ⁊ duros ad fidẽ traxit. vl' sic dr̃ ĩ glosario. Silvester dr̃ viridis: agrestis: vmbrosus: nemorosus. Viridis celestia ꝛeplãdo. Agrestis seipꝫ exeolendo. Umbrosus ab oi ꝺcupiscẽtia refrigerat⁹. Iſnemorosus int̃ arbores celi plãtat⁹. Ei⁹ legẽdã ꝓpilauit eusebi⁹ cesariẽsis: quã btus gelasi⁹ ĩ cõcilio septuagita epoꝝ a catholicis legẽdã ꝫmemorat: sic ĩ decretis hr̃.

¶ De sancto siluestro papa.

Siluester a mre re ⁊ nomĩe Justa genit⁹ ⁊ a cyrino ꝑsbro eruditus: hospitalitatẽ sũmope exercebat. Thimothe⁹ aũt qdã vpiniassim⁹ ab eoꝫ hospitiũ suscipit̃ q tũ ob ꝑsecutõez ab aliis vitabat̃. Die post annũ coronã ẽ assecutus martyrij dũ ꝑdicaret ꝫstantissime fidẽ xp̃i. Iſdutãs ãt Tarquin⁹ ꝑcus Timo. multꝫ abũdasse divitijs: eas a silnestro expetijt: iferẽs ei minas mort̃. Sꝫ cũ vere Timotheũ huiusmodi divitias ñ habuisse ꝫperit. silnestrum idolis imolare ꝑcepit: aliogn ĩ crastinuꝫ diuersa recipet gña tormẽtorũ. cui silvester. Stulte hac nocte morier̃: ⁊ sepiẽng tormẽta recipies: ⁊ velis nolis veraꝫ deũ cẽ quẽ colum⁹ recognosces

Silvester igit carceri tradit: t Targni⁹ ad prādiū iuitat. Dū ergo comederet os piscis i ci⁹ gutture sic vsat: vt nulla rōe reijcere potuerit: vel glutire sicq; media nocte defunct⁹ ad tumlu; cū luctu ducit: t silvester cū gaudio a carcere liberat: q nō solū a xpianis: verūetiam a paganis miro diligebat affectu. Erat. n. aspectu angelic⁹: śmone mindus. iteger corpore: sanct⁹ ope: gnāto magn⁹: fide catholic⁹: spe patiētissim⁹: charitate diffusus. Mortuo igit Melchiade cēpo vrbis Rome. Silvester ab oi plebe plurimū renitēs: i sūmū pōtificē ē elect⁹. Hic oiu; orphanoru; t viduarū t pauperu; noia i matricula scripta habebat: t oīb⁹ necessaria ,pui debat. Hic ārtū t sextū diē t sabbatū cuz iciunijs istituit obsernādū: gntū vo ḡsi dnicū celebrādum. Grecj vo xpianis dicētib⁹ sabbatū quto die pot⁹ celebrādū. Rndit hoc fieri nō debere: t q: hoc ē kdi tōis aplice: t q: dnice debeat ꝑpassio sepulture: cui illi. Vnū ē sabbatū sepulture i quo semel ē i anno iciuniū exhibēdū: qb⁹ silvester. Sicut oīs dies dñi eius resurrectōis gloria: sic oē sabbatū decorat dominica sepultura: igit de sabbato acgescunt: ſz de qnta feria vehemēter cōtendūt: asserētes nō debere xpianoru solēnitatib⁹ sociari. Silvester aut ei⁹ dignitatē ꝓcipue i trib⁹ oñdit. Qñ hac die dñs celū ascēdit: t corporis sui t sanguinis sacramētū instituit: t sacruz chrisma eccl'ia cōficit. Oēs igitur rōnib⁹ eius acgescunt. Persequnte aut cōstantino xpianos silvester de vrbe exit: ac i quodaz monte cū suis clericis mansit. Ipse aut cōstantin⁹ merito psecutōis tyrānice: in incurrabilē icurrit plagā lepre. Tandez ad cōsiliū pontificū idoloruz adducta sūt tria milia puerorū: vt eos occidi faceret: t se in coruz sanguine recēti t calido balnearet. Egredicente at eo ad locū vbi balneū parari debebat. matres puerozu; cidē occurrūt: q resolutz crinib⁹ miserablr vlulabāt: t lachrymās cōstātinus iussit stare currū: t erigēs se dixit. Audite me comites t cō militones t oēs populi q astatz. Dignitas Romani ipij de fonte nascit pietatz: q hāc etiaz legem dedit: vt capitali sniā subderet qcūqz i bello aliquē occidisset infantē. Quanta ergo erit crudelitas: si hec nostris faciem⁹ filijs: qō fieri probibuim⁹ alienis: Quid iunat barbaros supasse: si a crudelitate vincamur: Illā vicisse extrancas natōes: viriuz ē bellātiū ppl'oruz: vincere aut vicia t pctā virtus ē morū. In ill' ergo plijs fortiores nos existim⁹ ill'. i his vo nobilijs fortiores sum⁹. Qui. n. fuerit in isto certamīe supat⁹: victoriā obtinet vict⁹: victor .n. post triumphū vicit: si pietas ab ipietate supat. Vincat ergo pietas in isto congressu. Bñ. n. oīum aduersantiū poterim⁹ esse victores si sola pietate vincamur. Oīum. n. se esse dñm cōprobat q seruū se mōstrauerit pietatis. Melio ē ergo me mori sal ua vita innocentiū qz p eoru interituz vitā recupare crudelē: quā tū recuperare icertū ē: cū tū certū sit: q; sic recuperata crudelis ē. Jussit igit vt mrib⁹ suis pueri redderent: t dona plurima t infinita vehicula ꝓberent. Sicq; matres que fletdo venerāt ad loca sua cū gaudio redierūt. Ipse aut ipator ad palatiū suū reuersus ē. Seqnti vo nocte ,sdet⁹ t Paulus apostoli appanerūt ei dicētes, Quoniaz erhorruisti effusionē sanguinis innocētis misit nos dns iesus xps dare tibi recupande gnatē sanitatē. Silvestrū igit cpm q apud montē fraptim latitat accersi. Dic tibi piscinā oñdet i qua imersus tertio ab oi curaberis lepre morbo. Tu vo xpo hāc vicissitudinē reddas vt idoloru; tēpla dirnas: xpi restaures eccl'ias: t eius deinceps cultor fias. Quigilās igit cōstantin⁹ statiz milites misit ad silvestrū. Vidēs aut silvester milites statiz ad palmaz martyrij credidit se vocari: deo aut se recomēdās t socios secū adhortās Cōstātino ītrepid⁹ psentat. cui Cōstantin⁹ assurgens ait. Bñ te venisse gratulamur. q a Silvestro resalutat. Narrauit āt ei p ordinem sui somnij visionez. Ipercunctanti vo Cōstātino q esset illi duo dij q sibi apparuerāt. Silvester rndit illos cē xpi apostelos t non deos. Tūc ad preces imperatoris Silvester apostoloru imagines sibi iussit afferri: quos vt iperator aspexit tales esse qui sibi apparuerūt declamauit. Silvester igitur euz cathecuminuz fecit. t vnius hebdomade sibi iciuniū indixit t carceres aperire monuit. Qūqz in aquam descendisset baptismatis: mirabilis ibi emicuit splendor lucis: sicq; mundus inde exiuit: t xpm se vidisse asserunt. Prima autē die sui baptismatis hanc legem dedit: vt xps ab vrbe romana tanqz verus deus coleretur. Secunda vt siquis christuz blasphemaret puniretur. Tertia vt quicūqz christiano fecisset iniuriā bonoru suoruz parte dimidia priuaretur. Quarta vt sicut imperator Rome: sic romanus pontifex caput ab vniuersis episcopis habeatur. Quinta vt qcūqz in ecclesias confugerit ab omnibus seruetur inimicis. Sexta vt nullus nisi de licentia sui antistitis ecclesias edificet intra muros ciuitatis. Septima vt ad edificationē ecclesiaruz decime possessionuz regaliuz tribuant. Octana imperator ad ecclesiā sancti petri venit t de suis culpis se lamentabiliter accusauit: postmodum arrepto bidente ad fundamētum basilice vel ecclesie cōstruēde terrā primus apuit t duodeciz cophinos in suis scapulis foras eiecit. Hec vbi Helena mater cōstantini Augusti i Bethania cōsistēs audiuit: p litteras laudāt filiū: q abrenūciasset simulachris idoloru: ſz dure icrepat q relicto deo indeoru crucifixū hoiez deum colat. Rescribit āt Augustꝰ vt iudeoru magistros secuz adducat. t ipe xpianoru doctores pferret. vt sic er disputatōe mutua appeat fides va. Duxit igi scā Helena cētū ḡdragintaunū doctissimos iudeoruz. iter quos duodecim erant q sapientia t eloquētia pre ceteris rutilabant. Quz igitur Silvester cum suis clericis. t pdicti iudei ad disputādū coā ipatore insimul cōuenissēt de cōmuni consensu duos iudices gentiles sapientissimos t probatos nomine Craton t zenophilū statuerunt. ad quos pineret sententia dicendoruz: qui licet gētiles erāt: tñ iustissimi t fideles: talisqz iter eos snia ē firmata: vt vno stante t loquente alius nō loquat. Incipiens igitur pmus de illis duodeciz noie Abiathar ait.

Cū isti tres deos dicāt pīez ⁊ filiū ⁊ spūm scm. manifestū ē eos ꝓtra legē agere q̄ dicit. Videte q̄ ego sū solus: ⁊ nō est aliꝰ dūs p̄ter me. deniqz si dīt xp̄z eē deū: q̄ multa fecit signa: i nr̄a etiam lege multi fuere q̄ miracula plurima fecerūt ⁊ tū nūqz ex hoc deitatis nomē sibi vsurpare ausi sūt: sicut iste Jesus xp̄s quē isti adorant. Ad quē Siluester. Illos vnū deū colim⁹: sz nō in tāta sollicitudine eū dicimus: vt gaudiū filij nō h̄eat. Ex vr̄is aūt libris vobis trinitatē psonarū demōstrare valem⁹. Illā piem dicimus de quo ꝓpheta ait. Ipse īuocauit me pr̄ me⁹es tu. ⁊c. Filiū de quo idē. Filiꝰ me⁹ es tu: ego hodie genui tē. Spūm scm: de quo idem. Spū oris eiꝰ ois virtꝰ eorū. In hoc etiā q̄ dixit. Faciamus hoiez ad imaginē ⁊ silitudinē nr̄az euidēter: ⁊ psonarū plalitatē: ⁊ diuinitatis vnitatē demōstrat. Licet aūt sint tres psone: vn⁹ tū ds est q̄ exēplo visibili aliq̄tenus demōstrare valemus. Et accipiēs purpurā īperatoris tres ibi plicas fecit dicēs. Ecce videtis tres plicas: ⁊ explicans ait. Ecce videtis vt tres plice sūt vnus pānus: ita tres psone sunt vnus ds. De hoc aūt q̄ dr̄ ex miraculis ds credi nō dz: ⁊ cū alij plures sci miracula fecerunt nec tñ se deos dixerūt: sicut noster xp̄s deū p hoc se asserere voluit. Certe deus suphiētes ꝓtra se nunqz passus ē fine pena acerrima pterire: sicut patet in dathā ⁊ Abyrō alijsqz ꝑplurimis. Quō ergo mēt̄iri potuit: se deum dicere q̄ nō erat: cum cū se deū dicētē nulla pena secuta fuerit: sz virtutū efficacia comitabaꝝ? Tunc iudices dixerunt. Constat Abiathar a Siluestro superatū. nā ⁊ rō hoc docet q: si ds nō eēt ⁊ se deū diceret: ꝙferre vitā mortuis nō valeret. Tunc illo amoto scōs q ⁊ Jonas dicebaꝝ ad ꝙfictū accedēs ait. Abrahā a deo circūcisionē accipiēs iustificat⁹ fuit. ⁊ oēs filij Abrahe p circūcisionē iustificabāt̄. Igit̄ q nō fuerit circūcisus nō erit iustificat⁹. Ad quē Siluester. Cōstat Abrahā aū circūcisionē deo placuisse: ⁊ amicū dei appellatū eē. Igit̄ nō circūcisio ipz scificauit. sed fides ⁊ iusticia ipz deo placere fecit. Illō igit̄ accepit circūcisionē i scificationē: sz i distinctionē. Isto superato tertius. s. Godolias accedēs ait. Quō xp̄s vester pōt eē deus: cū asseratis eū eē natū: tētatū: traditū felle potatū: ligatū: ⁊ sepultū cū hec oia i deo eē nō possint? Ad hoc Siluester. De vr̄is libris hec oia pbamus de xp̄o ꝓdicta fuisse. Illā de eiꝰ natiuitate dixit Isaias. Ecce vgo ꝙcipiet. ⁊c. De eiꝰ tentatōe zacharias. Vidi Jesū sacerdotē magnū stātez cor̄ angelo: ⁊ satha stabat a dextris eius. ⁊c. De eius traditōe psalmista. Qui edebat panes meos magnificauit sup me supplātationē. ⁊c. De eiꝰ nudatōe idē. Diuiserūt sibi vestimēta. de eius fellea potatōe idē. Dederūt i escā meā fel. ⁊c. De eiꝰ ligatōe Esdras. Vinristis me nō sicut pīez q libera ui vos de tra egypti clamātes aū tribunal iudicis humiliastis me suspēdētes i ligno tradidistis me. De eiꝰ sepultura Jeremias. In sepultura eius reuiuiscēt mortui. Cū ergo Godolias qd rñderet nō h̄et data sniā: remotꝰ est. Quartus q ⁊ Amasi vocabaꝝ accedēs ait. Ea q̄ de alijs dicta sunt Siluester iste de suo xp̄o dicta fuisse affirmat. Unde supest vt ꝓbet hec de suo xp̄o dicta fuisse. Ad quē Siluester. Dabis ergo aliū quē virgo ꝙceperit: q felle sit cibatꝰ: spinis coronatꝰ: crucifixꝰ: mortuus: ⁊ sepultꝰ: q surrerit a mortuis ⁊ ad celos ascendit. Tūc ꝙstātinꝰ ait. Si aliū nō dederit sciat se suptū. qō cū facere nō posset: hic amouet. Quintꝰ q ⁊ Doeth pducit q ait. Si ex semine Dauid xp̄s natus est ⁊ scificatꝰ. vt dicit, ergo baptizari ñ debuit vt iterum scificaret. Ad quē siluester. Sicut circūcisio i xp̄i circūcisione finē accepit: ita noster baptisꝰ i xp̄i baptismate initiū scificatōis hūt. Illon ergo baptizatꝰ ē vt scificaret: sz vt scificaret: q cū taceret ait ꝙstātinꝰ. Illō taceret Doeth si haberet cōtraria q̄ pferret. Tūc ⁊ sextus q ⁊ chusi ait. Uelemus vt siluester iste cās huiꝰ virginalis partus nobis exponeret. Ad quē siluester. Terra de qua adā formatus est īcorrupta erat ⁊ virgo: q: nec se ad bibendū humanū sanguinē aperuerat: nec maledictione spinarū acceperat: nec hominis mortui sepulturā habebat: nec serpēti data fuerat ad edē dū. Oportuit ergo ex Maria virgine nouū Adaz fieri: vt sicut serpēs natum ex virgine vicerat: sic a nato ex virgine vinceret. ⁊ qui Adē victo: exiuit i paradiso: ipse tētato: factus est dñi in deserto: vt qui Adā vicerat māducantem: vinceret̄ a dño ieiunāte. Hoc superato septimus qui ⁊ benamin ait. Quō xp̄s vester dei filius esse pōt qui a diabolo tentari potuit: vt modo in fame panē ex lapidibus facere vgeret? modo in tēpli celsitudine leuaretur: modo ad adorandū ipsum diabolū induceretur. Ad qō siluester. Si diabolus ergo vicit quia ab Adā manducante est auditus: cōstat ideo eum fuisse superatū quia est a Christo ieiunante cōtēptus. Illos aūt non inq̄tum deus: sed inq̄tum hō eū tentatū esse fatemur. Ideo aūt tripliciter est tētatus: vt a nobis omnes tentationes excluderet: ⁊ formam vincendi daret. Sepe nanqz in homine victoriā abstinentie segtur tentatio humane glorie: ⁊ tētationē humane glorie appetitus dominij ⁊ excellentie comitatur: ideo a christo de his vincitur: vt vincendi nobis forma doneꝝ. Isto superato octauus q ⁊ aroel ait. Constat q: deus sūme perfectus est ⁊ nullius indiget. Quid ergo ei opus fuit vt nasceretur in xp̄o? Quomodo iterum xp̄m verbum appellatis? Sed ⁊ hec cōstant: quia deus anteqz haberet filium pater dici non potuit: ergo si pater xp̄i postea dictus est: mutabilis factus est. Ad hec siluester. Filius ante tempora ex patre est genitus: vt faceret que non erant: ⁊ in tempore est natus: vt reficeret que perierant: qui ⁊ si solo verbo reficere poterat: per passionem tamen nisi homo fieret redimere non valebat: quia in sua deitate ad patiendum aptus non erat. Nec hoc erat imperfectionis. si in sua non erat deitate passibilis. Uerbo filium dei verbum dici ex eo patet. quia propheta ait. Eructauit cor meum verbum bonum. Deus quoqz semper pater fuit: quia semper ei filius extitit. Filius enim eius est verbum eius, sapientia eius virtus eius. In patre autem

semp fuit vbū: iuxta illud. Eructauit cor meū. ⁊c. Semp sapia: iuxta illud qđ ait sapia. Ego ex ore altissimi pdiui pmogenita añ oēz creaturā. Semp virtus: iuxta illud. Aū oēs colles ego parturiebar nec dū fōtes. ⁊c. Cū ergo pr numq̄z fuerit sine vbo sapia: ⁊ virtute quō putas hoc nomen sibi ex tpe qđ ueniſſe? Hoc ergo amoto non? q ⁊ iubal dixit. Cōstat q: ds ihesus non dānat nec eis maledixit. Quare ergo de ihesu natū denegatis hūc eē quē colitis: nisi vt offuscare ihesu studeatis? Rursus quō tētaſ q potēs ē. patiē q virtus ē: moriē q vita ē? Deniq̄z ad hoc cogeris vt duos filios eē dicas: vnū quē pater genuit: alterū quē virgo generauit Rursus quō fieri pōt vt patiaſ hō q assūptus est sine lesione ei? a quo assūptus ē. Ad hec Siluester Ihesus Xp̄m non ideo natū de virgine dicimus vt ihesu gdēnemus sz eās virginei partus rōnabilr acēptamus. Ihec hac assertōe offuscātur: sz oīa tur ihesu: quoniā hec virgo q̄ xp̄m peperit de cō iugio nata est. Tētaſ aūt xp̄s vt oēs tētatōes diaboli vinceret: patitur vt vniuersas passiones sibi subijceret: moriē vt mortis iperiū sibi subiugaret: dei quoq̄z filius vnus in xp̄o est. Qui sicut vere est dei filius inuisibilis: ita visibilis ē xp̄s: Est ergo inuisibile hoc qđ ē deus: ⁊ ē visibile hoc qđ est hō. Data vero posse hoiez assūptū sine passione eius qui assūpsit exēplo doceri pōt. Ihlaz vt purpura regis vtamur exēplo. Lana enim fuit: ⁊ huic lane sanguis accedens colorē purpureū pbuit. Cū ergo teneret digitis ⁊ torqret in filo: qd torqbaſ hic: qđ regie dignitatī color ē: an hoc qđ lana extiterat añ̄z purpura fieret. Lane ergo assimilaſ hō: colori purpure deus q simul i passione fuit dū pateret in cruce: sz passioni i nullo subiacuit. Decimus qui ⁊ thara dixit. Ihlō mihi placet istud exēplū: q: simul color torqueſ cū lana. Qui cū oēs ptradiceret. Siluester dixit. Accipe ergo aliud exēplū. Arbor hūs in se solis splēdorē: cū icidiē ictū qđē suscipit: splēdor aūt ab icisione imunis extitit: sic hoie patiēte diuinitas nulli passioni subiacuit. Undecimus qui sileon ait. Si de christo tuo pphete ista vaticinati sunt. Tāte irrisionis: passionis: ⁊ mortis cās scire vellemus. Siluester. Esuriuit christus vt nos reficeret. Sitiuit vt ariditati nostre vitalia pocula ministraret: tentatus est vt nos a tentatōe liberaret. Tētus est vt nos a dēmonū captura dimitteret. irrisus ē vt nos ab irrisiōe demonū liberaret: ligatus est vt nosa nodo ligatiōis et maledictiōis absolueret: humiliatus ē vt nos exaltaret. Expoliatus est vt nuditatē prime pnaricatōis indulgētia tegeret. Spinarū coronā accepit vt flores paradisi pditos nobis redonaret. In ligno suspēsus est vt ꝛcu piscentiā in ligno genitā dānaret: felle ⁊ aceto potatus est vt hoiem ad terrā fluentē lac ⁊ mel itroduceret: ⁊ fontes nobis mellifluos aperiret: mortalitatē suscepit vt suā imortalitatē donaret: sepultus est vt seōz sepulturas benediceret: surrexit vt mortuis vitā redderet: ascendit ad celū. vt celi portā aperiret: sedet a dextris dei vt pces crederiū exaudiret. Hec siluestro psequente vniuersi tā ipatoꝛ q̄z iudices: ⁊ iudei i laudē Siluestri pruperunt vnanimiter. Tūc indignatus duodecimus q ⁊ zābri indignatōe magna dixit. Miroꝛ vos sapientissimos iudices verboꝛuz ambagibus credere: ⁊ dei oīpotentiā existimare humana rōne ꝛcludi: sed iam cessent ỹba: ⁊ veniamus ad facta. Stultissimi nāq̄z sunt q crucifixū colūt: cum ego nomē dei oīpotentis sciam: cuius virtutē nec sufferūt saxa: nec audire valet q̄libet creatura. Et vt me veruz dicere cōpꝛobetis: taurus ad me ferocissimus adducaſ: ⁊ dū in eius aure nomē istud īsonuerit: taurus ilico morieſ. Ad quē Siluester. Et tu quō hoc nomē nō audiēs didicisti? zābri dixit. Ihlō est tuum hoc nosse mysteriū: q iudeoꝛū inimicus es. Adduciſ aūt taurus ferocissimus vix a cētū hoibus fortissimis tractus. At vbi zambri in aure eius verbū ptulit: cōtinuo taurus mugiēs oculosq̄z eiciēs expiranit. Oēs igitur iudei vehemēter acclamant: ⁊ Siluestro insultāt: qbus Siluester. Ihlō dei nomen ptulit: sed nomē pessimi demonis noiauit. Deus enim meus Jesus xp̄s nō solū viuētes mortificat: sed etiā mortuos viuificat. Ihlā occidere posse ⁊ viuificare nō posse ē leonū serpētū ⁊ ferarū. Si ergo vult vt credam q nomē demonis nō fuerit. dicat iterū ⁊ viuificet qđ occidit. Ihlam de deo scriptū ē. Ego occidā: ⁊ ego viuere faciā: qđ si nō potuerit: nomē demonis pculdubio noiauit: q viuentē occidere pōt: mortuū viuificare nō pōt. Cūq̄z zābri ad suscitādū taurū a iudicib? virgereſ dixit. suscitet eū Siluester i noie Jesu galilei: ⁊ oēs i eum credemus. Ihlā ⁊ si pēnis posset volare: tū istud nō valeret pficere. Oēs igiſ iudei si suscitauerit taurum se credituros pmittūt. Tunc siluester oīone facta ad aurē tauri se applicās dixit. O nomē maledictiōis mortis egredere iussu dñi nostri Jesu christi: in cuius noie tibi dico taure surge: ⁊ ad armētū tuū māsuetus recede. Statim igiſ taurus surrexit ⁊ cum omni māsuetudine abijt. Tūc regina iudei iudices ⁊ ceteri oēs ꝛuersi sunt ad fidē. Post aliquos vero dies idoloꝛū pōtifices ad iperatoꝛē venerūt, dicētes. Sacratissime iperatoꝛ: ille draco q est in fonea postq̄z fidē christi recepistis plusq̄z trecentos hoīes quotidie interficit flatu suo. Cōsulēte super hoc cōstātino Siluestrū respōdit. Ego per christi virtutē euz ab omni lesionē cessare faciā. Ipromittunt pōtifices se: si hoc faciat: credituros. Oranteq̄z aūt Siluestro sanctus Ipetrus ei apparuit dicēs. Securus ad draconē descende tu ⁊ duo pr byteri qui sunt tecū. Cūq̄z ad eū veneris eū taliter alloqueris. Dūs noster Jesus xp̄s de virgine natus crucifixus ⁊ sepultus q resurrexit ⁊ sedet ad dexteram patris: hic vēturus est iudicare vinos ⁊ mortuos. Tu ergo sathana cū in hac fonea donec veniat expecta: os aūt eius ligabis fillo. ⁊ annulo signū crucis hūte sigillabis. Ipostea ad me sani ⁊ incolumes venietis: ⁊ panē quem vobis pparauero comedetis. Descēdit itaq̄z Siluester cū duob? pr byteris i foneā p gradus cētūqnq̄ginta: dūas secū ferēs laternas. Tūc draconi pdicta ỹba dixit: ⁊ os ipsi? strideſ: ⁊ sibilāns vt iussus fuerat alligauit

ꝛ ascēdēs inuenit duos magos q eos secuti fuerāt: vt videret si vsq ad draconē descēderet: ex draconis fetore pene mortuos ꝛ eos secū adduxit incolumes atq sanos: q stati cū multitudine infinita ꝙuersi fuit. Sicq romanorū ppls a duplici ē morte liberatus. s. a cultura demonis ꝛ veneno draconis. Tādē btūs Siluester morti appropinqns clerū ō tribus admonuit. s. vt iter se caritatē haberēt: ecclesias suas diligētius gubernarēt: ꝛ gregem a luporū morsibus custodirēt. ¶Post hec in dño feliciter obdormiuit: circa annū dñi. 4zo.

¶ De circūcisione dñi nr̄i Jesu christi.

¶Circuncisionis dñice die q tuor celebrē faciūt ꝛ solēnē. ¶Primū est octaua natiuitatis dñi. Secz ipositio noui ꝛ salutiferi nois. Tertiū effusio sāguinis. Quartū signaculuz circūcisionis. ¶Primū ē octaue natiuitatis dñi. Si .n. aliorū scōrū octaue solēnes sūt: q̄to magis octaua dies sci scōrū solēnis erit: Sz nō videt q̄ natiuitas dñi debeat hr̄e octauā: q ei⁹ natiuitas tēdebat ad mortē. Obit⁹ aūt scōrū ideo octauas hūt q ipsi tūc nascūtur ea natiuitate q̄ est ad vitā eternā: vt postea resurgāt i corpoꝛib⁹ gl̄iosis. Eadē rōne videt q nō debeat hr̄e octauā natiuitas btē Marie virginis nec btī Joānis baptiste: sil⁹ nec resurrectio dñi: q iā fcā erat ipa resurrectio i re. Sz notādū q sicut dicit ꝓpositinus sūt octaue suppletionis: vt ē octaua natiuitat̄ dñi i qua supplemus qō minus i festo fcō fuerat. s. offiū de parturiēte. Uñ etiā olim i missa ꝙsueuerat cātari ad honoꝛem btē virginis. Ultū tuū. ꝛc. Itē sūt octaue venerandis vt pasche: pētecostes: btē virginis: btī Joānis baptiste. Itē deuotiōis: vt cuiuslibet sci pñt fieri octaue. Figuratōis: vt sūt octaue institute de scis q̄ significāt octauā resurrectōis. Secz est ipositio noui ꝛ salutiferi nois. hodie .n. ipositū est ei nomē nouū qō os dñi noīauit. Nomē ꝓter qō non est aliud sub celo i quo oporteat nos saluos fieri. Nomē qō fm Ber. est mel i oꝛe: melos i aure ꝛ iubilus i coꝛde. Nomē qō sicut dicit idē Ber. instar olei lucet: predicatū pascit. recogitatū lenit: ꝛ vngit inuocatū. Habuit aūt triplex nomē sicut ex euāgelio manifestat̄. s. filiꝰ dei: Christus: ꝛ Jesus. Vocat aūt filius dei inq̄tū ē de deo deus. Christ⁹ inq̄tū ē hō a pso na diuina ad humanā nāz assūpt⁹. Jesus inq̄tū ē deus humanitati vnit⁹. De hoc triplici noīe dicit Bernardus. Vos q in pulnere estis exp̄gisciminī ꝛ laudate. Ecce dñs venit cū salute: venit cū vnguētis: venit cū gl̄ia. Neq .n. sine salute venit Jesus: neq Christ⁹ sine vnctōe: neq sine gl̄ia venit filius dei. Sigdē ipse salus: ipse vnctio: ipse gl̄ia. Quātū aūt ad hoc triplex nomen aī passionē pfē notus nō erat. Illā q̄q̄tū ad ꝑmū ab aliqbus cognoscebat̄ ꝛiecturaliter: sicut a demonibus q dicebāt ipsū esse filiū dei. Quātū ad scōz particulariter. ab aliqbus .n. licet paucis cognoscebat̄ esse christus. Quātū ad tertiū vocaliter: q quo ad hāc vocē Jesus licet nō quo ad rōnē nois: qō ē salutare. ¶Post resurrectionē aūt hoc nomē triplex clarificatū est.

¶ Primū nomen quo ad certitudinē. Secōm quo ad diffusionē. Tertiū quo ad nois rōnē. Primum igit̄ nomē est filius dei. Et q hoc nomē sibi recte ꝙueniat sic dicit Hilarius i libro de trinitate. Vere dei filiū vnigenitū dñm nostrū Jesū Christum eē: multis modis cognituz est. Dū de eo testat̄ pater: dū de se ipse pfitet̄: dū apostoli predicāt. dū religiosi credūt: dū demones cōfitētur: dū iudei negāt: dū gētiles in passione cognoscūt. Itē dñz nr̄m iesū Christū his modis cognoscimus: noīe: natiuitate: nā: ptāte: ꝛ pfessione. ¶Secōm nomē est christus: qō iterpretat̄ vnctus. Ipse .n. fuit vnct⁹ oleo leticie pre participibus: suis p hoc aūt q dicit vnctus insinuat̄ q ipse fuit ꝓpheta. pngil. sacerdos. et rex. Iste .n. q̄tuor psone olim ꝙsueuerāt inungi. fuit enī ꝓpheta i doctrine eruditōe: pugil i diaboli debellatione: sacerdos i p̄is reconciliatiōe: rex in premiorū retributione. Ab hoc secōo noie denoīamur q a christo dicimur christiani. De quo noie sic dicit Augustinus. Christianus iusticie bonitatis: integritatis: patiētie: castitatis: pudicitie: humanitatis: inocētie: pietatis est nomē. Et tu istud quō tibi defendis ꝛ vēdicas. cui de tam plurimis reb⁹ nec panca subsistūt? Christianus est ille q nō noie tātū sed etiā opere. hec Augustinus. ¶Tertiū nomē est iesus. hoc aūt nomē iesus scōz Ber. dicit cib⁹. fons. medicina. ꝛ lux. ¶Primo cib⁹. hic aūt cib⁹ multiplicē hz effectū. Est .n. cibus cōfortatiuus: ipinguatiuus: roboratiuus: ꝛ vegetatiuus. De his sic dicit Ber. Est cibus hoc nomē iesus. An nō totiēs cōfortaris quotiēs recoꝛdaris? Quid ita eque mentē cogitātis ipinguat Quid ita exercitatōis reparat sensus: virtutes roboꝛat: vegetat bonos moꝛes: at q honestas ꝛ castas fouet affectiones? Secō dicit fons. Uñ dicit idē bernardus. Jesus est fons vite signatus: q in quatuoꝛ riuos se diffudit in plateas. Unde q factus est nobis sapiētia: iusticia: sctificatio ꝛ redēptio: sapiētia i predicatōe: iusticia in petōrū absolutōe: sctificatio i cōuersatōe vel in cōuersione redēptio i passione. hec Ber. Alibi quoq sic dicit Tres riui fluxerūt iesu vbū doloꝛis in quo est cōfessio. Sāguis aspsionis in quo est afflictio. Aqua emūdatōis in qua ē cōpūctio. Tertio est medicina vñ sic ait: est etiā hoc nomē iesus medicina. Nibil .n. ire ita ipetū cohibet. supbie tumoꝛē sedat: sanat liuoꝛis vulnus. restringit luxurie fluxum: extinguit libidinis flāmam: sitim tēperat auaricie: ac totius decoꝛis fugat pruriginē. Quarto est lux. Unde ait Ber. vnde putas in toto oꝛbe tāta ꝛ tā subita fidei lux nisi de predicatōe vel predicato iesu hoc ē nomē qō ¶Paulus portabat coꝛā gētibus tanq̄z lucernā sup candelabrū. hoc iterū vnum nomē iesus est multe suauitatis. Uñ Ber. Si scribas nō sapit mihi nisi legero ibi iesū. Si disputes ac cōferas. non sapit mihi nisi ꝙnuerit ibi iesus. Itē Ricardus de scō victoꝛe. Jesus nomē dulce: nomē delectabile: nomē cōfortās petōrē ꝛ btē spei. Ergo iesu esto mihi iesus. Secō est multe virtuositatis: vñ ¶Petrus raueñ. Uocabis nomē eius iesū. Hoc est nomē qō dedit cecis visum: surdis auditū: claudis gressum

sermonē mutꝫ: vitā mortuis: totāqꝫ diaboli ptātē de obsessis corpibus virtꝫ huius nominis effugauit. Tertio ē multe excellētie ⁊ sublimitatꝫ. vnde Ber. ¶Nomen saluatoris nr̄i: ffris mei carnis mee sāguinis mei nomen ē a seculis absc̄ditū: sz in fine seculorū reuelatū: nomē mirabile nomē ineffabile: nomē inestimabile: immo eo mirabilioꝫ quo eū inestimabiliꝫ: eo magis gratū quo gratuitū. hoc āt nomen ihesus ip̄positū est ei ab ētno: ab angelo: ⁊ a pr̄e putatiuo. i. a Joseph. Jesus. n. saluator interpretatꝫ. Dr̄ aūt saluator triplr̄. Uel a potentia saluandi. vl̄ ab habitu. vel ab actu. fm q dr̄ a potētia saluādi q̄enit ei hoc nomen ab eterno: ⁊ sic dicit ei ip̄positū ab eterno: fm q dr̄ ab habitu saluandi sic fuit impositū ab angelo: ⁊ cōuenit ei a pncipio conceptionis. secundum q dicitur ab actu saluandi: dicitur impositum a Joseph ratione future passionis. Unde glo. super illud: vocabis nomē eius ihesum. dicit nomē impones: qō ab angelo vel ab eterno impositū ē. Et tangit hec glosa hanc triplicem denominationem predictam. Cum enim dicitur nomen impones: tangitur denominatio facta a Joseph. Cuz dicitur q ab angelo vel ab eterno impositum est: tanguntur alie due. ¶Recte igitur in die capitis anni cōstituta a roma capite mūdi ⁊ isignita capitali littera alphabeti Christus caput eccl̄ie circūcidit̄: nomē imponit̄ ei⁹ natiuitatis octauus dies colit̄. Tertiū ē effusio sanguinis christi. ¶Hodie eni sanguinē suū p̄mo p nobis fundere cepit: q ipsū postmodū plies effūdere voluit. Quiqz eni vicibus sanguinē suū p nobis effudit. ¶Primo i circūcisione. Et hec effusio fuit nr̄e redēptionis initiū. Scōo i oīone. Et hec oīdit nostre redēptiōis desideriū. Tertio i flagellatōe. Et hec fuit nostre redēptōis meritū: q liuore eius sanati sum⁹. Quarto i crucifixiōe: ⁊ hec fuit nr̄e redēptionis preciū. Tūc. n. q̄ nō rapuit exoluebat. Quinto in lateris aptōe. Et hec fuit nr̄e redēptōis sacr̄m. inde eniz exiuit sanguis ⁊ aq̄: quo figurauit nos p aquā baptismi debere mundari: q qdē baptismus habitur⁹ erat efficaciā a sāguine christi. Quartū ⁊ vltimū ē signaculū circūcisionis qō qdē christ⁹ hodie accipe dignat⁹ est. Voluit āt dns circūcidi pp multas rōes. ¶Primo rōe sui vt verā carnē humanā se assūpsisse oīderet. Sciebat eniz non defuturos q dicerēt ipsū nō corp⁹ verū sz fantasticū assūpsisse. Et ideo vt errorē coꝝ cōfutaret voluit circumcidi ⁊ sāguinē ibi emittere. Corpus eni fātastic̄ū sanguinē non emittit. Scōo rōne nostri vt nos spiritualr̄ debere circūcidi mōstraret. Duplex. n. est circūcisio fm Ber. q̄ dz fieri a nobis. s. exterior in carne. ⁊ interior in mēte: Circūcisio exterior ꝑsistit in trib⁹. s. in habitu ne sit notabilis: in actiōe ne sit reprehēsibilis: ⁊ in sermone ne sit cōtēptibilis. Interior āt silr̄ in trib⁹ cōsistit. s. in cogitatōe vt sit sc̄a. in affectōe: vt sit pura. in intētiōe vt sit recta. ¶Hec Ber. iterū rōe nr̄i vt nos saluaret quēadmodū. n. fit cauteriū i vno mēbro vt totū corp⁹ saneꝫ: sic christus voluit portare cauteriū circumcisionis vt sic totū corpus mysticuz saluareꝫ. Ad colos. 2°

Circūcisi enim estis circūcisione nō manufacta in expoliatione carnis: sed circūcisione christi. Tertio ratione iudeorum vt inexcusabiles essent. Si enim circuncisus non fuisset potuissent se iudei excusare ⁊ dicere. Jdeo te non recepimus quia dissimilis es patribus. ¶Quarto ratione demonum ne scilicet incarnationis mysteriū cognoscerent. Cuz enim circuncisio fieret contra originale peccatum: credidit diabolus et hunc qui circuncidebatur similiter peccatorem esse qui circuncisionis remedio indigeret. ¶Propter eandē causam voluit vt mater sua virgo ppetua esset desponsata. Quinto rōe pfecte iustitie adīplēde: Sicut. n. baptizari voluit vt pfectā iustitiā. i. pfectā humilitatē q̄ est subdere se minori ipleret: sic etiaz voluit circūcidi: vt eādē nobis humilitatē oīderet: dū auctor ⁊ dns legis voluit se subdere legi. Sexto rōne legis mosayce approbāde que erat bona ⁊ scā ⁊ cōplēda: qr nō venerat legē soluere sz adīplere. ¶Ro. 13. Dico. n. ihesū ministrū fuisse circūcisionis ꝓpter veritatē dei. Quare aūt circūcisio octaua die fiebat: multiplex pōt rō assignari. ¶Prima sumit̄ penes itellectū historicū siue ītalē. ¶Nā sicut dicit ¶Rabi Moyses maxim⁹ philolophus ⁊ theologus: licet iude⁹ puer in septē diebus tāte adhuc tenēritudinis est quāte est adhuc i vtero mr̄is exr̄s. In octaua aūt die fortificat̄ ⁊ solidat̄. Et ideo vt dicit noluit dns parvulos gn octauū diē circūcidi ne ob nimiā tenēritudinē nimiū lederētur. Ultra octauum vero diē ipsā circūcisionē noluit, plōgari ꝓpter tres cās quas philosophus idē assignat. ¶Prima vt periculū euitet̄: ne si nimiū differret̄ sine circūcisione eos mori ꝓtigeret. Scōa vt doloꝝ paruulorū ꝓuideat Cū enim in circūcisione maximus dolor sit: voluit eos dns circūcidi dū paruā adhuc imaginationez haberēt vt minorē ibi dolorē sētirēt. Tertia vt parētū tristitie ꝓsulatur. ¶Nā cū ex circūcisione pleriqz paruuli morerētur. Si circūcisi fuissēt iā magni ⁊ ex hoc mortui: maior dolor fuisset parētibus q̄z si morerenꝫ octo tātū dies hñtes. Scōa rō sumit̄ penes itellectū anagogicū siue celestē. Jdeo eni octaua die fiebat vt dareꝫ itelligi q i octaua resurrectionis ab omni pena ⁊ miseria circūcidemur. Et ꝑz hos octo dies erāt octo etates. ¶Prima ab Adā vsqz ad ¶Noe. Scōa a ¶Noe vsqz ad Abrahā. Tertia ab Abrahā vsqz ad Moysen. Quarta a Moyse vsqz ad Dauid. Quita a Dauid vsqz ad Xp̄m. Sexta a xp̄o vsqz ad finē mūdi. Septima morietiū. Octaua resurgētiū. Uel p octo dies itelligunt octo q̄ in eterna vita possidemus q̄ enumerat Augustinus dicēs. Quid aliud est: ego ero illoꝝ deus nisi ero eis vnde satiētur: ero q̄cūqz honeste desiderātur. s. vita: salus: victus: copia: gloria: honor ⁊ pax: ⁊ omne bonū. Uel aliter p septē dies itelligit̄ hō ꝓstās ex corpore ⁊ aīa. Quatuor. n. dies sūt quatuor elemēta ex qbus corpus ꝓsistit: ⁊ tres sūt tres potētie q̄ sunt i aīa. s. ꝛcupiscibilis: irascibilis ⁊ rōnalis. ¶Homo igit̄ nūc habet septē dies quādo vnitati eterne icōmutabiliter ꝓiūgetur: tunc octo dies habebit: ⁊ in illo octauo die ab oī pena ⁊ etiā

culpa circūcidet. Tertia rō sumit penes intellectum tropologicū siue moralē: t ꝑm hoc octo dies diuersimode possunt accipi. Prim⁹ pōt eē pcti cognitio. psal. Quoniaz iniquitatē meaz ego cognosco. Secundus ꝓpositus deserendi malum ꝛc. t faciendi bonū qđ notat in filio ꝓdigo. q dixit. Surgā t ibo ad patrē meum. Tertius pudor ō pctō: vnde ait apostolus. Quem enim fructum habuistis tunc in quibus nunc erubescitis. Quartus timor de futuro iudicio. Job. Quasi tumentes super me fluctus timui deum. Hieronymus. Siue comedā siue bibam: siue aliquid aliud faciam semper videtur in auribus meis illa vox insonare. Surgite mortui venite ad iudicium. Quintus contritio. Unde Jeremias. Luctum vnigeniti fac tibi ꝛc. Sextus cōfessio. Psal. Dixi cōfitebor tibi aduersum me ꝛc. Septimus spes venie. Ma t si Judas pctm̄ suum cōfessus fuerit: tm̄ nō in spe venie: t iō nō ē miam cōsecutus. Octauus est satisfactio: t i hac die hō spiritualr circūcidit nō solū a culpa: sz etiaz ab oi pena. Vel duo ꝑmi dies sūt dolor de ꝑpetratiōe peccati t desiderū emendādi. Alij duo confiteri mala q̄ fecim⁹ t bona q̄ omisimus. Alij ḡtuor sūt oīo: lachrymarū effusio: corporis afflictio: elemosynarū elargitio. Vl sil'r octo dies possūt eē octo. quorū diligēs cōsideratio oēm volūtatē pcti a nobis circūcidit. Ita q̄ q vnū diligent cōsideranerit vnā magnā dictā faciet. Quoruz septē enumerat Bernardus dicēs. Septē sūt de cētia hois q̄ si hō cōsideraret in eternum nō peccaret. s. materia vilis: operatio turpis: exitus flebilis: status instabilis: mors tristabilis: dissolutio miserabilis: t dānatio detestabilis. Et. 8. pōt eē cōsideratio glorie ineffabilis. Quarta ratio sumit penes intellectuz allegoricū siue spiritualē t scōm hoc. 8. dies erunt libri Moysi in qbus cōtinetur lex. duo erūt ꝓphete. t psalmi. 8. dies erit doctrina euāgelica. Sz in septimis ꝑmis diebus nō fiebat pfecta circūcisio. In octauo aūt pfecta circūcisio fit ab oi culpa t ab omni pena. nunc in spe: sz tandez in re. Quare āt data fuerit circumcisio sex sūt cause q̄ notant i his vsibus. Cauteriū. signū. meritū. medicina. figura. Exemplū fuit olim circūcisio dura. De carne aūt circūcisionis dñi dicit q̄ angelus eā Carulo magno attulit: t ipse eaz agsgrani in eccl'ia scē Marie honorifice collocauit. Carulus vero postea fertur Caroſiū trāstulisse. Nunc āt dr eē rome in ecclesia q̄ dr sācta sāctorū. Uñ t ibidē scriptū legit. Circūcisa caro christi: sādalia clara ac vmbelici viget hic precisio cara. Uñ t ea die fit statio scā sanctorū. Sz si verū ē valde vtiq̄ mirabile ē. Lū enī caro ipsa sit de veritate humane nature: credim⁹ q̄ resurgēte christo rediit ad locū suū glorificatuz. Alīq dixerūt q̄ hoc verū sit iuxta opionē illorū q̄ dicunt illud verū eē de veritate humane nature: quod ab Adaz traductū est: t istud solū resurgere. C Notādū q̄ olīz a paganis t gētilibus i his calēdis multe supstitiōes obseruabant: quas sācti etiā a christianis vix extirpare potuerūt: ꝙs Augustin⁹ i quodā sermone cōmemorat. Credentes. n. vt dicit ianuariū ducē quēdā deū eē in his calēdis p'imū venerabant t ei duas facies figurabāt: vnam post se t aliā añ se: q̄ erat tmin⁹ ām preteriti t ꝓncipiū seq̄nt̄. Rursus i his calēdis formas mōstruosas assumebāt. Alij vestiētes se pellib⁹ pecudū: alij assumētes capita bestiarū ex quo idicāt nō tā hitū se beluinū hre q̄ sesū. Alij tunicis muliebrib⁹ vestiebāt nō erubescētes iserere tunicz ml'iebrib⁹ militares lacertos. Alij ita auguria obs̄uabāt vt focū de domo sua vel aliud qōcūq̄ bñficiū cuilz pētī nō tribuāt. Diabolicas et strenas: t ab alijs accipiūt: t alijs tradūt. Alij i nocte mēsas laute preparāt: t sic tota nocte manere sinūt credētes q̄ p totū annū quinia i tali sibi abundātia pseuerēt. Et subdit Aug. Qui de paganorū ꝙsuetudine aliqđ obseruare voluerit: timēdū ē ne nomē xp̄ianū ei ꝓdesse nō possit. Qui etiā stultis hoibus ludentibus aliq̄z humanitatē ipenderit: peccatis eorū participem se esse nō dubitet: vobis aūt fratres nō sufficiat q̄ nō hoc malū facitis: sed vbicūq̄z fieri videbitis arguite: corripite: castigate: hec Augustinus.

C De epiphania dñi.

Epiphania dñi decorat miraculo: t iō ḡdruplici vocabulo nūcupat. Hodie enim magi Christum adorant. Joannes christum baptizat. aquam in vinum Christus mutat: et quinq̄z milia hominum de quinq̄z panibus satiat. Cum enim iesus esset tredecim dierum magi ad eum stella duce venerunt. Et inde dicitur epiphania ab epi quod est supra t phanos apparitio: quia tunc desuper stella apparuit: siue ipse Christus per stellam que desuper visa est magis verus deus demonstratus est. Eadem die reuolutis viginti nouem annis cum iam annum trigesimum attigisset quia habebat viginti nouem annos et tredecim dies. Erat enim incipiens quasi annorum triginta. vt dicit Lucas. Vel secundum Bedam habebat triginta plenos: quod et romanam ecclesiam tenere asserit tunc inquam quando in iordane baptizatus est. Et ob hoc vocatur theophania a theos quod est deus: et phanos quod est apparitio: quia tunc tota trinitas apparuit: pater in voce: filius in carne: spiritus sanctus in columbe specie. Ipso iterum die reuoluto vno anno: cum esset triginta vel triginta unius annorum: et tredecim dierum aquam in vinum mutauit. Et ob hoc vocatur bethphania a beth qō est domus: quia miraculo facto in domo verus deus apparuit. Ipso similiter die reuoluto anno et cum esset annorum triginta unius vel triginta duorum: quinq̄z milia hominum de quinq̄z panibus satiauit: sicut dicit Beda: et sicut dicitur in illo hymno qui in multis ecclesijs cantatur. et sic incipit. Illuminans altissimus. ꝛc. Et ob hoc vocatur phagiphania: a phage quod est bucca siue manducare. De hoc autem quarto miraculo vtrū hac die cōtigerit dubitatur: tū q̄r in originali bede non sic expresse legit: tum q̄r ioān's. 6. vbi de hoc miraculo agit dr. Erat autem ꝓximuz pascha ꝛc.

epiphania

theophania

bethphania

phagiphania

Ista ergo q̄drupler apparitio isto die fcā ē. Sz p̄ma facta ē p stellā in p̄sepio. Scda p vocez p̄is in iordanis fluuio. Tertia p mutatōez aq̄ in vinuz in cōuiuio. Quarta p mutatōez panuz in deserto. Prima aūt apparitio precipue hodie celebrat: t iō eius hist̄oriā p̄sequimur. ¶ Nam.n. dño tres magi hierosolymā venerūt: quoruz noia i hebreo sūt. Apellius: Amelius: Damascus. Grece: Galaat: Malgalat: Sarathiz. latine Gaspar: Balthasar. Melchior: Cuiusmodi aūt magi fuerunt hi: triplex extat sn̄ia fm q magus tripliciť dicit. Magus.n. dr illusor: maleficus: et sapiens. Dñt ergo quidā hos reges ab effectu dictos fuisse magos. i. illusores: ex eo. s. q herodē illuserūt q: ad eū ñ redierūt. Uñ t dr ō herode vidēs q illusus eēt a magis t̄c. Magus iterū dicit maleficus. vñ malefici pharaonis dicuntur magi. Et inde dicit Chrisostomus hos magos vocatos. Dicit enim hos fuisse maleficos: sed postea uersos: qb⁹ dñs voluit natiuitatē suā reuelare: t eos ad se adducere: et p hoc peccatorib⁹ venie spem prebere. Itez magus idē est qđ sapiēs: nā p̄fice magus. hebraice scriba. grece philosophus: latine sapiens dicit. Dicunt ergo magi. i. sapientes: vñ magi q̄si i sapientia magni. Venerūt ergo hi tres sapientes t reges cum magno comitatu hierosolymā. Sz q̄rit q̄re magi hierusalez venerūt: cū ibi natus dñs nō sit. Super hoc assignat Remigi⁹ quatuor rōnes. ¶ Prima q̄m magi tp̄s natiuitatis Christi agnouerūt: sz locū ignorauerūt: Q: āt hierusalē erat ciuitas regalis: t ibi erat sūmū sacerdotiū: suspicati sūt q tā egregi⁹ puer ñ nisi i regia ciuitate nasci deberet. ¶ Scda vt citius natiuitatis locū discernere potuissent: cuz ibi sapientes legis t scribe residerēt. ¶ Tertia vt iudei inexcusabiles manerent: potuissent.n. dic. Nos qdē natiuitatis locū cognouimus: tēpus aūt ignorauim⁹: t iō ñ credidimus. Magi ergo oñderūt iudeis tp̄s: t iudei magi locū. ¶ Quarta vt sic studio magoruz cōdēnarent pigritia iudeoruz. Nam illi vni pphete crediderūt: isti credere plurib⁹ noluerūt: illi q̄rūt regnū alienū: isti nō q̄rūt pp̄uz. Illi venerūt e longiquo: isti manserunt e vicino: isti reges fuerunt successores Balaā t ad visionē stelle venerūt ppter illā pphetiā patris sui. Orietur stella ex Jacob t exurget hō de israel t̄c. Aliā causā vñ isti moti sunt ad veniendū ponit Chrysō. in origiali sup Mattheū. asserēs quosdā die: q qdā secretoruz inspectores elegerūt de seipsis duodeciz: t sigs morieb̄at filius eius: aut aligs ppiquorū in eius loco substituieb̄at. Hi ergo p singulos annos post mensez ascendebāt sup mōtē victorialez. t ita trib⁹ diebus ibidez morātes se lauabāt: t orabant deū: vt eis illaz stellam quā balaā prēdixerat oñderet. Quadaz igit vice. s. in die natalis dñi dū sic ibidē manerent: stella q̄daz ad eos sup mōtem venit: q̄ habebat formaz pulcherrimi pueri super cuius capite crux splendebat. q̄ magos allocuta ē dicens. Ite velocius in terraz iuda: t ibidē regem quē queritis natuz inuenietis. Tūc illi continuo venire ceperunt: sz quō in tā paruo tpe. s. in tredeciz diebus p tanta trarū spatia venire potuerūt. s. ab oriente vsqz i hierusalē: q̄ in medio mundi dr esse sita. Dicēdū ē fm Remigiū: qñ talis puer ad quē ppabāt eos in tā breui spatio producere potuit. Ut pōt dici scōm Hieronimū q: sup dromedarios venerūt: q sūt aialia velocissima: q tantū currūt vna die: q̄tuz equus in tribus. Uñ dr dromedarius a dromos qđ ē cursus: t ares qđ ē ytus. Cum ergo hierl'ymā venissent: iterrogauerūt dicētes. Ubi ē q natus ē rex iudeoruz? Nō.n. interogauerunt an natus sit: q: hoc credebāt: sz q̄runt vbi natus sit: t q̄si aliqs interrogasset eos vñ scitis hunc regē natuz eē. rñderūt. Uidimus stellā eius in oriente: t venimus adorare eū: hoc ē nos exītes in oriēte vidim⁹ stellaz eius. i. natiuitatē oñsiuaz. Uidimus inquaz sup tudeā positā: vel nos exītes in nr̄a regione vidimus stellaz eius i oriēte. i. in oriētali pte. Dis v̄bis sicut dicit Remigius in originali. verum hominem t verum regem t verum deum confessi sunt. Uerum hoiem cū dixerunt. Ubi ē q natus ē. verū regē cū aiūt. rex iudeorū: verū deū cū subiūgūt. venimus adorare eū. Preceptū.n. fuit vt nullus nisi solus deus adorarēt. Sz Herodes hoc audiens turbatus est t oīs hierl'yma cū illo. Triplici. de cā rex turbat⁹ est: t oīs hierl'yma cū illo. Primo ne iudei regē natū tanq̄z suū reciperēt t se tanq̄z alienigenā expellerent. Uñ chrysostomus sicut ramū arboris in excelso positū: leuis etiā aura mouet: sic t sublimes hoies in culmine dignitatū exītes: leuis etiā fama p̄turbat. Scdo ne a romanis culpari posset: si aligs ibi rex vocarēt quē augustus nō cōstituit. Sic.n. ordinauerāt romani: vt nullus deus vel rex sine sui licētia t iperio diceret. Tertio qñ sicut dicit Grego. Celi rege nato: rex ire turbat⁹ est: q: nimirū altitudo terrena p̄fundit: dū celsitudo celestis apit. Oīs etiā hierosolyma cū illo turbata ē triplici de causa. Primo q: ipij gaudere nequēt de aduētu iusti. Scdo vt regi turbato adularentur. per hoc q se siliter turbatos ostenderēt. Tertio q: sicut se vētis p̄cutientib⁹ vna p̄cutit: sic t regib⁹ sese adinuicē certātib⁹ pplus cōturbat. Et iō ex hoc timuerūt: ne. s. p̄ite t futuro rege adiuicē certātib⁹ si p̄turbatiōibus inuoluerent. hec ē rō Chrysō. Tunc herodes oēs sacerdotes t scribas p̄uocans sciscitabat ab eis vbi christus nasceret. Cū aūt ab eis didicisset q: i Bethleē iude: vocatis ad se clā magis diligenter ab eis didicit tēpus stelle: vt videlicet sciret qd faceret si ad se magi nō redirēt. Dixitq; eis vt inuito puero ei renūciarēt simulās se velle adorare quē volebat occidere. ¶ Et nota q cū magi hierl'ymaz ingressi fuissent stelle ducatū amiserūt: t hoc ppter tres rationes. ¶ Prima vt de loco natiuitatis christi q̄rere cogerent vt sic de ip̄si⁹ ortu testificarent: tā p stelle apparitōez q̄z pphetie assertōem: sicut t factum est. ¶ Scda qñ auxiliū q̄rētes humanū iuste p̄dere meruerūt diuinū. ¶ Tertia qñ signa infidelibus data sūt fm apl'm: sz pphetia fidelibus. t iō signū datū ist̄is dū adhuc eēnt infideles nō debuit apparere dū adhuc eēnt inter indeos fideles. Nec tri-

plex rō tangit in glosa. Cū āt hierūm egressi fuissent stella āncedebat eos vsq; dū venissent sup: a vbi erat puer. De hac stella cuiusmodi fuerit: tres sūt opiniones q̄s ponit Remigi⁹ i originali. Quidā dicūt fuisse spm scm vt ille q postmodū descendit sup dn̄z baptizatū i spē colūbe apparuerit etiā magis i spē stelle. Alij vt Chrysos. dicunt q fuerit angelus: vt ipse q apparuit pastoribus appuerit & magis: z ipsis pastorib⁹ iudeis tanq; rōne vtentib⁹ apparuit in originali forma. Gentilibus vo tanq; irrōnabilib⁹ i spē irrōnali. Alij: qd̄ veri⁹ credit: q fuerit stella d̄ nouo creata: q̄ pacto suo ministerio rediit in placentē materiā. Ista aūt stella scd̄m q dicit fulgentius: differebat ab alijs i trib⁹. s. in situ. q: nō erat localit̄ sita i firmamēto sz pēdebat i mediculio aeris proximo terre. In fulgore: q: ceteris erat splēdidior: qd̄ inde pz. q: splendorē ei⁹ nō poterat splendor solis offuscare. imo i meridie lucidissima appebat. In motu quia p̄cedebat magos more viatoris. Nō. n. mouebat motu circulari. sz q̄si motu aīali & p̄cessino. Alie tres differētie tangunt i glosa Math. scd̄o. q̄ incipit sic: Hec stella dominice natiuitat̄: p̄ma i origine. q: alie in p̄ncipio mūdi sūt facte: hec nō. Scd̄a in officio q: alie facte sunt vt sint i signa & tēpora: vt dicit Genesis p̄mo Hec aūt vt magis viā p̄beret. Tertia i duratione q: alie sūt ppetue: hec cōpleto officio suo rediit in mām placentē. Cū aūt stellā vidissent. gauisi sunt gaudio magno valde. ¶ Notāduz q̄ qntuplex ē stella quā isti magi viderūt. s. stella mālis: stella spiritualis: stella intellectualis: stella rōnalis: & stella supsubstantialis. ¶ Prima. s. mālem viderunt in oriente. ¶ Scd̄am. s. spūalē q̄ ē fides viderunt i corde. Illi⁹. n. hec stella. s. fides p⁹s i eorū corde irradiasset neq; ad visionē p̄me stelle venisset. habuerūt. n. fidē d̄ ei⁹ humanitate: cū dixerūt. Ubi ē q nat⁹ ē. Et de eius regali dignitate: cū dixerunt. rex iudeorum: et de eius deitate cum dixerunt. venim⁹ adorare eū. Tertiā. s. intellectualē q̄ ē angelus viderūt in sōno q̄ p angelū sunt admoniti ne redirent ad herodē. Sz s̄m quādā glosā: nō angelus sed ipse dn̄s eos admonuit. Quartā. s. rōnalez q̄ fuit beata virgo viderūt i diuersorio. Quintā. s. supsubstantialē q̄ fuit Xp̄s viderūt i p̄sepio. Et de hac duplici dr. Intrātes domū inuenēr̄t puerū &c. Quelz āt istarū dī stella. de p̄ma. psal. Lunā & stellas q̄ tu fundasti. De scd̄a eccl'iastici. 43° Species celi. i. celestis hois gloria stellarū. i. virtutū. De. 3ª. Baruch. 3°. Stelle aūt dederūt lumē i custodijs suis. De 4ª. Aue maris stella. De 5ª. Apoca. vlt°. Ego sū radix & gen⁹ david: stella splendida & matutina. Propter visionē p̄me & scd̄e stelle magi gauisi sūt. Propter visionē tertie stelle gauisi sūt gaudio. Propt̄ visionē q̄rte: gauisi sūt gaudio magno Propter visionē qnte gauisi sunt gaudio magno. valde. Uel sicut dicit glo. Ille gaudet gaudio q de deo gaudet. Et addit magno: q: eo nihil ē maius. & valde q: de magno pōt alius plus ali⁹ min⁹ gaudere. Uel p horū vborū exaggeratōez voluit oñdere euāgelista q̄ homies plus gaudēt de rebus p̄ditis: & iteruz iuentis q̄s de semp possessis. Cuiz domunculā intrassent & puerū cū matre iuenissent flexis genib⁹ singuli hec munera obtulerūt. s. qurū: thus: & myrraz. Hic exclamauit Augustinus dicens. O stupenda infantia cui & astra subdunt̄. Cuius ē ille magnitudinis & supne glorie: ad cui⁹ pānos & āgeli excubāt & sidera obsecūdāt: & reges trepidāt: & sectatores sapientie geniculant̄ O beatū tugurium. O sedes dei scd̄a post celū: vbi nō lucerna sz stella. O celeste palatiū: in quo habitat nō Rex gēmatus: sz de⁹ incorporat⁹. Cui p mollib⁹ thoris dura p̄sepia p laq̄ribus aureis fumigata cul minū tecta: sz sideris obsequio decorata Stupeo cū video pānos & intueor celos. Estuo cū aspicio in p̄sepio mendicū & sup astra p̄claruz. Itē Bernardus. Quid facitis o magi qd facitis? Lacten tē puerū adoratis i tugurio vili: in vilib⁹ pānis. Ergo ne de⁹ ē iste? Quid facitis q auruz offertis. Ergo rex est iste? Et vbi aula regia: vbi thronus: vbi curie regalis frequntia? Nūqd aula ē stabulū. thronus p̄sepiū: curie frequntia Joseph: & maria? Isti ii⁹piētes facti sūt. vt fierent sapientes. De hoc ēt sic dicit Hilarius in libro scd̄o de trinitate. Parit virgo sz part⁹ a deo ē. Infans vagit: laudātes angeli audiunt̄: pāni sordēt: dn̄s adorat̄. Itaq; ptātis dignitas nō amittit̄ dū carnis humilitas p̄dicat̄. Ecce qñ i xp̄o puero: nō tantū fuerūt humilia: & infirma: sz etiaz diuina sublimia & excelsa: de hoc etiam dicit Hieronimus sup epistolā ad hebreos. Respic⁹ cunas xp̄i: vide parit & celū. vagiētē i p̄sepio intueris infātē: sed angelos ausculta laudātes. Herodes p̄segit: sz adorant magi: ignorant pharisei: sed stella demōstrat. Baptizat̄ a p̄uo: sz vox dei de sup tonantis audit̄: aquis imergit̄ sed columba descēdit: imo spūs in colūba. Quare aūt magi huiusmodi munera obtulerunt multiplex est ratio. Prima qñ traditio antiquoruz fuit: vt dicit Remigius: vt nullus ad deū vel ad regē vacuus itroiret. Perse āt & caldei talia munera z̄ sueuerāt offerre. Isti. n. vt dicit in historia scholastica: venerūt a finib⁹ p̄sarum & chaldeorū: vbi ē fluuius sabba: a quo et sabbea dicit regio. Scd̄a q̄ est Bernar. qñ beate virgini auruz obtulerūt p̄pter iopie subleuatōez. thus p̄pter stabuli fetor̄ē: mirrā p̄pter pueri mēbrorū cōsolatōez & malorū vmiū expulsionē. Tertia qñ aurū ad tributū: thus ad sacrificium: mirra ad sepulturā ptinet mortuorū. Per hec tria ergo ītimat̄ regia potestas: diuina maiestas: & humana mortalitas. Quarta qñ aurū significat dilectionē: thus oionez: mirra carnis mortificationez. Et hec tria xp̄o debem⁹ offerre. Quinta qñ p hec tria significank̄ tria q̄ erāt i xp̄o. s. diuinitas p̄ciosissima: aīa deuotissima. & caro integra & incorrupta. Hec tria significabant̄ p illa q̄ erant in archa. Mā vga q̄ floruit caro ē Christi q̄ resurrexit. psalmista. Et refloruit caro mea &c. Tabule vbi erāt scripta p̄cepta ē aīa i qua sūt oēs thesauri scientie & sapictie dei absc̄diti. Manna: deitas q̄ hz oēz saporez et oēz suauitatē. Per aurū ergo ad ē p̄ciosi⁹ oīb⁹ metallis ītelligit̄ diuinitas p̄ciosissima. Per thus aūt

anima deuotissima: q̃ thus significat deuotionẽ t oronẽ. psal. Dirigat or̃o mea tc. ¶Per mirrã q̃ cõseruat a corruptiõe: caro incorrupta. Admoniti aũt magi i sõnis ne rediret ad herodẽ p aliã viã reuerti fũt i regionẽ suã. Ecce quõ magi ꝓfecerũt. Haz stella duce venerũt. p hoies imo p ꝓphetã edocti sũt: ãgelo duce redierũt. Horũ corpa mediolãi i ecclesia q̃ nũc ẽ frãm ꝓdicatorũ gescebãt: sz nũc colõie regescũt. ¶ De scõ ¶Paulo ꝓmo heremita.

Paulus ꝓim⁹ heremita vt testatur Hieronym⁹ qui ei⁹ vitam cõscripsit: feruẽte Decij ꝓsecutiõe heremũ vastissimã adijt: ibiq; i quadã spelũca. 60. ãnis hoib⁹ icognit⁹ pmãsit. Iste ãt deci⁹ dicitur fuisse galien⁹: q̃ fuit binomi⁹: q cepit ãno dñi 256. Videꝫ enĩ scũs ¶Paulus xp̃ianis tot tormẽtorũ gñã ĩ rogari i heremũ aufugit. Eo figdẽ tẽpore duo iuuenes christiani cõprehenduñ: quorum vn⁹ toto corpore melle pungit: et sub ardore solis aculeis muscarũ: t scarabeorũ: t vesparũ lacerãdus exponit. Alter vo mollissimo lecto iponit: t i loco amenissimo collocat: vbi aerꝫ tẽperies: riuuloruz sonit⁹: annũ cãtus: t florũ olfact⁹. Iunib⁹ tñ florcis coloꝛib⁹ obtectꝫ sic iuuenis cigit: vt manib⁹ vl̃ pedib⁹ ie iuuare nõ posset. Adest q̃dã iuuẽcula corpe pulcherrima t ipudica: ac ipudice tractat iuuenẽ dei amore replerũ. cũ aũt ille i carne mot⁹ cõtrarios rõm sensisset nõ habẽs arma qbus ab hoste se eruat: ligna ꝓpria dẽtib⁹ suis icidit t i facie ipudice exuit: t sic tẽtationẽ dolor fugauit: t tropheuz laude dignũ ꝓmeruit. Horũ et aliorũ penis territus sãct⁹ paulus heremũ petijt. ¶ Eo tẽpore cuz Antoni⁹ primũ se inter monachos heremicolã cogitaret: in sõnis aliũ se multo meliorẽ heremũ icolere edocet. Qui dũ cũ per siluas ingreret: obuiũ habuit hypocentaurũ hoiez equo mixtũ q ei viaz dextrã demõstrauit. ¶Postmodũ obuiũ habuit animal ferẽs fruct⁹ palmarũ supra imagine hois insignitũ: deorsũ vero capre formã habẽs. Qui dũ ipz per deũ cõinraret vt sibi diceret qs esset: Respõdit se esse satyrũ deũ siluarũ ꝼz errorẽ gẽtiliũ. ¶Postremo obuiauit ei lup⁹: qui cũ ad cellã sancti pauli perduxit. ¶Paulus aũt Antoniũ ꝓsentiẽs ostiũ serꝛa clausit. Antoni⁹ vero rogat vt sibi aperiat: at ferẽs se nunqz inde recessurũ: sz potius moriturũ. Victus paulus ei aperuit: statiqz ambo in amplexus ruũt. Cũq; hora prãdij adesset corui⁹ duplicatã panis partẽ attulit. cũq; de hoc Antoni⁹ miraret respõdit paulus q̃ de⁹ sibi oi die taliter mistrabat et ãnonã ꝓpter hospitẽ duplicauerat. ¶Dia lis orit̃ quis magis dign⁹ esset panẽ dinidere. Defert paulus hospiti: et antonius senioꝛi. Tãdez vterq; manũ apponũt: t in equas partes panẽ dinidunt. Cũ aute antoni⁹ rediẽs iam celle sue appꝛopinq̃ret: vidit angelos pauli aiam̃ deferẽtes. Qui velociter rediens iuenit corp⁹ pauli flexis genibus in modũ oꝛantꝫ erectũ: ita vt ipsuz viuere estimaret. Sz cũ ipsum mortuũ didicisset ait. O sãcta anima que gerebas in vita morte mõstrasti. cũ aũt nõ haberet vnde sepulturã faceret: ecce duo leones ad uenerũt et foueã parauerũt: sepultoq; eo ad filiã redierũt. Antoni⁹ autẽ tunicã pauli ex palmis cõtertã assũpsit: qua postmoduz solẽnitatib⁹ vtebat. Obijt aũt circa ãnũ. 286. ¶ De nomie.

Remigius dicit̃ a remi qđ est passes: t geos qđ est terra: quasi pascẽs terrenos doctrina. Vel remigi⁹ dicit̃ a remi qđ est pastor: t geon qđ est luctatio: quasi pastor t luctator. ¶Pauit enĩz gregẽ suũ verbo ꝓdicatiõis: exẽplo cõuersationis: suffragio oronis. Est etiã triplex gen⁹ armorũ. s. defẽsiõis vt scutũ: purgatiõis vt gladi⁹: munitiõis vt loꝛica siue galea. Luctat⁹ ẽ igr̃ ꝛ diabolũ scuto fidei: gladio vbi: et galea spei. Et⁹ vitã Ignat⁹ remẽsis archiepc̃s scripsit. ¶ De scõ Remigio.

Remigius doctor egregi⁹ t cõfessor domini gloꝛiosus: a quodã heremita nasci taliter ẽ prenisus. Cũ enĩ vãdalorũ ꝓsecutio tota francia deuastasset: quidã reclusus vir sãctus qui lumẽ oculorũ amiserat p pace ecclesie gallicane crebris oronib⁹ dominũ exorabat: t ecce angelus dñi in visu ei astitit: eiq; dixit. Scito q̃ mulier illa noie Cilina: filiũ noie Remigiũ gñabit: q gentẽ suã a malorũ incursib⁹ liberabit. Cũq; euigilasset statim ad domũ Ciline venit: t quod viderat enarrauit. Cũq; illa nõ crederet: eo q̃ annus iã cẽt ille rñdit. Scias q̃ cũ puerũ ablactauerꝫ oculos meos de lacte tuo punget: t ꝛtinuo mihi visũ restituet. Cũq; p ordinẽ hec oia cõpleuissent: Remigi⁹ mũdũ fugit: t reclusoriũ itrauit. Cresẽte aũt eius fama cũ esset viginti duoꝝ annorũ: ab oi populo remensis archiepc̃s ẽ elect⁹. Tãte aũt mãsuetudinis fuit: q̃ etiã ad mensã eius passeres veniebãt: t de manu ei⁹ reliquias ciborũ comedebãt. ¶Quodã tẽpore cũ in domo cuiusdã matrone hospitat⁹ fuisset t illa modicũ vini haberet: Remigi⁹ clarũ in troinit t sup doliũ crucẽ fecit. Cũq; ibidẽ oraret: mox desuper vinũ egredi: ita q̃ per mediũ celariũ effũdebat. ¶ Cũ aũt Clodũcus rex frãcie gẽtilis ẽt: nec ab vxore sua christianissima conuerti posset: videꝫ q̃ infinit⁹ exercit⁹ alamanorũ sup se vẽisset: dño deo quẽ vxor sua colebat votũ vouit: q̃ si de alamanis sibi victoriã cõcederet: mox fidẽ xp̃i reciꝑet: quod cũ fecisset: ad libitũ ꝛsecut⁹ btũ remigiũ adijt: t se baptizari popposcit. Cũq; ad fõtez baptismat̃ adueniss̃et: nec ibidẽ sacrũ chrisma haberet: ecce colũba quedã ampullã cũ chrismate in rostro detulit: de quo regẽ põtifex linuit. Hec aũt ampulla i remẽsi ecclesia cõseruat̃: t indeysqz bodie reges frãcie inunguñt. ¶Post lõgũ tẽpus cũ Benebaldus vir ꝓuidus nepte btĩ remigij in vxorẽ haberet: t se religiõis cã mutuo absoluissẽt predictũ Benebaldũ btũs remigi⁹ laudunẽsẽ episcopũ ordinauit. At Benebaldus cũ vxore suã instructi causa ad se sepi⁹ venire pmitteret ex frequenti colloquio anim⁹ eius ĩ cõcupiscẽtiã inflãmatur: t vsqz in peccatũ secũ ꝓbiit. Que cõcipiẽs et filium pariẽs hoc episcopo ĩtimauit. Et ille cõfusus ad eã remisit dicẽs. Quoniã puer de latrocinio acquisit⁹ est: volo vt latro voceꝫ. Ille autez suspitio

ūliq; oret vxorē suā sicut ꝑus ad se venire ꝓmisit. Uerūtamē post ꝓmi peccati fletū secū ruit iterum in peccatū: que cū filiā peperisset et hoc ep̄o rettulisset: ille respōdit. Illā filiā vulpeculā noiate. Tādē ad se reuersus Remigiū adijt: ⁊ ad pedes suos ꝓcidēs stolā de collo suo deponere voluit: qđ cuz sanct⁹ remigi⁹ prohibuisset ⁊ ab eo qđ acciderit audiuisset: blādē cū ꝙsolās ipsū in quadā cellula parua per septē ānos reclusit: ⁊ ipse interī ei⁹ ecclesiā gubernauit. Septio igit āno: cū in cena dñi in oio ne ꝓsisteret: angelus dñi eidē astitit et peccatū suū sibi dimissū ꝓhibuit: ac vt foris exire debeat impe rauit. Qui cū respōdisset nō possum: qm̄ dñs meus remigi⁹ ostiū hoc clausit ⁊ sigillo suo muniuit. Angelus ait. Ecce vt scias celū tibi apertuz esse. hoc etiā ostiū saluo sigillo nunc aperiet. Statiqz vt dixerat est apertū. Tūc geneb aldus iactās se i medio ostij in modū crucis ait. Etiā si dñs me⁹ iesus xp̄s ad me veniret huc: hinc nō egrediar nisi dñs me⁹ remigius huc veniat qui me reclusit. Tūc sāctus remigi⁹ ad admonitionē angeli lauduniū venit ⁊ ipsū i locū suū restituit: qui vsqz ad obitū i sāctis operib⁹ perseuerauit. et latro fili⁹ eius in ep̄atu eidē successit: qui etiā sāct⁹ fuit. Tādem sāct⁹ remigius multis clarus virtutib⁹ in pace quieuit circa ānū dñi quingētesimū.

¶ De nomie.

HIlarius dictus est quasi hilaris: q; in seruitute dei valde hilaris fuit. vel hilari⁹ q̄si alari⁹: ab alt⁹ ⁊ ares vtus: q; fuit alt⁹ in sciētia: ⁊ virtuo ꝰus i vita. vel hilari⁹ dicit quasi habile: qđ ē quasi ꝓmordialis materia: q̄ obscura fuit: ⁊ ip̄e i dict⁹ suis magnā habet obscuritatē ⁊ profunditatē.

¶ De sancto Hilario abbate.

HIlari⁹ pictauoꝝ vrbis ep̄s regiōis eqni tanie oriūdus q̄si lucifer refulgens inter astra ꝓcessit. Hic vxorē ꝓmit⁹ his ⁊ filiā i laicali habitu monasticā vitā ducebat. Tādē in vita ⁊ scia ꝓficiēs in ep̄m est electus. Cum igit btus Hilari⁹ nō solū ciuitatē suā sz etiā totaz franciā ab hereticis defēsaret ad suggestionē duorū ep̄oꝝ q hereſi fuerāt depranati ab iperatore q hereticoꝝ fautor erat: cū bto Eusebio vercellēsi ep̄o est i exiliuz relegat⁹. Deniqz cū vbiqz arriana hereſis pullularet. ⁊ ab iperatore licentia data cēt: vt oēs ep̄i q̄enirēt ⁊ de vitate fidei disputarēt. Cū sanctus Hilari⁹ aduenisset: ad petitōez dcōrū ep̄oꝝ qui eius eloquentiā ferre nō poterant: ꝑfidiam redire cōpellit. Cū aūt ad ysulā galinariā que tota erat plena serpentib⁹ appropiquasset: ⁊ i ipsā descēdisset: oēs serpētes ex sui visiōe fugabat ⁊ in medio ysule palū fixit: nec amplius libertaꝭ data ē ill' occupare qđ vetuit tāqz ps ysule nō sit ꝛra sz pelag⁹. Cū ergo pictauis esset: quēdā ifātē sine baptismo defunctū suis oratiōnibus ad vitā restituit. Iam tādiu iacuit i pulnere donec surgerent parit senex de oīone ⁊ infans de morte. Cuz filia ei⁹ Apia maritū vellet accipe. Hilari⁹ pi eius ei predicauit ⁊ in sacre virginitatis ꝓposito ꝙfirmauit. quā dū ille firmam considerans: ⁊ ne aliquādo flecteretur formidās dominū instātius exorauit vt eā ad se reciperet: nec vltra vingere ꝓmitteret: qđ ⁊ factū est. Nā post paucos dies ad dñz migrauit: quā ipse ꝓprijs manibus sepeliuit. Qđ mr beate Apie ꝓsiderans ep̄m rogauit vt sibi quod ⁊ filie ꝑpetraret: qđ ⁊ fec: ⁊ ipsā oīone sua ad regnū ꝓmisit.

¶ Eo tpe Leo papa hereticoꝝ pfidia depranat⁹ oiuz ep̄oꝝ ꝙcilū ꝙuocauit: qb⁹ cōuocat⁹ Hilari⁹ nō vocat⁹ aduenit: qđ audiēs papa ꝑcepit ne aliqs sibi assurgeret: nec aliquē locū daret. Cū g⁹ ingressus fuisset dixit ad eū papa. Tu es hilari⁹ gallus: ⁊ ille. Nō sū gallus. sz de gallia. i. nō sū i gallia nat⁹: sz d̄ gallia ep̄s. cui papa. Et si tu es hilarius de gallia: ego sū Leo romane sedis apl̄ic⁹ ⁊ iudex. cui hilari⁹. Et si sis Leo nō de tribu iuda: ⁊ si iudicas residens. sz nō in sede maiestat⁹. Tūc papa cū idignatōe surrexit dicēs. Modicū prestolare donec redeā: ⁊ tibi qđ mereris reddam. cui hilarius. Si nō redieris qs mihi ꝓ te respōsur⁹ erit: ⁊ ille. cōcit⁹ redibo: ⁊ tuā supbiā humiliabo. Cū ergo papa ad secreta sue nature iuisset dissenteria perijt ⁊ oia itestina ibidē pisciēs miserabilr vitā finiuit. Interea vidēs Hilarius qm nullus sibi assurgeret patiēter ferēs i terrā se posuit dicēs. Dñi est terra Statimqz nutu dei terra quā isederat sursū se extulit: ⁊ vsqz ad equalitatē aliorū ep̄oꝝ se leuauit. Cū igit papa mirabiliter nūciaret defūctus: assurgēs Hilarius oēs ep̄os i fide catholica cōfirmauit ⁊ cōfirmatos ad ꝓpria remisit. Hoc aūt miraculū de morte Leonis pape dubitationē hz. tū qz historia ecclīastica vel tripartita nihil de hoc logt: tuz q; aliquez papā talis noīs tūc fuisse cronica nō testat: tū qz hieronym⁹ dicit. Sēā romana eccl'ia sp imacualta pmānsit: ⁊ i futuro manebit sine vlla hereticoꝝ isultatōe. Posset tñ dici qz tūc fuisset aliqs papa sic vocat⁹: nō qđē canonice elect⁹: sz tyrānice intrusus vl' forte Liberi⁹ papa q Cōstātio heretico fauebat alio noīe dict⁹ ē leo. Tādē mltis miracl'is ꝓpetratz cū btus Hilari⁹ ifirmat⁹ obitū suū imminere cognosceret. Le cōtiū pl̄s hz quē maxie diligebat ad se vocauit: ⁊ nocte iminēte vt foras exeat admonuit: ⁊ si qd audisz vt renūciet ip̄auit. Ille tussa cōplēs voces adhuc citatz tumultuatz se audisse reuertēs exposuit: ⁊ cū circa cū vigilaret finē ei⁹ expectās media nocte iterū inbeb exire: ⁊ qd audiret ita cēti referret. Qui cuz se nihil audisse renunciasset: mor nimia claritas quā etiam ꝑdictus prec byter sufferre nō poterat ad euz intrauit. ⁊ sic paulatim recedēte lumine ad dñm migrauit. Floruit autem circa ānū dñi. 340. sub Cōstātino.

¶ De noie.

MAcharius dicit a macha qđ est igeniū. ⁊ aures vtus Uel di a macha qđ ē pcussio: ⁊ rio magr Fuit eni igenios⁹ gtra demonis fallacia: vtuos⁹ quātū ad vitā: pcussio i domatiōe corporis. magr i regimie platiois. vl' machari⁹. i. btus.

¶ De sancto Machario abbate.

MAcharius abbas descēdit de scīti: et intrauit dormire in monumēto vbi sepulta crāt corpora paganoꝝ: ⁊ extraxit vnū

corp⁹ sub caput suū tanḡ plumatiū puluinar. Demones aūt volētes eū trere vocabāt ḡsi vnā mulierē: dicētes. Surge: veni nobiscū ad balneū. Et alter dēmō sub ipso tanḡ ex mortuo illo dicebat. ꝑegrinū quēdā habeo sup me: ⁊ nō possū venire. Ille aūt nō erpauit: sz tōdebat corp⁹ illud dicēs Surge ⁊ vade si potes. Et audiētes demones fugerūt: voce magna clamātes: vicisti nos domine.

¶ Dū aliqū abbas machari⁹ a palude ad cellā suam ꝓtenderet: occurrit ei diabolus cū falce messoria ⁊ volēs eū cum falce pcutere nō potuit: ⁊ dixit ei. ꝙultā violētiā patior a te ꝙachario: qz nō possū ꝓualere aduersū te. Ecce enī q̄quid tu facis et ego facio: ieiunas tu: ⁊ ego penit⁹ nō comedo: vigilas tu: ⁊ ego oīno nō dormio. Vnū ē solū i quo me supas. ⁊ dixit abbas. Quid ē illud? Qui ille. ꝙūilitas tua p quā nō ꝓualeo aduersū te.

¶ Dū tētationes ipsū nimiū molestarēt surgēs ⁊ magnū sacū harene humer⁹ suis supponēs: dieb⁹ multis sic p desertū ibat: quē Theosebi⁹ inuenīs dixit. Abba cur tātū onus portas? et ille. Vexo vexātem me.

¶ Abbas machari⁹ vidit sathanā trāscūtē i bitinos: ⁊ habētē vestimētū lineū laceratū: ⁊ p oīa foramīa depēdebāt āpule. ⁊ dixit ei. Quo vadis? et ille. Vado potionare fratres. cui machari⁹. Quare tot āpullas portas? rīdit. Gustū fratrib⁹ porto: ⁊ si vnū alicui nō placebit: offerā aliud: vl tertiū: ⁊ sic p ordinē vt aliqō placeat. ⁊ cum rediret dixit ei machari⁹. Quid fecisti? rīdit. Oēs sci sūt: et nemo mihi acqeuit nisi vn⁹ qui vocat Theocistus. Surgēs āt machari⁹ illuc iuit: ⁊ fratrē tētātū inueniens sua cū exhortatiōe ꝙfortit.

¶ ꝓst hec iterū euz machari⁹ inueniēs dixit. Quo vadis? cui ille. Ad fratres vado. ꝛeuertenti occurrit senex et dixit. Quid faciūt fratres illi? cui diabolus. Male. ⁊ dixit. Quare? qz oēs sci sūt: ⁊ qō ē maius malū vnuz quē habebā amisi: ⁊ oīb⁹ sāctior fact⁹ est. Audiens hoc senex egit gr̄as deo.

¶ Quadā die sanct⁹ machari⁹ caput defūcti reppit: et dū orasset iterrogauit illud cui⁹ caput fuerit. ⁊ rīdit se fuisse paganū: et dixit ei machari⁹. Ubi ē aīa tua? rīdit i iferno. Cūqz regreret si multū i ꝓfūdo eēt. rīdit q tātū i ꝓfūdo erat: quātū distaret terra a celo. cui macharius. Sūt ne aliq te ꝓfūdiores? rīdit. Etiā indeci. cui iterū ille. Et vltra iudeos sūt ne aliq ꝓfūdiores? cui ille. ꝓfūdiores oīb⁹ sūt falsi xp̄iani: qui xp̄i sāguīe redēpti tātū p̄ciū paruipēdūt.

¶ Dum per quādā solitudinē ꝓfundissimā pgeret macharius: ad quodlibz miliare arūdinē figebat: vt post modū redire sciret. Sz dū iā nonē dictas fecisset: ⁊ i quodā loco gesceret diabolus oēs arūdines collegit: ⁊ ad caput ei⁹ posuit. vnde ad redeūdū plurimū laborauit. Frater quidā plurimū cogitatiōibus suis molestabāt: q̄ scilz in cella sua inutilit⁹ esset. Sz si iter hoīes hitaret mlt̄, pdesse posset. Qui cū cogitationes suas machario retulisset: ille ait. Fili sic illis respōde. Hoc saltē facio: qz ꝓpter xp̄z parietes isti⁹ celle custodio.

¶ Dū quēdā culicē se pūgētē manu occidisset: ⁊ multum de illo sāguinis emanasset: reprehēdēs se q̄ ꝓpriā vlicasset iniuriā: nudus sex mēsib⁹ in deserto māsit: ⁊ inde a scarabeis tot⁹ lacerat⁹ exiuit. ꝓst hoc multis clarus virtutib⁹ in pace qeuit.

¶ De scō Felice.

Felix ꝓnomine in pincis dicit: vel a loco i quo regescit: vel a subulis cuz quibus passus phibet. nā pica subula dicit.

¶ Aiūt enī q̄ cū magister puerorū exiterit: ⁊ eis nimiū rigidus fuerit: tētus a paganis cū christū libere ꝓfiteret: tradit⁹ fuerit i mānib⁹ puerorū: quos ipse docuerat: q cū i stilis ⁊ subulis occiderūt. Ecclesia tamē magis tenere videt q̄ nō martyr exitit sz cōfessor. Die ad quodcūqz idolum ducebatur vt ei sacrificaret: in illud exufflabat ⁊ ꝙtinuo corruebat.

¶ Legit aūt i quadā legēda q̄ dū ꝙaximus nolan⁹ eps persecutionē fugiēs fame et gelu afflict⁹ solo corruisset: Felix ab āgelo ad eū mittit: ⁊ cū nihil ibi cibi haberet de sente prima pēdētē vidit racemū de quo i os ei⁹ expressit vinū humerisqz ꝓpositū secū detulit. Ipso igit defūcto felix in episcopū eligit. Qui dū ꝓdicaret ⁊ ꝓsecutor eū ārēret iter parietes dirutos p modicū aditū se occultauit. Statiqz nutu dei p aditū illuz telas aranee texuerūt. Quas dū ꝓsecutores conspiciūt neminē illic esse putātes abscedūt. Inde autē ad aliū locū sanct⁹ Felix pergēs a quadā vidua p tres menses alimētā suscepit: nunqz tamē ei⁹ faciē vidit. Tādē pace reddita: ad ecclesiā suā rediit: ⁊ ibi i pace requieuit. Sepult⁹ autē iuxta vbē i loco q dicit pincis.

¶ Huic ⁊ alius erat frater q̄ Felix similit dicebat. Cūqz etiā ipse idola adorare cogerēt dixit: inimici estis deorū vestrorū: qz si me ad illos duxeritis i eos sicut frater me⁹ exufflabo ⁊ corruēt. Excolebat aūt scūs felix hortū. Quidā vo olera eius rapere cupiētes: dū furtū se facere cogitabāt tota nocte hortū diligēti⁹ excolebāt: mane aūt a scō felice salutati peccatū suū cōfitētes ad ꝓpria redierūt. Veniētes āt gētiles vt sāctū felicē tenerēt: manus eorū dolor nimi⁹ apphēdit. Qui cū vlulārent dixit eis. Dicite: xp̄s est de⁹: ⁊ dolor cōtinuo vos dimittet. Quib⁹ dicētibus sanati sunt.

¶ ꝓtifex idoloū ad eū venit dicēs. Dñe ecce de⁹ me⁹ vt te venientē vidit: ꝙtinuo fugā arripuit. Qui cū dicerē ārē fugis? ait. Virtutē hui⁹ felicis ferre nō possuz. Si ergo de⁹ me⁹ ita te timet: qsto magis ego te timere debeo? Quē cū felix in fide ⁊truxisset baptizari se fecit. Adorātibus autē apollinē dixit felix. Si vere de⁹ est apollo dicat mihi qd est qō in manu nūc clausū teneo? Habebat autē in manu cedulā i qua oratio dñica erat scripta: quo nihil respondēte gētiles cōuersi sunt. Tādē missa celebrata: et populo data pace in paumēto i oratiōe se proiecit: et migrauit ad dominū.

¶ De noīe sancti ꝙarcelli.

Marcellus dictus ē qsi arcēs malū a se. vel dicit marcellus quasi maria percellēs. i. mūdanas aduersitates penitēs et cōculcās. Assimilat enim mūdus mari: qz sicut dicit Chrysost. sup ꝙatth. In mari est sou⁹ cōfusus: timor cōtinu⁹: imago mortis:

yndarū cōtentio infatigabilis; inconstātia ingis.

¶ De sancto Marcello.

MArcellus cū rome sūmus pontifex eēt: t maximianū imperatorē de nimia ī xpianos seuicia īcreparet: et in quadā domo cuiusdā matrone ī ecclesiā gsecrata missā ageret: irat⁹ iperator domū istā fecit stabulū iumētorū: et eūdē marcellū ibidē ad seruitū cū custodia aialiū deputauit. In quo seruitio post mltos ānos in domino requieuit: circa annū dñi. 287.

¶ De nomie sācti Anthonij.

a ANtonius dicit ab ana qđ est sur sū: t tenens: qsi superna tenēs: t mūdana despiciēs. Despicit aūt mūdū: q; īmūdus: ingetus: trāsitor⁹: decepto rius: amar⁹. de his dicit Bernar. O mūde īmūde qđ pstrepis: quid auertere nos conaris: tenere nos vis fugiēs. qđ faceres si maneres: quē nō decipe res dulcis: qui amar⁹ dulcia alimēta mētiris: Eius vitā athanasius scripsit. ¶ De scō Antonio.

a ANtonius cū eēt vigiti annorū: t audiret legi ī ecclesia. si vis pfect⁹ esse: vade t vēde oīa q̄ habes: et da pauperib⁹. oīa sua vēdēs paupib⁹ erogauit: t heremiticā vitā duxit. Hic īnumerabilia tētamēta demonū sustinuit. ¶ Quadā vice dū spiritū fornicatōis virtute fidei superasset: diabolus ī specie pueri nigri ante eū prostrat⁹ apparuit: t se ab eo victū pfessus est. Mā t hoc pcib⁹ ipetrauit: vt videret fornicationis demonē inuenib⁹ misidiātē: quē cū in pdicta forma vidisset dixit. Vilissima mihi apparuisti specie. te vltra nō timebo. ¶ Alia vice dū in quodaz tumlo latitaret mltitudo demonū cū adeo lacerauit: q; minister ei⁹ quasi mortuū eū ppriis humeris asportauit. Quōz eū oēs qui cōuenerāt quasi mortuū plorassent: dolētib⁹ cunctis subito antoni⁹ reuisit: et a ministro ad pdictū tumulū se iterū portari fecit. Qui cū ibi ex dolore vulnerū pstrat⁹ iaceret ex vtute animi ad conflictū demones excitabat. Tūc illi in formis varijs ferarū apparuerūt: t cū iterū dētib⁹ cornib⁹ et vngulis crudelissime lacerauerūt. Tūc subito splēdor mirabilis ibi apparuit: t demones cūctos fugauit. Antoni⁹ aūt continuo sanat⁹ est: ibiq; christū adesse itelligēs ait. Ubi eras bone iesu: vbi eras: Quare a pncipio nō affuisti: vt me adiuuares: et vulnera mea sanares: cui dñs. Antoni hic erā: sed expectabā videre certamen tuū. Nūc autē q; viriliter dimicasti: in toto orbe te faciā nomiari. Tāti autē feruoris erat: q; cū Maximian⁹ iperator xpianos occideret: ipse martyres seq̄bat: vt cū eis martyr fieri mereret: et vehemēter tristabat: eo q; sibi martyriū nō daretur. ¶ Cū aūt in alterū heremū pgeret argēteus discū repperit: t ītra se sic dicere cepit. Unde hic argēte⁹ disc⁹: vbi hominū vestigia: nulla videtur. Si enī viatori cecidisset vtiq; pre sui magnitudie latere nō posset. Hoc diabole artificiū tuū est: volūtatē tamen meā nunq; poteris īmutare. Et hoc dicēs discus vt fumus euanuit. Postmodū ingentē massā veri auri repperit: sed vt icēdiū auru fugit. Sicq; ad mōtē fugiēs. xo. ānis ibi pmānsit: īnumeris cōuscans miraculis. ¶ Quadā vice dū in spiritu raptus esset. totū mūdū laqueis sese īnuicē cōnectētib⁹ plenū vidit: qui exclamās ait. O qs istos euadet: et audiuit. Humilitas. ¶ Aliquādo dum ab angelis in acre elevarē: assūt demones et ei⁹ transitū prohibēt: peccata ei⁹ ab exordio natiuitat⁹ eius obijciētes. quib⁹ angeli. nō debet⁹ illa narrare q̄ christiana pietate sūt deleta. Si qua aūt scit⁹ ex quo fact⁹ est monach⁹ illa pferte. Et cū ī pbationē deficerēt: liber Antoni⁹ in sublime tollit⁹: et liber deponit⁹. ¶ Narrat antoni⁹ de se dicēs. Vidi aliquādo diabolū celsū corpore: q se dei virtutē et sapiētiā ausus ē dicere. et ait. Quid vis vt a me tibi detur Antoni: At ego sputa ī os ei⁹ cōgeminās totū me in eū christi nomie armat⁹ ingessi: t statim euanuit. ¶ Nunc diabolus aliqū in tāta pceritate apparuit: q; celū capite tāgere videret: quē cuz antoni⁹ quis esset iterrogasset: t ipse se sathanā eē dixisset: addidit sathanas. Cur me sic īpugnāt mynachi: t maledicūt christiani: eni ātoni⁹. Juste hoc faciunt: q; tuis sepe insidijs molestant. Et ille. ego nequaq̄z molesto: sz ipsi inuicē se cōturbāt. Ego. n. ad nihilū redact⁹ sū: q; iā in cūctis ptib⁹ regnat christus. ¶ Quidā sagittari⁹ btūs antonū gaudētē cū fratrib⁹ qdā vice cōsperit t ei displicuit. cui antoni⁹. Pone sagittā ī arcū et trahe: qđ t fecit. Cūq; scōo t tertio hoc fieri mādasset: dixit sagittarius. Tātaz trahere potero: q; de ei⁹ fractione dolebo. cui antoni⁹. Sic ē in ope dei: qm̄ si sup mēsurā tēdere vellem⁹ citi⁹ frāgeremur. Expedit ergo rigore aliqū relaxari. Hoc audiēs ille edificat⁹ recessit.

¶ Interrogauit qdā antoniū dicēs. qđ custodiēs placebo deo: t respōdēs dixit. Quocūq; vadis: sp deū p oculos habas. In his q̄ agis testimoniū sacrarū scripturarū adhibeas. i quocūq; loco sederis nō inde cito recedas. Hec tria custodi. et salvus eris.

¶ Abbas qdā iterrogauit Antoniū dicēs. Quid faciā: cui Antoni⁹. Mō cōfidas ī tua iustitia: vērz et lingue sit tibi cōtinēcia: t ne penitearis de re trāsacta. ¶ Dixit antoni⁹. Et sicut pisces si ī sicco tardauerit moriunt: ita t monachi extra cellā tardātes: aut cū virz secularib⁹ morātes a getis ppositi resoluūtur. Iterū dixit ātoni⁹. Qui sedet ī solitudine t quiescit a trib⁹ bellis eripit. s. audit⁹: locutiōis: t visus: t cōtra vnū tm̄ō pugnā hēbit. s. cordis.

¶ Quidā frēs cū quodā sene ad abbatē ātoniū vt sitādū venerāt. Dixitq; ātoni⁹ frib⁹. Bonū enim tē hūistis senē hūc: deū dixit seni. Bonos frēs ī uenisti tecū abba: cui ille. Bonos qdē ī ueni: sz habitatio eorū nō hz ianuā. Quicūq; n. vult ītrāre in stabulū: t scluit asinū. hoc aūt dicebat qm̄ oīa que erāt ī corde eorū stati erāt ī ore. dixit abbas ātoni⁹ Scire cōuenit qm̄ tres sūt mot⁹ corporales: vn⁹ qdē nature: alij ex ciborū plenitudine: tertij ex demone. ¶ Frat qdā renūciauerat selo: sz nō plene: q; qdā adhuc sibi retinebat. cui ātoni⁹. Vade t eme carnes: q; vadēs emit carnes: t portās eas dū veniret lacerabāt eū canes. cui ātoni⁹. Qui renūciāt selo: t volūt hoc pcūigs ita īpugnati a demon⁹ b

Tedio affectꝰ.

discerpunt. ¶ Antoniꝰ dū i heremo tedio afficeret dixit. Volo dñe saluꝰ fieri t nō pmittūt me cogitatiões mee. Et surgēs exiuit foras: t vidit quēdā sedētē atq operātē: t deide surgentē t orantē. Erat āt āgelus dñi. t dixit ei. Sic fac t saluꝰ eris. ¶ Cū qdā vice frēs ō statu aiārū ab antonio qsisent seqnti nocte vox vocauit eū dicens. Surge: t exi t vide. Et ecce vidit quēdā lōgū t terribilē caput vsq ad nubes tollentē: q quosdā pēnatos ad celū volare cupientes extēsis manibꝰ phibebat: et alios libere pvolātes retinere nō poterat t maximū gaudiū mixtū cū nimio dolore audiebat. Et i tellexit aiārū illū cē ꝓscēsū t diabolū phibētē: q qſdā obnoxias retineret: t ō scōꝝ volatu quos retinere nō poterat sic doleret. ¶ Aliqū dū cū fribꝰ oparet ātoniꝰ: suspiciēs i celū cū tristē visionē vidisset pvolutꝰ añ deū rogauit vt futurū scelꝰ auerteret. Fribꝰ vo sup hoc eū iterrogātibꝰ cū lachrymis et ſngultibꝰ dixit: q iaudiū scelꝰ scelis imineret. Vidi ingt altare dei a multitudine circūdātū equoꝝ q calcibꝰ oia diserpebant. Magno enī turbine fides catholica subuertē: t hoies inmētis silēs xpi sacra diripiēt. Fcāq ē vox dñi dicēs. Abominabit altare meū. ¶ Post duos āt āños erūpētibꝰ arrianis ecclesie vnitatē sciderūt: baptismū t ecclesias polluerūt: t sup altaria xpianos ad instar ouiū mactauerūt. ¶ Dux qdā egypti arianꝰ noie Ballachius: cū ita eccl'iaz dei infestaret vt vgies t mōachos nudatos publice vberaret: sic ei scripsit ātoniꝰ. Vide deo irā dei sup te veniētē: iā desine pseq xpianos ne ira dī te occupet: q ꝓximū tibi imminat iteritum. Infelix legit epistolā: irrisit: et eā execrās ad terrā piecit: portatores vberib' multis afficiēs. Antonio āt talia remādauit. Qm tibi ē tāta cura de monachis: ad te quoq perueniet nisi disciplina rigoris. ¶ Post qnq āt dies equū suū māsuetissimū insidens mōsu ipius eq ad frā ꝓiciē: comosis atq lacerat' crurib' itra triduū expirauit. ¶ Cū qdā frēs vbū salut' ab ātonio q̄uisset ait ille. Audistis diz dicē tē. Signis te penserit i vnā marillā: phe ei alterā dicūt ei. Hoc iplere nō possum'. Et ille. Saltē de vna patiēter ferte. t illi. Etiā nec hoc possumus. qb' ātoniꝰ. Saltē ne velis pcutere magis q̄z pcuti. t illi. Nec hoc ēt possum'. Tūc antoniꝰ dixit discipulo suo. Succos ꝓpara fribꝰ istis: q nimis delicati sūt. Sola oſa necessaria ē vobis. hec i vitis patrū legunt. Tādez btūs ātoniꝰ cētesimoqnto āno v. te fne frēs deosculās i pace genit sub Cōstātino: qui cepit circa annū domini .340.

¶ De nomie sancti Fabiani.

FAbianus dicit qsi fabrianꝰ fabricās btitudinē supnaz. idest caz sibi acgrens triplici iure. s. iure adoptiōis: emptionis: t debellationis.

¶ De sancto Fabiano.

FAbianꝰ ciuis romanꝰ fuit: t cū papa dfuncto ꝓ alio eligēdo ppls cōuēisset: inē eos t ipe venit: rei exitū t ipe scire volēs. Et ecce colūba cādida descēdit sup caput ei'. Qō cuz oēs mirarent: ab eis i papā eligit. Hic vt ait Damasceꝰ papa p oēs regiōes septē diacones misit: et eisdē septem subdiacones tradidit: q oīuz gesta martyrū collegert. Hic vt ait Aimo: ipatoꝝ ꝑdilippo volēti itereſſe paſche vigiliis t cōicare mysteriis restitit. nec quousq̄z pcta ꝓfiteret: t iter penitētes staret itereſſe pmisit. ¶ Decius ē āt circa annū dñi ducētesimū qnq̄gesimū tertiū. Tādē pōtificatꝰ sui āno tredecīo iussu Decij capit' ob trucatione martyrio coronat'.

¶ De nomine sancti Sebastiani.

SEbastianus dicit' est a sequēs t btitudo: t astin qō ē cinitas: t ana qō ē sursū: qsi sequens btitudinē ciuitatis sume t superne glorie hoc ē eā possidēs t acgrēs. Et hoc qntuplici ōnario ſz Augn. panptate regnū. dolore gaudiū: labore requez: ignominia gloriā: morte vitā. Vl' di sebastianꝰ a basto. nā miles xpi: equꝰ eccl'ie: bastū siue sella Sebastianꝰ: quo mediāte xps i eccl'ia militauit: t de multis martyribꝰ victoriā obtinuit. Vel sebastianꝰ iterptat' vallat': vl' circuiēs. vallat': q: sagittis tangz hericiꝰ fuit circūdat'. Circuiēs: q: oēs martyres circuibat: t oēs cōfortabat.

¶ De sancto Sebastiano.

SEbastianꝰ vir xpianissimꝰ narbonēsis genere: ciuis mediolanēsis: Diocletiano t Maximiano ipatoribꝰ adeo carꝰ erat vt pncipatū ei pme cohortis traderēt: t suo aspectui inberent sp astare. Hic militarē chlamydē ad hoc tm̄ ferebat: vt xpianoꝝ aias ōs i tormētis videbat ōficere ꝓfortaret. Dū āt ꝑclarissimi viri Marcelliani t Marc' gemi frēs ꝓ fide xpi ōcollari ōberēt: ad eos parētes aducūt: vt a suo ppōito ꝛuocarēt aducīt g' mi' t soluto capite scisisq̄z vestib' vberibusq̄z ōssis aiebat. O ꝑdulces filij ciuēdat me inaudita mitia: t itolerabil luct'. Heu me miseram amitto filios meos ad mortē vltro tēdētes: quos si mihi hostes auferrēt: p media seꝝ bella raptores Si violēta indicia ꝛcluderēt: carcerē irrūperē moritura. nouū hoc peūdi genꝰ ē i q' carnifex rogat' vt feriat: vita optat' vt peat: mors inuitat' vt veniat. Mouꝰ hic luct' noua mitia i q̄ natoꝝ inuēt' spōte amittit t parētū miserāda cogit' senect' vt viuat. Hec dicēte mre pi senior māib' adducit' fiuloꝝ: t capite a spso pulner' hi' voces dabat ad celū. Ad mortē vlt' pficiscētib' filijs vale dicturꝰ aduci: vt q̄ mee sepult' pauerā i filioꝝ sepulturꝰ felix expēdā o filij mee bacculū senectutis: et geminū meorum visceruz lumē: cur sic mortē diligatis. Venite huc iuuenes: flete super iuuenes spōte pereūtes. Venite huc senes: et mecū super filios meos plangite. Huc accedāt patres: et prohibete ne talia patiamini. Deficite plorādo oculi mei: ne videā filios meos gladio cedi. Hec dicēte patre aducūt eō iuuenes aspcib' eoꝝ. ꝓpos filios afferētes atq einlādo clamātes. Quib' nos dimittis: Qui est horū sāctiū dñi? Quis nras largas didet possessiōes? Hen q̄z ferrea pectora: q: parētes ōspiciti: amicos rspuit: vrores abijcit: filios abdicat: t vos spontanee oſ carnificib' exhibet. Inē hec āt cepert viroꝝ eo

da mollescere. Tūc scūs sebastian⁹ qui aderat erū pēs in mediū dixit. O fortissimi milites xpi nolite p misera blādimēta coronā deponere sēpiternā. sz et parentibus dixit. Nolite timere nō separabuntur a vobis: sed vadūt in celum vobis parare sidereas mansiones. Hā ab initio mūdi hec vita in se sperātes fefellit: se expectātes decepit: de se psumētes irrisit: ⁊ ita nullū oio certū reddidit: vt oib⁹ pbeat cē mētita. Vita hec admonet furē vt rapiat iracūdū vt seuiat: mēdacē vt fallat. Ipsa iperat crimina: iubet facinora: suadet iiusta. Hec āt psecutio quā hic patimur hodie execādescit: ⁊ cras euanescit: hodie exardescit: ⁊ cras refrigescit: sub vna hora iducit: ⁊ sub vna hora excludit. Dolor āt eēnus renouat vt seuiat. augmētat vt exurat: iflāmatur vt puniat. In amore ergo martyrij nros iā suscitem⁹ affcūs. Ibi. n. diabolus se vicere existimat: q dū capit capt⁹ ē: dū tenet vict⁹ ē: dū torq̄t torq̄tur: dū vigilat occisus ē: ⁊ dū iisultat irrisus ē. Igit dūbtūs Sebastian⁹ hec ex ore pferret: subito p vnā fere horā a splēdore nimio d celo discēdēte illuiat⁹ ē: ⁊ sub illo splēdore pallio cādidissimo amict⁹: ⁊ ab angelis septē clarissimis circūdat⁹. Juuenis āt apparuit iurta eū dās ei pacē ⁊ dicēs. Tu sp mecuz eris. Cū āt btūs Sebastian⁹ hec ⁊ his silia pdicaret: zoe vxor Nicostrati in cui⁹ domo sci custodiebātur q̄ loqlā amiserat puoluta pedib⁹ ei⁹ nutib⁹ veniā postulauit. Tē sebastian⁹ ait: Si ego xpi fus: ⁊ si vera sūt oia q̄ ex ore meo hec mulier audiuit ⁊ credidit apiat os ei⁹ q apuit os Zacharie pphete dñi. ad hāc vocē mulier exclamauit. Būdict⁹ sīmo oris tui: ⁊ bñdicti q oib⁹ q̄ locut⁹ es credūt. Vidi. n. angelū libi tenentē aīa te: vbi oia q̄ dixisti scripta erāt. Vir āt ei⁹ hoc audiēs pcidit ad pedes sci sebastiani: sibi postulās indulgeri: statiq̄ absolutēs martyres rogabat vt liberi abirēt. Qui direrūt nullaten⁹ se dsturos victoriā quā cepissēt. Tāt̄ igit grāz ⁊ vtutē vbis sci Sebastiani dns ztulerat: q nō solū Marcellianū ⁊ Marcū in martyrij zstātia roborauit: sz ēt pīez eorū noīe Trāglinū ⁊ nīez cū multis alijs ad fidē zuertit: quos oēs Policarp⁹ pb̄r baptizauit. Trāglin⁹ āt morbo grauissimo laborās mox vt baptizat⁹ ē sanitatē recepit. Prefcūs āt vb Rome: q ⁊ ipe morbo grauissimo laborabat: rogauit Tranglinū: vt ad se adduceret eū q sibi sanitatē dederat. Cū ergo ad eū veniss̄et Policarp⁹ pb̄r ⁊ Sebastian⁹: ⁊ ipse eos rogaret: vt ēt sanitatē recipet: dixit ei Sebastianus vt pus idola abnegaret: ⁊ zfrigēdi ea sibi ptātē traderet: ⁊ sic sanitatē recipet. Cui cū Cromati⁹ pfcūs dret q fui sui hoc facerēt ⁊ nō ipse: dixit Sebastian⁹. Timidi deos suos zfrigere formidāt: sz ⁊ si diabolus ea occasione eos lederet dicerēt ifideles eos cē ob hoc lesos q deos confrigerēt. Sicq Policarp⁹ ⁊ Sebastianus accīti plus q̄z. 200. idola zfregerūt. Post hoc aūt dixerūt Cromatio. Cū nobis idola zfrigētib⁹ sanitatē recipe debuisti: nec recepisti certū ē: q: aut ifidelitatē nōdū obiecisti: aut alīq̄ idola reseruasti. Tūc idicauit se hse thalamū i quo erat ois disciplina stellarū p quo pater suus plus q̄z duocenta pondera auri expenderat: ⁊ per que futura omnia prenidebat. Cui Sebastian⁹. Quādiu hec integrū habueris: teipsuz integrum nō habebis. Cūq ad hoc ille assēt̄ret Tiburti⁹ ei⁹ fili⁹ iuuenis egregi⁹ dixit. Nō patiar op⁹ dstrui tā pclarū: sz ne pīne sanitati videar cē zr⁹ duo clibani accēdant: vt si destructo ope pi me⁹ sanitatē nō recepit ābo viri cōcrement. Cui sebastian⁹. Sic fiat vt locutus es. Dū igit illa zfrigerent: āgelus pfecto appa ruit: ⁊ sibi a dño iesu sanitatē redditā nūciauit: statiq̄ san⁹ effect⁹ cucurrit post cū: vt ei⁹ pedes oscularet q eū prohibuit ex eo q baptismū nōdū recepe rat. Sicq ipe ⁊ Tiburti⁹ fili⁹ ei⁹ ⁊ .1400. d ei⁹ familia bapti: ati sūt. Zoe āt ab īfidelib⁹ tēta ⁊ diu cruciata emisit spīm. Qd cū audisset Trāglin⁹ prupit ⁊ dixit. Femie nos ad coronā pcedūt: vt qd viminus: Ipe āt post paucos dies lapidat⁹ ē. Sāct⁹ aūt Tiburti⁹ sup pūas allatas ire iubet: aut icēsū dijs ponere. Qui sibi signū crucis facies zfāter sup ipsas nudis igressus ē plātis dicēs. Videt mihi q super roseos flores iceda i noie dñi nri iesu xpi. cui fabian⁹ pfect⁹ dixit. Quis ignorat magicā artē xpz vos docuisse: Cui Tiburti⁹. Obmutesce infelix: qr nō es dign⁹ nomē tā sanctū ⁊ tā melliflui noīare. Tūc irat⁹ pfect⁹ iussit eū decollari. Marcellian⁹ āt ⁊ Marc⁹ stipite affigunt. Cūq fuisset affixi psallētes dicebāt. Ecce q̄z bonū ⁊ q̄z iocundū ⁊c. qb⁹ pfect⁹. Infelices ponite amētiā ⁊ vosipsos liberate. cui illi. Nūq̄z tā bū epulati sum⁹. Utinā tādiu nos ē pmittas: q̄zdiu corpis tegimur idumēto. Tūc pfect⁹ iussit eos lāceis p latera trāsuerberari. Et sic martyrij zsūmauerunt. Post hoc pfect⁹ diocletiano ipatori d Sebastiano suggessit. Quē ad se vocās dixit. Ego te iter pmos i palatio meo sp hūi: ⁊ tu z salutē meā ⁊ in deoru iuriā hactenus latuisti. Cui sebastian⁹. Pro salute tua xpz sp colui: ⁊ pro statu romani ipij deū q i cel'o ē sp adorani. Tūc diocletian⁹ iussit eū i mediū cāpū ligari: ⁊ a militib⁹ sagittari. Qui cū ita sagittz ipulerūt vt q̄si heriti⁹ videret: ⁊ extimātes illū mortuū abierūt: q itra paucos dies liberat⁹ stās sup gradū palatij impatores veniētes de malis q̄ xpianis iferebāt dure redarguit. Direrūtq̄z ipatores. Iste ne ē sebastian⁹ quez diu sagittz interfici iusseram⁹? Cui sebastian⁹. Ad hoc me dns suscitare dignat⁹ est vt cōuenia vos ⁊ redarguā vos de malis vīis q̄ christi famulis irrogatis. Tūc iperator tandiu eum fustigari iussit: donec spīm exalaret: fecitq̄z corp⁹ ei⁹ in cloacā proici ne a xpianis p martyre coleret. Sāctus aūt sebastian⁹ sequēti nocte sācte lucie apparuit et corpus ei⁹ sibi reuelauit: ⁊ vt iurta vestigia apostolorū illō sepeliret pcepit. qō ⁊ fecī ē. Passus ē āt btūs sebastian⁹ sub diocletiano ⁊ maximiano ipatorib⁹ q ceperūt circa ānū dñi. 287. Refert Grego. i pmo libro dialogorū q̄ q̄dā mlier i tuscia nup nupta cuz ad dedicationē eccl'ie sci sebastiani ab alijs inuitata cēt i ipa nocte q̄ seq̄nti die ire debebat: carnis voluptate stimlata a viro suo se abstinere nō potuit. Fcō āt mane magis erubescēs vultū hois q̄z dei illuc pfecta ē. Mox aūt vt oratoriū vbi erāt. relige

sancti Sebastiani ingressa ē: diabolus eā arripuit ⁊ coꝛaz oībus vexare cepit: tū pb̄yter illius ecclesie pallū altaris arripiēs eā operuit: sz diabolus statī ipsū pb̄yterū inuasit: Duxerūt aūt eā amici sui ad icantatoꝛes vt suis incantatōib⁹ diabolum effugarēt: sz mox dū meātareť iudicio dei legio demonū. 6666. i eā ingressi ipsā acriꝰ vexare cepūt. Quidaz aūt vir noie Fortunatꝰ sanctitate conspicuus suis p̄ceꝭ eam sanauit. Legit quoqz in gestis lōgobardoꝝ q̄ tempe Gūperti regis: italia tota tāta peste p̄cussa ē: vt vix vnꝰ alterū sufficeret sepelire: ⁊ hec pestis maxime Rome ac papie grassabať. Tē visibiliꝰ bonꝰ angelus multis apparuit: malo āgelo seq̄nti: ⁊ venabulū ferenti p̄cipiēs vt penetret: ac cedē faceret: quotiēs aūt aliq̄z domū p̄cutiebat. totiens mortui inde efferebanť. Tūc etiā diuinitus reuelatū ē: q̄ nequaq̄z hec pestis ceſſaret donec scō Sebastiano altare papie ꝓstrueret quod gdē cōstructū ē in ecclesia sci ꝑetri qui dr ad vincula. Quo facto statiz cessauit illa q̄ssatio: ⁊ illuc a roma relique sci Sebastiani martyris sūt delate. Ambroſius aūt i p̄fatione sic ait. Beati martyris Sebastiani p confessione nois tui dñe venerabilis sanguis effusus: simul et tua mirabilia manifestat. q̄ p̄fecit i infirmitate vtute: ⁊ nīs studijs dat p̄fectū ifirmis apud te p̄stat auxiliū. ¶ De noie.

AGnes dicta est agna: q̄ mitis ⁊ humilis a tāq̄z agna fuit. Vel a greco quodaz agno quod ē piū: q̄ pia ⁊ misericoꝛs extitit. Vl agnes ab agnoscēdo. q̄ viā vitatis agnouit. vitas aūt sm Augustinū opponitur vanitati: ⁊ falsitati. ⁊ duplicitati: q̄ tria a se remouit p vtutem quā habuit. ¶ De scā Agnete.

AGnes virgo prudētissima vt testať Ambroſius q̄ eius passionez cōscripsit. ixº āno etatis sue mortez p̄didit ⁊ vitā inuenit. Infantia qdē cōputabať i annis sz erat senectus mentiz̄ imensa: corpore inuencula: sed aio cana: pulchra facie: sed pulchrioꝛ fide. q̄ dū a scholis reuertiť a p̄fecti filio adamatur. Cui ille gēmas ⁊ diuitias inumerabiles p̄misit si cōsensuz eius cōiugio nō negaret: cui Agnes rīdit. Discede a me fomes peccati. nutrimētū facinoꝝ. pabulū moꝛtis: q̄ iā ab alio amatoꝛe p̄uenta sum. Cepitq̄z ip̄m suū sponsū ⁊ amatoꝛē a q̄nq̄z cōmendare: que sponse i spōsis p̄cipue regrunt. s. a nobilitate gñis a decoꝛe pulchritudinis: a diuitiaruz abundantia: a foꝛtitudie ⁊ potētie efficacia. ⁊ ab amoꝛis excellētia: sic dicēs. Illū amo q̄ lōge te ē nobilioꝛ ⁊ gñe et dignitate: cuius mater vgo ē. cuiꝰ pater feminam nescit: cui angeli seruiūt: cuiꝰ pulchritudinē sol ⁊ luna miranť: cuius opes nūq̄z deficiūt: cuiꝰ nūq̄z diuitie decrescūt: cuius odoꝛe reuiniscūt moꝛtui: cuius tactu cōfortanť infirmi: cuius amoꝛ castitas ē: tactus sanctitas: vnio vginitas. Hec aūt q̄nq̄ ponit i ſidā aūctate dicēs. cuiꝰ gñositas celsioꝛ: possibilitas foꝛtioꝛ: aspectus pulchrioꝛ: amoꝛ suauioꝛ: ⁊ oī gīa elegantioꝛ. Deinde ponit q̄nq̄ bñficia q̄ sibi sponsus cōtulit: ⁊ alijs spōsis cōfert. s. q̄ eas fidei annulo subarrat: multiplici vtutum varietate eas vestit ⁊ ornat: passionis sue sanguine eas signat: vinculo amoꝛis eas sibi copulat: ⁊ thesauris celestis gl'ie eas ditat: sic dicēs. Qui ānulo suo subarrauit me: dexterā meā ⁊ collū meū circuit lapidibꝰ p̄ciosis: induit me cyclade auro texta: ⁊ unēlis monilibꝰ ornauit me. ꝑposuit signū i faciē meā. vt nullū p̄ter eū amatoꝛē assumā: ⁊ sāguis eiꝰ ornauit genas meas. Jā āplexibꝰ eiꝰ castz astricta sū. Jā coꝛpus eiꝰ coꝛpi meo sociatū ē. Odidit mihi thesauros icōparabiles: quos mihi se daturū si in eo p̄seuerauero repꝛomisit. Audiēs hec i sanus inuenis lecto p̄sternit: ⁊ q̄ amoꝛe egrotet p alta suspiria a medicis aperiť. Cumq̄z p̄ iuuenis eadē vgini replicaret. ⁊ illa poꝛis spōsi federa se violare nō posse assentiret: cepit p̄fectꝰ ingrere: qs eēt ille spōsus de cuiꝰ se agnes potestate iactaret: cū ergo qdam assereret q̄ xp̄m sponsū suū diceret: blādis p̄ius sm̄onibꝰ: demū terꝛoꝛibus eaz pulsat. cui Agnes gegd vis age: q̄ qō q̄ris nō poteris obtinere. Ipz .n. terꝛentē vt blandientē silr deridebat. cui p̄fectꝰ Unū tibi de duobꝰ elige: aut cū vginibꝰ dee veste sacrifica si tibi virginitas placet: aut cum meretricibꝰ scoꝛtaberis: q̄. n. nobilis erat: vim sibi iferre nō poterat. Et iō titulū sibi xp̄ianitatis iposuit cui illa. nec sacrificabo dijz tuis nec sordibꝰ pollugr alienis: meū .n. hēo custodē coꝛpis mei angelū dñi. Tunc p̄fectus iussit eā expoliari: ⁊ nudā ad lupanar duci. Tantā aūt denſitatez capillis ciꝰ dīs contulit: vt melius capillis q̄z vestibus tegeretur. Ingressa aūt turpitudinis locū āgelū dñi p̄paratū inuenit: q̄ locū claritate nimia circūfulsit. sibiq̄z stolam candidissimā p̄parauit. Sicq̄z lupanar. locus fit oīonis. adeo vt mundioꝛ exiret q̄z fuisset ingressa: q̄ imenso lumini dabat honoꝛē. ꝑfecti autez filius cū alijs iuenibꝰ ad lupanar venit: ⁊ eos p̄ns ad ipsaz inuitauit q̄ ingressi: sz ex miraculo territi q̄postim redierūt quos ille miseros appellans ⁊ ad eā furiēs ītrās: cū eā vellet cōtingere in ip̄m lumē irruit: q̄ cū deo nō dedisset honoꝛē p̄fectus a diabolo expiranit: quod p̄fectꝰ audiēs cū ingēti ploꝛatu ad cū venit: ⁊ cāz moꝛtis eius diligentius iſcitať: cui Agnes. Ille cuius voluntatē volebat p̄ficere potestatē in cū accepit ⁊ occidit. Illaz socij ciusdē viso miraculo territi redierūt illesi. cui p̄fectus. In hoc apparebit q̄ nō magicis artib⁹ hoc egisti: si ipetrare poteſ vt resuscitēť. Oꝛāte agnete innenis resuscitať: ⁊ xp̄us ab eo publice p̄dicať. Ad hec tēploꝛū pōtifices seditiōez excitātes i pplō exclamanerūt. Tolle magaz: tolle maleficam que mētes mutat: ⁊ gīos alienat. ꝑfectꝰ āt viso tāto miracnlo eā liberare voluit: sz ꝓscriptionē metuens vicariū dereliqt: ⁊ q̄ eā liberare non potuit tristis absceſſit. Tunc vicarius aspasius noie iussit eā i copiosū ignē iactari. Sz in duas ptes flamma diuisa: seditiosū populū exurebat. Tunc aspasius i gutture eius gladiū imergi p̄cepit ⁊ sic xp̄s sponsus eius candidus ⁊ rubicūdus ipsā sibi sponsaz ⁊ martyrē cōsecranit. ꝑassa ē aūt vt creditť tpe Cōstantini magni: q̄ cepit circa annum domini. 306. Cū igiť coꝛpꝰ eiꝰ xp̄iani ⁊ parētes ipsiꝰ cū gaudio

sepelirēt: vir a paganis ī eos lapides mittētibus enasci ut. Emerētiana aūt eius collactanea virgo sācti ssima licet adhuc catheccumina dū iuxta sepulchrum eius staret: ⁊ constanter gētiles argueret. ab eis lapidata est. Statimq; terremotus commotiones: ⁊ fulgura extiterunt adeo q; ex paganis plurimi pierunt: ita q; ipsi decetero Venientes ad sepulchrū virginis nō leserūt. Corpus aūt sancte Emerētiane iuxta corpus sancte agnetis positum ē. Cūq; parentes ei⁹ octauo die iuxta tumulū vigilarēt: viderunt chorū virginum vestibus aureis radiantē: iter ās viderūt btāz agnetē simili veste fulgentē: ⁊ a dextris ei⁹ agnū cādidiorē nunc stātē. Quibus illa. Videte ne me ās mortuā lugeatis: ⁊ congaudete mecū ⁊ gratulami: q; cū his oībus lucidas sedes accepi. Propt̄ hāc visionē celebrat festū agnetis secdo. ¶ Cōstātia aūt ego filia Cōstātini lepra grauissima laborās: cū hāc visionē audiss: tumulū ei⁹ adijt. Et ibi dū ī oratione pfisteret obdormiuit: viditq; btāz agnetē sibi dicētē. Cōstanť age Cōstātia. Si ī xp̄z credideris: cōtinuo liberaberis. Ad hāc vocē euigilans perfecte se sanatā inuenit. Que baptismū recipiēs sup corp⁹ sācte agnetis basilicā fecit: ⁊ ibi virginitate degēs: multas exēplo suo ibidē virgines aggregauit. ¶ Quidā vir noie paulinus ī ecclesia sce agnetis sacerdotij fungēs officio: mira cepit carnis tētatiōe vexari. Sz cū deū offendere nollet: a sūmo pontifice licentiā petijt ⁊ trahēdi Cui⁹ simplicitatē ⁊ bonitatē papa ꝑsiderās ānulū ei cū smaragdo dedit: ⁊ iussit vt formose btē agnetis imagini que ī sua ecclesia depicta erat ex parte sua ꝓiceret: vt se pmitteret despōsari. Cumq; hoc sacerdos imagini iperaret: illa cōtinuo digitū ānulla rē porrigēs: ⁊ ānullo suscepto digitū retrahēs oēz tētationē a sacerdote fugauit. Predictus aūt ānullus adhuc dicit ī ei⁹ digito apparere. Alibi tū legit: q; cū ecclesia btē agnetis rueret: papa q dā sacerdoti dixit se sibi velle quādā spōsā custodiendā ⁊ nutriēdā. s. eccl'iaz sācte agnetis cōmittere. Dansq; ei ānullū iussit vt dictā imaginē despōsaret: quā illa extēdēte et rekhēte digitū despōsauit. De hac virgie dicit Ambro. ī libro de virgib⁹. Hanc senes: hāc iuuenes: hāc pueri canāt. Nemo ē laudabilior: ās q ab oīb⁹ laudat. Quot hoies tot preconēs q martyrē ꝑdicāt dū loquūtur. Stupete vniuersi: q; iā diuitatis testis extiterit: q adhuc arbitrati sui per etatē esse non posset. Fecit deniq; vt ei de deo crederet: cui de hoie adhuc non crederet: q; qđ vltra nām est hoc de auctore nature est. Nonū martirij genus nōdū idonea pene ⁊ iā nata victorie: certare difficil': habilis coronari. magisterū vtut; iplenit: que nōdū indicū habebat etatis. Non sic ad thalamū nupta ꝓperaret vt ad supplicij locū leta succesſu: gradu festina vgo ꝓcessit. Ite ambro. ī prefatōe. Beata agnes generositatis oblectamēta despiciēs: celestē meruit dignitatē societatis humane vota cōtemnens: eterni regis est sociata cōfortio: preciosam mortem pro christi confessione suscipiens simul est ei facta conformis.

¶ De nomine sancti Vincentij.

VIncenti⁹ dicit ās si Vicij mecēdes vl' vices icēdia: vel victoriā tenēs. Ipse enī icēdit .i. cōsūpsit vicia p carnis mortificatiōem vicit icēdia supplitioꝝ p ꝑstātē penaꝝ ppessiōez. Victoriā tenuit mūdi p ipi⁹ despectōez. Vicit. n. tria que erant in mundo. s. falsos errores: inūdos amores: mundanos timores. quos vicit p sapiaz mūditiā ⁊ ꝑstātiā: de qb⁹ dic Augustin⁹. Vt cū oīb⁹ erroris amoribus ⁊ timoribus vicat hic mīdus: scōz martyria docent ⁊ docuerūt. Et⁹ passionem quidam beatum augustinum asserunt cōpillasse: quā prudenti⁹ versibus luculenter exequit.

¶ De sancto vincentio.

VIncentius nobilis gñe: sz fide ac religiōe nobilior bti Valerij epi diacon⁹ fuit Cui eps: q; ipeditionis erat lingue vices suas gmiserat ⁊ ipse oīoni ⁊ cōtēplatōi vacabat. Jussu igitur Datiani ꝑsidis valētia trahūt: ⁊ diro carceri mācipāt. Cūq; eos p fame pena dfeciſſe crederet: eos suo aspectui iussit astare: quos cū sanos cerneret ⁊ gaudentes iratus ī hāc vocē prorupit. Quid dicis tu Valeri: q sub noie religionis ꝑ decreta ꝓcipū facis? Cū aūt brūs valeri lenius rideret dixit ei Vicēti⁹. Moli pi⁹ venerabilis ās mēte timida submurmurare: sz libera voce exclama. Si g⁹ iubes pi⁹ scē nīsis iudicē aggredior. cui ille. Jandudū tibi fili carissime loqndi curā cōmisera: ⁊ nūc ꝑ fide q astam⁹ risa cōmitto. Tūc vincentius cōuersus ad Datianū. hactenꝰ inqt a te sermo de negāda fide peroratus: sz nefariū apud xp̄ianos nōmen prudentiā cē cognosce ditatis cultū abnegādo blasphemare. Tē iratus Datian⁹ epz ī exilū mitti ꝓcepit. Vicentiū vo tamq; gtumacē ⁊ pſūptuosū inuenē vt ei⁹ exēplo alij terreāt: ī eculeo distēsū mēbris oīb⁹ dissipari. Cūq; corpore totus dissipare ait Datianus. Dic mihi vincēti vbi nūc tuū miserrimū corpus cōspicis? At ille subridēs ait. Hoc est qđ sp optaui ⁊ vot⁹ oīb⁹ gcepiui. Tūc irat⁹ pses cepit ei oīa genera tormetorū minari: nīsi ei assensū ꝓberet. cui Vicēti⁹. O felicē me: quo mihi irasci graui⁹ putas ī eo meli⁹ incipis misereri. Jnsurge ergo miser. ⁊ toto malignitatis spū debachare: videbis me dei ỽtute plus posse dū torq̄or ās possis ipe q torqueris. Ad hoc ꝓses cepit clamare: ⁊ carnifices virgis ⁊ fustib⁹ verberare: ⁊ ait Vincenti⁹. Quid dicis Datiane? Ecce tuispse me vidicas de apparitoribus meis. Tē pses amēs fēus dixit carnificib⁹. Miserrimi nihil facitis: cur deficiūt manꝰ vre? Adulteros ⁊ patricidas vincere potuistis: vt nihil iter illata supplicia celare posset: ⁊ nūc solus Vincētius vra potuit superare tormēta. Tunc carnifices pectines ferreos vsq; ad itima costarū fixerūt ita vt de toto ei⁹ corpore sanguis effluer et: ⁊ solut; costarū cōpaginib⁹ viscera ī tra paterēt: ⁊ ait Datianus. Cōmisere tui Vicēti vt possis tā pulchrā recuparе inuētutē: ⁊ ea q̄ supersūt lucrari tormēta. Et ait Vincēti⁹. O venenosa diaboli lingua. tormenta tua nō timeo: sz hoc solū valde metuo: q; te mihi fingas velle miseri. Maz quo te magis iratum video: co.

amplius ⁊ magꝭ exulto. Nolo vt aliqd minuas de supplicijs vt te victū i oib⁹ fatearis. Tūc ex ceculeo depositꝰ ad ignis patibulū ē raptꝰ moras carnifi. cū arguēdo ad penā alacriter pperabat. Craticulā ergo spōte cōscēdēs ibidē assāt: exurit: ⁊ cremat mēbrisq; oib⁹ vnci ferrei ⁊ ardētes lamine iiguntur. Dūq; sāguine flāma respgit: vulnera vulnerib⁹ ipiūmūtur. Sal iisup i ignē spargit: vt i corpus ei⁹ vndiq; vulneratū resiliēs: stridētib⁹ flāmis cru deli⁹ cōburat. Jāq; nō ad artus ꝫ ad viscera tela iaciunt. Jāq; itima viscera de ei⁹ corpore extra la bunt. iter hec ille manet imobilis: ⁊ sursū erectis luminib⁹ dūm pcat. Cūq; ministri hec Datiano retulissent: heu ait Datian⁹ vicimini: ꝫ tā nūc vt i pena diuti⁹ vinat ipm teterrimo carceri icludite. ⁊ ibi testas acutissimas cōgerite: pedes eius ligno a stigite: sine oi humano solatio extensū sic sup testas relingte: ⁊ cū defecerit nūciate. Fauēt ḡtot⁹ ministri i crudeles dño crudelitori. Sz ecce Rex p quo miles patit: penā cōmutauit i gloriā. Nā tenebre carcerꝭ ab imēsa luce expellunt: testarū aspi tas i oium florū suauitatē mutat: pedes dissoluūt. ⁊ angelorū solatio venerādo pfruit. Cūq; sup flo res cū angelis psallēs icederet: modulatio dulcis ⁊ mira suauitas foris pcul diffunditur. Sperterriti custodes cū p rimas carcerꝭ qō int⁹ erat vidissent ad fidē ꝫuersū sūt. Nec andiēs datian⁹ amēs fcūs ait. Et qd ei āpli⁹ faciem⁹? Ecce.n. victi sumus. Trāsferat ad lectulū ⁊ stramētis molliorib⁹ reponat: ne plus eū gliosū faciam⁹: si forte defecerit in tormētis: ꝫ poti⁹ recreat⁹ nonis iterū supplicijs puniat. Cū ig⁹ ad stratū mol iorē dportat⁹ cēt. ⁊ ibidē palulū genuiss tati spīū tdidit: circa annū dīi. 287. sub dioclitiano ⁊ maximiano. Quo audito datian⁹ vehemēter expauit: ⁊ se sic victū dolēs ait. Si nō potui cū supare vincētē punia vl' defuctū: ⁊ sic satia bor ō pena: ⁊ sic poterit mihi pcire victoria. Jus su ergo datiani corp⁹ ei⁹ i cāpū ab aurib⁹ ⁊ bestijs ꝺuorādū exponit: ꝫ stati āgelorū custodia pmunit ⁊ itactū a bestijs pstat. Deniq; corp⁹ iglunici dedit⁹. alias aues se maiores ipetu alarū abegit: ⁊ lu pū occurrētē morsib⁹ ⁊ clamorib⁹ effugauit. Qui re flexo capite i aspectu corpis sacri fix⁹ cernit: vtpote q ibidē āgelorū custodiā mirabat. Qō audiens datian⁹ ait. vt puto nec defucū potero supare. Ju bet ergo corpi ei⁹ igētē molā alligari ⁊ i pelago pis ci. vt qō i tra a bestijs ꝫsumi ñ potuit saltē in pela go a marinis belluis deuorēt. Manteigt corp⁹ ei⁹ i pelag⁹ deferētes submergūt: ꝫ ipis nautis veloci⁹ littora corp⁹ petit. Qō a qdā matrona ⁊ qbusdā alijs ipso reuelāte inuenit ⁊ eis honorifice sepelit.

¶ De hoc martyre sic dicit Augustin⁹. Beat⁹ vicē ti⁹ vicit i ybis: vicit i penis: vicit i cōfessione: vicit i tribulatōe: vicit exust⁹: vicit sūmersus: vicit ort⁹: vicit mortu⁹. Jtē torq̄tur vincēti⁹ vt exerceat: flagellat vt erudiat: tūdit vt solidet: exurit vt purget Ambrosi⁹ i pfatōe queq; de ipso sic ait. Torquet vincēti⁹ tūdit flagellat: ⁊ exurit: ꝫ inict⁹ p sancto noīe anim⁹ nō ꝫcutit plus ardēs igne celi q̄ ferri: plus nocuit timore dei q̄ seculi: plus voluit place re deo q̄ foro: plus dilexit mori mūdo q̄ dño. Jtē Augustin⁹. Ani oculos nostros mirādū spectaculū ꝫstitutū ē. Judex iniquus: tortor cruent⁹: martyr i uict⁹: crudelitatis pietatisq; certamen. Prudenti⁹ quoque q claruit tpe theodosij seniorꝭ: qui cepit anno dīi. 387. ipm datiano rndisse ait. Torqueta: carcer vngule: stridēsq; flāmis lamia: atq; ipa penarū vltima mors: christianus ludus ē. Tūc datianus. vinctū retortū brachijs sursū ac deorsū extendite: donec ꝫpago ossiū diuulsa mēbratiz cre pet: vt p lacunas vulnerū iecur refectum palpitet Ridebat hic miles dei manus cruētas icrepans: q̄ fixa ñ pfūdi⁹ traret art⁹ vngula. Cū cēt i carce re āgelus dixit ad eū. Exurge martyr iclyte exurge secur⁹: exurge ⁊ alimis cētib⁹ nr̄ sodalis addere. O miles inictissime fortissimorū fortior. Nā tenpes ⁊ aspa tormēta victorē tremūt. Exclamat ptudēti⁹. Tu solus orbis iclyte: solus brauij duplicz palmā tulisti: tu duas sil'pasti laureas. ¶ De.s. Basilio.

Basilius venerabilis eps ⁊ doctor pcipuus: cui⁹ vitā scripsit amphiloti⁹ Jeconi eps. ignte sanctita tis extiterit cuidā heremite note. Effrē i visu monstratū ē. Cum.n. dictus Effrē in extasi posit⁹ eēt vidit colūnā ignis cui⁹ caput vsq; ad ce lū ptingebat: ⁊ voce desup audiuit dicentē. Talis ē magn⁹ basilius: q̄lis hec colūna ignis quā cernis. Veniēs igit i ciuitatē i die epiphanie vt tātū virū videre posset cū vidissꝫeū stola cādida idutū cū cle ricꝭ suis venerabl'r pcedētē: ait intra se. Ut video i vacuū laborauī. Jste.n. cū i tali honore sit positus nequaq; talis pōt cē quēadmodū cogitabaz. Nos .n. q portauim⁹ pōdus diei ⁊ estus nihil tale ꝫsecuti sum⁹: ⁊ hic cū i tali honore ⁊ costipatōe posit⁹ sit colūna ignis ē. Miror ista: Basilius igit in spū hoc vidēs fece ad se eū introduci. Qui cū introduct⁹ esset vidit linguā ignēā p os eius loq̄ntez. Et ait Effrē. vere magn⁹ basil⁹: vere colūna ignis basi lius: vere spūs scūs loq̄t p os ei⁹. Dixitq; ei effrē. Obsecro domine vt mihi impetres q̄ grece lo quar. cui Basilius. Rem difficilē postulasti. Pro eo tamen orauit ⁊ cōtinuo grece loqui cepit. Quidam alius heremita videns Basiliū alias i ponti ficali habitu pcedētē eū despexit: indicans eum in corde suo: q̄ in tali pompa delectaretur. Et ecce vox facta est ad eū dicens. Tu ampli⁹ delectaris in palpādo catte tue caudā q̄ delectetur Basili⁹ in apparatu suo. ¶ Valēs iperator fauto: arriano rū: ecclesiā quādaz a catholicis abstulit ⁊ arrianis dedit. Ad quē accedēs Basilius ait. Impator scri ptū ē. Honor regꝭ iudiciū diligit. Et iterū. Judici um regis iusticia. Et cur cor tuū iperauit: vt eatho lici ejicerentur de ecclesia ⁊ daretur arrianis? Cui imperator. Iterum ad contumelias reuerteris? O basili si decet te. ille. decet me p iusticia ēt mori Tūc demosthenes pfect⁹ epistolarū ipatoris: fau tor arrianorū ⁊ loq̄ns p eis fecit barbarismū. Cui ait basil⁹. Tuū est de pulmentarijs regꝭ cogitare: nō dogmata diuina decoq̄re. Qui mox cōfusus ta cuit. Dicit imperator basilio. Vade ⁊ iudica inter

ēos sz non sm̄ imoderatū amorē pop̄li. Abiēs g̃ dixit coz̄ catholicis ⁊ arrianis vt fores eccl̄ie cl̃a derent ⁊ vtriusqz ptis sigillo munirent: ⁊ ad quoz̄ oiones apirent: sua cēt. Qd̃ cū oīb̄ placuisset: oā tibus arrianis trib̄ dieb̄ ⁊ noctib̄: ⁊ veniētes ad fores eccl̄ie nō sūt apte. Tūc Basili⁹ pcessione ordinata venit ad eccl̄iā ⁊ fcā oratione: leni ictu de bacculo pastorali fores tetigit dicēs. Tollite portas pricipes vras ⁊ eleuamini porte eternales. ⁊c. ⁊ ꝫtinuo sunt aperte. Et itrātes deo gr̄as reddiderunt: ⁊ reddita est eccl̄ia catholicis. ¶ Fecit autē iperator pmitti mlta Basilio: vt i hist̄ia tripartita legit: vt sibi ꝓcūret. ⁊ ille. ¶Paceris ista cōueniunt. Nā q diuinis assignant eloquijs corūpe in diuinis dogmatib̄ nec vnā sillabā patiunt. Tūc ip̄ator idignat⁹: vt ibidē dicit: dū de ei⁹ exilio sūtā vellet scribere: pm⁹ sed⁹ tert⁹ calamus fract⁹ est. Deinde tremor magn⁹ cius manū imasit: vñ idignat⁹ cartā fregit. ¶ Ur qdā venrabil̄ noie Eradius filiā vnicā hēbat: quā ꝓsecrare dño dispone bat. Sz diabolus humani gn̄is inimic⁹ hoc aduertens: vnū de seruis p̄decī Eradij in amorē p̄.elle plurimū inflāmauit. Verū cū ipole cerneret: vt ipse q seru⁹ erat i amplexus tā nobilis puelle accedere posset: ad vnū de maleficis accessit: ꝑmittēs ei multā pecunie qātitatē si ad hoc cū illare vellet. cui dixit malefic⁹. Ego hoc agere nō possū. Sz si vis mittā te ad diabolū meū dñz ⁊ si feceris ea q̄ ipse tibi dixerit: tuū desiderium obtinebis. ⁊ dixit iuuenis. Quecūqz dixeris mihi faciā. Ille ergo malefic⁹ epl̄az ad diabolū fecit: ⁊ cā per demū iuuenez in hec vba trāsmisit. Cū qdē mi die oz me festinā ter ⁊ sollicite quoscūqz xp̄ianoz̄ religiōe abstrahere: ⁊ tue adducere volūtati: vt ps tua quotidie multiplicet: misi tibi hunc iuuenē cupiditate i talē puellā exarsū: ⁊ postulo vt suū desideriū assequat: vt ⁊ i isto glier: ⁊ alios tibi de cetero valeā aggregare. Et dans ei epl̄az dixit. Vade ⁊ tali hora noctis sta supra monumētū gentilis: ⁊ ibidē demones acclames: ⁊ hanc chartā in aerē eralta ⁊ stati aderunt tibi. Qui vadens demones inocabat: ⁊ chartā p aerē ei⁹ciebat. Et ecce adest p̄nceps tenebraz. rū vallat⁹ multitudine demonioz̄: q cū epl̄az plegisset ait ad iuuenē. Credis i me vt tuā cōplea voluntatē: q ait. Credo dñe. cui diabolus. Abnegas chr̄m tuū: q ait. Abnego. dixit diabolus. ¶Perfidi estis xp̄iani: q: qñ qdē mei opus hētis ad me venitis: qñ āt desideriū vestrū assecuti estis stati me negatis: ⁊ ad xp̄z vestrū accedit is: ille āt q: clemētissimus ē suscipit vos. Sz si vis vt tuā cōpleā voluntatem fac mihi manu tua scriptū: quo ꝓfitearis te abrenūciare xp̄o: baptismati: ⁊ xp̄iane pfessioni: ⁊ me⁹ sis seru⁹ ⁊ mecū i iudicio ꝺdēnādus: q statim manu ꝓpria scriptū fecit q̄l xp̄o abrenūciaret: ⁊ se seruituti diaboli māciparet. Cōtinuo igit diabolus accersiuit spūs q erant sup fornicatōez inbens eis vt ad p̄dictā puellā acced erēt: ⁊ cor ei⁹ i amorē iuuenis inflāmarēt. Qui accedētes cor ei⁹ adeo accē derunt: vt puella se i terrā p̄icere t: ⁊ ad p̄ez suū lamētabil̄r exclamaret: miſere mihi p̄ miſere mihi: q: dire torquēor pp amorē talis pueri nfi. Ad. fere viscerib̄ tuis ⁊ paternū amorez mihi oñde: ⁊ puero quē amo: ⁊ p quo crucior me ꝯiūge. Si āt post modicū me moriturā videbis: ⁊ p me in die iudicij rōnē reddes. ¶Dī āt cūctans dicebat. ¶Deu me miserū qd ꝯtigit misere filie mee. Quis meuz thesaurū furat⁹ est: Quis dulce oculoz̄ meoz̄ lumen extinxit: Ego te volebā celesti spōso cōiūgere ⁊ p te saluari putabā: ⁊ tu i amorē lasciuie ifamisti. Sine filia vt te sicut disposui dño ꝯiūgā: ne ducas senectutē meā cū dolore ad iferos. Illa aūt clamabat dicēs. ¶Dī mi aut cito desideriū meū cōple aut moriturā post modicū me videbis. Cū illa igr̄ amarissime fleret ⁊ ḡsi ifan: ret: p̄ ei⁹ i magna desolatione posit⁹ ⁊ amicoz̄ cōsilijs decept⁹ suā volūtatē cōplenit: ⁊ eā puero i vxorē dedit: ac vniuersā substātiam sibi tribuit dicēs. Vade filia vere misera. Cū ergo ifirmat pmanerēt: inuenis ille eccl̄iā nō introibat: nec sibi crucis signaculū faciebat: nec deo se recōmēdabat. Vñ hic notat⁹ ē a nōnullis q vxori sue dixerūt. Scis q: vir tu⁹ quē tibi elegisti xp̄ianus nō ē: nec eccl̄iaz igredit. Qd̃ illa audiēs vehemēt extimuit: ⁊ humo se pternēs vngulis seipsā discerpēs: pect⁹ suū ꝯtudere cepit ⁊ dñe. ¶Deu mihi misere: cur nata sū aut ꝯtinuo rapta nō sū: Quz ergo viro suo q̄ audierat rettulisset: ⁊ ille neḡqz rē sic eē assereret: sz oīo falsū qd̃ ipa audierat affirmaret. Illa ait. Si vis vt credā tibi ego ⁊ tu cras eccl̄iā igrediamur. Videēs ille q: latere nō posset: narrauit ei totū ordinē geste rei. Qd̃ illa audiēs vehemēt igemuit: ⁊ ad btm̄ basiliū ꝓpauit: eiqz oīa q̄ viro suo ⁊ sibi ꝯtigerāt cnarrauit. Basili⁹ āt puerū vocās ⁊ oīa ab eo audiēs dixit ei. Vis fili reuerti ad dñz: q ait. Utiqz dñe: sz nō valeo: q: diabolo sū ꝓfessus: ⁊ Xp̄z abnegaui: ⁊ abnegatōi sz nec scriptū feci: ⁊ diabolo ip̄z dedi. cui basili⁹. ¶Nō ē tibi cure: benign⁹ n. ē dñs ⁊ te penitētē suscipiet. Et ꝯtinuo app̄hēdēs puerū signū crucis i ei⁹ frōte fec: ⁊ p tres dies cū reclusit: postea cū visitauit: ⁊ dixit. Quō te hēs fili: q ait. In magna sū dñe defectōe: nec suffero clamores eoz̄ nec troz̄es seu dilapidatōes. Tenētes. n. manu scriptū meū cānt me dicentes. Tu venisti ad nos: ⁊ nō nos ad te: ⁊ dixit scūs basili⁹. ¶Noli timere fili tātūmō crede. Dās qz ei modicam escā faciēsqz signū crucis iterū eū reclusit ⁊ p eo ora uit. ¶Post aliquot dies cū visitauit ⁊ ait. Quō te habes fili: Qui ait. p̄ a longe clamores eoz̄ ⁊ minas audio: sz eos nō video. Et dās ei iterū escā ⁊ signās ⁊ claudēs ostiū abijt ⁊ p eo ozauit: ⁊ q̄dragesimo die rediēs dixit. Quō te hēs: ¶Rndit. Bñ hēo scē dei: vidi. n. te hodie i visu pugnātē p me ⁊ diabolū vicentē. ¶Post hec eū eduxit: oēz clerū ⁊ religiosos ⁊ pplm̄ ꝯuocauit: ⁊ oēs p eo orare admouit. Tenēsqz manū pueri ducebat ad eccl̄iaz. Et ecce diabolus cū mltitudie dmonū ad eū vēit ⁊ visibil̄r app̄hēdēs puerū conabat eū rape ō manu ei⁹. Et cepit clamare puer. Scē dī adiuua me. Et tūc eū ip̄e ob⁹ ostātia aggressus ē: vt ēt sciū ipelleret ꝟbis pueri. Qui ait ad eū. Improbissime nō sufficit tibi pditio tua nisi ⁊ dī mei tētes plasma: Diabolus āt

dixit ad eū multis audientibus. ¶Preiudicas mihi o basili: Tūc oēs clamauerūt chyrieleison. Dixitq; ad eū basil⁹. Increpet te dñs diabole. q ait. piuā cas mihi basili. ¶Nō abij ego ad eum sz ipse ad me. Abnegauit xp̄m suū ⁊ p̄fessus est mihi. Ecce scriptū ei⁹ in manu habeo. q ait. ¶Nō cessabim⁹ orare donec scriptū reddas. Et orāte basilio ⁊ tenente ī celū manū: ecce charta p aerē delata ⁊ ab oīb⁹ visa venit ⁊ ipōita est in manib⁹ basilij. Quam ille suscipiens dixit puero. cognoscis has l̄as fratr̄? Et ille. etiā manu mea scripte sūt ⁊ frāgēs basilius scriptū pdurit eū ad ecclīaz ⁊ dignū eū fecit scō ministerio: ⁊ bñ ūstruēs ⁊ regulā sibi dans reddidit eū vxori sue. ¶Mulier q̄dā pct̄ā multa hns ⁊ ea in charta ꝙscribēs ī fine qdā grauē ꝙscripsit ⁊ scriptū ipz bto basilio tradidit: rogās vt p ea oraret ⁊ suis oīonib⁹ ipsa pcā deleret. Qui cū orasset ⁊ mulier chartā apuisset oīa pcā p̄ter ūstud grauē delēta inuenit. Que ait ad basilū. Miserere mei serue dei: ⁊ p hoc mihi idulgētiā ipetra: sicut p alijs ipetrasti. q ait ad illā. Recede a me mlier q; hō pctōr ego sū idigēs idulgētia sicut tu. Cū aūt illa ūstaret dixit ei. Vade ad scm̄ virū Effrē ⁊ ea q̄ postulas tibi poterit ipetrare. Que cū abiisset ad scm̄ virum effrē: ⁊ cur ad eū a scō basilio missa sit ītimasset: ille ait. Recede q; hō pctōr ego sū. Sz redi filia ad basilū: ⁊ q tibi p ceteris venīā ipetrauit: p isto quoq; ipetrare valebit. Festina cito vt cū viuū inuenias. Que cū ī ciuitatē veniss̄et ecce basili⁹ ad tumulū ferebat. Illa aūt post eū clamare cepit ⁊ dicere. Videat ds ⁊ iudicet iter me ⁊ te: q; nolens placare deū p me: ad aliū trāsmisisti me. Tūc piecit chartā sup feretrū ⁊ post modicū illā recipiēs ⁊ aperiēs illud pctm̄ penit⁹ deletū inuenit. Sicq; ipsa ⁊ oēs q aderāt deo īmēsas grās reddiderūt. ¶Ante āt q̄z vir dei migraret a corpore posit⁹ in ifirmitate q̄ ⁊ mortu⁹ ē: quēdā iudeū noīe ioseph medicinali arte valde pitū: quē vir dei multū diligebat: eo q; se illū quersurū puidebat ad fidē: q̄si opa ei⁹ idigeret vocauit. Ille vero eius pulsū tāgēs ⁊ ex tactu mortē in tribus cē cognoscēs: dixit familie. Que ad sepulturaz necessaria sūt pparate: q; ztinuo morieť. Qō basilius audiēs dixit ei. Nescis qd dicis. Cui ioseph. Crede dñe q; sol cum sole occidet hodie. Idest tu sol cū sole occides hodie. Cui dixit basil⁹ qd dices si nō moriar hodie: cui ioseph. nō est possibile dñe. Et basil⁹. Et si ī crastinū vsq; ad horaz sertā supuixero qd facies: Et ioseph ait: si vsq; ad illā supuixeris horā vtiq; ego moriar. Et basilius etiaz moriaris pctō: vinas aūt xp̄o. ⁊ ille. Scio qd dicis. si vsq; ad illā horā supuixeris faciā qō hortaris. Tūc btūs basil⁹ licet ſm nāz illico moriturꝰ cēt: a dño tñ mortis iducias ipetrauit: ⁊ vsq; crastinū in horā nonā vixit. Qō ioseph videns ⁊ stupēs in xp̄m credidit. Basilius aūt virtute animi ībecillitatē corporis superās de cubili suo surrexit: ⁊ ecclīā ingrediēs cū suis p̄pīis manib⁹ baptizauit. ¶Postea vero ad lectulū suū rediit: ⁊ statiz spīm deo feliciter reddidit. Floruit circa annū dñi. 370.

¶De bto ioāne elemosynario.

Ioannes el'ynari⁹ p̄iarcha alexādrin⁹ quadā nocte in oratione p̄sistēs: vidit quādā puellā pulcherrimā sibi assistētē ⁊ coronā olinarū ī capite baiulātē. Quā ille videns nimū stupefactus q̄ cēt exq̄sit: ⁊ illa. Ego sū mea q̄ dei filiū de celo adduxit me sponsā accipe ⁊ bū tibi erit. Intelligēs ergo p olinā meaz designari ab illa die fcūs est sic misericors vt eleymō. i. el'ynari⁹ vocaret. ¶Paupes aūt suos dños sp appellabat: ⁊ ide hospitalarij hnt ēt vt paupes dños suos vocēt. Oēs igit̄ suos famulos quocunq; eiszq; dixit. Ēūtes p totā ciuitatē cōscribite mihi vsq; ad vnū oēs dños meos. Illis vo nō itelligētib⁹ dixit. Ques vos egenos vocatis: istos ego dños ⁊ auxiliatores pdico. Isti. n. nobis vere auxiliari ⁊ celeste regnum donare poterunt. ¶Volēs hoies ad el'ynā ītare narrare cōsuerunt q; paupib⁹ semel se ad solē calefaciētib⁹ ceperunt inicē de el'ynatorib⁹ cōferre ⁊ bonos collaudare: ⁊ malos vituparе. Erat aūt qdā theloneari⁹ noīe Petr⁹ dines valde: ⁊ ꝑpotēs: sz nimis paupibus īmisericors: q; ad domū suā accedētes cū idignatione nimia repellebat. Cū ergo nullus illoꝝ inētus fuisset q el'ynā ī domo sua recepisset: vn⁹ illoꝝ dixit. Quid vultis mihi dare si ego hodie ab eo el'ynā accipiā: Et faciēs cū eis pactū: domū ei⁹ venit: ⁊ el'ynā postulauit. At ille domum reuertēs: ⁊ pauperē p̄ foris⁹ videns: cū mācipiū ei⁹ panes siliginis ī domū deferret: ille lapidē nō inueniēs panē vnū siliginis arripuit: ⁊ cū furore eaz inde pcussit: quē ꝑcussus accipiens paup ad socios rediit: ⁊ q̄ de manu ei⁹ el'ynā accepit īdicauit. ¶Post duos dies īfirmat⁹ ad mortē vidit se añ iudiciū stare: ⁊ mauros quosdā sup staterā ei⁹ mala appēdere: ex altera aūt parte statere qdā dealbati tristes stabant eo q; nihil qō ibi apponerēt inuenire valebāt: tūc vn⁹ eoꝝ dixit. Vere nihil hēm⁹ nisi vnū panē siliginis quē añ duos dies Xp̄o dedit coactus. Quē dū sup staterā ponerēt eq̄litas vt sibi videbaťr fcā ē. Dixerūt ergo ei. Adauge ad siliginē hāc: aliogn te mauri apphēdēt. Euigilās aūt ⁊ liberat⁹ dicebat. ¶Dape. Si vna siligo qnā p furorē iactauit ita ꝑfuit: q̄z to magis oīa sua idigētib⁹ elargiri: ¶Quadā igit̄ die cū optimis vestib⁹ idut⁹ p viā pgeret qdā nau frag⁹ ab eo vestimētum postulabat. Cōtinuo aūt ille ꝓcioso vestimēto se expolianit: ⁊ illi dedit. Qō ille accipiēs stati vēdidit. Cū āt theloneari⁹ rediret: ⁊ vestimētū suspēsū videret cōtristat⁹ ē valde adeo vt nec cibū sumere vellet diēs. Qūm non fuit dign⁹ vt mei memoriā hr̄et egen⁹. Et ecce dū doꝝmīret vidit quēdā sup solē fulgētē: ⁊ sup caput crucē ferētē: ⁊ hītē indutū vestimētū qō dederat egeno: ⁊ dicebat sibi. Quid ploras petre' Qui cū cām sue tristicie sibi dixisset: ille ait. Cognoscis hoc' Et ille. Etiā dñe: ⁊ dns ad eū. Illo ego vestiꝰ exquo mihi dedisti: et grartias ago bonē voluntati tue: quoniaz frigore affligebar: ⁊ cooperuisti me. In se ergo reuersus cepit egenos beatificare ac dicere. Tenuit dominus: non moriar donec fiam vnus ex eis. Dans ergo pauperibus q̄ habebat: ⁊ accersito

ndtario suo dixit ei. Secretū volo tibi cōmittere: qō si ꝓpalueris: aut si me non audieris barbaris vēdā te. Dāsqz ei decē libras auri dixit ei. Vade ī scāz ciuitatē ⁊ merces tibi eme. ⁊ me alicui xpiano vēde: ⁊ pauperib⁹ p̄cia tribue. Illo aūt recusante dixit ei. Si me nō audieris ego barbaris vēdā te. Ducēs ergo eū vt dixerat cuidā argētario vestib⁹ sordidis ādutū tanqz suū suū vēdidit ⁊ triginta nūmismata ide accipiēs pauperib⁹ erogauit. ℣Petr⁹ ergo oīa officia vilia faciebat: itaqz ab oīb⁹ ꝓtēnebaf ⁊ ab alijs suis freqnter pcutiebaf: ⁊ etiā iam amēs appellabaf. Dūs aūt sibi frequenter appare bat: ⁊ vestimēta ⁊ alia oūdēs ipm ꝓsolabaf. Verū ī peratore ⁊ vniuersis de amissione tāti viri dolentib⁹: qdā vicini ei⁹ a ꝯstātinopoli ad visitādū loca scā venerūt ⁊ a dño ipsius ciuitati: cū p̄ādere sibi adiuicē ī aure dixerūt. qz filius ē puer iste dño petro thelonario. Et curiose respiciētib⁹ vn⁹ dixit. Vere dñs petrus ē. Surgā ⁊ tenebo eū. Qō ille aduertēs latenter fugit. Erat aūt ostiari⁹ surdus ⁊ mutus q p signū ostū aperiebat. Cui petrus vt sibi aperiret nō signis: sz vbis iperauit. Et ille ꝓtinuo audiens ⁊ loqlam recipiēs sibiqz rndēs ei aperuit: ⁊ domū regrediēs cūctis de ei⁹ loqla mirātibus dixit: Ille q cognā faciebat exit ⁊ fugit: sz videte ne dei sit ſnus. Cū.n. mihi dixit. tibi dico aperi: mox ex ore ei⁹ flāma exist q̄ linguā ⁊ aures meas tetigit: ⁊ ꝓtinuo audirū ⁊ loqlā recepi. Et exiliētes vniuersi ⁊ ꝓcurrētes post eū: ipz ampli⁹ inuenire nō potuerūt. Tūc oēs de domo illa pnīaz egerūt: eo q̄ talē virū sic viliter tractanerūt. ¶ Monachus qdā vi talis nolē volēs scm̄ Joānē tētare si posset sibi ver bis psuaderi ⁊ ad scādalū facile iclinari. Ingrediens ergo ciuitatē oēs publicas meretrices ꝓscripsit. Intrabat ergo ad illas p ordinē dicēs cuilibet Dona mihi nocte istā ⁊ noli fornicari. Ipse aūt domū ei⁹ itrās ī angulo flexis genibus tota nocte in oīone stabat ⁊ pro illis orabat ⁊ postea mane exibat cuilibet p̄cipiēs ne alicui renelaret. Una aūt vitā ei⁹ manifestauit. Que stati orante sene a demone vexari cepit. Cui oēs dicebāt. Reddidit tibi deus qō merebaris: qm̄ mētita es. Ut fornicet.n. īgredi tur pessim⁹ iste ⁊ nō ꝓpter aliud. Uespere aūt scō dicebat p̄dict⁹ Uitalis cūctis audictib⁹. Volo ire q̄ talis dña expectat me. Multis vero illū criminantib⁹ rndebat. Nūqnid ego nō habeo corpus vt oēs: aut monachis solū irat⁹ ē ds: Vere ⁊ ipsi homines sūt vt ceteri. Dicebāt aūt qdā. Accipe tibi mulierē vnā abba: ⁊ muta habitū vt nō scādalizes hoies alios. Ille aūt fingēs se iratū dicebat. Vere nō andiā vos ite a me: q vult scādalizare scādalizet ⁊ det de frōte ī parietē. Alungd iudices ꝓstituti estis sup me a deo: ite ⁊ de vobis curaz habete: vos p me nō reddetis rōnē. hec cū clamore dicebat. Cūqz ad btūm Joannē grimonia deferret: cor ei⁹ ds induraūit ne his fidē adhiberet. Depcabaf aūt deū vt post mortē suā opus suū alicui renelaret vt nō iputaref in pctm̄ his q de eo scādalizabanf. Multas igit̄ de p̄dictis mulierib⁹ ad ꝛuersionē pduxit: ⁊ in monasterio plurimas collocauit

¶ Quodā mane dū ab vna illarū egrederef obuiauit ei qdā ingrediēs ad fornicādū cū ea. Dāsqz ei alapā dixit. Usqquo pessime non emēdas te ab his tuis īmūdicijs: Et ille. Crede mihi accipies a me talē alapā vt tota Alexādria ꝛgreget. Et ecce postmodū diabolus in spē mauri sibi alapaz dedit dicēs. Hec ē alapa quā mittit tibi abbas Uitalis ⁊ statiz a demonio vexaf: ita q̄ ad voces ei⁹ oēs currebant. Sz tū penitēs p ei⁹ oīonē liberatus ē. Uir aūt dei morti appropinquās hāc scripturā relīqt. Nolite aū tps iudicare. Mulierib⁹ aūt ꝓfitētib⁹ q̄ faciebāt oēs glificabant deū: ⁊ pcipue. b. Joannes dicēs. Utinā alapā qnā ille accepit: accepisse ⁊ ego

¶ Quidā panp in habitu pegrini ad Joānē venit ⁊ ab eo elemosynā postulauit. At ille vocato dispēsatore dixit: Da ei sex nūmismata. Queille accipiēs ⁊ abiēs habitū mutauit ⁊ iterū ad p̄giarchā rediēs ab eo elemosynā postulauit. Ille aūt dispēsatore vocato dixit. Da ei sex aureos: quos cū sibi dedisset: ⁊ ille abijsset dixit ei dispēsator. ℣per oīones tuas pater iste idē hodie mutato habitu bis ac cepit. Btūs aūt ioānes q̄i hoc nescire dissimulauit Iterū ille tertio habitū mutās ad. b. Joānē venit ⁊ elemosynā postulauit: tūc dispēsator. b. Joānem tetigit innues q̄ ille cēt. Cui btūs Joānes rndit. Vade ⁊ da ei duodecim nummismata: ne forte sit dūs me⁹ ihesus xp̄s q tētare me velit: vtrum possit hic plus accipere q̄z ego: tare. ¶ Quadā vice cuz patrici⁹ qdam pecuniā ecclesie in mercationibus ponere vellet ⁊ patriarcha nullaten⁹ cōsentiret: sz pauperib⁹ eā dispēsare vellet ambo plurimū cōtēdētes irati abinuicē recessērūt. Aduenīēte hora vndecima mādat patriarcha p archipb⁹ byterū patritio dicens. Dñe sol ad occasum est. Qō ille audiēs lachrymis infusis ad eū venit ⁊ venīā postulauit. ¶ Cū qdam suus nepos a quodā tabernario grauē iniuriā audiuisset ⁊ ex hoc patriarche la mētabiliter conqrēs nullatenus cōsolari posset: patriarcha rndit. Et quō est ausus aliqs tibi cōtradicere: ⁊ os suū cōtra te aperire: Crede fili mee paruitati q̄m faciā ī eo hodie talē rē vt tota alexādria miret. Qō audiēs ille cōsolationē recepit: putans q̄ eū faceret vehemēter ẏberari. Uidēs ioānes q̄ ꝓsolationē recepisset pedes ei⁹ osculatus ē dicēs. Fili si vere nepos mee humilitatis existis ꝓparā tē ⁊ flagellari ⁊ cōuitia pati ab oībus. Uera.n. cognatio nō ex carne ⁊ sanguine: sz ex virtute mētis agnoscit. Cōfestim igit̄ p illo hoie misit ⁊ ab oī pē sione ⁊ tributo liberū ē fecit ⁊ oēs audictes mirati sūt ⁊ itellexerūt hoc ē qō dixerat: faciā ī eū talē rē vt tota alexandria miret. ¶ Audiēs p̄iarcha cōsuetudinē ē q̄ mox vt iperator coronat⁹ ē cōfestim monumētorū edificatores sumūt quatuor vel qnqz minutias marmorū pusillas diuersi colorīs: ⁊ ingrediētes ad imp̄atorē dīt. De q̄li marmore vel metallo iubet imp̄iū tuū sibi fieri monumētū: Imitat⁹ hoc monumētū fieri p̄cepit: sz tū vsqz ad obitū suū illud imp̄fcū manere p̄cepit. Ordinauitqz aliquos q ad eū celebri festiuitate cum clero p̄sisteret accederēt: sibiqz dicerēt. Dñe monumētum tuum

ipkaĩ ẽ:p:recipe vt consumeꝛ:eo ꝙ nescias q̃ hor:a fur veniat. ¶ Dives qdã cũ vidisset btũ Joãnẽ ĩ stratu viles pãnos hr̃e:eo ꝙ ceteros pauperibus erogasset:qdã valde pciosũ coopimẽtũ emit ⁊ btõ ioãni tradidit.Qui cuꝫ istud nocte sup se hr̃et tota nocte dormire nõ potuit:cogitãs ꝙ.ꝫoo.dñi sui de tãto pcio coopiri posset.Tota igit nocte lamẽtabat ⁊ dicebat.Quãti icenati:q̃zti ĩ foro pluuijs madefi̇ũt:quãti pre frigore dẽtib⁹ stridẽtes hodie dormierũt.Tu vero grãdes pisces deuorans ⁊ ĩ thalamo regescẽs cũ oĩb⁹ malis tuis: isup te cooptorio.ꝫ6. numismatũ te calefacis.Humilis Joãnes alia vice hoc nõ vestiet.Statiqꝫ fcõ mane illud vẽdi fecit ⁊ pciũ pauperib⁹ erogauit.Qõ audiens ille dives ipꝫ coopertoꝛiũ secũdo emit:⁊ btõ Joãni tradidit:rogãs vt ipꝫ deceto nõ vẽderet:ꝫ sup scipꝫ teneret.At ille istud accipiẽs iussit iterũ vẽdi.⁊ dñis suis pciũ erogari.Quod ille dives audiẽs iterum abijt ⁊ ipꝫ redemit ac btõ Joãni detulit:etꝙ gratulabũdus dixit.Videbim⁹ ꝙs deficiet:aut tu vẽdẽdo:aut ergo redimẽdo.Et sic suauiter q̃si diuitẽ illũ videmiabat dicens:ꝙ posset aligs intentione dandi paupib⁹ diuites talr expoliare nec peccat. Duo.n.lucrat talis:vnũ ꝙ aĩas illoꝛũ saluat.altero qm̃ er hoc mercedẽ nõ modicã accipiet. ¶ Volens btũs Joãnes hoies ad elemosynaꝫ ꝓuocare narrare ꝓsucuit de scõ Serapione ꝙ cũ amictum suũ pauperi tribuisset:⁊ alteri obuiãs q frig⁹ patiebat tunicã silr tribuisset:⁊ euãgeliũ tenẽs nudus sederet interrogauit cũ qdã dicẽs.Abba qs te expoliauit:Et demõstrãs euãgeliũ ipm dixit.Iste me expoliauit.Alias aũt aliũ pauperẽ vidẽs euãgeliũ ipꝫ vẽdidit ⁊ pauperi pciũ dedit.Qui dũ interrogaret vbi ipꝫ euãgeliũ hr̃et.Rñdit.Euãgeliũ ꝓcepit dicẽs.vade ⁊ vende oĩa q̃ habes ⁊ da pauperib⁹. Scipꝫ ergo habebã ⁊ scipꝫ vẽdidi ⁊ tradidi vt mãdabat. ¶ Cũ cuidã elemosynã petẽti dari ꝓcepisset .b. Joãnes gnqꝫ nũmos:idignat⁹ ille ꝙ maiorẽ sibi elemosynã nõ fecisset ꝙtinuo ad ꝙtumelias ipsi⁹ ꝓrupit ac ĩ ei⁹ faciẽ ꝙiciari cepit.Qõ ei⁹ famuli audiẽtes etiã in cũ volueruṫ irruere ac ipsuꝫ grauit cedere.Qõ.b. Joãnes oĩno ꝓhibuit dicẽs. Sinite frẽs:finite vt mihi maledicat.Ecce.n.habeo seragĩta annos blasphemãs ꝓ opera mea xp̃i ⁊ vnũ ꝙiciũ nõ portabo ab isto.Iussitqꝫ sacculuꝫ afferri:⁊ coꝛã ipso apponi:vt ide tolleret q̃ztũ vellet. ¶ Cũ populus lecto euangelio eccleſiã exiret ⁊ foris ociosis vbis vacaret:quadã vice post euãgeliũ p̃siarcha cum eis exijt:⁊ ĩ medio eoꝛũ sedere cepit.Oibus vero de hoc mirãtibus dixit ad eos. Filij vbi oues ibi pastoꝛ. Aut igit ĩtrate:⁊ ego vobiscũ ĩtrabo ⁊ ĩgrediar:aut manete hic:⁊ ego pariter manebo.Semel igit ⁊ bis hoc fecit:⁊ sic ppꝛ stare ĩ eccliа erudiuit. ¶ Cũ qdã iuuenis scimonialẽ quãdã rapuisset:⁊ clerici talẽ iuuenẽ coꝛã btõ ioãne erꝛobꝛarẽt:⁊ ipsũ excõmunicãdũ esse dicerẽt:vtputa q dnas aĩas pdiderat.i.suã ⁊ illius:cõpescuit eos btũs ioãnes dicẽs.Nõ sic filij:non sic. Oñdo vobis qꝛ ⁊ vos duo petã cõmittitis.ꝓmo qꝛ ztra ꝓceptuꝫ dñi facitis:q ait.Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimini.Scõ qꝛ nescitis ꝓ certo si vsqꝫ hodie peccẽt ⁊ non peniteãt. ¶ Frequẽt aũt exĩte btõ ioãne in oĩone ⁊ in extasi mẽtis posito talibus vbis cũ deo disputare audit⁹ ẽ.Sic sic bone iesu: ego dispgẽdo ⁊ tu ministrãdo videam⁹ qs vincaṫ. ¶ Cũ febre coꝛrept⁹ se morti appropinq̃re cerneret dixit.Gras tibi ago de⁹:qm̃ exaudisti miseriã meã rogãtẽ bonitatẽ tuã ne ĩuenirẽ moriẽti mihi nisi vnũ nũmisma remãsisse.Hoc igit pauperibus dari iubeo. ¶ Dositũ igit venerabile coꝛp⁹ ei⁹ in sepulchꝛo vbi coꝛpoꝛa duoꝛũ cpoꝛũ fuerãt tumulata:⁊ corpa illa mirabilr scõ Joãni cesserũt ⁊ locum mediũ vacuum dimiserũt.Ãn aũt paucos dies q̃ moꝛeꝛeṫ:cũ qdã mulier qõdã flagitiosissimũ pctm cõmisisset ⁊ nũq̃ ꝓfiteri auderet:dixit ei scũs Joãnes vt saltẽ illud scriberet eo ꝙ scribere sciebat: ⁊ sigillatũ ei afferret:⁊ ipse ꝓ ea oꝛaret.Qui illa assẽsit:⁊ pctm scribẽs diligenter sigillauit ⁊ btõ Joãni tradidit. Sꝫ post paucos dies btũs ioãnes ifirmatus ĩ dño requit.Illa vt audiuit illũ defunctũ se vitupatã ⁊ ꝓfusã putauit:credens ꝙ scriptũ alicui cõmisisset ⁊ ad man⁹ alteri⁹ deuenisset.Ad tumulũ igit sci ioãnis accessit:⁊ ibi vberrime flẽs clamabat dicẽs.Heu heu putãs ꝓfusionẽ vitare ꝓfusiocã sũ oĩb⁹.Cũq amarissime fleret ⁊ btũ Joãnem rogaret vt sibi oñderet vbi nã scriptũ suum dimisisset.Ecce btũs ioãnes ĩ hitu põtificali de tumulo ꝓcessit duob⁹ epis q secũ gescebãt hic ide vallatus:dixitqꝫ mulieri.Cur nos tãtũ ifestas ⁊ me ⁊ scõs istos q mecũ sũt gescere ũ pmittis:Ecce stole nr̃e lachꝛymis tuis madefcẽ sũt.ꝓꝛoꝛexitqꝫ sibi scriptũ suum sigillatũ vt pꝰus fuerat dicẽs ei.Vide sigillũ hoc ⁊ aperi scriptũ tuũ ⁊ lege.Qõ illa apiẽs pctm suũ oĩo deletũ inuenit:⁊ ibi talr scriptũ reppe rit.ꝓꝛopt Joãnẽ ſuũ meũ deletũ ẽ pctm tuũ.Sic qꝫ illa imẽsas deo gras rettulit:⁊ btũs ioãnes cum alijs duobus.episcopis ĩ monumẽtum rediit. Claruit circa annũ dñi.ꝫo5.tpe Foce ĩperatoꝛis.

¶ De cõuersione sci pauli apli.

Conuersio sci ꝓauli apli fcã est eodẽ anno quo xp̃us passus ẽ.⁊ Stephan⁹ lapidat⁹:anno non nãli ꝫ emergẽti.Nã xp̃s.8.cal.aplis passus ẽ.Stephan⁹ eodẽ ãno.ꝫ° die augusti a iudeis lapidat⁹ ẽ.ꝓaulus vo. 8° cal.februarij cõuersus ẽ.Quare aũt ei⁹ cõuersio pon⁹ q̃z aliorũ scõꝛũ celebraṫ triplex rõ solet assignari.ꝓrimo pp exẽplũ vt nullus q̃ztũcũq pctõꝛ desperet de venia: qñ tñ in culpa postmodũ cõspicit fuisse in gratia.Scõ ꝓpter gaudiũ.Sicut.n.ecclesia magnã tristiciã hũit ĩ eius psecutõe.ita maximã letitiã habuit ĩ eius cõuersione.Tertio pp miraculũ qõ.s.dñs i eo oñdit: dũ de seuissimo psecutoꝛe fecit fidelissimũ pdicatorẽ.Ei⁹ etiã cõuersio fuit miraculosa rõne efficientis:disponẽtis ⁊ patientis. Rõne efficientis.i.xp̃i q eũ cõuertit.Ibi.n.oñdit suã mirabilẽ potentiã in hoc ꝙ dixit:durũ est tibi cõtra stimulũ recalcitrare:⁊ ĩ hoc ꝙ ipsũ tã subito ĩmutauit. Vñ continuo ĩmutat⁹ rñdit.Dñe qd vis me facere:Augustinus super hoc verbo ait. Occisus agnus a lupis fecit

ágnos de lupis. Jã parat se ad obediẽdũz q ꝓius seuiebat ad pseqndũ. Scdo ei⁹ mirabilẽ sapiẽtiaz. Mirabilis.n.sapiẽtia fuit in hoc q ipsũ a tumore supbie deiecit oñdẽdo infirma humilitatẽ ñ sublimia maiestatẽ. Ego mgt sum iesus nazarenus ⁊c. Glo.ñ se deũ vl dei filiũ vocat: sz humilitatẽ mgt mee suscipe infirma ⁊ superbie tue squãmas depone. Tertia ibi oñdit suã mirabilẽ clemẽtiã q nota tur ex hoc: q ipm existẽtẽ i actu ⁊ volũtate pseqndi cõuertit. Licet.n.hẽret deformẽ effectũ: q spirãs minarũ ⁊c. ꝑuersũ conatũ q accessit ad ꝓncipes scerdotũ ⁊c. ꝗsi se ingerẽs. ꝑmitiosũ actũ. q: ibat vt vinctos pduceret i hierlm: ⁊ tõ eius iter pessimũ erat. ipm tñ mĩa diuina ꝙuertit. Scdo fuit miraculosa rõne disponẽtis. i. lucis q ipm ad ꝙuersionẽ disposuit. Ipsa.n.lux dicit fuisse subita ĩmensa ⁊ celica. Et subito mgt circũfulsit .i. circũquaq; fulsit eũ lux de celo. ꝑaulus.n.tria vicia in se habebat. ꝑrimũ erat audacia. qõ notat i hoc qõ dr. Accessit ad ꝓncipes sacerdotũ ⁊c. Glo.nõ vocat⁹ sz spõte zelo cõcitãte eũ. Scdm erat supbia. quod notat i hoc qõ dr. spirãs minarũ ⁊c. Tertium erat carnalis itelligẽtia. quã. s. i lege habebat. Ũi glo. sup illud. Ego sũ iesus ⁊c. Ego de⁹ celestz loquor quẽ mortuũ putas sensu iudaico: Ipsa igit lux diuina fuit subita vt audacẽ terreret. ĩmẽsa vt sublimẽ ⁊ supbũ in ima humilitatis ꝓsterneret fuit celica vt carnalẽ ei⁹ itelligẽtiam in celestẽ mutaret. Vel põt dici q illud disponẽs fuit in trib⁹. s. in voce aclamãte: i luce fulgẽte: ⁊ i vtute potẽtie. Tertio fuit miraculosa rõne patiẽtis. i. ipsius ꝑauli i quo facta ẽ cõuersio ipsa. In eo.n.hec tria miraculose exteri⁹ facta sũt. s. pstratio: obcecatio: ⁊ triduana icimatio. Est.n. pstrat⁹ vt erigak ꝙtũ ad dep̃fũ affectũ: Augu. ꝑostrat⁹ ẽ paulus: vt cecarek, cecat⁹ ẽ vt mutarek: mutat⁹ ẽ vt mitterek: missus ẽ vt ꝓ vitate pater. ẽ. Itẽ Augu. Elisus ẽ scuiẽs: ⁊ fact⁹ ẽ credẽs: elisus ẽ lup⁹ ⁊ factus ẽ agnus. elisus ẽ psecutor ⁊ factus ẽ ꝓdicator: elisus ẽ filius pditõis erect⁹ ẽ vas electõis. Est obcecat⁹ vt illustrarek ꝙtũ ad tenebrosũ itellẽm: Ũñ ⁊ i illo triduo quo mãsit cecat⁹ dr q doct⁹ fuerit euãgeliũ. Non .n. accepit illõ ab hoĩe neq; ꝓ hoiem: vt ipe testat: sz ꝓ reuelatõez iesu xpi. Augu. ꝑaulus dico verũ athletã xpi doctũ ab illo: vnctũ de illo: crucifixum eũ illo: ⁊ gloriosum i illo. Est i carne macerat⁹. vt ipsa caro disponat ad bone opatõis effectũ. Optime.n. deiceps cor⁹ eius ad oẽ opus bonũ disposi tũ ẽ. Ifã cfurire ⁊ abũdare sciebat: ⁊ vbiq; ⁊ i oib⁹ istitut⁹ erat: ⁊ oia aduersa libent sufferebat. Chry sostom⁹. Seculi tyrãnos ac pplos spirates furore velut quosdã esse culices existimabat: morte vero atq; cruciat⁹ ⁊ mille supplicia ꝗsi ludũ putabat cẽ puerorũ. Hec ãplectabat libent ⁊ magꝭ decorabat cathena vinct⁹: ꝗ diademate coronat⁹ ac libẽtius recipiebat vulnera ꝙ alij mũera. Vel ista tria dicunt fuisse i eo ꝓpria q fuerũt i ꝓmo parẽte. In ipo .n. fuit ꝙ deꝭ erectio: ⁊ eꝙ i paulo ad trã pstratio. In ipo ocl'orũ aptio ⁊ eꝙ i paulo ocl'orũ obcecatio. In ipso fuit mãducatio cibi vetiti. ⁊ eꝙ in ꝑaulo abstinẽtia cibi liciti.

¶ De.s. ꝑaula.

Paula fuit nobilissima matrona romanorũ: cui⁹ vitã. b. Hiero. cõposuit i hoc vba. Si cũcta corpis mei mẽbra vterent i linguas ⁊ oẽs art⁹ humanã voce resonarẽt: nihil dignũ sãcte ac venerabilis ꝑaule vtutib⁹ dicerẽ. Nobilis gñe: sz mlto nobilior sãctitate. ꝑotẽs quondã diuitijs: sz nũc xpi pauptate ilignior. Testor ⁊ iesuz ⁊ sãctos angelos eius: ipsũq; ꝓpuz ãgelũ q custos fuit ⁊ comes admirabilis femine: me nihil i gia: nil die more laudãtiũ: sz quod dictur⁹ sũ ꝓ testimonio minus eius eẽ meritz. Vult lector breuit scire vtutes. Oẽs suos paupes paupior ipa dimisit: ⁊ sic int mltas gẽmas ꝑciosa gẽma micat ⁊ inbar sol' puos ignicl'os stellarũ obruit ⁊ obscurat: ita cunctorum virtutes sua humilitate sup̃auit: mimaq; fuit inf'oẽs: vt oiuz maior eẽt. Et ãzto plus se deijciebat tãto magꝭ a xpo sublimabak: latebat ⁊ ñ latebat: fugiẽdo gliã gloriã merebak, q vtutẽ ãsi vmbra segẽ ⁊ appetitores suos deserẽs appetit ꝙẽptores. Hec cũ qnq; liberos edidisz: basiliã sup cui⁹ mortẽ eã rome gslat⁹ sũ. ꝑaulinã q scñ ⁊ admirablẽ virũ ⁊ ꝓpositũ rerũ suarũ pãmachiũ reliqt heredẽ: ad quẽ sup ei⁹ obitũ paruũ libellũ edidim⁹. Eustochiũ q nũc i sãctz loc⁹ ⁊ vginitatz ⁊ eccl'ie monile ꝑciosissimum ẽ. Rufinã q ĩmaturo funere piũ matris aĩum cõsternauit: ⁊ thorociũ. postq; pere desijt: vt itelligeres eã nõ fuire volnisse officio cõiugali: sz marti desiderio: q mares obtabat liberos edidisse. postq; vir mortu⁹ ẽ ita eũ plãrit: vt ꝓpe ipsa morerẽ. ita se cõuertit ad dei fuitutẽ: vt mortez ei⁹ viderẽ optasse. Quid ergo referã ample: ⁊ nobilis domus ⁊ quondã opulẽtissime pene oẽs diuitias i paupes erogatas: Hec paulini epi antiocẽi: ⁊ epiphani q romã venerãt accensa vtutib⁹ p moneta patriã deserere cogitabat. Quid vltra defero? Descẽdit ad portũ: fratre cognatz: affinib⁹: ⁊ qõ his mai⁹ ẽ liberis ꝑseqntib⁹. Jã carbasa tẽdebanť: ⁊ remorũ ductu nauis i altũ ꝓtrahebat. ꝑaru⁹ thorocius supplices man⁹ tẽdebat i littore. Rufina iã nubilis vt suas expectaret nuptias tacẽs fletib⁹ obsecrabat: ⁊ tñ siccos ocl'os tẽdebat ad celũ: ipietatẽ i filios: pietatẽ i dño spãs. Nesciebat se mrez vt xpi se ꝓbaret ãcillã: torq̃bak viscera ãsi a suis mẽbris distraberek: cũ dolore pugnabat hic ẽtiũ nãe plena fides patiebat: imo gaudẽs ains appetebat et amorẽ filiorũ maiore i deũ amore ẽtẽdẽs: i sola eustochio: q ⁊ ꝓpositi ⁊ nauigatõis ei⁹ comes erat acgescebat. Sulcabat iteri nauis mare ⁊ cũctz q cuz ea vehebãť littora respiciẽtib⁹. illa vsos tenebat ocl'os: ne videret qõ fine torñto videre ñ poterat. Cũ ad loca ẽre sãcte veniss: ⁊ ꝓcõsul palestine q familiã ei⁹ optime nouerat ꝓmissis apparitorib⁹ iussisset parari ꝓtorũ: elegit humilẽ ãcillã q cũcta loca xpi vestigiorũ tãto ardore ac studio circuibat: ⁊ nisi ad reliq festinaret a primis nõ posset abduci. ꝑostrataq; añ crucẽ ãsi pẽdẽte dñz cerneret adorabat. Ingressaq; sepulchrũ resurrectõis oculabatur lapidẽ: quẽ ab ostio monumenti amouerat

angelns:ꝛ ipſũ corpis locũ ī quo dñs iacuerat: q̃ſi ſitiens deſideratas aq̃s fidei ore lãbebat. Quid ibi lachrimarũ: quãtũ gemitũ: qd doloris effũderet teſtis ē cũcta hierl̃a: teſtis eſt ipſe dñs quẽ rogabat. deide prerit bethleẽ: atq; in ſpecũ ſaluatoris igrediens: vidit ſacrũ vginis diuerſoriũ:ꝛ me audiẽte iurabat cernere ſe fidei oculi infãtẽ pãnis inuolutũ vagientẽ in preſepio: dñz magos adorãtes. ſtellaz fulgentẽ deſup. mrez virginẽ. nutritiũ ſcdulũ. paſtores nocte veniẽtes: vt videret verbũ qõ factuz erat: q̃ſi tunc etiã euãgeliſte ioãnis pncipiũ dedicarent. In pncipio erat vbũ:ꝛ verbũ caro factũ ē: paruulos iterfcos. Herodẽ ſeniẽtẽ. Joſeph ꝛ btaz virginẽ fugiẽtes ī egyptũ. mixtiſq; gaudio lachrymis loq̃bar. Salue bethleẽ dom⁹ panis ī qua natus ē panis q̃ de celo deſcẽdit. Salue effrata regio vberrima cui⁹ fertilitas deꝰ ē. Dauid loq̃ꝫ fidẽter. Introibim⁹ ī tabernaculũ ei⁹ adorabimus ī loco vbi ſteterũt pedes eius. Et ego miſera ꝛ pecca trix digna ſũ iudicata deoſculari pſepe ī quo dñs puerulus vagiſt orare ī ſpelũca ī qua vgo puerpera deũ fudit ifantẽ. Hec reges mea: q: dñi mei pria ē hic habitabo qñ ſaluator elegit eã. Tãta ſe humilitate deiecit: vt q eã vidiſſet.ꝛ p celebritate nois videre geſtiſſet: ipſã eẽ nõ crederet: ſz ancillarum vltimã. Et cũ freq̃ntibus choris vginũ cingeret: veſte ꝛ voce ac habitu:ꝛ ceſſu minima oĩum erat. Iam nãq; poſt viri morte vſq; ad diẽ dormitiõis ſue cũ vllo comedit viro q̃uis eũ ſãctũ ꝛ ī pontificali culmine poſitu ſciret. Balnea niſi piclitans non adijt: mollia etiã niſi ī grauiſſima febri lectuli ſtrata nõ habuit: ſz ſup duriſſimã humũ ſtratꝫ ciliciolis geſcebat: ſi tñ illa qes dicẽda ē: q̃ ingib⁹ pene oĩb⁹ dies nocteſq; iũgebat. ita lenia peccata plangebat. vt illã grauiſſimoꝝ criminũ crederes eẽ ream. Cũq; a nobis crebri⁹ moneretur vt parceret oculis:ꝛ eos ſuaret euãgelice lectiõi aiebat. Turbãda ẽ facies quã ℨ dei pceptũ purpuriſſo ꝛ ceruſa ꝛ ſtibio ſepe depinxi. Affligẽdũ corp⁹ qõ multuz vacauit delitijs. L õg⁹ riſus ppetuo cõpẽſandus ẽ fletu. Mollia linteamia ꝛ ſerica pcioſiſſima aſpitate ciliciꝰ ꝫmutãda. q̃ viro ꝛ mũdo placui nũc xpo placere deſidero. Si int̃ tales tãtaſq; vtutes caſtitatẽ i illa voluero pdicare ſupflu⁹ videar: in q̃ etiã cũ ſecularis eẽt oĩum rome matronarũ exẽplũ fuit q̃ ſe ita geſſit: vt nũq̃z de illa etiã maledicoꝝ qcq̃z auderet fama cõfingere. Fateor errorẽ meũ cuz in largiẽdo eẽt pfuſior. arguebã illud. pferẽs de aplõ vt aliꝭ refrigeriũ ſit: nobis aũt tribulatio ſz ex eq̃litate in hoc tpe vt noſtra abũdãtia ſit ad illoꝝ iopiã:ꝛ puideũ eẽ ne qõ libẽter faceret: ſp facere nõ poſſet. Multaq; huiuſmodi q̃ illa mira verecũdia ꝛ ſmone p arciſſimo ſoluebat: teſtẽ invocãs dñm: ſe p illi⁹ noie cũcta facere:ꝛ hoc hñe voti vt mẽdicãs ipſa moreret vt vnũ nũmũ filie nõ dimitteret ꝛ funere ſuo aliena ſyndone inuolueret. Ad extremũ iferebat. Ego ſi petiero mlt̃os ineniã q̃ mihi tribuãt. Iſte mẽdicãs ſi a me nõ accepit q̃ ci poſſũ ẽt õ alieno tribuere ſi mortu⁹ fuerit a quo aĩa ei⁹ regred̃: Dolebat ī his lapidib⁹ effundere pecuniã q̃ ẽra ꝛ ſcl̃o trãſituri ſũt: ſz ī viuis lapidib⁹ qui voluunt̃ ſup terrã de qbus ī ap̃oc̃alipſi Joãnis. ciuitas magni regis extruit. Exceptis feſtis dieb⁹: vir oleũ ī cibo accipiebat: vter hocvno eſtimaret: qd õ vino ꝛ õ lẽgmine:ꝛ piſcibus:ꝛ lacte: ac melle:ꝛ ouis:ꝛ relig̃s q̃ guſtu ſuauiſſima ſunt iudicaret. In qb⁹ ſumẽdis qdã ſe abſtinẽtiſſimos putant:ꝛ ſi his vẽtrẽ ingurgitauerint tutã pudicitiã ſuſpicant. Noui ſuſurronẽ quẽdã qõ gen⁹ hoiuz vl̃ q̃ſi beni nolũ nunciaſſe. vt p nimio feruore vtutuz videret qbuſdã ifana vt cerebrũ illi⁹ diceres cõfonẽdum. Qui illa rñdit. Theatriũ facti ſum⁹ mũdo ꝛ angel̃ ꝛ hoĩb⁹. Nos ſtulti pp xp̃z: ſz ſtultũ dei ſapiẽtius ẽ hoĩbus. Poſt viroꝝ monaſteriũ qõ viris tradiderat gubnãdũ plẽs vgines q̃s ex diuerſis ꝓuincijs ℨgregauerat tã nobiles q̃s mediocres ꝛ ifimi gñis ī tres turmas ꝛ in monaſteria diuiſit: ita dũtaxat ope ꝛ cibo ſeparate: pſalmis ꝛ oꝛonibus iũgerenẽ. Jurgãtes int̃ ſe ſmone leuiſſimo federabat: laſciuiẽtẽ adoleſcẽtularũ carnẽ crebꝛ ꝛ duplicatꝫ frãgebat ieiunijs malens ei ſtomachũ dolere q̃z mẽtem dicẽs. Mũditiam corporis atq; veſtiũ aĩe ſeẽ imũditiã:ꝛ qõ iter ſcl̃i hoies vel leue putaẽ vel nihil ī monaſterio grauiſſimũ dicebat eſſe delictũ. Cum aliꝭ lãguẽtib⁹ large ꝓberet oĩa:ꝛ eſuz quoq; exhiberet carniũ: tñ ipſa q̃ egrotaſſet ſibi nõ indulgebat:ꝛ ī eo iequalis videbaẽ: qõ ī aliꝭ clemẽtiã i ſe duritiã cõmutabat. ¶ Referã qõ exptus ſũ. Adẽ ſe iulio feruẽtiſſimis eſtib⁹ icidit ī ardorẽ febris et poſt deſpationẽ cuz diuina miſeratiõe reſpiraſſet ꝛ medici ſuaderẽt ob refectionẽ corporis vino eſſe opus tenui ꝛ paruo ne aquã bibẽs ī hidropiſiz vterẽt:ꝛ ego claz btiñ ep̃m Ephiphaniũ rogarẽ vt eam moneret: imo cõpelleret vinũ bibere: vt erat prudẽs ꝛ ſolertꝫ ingenij: ſtati ſenſit iſidias:ꝛ ſubridẽs meũ eẽ qõ ille diceret itimauit. Quid plura? Cũ btus põtifex poſt multa hortamẽta exiſſet foraꝝ q̃rẽti mihi qd egiſſet: rñdit tãtũ ꝓfeci vt ſeni homini pene pſuaſerit ne bibã vinũ. In luctu mitꝫ erat ꝛ ſuoꝝ mortib⁹ frãgebaẽ marie liberoꝝ. Illã viri ꝛ filioꝝ dormitiõe ꝓclitata ē. Et cũ os ſtomachuz qz ſignaret:ꝛ matrꝫ doloꝛẽ crucꝫ niteret ipreſſione leniꝛe ſupabat affectũ ꝛ credulã mẽtẽ parentꝫ viſcera ꝛſternabãt. animoqz vicẽs fragilitatẽ corporis vicebaẽ. Scripturas ſacras mẽoꝛiter tenebat:ꝛ cũ amaret hiſtoriã ꝛ illã vitatis diceret fũdamẽtũ magꝫ ſeẽbaẽ itelligẽtiã ſpũalẽ: et hoc culmẽ edificationẽ aĩe ꝓtegebat. L oquor et aliud qõ forſan emul̃ videaẽ icredulũ. Hebreã liguaz quã ego ab adoleſcẽtia mlt̃o laboꝛe ꝛ ſudoꝛe ex pte didici ꝛ infatigabili meditatiõe nõ õſero ne ipe ab ea õſerar diſcere voluit.ꝛ ꝫſecuta ẽ: ita vt plasmos hebraice caneret:ꝛ ſmonẽ abſq; vlla latine lingue ꝓpetate ſonaret. Qõ qdẽ vſq; hodie ī ſcã filia ei⁹ Euſtochio cernim⁹. Mucuſq; pſpe nauigauim⁹ pſperis vẽtꝫ:ꝛ criſpãtia marꝫ equoꝛa lãbẽs caria ſulcauit: nũc ī ſcopul̃ icurrit oꝛo. Quis .n. ocul̃ ſiccis poſſet Daulã narrare moriẽtẽ? Incidit ī grauiſſimã valitudinẽ: imo qõ optabat ineniꝛ: vt nos õſereꝛ et dño plenius iũgeretur. Quid diu differo ꝛ doloꝛẽ

meũ in alijs ĩmorãdo facio lãguiorẽ: Sẽtiebat p̃n dẽtissima femiarũ adeẽ mortẽ: ⁊ frigescẽte alia parte corpis atq; mẽbrorũ solũ aie teporẽ i scõ ⁊ sacro corpore palpitare: ⁊ nihilominus ꝯsi ad suos pgeret: alienosq; despiceret: illos ỽiculos susurrabat. Dñe dilexi decorẽ dom⁹ tue: ⁊ locũ hĩtatiõis glorie tue. Et q̃ dilecta tabernacula tua dñe. Elegi abiect⁹ eẽ i domo dei mei. Cũq; a me iterrogaret cur taceret: cur nollet rñdere clamanti: an doleret aligd: greco ſmone rñdit nihil se hĩe molestie: sed oĩa geta ⁊ trãgilla respicere. ℔Post hoc obmutuit: ⁊ clausis ocul'ꝯsi humana despiceret ỽsq; ad expiratiõnẽ aie eosdẽ repeteret ỽiculos: ut vix audirez qd diceret. Quẽ monachorũ latẽtiũ i heremo cellula sua tenuit: Quã ỽginũ cubicl'orũ secreta tenuerũt: sacrilegiũ putabat: q nõ tali femie vltimũ tẽdidisset officiũ donec subter ecclesiã ⁊ iuxta specũ deo cõdiret. Venerabilis filia ei⁹ ỽgo Eustochiũ ꝯsi ablactata sup matrẽ suã abstrahi a parẽte ñ poterat deosculari oculos: herere vultui: totum corpus ãplexari ⁊ se cũ mſe velle sepeliri. Testis ẽ ie sus nec vnũ qdẽ nũmũ ab ea filie derelictũ ſz magis tribuẽs egenis: ⁊ qõ ita difficili⁹ẽ fratrũ ⁊ sororũ ĩmẽsã mlt̃itudinẽ: quã ⁊ sustẽtare arduũ ⁊ subijcere ipiũ ẽ. ℭ Vale ℔Paula: ⁊ cultorẽ tui vltimaz senectutẽ orationibus iuua.

ℭ De nomie sãcti Juliani.

IUlianus ꝯsi iubilus ⁊ ana qõ est sursũ: ide iulian⁹ qua si iubilan⁹: qr cũ iubilo supna petijt. vel a iuli⁹ qõ ẽ sapiẽs ⁊ an⁹. ℳã i dei seruitio fuit senex lõganimitate: sed ĩsipiens sui reputatione.

ℭ De sancto Juliano.

IUlianus cenomanẽsis eps fuit. ℳic Simõ ille leprosus dr̃ fuisse: quez dñs a lepr̃ sanauit: ⁊ q dñm ad cõuiuiũ iuitauit: qui post ascẽsionẽ dñi ab aplis cenomanẽsis eps ordinat⁹ẽ. ℳic multz ỽtutib⁹ clar⁹ tres mortuos suscitauit. Iste di: eẽ ille iulian⁹ q ab itinerãtib⁹ p ĩuenie do bono hospitio ĩuocat': eo q i domo ei⁹ dñs fuerit hospitat⁹. ſz veri⁹ ỽi eẽ ali⁹ iulian⁹: q. s. vtrũq; parẽtẽ ignorãter occidit. ℭ Fuit ⁊ ali⁹ Julian⁹ de aluernia: nobilis gñe: sed fide nobilior: q desiderio martyrij se vltro psecutorib⁹ offerebat. Tãdẽ Crispin⁹ ꝯsularẽ misit mistrũ ⁊ cũ occidi mãdauit. Qõ sentiẽs Julian⁹ spõte foras ꝓsilijt: furẽtiq; ⁊ q̃renti ĩtrepidus se opponẽs ꝓtin⁹ ictũ feriẽtis excepit. Cui⁹ caput leuãtes ad sãctũ Ferreolũ Juliani: socĩũ detulerũt: ⁊ eidẽ mortẽ similẽ minabant nisi ꝓtin⁹ ĩmolaret. Quib⁹ cũ assẽtire nollet eũ occiderũt ⁊ caput sci iuliani cũ corpe scĩ ferreoli i vno tumulo posuerũt. Et post mlt̃os ãnos scũs Adamert⁹ viẽnẽsis eps ĩuenit caput sci iuliani iter man⁹ sancti ferreoli ita illesũ ⁊ itegrũ ac si eodẽ die fuisset sepultũ. ℭ Inter ceĕa hui⁹ sci miracula solet referri q cũ qdã diacon⁹ ones eccl'ie sci iuliani rapet: ⁊ pastores eidẽ ex parte sci iuliani ꝓhiberẽt: ille rñdit. Julian⁹ nõ comedit arietes. Et ecce post modicuz febre vehemẽtissima purget': et ĩualescẽte febre q a martyre icẽdit cõfiteẽ. Fecitq; sup se iactari aq̃z vt refriegrareẽ. Sz statĩ tãt⁹ fum⁹ ⁊ fetor de corpore ei⁹ exijt: vt cũcti q aderãt fugerẽt: ⁊ ipe post modicũ expiraret. ℭ Cũ qdã rustic⁹ vt ait Grego. turonẽsis i die dñica arare vellet ꝓtin⁹ ictis digitis manubriũ securẽ cũ qua vomerem mũdare volebat ei⁹ dextre adhesit. Sz post duos ãnos i eccl'ia sancti iuliani ad ei⁹ pces curat⁹ est. ℭ Fuit isĩp alius Julian⁹ frat̃ bti Julij. ℳi duo frẽs ad Theodosiũ ĩperatorẽ xp̃ianissimũ venerũt: petẽtes vt templa idolorũ vbicũq; ĩuenirẽt destruerẽt: ⁊ xp̃i ecclesias edificarẽt. Qõ ĩperator libẽter faciẽs cõscripsit: vt oẽs eis debeãt obedire: ⁊ eos i oĩb⁹ sub pena capitis adiuuare. Cũ igit̃ bti Julian⁹ ⁊ Julius i loco q dicit̃ gaudianũ: ecclesiã fabricarẽt: ⁊ cũcti trãscũtes eos i ope ob ĩperatorẽ ĩperũ adiuuarẽt: ꝓtigit vt qdã cũ carro ĩde trãsitũ facerẽt. q dixerũt ad inuicẽ. Quã excusationẽ ptẽdere poterim⁹ vt liberi trãseam⁹: ⁊ i opere isto nõ occupemur. dixerũtq;. ℔Proijciam⁹ vnũ ex nobis i plaustrũ supinũ: et eoz pãnis coopiam⁹: dicemusq; q̃ hoiez mortuũ i vehiculo habem⁹: ⁊ sic liberi trãsire poterim⁹. Arripiẽtesq; hoiez vnũ sup plaustrũ ꝓiecerũt: eiq; dixerũt. file ⁊ oc'los claude: ⁊ quousq; trãsierim⁹: ꝯsi mortu⁹ iace. Cũq; hoiez tãq; mortuũ coopuisset: ⁊ vsq; ad famulos dei Julianũ ⁊ Juliũ veniſſẽt dixerũt eis serui dei. Filioli parũper subsistite: ⁊ nos i hoc ope modicũ adiuuate. q rñderunt. ℳõ possumus hic stare: q̃ hoiez mortuũ in p'austro habemus. Quib⁹ scũs iulian⁹ dixit. Ut qd ita mẽtimi filij: ⁊ illi. ℳõ mẽtimur dñe: ſz sic est vt loqmur. Et scũs iulian⁹ dixit. Sedz vitatẽ dicti vestri ita vob ꝓtigat. Et illi boues pũgẽtes ptrãsierũt. Cũq; p cul ptrãsisset accedẽtes ad carrũ ceperũt collegaz suũ vocare ex nomie dicẽtes. Surge ãmodo et stimula boues vt celeri⁹ trãseam⁹. Cũ aũt nullaten⁹ se moueret: eũ ceperũt pulsare dicẽtes. Ut qd deliras: surge ⁊ stimula boues. Sed cũ nullaten⁹ ille surgeret nec rñderet accedẽtes ad eũ discoopuer't ⁊ mortuũ ĩuenerũt: tãtusq; tiꝛ ipos ⁊ ceĕos ĩuasit vt nullus deceĕo famlo dei mẽtiri auderet. ℭ Fuit etiã ali⁹ iulian⁹: q vtrũq; parẽtẽ nesciẽs occidit. Cũ enĩ Julian⁹ ꝑdict⁹ ĩuenis ac nobil'q̃dã die venatiõi ĩsisteret: ⁊ quẽdã cerũ reptũ insequerẽt: subito ceru⁹ vsus cũ diuino nutu se vtit: eiq; dixit. Tume iseq̃ris q p̃is ⁊ mris tue occisor erz. Qõ ille audiẽs vehemẽter extimuit: ⁊ ne sibi forte cõtigeret qõ a ceruo audierat: relictz oĩb⁹ clam discessit: ⁊ ad regionẽ valde remotã puẽit: ibiq; cuidã ꝓncipi adhesit: ⁊ tã strenue vbiq ⁊ i bello ⁊ in palatio se hãbuit q ꝓncipẽ militie eũ fecit: ⁊ quãdã castellanaz viduã i ꝯiugẽ ei tradidit: ⁊ castellũ ꝓ dote accepit. Intea parẽtes iuliani ꝓ amissiõe filij nimiũ dolẽtes vagabũdi vbiq; pgebãt: ⁊ filiũ suũ sollicite req rebãt. Tãdẽ ad castrũ cui iulian⁹ ꝑerat ỽenerũt. Tunc ãt iulian⁹ a castro casu recesserat: quos cum vxor iuliani vidisset: ⁊ q nã esset ĩgressisset. Et illi oĩa q̃ filio suo acciderãt enarrasset: itellexit q̃ viri sui parẽtes erãt: vtpote q̃ hoc a viro suo forte freqũnt audierat. Ipos igr̃ benigne suscepit ⁊ ꝓ amore viri sui lectũ suũ eis dimisit: ⁊ ipa sibi alibi lectũ.

collocauit.fcō āt mane castellana ad ecclīā prexit: ⁊ ecce iulian⁹ mane veniēs ī thalamū ꝯsi vxorē suā excitatur⁹ itrauit: ⁊ iuenies duos pariē dormiētes vxorē cū adulto suo fuspicat⁹: sileter ereto gladio ābos pariē iteremit. Exiēs āt domū vidit vxorez ei⁹ ab ecclīa reuertētē: ⁊ admirās iterrogauit q nā esset illi q ī suo lecto dormirēt. Āt illa ait. ¶Parētes vri sunt q vos diutissime qsierūt ⁊ eos ī vro thalamo collocaui. Qō ille audiens pene exaīatus esse cē⁹ amarissime flere cepit: ac dicere. ¶Heu miser qd facīā: q: dulcissimos meos parētes occidi? Ecce ipletū ē vbū cerni: qō dū vitare volui mi⁹ frim⁹ adipleui. Jā vale soror dulcissima: q: deceto nō gesca donec scīa q dṡ pnīaz meā acceptauerit. Cui illa. absit dulcissime fr vt te dserā ⁊ sine me abeas. Sz q fui tecū pticeps gaudij ero pticeps ⁊ dolorꝭ. Tē isiml recedētes iuē quoddā magnū flumē vbi mlti piclitabanē quoddā hospitale marimū statuerē: vt ibi pnīaz facerēt: ⁊ oēs q vellēt trāsire fluuiū icessāter trāsueherēt ⁊ hospitio vniersos pauperes reciperēt. ¶Post mltuz vo tpis media nocte dū iulian⁹ fessus qesceret ⁊ gelu graue eēt: audiuit vocē se mi serabilē lamētātē: ac iulianū vt se traduceret voce lugubri inocātē: qō ille audiēs exit⁹ surrexit: ⁊ iā gelu ipsū dficiētē inuēies ī domū suā portauit ⁊ ignez accedēs ipz calefacere studuit. Sz cū calefieri non posset: ⁊ ne ibi dficeret timēs: ipz ī lectulū suū portauit: ⁊ diligenē cooptuit. ¶Post paululū ille q infirm⁹ ⁊ qsi lepr⁹ fus apparuerat splēdid⁹ scādit ad etherā et hospiti suo dixit. Juliane. dns misit me ad te mādās tibi q tuā pnīaz acceptauit: ⁊ ābo p⁹ modicū ī dño qsecer. Sicq ille dispuit: ⁊ iulian⁹ cū vrore sua p⁹ modicū plen⁹ bonis opib⁹ et elymis ī dño regenit. ¶ Fuit ⁊ ali⁹ Julian⁹ nō qdē scūs: sz scelerātissim⁹. s. iulian⁹ apostata. hic iulian⁹ pr⁹ fuit monach⁹ ⁊ magne religiōis simlator. Quedā āt mlier vt refert magr beleth ī sūma de officio ecclīe: hīs tres ollas plēas auri: aurū illud ī orificijs: ollarū ci nere ne apperet opuit: ⁊ pdcās ollaꝭ iuliano quē sā ctissimū hoiez eristimabat coā qbusdā mōachis suādas ēdidit. q āt aurū ibidē eēt ñ alit idicauit. Julianus igr pdcās ollas accipiēs: ⁊ tā copiosū aurū ibi dē inēties totū illō aurū furat⁹ ē: ⁊ ollas iplenit cinere. ¶Post aliq̄ tps cū mlier depositū suū reqreret ille ollas cū cinē sibi reddidit. Cū vo aurū reqrēt: quicere illū ñ potuit: q: ō auro testes ñ hūerat: qm mōachi coā qb⁹ hoc sibi ēdiderat nil ī eis nisi cinerē viderāt: ⁊ sic aurū obtinuit: cū quo romā fugit. p illō aurū seqnti tpe rome obtinuit ꝯsulatū: deīde ī iperiū sublimat⁹ ē. Qui cū īstruct⁹ eēt a pueritia in arte magica ⁊ mltū sibi placeret magros īde plēs secū hēbat. ¶ Die āt q̄dā fiē ī historia triptita habeē: cū puer adhuc eēt: ⁊ recedēte magro suo solus remāsisset: et admiratiōes ōmonū legere icepisset: añ cū maria mltitudo ōmonū īstar ethiopū nigrorū aduenit. Tūc iulian⁹ hoc vidēs ⁊ metuēs signū crucꝭ ptin⁹ fec: ⁊ oīs illa mltitudo ōmonū enannit Qō cū magro reuertēti qd sibi acciderit rettulisse: dixit ei magr su⁹. hoc signū crucꝭ maxīe demones odiūt ⁊ timēt. Sublimat⁹ igr ī ipiū hui⁹ rei mēoriās cū p artē magicā opari vellet apostatauit: ⁊ signū crucꝭ vbiq̄ ōstruxit: ac xp̄ianos iquātū potuit pse cur⁹ē: putās q⁹ alr ōmōes sibi mīme obedirēt. Decēdēs āt iulian⁹ in pfidē siē legit ī vit patrū: misit ōmonē ī occidētē: vt sibi īde ōportaret rnsū. Cū āt ōmō ad quēdā locū vēisset p decē dies ibidē īmobil stetit: q: qdā mōach⁹ ibidē die ac nocte orabat: ⁊ ei sine effectu regresso dixit iulian⁹. Quare tātū tardasti? Qui rndit. Sustinui p decē dies publicū monachū si forte ab oīone cessaret ⁊ trāsire possez Cūq̄ ñ cessaret phibit⁹ sū trāsire: ⁊ redi nihil agēs Tūc idignat⁹ iulian⁹ dixit q cū illuc vēiret vidictā de illo mōacho faceret. Cū g⁹ de pfis victoriā sibi ōmōes ꝓmitterēt sophista su⁹ dixit cuidā xp̄iano. Quid putas nūc facē fabri fili⁹? ⁊ ille. Sepl'ebrū parat iuliano. Dū igr vt ī historia sci Basilij legit: ⁊ Fulbert⁹ carnotēsis cps testat: Cesareā cappadocie deuenisset: scūs basili⁹ eidē occurrit: ⁊ q̄tuor panes ordeaceos ꝓ munere ei misit. At iulian⁹ indignat⁹ eos recipe ꝓtēpsit: ⁊ p pamb⁹ fenū sibi misit dicēs. ¶Sabulū nob irrōnabiliū aialiū obtulisti: recipe qō misisti. rndit basili⁹. Nos qdē qō cōedim⁹ misim⁹: tu vo ōdisti nob vri bestias tuas nutrꝭ. Ob hoc irat⁹ iulian⁹ rndit. Cū psas subegero hāc vrbē destruā ⁊ arabo: vt farrifar magꝭ qz hōfar noīeē. Seq̄nti āt nocte vidit basili⁹ ī ecclīa scē marie ī visu mltitudinē āgelorū ⁊ i medio eorū q̄ndā femiaz ī throno stātē ⁊ astātibus dicētē. Vocate mihi cito mercurīū q iulianū apostatā occidat: q me ⁊ filiuz meū supbe blasphemat. Erat āt mercuri⁹ miles q ab ipo iuliano ꝓ fide xp̄i fuerat imfect⁹: ⁊ i eadez ecclīa erat sepl't⁹. Statiq̄ scūs mercuri⁹ cū armis suis q̄ ibi fuabanē affuit: ⁊ iussus ab ea ī pliū se preparauit. Expgefcūs itaq̄ basili⁹ ad locū vbi sāctus mercuri⁹ cū armis suis qescebat iuit: ⁊ monumētū suū aperiēs: nec corp⁹ ibidē reppit: nec arma iuenit. Tūc custodē gs arma asportauerit iqsunt. Ille vo cū iuramēto affirmabat eodē vespere ibidē fuisse: vbi ppetuo seruabanē. Inde igr Basili⁹ recedēs: et mane illuc rediēs inuenit ibidē corp⁹ ei⁹ ⁊ arma: ⁊ lāceā sanguīe cruētatā. Et ecce qdā de exercitu rediēs dixit. Cū iulian⁹ ipator ī exercitu moraret: ecce qdā miles ignot⁹ cū armis suis ⁊ lācea veniēs et calcarib⁹ vrgēs equū: audaci mente iulianū ipatorē ipetijt: ⁊ lāceā fortiē vibrās ipsū valide p mediū pforauit: ⁊ subito abscedēs nusq̄z cōparuit. Ille vo iulian⁹ dū adhuc sp'raret sanguine suo manū suā iplenit: sic dicīē in historia triptita: ⁊ ī aera ꝓiecit dicens. Vicisti galilee: vicisti: sicq̄z i his vocib⁹ miserabiliē expirauit. Ab oīb⁹ aūt suis insepultus relinquiē: ⁊ a pfis excoriaē: ⁊ de corio suo regi persarū substratorū efficitur.

Dicto de festinitatib⁹ que occurrūt īfra tē dpus qō parti cōtinetur sub tēpore recōciliatiōis: partī sub tēpore peregrinatiōis: qō tps repītat ecclīa a natitate xp̄i vsq̄z ad septuagesimā. Segr videre de festitatib⁹ q̄ enūt īfra tps deuiatiōis qō icepit ab Ādā et durauit vsq̄z ad ¶Noysen: qō tps repītat ecclīa a septuagesima vsq̄z ad pascha. ¶De septuagesima.

Septuagesima signat tempꝰ deuiatōis. sexagesima tps viduatōis: qnq̄gesima tps remissiōis: q̄dragesima tps penitētie spiritualis. Inchoat aūt septuagesima a dñica i qua cantat. Circūdederūt me ⁊c. ⁊ terminat i sabbato post pasca. Instituta aūt ē septuagesima ꝓpter tres rōes sic inuit i officio magri Joānis beleth. s. pp redēptōez: qm̄ scī pres statuerūt vt pp veneratōez diei ascēsiōis i q̄ nā nr̄a celos ascēdit. ⁊ super choros ag̈elorū sublimata ē sēp ipsa qnta dies solēnis ⁊ celebris hēret: ⁊ i ea ieiuniū nō obseruaret: q: i pmitiua eccl'ia eque solēnis erat sic̄ pma feria. Vñ ⁊ tūc solēnis ꝓcessio fiebat ad repetitādū ꝓcessionē discipulorū vl' iporū ag̈elorū: iō i vulgare puerbiū vsū ē: vt diei dñice dicat cognata dies ionis: q: antiqꝰ fuit eque solēnis: sz festa scōrū supauerūt: ⁊ celebrare tot festa erat onerosū: iō solēnitas illa cessauit. In redēptōez ergo illorū dierū scī pres vnā septimanā q̄dragesime i abstinētia addiderūt: ⁊ septuagesimā vocauerūt. Alia ē pp significatōez: qm̄ p hoc tps significat̄ devotio: exilium ⁊ tribulatio totiꝰ humani ḡnis ab Ada vsq; ad finē mūdi. Qđ qdē exiliū sub revolutōe septē dierū pagit ⁊ sub revolutōe septē miliū annorū ꝛcludit. ꝑ septuagīta. n. dies. 70. cētenas ānorū itelligimꝰ. Ab initio aūt mūdi vsq; ad ascēsionē sex milia ānorū ꝓputamus. Ex tūc vo qcqd tpis segit vsq; ad finē mundi sub septimo millenario ꝓphēdimꝰ. cuiꝰ t̄minū solus ds nouit. Nos igr̄ xps i sexta etate mūdi ab hoc exilio nō i spe eterne retributiōis reddita īnocētie stola p baptismū eripuit. sed ꝓsumato tpe nr̄i exilij vtraq; nos decorabit. Hic ē q i hoc tpe deuiatōis ⁊ exilij cātica leticie ꝺponimꝰ sz tū i sabbato pasche vnū alla decātamꝰ tāq̄ i spe ēne p̄ie gratulātes: ⁊ stolā īnocētie i sexta mūdi etate p xp̄m recupātes. Cui ēt tractꝰ subijcit̄ per quē significat̄ labor quē ad huc ad ipletōez mādatorū dei hr̄e dcm. In sabbato post pasca i quo. vt dcm̄ ē termiat̄ septuagesima duo alla cātamꝰ. q: cōpleto hui⁹ mūdi t̄mino duplicē stolā gl'ie ꝓseqūmur. Alia rō ē pp repetitatōez qm̄ septuagesima repetitat septuagīta ānos: qbꝰ filij israel sub captiuitate babylonica fuerūt. Et quēadmodū illi deposuerūt organa sua dicētes. Quō cātabimꝰ cāticum dñi: ⁊c. Sic ⁊ nos cātica laudis ꝺponimꝰ. ꝑdeinde vo data eis licētia redeūdi a Cyro sexagesimo anno cepūt letari. Et nos quoq; i sabbato pasce tāq̄ i sexagesimo ānō alla cātamꝰ: eorū repetitādo letitiā. Sz tū illi i apparatu redit⁹ ⁊ i colligēdo sarcinulas mltū laborauerūt. Et nos post alla tractu statiz subiūgimꝰ: q laborē significat. Sabbato aūt quo septuagesima t̄minat̄ duo alla cātamꝰ eorū plenā letitiā p quā puenerī i ꝓmiz figurātes. Hoc ēt tps captiuitatis ⁊ exilij filiorū isrl' repetitat tps nr̄e pegrinatōis. q: sic ipi i i sexagesimo ānō sūt liberati. sic nos i sexta mūdi etate. Et sic adhuc i colligēdo sarcinulas laborauerūt: sic ⁊ nos ēt liberati i cōpletōe mādatorū laboramꝰ: sz cū ad p̄riā puetū fuerit labor ois cessabit: ⁊ gl'ia pfecta erit ⁊ duplex alla i corpe ⁊ aīa cātabimꝰ. In hoc igr̄ tpe exiliꝰ ecclesia mltis tribulatōibꝰ p̄ssa: ⁊ fere i baratro despatōis posita ab alto trahēs suspiria clamat i officio ⁊ dicit. Circūdederūt me gemitꝰ mortis ⁊c. Et oñdit eccl'ia mltiplicē sui tribulatiōez quā hz: ⁊ ꝓ mīa ꝗcta: ⁊ ꝓ duplici pena iflicta: ⁊ ꝓ culpa quo ad aliquos cō missa. Sz tū ne despet ꝓponit ei i euāgelio ⁊ i epistola triplex salubre remediū: ⁊ triplex ꝓmiū. Remediū ē vt si ab illis vult pfecte liberari in vinea aie sue laboret abscidēdo vitia ⁊ pecā: postea i stadio p̄nt̄ vite currat ꝓ penitētie opa: deinde viriliter i agone pugnet q̄ oia diaboli tentamēta. Et si hoc fecerit triplex ꝓmiū hēbit: q: laborāti dabit denarium: currēti brauiū: pugnāti corona. Quia ēt septuagesima significat tps nr̄e captiuitat̄ ꝓponit nobis remediū ꝓ quod a captiuitate possumus liberari. scilicet per cursum fugiendo: ꝓ pugnam p̄liādo: ꝓ denariū redimendo. ¶ De sexagesima.

Sexagesima icheat i dñica: i q̄ cāt̄. Exurge q̄re obdormis dñe ⁊ terminat i q̄rta feria post pasca. Institutā ē aūt pp redēptōem: ⁊ ꝓpter repetitatōez. ꝑ: ꝓpter redēptōez: quoniaz Melchiades papa ⁊ btūs Silvester statuerūt: vt bis i oi sabbato comederet ne pp abstinētiā quaz hoies sustinerāt i sexta feria: i q̄ oi tpe ieiunādo ē nā debilitaret. In redēptiōe gⁱ sabbatorum illiꝰ tpis vnā septimanā q̄dragesime addiderūt: ⁊ sexagesimā vocauerūt. Alia rō ē pp significatiōez: qm̄ sexagesima significat tps viduitat̄ eccl'ie ⁊ merorē illiꝰ ꝓ absētia spōsi: qm̄ fructꝰ sexagesimꝰ debet viduis. In consolatione autez ꝓ absentia sponsi. qui ad celos raptus ē dātur ecclesie due ale. s. sex operuz misericordie exercitatio: ⁊ decalogi implet̄io. Unde sexagesima sonat sexdecim: vt per sex itelligāt̄ sex opera misericordie: per decez decalogus itelligat̄. Tertia ratio ē ꝓpter redemptionem. Nam sexagesima nō solū significat tempus viduitatis: sed etiā mysteriū nostre redemptionis representat. Nam per decē itelligitur homo q̄ est decima dragma: eo q̄ factus sit vt ruinā noue ordinū repararet. Vel intelligit̄ per decē: eo q̄ constat ex quatuor humoribꝰ q̄tuz ad corpus: ⁊ habet tres potentias in aīa. s. memoriā: intelligentiam: ⁊ voluntatē: que facte sūt vt seruiāt beatissime trinitati: vt in ipsā fideliter credamus: ipsā feruēter diligam⁹ ⁊ semp memoriā teneam⁹. ꝑ sex intelligunt̄ sex mysteria ꝓ que homo decimꝰ ē redemptus: que sūt: incarnatio: natiuitas: passio: descēsio ad iferos: resurrectio: ⁊ in celū ascēsio. Et ꝓtēdit sexagesima vsq; ad quartā feriā post pasca in qua cantat̄. Venite benedicti patris mei. q: illi q i operibꝰ misericordie se exercent audiēt istud: Venite benedicti. vt ipse xp̄us testat̄. Vbi tunc sponse ianua aperiet̄: ⁊ amplexu sponsi fruetur. In epistola ꝑdeinde admonetur vt instar pauli tribulationem de absentia sponsi patienter toleret. i euāgelio: vt seminationi bonoruz operum semp insistat ⁊ que quasi desperās clamauerat: Circūdederūt me ⁊c. Nūc quoq; ad se rediens petit in officio in

tribulationibus adiuuari:⁊ ab ipsis eripi dicens. Exurge domine ⁊c̄. Et ponit ibi triplex exurge. Quidā.n.sūt i eccl̄ia q aduersis p̄munt̄ ꝫ nō deijciunt̄. Quidā q p̄munt ⁊ deijciunt̄. Quidaz q nec p̄munt nec deijciunt̄:tm̄ q aduersa nō tolerāt periculū c̄ ne p̄spera ipsos frangāt. Clamat ergo ecclesia vt exurgat quātū ad p̄mos ipsos cōfortādo. cū dormire videant̄ ipsos nō eripiēdo. Clamat vt exurgat ꝗ̄tū ad ſecūdos ipsos cōuertēdo a quib⁹ videt̄ facilē auertisse ipsos quodāmō repellendo. Clamat vt exurgat ꝗ̄tum ad tertios: vt p̄speris adiuuādo ⁊ liberādo. ¶De qnquagesima.

Quinquagesima durat a dominica: in qua cantat̄. Esto mihi i deū p̄tectorē ⁊c̄. ⁊ terminat̄ i ipso die pasce. Instituta est aūt p̄pter ſuppletōez:⁊ p̄pter significatiōez:⁊ p̄pter repūtatōez. Propt̄ ſuppletōez:qm̄ cū debeamus ḡdragīta dieb⁹ ieiunare ad ſimilitudinē x̄pi: ⁊ nō sūt ibi nisi triginta sex dies ieiunabiles:q⁹ in dn̄icis nō ieiunat gīnaliter:tū p̄pter letitiā ⁊ reuerentiā resurrectiōis:tū exēplo x̄pi:q ipa die resurrectionis bis comedit.s.qū intrauit ad discipulos ianuis clausis:⁊ illi obtulerūt ei ptē piscis assi ⁊ fauū mellis:⁊ iterū cū discipulis cūtib⁹ i emaus ꝫ quosdā: iō p̄ ſuppletiōe dn̄icarū additi sūt ꝗ̄tuor dies. Et iterū clerici videtes q⁹ sicut p̄cedebāt populū ordine:ita p̄cedere deberēt scītate. ¶Per duos iterū dies ante illos ꝗ̄tuor abstinere ⁊ ieiunare icipiūt. ⁊ sic vna septimana addita ē:q̄ ⁊ qnq̄gesima nominat̄. Et hoc papa Thelesphorus ordinauit: vt ait. Ambro. Alia rō ē p̄pter significatōez.qm̄ qnq̄gesima significat tp̄s remissionis.i.penitētie in q̄ oīa remittunt̄. Quinq̄gesim⁹.n.ann⁹ erat iubileus q erat ann⁹ remissionis:q⁹ tūc debita remittebant̄: ſui liberabant̄:⁊ oēs ad suas possessiones reuertebant̄. Per qō significabat̄ q⁹ p penitētiā dimittūt debita peccatorū.liberant̄ oēs a ſuitute demonū ⁊ reuertunt̄ ad possessiones celestiū māsionū. Tertia rō p̄pter repūtatiōez:nā qnq̄gesima nō solum tp̄s remissionis significat.ꝫ ēt statuz beatitudinis repūtat. Nā in qnq̄gesimo anno ſui efficiebant̄ liberi. In qnq̄gesimo die a die agni imolati lex data ē. In qnq̄gesimo die a pasca dat⁹ ē spirit⁹ scūs. Et iō hui⁹ numer⁹ beatitudinez repūtat: vbi erit adeptio libertatis:cognitio veritatis:⁊ perfectio charitatis. Tria aūt sūt necessaria q̄ p̄ponunt̄ nobis i epistola ⁊ i euāgelio ad hoc q⁹ opa penitētie fiant pfecta.s.charitas q̄ p̄ponit̄ epistola:memoria dn̄ice passionis:⁊ fides q̄ intelligit̄ p illuminatōez cecī:⁊ hec ponunt̄ i euāgelio. Nā fides ipa opa facit accept.abilia.q⁹ sine fide impoſle ē placere deo. Memoria dn̄ice passionis facilia. Un̄ Grego. Si passio x̄pi ad memoriā reducit̄ nihil ē q̄ nō equo aio tolerēt:charitas facit eē cōtinua.q⁹ sicut dicit Grego. Amor dei nō pōt eē ociosus.opat̄.n.magna si ē. Si aūt opari negligit amor nō ē. Et sicut in p̄cipio ecclia q̄si desperās clamauerat. Circūdederūt me ⁊c̄.⁊ postmodū ad se rediēs adiuuari petebat:ita hec iaz 2cepta fiducia ⁊ spe venie p̄pter penitētiā orat ⁊ dicit. Esto mihi i deū ⁊c̄. vbi q̄tuor petit.s.p̄tectōez:firmamētū: refugiū:⁊ ducatū. Oēs.n.filij sui aut sūt i gīa:aut sē i culpa:aut i aduersis:aut i p̄spis. Illis q sūt i gīa petit firmamentū: vt.s.i ipa gīa 2firment̄. Illis q sūt i culpa petit vt ds sit eoꝝ refugiū. Illis q sunt i aduersis petit p̄tectiōem vt i ipsis tribulatōib⁹ p̄tegantur. Illis q sūt i p̄spis petit ducatū: vt.s.in ipsis a deo inocēter ducant̄. Terminat̄ aūt qnquagesima: vt deiſ ē i die pasce.q⁹ pnia ad nouitatē vite faē resurgere. In hoc tēpe psalmus pnie et remissionis plurimū freq̄ntat̄. ¶De q̄dragesima.

Quadragesima icipit a dn̄ica q̄ cantat̄. Invocauit me: vbi eccl̄ia q̄ tot tribulatōib⁹ p̄ssa clamauerat. Cicūdederūt me ⁊c̄. postmodū respirauerat inuocādo adiutoriū dicēs. Exurge dn̄e ⁊ esto mihi i deū p̄tectorē: nūc oīdit eraditā dicēs. Invocauit me ⁊c̄. Notandū autē q⁹ quadragesima 2tinet.4z.dies cōputatis dn̄icis dieb⁹ ex q̄bus dū sex dies dn̄icales subtrahuntur remanēt.36.dies i abstinētia:q sūt decima totius anni. Ann⁹.n.hz trecentos sexagintaquinqz dies triginta sex sūt decima. Sz q̄tuor dies p̄cedentes addunt̄ vt sacer numer⁹ q̄draginta dierū ipleat̄. quē saluato: suo ieiunio cōsecrauit. Quare autez i hoc numero q̄dragenario ieiuniū obsernam⁹ triplex rō assignari pōt. ¶Prima ē Aug. quoniam Math.4o. q̄atōes x̄pi posuit. Ad hoc igit̄ dn̄s suo q̄dragenario numero ad nos descēdit: vt nos ad eū nr̄o q̄dragenario ascēdam⁹. Aliam assignat idē dicēs. Ad hoc vt habeam⁹ q̄dragenariū q̄dragenario addēd⁹ ē denari⁹: q⁹ ad hoc vt veniam⁹ ad btāz reqez oz nos toto p̄tis vite tpe laborare. Un̄ ⁊ dn̄s q̄draginta dieb⁹ cū discipulis mansit.⁊ post decima die spīm scīm paraclytū misit. Tertiaz assignat magister p̄positi⁹ i sūma de officio dicens. Mundus in q̄tuor partes:⁊ ann⁹ in q̄tuor tpa:diuidit̄.⁊ hō er q̄tuor elemētis:⁊ q̄tuor 2plexionib⁹ cōstitut⁹:⁊ nouā legē q̄ i q̄tuor euāgelistis cōsistit⁊ veterē q̄ i decē mādatis trāsgressi sum⁹. Oportet igit̄ vt denari⁹ p q̄ternariū multiplicet̄ vt sic q̄dragīta faciam⁹. i. mādata veter̄ ⁊ none leḡ toto tpe vite hui⁹ impleam⁹. Cōsistit gdē corp⁹ nr̄m.sic dixim⁹ ex q̄tuor elemēt̄:q̄ ⁊ q̄si q̄tuor sedes i nobis habent. Nam ignis i oculis:aer in lingua ⁊ auribus: aqua in genitalibus:terra i manib⁹ ⁊ alijs mēb̄is dominat̄. In oc̄lis igī curiositas:i ligua ⁊ auribus scurrilitas:i genitalib⁹ voluptas:i manib⁹ ⁊ i alijs mēb̄is ē crudelitas. Hec q̄tuor 2fitet̄ publicanus q⁹.n.a lōge stat 2fitet̄ luxuriā:q ē fetida:q̄si dicat. nō audeo app̄opinq̄re dn̄e ne i narib⁹ tuis fetē q⁹ nō audeat oc̄los ad celū leuare: cōfitet̄ curiositatē:q⁹ manu peutit pect⁹: cōfitet̄ crudelitatez:q⁹ dicit p̄pti⁹ esto mihi peccatori scurrilitatē. Naz scurre 2sueuerūt vocari peccatores: vel pot⁹ lectores. Hec p̄positi⁹. Greg⁹. quoq; i omelia tres ponit rōnes dicēs. Cur i abstinētia q̄dragenarius numer⁹ custodit̄: nisi q⁹ virt⁹ decalogi p libros q̄tuor sci euāgelij ipleat̄: in hoc.n.mortali corpore ex

quatuor elemētis subsistim⁹: ⁊ p voluptates eius dē corpis pcepti dñicis ꝺiamur. Qr ergo p carnis desideria decalogi mādata cōtēpsim⁹: dignū ē vt eādē carnem ꝗterdecies affligam⁹. Ā pñti quoq; die vsq; ad pascha sex hebdomade. i. ꝗdragīta duo dies veniūt: ex qb⁹ dū sex dies dñici de abstinentia abstrahunt: trigīta sex de abstinētia remanēt. dū vo p trecētos sexagitagnq; dies ān⁹ ducit: ꝗsi āni nri decimas deo dam⁹. Hec Greg. Quare āt nō obseruam⁹ nrm ieiuniū eodē tpe quo xps ieiunauit: q statī post baptismū istud iehoauit: ꝫ cuz pascha poti⁹ istud cōtinuam⁹: ꝗdruplex rō assignat in suma de officio magri ioānis beleth. ¶ Prima est vt si volum⁹ cū xpo resurgere cū p nobis xps ē passus ⁊ nos cū eo pati debem⁹. ¶ Scōa cā ē: vt p hoc filios israel imitemur: q sicut pmo eo tpe exierūt de egypto post eo tpe de babylonia. Qd inde pbat: qm tā isti q̄ illi qui egressi sūt celebrauerunt pascha: sic ⁊ nos imitātes eos hoc tpe ieiunamus: vt de egypto ⁊ babylonia. i. hoc mūdo: i terrā eternē hēditatis igredi mereamur. ¶ Tertia cā est qm feruor libidinis tpe ver magis solet nos accēdere. Ut ergo refrenem⁹ corpis estū i hoc tpe marie ieiunam⁹. ¶ Quarta ē qr statī post ieiuniū debem⁹ corp⁹ dñi accipe. Sicut ergo filij israel pusq; comederēt agnū se affligebāt: ⁊ comedebāt agrestes lactucas ⁊ amaras: ita nos debem⁹ p pniaz pus affligi: vt digni valeam⁹ comedere agnū vite.

¶ De quatuor tēporibus.

IEiunia quatuor tēporū a Calixto papa īstituta sūt. fiūt autē hec ieiunia quat i āno: ꝫ ꝗtuor tpa ipius anni. Et hui⁹ multiplex ē rō. ¶ Prima ē qm ver est calidū ⁊ humidū: estas ē calida ⁊ sicca: autūnus frigidus ⁊ sicc⁹: hyems frigida ⁊ humida. Jeiunam⁹ igit i vere: vt noxiū humorē. i. luxuriā nobis tēperem⁹. In estate vt noxiū calorē. i. auaritiā i nobis castigem⁹. In autūno: vt castigem⁹ ariditatē superbie. In hyeme vt castigem⁹ frigꝰ infidelitatis ⁊ malitie. ¶ Scōa rō ē qre. s. ꝗter i āno ieiunam⁹: qm pma huiusce modi ieiunia fiūt i martio. s. i pma septimana ꝗdragesime: vt i nobis marcescāt vitia. nō enī oino pūt extīgui. vel poti⁹ vt i nobis vtutū germia oriant. In estate fiūt secūda ⁊ i septimana pēthecostes: qr tūc venit spūs sāct⁹: ⁊ nos debem⁹ esse feruētes i spū scō. In septēbri fiūt qn festū sancti Michael. i. tertia ieiunia: qm fructꝰ tūc colligūtur: ⁊ nos debem⁹ deo reddere fructꝰ bonorū operū. In decēbri fiūt ꝗrta: qm tūc moriūtur herbe: et nos debem⁹ mortificari mūdo. ¶ Tertia ratio est vt iudeos imitemur. Judei qdē ꝗter i āno ieiunabāt: an pascha: an pēthecostē: an scenophegia. i. an ifixione tabernaculi i septēbri: ⁊ an encenia. i. dedicationē: in decēbri. ¶ Quarta rō est: qm hō cōstat ex ꝗtuor elemētis ꝗtū ad corp⁹: ⁊ trib⁹ potētijs. s. rōnabili: ꝺcupiscibili: ⁊ irascibili ꝗtū ad aiam. Ut ergo hec moderent i nobis ꝗter i āno p tres dies ieiunam⁹: vt ꝗternari referat ad corp⁹: ternarius vo ad aiaz. Et he rōnes sūt magri ioānis beleth.

¶ Quīta rō ē: qm vt dicit ioānes damascen⁹: i vere augmētat sāguis: i estate colera: in autūno melācolia: i hieme phlegma. Jeiunam⁹ igit i vere: vt i nobis ꝺbilitet sāguis ꝺcupiscētie et iepte letitie. Sāguine⁹ enī ē libidinosus ⁊ let⁹. in estate: vt ꝺbilitet colera iracūdie ⁊ fallacie. Coleric⁹ enī ē naturalit iracūdus ⁊ vsut⁹. in autūno: vt ꝺbilitet melācolia cupiditatis ⁊ tristitie. Melācolic⁹ enī est cupidus ⁊ tristis. i hyeme: vt debilitet phlegma hebetudis ⁊ pigritie. Iſtā phlegmatic⁹ nāli ē hebes ⁊ piger. ¶ Sexta rō ē: qm ver ꝺparat aeri: estas igni autūn⁹ tre: hyēs aq̄. Jeiunam⁹ igit i vere: vt i nobis edomet aer elatiōis ⁊ superbie: in estate vt edomet ignis cupiditatis ⁊ auaritie: in autūno vt edomet terra spūal' frigiditatis ⁊ tenebrose ignorātie. i hyeme vt edomet i nobis aq̄ lenitatis et īcōstātie.

¶ Septīa rō est: qm ver refert ad pueritiā: estas ad adolescētiā: autūn⁹ ad maturitatē siue virilē etatē: hyēs ad senectutē. Jeiunam⁹ igit i vere: vt sim⁹ pueri p innocētiaz: i estate: vt efficiamur iuuenes p ꝫstātiā: i autūno vt efficiamur maturi p modestiā: in hyeme vt efficiamur senes p prudētiā ⁊ honestā vitā. vel poti⁹ vt satisfaciam⁹ ꝺcquid p illas ꝗtuor etates deū offēdim⁹. ¶ Octaua rō ē magistri Guilielmi altisiodor. ēpi. Ideo enī i ꝗtuor āni tpibus ieiunam⁹: vt emēdem⁹ q̄ in ill' ꝗtuor āni tēporib⁹ deligmus. Et fiūt p tres dies: vt satisfaciam⁹ in die qō deligm⁹ in mēse. Et fiūt in feria ꝗrta: qr tūc dñs a iuda tradit⁹ fuit: in sexta feria: qr crucifixus fuit. sabbato qr in sepulchro iacuit: ⁊ qr tristes erāt apli de nece sui dñi. ¶ De scō Ignatio.

IGnatius dicit ꝗsi ignē patiēs diuini amoris. Ignati⁹ fuit discipl's bti Joānis ⁊ episcop⁹ anthiocen⁹. Hic epla⁹ ad btāz vgīnē direxisse dr i hec vba. Christifere Marie suus ignati⁹. De neophitū tui ioānisq; discipulū ꝫfortare ⁊ consolari debueras. De iesu enī tuo percepi mira dicta: ⁊ stupefact⁹ sū ex auditu. Ā te āt quesp fuisti ei familiarit ꝫiuncta ⁊ secretorū ei⁹ ꝫscia de fidelio ex aio fieri certior ex auditu. Valeas ⁊ neophiti q mecū sūt: ex te: ⁊ p te: ⁊ i te cōfortent. Btā aūt vgo dei genitrix Maria in hec vba sibi rndit. Ignatio dilecto ꝺdiscipl'o humilis ācilla xpi iesu. De iesu q̄ a ioāne audisti vā sūt: illa credas: ⁊ illis adhereas: ⁊ xpianitatis votū firmit teneas: et mores: ⁊ vitā voto ꝫformes. Veniā āt vna cū ioanne ad te: ⁊ qui tecū sūt visere. Sta ⁊ virilit age i fide: nec te cōmoueat pscutionis austeritas: ſz valeat et exultet spūs i deo salutari tuo. Tāte āt auctoritatis btūs ignati⁹ extitit: q etiā Dionysius Pauli apostoli discipls: q fuit i philosophia tā sūm⁹: ⁊ in diuina scia tā pfect⁹: verbū bti ignatij ad ꝫfirmationē dictorū suorū tāq̄ p auctoritate adduxerit. Cū enī vt ipse i libro de diuis noib⁹ attestat: qd ānomē amoris i diuinis reprehēderēt dicētes i diuis aliud esse nomē amoris q̄ dilectiōis: volens oīde re hoc noīe amoris p oīa in diuinis esse vtēdū ait. Scribit aūt diuin⁹ ignati⁹. Amor me⁹ crucifix⁹ est.

¶ Legit i historia triptita: q ignati⁹ audiuit angelos cātātes antiphonas sup mōtē quēdā: et eride

instituit antiphonas cantari in ecclesia: & psalmos sm antiphonas itonari. Cū ergo btūs ignatiꝰ diu p pace ecclesie dñi exorasset nō suū sed ifirmoꝝ periculū metuēs: Traiano iperatori: q cepit anno dñi cētēsimo de victoria redeunti: & xpianis oībus morte minati occurrit: & libere se xpianū esse asseruit. Quē traianꝰ ferro victū decē militibꝰ tradidit & romā adduci pcepit: minās eidē q traderet ibidē bestijs deuorādus. Cū ergo romā duceret: ad oēs ecclesias eplas destinabat: & eos i fide xpi cōfortabat. Inter ās vnā scripsit ad romanā ecclesiā sicut legit i historijs ecclesiasticis: rogās ne suū martyriū impediāt: vbi sic dicit. A syria vsqz romā cum bestijs terra mariqz depugno: die ac nocte ꝓnexꝰ et colligatꝰ decē leopardis militibꝰ ducor ad custodiā datꝰ: q ex beneficijs nris seniores fiūt: sz ego corū neqtijs magꝭ erudior. O salutares bestie: q ꝑparātur mihi qñ veniēt: qñ emittent: qñ eis licebit carnibꝰ meis frui. Inuitabo eas ad deuorationē meā & depcabor ne forte vt i nōnullis fecerūt: timeāt cōtingere corpꝰ meū: qnīmo et si cūctabunt: ego vi faciā: ego me igerā. Date q̄so veniā. ego noui qd mihi expediat: ignes: cruces: bestie: dispsiones ossiū. discerptiones oīum mēbroꝝ: & totiꝰ corpis: & oīa pene i me martyrij supplicia diaboli arte q̄sita cōfluātur: dūmodo iesuꝫ xpm merear adipisci. Cū ergo romā venisset: & ãte traianū ductus fuisset: dixit ei traianꝰ. Ignati cur antiochiā rebellare facis: et gētē meā ad xpianitatē cōuertis. cui ignatiꝰ. Vtinā et te possez conuertere: vt semp obtineres ꝓncipatuz. cui traianꝰ. Sacrifica dijs meis: & sacerdotū oiuz ꝓnceps eris. cui ignatiꝰ. Nec dijs tuis sacrificabo nec tuā affecto dignitatē. De me quicqd vis facere potes: sz nullaten me imutabis. Traianꝰ dixit. Flūbatis scapulas eiꝰ zūdite: & vngul latera eius laniate: & durꝭ lapidibꝰ eiꝰ vulnera ꝓfricate. Cūqz oīa i eū feciss̄et: & ipe imobilis pmaneret: dixit tyrannus. Carbones vivos afferte: & ipz nudis plantis desup ābulare facite. cui ignatiꝰ. Nec ignis ardēs: nec aq̄ bulies poterit i me xpi iesu charitatem extinguere. Cui traianꝰ. maleficia sūt q tāta patiens nō ꝓsentiꝭ. cui ignatiꝰ. Nos xpiani malefici nō sum⁹: sz i lege nra maleficos vivere ꝓhibem⁹: sed vos malefici estis: q idola adoratis. traianus dixit. Dorsū eiꝰ vngulis laniate: et plagas sale pfūdite. cui ignatiꝰ. Nō sūt cōdigne passiones huius tēporis ad futurā gloriā. Traianꝰ dixit. Flā nūc cū tollite: vicul ferreis alligate: i cippo i imo carcere custodite: & post tridnū deuorādū bestijs date. Tertia igit die iperator: & senatꝰ oīs qz ppls cōuenerūt vt videret episcopū anthiocenū: q erat cū bestijs pugnaturꝰ. Dixitqz traianꝰ. Quoniā ignatiꝰ superbus & cōtumax ē ipsū alligate: & duo leones ad ipsū laxate vt nullas reliquas ex eo reliquāt. Tūc scūs ignatiꝰ dixit ad ppluz qui astabat. Viri romani q hoc certa mē aspicitz nō sine mercede laborant: qz nō ꝓpter p̄sentē: sed ꝓpter pietatē hec patior. Deide cepit dicere sicut legit i historia ecclesiastica. Frumē tū xpi suz bestiarū dētibus molar vt panis mūdus efficiar. Hoc audiēs iperator dixit. Brādis ē tolerātia christianoꝝ. Quis greconū toleraret tanta p deo suo? Respōdit ignatiꝰ. Mō hec mea virtute: sed xpi adiutorio toleraui. Tūc sāctus ignatius cepit leones puocare: vt ad se deuorādū occurrerēt. Accurrētes igit duo leones ipsū tūmodo ꝓfocauerūt: carnē tamē eius nullaten tetigerunt. Traianus autē hoc vidēs cū nimia admiratiōe discessit ꝓcipiēs vt nō prohiberet si quis vellet tollere corpꝰ eius. Quapropē christiani corpꝰ eius tulerunt: & ipsū honorifice sepelierūt. Cū autē traianꝰ quasdā litteras recepisset: in qbus Plini secūdus christianos quos iperator occidi iusserat plurimū cōmēdabat: dolvit de his que ignatio intulerat: et ꝓcepit vt nullus xpianꝰ ingrederet: si quis tamē inciderit puniret. Legit autē q btūs ignatiꝰ iter tot tormētorū genera nunqz ab inuocatiōe nomis iesu xpi cessabat. Quē cū tortores regrerēt cur hoc nomē totiēs replicaret: ait. Hoc nomē cordi meo inscriptū habeo: & ideo ab eius inuocatiōe cessare nō valeo. Post mortē igit ei illi qui audierāt volentes curiosius experiri cor eiꝰ ab eiꝰ corpore auellūt & illud scidētes p mediū totū cor iscriptū hoc noīe iesus aureis lris inuenerunt: vnde ex hoc plurimi crediderūt. De hoc sēō dicit Bern. sup psal. Qui habitat. Magnꝰ ille ignatiꝰ auditor discipli quē diligebat iesus: martyr & ipe cuiꝰ ꝓciosis religis ē nostra dedicata pauptas: Mariā qdē i plurib⁹ ās ad eā scripsit epl̄is xpiferā ꝙsultat. Egregi plane titulus dignitatis & cōmēdatio honoris imēsi.

De purificatiōe btē Marie vgīis.

Purificatio btē Marie vgīnis ādragesimo die pnatiuitatē dñi fcā ē. Cōsuenit ãt illud festū tribꝰ noib⁹ appellari. s. purificatio: hipopāti: et cādelaria. Purificatio aūt dicit ex eo q ādragesimo die a natiuitate dñi btā vgo maria ad tēplū venit vt ꝑm legis cōsuetudinē mūdaret: cū tamē sub illa lege nō teneretur. Preceperat autē lex Leuitici. iz. q mulier que suscepto semie filiū peperisset: imūda esset septē dieb⁹: imūda scilicet a cōsortio hominū: & ab ingressu tēpli. Sed cōpletis septē diebus: mūda quidē efficiebat quo ad cōsortiū hominū: sed adhuc vsqz ad .xx. die quo ad ingressū tēpli imūda erat. Tandē cōpletis quadragīta dieb⁹ quadragesimo die tēplū itrabat: & puerū cū muneribꝰ offerebat. Si vo femiaz pepisset duplicabant dies: & quo ad ꝙsortiū hoīuz & quo ad ingressū tēpli. Quare ãt dñs pcepit vt ādragesimo die puer i tēplū offerret tripler pōt ee rō. Una vt p hoc intelligat: q sic puer ādragesimo die i mūle tēplū iducit sic & ādragesima die a pceptiōe vt sepiaia i corp tāqz i suū tēplū ifundit: sic dicit i scholastica historia: lz physici dicāt q. 46. dieb⁹ corpꝰ ficiat. Scdā vt sicut aīa. 40. die corpi ifusa ab ipo corpore maculatur: sic quadragesima die tēplū ingrediēs per hostias ab ipsa macula amplius expiet. Tertia vt p hoc deꝰ intelligi q i tēplū celeste merent igredi. cuz deceꝰ precepta cū fide quatuoꝝ euāgelistarū voluerit obseruare. In pariēte vero femina duplicātur dies quo ad tēpli ingressionē: sicut et duplicantur

quo ad corporis formatõez. ¶Nã sicut ī. 40. diebus corp⁹ masculi organizat⁊ pficit⁊ ī q̄dragesimo die aīa infundit: sic corp⁹ femine ī octogita pficit: octogesima die aīa vt sepi⁹ inspirat. Quare aūt duplo corp⁹ femine tardi⁹ pficit ī vtero q̄z corp⁹ viri et ei aīa infundit: omissis rōnib⁹ nālib⁹ triplex potest assignari rō. ¶Prima q̄n xps assūptur⁹ erat carnez ī sexu virili: iō vt sexū ipm honoraret⁊ āplioꝛē sibi gr̄az faceret voluit vt puer citi⁹ formaret: ⁊ mr̄ citi⁹ mūdaret. Secda vt q̄n mulier plus peccauit q̄z vir ⁊ sic crūne ei⁹ ab crūnis viri duplicate sunt exterius i mūdo: sic ⁊ duplicari debuerūt iterius i vtero. Tertia, vt p hoc dr̄ intelligi q⁹ mulier quodām̄ plus fatigauit deū q̄z vir ex eo q⁹ āpli⁹ deliqt: deus quodām̄ in nostris prauis opibus fatigat. Vñ ipe dicit Esa. 43. Seruire me fecisti in iniqtatib⁹ vestris: ⁊ idē Esa. p°. Laboraui sustinēs. Beata igit vgo huic legi purificatōis nō tenebat: q⁹ nō peperit suscepto semine: sz mystico spiramie. Vñ Moyses addidit suscepto semine. Cū tñ necesse non erat q̄z tum ad alias mulieres q̄ oēs suscepto semine pariūt. Sz ideo addidit: vt dicit Bernard⁹. q⁹ timuit ī matrē dñi blasphemiā irrogare. Voluit tñ se in hoc subdere legi ꝓpter q̄tuoꝛ. rōnes. ¶Prima rō ē vt exemplū humilitatis daret vñ dic Ber. Vere beata vgo non habes cām nec tibi op⁹ ē purificatōe. Sz nūqd filio tuo op⁹ erat circūcisione: esto iter mulieres tanq̄z vna illarum. Mā ⁊ fili⁹ tuus sic ē ī medio puerorū. Nec aūt humilitas nō solū fuit ex parte mr̄is: sz etiā ex parte filij q similit volnit se i hoc subdere legi. Mā i natiuitate se habuit vt paup hō: i circūcisiōe vt paup ⁊ peccatoꝛ hō. Sz hodie vt paup ⁊ peccatoꝛ ⁊ fu⁹ hō. Ut paup i eo q⁹ oblatōez pauperū elegit. vt peccatoꝛ i eo q⁹ ipse cū mr̄e voluit expiari. vt fu⁹ q̄z tū .s. ad similitudinē i eo q⁹ voluit redimi: ⁊ etiaz voluit postmodū baptizari: nō ꝓp culpā purgādā: sed ꝓpter ei⁹ humilitatē maximā oñdēdā. Mā oīa remedia ꝑ originale peccm̄ īstituta xps i se assūmere voluit: ñ q⁹ ali⁹ten⁹ idigeret: sz vt humilitatē suā maximam nobis ostēderet: ⁊ vt illa remedia ꝑ tpe suo bona fuisse mōstraret. Quīq̄z. n. remedia q̄ ipz originale peccatū p ꝓcessū tpis īstituta sūt. quoꝛuz tria ꝑm q⁹ dic. Hugo de sancto victoꝛe i lege veteri īstituta sūt. s. oblatōes: decimatōes: sacrificioꝛū īmolatōes p q̄ maxime op⁹ mr̄e redēptōis exprmebat. Mā mod⁹ redimēdi exprimebat ꝑ oblatōez: ipz ꝑcū ꝑ sacrificiū ī quo erat sāguinis effusio: ipz redēptū ꝑ decimatōez: q⁹ hō significat ꝑ decimā dragmā. ¶Primū ergo remediū fuit oblatio. Vñ Cayn obtulit deo munera de frugib⁹: ⁊ Abel de gregib⁹ Secūdū fuit decimatio. vñ ⁊ Abrahā Melchisedech sacerdoti decimas obtulit. Mā secūdū augu. decimabat quod curabat. Tertiū fuit sacrificioꝛū oblatio. Ipsa. n. sacrificia ꝑm q⁹ dic Grego. erant ꝑ originale peccatū. Quia tū exigebat: vt ad mūnus alter parētū fidelis eēt: ⁊ aliq̄n vtriq̄z īfideles ee poteꝛt: iō aduēit. 4^m remediū. s. circūcisio q̄ sine pētes, fideles eēnt: sine īfideles valebat. sz q⁹ illud remediū ñ poīat, q̄ēre nisi sol⁹ marib⁹: nec ianuaz padisi poterat apire: iō succcssit ei baptism⁹ q ē cōmunis oīb⁹ ⁊ ianuā celi aprit. ¶Primū igit remediū xps assūpsisse videt q̄n dns i tēplo a pētib⁹ ē oblat⁹. Secūz remediū quodām̄ assūpsit q̄n q̄dragita diebus ⁊ noctib⁹ ieiunauit. q⁹. n. ī hēbat vt solueret ōcias rex saltē deo obtulit decias diex. Tertiū assūpsit q̄n mr̄ ei⁹ par turturuz: aut duos pullos colūbaz ꝑ eo obtulit vt ide sacrificiū fieret. Ul q̄n ī cruce se ī sacrificiū obtulit. Quartū q̄n se circuncidi ꝑmisit. Quīto q̄n a Joāne baptisma suscepit. ¶Secūz rō ē vt legē īplēt. nō. n. venerat dns legē solue: sz adīplere. Mā si in hoc legē soluissēt potuissent se iudei excusare ⁊ dicere. Quoniaz doctrinā tuā non recepimus ex eo q⁹ dissimilis es patribus: nec legis traditiones obseruas. Triplici autem legi se hodie xps ⁊ virgo subiecit. ¶Primo legi purificationis i significationem virtutis vt postq̄z omnia bene fecerimus dicamus q⁹ serui iutiles sum⁹. Secūdo legi redēptōis ad exēplū humilitat. Tertio legi oblatōis ad exemplū pauptatis. ¶Tertia rō ē vt legem purificatōis terminaret. Sicut. n. aduenīte luce cessant tenebre ⁊ aduenīte sole recedit ymbra: sic ⁊ aduenīte purificatione vera cessauit purificatio typica. Ibi. n. aduenit vera purificatio nostra. i. xps qui actiue dicitur purificatio ex eo q⁹ nos per fidem purificat: secūdum q⁹ dicit in actibus. Fide purificans corda eoruz. Dic. n. est q⁹ nec decetero patres tenenī ad solutionem: nec matres ad purificatōez vel templi īgressionē: nec filij ad illā redēptōez. ¶Quarta rō est vt nos purificandos īstrueret. Quīnq̄z aūt modis fit purificatio ab īfamia licet tres ībeanī: ꝑm quos ⁊ nos purgari debem⁹. s. iuramento q̄ significat peccati abnunciatōez. Aqua que significat baptismalē ablutōez. Igne q⁹ designat spūalis gratie īfusionē. Testibus qui designant bonorum operum multitudinem. Bello quod significat tentationez. Veniens autez beata virgo ad templū filium suū obtulit: ⁊ euz q̄nq̄z syclis redemit. Notādū. n. q⁹ q̄dā ꝓmogenita redimebanī: sicut ꝓmogenita duodecim tribuū que redimebanī quīnq̄z syclis: quedaz que redimebanī sicut primogenita leuitarum que nunq̄z redimebanī. Sz cū iaz ad adultā etatē puemebāt semp ī tēplo dño seruiebāt. ⁊ sicut ꝓmogenita mūdoꝛū aialiū q̄ iterū nō redimebanī: sz dño offerebanī. Quedā cōmutabanī. vt primogenita asini q̄ō cōmutabaī ī ouē. Quedaz occidebanī vt ꝓmogenita canis. Cū igit fuerit xps de tribu iuda q̄ fuit vna ō duodeci tribub⁹: ꝑz q⁹ debuit redimi. Obtulerūt ꝑ eo dño par turturū aut duos pullos colūbarū: Hec. n. erat oblatio paupū: sz agn⁹ oblatio diuitū. Mā ō āt dixit: pullos turturū: sz pullos colūbarū q⁹ sēp iueniunt: nec dr̄ par colūbarū sic par turturū: q⁹ colūba ē auis libidinosa: ⁊ iō ī sacrificio suo ōs nolui offerre. sz nōie vgo maria paulo aī a magis multa pondera auri recepat. Videt ergo q⁹ bñ potuerit agnū vnū emere. Sz dicēdū q⁹ sine dubio ꝑm Ber. magi magna pondera auri obtulerūt: q⁹ nō est verisimile q⁹ tales reges tali puero vilia munera obtulissent. Sz tamē beata virgo vt

aliqb⁹ placet istō sibi nō retinuit ſz statiz paupib⁹ eroganit. Vel forte i egyptū peregrinatōi p septē niū imineti puidere reſeruauit: vel forte nō i magna ḡtitate talia obtulerūt: cū hec i ſignificatiōez mystica offerrēt. ponit āt expoſitor tres oblatōes de dño factas. ¶Prima facta est de ipo a parentib⁹ Secda p ipo de aūbus. Tertiā fecit ipe i cruce p hoibus. ¶Prima oñdit ei⁹ humilitatē qr dñs legz se legi subiecit. Secūda pauptatē qr pauperuz oblationē elegit. Tertia charitatē qr se p peccatoribus tradidit. ¶Proprietates turturis habent his vsib⁹ Alta petit turtur canendo gemit: veniens ver Mūdat t caste viuit: soluſqz morat. ¶Pullos nocte fouet moꝛticiniūqz fugit. ¶Proprietatesqz colūbe bis vsib⁹ nominant Grana legit: volitat sociata. cadauera vitat. Felle caret: plāgit: sociū p oscula tangit. ¶Petra dāt huic nidū: fugit hostē i flumine visuz. Rostro nō ledit: geminos pullos bñ nutrit.

¶ Dicit scdo hec festiuitas hippopāti qō idez est qō pntatio ex eo qr xps est i templo pntatus. Vel hippopāti qō idez est qō obuiatio: qr Symeon et Anna obuiauerūt dño cū offerret i templo. Et dicit ab hippo qō est ire t anti qō est ē. Tūc aūt accepit eū Symeon i vlnas suas. Et notādū qr triplex obumbratio siue exinanitio hic de saluatore nro fcā est. ¶Prima est exinanitio vitat. ille.n.ē vitas q oēz hoiez p seipz q est via i scipz q ēvita duc. hodie ab alijs se duci pmisit. Cū iduceret iqt puerū ie su tc. Secda ē exinanitio bonitat: qñ ille q solus scūs t bon⁹ est. tāqz imūd⁹ voluit cū mre expiari. Tertia ē exinanitio maiestat: qñ ille q est portās oīa vbo vtut sue: hodie i vlnis senis se recipi t portari pmisit: q tñ portabat portātez se fm illō: Senex puerū portabat: puer āt senē regebat. Tūc aūt Symeon bñdixit eū dicens. ¶Nūc dimittis puū tuū dne tc. Et appellabat eū Symeon trib⁹ noib⁹. s. salutare: lumen: t gloriā plebis israel. Nō āt hui⁹ triplicis noīs pōt ḡdrupl⁹ sumi. ¶Primo penes nraz iustificatōez vt dicat salutare remittēdo culpā qr Jesus iterpat salutare: ex eo qr saluū fac populū. s. a peccatis eoruz. Lumen dādo gratiaz. Gloria plebis dādo gloriā. Secūdo penes nram regnatōez. ¶Illā pmo puer exorcizat t baptizat t sic a peccato mūdat quo ad pmū. Secdo cādela accēsa ei dat quo ad scdm. Tertio ad altare offert quo ad ttiū. Tertio penes hodiernā pcessionē. ¶Illā primo cādele bñdicunt t exorcizant. Secūdo accendunt t in manib⁹ fideliū dant. Tertio eccliā cum cāticz igrediunt. Quarto penes triplicē hui⁹ festi denominatōez. ¶Illā dicit purificatio quo ad purgatōez culpe p hoc qr dicit salutare. Dicit cādelaria quo ad illuminatōez gre p hoc qr dicit lume. Dicit hippopāti quo ad collatōem glie: p hoc qr dr glia plebis sue isrl. Tūc.n. occurrem⁹ obuiā xpo aera Vel pōt dici qr laudat xps i hoc cāticō: vt pax: vt salus: vt lux: vt glia. ¶Pax est qr mediator. Salus qr redemptor. Lux qr doctor. Gloria qr premiator.

¶ Dicit t tertio hoc festū cādelaria. ex eo qr cāde le accense i manib⁹ portant. Quare aūt eccliа hoc ordinauerit: vt. s. i hac die cādele accēse i manib⁹ portent. pūt assignari ḡtuo: rōues. ¶Primo pp removēdā erroneā ꝛsuetudinem. ¶Romani.n. olim i cal. februarij. ad honorē februe mris martz q erat de⁹ belli vrbē ō qnto i qntū ānū cū cereis t facib⁹ tota nocte illustrabāt: vt filij⁹ su⁹ eis victoriā de inimicz cōcederet: cui⁹ matrē tā solēniter honorarēt. Et illud spatiū dicebat lustrū. ¶Romani ēt i februario sacrificabāt februo. i. ¶Plutoni t ceterz dijs infernalib⁹: t hoc p aiab⁹ anteceſſoꝝ suoꝝ. Vt ergo ppitiaret eoꝝ: iō t eis solēnes hostias offerebāt t tota nocte eoꝝ laudib⁹ ifistētes cū cereis t accēſis facib⁹ vigilabāt. Mulieres ēt romanoꝝ: vt ait innocenti⁹ papa: his dieb⁹ festis luminaria exercebāt: qō a qbusdā fabulis poetarū originem traxit. Aiūt.n. qr ¶Proserpina fuit adeo speciosa q pluto de⁹ ifernalis eā cōcupiscēs ipaz rapuit: t deā eā fecit. ¶Parentes āt sui p siluas t nemora cū facib⁹ et lumiarib⁹ eā mlto tpe qsierūt. Et istud mulieres romanoꝝ repitātes cū facib⁹ t luminarib⁹ circuibāt. Et qñ difficile ē ꝛsueta relinqre xpiani de gētib⁹ ad fidē cōuersi difficile poterant relinqre hi⁹ cōsuetudines paganoꝝ. Jdeoqz Sergi⁹ papa hāc ꝛsuetudinē i melī⁹ cōmutauit. vt. s. xpiani ad honorē sancte marie mris dñi oi āno i hac die totum mūdū cū accensis cādelis t būdictz cereis illustrarent. vt solēnitas qdē staret: sz alia itentōe fieret. Secūdo ,ppter oñendā ꝛginis puritatē. Aliq.n. audictes ꝛginē purificatā possent credere ipaz purificatiōe idiguisse. Ut vo oñdat qr tota fuit purissima t splendida: iō ordinauit eccliа vt luminosos cereos bailem⁹ ac si i ipso fcō dicat eccliа. Virgo beata purificatōe nō idiges: sed tota rutilas: tota splēdes. Vere.n. purificatōe nō idigebat: q t non suscepto semine ꝛcepit: t i mris vtero pfectissime mūdata t sāctificata erat. Adeo aūt fuit i mris vtero: t i aduētu spūs sci sanctificata t mūdata: qr nō solū aliqō iclinariū ad peccatū i ea penit⁹ nō remanebat. sz ēt vtus sanctitatz t castitatz ei⁹ vsqz ad alios extēdebat t trāsfūdebat ita qr i alijs oēs motus carnalis ꝛcupiscētie extinguebat. Hi dicūt iudei qr cū Maria pulcherrima fuerit. a nullo tamen potuit vnqz cōcupisci. Et ratio ē. quia virtus siue castitatis cūctos aspicientes penetrabat: t omnes ei⁹ cōcupiscentias expellebat. Hū cōparat cedro: quia sicut cedr⁹ serpētes suo odore iterficit. ita eius sāctificatio i alijs irradiabat: t oēs motus i carne serpentes occidebat. Cōparat etiaz myrrhe qr sicut myrrha iterficit vmes sic eius scitas cōcupiscētias carnales: Et hāc ꝓrogatiuā habuit p ceteris scificatis i vtero t ꝛginibus: qr eoruz scitas t castitas i alios nō transfūdebat nec carnales motus i alijs extinguebat. vtus aūt castitatis virginis etiā impudicoꝝ corda medullit⁹ penetrabat t ea quo ad ipaz ptin⁹ casta reddebat. Tertio ,pter repitādā hodiernā pcessionē. ¶Illā. b. ꝛgo Maria: t Joseph: t Simeō: t Anna hodie venerabilē pcessionē fecerūt t puerū Jesū i tēplū pitanerūt. sic t nos ꝓcessionem facimus t cereū accensum per quem ſignificatur Jesus in manibus baiulamus t vsqz i ecclesias deferimus. Tria.n. sūt in cereo. s. licinus

cera: ⁊ iguis. ℙDer hec significaꝫ tria que fuerūt i xpo. Mā cera significat carnē xpi que nata ē de virgine maria sine corruptiōe carnis. sicut apes cerā gignūt sine alterutrū cōmixtiōe. Licin⁹ i cera latēs significat aiaz cādidissimā i carne latētē. Ignis vero siue lumē significat diuinitatē: q; ōs nr ignis cōsumēs ē. Uñ qdā sic ait. Māc i honore pie cādelaz porto marie. Accipe p cerā carnē de virgine verā. ℙDer lumē numē maiestatis atq; cacumē. Licin⁹ ē aīa sub carne latēs ꝓptima. Quarto pp instructionē nr̄az. In hoc.n. ĩstruimur q; si volumus ee ante deū purificati ⁊ mūdi tria i nobis hēre debemus. s. fidē verā. actionē bonā: ⁊ itētionē rectā. Mā candela i manu accensa ē fides cū opatiōe bona. Et sicut cādela sine lumine dicit cē mortua: ⁊ lumen p se sine candela nō lucet: sz mortuū esse vr̄ic ⁊ opatio sine fide: ⁊ fides sine bono opere mortua esse dicit. Licinus āt int⁹ in cera occultatus ē itentio recta. Uñ gregorius. Sic sit opus i publico vt tñ i occulto itentio maneat. ¶ Quedā matrona nobilis i btām virginē maximā deuotionē habebat. ℍec quandā capellā iuxta domū suā cōstruxerat. ⁊ ꝓuīū capellanū hūs omni die missam de btā virgine audire volebat. Appropinquāte aūt festo purificationis btē marie virginis: sacerdos ob quoddā suū negociū lōgius secessit: ⁊ dña die illo missā habere nō potuit. Uel vt alibi legit: oia q; hr̄e poterat etiā vestimenta ꝓ amore virginis dabat. Uñ cū clamidez dedisset ⁊ ad ecclesiā ire non posset sine missa illā ea die manere oportebat. De quo cū plurimū doleret ecclesiā ꝓpriā seu camerā itrauit ⁊ ante altare virginis se ꝓstrauit. Tūc subito i excessu mētis facta videbat sibi se i ecclesia pulcherrima ⁊ spaciosa collocatā ee. ⁊ respiciēs vidit turbā magnā virginū i ecclesiā venientē: ēs q; dā virgo pulcherrima diademate coronata ꝓibat. Cūq; ocs ꝓ ordinē cōsedissent: ecce turba alia iuuenū q ⁊ ipi iuxta ordinē cōsederūt. Et ecce qdaz maximū cereorū fasseꝫ deferēs: cereū ꝓmo virgini q; ceteras āteibat dedit: ⁊ postea aliis ẏgib⁹ ⁊ iuuenib⁹ tribuit. Deide ad illā matronā vēit ⁊ cereū ei obtulit quē illa libēr accepit. Tē p chorū respiciēs vidit duos ceroferarios: subdiaconū: diaconū ⁊ sacerdotē: sacris idutos vestib⁹ ad altare pcedētes: tāz missarū solēnia celebrare volētes. Uidebat aūt sibi q; accoliti ecīt Uincenti⁹ ⁊ Laurētius: diaconus ⁊ subdiacon⁹ duo angeli: sacerdos aūt xps. Fcā autē cōfessiōe duo pulcherrimi iuuenes i mediū chori icrūt ⁊ officiū misse alta voce ⁊ deuotissime iceperūt ⁊ ceteri q; i choro erāt prosequunt. Cū aūt ad oblationē ventū fuisset: regina virginū ⁊ cetere virgines cū aliis q; erant i choro cereos suos sacerdoti vt moris ē flexis genib⁹ obtulerūt. Cū aūt sacerdos illā matronā expectaret vt sibi cereū suū offerret: ⁊ illa ire nollet: misit ad eā regina ẏginū p nunciū q; rusticitatē faceret: q; sacerdotē tā diu expectare pmitteret. Illa aūt respōdit ḡten⁹ sacerdos i missa sua ꝓcederet: q; cereū suū sibi nō offerret. Tūc iterū regina aliū nuncū misit. cui similiē illa rndit. q; cereū sibi datuz nulli penitus daret: sed illū ex deuotiōe teneret. Regina aūt virginū nūcio ꝓcepit dicens. Uade ⁊ iterū eā roga vt cereū offerat: sin aūt ipz de manibus ei⁹ violēter auferas. Cūq; nūcius iuisset ⁊ illa rogantē audire recusaret: dixit se i mādatis hr̄e vt ipz ab ea violēter auferret. Tūc ille cū magna violētia cereum cepit: ⁊ ipz auferre conabat. Il a aūt fort⁹ tenebat: ⁊ se viriliter defendebat. Cūq; lōga fieret altercatio: ⁊ hic ide cereus violēt⁹ traheret subito cereus fract⁹ ē: ⁊ medietas in manu nuncij: ⁊ alia medietas i manu ipi⁹ dñe remansit. Ad hāc igit vehemētē fractionē illa subito ad se rdijt: ⁊ se iuxta altar̄ vbi se posuerat iuenies cereum fractū i manu sua reppit. De quo valde admirans ĩmēsas gr̄as btē virgini reddidit que eā sine missa illa die remanere nō pmisit: sz tali officio interesse fecit. Illa aūt cereū diligēter reposuit: ⁊ p maximis reliqis reseruauit. Sz ⁊ ocs: vt dicitur: q; tūc tāgebant de eo a qnacūq; detinebanť ifirmitate ꝓtin⁹ liberabanť. ¶ Quedam alia matrona dū cēt grauida ḡdā nocte i somnis vidit se portare quoddā vexillū qđ colore sanguineo erat tinctuz. Euigilās autē cōtinuo sensū amisit: quā diabolus ado ludif cabat vt videret sibi q; xpiana fidē quā hacten⁹ habuerat iter māmillas hēret ⁊ tū ẏtimo exiret. Que cū nullaten⁹ curari posset i ḡdā ecclesia beate virginis i festo purificatiōis pnoctauit: ⁊ integram sanitatem recepit.

¶ De nomine sancti Blasij.

Blasius ḡsi blandus: vel blasius ḡsi bella sius: a bella quod est habitus ⁊ sior paruulus: blandus p dulcedinē sermonū: humilis p habitū virtutū: paruulus p hūilitatē morū.

¶ De sancto Blasio.

Blasius cū omni māsuetudie ⁊ sanctitate polleret xpiani cū i sebaste ciuitate cappadocie i episcopū elegerunt. Qui episcopatu suscepto ob dioclitianā psecutionē spelunca petijt ⁊ ibi heremitica vitā duxit. cui aues pabulū afferebāt: fere ad eū vnanimiter cōfluebāt: ⁊ dū vrisqz ponere manus eis benedicēs nō recedebāt ab eo. Deniqz si q; ifirmabanť ad eū cōtinuo veniebāt ⁊ sanitatē ad itegrū reportabāt. ℙDreses igit illi⁹ regiōis dū milites suos ad venandū misisset ⁊ illi i vanū alibi laborātes ad antrū sci blasij puenissent: magnā ibidē bestiarū multitudinē ante ipz stantiū reperierūt. Quas cū nullatenus capere possent attoniti suo dño nūciauerūt. Qui statim milites plures misit: ⁊ vt ipz cū oib⁹ xpianis ad se adducerēt ꝓcepit i ipsa aūt nocte ter xps ei apparuit dicēs. Surge ⁊ offer mihi sacrificiū. Ecce aūt aduenerunt milites dicentes. Egredere vocat te preses. Quibus respōdit scūs blasi⁹: Bene venistis fili⁹. nūc vidoqa de⁹ nō ē oblitus mei. ℙDergēs vero cū eis nūqz a ꝓdicatiōe cessauit: ⁊ cozā eis mirabilia multa fec. Tūc mulier quedā filiū suū morientē i cun⁹ gutture os piscis transuersū erat ad pedes ei⁹ attulit ⁊ vt sanaret cū lachrymis postulabat. Sanctus vo Blasi⁹ sup eū man⁹ ponēs orauit: vt puer ille ⁊

oēs q ī ei⁹ noīe aliqd peterēt sanitat⁊ bñficiū obtinerēt: ⁊ statī sanat⁹ ē. ¶ Mulier q̄dā pauperula vnū solū porcū hñs quē tñ violent⁹ lupus rapuerat: scīm blasiū depcabat vt sibi reddi facēt suū porcū. Qui subridēs dixit. Mulier noli cōtristari reddet tibi porc⁹ tu⁹. Cōtinuo lupus venit ⁊ porcū reddidit. Ingrediēs vo Blasi⁹ ciuitatē iussu pncipis carceri mācipat. Alia vo die iussit pses ipsum sibi pītari. Quē vidēs blādis ſmonib⁹ salutauit dicēs. Baude Blasi amice deorū. Cui Blasius. Baude ⁊ tu amice pses: ſz ne dicas eos deos ſz demones: q: et no igni cū his q eos honorāt ēdunt. Frat⁹ pses eū fustib⁹ cedi iussit: ⁊ ī carcerē retrudi fec. Cui Blasius dixit. Insēsate speras p penas tuas dei mei a me auferre amorē: q ipm ī me hēo cōroboratorē? Audiēs hec vidua illa cui porcū recupauerat: porcū ipm occidit ⁊ caput cū pedib⁹ cādela ⁊ pane ad scm Blasiū deportauit. Ille vo gr̄as agēs comedit sibiq dixit. Sigulis ānis cādelā ī ecclia nois mei offeras: ⁊ tibi ⁊ qcūq hoc fecerit bñ erit. Qd̄ semp egit: ⁊ sibi ꝓspitas multa fuit. Post hoc cū eductū pses a carcere ad deos iclinare nō posset iussit cū ī ligno suspēdi ⁊ carnes ei⁹ cū ferreis pectinib⁹ laniari: ⁊ sic iterū ī carcerē reportari. Septem ergo mulieres seq̄ntes guttas sāguis colligebāt: q̄ mox tenent: ⁊ ad deorū sacrificia ꝓpellunt. q̄ dixerunt. Si vis vt deos tuos adorem⁹ cū reuerentia mitte eos ad stagnū: ⁊ ibi facie⁹ ablutis mūdi⁹ adorare possum⁹. Let⁹ pses efficit: ⁊ citius qd̄ dixerāt adimplet. Ille vo deos arripuerūt ⁊ eos istagni mediū piecerūt dicētes. Si dij sūt videbim⁹. Qd̄ pses audiēs ⁊ p ira ifamiēs ⁊ seipm peutiēs dixit ministris. Cur nō tenuist⁊ deos nr̄os. vt nō mitterent ī pfūdū laci: q dixerūt. Doloſe tecū locute sūt mlieres: ⁊ eos ī stagnū piecerūt. cui mlieres. De⁹ ver⁹ dolorē non patit: ſz si dij fuissēt pscuissēt vtiq gd eis facere volebamus. Frat⁹ pses iussit plūbū liq̄fcī ⁊ pectines ferreos ⁊ septem lorīcas igne cadētes ex vna pte pari: ⁊ ex alia septē camisias offerri lineas. Quo dicēte ex his qd̄ mallēt eligerēt. Una illarū duos pusilos hūs audacē cucurrit: ⁊ lineas camisias accipiēs ī camimū piecit: pueri vo mr̄i dixerūt. Nō nos mr̄ dulcissima post te relinq̄s: ſz sic nos replesti dulcedine lact⁊: sic nos reple dulcedie regni celestis. Tūc pses iussit eas suspēdi: ⁊ carnes earū pectinib⁹ ferreis laniari: q̄rū carnes vt nix albissime erāt ⁊ p sāguie lac fluebat. Cū āt supplicia iuste ferrēt: āgelus dñi ad eas venit ⁊ eas virilr cōfortauit dicēs. Nolite timere: bon⁹ n. opari⁹ ē q bñ īcipit ⁊ bñ pficit: ⁊ a ꝺducēte se būdictōez merēt ꝓ ꝩpleto ope: ⁊ mercedē accipit ꝓ labore: ⁊ gaudiū possidet ꝑ mercede. Tūc pses iussit eas deponi: ⁊ ī caminū mitti: q̄ dixit⁹ igne extincto exierūt illese: q: b⁹ pses. Jā nūc artē magicā dimittite: ⁊ deos nr̄os adorate. q̄ rnderūt. Perfice in nos qd̄ cepisti: qr iā ad regnū celeste vocate sum⁹. Tē ille data sniā eas decollari mādauit. Que dñ decollari deberēt flexis genib⁹ adorauerūt dicētes. De⁹ q nos a tenebr̄is vocasti ⁊ ī lucē dulcissimā adduxisti: q nos sacrificiū fecisti gr̄as nr̄as suscipe ⁊ ad vitā etnā facias ꝑuenire. Et sic trūcat⁊ capitib⁹ ad dñz migrauerūt.

Pp⁹ hoc iussit pses blasiū sibi pītari ⁊ dixit ei. Nūc adoras deos vl nō? Cui blasi⁹. Impie nō timeo minas tuas. Age vt vis. corp⁹. n. meū penit⁹ tibi ēdo. Tūc iussit mitti ī stagnū. Ipse vo signauit aquā: ⁊ mox sīc ēra arida fixa pmānsit. Dixitq. Si veri sūt dij vr̄i oñdite vtutē illorū ⁊ ingredimini huc. Ingrediq septuagita viri stagnū ꝓtinno sūt submersi. Angel⁹ āt dñi descēdēs dixit ei. Egredere Blasi ⁊ corona tibi a deo pata suscipe. Cūq exisset dixit ad cū pses. Qio decreuisti adorare deos? Cui Blasi⁹ cognosce miser q: xpi⁹ fu⁹ sū nec demōes adoro: ⁊ stari iussit eū ꝺcollari. Ipe āt orauit ad dñz vt qcūq p ifirmitate gutturis: vl alia q̄cūq ifirmitate ei⁹ ꝓpicinia postularet: exaudirēt ⁊ ꝓtinno liberarēt. ⁊ ecce vox de cel ad eū venit q: sic fieret vt orauit. Sicq cū duobus pueruli⁹ decollat⁹ est circa ānū dñi. 288. ¶ De noie scē Agate.

Agata dr̄ ab agios qd̄ est scūs ⁊ theos ds q̄si scā dei. Tria. n. sīc dicit Chrysp. sūt q scm faciūt: ⁊ illa pcē fuerunt ī ea. s. cordis mūditia spūs sci pītia: ⁊ bonorū opuz affluētia: vl dr̄ ab a qd̄ ē sine ⁊ geos tra: ⁊ theos ds: q̄si dea sine tra. i. sine amore trenorū. vel ab aga qd̄ ē loḡns: ⁊ thau ꝓsūmatio q̄si ꝓsumate ⁊ pcē loḡns: qd̄ pz in finis rūis. vl ab agat qd̄ ē sapiē⁹ ⁊ thaos sapior: q̄si sapiē⁹ sapiorū ⁊ hoc pp illud qd̄ dixit. Sūma igenuitas ē ista ⁊c. vl ab aga qd̄ ē solēnis ⁊ thau ꝓsūmatio q̄si solēne ꝓsūmata. i. sepulta. qd̄ pz ī angelis q eā sepelierūt. ¶ De scā Agata.

Agatha vgo igenua: mēte ⁊ corpe pulcherrima iv:be catha-nēsiū deū sp i oi scitate colebat. Quitian⁹ āt ꝓsular⁊ sicilie cū eēt ignobil. libidinosus auarus: ⁊ idol dedit⁹: btāz Agathā ꝓphēdere nitebat: vt q: erat ignobil ꝓphēdē nobilē timeret. Q: libidinosus ei⁹ pulchritudie frueret: q: auar⁹ ei⁹ diuitias rapet: q: idolatra dijs facēt eā īmolare. Fecq eā ad se adduci. Que cū adducta eēt ⁊ ei⁹ īmobile ꝓpositū cognouiss⁊ fidit eā cuidā meretrici noie affrodosie: ⁊ nouē filiab⁹ ei⁹ eiusdē turpitudinis vt p trigīta dies suaderēt ei quō ei⁹ aiuz īmutarēt. Et mō ꝓmittēdo leta: mō trēdo aspa spabāt eā a bono ꝓposito reuocare. Quib⁹ btā Agatha dixit. mens mea sup petrā solidata ē: ⁊ ī xpo fūdata. Verba via vēti sī: ꝓmissiōes vie pluuie: troes vī flumia sī. Que q̄tūuis ipugnēt fūdamētū dom⁹ mee cadē nō valebit. Heu āt dicēs flebat quotidie ⁊ orabat sitiens ad martyriū palmā pcēire. Videns igr affrodosia ipsā īmobilē pmanere dixit ipi qntiano. Facilī pūt sara molliri ⁊ ferrū in plūbi molicie ꝟuerti: q̄s ab itētōe xpiana mēs isti⁹ puelle ꝟuerti seu reuocari. Tē qntian⁹ fec cā ad se adduci: ⁊ ait illi. Cui⁹ cōditōis es? Cui illa. Nō solū īgenua: ſz et spectabil gīie vt ois pētela mea testat. Cui qntian⁹ si īgēua es cur mor̄ib⁹ te suilē pson⁹ hr̄e oñdis? Illa rndit Q: ācilla xpi sū. iō suilē exhibeo pson⁹. Quīcian⁹ dixit. Si te īgennā dicz quō ācillā asserz? Illa rndit Sūma īgēuitas ē ī q̄ fuit⁹ xpi ꝓbat. Quīrian⁹ dixit. Elige qd̄ voluer⁊: aut. s. dijs sacrificare: aut diuersa supplicia sustinē. cui agatha. Sit tal vror tua q̄l ven⁹da tua: ⁊ tu tal fis q̄l existit ds tu⁹ inpi.

Tē qntian⁹ iussit eā alapis cedi dicēs. In iuriā iu dicis noli temerario ore garire. agata rīdit. Mi ror te viz prudētē ad tātā stīticiā duolutū: vt illos dicas ōos tuos eē quoz vitā ñ cupias tuā zīugē vl te imitari: vt dicas tibi iurias fieri: si eoz viuaz exē plo. nā si dij tui sē bonū tibi optant si āt execrañ eo rū zsortia mecū sētz. Quitian⁹ dixit. Quid mihi vbor supflu⁹ cursus? Aut sacrifica dijs: aut te tactā diuersis supplicijs intire. Agata rīdit. Si feras p mittas audito xpi noie mā fuescūt. Si ignē adhibe as ō celo mihi roē salutifez āgli mīstrabūt. Si pla gas vl tormīta igeras hēo spīū scīū p quē despicio vniuersa. Tūc iussit eā trahi ad carcerē: qz voce cū publica gfūdebat. Ad quē letissime et gloriāt ibat t ąsi ad epulas inuitata agonē suū dño cōmēdabat Sequēti die dixit ei qntian⁹. Abnega xpz: t adora deos. Que cū renueret iussit eā i ceuleo suspēdi t torq̄ri. dixitqz Agata. Ego i his penis ita de lector sic q bonū nūciū audit: aut q videt quē diu desideraūt: aut q multos thesauros inuenit. Mon .n. pōt triticū i horreū poni: nisi teca ei⁹ fuerit fo riter zculcata t i paleas redacta. Sic añā mea nō pōt itrare i paradisū cū palma martyrij: nisi dili genter feceris corp⁹ meū a carnificib⁹ attractari. Tūc irat⁹ qntian⁹ iussit ei⁹ mamillā torq̄ri: t tortā diutissime iussit abscidi. cui Agata. Impie crudel t dire tyrāne: nō es cōfusus āputare in femi a: qđ ipe i matre suxisti? Ego habeo mamillas integras itus i aīa mea: ex qb⁹ nutrio oēs sensus meos: qs ab ifātia dño cōsecrani. Tūc iussit eā i carcerē re cipi: phibēs igressū medicorū t panē vel aquam sibi ab aliquo mīstrari. Et ecce circa mediā noctē vēit ad eā qdā senex quē añcedebat puer luminis portitor: diuersa secū ferēs medicamēta: t dixit ei Licet cōsularis īsan⁹ tormētis te afflixerit: tu tū cū tuis rīsis āpli⁹ afflixisti: t lz vbera tua toserit tū illi⁹ vbertas i amaritudinē conuerteē. Et qñ ibi erā qñ patiebaris vidi q: mamilla tua pōt cu rā salutis suscipere. Cui Agata. Medicinā carna lē corpori meo nūq̄z exhibui: t turpe ē vt qđ tā diu fuam nūc pdā. Dixit ei senex. Filia ego xpianus sū ne verecūderis. Cui Agata t vñ vecūdari pos sū cū tu sis senex t grādeu? ego vo ita crudelit lace rata q nemo possit de me cōcipere voluptatē. Sz ago tibi gras dñe pr: qz sollicitudinē tuā mihi ipen dere dignat⁹ es: cui ille. Et qre ñ pmittis vt curē te? Agatā rīdit. qz hēo diz iesū xpz: q solo vbo cu rat oīa: t sermōe restaurat vniuersa: hic si vult po test me cōtinuo curare. Et subridēs senior dixit. Et ego apostolus ei⁹ sū: t ipe me misit ad te t i no mine ei⁹ scias te cē sanatā. t cōtinuo petrus apo stol⁹ disparuit. Et pcēdēs beata agata gras agēs inuenit se vndiqz sanatā: t mamillā suā pectori re stitutā. Cū ergo ex imenso lumīe custodes territi aufugissent t aptū carcerē reliqssēt rogabāt eā qui dā vt abiret. Absit igt vt fugiā t coronā patiētie pdā t custodes meos tribulationib⁹ tradā. Post dies q̄tuor dixit ei qntianus vt deos adoraret ne grauiora supplicia sustineret. Cui agata. Verba tua fatua sūt t vana aerē maculātia t iniq. Miser sine itellectu qđ vis vt lapides adorē: t deū celi q me sanauit dimittā? Quitian⁹ dixit. t qs te sana uit? Cui agata. xps filiꝰ dei. Quitian⁹ dixit. Iterū tu audes xpz nōiare: quē ego nolo audire? Agata dixit. q̄đ.u virero xpz corde t labijs inuocabo. qn tian⁹ dixit. Iſtūc videbo si xps te curabit. Et iuſ sit testas fractas spargi t sub testas carbones igni tos mitti t ipaz desup nudo corpore volutari. Qđ cū fieret: ecce terremot⁹ nim⁹ fact⁹ ē q totā ciuita tē ita cōcussit: vt pars coīuēs duos cōsiliarios qntiani oppīmeret: t ois ppls ad cū concurreret clamās q pp iniustū Agate cruciatū talia patere tur. Tūc qntian⁹ ex vna parte terremotū: ex alia seditiōez ppli metuēs: ipaz iterū i carcerē recipi iussit: vbi sic oravit dicēs. Dñe iesu xpe q me crea sti t ab ifātia custodisti: q corpus meū a pollutione seruasti t a me amore seculi abstraxisti: t q torméta me vicero fecisti: t i eis virtutē patiētie tribuisti accipe spīritū meū t iube me ad tnā pcenire mise ricordiā. Hec cū oraſſet cū igēti voce spīritū tradi dit: circa ānū dñi. zlz. sub decio īpatore. Cū āt fi deles cū aromatib⁹ corp⁹ ei⁹ cōdirēt t i sarcofago collocarēt: qdā inuenis sericis idut⁹ cū pluſqz cen tū viris pulcherrimis t ornatis ac albis idutis: q nūq̄z i illis partib⁹ visi fuerāt ad corpus eius vēit t tabulā marmoreā ad caput ei⁹ ponēs: ab oculis oīz stati disparuit. Erat aūt ī pdicta tabula scri ptū. Mētē sanctā spōtaneā honorē deo t patrie liberatione. Qđ sic itelligit. mētē sanctā habuit: spōtaneā se obtulit: honorē deo dedit: t patrie li berationē fecit. Et hoc miraculo diuulgato etiam gētiles t iudei sepulchrū ei⁹ plurimū venerari ce perūt. Quitian⁹ autē dū ad eius iuestigādas diui tias pgeret duobus eqs inter se fremitū dātibus calceisqz iactātib⁹ vn⁹ eū morsu appetijt: alter cal ce pcussū i flumīe. piecit: ità q corp⁹ ei⁹ nusq̄z po tuit inueniri. Reuoluto āno circa diē natalis eius mōz qdā maxim⁹ circa ciuitatē rupt⁹ eructauit i cēdiū: q ąsi tonēs de mōte discēdēs: t saxa terrāqz liq̄facies ad vrbē cū magno īpetu venebat. Tūc paganorū multitudo descēdit de mōte. t ad sepul chrū ei⁹ fugēs velū vi cooptū erat sepulchrū ar ripuit: t cū statuit ztra ignē: Statiqz i die natalis ipi⁹ vgis ignis stetit t vltra villaten⁹ ñ pcessit. De hac vgie dic Ambrosi⁹ i pfatiōe. O felix t iclita vgo q̄ meruit dñi p laude martyris fidelis sāguinē clarificare suū. O illustris t gloriosa gemino illu strata decore: q̄ iter torméta aspa cūctis plata mi raculis: t mystico pollēs suffragio apostoli meruit visitatiōe curari. Sic nupta xpo susceperūt ethe ra. Sic humādi art⁹ gloriosa fulgēt obsequia: vt an gelorū chor⁹ sanctitatē mētis t patrie idicat libera tionē.

¶ De nōie sancti Vedasti.

VEdast⁹ q̄si vere dās est: qz vere sibi dedit est⁹ afflictiōis t pēitētie. Vl q̄si veh distās q: veh eternū ab eo distat. Iſtā dānati sēp dicēt veh. s. qa deū offēdi. veh. q: diabolo consēsi: veh qa nat⁹ sui. veh qa mori ñ valeo veh qp tā ma le torq̄or: veh qp nūq̄z liberabor.

¶ De. s. vedasto

VEdast⁹ a btō remigio i traiectē epis copū ordīat⁹ fuit. Qui cū ad portā ciuitatis vēisset: t ibidē duos pauper

vnū c'andū ⁊ aliū ecclī petentes el'ynā repperisset dixit eis. Argētū ⁊ aurū nō ē mihi: qđ aūt hēo hoc vobis do. Et fcā oīone vtrosq; sanauit. Cū aūt in ūqdā ecclīa derelicta vespib⁹ opta lup⁹ hitaret ei, dē pcepit vt ide fugeret nec vltra illuc redire auderet. Qđ ⁊ fcm̄ est. Deniqz cū vbo ⁊ ope multos conuertisset q̄dragesimo āno sui cpat⁹ vidit colūnā igneā a celo vsqz i domū suā descēdētē. Qui finez suū adesse cōsiderās postmodū in pace qeuit circa annū dñi. z50. Cū aūt corp⁹ ei⁹ trāsferret autdomat⁹ p senio cec⁹ dolēs q corp⁹ epi videre nō poterat: mox lumē recepit: sz postmodū ad votū suū lumē amisit. ¶ De noie sci Amādi.

a AMandus dr̄ ab amore q amabilis fuit. hūit.n.tria i se que faciūt hoiez amabilē. ¶Primum est societas grata. puer.19. vir amabilis ad societatē ⁊c. Scōz ē q̄uersationis honestas. ⁊ sic dr̄ hester. z°. q omnū oculis amabilis videbat. Tertiū ē pbitatis vtuositas. z°. Regū. z°. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori.

¶ De sancto Amando.

a AMandus ex nobilib⁹ parētibus ort⁹ monasteriū intrauit. Qui dū p mōasteriū ambularet quēdā maximū dyentē inuenit: quē statī vtute crucis ⁊ oīone ad foueā nunqz ide exiturū redire coegit. Veniēs aūt ad sepulchrū sci Martini: ānis qndeci ibi māsit: ciciio idutus ⁊ aq̄ ac pane ordeaceo sustētat⁹. ¶Post hoc dū romā iuisset ⁊ in ecclīa sci petri i oīone pnoctaret: custos ecclīe ipz reuerēter foras eiecit. Qui dū ad admonitionē sci ¶Petri q sibi aū fores ecclīe dormiēti apparuit: ad gallias iuisset: ⁊ ibidē regē dagobertū p suis criminib⁹ increparet: irat⁹ rex eū de suo regno eiecit. Deniqz cū rex filiū nō hret: ⁊ oīone fcā ad dñz filiū hūisset cogitare cepit a quo ifātem suū faceret baptizari. Venitqz i mētē ei⁹ vt ab Amādo eū baptizari faceret. Quesito igit amādo ⁊ ad regē adducto rex ad pedes eius pstern̄it: rogauitqz vt sibi idulgeret ⁊ suū filiū quē sibi dñs dederat baptizaret. Ille vero pmā petitōem benigne acceptauit: sz secularib⁹ negocijs implicari metuens scōz renuit ⁊ absessit. Tādē vic⁹ pcib⁹ annuit voto regis. Quē cū baptizaret tacentib⁹ cūctis: ifans rndit: amē. ¶Post hoc rex ipz i traiacensem epz sublimari fecit. Qui cū a plerisqz vbū pdicatōis cōtēni videret i vasconiā iuit: vbi cū qdā ioculator vbis ei⁹ irrideret a demone arripit⁹ ⁊ pp̄ijs dētib⁹ se discerpēs q̄ viro dei iniuriā fecerit cōfitet⁹ ⁊ statī miserabl⁹ moriē. ¶ Dū aūt q̄da vicemanus sibi lauaret: qdā eps aquā illā seruari fecit de qua qdā cecus postmodū curatus fuit. ¶ Cū i quodā loco de volūtate regis monasteriū cōstruere vellet: qdam eps p̄xime ciuitatis moleste hoc sustinēs mīsit famulos suos vt aut ipz occiderēt vel ide ejcerēt. Qui veniētes eidē dolose direxūt: vt secū pgeret ⁊ sibi locū aptū ad monasteriū oñderet. Ille aūt malicīā illorū pcognoscēs vsq; ad cacumē mōtis vbi eū occidere cupiebāt: cū eis init: eo q multū martyriū affectaret: sz ecce tāta pluuia ⁊ tēpestate mōs tegit̄ vt se mutuo videre nō possēt: ⁊ iā se mori putātes pstrati veniaz postulabāt ⁊ vt eos vivos abire pmitteret exorabāt. q oīonē effudit ⁊ serenitatē maximā ipetrauit Illi ergo ad p̄pria redierūt ⁊ scūs Amandus euadēs ⁊ multa alia miracula faciēs i pace qeuit. Floruit circa annū dñi. 1sz. tpe eraclij.

¶ De noie sci Valentini.

VAlētinus q̄si valorē tenēs: hoc est i scitate pseuerās: ⁊ dr̄ Valētin⁹ q̄si valēs tiro .i. miles xpi: miles dr̄ valēs: q nunqz cedit. fortiter ferit: se valēter defendit: potēter vicit: sic valētinus nō cessit martyriū vicendo: pcussit idolatriā euacuādo: defēdit fidē cōmunēdo: vicit patiēdo. ¶ De scō Valētino.

VAlentinus reuerēdus pb̄yter fuit quē claudi⁹ ipator ad se adduci faciēs interrogauit dicēs. Quid est valētine q amicitia nr̄a nō frueris: vt deos nr̄os adores: superstitionēq; abijcias tue vanitatis? Cui valētinus. Si graz dei scires ista nequaq̄ diceres: sz ab idolis aīuz reuocares ⁊ deū q est i celis adorares. Tūc qdā q claudio astabat dixit. Quid vis dicere valētine de scitate deorū nr̄orū? Cui valētinus. Ego de eis nihil dico nisi q fuerūt homes miseri omni īmūditia pleni. Ad quē claudius. Si xp̄s ver⁹ deus ē cur mihi nō dicis qđ vere ē? Cui valētin⁹. Vere xp̄s solus est deus i quē si crediderīs aīa tua saluabit̄. res publica augebit̄: oīuz inimicorū tuorū tibi victoria accedet̄. ¶Rndēs aūt Claudius astātibus dixit. Viri romani audite q̄z sapiēter ⁊ recte logtur hō iste. Tūc dixit p̄fectus. Seduct⁹ est iperator: quō deseremꝰ qđ ab ifantia nr̄a tenuim⁹? Et tūc cor claudij immutatum ē. Tradit̄ aūt cuidā pncipi i custodiā. Et cū i domū ei⁹ ductus fuisset dixit. Dñe iesu xp̄e q es verū lumē illumina domū istā vt te verū deū cognoscāt. Cui p̄fectus. Miror te dicētē q xp̄s ē lumen. Et qdē si filiā meā diu cecā illuminauerit faciā q̄cūqz preceperis. Tūc valētinus orās ei⁹ filiā illuminauit: ⁊ ocs de domo sua quertit. Tūc ipator. Valētinū decollari pcepit circa annū dñi. z80.

¶ De sancta Juliana.

i IUliana dū eulogio p̄fecō micomedio dispōsata eēt: ⁊ nollet sibi aliq̄ten⁹ copulari nisi receperit fidē xp̄i iussit eā pr̄ su⁹ expoliari ⁊ grauissime cedi ac ipi pfecō fcdi. Cui pfcūs ait. Dulcissima mea Juliana cur me ita dlusisti: vt me sic renueres? cui illa. Si tu adorauerz deū meū: acqescā tibi. aliogn nūq̄z dñs me⁹ erz. Cui pfcūs. Dña mea hoc facē n possū: q̄ ipator ap̄putari faceret caput meū. Cui Juliana. Si ita times ipatorē mortalē quō vis vt ipatorē nō timeā īmortalē? Fac qcqd vis q̄ me decipe n valebis. Tūc pfcūs iussit eā grauissime virgis cedi ⁊ dimidia die p capillos appēdi ⁊ plurbū liq̄scēm i capite ei⁹ fūdi. Qđ cū nihil ei nocuisset ipsā cathēlz ligauit ⁊ i cācerē reclusit. Ad quā ven̄it diabol⁹ i spē āgeli dicēs. Juliana ego sū āgel⁹ dñi q me ad te misit vt te ōbeā ꝓmonere vt diis sacrifices ne tā diu crucier̄z ⁊ tā mala morte moriar̄z. Tē iuliana flens

orauit dicēs. Dñe deꝰ meꝰ ne ꝑmittas me perire ꝫ oñde mihi qs ē q mihi talia ꝑsuadet. Factaq; ē ad eā vox vt ipsū apprehēderet ⁊ qs eēt ipsū coge ret ꝙfiteri. Que cū eū tenuisset ⁊ qs eēt itrogasset dixit ei q̄ demon eēt q̄ ad eā decipiēdā ꝑ ciꝰ mi sisset ipz. Cui iuliana. Et qs ē pr̄ tuus? Rndit. be elzebub q̄ ad oia mala nos dirigit: ⁊ facit nos gra uiter uerberari: quotiēs a xp̄ianis fuerimꝰ supati Et iō scio q̄ malo meo huc uenī: q̄ te supare nō potui. Inter alia q̄ cōfessus ē dixit: q̄ tūc maxime a xp̄ianis elōgabaī q̄ mysteriū dominici corporis agebaī: ⁊ q̄ oratiōes ⁊ p̄dicatiōes fiebāt. Tūc iu liana retrorsū manibus ipm ligauit: ⁊ ad terrā eū deijciēs cathena cū q̄ erat ligata ipm durissime verberauit. Diabolus aūt clamās rogabat eā dicēs Dña mea iuliana miserere mei. Tūc iussit p̄fectꝰ vt iuliana de carcere educereī: ⁊ exiēs trahebat post se demonē alligatū. Demō aut ē rogabat eā dicēs. Dña noli āplius de me ridiculū facere: nō enī potero ultra i quēpiā p̄ualere: xp̄iani dicunt misericordes eē: ⁊ tu nullā de me misericordiā ha bes. Sicq; p totū forū traxit ⁊ postea ī quādā la trinā ipm iecit: Cū āt ad p̄fectū puenisset ī quā rota adeo ē extensa: q̄ oīa eius ossa usq; ad me dullarū exitū sunt cōfracta Angelus āt dñi rotaz cōminuens ipaz i momento sanauit. Qd̄ videntes q̄ aderāt: crediderūt. Et statim decollati sunt viri quingenti ⁊ mulieres. ixo. Deīde cū i quadā olla plūbo liquefacto plena missa fuisset: sed plum bū velut temperatū balneū factū esset maledixit p̄fectus dijs suis: q̄ vnā puellā punire nō pote rant q̄ tantā iniuriā eis irrogabat. Tūc iussit eam decollari: que dū ad decollandū ducereī demon quē verberauerat in specie iuuenis apparēs cla mabat dicēs. Nolite ei parcere qñ deos vestros vituperauit: ⁊ me hac nocte graviter verberauit reddite ergo quod meruit. Cūq; iuliana paululū oculos aperuisset ⁊ videret qs eēt q̄ talia loq̄retur demō aufugiēs exclamauit. Heu heu me miserū adhuc puto q̄ me vult capere ⁊ ligare. Cū ergo beata Juliana decollata fuisset p̄fectꝰ nauigās ī mari cū .xl. viris orta tēpestate submersus est. Horū āt corpora cū mare iactasset a feris ⁊ auibꝰ sunt comesta. Expositio.

Cathedra triplex dī. s. regal. z. Reg. zz. Dauid sedēs ī cathedra tē. Sacerdotalis. primo regū. i. Heli sacerdote sedēte sup sellā. Magistralis. Mathei. zz. Sup cathedrā moysi tē. Bēs ergo petrꝰ sedit ī cathedra regali: q̄ fuit p̄ceps oīuz regū. Sacerdotali q̄ fuit pastor oīuz clericorū magistrali q̄ fuit doctor oīuz christianorum. De cathedra scī petri.

Cathedra sancti petri ab ecclesia festiue recolit: qa tunc beatus petrus apud anthiochiā in cha thedrali honore sublimatus fuisse phibetur. Huius aūt solēnitatis ūstitutio quadruplicem cām habere videt. Prima cā ē cū btūs petrus apud anthiochiā p̄dicaret theophilus priceps ciuitatis illius ei dixit. Petre qua rōne populū meū subuertis? Cū ergo petrus sibi fidē xp̄i predicaret: ille eū vinculari fecit ⁊ sine cibo ⁊ potu eū manere pmisit. Sed cū petrus iā pene deficeret resumptis tamē viribus eleuās oculos ad celū ait. Jesu xp̄e miserorū adiutor adinua me ī his tribulatiōibus deficiētē. Cui dñs respondit. Petre credis te derelictū a me? Nec bonitati derogas si talia cōtra me dicere nō formidas. Presto est qui tue subueniat miserie. Audiēs aūt Paulꝰ de icarceratiōe petri ad theophilum venit ⁊ se in multis opibꝰ ⁊ artibꝰ summū opificem esse asseruit. Ligna ⁊ tabulas se scire sculpe: tēctoria pingere: ⁊ multa alia idustrie opari dixit. Qui a theophilo obnixe rogaī vt ī eius curia secū cōsistat Euolutis paucis diebus paulꝰ ad petrū abscōse ī carcerem introiuit. Quem videns pene mortuum ⁊ consumptū amarissime flere cepit ⁊ ī āplexꝰ eiꝰ quasi flēdo deficiebat: ⁊ ꝓpēs ī vocē sic iquit. O petre frater meꝰ: gloria mea: gaudiū meuz: dimidiū aie mee: meo ituitu resume vires. Tūc petrꝰ oculos aperiēs ⁊ ipz cognoscēs lachrymare cepit: ꝫ sibi loqui ñ potuit. Et accurrēs paulus vix os eiꝰ apuit: ⁊ ponēs cibū ipz refocillauit. Cū āt petrꝰ cibo ꝙfortatꝰ fuisz accurrēs ī oscula pauli ruit. ⁊ ābo plurimū fleuerūt. Paulus āt occīte rediēs Theophilo dixit. O bone Theophile magna ē gr̄ia tua: ⁊ curialitas tua hōestaz aīca: dhōestat mlta eriguū malū. Remisere qd fecisti illi dicole q̄ dī. Petrꝰ velut eēt aliqd magnū pānosus: dformis: macie ꝙsūptꝰ p oīa vilescit: solo ꝓmōe clarescit: ⁊ talē te dcet ī carcerē pōere q̄ potiꝰ ī libtate solita frueret: posset tibi i aliquo vtilior eē. Nā sic d illo hoies qdaz aiūt infirmos sanat: mortuos suscitat. Cui theophilus. Fabulosa sūt ista paule q̄ dicī: q̄ ñ mortuos suscitare posset ēt seipz d carcere liberaret. Cui paulus. sic xp̄z suꝰ a mortuis resurrexit vt dicūt: q̄ tū d cruce dscēdere noluit. sic petrꝰ vt aiūt hoc exēplo se nō liberat: ⁊ pati ꝓ xp̄o nō formidat. Cui theophilus. Dic qº ei vt filiū meū iā p q̄tuordeci ānos mortuū resuscitet ⁊ icolumē cū reddat ⁊ liberū. Ingrediēs igr̄ paulus dixit quō resuscitatiōnē filij princ pis spopōdisset. Cui petrꝰ. Rē grādē paule ꝓmisisti: ꝫ dñi vtute facillimā. Sz cū petrꝰ eductꝰ d carcere monumēto apto ꝓ eo oasset ꝙtinuo resurrexit. hoc āt ꝓ oīa visile nō videt. Ut aut paulus humana astutia talia se fabrilia scire ꝙponere fingeret. Aut vt sīa iuuenis p q̄tuordeci ānos suspensa fuisset. Tūc theophilꝰ ⁊ vniuersus ppls anthiochie ⁊ alij q̄plures dño crediderūt et gliosā ecclesiā fabricauerūt. In cuiꝰ medio excelsā cathedrā collocauerūt: ⁊ petrū vt ab oībꝰ videri ⁊ audiri posset exaltauerūt. In q̄ septē ānis sedit. Sz postmodū veniēs romā: i romana cathedra sedit vigintiq; ānis. De ꝓmo tñ honore ecclesia celebrat: q̄ tūc ꝓmo ꝓlati ecclīe ceperūt loco: ptāte: ⁊ noīe sublimari. Tūc qº ipletū ē qd̄ legīt ī psal. Exaltēt eū i ecclesia. Et nōdū q̄ triplex ē ecclia ī q̄ btūs petrꝰ exaltatꝰ ē. s. ecclia militātiū: malignātiū: ⁊ trūphātiū. In hāc triplicē ecclesiā exaltatꝰ ē ꝫ triplicē festiuitatē quā d ipo ecclia celebrat. Et enī exaltatꝰ

i ecclesia militātiū cidē plidēdo: ⁊ eā i aīo: i fide: ⁊ moꝛib⁹ laudabilit regēdo: ⁊ hoc q̄stū ad solēnitatez hodiernā q̄ dicit cathedra. Qꝛ tūc sup ātiochenaz ecclesiā pōtificatū accepit ⁊ eā septē annis laudabiliꝛ rexit. ¶ Scōo ē exaltat⁹ i eccl'ia malignantiū ipsā. s. dissipādo ⁊ eā ad fidē cōuertēdo: ⁊ hoc ptinet ad scōaz festiuitatē q̄ dr̄ ad vincula. Tūc. n. malignātiū eccl'iā dissipauit ⁊ multos ad fidē cōuertit. ¶ Tertio ē exaltat⁹ i eccl'ia triūphātiū i ipsā. s. feliciter itroeūdo. ⁊ hoc q̄stū ad ētiā solēnitatē q̄ ē passionis ei⁹ qꝛ tūc eccl'iā triūphātiū itroiuit. ¶ Notā dū ēt q⁹ pl'ib⁹ alijs rōib⁹ eccl'ia ter i āno de eo festiuitatē facit. s. pp pmordiale pncipiū vl' puilegiū pp offiū ⁊ pp bñficiū pp debitū: pp exēplū. ¶ Primopt pui legiū qm̄ btūs petr⁹ ab alijs apl'is i trib⁹ fuit puilegiat⁹: pp q̄ tria puilegia eccl'ia ter i āno eū honorat Fuit. n. p̄ ceteꝛs digniꝛ i auēte: qm̄ pnceps apl'oꝛū extitit: ⁊ claues regni celoꝛū accepit. Feruētioꝛ in amoꝛe. Cū maioꝛe. n. feruoꝛe xp̄m dilexit q̄s ceteri sicut i multis locis euāgelij manifestat. Et efficacioꝛ in vtute. nā ad vmbrā petri vt legit i actibus apl'oꝛū sanabant infirmi. Scōo pp offiū. Ipse. n. officiū platōis sup vniuersā eccl'iaz hūit. Et iō sicut petr⁹ fuit pnceps ⁊ plat⁹ toti⁹ eccl'ie q̄ diffusa ē in trib⁹ ptib⁹ mūdi. s. asia. africa. ⁊ europa: ita eccl'ia ter i āno celebrat festū ei⁹. Tertio pp bñficiū: quia ipse q ptātē accepit ligādi atq; soluēdi liberat nos a tribus gnib⁹ petōꝛū. s. cogitatōis: locutiōis ⁊ opatiōis: q⁹ i deū: vl' q⁹ i pximū: vl' q⁹ i nos peccauim⁹ Vel istud bñficiū pōt cē tripler qō vtute clauium petꝛi i eccl'ia q̄sequtur. Primū ē absolutōis a reatu oīsio. Scōz pene purgatoꝛie i tpalem cōmutatio. Tertiū pene tpalis q̄z ptē relaxatio. Et pp hoc triplex bñficiū scūs petr⁹ ē tripl'r honoꝛādus. Quarto pp debitū: qꝛ. n. ipse tripl'r pauit ⁊ pascit nos. s. vbo: exēplo: ⁊ tpali subsidio siue oīonis suffragio: iō obligamur vt ipm tripl'r honoꝛem⁹. Quinto pp exēplū vt nullus petꝛi desperet ēt si tertio fiē petr⁹ deū negauerit: si tū eum sicut ipse velit coꝛde: oꝛe: ope q̄siteri. ¶ Scōa cā istitutōis ē hec q̄ qdē de itinerario clemētis ē sūpta. Cū. n. petr⁹ vbū dei pdicans anthiochiā appꝛopinq̄ret oēs de citate illa ei obuiauerūt nudis pedib⁹ pgētes: cilicijs idūtes: ⁊ caput puluere aspgētes agētes pniaz: q⁹ otra eum Simoni mago q̄sensissēt. Petr⁹ vo eoꝛū pniaz videns gras deo egit. Tūc illi obtulerūt oēs vexatos lāguoꝛib⁹ ⁊ demonib⁹ fatigatos. Quos dū petrus aīe se poni iussisset: ⁊ sup eos nomē dñi iuocasset: i. mēsū lumē ibidē apparuit: ⁊ oēs ptinus sūt sanati currētes ⁊ osculātes vestigia sci Petri. Tunc itra septē dies plusq̄z decē milia hoīz baptisma susceperūt: ita vt Theophilus pnceps ciuitatis illi⁹: domū suā i basilicā fecerit q̄secrari: ⁊ ibidē petro excelsā cathedrā collocari: vt ab oīb⁹ videret ⁊ audiret. Nec istud ꝛiū ē his q̄ supius dcā sūt. potuit .n. fieri q⁹ petrus p opationē pauli a theophilo ⁊ i toto pylo magnifice sit susceptꝰ sꝛ recedēte petro Simō magus pplm puertit ⁊ otra petrū grauiter iciauit. Postmodū vo pniaz agēs iterū honorabiliter eū recepit. ¶ Hoc aūt festū de cathedratiōe bti Petri q̄sueuit appellari festū epularū bti petri Et hinc ētia rō sumit istitutōis hui⁹ festi. Cōsuetudo. n. antiq⁹ fuit gētiliū: vt ait magr̄ Joānes beleth. singulis ānis mēse febꝛuario certo die epulas offerre sup tumulos parentū suoꝛū ⁊ eas de nocte demones q̄sumebāt. Ipsi aūt ab aīab⁹ circa tumulos errātib⁹ q̄s ymbras vocabāt vastari putabāt. Solebāt. n. antiq dicere: vt idē ait q⁹ qñ i humanis coꝛpoꝛib⁹ sūt dim̄ aīe: ⁊ in iferis manes: spūs vo vocabāt qñ ad celos ascēdebāt: vmbras quādo recēserat sepultura: siue qñ circa tumulos errabāt. Hec aūt q̄suetudo de ipsis epulis vix a xp̄ianis potuit extirpari. Qō sci pies attēdētes ⁊ penit⁹ hoc extirpare volētes festū de cathedratōe bti petri: tuz de illa q̄ fuit rome: tū de illa q̄ fuit anthiochie statuerūt illo. s. codē die quo talia fiebāt. Uñ ab illis epulis adhuc ab aliqb⁹ festū epularū bti petri vocat. ¶ Quarto istituta est ꝓpter reuētiā coꝛone clericalis. Notādū. n. q⁹ iuxta aliquoꝛū traditionē coꝛona clericoꝛū hic pmo sūpsit initiū. Nā dū petrus anthiochie pdicaret: i ꝛtumeliā nois xp̄iani sūmitatē ei⁹ capitis abꝛaserūt. Qō qdē postmodū toti clero tradit̄ i honoꝛē: qō ꝓ xpo apl'oꝛū pncipi i ꝛtumeliā fuerat irrogatū. Circa aūt ipsā coꝛonā clericoꝛū tria attēdunt̄. s. capitis abꝛasio: capillōꝛū detrūcatio: ⁊ foꝛme circulatio. Abꝛasio aūt i superioꝛi capite fit triplici rōe. q̄rū duas assignat Dionysi⁹ i eccl'iastica hierarchia dicēs. Detōsio capillōꝛū signat mūdā ⁊ nō formabilē vitā. Ad capillozum. n. detōsionē siue capiꝛ abꝛasionē tria sequunt̄. s. mūditie ꝛfuatio: deformatio: ⁊ denudatio. Mūditie cōfuatio: q⁹ ex capillis soꝛdes i capite aggregant̄. Deformatio q⁹ capilli ad ornatū sūt: significat ergo tōsura mūdā: ⁊ nō formabilē vitā. Hoc. n. significat q⁹ clerici debēt hꝰe mūditiā mēꝛ iteri⁹ ⁊ nō formabilē. i. nō exq̄situ habitū exteri⁹. Denudatio āt significat. q⁹ iter se ⁊ deū nihil dz cē mediū: q̄z immediate deo debēt vniri ⁊ reuelata facie dñi gl'iā speculari. Capillōꝛū ōtrūcatio fit: vt ex hoc dē itelligi q⁹ clerici oēs cogitatōes supfluas a mente sua debēt abscidere ⁊ ad vbū dei sp auditū patū ⁊ expeditū hꝰe: ⁊ oīa tpalia ptereūq̄ ad necitatē a se penitus remouere. Fit āt circulariꝛ figura multiplici rōne. ¶ Primo qñ hec figura nō hz finē neq; pncipiū. Per qō dat itelligi q⁹ ministri dei sūt clerici: q⁹ dz nec hz pncipiū neq; finez. ¶ Scōo qñ hec figura nullū āgulū hz: ⁊ significat q⁹ clerici ñ debēt hꝰe soꝛdes i vita: qñ vbi q̄gulus ibi soꝛdes: vt dic̄ Beꝛ ⁊ debēt hꝰe vitatē i doctrīa: qñ vitas āgulos ñ hz: sic dicit Hiero. ¶ Tertio qñ hec figura ē oīuz figurarū pulcherrima. Uñ i hac dz celestes creaturas fecit: ꝓ qō significat q⁹ clerici debēt hꝰe pulchritudiné iteri⁹ i mēte ⁊ exteri⁹ i q̄uersatōe ¶ Quarto qñ hec figura est oīuz figurarum simplicissima Nulla. n. figura vt dic̄ Augustin⁹ ex vna linea cōstit. sola circularis q̄gnata est que vna tantū linea clauditur. Per quod significatur q⁹ clerici habere debent simplicitatem columbarum iuxta illud. Et simplices sicut columbe.

¶ De nomine sancti Mathie apostoli.

Mathias hebraice: latine dr donat⁹ a domino vl' donatio domini vl' humilis siue paruus. Mā donat⁹ a dño fuit qñ ipz de mūdo elegit. ⁊ iter. 7z. discipulos designauit. Donatio dñi fuit qñ sorte electus inter apostolos nominari ꝓmeruit. ¶Paruus fuit quia verā semp hūilitatē suauit. Est autē tripler hūilitas sicut dicit Ambrosius. ℂ ¶Prima ē afflictiōis qua quis dicit hūliat⁹. ℂ Secūda cōsideratiōis q̄ ꝓcedit ex cōsideratiōe sui. ℂ Tertia deuotōis: q̄ ꝓcedit ex cognitiōe creatoris. ℂ ¶Primā habuit btūs Mathias martyriū patiēdo. ℂ Secūdaz seipm despiciēdo. ℂ Tertiā maiestatē dei admirādo. Uel dr a manu qđ ē bonū: ⁊ thesis positio: i. de mathias bonū positū ꝓ malo. s. ꝓ iuda. Eius vitā q̄ ꝓ eccl̄ias legit: Bedā scripsisse creditur.

ℂ De sancto Mathia apostolo.

Mathias apostolus i locū iude substitut⁹ ē. Sz ꝑmo ortum ⁊ originē ipsius iude breuiter videamus. Legit enim i q̄dam historia: lz apocrypha: q̄ fuit qdā vir i hierusalē nōie ruben: qui alio nōie dictus est Simon de tribu Dan. vel sm Hiero. de tribu Isachar: q̄ habuit vroꝛē q̄ ciboꝛea nuncupata ē. Quadā igit nocte cū sibi mutuo debitū exoluissēt: Ciboꝛea obdormiēs sōniū vidit: qđ ꝓterrita cū gemitib⁹ ⁊ suspiriis viro suo rettulit dicens Videbar mihi q̄ filiū flagitiosiz parerē: q̄ totius gētis nostre cā ꝑditiōis existeret. Cui ruben nefariā inqt rem nec relatu dignā ꝓfaris: ⁊ spiritu centuplo phitonico raperis. cui illa. Si me cōcepisse sē sero ⁊ filiū peperero absq̄ dubio nō spiritus phitonicus extitit: sed reuelatio certa fuit. ¶Procedente igit tpe cū filiū peperisset parentes plurimū timuerūt ⁊ qđ de eo facerēt cogitare ceperūt. Cūq̄ filiū abhoꝛreret occidere nec vellēt destructoꝛem sui generis enutrire ipz i fiscella positū mari exponunt. Quē marini fluctus ad insulā propellerūt: q̄ scharioth dr. Ab illa igit insula iudas schariothis appellatus ē. Regina autē illi⁹ loci carēs liberis ad littus maris cā spatiādi ꝓcessit: ⁊ fiscellā a marinis fluctib⁹ iactari vidēs ipaz aperiri ꝓcepit. Inueniēsq̄z ibi puerū elegātis forme suspirās ait. O si solatijs tāte sublenarer soboli ne regni mei priuarer successoꝛe. ¶Puerū igit secreto nutrire fecit ⁊ se grauidā simulauit. Tādē se filiū pepisse mētit ⁊ p totū regnū fama hec celebris diuulgat. ¶Principes ꝓ suscepta sobole vehemēter exultāt. Et i gēti gaudio plebs letat. Ipz igit secūdū magnificentiā regiā educari fecit. Nō post multū vero tēporis regina ꝺ rege cōcepit ⁊ suo tpe filiū parturiuit. Cū aūt pueri aliquantulū creuissent adiuicem sepius colludebāt. Et puerū regiū iudas crebris molestijs ⁊ iniurijs molestabat. Regina autē hoc moleste ferēs ⁊ iudā ad se nō ptinere sciēs: ipz crebrius ꝺberabat. Sz nec sic ad molestia pueri ꝺsistebat. Tādē res pādit ⁊ iudas nō verus regie filius: sed iuent⁹ aperit. Quod iudas vt cōperit vehemēter erubuit ⁊ fratrē suū putatiuū filiū regis latēter occidit. Ob hoc capitale fētiā timēs cum tribularijs i hierusalē aufugit: seqz curie ¶Pilati tē ꝑfidis mācipauit. Et qñ res sim: les sibi sunt habiles: ¶Pilatus iudā suis moꝛib⁹ iuenit cōgruere: ⁊ ideo cepit ipz valde charū hr̄e. Uniuerse igit curie pilati iudas ꝑficit: ⁊ ad eius nutū oia disponūt Quadā igit die ¶Pilatus de palatio suo i quoddā pomerū aspiciēs illoꝝ pomoꝝ. tāto desiderio captus ē: vt pene deficere videret. Erat aūt illō pomeriū Ruben prīs iude: sed nec iudas ꝑez neqz Rubē filiū agnoscebat: qz ⁊ Ruben ipz i marinis fluctib⁹ perisse putabat: ⁊ iudas qs pat aut q̄ patria sua fuerit penit⁹ ignoꝛabat. ¶Pilatus itaqz accersito iuda ait. Tāto illoꝝ fructuū captus sum ꝺ fiderio qp si his frustratus fuero spiritū exalabo. Cōcit⁹ igit iudas i pomeriū ifilijt ⁊ velociꝰ mala carpit. Interea Ruben venit: ⁊ iudā mala sua carpētē inenit: fortiter igit ābo cōtēdūt: ⁊ iurgia superadduxit: post iurgia surgūt ad vbera ⁊ mutuis se i iurijs affecerūt. Tādē iudas Rubē i ea parte qua ceruix collo cōnectit: lapide percussit ꝑez parit ⁊ occidit. ¶Doma igz sustulit ⁊ pilato qđ acciderit: enarrauit. Jā die iclināte ⁊ nocte supueniēte: Ruben moꝛtu⁹ inuenit ⁊ subitanea moꝛte ꝓuētus ē putat. Tūc ¶Pilatus oēs facultates Rubē iude tradidit ⁊ ciboꝛeā vroꝛē Rubē i cōiugē iude dedit. Quadā igit die dū ciboꝛea grauiter suspiraret ⁊ iudas vir ei⁹ qđ haberet diligēter iterrogaret illa rndit Heu infelicissima sū oīum feminarū: q̄ iuuentulū meum marinis fluctib⁹ immersi: ⁊ virū meū moꝛte ꝓuentū inueni: sed ⁊ doloꝛi misere pilat⁹ addidit dolorē: q̄ me mestissimā tibi i cōiugē copulauit. Cūq̄z illa oia de illo infātulo enarrasset ⁊ iudas illa q̄ sibi acciderāt rettulisset: inuentū ē q̄ iudas matrē suam i vroꝛē durerit ⁊ q̄ ꝓez suū occiderit. ¶Penitētia igit ductꝰ suadēte ciboꝛea dūm nrm iesū xp̄z adiit ⁊ suoꝝ delictoꝝ veniā iploꝛauit. Ducusq̄z i ꝑdicta historia apocrypha legunt: q̄ vtrū recitanda sint: lectoꝛis arbitrio relinquit: lz sit potiꝰ relinquēda q̄z asserēda. Dūs aūt fec cū suū discipulū ⁊ ꝺ discipulo i suū elegit apostolū: q̄ adeo tibi familiaris extitit ⁊ dilect⁹ vt cū faceret suū ꝓcuratoꝛē quem postmodū ꝓditoꝛē. ¶Portabat.n. loculos: ⁊ ea que xp̄o dabāt furabat: dolēs vo tpe dñice passiōis: q̄ vnguētū qđ trecētos denarios valebat nō fuerat vēditū: vt illos ēt dnarios furaret: abijt ⁊ dñz trigīta denarijs vēdidit: quoꝝ vnusq̄z valebat de cē dnarios vsuales ⁊ dānū vnguēti trecētoꝝ denarioꝝ recōpensauit. Ul' vt qdā aiūt oīuz q̄ xp̄o dabāt decimā ptē furabat: ⁊ nō ꝓ decia pte quā i vnguēto amiserat ꝓ .30. denarijs dñz vendidit: quos pēitētia ductus rettulit ⁊ abiēs lagꝺ se suspēdit: ⁊ suspēs⁹ crepuit medi⁹: ⁊ diffusa sūt oīa viscera ei⁹ In hoc aūt dlatū ē ori: ne p os effūderet. Nō.n. dignū erat vt os tā vilit ignaret qđ tā gl'iosū os. s. xp̄i cōtigerat. Dignū.n. erat: vt viscera q̄ ꝑditionē conceperant: rupta caderēt: ⁊ guttur a quo vox proditionis ericrat laqueo arctaretur. In aere etiam interijt vt qui angelos in celo ⁊ hoīes i terra offenderat ab angelorum ⁊ hominum regione separaretur ⁊ in aere cum demonibus sociaretur

Matthie elect⁹?

Cū igit iter ascēsionē ⁊ pēthecostē apl'i ī cenaculo simul eēnt: videns petr⁹ q numer⁹. xl. apl'oꝝ erat ūminut⁹ quos dñs in hoc numero elegerat vt fidē trinitatis i ūtuo: mūdi ptib⁹ pdicarēt: surrexit i medio fratrū dicēs: viri frēs oz vt aliquem loco iude substituamus q testeť nobiscū resurrectōez xpi: qz dñs dixit nobis. Eritis mihi testes ī hierl'z ⁊ in oi iudea ⁊ samaria: ⁊ vsq; ad vltimū ₹re. Et qz testis nō nisi de his q̄ videt oz testimoniū ferre eligēd⁹ ē vn⁹ ex his virꝫ q nobiscū sēp fuerūt ⁊ dñi miracla viderūt: ⁊ ei⁹ doctrinā audierť. Et statuerūt duos de septuagīta duob⁹ discipulis. s. Joseph: q cognominat⁹ est iust⁹ p scitate sua: q fuit frater iacobi alphei: ⁊ mathiā: de cui⁹ laude subticeť: qz sufficit ei p laude q ī apl'z est electꝰ. Et orātes dixerūt. Tu dñe q̄ nosti corda oīuz ostende quem elegeris ex his duob⁹ vnū accipe locū ministerij huius ⁊ aplatus quē iudas amisit. Et dat⁹ illis sortib⁹ cecidit sors sup Mathiā ⁊ annumerat⁹ est cū. xi. apl'is. Et notādū q exēplo hoc: vt ait Hiero. nō ē sortib⁹ vtēdū: qz p̄ilegia paucoꝝ cōez legē nō facīūt. Rursus etiā sicut ait Beda donec veniret veritas figurā licuit obtuare. Vera. n. hostia ī passiōe fuit i molata: ꝫ ī pēthecoste ꝫsūmata: ⁊ iō i electōe Mathie sortib⁹ vsi sūt ne a lege discreparēt: in q̄ sūmus sacerdos sorte q̄rebať. Post pēthecostē vo iā veritate ꝓpalata. 7. diacones nō sorte: ꝫ discipuloꝝ electōe: apl'oꝝ vero oīone ⁊ man⁹ ipositōe ordinati sūt. Quiuſmodi aūt sortes fuerit duc scōz pa trū extant ſnie. Hiero. n. ⁊ beda volūt q̄ he sortes tales fuerit: q̄les ille q̄rū i veteri lege creberrimus vsus erat. Dionys⁹ aūt q fuit Pauli discipulus religiosū existimat hoc arbitrari asserēs sibi videri q illa sors nihil aliud fuerit nisi qdā splēdor ⁊ radius diuinit⁹ sup Mathiā emissus: p quē ipse oīdebať i apl'z assumēdus. Ait. n. sic in libro ecclīastice hierarchie. De diuina aūt sorte q̄ sup Mathiā diuinit⁹ cecidit. alij qdē alia dixerūt nō religiose sicut arbitror. Mea āt tibi ipe itētōez dicā. Videtur. n. mihi eloqa sortē noīare theartictī qdā donū demōstrās illi theartico choro a diuina electōe suscepti. Hic igit Mathias apl's iudeā i sortē accepit: ⁊ pdicatiōi ibidē isistēs: ⁊ multa miracula faciēs in pace qeuit. In nōnullis codicib⁹ legit q patibulū crucis ptulit: ⁊ tali martyrio coronat⁹ celos ascēdit Hui⁹ cor⁹ rome i ecclīa sce marie maioris sub lapide porphiretico sepultū eē dr ⁊ ibidē caput eius demōstrať. In qdā vero legēda alia q̄ treueris inuenit sic iter cetera legit. Mathias de tribu iuda et ciuitate bethleē: illustri ꝓsapia ornūdus fuit. Qui ſris tradit⁹ oēz i breui legē ꝓphetarū ⁊ sciaz appbēdit: lasciuiā quoq; abhorrēs pueriles ānos morū maturitate vincebat. Informabat quoq; ei⁹ aius ad vtutē vt eēt ad itelligētiā habilis: ad mīaz faciliſ i ꝓsperis nō elat⁹: i aduersis ꝫstās ⁊ itrepidus satagebat: vt q̄ visu ꝓceperat ope cōpleret: ⁊ oris doctrinā man⁹ opatiōe mōstraret. Hic cū p iudeā pdicaret cecos illuiabat: demones expellebat: claudis gressū: surdis auditū: mortuis vitā restituebat Qui cū cora pōtifice accusareť i multis ꝛndit. De obiectis q̄ crimina dicitis non opz me multa dre: qm̄ xpianū nomē nō est criminis ſz glie. cui pōtifex Si tibi dāť iducie vis penitere? Et ille. Absit vt a vitate quā semel iueni p apostasiā digrediar. Igit Mathias ī lege erat doctissim⁹: corde mūdus: aio prudēs i soluēdis q̄nib⁹ sacre scripture acutus: i ꝫsilio ꝓuidus: i ſmocinatōe expedit⁹. Qui cū vbū dei p iudeā pdicaret multos signis ⁊ pdigijs ꝓuertebat. Cui iudei iuidētes ipm i concilio statuerūt. Duo ergo falsi testes fuerūt q ipz accusauerāt. Hi primo i ipsū lapides miserūt: quos lapides i testimoniū illis secū petijt sepeliri. Qui dū lapidarēť secuti more romano pcutiť: ⁊ extēsis i celum manibus spūm dño reddidit: ⁊ subdiť ibidē. Cui⁹ cor⁹ de iudea romā: ⁊ ide treueri est trāslatū. In qdā vo alia legēda legit: q dū Mathias i macedoniā aduenisset: ⁊ fidē xpi pdicaret q̄dā potionē toxicatā q̄ visu cūctos puabat sibi dederūt: quā i noīe xpi bibit ⁊ nullā lesionē icurrit. Et cū illa potōe plusq̄. xx. exceeasset: ille singulis manū iponēs oēs illumināuit. Diabolus aūt i silitudine ifantis eis apparēs suasit vt mathiā occiderēt: q eoꝝ cultū euacuaret Et cū ipse i medio eoꝝ cōsisteret: trib⁹ tū dieb⁹ cū q̄rētes minime iuenerūt. Tertia aūt die eis manifestās se dixit. Ego sū. Quē manib⁹ post tergū ligatis: ⁊ func collo ipositō crudeliter affixerūt: ⁊ sic in carcere recluserūt: vbi demones apparētes dētib⁹ i eū fremebāt: ꝫ appropinq̄re ñ poterāt. Dñs aūt cū multo lumine ad cū veniēs ipz de terra leuauit: ⁊ vincula solues: ⁊ dulciter ꝫfortans ostium aperuit. Qui egressus vbū dñi pdicabat. Duz aūt qdā obstinati psisterēt dixit eis. Denuncio vobis q̄ viui i ifernū descēdet⁹: moxq; tra se apuit: ⁊ cūctos illos deglutinit: reliq vo ad dñz sūt ꝫuersi.

¶ De sancto thoma de aquino.

Beatus thomas de agno ordinis fratrū pdicatoꝝ doctor egregius: de illustri psapia comitū aquinoꝝ i ꝫfinibus cāpanie ⁊ regni sicilie originē duxit claraz. Huius sci ort⁹ ⁊ vite pgressus anteq̄z ex vtero nascereť fuit diuinit⁹ pmōstrat⁹. Erat. n. vir qdā scūs i cāpanie partib⁹ re bon⁹ ⁊ noīe: q cū plurib⁹ alijs hereditis anacoriticā vitā ducēs opinione celebris hēbať. Hic spū scō afflat⁹ nūciauit mri ei⁹ cū gaudio: q filiū ꝓceperat: cū illa se grauidā fore ignoraret dicēs ei. Gaude dña: qz tu paries filium ⁊ thomas vocabiť nomē ei⁹. Hic erit magn⁹ i toto orbe i scia ⁊ i vita: critq; frater ordinis pdicatoꝝ. Que oīa sicut scūs pdixerat sūt cōpleta. Iſlatus est itaq; puer nobilis thomaſz vocat⁹ q̄ spera seculi vanitate pdicatoꝝ ordinē est igressus. Qui postea a fribus carnalib⁹ rapiť: ⁊ q̄si p bienniū turris custodie mancipať. Cūq; nec minis nec blāditijs posset ab ordinis ꝓposito reuocari: p speciez puelle ad eum introducte subuertere q̄rūt aīm ipoceť. Qui mox ō igne titionē arripiēs suggestricē ignite libidinis eī camerā effugauit. ⁊ facto signo crucis in oīone humiliť se ꝓsternens cū lachrymis a deo sibi dari petijt ꝓpetue cōtinētie castitatē. Mirū in modum

mox ordīati duo āgeli affuerūt dicētes ipz fore a do clemētis exauditū. Qui etiā ipsū circa renes strīgē tes hec dixerūt. Ex parte dei te cīgim⁹ cingulo casti tatis qđ nullaten⁹ decetero dissoluet. Cui⁹ mune ris fuit adeo efficax grā: vt ex tunc nullū penit⁹ sti mulū sēserit veneree voluptatis. Tādē cogitāte p uide mre sua q deberet i filio adipleri qđ sibi fue rat diuinit⁹ pmōstratū: t ne videret nō tā iuuenis cōstātiā q̄z dei puidentiā ipugnare ipa pmittēte p frēs ordinis ad ordinē ē reduct⁹. Restitut⁹ itaq; or dini cepit nō segniter studio itēdere: velut apis ar gumētosa spūalia mella colligere vt suo tpe melli ta effūderet eloga doctrinarū. Tāto etiā gaudio i ntēplādo replebat mēs eius: q pluries dū i secre to loco ad adorandum deū totū spiritū suū recolle gisset: visus ē stare totalit elevat⁹ a tra nullo prorsus inix⁹ corporeo fulcimēto. Felix doctor qui sic li ber i deū eleuatiōe mētis ascēdit q̄si nullū pōdus carnis sustineret. Quotiēs aūt scūs dei disputare aut legere: scribere vel dictare volūt: pus ad oīo nis secretū accessit: t ide surgēs inueniebat qđ scri beret vel dictaret q̄si i libro didicisset. Illā vt socio suo fratri reginaldo secreto revelauit: t secretū q̄z diu vixit seruari voluit: sciaz suā nō tā hūano īge nio t studio: q̄z oīonis suffragio diuin⁹ ipetrauit. Un q̄si alter Moyses merito dici pōt: q de aqs mūda ne vanitatis t pprie natiuitatis educt⁹: qz de agno rū nobiliū pgenie spectabili genit⁹: miro mō q̄si p pharaonis filiā mri ecclesie reddit⁹: t yberi⁹ eccle siastice discipline ac luce diuīe sapiētie enutritur. Hic ē moyses qui de⁹ dū mētaliter loquit ad fratres suos mittit⁹: t nō sine signis et mirādis pdigijs du ctor t doctor populi delegat. Hic doctor cū quadā vice oīoni ifisteret: sācti apostoli Petr⁹ t Paulus ipsū de textu dubio scripture pphetice plenissime istruxerunt. O felix doctor cui diuīe scripture celi clauiculari⁹ aperuit ostiū: t ascēsor celi paulus doc tor ille mirabilis docuit i veritate secretū. O felix doctor. O hospes mūdi t ciuis celi q cū celestib⁹ ci uib⁹ loqt⁹ dū adhuc i corpe pegriaret. ¶ Alia quo qz vice cū apō neapoli i eccleia devoti⁹ oraret: vi sus ē scūs pat a terra q̄si duob⁹ cubitis elevat⁹: sup quo frater hoc videns t diu admirās: subito audi uit ab imagine crucifixi: ad quā cōuersus scūs ora bat: platā clarius istā vocē. Bene scripsisti de me Thoma: quam ergo p tuo labore recipies merce dē? Et respōdit Thomas. Dñe nō aliā mercedez nisi teipsū. Et qz a dño facta fuit q̄stio de mercede dabat intelligi de ppinquo labori suo fore timēs iponēdū. ¶ Cū enī ex mandato dñi Gregorij pa pe decimi dū iret ad cōciliū gñale transiēs p cāpa niā: cepit lāguere vt pene pderet totalit appetitū. Perrāsiens q monasteriū fosse noue cistercienſ ordinis imitat⁹ devote ad pdictū monasteriū declinauit. Cepit aūt de die i diē lāguor icrescere: nec sic scūs doctor a doctrina fluctūs sapiētie se potat cōtinere: rogat⁹ nēpe a monachis exposuit eis cā tica cāticorū: vt i cāticū celestis glorie trāsiret studi um ecclesiastice discipline. Accidit aūt vt qdā stel la ad modū comete trib⁹ dieb⁹ ante doctoris obitū super monasteriū videret. Que cū ignoraret quid significaret cū apparuit: ostēdit prefati doctor trā situ dū cessauit. Fuit aūt felix trāsit⁹ eius āno domi ni. 1275. vite vero sue āno qnquagesimo ichoāte.

¶ Dū frater reginaldus pdicās tale perhibuit te stimoniū veritati. Ego sācti isti⁹ frequēter t nunc cōfessionē ei⁹ gñalē audiui et ipsū semp sic purū i ueni sicut puerū quinqz annorū: qz nunqz sue car nis sensit ztagiū: nec habuit alicui⁹ mortalis crimi nis in volūtate cōsensū. Nō defuerunt autē signa mirāda que sancti doctoris indicarēt exitū: t eter ne felicitatis predicarēt īgressuz. Illā frater quidā devotus vidit in hora trāsit⁹ sui sanctū doctorē in scholis legentē: et beatū paulū apostolū ad ipsū i trantē. A quo dū sāctus thomas peteret an i epi stolis suis verū habuisset intellectum: respōdit q sic: quātū quis vivēs in corpore potest habere. Et Adiecit. Volo vt mecū venias t adducā te ad lo cū in quo clariorē habebis de oībus intellectū: vi debat qz per cappā ipsum extra scholas educere. Tūc pdictus frater cepit fortiter clamare dicens. Succurrite fratres succurrite: qz frat thomas tol litur a nobis. Ad cui⁹ clamorē fratres excitati ve nerūt q eadē hora qua pdicta visio facta fuit san ctus doctor ex hac luce migravit. Et sic quē habu it in hac vita sciētie instructorē. dū ex hac vita mi gravit habere meruit ad celestē patriā cōductorē. Post sepulturā sancti thome timuerunt monachi q sanctū corp⁹ ipsis invitis per fratres ordinis pdi catorū ab eis auferret: preserti qz predict⁹ doctor mandauerat corp⁹ suū apud neapoli cōgruo tēpo re deportari. qz sub deposito fuerat ymendatū: si cut publicū docuit instrumētū. Post elapsuz vero tēporis de nocte sanctū corp⁹ ad aliū locū transtu lerūt. Super quo prior dicti monasterij a scō tho ma graviter rephēsus metuēs divine vltionis in diciū mādauit sacrū corp⁹ i loco pristino collocari. Aperto nāqz sepulcro tāta fragrātis odoris suavi tas emanauit: q totū claustrum mira suavitate re pleuit: ita q nō videret patuisse defūcti corporis sepultura: sed multorū aromatū apotheca. ¶ Hec hoc enī filētio ē trāscundū: q cuz religiosus vir et deo devot⁹ frater albert⁹ de bixia: quadā vice ad altare btē virginis devoti⁹ oraret: vigilāti in orati one apparuerūt due venerāde psone splēdore mi rabili adornate. Una in pontificali habitu: alia in habitu fratrū predicatorū coronā auream habens in capite intextā lapidibus preciosis. Habebatqz circa collum duas aureolas quasi torques: vnā ar genteā. et aliā aureā. In pectore vo gestabat magnū lapidē qui splendore mirabili plures emittēs ex se radios totā ecclesiā illustrabat. In cappa ve ro qua indutus fuerat: inserti erant per totū lapi des preciosi. Tunica vero et scapulare splēdore ni veo splendebāt. Que frater admirās: audiuit illū in pontificali habitu dicentē sibi. Ego sum Augu stinus missus ad te vt indicarē tibi gloriam fratris Thome de aquino qui mecū est. Ipse mihi i glo ria est equalis: sed virginitatis aureola me pcellit: t ego ipsū in habitu: pōtificalis ordinis dignitate

¶ De nomine sancti Gregorij pape.

GRegorius dicit a grex: et gore qđ ẽ pdicare siue dicere. Uñ gregorius: q̃si gregis pdicator. Uel dicit gregori⁹: q̃si egregor⁹: ab egregi⁹ et gore: q̃si egregi⁹ pdicator et doctor. Uel gregorius i ligua nr̃a vigilãs sonat: q⁹ ipe vigilauit sibi: deo: et gregi. Sibi p mũditie ꝛseruationẽ. deo p iternã ꝛtẽplationẽ. gregi p assiduã pdicationẽ. Et p hec tria meruit dei visionẽ. Aug⁹ in libro de ordine. Is videt deus q bñ vivit: bñ studet: et bñ orat. Eius vitã scripsit ¶ Paulus longobardor⁹ historiographus. Quã ioãnes diacon⁹ maiori cũ diligentia postmodũ ꝛpilauit. ¶ De scõ Gregorio papa.

GRegori⁹ senatoria stirpe ꝓgenit⁹. cui⁹ pr Gordian⁹ et mat̃ Siluia dicebat̃: cũ sũmũ philosophie apicẽ i ipa sui adolescentia attigisset: ac rerũ et diuitiar⁹ copia plurimũ abũdaret: cogitauit tñ hec oia deserere: et in religionẽ se trãsferre. Sz dũ lõgi⁹ cõuersionẽ ꝓtraheret et tuti⁹ se xpo famulaturũ putaret: ñ sub ptoris vbani habitu mũdo speciem⁹ deseruiret cepervit multa contra cũ ex seculari cura succrescere: ita vt nõ tñ specie: sz i eo retineret et mẽte. Tãdẽ patre orbat⁹ sex monasteria i sicilia cõstruxit: septẽ tra menia vbis i honore scĩ Andree apostoli i ꝓprio dogmate fabricauit. In quo relictis sericis auro gẽmisq; radiãtib⁹ vili monastico habitu tegebat̃. Ubi ad tãtã pfectionẽ i breui puenit: vt i ipso sue cõuersiõis initio posset iã i pfector⁹ numero ꝛputari. Cui⁹ qdẽ pfectio ex vbis suis q̃ i plogo sup dialogũ ponit aliqlit̃ ppendi põt: vbi sic dicit. Infelix anim⁹ me⁹ occupatiõis sue pulsat⁹ vulnere meminit qualis aliqñ i monasterio fuerit: quomõ ei labẽtia cũcta subter erãt: quãtũ reb⁹ oib⁹ que voluũtur eminebat: q⁹ nulla nisi celestia cogitare ꝛsueuerat q⁹ etiã retẽtus corpore ipa iã carnis claustra cõtẽplatiõe trãsibat: q⁹ morẽ quoq; q̃ pene cũctis pena est: videl⁹ vt ingressũ vite et premiũ laboris sui amabat. Tãta demiq; districtiõe corp⁹ suũ afflixit: vt ifirmato stomacho vix subsistẽ valẽt: et icisionẽ vitaliũ quã greci syncopi vocãt patiẽs crebris angustijs per horarũ momẽta ad exitus propinq̃ret.

¶ Quadã vice dũ q̃dã i mõasterio suo vbi abbas erat scriptitaret: ãgelus dñi i specie naufragi affuit: et sibi misereri lachrymabiliter postulauit. Qui cũ gregori⁹ sex argẽteos dari fecisset: et abijsset: eadez die iterz rediit: seqz multa pdidisse phibuit. Qui cũ ab eo totidẽ argẽteos recepisset: iterũ die tertia reuersus: misereri sibi ĩportunis clamorib⁹ postulabat. Sz gregori⁹ cũ a ꝓcuratore sui monasterij dicisset nil dãdũ ꝓter scutellã argẽteã quaz mr̃ sua cũ legumib⁹ mittere solebat i monasterio remãsisse: illã stati dari ꝓcepit: quã ille libenter accipiẽs letus abscessit. Hic ãt ãgelus dñi fuit: sicut sibi postmodũ reuelauit. ¶ Quadã die btũs gregori⁹ p forũ vrbis romane trãsiens: cernit quosdã pueros forma pulcherrimos: vultu venustos: capillor⁹ nitore pspicuos: esse venales. Interrogat igit̃ mercatorez de qua illos patria attulisset. qui rñdit. De britannia: cui⁹ incole simili cãdore refulgent. Interrogat iterũ si christiani sũt. Qui mercator. Nõ: sz pagãis erroribus⁹ implicati tenent̃. Tũc gregori⁹ acriter ingemiscẽs: heu prohdolor⁹ ingt q̃ splẽdidas facies princeps tenebrarum⁹ nũc possidet. Interrogat isup qđ esset vocabulũ gẽtis illi⁹. cui ille. Anglici vocant̃. Bene ingt anglici q̃si angelici: q⁹ et ãgelicos vult⁹ habẽt. Interrogãte iterũ eo qđ nomẽ haberet illa pvincia: ait mercator. Prouinciales illi deiri vocantur. Et gregori⁹. bene ingt deiri: q⁹ de ira sũt eruẽdi. Rursus de noie regis iterrogãte: ait mercator q⁹ Aelle diceret̃. Et gregori⁹. Bene Aelle: q⁹ alleluya i partib⁹ illis decãtari oportet. Qui mox ad sũmũ põtificẽ accedẽs cũ multa istãtia et pcibus vix obtinuit vt ad illos cõuertẽdos mitteret̃. Cũq; iã iter arripuisset: romani de ei⁹ absentia plurimũ pturbati papã adeũt: et eũ taliter alloquũtur. Petrũ offendisti: Romam destruxisti. Gregoriũ dimisisti. Sicq; papa pterrit⁹ ad eũ reuocãdũ ꝛtinuo nũcios destinauit. Cũq; gregori⁹ iã iter triũ dier⁹ peregisset: et i quodã loco diuertẽs q̃dã ceteraz qescẽtib⁹ lectitaret locusta supueniẽs eũ coegit a legẽdo qescere: et ex ꝛsideratiõe sui noĩs docuit cũ i eodẽ loco stare debere. Qđ ille spiritu ꝓphetico discens: statim comites adhortat̃ vt velociꝰ debeãt proficisci. Sz supueniẽtib⁹ apostolicis nũcijs redire cõpellit̃ lz de hoc plurimũ tristaret̃. Tũc papa ipsũ a monasterio suo abstraxit: et suũ diaconẽ cardinalẽ ordinauit. ¶ Quodã tpe tyberis fluui⁹ aluẽ suũ egressus intãtũ excreuit: vt sup muros vbis ĩfluere⁹: et plurimas domos everteret. Tũc etiã p tyberi fluuiũ multitudo serpẽtũ cũ draconе magno i mare dscẽdit. Sz a fluctib⁹ pfocati et ad litt⁹ proiecti totũ aerẽ sua putredine corruperũt. Sicq; plaga pessima quã inguinariã vocãt secuta ẽ: ita vt ẽt corpali visu sagitte celit⁹ venire: et singlos quosq; penetrevi derent̃. Que pmo oiuz ¶ Pelagiũ papã peculit: et sine mora extirpit. ¶ Postmodũ vo ita i reliquũ vulg⁹ desenit: vt subtracti hĩtatorib⁹ domos plimas vacuas i vbe reliq̃rit. Sz q⁹ ecclesia dei sine rectore esse nõ poterat: gregoriũ lz totis viri⁹ renitentez: plebs ois elegit. Cũ ergo benedici deberet: et lues populũ devastaret: sermonẽ ad populũ fecit: ꝓcessionẽ faciẽs letanias instituit: et vt oẽs deũ attẽti⁹ exorarẽt admonuit. Cũ igit̃ deũ omnis cõgregatus ppls exoraret intãtũ ipsa desenit: vt i vna hora. 80. hoies spiritũ exalarẽt: sed nequaq; cessauit populũ admonere vt ab oĩone numq; desisterent: donec pestẽ ipsã diuina ꝓpulsaret miseratio. Finita processione fugere voluit: sed nequiuit: quia die noctuq; portas vbis propter eũ vigiles obseruabant. Tandẽ mutato habitu a quibusdã negociatorib⁹ obtinuit: vt in quodã dolio super quadrigaz de vbe educeret̃. Qui mox silẽcz expetijt: canerarũ latibula requisiuit: ibiq; tribus diebus latuit. Ueruntamẽ duz sollicite quereret̃ colũna lucis de celo fulgida dependens super locũ in quo latitabat apparuit: in qua colũna angelos descendẽtes et ascendẽtes quidã reclusus aspexit. Adorq; ab vniuerso populo capitur: trahitur et sũmus põ-

tifex cōsecratur. Qō vero ad hoc honoris culmen inuitus ascenderit: qui vba sua legit patenter aduertit. Naz i epistola ad narsū patriciū sic ait. Dū cōtēplatōis alta describit; ruine mee mihi gemitū renouat; qz audiui qd ītus pdidi dum foras ad culmē regiminis imerit ascēdi. Tāto aūt me moꝛe pcussū cognoscite: vt vix loq sufficiaz. Nolite ergo vocare noemi. i. pulchrū. sz vocate mara. i. amaz: qz amaritudie plen suz. Item alibi. Qō me ad episcopat ordinē cognoscit; puenisse: si me diligit; plāgite. qō t ego icessanter defleo: atqz vt deū p me exoꝛet; rogo. In plogo quoqz sup dialoguz sic ait. Ex occasione cure pastoꝛalis aīus meus secularīū hoīuz negocia patit: t post tā pulchrā sue quietis spēm terreni actus puluere fedat. Perpendo itaqz qd tolero: ppēdo qd amisi. Dūqz ītueoꝛ illud qō pdidi fit grauius hoc qō porto. Ecce. n. nūc magnis maris fluctib ātioꝛ atqz i naui mētis tempestatis valide pcellis illidoꝛ. t cū poꝛis vite recolo ānī post tergū ductis oculis viso littoꝛe suspiro. Sz qz adhuc romā dicta pestis vastabat: moꝛe solito pcessionē cū letaniis p ciuitat; circuitū quodā tpe pascali ordinauit i q imaginē beate marie semp vginis q adhuc vt aiūt ē rome i eccl'ia q dr sācta maria i ara celi: quaz lucas arte medicus t pictoꝛ egregi formasse dr. t eidē vgini simillima p oia pbebet: ante pcessionē portari fecit: t ecce tota aer; infectio t turbulētia imagini cedebat ac si ipsa imaginem fugeret: t ei pnitiam ferre nō posset. Sicqz post imaginē mira serenitas t aer; puritas remanebat. tūc i aere vt ferī iuxta imaginē audite sunt voces āgeloꝛ cātātiū. Regina celi letare aleluya. qz quē meruisti portare aleluya: resurrexit sicut dixit aleluya. Statūqz qō segt btūs Grego. adiūxit. Oꝛa p nobis deū alleluya. Tūc btūs Gregoꝛius vidit supra castz crescētis āgelū dñi: q gladiū cruētatū detergēs i vaginam remittebat. Intellexitqz gregoꝛi q pestis illa cessasset: t sic fcm ē: Unī t castruz illud castz angeli deinceps vocatū ē. Tandē vt desideraueraꝛ Augustinū mellitū t Joānē cuz qbusdā aliis i angliā mīsit: t eos suis pcib t meritis ad fidē cōuertit. Tāte etiā humilitat; btūs gregoꝛi exstitit: vt se laudari nullo mō pmitteret. Nā stephano episcopo q euz in suis epl'is laudauerat ita scripsit. Nulla mihi: t vltra q audire merui vl' debui idigñ fateoꝛ i vestris epl'is demonstratis: t tū scriptū ē. Ne laudes hoiez q diu viuit. Tū t si audire talia digñ ñ fui: oꝛonibus vīis peto vt digñ efficiar: vt si bona iō i me dirist; qz nō sunt. iō sint qz dirist. Itē i epla ad Nar sū patriciū: q cāe t nois similitudinē faciēdo p scripturas clausulas. Declamatōes q format; certe frater carissime simiā leonē vocas. q eo mō hos agere ꝟspicim quo scabiosos catulos sepe pardos vl' tigres vocam. Itē i epla ad anastasiū patriarchā Antiocenū. Qō vos me os dñi q lucernā dicit; q loqndo mult; pdesse multisqz posse lucere phibet; extimatōez meā fateoꝛ mihi i dubitatōez maximā ydurist. Cōsidero nāqz q sū t nihil me ex huiusmōi boni signo deꝓhēdo. Cōsidero āt q estis t vos mētiri posse non arbitroꝛ: Cū ergo credē volo qō dicit; Idicit mihi ifirmitas mea: cū disputare volo qō in laude mea dicit: Idicit mihi sanctitas vestra. Sed queso vir sancte nobis aliqd de hoc certamine nostro conueniat: vt si ñ qō dicit; ita ē: sit ita qz dicit; Vocabla ēt iactātia vl' vtilitatē sonātia oīno respuebat. Unī Eulogio patriarche alexadrino q cū vl'ez papāvo cauerat ita scribit. In pfatione epistole quā ad me direxistis superbe appellationis verbum vniuersalem me papaz dicentes imprimere curauistis. Quod peto vt dulcissima sanctitas vestra vltra nō faciat: qz vobis subtrahit: qō alteri plusqz rō exigat pcebetur. Ego. n. verbis psperari non quero sed moꝛibus nec honoꝛez esse deputo in quo fratres honoꝛem suum perdere cognosco. Recedāt ergo verba que vanitatē inflāt: charitatē vulnerāt. Unde ē q cū ioānes episcopus constantinopolitanus hoc vocabuluz vanitatis sibi vsurparet: t se vniuersalē papā vocari fraudulenter a synodo obtinuisset: iter cetera sic de eo scribit Gregoꝛius Quis ē iste q cōtra statuta euāgelica: gtra canonū decreta nouū sibi nomen vsurpare pſumit: vt vel fine minutione sit vnus q esse appetit vniuersus? Uerbū ēt iussionis sibi a coepiscopis dici nolebat. Unī ait i epla ad Eulogiū episcopū alexādrinum. Uestra mihi charitas logt dicens. Sicut iussistis: quod verbum iussionis peto a meo auditu remoueri: qz scio q sum: t qs estis. loco. n. mihi fratres estis: moꝛib patres. Insup ob nimiā humilitatem q erat pditus nolebat q matrone se ancillas suas dicerēt. Unde rusticane patricie scribēs ait. Unuz i tuis epistolis egre suscepi: quia qō semel esse poterat sepius dicebat. ancilla vestra: t ancilla vestra. Ego eiz per episcopatus onera oīum seruus sum factus: qua ratione te mihi ancillam dicis: cuius ante episcopatū suscepti ppius fui. Et iō rogo p oīpotentē deū ne hoc vbū aliqū ad me in scriptis tuis inueniā. Prim in suis epistolis se suuz suoꝛ dei nominauit: t alios noīari istituit. Ut ibos suos dum adhuc viueret ob nimiam humilitatem qua erat preditus publicari nolebat. t in alioꝛuz comparatione suos nihil valere estimabat. Unde Innocētio pfecto Africe sic scribit. Quod expositionem sancti Job vobis transmitti voluistis vestro studio congaudemus. Sed si delitioso cupitis pabulo saginari. beati Augustini compatriote vestri opuscula legite: t ad comparationem illius similaginis nostrum furfurem non queratis. Neq enim volo dum in hac carne sum: si qua dixisse me contingit: ea facile hominibus innotesci. Legitur quoqz in quodā libro de greco i latinū translato: q quidam sanctus pater nomine abbas Joannes cum romā ad visitanda apostoloꝛ limina venisset: et beatum Gregoꝛiū papam per medium ciuitatis trāsire videret: volut ei occurrere ac vt decebat reuerentiā exhibere. Cernens vero beatus Gregoꝛi q se i terrā vellet pſternere festinauit: t pmo se coꝛā ipso i terram pstrauit: nec ide surrexit quoadusqz abbas pmo surrexisset: i quo maxima eius humilitas cōmendatur. Tāte aūt largitatis

elynarū extitit vt nō solū pñtib⁹: sz etiā lōge positis: ꝛ i mōris synai monachis necaria ministraret. Mā oiuz idigētiū noia scripta hēbat ꝛ eis liberal'r subueniebat. Monasteriū hierlys istituit: ꝛ dei famulis illic degētib⁹ necia mittere ꝓcurauit. Tribus quoqz milib⁹ ancillis dei ꝑ quotidianis stipēdijs octogīta libras auri ānual'r offerebat. Quotidie etiā ad suā mensā peregrinos quoslibet inuitabat. ¶ Int̄ quos die q̄dā vn⁹ accessit: i cui⁹ manib⁹ dū ipse ex humilitate aquā fūdere vellet ꝙersus vrceū accepit: sz repēte eū i cui⁹ manib⁹ aquā fundere volebat: nō iuenit. Cūqz hoc scīm secū ipse miraret: eadem nocte dñs ꝑ visionē ei dixit. Ceteris diebus me i membris meis. hesterno aūt die me i memetipso suscepisti. Alio quoqz tpe ꝑcepit cācellario: vt duodecim pegrinos ad prādiū inuitaret: q pgēs iussa cōpleuit. Dū aūt secū discūberēt ituens papa tredeci numerauit. Et accersito cancellario cur ꝛtra suā iussionē tredecim inuitare ꝑsumpserat ingsinuit. Quos cācellari⁹ numerās ꝛ tm̄ duodeci inueniēs ait. Crede mihi pr̄ nō sunt nisi duodecim. Animaduertit aūt Gregori⁹ vir ꝓpius discūbēte vultū crebro mutare: ꝛ nūc adolescētē: nūc vero sibi vetulū venerāda q̄dā canitie simulare. Finito igit̄ conuiuio illū i cubiculū duxit: vehemēter adiurās vt ei se nomēqz suū ꝑdere dignaret. Qui rndēs ait. Et cur ꝛterrogas de noie meo: qō ē mirabile? verūtamē scito q: ego sum naufragus ille cui scintellā argēteā tribuisti: quā tibi miserat cū leguminib⁹ mr̄ tua. Erit hoc tibi ꝑ certo sic cognitū q ab illo die quo mihi dedisti destinauit te dñs fieri eccl'ie sue ꝑsulē: ꝛ ꝑetri apl'i successorē. Cui Gregori⁹. Et tu quō hoc nosti q tūc me dñs ꝑesse sue eccl'ie destinauerit? At ille. Qm̄ angelus ei⁹ suz: ꝛ me tibi dñs nūc misit: vt te sp debeā ꝓtegere ꝛ oē qō petieris ꝑ me apud ipz valeas ꝑetrare: statiqz ab eo disparuit. ¶ Eo tpe fuit qdā heremita vir magne vtutis q oia ꝓpter deū reliquerat: ꝛ nihil ꝑter vnā cattā possidebat: quā blandiēs crebro q̄si cohabitatricē i suis gremijs refouebat. Ozauit igr̄ ad deū vt sibi ondere dignaret cum quo future remuneratōis māsionē sperare debuisset: q illi⁹ amore nil ex diuitijs huius seculi possideret. Quadam igit̄ nocte sibi reuelat̄: q cū Gregorio romano pōtifice māsionē sibi sperare deberet. At ille fortiter igemiscēs pax sibi volūtariā pauptatē ꝓfuisse putabat: si cū eo remuneratōez recipet: q tātis mundialib⁹ diuitijs abūdaret. Cū ergo gregorij diuitias sue paupertati die noctuqz suspirādo cōferret: alia nocte audiuit dñm sibi dicētē. Cū diuitē non possessio diuitiaz: sz cupido faciat: cur audes pauptatē tuā gregorij diuitijs cōparare: q magis illam cattā quā bēs quotidie palpādo diligere cōprobaris q̄z ille tantas diuitias q̄s nō amādo sz ꝛtēnēdo cūctisqz liberal'r largiēdo dispsit? Itaqz solitarius deo gras rettulit: ꝛ q meritū suū decreuisse putauerat: si Gregorio ꝙferret ozare cepit vt cū eo māsionē qūqz pcipe mereret. ¶ Cū apud Mauritiū ꝑatorē ꝛ filios ei⁹ sup mortē cuiusdā epi falso accusaret. sic ait i epl'a quā apocrisario mittit. Unū ē qō breuiter suggeras dñis meis: q: si ego seruus eoz i mortē lōgobardoz: vel dānū me miscere voluisse: lōgobardoz gēs nec regē nec ducē nec comites h'et atqz i sua ꝓfusione eēt. Sz q: deū timeo i morte cuiuslibet hois me miscere formido. Ecce q̄ste humilitatis extitit: q: cū eēt sūm⁹ pōtifex ꝑatoris se seruū vocabat: dñm suū cū appellabat. Ecce quāte inocētie: q: i mortē inimicoz suoz ꝙrere nolebat. ¶ Cuz mauriti⁹ ꝑator gregoriū ꝛ eccl'iaz dei pseqret: iter cetera ei sic scripsit gregorius. q: n. pctōr sū: credo q oipotētē deū tāto vos ampli⁹ placatis q̄nto me ei male seruiētē affligitis. Quadā igit̄ vice qdā monastico habitu idutus spatā enaginatā dextra tenēs coram ꝑatore itrepid⁹ astitit: ꝛ ꝙtra eū vibrās gladiū illū moritur⁹ ꝑdixit. Territ⁹ mauriti⁹ a psecutōe gregorij cessauit: ꝛ vt ꝑ se ozare deberet istāter petijt: q̄tenus ip̄m i hac vita de malis suis dōs puniret: ꝛ nō puniēdū extremo examini reseruaret. Quadam igit̄ vice vidit se Mauriti⁹ añ tribunal iudicis stare: ꝛ iudicē ꝓclamare. Date mauritiū. Et capiētes eū ministri ip̄m añ iudicē posuerūt. Cui ille. Ubi vis vt reddā tibi mala q̄ i hoc seculo ꝑpetrasti? ille rndit. Hic potius da dñe mihi: ꝛ non in seculo futuro retribue. Statiqz diuina vox iussit tradi Mauritiū: vxorē ꝛ filios ꝛ filias Foce militi occidēdos. Qō ꝛ fcīm ē Nō post multū. n. tpis Focas qdā nules ei⁹ ipz cū tota familia sua gladio occidit: ꝛ ei i ꝑio succes-sit. ¶ Cū apud fcāz Mariā maiorem i die pasche missā celebraret ꝛ pax dñi ꝓnūciaret: angelus dñi alta voce rndit. Et cū spū tuo. Uñ papa apud illā eccl'iā i die pasche statōez facit nec sibi cū dicit pax dñi: i hui⁹ miraculi testimonium rndet. ¶ Quodā tpe Traian⁹ ꝑator roman⁹ ad qōdā bellū vehemētissime festinabat: cui vidua q̄dā flebil'r occurrit dicēs. Obsecro vt sanguinem filij mei inocēter perēpti vidicare digneris. Cūqz Traian⁹: si san⁹ reuerteret vidicare se testaret: vidua dixit. Et qs mihi hoc ꝑstabit si tu i ꝑlio mortuus fuer⁹? Traianus dixit. Ille q post me ꝑerabit. cui vidua. Et tibi qd ꝓderit si alter mihi insticiā fecerit? Traian⁹ dixit. Utiqz nihil: ꝛ vidua. Nōne iquit meli⁹ est tibi vt mihi iusticiā facias: ꝛ ꝑ hoc mercedē accipias: q̄z vt alteri hāc trāsmittas? Tunc traian⁹ pietate cōmot⁹ de equo descēdit: ꝛ ibidē inocentē sanguinē vidicauit. ¶ Ferr̄ quoqz q cū qdā fili⁹ Traiani p'ybē eqtando nimis lasciuie discurreret filiū cuiusdā vidue iteremit: qō cū vidua Traiano lachrymabil'r exponeret: ipse filiū ⁊ suū q hoc fecerat vidue loco filij sui defuncti tradidit et magnifice ipsaz dotauit. Dū igit̄ quadā vice diu iā defuncto Traiano Gregori⁹ ꝑ sor traiani trāsiret: ꝛ huius mansuetudinē iudicis recordat⁹ fuisset: ad sepulcri basilicaz puenit: ꝛ ibidē ꝑ eius errore amarissime fleuit. Tunc sibi diuinit⁹ est responsū. Ecce petitōez tuā ꝓpleui ꝛ traiano penā eternā pepci. Decetero āt diligētissime caueas ne ꝑ dānato aliquo ꝑces fūdas. Damascen⁹ aūt i quodā suo sermone narrat. q: gregorius ꝑ traiano oratiōnez fundens audiuit vocem sibi diuinitus illatā. Uocem tuam

andiuit: ⁊ veniã traiano do. Cui⁹ rei vt ibidẽ dicit: testis ẽ oriẽs ois ⁊ occidẽs. Sup hoc dixerũt qdaz q traian⁹ reuocat⁹ fuit ad vitã: vbi grãz cõsecut⁹: veniã meruit: et sic gloriã obtinuit: nec erat i inferno finaliter deputat⁹: nec pena diffinitiua dãnatus. Alij q aia traiani nõ fuit simpliciter a reatu pene et ne absoluta: ꝫ ei⁹ pena vsq ad tps. ſ. vsq ad diez iudicij fuit suspẽsa. Alij q pena ad locũ vel modũ aliquẽ tormẽti sub ꝯditione fuit tarata donec orãte gregorio p xpi grãz loc⁹ vel modus aliqs mutaret. Alij vt ioãnes diacon⁹: q hãc legẽdã cõpillauit: q nõ legit orasse: ꝫ fleuisse. Et frequẽter dñs misert⁹ ꝯcedit q hõ q̃uis desideras petere nõ p̃sumit. ⁊ q ei⁹ aia nõ ẽ in inferno liberata: ⁊ i paradiso reposita: ꝫ simpliciter ab inferni cruciatib⁹ liberata. Valet enĩ vt dicit aia i inferno existere: ⁊ inferni cruciat⁹ p dei misericordiaz nõ sẽtire. ¶ Alij dicũt q pena eterna ꝯstitit i duob⁹. ſ. i pena sẽsus: et in pena dãni q̃ ẽ carẽtia visionis dine. ⁊ pena igit eterna quãtũ ad p̃mũ ẽ sibi dimissa: ꝫ quãtũ ad secũdũ retẽta. Ferũ quoq q ⁊ ãgelus istud adiecerit. Qz enĩ p dãnato rogasti duoz tibi datur optio. Aut enĩ i purgatorio duob⁹ dieb⁹ cruciaberis: aut certe toto tpe vite tue i infirmitatib⁹ ⁊ doloribus fatigaberis. Qui p̃elegit toto tpe vite sue doloribus cõcuti q̃z duobus dieb⁹ i purgatorio cruciari. Vñ factũ ẽ q sẽper deinceps aut febribus laborauit: aut podagre molestia pressus fuit: aut validis doloribus ꝯquassatus: aut dolore stomachi mirabiliter cruciat⁹. Unde i quadã epistola loquit sic dicẽs. Tãtis podagre: tãtis molestiarũ doloribus premor: vt vita mea mihi grauissima pena sit. Quotidie enĩ i dolore deficio: ⁊ mortis remediũ expectãdo suspiro. Itẽ alibi. Dolor me⁹ mihi iterdũ lẽtus est: interdũ nimi⁹: ꝫ neq ita lẽtus vt recedat: neq ita nimi⁹ vt interficiat. Vñ fit vt q quotidie i morte sũ repellar a morte. Sic ãt me infectio norij humoris ibibit: vt viuere mihi pena sit: ⁊ mortẽ desideranter expectẽ: quã gemitibus meis solã credo esse remediũ. ¶ Matrona qdã singulis diebus dñicis btõ gregorio panes offerebat. Qui cũ post missarũ solẽnia corpus dñi offerret ⁊ diceret. Corp⁹ dñi nostri ieſu xpi custodiat te i vitã eternã: lasciue subrisit. Ille cõtinuo dextrã ab ei⁹ ore ꝙuertes: partẽ illã dñici corpis super altare posuit. ⁊ Postmodũ corã pplo interrogauit quã ob causã ridere p̃sumpserit. At illa. Quia pane quẽ ꝓpriis manib⁹ fecerã: tu corp⁹ dñi eũ appellabas. Tũc gregori⁹ p̃ incredulitate mulieris se i oratione ꝑstrauit. ⁊ surgẽs particulã illã panis instar digiti carnẽ factã repperit: ⁊ sic matronã ad fidem reduxit. Orauit iterũ ⁊ carnẽ illã i panẽ ꝙersã vidit: ⁊ matrone sumẽdũ tradidit. ¶ Quibusdã p̃cipib⁹ aliqs p̃ciosas reliquas petẽtib⁹ aliquãtulũ de sancti Joãnis euãgeliste dalmatica tribuit. Quod illi suscipiẽtes tanq̃z viles reliquias cũ indignatione nimia ei reddiderũt. Tũc btus gregori⁹ oratiõe facã cultellũ petijt ⁊ pãnũ illũ pupugit: de cui⁹ punctionib⁹ sãguis ꝑtim⁹ emanauit: sicq̃z p̃ciose essent reliqe diuinit⁹ est ostẽsum. ¶ Quidã diuitũ romanorũ p̃o relicta cõiuge fuerat a põtifice cõmunione p̃uat⁹: quod ille molestissime ferẽs: sed actoritatẽ tãti põtificis exacuare nõ valẽs magoꝝ suffragia requisiuit: qui se suis carnib⁹ agere promiserũt: vt imisso demone tãdiu caballus põtificẽ vexaret quousq cũ sessore suo periclitaret. Cũq btus gregori⁹ aliquãdo sup caballũ trãsiret: imisso demone magi ei⁹ equũ tã fortiter vexari fecerunt: vt nequaq̃z ab aliquo teneri valeret. Tũc gregorius reuelãte sibi spũ diabolicã submissionẽ cognoscẽs facto crucis signaculo tã caballũ a p̃sente rabie liberauit: q̃z maleficos ypocrita cecitate mulctauit: qui reatũ suũ ꝙtẽtes ad sacri baptismi grãz postmodũ puenerũt: qbus lumẽ ne artẽ magicã relegerẽt reddi noluit: eos tamẽ ecclesiastico subsidio nutriri p̃cepit. ¶ Legit quoq i libro q a grece lymon dicit: q abbas q perat monasterio sci gregorij eidẽ nũciauit: q qdã monachus penes se tria nũmismata haberet: quẽ beat⁹ gregori⁹ ad aliorũ terrorẽ excõicauit. ⁊ Post modicũ tẽporis frater moritur btõ gregorio nesciẽte: qui irat⁹ q sine absolutione mortu⁹ fuerat orationẽ i epithaphio scripsit: q̃ cuz ab excõicatiõis vinculo absolueba: dechitq eã vni diaconoꝝ p̃ecipiẽs vt eã super fonẽ fratris defuncti legeret: quo iussa cõplẽte sequẽti nocte q defunctus fuerat abbati apparuit: ⁊ se vsq modo in custodia detẽtum sed heri se absolutũ fuisse p̃hibuit. Officiũ aũt et cantũ ecclesiasticũ: necnõ ⁊ scholam cãtorũ istituit: ⁊ p̃o hoc duo habitacula: vnũ iuxta basilicã sancti petri: alterũ iuxta lateranẽsem ecclesiã fabricauit: vbi vsq hodie lect⁹ in quo recubans modulabatur ⁊ flagellũ ei⁹ quo pueris minabatur: cũ antiphonario autẽtico: veneratiõe congrua reseruant. In canone apposuit: dies q̃z nr̃os in tua pace disponas: atq ab eterna dãnatiõe nos eripi: ⁊ in electoꝝ tuorum iubeas grege numerari. Tandẽ beat⁹ gregori⁹ cũ sc̃disset ãnis tredeci: mẽsibus sex: ⁊ diebus decẽ: plen⁹ operib⁹ bonis migrauit a corpore: i cui⁹ tũba hi vsus scripti sũt. ¶ Suscipe terra tuo corp⁹ de corpore sũptuz: Reddere quod valeas vinificãte deo. Spiritꝰ astra petit: leti nil iura nocebũt. Qui vite alterius moꝛs magis ipsa via est. ⁊ Pontificis sũmi hoc claudunt mẽbra sepulchro. Qui inumeris semp viuit ybiq bonis. Fluxerãt aũt anni ab incarnatiõe dñi .dcvi. sub Foca iperatore. ¶ ⁊ Post mortẽ bti gregorij regionez totã maxima fames inuasit. Unde paupes quos liberaliter btus gregori⁹ pascere solebat: ad successorẽ sunũ venientes dicebãt. Dñe quos pater nr̃ gregorius solebat pascere: tua sanctitas fame nõ sinat perire. Quib⁹ verbis papa indignat⁹ semp taliter rideba. Si gregori⁹ ad famã sue laudis cunctos populos curauit suscipere: nos aũt nõ possum⁹ pascere: ⁊ sic eos semp vacuos remittebat. Unde fact⁹ gregori⁹ ter ei apparuit: ⁊ ter blãde de sua tenacia ⁊ detractione redarguit: sed ille se de nullo emẽdare curauit. Unde illi quarto terribiliter apparẽs: illũ corripuit: ⁊ i capite leraliter pcussit: cui⁹ dolore veratus in breui vitam finiuit. Dum aũt adhuc p̃dicta fames istaret: qdã iudi btõ gregorio ceperũt detrahere asserentes q totũ thesaurũ ecclesie

epitaphium

anq̄ vir ꝑdig⁹ consūpsisset. Unde ob hui⁹ vindictā ad cōburēdos libros suos ceteroꝝ aīos iclinarūt. Quoꝝ dū quosdā tā cōbussisset: ⁊ ceteros cōburere vellēt: ¶Petr⁹ diacon⁹ eius familiarissim⁹: cuz quo q̄tuo: libros dialogoꝝ disputauerat tradit ve henētissime restitisse asserēs hoc ad ei⁹ delēdā memoriā nil valere: cū i diuersis mūdi partib⁹ exemplaria tenerent: adūgēs īmane sacrilegiuz ee tāti patrs tot ⁊ tales libros exurere: sup cui⁹ caput ipse spiritū sāctū i similitudine colūbe freq̄ntissime prospexisset. Tādē eos i hāc sniaz adduxit: vt si illud qd dixerat iureiurādo cōfirmās mori ꝙtinuo meruisset: ipsi a libroꝝ exustione desisterēt. Si vo mori nō meruisset: sed supstes sui testimonij extitisset ipse quoq; ꝑbustoꝝ⁹ man⁹ daret. Ferē cni beatuz gregoriū sibi dixisse: q̄ si miraculū de visiōe colūbe publicaret: post hoc viuere non valeret. Itaq; cū apparatu diaconi euāgelioꝝ librū baiulās venerabilis leuita ¶Petr⁹ aduenies: mox vt tacte sacrosāctis euāgelijs gregorij scītati testimoniū phibuit: a doloze morte extrane⁹ spiritū iter verba ve ꝙfessionis efflauit. ¶Quidā monach⁹ monasterij scī gregorij quoddā penes se peculiū cōgreganit. Btūs aūt gregori⁹ alteri monacho apparēs dixit: vt sibi denūciaret q̄ peculiū dispgeret ⁊ penitētiā ageret: q̄ die tertia esset moritur⁹. Qd ille audies vehemēter erpauit: penitētiā egit: ⁊ peculiū reddidit: morq; febrib⁹ adeo corrept⁹ est: vt a diluculo diei tertie vsq; ad horā tertiā p nimio incēdio linguā ab ore ꝓiciēs vltimū flatū emittere videret. Sz cū circūstātes monachi coꝝ ipo psallerēt psalmodiā iterrūpētes ei detrahere ceperūt. Ille aute ꝙtinuo reuiuiscēs ⁊ oculos subridēdo ꝙcutiēs ait. ¶Parcat vobis dns fratres: q̄re mihi detrahere voluistis: ¶Nā ipedimētū mihi nō modicū gnastis: q̄ tā a vobis q̄z a diabolo subvno tpe accusat⁹ nescie bā cui calūnie ꝑmit⁹ respōdere. Sz si quiq; quēlibz migrāte viderit: cidē nō detractionē: sz ꝙpassionē ipēdat: s: vtpote q ad tā districti iudicis cū crimiatoze suo iudiciū vadit. ¶Nā ad iudiciū cum diabolo steti: et adiunāte scō gregorio cūctis suis obiectionib⁹ bene respōdi: tū de vna obiectiōe cōuict⁹ erubui: ꝑ qua vt vidistis talit sū vexat⁹: ⁊ adhuc me nō potuī liberare. Cūq; de ea fratres regrerēt ait ¶Nō audeo dicere: q̄ cū ad vos a btō gregorio iussus sū venire: diabolus de hoc plurimū ē conquestus: putās q̄ me ad penitētiā agendā ꝑ causa illa de⁹ remitteret. Quapropt btūs gregoriū vadē dedi: ne cōmotā calūniā cuilibet reuelarē. morq; clamās dixit. O andrea ādrea hoc āno pereas: q̄ me prauo ꝙsilio ad hoc periculū cōpulisti: ⁊ stati reuolutis terribilit⁹ oculi⁹ expirauit. Erat āt i vbe qdaz noie andreas q eodē mometo quo ei monach⁹ moriēs piculū fuerat ipecrat⁹ in tā grauē morbū decidit: vt defluētib⁹ carnib⁹ cōsumi posset: mori āt nō posset. Tūc monachis scī gregorij ꝙuecat⁹ ꝙfessus est: q̄ cū ꝓdicto monacho q̄sdā monasterij chartulas rapuisset: ac suscept⁹ ꝑcijs extraneis tradidisset. Morq; is q dudū mori nō poterat: iter verba sue ꝙfessionis spiritū exalauit. ¶Eo tpe vt vita sācti Eugenij legit: dū adhuc ambrosianū officiuz magis q̄z gregorianū ab ecclesijs fuare⁹: roman⁹ pōtifex noie Adrian⁹ cōciliū ꝙuocauit: vbi statutū e vt gregorianū officiū deberet vniuersalit obseruari. Cui⁹ rei Carolus īpator executor exīs p diuersas discurrēs ꝓuincias minis ⁊ supplicijs oēs clericos ad hocipsū cogebat: ⁊ libros ābrosiani officij vbiq; cōburebat: mltosq; clericos rebelles icarcerabat. ¶Proficiscēs āt btūs eugeni⁹ ad ꝙciliū iuenit ipz ꝙciliū ꝑ triduū iā solutū: suaq; prudētia dūz papā sic induxit: q̄ oēs platos q ꝙcilio-iterfuerāt: ⁊ iā ꝑ tres dietas recesserāt reuocauit. Cōcilio igit ꝙuocato oiuz patrum hec sntia vna fuit: vt missale ambrosianū ⁊ gregorianū sup altare scī ¶Petri apostoli ponere⁹: ⁊ fores eccl̄ie optime clauderent: ac plurimoꝝ epoꝝ sigill' diligētissime munirent: ⁊ ipsi tota nocte oīoni insisterēt vt dns ꝑ signū aliq̄d reuelaret: qd hoꝝ ab ecclesijs magꝭ fuari vellet. Sicq; ꝑ oīa vt ordinauerāt faciētes mane ianuas eccl̄ie aperuerūt: ⁊ vtrūq; missale sup altare aptū inuenerūt. Uel vt alij asserūt missale gregorianū penitus dssolutū: ⁊ huc illucq; dispsū inuenerūt. Ambrosianū aūt solūmō aptū sup altare i eodē loco quo posuerūt repperūt. Quo signo diuinit⁹ sūt edocti: vt gregorianū officiū deberet ꝑ totū mūdū dispgi: ambrosianū aūt tūmō i sua ecclesia obseruari. Sicq; sācti patres vt diuit⁹ edocti fuerāt statuerunt: et sic vsq; hodie obseruat̄. ¶Narrat Joānes diacon⁹ q vitā btī gregorij cōpilauit: q̄ dū vitā ei⁹ cōscriberet ⁊ cōpilaret: qdā vir sacerdotalit insignit⁹ ei dormiēti: ad latēnā vt sibi videbat̄ scribēti astitit. Cui desup candidissima ⁊ adeo tenuissima vestis erat: vt ei⁹ raritate nigredo supiozis tunice appareret. Hic ꝓpi⁹ accessit: ⁊ iflat̄ buccis risū ꝙtinere nō potuit. Cūq; ioānes eū iterrogaret cur vir graniozis officij sic dissolute rideret: ait. Q: tu scribis de moztuis quos vinētes nunq̄z vidisti. Qui ioānes. Et si illū nō nouerī facie: tñ scribo de illo q̄ didici lectione. at ille. Tu inq̄t vt video sic̄ voluisti fecisti: et ego q̄ facē poto non cessabo: morq; illi lumē latne extixit: ⁊ adeo ipsū vehemēter pterruit vt vehemēter exclamās putaret se ab illo gladio iugulari. Morq; gregori⁹ affuit comitāte secū dextroꝝ sum btō ¶Nicolao: sinistroꝝ sū vero ¶Petro diacono: eiq; dixit. Modice fidei q̄re dubitasti: Cūq; post coztinā lecti diabolus latitaret: gregori⁹ ex manu petri diaconi magnā facē q̄n tenere videbat̄ arripies: eiusq; flāmis os faciēq; ipsius aduersarij exurens ad instar ethiopis denigrauit. Quedā autem sintilla paruissima cadēs in eius vestē cādidā ipsā dicto citi⁹ cōflagrauit: et sic nigerrim⁹ tot⁹ apparuit. Dixitq; btūs petrus gregorio. Satis denigrauimus cū. cui gregori⁹. ¶Nos illū nō denigrauimus: sed nigrū fuisse demōstrauimus. Sicq; ibidē multo relicto lumine abierunt.

¶De sancto Longino.

Longin⁹ fuit qdā cēturio: q cū aliis militib⁹ cruci dñi astās iussu ¶Pilati lat⁹ dñi lācea pforauit. Etvidēs signa q̄ fiebāt: solē. s. obscuratū ⁊ tremotū i xp̄z

credidit: maxime ex eo qō qdā dicūt. q cum ex īfirmitate vl' senectute eī⁹ oculi caligasset: de sāguine xp̄i p lāceā decurrēte fortuitu oculos suos tetigit: ⁊ ptin⁹ clare vidit. Uñ renūciās militie: ⁊ ab aplis īstruct⁹ i cesarea capadocie vigitiocto annis monasticā vitā duxit. ⁊ vbo ⁊ exēplo ad fidez multos cōuertit. Cū āt a p̄side tēt⁹ fuisset: ⁊ sacrificare nol let: iussit p̄ses oēs dētes eī⁹ excuti. ⁊ linguā abscidi Longin⁹ tñ ex hoc loqlā nō pdidit: sz accepta securi oīa idola cōminuit ⁊ fregit dicēs. Si dij sūt vi debim⁹. Demones aūt de idolis exeūtes i p̄sidez ⁊ i oēs socios eī⁹ irrauerūt: ⁊ īsanictes ⁊ latrātes se Longini pedib⁹ pstrauerūt. ⁊ ait L ōgin⁹ demoni b⁹. Cur i idolis hītatis: q rñderūt. Ubi nō noīat Christ⁹: ⁊ eī⁹ signū ñ ē positū ibi habitatio nr̄a. Cū ergo p̄ses īsaniret: ⁊ oculos amisisset: dixit ei L ōgin⁹. Scito q: sanari ñ poterz: nisi qñ me occideris. Quācito. n. a te occisus fuero p te orabo: ⁊ sanitatē tibi corpis ⁊ aīe īpetrabo. Et statī euz decollari iussit. ꝑdost hoc abijt ad corp⁹ eī⁹ ⁊ pstrat⁹ cuz lachrymis pniaz egit. ⁊ ꝛtinuo visuz ⁊ sanitatē recepit ⁊ i bonis operibus vitam finiuit.

¶ De nomine sancti Benedicti.

Benedict⁹ dict⁹ ē vel q: multa benedixit: vel q: i hac vita mlt̄as bñdictōes habuit vel q: oēs bñ dicebāt de eo: vl' q: eternā mernit bñdictōem hīe. Eī⁹ vitā sanctus Gregori⁹ scripsit. ¶ De sācto benedicto.

Benedictus ex nursia p̄uincia oriundus cū rome libera libus studijs tradit⁹ eēt in ipsa sui ītātia lītās deflu it: ⁊ deūtū petere decreuit: quē nutrix sua: q eū tenerrime diligebat vsqz i quēdā locū: q dī effide secuta ē: vbi ad purgādū triticum mutuo capisterīū petijt: sz sup mēsā īcaute ponēs. cū corruisz i duab⁹ ptib⁹ fractū vidit: quā Bñdict⁹ flē ꝛspiciēs ptes capisterij accepit: ⁊ ab oīone surgēs itegre solidatū inuenit. postmodū nutricē occulte fugiēs i quēdā locuz venit: vbi trib⁹ ānis hoīb⁹ īcognit⁹ mānit: excepto quodā mōacho Romano noīe q sibi sedule necaria ministrabat. Cuz vo ad specu a romani monasterio iter ñ eēt. panē i lōgissimo fune ligabat: ⁊ sic eū deponē ꝛsueuerat. Tintinabulū ēt ipi chorde īseruit: vt ad eī⁹ sonitū vir dei cognosceret qñ sibi roman⁹ panē ꝓberet quē exiēs accipet. Sz ātiqu⁹ hostz vni⁹ charitati: ⁊ alteri⁹ ini dēs refectōi lapidē iactauit: ⁊ tintinabulū fregit: sz tñ roman⁹ ei ministrare ñ destit. ꝑdost hoc cuidā p̄b̄yto refectōez sibi i pascali solēnitate parāti: dñs p visū apparuit dicēs. Tu tibi dlitas ꝓparas. ⁊ fr̄i me⁹ illo i loco fame cruciat: q ptin⁹ surrexit: ⁊ cū difficultate magna cū inueniēs dixit. surge ⁊ suma m⁹ cibū q: hodie pascha dñi. cui Bñdict⁹. Scio q: pasca ē: q: videt te meruī. L ōge qppe ab hoīb⁹ posit⁹: q: die eadē pascal' eēt solēnitas ignorabat: cui p̄b̄yt. Ueracit hodie resurrectōis dies dūce est: abstinē te ñ ẓcit: q: ob hoc ad te missus sum: sicq deū bñdicētes sūpserūt cibum. ¶ Quadā die auis q̄dā nigra que merula vocat iportune circa eī⁹ faciē volitauit ita vt ab eo mānu capi potuissz: sz signo crucis edito anis recessit. Uidorq diabolus quādā feminā quā aliqñ viderat añ eī⁹ oculos mētz reduxit: eiusq aīuz tāto igne i speciē illi⁹ accēdit: vt pene heremū voluptate vict⁹ deserere deliberaret. Sz subito dīna gra ad se reuersus cōtinuo se exuit ⁊ i spinis ⁊ vepribus q ibi aderāt se adeo volutauit vt toto corpe ide vulnerat⁹ exiret: ⁊ ō cutz vulnerament⁹ vulnera educeret. vicit itaq peccatuz q: mutauit icēdiū. Quāta āt gra oīpotēs dī q: ab illo tpe nulla postmodū tēptatio in eī⁹ corpe pululauit.

¶ Crebrescēte itaq eī⁹ fama cū abbas mōasterij cuiusdā obijsset: tota ipsi⁹ monasterij ꝛgregatio ad eū venit: ⁊ vt p̄esse eis deberet petijt. Qui diu ne gādo dño distulit suis illoq fratrū moribus se q̄uenire nō posse p̄dixit. Sz tādē vict⁹ p̄cib⁹ assēsū dedit. Cūq regulā illic districti⁹ p̄uari p̄cepit: semet ipsos monachi reprehēdebāt q ipz sibi p̄esse poposcerāt. quoz. s. tortitudo normā eī⁹ rectitudinis offendebat. Cūq sibi cū eo aspicerēt illicita nō licēre: ⁊ sedule assueta relinq̄re: venenū vino miscuerūt: ⁊ recūbēti obtulerūt. Sz bñdict⁹ signū crucis edidit: ⁊ q̄si iactu lapidis vas illud vitreū fregit. Intelligēs igr q: potuz mortis habuerat: qō portare ñ potuit signū vite ilico surrexit ⁊ placido vultu dixit. Uādi sereat vr̄i oīpotēs de⁹ frēs: nūgd nō dixi vobis q: vr̄is ac meis moribus ñ cōuenirē. Tūc ad locū dereliicte solitudinis redijt: vbi creberescētib⁹ signis claruit: ⁊ mlt̄z ad eū veniētib⁹ duodecī mōasteria cōstruxit. In vno āt illoq qdā mōach⁹ erat q ad oīoez diu stare ñ potat: sz orātib⁹ alijs mox foras exibat ⁊ aliq trena ⁊ trālitoria agebat. Qō cū abbas illius mōasterij beato bñdicto narrasset: iuit illuc. Et vidit q illū monachū q manere i oīone ñ poterat qdā niger puerulus p vestimēti fimbriā foras trahebat. Dixitq abbati monasterij ⁊ mauro mōacho. Nūqd nō aspicitz qs ē q eū trahit? Cūq ridissent nō. ait. Ozem⁹ vt vos ēt videatis. Orantibus illis. Maur⁹ vidit: sz abbas vidē ñ potuit. Die igr illa expleta oīone: vir dei monachū foris reppit. quez p sui cecitate vga pcussit ⁊ extūc īmobilis i oīone pmānit. Sicq antiqu⁹ hostz dñari nō ausus ē i ei⁹ cogitatione: ac si ipse percussus fuisset ex verbere. Ex his monasterijs tria sursum i rupibus montis erāt que deorsū cū magno labore aqs hauriebant. cū frēs illi vir dei sepe rogarent vt monasteria illa mutaret: qdā nocte cū quodā puero mōtē ascendit: vbi dīnti⁹ oās tres petras i eodē loco p signo posuit. Cūq mane ad domū rediisset: ⁊ frēs p eadē causa ad eū venissēt dixit. Ite i illā rupē in qua tres petras positas inuenietis i modico cauate. Ea let. n. dñs inde nobis aquā producere. Qui euntes ⁊ illam rupem sudantem inueniētes cōcauū locum fecerunt: ⁊ mox aqua repletū viderunt. Qui vsqz nūc tam sufficienter emanat vt ab illo mōtis cacumine vsqz ad inferiora descendat. ¶ Quadā vice dum circa monasterium viri dei quidam cum falchastro vepres abscideret ferrum de manubrio. ꝑsiliēs i q̄ndā lacū pfūdū cecidit. Cūq ō hoc ille nimis angustiaret: vir dei manubriū i lacu posuit ⁊ mox ferrum ad sinum manubrium vsqz enatauit.

¶ Placid⁹ puer ⁊ monach⁹ ad hauriendã aquaz egrediẽs: ī flumen cecidit: ⁊ mox ipz vnda rapuit. Et pene ī vn⁹ sagitte cursuz a terra ītorsus trahit. Vir aũt dei ī cella ꝑsidẽs hoc i spũ stati nouit. Et manũ vocans qd de puero acciderit īdicauit ac vt ad ipm ēripiẽdũ pgeret ipauit. Accepta bñdictõe cõcit⁹ maur⁹ prexit ⁊ p terrã se ire existimãs sup aquas vsqz ad puez venit: eũqz p capillos tenẽs de aq extraxit. Qui ad viz dei veniẽs rettulit qd acciderat. Sz ipse hoc nõ suis meritis: sz ei⁹ obedientie deputauit. ¶ Presbyter qdã Florentius noie viro di inuidẽs ad tãta ũcit malicia vt panez veneno īfectũ viro dei tanqz p bñdictõe trãsmitteret. Quẽ scus gratanter accepit. Et cognouit q ō manibus ei⁹ panẽ accipe ꝑsueuerat ipm piecit dicẽs. In noie ihesu xpi tolle hũc panẽ ⁊ eũ i tali loco vbi a nullo hoie sumi valeat, proice. Tũc cognit⁹ apto ore expãsis alis circa cũdẽ panem cepit discurrere et crocitare: ac si apte diceret ⁊ obedire se velle: ⁊ tñ iussa iplere nõ posse. Qui scus itez atqz itez ꝑcipiebat dicẽs. Leua leua eũ securus: atqz ipm: vt dixi, proice. Qui tãdẽ eũ tollẽs post tres dies redijt: ⁊ de manu ei⁹ ãnonã quã ꝑsueuerat accepit. Videns aũt Florenti⁹ qz cognit⁹ magistri necare nõ potuit: se ad extinguẽdas discipulorz aias accẽdit: ita vt septẽ nudas puellas ī horto monasterij cantare ⁊ ludere faceret: vt sic monachos ad libidinẽ īflãmaret. Qõ scus vir ō cella ꝓspiciẽs lapsũ discipls ptimescẽs inuidie locũ dedit: ⁊ gbusdã secũ assũptis fratrib⁹ ipse habitatõez mutauit. Sz Florenti⁹ cũ ī solario cõsistens eũ recessisse cõspiceret ⁊ gauderet: repẽte solariũ cecidit: ⁊ ipm, ptin⁹ extirit. Tũc Maur⁹ post viz dei currẽs ait. Auertere qz q te pseqbaꝫ extinctus ẽ. Quod ille audiẽs vehemẽter īgemuit: vel qz inimicus occubuit: vl qz de inimici morte discipulus exultauit. Qua de re fcñ est vt eidem penitentiã īdiceret: q mãdãs talia gaudẽ de inimici morte ꝓsumpsisset. Ipse aũt ad alia migrãs locũ nõ hostez mutauit. Illã ad mõtẽ cassinuz venit ⁊ tẽplũ apollinis: qõ ibi sitũ erat i sci Joannis baptiste oratoriũ fabricauit. ⁊ circũ adiacẽtẽ populũ ab idolatria auertit. Sz hoc antiquus hostis grauit ferẽs corporalib⁹ ei⁹ oculis teterim⁹ apparebat ⁊ i eoz ore oculisqz flãmãtib⁹ visibilit seniebat atqz dicebat. Bñdicte bñdicte. Sz cũ ille nihil sibi rñderet dicebat. maledice maledicte: nõ bñdicte qd me pseqris? ¶ Quadã die lapidẽ quẽdam in terra iacẽtẽ fratres ī edificiũ leuare volebãt: sz nequaqz valebãt. Cũqz virorz multitudo eẽt ⁊ ab eis leuari nõ possz aduenies vir dei bñdictõez dedit: ⁊ tãc marima celeritate leuat⁹ ẽ: ex quo ppẽdit q⁹ diabolus illi ifidebat: q eũ moneri nõ ꝑmittebat. Cũqz frẽs parietẽ paulo alti⁹ edificarẽt antiqu⁹ hostis viro dei apparuit: ⁊ qz ad laborãtes frẽs pgeret īdicauit: q ptin⁹ eis p nunciũ misit. Fratres cauete vos agite: qz ad vos spũs malign⁹ venit: vir aũt nũci⁹ vba ꝓplenit: ⁊ ecce parietẽ ãtiqu⁹ hostis eneruit: ⁊ quẽdã puez monachũ ruina cõtriuit. Sz vir dei puez mortuũ ⁊ laceratũ ī sacco ad se adduci fecit: ⁊ oõne sua facta ipz resuscitãs opi ꝑdicto restituit. ¶ Laic⁹ qdã honeste vite singulis ãnis ad visitandũ viz dei ieiun⁹ venire cõsueuerat. Quadã igit die dũ illuc iret se illi alter viator adiunxit q sumẽdos ī itinere cibos portabat. Cũqz iam tardior hora excreuisset dixit. veni frr sumam⁹ cibũ ne lassemur i via. Quo rñdẽte q nullaten⁹ cibũ i via gustaret: ad horã ille subticuit. postmodũ ad hoc ipm inuitauit: sz ille ꝓsentire noluit. Deniqz cũ hora ita ꝓteriisset ⁊ eos lõgũ fatigasset iter: ptũ ⁊ fõtẽ ⁊ q̃cũqz poterãt ad reficiẽdũ corp⁹ delectare inuenerũt. Tẽ viator hoc ei oñdẽs rogauit vt paululũ gustaret: ⁊ ibidẽ qescet. Cũ igit vba aurib⁹ ⁊ loca oculis blãdirẽt eidẽ ꝓsitũ. Cũqz ad bñdictũ veniisset dixit ei vir di. Ecce frr malign⁹ hostis semel tibi ꝓsuadẽ nõ potuit. Secõ nõ valuit. sz ẽtio supauit. Tũc ille pedib⁹ ei⁹ aduolut⁹ se deligsse īgemuit. ¶ Tothila rex gothoz expiri volẽs viz vir dei ꝓphetie spũ hẽret: cuidã suo spatariũ vestimẽta regalia tribuit: eũqz cuz oi apparatu regio ad monasteriũ destinauit: quẽ ille veniẽtẽ ꝓspiciẽs dixit. Pone fili pone. hoc qõ portas nõ ẽ tuũ. Qui ptin⁹ i terrã cecidit. ⁊ qz tãto viro illudere ꝓsumpsisset expauit. ¶ Cleric⁹ qdã q a diabolo vexabaꝫ ad viz dei vt sanaretur adduct⁹ ẽ. Cũqz ab eo diabolũ expulisset ait. Vade ⁊ decetero carnes nõ comedas: nec ad sacros ordines accedas. Quacũqz ãt die ad sacros ordines accedẽ ꝓsumpseris viri⁹ diaboli mãcipaberis. Cuz vo hoc aliquo tpe custodisset sz minores suos sibi ꝓponi i sacris ordinib⁹ cerneret vba viri di ẽsi ex lõgo tpe oblit⁹ postposuit atqz ad sacrũ ordinẽ accessit. Quẽ mox is q eũ reliquerat diabolus tenuit: eũqz vexare quousqz aiaz ei⁹ exenteret nõ cessauit. ¶ Vir qdã duos flascões p quẽdã puez suũ ad eũ misit: sz ille vnũ i via abscõdit ⁊ aliũ detulit: vir ãt dei cũ grãz actõe vnũ acceꝑit: ⁊ descẽdẽtẽ puerũ admonuit dicẽs. Vide fili de illo flascõe quẽ abscõdisti ne bibas: sz iclina illũ caute ⁊ inuenies qd ibus hẽat: q ꝓfusus valde eruit ab eo: ⁊ reuersus volẽs adhuc ꝓbare qõ audierat: cũ flasconẽ iclinasset ptin⁹ ō eo ꝓpẽs egressus ẽ. ¶ Quadã vice dũ vir di i sero cenaret mõach⁹ qdã fili⁹ dñi sedis assistẽs: ⁊ lucernã tenẽs p spũm ītra se cogitare cepit. quis ẽ hic cui ego mãducãti assisto: lucernã teneo: fuitne ipe dor: Quis sũ ego vt isti ꝓuiã? Qui statim ⁊ di ait. signa cor tuũ frr. signa cor tuũ: qd ẽ qõ loqris? Vocatisqz frib⁹ lucernã iussit ō mãib⁹ ei⁹ tolli: ⁊ ipz iussit ō mõasterio recedẽ ⁊ qcũ sedẽ. Cũ quosdã e frib⁹ ad locũ quẽdã mittẽt: vt ibi monasteriũ ꝓstruerẽt. cõstituta die ad eos vẽtuz pdixit: ⁊ q̃liẽ cõstrui debeat idicabit: nocte vo eadẽ q̃ pmissus illucescebat dies monacho quẽ illi ꝓposuerat atqz ei⁹ ꝓposito ī sõnis apparuit: ⁊ loca singla ybi quecqz edificari obuisset subtilit designauit. Cũ ãt visioi fidẽ i daret ⁊ adhuc ipz expectaret tãdẽ ad eũ reuersi dixerit. Expectauim⁹ pr vt vẽires sic, pmissas nec venisti. Quib⁹ ille. Quare frẽs ista dicit? Nunqd nõ apparui vobis ⁊ loca singula designaui? Ite: ⁊ sic ꝓvisionẽ audistis, oia ordiate. Nõ lõge ab ei⁹ mõasterio due sãctimoniales femine ex nobili gñe erãt q liguã nõ restrigebãt: sz eũ qui eis ꝑaticauit, ser-

monib⁹ sepe ad iracūdiā ꝓuocabāt. Qui cum hoc viro dī rettulisset mādauit eis dicēs. Restringite liguā vr̄az: aliogn excōmunicabo vos. Quā excōmunicatiōis sētētiā nō ꝑferēdo ītulit sz itentādo. Ille aūt nihil mutate ītra paucos dies defūcte sūt t ī ecclesia sepulte: vbi dū misse celebrarent: t diacon⁹ ex more diceret. Qui nō cōicat exeat foras: nutrix eaz q̄ ꝑ eis sēp oblationē offerebat: eas de sepulchris suis ꝓgredi: t exire ecclesiaz videbat. Cūqz scō Benedicto nunciatū eēt: ille manu sua oblationē dedit dicēs. Ite t hanc oblationē ꝑ eis offerte: t vlterius excōicate nō erūt. Qō cū factū fuisset: t diacon⁹ ex more clamaret: ab ecclesia de cetero exire vise nō sūt. ¶ Monach⁹ qdā cū ad visitādos parētes exisz sine benedictiōe: t ea die q̄ ad eos puenit ōfūct⁹ fuisz: t sepultū semel t bis terra ciecisz: parētes ei⁹ ad cū v̄nerūt: t vt ei suam bñdictionē ipēderet rogauerūt: tūc corp⁹ dñi accipiēs ait. Ite t hoc supra pect⁹ ei⁹ ponite eūqz sic sepulture tradite. Qō cū fcīm fuisz suscepti corp⁹ terra retinuit nec vltra ꝓcedit. ¶ Quidā mōachus ī mōasterio manere ñ valēs viro dei tū ēstitit: donec ipz irat⁹ abire pmisit: q mox vt ō monasterio exijt apto ore draconē ī itinere iuenit. quez cū denorare vellet clamauit dicēs. Currite q: draco iste me vult ḃnorare. Currētes aūt frēs draconē minime inuenerūt: sz trementē atqz palpitātem monachū ad mōasteriū reduxerūt: q statī pmisit se nūqz de mōasterio recessurū. ¶ Quodā tpe dū totā illā ꝓuiciā fames valida occuparet: t vir dei oīa q̄ habere potuerat egētib⁹ tradidisz ita q̄ nihil ī mōasterio ꝓter modicū olei ī vase vitreo remāsisset: iussit cellario vt illō modicū olei: cuidam egēti daret: sz iplere cōtēpsit: eo q̄ nihil olei frib⁹ remanebat. Qō vt vir dei cōperit vas vitreū cū oleo ꝑ fenestrā ꝓici iussit ne qd ī mōasterio ꝓiobedientiā remaneret. Proiectū itaqz cū sup igētia saxa cecidisset: nec vas fractū nec oleū ē effusū. Qō ille leuari iussit t dari itegrū postulāti. Mōachz antē illū de obedientia t diffidētia icrepās se ī orationē dedit: t cōtinuo quoddā magnū doliū qō ibi erat: oleo plenū fuit qō adeo excreuit vt p pauimētū efflueret videret. ¶ Quadā vice ad visitādū soroz suā descēderat. cū aūt ad mēsā sederet rogauit eū vt secū illa nocte maneret. Qui cū ille nullatenꝰ acqesceret illa caput ī mānib⁹ dñz rogatura iclinauit. Cūqz caput leuasset tāta cozuscatiōis t tonitrui vr̄⁹ tātaqz iundatio pluuie erupit: vt nec qdē pedē mouere potuisset: cū tū āte serenitas mira eēt. Illa.n. que lachrimaz fluuios fudit: serenitatē aeris ad pluuiā cōuerit t traxit. Qui vir dei ꝑtristat⁹ ait. Parcat tibi ops ōs soror. Quid ē qō feceristi? Qui illa. Rogani te t audire noluisti. Rogaui dñz t exaudiuit me. Modo ergo egredē si potes: sicqz fcīm ē vt totā illā noctē pigiles ducerēt, atqz p sacra. eloga sese v̄icaria relatiōe satiarēt. Tūc ecce post triduū cū ille ad mōasteriū redisset eleuatis oculis aiaz sororis sue ī specie colūbe celi secreta penetrātē aspexit. Qui mox corp⁹ eius ad mōasteriū iussit deferri t ī monumēto qō sibi ꝑ parauerat collocari. Quadā nocte cū p fenestram cōspiceret t dñz exoraret: vidit fusā lucē ōsup cunctas noctis tenebras effugasse: subito aūt tot⁹ mundus velut sub vno solis radio collect⁹: āte oculos ei⁹ adduct⁹ ē ibiqz aiaz Germani epi capuani ad celū deferri vidēs mānifeste postea cōperit q̄ eadē hora a corpore migrauit. ¶ Eodē ān̄o quo ō hac vita erat exitur⁹ obit⁹ sui die frib⁹ denūciauit. Ante septimū vo die sui exit⁹ aperiri sibi sepulchrū iubet. Qui mox febrib⁹ corrept⁹ cū p singulos dies lāguor ingraueſceret septio die ī oratoriū se portari fecit: ibiqz exitū suū dominici corporis t sāguinis ꝑceptiōe muniuit: atqz iter discipulor⁹ manus imbecillia mēbra sustētās erectis ī celū manib⁹ stetit: t vltimū spīm inter vba oronis exalauit. Ipsa die duob⁹ frib⁹ vni ī cella morāti: alteri lōge posito: eadē reuelatio mōstrata ē. Viderūt nāqz viam pallijs stratā atqz inumeris corruscare lāpadibus a cella sancti Benedicti versus oriētē vsqz ad celū tēdētē. Qui venerādo habitu vir clar⁹ desuper assistēs cui⁹ eēt via quā cerneret req̄siuit. Qui cū se nescire diceret ait. Hec ē via qua dilect⁹ dñi benedict⁹ celū ascēdit. Sepult⁹ vo ē ī oratorio sācti Joānis baptiste qō destructa ara apollinis ipe cō struxit. Floruit circa annum dñi. cc. lxviii. tēpore iustini senioris.

¶ De sancto Patricio.

Patritius qui cepit circa ānū dñi .c.lxx. dū scotorū regi ō xpi passiōe ꝑdicaret stās āte eū t apodiās se sup ferulā quā manu tenebat: t casu pedi regis suppositam cū aculeo pedē ꝑforauit. Rex vero credēs scīm ēpm ex idustria hoc facere t se aliter fidē xpi nō posse suscipe: nisi similia ꝑ xpo pateret patiēt sustinuit. Scūs hoc tāde ītelligēs obstupuit t ꝑcib⁹ regē sanguit: qc toti ꝓuicie obtinuit q̄ nullū venenosū aīal ibidē possit viuere. Qō ñ solū obtinuit imo ēt ligna t cortia illi⁹ regiōis cōtraria vt dī sē veneno. ¶ Quidaz vir onē q̄nciui sui furat⁹ fuerat t comederat: t cū vir scūs sepi⁹ hortaret satisfacere furez qcūqz ille eēt: t null⁹ cōpareret: dū tot⁹ pplus ad eccl'iā cōueniss ī vtute iesu xpi ꝑcepit: vt i cui⁹ vētre ouis itrasset corā oīb⁹ balatū daret. Qō t factū ē: t egit re⁹ penitētiā: t alij a furtis sibi cauebant. Erat ei ēt cōsuetudo oēs cruces ōs videbat ḃnote venerari: sz āte q̄dā crucē magnā t pulchrā iuisā ꝑteriit. A suis aūt socijs āmonit⁹ cur illā ñ viderit t ī clinauerit: dū ꝑcib⁹ a dño regreret cui⁹ eēt audiuit vocē de sub terra. Nō vidisti q: hic sepult⁹ sū pagan⁹ t signo crucis idign⁹. Un̄ feē crucē illā ide tolli. Cū.b.patrici⁹ p hibernā ꝑdicaret: t fructū ibi pmodicū faceret: rogauit dñz vt aliqd signū ostenderet: p qō vt territi penitērēt. Jussu igit dñi ī quodā loco circulū magnū bacculo ōsignauit. Et ecce terrā itra circulū se apuit: t pute⁹ ingrim⁹ t ꝑfundissim⁹ ibidē apparuit. Reuelatūqz ē. b. patricio: q̄ ibi qdā purgatorij loc⁹ eēt: ī quē qsqs vellet descēdere alia sibi penitētia nō restaret: nec aliud ꝑ peccatis purgatoriū sētiret. Pleriqz aūt ide nō redirēt t q redirēt eos a mane vsqz ī sequēs mane

ibidē morā facere oporteret. Multi igit̄ igrediebāt̄ q̄ de cetero ñ reuertebāt̄. Post lōgū igit̄ tps mor tuo patritio vir qdā nobil' noīe Nicolā⁹ q̄ pccā ml'ta cōmiserat cū eū pccōr suor pēiteret: ⁊ purgatoriū sci patricij sustinere vellet: cū ātea qndeci diebꝰ: vt oēs faciebāt: se ieiunijs macerasset aperto ostio cū clauc: q̄ i q̄dā abbatia fuat̄: i pdictū puteū descendit: ⁊ q̄dā ostiū a latere ipi⁹ inuenit. In qđ igredics cū q̄dā ibi oratoriū repperitz qdā mōachi albis iduti oratoriū itrauerūt ⁊ officiū faciētes Nicolao dixerūt vt cōstās eēt: q̄ ml'ta diaboli tentameta eū pcurrer oporteret. Cū āt ille pgreret q̄ adiutoriū ꝫ hoc hre possz dixerūt. Cū te pēis afligi sēseris ptin⁹ exclama: ⁊ dic. Jesu xpe filij dei viui miſere mihi peccatori. Recedētib⁹ igit̄ pdictis viris ꝫtinuo adsūt ōmones: ⁊ vt reuertat̄ ⁊ sibi obediat pīo sibi blādis ꝓmissionib⁹ psuadēt: asserētes q̄ cū custodiēt ⁊ ad ꝓpria icolumē pducēt Sz cū eis ille nullaten⁹ obedire vellet ptin⁹ diuersaꝝ feraꝝ audiuit voces: parit ⁊ mugit⁹: ac si oīa elemēta cōcuterēt. Ad qđ cū ille terrore horribili palpitaret. Jesu xpe fili dei viui miſere mihi peccatori ptinus exclamauit: ⁊ statī oīs feraꝝ illaꝝ tum l'tus terribilis cōgenit. Duct⁹ ē ide ad aliū locū ⁊ ibidē adest ōmonū ml'titudo dicētiū sibi. Putas q̄ man⁹ nras euaseris: Nequaq̄z. sed nūc pot⁹ icipias affligi ⁊ torq̄ri. Et ecce qdā marim⁹ ignis ⁊ terribilis ibidē appuit. Dixerūtq̄z ei demones. Nisi nobis ꝓfiteris i illū ignē te iactabim⁹ ꝑburendū. Qđ cū ille renueret ipsū acceperūt ⁊ i illū ignē terribilē piecerūt: vbi dū cruciaret ptin⁹ exclamauit Jesu xpe ⁊c. statiq̄z ignis extict⁹ ē. Ad aliū ōniq̄z locū duct⁹: vidit quosdā viros i igne cremari ⁊ laminis ferreis cādētib⁹ a demonib⁹ vsq̄z ad viscera flagellari. Alios q̄z vētres habētes deorsū terrā p dolor⁹ mordere: ⁊ clamare: parce: pce: quos tūc demones graui⁹ flagellabāt. Alios q̄z vidit quoꝝ mēbra ꝑctes vorabāt: ⁊ bufones ignitis aculeis eoꝝ viscera extrahebāt. Qui cū cis assētir nollet: i eundē ignē ⁊ penas pīcit: ⁊ eisdē laminis ⁊ penis flagellat̄. Sz cū ille exclamasset. Jesu xpe. ⁊c. a pena pdicta ptin⁹ liberat⁹ ē. Deide ducit ad quēdā locū: vbi hoīes i sartagie frigebant̄: vbi rota maria erat vncinis ferreis ignitis plena: i qb⁹ p diuersa mēbra hoies erāt suspēsi. Que tā velocit voluebat̄ q̄ globū igneū emittebat. Post hoc vidit marimā domū habētē foueas metallis bulliētib⁹ plenas. In qb⁹ alij vnū pedē: alij duos hītes: alij ibi erāt vsq̄z ad genua: alij vsq̄z ad vētrē: alij vsq̄z ad pect⁹: alij vsq̄z ad collū: alij vsq̄z ad oculos. Sz hec oīa pcurrēs nomē dei iuocabat. Processit itaq̄z ⁊ quēdā latissimū puteū itueit de quo fum⁹ horribilis ⁊ feto⁹ itolerabilis exibat: ideq̄z hoies vt ferrū cādētes i modū fauillaꝝ exibāt: sz demones eos reimpigebāt. Dixerūtq̄z ei demones. Loc⁹ ille quē cōspicis ē infern⁹ i quo dns nr beelzebub habitat. In ipz igit̄ puteū te iactabim⁹ si nob assētire recusas. post q̄z aūt illuc iactat⁹ fueris nullū ide remediū euadē di obtinebis. Quos dū ille audire cōteneret. ipm arripiētes i pdictū puteū iactauerūt: q̄ tā vehemēti doloꝝ absorpt⁹ ē: vt fere oblit⁹ fuerit nomē dñi iuocar: sz dū ille ad se fdiēs iesu xpe ⁊c. exclamasset corde: q̄ voce ñ poterat: ptin⁹ ide illesus exiuit: ⁊ oīs ōmonū ml'titudo tāq̄z victa euanuit. Duct⁹ igitur ad locū aliū vidit quēdā pōtē sup quē eū trāsir opōtebat. Quisqđ erat strictissim⁹ ⁊ istar glacici polit⁹: ⁊ lubric⁹: sub quo flum⁹ igēs sulphure⁹ ⁊ igne⁹ fluebat. Sup quē trāsir dū se posse oīno dsperet: tū recordat⁹ vbi qđ eū de tot malis eripuit ꝓfidēt accessit: ⁊ vnū pedē sup pōtē ponēs iesu xpe ⁊c di cere cepit. Valid⁹ āt clamor adeo eū terruit: vt subsisteꝛ vir valeret: sz pdictū vbū ptulit ⁊ secur⁹ trā sit. Deide aliū pedē posuit ⁊ eadē vba iterauit: ad quēlibz ēt passū eadē vba ptulit: ⁊ sic secur⁹ trāsiuit Cūq̄z ergo trāsisz: i q̄dā pratū amenissimū ducit vbi diuersoꝝ floꝝ mira suauitas redolebat. Et ecce duo speciosi iuenes ei apparuerūt: q̄ ipz vsq̄z ad quādā ciuitatē speciosissimā eraurо ⁊ gemmis mirabil'r rutilātē pduxerūt. De cui⁹ porta odor mirabil' emanabat: q̄ illū adeo recreauit q̄ nullū dolorē vel fetorē sēsisse videbat̄. Dixerūtq̄z ei q̄ illa ciuitas padis⁹ eēt i quā cū Nicola⁹ itrare vellet dixerūt ei pdicti iuenes q̄ pīo ad suos rediret: ⁊ p loca que venerat eū redire oporteret. Demōes tū eū ñ lederēt: sz eo viso territi fugerēt: ⁊ q̄ post trigita dies i pace gesceret ⁊ tūc illā ciuitatez ciuisp petu⁹ itroiret. Tūc Nicola⁹ ide ascēdēs: in loco p quē ascēdit se stitutū ūuenit: ⁊ oīa oīb⁹ que sibi cōtigerāt narrās post trigīta dies i dño felicit̄ requieuit.

De sancto vincētio confessore.

Beatus vincentius clarissima hispanie ciuitate valētia: ⁊ ex ferrarioꝝ ātiqua honestaq̄z familia duxit originē parētib⁹ tā vita q̄z pgenie vtiq̄z famosissim⁹ ort⁹. Quā t⁹ āt ⁊ q̄lis futur⁹ eēt duplici iudicio matri ostēsū ē Primū qdē fuit q̄ cū mr ei⁹ singulos filios quos genuerat ñ sine magna vteri molestia gestasz. Vocētio tū granida oneris molestia carebat: ⁊ tanta erat ei vētris agilitas ⁊ corporis robur ac si pgnās ñ fuisz. Alterꝫ fuit q̄ dū ō eodē granida foret: tāq̄z latrātis canis voces ex vtero suo emitti sepi⁹ audiuit. Cūq̄z a ml'tis dei suis ⁊ pserti a valentie ciuitatz epo peteret qd huiusmōi latrat⁹ significaret rnsū ē ei nihil aliud fore nisi q̄ eēt i fātē paritura q̄ suo tpe futur⁹ eēt vbi dei pdicator tā doctrie q̄z vite itegritate ac fame celebritate i toto terraꝝ orbe clarissim⁹. Mato ōide i fāte ⁊ quodā diuino ꝓsagio ei noīe impōsito: post q̄z attigit etatē quo litteris ⁊ moribꝰ iformari potuit: mir⁹ i modū breui tpe clarus enasit tam⁹ morum elegantia q̄z peritia litterarum. Tante religionis erat q̄ inter seculares valentie nemo erat qui eo sepius aut ecclesiarum limina frequentasset aut auidius⁹ predicatorum doctrīaz audisz: vel crebri⁹ ieiunasz. Et iuxta illud ps. Cū sco scūs eris ⁊c. Proborꝫ hominū vestigijs iherebat puoꝝ ꝓsortia ditās. Paupib⁹ ac infirmis corde ꝑpatiebat̄: facultatū suaꝝ portionē administrās. Postea vo celesti rore pfus⁹: agens i8. annū. elegit sub regula ⁊ institutis fratrū pdicatorum

viuere: sūptoq; hītu singularissime legere studuit sci ꝓis sui dūici gesta: vt. vȝ. illa i ꝑmis itelligeret i gb⁹ suū ducē imitatur⁹ eēt. Inter alia itaq; exēpla ꝓiarche sui operā dedit lectōi sacraꝝ scripturaꝝ ⁊ theologie facilitati vt tpe opportuno posset xpi euā geliū lōge lateq; diffūdere. Ad̄issus deniq; illerdā ciuitatē ⁊ liberaliū artiū sciētijs adeptis decursoq; legitimo tpe theologoꝝ ꝑsortio est adiūctus. ¶Post hoc vo valentiā a fribus reuocatus. doctrinā etiā quā sūma auiditate hauserat feruēter dissēminare cepit. Ad quā docti pariter ⁊ indocti ꝓfluere ceperūt. Deide vero ob ei⁹ vtutes mirificas ⁊ eximie scitatis nomē effugere nō potuit quo min⁹ p duos annos sūmū pōtificē seq̄r̄et: esset q; cōfessor suus ⁊ magister sacri palatij. demū apud animonē ei gravissimis febrib⁹ occupato xps mira quadā claritate coruscās apparuit: mittēs cū ad euāgelizādū per vniuersas occidētis regiones maxime vt nūciaret iudicij diē tpib⁹ nr̄is esse ꝓpinquū. Et post multa gb⁹ cū ꝙsolat⁹ ē ⁊ ītruxit extendēs manū: maxillā ei⁹ leniter tetigit i signū singularis familiaritatis. Quo discedēte ab eo surrexit de lecticulo sanus moꝝq; se succēxit vt xpi legatōez diligēter exeq̄r̄et ¶Deragratis aūt galliaꝝ ⁊ hispaniaꝝ locis vniuersis vbū dei vbiq; dissemināndo puenit ad italiā discursisq; aligb⁹ lōbardie ciuitatib⁹ a Joanne rege ī hispaniā ē revocat⁹: ⁊ fcō ibi aiaꝝ vberrimo fructu migrauit ad insulas baleares: q alio nōe maiori ca ⁊ minorica nūcupāt. Rex ꝑterea granate regionis vtiq; saracenoꝝ ad eundē legatione destinata: petiuit vt ⁊ sibi xpi euāgeliū ꝓdicare dignaret. Audierat. n. de fāmā ipsi⁹. Cuius vo vicēn⁹ let⁹ ꝓficiscens: cū iā saracenoꝝ multitudinē baptizare vellet quā cōuerterat: satrapis hoc egre ferētib⁹ suggestū ē regi: vt vicētiū de regno expelleret: aliogn regnū amitteret. Quāobrē scūs cōfessor vicēti⁹ necessitate coact⁹ relictis icredulis ad docēdos credulos se cōuertit. Ex quo vo discurrendo ꝓdicare cepit talēsi viuēdo modū tenuit. Nocturnū tps breui degustato sōno: oīonib⁹ ⁊ lectōibus occupabat. Quotidie post missē celebrationem ꝓdicabat Carnes nō nisi infirmitate cogēte ex quo ordinē itrauit nō comedit: vno tātū ferculo cōtent⁹ iuxta apli vbū: modico vino ⁊ hoc multū linfato vtebat: ieiunijs ⁊ abstinētijs carnē suā acriē domabat ob hoc tanq; alteri danielī dīs dedit vt etiā spū ꝓphetico polleret. Lecti mollicie declinās sup sarmenta: palleas: aut vili sacco iacebat: dū aūt i ꝑgratōib⁹ suis a nobilib⁹ molle stratuz sibi pararet declinato illo occulto potius sup tabulas accūbere eligebat. Ad̄os etiā scō a iuuētute sua fuit funiculis corpus suū singulis noctibus flagellare. In celebratōe vo misse tāt⁹ erat i eo deuotōis feruor: erga eucharistie sacrm: q ante cōmunionē vberrime flebat. Tāta etiā fuit ei i lachrymādo dulcedo vt tēperare se a lachrymis illi molestissimus foret. Tante deniq; māsuetudinis extitit: vt nemo cū nisi contra vicia iratū viderit. Erat. n. i vicioꝝ rep̄hēsione tribilis ad se cōcurrētiū susceptor hum.lis. ¶Patiens supra modū i laborib⁹ tolerādis. Apud ꝓncipes tāte fuit auctis vt i sedādis eoꝝ disceptatōib⁹ ei⁹ snīa ꝓua leret. Fruct⁹ vo vboꝝ eius tāt⁹ fuit: vt flagitiosoꝝ hoiuz inumerabilē multitudinē ad deū cōuerterit Cōtra iudeos acut⁹: copiosus: acerq; ꝓdicator fuit scripturaꝝ enigmata ꝙtū hoi fas ē eisdē reserās. ꝓpter qō i diuersis hispaniaꝝ locis supra viginti ⁊ qnq; milia ex ipsis baptizari fecit. Saracenoꝝ etiā octo milia ad vere fidei ag̃nitōez: ꝓdicatōe sua traxit. Discordes quoscūq; iuenit nō pus defuit donec cōcordes faceret. Int̄ cetera vo spūs sci dona liguaꝝ dona ꝓmeruit. Nā cū multis ⁊ diuersis populis mīna ligua ꝓdicaret ab oībus ⁊ singulis dicte ⁊ ꝑspicue itelligebat: ac si singuloꝝ ligua ꝓdi casset. Mortuos etiā vite restituit: mutis loqlā: surdis auditū: cecis visū: leprosis mūditiā: paraliticis soliditatē: manuū ipositōe ac ꝑcibus ipetrauit. vbi cūq; ⁊ i quocūq; īmundos spūs inenit: ab obsessis corporibus effugauit. Agente aūt etatis sue anno septuagesimo octauo licet senio cōfractus: vigiliȝ: ieiunijs ac diuinis laborib⁹ attritus: bacculo vtēs p biēniū i britānia cōmoratus est. Ubi tū vbum dei annūciare nō destitit: nec ꝙsueta ordinis exercitia ptermisit. Oībus amabilis: venerabilis: gratus: carus ⁊ benignus: pater erat orphanoꝝ ac pupilloꝝ: viduaꝝ defensor. pauper ⁊ miseroꝝ omniꝝ optimus cōsolator. Tandē eius socio i ciuitate venetensi defuncto: viro vtiq; scitate ꝓdito: graui febre conceptus est. Receptis demū ecclesie sacris ⁊ exhortatis singulis ad eū ꝙcurrētibus: coā positis fribus ordinis: ac illustri ducissa britānie sancto viro plurimū deuota ⁊ sacerdotū ac laicoꝝ multitudine copiosa: deuote petiuit i cōuentu ordinis ei⁹ corpusculū sepeliri. dispōsationem totalē ꝓsidentibus ⁊ fribus ordinis reliquēs. Nonis aprilis hora vesparū: ānō domini. M.ccc.xviij. feliciter i dño obdormiuit. ¶Illo nāq; in tpe quo vincētius p lōbardiā discurrēdo ꝓdicaret: sanctus Bernardinus de senis frater ordinis minoꝝ vir boni emulator: zelatoꝝq; aiarū ꝑmarimus secutus vicētiū est ⁊ sermones eius frequētare cepit. Secutus ꝓfecto euz est nō duplici corde: ȝ simplicit⁹ humili put decet scōs. Secut⁹ eū est nō dolo cōcitatus vt aliqui iniqui faciūt ⁊ iuidi. ȝ amore charitatis ductus ⁊ zelo aiarū. Secut⁹ ē eū: nō vt eū capet i sermone prout pharisei faciebant christo domino: sed que non audierat audiret et vt formam adisceret predicandi: qua postmodum se exercitaret hominibus ad salutem. Scriptum nanq; est. Audiens sapiens sapientior erit. Bernardinus postea deniq; vincentio in predicando famosissimus ꝓdicator successit ꝑput totus nouit mūdus. Nā ante vincentium ⁊ Bernardinum a temporibus sanctoꝝ Dominici ⁊ Francisci complicati erant libri verbi dei ⁊ clausi: quia non erat predicans aliquis cōtra vicia. Sicq; in maligno positus: et in peccatis totus iacebat mundus: sceleribus vndiq; inuolutis multis. Quamobrem christus dominus digne et merito cum ad euangelizandum mittit vincentium inter cetera precepit ei predicare et annunciare iudicij diem esse propinquum. ¶Post

Bernardinū nēpe spū diuino plures excitati sunt vbi dei pdicatores put cernimus oēs. Et nec hoc silētio pterāscūdū est: q; si Bernardin⁹ vicētiū secut⁹ nō fuisset: qs magnalia dei q̄ p vicētiū fcā gestaq; sūt nobis annūciasset. Nā ordo pdicator⁹ paz ant nihil de vicētio vtutibusq; ac miraculis ei⁹ fēsisset aut scripto mādasset. Sz Bernardinus nō i grat⁹ eris gr̄az ⁊ gl̄az sui magr̄i pmonit. cū pdicādo testimoniū veritati phibuit vtutes ⁊ miracula referendo necnō i puato ⁊ etiā i publico xpi dni ⁊ vicentij magnalia publicādo. Sicq; agit sincera charitas ⁊ vera frnitas. ¶ De dñica ānūciatōe.

a Annunciatio dñica dr̄ q; i tali die ab angelo ad uēt⁹ filij dei i carnē fuit annūciat⁹. Cōgrūū. n. fuit vt icarnatōez filij dei pcede ret angelica annūciatio triplici rōne. Primo rōne ordinis 2notādi vt. s. ordo reparatōis rnderet ordini puaricatōis: vñ sic diabol⁹ tēptauit ml'ierē vt eā p hoc ad dubitatōez: ⁊ p dubitatōez ad 2sēsū: ⁊ p 2sēsū ad lapsū: sic angel⁹ nūciauit vgini: vt nūciādo excitaret ad fidē: ⁊ p fidē ad 2sensū ⁊ p cōsensū ad cōcipiendū dei filiū. Scdo rōne ministerij angelici. q; n. angelus ē dei minister ⁊ fu⁹: ⁊ btā vgo electa erat: vt eēt dei mr̄: cōgrūū est ministrū dño famulari. Cōueniēs ergo fuit vt btē vgini annūciatio p angelū fieret. Tertio rōne lapsus angelici reparādi. Q; n. icarnatio nō tñ faciebat ad repatōez humani lapsus: sz ēt ad repatōez ruine angelice iō angeli nō debuerūt excludi. Vñ sicut ser⁹ mulier⁹ nō excludit a cognitōe mysterij icarnatōis ⁊ resurrectōis: sic ēt nec āgelic⁹ nūci⁹: imo ōs vtrūq; angelo mediāte nūciat mulieri. s. icarnatōez vgini Marie ⁊ resurrectōez magdalene. Cū ergo vgo btā a ētio āno etat⁹ sue vsq; ad q̄rtūdecimū ānū i tēplo cum alijs vginib⁹ extitisset: ⁊ votū de suanda castitate emisisset: nisi ds al'r disponeret: eā Joseph despōsauit dño reuelāte ⁊ Joseph vga frōdēte: sic i hist'ria de natiuitate btē vgis plenius cōtinet ⁊ i bethleē vnde oriūdus erat necia nuptijs ꝓuisur⁹ init. Ipsa vo i Nazareth i domū parentū redijt. nazareth iterptat flos. Vñ die Ber. q; flos nasci voluit de flore i flore ⁊ flor⁹ tpe. Ibi igr̄ ei angelus apparuit ⁊ ipsā salutauit: dicēs. Aue gr̄a plena dns tecū ⁊c. Ber. Inuitat nos ad Marie salutationem Gabrielis exēplū. Joānis tripudiū: ⁊ resalntatōis lucrū. ¶ Sz hic ꝓmo videdū ē: q̄re dns mr̄ez suā voluit despōsari. Sup hoc assignat Ber. tres rōes dicēs. Necio despōsata ē Maria vgo Joseph: q̄m p hoc mysteriū a demonib⁹ abscōdit ⁊ a spōso vginitas 2probat. ⁊ vginis tā verecūdie: q̄s fame pudet. Quarta est vt ab oī gradu mulier⁹ opprobriū tolieret. s. a 2iugat⁹: vginibus: ⁊ viduis. Vñ ipsa vgo i hoc triplici statu fuit. Quīta rō vt viri ministerio vteret. Sexta: vt mr̄imonij bonū cōprobaret. Septima: vt p viz genealogie series teneretur. Dixit ergo angelus. Aue gr̄a plena. Ber. In vētre gr̄a deitat⁹: i corde gr̄a charitat⁹: i ore gr̄a affabilitat⁹: i manib⁹ gr̄a mīe ⁊ largitat⁹. Idē. Vere plena gr̄a: q; de plenitudine ei⁹ capiūt vniuersi captiui redēptōez: tristes 2solatōez: petōres veniā: iusti gr̄am: angeli letitiā: denīq; tota trinitas gl̄az. filius hois humane carnis substātiā. Dns tecū: dns pater tecū: q genuit quē 2cipis: ⁊ dns spūs scūs de quo cōcipis: ⁊ dns filius tecū quē carne tua iduis: sicut dicit Ber. Bñdicta tu i mulieribus. i. sup oēs mulieres: q; s. er⁹ mater: vgo mater: ⁊ mater dei. ¶ Triplici maledicto mulieres subiecte erāt. s. maledicto opprobrij. maledicto pcti: et maledicto supplicij. Maledicto opprobrij quo ad nō 2cipētes. Vñ dixit Rachel. Abstulit ds opprobriū meū. Maledicto pcti quo ad 2cipētes. Vñ psalmus. Ecce i iniquita. con. sū. ⁊c. Maledicto supplicij quo ad parturientes. Vñ genesis. In dolore paries. ⁊c. Sola aūt vgo Maria bñdicta est iter oēs mulieres. cui⁹ vginitati fecūditas addit: ⁊ fecūditati i conceptu scitas: ⁊ scitati i partu iocūditas. Dr̄ ergo gr̄a plena sicut dicit Ber. propter q̄tuor q̄ fulserunt i eius mēte: q̄ fuerūt deuotio humilitatis reuerētia pudoris: magnitudo credulitat⁹: martyriū cordis. Dr̄ dns tecū ꝓpter alia quatuor que ei fulserūt e celo: sicut idē dicit: que sunt marie scificatio: angelica salutatio: spūs sci supernentio: filij dei icarnatio. Dr̄ etiā benedicta tu i mulieribus ꝓpter alia quatuor que sicut idē dicit fulserūt i eius carne: q; s. fuit virginitatis pmiceria: fine coruptōe fecūda: fine granedine grauida: ⁊ fine dolore puerpa. Que cū audisset turbata est in sermone eius: ⁊ cogitabat q̄lis esset ista salutatio. Hic apparet laus btissime virginis i auditu: i affectu: i cogitatu: In auditu laudatur modestia: q; audit ⁊ tacet. In affectu verecundia: vnde turbata est. In cogitatu prudentia. Turbata est aūt de angeli sermone nō de eius visione quoniā beata virgo angelos sepe viderat: sed nūq; talia loquentes audierat. Petrus rauceū. Venerat iquit angelus blandus i spē: sed i sermone terribilis. Unde quā leniter sollicitauit visus: nimiū turbauit auditus. Ber. Qō turbata est: fuit verecūdie virginalis: q; non perturbata fortitudinis: q; tacuit ⁊ cogitauit prudentie ⁊ discretōis. Et tūc angelus confortans eam dixit. Ne timeas Maria inuenisti enim gratiam apud dominū. Ber. Quam gratiā: dei ⁊ hominū pacē: mortis destructionē: vite reparationem. Ecce concipies ⁊ pa. fi. ⁊ vo. no. ei⁹ Jesum. i. salnatorē: q; salnū faciet populū suum a peccatis eor. Hic erit magnus ⁊ filius altis. vo. Ber. hic est ille q est magnus deus futurus est magnus. s. magnus homo: magnus doctor: magnus ypheta. Dixit aūt Maria ad angelū. Quomodo fiet istud: quoniā vir nō cognosco. i. me non propono cognituram. Et ita fuit virgo mente: carne: proposito. Sed ecce maria iterrogat ⁊ que iterrogat dubitat. Cur ergo solus Zacharias plagam taciturnitatis incurrit: Super hoc Petrus rauceū. assignat quatuor rationes dicens. Ille pectorum cognitor non verba sed corda premidit. Non quid dixerint: sed quid senserint iudicauit. Erat enim iterrogantium causa dissimilis ⁊ species peruersa. Hec contra naturam credidit: ille dubitauit pro natura. Hec integre ordinem querit: ille que deus

vult fieri nõ posse pscribit: ille ipellẽtib⁹ exemplis nõ ascẽdit ad fidẽ: hec sine exemplo ꝓcurrit ad fidẽ. Hec mirat de partu ỽginis: ille de cõceptu disputat cõiugati. Nõ ergo hec dubitat de facto: sed modũ q̃rit ⁊ ordinẽ. Nã cũ triplex sit mod⁹ ꝛcipiẽdi. s. nãlis: spũalis: ⁊ mirabilis: quo istorũ cõcipiat fiscitat. Et rndẽs angelus dixit ei. Spũs sanctus supueniet i te: q; ꝓm tuũ cõceptũ efficiet. Ũi ⁊ dr de spiritu sancto cõceptus. Et hoc ꝓpter quatuor rões. Primo ꝓpter oniõnẽ eximie charitatis. vt. s. ondat q; ineffabili dei charitate ỽbũ dei caro fcm est. Joan. 3°. Sic de⁹ dilexit mũdũ ⁊c. Et hec rõ ẽ magistri sententiarũ. 2°. ꝓpter oniõnẽ gr̃e absq; merit vt p hoc qõ dr cõcept⁹ de spũ sãcto: ondat q; sit ex sola gr̃a: quã nulla hoiz ꝓcesserũt merita Et hec ẽ rõ Aug. 3°. pp ỽtutẽ opatõis: q. s. opatõe ⁊ virtute spirit⁹ sci ꝛcept⁹ ẽ. ⁊ hec ẽ rõ Ambro. 4°. ꝓpter motũ ꝛceptiõis. Et hec rõ est Hugo. de sanc. vic. Motũ vt ait ad conceptõez nãlem est amor viri i mulierez: amor mulieris i viruz. Sic i ỽgine ingt. Quia i ei⁹ corde amor spũs sancti singulariter ardebat: iõ i carne ei⁹ amor spũs sancti mirabilia faciebat. Et ỽtus altis. obũbrabit. Hoc scõm glo. sic exponit: Umbra a lumine et corpore obiecto solet formari: ⁊ ỽgo sicut et pur⁹ hõ plenitudinẽ diuinitatis capere negbat. Sed ỽtus altissimi obumbrauit: dũ i ea icorporea lux diuinitatis corp⁹ suscepit humanitatis vt sic posset deuz pati. Hanc expositõez videt tangere Ber. q sic ait. q; deus spũs ẽ: nos vero vmbra corporis sui: tẽpauit se nobis vt p obiectũ vinifice carnis videam⁹ ỽbum i carne: solẽ i nube: lumen i testa. cereũ i laterna. scõm Ber. sic exponit q̃si dicat. Illuz modum quo de spũ sancto ꝛcipies dei ỽtus xps i suo secretissimo cõsilio obumbrãdo occultabit: vt sibi tantũ notũ habeat ⁊ tibi. Ac si dicat. Quid a me queris qõ i te mox experieris? Scies: scies: ⁊ felicit scies. sed illo doctore quo auctore. Ego nunciare missus sum ỽginalẽ cõceptũ: nõ creare. Uel obumbrabit. i. a vicinor estu refrigerabit. Et ecce elisabeth cognata tua ⁊c. Ecce dicit vt ostendat hoc eẽ magnuz nouũ ⁊ vicinuz. ¶ Quatuor de causis conceptus Helisabeth Marie nũciauit scõm Ber. Prima ẽ cumulus letitie. Secũda pfectio scie. Tertia pfectio doctrine. Quarta obsequz misericordie. Dic. n. sic. Ideo sterilis cognate conceptus marie nũciat: vt dũ miraculũ miraculo addit: gaudio gaudium cumulet. Uel ideo quia profecto decebat vt verbũ mox diuulgandũ ỽbiq; sciret ꝑus virgo p angelũ q̃s audiret ab homĩe ne mater dei consilijs filij videretur amota: si eor que i terr̃ tam prope geruntur remãsisset ignara. Uel ideo potius vt dũ tunc saluatoris nũc precursoris edoceat aduentus rex tempus ⁊ ordinem tenens. ipsa postmodũ melius scriptoribus atq; ꝓdicatoribus referaret veritatẽ. Uel ideo vt audiens vetulã ⁊ grauidam cognatam cogitet iuuencula de obsequio: vt si parulo pphete detur locus obsequendi domino et mirabilius miraculũ fiat de miraculo. Item Ber. Da virgo responsum festinanter. O dña respõde ỽbũ. ⁊ suscipe verbũ. pfer tuũ ⁊ suscipe diuinum. Emitte trãsitoriũ: ãplectere sẽpiternũ surge: curre: api. Surge p fidẽ. Curre p deuotõez. Aperi p cõsensionẽ. Tũc Maria expansis manib⁹ ⁊ oculis ad celũ leuatis ait. Ecce ancilla dñi fiat mihi scdz ỽbum tuũ. Ber. Alijs i ore: alijs i aure: alijs i manu ỽbum dei factũ fuisse memorat. Marie autez fcm ẽ i aure p angelicam salutatõem: i corde p fidem: i ore p cõfessionẽ: in manu p cõtractõem: i vẽtre p incarnatõem: i gremio p sustentatõem: i brachijs p oblatõem. Fiat mihi ỽm verbũ tuuz Ber. Nolo vt fiat mihi aut declamatorie ꝑdicatũ: aut figuraliter significatũ: aut imaginatorie sõniatũ: sed silenter inspiratũ: psonaliter icarnatũ: corporalit iuiscerat̃ũ: statiq; filius dei i vtero illius concept⁹ ẽ perfectus de⁹ pfectus hõ. Et i ipsa ꝑma die conceptõis tante sapiẽtie ac potentie extitit quãte in 30. ãno fuit. Tũc surgẽs Maria abijt in montana ad Helisabeth ⁊ cũ eam salutasset. Joannes i ei⁹ vtero exultauit. glo. q; lingua nõ poterat aio exultante salutat. et sue ꝑcursionis officiũ ichoat. Fuit aũt in eius obsequo tribus mẽsibus donec Joãnes nasceret quẽ manibus suis de terra leuauit: ficut in libro iustor legitur. In hac die vt dicit ꝑ multa temporuz curricula deus multa opatus ẽ. Que q̃dam egregijs versibus sic declarauit. Salue festa dies que vlnera nostra coerces. Angelus est missus: est passus in cruce xps. Est adam factus ⁊ eodez tempore lapsus. Ob meritũ decime cadit abel fratris ab ense. Offert melchisedech: ysaac supponit aris. Est decollat⁹ xpi baptista btus. Et petr⁹ ereptus: iacobus sub herode perẽptus. Corpora sanctorũ cũ xpo multa resurgunt. Latro dulce ti per xpz suscipit amen. ¶ Miles qdã dies ac nobilis seculo abrenũciauit: ⁊ ordinẽ cisterciẽsiũ itroiuit: ⁊ q; litteras nesciebat erubescentes monachi tã nobilẽ psonã iter laycos deputari dederunt ei magistrũ si forte modicũ adiscere posset. ⁊ sub hac occasione iter monachos pmaneret. Sz cũ diu cuz magro fuisset: ⁊ nihil oino ꝓfter hec duo vocabula. Aue maria discere potuisset: hec tã auide retinuit vt quocũq; deãbularet qcqd ageret ea icessanter ruminaret. Tandẽ mort̃ ⁊ i cimiterio cũ alijs fratrib⁹ sepellit. Et ecce sup ei⁹ tumulũ speciosũ excrescit liliũ: ⁊ qlibet foliuz aue maria lris aureis hẽbat iscriptũ. Currẽtes oẽs ad tã grãde spectaculũ terrã de tumulo effoderũt ⁊ radicẽ lilij de ore defucti ꝓcedẽ repierũt. Intellexerũt ergo cuz q̃ta deuotõe illa duo ỽba dixerat: quẽ dñs tãti honore ꝑdigit: illustrauit. qdã miles: qdã castr i via cõlhẽbat ⁊ oẽs trãseũtes sine miſatõe aliq; spoliabat ỽginẽ tũ mrez di quottidie salutabat nec ꝑ aliquo ipediũto emergẽte ab ipa salutatõe aliq; die cessare volebat. Accidit aũt vt qdã vir religiosus ⁊ scũs ide trãsitũ faceret. ⁊ ipm ꝑdict⁹ miles ꝛtinuo expoliari iuberet. Uir aũt scũs roganit ꝑdones vt ipz ad dñm snũ deducãt: q; ad ipm hz secreta q̃ perferat. Adduct⁹ aũt roganit militẽ vt oẽs de familia sua in castro cõgregari facẽt: vt eis ỽbũ dñi ꝑdicaret. Cũ aũt ꝛgregati fuisset: ille ait. Aequaq; hic estis oẽs.

sz aliqs adhuc deest. Qui cū oēs se ibidē eē asserēret audebat. diligēter pergrite ⁊ aliquē inuenietis abeē Tūc vn⁹ exclamās ait: qñ solus illuc caneparius nō venisset. Ille aūt dixit. Vere ē ille q solus deest ℣ro eo igr̄ cito mittit: ⁊ ī mediū deducit. Cū aūt vix dei vidisset reuolutis tribꝰ oculis caput instar insani agitabat: nec ꝓpius accedere audebat. Vir aūt scūs dixit ei: adiuro te p nomē dñi nr̄i iesu xr̄i: vt qs sis nobis edisseras: ⁊ ob quā cāz huc venerīs palā pādas. Qui ille rñdit. Deu adiuratus ꝓdere cogor inuitus. Ego. n. non sū hō sz demon: q formā hoīs accepi: ⁊. 14. ānis cū hoc milite sic pmāsi. Mā nr̄ ꝓceps huc me misit: vt diē i qua hic sue Marie salutatōez nō diceret diligēti⁹ obꝰuarē: vt ī eū ptāte accepta ipz ꝙtinuo strāgularem: ⁊ sic ī malis opib⁹ vitā finiēs nr̄ eēt. Quacūqz. n. die illā salutationē dicebat i eū ptātē hr̄e nō poterā. Ecce āt de die ī diē diligēti⁹ obꝰuaui: ⁊ nullū diē qn eā saluta nerit ꝑtermisit. Nec miles audiēs vehemēter obstupuit: ⁊ ad pedes viri dei se ꝓiciēs veniā postulauit: ⁊ ī melⁱ deīceps vitā mutauit. Vir aūt scūs dixit demoni. Precipio tibi demon ī noīe dñi nr̄i iesu xr̄i vt hīc abscedas: ⁊ talē hactenus locū possi deas: vbi nulli gl'iosā dei genitricē ꝰuocāti nocere ꝑsumas. Nec vbi iussa dedit: demō abscedēs euanuit. Et miles vix scñ cū reuerētia ⁊ grāz actōe libez abire pmisit. ¶ De scō Timotheo.

Rome celebratur natalis sci Timothei q ab anthiochia romam veniēs sub melchiade papa a siluestro p̄s bytero q postea eps vbis effcūs ē: suscept⁹ est offō qō facere tūc tpis etiā ipsi pōtifices formidabāt. Siluester vo nō solū hospitio eū recepisse gaudebat: sz etiā timore abiecto tā vitā qz doctrinā ei⁹ laudabat. Qui p vnū annū ⁊ mēses tres docēs xr̄i vitatē: cū multi p cū ppli ꝙuersi fuissent dign⁹ martyrio tēt⁹ a ppło paganoz ⁊ tradit⁹ targno vrbis pfco tormētis plagaz ⁊ carceris lōga custodia maceratus. cuz sacrificare noluisset idolis: ꝗsi bon⁹ atletha dei ktio cesus iter homicidas decollat⁹ ē. Quē scūs siluester nocte ad domū sua tulit: ibiqz scñ Melchiadē cpz venire fecit. Qui cū oībus p̄sbr̄is ⁊ diaconib⁹ p totā noctē ī laudibus pmanēs ei⁹ martyriū dedicauit. Quedā aūt xr̄iania fima mlier noie Theōe ī hōto suo inr̄ sepl'chz pauli apl'i roganit memoratū papā vt suo sūptu sepulchrū edificās sci Timothei corp⁹ excipet. Qō scñ placuit oīb⁹ xr̄iānis: vt h⁹ noīs martyr. i. Timothe⁹ Paulo apl'o ꝑ eo q eū ī discipulū ꝙndā hūit ī sepl'tura adhereret. ¶ De passione dñi nr̄i iesu xr̄i.

Passio christi fuit ex dolore p amara ⁊ ex illusione despecta: ⁊ ex vtilitate mltiplici fructuosa. Dolor aūt cābaī ex qngz. Primo ex eo q ipsa passio fuit ignominiosa: ⁊ hoc pp ignominiosū locū: q ī caluaria vbi malefcōres puniebanē pp ignominiosū supplicīū: q morte turpissima gdēnat⁹ ē. Crux. n. supplicīū erat latronū. Et sz crux tūc eēt mlte ignominie nūc tñ ē ūnē se glie. Vñ Aug. Crux q̄ erat supplicīū latronū nūc trāsit ad frōtes ipatoz. Si tātū honoris ōs ꝙtulit supplicio suo q̄tū ꝙferet suo suo: pp ignominiosū ꝙfortū q: cū sceleratis ꝺputat⁹ ē. i. cū latronib⁹ q ꝑmo erāt scelerati: sz postea vn⁹ ꝙuersus ē. s. dismas q erat a dextris sic dr̄ ī euāgelio Melchodemi: ⁊ ali⁹ dānat⁹. s. Besmas q erat a sinistr. Uni ergo dedit regnū alteri dedit supplicīū. Amb. Auctor pietatis i cruce pēdēs i scl'arib⁹ negocijs officia diuidebat. psecutionē apl'is: pacē discipul'is: corp⁹ iudeis: p̄i spūs: ꝛgini paranimphū: latroni padisū pctōibus ifernū: crucē xr̄ianis penitētib⁹ ꝙmēdabat. Ecce testīs qō fec xr̄s ī morte pēdēs i cruce. ¶ Scdo ex eo q fuit iūsta: q: pctīs nō fec: ⁊ nō ē inēt⁹ dolus i ore ei⁹. ⁊ iō q̄ venit idigne pena doleda venit. De trib⁹. n. iūste ꝑcipue cū accusābat. vz. q tributū reddi phibebat: q: se regē dicebat: ⁊ q: se filiuz dei faciebat. Cōtra has tres accusatōes dicim⁹ ī parasceue in psona saluatoris tres excusatōes. Sple meus. ⁊c. vbi exprobrat xr̄s tria bñficia eis collata. s. liberationē ab egypto. regimē i deserto: plātatōez vinee i loco optimo: q̄si dicat xr̄us. Accusas me de redditiōe tributi: pot⁹ gr̄as agere deberes: q: liberaui te a tributo. Accusas me: q: dixi me regē pot⁹ gratias agere deberes: q: regaliter paui te i deserto. Accusas me: q: me filiū dei dixi: pot⁹ gratias agere debueras: q: te ī vineā meā elegi: ⁊ ī loco optio plantaui. ¶ 3° ex eo q fuit ab amicis. Tolerabilior. n. eēt dolor si patereꝰ ab his q de aliq̄ cā ꝺberēt eē ei⁹ inimici vl' ab his q eēnt alieni vel enei: vel ab his qb⁹ aliq̄ icōmoda itulisset. Sz tātū patiꝰ ab amicis. i. ab his q deberēt eē sui amici. Itē a ꝓrimis. i. ab his de quoz stirpe natus ē. De his duob⁹ dr̄ i psal. Amici mei ⁊ ꝓximi mei ⁊c. Job. 30. Noti mei q̄si alieni recesserūt a me. Itē ab his qb⁹ mlta bona ꝙtulerat. Jo. 8°. Mlta bona opat⁹ sū. Ber. O bōe iesu q̄z dulciꝰ cū hoīb⁹ ꝙuersat⁹ es: q̄z magna ⁊ abūdātissima largitus eis es: q̄z dura ⁊ aspa ꝑ eis passus es. Dura vba: duriora vbera: durissima cruc tormēta. ¶ 4° ex rōe teneritudis cōpis. Uñ i figura xr̄i ꝺ Dauid dr̄. z. Re. pē. Ipe ē q̄i tenerrim⁹ ligni ymicul⁹. Ber. O iudei lapides estis lapidē pcutitis molliorē: de quo resonat tūit⁹ pietatis: ⁊ ebulit oleū caritatis. Itē Hiero. Tradit⁹ ē iesus militib⁹ vberād⁹: ⁊ illō scissimū cōp⁹ pectusqz ꝺi capar flagella secuerūt. ¶ 5°. ex eo q fuit vlis q: p oēs ptes ⁊ oēs sēsus. Prio. n. fuit hic dolor ī oculis: q: lachryma t⁹ ē: vt dr̄ heb. 5° Ber. Ascēdit ī altū vt lōgi⁹ audiret: fortiꝰ clamauit: vt null⁹ excusareꝰ: clamor lachrymas addidit: vt hō ꝙpatereꝰ. Alias ēt dis lachrymas fudit. s. i resurrectōe Lazari: ⁊ sup hierlz Itaqz ꝑme lachryme fuerūt amarz. Uñ ⁊ qdā cū vidisset eū lachrymātē direrūt. Ecce quō amabat eū Scde fuerī ꝙpassiōis: sz he ktie fuerī dolorz. z° fuit ī auditu: cū ei. s. opprobria ⁊ blasphemie irrogate st Xr̄s. n. spāliter. 4. hūit: ī qb⁹ opprobria ⁊ blasphēias audiuit. Hūit. n. excellētissimā nobilitatē q̄: tū ad dīnā nāz fuit eēt regz filī⁹: ⁊ q̄tū ad hūanā ō regia stirpe gēit⁹: ita vt ēt iq̄tū hō fuerit rex regū ⁊ dīs dūantiū. Hūit ī fallibilē veritatē: q: ipse est via veritas ⁊ vita. Unde de se itez dr̄. Sermo tuus ve-

ritas ē. filius. n. ē hmo siue verbū pris. Habuit in superabilē ptātē: q; oia p ipz fcā sūt: ⁊ sine ipo fcm ē nihil. Habuit isup singularē bōitatem. q; nemo bon⁹ nisi sol⁹ de⁹. In his xps audiuit oppzo bria ⁊ blasphemias. Pzio qdē quo ad nobilitatē. math. 13. Nōne hic ē fili⁹ fabri? Nōne mater ei⁹ dr maria? ⁊c. Scdo quo ad ptātē. Math. 12. Hic non ejcit demonia nisi i principe dmoniū. Itē math. 27 Alios saluos fec̄: se ipm n̄ pōt saluū facere. Ecce dīt ipz ipotētē: cū tū adeo potēs extiterit q; psecutores suos sola voce pstrauit. Nā cū iterrogasset quē q̄ritis ⁊ illi respōdissēt. iesū nazarenū: vt ipe dixit. ego sū. abierūt retrozsū: ⁊ cōtinuo ceciderūt i terrā. Aug. Una vox turbā odijs ferocem: armis terribilē sine vllo telo pcussit: repulit: strauit: vtute latētis diuinitatis. Quid iudicatur⁹ faciet q iudicād⁹ hoc fec̄: Quid ēgnatur⁹ poterit q moritur⁹ hoc potuit? Tertio quo ad vitatez. Joh. 8. Tu de teipo testimoniū phibes: testimoniū tuū nō ē verū Ecce q; dicūt cū mēdacē: cū tū ipe sit via veritas ⁊ vita: hāc veritatē Pilat⁹ scire vel audire non meruit: q; ipz scōz veritatē nō iudicauit. Inchoauit qppe iudiciū a veritate. sed nō i veritate pmā sit: ⁊ ido d vitate q̄stionē meruit ichoar: fz n̄ mernit solutionē audire. Ratio alia ē secūdū Aug. Qua re solutionē nō audiuit: q; cū illā q̄stionē fecisset subito venit illi i mentē cōsuetudo iudeorū qua solebat vn⁹ dimitti i pasca. ⁊ ideo statī exist⁹ solutionē nō expectauit. Tertia ratio ē secūdū Crysosto mū. qa sciebat q; q̄stio tā difficilis idigebat multo tēpore ⁊ multa discussione: ⁊ ipe ad liberationē xpi pperabat: ⁊ ideo statim exiuit. ℣ egit tamē i eā gelio Nichodemi q; cū pilat⁹ iesū iterrogass. quid ē vitas: Jesus ei respōdit veritas de celo ē: ⁊ Pilat⁹. In terris nō ē veritas: dicit ei iesus. Quomō pōt veritas ēlī terris que iudicar ab his q; potestatē habēt i terris: Quarto quo ad bonitatē. Dicebāt. n. ipsū ee peccatorē i corde. Joh. 9. Nos scimus qa hic homo peccator ē. Seductorē ee i sermone. Luc. 23. Cōmouit populū docēs p vniersam iudeā icipiēs a galilea vsq; huc. Legis puari catorē i opere. Joh. 9. Nō ē hic homo a deo q; sabbatū nō custodit. Tertio fuit i odoratu: qa magnū fetorē sentire potuit i loco calvarie vbi erāt corpora fetida mortuorū. Unde dicit i scholastica historia: q; calvaries pprie ē os capitis hūani nudum Ubi q; ibi dcollabant rei ⁊ multa ossa capitū ibi aspersa erāt dicebat calvarie locus: vel caluarium Quarto fuit i gustu. vñ cū clamaret: sitio: dederūt ei acetū cū myrrha ⁊ felle mixtū: vt ex aceto citi⁹ moreret: ⁊ ipi custodes a custodia citius liberarentur. Dicit. n. crucifixos citius mori si acetū bibant ⁊ ex myrrha pateret olfat⁹: ⁊ ex felle gustus. Augustinus. Proh meror. Repleт sinceritas aceto: iebriat felle dulcedo: adducit inocētia. p reo. mori tur vita. p mortuo. Quīto fuit i tactu: q; i oib⁹ partib⁹ corporis. a plāta enī pedis vsq; ad vticē non fuit i eo sanitas. De hoc āt q̄liter i oib⁹ sensib⁹ dolorē habuit: dicit Ber. Caput āgelicis tremebundū spiritib⁹ densitate spinarū pungit facies pulchra pre filijs hominū sputis iudeorū deturpat oculi lucidiores sole: caligāt i morte. aures q; audiunt āgelicos cātus: audiūt peccatorū insult⁹: os qō docet āgelos felle ⁊ aceto potat: pedes quorū scabellū adorat: qñ sanctū ē: cruci clauo affigunt: manus q; formauerūt celos sunt i cruce extense ⁊ clanis affixe: corp⁹ verberat: latus lācea pforat. Et qd plura? Nō remānsit i eo nisi lingua: vt p peccatorib⁹ exoraret: ⁊ matrē discipulo commendaret

¶ Secūdo eius passio fuit ex illusione despecta. Quatuor. n. vicib⁹ fuit sibi illusū. Primo i domo Anne: vbi recepit sputa: alapas: velationē oculorū. Ber. Vultū tuū bone iesu desiderabilē i quez desiderāt angeli pspicere: sputis ignauerūt: manib⁹ pcusserūt: velo p deluſiōe opuerūt: nec amaris vulneribus pepcerūt. ¶ Scdo i domo Herodis q; eū fatuū ⁊ nō sane mētis existimās: ex eo q; nullū ab eo responsū habere potuerat p derisione eū veste alba induit. Ber. Tu hō es ⁊ sertū habes de floribus: ⁊ ego de⁹ habeo coronā de spinis. tu habes chyrotecas i manib⁹ ⁊ ego habeo clauos defixos: tu i albis vestib⁹ tripudias: ⁊ ego p te derisus ab Herode i veste alba: tu tripudias cū pedib⁹: ⁊ ego laborani cū meis pedib⁹: tu i choreis brachia extēdis i modū crucis i gaudiū: ⁊ ego mea i cruce extēsa habui i opprobriū. Ego i cruce dolui: ⁊ tu i cruce exultas. Tu habes lat⁹ aptū ⁊ pect⁹ i signū vane gl'ie: ⁊ ego lat⁹ effossū habui p te: tū reuertes ad me ⁊ ego suscipiā te. Sz q̄re dns tpe sue passionis coram herode Pilato ⁊ iudeis sic tacebat huius triplex ē ratio. Prima rō ē q; nō erāt digni audire suā responsionē. Scda q; Una peccauerat p loq̄citatē: ⁊ ideo ihs voluit satisfacere p taciturnitatem Tertia q; qcqd respōdebat totū calūniabant ⁊ deprauabāt. ¶ Tertio i domo pilati vbi milites clamidē coccineā circūdederūt ei arūdinē i manu dederūt: ⁊ coronā spineā sup caput ei⁹ posuerūt: ⁊ genu flexo dicebāt. Ave rex iudeorū. Illa āt spinea corōa dr fuisse d iūcis marinis quorū acies n̄ min⁹ spina dura ē ⁊ penetratiua: vñ ⁊ sāguinē d capite credit illa corōa spinea extraxisse: vñ Ber. Caput illd dinū mltiplici spinarū dēsitate vsq; ad cerebrū pfixū ē. De ania sūt tres opiniones. vbi. s. ania habeat principalē sedē. s. vl'i corde pp illd. d corde exeūt cogitatiōes male ⁊c. Uel i sāguie: pp illd leuitici. Ania ois carnis i sāguie ē: Uel i capite pp illd. inclinato capite tradidit spm ⁊c. Hāc triplicē opinionē iudei saltē ipo facto videt sciuisse. Nā vt ei⁹ aiaz a corpore euellerēt qsierūt ipsā i capite cū spinas vsq; ad cerebrū infixerūt. Quesierūt i sāguinē cū ei⁹ venas i mānib⁹ ⁊ pedib⁹ apuerūt. Quesierūt i corde cū ei⁹ lat⁹ pforauerūt. ¶ Cōtra has tres illusiones i parascene pmittim⁹ āte reuelationē crucis tres adorationes dicētes. Agyos ⁊c. q̄si ter honorātes illusū pp nos. ¶ 4° i cruce. Mat. 27. Principes sacerdotū illudētes cū seniorib⁹ ⁊ scribis dicebāt. Si rex israel ē: descēdat nūc d cruce ⁊ credim⁹ ei. Ber. sup hūc locū. Interi patiētiā magis exhibet: hūilitatē cōmēdat: obediētiā iplet: charitatez perficit. In his nempe virtutū gemis q̄tuor crucis cornua ornāt ⁊ supeminētior charitas: a dextris obedientia: a sinistris patientia. radix omniū

vi: tutū hūilitas in profundo. Hec omnia q̄ xps passus ē Ber. breuiter colligit dicēs. Demo: ero q̄ diu vixero laborū quos ptulit in p̄dicando: fatigationū discurrendo: vigiliarū in orando: tēptationū in iciunādo: lachrymarū i patiēdo: iſidiarum in colloquēdo: postremo iudiciorū: sputorū: colaphorū subsannationū: clauorū exprobrationū. C 3° passio fuit vtilitate multiplici fructuosa. Cui⁹ vtilitas potest esse triplex. s. peccatorū remissio: gratie collatio: & glorie exhibitio: & hec tria notantur in titulo crucis qa ihesus quo ad primū: nazarenus quo ad secundū: rex iudeorū quo ad tertiū: qa ibi erim⁹ oēs reges. De ei⁹ vtilitate dicit augu. Cui pā deleuit xps p̄sētē: p̄teritā & futurā. p̄terita peccata tulit ea remittēdo. Futura gratiā q̄ vitarent cōferēdo. De eius etiā vtilitate dic̄ Aug. Admiremur: gratulemur: amem⁹: collaudem⁹: adoremus: qm̄ p redēptoris nostri mortē de tenebris ad lucē de morte ad vitā de corruptiōe ad incorruptionē de exilio ad patriā de luctu ad gaudiū vocati sum⁹. quā vtilis ät modus redēptiōis nostre fuerit pz ex ūttuor rōib⁹ vi delicet q: fuit acceptissim⁹ ad placādū deū: cōgruētissim⁹ ad curādū morbū: efficacissim⁹ ad trahendū gen⁹ hūanū: prudētissim⁹ ad expugnandū hūani generis inimicū. Prio ergo fuit acceptissimus ad placandū & recōciliandū deū: q: vt dicit Anselmus i libro cur deus homo. Nihil asperi⁹ & difficilius pōt homo pati ad honorē dei spōte & nō ex debito q̄z mortez. Et neq̄quā magis hō pōt se dare deo q̄z cū se morti tradit ad honorē ip̄i⁹. & hoc ē qđ dic̄ ad ephe. 3°. Tradidit semetip̄z oblationē & hostiā deo i odorē suauitatis. Qualr ät fuit sacrificiū nos deo placās & recōcilians dic̄ Aug. i li° de trini. qđ tā grate suscipi posset q̄z caro sacrificij nr̄i corp⁹ effectū sacerdotis nostri: Ut qm̄ ūttorq̄side rant i oī sacrificio: cui offerat. qđ offerat: p qbus offerat. & qs offerat. Idē ipe vn⁹ vtriusq̄z mediator p sacrificiū pacis recōciliās nos deo vt vnum cū ipo maneret cui offerebat: vnū i se faceret pro qb⁹ offerebat. vnus ipe esset q offerebat: & qđ offerebat. De hoc aūt etiā ūliē p xpm sum⁹ recōciliati dixit idem August. q̄ xps ē sacerdos & sacrificiuz de⁹ & tēplū. Sacerdos p quē sum⁹ recōciliati. sacrificiū quo sum⁹ recōciliati de⁹ cui sum⁹ recōciliati: tēplū quo sumus recōciliati. Ūn qbusdā hanc recōciliationē puipendētib⁹ Aug. i psona xpi exprobrat dicēs. Cū esses inimic⁹ patri meo recōciliaui te p me. Cū esses lōge ego veni vt redimerē te. Cū iter mōtes & silvas errares q̄siui te: iter lapides & ligna iueni te: & ne luporū ferarūq; rapido ore laniareris collegi te: humeris meis portaui te patri meo reddidi te. Laboraui: sudaui: caput meum spinis oppositi: man⁹ meas clauis obiecti: lancea lat⁹ apui: tot nō dicā iniurijs sed aspitatib⁹ langat⁹ sum: sanguinē meū fudi: aiaz meā posui: vt cōiungerē te mihi: & tu diuideris a me. Sēdo fuit cōgruētissimus ad curādū morbū. Congruitas ät attendit ex parte tpis: ex parte loci: ex parte mōi C Prio ex parte tpis: q: Adā fact⁹ fuit: & peccauit i mēse martō: & feria sexta & hora sexta. & iō xps pati voluit q: i martio die qua fuit ānunciatus & passus. Itē feria sexta: & hora sexta C z°. ex parte loci: qm̄ locus sue passiōis triplicit cōsideraf. s. aut cōis. aut specialis: aut singularis. Loc⁹ cōis fuit terra p̄missiōis. specialis calvarie loc⁹. Singularis crux. In loco ät cōi primus homo fuit format⁹ q: i partib⁹ illis iuxta Damascū i agro damasceno dic̄ fuisse format⁹: In loco speciali fuit sepultus qa ibidē vbi xps passus ē Adā dicit fuisse sepultus l3 autenticū nō sit: cū scōz hieronymū Adā i ebrō mōte sepult⁹ fuerit: sic ēt Josue. 14°. habet. i loco singulari fuit decept⁹: non q: i illo ligno i quo xps passus ē Adā fuit decept⁹: sz p tāto dr̄ q: sic Adaz decept⁹ fuit i ligno: ita xps passus fuit i ligno. In qdā aūt historia grecorū dr̄ q: i eodem C 3° parte mōi curādi: q qđ modus fuit p similia: & p contraria. Per similia qm̄ sicut dicit Aug. i li. de doctria xpiana. Per femināꝫ decept⁹: p femināꝫ natus hō hoiez: mortalis mortales: morte mortuos liberauit. Ambros⁹. Ex terra virgie Adā. xps ex virgine. Ille ad imaginē dei: hic imago dei: p mulierē stultitia: p mulierē sapiētia. Nudus adam: nudus Christus. Mors p arborē & vita p crucē. In deserto Adam i deserto Christus. Per cōtraria qm̄ p̄mus homo scōm Grego. peccauerat p superbiā iobedientiā & gulā. Voluit enī assimilari deo p scientie sublimitatē & transgredi p̄cepta dei p sublimitatē & gustare poni suauitatē. Et qm̄ curatio habet fieri p contrariū. Ideo iste modus satisfaciē di cōgruentissimus fuit: qa fuit p humiliationem diuine voluntatis ipletionē & affrictionē. De his tribus ad philippēses 2°. Humiliauit semetipsum quo ad primū. fact⁹ obediens quo. ad secūdū. vsqz ad mortē quo ad tertiū. Tertio fuit efficacissimus ad trahendū genus hūanū. Nunq̄z. n. saluo libertatis arbitrio magis ad amorē suū & fiduciā gen⁹ humanū attrahere potuit. Qualiter ät per hoc ad amorē nos attrahit dicit Ber. Sup oīa redditte amabilē bone ihesu: calix quē bibisti opus redēptionis nostre. Hic oīno amorē nostrū facilē vendicat totū sibi. Hic ē qp nostrā deuotionē & blādius allicit: & iustius exigit: & fortius strīgit & vehemētius afficit. Et. n. vbi exinanisti vbi te naturalib⁹ radiis exuisti: ibi pietas magis emicuit: ibi caritas pl⁹ effulsit: ibi gratia āplius radiauit. Qualit ät ad fiduciā trahat dicit Ro. ē°. Qui ēt filio suo nō pepcit: sz p nobis oībus tradidit illum: quomō non ēt oia cū illo nobis donauit De hoc etiā Ber. Quis nō rapiat ad spē & ipetrandū fiduciā q ei⁹ attēdit corporis dispositionē: videlicet caput iclinatū ad osculū: brachia extensa ad amplexandū: man⁹ p̄foratas ad largiendū: latus apertū ad diligendū: pedū affixionē ad nobiscū cōmanendū. corporis extensionez ad se totū nobis ipēdēdū. Quarto fuit prudentissim⁹ ad expugnandū humani generis inimicū. Job. 25°. Prudentia ei⁹ p̄cussit superbuz. Et vltimo. Nunqd poteris capere leviatā hāmo: Christus enī hāmū sue deitatis absconderat sub esca humanitatis & diabolus capere volens escā car-

nis capt⁹ est ab hāmo deitatis. De hac prudēti captione dicit Aug⁹. Venit redēptor: et victē decepto: et qd fecit redēptor? Captiuatori nr̄o tetendit mustipulā crucē suā: et posuit i ea escā sāguinē suū. Ipse āt voluit effūdere sāguinē nō debitoris: propter qō recessit a debitorib⁹. Huiusmodi aūt debitū apl⁹us vocat chirographū: qō qdez xp̄s tulit et cruci affixit. De quo chirographo dic̄ Aug⁹. Ena peccatū a diabolo mutuauit: chirographū scripsit fideiussionē dedit et usura posteritati creuit. Tū. n. a diabolo peccatū mutuauit: qñ ꝫ preceptū dei sue p̄ue inssioni vl' suggestioni ꝯsensit. Chirographū scripsit: qñ manū ad pomū vetitū porrexit. fideiussionē dedit qñ Adā petō ꝯsētire fec̄: et sic usura posteritati creuit. Lōtra igr̄ ꝯtēnētes hāc redēptōnē q̄ nos de inimici ptāte redūxit: Ber. exprobrando dicit i psona xp̄i. Populus me⁹ ait dñs qd tibi facē potui et nō feci? Quid cause ē q̄ inimico meo magis libet fruire q̄z mihi? Nec ille creauit vos: sz nec pauit. Si parua hec videnē igratis: nō ille sz ego redemi vos. Quo p̄cio? nō vtiq; auro corruptibili vel argēto: nō sole aut luna: nō saltē angelor? aliquo: sz p̄prio vos cruore redemi. Ceter⁹ si neq; tā multiplici iure debitū a vob ē elicere famulatū: omissis oib⁹ mecū saltē ex denario diurno ꝯuenite. Et qz i mortē xp̄z tradiderūt Judas p auaritiā: iudei p inuidiā: Pilat⁹ p timorē: nō videdū eēt de pena a do his iflicta merito hui⁹ peti. Sz de pena et origie iude ueniens i legēda sci Mathie. de pena et excidio iudeor? i legēda sci Jacobi mior?. De pena āt et origine pilati i qdā historia lz apocrypha sic legitur. ¶ Fuit qdā rex noie Tir⁹: q quādā puellā nomie Pilā filiā cuiusdā molēdinarij noie Atus carnaliter cognouit: et de ea filiuz gñauit. Pila āt ex noie suo et noie p̄is sui q dicebat At⁹: vnū nomē cōposuit: et nato puero iposuit nomē Pilat⁹. Cū āt pilat⁹ tres ānos hr̄et: ipz pila ad regē trāsmisit. Habebat aūt rex filiū de regina ꝯiuge sua: q fere pilato coetane⁹ videbat. Isti dū ānos discretiōis attigissent sepi⁹ luctamie pugne et fūda adinuicē collu debāt. Sz regis legitim⁹ fili⁹ vt gñe erat nobilior: sic i oi loco pilato ueniebat strenuior: et in oi genere certamis aptior. Ob hoc pilat⁹ inuidie liuore cōmot⁹: et felleo dolore stimulat⁹ fratrē suū latenē occidit. Qō rex audiēs vehemēter doluit et ꝯcioē cōuocata qd de scelerato et homicida faciēdū sit filio reqsiuit. q oēs reū mortz eē vnanimit acclamauer̄t. Rex āt ad se reuersus inigtatē inigtate noluit duplicare: sz ipsū p tributo qō ānuati debebat romanis i obsidē misit: tū volēs inor⁹ eē ab occisiōe filij tū a tributo romanor? liberari cupiēs. Tūc enī tēporis erat rome fili⁹ regis frācie: quē filr rex miserat romā p tributz. Huic pilat⁹ associat⁹ ē: et cuz se ab eo mozib⁹ ī dustria p̄celli videret: cū inidie stimulis agitat⁹ occidit. Sz cū romani qd de eo faciē dū eēt inquirerēt dixerūt. Hic si supuixerit q fratrez necauit: et obsidē iugulauit: reipublice plīmuz vtil' erit: et colla ferociū hostiū feror ipe domabit. Direrūt q⁹. Cū re⁹ mortz habeat i ipōtos ī sula gētib⁹ illis q̄ nullū patiūtur iudicē iudex p̄ficiat: si forte ei⁹ negcia ipor? ꝯtumacia edomeā: si nō qō merui patiat. Missus igr̄ pilat⁹ ad gentē seroce et snor? iudicū perēptrice nō isci⁹ ad quos missus sit: et q̄z pēdula fit vite sue snia tacite rē ꝯsideras vitā suare voluit: et gētē neq; ipe minis et p̄missis supplicio et p̄cio penit⁹ subiugauit. Qui igr̄ tā dire gētis victor extitit: a pōtos ī sula poti⁹ pilat⁹ nomē accep̄it. Herodes āt hoīs illi⁹ idustriā vt audiuit v̄ sutijs ꝯgau dēs ipe v̄sut⁹ cū ad se mūcrib⁹ et itnūcijs iuitauit: et sup iudeā et hierl̄z ptātē et vicē suā ēdidit. Qui cū pecuniā inūerabilē ꝯgregasset nesciēte herode romā adijt: et ifinitā pecuniā Tiberio ip̄atori obtulit: et ab eo sibi dari qō ab herode tenebat mūcrib⁹ ip̄e-kuit. Hui⁹ cā fci sunt ūmici pilat⁹ et herodes quoad usq; tpe passiōis dñi cū sibi recōciliauit: eo q⁹ dñm ad se misit. Alia cā ūmicitie assignat⁹ i hist⁹ia scolastica. Quidā enī se filiū dei faciēs mltos de galileis seduxerat: quos cū i gazari deduxisset: vbi dixerat se ascēsurū ī celū: supueniēs pilat⁹ ipz cū oībus occidit: timēs ne sil⁹ iudeos seducēt. Ob hoc fci sūt ūmici: q⁹ herodes p̄sidebat galileis: et vtraq; cā potuit eē ya. ¶ Cū āt pilat⁹ dñz iudeis crucifigēdū ēdidisset: timēs tū offensā Tiberij cesar?: eo q⁹ ꝯdēnasset sāguinē inocētē: quēdā sibi familiarē p̄ sui excusatiōe ad cesarē destinauit. ¶ Intea cū tiberi⁹ morbo graui teneret: nūciat eidē q⁹ hierosolymis qdā medic⁹ eēt: q oēs morbos solo vbo curaret: nesciēs q⁹ eū pilat⁹ et iudei occidisset. Dixit itaq; volusiano puate. Vade citi⁹ trās partes maritimas: diceq; pilato: vt hūc medicū mihi mittat q me p̄stine sanitati restituat. Cū āt ad pilatū veniss̄et: et mādatū ip̄atoz exposuisset eidē: tūc pilat⁹ q̄ tuordecī dierū idutias postulauit. Infra qō spaciuz dū volusian⁹ quādā matronā q̄ fuerat familiar? ie su noie Veronicā: vbinā xp̄s Jesus ueniēs posset ī terrogasset ait. Heu dñs me⁹ et de me⁹ erat: quez pilat⁹ p iuidiā ēdituz condēnauit: et crucifigi p̄cepit. Tūc ille nimis dolēs ait. Vehemēt doleo: q⁹ qō mihi dñs me⁹ explē iusserat nō valeo. Cui vonica. dñs me⁹ cū p̄dicādo circuiret: et ego ei⁹ p̄tia nimis iuite carerē volui mihi ipsi⁹ depīgi imaginē: vt dū ei⁹ puarer p̄tia mihi saltē p̄staret solatiū sue imaginis figura. Cūq; liteū deferrē pictori pigēdū: dominus mihi obuiauit: et quo tēderē reqsiuit. Cui cuz vie cāz apuisse a me petijt pānū: et ip̄z mihi venerabili sua facie reddidit ifignitū. Imagis g⁹ hui⁹ aspectū si dīs tu⁹ deuote ituebit: ꝯtinuo sanitatis bñficio potiet. Cui ille. Est ne huiusmodi imago auro vl' argēto ꝯpabil⁹? Cui illa. Nō: sz pio affectu deuotionis. Tecū igr̄ p̄ficiscar: et videdā cesari imaginez deferā: et reuertar. Ueit igr̄ volusian⁹ cū vonica romā. Dixitq; tiberio ip̄atori. Jesū a te diu ōsiderat⁹ pilat⁹ et iudei iuste morti tradider̄t: et per iuidiā cruc̄ patibulo affixerūt. Ueit igr̄ mr̄ona qdā mecū ipsi⁹ Jesu imaginē deferēs: quā si deuote p̄sperez mor sanitatz tue bñficiū obtiebis. Cesar igr̄ pānis seric̄ viā sterni fecit: et imaginē sibi p̄tari p̄cepit. Qui mor vt eā fuit intuit⁹: sanitatē p̄stinā ē assecutus. Nōtio igr̄ pilat⁹ ipio cesar? capit⁹: et romā pduc̄t. Audiēs cesar pilatū romā aduenisse nimio fu-

rore ꝫ eū replet⁹ eū ad se adduci fecit. ¶Pilat⁹ aūt tunicā dñi icōsutilē secū detulit: quā idutā corā impatore portauit. ¶Mox āt vt ipator eū vidit: omnē irā deposuit: ⁊ ei ptiⁿ assurrexit: nec sibi dure i aliquo loq̄ ꝑsumpsit: ⁊ q̄ ei⁹ abūtia videbaᵗ tā terribil⁹ et ser⁹: nūc i eius pntia iuenīt quodāmō māsuet⁹. Cūq; eū licētiasset: mox ꝫ eū tribulīt exardescit se miser clamās q̄ ei furore sui pectoꝛis mīme oñdisset: statiq; eū reuocari fecit iurās ⁊ ꝓtestās q̄ sit filius mortis: ⁊ nec fas sit eū vinc̄ sup trā. Qui vt eū vidit ꝓtinꝰ salutauit: ⁊ oēs ai ferocitatē abiecit. ¶Mirant oēs: mirabaᵗ ⁊ ipe q̄ sic ꝫ pilatū dū abesset exardesceret: ⁊ dū pñs eēt nil ei aspe loq̄ posset. Tādē diuīo nutu vl̄ forte alic⁹ xp̄iani suasu: ipz illa tunica exoliari fecit: ⁊ ꝫ illū pstinā aī ferocitatē resūpsit. Cūq; de hoc ipato: plurimū mirareᵗ: dictū ē sibi q̄ illa tunica fuisset dñi iesu. Tūc ipator ipz i carcere recipi iussit donec sapiētū cōsilio deliberaret qd de eo fieri oporteᵗ. Data ē ergo i pilatū sentētia: vt morte turpissima dānareᵗ. Audiēs hoc pilat⁹ cultello ꝓpio se necauit: ⁊ tali morte vitā finiuit. Cognita āt cesar morte pilati dixit. Vere mortuus ē morte turpissima: cui man⁹ ꝓpa nō pepcit. ¶Mole igit̄ igēti alligaᵗ: ⁊ i tiberī fluniū mergitur. Spūs vō maligni ⁊ sordidi corpi maligno ⁊ sordido ꝓgaudētes nūc i aere: nūc i aqs rapiētes mirabiles iundatiōes i aqs mouebāt: ⁊ fulgura: tēpestates: tonitrua: ⁊ grādines i aere tribulīt gñabāt: ita vt cūcti tiore horribili tenerenᵗ. Quapꝛopt̄ romani eū a tyberꝭ fluuio erhētes: deriuiōis cā ipz vienā deportauerūt: ⁊ rhodano fluuio imiserūt. Tūc̄na enī dr ēsi vie ihenna: q: erat tūc loc⁹ maledictionis. Vel ꝓti⁹ dr bīēna: eo q̄ vt dicīt bīēnio sit cōstructa. Ꝫ ibi nequaq̄ spūs defuerūt ibidē eadē operātes. ¶Moies g⁹ illi tātā ifestationē demonū iferētes: vas illud maledictiōis a se remouerūt: et illud sepeliēduꝫ iosane ciuitaꝭ critorio cōmiserūt. q̄ cū nimis ꝑsaᵗ ifestatiōibus granareᵗ ipz a se remouerūt: ⁊ i quodā puteo mōtib⁹ circūsepto īmiserūt: vbi adhūc relatiōe quorūdā q̄dā diabolice machinatiōes ebullire videnᵗ. ¶Ducūsq; i ꝑdicta hystoria apocrypha legunᵗ: q̄ vtꝛ recitāda sint lectoris iudicio reliquanᵗ. ¶Ō tū q̄ i histo. scho'a. legiᵗ q̄ pilat⁹ a iudeis accusat⁹ ē apd̄ Tiberiū de violēta inocētiū infectiōe: ⁊ q: iudeis reclamātib⁹ imagines gēriliū i tēplo pōebat: ⁊ q: pecuniā repositā i corbonā i suos redigeret vsus ide faciens aḡdetū i domū suā. Et ꝓ his oīb⁹ deportat⁹ ē i exiliuꝫ lugduni viū oriūdus fuerat: vt ibi i opꝛobriū gentꝭ sue moꝛeᵗ. ¶Potuit eē ꝑ tū illa hīstoria ꝫtinet veritatē: q: ꝑmo iā edictū dederat: vt lugdunū iaꝫ in exiliū deportareᵗ: ⁊ q̄ aū reuersionē voluisset ad ipatorē ibi fuerat deportat⁹. Ꝫ postmodū tiberi⁹ audiēs ēliter iesuꝫ occidisset ipz de exilio educi: et ad se romā adduci fecit. Eusebi⁹ āt ⁊ Beda i suis cronicis nō dicūt ipz i exilio relegatū: sz tm̄ q̄ i mltas ꝯlamitates icidēs ꝓpria manu se iteremit.

DIcto de festiuitatib⁹ q̄ occurrūt infra tp̄s dniatiōis: qđ icepit ab Ada: ⁊ durauit vsq; ad Moysen: qđ tp̄s repiāt ecclesia a septuagesima vsq; ad pasca: Sequitur videre de festiuitatib⁹ q̄ eueniūt ifra tp̄s recōciliatiōis: qđ tē pus repiāt ecclesia a pasca vsq; ad octauā pēthecostes. ¶De resurrectione dñi.

REsurrectio xp̄i tertia die a pas sione ipsi⁹ fcā ē. Circa āt ipaz resurrectionē dñicā septē p ordinē sūt ꝫsideranda. ¶Primo ēliter verū sit q̄ trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹ in sepl̄cro iacuit: et i die ttio resurrexit. ¶2° q: nō statī vt mortu⁹ ē resurrexit: sz vsq; i diē tertiū expectauit. ¶3° ēliť resurrexit. ¶4° q̄re resurrectionē suaz acceleranit: nec vsq; ad gñalē resurrectionez distulit. ¶5° pp qd rsurrexit. ¶6° resurgēs quotiēs appuit. ¶7° ēliť scōs pies q erāt i libo ide edurit: ⁊ qd ibi egit. ¶Circa ꝑmū nōdū q̄ xp̄s trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹ i sepulchro fuisse dr ꝫ Aug. ꝓ synodochē: vt ꝑma dies accipiaᵗ ꝫ ptē suā extremā. 2ª dies ꝫ se totā ⁊ ptē sui itegrā. 3ª ꝫ ptē sui ꝑmā: ⁊ sic erūt tres dies: ⁊ qlibet hoꝛ diez suā noctē habuit ꝓcedētez. Tūc enī ꝫ Bedā mutat⁹ ē hic ordo ⁊ cursus dieꝛ ac noctiū. Antea enī dies ꝑcedebant: ⁊ noctes seq̄bant. ¶Post passionē āt hic ordo mutat⁹ ē: ita q̄ noctes ꝑcedūt ⁊ dies sequūtur: hoc ⁊ mysterio ꝓgnit: qm̄ hō ꝑmo ō die gre ecidit i noctē culpe: ꝓ xp̄i āt passionē ⁊ resurrectionē ō nocte culpe redijt ad diē gre. ¶Circa 2ᵐ sciēdū ē q̄ 2ueniēs fuit vt nō statī qm̄ mortu⁹ fuit xp̄s rsurgēt: ꝫ vsq; i diē 3ᵐ expectaret pp. ꝝ. rōnes. ¶Primo pp significatōnē vt .s. ex h⁹ significareᵗ q̄ lux siue mortis curauit nr̄am duplicē mortē: ⁊ iō vna die itegrā ⁊ duab⁹ noctib⁹ iacuit i sepl̄cro: vt ꝓ diē itelligaᵗ lux siue mortis. ꝓ duas noctes nr̄a dupler mors: ⁊ hāc rōnē assignat glo. sup illud Luc. 20. Oportuit xp̄s pati ⁊c. ¶2° pp pbationē: q: fić i ore duoꝝ vl̄ triū testiū stat oē vbū: sic i trib⁹ dieb⁹ erpit qs oē fcm̄. Et iō vt mortē bn̄ pbaret: ⁊ se ꝓbasse oñdēt: trib⁹ dieb⁹ iacē voluit i sepl̄cro. ¶3° pp sue ptātis oīsionē: q: si statī resurrexisset n̄ videreᵗ ptāte hr̄e ponēdi aiaz suā sic resurgēdo. ⁊ hec rō vr̄ tāgi. i. Corin. 15. sm̄ p illo. qm̄ xp̄s mortu⁹ ē ⁊c. Jō iquit ō morte ꝑmittit: vt sic vamors oñdat: ita vā resurrectio oñdaᵗ. ¶4° pp restaurādoꝛ ꝑfigratione. ¶Hāc rōnē assignat Petr⁹ rauenēsis dicēs. tres dies eē voluit sue sepulture q̄ i celo sūt restauratur⁹: q̄ i terra repatur⁹: q̄ apud īferos redēptur⁹. ¶5° pp triplicis stat⁹ iustoꝝ repsētationē. Hāc rōnē assignat Greg. sup Ezechi. dicēs. Sexta feria xp̄s passus ē: sabbato genit i sepulchro: dñico āt die surrexit a morte. ¶Pēa enī vita adhuc nobis sexta feria ē: q: i angustijs ⁊ doloribus cruciamur: ꝫ sabbato q̄si i sepulchro geseim⁹: q: requiē aīe post mortē ꝯsentim⁹. Dñico aūt die a gdītiōe octaua cū corpe a morte resurgim⁹: ⁊ i gloria aīe ēt cū carne gaudem⁹. Dolor g⁹ nos i. 6°. reges i. 7°. ⁊ glia i. 8° excipit. hec Greg. ¶Circa 3ᵐ idest ēliť resurrexit notādū. ꝑmo surrexit potent: q: vtute ꝓpa. Jo. 9. ¶Statē hēo ponēdi aiaz meā: ⁊ iteꝝ sumēdi eā. Ite soluite tēplū hoc: ⁊ in trib⁹ diebus ⁊c. Secō feliciter: q: deposita omni miseria. Joh. 16. ¶Postq̄z autē resurrexero: ꝓcedam vos in galileā. Galilea iterꝑtat trāsmigratio. xp̄us ergo q̄ resurrexit i galileā ꝓcessit: q: de miseria ad glīa

pascha qm̄ debeat celebrari extract. hyst. li. vij. c. 28. & libro v. c. 23 & st. Aurelg

de corruptõe ad incorruptõem trãsiuit. ℒ eo papa post passionẽ xpi ruptꝫ vinculis mortꝫ ifirmitas i vtutẽ mortalitas i eternitatẽ: ꝛ tumelia trãsit i gl̃iam. Tertio vtiꝫ q capta ꝑda. ℳiero. Ascendit leo de cubili suo: ꝛ ꝑdoigẽtiũ se leuauit. Itẽ Joã. Cũ eralt̃ fuero a tra aiam. s. educẽdo de libo ꝛ corꝑ de sepulchro oia trahã ad me ipꝫ. 4° mirabiliꝫ: q clauso sepulchro remanẽte. Sicut. n. clauso exite mris vtero exiuit ꝛ ad discipulos ianuis clausis itrauit: sic nimiꝫ exite clauso sepulchro ide exire potuit: vñ legit i historia scho. q̃ cuidã monacho. s. laurẽtij extra muros ab icarnatõe dñi. iiii. miraꝫ de cingulo suo quo accict̃ erat isoluto. ꝛ ꝓiecto añ illuꝫ vox i aere fcã ẽ. Sic potuit xps clauso ꝑdire sepulchro. s° veracit̃ q i corpe vo ꝓmio. Sex ãt modis se vere resurrexisse ꝓbaꝝ. ℙrimo p angelũ q ñ mẽtit. 2° p frequẽtẽ apparitionẽ. ℙer hec duo oñdit se vere resurrexisse. 3° p comestionẽ p qõ ꝓbauit q nõ arte magna. 4° p palpatiões p quod ꝓbauit q i vo corpe. 5° p cicatricũ oñsionẽ: p qõ ꝓbauit q in eodẽ corpe i quo mortuus fuit. 6° p domus ianuis clausis igressionẽ: p qõ oñdit qõ gl̃ificat̃ resurrexit ℳe. n. oẽs dubitatões circa xpi resurrectões videtur fuisse i discipul̃. 7° imortalꝫ q: nũq̃ deceto moritur̃. ℝo. serto. Xps resurgẽs ex mortuis ꝛc̃. Dicit tñ Dionysi⁹ i epla ad ℳemophilũ. Xpꝫ ẽt post ascẽsionẽ cuidã scõ viro noie Carpo dixisse ℙaratus eẽꝫ rursus ꝓ hoib⁹ saluãdis pati: p qõ videt̃ q si posẽ esset adhuc ꝓ hoib⁹ mori pat̃ cẽt. ℝettulit. n. ꝑdcũs Carp⁹ vir mire scitatꝫ btõ Dionysio: vt i eadẽ epla ꝓtinet̃: q cũ qdã ifideliũ q̃ndã fidelẽ puertisset: adeo Carp⁹ molestꝫ tulit: vt ex hoc ifirmitatẽ icurreret. tãte ãt scitatꝫ erat: vt nunq̃ celebraret gn̄ sibi celestꝫ visio iferret̃. Sꝫ cũ ꝓ vtriusq̃ quersione orare deberet: deũ tñ quotidie exorabat vt cõbustione q̃dã ãbox sil̃ misericordit̃ abrũpet vitas. Et ecce circa noctꝫ mediũ dũ enigilaret: ꝛ hãc oꝛonẽ faceret: subito dom⁹ in q̃ erãt in duo diuisa fuit: ꝛ q̃dã fornax ĩmẽsa ibidẽ apparuit. ℝespiciẽsq̃ rursũ vidit celũ aptũ: ꝛ ibidẽ Jesuꝫ circũdatum multitudine ãgelox. deide inꝛ fornacẽ ꝑdci duo viri trenuliꝫstare videnꝫ q a ꝑdctis⁹ de fornace ꝓcedẽtib⁹ morꝫib⁹: ꝛ inuolutõib⁹ violent̃ i fornacẽ ebenẽ: nec nõ ꝛa gbusdã aliꝫs virꝫ ipigebanꝫ. ℳec videꝫ carp⁹ adeo i eox vidicta delectabaꝫ vt superiorẽ qdẽ visionẽ ituer̃i cõtẽneret: ꝛ i eox vindicta tot⁹ itẽt⁹ maneret: ita q primũ molestꝫ ferebat: q i fornacẽ nõ cito cadebãt. Tãdẽ cũ difficulter i celũ respexisset: ꝛ ꝑdictã visionẽ: vt ꝓs vidisset: ecce Jesus hoiꝫ illox mist⁹ ex supcelesti throno surrexit: ꝛ vsq̃ ad illos cũ multitudine angelox descẽdẽs manũ extẽdit: ꝛ ipsos eripuit. Dixitq̃ Jesus Carpo. ℳanu extẽta pcute ꝛtra me dcetero. paratꝰ fũ. n. rursus si nec̃itas exigeret ꝓ hoibus saluãdis pati. ꝛ hoc mihi amicũ: ñ q̃ alij peccẽt hoies. ℳãc aũt visionẽ quã recitat dionysi⁹ gra huiꝰ verbi posuim⁹. ℂ Circa q̃rtũ q̃re nõ expectauit cũ alijs resurgere: qñ. s. fiet generalꝫ resurrectio: sciẽdũ ẽ q pp tres rões noluit differre. ℂ ℙrio pp corporis dignitatẽ. Cũ. n. illõ corꝑ cẽt dignissimum ex eo q erat deificatũ sine diuinitati vnitũ: nõ fuit dcẽs vt tã din sub pulue iacẽt: vñ psal. ℳõ dabis scm̃ tuuꝫ videꝫ corruptõez. i. corꝑ scificatuꝫ vl̃ deificatuꝫ videre corruptõez. Itẽ psal. Surge dñe i regẽ tuã tu ꝛ arca scificatõis tue. ꝛ vocat̃ arca scificatõis corꝑ illud qõ fuit cõtẽtiuũ diuinitatiꝫ. Scõo pp fidei firmitatẽ. Si. n. tũc ñ surrexisset fides pisset: nec vex deũ eũ aliꝫs credidisset. Qõ ꝓz ex hoc q i passiõe excepta beata ꝙginẽ oẽs fideꝫ amiserũt. sꝫ cognita resurrectõez ipsã recuperauerũt. i. Cor. 15°. Si xps nõ resurrexit vana ẽ fides nr̃a. ℂ 3° ꝓpter nostre resurrectõis exẽplaritatẽ. ℝaro. n. inueniret̃ q resurrectõez futurã speraret: nisi eã i exẽplo ꝓcessisse videret. Et ꝓpter hoc dicit aplus. Q: si xps resurrexit. ꝛ nos resurgem⁹ q̃ ci⁹ resurrectio ẽ cã exemplaris nr̃e resurrectõis: ℬre. Exẽplo dñs mõstrauit: qõ ꝓmisit i ꝓmio: vt sicut oẽs ipm resurrexisse fideles cognoscerẽt: ita i seipsis i fine mũdi ꝓmia resurrectõis sperarent. Jdẽ. ℳõ pluſq̃ triduanaꝫ cẽ mõtẽ suã voluit: ne si i illo resurrectio differret̃. i nobis oino disparet̃. Jõ hẽm⁹ spem resurrectõis nr̃e cõsiderata gl̃ia capitꝫ nostri: ℂ Circa qntũ. s. ꝓpter qd resurrexit: sciẽdũ q ꝓpt̃ ꝫtuo: magnas vtilitates nostras resurrexit. Est. n. eius resurrectio opãs iust̃ficatõez peccatox: docẽs nouitatem mox: generaliꝫ spez de redẽptõe remũerãdox ꝛ cãsans resurrectõez oium. De p° ℝo. 4°. Traditus ẽ ꝓpter delicta nr̃a ꝛ resurrexit ꝓpter iustificatõez nostrã. De. 2°. ℝo. 6°. Sic̃ xps resurrexit a mortuis p gloriã patꝫ ita ꝛ nos i nouitate vite ãbulemus. De. 3°. 1. ℙe. 2°. Qui propter magnam miſericordiam suã resuscitauit nos in spez vite p resurrectionem christi a mortuis. De. 4°. 1. Corin. 15°. Christ⁹ dñs resurrexit a mortuis primitie dormiẽtium: quoniã quidem p hominẽ mors: ꝛ p hominẽ resurrectio mortuox. Et notandum q̃ sicut patet per predicta christus in sua resurrectione quatuor habuit propria. ℙrimum est q nostra resurrectio vsq̃ in finem differtur: sua vero die tertia celebrata est. Secundum quia nos per illum resurgimus. ille vero per se. Unde Ambrosius. Quomodo potuit adiutoriuꝫ sui corporis querere suscitandi qui alios suscitauit. Tertiũ est quia nos incineramur: sed corpus eius incinerari non potuit. Quartũ est quia sua resurrectio est nostre resurrectionis causa efficiens exemplaris ꝛ sacramentalis. De prima causa glo. super psal. Ad vesperaꝫ demorabit̃ fletus ꝛ ad matutinum letitia ꝛc̃. ℝesurrectio xpi est causa efficiens resurrectionis nostre: et animẽ in presenti: ꝛ corporis in futuro. De secunda prima corin. 15°. Si xps resurrexit ꝛc̃. De tertia ℝo. 6°. Ut quomõ xps ꝛc̃. ℂ Circa sextũ. s. quotiens resurgens apparuerit notandũ est q ipsa die resurrectionis apparuit quinq̃ vicib⁹ ꝛ aliꝫs diebus seq̃ntibus etiã q̃nq̃ vicibus. ℂ ℙrimo. n. apparuit ℳarie magdalene Joh. 20. Item ℳathei. vltimo. Surgẽs iesus mane prima sabbati apparuit primo ℳarie magdalene ꝛc̃. que typum gerit penitentium. Voluit autem primo apparere. ℳarie magdalene quinq̃ de causis. ℙrimo quia

arcētus diligebat. ℒ Luc.7. Dimissa sūt ei peccata multa qz dilexit multū. ℂ Secdo vt ondēret se mortuū p pcōrib⁹ ℳath.9. ℳō veni vocare iustos: sz peccatores ad pniam. ℂ Tertio qz meretrices pcedunt sapiētes i regno eloz. ℳath.21°. Amen dico vobis qz meretrices t publicani pcedēt vos i regno dei. ℂ Quarto vt sic mulier fuit nūcia mortis: ita cēt nūcia vite ꝛz glo. ℂ Quinto vt vbi abūdauerat dictū sp abūdaret t grā sic dicit ℝo.4°. ℂ Secdo apparuit mulierib⁹ redeūtib⁹ a monumēto qui dixit eis. anete. q accesserūt t tenuerūt pedes ei⁹. ℳath.vlt. Et typū gerūt hamiliū. qbus dns apparet tū rōe sex⁹ tū rōe affcūs: qz tenuerunt pedes ei⁹. ℂ 3° apparuit simoni: sz vbi aut qui nescit nisi qui redibat a monumēto cū ioāne. ℙotuit.n.cē qz ℙetrus a ioāne alicubi diuerterit: t ibi dns sibi apparuerit. ℒ Luc.vl. Vel forte qui monumentū solus itrauit: sic dr i histo. scho. Vl forte i cauea sine i spelūca. dr.n. i cadē histo. q qui xp̄z negauit fugit i caneā q mō dr gallicār⁹: i q vt dr: p tres dies flenit er eo qz xp̄m negauit: t ibi xp̄s sibi apparuit: t eū cōfortauit. ℙetr⁹ āt iterptat obediēs: t gerit typū obedictū: qrill' dns apparet. ℂ 4° apparuit discipul' eūtib⁹ i hemaus: qd iterptat desiderū ꝯsilij. Et significat paupes xp̄i q volūt illud consilū adiplere: vade t vēde oia q hēs: t da paupib⁹. ꝛc. ℂ 5° apparuit discipul' congregatis i vnū. Et significat religiosos cū fratib⁹ qnqz sēsū clausos. Joh. 20. ℳc qnqz apparitōes ipsa die resurrectōis facte sūt: t has repitat sacerdos in missa qnqes se vertēs ad pplz. Sz ctia vsio ē cū silētio: qz significat tertiā apparitōez scāz ℙetro q nescit vbi vel qui fcā fuerit. ℂ 6° apparuit octaua die discipul' congregatis psēte ℒhoma q dixerat se nō crēdē nisi videt. Et significat hesitātes i fide. Joh.20. ℂ 7° discipul' piscātib⁹. Joh.vlt. Et significat pdicātes q sūt piscatores hoīz. ℂ 8° discipulis i monte thabor ℳath. vlt. Et significat ꝛcēplatiuos qz i mōte pdeō trāsfigurat⁹ fuit. ℂ 9° vndeci discipul' recūbētib⁹ in cenaculo: vbi incredulitatē eoz exprobrauit. ℳarci vlt. ℙer quos itelligim⁹ pctōres i vndario trāsgressiōis ꝓpositos quos dns aliqn visitat misericordit. ℂ 10° t vltimo. apparuit discipul' existentib⁹ i mōte oliueti. ℒ Luce vltimo. ℙer quos significant miseratores: t mīe oleū diligētes. De hoc loco ascēdit in celū: qz pietas ad oia valet ꝓmissiōnes. ꝛc. ℒ Thi.4°. Sūt t alie tres apparitōes q referunt i ipsa die resurrectōis fcē: sz tm ex textu euāgelij nō hr. ℂ ℳaria q apparuit iacobo iusto. i. Jacobo alphei: de q apparitōe inuenies i legēda ipsi⁹ iacobi. ℂ Alia q ipa die apparuisse dr ioseph: sicut legit i euāgelio nicodemi. ℐsā cū audisset indei qd Joseph corp⁹ Jesu a pilato petisset: t ipm i monumēto suo posuisset indignati aduersus eū ipz ceperūt: t i quodā cubiculo diligent clauso t sigillato recluserūt post sabbatū eū occidere volētes. Et ecce Jesus i ipsa nocte resurrectōis suspēsa domo a q̄tuor āgulis ad cū itrauit: t faciē ei⁹ extit: t osculū dedit: t ide saluis sigillis eū educēs i domum suā i Arimathia ipm adduxit. ℂ Tertia ē q aī ceteros ꝟginī mri apparuisse credit: licet hoc ab euāgelist⁹ tacea. ℳoc romana eccl'ia approbare videt: q̄ sta tim ipsa die apud scāz ℳariā celebrat statōez. Si .n. hoc iō nō credit: qz nullus euāgelista testat: ꝓis ē vt post resurrectōez nūqz sibi apparuerit: qz vbi vl' qn null⁹ euangelista edisserit. Sz absit vt talem mrez talis fili⁹ tali negligētia dehonorauerit: sz iō forsan hoc euāgeliste subticuerūt: qz eoz fuit offm solūmō resurrectōis testes iducē: mrez āt ad testificādū ꝓ filio iducē n decuit. Si.n. vba crēnear⁹ femine deliramēta visa sunt: q̄to magis mrez ꝓ filij amore crederēt delirare: ℳoc igr euāgeliste scribē noluerūt: sz ꝓ ꝓstāti religiōrūt. Debuit.n. mrez letificare ꝓus de resurrectōe: qnā āpli⁹ ceteroz ꝓstat doluisse de morte: ne mrez ptereat q sic alios cōsolari festinat. ℳoc ēt Ambro. testat i li° 3° de ꝟgib⁹ dicēs. Vidit mr ℳaria resurrectōem dñi t ꝓmavidit t credidit. vidit ℳaria magdalena q̄uis ista adhuc nutaret. ℂ De.7° āt t vltimo. q̄l'r. s. pies q erāt i libo xp̄s eduxit: t qd ibi egerit euāgelū apte ñ explanauit. Aug. tū i quodā ſmōe t ℳichodem⁹ i suo euangelio aliqtenꝰ hoc oñdūt. Ait.n.s. Aug. ℳox vt xp̄s spūm ꝺidit vnita sue deitati aia ad īferni pfūda descēdit. Cūqz tenebraz tminū q̄si qdā depdator splēdid⁹ ac tribil' attigisset aspicictes eū ipic ac tartaree legiōes trite irrere cepert dicētes Un ē iste tā fortz tā tribil': vl' tā splēdid⁹: tā pclar⁹? ℳūd⁹ ille q nobis subdit⁹ fuit nūqz nobis talē mōtuū misit: nūqz iferz talia munera destinauit. Quis ē ergo iste q sic itrepid⁹ nros fines ingredit: t nō solū nra supplicia nō vereť: vex ēt alios de nris viculis absoluit? Ecce ipsi q sub nris solebāt suspirare tormētz: isultāt nobis de pceptōe salutz: t ñ solū iā nihil verent: sz isup nobis minant. ℳūqz sic hic mortui supbierūt: nec aliqn leti sic potuerūt cē captiui: vt qd hic iustū adducē voluistis? O pnceps nr pyt letitia tua: i luctū ꝟersa st gaudia tua. Dū tu xp̄z suspēdis i ligno ignoras q̄ta dāna sustinem⁹ i iferno. ℐpost istas crudelitū voces ifernaliū ad ipe riū dñi oēs ferrei ꝟfracti sūt vectes. Et ecce innumerabiles scōz pplī ei⁹ genib⁹ puoluti lachrymabili voce clamabāt. Aduenisti redēptor mūdi: aduenisti quē desiderātes quotidie expectabam⁹: descendisti ꝓ nobis ad iferos. ℐMoli nobis deceē cū reuersus fuerz ad supos. Ascēde dñe Jesu iferno spoliato. t auctore mortz suis victis irretito. redde iā letitiam mūdo. Succurre ingunt: iam seuas extigue penas t miserādo resolue captiuos. Dū hic es absolue reos: dum descenderis defende tuos. ℳec Aug. In euāgelio āt ℐlicodēi legit qd carin⁹ t Leonti⁹ filij Symeonis senis cū xp̄o resurrexerūt: et Anne: t Caiphe: t ℐlicodemo: t Joseph: t Gamalieli adiurati: q̄ xp̄s apud iferos gessit narrauerūt dicētes. Cū essem⁹ cū oib⁹ p̄ib⁹ nris ꝑiarchis i caligie tenebrarū subito fcūs ē aure⁹ solis: color⁹ purpure⁹ et regalis lux illustrās sup nos. Statiqz Adā hūani gñis pat exultauit dicēs. Lux ista auctorz lumis ē sēpitni. q nob ꝓmisit mittē lumē coeternū suū. Et exclamauit Jsaias dicēs. ℳec ē lux p̄ris fili⁹ dei: sic ꝑdixi cū essez viu⁹ i tris. ℐpopul⁹ q

ambulabāt ī tenebris vidit lucē magnā. Tūc supuenit genitor nr̄ Symeō: ⁊ exultās dixit. Glorificate dn̄z: q: ego xp̄z ifātē natū ī manib⁹ suscepi ī tē plo: ⁊ ꝓpulsus spū scō dixi. Nūc viderūt oculi mei salutare tuū. Qđ parasti ⁊c. Post hoc supuēit qdā heremi cultor: et iterrogat⁹ a nob qs eēt dixit. ego sū Joānes q xp̄m baptizaui: ⁊ aī ipsū parare vias ei⁹ pūi: ⁊ ip̄z ondi digito dicēs. Ecce agn⁹ dei ⁊c. ⁊ descēdi nūciare vob: q: ī p̄rio ē ipsū visitare nos tūc Seth dixit. Cū iuissē ad portas padisi rogare dn̄z vt trāsimitteret mihi āgelū suū: vt daret mihi d̄ oleo misericordie: vt iungerē corp⁹ p̄ris mei Ade cū eēt ifirm⁹: appuit mihi Michael āgelus dei dicēs. Noli labōrare lachrymis orādo pp olcū ligni misericordie: q: nullo mō poter̄ de illo accipe: nisi qñ ꝓpleti fuerit qnq̄ millia gnḡēti āni. Hec audiētes oēs p̄iarche ⁊ pphete exultauer̄t magna exultatiōe. Tūc sathā p̄nceps ⁊ dux mort̄z dixit ad ifernū. Præpate suscipe Jesū q se gloriat̄ xp̄z filiū dei esse. ⁊ hō ē timēs mortē dicēs. Tristis ē āia mea vsq̄ ad mortē ⁊c. ⁊ multos quos feci surdos sanauit ⁊ claudos erexit. rnd̄ēs iferⁿ dixit. Si potēs es tu q̄lis ē hō ille iesus: qui timēs mortē potētie tue aduersat̄. Nā si dicit se timere mortē cape te vult: et veh tibi erit ī sēpiēna scla. cui sathan. ego illū tētaui: ⁊ pplz aduersū illū excitaui: taz lāceā exacui: fel ⁊ acetū miscui: lignū crucis p̄parauī. In p̄rio ē mors ei⁹ vt pducā eū ad te. cui iferⁿ. Cōturo te p vtutes tuas ⁊ meas ne pducas eū ad me. ego enī cū audiui ipiū vbi ei⁹ ꝓtremui: nec ip̄z Lazar̄ ꝓtinere potui: sz excutiēs se vt agla sup oēz agilitatē saliens: exiuit a nobis. Et cū hoc loq̄ret fcā ē vox vt tonitruū dicens. Tollite portas p̄ncipes vr̄as: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glie. Ad hāc vocē ocurrūt demones: ⁊ ostia erea cū vectib⁹ ferreis clauserūt. tūc dixit Dauid. Nōne ego ꝓpheta ui dicēs. Cōfiteant̄ dño misericordie ei⁹ ⁊c. q: cōtriuit portas ereas: vectes ferreos ꝓfregit ⁊c. fcā est iterꝝ vox magna dicēs. tollite portas ⁊c. Vidēs iferus q̄ duab⁹ vicib⁹ exclamauerat q̄si ignorās dixit Quis ē iste rex glorie: cui Dauid. Dns fort̄z ⁊ potēs dns potēs ī p̄lio: ipe ē rex glorie. Tūc rex glie supuenit: ⁊ eternas tenebras illustrauit. et extēdens dns manū: ⁊ tenēs dextrā Ade dixit. Pax tibi cuz oīb⁹ filijs tuis meis. ⁊ ascēdit dns ab inferⁿ: ⁊ oēs sci sūt eū secuti. Dns āt tenēs manū Ade tradidit Michaeli archāgelo: ⁊ introduxit eos ī paradisuz: qb⁹ occurrerūt duo viri vetusti diez: et iterrogati sūt a scis. Qui estis vos q nobiscū ī iferⁿ mortui nō dū fuistis: ⁊ ī padiso corpe collocati estis? Et rndit vn⁹ ex eis. Ego sū Enoch q huc trāslatus sū. Hic āt ē Helias q huc curru igneo assūpt⁹ est: ⁊ adhuc mortē nō gustauim⁹: sz ī aduētu antixp̄i reꝑuati sumus cū eo pliaturi ⁊ ab eo occidēdi: ⁊ post triduz ⁊ dimidiū die ī nubib⁹ assumēdi. Et cū hoc diceret ecce supuenit ali⁹ vir portās ī humerⁿ crucis signū. q iterrogat⁹ dixit. Ego latro fui ⁊ cū iesu crucifix⁹ fui: ⁊ credidi ipsū eē creatorē: ⁊ orauī dicēs. Mēor esto mei dn̄e q̄n venerⁿ ī regnū tuū. Tūc dixit mihi. Amē dico tibi: hodie eris mecū in paradiso. et dedit mihi istud crucis signū dicēs. Hoc portās ambula ī padisū: et si nō dimiserit te ingredi āgelus custos padisi: ostēde illi signū crucis: ⁊ dices ad illum. Qz xp̄s q nūc crucifix⁹ ē trāsmisit me. Et cū hoc fecissē ⁊ dixissem āgelo: stati apiēs introduxit me: ⁊ ad dextrā padisi collocauit me. Cū hoc Carin⁹ ⁊ Leonti⁹ locuti fuissēt: subito trāsfigurati sūt: ⁊ apli⁹ visi nō sūt. ¶ Grego. quoq̄ nicen⁹: vl̄ Aug. ꝑz quos dā libros: de hoc eodē sic ait. Cōfesti ecclesia nox isteror xp̄o descēdēte resplēduit: mox ferruginei ianitores talia ītersemvmbrosa silētia metu incūbente submurmurāt. Quis nāq̄ ē iste tribil⁹ ⁊ nimio splēdore chorruscās? Nūq̄ talē nr̄ excepit tartar⁹. Nūq̄ ī nr̄az cauernā talez enomuit mūdus. Innasor ē iste: nō debitor: effractor ⁊ destructor: nō petōr: sed pdator. Judicē videm⁹: nō supplicē: venit pugnare: nō succūbere: eripe nō manere.

¶ De nomie sācti Secundi.

Secūdus dicit̄ q̄si se gdēs. i. se honestate mox cōponēs. vl̄ secūdus dr̄ q̄si secūdās idest obsecūdās. i. mādatz dñi obtēperās vel secūdus q̄si secū dux. Fuit enī su⁹ dux: q: rōne sensualitati bñ p̄fuit: ⁊ ipa ad oē op⁹ bonū pduxit. vel secūdus dr̄ respcū p̄mi. Due enī vie sūt venīē di ad vitā. Præia p pnie lamētū. Scōa p martyriū. Iste āt martyr p̄ciosus nō solū iuit p p̄mā: sz ēt p secundā.

¶ De sancto Secundo.

Secundus miles strēnu⁹ ⁊ atletha xp̄i egregi⁹ martyrq̄ dñi gloriosus ī ciuitate astensi martirio cozonat⁹ ē cui⁹ gloriosa p̄sentia p̄dcā ciuitas illustrat̄: ⁊ eo velut singulari p̄sono letatur. Hic a btō calocero: qui a Saptio p̄fecto ī ciuitate astēsi ī carcē tenebat̄ fidē xp̄i edoct⁹ ē. Cū igr̄ btūs martian⁹ ī tordonēsi citate detineret̄ ī carcē: Saptius illuc p̄ficisci voluit: vt eū facēt̄ īmolari. Secūdus āt tāq̄ cā solatij secū ē. p̄fect⁹ btūm Martianū videre desiderās. Cū igr̄ extra ciuitatē astēsē fuissent: colūba sup secūdū descēdit: ⁊ capiti ei⁹ īsedit. cui dixit Saptius. Vide secūde quō dij nr̄i te amāt vt etiā aues celestes ad te visitādū trāsmittāt. Cū āt ad Tanagrū fluuiū pueniss̄et: vidit secūdus angelū dñi sup aquā ambulātē: ⁊ sibi dicētē. Secūde fidē bēas: ⁊ sic sup idolor cultores ambulabis. cui sapēi⁹. Frat̄ secūde: deos audio ad te loq̄ntes. cui secūdus. Ambulem⁹ ad desideria cordis nr̄i. Cuz vo ad burimā flumē pueniss̄et: āgelus silr̄ ibidē sibi apparuit: eiq̄z dixit. Secūde credis ī deū: an forte dubitas? cui scōs. Credo vitatē passiōis ei⁹. cui sapcius. Quid ē qō audis? Cū āt terdonā igrederet̄ martian⁹ ad p̄ceptū angeli de carcē exiēs: scōo apparuit: eiq̄z dixit. Intra secūde viā vitatis: ⁊ pge vt accipias palmā fidei. Sapēi⁹ dixit. Quis ē hic qui nob q̄si sōnias loquit̄? cui secūdus. Tibi sōniū: sed mihi admonitio ⁊ ꝓfortatio est. Post hoc secūdus mediolanū iuit: ⁊ faustinū ⁊ iouitā: q ī carcere detinebant̄: angelus dñi ad se extra ciuitatē adduxit: ⁊ ab eis baptisma q̄dā nube aquā p̄bēte suscepit. Et ecce subito colūba de celo venit corp⁹ ⁊ sāguinem dñi deferēs ea faustino ⁊ iouite tribuit. Dedit aūt

faustin⁹ corp⁹ q sāguinē dñi Secūdo: vt ad martianū deferret. Rediēs igr secūdus cū iā nox eēt: q ad ripā padi veniss: angelus dñi frenū accipiēs equi sup padū ipz trāsuexit: q vsqz terdonā i carcerē ad martianū eum itroduxit. Deditqz scōs martiano mun⁹ faustini: q ipe illō sumēs dixit. Corpus q sanguis dñi mecū sit i vitā etnā. Tūc ad mādatū āgeli Secūdus ō carcē exiuit: q ad suuz hospitiū iuit. Post hoc martian⁹ capitalē sniaz excepit: q secundus corp⁹ ei⁹ rapiēs sepeliuit. Qō audiēs sapci⁹ ip sū ad se vocauit: eiqz dixit. Quātū video xpianū te esse ,pfiterz. cui secūdus. Vere xpianū ,pfiteor me eē. cui sapci⁹. Malā mortē desideras. cui scōs. Illa tibi poti⁹ debeā. Cūqz sacrificare nollet: iussit sapci⁹ cū expoliari: statiqz angelus dñi affuit: q veste sibi pauit. Tūc sapci⁹ cū i ceuleū suspensū tādiu torqri fecit: donec ei⁹ brachia a suis ꝛpagib⁹ solue renť. Sz cū fuisset sanitati a dño restitut⁹ iussit eū i carcerē recludi. vbi cū eēt angelus dñi ad eū vēit: eiqz dixit. Surge secūde: sequere me: q ducā te ad creatorē tuū. Tūc ipz vsqz i citatē astēsē pduxit: vt eū i custodia vbi erat calocer⁹: q saluator cū eo posuit. quez vidēs secūdus ad ei⁹ pedes se ,piecit. cui saluator. noli timē secūde: q: ego sū dñs q te de oībus mal' eripiā: bñdicēsqz eiz ascēdit i celū. Mane igr sapci⁹ ad carcerē misit. Qui carcerē qdē signatū inuenerūt. secūdū vo nō inuenerūt. Ꝑgēs āt sapcius de ēdona ad ciuitatē astēsē: vt saltē calocerū puniret: iussit: vt pdict⁹ calocer⁹ sibi pstaret. et ecce nūciauerūt sibi q scōs cū calocero esset. Quo audito eos ad se adduci fec: eisqz dixit. Qñ dij nostri sciūt vos eē ꝛceptores suos: vos isiml' mori volūt. Cū āt sacrificare nollēt: picē cū rasina ligni fec q sup eoz capita fūdi: q ī os eoz iactari. Illi āt hoc tāqz aquā suauiss: mā cū magno desiderio bibebāt q voce clara dicebāt. Quā dulcia faucib⁹ meis eloqa tua dñe. Tūc sapci⁹ sup eos dedit sniaz: vt secūdus i ciuitate astēsi decollaret. Callocer⁹ vo albiganū mitteret: q ibidē puniret. Cū āt btūs secūd⁹ decollat⁹ fuisset: ecce āgeli dñi corp⁹ ei⁹ tulerūt: q ipz cū mlt'is laudib⁹ q cātū sepulture dederūt. Passu ē āt .3°. calēdas april. ¶ De scā maria egyptiaca.

Maria egyptiaca q peccatrix appellatur. 47. ānis i hēmo artissimā vitā duxit: quā circa ānū dñi. cclxx. tēpore Claudij inuit. Quidā āt abbas nole zozimas dū iordanē trāsisz: q hēmū magnā pcurreret: si forte aliquē sāctū pīez ineniret: vidit quādā ambulātē nudo nigroqz corpe: q ex incēdio sol' exusto. Hec aūt erat maria egyptiaca: statiqz hec fugā arripuit: q zozimas post eā velociter currē cepit. tūc ait illa. Abba zozima qd me pseqrz? Ignosce mihi nō possū facie meā ad te qertē eo qp mlier sū q nuda: sz palliū tuū mihi porrige vt possim sine verecūdia te vidē: q se noiari audiēs stupefact⁹ palliū tribuit: q i trā ,pstrat⁹ vt se bñdicēt rogauit. Cui illa. Ad te pī bñdictio magis spectat: quē sacerdotij dignitas exornat. Ille āt vt audiuit qp nomē q officiū ei⁹ sciret āpli⁹ mirabat: q se bñdici obnixi⁹ ꝑcabat. Tūc illa. bñdict⁹ de⁹ redēptor aīaz nrārū: cūqz illa extēsis manib⁹ oraret vidit eā ꝙsi vni⁹ cubiti mēsurā eleuari a tra. Tūc senex dubitare cepit ne forte spūs eēt: q fingēdo oionē facēt. cui illa. Satisfaciat tibi de⁹ q me peccatricē mulierē imūdū spūm existi masti. Tūc zizonias illā p deū ziurauit vt ꝛditōez suā ei narrare debēt. cui illa. Ignosce mihi pī q: ñ tibi statū meū narrauero velut a ꝛpēte territ⁹ fugies: q aures tue a fmonib⁹ meis ꝛtaminabunť: q a sordib⁹ polluenť: cūqz ille vehementē istaret dixit. Ego frat i egypto nata sū. iz° etatz mee āno alexādriā veni: ibiqz .xvij. ānis publice libidini me subiecī: q nulli vllatenꝰ me negaui. Cū āt hoīes regionis illi⁹ p adorāda scā cruce hierolymā ascēderēt: rogaui nautas vt me secū pmitterēt ,pficisci. cū vo me de naulo regrerēt dixi: ista hēo frēs aliud naulū: sz p naulo corp⁹ meū hēať. Sicqz supserūt me: q corp⁹ meū nauli grā habuerūt. cū āt hierolymā p uenissē: q p adorāda cruce vsqz ad fores ecclesie cū aliis deuenissem: subito q inuisibilit repulsā patior: nec itus intre pmittor. Itez āt atqz itez pueni vsqz ad limē ianue: q subito iuriā patiebar repulse: cū tn oēs libez hērēt aditū: nec aliqō inuenirēt impedimētū. Rediēs igit ad me et cogitās qp hoc mihi ob scelez meoz inanitatē accidēt: pect⁹ meuz cepi māib⁹ tūdē: q lachrymas amarissimas fūdē: q a cordis ītimo grauiter suspirare. Respiciēsqz vidi ibi imaginē btē vgis marie. Tunc ipaz lachrymabilit exorare cepi: vt pctōz meoz veniā ipetraret: q ad adorādā crucē scāz me itrare pmittēt: ,pmittēs me sel'o abrenūciaturā q ōcepto caste māsurā: cūqz hoc orassē q i noie btē vgis fiduciā recepissē fores iterū eccl'ie adij: q sine aliquo impedimēto eccl'iā intrāui. cū aūt scāz crucē deuotissime adorassē: qdā mihi tres nūmos tribuit ō qb⁹ tres panes emi. Audiniqz vo cē dicētē mihi. Si iordanē trāsierz: salua erz. Iōdan nē igr trāsiui q i hūc deserti vēi: vbi ādragita septē ānis nullū pcit⁹ hoiez vidēs māsi. Illi āt tres pānes quos mecū otuli istar lapidis p tpa duruerūt: q ādragita septē ānis mihi ex eis cōedēdo suffecerūt. vestimēta āt mea iā dudū putrefcā sūt. decē q septē ānis i h° deserto a tētatiōib⁹ carnalib⁹ molestata fui sz nūc p dī grāz oēs vici. Ecce oia opa mea tibi narraui q rogo vt p me ad deū pces fūdas. tūc senex ad trā ,pstrat⁹ i famla sua dñz bñdixit. cui illa. Obsecro te vt i die dñice cene ad iōdanē rdeas q corpus dñicū tecū feras. Ego ibidē tibi occurrā et de manu tua cōp⁹ sacrū suscipiā. Illā a die q hue veni cōionē dñi nō accepi. Rediēs igr senex ad mōasteriū euoluto āno dū dies dñice cene approping̃ret: tulit corp⁹ dñicū q vsqz ad ripā iōdānis vēiēs ex alia pte ripe mlierē stātē ,pspexit. Que sup aqs fēō crucis signaculo iuit. q ad senē vsqz puēit. Quaz vidēs senex obstupuit: et ad pedes ei⁹ pūllr se ,pstrauit. cui illa. Vide ne fecerz cū sacra dñica penes te hēas q sacerdotij dignitate refulgeas: sz obsecro vt seqnti āno ad me pī redire dignerz. Tūc illa fēō signo crucis sup iōdanis aqs init: q hēmi solitudinez petiuit. Senex vo ad sūū mōasteriū rediēs seqnti āno ad locū i quo pmo secū locut⁹ fuerat vēit: q eā ibidē expirasse repit: q lachrymari cepit q ipsā tā-

gere nō ꝓsūpsit: dixitq; ītra se. Ego qdē corpusculū scē sepelire volebā: sz timeo ne hoc sibi displiceat. Hoc eo cogitāte vidit inū caput suū lras ī terra descriptas ita ꝟtinctes. Sepeli zozima Marie cō pusculū: redde tre puluerē suū: ⁊ ora ꝓ me ad dñz: ad cui⁹ ꝓceptū scda die aplis reliqt hoc selz. Tē senex ꝓ certo cognouit q; mox vt dñi sacrm accepit ⁊ ad desū rediit vitā finiuit. Illudq; desū qō zozimas p trigita diez spacia vix ābulauit illa ī vna hora ꝟcurrit ⁊ ad deū migrauit. Cūq; senex ītā foderet: sz negret: vidit leonē ad se veniēte māsuete dixitq; illi. Sācta hec mulier ꝓcepit sepeliri corp⁹ suū: ⁊ q; ego fū senex fodere non possū: nec ēt aptū hō ferramētū. Tu ergo ītā fode vt possim⁹ eius corp⁹ scissi: mūssepelire tūc leo cepit fodere ⁊ aptaz foueā ꝓparauit Quo facto leo vt agn⁹ māsuetus abijt: ⁊ senex ad suū mōasteriū glificās deū venit.

¶ De noīe sci georgij.

GEorgi⁹ dr a geos qō ē ītra ⁊ orge qō ē colere: ōsi colēs ītrā. i. carnē suā. Aug. ār ī li° de trinitate. dicit q; bōa ītra ē altitudine mōtiū: tēperamēto colliū: planitie cāporū. Ꝑtia. n. ē bōa ad virētes herbas: scda ad vicea tertia ad fruges. Sic btūs Georgi⁹ fuit alt⁹ despiciēdo īferiora: ⁊ iō hūit viroē vl viriditatē purita tis: tēperat⁹ p discretionē: ⁊ iō hūit vinū iterne iocūditatz ꝓplan⁹ p humilitatē: ⁊ iō ꝓtulit fruges bone opatōis. Vel dr a gerar qō ē sacrū ⁊ gyon qō ē arena: ōsi sacra arena. Fuit. n. arena q; pōderosus mox grauitate: minut⁹ humilitate: ⁊ siccus a carnali voluptate. Vel dr a gerar qō est sacrū ⁊ gyon qō ē luctatio. ōsi sacer luctator: q; luctat⁹ ē cū dracone ⁊ carnifice. Vel Georgi⁹ dr a gero qō ē pegrinus ⁊ gir ꝓiosus: ⁊ ys zsiliator. Ipse. n. fuit pegrinus ī ztēptu mūdi: ꝓciosus ī corona martyrij: ⁊ zsiliator ī ꝓdicatōe regni. Et legenda inē scripturas apocriphas ī niceno zcilio cōnumerar: ex eo q; ei⁹ martyriū certā relatōez nō hz. Nā ī calēdario Bede dr: q; fit passus ī ꝓsida ciuitate diospoli. Alibi legit q; gesit ī citate diospoli q; ꝓs lidda vocabar: ⁊ ē iux Iopē. Alibi legit q; passus sit sub Dioclitiāo. ⁊ maximiano ipatorib⁹. Alibi q; sub dioclitiano ipatore ꝓsar ꝓntib⁹. 70. regib⁹ ipij sui. Hic aūt q; sub Daciano ꝓside: iperātibus Dioclitiano ⁊ Maximiano.

¶ De scō Georgio.

GEorgius tribun⁹ gñe capador ꝓ ucit qdā vice ī puncia libie ī citate q; dr silēa iux quā citate erat stagnū istar marz: ī quo draco pestifer latitabat q; sepe ppl'z ꝫ se armatū in fugā zuerterat: flatuq; suo ad muros citatz accedēs oēs ificiebat. Quapp zpulsi cines duas oues sibi quotidie dabāt vt ei⁹ furoreꝫ sedarēt: aliogn sic muros citatz inuadebat ⁊ aerē ifitiebat q; pl'imi iterībāt. Cū ergo iā omes pene defecerēt maxime cū hanc copiā hīe nō posset: inito cō silio ouē cū adiūcto hoīe tribuebāt. Cum igit sorte oīuz filij ⁊ filie hoīuz darent ⁊ sors neminē excipet ⁊ iā pene oēs filij ⁊ filie ppli eēnt ꝫsūpti qdā vice filia regis vnica sorte ē depēsa ⁊ draconi adiudicata tē rex ztristat⁹ ait. tollite aur ⁊ argētū ⁊ dimidiū regni mei ⁊ filiā meaz mihi dimitt'te ne tal'r moriar. Cui ppl's cū furore rndit. Tu rex hoc edcm fecisti: ⁊ nūc oēs pueri nr'i mōtui sūt: ⁊ tu vis filiā tuā saluare: nisi ī filia tua compleuerz qō ī alijs ordinasti succēdem⁹te ⁊ domū tuā. Qō rex videns cepit filiaz suā flē dicēs. Heu me filia mea dulcissima qd de te faciā aut qd dicā: qm ꝓ's videbo nuptias tuas: Et cōuersus ad ppl'z dixit. Ozo vt iducias octo dierū lugēdi mihi filiā tribuatz. Qō cū ppl's admisisset: ī fine octo diez reuersus ppl's est cū furore di. Quare pdis ppl'z pp filiā tuā: En oēs afflatu draconis morimur. Tūc rex videns q; nō posset filiā libare iduit eā vestib⁹ regalib⁹: ⁊ āplexat⁹ eā cū lachrymis dixit. Heu me filia mea dulcissima: de te filios ī regali gremo nutrire credebā ⁊ nūc vadis vt a draco ne deuozerz. Heu me filia mea dulcissima spabā ad tuas nuptias ꝓncipes īuitare: palatiū margarit'q; ornare: tipana ⁊ organa audire: ⁊ nūc vadis vt a draco ne deuozerz. Et osculās dimisit eā. d. ytimā filia mea ego añ te mōtu⁹ eēz q; te sic amisissē. tē illa ꝓcidit ad pedes p'is petēs ab eo bñdictōez suā. Quā cū pr cū lachrymis bñdixisset ad lacū ꝓcessit: quā bēs Georgi⁹ casu ide ītuitis vt ploratē vidit eā qd h'et īnroganit Et illa. Bōe iuuēis velociē equū ascēde ⁊ fuge ne mecū piē moriarz. Cui Geōgi⁹. Noli timē filia q; dic mihi qd hic ꝓstolarz oī plebe expectāte. Et illa: vt video bōe inuēis magnifici cōdis es tu: sz cur mecū mori desideras: fuge velociē. Cui Geōgi⁹. Hic ego nō discedā dōec mihi qd hēas iti mab. Cū g⁹ totū sibi exposuisset: ait geōgi⁹: Filia noli timē: q; ī xpi noīe te iuuabo. Et illa. Bone miles mecū n̄ peas. suffiē. n. si sola peā: nā me libare n̄ posses ⁊ mecū pires. Dū hec loqrēt ecce draco veniēs caput ō lacu leuauit. Tē puella tremefcā dixit. Fuge bōe dñe fuge velociē. Tē geōgi⁹ equū ascēdēs ⁊ cruce se mūiēs draconē ꝫ se aduēiētē audacē aggredit ⁊ lāceā fortiē vibrās ⁊ se ō cōmēdās ipz grauit vlneranit: ⁊ ad tra diec: dixitq; puelle. pisce zonā tuā ī collū dracōis mihi dubitās filia. Qō cū feciss seqbar eā velut māsuetissim⁹ canis. cū g⁹ eū ī citatē ducēt ppli h° videntes ꝓ mōtes ⁊ foueas cepert fugē dicētes. Heu nob q; iā oēs pibimus. Tē btūs geōgi⁹ ānuit eis. d. Nolite timē. ad h°. n. me misit dns ds ad vos vt a penis vos libarē dracōis. Tm̄o ī xpz credite ⁊ vnusqsq; vr baptizēr: ⁊ draconē istū occidā. Tē rex ⁊ oēs ppli baptizati sr. Būs āt geōgi⁹ cuagiato gladio draconē occidit: ⁊ ipz ex citatē efferri ꝓcepit. Tē ōtuor paria bouū ipz ī magnū cā pū soras duxer: Baptizati āt sr ī illa die vigīti milia hoīuz exceptz puul' ⁊ ml'ieri⁹. Rex āt ī honore btē Marie ⁊ bti Georgij eccliā mire magnitudis cōstruxit: ꝺ cui⁹ altari fons viu⁹ emanat: cui⁹ pot⁹ oēs lāguidos sanat: rex vo ifinitā pecuniā btō geōgio obtulit: quā ille recipe nolēs paupib⁹ ea dari ꝓ cepit. Tūc Georgi⁹ regē de ōtuor bestiis istruxit. s. vt eccliaz dei curaz hret. Sacerdotes honoraret. Diuinū offiū diligenē audiret: ⁊ sp paupes memor eēt. Osculato aūt rege ide recessit. In aligb⁹ tm̄ libris legit q; dū draco ad denorādū puellā ꝓgeret. Georgius se cruce munuit ⁊ draconē aggrediens

iterfec̃. ¶ Eo tpe ip̃atꝰ diocliciano ⁊ maximiano sub ꝑside datiano tãta ꝓsecutio xp̃ianoꝝ fuit vt infra vnũ mẽsẽ .17. ꝛ̃. martyrio coronarent. Vñ inter tot tormẽtoꝝ gña mlti xp̃ianoꝝ deficiebãt ⁊ idolis imolabãt. Qd̃ videns scꝰ Georgiꝰ tactꝰ dolore cordis iritsecꝰ oĩa q̃ hẽbat diſpſit: militarẽ hĩtuz abiecit: xp̃ianoꝝ hĩtuz iduit: ⁊ i mediũ ꝓsiliẽs exclamauit. Oẽs dij gẽtiũ demonia dñs aũt celos fecit. Cui ꝑses iratꝰ dixit. Qua ꝓsũptõe audes deos nostros demõia appellare? Dic tñ vñ es tu: aut quo noĩe voceriz. Cui Georgius ait. Georgiꝰ vocor ex nobili cappadocũ ꝓsapia ortꝰ paleſtinã vo xp̃o famulãte denici: ſz oĩa deſui vt futire pŏſſez liberꝰ deo celi. Cũ aũt ꝑses eũ ad se iclinare nõ poſſz iuſſit cũ i eculeũ leuari ⁊ mẽbratim corꝑ eiꝰ vngulis lanitari. Appoſitiz iſup ad latꝰ facib̃ patẽtib̃ viſcer rimis ſale plagas eiꝰ fricare iuſſit. Eadẽ nocte dñs cũ igẽti luĩe ei apparuit: ⁊ ipz dulcit ꝓfortauit. Cuius melliflua viſitatõe ⁊ allocutiõe ſic cõfortatꝰ ẽ vt p nihilo ducẽt cruciat. Videſ datianus q̃ eũ penis ſuparе nõ poſſz q̃dã magus accerſiuit: eiq; dixit Xp̃iani ſuis magicꝭ artib̃ tormẽta letificãt: ⁊ deoz nr̃oz ſacrificia puipẽdũt. Cui magꝰ. Si artes eius ſuparе nequero capitiz reꝰ ero. Ipe igit̃ maleficijs ſuis imiectiz ⁊ deoz ſuoz noĩb̃ inocatiz venenũ vino imiſcuit: ⁊ ſcõ Georgio ſumendũ porrexit. Cõtra qõ vir dei ſignũ crucis edidit: hauſtoq; eo nil leſiõis ſẽſit. Rurſũ magꝰ poze fortꝰ venenũ imiſcuit qõ vir dei ſigno crucis edito ſine leſiõe aliq̃ totũ bibit. Quo viſo magꝰ ſtatĩ ad pedes eiꝰ cecidit. veniã lamẽtablr petijt: ⁊ ſe xp̃ianũ fieri poſtulauit: quem mox iudex decollari fec̃. Seq̃nti die iuſſit georgiũ poni i rota gladijs bis acutiz vndiq; circũſepta: ſed ſtati rota frãgit: ⁊ georgiꝰ illeſus penitꝰ inuenit. Tẽ iratꝰ ꝑses inſſit eũ i ſartagĩe plũbo liq̃facto plenã pijci. Qui facto ſigno crucis i eã itrauit. ſz vtute dei cepit i ea q̃ſi balneo refoueri. Qõ videſ datianꝰ cogitauit cũ emollire blãditijs quẽ minis ſuparе nõ poterat vl' tormẽtis. Dixitq; illi. Videſ fili georgi q̃ſte mãſuetudinis ſc̃ dij nr̃i: q te blaſphemũ tã patient ſuſtinẽt parati nihilomin? ſi cõuerti volueriz idulgẽ. Age ergo dilectiſſime fili qõ hortor vt ſuplicõe relicta dijs nr̃is ſacrifices vt magnos ab ip̃is ⁊ a nobis cõſeq̃riz honores. Cui georꝰ ſubridẽs ait. Ut qd a ꝓncipio nõ magꝭ mihi ꝓſuaſiſti blãdis ſermonib̃ q̃z tormẽtiz? Ecce parat̃ ſũ facẽ qõ hortariz. Hac datianꝰ ꝓmiſſiõe delusus letꝰ efficit. Juſſitq; ſub voce ꝑcomis vt oẽs ad se cõuenirẽt ⁊ Georgiũ tãdiu reluctãtẽ tãdẽ cedẽ ⁊ ſacrificare viderẽt. Ornata igit̃ tota cĩtate ꝑ gaudio cũ georgiꝰ idolorꝝ tẽplũ ſacrificaturꝰ itraret: ⁊ oẽs ibidẽ gaudẽtes aſtarẽt: fleris genib̃ dñz exorauit: vt tẽplũ cũ idolis ſic oĩno dſtruẽt q̃ ad ſui laudẽ ⁊ ꝑsũ ꝙuerſionẽ nhil ꝺ eo penit̃ remanẽt. Statiq; ignis ꝺ celo deſcẽdẽs tẽplũ cũ dijs ⁊ ſacerdotib̃ ꝛcremauit: traq; ſe apiens oẽs eoꝝ religas ꝺglutiuit. Hic exclamat Ambro. ĩ ꝑſatõe dicẽs. Georgius fidelisſimꝰ miles xp̃i dñ xp̃ianitatiz ꝓfeſſio ſilẽtio tegerẽt ſolus iter xp̃icolas itrepidꝰ dei filiũ ẽ cõfeſſus. Qui ⁊ tantã fidei cõſtãtiã gr̃a diuina cõceſſit vt ⁊ tyrãnice poteſtatis ꝑcepta ꝙtẽnẽt ⁊ inũerabiliũ nõ formidaret tormẽta pẽaꝝ. o felix iclytꝰ dñi pliatoꝝ quẽ ñ ſolũ tpal' regni blãda ñ ꝑſuaſit ꝓmiſſio: ſz ꝓſecutoꝝ dluſo ſimulacroꝝ eiꝰ põẽta i abyſſũ detec̃. Hec Ambr. Hoc au diẽs datianꝰ Georgiũ ad ſe adduci fec̃. eiq; dixit. Que ſũt maleficia tua peſſime hoĩz q tiñ facinus cõmiſiſti? Cui Geoꝰ. Ne credas rex ſic ec̃: ſz mecũ pge ⁊ itez me imolãe vide. Cui ille. Intelligo fraudẽ tuã: q; vis me facẽ abſoꝛberi ſic tẽplũ ⁊ dos ños abſoꝛbẽ feciſti. Cui georgiꝰ. Dic miſi: dij tui: q iuuare ſe nõ potuerũt quõ te iuuabũt. Irat̃ rex nimis dixit Alexãdrie vroꝛi ſue. Deficiens moꝛiar: q; ab hoc hoĩe me ſupatũ cerno. Cui illa. Tyrãne crudelis ⁊ carnifex nũqd nõ dixi tibi ſepi? ne xp̃ianis moleſt? eẽs q; de? eoꝝ ꝓ ipſis pugnaret? Et nũc ſcias me velle fieri xp̃ianã. Stupefactꝰ rex ait. heu ꝓdoloꝝ: nunqd ⁊ tu es ſeducta? Fecitq; eã ꝑ capillos ſuſpendi ⁊ flagell' duriſſime cedi. Que dũ cederet dixit Georgio. Georgi lumẽ vitaz quo putas ꝓuenĩã nõdũ aq̃ baptiſmi renata? Cui Georgius. Nihil heſites filia: q; ſãguinez tui effuſio baptiſmꝰ tibi reputabit ⁊ coꝛona. Tũc illa oãs ad dñz emiſit ſpñ. Hanc atteſtat Ambro. ĩ ꝑſatiõe dicẽs. Ob hoc ⁊ gẽtiũ regina pax crudeli a viro dictata ſnia nõdũ baptiſmi gr̃az ꝓſecuta gl'oſe paſſiõis meruit palmã. Vñ nec dubitare poſſum? q; roſea ꝑfuſa ſãguinis vnda reſeratas poli ianuas ingredi meruit regnũq; poſſidẽ celoꝝ. Hec Ambroſi?. Seq̃nti vo die Georgiꝰ talẽ accepit ſnẽz: vt p totã citatẽ traheret. poſtmodũ capite puniret. Oranit ãt ad dñz vt q̃cũq; eiꝰ iploraret auxiliũ petitõis ſue cõſeq̃ret effectũ. Diuina ãt vox ad euz venit q; ſic fieret vt oranit: cõpleta oĩone capitiz abſciſiõe martyriũ cõſumauit ſub Dioclitiano ⁊ maximiano: q cepũt circa ãnũ dñi. 287. Datianꝰ ãt cũ de loco i quo decollat̃ ẽ ad palatiũ rediret: ignis dei de celo cecidit. ⁊ ipz cũ miniſtriz ſuis cõſũpſit. ¶ Refert Grego. turonẽſis q; cũ qdã q̃ſdã religas ſcõ Georgij ꝺferret ⁊ i quodã oratorio hoſpitati fuiſſẽt: mane nullatenꝰ capſã mouẽ potuerũt: donec ibidẽ religaz pticlaz dimiſerunt. ¶ Legit i hiſtoria ãthiocena: q; cũ xp̃iani ad obſidẽdũ hierlz pgerẽt qdã inimicis ſpecioſiſſimꝰ cuidã ſacerdoti apparuit: q ſcñ Georgiũ xp̃ianoꝝ ducẽ cẽ ſe dicẽs monuit: vt eiꝰ religas ſecũ i hierlz ꝺportarẽt ⁊ ipe cũ eis eẽt. Cũ ãt hierl'm obſediſſẽt ⁊ ſaracenis reſiſtẽtib̃ p ſcalas aſcẽdere ñ auderẽt. btũs Georgiꝰ armis albis iduꝰ ⁊ cruce rubea inſignitꝰ apparuit ĩnuẽs vt poſt ſe ſecuri aſcẽderẽt ⁊ citatẽ obtinerẽt. Qui ex hoc aĩati cepũt ciuitatem ⁊ ſaracenos occiderũt. ¶ De noĩe ſci marci.

Marꝰ iterꝑtat̃ ſublimis mãdato: certꝰ declinatꝰ ⁊ amatꝰ. Sublimis mãdato rõne pfectõis i vita: q; nõ ſolũ fuauit mãdata cõia ſz ẽt ſublima ſic̃ fũt conſilia. Certus ratione certitudinis in doctrina: q; doctrinã euãgelij ſui certam tradidit: vtpote quã a ſPetro magiſtro ſuo didicit. Declinatꝰ rõne ꝑfunde hũilitatis. Nã ꝑꝑ nimiã hũilitatẽ pollicẽ ſibi amputaſſe dr̃: vt ſacerdotio reprobꝰ haberẽt. Amarꝰ rõe pene acerbitatiz: q; vbiq; p ciuitatẽ tractꝰ fuit: ⁊ itur

hec tormēta spūs tradidit. Ut Marc⁹ dr a marco q ē male⁹ maior q qdē codē ictu ferrū domat: melodiā generat: icudē firmat. Sic marc⁹ vnica doctrina sui euangelij domat hereticor pfidiā: dilatat laudem diuinā: confirmat ecclesiam.

De sancto Marco euangelista.

MArcus euāgelista leuitic⁹ genere ⁊ sacerdos petri apostoli i baptismate fili⁹ atq; i diuino ymone discipul⁹ eū ipo btō ꝑdetro romā ꝑfect⁹ ē. cū aūt petr⁹ ibidē euāgeliū ꝑdicaret rogauerūt fideles qui erāt rome btūm Marcū vt euāgeliū ad ppetuā fidelium memoriā dberet cōscribeř. Qō ille qdē vt ex ore mgri sui beati petri audierat fideli stilo conscripsit. ꝑdetr⁹ aūt illō diligēt examinās vbi oēm vitatē plene cōsperit: recipiēdū ab oīb⁹ fidelib⁹ approbauit. Uidēs āt ꝑdetr⁹ marcū cōstātē i fide: ipz aglegiā destituit: vbi vbū dei ꝑdicās innumeras gētiū multitudies ad fidē xpi cōuertit: ac euāgeliū suū ibidē cōscripsisse dr: qō qdē vsq; hodie i aglegiēsi eccl'ia oīdit ⁊ deuotiōe cōgrua refnat. Tādē btūs marc⁹ aglegiēsē ciuē. s. hermagoram quē ad fidē xpi cōuertit: ac romā ad petrū adduxit: vt eum aglegie i episcopū cōsecraret. Suscepto itaq; hermagoras pōtificat⁹ officio: cū aglegiēsē eccl'iā optime gubernasset: tādē ab infidelib⁹ capit ⁊ ibidē martyrio coronat. Marc⁹ vo a btō petro alexādriam missus ē: ⁊ ibi pm⁹ vbū dei ꝑdicauit. In pmo āt introitu suo i alexādriā vt ait philo disertissim⁹ inde orū: maxia multitudo i fide ⁊ deuotiōe ⁊ cōtinētie obseruatiōe adunata ē. ꝑdapias quoq; hieropolitan⁹ epūs valde ꝑclara ei⁹ ꝑconia peipuo dilucidat stilo. ꝑdetr⁹ vo damascē. sic ait de eo. Tātā ei dep̄ alexādriā grām progauit: vt oēs q tūc ad fidei rudimēta cōflucrēt: mor p cōtinētiā ac toti⁹ scē cōuersationis istātiā tāq; ad mōastice pfectiōis fastigiū puolarēt. Ad qō nō mō miraculor ꝑdigijs: nō mō ꝑdicatiōis elogijs: sz ēt eximijs ꝓuocabat exēplis. Et ifra. Fuit ē āt vt post mortē petri ad italiā deīde sit reuers⁹: vt terra i q datū ē sibi euāgeliuz scribere sacras mereret ei⁹ reliqas possideř. Btā es o alexādria triūphali hoc sanguīe purpurata. Felix ⁊ tu italia corporis hui⁹ thesauro dines effecta. Tāte āt hūilitatis dicit fuisse: vt pollicem sibi āputauerit: ne ad ordinē sacerdotij possz hūano iudicio pmoueri. Uerūtū dispositio dei ⁊ auctoritas scī petri ꝑualuit. q ipsū alexādriā epm destinauit. Mor āt vt alexādriā ē igressus subito calciamentū ei⁹ ruptū ē atq; solutū. Qō i spū itelligēs ait. Uere expeditū fecit dns iter meū: nec me sathanas ipedire poterit: quē ab opib⁹ mortuis dns iā absoluit. Uidēs āt marc⁹ quēdā sutorē vetera cōsuētē ei dē calciamētū tradidit corrigēdū. Qō cū faceret sinistrā manū grauiter vulnerauit: ac fortit exclamare cepit: Un⁹ ds. Quo audito vir dei ait. Uere ꝑsperū fec dns iter meū. Factoq; luto ex spūto manū ei⁹ vnxit: ⁊ cōtinuo sanitatē recepit. Uidēs hō ille tātā ei⁹ efficaciā: i domū suā illū itroduxit: ⁊ gst ert vel vū pcūctari cepit. At ille se dñi Jesu Fuum cōfessus ē. Qui ille ait. Uellē ego videre euz. Et Marc⁹. Ego eū tibi demōstrabo. Incipiēsq; marc⁹ xpz ei euāgelizauit ⁊ ipz cū tota domo sua baptizauit. Audiētes āt viri ciuitatis illi⁹ quēdā galileū q deor sacrificia cōtēneret aduenisse: ei insidias posuerūt quod ille cognoscēs hominē illū quē curauerat q dicebaī Anian⁹ ibidē episcopū ordinauit: ⁊ ipse pēthapoli prexit: ⁊ cū ibidē duob⁹ ānis stetisz: iterq; alexādriā rediit: q ⁊ iuxta mare i rupib⁹ ecclesiā cōstruxerat i loco q dr bucculi: ⁊ fideles ibidē mltiplicatos inuenit. ꝑdotifices aūtē tēplor eū cōprehēdere conabāt. Cū aūt i solēnitate pascali btūs Marc⁹ missā celebraret cōuenerūt illuc oēs: ⁊ fune i collo ei⁹ misso ipz p ciuitatē trahebāt dicētes. Trahām⁹ bubalū ad loca bucculi. Carnes āt ei⁹ i terrā fluebāt: ⁊ sāguine lapides rigabātur. ꝑdost hoc i carcere recludit: ⁊ ibidē ab āgelo cōfortaī. Sz ⁊ ipse dns ies⁹ xps eū visitauit: eūq; cōfortauit dicēs. ꝑdax tibi Marce euāgelista meus: noli timere q; ego tecū sū vt eruā te. Mane ergo facto funē iterq; collo ei⁹ imittūt: ⁊ huc illucq; rapti eū trahūt exclamātes. Trahite bubalū ad locū bucculi: Ipe āt dū traheret grās agebat dicēs. In man⁹ tuas dne comēdo spz meū. Et hoc dicēs spiritū exalauit sub Nerone: q cepit circa ānū domini. 57. Cū āt pagani cū vellēt cōburere subito aer turbat: grādo exorit tonitrua itonāt: fulguraq; corusc̄at: ita vt glibz euadere niteret: ⁊ scīn corp⁹ ibidē itactū reliq̄rūt. Christiani vo corp⁹ ei⁹ rapuerūt ⁊ i ecclesia cū oi reuerētia sepeliert. Fuit āt fō ma. b. Marci huiusmōi: lōgo naso: subducto supcilio pulchris oculis: recaluaster: plixa barba: habitudis optie etat⁹ medie: canis aspsus: affectiōe ꝓtinēs: grā dei plen⁹. Beat⁹ āt Ambro. de eo sic ait. Dū b. marc⁹ inumeris coruscaret miracul: cōtigit vt sutor cui calciamētū tradiderat corrigēdū sinistrā sibi i ei⁹ labore ptūderet manū. Hic cū ictu vulnere vn⁹ de⁹ clamauit: dei famul⁹ audiēs let⁹ affuit: lutū āt ex puto factū accepit eiusq; manū iunxit: sanāq; illico reddidit: ⁊ labori ecōtra dedit. Illi⁹ nēpe cui⁹ ꝑdicabat euāgeliū simul iuncta tur miraclū ceci vz a natiuitate illuminati a dño factū. Hec ābro. Anno āt ab icarnatōe dñi q̄drīgētesimo septuagesimoseptio tpe Leōis ipatoris Uenet corp⁹ scī marci de alexādria Uenetias trāstulerūt: vbi eccl'ia i honoī scī marci mire pulchritudis fabricata ē. Quidā nāq; mercatores veneti q alexādriā prexerāt duos ꝑsbyteros custodes corporis scī marci ꝑcib⁹ ⁊ pmissiōib⁹ iduxerūt vt occulte corp⁹ illō tolli pmitterēt ⁊ venetias trāsportarent Uex cū corp⁹ de tumulo leuareť: tāt⁹ odor totam alexādriā sic pfudit: vt oēs vñ tāta ꝑdiret odoris suauitas mirarēt: cū āt nauigarēt ⁊ q̄sī corpus scī marci dferrēt aliis nauib⁹ renelasset: vn⁹ illor ait Forsitā alicui⁹ egyptij corp⁹ vobis datū defertis ⁊ scī marci corp⁹ vos deferre putatis. Continuo igit nauis i q̄ erat corp⁹ scī marci p seipsaz mira celeritate se vtit ⁊ i nauē i q̄ ille residebat isurgēs lateris partē fregit: nō pus illā dimittēs donec oēs se ibidē corp⁹ cē beati Marci credere acclamarēt Cū q̄dā nocte naues cursu velocissimo ducerent

ꝛ naute tẽpestate conquassati ꝛ tenebris obnoluti quo pgerẽt ignorarẽt: scũs Marc⁹ cuidã mõacho custodi corporis sui apparuit dicẽs. Dic oĩb⁹ istis vt velocit vela deponãt: qz nõ lõge a terra distãt Quib⁹ depositis mane facto se iuxta quãdã ĩsulaz inuenerũt. Dex cũ p littora diuersa trãsirent ꝛ sctũ thesauz oĩb⁹ occultarẽt: venientes icole cõclamabãt. O q̃z bn est̃ q sci mar. corp⁹ portat̃. Simite vt ip̃z supplicẽt adorem⁹. Quidã nauta adhuc oino ĩ credul⁹ a demõe arripit: ꝛ tãdiu vexat̃ donec ad cõp⁹ sci adduct⁹ se credẽ ꝓfiteret̃. Qui libat⁹ gl'iã dõ dit ꝛ btũ marcũ ĩ deuotiõe magna diceps hũit Quodã tpe dũ cõp⁹. s. mar. itra q̃dã colũnã d'lapidib⁹ marmoreis fcãz pauciſ ꝓscis eẽt ꝓpositũ: vbi cauti⁹ suareẽ cõtigit vt testib⁹ illis ex hac luce sublatis nemo vbiñã scũs eẽt thesaur⁹ possz cognoscere: nec aliqb⁹ idicijs inuenire. Fit ex hoc plãct⁹ ĩ clericis: desolatio ĩgẽs ĩ laicis: meror imminet vniuersis. Formidabãt siqdẽ plebs deuota ne patron⁹ tã iclit⁹ furtiue fuisset sublat⁹. Ideoqz ieiuniz solẽne idicit̃: pcessio solẽnior ordiat̃. Et ecce cunctis vidẽtib⁹ ꝛ stupẽtib⁹ lapides a colũna ꝑsiliunt ꝛ arcã vbi corp⁹ ei⁹ latebat oĩb⁹ euideter oñdũt. Mox deuotas laudes agũt creatori oĩuz q suũ eis dignat⁹ ẽ reuelare patronũ. Sicqz dies illustrata tãti ꝓdigij gloria ãnis decurrẽtib⁹ posteris fit festiua. Quidã libri habẽt ẽt subscripta miracula. Circa ãnũ dñi. tz 41. apõ papiã ĩ q̃uẽtu ordis fratz ꝓdicatoz fuit qdã fr̃ religios⁹ ac sctẽ vite Julian⁹ nomine: natiõe fauẽtin⁹ iuuenis corpore: sz can⁹ mẽte q ĩ firmitate vltia elaborãs cũ poẽ dom⁹ supstatu suo reqreret: ꝛ ille mortẽ sibi vicinã ĩmínere dicerz stati facie exhilarat⁹ ꝛ manib⁹ ꝛ toto corpoꝛ plaudẽs clamare cepit. Date locũ frẽs qz p̃ nimia letitie abũdãtia iã ꝑsiliet aĩa extra corp⁹ ex eo q tã iocũdos rumores audiui. Et elevat̃ ĩ celũ mãib⁹ dicere cepit. Educ de carcere aĩaz meã ttẽ. Infelix ego hõ qs me liberabit de corpoꝛe mortẽ hui⁹ Int̃ hec ille leui sõno obdormiẽs vidit. b. Marcũ ad se venisse: ꝛ se iuxta eius lectulũ collocasse. Et ecce vox facta ẽ ad eũ dicẽs. Quid ibi agis o marce Et ille. Ad moriẽtẽ istũ accessi qz do ei⁹ misteriuz ẽ acceptũ. Et iterꝛ vox ad eũ. Quare iter ceteros sctos ad eũ marie venisti: At ille. Quia specialẽ ĩ me habuit ꝺuotionẽ: ꝛ locũ vbi corp⁹ meũ gescit sedula ꝺuotiõe visitauit: ꝛ ideo veni ĩ hora sui exit⁹ cũ visitare. Et ecce qdã albati totã domũ impleuerũt. Quib⁹ ait Marc⁹. Quare huc venistis: Et illi. Ut isti⁹ aiaz ĩ cõspectu dñi ꝑsentem⁹. Eui gilãs ãt ꝑdict⁹ fr̃ ꝑ p̃e dom⁹a quo ego ista audiui cõtinuo misit ꝛ oĩa q viderat sibi recitãs cũ multo gaudio ĩ dño feliẽt obdormiuit. ¶ Dũ qdã mercatores veneti sup quãdã nauẽ sarracẽoꝛ alexandriã pgerẽt: ꝛ ĩminẽs piculũ euidẽter viderẽt: mor sup scaphã ascẽdũt ꝛ funẽ pcidũt: statiqz nauis vi fluctuũ resoluta perijt: ꝛ vniuersos saracenos vnda voraꝛ inuolnit. Un⁹ ãt ex eis beatũ marcũ inuocãs voto quo potuit se astrixit: qꝑ ſ suũ sibi ꝓferret auxiliũ: ꝛ sacrũ baptisma susciperet: ꝛ ip̃i⁹ limina visitaret. Mox sibi vir splẽdid⁹ qdã apparuit: q ereptũ de fluctib⁹ ĩ scapha cũ ceteris collocauit. Ille ãt Alexãdriã veniẽs: sz liberatori suo ingrat⁹ existẽs: nec sci marci festinat ad limina: nec nr̃e fidei susceptor sacramẽta. Qui denuo marc⁹ apparuit: ꝛ ipsũ de sua ingratitudie increpauit. Ide diẽs igit̃ ad se venetias venit ꝛ ibidẽ sacro baptismat̃ fõte renat⁹: ꝛ marc⁹ appellat⁹ ꝛ ĩ xp̃z pfecte credidit: ꝛ ĩ bõis opib⁹ vitã finiuit. ¶ Uir qdã dũ ĩ sũmitate cãpanil' sci marci devenetijs qdã opis exerceret subito cadit ip̃rouide mẽbratim toto corpoꝛe lantãd⁹ In ipo tñ casu suo sci marci ñ ĩmemor ei⁹ patrocinũ iploravit: q cadẽs ex ĩsperato cuidã ligno ꝓmineti subsistit: ꝛ dato fune illesus exuit ꝛ ad op⁹ p̃stinũ ꝓsumãdũ devot⁹ assurgit. ¶ Quidã cuiusdã nobil' puicial' tpalit̃ dñ⁹ dũ voto astrict⁹ corp⁹ sci marci visitaꝛ vellz: sz a dño suo licẽtiã obtiẽr ñ posset tãdẽ timoꝛe carnal' dñi timori celestz postponit ꝛ ĩsalutato dño ad sctũ visitandũ deuotus accessit. Qd̃ dñs egre ferẽs ipsũ reuersũ exoculari mãdauit. Fauẽt q̃toci⁹ crudeli dño crudeliores satellites: ꝛ di famulũ sctũ marcũ inocãtẽ ad trã ꝓiciũt: ꝛ acutos palos oculi effodiẽdis apponũt. Sz nihil paloꝛ pficiebãt conamie: qz ĩ se tabescebãt subita fractiõe. Jubet igit̃ vt securib⁹ crura frãgãt̃ ꝛ pedes ꝑcidãt̃: sz idomabile ferrũ securiũ ptin⁹ molescit ĩ plũbũ. Jubet malleis ferreis os ꝛ dẽtes cõtũdi: sz ferrũ sue vtut̃ obliuiscit̃ ꝛ di potẽtia ebetat̃. Qd̃ dñs videꝛ ꝛ stupẽs venĩã petijt: ꝛ cũ suo sepulchꝛ sci marci ꝺuotiõe sedula visitauit. ¶ Miles qdã ĩ ꝓlio sic vlnerat⁹ ĩ brachio vt man⁹ a brachio ꝺpẽderet: adꝺ vt ip̃az ꝑcidẽdã medici ꝛ amici ꝓsulerẽt. Ille vꝺ erubescẽs fieri mãc⁹: q ꝓsueuit hẽri tã, pb⁹ manũ ĩ locũ suũ ꝛstitutã pãnis siñ ñdicañt̃ ligari feẽ. Inuocauit igit̃. b. marci suffragia ꝛ man⁹ ꝓtinuo fuit sãitati ꝑstie ꝛstituta. Sola tñ cicatrix remãsit ꝛ ĩ tãti miracli testimoniũ ꝛ ĩ tal' bñficij monimẽtũ. Uir qdã de ciuitate mãtue falso ab iuidis accusat⁹ ĩ carcerẽ ẽ reclus⁹. Qui cũ. 40. dies pegisset ibidẽ ꝛ nimio afficereẽ tedio: tãdẽ triduano ieiunio se macerãs. b. marci procinitũ inocauit. Qui sibi apparẽs iubz vt de carcere securꝰ ascẽdat. Ille vꝺ dormitãs ꝑ tedio neglexit parere iussionib⁹ sci existimãs illusiõib⁹ se deludi. Deide secũdo ꝛ tandẽ tertio sibi appuit ꝛ eadẽ sil'r iperauit. Qui ad se rediens ꝛ ostiũ aptũ cõspiciẽs de carcere securꝰ exijt ꝛ istar stupe cõpedes moꝛ cõfregit. Jbat igit̃ die media p mediũ custodũ ceteroꝛqz oĩuz: ita vt ip̃e cũctos videꝛ a nemie videreẽ. Qui veniens ad sci marci tumulũ exolnit ꝺuote ꝺbitũ grãz. ¶ Cũ totã apuliã sterilitas magna inuaderet: nec trã illã bñdictiõis pluuia irrigaret: reuelatũ ẽ q tali plaga peutit eo q ibi. s. marci festiuitas nõ colat̃. Dũ igit̃ scũz marcũ inocarẽt ꝛ festũ ei⁹ festiue se celebraturos ꝓmitterẽt sterilitatẽ ab eis marc⁹ depulit ꝛ suꝑabũdãtiã mistrauit: dãs ei salubrẽ aerẽ ꝛ pluuiaz cõgruentem.

¶ De sancto marcellino.

Marcellinus annis nouẽ ꝛ mẽsib⁹ q̃tuor romanã ecclesiaz rexit. Hic iussu dioclitiani ꝛ maximiãi capit̃: ꝛ ad sacrificãdũ adducit̃

Cũ ãt nõ ꝯsentiret ⁊ ex hoc diuersoꝝ tormentoꝝ gña sustinẽ deberet: metu passionis duo grana incẽsi i sacrificio posuit. Tũc magna adest ifideliũ letitia: sz fideles igẽs tristitia penssit. Uerũtamẽ i capite firmato fortiora mẽbra resurgũt: ⁊ minas ꝓncipũ parui pẽdũt. Tũc fideles ad sũmũ põtificẽ cõueniũt: ⁊ ipz pl'imũ redarguũt. Qđ ille cernẽs i cõcilio eꝓr se ꝯposuit iudicãdũ. Ad quẽ illi. Absit. vt sũm⁹ põtifex ab aliquo iudicet: sz tu i te collige eãm tuã ⁊ ꝓpo ore te diiudica. Ipse ãt iã penitens pl'imũ igemuit ⁊ seipz deposuit: sz tñ eũ ois turba iterꝝ reelegit. Qđ cesares audiẽtes iterꝝ eũ capi fecerũt: ⁊ dũ nullate⁹ sacrificare vellet: eũ decollari mãdauerũt. Et itantũ creuit furor gẽtilis vt infra mẽsez. 17. M. xpianoꝝ pimerent. Marcellin⁹ ãt dũ decapitari deberet: se xpiana sepultura idignũ eẽ asseruit. ⁊ tõ oẽs q se sepelire ꝓsumerẽt excõmunicauit. Quapp corp⁹ ei⁹ i sepultũ. 35. dieb⁹ remãsit. Sp⁹ hoc brũs petr⁹ aplus marcello succesꝛi sci marcellini apparuit dicẽs. Frater marcelle ãre nõ sepelis me: Qui ille. Nõne dudũ sepult⁹ es dñe: Qui aplus. Ade isepultũ reputo qz̃dũ marcellinũ isepultũ videro. Qui ille. Nõne dñe nosti q ille oẽs q se sepelirẽt anathematizauit: Qui petr⁹ Nõne scriptũ ẽ. q se humiliat exaltabit. vñ hoc attendere debuisti. Uade igr ⁊ ipm ad pedes meos sepelias. q statim iuit ⁊ iussa laudabilit compleuit.

¶ De nomine sancti vitalis.

Vitalis ꝙsi viuẽs talis q: ꝙlis viuebat exteri⁹ i ope talis erat it⁹ i corde. Uel Vitalis a vita. Uel vitalis viuẽs alis. i. tuens se alis virtutum. Ipse. n. fuit tanqz vnũ de aĩalib⁹ dei q̃ vidit Ezechiel hñs i se qtuor alas. s. alã fidei q̃ volabat i celũ: alã amoris q̃ volabat i deũ: alã timoris q̃ volabat i infernũ. alã cognitionis q̃ volabat i scipm: ei⁹ passio i libello Gerualij ⁊ Protasij reperta fuisse putatur.

¶ De sancto Vitale.

Vitalis miles cõsularis ex Valeria vxore Geruasiũ ⁊ Protasiũ genuit. Hic cũ paulino iudice rauẽnã igressus: eũ quẽdã ibidẽ xpianũ medicũ noie Vricinũ post mlta tormẽtoꝝ gña iussu decollari videret ⁊ ille medic⁹ nimiũ expauisset: exclamauit ad eum scũs Vitalis dicẽs. Noli fr̃ vricine medice q alios curare cõsueniſti teipm eterna morte occidere: ⁊ q ad palmã p multas passiones veniſti noli coronaz amittere tibi a deo paratã. Qđ vricin⁹ audiẽs cõfortat⁹ ẽ: ⁊ de pauore suo penitens martyriũ libenter accepit. Scũs ãt vitalis eũ honorifice sepeliri fecit: ⁊ post hoc ad paulinũ dñm suũ vltra ꝙire cõtẽpsit. Ille vo nimiũ idignat⁹: tũ q: ad se ꝙire noluit: tũ q: vricinũ sacrificare volẽtẽ retraxit: tũ q: xpianũ se eẽ oñdit: iussit cũ i eculeũ leuari. cui dixit Vitalis. Stultissim⁹ es si me putas decipe q alios sp studui liberare. Et ait sp̃aulin⁹ min:istriz. Ducite eũ ad palmã: ⁊ si sacrificare noluerit foueã pfundissimã donec puenerit ad aquã ibidẽ facite: ⁊ ibi eũ viuũ ⁊ supinũ sepelite. Qđ ⁊ fecerũt: ⁊ beatũ vitalẽ ibidẽ viuũ sepelierũt sub Nerone circa annũ dñi. 57. Sacerdos aũt idoloꝝ q hoc ꝓsiliũ dederat statiz a demone arrept⁹ p septẽ dies ĩsaniens i illo loco exclamabat dicẽs. Incẽdis me. s. vitalis. Die ãt septima i flumẽ a demone ꝓcipitat⁹ miſabiliter expirauit. Uxor aũt sci Vitalis cũ mediolanuz rediret iuenit quosdã idolis imolãtes q cũ eã hortarenẽ vt idolis imolata comedẽt: rñdit. Xpiana sum nõ licet mihi de vñis sacrificijs mãducare. Qđ illi audiẽtes tã dire eã ꝓberauerũt: q̃ hoic⁹ sui q cũ ea erãt vsqz mediolanũ eã semiuiuã deduxerũt. ⁊ ifra triduũ feliciter migrauit ad dominũ.

Virgo qdã fuit antiochie cui⁹ historiã Ambrosi⁹ i. 2o. li⁹. de vginib⁹ recitat i hec vba. Antiochie nup vgo qdã fuit fugitãs publici visus ostẽtaꝛ. Sz quo magis viroꝝ vitabat aspect⁹ eo icẽdebat ãpli⁹ oculos ipudicos. Pulchritudo. n. audita nec visa pl's desiderat duob⁹ stimul' cupiditatũ. amoriz ⁊ cognitõis. dũ ⁊ nihil occurrit qđ min⁹ placeat: ⁊ pl's putat eẽ qđ placeat qđ ñ iudex oculus exploret: sz ãius amatoꝝ exoptat. Itaqz scã vgo nec diuti⁹ alerẽt potiẽdi spe cupiditatiz integritatẽ pudoris pfessa sic restrixit iprobor facies vt iã ñ amaret sz pdẽt. Ecce pſecutio. Puella fugẽ nescia: certam panida: ne incidẽt i isidiatores pudoriz: ãiuz ad vtutẽ panit: tã religiosa vt mortẽ ñ timẽt: tã pudica vt mortẽ expectaret. Uẽit. n. corone dies maria oiuz expectatio. Producit puella duplex ꝓfessa certamẽ: ⁊ castitatiz ⁊ religiõis. Sz vbi viderũt ꝓstãtiaz ꝓfessiõis: metũ pudoriz: patã ad cruciat⁹: erubescẽtẽ ad aspect⁹: excogitare cepũt quẽadmodũ spe castitatiz religionẽ tollerẽt vt cũ id abstulissẽt qđ erat ãpli⁹ ẽt id eripẽt qđ dreligrãt: aut sacrificare vgiez aut lupanari ꝓstitui iubẽt. Quõ colũt deos suos q sic vidicãt: aut quẽadmodũ ipi viuũt q ita iudicãt: Hec puella non quo de religione ãbigẽt: sz quo de pudore trepidaret ipa secũ igt. Quid hic agimus: Hodie aut martyr: aut vgo. Alẽa nobis iuideꝝ corona. Sz nec vginis nomẽ agnoscit vbi vginitatiz auctõ negat. Nã quẽadmodũ vgo si mẽtricẽ colas qu ẽadmodũ vgo si adultez diligas: quẽadmodũ vgo si amatorẽ petas: Tolerabili⁹ ẽ mẽtẽ q̃z carnẽ vginẽ hre. Utrũqz bonũ si liceat: ⁊ si ñ liceat saltẽ ñ hoĩ caste sz deo sim⁹. Et raab mẽtrix fuit: sz postq̃z dño credidit salutẽ iuẽit. Judith vt se adulto placẽt ornauit: quã tũ q: hoc religiõe ñ amore faciebat nemo eã adulterã iudicabat. Bñ succesſit exẽplũ. Nã si illa q̃ se cõmisit religiõi ⁊ pudorẽ suauit ⁊ patriã: fortassis ⁊ nos suãdo religionẽ suabim⁹ ẽt castitatẽ: q̃ si iudith pudicitiã religiõi ꝓferre voluisz pdita pria ẽt pudicitiã pdidisz. itaqz talib⁹ iformata exẽplis sil'aio tenẽs vba dñi qb⁹ ait. Quicũqz pdiderit aiaz suã ꝓpter me iuẽiet eã. fleuit ⁊ tacuit. ne eam vel loquentẽ adulter audiret. nec pudoris elegit iniuriaz sed xpi amore recusauit. Estimate vtriz adulterare potuit corpore que nec voce adulterauit. Jamdudũ verecundabatur oratio mea et quasi adire gestoꝝ seriem crimine sam atqz explanare formidabat. claudite aures vgines dei. Ducitur puella dei ad lupanar: sed aperite aures

ỹgines dei. Virgo ꝓstitui põt adulterari non põt. Ubicũq; dei ỹgo ẽ tẽplũ dei est: nec lupanaria ifamãt castitatẽ: ꝙ castitas etiã loci abolet ifamiã: ingẽs petulãtiũ ꝯcursus fit ad fornicẽ: Discite martyrũ miracula scẽ virgines. Discite locoꝝ vocabula. Claudit̃ itus colũba: strepũt accipitres foris: certãt singuli q ꝑdã ꝑm⁹ iuadat. At illa manib⁹ ad celũ leuatis ꝙñ ad domũ oꝰonis venisset: ⁊ nõ ad libidinis diuersoriũ. Xpe inqt domuisti virgini feros leones: potes domare ẽt hoiuꝫ feras mẽtes. Caldeis rorauit ignis: iudeis sese vnda suspendit: mia tua ñ nã sua. Susanna ad suppliciũ genua flexit: ⁊ de adulteris triũphauit: aruit dextra q tẽplũ tui dona violabat. nũc tẽplũ ipꝫ attractat̃ tuũ ne patiaris cestũ sacrilegij q nõ passus es furtũ. Biidicat̃ ⁊ nũc nomẽ tuũ: vt q ad adulteriũ veni ỹgo discedam. Virꝝ pleuerat oꝰonẽ: ⁊ ecce vir militꝫ spẽ terribilis irrupit. Quẽadmodũ ỹgo tremuit cui ppls tremẽs cessit: ꝙ nõ illa ĩmemor leonis: ⁊ Daniel ĩquit suppliciũ susãne spectatur⁹ aduenerat: ⁊ quã ppls dãnauerat vn⁹ absoluit. ſſõt ⁊ ĩ hoc lupi habitu onis latere. Habet ⁊ xps milites suos: q etiã legiones hz: aut fortasse pcussor ĩtrauit. Ne vereaꝝ aia mea ⁊ tales solẽt martyres facere. Oỹgo fides tua te saluã fecit. Cui miles. Queso ne ꝓueas soror: frater huc veni saluare aiaꝫ nõ ꝑdere: seruaꝝme vt ipsa fuerꝫ ꝙñ adulter ĩgressus: si vis martyr egrediar: vestimẽta mutemus. Cõueniunt mihi tua: ⁊ mea tibi ꝙ vtraq; xpo. Tua vestꝫ me vex militẽ ſſaciet: ⁊ mea te ỹginẽ. Bñ tu vestieris: ego melius exuar: vt me pſecutor agnoscat. Sume hitũ q abscõdat mulierẽ: trade q ꝙsecret martyrẽ. iduere clamidẽ q occultet mẽbra virgis: fuet pudorẽ. Sume pileũ q tegat crines absondat ora. solẽt erubescẽ q lupanar ĩtrauerũt. Sane cũ egressa fuerꝫ ne respicias retro memor vxoris Loth: q̃ nãꝫ suã qꝫ ĩpudicos: ꝙ castꝫ oculis asperit: amisit. Nec vereare ne quid pereat sacrificio: ego ꝓ te hostiã deo me reddo: tu ꝓ me militẽ xpo his bonã militiã castitat̃ q ſtipẽdijs militat sẽpiternis: lorica iusticie ꝙ spũali munimine coꝛp⁹ iduat: scutũ fidei quo vuln⁹ repellas galeã salutꝫ. Ibi. n. ẽ ꝑsidiũ nre salutꝫ vbi ẽ xps: qñ mulieris caput vir: ỹginũ xps. Et iter hec ỹba clamidẽ exuit. suspect⁹ tñ adhuc hitus ⁊ pſecutoris ⁊ adulteri virgo cruicẽ clamidẽ cepit miles offerre Que põpa illa: q̃ qã: cum ĩ lupanari de martyrio certarẽt? Addant̃ psone miles ⁊ ỹgo he dissiles ĩter se nã: ꝙ dei miseratõe ꝙsiles: vt cõpleat̃ oꝛaculũ. Tũc lupi ⁊ agni sil pascent̃. Ecce agn⁹ ⁊ lup⁹ nõ solũ sil pascunt̃: ꝙ etiã imolant̃. Quid pla: mutato hitu cuolat puella de laõ iã nõ suis alis: vtpote q spũalib⁹ ferebat̃: ⁊ qõ nulla vnq; viderunt secula. Egredit̃ de lupanari virgo xpi. At illi q videbant oculis ⁊ nõ videbãt corde ceu raptores ad agnã lupi fremere ad ꝑdã: vn⁹ q erat ĩmodestior ĩtroiuit: ꝙ vt hausit oculis rei gestũ qd hoc ĩgt ẽ: puella ingressa ẽ vir videt̃. Ecce nõ fabulosũ illud. Cerua ꝓ ỹgine: ꝙ qõ vex ẽ miles ex ỹgine. At ẽt audierã ⁊ nõ credidcrã: q aq̃s xps ĩ vina cõuertit: iã mutare cepit ⁊ sex⁹. Recedam⁹ hic dũ adhuc qõ fuim⁹ sum⁹. Ut qd ⁊ ipe mutat⁹ sũ q aliud cerno q̃ credo Ad lupanar veni: cerno vadimoniũ: ⁊ tñ mutatus egrediar. ſſudicus exibo q adulter ĩtrauit iudicio rei. q: debebat̃ tãto coꝛona victori. Dãnat⁹ ẽ ꝓ ỹgine q ꝙphẽsus ẽ ꝓ ỹgie: ita de lupanari ñ solũ ỹgines ꝙ ẽt martyres exierũt. Ferꝫ puella ad locũ supplicij cucurrisse: certasse ãbos ꝺ nece. Cũ ille dret. Ego sũ iussus occidite absoluit sniã: qñ me tenuit at illa clamauit. Nõ ego te vadẽ mortꝫ elegi: ꝙ pec pudoris optaui: si pudoꝝ q̃rit: mãet sex⁹. Si sanguis exposcit̃: fideiussoꝛẽ ñ ꝺsidero: vñ dissoluam hẽo. i me lata ẽ ista sniã q ꝓ me lata ẽ. Certe si pecunie te fideiussoꝛẽ ꝺdisse ⁊ absẽte me iudex tuũ cẽsũ feneratoꝛi adiudicassꝫ eadẽ me sniã cõuiceres meo pmonio soluẽ tuos nex⁹: si recusarẽ qs me idignã mõte cẽseret: q̃to maioꝛe capitꝫ h⁹ cẽsura moꝛiar inocẽs ne moꝛiar nocẽs. Nihil mediũ ẽ hodie: aut rea eroꝛ sanguis tui aut martyr mei. Si cito rediꝫ qs me audeat excludẽ: Si mõtẽ feci: qs me audeat absolueꝛe: ſſplus legib⁹ debeo rea ñ solũ fuge mee: ꝙ ẽt cedis aliene. Sufficiũt mẽbra mortꝫ q̃ ñ sufficiebãt iniurie. Est ĩ ỹgie vulneri loc⁹ q ñ erat ꝯtumelie. Ego opꝓbriũ ꝺclinaui ñ martyriũ: tibi cessi veste: ñ ꝓfessionẽ mutaui: qꝫ si mihi ꝑcipis mõtẽ: ñ redemisti me: ꝙ circũuẽisti caue q̃so ne ꝯtẽdas: caue ne ꝺfe audeas: noli eripe bñficiũ qõ dedisti: dũ mihi hanc sniaꝫ negas: illã restituis supioꝛẽ: snia. n. snia supioꝛe mutat̃. Si posterioꝛ me non tenet: supioꝛ tenet. ſſossum⁹ vtriq; satisfacẽ sniẽ si me ꝑus patiaris occidi. In te hñt aliã quã exerceãt penã: ĩ ỹgie obnoxi⁹ pudoꝛẽ. Itaq; gloꝛioꝛ erꝫ si videꝫ ꝺ adultꝝ martyrẽ fecisse: q̃ ꝺ mãtyre adulterã: reddidisse. Quid expectatꝫ? duo cõtẽderũt: ⁊ ãbo vicerũt: nec diua ẽ coꝛõa ꝙ addita. Ita sci martyres iuicẽ sibi bñficia cõferẽtes altera ꝑncipiũ martyrio ꝺdit alt̃ effectũ. At etiã phꝺx gymnasia Damonẽ ⁊ Sithiã pithagoꝛeos icolas ferũt. Quoꝝ vnus cũ esset moꝛtiq adiudicat⁹ ꝯmẽdãtoꝝ suoꝝ tps poposcit. Tyrãn⁹ ãt astutissim⁹ cũ repiri nõ posse existimaret: petiuit vt spõsoꝛẽ daret: q ꝓ se ferirẽt: si ipe moꝛã facẽt: quid de duob⁹ ꝑclari⁹ nescio: vtrũq; ꝑclaꝝ: alt̃ vadẽ moꝛtis ĩuenit: alt̃ se obtulit. Itaq; cũ reus moꝛã supplicio facẽt fideiussoꝛ sereno vultu mortẽ non recusanit. Cũ ducerẽt ad mortẽ: amic⁹ reuersus ẽ: cruicẽ substituit: colla subiecit. Tũc admirat⁹ tyrãn⁹ caꝛioꝛẽ philosophis amicitiã q̃ vitã fuisse petiuit vt ipe ab ipis quos dãnauerat: ĩ amicitiã reciper̃. Tãta vt ẽ amicitia: vt tyrãnũ ĩclinaret. Digna laude ꝙ miꝛa nris. Illã illic ãbo viri: hic ẽt vna ỹgo: q ꝓmo ẽt sexũ vicẽt. Illi amici: isti icogniti. Illi tyranno vni se obtulerũt: isti tyrãnis pluribꝰ ac ẽt crudelioꝛibꝰ: qõ ille pepcit: isti occiderũt. Int illos ĩ vno obnoxia necitas: ĩ his ãboꝝ volũtas liba. Ni quoq; ill' pndctioꝛes. qõ ill' studij sui finis amicitie gra isthis coꝛona martyrij. Illi enĩ certauerũt hoib⁹: isti ꝺño. Hec Ambro.

¶ De noie.

Petr⁹ iterꝑtat̃ agnoscẽs vt discalceãs. vt ꝺ petr⁹ a petros qõ ẽ firmũ. ſſder h⁹ itelligunt̃ tria ꝓuilegia q̃ fuerũt ĩ btõ petro. Fuit enĩ predicatoꝛ egregi⁹: et inde dicitur agno-

scēs:qz ⁊ pfectā scripturaz noticiā habuit ⁊ ī pdicatōe qđ cuiqz gueniret agnouit. Z° fuit ygo purissimꝰ:⁊ ide dꝫ discalciās.qz a pedibꝰ suaz affectionū oēm amorē mortuū discalciauit:⁊ exiuit vt nō solū corpore:sz ēt mēte ygo eēt. ȝ°. fuit martyr dñi gloriosus ⁊ ide fuit firmꝰ:qz martyriū p defensiōe fidei ȝstanē sustinuit. ¶ De.s.petro martyre.

PEtrus nonꝰ martyr de ordine pdicatoz fidei pugil egregius de ciuitate veronēsi extitit oriundꝰ. Nic tanqz splēdidū lumē de fumo.liliū cādēs de sentibꝰ:rubēs rosa dq spinis exoritꝫ:dū de parētibꝰ p errorē excecatꝫ lucidus pdicator exurgit:⁊ de sanciatis mēte corporeqz corruptꝫ vginale decꝰ p̄cedit:ac de spinis.i.eterno icēdio deputatꝫ iclytꝰ martyr asceēdit. ꝑdarētes nāqz suos ifideles ⁊ hereticos beatꝰ ꝑetrꝰ habuit:a quoz tū erroze se permisꝰ mūdū fuauit. Cū qūt adhuc septez eēt annoz ⁊ a scholis rediret:a patruo suo q hereſiz sapiebat qdnā ī scholis didicerit iterrogat. Qui rndit se didicisse. Credo ī deū pfez oīpotētē cē.⁊ ille. Nolī dicere creatorē celi ⁊ terre:cū ipe visibiliū creator nō fuerit. sz diabolꝰ oīa ista q̄ videt creauit. Ipe vo se potiꝰ velle die sic legerat affirmabat:⁊ sic scriptuz erat se potiꝰ credē velle dicebat. Tūc ille p anētates hoc ei psuadere vt poterat nitebat. Quas oēs puer spū scō repletꝰ sic ȝ eū querit:eūqz ꝓpo gladio iteremit:vt ille quo diuerteret ñ hēret. Qui idigne ferēs a puero se ȝfusū pñ totū quod iter se gestū fuerat rettulit:⁊ vt petr̄ a scholis remouēt modis oībꝰ psuasit. Timeo.n.ait ne cū petrꝰ bñ fuerit eruditꝰ ad meretricē illā romanā eccliā se ȝferat:⁊ sic fidē nr̄am destruat ⁊ ȝfūdat:q nescies vex dixit:dū petr̄ hereticoz pfidiā ꝺstructuz eē tāqz alt Caiphas ꝓphetauit. Sz qz res a do fiebat pr̄ frismonitꝫ assēsū ñ pbuit:spās qz p aliquē hereſiarchā ad suā sectā trahi facēt cū ī grāmaticalibꝰ fuissz eruditꝰ. Videſ igr puer scūs ñ eē tutū cū scoz pionibus hitare:mūdū parētesqz despiciēs:mūdꝰ ipse fratr̄ pdicatoz ordinē itroiuit:In quo qdē ordie ꝫ laudabilit̄ vixerit:Innocētiꝰ papa ī sua epla apit dicēs. Cū.n.b.petrꝰ a mūdi fa:lacijs i adolescētie āmis pmde decimasz ad ordinē fratr̄ predicatoz se trāstulit:ī quo qdē ordie trigita fere annoz spatio fuitꝰ catus vtutū fide ꝓambula: spe astāte: comite charitate sic ꝓualuit ⁊ pfecē circa defēsionē ipi⁹ fidei p q̄ totꝰ ardēbat q ȝ illi⁹ diros hostes mēte itre pida feruētiqz spū ꝺtinuū certamē exercēs :suū tū agonē diurnū victrici supāte martyrio felicit cōsummauit:⁊ sic petrꝰ firmꝰ i petra fidei petra demuz passiōis allisus ad petrā xp̄z digne laureādꝰ ascēdit. Virginitatē quoqz mētꝫ ⁊ corpis sēp illibatā ꝰnauit nec alicuiꝰ mortalis criminis vnqz sēsit cōtagiū sic suoz cōfessoz fideli testimōio ē ꝓbatū. Et qz fuꝰ dilecte nutritꝰ proteruit i dñz:carnē suā assidua cibi ⁊ potꝰ petitate restrīrit. Ille vo p ocij desidiaz hostis pateret isidijs i iustificatōibꝰ dñi exercebat assidue vt quo circa licita totalit occupato lo cū i ipso illicita ñ hēret ⁊ a spūalibꝰ neqtijs tut eēt. Nocturna qdē silentia humane putata quieti post dormitōez breuē currebāt i studijs lectōuz ⁊ sōnij tps vigilijs occupabat. Dies āt ipēdebat ꝓmodis aiaz vel sedulis iminēdo pdicatoibꝰ: vel cōfessionū audiētie ifistēdo:aut hereticoz dogma pestifez validis rōnibꝰ cōfutādo:ī qbꝰ spālis gre dono nosciť claruisse. Denotōe isup gratꝰ humilitate lenis obediētia placidꝰ:benignitate suauis:pietate ꝓpatiēs:patiētia cōstās:charitate pstabilis:⁊ in cūctis morꝫ maturitate cōpositꝰ alios ꝓfuis vtutū aromatibꝰ arēbat. Feruēs quoqz amatoꝛ:fidei cultoꝛ:pcibꝰ ꝓpugnatoꝛ:ardēs sic aiꝰ suo fidē ipēsserat sic se totū ī illiꝰ mācipauerat obsequiū q̄ queqz ipius opa ⁊ vba vtutē fidei redolebant. Ꝓro hac quoqz mortē subire cupiēs hic pncipalit a dño attētiꝰ ⁊ crebris postulatōibꝰ supplicasse ꝓbať q̄ nō sineret eū ex hac luce migrare nisi sūpto ꝓ illo calice passiōis:nec fraudatꝰ ē tādem a desiderio suo. Multis vo ī vita sua miraculis claruit. Mā cum apud mediolanuz quēdā cpm hereticoz a fidelibꝰ captū btūs petrꝰ eraminaret ⁊ ml'ti epi ⁊ religiosi ⁊ maria ps citatꝫ illuc cōuenissēt ⁊ dies tū ex pdicatōe tū ex examiatōe ī lōgū ꝓtracta fuissz ⁊ maxim⁹ estus cūctos affligeret dixit ille hereſiarcha coram oībꝰ. O petre puer se ñ tu es ita scūs sic hic stultus ppl's te eē affirmat. Cur cū estu mori pmittꝫ ⁊ ñ rogas dñm vt nubē aliquā iterponat vt nō moriatur hic stultꝰ ppl's tāto estu:' Ad quē petrus rndit. Si vis ꝓmittere te abnegaturꝫ hereſiz tuā:⁊ fidē catholicam receptuꝫ rogabo dñm:⁊ faciet q̄ dixisti. Tūc fautoꝛes hereticoz cōclamantes hereſiarche dixerūt. ꝑdromitte ꝓmitte: credebāt.n. q̄ fieri nō posset qđ btūs petrꝰ se factuꝫ coꝝ oīb⁹ spopōdit:⁊ marime cū nulla vel minima nubecula ī aere appareret:catholici āt sup ꝓmissionē bti petri tristari cepūt timētes ne fides catholica ex hoc cōfusiōe piret:cū ergo hereticus se obligare nollet: beatus petrꝰ cū magna fiducia dixit. Ad hoc q̄ verus deꝰ visibiliū ⁊ inuisibiliū creatoz mōstretur ⁊ ad cōsolatōez fideliū ⁊ ad cōfusionē hereticoz rogo deuz vt aliq̄ nubecla ascēdat ⁊ se iter solē ⁊ ppl'z iterponat. Qđ mox ꝓmisso crucē signaclo fcm fuit p magnam horā i modū papilionis ꝑpm nubecula ptegente.

¶ Cōtractꝰ qdā noie aserbꝰ:cū p quinqz āños mānissz ȝctus:ita vt p traz i sertario traheret:mediolanū ad beatū petrꝫ ductꝰ fuit:quē cū beatꝰ petrus signasset cōtinuo sanatꝰ surrexit. Quedā ēt miracula q̄ p eū dns dñ vineret fecit inocētius ī pdicta epla recitat dicēs. Quidā nobilis filiū p nimio ⁊ horribili totiꝰ gutturis tumore nec loq nec spirare valētē leuatꝫ ad dñz manibꝰ ⁊ crucē ī eo fcō signaclo ilicoqz accipiēte ipiꝰ cappā ⁊ ifirmo supponēte cū ilico sanauit. Idēqz nobilis vehemēti postmodū corpis tōtōe grauatꝰ credēs ⁊ metuēs exide sibi mortꝫ iminere discrimē cappā ipsā quā er tūc cōfanuerat reuerēt fcē afferri:q suo apposita pectori mox vmē quēdā duo hñtē capita ⁊ pilos densitate viloſū euomuit plena liberatōe secutꝰ. Quidaz ēt iuuenī muto imisso ī os digito:sueqz ligue soluto ligamie bñficiū loqle cōcessit. Hec ⁊ alia pla dū viuēt dignatꝰ ē p eū dns opari. Vex cū pestꝫ hereticа

i lombardie puincia pnlularet: ⁊ ml'tas iã citates cõ tagiõe pestifera ifeciſſz: ſũm⁹ põtifex ad pestẽ diabolicã abolẽdã diuersos igsitores de ordine p̃dicatox i diuersis lõbardie ptib⁹ deleganit. Sz cũ apd mediolanũ heretici nõ solũ ml'ti numero: sz ẽt magni sec'ari potẽtia: acuti fraudulẽta eloq̃ntia: ⁊ pleni diabolica scia residerẽt: sũm⁹ põtifex sciẽs ⁊ itel ligẽs beatũ petr̃ viz cẽ magnanimũ: q ab hostiuz fortitudine potẽtia ml'titudie nõ pauẽt. Aduertẽs quoq; ei⁹ cõstãtẽ vtutẽ p quã aduersariox potẽtie nec i modico cedẽt: cognoscẽs ẽt ei⁹ facũdiã p quã facile hereticox fallacias detegẽt: nõ ignorãs isup ipz i dina plene sapta eruditũ: p quam fiuola hereticox argumẽta rõnabl'r cõfutaret. ipz tã strenuũ fidei pugilẽ ⁊ tã idefessũ dñi bellatorẽ i mediolano ⁊ ei⁹ comitatu istituit: ⁊ igsitorẽ suũ auẽtate cõcessa plenaria ordinauit. Ipse igr̃ iunctũ sibi officiũ diligenẽ exercẽs: hereticos vbiq; pquirebat nullã eis reqẽ tribuẽs: sz misabl'r oẽs cõfudẽs ⁊ cõfutãs potenẽ expellẽs: sapienẽ cõuincẽs: ita vt nõ posset resistẽ sapie ⁊ spũi q p eũ loq̃bat. Qd audictes heretici ⁊ dolẽtes de ipi⁹ morte cũ suis fautorib⁹ tractare cepũt arbitrãtes se posse pacifice vinẽ si cox tã valid⁹ psecutor ō medio tolleẽt. Cũ igit̃ p̃dicator itrepid⁹ mox martyr futur⁹: ō cumis mediolanũ p igrẽdis hereticꝰ pgẽt i ipo itinẽ palmã martyrij assecũt⁹ ẽ: sic Innocẽti⁹ explicat i hec vba. Cũ de ciuitate cumana vbi fratrum sui ordinis ibi morãtiũ por erat mediolanũ pgeret p exeq̃da igsitõe q̃ hereticos sibi ab aplica sede cõmissa: sic i publica p̃dicatõe p̃dixerat qdã de ipox hereticox credẽtib⁹ p̃ce illox duct⁹. ⁊ p̃cio i eũ salutaris ppositi iter p̃scq̃ntẽ funest⁹ silisti i agnũ vtiq; lup⁹: fer⁹ i mitẽ: ipi⁹ i piũ: furibũd⁹ i mãsuetũ: i modestũ effrenis: pphan⁹ i scm̃ psumit i sultũ: exercet conatũ: mortẽ i tẽtat. Sacr̃ ãt caput illi⁹ crudelit ipetẽs ⁊ dirꝫ i ipz ipressis vulneribus sanciato sãguie insti ense venerãdũ illũ ñ diuertẽtẽ ab hoste: sz exhibẽtẽ se ptin⁹ hostiã ⁊ ceforis sustinẽtẽ i patiẽtia truces ict⁹ dimisit spũ petẽte supna i ipo loco passionis occisũ. Ipo quoq; sacrilegio pcussuras i xpi ministr̃ gẽmas inculcãte. Ille nõ q̃rula voce gemẽs vel murmurãs sz sufferẽs oia patienẽ suũ dño cõmendabat spũm dicẽs. In manꝰ tuas dñe cmẽdo spũm meũ. Symbolũ ẽt cepit ⁊ die fidei: cui⁹ nec i hoc articulo desist eẽ p̃co prout ipse nefãd⁹ q a fidelib⁹ captus fuit: ⁊ quõdã fr̃ dñic⁹ q comes illi⁹ erat: ⁊ ab ipso lictore pcussus dieb⁹ aligb⁹ supuixit postea rettulerũt. Sz cũ adhuc martyr dñi palpitaret: cultellũ crudel' lictor arripuit ⁊ p latera ei⁹ trãsfixit. In ipsa ãt die sui martyrij cõfessor: martyr ꝓpheta ⁊ doctor quedãmõ cẽ pmeruit. Cõfessor i eo q̃ fidẽ xpi iter tormẽta cõstãtissime pfessus fuit: ⁊ i eo q̃ ipa die pfessione mox solito fcã obtulit deo sacrificiũ laudis. Martyr i eo q̃ p defẽsiõe fidei sãguinẽ suũ fudit. Prophet⁹ i eo q̃ cũ ipe nũc q̃rtanã pateret: ⁊ socij dient q̃ ñ posset mediolanũ applicare ille rndit. Si nõ poterim⁹ ad domũ fratr̃ pueire ayud scm̃ simplicianũ poterim⁹ hospitari qd ⁊ fcm̃ ẽ. Nã cũ sacr̃ ei⁹ cor⁹ deferret frẽs pp nimiã ppli frequntiã ñ ponẽt illd eadẽ die ad domũ dducẽ sz apd scm̃ simplicianũ dposuerũt: ⁊ ibidẽ ea nocte pnãxit. Doctõ i eo q̃ ẽt cũ patẽt fidẽ verã edocuit: dũ symbolũ fidei clara voce cecinit. Cui⁹ quoq; passio veneranda dñice passiõi sil'is ml'tũ fuisse vr̃. Xps. n. passus ẽ p vitate quã pdicabat. Ipse petr⁹ p vitate fidei quã dfẽdebat. xps passꝰ ẽ ab ifideli pplo in dox: petr⁹ ab ifideli turba hẽticox. Xps i pascali tpe crucifigit̃. petr⁹ codẽ tpe mãtyriũ patit̃. xps cũ patẽt i ma. t. do. cõ. spi. m. dicebat. petr⁹ cũ occidẽt vba eadẽ clamitabãt. xps p. xo. dcarijs ẽdit⁹ fuit vt crucifigẽt. petr⁹ p. 40. libr̃ papie. fuit vẽdit⁹ vt intficẽt. xps p passionẽ suã ad fidẽ ml'tos adduxit petr⁹ p mãtyriũ ml'tos hẽticos. q̃uis. n. egregi⁹ doctõ ⁊ fidei pugil hẽticox doctna pestifex i vita sua pl'imũ eradicauerit: p⁹ mõtẽ tñ suã ei⁹ meritꝫ ⁊ cõuscãtib⁹ miracul' fuit adeo extirpatũ: vt q̃plimi errorẽ suũ reliq̃rẽt ⁊ ad grẽiũ scẽ eccl'e q̃uolarẽt: ita vt citra mediolanẽ. ⁊ comitat⁹ eiusdẽ vbi tot hẽticox q̃ctic'a residebãt adeo purgata ẽ vt alijs exp'lis: ⁊ alijs ad fidẽ q̃uersis: null⁹ ibidẽ alĩqten⁹ audẽt cõparere. Ples ō eis ẽt maxime famosi pdicatox ordinẽ sr̃ igressi: q vsq; nũc cũctos hẽticos ⁊ fautores feruore mirabl'i psequũt̃. Sic nr̃ sãctꝰ ple⁹ philisteos intfecẽ moriẽs q̃z occiderat vinẽ⁹. Sic granũ frumẽti cadẽs i frã: ⁊ ifideliũ mãib⁹ q̃pssũ ⁊ mõtuũ vberẽ q̃surgit i spicã. Sic botr⁹ i tõclari calcat⁹ liquorꝫ redũdat i copiã: sic arõata pilo ꝗussa odorẽ plẽi⁹ circũfũdit sic granũ sinapis q̃tritũ vtutẽ suã ml'tipl'r dmãnuit ꝓpt⁹ sci viri gl'iosũ trũphũ mltꝫ eũ dñs miracul'illustrauit quox q̃dã sũm⁹ põtifex refert. d. ꝓpt⁹ mõtẽ ipi⁹ lãpadeꝫ ad sepl'chr̃ ei⁹ dpẽdẽtes p̃ces p̃ seipas absq; oi hũano studio ⁊ mĩsterio dinitat̃ sr̃ accẽsse: qr̃ zucẽs nimis erat: vt q igne ⁊ luce fidei excellẽt claruerat: singl'are ō ipo ignis ac luis miracl'z appz

¶ Quidã ãt cũ vescerẽt cũ alijs ⁊ ei⁹ scitatẽ ⁊ miracl'a depuaret sũpto cor̃ obtestatõis mõsello: q eũ ñ posſz: si circa hoc ōligret: trãsglutire: scit mox ipz sic gutturi iherẽtẽ vt iducẽ vl' educẽ ñ valẽt: q̃re ilico pẽtes ⁊ iã vlt⁹ mutato colõe q̃si sẽtiẽs vicinũ mõtꝫ euẽtũ fcõ inẽ se voto q̃ ligua ōceto ad tl'ia ñ lararz fuit ptin⁹ illo cuõito l'bat⁹. ¶ Hidropica q̃dã ad locũ passiõis ipi⁹ auxilio viri pueiẽs fusa ibi oõe sãitatẽ itegrã mox recepit. ¶ Obsessas a dmonib⁹ lõgo tpe ml'tas mãtyr ipe dieb⁹ ill'cũ ml'to sãguis vomitu ō cor̃pib⁹ libauit: febres: expulit: lã guores curauit: pl'imos ⁊ diuersos. ¶ Quidã sinistre man⁹ digitũ ex mõbo fistule pl'imox foraminũ ꝗcauitate ōfossũ mira solidatõe sanauit ¶ Quidã isup puer ex casu grauissimo sic oppssus vt motu ⁊ sẽsu pẽit⁹ ōstitut⁹ tãqz mõtu⁹ ōfect̃: mox apposita ō tra suo pectõi: sacro ei⁹ mãtyrꝫ cruõe ꝗtacta icolumis resurrexit. ¶ Quedã ẽt e⁹ cãnẽ cãcer edax sed'la cõrosiõe vorarat limita h⁹ tra vl'neribus ẽ curata

¶ Alij ẽt diuers ifirmitatib⁹ q̃ sepl'chr̃ ei⁹ ivehicul' ⁊ alijs sustẽtacul' adiect̃ eride postmodũ pl'ca i colũitate recepta sũ aligb⁹ l'bsidijs rediẽ. ¶ Cũ ãt sũm⁹ põtifex Innocẽti⁹ 4⁹. btũ petr̃ scox mãtyr cathalogo ascripsiſſz frẽs apd mediolanũ ad capl'z veneſt. volẽtes ãt ei⁹ cõp⁹ ad altior̃ locũ trnsfẽre cũ cũ pl'sq̃z p ãnũ s'b tra iacuiſſz: ita itegr̃ inuenerũt vt nulli⁹ exalatõe setorꝫ reptũ ẽ ac si eadẽ die fuisset

septũ. frēs igr̄ sup magnũ pulpitũ iuxr̄ plateã cōp̄ ei⁹ cũ magna reuerētia dedurerũt ⁊ ibidē sic sanũ ⁊ integrũ coꝝ oī pplo ē ostēsũ ⁊ ab eo simplr̄ inocatũ. ¶ ꝑdr̄ miracula supdicta i lr̄is sūmi pōtificis posita plura alia sr̄ cōpta. Illā sup locũ passiōis ei⁹ sepe luminaria ō celo dscēdētia ⁊ ad celũ ascēdētia plēs religiosi: aliiq; q̄plēs visibr̄ ꝟspexerũt. Int̄ q̄ lūiaria duos frēs ibitu ꝑdicatoꝝ se vidisse testati sr̄. Quidā inuenis noīe Gōfredus ō ciuitate cu mana: dū de pāno tunice scī petri hēret: ⁊ qdā hereticꝰ eidē deridēdo diceret: vt si sāctū eū crederz ī ignē pānū ipz pjceret: ⁊ si cōburi ñ ꝙtigerz absq; dubio scūs eēt: ⁊ ipe sue fidei ahereret: morq; sup carbones accēsos pānū scī petri, piecit: sz ab ipso igne altr̄ resilinit. Deide p se sup ipos carbōes rediēs ipos ardētes penitꝰ extirit: tūc ī credul⁹ ille dixit. Sic p oia pān⁹ tunice mee faciet. ꝑdr̄ositū est igr̄ sup albatos carbones ex vna pte pān⁹ hereti ci: ⁊ ex alia pte pānus scī petri. ꝑdr̄ān⁹ ār heretici mor vt ignis caloꝝ sēsit penit⁹ ē cōbust⁹. ꝑdr̄ān⁹ vo. s. petri ī igne ꝓualuit ⁊ ignē ipm extirit: ita q; nec pil⁹ aliqs de eo ꝙbust⁹ fuit. Q̄ videṡ hereticꝰ ad viā vitaz̄ rdijt: ⁊ miracl̄ū oīb⁹ publicauit. Apō Florētiā iuenis qdā hereticꝰ ꝓuitate corrupt⁹ cū ī eccl̄ia fratz̄ ō florētia cū qbusdā aliis inuenib⁹ ātē quādā tabulā vbi ē depictū martyriū scī petri sta ret videṡ lictoꝝ cū pcutiētē cuagīato gladio ipe di xit. Utinā ego ibidē fuissē: q: validi⁹ pcussissē. Quo dicto statī mut⁹ effect⁹ ē. Cūq; soci⁹ rogarent qd hēret: ⁊ ipe nihil eis rndere posset: eū domū rdurerũt. Sz cū i via eccl̄iaz q̄dā scī michaelis vidisset elapsꝰ de manib⁹ socioꝝ eccl̄iaz ītrauit: ⁊ flectens genua coꝝde scī petr̄ rogauit: vt sibi pceret: voto quo potuit se obligās q; ñ liberaret pctā sua ꝙfite ret ⁊ oēz hereſiz abnegaret. Tūc subito loq̄la recu pauit ⁊ veniēs ad domū fratz̄ abiurata hereſi pctā sua cōfess⁹ ē: data licētia cōfessori q; hoc ī pplo pdi caret. Ipe quoq; ī publica fratz̄ pdicatiōe surgēs coꝝ oī multitudie hec cōfess⁹ ē. ¶ Nauis qdā dū ī medio maris pene naufragiū pateret scena fluc tuū iundatiōe q̄ssata: oēsq; caliginose noctistene bris teneret vniuersi naute diuersoꝝ sctoꝝ suffra gia postulabāt. Sz cū nullū suc liberatiōis videret idiciū seq; piclitari p̄rimū formidarēt: qdā de eis natiōe ianuēsis facto silētio sic eos allogr̄. Uiri frēs nūqd ñ audistis q̄lr̄ qdā fr̄ ō ordie pdicatoꝝ noīe ꝑdr̄⁹ nup ob defēsionē fidei catholice sit ab here ticis iterfect⁹: multaq; p cū dñs signa oūdit: Illuc igr̄ deuote iploꝝem⁹ ei⁹ patrocinū: q: spero q; ne qnaq; a nr̄a postulatiōe fraudabimur. Assētiūt vni uersi beatū petrū i sui auxiliū deuoz̄ pcib⁹ inocan tes. Illis sic orātib⁹ mor anthēna nauis ī qua ve lū appēdit cereis accēsis tota plena cōspicit: ita q; ois obscuritas illoꝝ cereoꝝ mirabili fulgore ꝟgat noraz illa caliginosa ī die clarissimū cōmutar̄. Ꝛes piciēte seq; videri qndā cū hitu fratz̄ pdicatoꝝ sup velū stārē de quo nulli dubiū fuit qn. b. petr⁹ erti terit. Statī igr̄ mare qeuit: ⁊ trāq̄litas magna fu it. Cū igr̄ pdicti naute iamuā icolumes venissēt: ad domū fratz̄ pdicatoꝝ venerūt: ⁊ deo ⁊ b. petro ḡras referētes eisdē frib⁹ toti⁹ miraculi seriē nar rauerũt. ¶ Mulier qdā ī stādria cū iā tres filios mortuos pepissz: ⁊ ex hoc a viro odio hēret rogā uit scm̄ petrū vt sibi ī auxiliū sieret. Cū ergo q̄rtū filiū pepissz sibi mortu⁹ ē rept⁹ quē mr̄ accipiēs ad rogādū scm̄ petr̄ totā se cōtulit. eū vt suū filiū reu uisce: e faceret pcib⁹ devotis exorās. Uir oīnē cō plenerat ⁊ ecce q erat mortu⁹ apparuit viu⁹. Cū igr̄ ad baptisimū portat⁹ fuisset: ⁊ vt Joānes voca reꝰ diffinitū eēt: sacerdos cū ei⁹ nomē dicere debu it nesciēs dixit. ꝑdr̄⁹. Uū illō nomē ex devotiōe scī petri postmodū sp retinuit. ¶ In ꝓuicia theu tonie apō traiectū ml̄ieres q̄dā videtes ad eccl̄iā fratz̄ pdicatoꝝ ī honore scī petri martyris magnū ꝟcursū fieri pploꝝ dū ipe ī platea ꝙsisterēt ⁊ filarēt astātib⁹ sic dicebāt. Ecce isti pdicatores oēz mōm lucrādi nouerũt. Illā vt magnā possint pecuniā cu mulare ⁊ lata edificare palatia vnū nouū martyrē inuenerũt. Dū hoc ⁊ sil'a dicerēt: ecce subito filū to tū sāguīe cruētar̄: ⁊ digiti qb⁹ filū torq̄bar̄ sāguie mor replēr̄: qō ille videtes ⁊ admirātes digitos di ligēti⁹ exterserũt: ne forte ī eis accidisset aliq̄ iciſura Sz cū digitos oīno sanos ac illesos cōspicerēt ⁊ fi lū sic sāguinolētū viderēt tremētes ac penitentes dicer̄ ceperũt. Uer̄ q: ꝑcioſi martyris sāguini ōtra rim⁹ nob hoc sāguis miraculū tā stupēdū euenit. Currētes igr̄ ad domū fratz̄ poꝝ oia exposuerũt ac filū sāguīe cruētatū eidē pūt̄ auerũt poꝝ ār ad ml̄ toꝝ ilstātia solēnē quocauit pdicatiōez: ⁊ qegd pdi ctis ml̄ieribꝰ accideraꝝ coꝝ oīb⁹ retulit: ⁊ filū ipm sic cruētatū oīb⁹ oūdit. Uex qdā magr̄ artꝫ grāma tice ī eadē pdicatiōe ꝙsistēs factū ipz cepit pl'imū ꝺrider̄: ⁊ astātib⁹ dicer̄. Uidete mō q̄lr̄ illi frēs sum pliciū corda ꝺcipiūt. nā cū aliqb⁹ ml̄ierul' de suis familiarib⁹ ꝙdurerũt vt filū ipz ī aliquo sāguīe tin gerēt: ⁊ sic miracl'ose accidisse narrarēt. Dū hoc il le diceret ptin⁹ vltiōis dīne plagā excepit: ⁊ ipz va lidissimaz febriū est⁹ mlr̄ aspiciētib⁹ sic vexauit vt a pdicatiōe illa ītermgn⁹ amicoꝝ ī ppaz domū de ferret. Sz cū vehemēt febris exerescerer: ⁊ ille mō tēvicinā timeret pdictū porē accersiri fec: ⁊ treatū suū ꝙfitēs do ⁊ b. petro coꝝ dicto por votū vouit: q; si ei⁹ meritꝭ sānatē rcipet: cū sēp ī spāli ō notiōe hēret: ⁊ de cetero liguaz ad talia ñ laxaret. Mira res mor vt pdictū votū ptulit: sanitatē itegrā rece pit. Quadā ervice cū supior pdicti loci quosdā la pides pulcherimos ⁊ magnos ī qdā naui ducere t nauis ipa ex ipromiso cuidā littoi sic ihesit: vt nlla ten⁹ possz moueri. Descēdētes vo naute oēs vna nimit ipaz ipellebāt: sz neq̄q; mouere poterāt. Cū ergo nauē se amisisse putarēt: pdict⁹ supior oībus alijs licētiatꝭ manū ad nauī apposuit: ⁊ leuit ipsaz ipellēs dixit. In noīe scī petri martyrꝭ i cui⁹ hono rē lapides istos deferim⁹ vade. Statiqz nauis ve locissime se mouit: ⁊ de littoꝝ sana fecit ꝙ quā naute ascēdētes oēs sani ⁊ hilares ad ppa rmeaꝝt. In ꝓuicia frācie ciuitate senonis: puella qdā cū i aquā rapti trāseuntē cecidissz: ⁊ p magnū spaciū tpis sti tissz: tādē de flumie mortua ē extracta: morꝭ cui⁹ erāt ūtuor argumēta. l. magnū spaciū tpis: rigidi tas corporis frigiditas: ⁊ nigredo. Delata ē g° a q b⁹dā ad eccl̄iā frr̄ q cū eā scō pe. vouisset ꝙtinuo vi

te reddita ē ⁊ sanitati. ¶ Frāt ioānes polonus cū apud bononiā quartana laborauerat: ⁊ i festo sci petri martyris sm̄onē ad clerū facere deberet accessionē eadē nocte iuxta cursū naturalē expectās timere valde cepit ne intūcto sibi sm̄one deficeret. Ad sci igit̄ petri cōuersus suffragia ad altare ip̄i⁹ cū deuotiōe accessit: orās vt ei⁹ meritis iuuaretur cui⁹ debebat gloriā p̄dicare. Sicq; factū est q; illa nocte febris penit⁹ cessauit: ⁊ postea nūq; cū inuasit. ¶ Matrona q̄dā noīe gilpoda vxor Jacobi d̄ valle sasina cū .14. ānos ab īmūdis spiritib⁹ fuiss obsessa: venit ad quēdā sacerdotē dicēs. Ego sum demoniaca ⁊ spūs malign⁹ me vexat. mox autem sacerdos territ⁹ fugiēs sacristiā intrauit ⁊ librū quēdā i quo crāt cōiuratiōes demonū ⁊ stolaz latēter sub capa deferēs cū bona societate ad mulierē redijt: quem mox vt demō vidit ait. Latro pessime quo iuisti? Quid est q̄d sub capa occulte portasti? cū autē sacerdos adiuratiōes suas faceret: ⁊ nihil curatiōis afferret: venit illa ad btūz petrū dū adhuc viueret ab eo postulās adiuuari. Cui ille prophetica voce respōdit. Cōfide filia nec desperes: q; ⁊ si q̄d postulas pficere ad p̄s nō valeo: tū veniet tps q; id q̄d a me petis plenarie obtinebis. q̄d ⁊ fm̄ ē. nā post passionē ei⁹ cū ad ei⁹ sepulchrū p̄dicta mulier accessisset: ab illa infestatiōe demonū fuit penit⁹ liberata. ¶ Mulier q̄dā Eufemia de loco corciago mediolanensis diocesis septē annis a demonib⁹ ē vexata: sz cū ad sepulchrū sci petri ducta fuisset ceperūt demones eā āpli⁹ agitare: ⁊ p os ei⁹ cūctis audiētib⁹ clamare. Mariola: mariola. Sdetrine: petrine. Tūc demones ereūtes eam q̄si mortuā dimiserūt. Sz modicū post plene sanata surrexit. Asserebat aūt q; dieb⁹ dūicis ⁊ festiuis ⁊ marie qū missa celebrabat eā demōes āplius molestabāt. ¶ Quedā mulier noīe vbona de berēgo p septē ānos a demonib⁹ agitata: cū ad sepulchr̄ sancti petri fuisz adducta: vir a multis viris detineri poterat. Inē quos erat q̄dā credēs hereticor noīe Conradus de ladriano q illuc aduenerat vt sci petri miracula derideret: q cū p̄dictā mulierez cū ceteris detineret: demones eidē p mulierē dixerūt. Cur tenes nos: nōne nr̄ es: nōne te ad talē locū portauim⁹: ⁊ ibi tale homicidiū ppetrasti: nōne te ad talē ⁊ talē locū duxim⁹: ⁊ ibi tale ⁊ tale flagitiū cōmisisti: Cūq; multa peccata sibi dicerēt: q̄ nullus ali⁹: nisi ip̄e solus sciebat: vehemēter expauit. Mox autē demones collū ⁊ pect⁹ mulieris exoriātes ⁊ ide ereūtes semiuiuā ipsā dimiserunt. que etiā post modicū penit⁹ sanata surrexit. Sdedict⁹ autē conradus hereticus hoc vidēs ⁊ stupens ad fidē catholicā ē cōuersus. ¶ Sanctimonialis q̄dā erat i alemania i claustro oetembach ordinis sancti Sirti cōstātiensis diocesis: que p annū ⁊ am pli⁹ grauē guttā i genu ppessa ē: ita q; nullo remedio poterat liberari. Nec q; sepulchrū sci petri coz poraliter visitare nō poterat vtpote que erat sub obediētia cōstituta: ⁊ q; infirmitate grauissima vrgebat: cogitauit saltē p̄dictū sepulchrū mētali gressu adire: ac deuotiōe sedula visitare. Discēs vō q; i.14. dictis de loco illo mediolanū possz aditi quotidie p̄ q̄libet dieta centū pat̄ noster ad honorē sci petri dicere cepit. Ad hūc in modū cū istas mētales dictas taliter cepit facere successiue sēp ⁊ paulati cepit se melio⁹ hr̄e. At vbi vltimā dictā pfecit: ⁊ ad tūbā mētali gressu peruenit flexis genib⁹ ac si p̄ntialiter coram tūba astaret: psalteriū cū deuotiōe maxima totū legit: quo expleto ab illa infirmitate adeo liberatā se sensit: vt iā ide modicū q̄d sentiret. Redieus vō eo mō quo iuerat ante q; oēs dictas expleuisz penit⁹ ē sanata. Vir q̄dā de cōapitio de vila mazati noīe Rufin⁹ grauē valde infirmitatē incurrit. Nā vena i iferioriz partib⁹ āteri⁹ sine cessatiōe sanguinē emittebat: ita q; a nullo medicoz aliq̄d sibi remediū adhiberi poterat. Cū ergo sanguis p sex dies ⁊ noctes cōtinue effluxisz: ille beatū petrū deuote i sui auxiliū inuocauit: q; taz subito sanat⁹ ē: vt iter effusā oz̄onē ⁊ receptā liberatiōez nullū pene fuerit iteruallū. Cū aūt sopori se dedisset: vidit quēdā frēz i habitu ordis p̄dicator grossuz facie atq; brunū: quē sociū beati petri martyris existimat: sicut vere ⁊ talis forme extiterat: q; cū expānione palmas plenas sanguine cū quodaz suaui vnguēto eidē offerebat dicēs. Sanguis adhuc recēs ē. Veni igit̄ ad recētē sanguinē sancti petri: q; enigilās sepulchrū sci petri statuit visitare. ¶ Cū i ramis palmaz cū adhuc viuerz mediolāi p̄dicaret: ⁊ ibi vtriusq; sex⁹ eēt maxia multitudo dixit publice alta voce. Scio p certo q; heretici tractāt mortē mcā: ita q; p mōite mea iaz pecunia depositā ē: sed factāt qcqd possunt: q; magis perse quar eos mortu⁹ q̄z nūc viuus q̄d vex fuisse manifestū ē. ¶ Apd Florētiā i mōasterio de ripulis: sācti monialis q̄dā i oroe posita ea die q̄ beat⁹ petr⁹ mortē sustinuit: vidit beatā virginē i excelso throno i gloria residere: ⁊ duos frēs de ordie p̄dicatorū i celū ascēdere: ⁊ hincide iuxta eā collocatos cē. Et cū igreret q nā eēnt: audiuit vocē dicētez sibi: Hic ē frater petr⁹ q; i cōspectu dñi tanq; fum⁹ aromatū glorios⁹ ascēdit. Reptūq; p certo ē q; eadē die mortē subijt: q̄ dicta sactimonialis visionez vidit. vñ cū graui ⁊ lōga infirmitate laborauerat: ad rogandū beatū petrū tota deuotiōe se cōtulit: ⁊ sanitatē itegrā mox recepit. ¶ Quedā comitisse de castro marzio hipozigiēsis diocesis: cū in beatū petrū specialē deuotionē haberēt: ⁊ ei⁹ vigiliā ieiunarēt: cū ad suā eccleśiā vt audirēt vesperas accessissent: vna earz quādā cādelā i honorē beati petri martyris: āte quoddā altare beati petri apostoli posuit cōburendā. Que cū demū redijssent sacerdos auaritia duct⁹ i ipsā cādelā sufflans eā extinxit: sz mox lumē redijt: ⁊ denuo ipsā accēdit. Secūdo ⁊ tertio eā extinguere voluit: sz lumē vt prius rediuit. Tū tedio affect⁹ choz intrauit: ⁊ āte maius altare aliā cādelā inuenit: quā clericⁿ i honorē beati petri posuerat: q; eius vigiliā ieiunabat: quā sacerdos bis extinguere voluit: sz nequit. Quod videns clericus iratus dixit. Diabole aptū miraculū non videtis: q; sanctus petrus nō vult vt suaz extinguatz cādelā. Territi igit̄ ⁊ stupētes sacerdos

7 clericꝰ ad castrū ascēderūt: 7 ꝑdictū miraculū oībus narrauerūt. ¶ Vir qdā noie Roba de meda cū vsqz ad vestes oia i ludo ꝑdidisset: domū i sero rediēs cū lucerna accēsa lectū suū adijt: 7 vidēs se tā viles pānos hr̄e: 7 se tot amisisse ꝫ fideras p̄e nimia despatiōe cepit demones inuocare: ac se eisdez ore nefario ꝫmēdare. Statiqz tres demōes affuerūt: q lucernā accēsā i solario ꝓjcientes cū p colluz arripuerūt: tā fortiē ipsū strigētes: vt nullaten⁹ loq posset. Quē cū plurimū agitarēt: q erāt i domo ise riozi ad eū ascēdētes dixerūt. Quid ē qđ agis o ra ba: qb⁹ demones rnderūt: Jte i pace vr̄a: 7 lectos vr̄os itrate. Jlli āt p̄dci viri vocē eē credētes: pti nus redierūt. Jll' vo recedētib⁹ cepit multo fortⁱ a demōib⁹ agitari. Qđ illi cognoscētes: sacerdotē p tin⁹ aduocarūt. Qui cū p btiⁿ petrū demōes adiurasset: duo ꝓtin⁹ exierūt. Seqnti āt die ad sepl'chr̄ scī petri adductꝰ ē. Ad quē frat guilielm⁹ vercellē sis accedēs: cepit demonē icrepare. Qui eū quem nunqz viderat ex noie vocās ait. Frat guilelme: pp te nūqz exibo: q: hic nr̄ ē: 7 opa nr̄a fecit: quē cū uterrogasset quo noie vocaretur. Vocor ait balce phas. Cū āt p btiⁿ petrū adiurat⁹ fuisset: ipz i traz ꝓjciēs mox exiuit. ipe āt pfcē san⁹ remāsit: 7 pentētiā salutarē accepit. ¶ Cū qdā hētic⁹ acerrimus disputator et eloqntie singlarz cū btō petro cū adhuc viuēt disputaret: 7 errores suos subtilit 7 acute ꝓposuisset i mediū: ac btiⁿ petrū vt rndēt ad ꝓposita ipoztun⁹ purgēt: ille dilationē petēs oratori uz quoddā qđ ꝓpe erat itrauit cū lachrymis oras deū: vt cāz fidei sue ōfēdēt: 7 loqcē tumidū aut ad fidei vitatē reducēt: aut lingue puatiōe puniret: ne p eā deceto ꝫ fidei vitatē tumēt. Rediēsqz ad hētic⁹ corā oib⁹ palā dixit: vt suas itez ꝓpōeret rationes: q ita penit⁹ fact⁹ ē mut⁹: vt nec vnū solū vbū aliqten⁹ pferre valēt. Un hērici ꝫfusi recesserūt: 7 catholici deo gras rettulerūt. ¶ Vir qdā nomine Opipho credēs hēticoz cū occasione cuiusdā hēti ce ꝫsāguinee sue ad ecclesiā fratrū vēisset: 7 ad tūbā scī petri pgēs ibi duos denarios ꝫsperisset: ipsos denarios accipiēs dixit. Bonū ē vt bibamus istos: statiqz tot⁹ cepit tremē: nec ꝺ loco codē aliqten⁹ potuit se mouē. Qui ērit ꝑdcōs denarios i loco suo mox restituit. 7 sic ide abscessit. Uidēs āt beati petri vtutē hēiz deseruit: 7 ad fidē catholicā se ꝛuertit. ¶ Scholarz qdā cū de magalona ad mōtē pessulanū rediret: ex quodā saltu adeo ē rupt⁹ i inguine: vt dolore nimio vexarēt: 7 icedē ñ valēt. Hic aliqñ audiēs ꝑdicare q qdā mulier frā sāguine btī petri respsā sup cācri cognitionē ponēs fuerat libata: dixit. Dñe de⁹ de fra illa nō hēo: ſz q illi tre meritz btī petri tātā dedisti vtutē potes 7 isti dare. Accipiēs igr de fra cū signo crucis 7 inuocatione martyrz: loco suppposuit: 7 stati curat⁹ fuit. ¶ Anno dñi. 1259. i ciuitate ꝫpostellana fuit qdā vir nomie Bñdict⁹: q tibias iflatas hēbat i modū vtriū: vētrē tumētē istar pgnātis: facie pre nimio tumore horribilē: totūqz corp⁹ iflatū ita vt mōstrū aliqđ videt. Hic cū a qdā mr̄ona vir sup bacelz se sustētās cr̄ymā petēt: illa rndit: magz fossa q̄ aliquo cibo i-

diges. Sz meo ꝫfilio acgesce: 7 ad domū frm ꝑdicatoz pgēs 7 petā tua ꝫfitēs btī petri p̄iocinia ꝛuocato. Jlle āt cū mane ad domū fratrū vēisset 7 ostium ecclesie clausū eēt: sec⁹ portā se posuit: 7 dormiuit. Et ecce qdā reuerēdus i hitu ꝑdicatoz eidem appuit: 7 cappa ipz coopiēs eū i ecclesiā itroduxit. Jlle āt euigilās 7 itus i ecclesia se eē reppit: 7 pfcē sanatū iuenit. Qđ mltz admirātib⁹ itulit stupoē: cū viderēt hoiez pene mortuū tā subito a graui infirmitate fuisse liberatū.

¶ Hoc de scō Fabiano pleriqz ñ hnt.

Sanctus Fabian⁹ rexit romanam ecclesiā ānis multz: 7 tādē ē tpib⁹ decij passus. Iste dū cligeretur ad pōtificiū v:b rome: spūs scūs i specie colūbe mltis visus ē appuisse. Iste passiōes scōz q neglecte fuerāt a nōnlis fecit excipi 7 scribi. Et multas basilicas p cimiria scōz fabricari fecit qs et dedicauit. Hic instituit vt chrisma vet⁹ cremarēt: 7 nouū ōi āno i cena dñi cōsecrarēt. ¶ Alia regre i festo btī fabiani 7 sebastiani martiz. ¶ De nomie.

Philipp⁹ dicit os lāpadis: vl os manuz. vl' dr̄ a philos qđ ē amor: 7 iper qđ ē sup qñ amator supnoz. Dr̄ os lāpadis: pp suaz luculētā ꝑdicationē. Os manuū: pp affidua opationē. Amator supnoz: pp celestē ꝓpla tionē. ¶ De sancto ꝑPhilippo.

Philippus apostolus cū vigīti annis p scythiā ꝑdicassz: a pagānis tenet 7 ad īmolādū statue martis ab eisdē cōpellit. Tūc subito draco q dā igēs de sub base exiuit: q filiū pōtificis q ignem mīstrabat i sacrificio iterfecē: duosqz tribunos quorū mīstri philippū i vicul' detiebāt extruit: cet⁹qz adeo sui flat⁹ fetoze ifecit: vt oēs morbidi redderētur. Dixitqz philippus. Credite mihi: 7 statuā istā ꝫfrigite: 7 i loco ei⁹ crucē dñi adorate: vt ifirmi vīi sanētur 7 mortui suscitent. At hi q cruciabant clamabāt. Tātū fac vt sanemur: 7 hūc martē ꝓtinus cōfrigem⁹. Tūc philipp⁹ draconi ꝑcepit: vt i locuz desertū descēdēt: ita vt nulli oīno nocēt. Qui stat i recessit: 7 vlteri⁹ nō ꝫparuit. Tūc philipp⁹ oēs sanauit: 7 ill' trib⁹ mortuis vite bñficiū ipetuit. Sicqz vniuersis credētib⁹ p ānū vnū eis adhuc ꝑdicauit: 7 i eis ꝑsbyteros 7 diacones ordinās i afiā ciuitatē hieropoli vēit: ibiqz hēiz hebionitaz q xp̄z carnez fātasticā assūpsisse dogmatizabāt: extirpauit. Erāt aūt illi due sacratissime vgies p qs dñs mltos ad fidez ꝛuertit. ¶ ꝑPhilipp⁹ āt āte septē dies sui obit⁹ episcopos 7 ꝑsbyteros cōuocauit: eisqz dixit. Hos. 7. dies pp admōitionē vr̄az dñs mihi ꝫcessit. erat āt ānoz octuagīta: 7 p̄. ꝑDost hoc ifidcles ipz tenuerūt: 7 cruci ad instar magr̄i sui quē ꝑdicabat affixerūt: 7 sic ad dñz migrauit: 7 felicit vitā compleuit. Juxta aūt cū due filie ei⁹: vna a dextrz: 7 alta a sinistris sūt sepulte. De isto āt ꝑPhilippo sic dic̄ Isidoz⁹ libro de vita 7 ortu 7 obitu scōz. ꝑPhilippus gallis ꝑdicat xp̄z: barbaras gentes vicinasqz tenebras 7 tumēti oceano ꝫuictas ad scie lumē fideiqz portū deducit. Demū i hieropoli phrigie ꝓuincie

vbe crucifix⁹: lapidatusq; obijt: simulq; cū filiab⁹ suis ibi regescit. Nec Ysidor⁹. De philippo āt qui fuit vn⁹ de septē diaconib⁹ dicit Niero⁹ i martyrologio: q octauo idus iulij signis ⁊ ꝓdigijs iclitus: apud cesareā regenit: iuxta quē tres filie ei⁹ tumulate sūt. Mā ārta apud ephesū regescit. Prim⁹ ergō philipp⁹ ab isto differt: q ille fuit apostolus: iste diacon⁹. Ille qescit apud hieropoli: iste apud cesareā. Ille habuit duas filias ꝓphetissas: iste ⁊tuor. Iz historia ecclesiastica videat dicē q fuit philipp⁹ apostolus q habuit ⁊tuor filias ꝓphetissas. sed in hoc magis Hieronymo est credēdū.

¶ De noie sci Iacobi minoris.

i Iacob⁹ interp̄tat supplātator vel supplantās festinātē vel ꝓparās. Uel dr iacob⁹ a ia: qō ē de⁹: ⁊ cobar: qō ē on⁹ vel pōdus. Uel iacob⁹ ⁊ iacop⁹: a iaculo ⁊ cope qō ē cessio ⁊ esus iaculis. Dicit ergo supplātator mūdi p ꝫtēptū. Supplātās festinātē diabolū: ꝓparans ad oē bonū corp⁹ suū. Male enī passiōes nob isūt ex tribus: sic dicit Gregor⁹ nicen⁹. Ex mala educatiōe siue ꝫuersatiōe: ex corpis mala hitudine: ex vitio ignorātie. Curant āt vt dicit ex bona ꝫsuetudine: bona exercitatiōe: studio doctrine. Sic btūs iacobus curauit: ⁊ iō corp⁹ ad oēz bonū paratū habuit. Dicit etiā pōdus diuinū p gratiatē mor⁹ iaculis cesus p martyriū. ¶ De scō Jacobo minore.

i Iacobus iste apostolus vocat⁹ est ⁊ iacob⁹ alphei. ſ. filius: iacob⁹ frat dñi: iacob⁹ mino⁹: iacob⁹ iustus. Jacob⁹ alphei dr: nō tm ꝯz carnē: sz ēt ꝯz nois interp̄tationē. Alphe⁹ enī interp̄tat doct⁹: vel documētū vl fugitiu⁹: vl milliesim⁹. Dr ergo iacobus alphei: quia fuit doct⁹ p scientie inspirationē: documētū p alio⁹ eruditionē: fugitiuus de mūdo per despectionē: et milliesim⁹ per humilitatē reputationē. Frater qdē dñi dicit̄: ex eo q̄ similim⁹ sibi fuisse phibeī: adeo vt plerīq; i eo⁹ specie falle renī. Unde cū iudei ad capiēdū xp̄m pergerēt: ne forte iacobū in pſona christi caperēt: a iuda q christū a iacobo tanq̄ eorū familiaris optime discernebat: signū osculi acceperūt. Hoc etiā testatur Ignatius in epistola ad beatū ioannē apostolū et euāgelistā sic dicens. Si licitū ē mihi apud te ad hierosolyme partes volo ascēdere: vt videā illū venerabilē iacobū qui cognomīatur iustus: quē referunt christo iesu similimū facie vita ⁊ mō cōuersatiōis ac si eiusdē vteri frater eēt gemellus: quē dicunt si video: video ⁊ ipsū iesuz p̄m oīa corpis eius liniamēta. Uel dicitur frater dñi: quoniā christus et iacobus sicut a duabus fratribus ioseph ⁊ cleopha descēderāt: sic a duobus fratribus ioseph ⁊ cleopha descēdere putabant. nō enī dicitur frater dñi quia fuerit filius ioseph sponsi marie de alia vxore: sicut aliqui volūt dicere: sed q̄ erat filius marie filie cleophe: qui q̄quidē cleophas fuit frater ipsius ioseph spōsi marie: Iz magister ioānes beleth dicat q̄ alpheus pater ipsius iacobi fuit frater ioseph sponsi marie: qō verū non creditur. iudei ergo fratres vocabāt. qui se ex vtraq; parte sanguinis cōtingebāt. Uel dicit frater domini ꝓpter ꝓrogatiuā et excellentiaz sanctitatis ob quā ꝓe ceteris apostolis hierosolymis ē episcopus ordinatus. Dicit etiā iacobus minor: ad differētiā iacobi filij zebedei. Iz enī iacobo zebedei natus sit prior: fuit tamē vocatiōe posterior. Un etiā hec ꝫsuetudo in plerisq; religiōibus obseruat̄: vt ille qui p̄or ītrodit: maior vocet̄: et ille qui posterior minor: Iz sit prior aut etate maior: aut sanctitate dignior. Dicit etiā iacob⁹ iustus ꝓpter meritū excellētissime scitat̄. Mā fz Niero: tāte reuerētie ⁊ sāctitat̄ ī populo extitit: vt fimbriaz vestimēti ei⁹ certati cuperēt tāgē. Un de ei⁹ scitate sic scripsit Egesipp⁹ apl̄or vicin⁹: sicut in ecclesiastic⁹ historijs legit̄. Suscepit iquit eccl̄iā frat dñi iacob⁹: q ab oībus noīatus ē iustus ab ipis tpibus dñi ꝓdūrās vsq; ad nos. Hic ex vtō mris sue sanct⁹ fuit: vinū ⁊ sicerā nō bibit: carnes nūq̄z māducauit: ferrū in caput ei⁹ nō ascēdit: oleo nō ē vnctus: balneis nō est vsus: sindone: idest veste linea semp indut⁹. Totiens in oīone genua flexerat: vt callos in genib⁹ sicut ī calcaneis videret habere. Pro hac incessabili ⁊ sūma iustitia appellat⁹ est iustas: ⁊ abba qō ē interp̄tatū muniminētū populi et iustitia. hic solus iter apostolos ꝓpter nimiā sāctitatē pmittebat̄ ītrare in sācta scōrū. Nec Egesipp⁹. Nō quidē cā imolatiōis: sed oīonis. Dicit etiā q̄ ꝓmus inter apostolos missā celebrauit. Mā pp sue excellētiā sāctitat̄ hūc sibi honorē apostoli fecerūt: vt post ascēsionē dñi ꝓmus iter eos missā hierosolymis celebraret: ēt āteq̄z eēt epūs ordinat⁹: cū āte eius ordinationē ī actib⁹ dicat̄: q discipuli erāt pseuerātes i doctrina apostoloz et cōicatiōe fractiōis panis: qō de misse celebratiōe accipit̄. Uel forte iō prim⁹ celebrasse dicit̄: q ꝓmus ī pōtificalib⁹ eā dixisse phibeī: sicut ⁊ petr⁹ postmodū ꝓmus in āthiochia missā celebrauit: ⁊ marc⁹ in alexādria. Hic ꝓpetue virginitat̄ custos extitit: sicut testat̄ Niero nim⁹ in libro ꝯ Jouinianū. In pascue aūt mortuo dño sicut dicit Joseph⁹ ⁊ Niero. ī libro de viris illustrib⁹. Jacobus votū vouit se nō comesturū: donec videret dñm a mortuis surrexisse. In ipsa aūt die resurrectiōis cū vsq; ad diē illā iacobus nō gustasset cibū: eidē dñs appuit: ac eis qui cū eo erant dixit. Ponite mēsā et panē. Deinde panē accipiens benedixit ⁊ dedit iacobo iusto dicēs. Surge frat mi comede: q̄ fili⁹ hoīs a mortuis resurrexit. Septimo igit̄ āno ep̄atus ei⁹: cū ad diē pasche apostoli hierolymā venissēt: iterrogauit eos iacob⁹ ꝫsta p eos fecisset dñs: ⁊ corā populo referebat. Cū ergo septē dieb⁹ iacob⁹ cuz aliis apostol' in tēplo prediCasset corā Caipha: ⁊ aliquib⁹ iudeis: ⁊ iam prope esset vt baptizari vellent: repente quidā rēplū ingrediēs clamare cepit. O viri israelite quid facit⁹? Cur ab istis vos magis decipi pmittitis? Intantū aūt populū ꝫcitauit: vt apostolos lapidare vellēt. Ascēdit autē hō ille sup gradū vbi iacob⁹ p̄dicabat: et ip̄z ꝓcipitauit deorsuz: ⁊ ex tūc plurimū claudicauit. Nec āt septio āno post ascēsionē dñi btūs iacob⁹ passus ē. ¶ In anno aūt ep̄atus sui trigesimo vidētes iudei q̄ Paulus nō possent occidere:

eo q̄ ceſarē appellaſſet ⁊ romā miſſus fuiſſet: pſecutōis ſue tyrānidē i Jacobū ꝙuerterūt: ꝫ cū occaſionē q̄rētes. Et ſicut. b. Egeſipp⁹ apl̄or⁹ ⁊tēpora ne⁹ refert ſm q̄ i hiſto. eccle. inuenit: iudei ad cū cō uenerūt dicētes. O:am⁹ te vt ppl̄z reuoces: q: ipſe errat i ieſu putās q̄ ipe ſit x̄ps. ℙrecamur ergo te vt ſuadeas oib⁹ ꝙueniētib⁹ i die paſce de ieſu. Ti bi. n. obt̄ēperabim⁹ oēs: ⁊ de te tā nos q̄ ppl̄s teſtimoniū ferim⁹ q: iuſtus es ⁊ pſonā nullius accipis. Statuerūt igit̄ illū ſup pinnā tēpli: ⁊ voce magna clamātes dixerūt. Viror iuſtiſſime cui nos oēs obt̄ēperare debem⁹ qm̄ ppl̄s errat poſt Jeſū: q crucifixus ē: enūcia nobis qd tibi videt̄. Tūc iacob⁹ cuz ꝑgenti voce rndit. Quid me i:rogatz de filio hois: Ecce ipſe ſedet i celis a dextr̄ ſūme v̄tutz dei. v̄turꝰ iudicare viuos ⁊ mortuos. ℍec audiētes x̄piani valde gauiſi ſunt: ⁊ lib̄ter eū audierunt. ℙharisei āt ⁊ ſcribe dixerūt. Male fecim⁹ tale teſtimoniū p̄ſtare Jeſu. Sz aſcēdam⁹ ⁊ p̄cipitem⁹ eū deor ſū vt ceteri terreanť: ⁊ ei credere non p̄ſumāt. Et ſimul voce magna exclamauerunt dicētes. O o ⁊ iuſtus errauit. Aſcēderūt g⁹ ⁊ p̄cipitauerūt eū. Cū ergo p̄cipitaſſent lapidib⁹ eū obruebāt dicētes. Lapidem⁹ Jacobū iuſtū. Qui deiect⁹ nō ſolū mori. nō potuit ſz ꝙuerſus: ⁊ genua ꝓcūbēs dicebat. Rogo dñe dimitte eis. q: neſciunt qd faciūt. Tūc vn⁹ ex ſacerdotib⁹ ex filijs Rechab exclamauit. ℙarcite q̄ſo: qd facit⁹: p vobis orat hic iuſt⁹ quē lapidatis. Tūc vn⁹ ex ipſis ptic̄ fullonis arripiēs validoictu caput eius ipetijt: ⁊ cerebrū exeuſſit. ℍec egeſippus. Taliq martyrio migrauit ad dñz ſub nerone q cepit anno dñi. 57°. ſepultus ibidē ꝓpe t̄plū. Cū aūt ppl̄s vellet ei⁹ mortē vindicare: ⁊ maleficos cape ⁊ punire ꝓtinus aufugerūt. Refert ioſeph⁹ q̄ ꝓpter petā mortis iacobi iuſti fcm̄ eſt excidiū in hierl̄z: ⁊ diſpſio iudeor. Sz nō ſolū ob mortē iacobi: ſz etiā ob mortē dñi p̄cipue deſtructio iſta fcā eſt ſm q̄ dñs dicit. Nō relinquēt i te lapidē ſup lapidē: eo q̄ nō cognoueris tp̄s viſitatiōis tue. Sz q̄m nō vult dñs mortē p̄cōris: ⁊ vt ipſi excuſationē nō haberēt p. 40. annos eor penitēt̄iā expectauit: ⁊ per apl̄os maxime p iacobū fratrē dñi iter eos ꝙtinue ꝓdicāt̄ eos ad penitēt̄iā reuocabat. Sz cū p admonitionē eos nō poſſet reuocare: voluit eos ſaltē p̄digijs exercere. Nā i his. 40. annis ſibi ad penitēt̄iā datis multa mōſtra ⁊ p̄digia ſicut refert Joſephus euenerūt. Nā ſtella p̄fulgēs gladio p oīa filijs viſa eſt ciuitati deſup imminere: ac p totū annū exitialib⁹ flāmis ardere. In quodā feſto azimor hora noctis nona tātus fulgor aram t̄plūq; circūdedit vt oēs diē clariſſimū fcm̄ eſſe putarēt. In eadē feſtiuitate vitula ad imolādū adducta inter miniſtror manus agnā ſubito eſt enixa. ℙoſt aliquos vero dies ꝓpe ſolis occaſū viſi ſūt currus ⁊ quadrige in oi regione p aerē ferri: ⁊ armator cohortes miſceri nubibus: ⁊ vbē circūdare agminibus ip̄romiſis. In alio die feſto: q pēthecoſtes appellat̄: noctu ſacerdotes t̄plū igreſſi ad miniſteria ex more ꝓlenda motus quoſdā ſtrepitusq; ſenſerūt ac voces ſubitas audierūt dicētes. Trāſeamus ab his ſedib⁹.

¶ Ante quartū etiā ānū belli qdā vir noīe Jeſus ananie filius i feſto tabernaculor repēte clamare cepit. Vox ab oriēte: vox ab occidēte. vox a q̄tuor vētis: vox ſup hieruſalē ⁊ ſup templū: vox ſup ſpōſos ⁊ ſpōſas: vox ſup populū vniuerſum. ℙredictus igit̄ vir capit̄: cedit̄: verberat̄: Sed ille aliud dicere neqens quāto plus verberabat̄: tāto fortius clamitabat. Ad iudicē igit̄ adducit̄: tormētis diris afficit̄: vſq; ad patefactionē oſſiū laniat̄: ſed ille nec p̄ces nec lachr̄ymas effundebat: ſz cum quodā viulatu p ſingula pene verbera eadem ꝓferebat addēs etiā hoc. Veh veh Hieroſolymitanis. ℍec ioſephus. Cū aūt iudei nec admonitiōibus ꝙuerterētur: nec tātis ꝓdigijs terrerētur poſt quadrageſimū annuz dñs Veſpaſianū ⁊ Titū hieruſalem adduxit qui ipſam ciuitatē funditus deſtruxerunt. ℍec aūt fuit cauſa aduentus ipſor in hieruſalē: ſicut in quadā hiſtoria inuenit̄ licet apocripha. Videns pilatus q: ieſum inocentē gdēnauerat timēs offenſam tiberij Ceſaris p ſe excuſando nūcium noie Albanū ad Ceſarē deſtinauit. Eo aūt t̄pore Veſpaſianus monarchiā i galatia a tiberio Ceſare tenebat. Nūcius igit̄ pilati a vētis cōtrarijs in galatiā pellit̄ ⁊ ad veſpaſianū adducit̄. Talis aūt ibi ſeruabat̄ cōſuetudo vt quicūq; ibidē naufragū pateret̄ rebus ⁊ ſeruitute p̄ncipi ſubderet̄. Quem veſpaſianus qs eſſet aut vnde veniret: ſeu quo tēderet reqſiuit. cui ille. Hieroſolymitanus ſum: de partibus illis veni: romā vſq; tendebā. cui veſpaſianus. De terra ſapientiū venis: artē noſti medicaminis: medicus es: curare me debes. veſpaſianus enim q̄dam genus vermiū naribus inſitū ab infantia gerebat. Vnde et a veſpis veſpaſianus dicebat̄. cui vir ille rndit. Artez medicaminis dñe neſcio: ⁊ ideo te curare nō valeo. Cui veſpaſianus Niſi me curaueris morte morier⁹. Cui ille ait. Ille q cecos illuminauit: demones effugauit: mortuos ſuſcitauit: nouit q: artē medicine ignoro. Cui veſpaſianus. Quis eſt ille de quo tāta ꝓfaris: ⁊ ille. Jeſus nazarenus quē iudei p inuidiā occiderūt: in quē ſi credideris ſanitatis gratiā conſequeris. Et veſpaſianus ait. Credo q: q mortuos ſuſcitauit: me etiā de iſirmitate hac liberare poterit. Et hec dicēdo veſpe de naribus eius ceciderunt ⁊ cōtinuo ſanitatē recepit. Tūc veſpaſianus ingēti gaudio repletus ait. Certus ſuz q: filius dei ſuit q̄ me curare potuit. ℙetita igit̄ a ceſare licētia hieroſolymā cū manu armata pgā: ⁊ oēs ꝓditores eius ⁊ occiſores funditus euertā. Dixit q; Albano nūcio pilati. Rebus ⁊ vita ſanus ⁊ incolumis domū tuā mei licentia reuertaris. Veſpaſianus igit̄ Romā adijt: ⁊ deſtruendi iudeā ⁊ hieruſalē a Tiberio ceſare licētiā ipetrauit. ℙer annos igit̄ plures exercitum cōgregauit. tēpore. ſ. Neronis ip̄eratoris cū iudei ip̄erio rebellaſſent. Vnde ſecūdum cronicas non fecerunt hoc zelo x̄pi: ſz q: a dñio receſſerant romanor: hieruſalem cum copioſo exercitu veſpaſianus aduenit: ⁊ in die paſce hieruſalem per circuitum potenter obſedit ibiq; infinitam multitudinem que ad diem feſtuz conuenerant concluſit.

Per aliqđ ãt tps añq̃ Vespasian⁹ hierl'z aduenire: fideles q ibi erãt a spũ scõ admonent vt ide recedãt: z i quodã oppido trãs iordanẽ: qđ pellã vocat secedãt: vt ablatꝫ ab vbe scis vir': celesti vidicte fieret locus tã de vbe sacrilega q̃z de ppl'o scelerato. Quãdã ãt citatẽ iudee noie ionapã: i q̃ Joseph⁹ z dux z pnceps erat pmo oĩuz ẽ aggressus: sz Joseph⁹ cũ suis viril' resistebat. Tãdẽ vidẽs Joseph⁹ iminere excidiũ ciuitatꝫ: assũptꝫ vndeciz iudeis subtrancã domũ itrauit: vbi ãtriduana fame afflicti iudei ñ ꝟsctiẽte Josepho malebãt ibidẽ mori q̃z Vespasiani se subijcẽ fuituti. volebãtqz se mutuo inficere z sãguinẽ suũ i sacrificiũ deo offerre. Et qñ Joseph⁹ iter eos dignior erat volebãt euz pmit⁹ occidere: vt ei effusione sãguis ds citi⁹ placaret: vel vt i q̃dã cronica dr': iõ se mutuo iterficere volebãt: ne darent i manib⁹ romanoz. At Joseph⁹ vir prudẽs z mori nolẽs iudicẽ mortꝫ z sacrificij se ꝟstituit z qs poz alio occidẽd⁹ eẽt iter binos binos sortẽ mittere iussit. Missis igr sortib⁹ sors nũc vnũ nũc aliũ morti ḳdidit donec ỹ̃tũ ẽ ad vltimũ cũ quo Joseph⁹ sortẽ missur⁹ fuit. Tũc ioseph⁹ hõ strẽnu⁹ z agilis gladiũ illi abstulit: z qđ magis eligeret vitã .s. aut mortẽ req̃siuit: z vt sine dilatõe eligeret pcepit. Et ille timẽs rndit. Viuere nõ recuso si gr̃a tui vitã ꝺseruare valeo. Tũc Joseph⁹ vni familiari vespasiani: z sibi etiã familiari latẽter locut⁹ est: z vt sibi vita donaret petijt: z qđ petijt impetrauit. Cũ aũt añ Vespasianũ Joseph⁹ eẽt adduct⁹: dixit ei Vespasian⁹. Mortẽ meruisses si hi⁹ petitõib⁹ liberat⁹ nõ cẽs. Et Joseph⁹. Si qd ꝑpera actũ ẽ imeli⁹ cõmutari põt. Et vespasian⁹. Qui vict⁹ est qd facere põt: Et ioseph⁹. Aliqd facere potero: si dicꝫ meis aures tuas ỏmulsero. Et Vespasian⁹. Cõcedaꝫ vt vbis ihereas: z qcqd boni dictur⁹ es pacifice audiaꝫ. Et Joseph⁹ Impator romanꝰ ite rijst: z senat⁹ ipatorẽ te fecit. Et vespasianus. Si pheta es gre nõ es vaticinat⁹ huic ciuitati q̃ mee ſt subijcieda ditõi: Et ioseph⁹. ꝟper q̃dragita dies hoc cis ꝑdirt. Interea legati romanoz veniũt. Vespasianũ i iperiũ sublimatũ asserũt eũq̃z romã deducũt. Hoc quoq̃z Eusebi⁹ i cronica testaꝫ: qđ .s. Ioseph⁹ Vespasiano ꝑdixit tã de iperatoris morte q̃z de sua sublimatiõe. Reliqt ãt vespasiau⁹ titũ filiũ suũ i obsidione hierl'z. Tit⁹ aũt sicut i eadẽ historia apochripha legit: audiẽs piez suũ i impium sublimatũ tãto gaudio z exultatõe repleꝫ q̃ neruoꝝ ỹ̃ctõe ex frigiditate corrũpit z altero crure debilitat⁹ paralysi torq̃tur. Joseph⁹ aũt audiẽs Titũ paralysi laborare cãz morbi z tps diligẽter ingrit. Cã nescit: morb⁹ ignoraꝫ. De tpe aũt qñ audita p̃is electõe hoc sibi acciderit apit. Joseph⁹ ãt vir ꝑuidus z sapiẽs ex pauc̃ mlta ꝺiecit: z ex tpe morbũ z cãz inuenit scies q̃ gaudio z letitia supabũdati debilitat⁹ fuerit. Animaduertẽs itaqz q̃ ỹ̃ia ỹ̃rijs curãtur: sciẽs ẽt q̃ qđ amõe q̃rit dolore freq̃nt amittit ãrere cepit an aliqs eẽt q̃ ꝑncipis inimicitijs obnoxius teneret. Erat ibi ꝑu⁹ adeo tito molest⁹ vt sine vehemẽti ꝟturbatõe nullaten⁹ i cũ posset respicere: nec etiã nomẽ ei⁹ audire. Dixit itaqz Tito. Si curari desideras oẽs q̃ i meo comitatu venerũt saluos facias. Qui Tit⁹. Quicũq̃z i tuo comitatu venerit secur⁹ hãaꝫ: z salu⁹. Tũc ioseph⁹ cito prãdiũ fieri ꝑcepit z mẽsã suã mẽse Titi opositã locauit: z ꝑuũ a dextris suis sedẽ fec̃. Quẽ tit⁹ respiciẽs molestia ꝟturbat⁹ infremuit: z q ꝑus gaudio ifrigidat⁹ fuerat accẽsione furoris icalnit neruosq̃z distẽdẽs curat⁹ fuit. ꝟPost hoc Tit⁹ z seruũ i sui gr̃az: z Josephũ i sui amicitiam recepit. Utr ãt hec historia apochripha narrãda sit lectoris iudicio relinquaꝫ.

¶ Biennio igr̃a Tito hierl'm obsessa iter cetera mala q̃ obsessos grauit purgebãt tãta fames oẽs tenuit: q̃ parẽtes filijs z filij parẽtib⁹. viri vxoribus z vxores viris cibos nõ tũ e manib⁹ sz ẽt ex ipsis dentib⁹ rapiebãt. Iuuenes ẽt etate fortiores velut simulacra p vias oberrãdo p fame exanimes cadebãt: q̃ mortuos sepeliebãt sepe sup ipsos mortuos mortui cadebãt. Fetorẽ itaqz cadauez non ferẽtes ex publico sũptu ipa sepeliebãt. Sz deficiẽte sũptu vicẽte cadauez multitudine de muro cadauera ꝑcipitabãt. At Tit⁹ circuiẽs cũ vidisset valles plenas cadaueri⁹ z totã pr̃iaz ex coz fetore corrũptã man⁹ suas cũ lachrymis ad celum leuauit dicens. De⁹ tu vides q̃ ego hoc nõ facio. Tãta .n. ibi fames erat q̃ calciamẽta sua z corrigias comedebãt. Matrona q̃dã isup gñe z diuitijs nobilis: sicut ibi stõia ecclĩastica legit: cũ ꝑdões i ei⁹ domũ irruẽtes eã oib⁹ expoliasset: nec sibi vltra qd comederet remãsisset: puulũ lactẽtẽ renẽs i manib⁹ ait. Infelicꝫ mris ifelicior fili: i bello: i fame: i direptõe: cui te reseruabo: Veni ergo nũc o mi nate esto mr̃i cib⁹: ꝑdonib⁹ furor: sclis fabula. Et his dcis filiũ ingulauit z coxit: z dimidiũ comedẽs partẽ alterã occultauit Et ecce ỹ̃festim ꝑdones odorẽ carnis cocte sentiẽtes i domũ irruũt z nisi carnẽ ꝑdat mortẽ minãtur. Tũc illa detegẽs ifãtis mẽbra. Ecce ingt partẽ optimã vobis reseruaui. At illos tãt⁹ horꝛor inasit q̃ nec log potuerũt. At illa: Mde⁹ ẽ ingt filius hic: meũ ẽ pctũ: securi edite: q̃ ꝑ ego comedi quẽ genui. Molite fieri aut mr̃e religiosiores aut femĩis molliores q̃ si vicit vos pietas z honestꝫ ego totũ cõmedã q̃ dimidiũ iã comedi. Illi vo tremẽtes z triti discesserũt Tãdẽ sedo ãno iperij Vespasiani Tit⁹ hierl'z cepit z captã subuertit: tẽplũq̃z fudit⁹ destruxit z sicut iudei xp̃m trigita denarijs emerant: sic z ipe vno denario trigĩta indeos vẽdidit. Sic ãt narrat Joseph⁹ nonagita septẽ milia iudeoz vendita sũt: z vndecies cẽtena milia fame z gladio pierũt Legit quoq̃z q̃ Tit⁹ itrãs hierl'z q̃ndã mur̃ dẽsissimũ vidit: ipsũq̃z ꝑforari ꝑcepit. Factoq̃z foramine quẽdã itus senẽ aspectu z canitie venerabilẽ ingenerũt. Qui regsitus qs eẽt rndit se eẽ Joseph ab arimathia ciuitate iudee: seq̃z a iudeis ibidẽ iclusuz z muratũ fuisse: eo q̃ xp̃z sepelisset. Addiditqz q̃ ab illo tpe vsq̃z nũc celesti sit cibo pastus: z diuino lumine ꝺfortatus. In euãgelio tñ Nicodemi dr̃ q̃ cũ iudei ipz reclusisset. Xp̃s resurgẽs cũ ide eripuit z arimathiã duxit. ꝟPõt dici q̃ cũ educt⁹ a ꝑdicatõe xp̃i nõ cessaret a iudeis iterꝫ est reclusus. Mortuo quoq̃z vespasiano ĩperatore: Titus filius eius eidẽ

in ipso successit: q fuit vir clemētissim⁹ ⁊ multe liberalitat⁹, tāteq; bonitatis fuit sicut ait Eusebius cesariēsis i cronica, ⁊ testat Hiero. q dū quodā sero recordatus fuisset: q illo die nil boni egisset aut nihil dedisset ait. O amici hūc diē pdidi. ¶Post lōga vo tpa qdā iudei hierusalē reedificare volētes: exeūtes pmo mane plurimas cruces de roze inuenerūt: qs territi fugiētes ⁊ secūdo mane redeūtes vnusq;sq; vt Hilet⁹ i cronica: cruces sanguineas vestib⁹ suis insitas inuenerūt. Qui vehemēter territi i sugā iterū versi sūt. Sz tertio die reuersi vapore ignis de terra pdeūtis penit⁹ sūt exusti.

INuētio sce crucis dī: q; tali die crux inē ta fuisse refertur. ¶Hā et ātea fuit inuēta a Seth filio Adā i terrestri paradiso: sicut infra narrat: a salomone i libano: a regia Sabba i salomonis tēplo: a iudeis i aqua piscine: hodie ab Helena in monte caluarie.

¶De inuentione crucis.

INuentio sācte crucis post ānos zoo. et ampli⁹ a resurrectiōe dñi facta est. Legit enī in euāgelio Nicodemi: q cū Adā infirmaret: Seth fili⁹ eius portas paradisi adiit: ⁊ oleum ligni misericordie quo corp⁹ pris pungeret ⁊ sanitatez recipet postulauit. Cui appens michael archāgelus ait. ¶Noli laborare neq; flere p oleo ligni misericordie obtinendo: q nullate⁹ illud assequi potis: nisi qū cōpleti fuerit q; milia q;gēti anni. Iz ab Adā vsq; ad passionem xpi āni tm. ccccxcix. fluxisse credant. Legit quoq; alibi q angelus eidē ramusculū quēdā obtulit ⁊ iussit q i mōte libani plātaret. In qdā vo historia greco rū: Iz apocrypha legit q; āgelus ō ligno i quo pec cauit adā eidē tradidit dicēs: q; qñ facēt fructū pater sanaret. Qui rediēs ⁊ patrē mortuū inueniens: ipsū ramū sup tumulū pris plātauit. Qui plātat⁹ i arborē magnaz creuit: ⁊ vsq; ad salomonis tēpora pduranit. ¶Utrū aūt hec va sint lectoris iudicio relinquat: cuz i nulla chronica vel historia auctētica hec legant. Salomō āt arborē tam pulchrā ꝑsiderās ipsā pcipit icidi: ⁊ in domo saltus locari. nusq; tñ vt ait Joānes beleth locari potat: nec alicui loco apta repiri valebat: sz modo aut excedebat lōgitudine: aut deficiebat nimia breuitate. Si qñ vo ꝑm loci exigētiā ipsā rōnabiliter decurtasset: adeo breuis videbat: q; oīno incōgrua habebat. Ob hoc indignati artifices ipsaz reprobauerūt: ⁊ sup quēdaz lacū vt esset pōs trāseūtib⁹ proiecerūt. Regia aūt sabba cū yenisset audire sapiētiā salomonis: ⁊ predictū lacū trāsire vellet: vidit i spū q; saluato⁹ mūdi in illo ligno suspēdēdus erat. ⁊ iō sup illud trāsire noluit: sz ipz ptin⁹ adorauit. In historia tñ scholastica legit q; pdictum lignū regina sabba i domo saltus vidit. Cūq; ad domū suā rediisset intimauit salomoni q; i illo ligno qdā suspēdēdus esset: p cuius mortē iudeoz regnū deleri debēt. Salomō igitur pdictū lignū ide sustulit: et i ꝑfūdissimis terre viscerib⁹ illud demergi fecit. ¶Postea ꝓbatica piscina ibidē fcā est: vbi natinei hostias abluebāt: ⁊ nō solū ex desecēsu angeli: sz etiā ex virtute ipsi⁹ ligni tradit ibi fieri et aque cōmotionē et ifirmoz curationē. Appropinquāte vo passione christi pdictū lignū supenatasse phibet. Cum illud aūt inde vidisset ipz acceperūt: ⁊ crucē dño parauerūt. Ipsa aūt crux christi ex ōtuo: generib⁹ lignoz fuisse phibetur. s. palme: cypressi: oline: ⁊ cedri. vñ vsus. Li gna crucis palma: cedr⁹: cypressus: olina. In cruce eni fuit hec ꝯdruplex differētia lignoz: scilz lignuz erectū: lignū trāsuersū: tabula suppposita: et trūcus cui crux erat ifixa. Vel sz Gregoriū turonensē: tabula trāsuersa q fuit sub pedibus xpi. vñ quodlibz hoz potuit cē alicui⁹ pdictoz. ¶Hāc differētiā ligno rū videt apostolus inuere cū dicit. Ut possitz comprehēdere cū oib⁹ sanctis q; sit lōgitudo: lat tudo: sublimitas: ⁊ pfūdū. Que vba ibidē Aug⁹ docto: egregius sic expōit. Idest crucē dñi cui⁹ latitudo dicit i trāsuerso ligno quo extēdunt man⁹. lōgitudo a terra vsq; ad ipsā latitudinē quo a manib⁹ infra totū corp⁹ affligit. altitudo a latitudine vsq; sursum cui adhēt caput. ¶Profūdū vero qō terre ifixū absconditur. Quo signo crucis ois actio humana ⁊ xpiana describit. Bene operari i christo ⁊ ei pseuerante r inherere: sperare celestia: sacramēta nō ꝓphanare. ¶Istud lignū crucis ꝑciosū p ānos. zoo. ⁊ vltra sub terra latuit: sz ab helena matre cōstātini iperatoris hoc modo reptū fuit. In illo tpe congregata ē iurta danubiū fluuiū multitudo innumerabilis barbaroz volēs fluuiū trāsire: et oēs regiōes vsq; ad occidētē suo dño subiugare. Qō vbi cōstātin⁹ iperato: cōperit castra monit: ⁊ cōtra danubiuz secum suo exercitu collocauit. At barbaroz crescēte multitudine: ⁊ iā fluuiū trāseunte: cōstātin⁹ nimio terroze cōcutit: videns q; essent die crastino cuz eo pliū cōmissuri. Sequēti igit nocte ab angelo excitat: ⁊ vt sursū respiciat admonet. Qui in celū aspiciēs vidit signū crucis ex clarissimo lumie factū litteris aureis hunc titulū his scriptū. In hoc signo vinces. Qui celesti visione cōfortat⁹ similitudinez crucis fecit: ⁊ ipsā añ suū exercitū ferri iussit. Irruensq; i hostes ipsos i fugā vertit ⁊ multitudinē maximā iterfecit. Tūc constātin⁹ oēs tēplor pōtifices cōuocauit: ⁊ cui⁹ dei hoc signū cēt diligētius inqsinit. Quib⁹ se nescire dicētib⁹ quidā xpiani aduenerūt: ⁊ ei scē crucis mysteriū ⁊ fidē trinitat⁹ plenius narrauerūt. Qui i xpz tunc pfectē credidit ⁊ ab eusebio papa: vel sz quosdā libros a cesariēsi epo sacrū baptisma suscepit. Sz in hac historia multa ponūtur qb⁹ ꝑdicit historia triptita ⁊ ecclesiastica ⁊ vita sancti siluestri ⁊ gesta pōtificū romanoz. ¶Scōz quosdā nō fuit iste cōstantin⁹ iperato: q a beato siluestro papa fuit baptizat⁹: sicut alīq; historie videtur inuere: sz fuit cōstātin⁹ pater ipsi⁹ cōstātini: sic i aliquib⁹ historijs inuenit. Ille eni cōstātin⁹ alio mō ad fidē venit: sicut in historia sci siluestri legit: nec ab eusebio: sed a siluestro baptizat⁹ fuisse narrat. ¶Mortuo tñ ipso ꝯstātino: cōstātin⁹ memor victorie patrz quā virtute scē crucis habuerat: helenaz matrē suaz hierosolymā p ipsa cruce inuenienda trāsmisit: sicut iferi⁹ est notatū. ¶Historia tñ ecclesiastica hāc virtutiā alit factā narrat. Ait eni q; cuz

maxẽtius romanũ iperiũ inuasisset: ꝙstantin⁹ ipe-
rator iuxta põtẽ i albinũ cũ maxẽtio cõflictur⁹ ad-
uenit. Cũ igit anxi⁹ multũ esset: ⁊ pro sibi mittẽdo
auxilio ad celũ oculos crebro leuaret vidit p sopo-
rẽ ad oriẽtis partẽ in celo signũ crucꝭ fulgore igneo
rutilare: angelosq; astare ⁊ sibi dicẽ. Cõstantine in
hoc vinces. Et vt dr̃ in historia tripartita: dũ ꝙstã
tinus quid esset miraret: christus nocte supueniẽ-
te eidẽ apparuit cũ signo qõ vidit i celo: iussitq; vt
faceret eius signi figuratio: que foret auxiliũ in con-
gressu pelioꝛ. Tũc cõstãtin⁹ letus reddit⁹: ⁊ de vi
ctoria iaꝭ secur⁹: signũ crucis qõ in celo viderat in
sua fronte designat: vexilla militaria in signaculũ
crucis trãsformat: ⁊ i manu dextra aureã crucẽ po-
tat. ¶Post hoc dñm exorauit ne dexterã suã quã si-
gnõ crucis munierat cruore romani sanguinis cru
entari vel maculari permittẽt: sed sine sanguis ef
fusione victoriã sibi de tyrãno pstaret. ¶Maxẽtius
aũt iussit nauib⁹ ad decipulã ꝓpositis fluuiũ sterni:
et suppositis põtibus exequari. Cũ iã autẽ cõstan
tinus ad fluuiũ appꝛopinqret: maxẽtius in occursũ
cũ paucis velocius ei pergit: inbẽs vt ceteri se se-
quant̃. Suiq; oblit⁹ operis: põtem cũ paucis ꝓsce-
dit: ⁊ decipula qua cõstãtinũ decipere voluit ẽ de-
cept⁹: ⁊ in fluuij pfũdũ ẽ demersus. Cõstãtin⁹ ve
ro ab oĩbus vnanimit ẽ suscept⁹. Et sicut legit i q̃-
dam cronica satis auctẽtica cõstãtin⁹ tũc pfecte nõ
credidit: nec tũc sacrũ baptisma suscepit: ꝙ aliquã-
to tẽporis iteriecto visionẽ illã petri ⁊ pauli vidit:
et sacro baptismate per siluestrũ papã renatus: ⁊ a
lepra mũdat⁹: in christũ deinceps pfecte credidit.
Et sic matrẽ suã helenã hierosolymã misit vt cru
cem dñi requireret. Ambrosius tñ i epistola de obi
tu theodosij. ⁊ historia triptita dicũt: q in vltimis
constitutus baptismũ suscepit: baptismũ differẽs:
vt posset in iordanis flumĩe baptizari. ¶Hoc idẽ di
cit ¶Hieronym⁹ in cronica. Certũ ẽ autẽ q sub Sil
uestro papa xp̃ianus effectus est. Vtrũ aũt baptis
mũ distulit: in dubiũ vtitur. Vnde de illa legenda
sãcti siluestri quo ad plura similẽ dubitat̃. ¶Hec
igit̃ historia de inuẽtione crucis: que i ecclesiasticis
historijs inuenit̃: cui etiã cronice cõsonant: videt̃
esse magis auctẽtica: ꝙ illa q̃ per ecclesias recitat̃.
Cõstat enĩ multa ibidẽ esse: que nõ cõsonãt verita
ti: nisi forte quis vellet dicere vt superi⁹ dictus est:
q nõ fuit cõstãtin⁹: sed constãtinus pater eius: qõ
tamẽ multũ auctẽticũ nõ videt̃: ꝭ i qbusdã vltra-
marinis historijs sic legat̃. Cũ autẽ helena hieru-
salez aduenisset: oĩs iudeorũ sapientes qui per to-
tã regionẽ reperti sũt: ad se cõgregari ꝓcepit. ¶Hec
autẽ helena pus stabularia fuerat: ꝙ propter eius
pulchritudinẽ ꝙstãtin⁹ eã sibi cõiũxit: ꝙ q dic⁹ am
brosi⁹ i hec vba. Stabulariã hãc fuisse asserũt: ꝙ cõ
iũcta ẽ cõstãtino seniori: q postea regnũ adept⁹ est.
Bona stabularia q̃ tã diligẽter ꝓsepe dñi requiuit.
Bona stabularia: que illũ stabulariũ nõ ignorauit
qui vulnera curauit a latronib⁹ vulnerati. Bona
stabularia q̃ maluit oĩa estimare stercora: vt chri-
stũ lucrificaret. Ideo illã christus de stercore leua
uit ad regnũ. hec ambrosi⁹. ¶Alij vero asserũt ⁊
in quadã cronica satis auctẽtica legit̃: q ipsa hele
na fuit filia choelis regis britonũ. quã ꝙstãtinus i
britãniã veniẽs cũ esset vnica pr̃i suo duxit vxorẽ.
Vnde insula post mortẽ choel sibi deuenit. hoc et
ipsi britones attestant̃: ꝭ alibi legat̃ q fuit treue-
rẽsis. Iudei igit̃ nimũ formidãtes dicebãt adinicẽ.
Quare putatis q regina nos ad se faciat cõuoca-
ri: Un⁹ ãt ex eis noĩe iudas dixit. Scio enĩ q vult
a nobis discẽ vbinã sit lignũ crucis in quo xp̃s cru
cifix⁹ fuit. videte g⁹ne aliquis sibi ꝙsiteri psumat:
Sinaũt certissime sciat̃ q lex nr̃a euacuabit̃: ⁊ pa
terne traditiões fundit⁹ destruent̃. zache⁹ enĩ au⁹
me⁹ pnũciauit p̃i meo simoni: ⁊ p̃ me⁹ moriẽs di-
xit mihi. Vide fili qũ ingredt̃ crux xp̃i: illã manife-
sta anteq; aliq̃ patiar̃ tormẽta. ¶Nusq; enĩ ex tunc
gẽs iudeoꝝ regnabit: ꝭ illi q crucifixũ adorãt: quia
ipse xp̃s fil⁹ dei erat. cui ego dixi. ¶Dat̃ mi: si vere
patres nr̃i ipsũ esse filiũ dei cognouerũt: cur ipsũ i
crucꝭ patibulũ affixerunt: Et tridit. ¶Monit dñs q
nũq; i ꝙsilio eoꝝ extiti: ꝭ eis sepi⁹ ꝙdixi. Q: vo ipe
pharisẽoꝝ vitia exprobrabat: ipsũ crucifigi fecerũt.
Ipe vo die tertia resurrexit: ⁊ celos videtib⁹ disci
pulis penetrauit. In quẽ stephan⁹ frat̃ tuus credi
dit: quẽ iudeoꝝ vesania lapidauit. Vide ergo fili
ne ipsũ vl discipl̃os ei⁹ audeas blasphemare. ¶Nõ
videt̃ aũt multũ ꝓbabile q p̃ isti⁹ iude tpe passi
nis christi eẽ potuerit: cũ a passione xp̃i vsq; ad hẽ
lenã sub q̃ iudas fuit fluxerit pluscꝫ. ccc. anni. ni
si forte diceret̃ q tũc hoies pluscꝫ modo viuebãt.
dixerũt ergo iudei ad iudã. ¶Nos talia nunq; audi
uimus. Verũtñ si de hoc regĩa q̃sierit: vide ne hoc
sibi aliquaten⁹ cõfitear̃. Cũ ergo illi añ reginã ste
tissent: ⁊ illa iterrogasset eos de loco vbi fuerat do
min⁹ crucifix⁹: ⁊ ipsi locũ nullaten⁹ indicare vellẽt:
iussit eos oĩs igne cremari. At illi oĩs timẽtes tra
diderũt iudã dicẽtes. ¶Die dña insti ⁊ prophete fili
us optime nomĩ legẽ: ⁊ tibi oĩa que q̃sier̃ ab eo idi
cabit. Tũc illa oĩs dimittẽs tenuit iudã solũ. cui di
xit. ¶Mors ⁊ vita tibi ꝓposita sũt: qõ malueris eli-
ge. Ostẽde igit̃ mihi locũ q dicit̃ golgota. vbi fuit
dñs crucifix⁹: vt crucẽ eius inenire possim. ¶Rndit
iudas. quomõ locũ scire valeã: cũ ducẽti anniã ⁊
amplius fluxerint: et nequaq; illo tẽpore natus es-
sem: Cui regina. ¶Der crucifixũ fame te perimã:
nisi mihi dixeris veritatẽ. Ipsũ igitur i puteũ sic-
cũ iussit proĳci: ⁊ ibidẽ famis molestia cruciari. Cũ
ergo ibidẽ sex dieb⁹ sine cibo mãsisset: die septio ex
trahi petit: ⁊ crucẽ se indicaturũ ꝓmittit. Cũ ergo
extract⁹ ad locũ venisset: ⁊ ibidẽ orasset: loc⁹ subito
cõmouẽt: ⁊ fum⁹ aromatũ miri odoris sentitur: ita
vt mirat⁹ iudas ambab⁹ manib⁹ planderet ⁊ dice-
ret. In veritate christe tu es saluator mũdi. Erat
aũt i loco illo sicut i ecclesiastica histõ legit̃: tẽpluꝫ
veneris: qõ Adrian⁹ impator ibidẽ construxerat
vt siquis christianoꝝ in illo loco adorare volui̇s-
set: videretur venerẽ adorare: ⁊ ob hoc infreqũs
⁊ pene oblionĩ datus fuerat locus. ¶Regina au-
tem templum funditus fecit destrui: et locũ mara-
ri. ¶Post hec iudas precingens se viriliter fodere
cepit: et viginti passus fodiens: tres cruces absõ-

ãtas repperit quas ad reginaz ꝓtinus deportauit Cũ ãt crucẽ xpi q crucib⁹ latronũ nescirẽt discerne re: eas i medio ciuitatis posuerũt: ibidẽ gl'iaz dñi ꝓstolãtes. Et ecce cum circa horã nonã qdã inuentis mortuꝰ deferret. Judas feretrum tenuit: ⁊ pmã ⁊ sdaz crucẽ sup corꝑ defũcti apposuit: sz nequaq̃ ille surrexit. Apponẽs aũt ttiã ꝓtinꝰ redijt defunctus ad vitã. In hist'ia aũt ecclĩastica legit̃ q̃ cuz q̃dã mulier ꝑmaria ciuitatis seminuia iaceret. Ma charijꝰ epꝰ hierosolymitanus ꝑmam ⁊ sdaz crucẽ adhibuit: sz nihil ꝓfecit: ttiã vo apposuit: ⁊ mulier aptis oculis: ꝓtinꝰ sanata surrexit. Ambro. vo dicit q discreuit ipsã crucẽ dñi ꝑ titulũ quẽ posuerat ꝓilatꝰ: quẽ titulũ ibidẽ inuenit ⁊ legit. Diabolus ãt i aere vociferabat dicẽs. O Juda qd hic fecisti? Jude meo ꝛria opatꝰ es. Mã ille me suadẽte: fecit ꝑditionẽ: ⁊ tu me renuẽte Jesu inuenisti crucẽ. ꝓper illũ multoꝛ lucratꝰ sũ aias: ꝑ te ꝑdere videoꝛ tã lucratas. ꝓper illũ regnabã i ꝑplo: ꝑ te iã expellar a regno. Verũtamẽ tibi vicẽ repẽdã ⁊ ztra te regẽ aliũ suscitabo: q fidẽ deserẽs crucifixi cũ tormẽtis te negare faciet crucifixũ: qđ qdẽ de iuliano apostata di ctũ videt: qꝛ Judam epz hierosolymis scñ multis tormẽtis affecit et martyrẽ christi fecit. Audiẽs iudas vociferãtẽ diabolũ nihil extimuit: sz constãter diabolo maledixit dicens. Xps te dãnet i abyssum ignis eteꝛn. ꝓdost hoc Judas baptizaꝝ: ⁊ qriacꝰ appellaꝝ: ⁊ hierosolymoꝛ defuncto epo ibidẽ i epz ordinaꝝ. Verũ cũ btã helena clauos dñi nõ hꝫret rogauit epz qriacũ vt ad locũ ꝑgeret ⁊ clauos dñi q̃reret. Qui cũ venisset ⁊ ad dñm ꝑces fudisset ztinuo velut auꝛ claui fulgẽtes in ẽra apparuerũt. Quos ille accipiẽs regine detulit. Illa aũt genua figẽs in ẽrã ⁊ caput iclinãs eos cũ multa reuerẽtia adoꝛauit. Crucis ergo ꝑtem helena detulit filio: ꝑt vo thecis argẽteis ꝛditã reliqt i loco: clauos vo q̃bus dñicũ corꝑ fuerat affixũ portat ad filiũ: ex qb⁹ vt eusebi⁹ cesariẽsis refert: frenos qb⁹ vteret ad bellũ cõposuit: ⁊ ex alijs galeã suã armauit. Nonnulli aũt asserũt: vt Grego. turoñ. clauos q̃tuoꝛ i dñico corꝑe fuisse: ex q̃bus helena duos in freno imperatꝛis posuit: tertiũ i imagine ostãtini q̃ rome supemi net: vbi locauit: ⁊ quartũ i mare adriaticũ qđ vsq̃ tũc fuerat nauigãtiũ voꝛago ꝑiecit: ꝑcipiẽs hoc festũ de iuẽtõe scẽ crucis singulis annis soleñiter celebꝛari. Ambꝛo. vo sic ait. Quesiuit helena clauos dñi ⁊ inuenit ⁊ de vno frenos fieri ꝑcepit: de altero diadema ĩtexuit. Recte clauꝰ i capite corona i vtice ⁊ i manu habena vt sensus ꝑmineat: fides luceat: ptãs regat: ¶ Scñ aũt qriacũ epm iulianus apostata postmodũ iterfecit ex eo q̃ scãz crucẽ inuenit: cũ vbiq̃ signũ crucis destruere niteret. Cũ. n. ꝛ psas ꝑgeret cepit qriacũ iuitare ad sacrificia idoloꝝ. Qđ cũ ille renueret dextrã sibi abscidi fecit dicẽs. Hac manu multas epl̃as scripsit qb⁹ multos a deoꝛ sacrificijs reuocauit: cui dixit qriacꝰ. Multũ mihi canis ĩsesate ꝓfuisti. q: ꝑusq̃ i xpz crederẽ sepius ad synagogas indeoꝛ scribebã epl̃as: vt nullus i xpz crederet: ⁊ ecce nũc scãdalũ mei corꝑis abscidisti. Tũc iulianꝰ plũbũ fecit liq̃ri: ⁊ i os eius ifũdi: deide lectũ ferreũ asserri: ⁊ i eo qriacũ extẽdi ⁊ desubter carbones sal ⁊ adipẽ spargi. Sz cũ qriacus ĩmobilis ꝑmaneret: dixit ei iulianꝰ. Si nõ vis sacrificare dijs saltẽ dic te xpianũ non esse. Qui cũ execrãs recusaret: iussit altã foueã fieri ⁊ serpẽtes venenatos ibidẽ poni: ⁊ quiriacũ in eãdẽ iactari: sz tamẽ serpẽtes ztinuo mortui sũt. Jussitq̃ iulianus qriacum i caldariã oleo feruentissimo plenã mitti. Qui dũ se signãs spõte ĩtrare vellet rogãs dñm vt eũ itex i martyrij lauacro baptizaret ꝛat⁹ iulianꝰ iussit pectus eiꝰ gladio pfoꝛari: ⁊ sic i dño ꝛsũmari ꝑmeruit. ¶ Quãta aũt sit virꝰ crucis i illo fidei notario pz: quẽ qdã magꝰ decepit: ⁊ ad quẽdã locũ i quẽ demones aduocauerat adduxit ꝑmittẽs ei q̃ multis diuitijs abũdaret. Et ecce vidit quẽdã magnũ ethiopẽ sup excelsũ thꝛonũ sedẽtẽ: ⁊ i circuitu ei⁹ alios ethiopes circa eũ cũ lãceis ⁊ fustib⁹ stãtes Tunc ille magũ ꝓdictũ iterrogauit dicẽs: qs est iste puer? Et ille. Dñe seruꝰ nr̃ est. Qui demõ. Si vis me adoꝛare ⁊ seruus meꝰ eẽ ⁊ xpz tuũ negare faciã te sedere i dextera mea. Ille aũt signũ crucis moꝛ edidit: ⁊ se xpi saluatoꝛis fuũ libere eẽ exclamauit Statiq̃ vt crucẽ signũ edidit: oĩs illa demonũ multitudo euanuit. ꝓdost hoc cũ ẽdã vice tẽplũ scẽ sophie ꝓdictꝰ notariꝰ cũ dño suo ĩtrasset: ⁊ añ saluatoꝛis imaginẽ ambo starẽt: vidit dñs suus q̃ ꝓdicta imago sup notariũ oculos fixos hꝫret ⁊ ipz attẽte respiceret: qđ videꝰ dñs ⁊ admirans inuenẽ ex pte dextra stare fecit. Viditq̃ q̃ imago in illã itex ptẽ oculos volusset ⁊ sup notariũ fixos hꝫret. Rursũ q̃ fcẽ ipz ire ex pte sinistra: ⁊ ecce itex imago oculos voluit: ⁊ notariũ vt ꝑus respicere cepit. Tũc admiꝛatꝰ a dño vt sibi dꝫet qd apud deuz meruisset pp qđ sic cũ imago respiceret dixit se nulli⁹ boni cõsciũ eẽ nisi q̃ cũ corã diabolo negare noluisset.

¶ De scõ ioãne ante portã latinã.

i Ioannes aplus ⁊ euangelista dũ epheſi ꝓdicaret a ꝓcõsule capiꝫ ⁊ vt dijs ĩmolet iuitaꝫ. Qđ cũ renueret: i cacerẽ mittiꝫ: ⁊ ad domitianũ iperatoꝛẽ epistola mittiꝫ in q̃ magꝰ sacrileg⁹ ⁊ deorũ cõtẽptoꝛ ⁊ crucifixi cultoꝛ noiaꝫ. Jussu igitur domitiani romã deduciꝫ. ⁊ deducto oĩs capilli ꝑ derisione a capite ꝓcidunt: ac añ portã vrbis q̃ latina diciꝫ in doliũ feruẽtis olei igne desup candẽte mitti iubeꝫ. Nullũ tñ ibidẽ dolorẽ sensit: sz pemꝰ illesus eximit. In illo igiꝫ loco ecclĩa a xpianis fabꝛicaꝫ ⁊ dies illa tãq̃ dies sui martyrij solẽnizaꝫ. Cũ ergo nec sic a ꝓdicatõe xpi cessaret iussu domitiani i pathmos ĩsulã relegaꝫ est. Nec tñ impatoꝛes romani aplos pseq̃bãtur: qꝛ xpz ꝓdicabãt: cũ ipsi nullũ deũ respuerẽt: sz qꝛ ipz sine senatus auctoꝛitate deificatũ giebãt: qđ ipi de neminẽ fieri ꝓhibuerãt Tñ legiꝫ i hist'ia ecclĩastica: q̃ cũ pilatus q̃dã vice ad tiberiũ epl̃as de xpo misisset ⁊ ipse tiberius eius fidẽ a romanis recipi assentiret senatus oĩno respuit ex eo q̃ sine sui auctoꝛitate ds vocatꝰ fuit.

¶ Alia cã est q̃ legiꝫ in q̃dam chꝛonica ex eo q̃ romanis ꝑus nõ apparuerat. ¶ Alia cã est ex eo q̃ oĩz deoꝛ cultũ cui romani iseruiebãt euacuabat.

¶ Alia cā ē ex eo q̄ mūdi despectū p̄dicabat: ⁊ romani auari ⁊ ābitiosi erant. Xp̄s etiā hoc fieri non p̄misit ne hoc humane potētie ascriberēt. Alia cā secūdū magistrū Jo. beleth. ⁊re ip̄atores ⁊ senat⁹ xp̄m ⁊ apostolos p̄seq̄bant erat: q̄ videbāt eis ōs nimis sup̄b⁹ ⁊ iuidus: eo q̄ cōsortē hr̄e nō dignarēt. ¶ Alia cā ē quā oro. refert: q̄ senat⁹ idigne tulit q̄ pilat⁹ ad tyberiū ⁊ nō ad senatū de xp̄i miraculis litteras destinauit: ⁊ iō cl⁹ cōsecratōez iter deos fieri noluit. Vñ irat⁹ tiberius multos de senatorib⁹ occidit: ⁊ quosdaz exilio dānauit. Mater āt ip̄si⁹ bti ioānis audiēs filiū rome detineri mīna ꝑ passiōe p̄mota romā ad eū visitandū accessit. Sz dū veniss̄z: ⁊ ip̄m i exiliū relegatū audisset ideoq̄ redire i cāpania ciuitate verulana migrauit ad xp̄z. Cuius corp⁹ in quodā ſpecu sepultū multo tpe latuit: sz postmodū a filio suo iacobo reuelatum fuit. Ob̄ qdē multo odore redolēs ac miraculis multis refulgēs ad p̄dcaz citatē cū mlto honore trāslatū ē.

LEtanie in āno bis fiūt. s. i festo sci marci q̄ dr̄ letania maior: ⁊ trib⁹ diebꝰ añ ascēsionē dñi q̄ dr̄ minor. Et iterp̄tat letania supplicatio vel rogatio. ¶Prima igit̄ letania triplr̄ vocat̄. ¶Primo letania maior. Scōdo dr̄ p̄cessio septiformis. Tertio dr̄ cruces nigre. ¶ Dicit̄ āt letania maior pp tres cās. s. rōne illi⁹ a quo instituta ē. s. a magno Gregorio papa vrbis rome: rōne loci i quo ist̄ituta ē: q̄ rome q̄ ē dña ⁊ caput mūdi ex eo q̄ ibi ē corp⁹ principis ap̄lor⁹ ⁊ apostolica sedes. ¶Rōne cāe. p q̄ ist̄ituta est q̄: ꝑ magno ⁊ grauissimo morbo. Romani. n. cū in q̄dragesima cōtinēter viriss̄et ⁊ i pasca corp⁹ dñi recipent postmodū confessatōib⁹ ludis ⁊ luxurie frena laxabāt. Jōq̄z de⁹ ꝓuocat⁹ pestē maximā i eos misit: quā iguinariā vocāt. i. apostema siue iflaturā i iguine. Tā ſeua āt illa pest̄z fuit: vt hoies i via: i mēsa: i ludis: i collogiis: subito morerēt: ita q̄ cū aliq̄s: vt dr̄ sternutabat sepe cū ipa sternutatiōe spm̄ exalabat. Vñ cū aliq̄s aliquē sternutātē audiebat. statī ꝙ accurrēs de⁹ te adiuuet acclamabat. Et abide: vt dicūt: adhuc hec cōsuetudo fuat: vt cū aliquē sternutātē audim⁹: ds te adiuuet acclamam⁹. ¶Rursus vt ferē cū aliq̄s ostabat freq̄nter cōtinuo ⁊ subito spm̄ emittebat. vñ cum aliq̄s se velle ostare sentiebat cōtinuo signū crucis sibi ip̄rimere festinabat: ⁊ hec cōsuetudo filr̄ vsq̄z mō seruat̄. ¶Hec aūt pest̄z q̄lit̄ ortū būerit i vita sci Gregorij repit̄. Scōdo dr̄ processio septiformis ex eo q̄. b. Grego. p̄cessiones ēs tūc faciebat p septē ordines disponebat. ¶Ilā i p̄mo ordine erat ois cler⁹. In scōdo oēs clerici ⁊ religiosi: i. 3°. scimoniales. in. 4°. oēs ifātes. i 5°. oēs laici. in 6°. oēs vidue ⁊ otinētes. in 7°. oēs cōiugate. Sz qd̄ mō nō possum⁹ i numero ꝑsonar̄ supplemus i numero letaniar̄: q̄ septies dici debēt anteq̄z ist̄a signia deponant̄. Tertio dicunt̄ cruces nigre q̄m i signū meroris ex tāta strage hoium ⁊ i signū penitētie hoies nigris vestibus idūebāt. Et forte ꝓpter eād̄ cāz cruces ⁊ altaria saccis cl⁹ cinis velabāt. ¶Hoies ēt fideles vestes penitētiales debēt assumere. ¶Alia aūt dr̄ letania minor q̄ fit trib⁹ diebꝰ añ ascēsionē: quā. b. Adamertus ep̄s viēnēsis tpe Leonis ip̄atoris q̄ cepit āno dñi. 458. añ ist̄itutōez ꝑme ist̄ituit: q̄ dr̄ letania minor: rogatōes ⁊ p̄cessio. Dicit̄ āt letania minor ad differētiā ꝑme: q̄. s. ist̄ituta ē a minori eō i minori loco ⁊ pro minori morbo. Causa āt ist̄itutionis hui⁹ hec fuit. Tūc. n. apud viēnā freq̄ntes ⁊ maximi terremot⁹ fiebāt q̄ domos ⁊ eccl'ias pl'imas subuertebāt: nocturni sonit⁹ ⁊ clamores sepe audiebanꝰ: tūc etiam aliud tribile accidit: q̄: i die pasche ignis ō celo ce cidit ⁊ regis palatiū cōcremauit. Aliud isup mirabili⁹ fiebat. Sicut. n. demones porcos ītrauerunt sic p̄missione dei pp peccata hoiuz lupos ⁊ alias feras ītrabāt. ⁊ nullos verētes nō solū p vias sz ꝑ ciuitatē publice discurrebāt ⁊ passiz pueros ⁊ senes viros ⁊ femīnas deuorabāt. Cū igit̄ tā dolorosi casus quotidie fierēt: p̄dict⁹ ep̄s triduanū ieiunīū idixit: letanias ist̄ituit: ⁊ sic p̄dicta tribulatio cōgenit. Deide statutū ē ab eccl'ia ⁊ firmatū vt hec letania vlr̄ obseruet̄. ¶ Dicit̄ etiā rogatōes: q̄ tūc oium scōr̄ suffragia iploram⁹. Et merito talis obseruātia bis dieb⁹ ꝙ̄anda ē: ⁊ rogatōib⁹ scōr̄ ⁊ ieiunijs bis dieb⁹ ist̄ēdū multiplici rōne. ¶Primo vt deus bella pacificet q̄ i ꝙ̄ freq̄nti⁹ cōcitant̄. Scōdo vt teneros adhuc fruct⁹ tre ꝙ̄uādo multiplicet. Tertio vt mot⁹ carnales q̄ hoc tpe magꝭ furūt i se q̄z magis mortificet. In vere. n. sāgnis magꝭ fernet illiciti mot⁹ magꝭ pullulāt. Quarto vt ad receptōz sci spūs se q̄z magꝭ habilitet. nam ꝑ ieiunīū hō magꝭ habilitat̄. ⁊ p rogatōes dignior reddit̄. Duas alias rōes assignat magr̄ Guilelm⁹ altisiodorēn. ¶Prima vt sic xp̄o ascēdēte ⁊ dicēte: petite ⁊ accipiet̄ ꝙ fidēti⁹ petat eccl'ia. Scōdo q̄: eccl'ia ieiunat ⁊ orat parū habeat de carne p ipi⁹ carnis maceratōez. Et acgrat sibi alas p orationez. q̄: oratio est ala anime q̄ volat i celū: vt sic xp̄m ascēdēte libere possit assequ: q̄ ascendit pādēs iter ante nos ⁊ volauit sup pennas vētor. Auis. n. q̄ multū abūdat i carne ⁊ pauc i plumis bñ volare nō pōt sicut pz i struthe. Dicitur etiā ꝓcessio: q̄ tūc eccl'ia facit gñalem ꝓcessionē.

¶ In hac aūt ꝓcessiōe crux deferr̄: campane pulsanꝰ: vexillū portat̄. Draco qdā cū igēti cauda i q̄busdā eccl'ijs baiulat̄ ⁊ oīuz sanctor̄ singulariter patrocinia iploranꝰ. Jō aūt ibidē crucē deferimus ⁊ cāpanas pulsam⁹: vt demones territi fugiāt. ¶Ilā sicut rex i suo exercitu hz ¶signia regalia. s. tubas ⁊ vexilla: sic xp̄us rex eccl'iaꝰ in sua ecclesia militante hz cāpanas ꝑ tubis ⁊ cruces ꝑ vexillis. Et sicut aliq̄s tyrānus valde timeret: q̄ aliem⁹ regis potēt⁹ ⁊ sibi inimici tubas i sua terra audiret: ⁊ vexilla videret sic demones qui sunt in isto aere caliginoso vehementer metuūt: q̄n tubas xp̄i. s. cāpanas pulsari sentiunt: et vexilla idest cruces conspiciunt. Et ista dicitur esse ratio quare eccl'ia campanas consuenit pulsare quando tempestates concitari videt: vt scilicet demones qui hoc faciunt tubas eterni regis audiant et sic territi fugiant ⁊ a tempestatis concitatione quiescant. Licet alia ratio sit: quia campane tunc fideles admonent et prouocant vt pro instanti periculo orationi insistant.

Aliud ēt vexillū eterni regis ē ipsa crux secūdū illud. Vexilla regis pdeūt &c. Qđ qdē vexillū demones valde timēt ꝛ q dicit chrisо. Ubicūq; i qt demōes signū diuicū viderit fugiūt timētes baculum quo plagā acceperūt. Et hec ē ratio quare i qbusdā ecclesijs tpe tēpestatis crux de eccl'ia extrahit ꝛ tēpestati opponit: vt. s. demones vexillū sūmi regis videāt: ꝛ territi fugiāt. Jō igit crux i pcessione defert ꝛ cāpane pulsant vt demones in tpo aere existētes territi fugiāt ꝛ a nra infestatiōe desistant. Vexillū aūt ibidē defert pp repzesentādā victoriā resurrectiōis ꝛ victoriā ascensiōis xpi q cū magna pdā celos ascēdit. Cū p aerē vexillū incedēs ē xps i celū ascēdēs. Et sicut vexillū qđ i pcessiōe defert multitudo fideliū segit: sic xpz ascēdētē magna scōz collectio comitat: cant aūt q ibi fiūt significāt cantus ꝛ laudes angelōz q xpo ascēdēti obuiauerunt ꝛ ipm cū sua societate vsq; i celū cū mltis laudib pduxerūt. In qbusdā aūt eccl'ijs ꝛ maxie i eccl'ijs gallicanis cōsuetudo habet: q draco qdā cū longa cauda ꝛ inflata: plena. s. palea vel aliquo tali duob dieb pmis āte crucē: ꝛ tertio cū cauda vacua post crucē defert. Jder quod significat q i prio die ante legē ꝛ i secūdo sub lege diabolus i hoc mūdo regnauit. In tertio aūt die. s. gre p passionē xpi ō suo regno expulsus fuit. Rursus i ipa pcessione oium scōz singularit patrocinia postulam. Quare aūt tūc scōs rogam plures cause sūt sup assignate. Sunt aūt alie cause generales ppter quas deus ordinauit: vt scōs crem. s. pp nostrā iopiā. sancto rū gloriā. ꝛ dei reuerentiā. Bācti. n. vota supplicā tiū scire possunt: q i illo eterno speculo itelligitur quantū vel illis ptinet ad gaudiū: vel nobis ad auxiliū. Jprima ergo rō est pp nram inopiaz: ꝛ hoc vt ppter inopiā quaz hēmus in merendo: vt vbi nra nō suppetunt merita patrocinent aliena. Vel pp inopiā quā hēmus i gtēplādo: vt q nō possum sūmā lucē aspicere i sc: saltē i; scis aspicere valeam. Vel ppter iopiā quā habem i amādo: qa plerūq; impfect homo magis sentit se affici circa vnū scm q; etiā circa deū. Secunda ratio est pp scōz gloriā Vult. n. de vt sanctos inuocem: vt dū p eoz suffragia qđ petim impetrem ipsos magnificem ꝛ glorificādo collaudem. Tertia ratio ē pp dei reuerētiā: vt peccator q deū offēdit: q; si non audeat ipsū i ppria psona adire: sz amicoz possit patrocinia implorare. In huiusmōi autē letanijs cēt illud ageliū cāticū frequētandū. Scē de: scē fortis: scē imortalis miserere nobis. Refert. n. Jo. dama. libro tertio. q cū apd cōstātinopoli pp quādā tribulationē letanie fierēt: qdā puer de medio populi i celū ē rapt: ꝛ istud cāticū ibidē edoct. Deīde ad populū redīs illud ageliū canticū i cōspectu populi decantauit: ꝛ mox ois tribulatio cessauit. In calcedonēsi quoq; synodo fuit istud canticū approbatū ꝛ concludit ita Dama. Hos āt dicim q per istud canticū demones recedāt. Huius ergo cāntici laus ꝛ auctoritas ex quatuor colligit. Jprimo ex eo q angelus illud edocuit. Secundo ex eo q ad eius prolationem illa tribulatio conquieuit. Tertio ex eo q calcedonensis synodus illud approbauit. Quarto ex eo q demones illud timēt.

¶ De ascensione domini nostri.

a Ascensio domini quadragesimo die a resurrectione facta est. Circa quam ascēsionē septem per ordinem cōsiderāda sunt. Jprimo vnde ascendit. 2° quare nō statim post resurrectionē ascendit: sz tot dies expectauit. 3° qualiter ascendit. 4° cum qbus ascēdit. 5° quo merito ascēdit. 6° quo ascēdit. 7° q're ascendit. ¶ Circa pmū notandū: qm de monte oliueti versus bethaniā celos ascendit. q mons secūdū aliā translationē dicit mons triū luminuz Jstā de nocte ex parte occidētis illuminabat igne tēpli q: erat ignis iugis i altari: mane ex pte orientis primo excipiebat radios solis anteq; illuminaret ciuitatem. Habebat isuper in se copiā olei qđ est fomentuz luminis. ꝛ iō dicit mons triū luminū. in hūc igit montē xps discipulos ire pcepit. nā i ipsa die ascēsiōis bis apparuit semel vndecī aplis comedētib i cenaculo. Dēs qdē tā apostoli q; alij discipuli nec nō ꝛ mulieres habitabāt i illa pte hierusalē q dicebat mello. s. i mōte syon vbi dauid cōstruxerat sibi palatiū: ꝛ erat ibi illud cenaculū grāde stratū i quo dns pcepit sibi parari pascha: ꝛ i illo cenaculo tūc vndecī aplī habitabāt. Ceteri aūt discipuli ꝛ mulieres habitabāt circumq; p diuersa hospitia. Dū igit i illo cenaculo comederent: dns eis apparuit: ꝛ incredulitatē illoz exprobrauit. Et cū comedissz cū eis: ꝛ pcepisset vt i mōtē olieti vsus betaniā irēt: ibidē eis iterū apparuit: ac idiscrete q'rētib respōdit: ꝛ eleuatis manib eis bñdixit ꝛ ide corā eis i celū ascendit. De loco aūt ascēsiōis dicit simplicī eps hierosolymitan: ꝛ hr in glosa. q: cū ibi postea edificata cēt eccl'ia loc illic i quo institerunt vestigia xpi ascēdētis nūq; potuit sterni pauimēto imo resiliebant marmora i ora collocantiū: calcati ēt pluerisa dño hoc dicit cē documētū q vestigia impssa cernunt ꝛ eandē adhuc spēm velut pssis vestigijs terra custodit. ¶ Circa secz q're. s. nō statiz ascēdit vt resurrexit sz p q̄draginta dies expectare voluit. Jlotādū q hoc fecit ppter tres ratiōes. Jprio ppter resurrectōis certificationē. Difficili. n. erat pbare vitatē resurrectiōis q; passiōis: q; a prima die vsq; ad tertiā dīc vere poterat pbari passio. Sz ad verā resurrectionē probādā plures regrebant: ꝛ iō magis tps regrebat i ter resurrectionē ꝛ ascensionē q; iter passionē ꝛ resurrectionē. de hoc sic dic leo papa i smone d ascēsione. Quadragenari hodie diez xplet cē numerus sacratissima ordiatiōe dispositꝰ: ꝛ ad vtilitatē nre eruditiōis ipensus: vt dū a dño in hoc spatio mora psentie corporalis extēdit fides resurrectionis documētū necessarijs munirē. Bras agam diuine dispensatiōi ꝛ scōz patz necessarie tarditati. Dubitatū ē ab illis ne dubitaretur a nobis. Sed do pp apostoloz cōsolationē. Qz enim z solatiōes diuine supabūdāt tribulatiōib ꝛ tps passionis fuit tps tribulatiōis apostoloz: iō plēs debuerūt esse dies isti q; illi. Tertio pp mystica significationē vt

p hoc dare ꝫ itelligi ꝙ ꝫsolatiões diuine cõparant ad tribulatiões sic ānus ad diē: dies ad hora: hora ad momentū. ꝙ enī ꝫparent sicut annꝰ ad diē: ps p illud qđ legit Esa. 41. ꝓdicare annū placabilem dño ⁊ diē vltois deo nr̄o: Ecce p die tribulatiōis reddit annū cōsolationis. ꝙ ät ꝫparent sicut dies ad horā ps p hoc ꝙ dns. 40. horis mortuus iacuit qđ fuit tribulatōis: ⁊ p. 40. dies resurgēs discipulis apparuit: qđ fuit ꝫsolatōis. vñ glo. 40. horis mortuus fuerat ꝓpter hoc. 40. dieb⁹ se viuere ꝓfitebatur. Qđ vo ꝫparent sicut hora ad momētū īmutatur Esa. 54. In momento īdignatōis abscondi faciē meā: ⁊c. ¶ Circa tertiū: qlīt. s. ascendit notādū ꝙ ascēdit ꝑmo potenter q: ꝓꝑijs viribꝰ. Esa. 63. Quis est iste q venit de edō. ⁊c. gradiēs in multitudine virtutis sue. Itē Jo. Nemo ascēdit in celū. s. ꝓꝑia virtute: nisi q descēdit de celo filiꝰ hoīs q est i celo. Licet. n. ꝙi in quodā globo nubis ascēderit: hoc tñ non fecit ꝙ nubis ministerio īdigeret: sz vt p hoc oñderet ꝙ oīs creatura parata ē obseq̄ creatori suo. Ipse. n. potentia deitatis sue ascēdit. Et i hoc notat dīa ꝫz ꝙ dr̄ i hist̄oria scholastica. Mā Enoch trāslatꝰ est. Melias subuectus ē: sz Jesus ꝓꝑia virtute ascēdit. ꝑim⁹ ꝫz Gregoriū: p coitū gñat⁹ ⁊ generās. Secōs generatꝰ: sz non generans Tertiꝰ nō generatꝰ nec generās. ¶ Secō ascendit patēter: q: videntibꝰ discipulis. vñ dicit. Videntib⁹ illis elevatꝰ ē. Itē Joā. xvj. Vado ad eū qui misit me: ⁊ nemo ex vob⁹ interrogat me quo vadis. glo. Ita palā ascēdit: vt nemo interroget qđ visu corporali fieri cernit. Jō. n. illis videntib⁹ ascēdere voluit: vt ipsi testes ascēsiōis existerēt: naturā humanā i celū ferri gauderēt: ⁊ ipsū seq̄ desiderarent ¶ Tertio letant̄: qz iubilātib⁹ angelis ps. ascendit deus i iubilatiōe. Augustin⁹. Ascendente xpo patet omne celū: astra mirant̄: plaudūt agmina: tube sonāt: ⁊ letis se miscent blāda modulamina chorīs. ¶ Quarto velociter. ps. Exultauit vt gigas ad cur. viam. Valde enim velociter ascendit quādo tantū spaciū quasi in momēto pcurrit. Refert enim rabi moyses maxim⁹ philosoph⁹: ꝙ quodlibet celū cuiuslibet planete habet i spissitudie viā quingentorū annorū: idest spatium tantū quantū posset aliꝙs ire de via plana in qngentis ānis. Et distantia iter celum ⁊ celū est similit̄: vt dicit: via qngentoz annorum. Et ideo cū sint septē celi crūt scdm ipsum ꝙ centro terre vsqz ad concauū celi saturni: quod ē celū septimū via. 7700. annorū idest tantū spaciū qđtū de via plana aliquis iret i septē milia ⁊ septē centū annis si tantū vueret: ita ꝙ q libet annus cōponat ex. 365. dieb⁹: ⁊ iter cuiuslibz diei sit quadraginta miliaria: ⁊ qlibet miliare sit duoꝝ miliū passiū siue cubitoz. hec rabbi moyses Utrū aūt hoc verū sit deus scit. Manc. n. mensuratiōnē ille nouit q oia fecit i numero pōdere ⁊ mēsura. Iste igit̄ fuit magnus saltus quem fecit xps de terra. s. in celū. Et de hoc saltu ⁊ qbusdā aliꝰ saltib⁹ xpi sic dicit Ambro. Saltu quodā xps venit i hūc mūdū: apud patrē erat. ⁊ i vginē venit ⁊ ex virgine in presepe translilit: descendit in iordanē: ascēdit i crucem descendit i tumulum: surrexit e tumulo: ⁊ sedet ad patris dextrā. ¶ Circa quartū cum qbus. s. ascēdit: notādū ꝙ ascēdit cuꝫ magna ꝑda hoīum ⁊ magna multitudie angeloz. Qz enīz cum magna ꝑda hominū ascēdit patet p illd qđ dr̄ i ps Ascendisti in altū: cepisti captiuitatē. ⁊c. Qz autem ascendit cuꝫ multitudie angeloz patet p illas iterrogatiões qs xpo ascēdente minores āgeli fecerūt maioribꝰ vt habet Esa. 63°. Quis ē iste q venit de edom tinctis vestib⁹ de bosra: vbi dicit glo. ꝙ q dā angeli nō plene cognoscētes mysteriū icarnatiōis: passiōis ⁊ resurrectiōis videtes ascendere ad celos dñz cū multitudie angeloz ⁊ scōz hominum ꝓꝑa virtute ipsū icarnatiōis ⁊ passiōis mysteriū admirant̄: ⁊ angelis comitātib⁹ dñz dicūt. Quis ē iste q venit. ⁊c. Et i ps. Quis ē iste rex glorie? Dionysius aut̄ i lib. angelice hierar. c. 7. īnuare videt: ꝙ dū xps ascenderet tres qstiões ab angelis facte sunt. Prima fecerūt maiores angeli admirācē sibijspis. Secūda fecerūt ipsi maiores xpo ascēdēti. Tertiā fecerūt minores maioribꝰ. Querūt igitur iter se maiores dicētes. Quis ē iste q venit de edom tinctis. ⁊c. ⁊c. edō sāguine? iterpretat. Bosra minuta. qsi dicāt. Quis ē iste q venit de mūdo sanguineo p petīm ⁊ minuto p malitiā cōtra deū? Vel q venit de mūdo sāguineo ⁊ iferno minuto? rīdit dns. Ego q loquor iustitiā. ⁊c. Dionys⁹. pōit talem litterā. Ego. n. dicit disputo iustitiā ⁊ iudiciū salutaris. In redēptiōe hūani generis fuit iustitia: inquātū. s. factor creaturā suā a dño alieno reduxit. ⁊ fuit iudiciū īquātū diabolū ingasōre alieni iuris ab eo quē possidebat hominē potenē eiecit. Sz secundū hoc facit Dionysi⁹ qstionē. Cū. n. ipsi superiores āgeli sint do, primi: ⁊ īmediate a dño illuminēt: qr̄ abiuicē qrūt qsi, abinuicē discere cupientes? Sed sic soluit ipe ⁊ ꝫmētator expōit. In eo ꝙ iterrogāt significāt se sciētiā appetere. in eo aut̄ ꝙ inter se ꝫferūt: dmōstrāt ꝙ diuinā i se ꝓcessionē nō audēt puenire. apud se ergo prio iterrogare deliberār: ne forte illuminatiōnē que ipis a dō fit nimis festina iterrogatiōe pueniāt. Secūda qō ē quā fecerūt ipi supni āgeli ad xpm dicētes. Quare ergo rubr̄ ē īdumentū tuū: ⁊ vestimēta tua sicut calcātiū i torculari? dns dr̄ habuisse īdumētū. i. corꝰ suū rubr̄ idest sāguie cruētatū: ex eo ꝙ adhuc dū ascēderet i corpore suo cicatrices habebat. Voluit. n. cicatrices i corpore suo ꝓuare scām ꝙ dicit Beda. s. de causis. ait. n. sic. Cicatrices dns ꝓuauit: ⁊ i iudicio ꝓuaturus ē: vt fidē resurrectiōis astruat: vt p hominib⁹ supplicādo eas patri repsentet: vt boni qz misericorditer sint redēpti videant: vt reprobi qz iuste sint dānati recognoscant: vt ꝓpetue victorie sue certū triūphū deferat. huic ergo qstiōi dns sic respōdet. Torcular calcaui solus ⁊ ō gēt̄ nō ē vir mecū. Et pōt vocari torcular crux i q tāq̄ i ꝓlio sic pssus ē vt ēt sāguis sic effūderet. Vel torcular vocat diabolū q hūanū gen⁹ sic fumb⁹ peccato: uz inuoluit ⁊ strinxit: vt quicquid in eis spirituale erat exprimeret ⁊ solum vinaria remanerent: sed noster bellator torcular calcauit: vincula peccatorū

dirupit: ⁊ ī celū ascēdēs postmodū tabernā celi ape
ruit: ⁊ vinū sci spūs effudit. Tertia q̄stio ē quā fe
cerūt minores āgeli maioribꝰ dicētes. Quis ē iste
rex glie: qbꝰ illi rndērūt. Dns ytutū ipe ē rex glie.
De hac āgelor q̄stiōe: ⁊ alior cōuenienti rnsione sic
dicit Augꝰ. Scificat diuino comitatu ūnēsus aer.
⁊ ois illa volitās p aera demonū turba xpo ascen
dēte trāsfugit: qbꝰ accurrētes āgeli qs eēt sciscitāt
dicētes. qs ē iste rex glie: qbꝰ alij rndētes direrūt.
Dic ē ille cādidꝰ ⁊ rosē: hic ē ille q nō hz spēz neq
decorē: ifirmꝰ ī ligno: fortꝫ ī spolio: vilis ī corpusclo:
amarꝰ ī plio: fecꝰ ī morte: pulcher ī resurrectione:
cādidꝰ ex ỳgie: rubicūdꝰ ī cruce: fuscꝰ ī opprobrio:
clarꝰ ī celo. ¶ Circa qntū. quo. s. merito ascendit:
nōndū q̄ triplici merito ascēdit: ꝺ quo sic dic Ie
ronymꝰ. Propt ỳitatē: q illa q̄ p ypheras diu p
miseras adiplesti: ⁊ māsuetudinē: q sic ois p vita
ppli īmolaris: ⁊ iusticiā: nō cū ptāte hz iusticia eri
puisti hoiez: ⁊ deducet te mirablr dextera tua: po
tētia siue ỳr deducet te: hoc ē i celū. ¶ Circa 6m
quo. s. ascēdit: notādū q̄ sup oēs celos ascēdit: hz q
dr ad ephe. 4. Qui descēdit ipe ē: ⁊ q ascēdit super
oēs celos vt adiplēt oia. Sup oēs celos dic. q̄ plu
res sūt celi sup quos ipe ascēdit. Est. n. celuz māle:
rōnale: itellectuale: ⁊ supsubāle. Celū māle multi
plex ē. s. celū aereū ⁊ ethereū olīpiū: igneū: sidereū
cristallinū: ⁊ empyreū. Celū āt rōale ē hō iust q dr
celū rōne habitatiōis diuine: q̄ sicut celū ē sedes
⁊ habitatio ꝺi scdm q̄ dr Isa. 61. Celū mihi sedes
est. sic anima iusti: vt dr in sapia. aia iusti sedes est
sapie. Rōne quersatōis sācte: q̄ sci p quersatōem
⁊ desideriū sp habitāt ī celo: sic dicebat apls. Nra
cōuersatio ī celis ē. Rōne opatōis cōtinue: q̄ sicut
celū cōtinue mouet: sic ⁊ sācti p bona opa cōtinue
mouent. Celū itellectuale ē angelus. Angeli. n. di
cunt celū: q̄ ista celi sūt altissimi. Rōne dignitatꝫ
⁊ excellētie. De quaꝝ dignitate ⁊ excellētia. dicit.
Dionysiꝰ ī h°. de diui. no. ca°. 4°. Diuine mētes
sūt sup reliq̄ existētia: ⁊ viuūt sup reliq̄ viuētia: ⁊ ī
telligūt ⁊ cognoscūt sup sensū ⁊ rōnez: ⁊ plusq̄ oia
existētia: pulchrū ⁊ bonū desiderāt ⁊ eo particpāt.
Scdo sūt pulcherrimi rōe nature ⁊ glie. De quoꝝ
pulchritudine dic Dionysiꝰ ī eodē li°. Angelus est
manifestatio occulti luminis: speculū puꝝ clarissi
mū icōtaminatū icoingnatū imaculatū susciptiūs si
fas ē dre pulchritudinē bonifōmis deiformitatis.
Tertio sūt fortissimi rōne ytutꝫ ⁊ potētie: de quoꝝ
fortitudine dic Dama. ī h°. 2°. ca°. 3°. Fortes sūt ⁊
parati ad dei volūtatꝫ erpletōez: ⁊ vbiq̄ cōfestim
ueniunt vbicūq̄ diuinꝰ iusserit nutꝰ. Celuz. n. hz
altitudinē pulchritudinē fortitudinez. De duobus
ꝓmis eccl'iasti. 43. altitudinis firmamētū ⁊c. De. 3°.
Job. 37. Tu fortitan cū illo fabricat es ⁊c. Celū āt
supsubstātiale ē equalitas diuine excellētie. de quo
xps venit. ⁊ vsq̄ ad illd postmodū ascēdit: de quo
dr ī psalmo. A sūmo celo egressio ei⁹ ⁊c. e. vsq̄ ad
f. e. Sup oēs igit hos celos vsq̄ ad ipm celū sup
subāle xps ascēdit. Q. n. ascēdit sup oēs celos mā
les dr p illud qd dr ī psalmo. Elevata ē magnificē
tia tua sup celos ds. Sup oēs. n. celos māles vsq̄
ad ipz celū empyreū ascēdit: nō sic helias q ī curru
igneo ascēdit vsq̄ ad sublunarē regionē: nec eam
trāscendit sz ī paradisū terrestrē trāslatꝰ ē: que adeo
eminet vt ptīgat ad sublunarē regionē nec eā trā
scendit. In hoc ergo celo empyreo xps residet ⁊ ē
spālis ⁊ ppa eius mansio: ⁊ angelor ⁊ alior scōr: ⁊
cōgrue cōuenit hec habitatio his hītatorib⁹. Illud
. n. celū ceteros celos excellit dignitate: prioritate:
situ: ⁊ ambitu. ⁊ iō ē gueniens habitatio xpi q oēs
celos rōnales ⁊ itellectuales trāscendit dignitate:
eternitate: situ ūmutabilitatꝫ et ambitu potestatis.
Similiter ē cōgrua habitatio sanctor. Illud enim
celū ē vniforme: ūmobile luminositatis pfecte: ⁊ ca
pacitatis imēse. Et recte cōgruit angelis et sāctis
q fuerūt vniformes ī opatōe. imobiles ī dilectōe:
luminosi ī fidē sine cognitōe: capaces ī sancti spūs
receptōe. Qd aūt sup oēs celos rōales. i. oēs scōs
ascenderit pz p illud qd dr canti. z. Ecce iste venit
saliens ī montib⁹: transiliēs colles ⁊ vocant mōtes
angeli: colles ỳo viri sancti. Quod ỳo sup oēs ce
los itellectuales. i. angelos ascēderit: pz p illud qd
dr in ps. q ponis nubē ascensū tuū q ambulas sup
pennas ventor. Itē ascēdit sup cherubin ⁊ vola
uit sup pennas ventor. Qd aūt vsq̄ ad celū sup
substātiale. i. ꝺi eqlitatē ascenderit pz p illud qd dr
mar. vlti. Et dns qdē iesus: postq̄z locut ē eis assū
ptus ē ī celū ⁊ sedet a dextris dei. Dextera. n. dei ē
eqlitas ꝺi. Ber. Dño meo singularit a dño ⁊ deū
⁊ datū ē sedere a dextris: glorie ipsi⁹: vtpote ī gl'ia
coeqli ī eēntia cōsubstātionali p gr̄iatōe cōmuni: ī
maiestate nō dispari: eternitate nō posteriori. Vel
pōt dici q xps ī ascēsione sublimis fuit q̄druplici
sublimitate. s. locali remūeratōe ꝓmij cognitiōali
⁊ virtuali. De primo Ephe. 4. Qui descēdit ipe ē,
⁊ q ascendit super omnes celos. De scdo Phil'. z.
Factus obediens ⁊c. vbi dicit Aug. Humilitas
claritatis est meritum: claritas humilitatis est pre
mium. De tertio ps. Ascendit super cherubin. i,
super omnem scientie plenitudinē. De quarto pz:
q̄ ascēdit etiā sup seraphin. collo. 4°. Scire etiaz
supeminentē charitatem xpi. ¶ Circa septimum
ꝺre. s. ascēdit nondū q̄ ascēsiōis sue. 9. sc̄ fructꝰ sine
vtilitates. Nra vtilitas ē hūiliatio amoris diuini.
Joā. 16. Nisi ego abiero paraclitꝰ nō vēiet: vbi dicit
Aug. Si carnalr mihi iheseritꝫ capaces spūs ū eritꝫ
Scda ē maior cognitio dei. Joā. 14. Si diligēt me
gauderetꝫ vtiqz: q̄ vado ad pr̄em ⁊c. vbi dicit Aug.
Ideo subtho formā istā sui in qua pat maior me ē.
vt deū spiritualiter videre possitis. Tertia est me
ritū fidei: de hac sic dicit Leo in sermone de ascē
sione. Tunc ad equalē p̄i filiū eruditio: fides gref
su mentis cepit accedere ⁊ contrectatōe corporee ī
xpo substātie qua pie minor est nō egere. Magna
rū enim hic vigor ē mentiū incōtāter credere: que
corporeo non vident intuitu: ⁊ ibi figere desideriū
quo nequeas inferre conspectū. Augu. de confes.
Exultauit vt gigas ad currendam viam. Ilon. n.
tardauit: sed eucurrit clamans dictis factis: morte:
vita: descensu: ascensu clamās vt redeam⁹ ad eū: ⁊
discessit ab oculis vt redeam⁹ ad cor: ⁊ iueniam⁹ eū,

Quarta ē nr̃a securitas. Jō. n. ascēdit vt nr̃ aduocat⁹ sit apud p̃ez. valde ãt securi cē possum⁹ qñ talē aduocatū apud p̃ez nos hr̃e ꝙsideram⁹. i. Joan. 2°. Aduocatū apud p̃ez hēm⁹ Jesū xp̃m iustū: t ipse est propitiatio pro peccatis nostris. De hac securitate dicit Bernar. Securū accessū habet ꝙ hō apud deū vbi mr̃ añ filiū: t fili⁹ añ p̃ez. Mr̃ oñdit filio pectus t vbera: fili⁹ oñdit p̃i latus t vulnera. Nulla ergo poterit cē repulsa: vbi tot sūt charitat̃ ĩsignia. Quita est nr̃a dignitas. Maxima qdē nr̃a dignitas ē: qñ nā nostra vsq; ad dexterā dei exaltata ē. Uñ t angeli hāc dignitatē i hoib⁹ ꝙsiderantes: deiceps ꝓhibuerunt se adorari ab hoib⁹ sicut dr̃ apoc. 19. Decidi inqt añ pedes ei⁹ vt adorarem eū. t dixit mihi. Uide ne feceris. ꝙseru⁹. n. tu⁹ sū t fratr̃ tuor̃: vbi dicit glo. In veteri lege nō ꝓhibuit se adorari: sz post ascēsionem vidēs sup se exaltari hoīez: ab hoīe timuit adorari. Leo papa i ꝫmone de ascēsione. Hodie nā nr̃e humanitatis vltra cūctas altitudinē ptātū ad dei p̃is ē ꝓuecta ꝙscēsū: vt mirabilior fieret gr̃a dei cū remotis a cōspectu hoīuz q̄ merito reuerētiā sui sentiebat: iudicē fides nō diffideret: spes nō fluctuaret: charitas nō tepe ret. Serta est spei nr̃e soliditas. Hebre. 4. Hūtes ergo pōtificē magnū q celos penetrauit iesum filiū dei teneam⁹ spei nr̃e ꝙfessionē. Itē Hebre. 6. Qui ꝙfugim⁹ ad tenēdā ꝓpositā spem: quā sicut anchorā hēmus aie tutā ac firmā t icedētē vsq; ad iterio ra velaminis: vbi p̃cursor: p nobis itroiuit iesus. De hac itex Leo. x̄pi ascēsio nr̃a ē ꝓuectio: t quo p̃cessit glia capitis eo spes tēdit t corpis. Septima ē vie oñsio. Michee. 2. Ascēdit iter pādēs añ eos Aug. Uia tibi fc̃us ē saluator. surge t ambula: hēs quo: noli pigrescere. Octaua ianue celestis aptio: sicut n. p̃m⁹ Adā aperuit ianuas iferni: sic iesus padisi. Uñ eccl̃a cantat. Tu deuicto mortis aculeo ꝛc. Mona loci ꝓparato. Joā. 14. Vado parare vobis locū. Augn. Dñe para qđ paras. nos. n. tibi paras: t te nob̃ paras qñ locū paras: t tibi i nob̃: t i te nob̃:

¶ De spiritu sancto.

Spūs scūs hodiēna die: vt sacra actuū testat hist. i apl̃os i lignis igneis missus ē. ¶ Circa ei⁹ missionē sine aductū octo ꝙsiderāda sūt. Primo a quo missus est. Scōo quot modis mittit sive missus ē. Tertio quo tpe missus ē. Quarto quotiēs missus ē. Quīto q̄lr missus ē. Sexto i quos missus est. Septimo pp qd missus ē. Octauo p qd missus ē. ¶ Circa ꝑmuz. s. a quo missus ē. Notādū q spūs scūs p̃ misit. t filius misit: t spūs scūs sciēz dedit: t misit. De ꝑmo Joā. 14. Paraclit⁹ ãt spūs scūs quē mittet p̃ i. ꝛc. De scōo Joā. 16. Si aũt abiero mittā eum ad vos Missio. n. i ist̃ iferiorib⁹ hz cōparationē ad summittentē sub triplici hītudine. s. vt ad dātē ēe: t sic mittit radi⁹ a sole: vt ad dātē virtutē: t sic mittitur iaculū a pjectore. vt ad dātē iurisditiōem sive auctoritatē t sic mittit nūcius a p̃ceptore. Scōz hunc triplicē modū missio pōt ꝙuenire spūi sācto. Additur. n. a p̃e t filio tāq; ab eis hūs ēe t virtutē t auctoritatē in opando. Babilonin⁹ spūs scūs sciēm dedit: t misit qđ videt ĩnuari. Joan. 16. cū dicit. Cū ãt venerit ille spūs vitatis. Mā sicut dicit Leo papa i sermone de penthe. beate trinitat̃ icōmutabilis deitas vna ē in subā idiuisa in ope: cōsors i volūtate: par i oipotentia: eq̄lis i gloria. Diuisit aũt sibi opus nr̃e redēptōis mia trinitatis: vt p̃ ꝓpitiaret filius ꝓpitiaret: spūs scūs igniret. Q: n. spūs scūs deus est. iō recte dicit sciēm dare. Hoc aũt q spūs scūs deus sit oñdit Ambrosius in libro de spū scō sic dicēs. Ex quatuo: istis manifesta diuinitatis eius gloria cōprobat. Deus enim esse cognoscit: aut q: sine peccato est: aut q: peccata ꝙdonat aut q: creatura nō est: sz creato: est: aut q: non adorat sz adorat. Et in hoc ostendit quomō beata trinitas se totaliter nobis exhibuit. Pater. n. oia que habuit nobis exhibuit. t sicut dicit Aug. Misit nobis filiū suū in p̃ciū nostre redēptiōis: spiritū sanctū in ꝓuilegiū nostre adoptōis: t sciēm totū reseruat i hereditatē adoptōis. Silr fili⁹ totalr se nob̃ exhibuit: q: sicut dicit Ber. ipe pasto: ipse pascua: ipe redēptio. Dedit enim nobis animā in p̃ciū: sanguinē in potū: t carnē in cibū t deitatē in p̃miū. Similiter t spiritus sanctus totaliter omnia sua dona nobis exhibuit t exhibet: q: sicut dicit. i. co. 12. Alij p spiritū sanctū datur sermo sciētie: alij sermo sapiētie secūdū eundē spiritū: alteri fides in eodē spiritu. Leo papa. Spiritus sanctus inspirato: est fidei: docto: sciētie: fons di'rectōis: signaculū castitatis: t totius causa salutis. ¶ Circa secūdū. f. quot modis mittit sive missus est notandū q spūs sanctus duobus modis mittit. s. visibiliter t inuisibiliter. Inuisibiliter cū mentibus sanctis illabit. Visibiliter cū in aliquo signo visibili demōstratur. de missione visibili dr̃ Joan. 3. Spūs vbi vult spirat: t vocē eius audis: sz nescis vñ veniat aut quo vadat. Nec mir̃ q: sicut dicit Ber. de verbo inuisibili. Per oculos nō intrauit: q: nō est coloratū: sz neq; p aures: q: non sonuit. sz neq; p nares: q: non aeri miscet: sz mēti. nec inficit aerē sz fecit: neq; vero p faucē: q: nō est māsū vel austū: nec tactū corporis: q: illud palpabile non est. Queris igit cū ita sint iuestigabiles vie eius: vñ adesse nouerit. Nēpe ex motu cordis intelleri p̃sentiā eius: t ex fuga vitior̃ aduerti potētiā virtutis eius: t ex discussione sive redargutōe occultor̃ meor̃ admiratus sum ꝓfunditatē sapiētie eius: t ex quātulacūq; emendatione mor̃ meor̃ exptus sum bonitatē māsuetudinis eius: t ex reformatōe t reuocatōe spūs mētis mee ꝑcepi vtcūq; speciē decoris eius. t ex contuitu hor̃ omniū simul expaui multitudinē magnitudinis eius. Hec Ber. Missio aũt visibilis est cū in aliquo signo visibili ostendit. Et notandū q in ꝛntuplici specie visibili spiritus sāctus mōstratus est. Primo in specie colūbe sup Christū baptizatū. Luc. 3. Descēdit spiritus sanctus corporali specie sicut colūba in ipm. Secūdo in specie nubis lucide sup Christū transfiguratum. Math. 16. Adhuc eo loquēte ecce nubes lucida obūbrauit eū. vbi sic dicit glo. Sicut baptizato domino: sic et glorificato mysterium sancte trinitatis ostenditur. spūs scūs

ibi ī colūba: hic ī nube lucida. Tertio in spē flatus. Jo. 20. Insuflauit ⁊ dixit. Accipite spm̄ sanctū ⁊c. Quarto ī spē ignis. Quito ī spē ligne. ⁊ i hac dupli ci spē apparuit hodierna die. Jō aūt ī hac qntupli ci spē rex mōstrat ē: vt deū itelligi q̄ hab rex pro petates opat ī cordib ī gb illabit. Colūba gemi tū p cām hz: felle caret. i. fora minib petre manet. Sic spūs scūs illos quos replet facit p suis pectis geme. Esa. 59. Rugiem ōēs ursi oēs. ⁊ q̄si colūbe meditātes gemem. Ro. 8. Ipe spūs postulat p nobis gemitib ienarrabilib. i. nos postulātes ⁊ geme tes fac. Scdo sine felle amaritudinis ē. Sap. 12. O q̄ bon ⁊ suauis ē dne spūs tu ī nob. Itē ibidē. 7. Vocat suauis benign humān: ex eo q̄ suaues benignos ⁊ humanos faciat: suaues ī fmōe: beni gnos ī cōde: ⁊ humānos ī ope. Tertio ī petre fora mi nib. i. ī xpi vulneribus hitare. Can. 2. Surge ppa amica mea: speciosa mea: colūba mea: ⁊ veni. glo. Foues mihi pullos meos ifusiōe spūs scī. In fora minibus petre. glo. ī xpi vulneribus. Treno. vlti. Spūs oris nr̄i xps dns capt ē i pctis nr̄is. cui di ximꝰ. ī vmbra tua viuem ī gētib: q̄si dicēt. Spūs q̄ ē or nr̄i: qđ os nr̄z ē xps dns q ē os nr̄z ⁊ caro nr̄a fac nos dē xpo. In vmbra tua. s. ī passiōe tua: in q̄ xps fuit tenebrosus ⁊ ōspect viuem p ingē memo riā. Scdo mōstrat ē ī spē nubis. Nubes a tra eleuat. refrigerū pstat: ⁊ pluuiā gnat. Sic spūs sct quos replet a tra eleuat p ptēptū trenoꝝ. Ezec. 8. Eleuauit me spūs iter celū ⁊ terrā ⁊c. Itē eze. p°. Quocūq; ibat spūs illuc eūte spū ⁊ rote parit. cle nabant seq̄ntes cū. spūs. n. vite erat ī rotis. Item grego. gustato spū dispit ois caro. Scdo refrigerū pstat ꝙ icentiua vitioꝝ. vñ ⁊ bñ Marie dictuꝫ est. Spūs scūs supueniet ī te: ⁊ vtus altissimi obū. tibi. i. te ab oi estu vitioꝝ refrigerabit. vñ et spūs scūs vocat aq̄ q̄ hz viz refrigeratiuā. Jo. 7°. Flumia de vētre ei fluēt aq̄ vive. Hoc aūt dixit de spū sancto quē erāt accepturi credētes ī eū. 3° gnat pluuiā la chrimar. ps. flauit spūs ei ⁊ fluxerūt aq̄. s. lachrymar. ¶ 3°. mōstrat ē ī spē flat. Flat leuis calidus ad respirādū necari ē. Sic spūs scūs leuis. i. velox ē ad se diffūdēdū. Oib. n. mobilib mobilior ē. Glo. sup illud. Fact ē repēte de celo son ⁊c. Mesceit tar da molimina sci spūs gra. 2°. calid ē ad iflāmādū. Luc. 12. ignē veni mittē ī terraz: ⁊ qd volo nisi vt ardeat: vñ ⁊ austro vento calido cōparat. canti. 4. Surge aqlo ⁊ veni auster pfla ⁊c. 3° leuis ē ad de mulcēdū. vñ ⁊ ad ei lenitatē ifirmādā vocat noie vnctōis. Jo. 3°. Unctio ei docet nos de oib. noie rotis vñ cātat eccl'ia. Et sui rotis ītima. ⁊c. nomie aure tenuis. 3 Re. 19. Et post ignē sibilus aure te nuis ⁊ ibi dns. 4° necari ē ad respirādū: adeo q̄p pe necari ē q̄ si ad hor̄ subtraheret hō continuo moreret. sic ⁊ ō spū scō itelligēdū ē. ps. Auferes spi ritū eoꝝ: ⁊ deficiēt ⁊ ī pulverē suū reuertēt. Jo. 6°. Spūs ē q̄ vinificat. ¶ 4°. mōstrat ē in spē ignis. ¶ 5° i spē lingue. Quare aūt ī hac die dupilici spē apparuit dicetur ifra. ¶ Circa ītiū. s. quo tpe spūs scūs missus ē: notādū q̄ missus ē q̄nq̄simo die a pa sca. Jō aūt ī die q̄nq̄gesima missus ē: vt deū itelligi q̄n a spū scō ē legis pfectio: eīna remūeratio: ⁊ pec catoꝝ remissio. Legis pfectio. q̄n fm glo. a die agni pimolati q̄nq̄gesimo die data ē lex ī igne. In nouo et testō q̄nq̄gesimo die a pasca xpi descendit spūs ī igne: lex ī mōte synai: spūs ī mōte syon: lex ī sublī mis mōtis loco: spūs dat ī cenaculo. vñ p hoc ifinuat q̄ ipse spūs scūs ē pfectio toti legis: q̄ plenitudo le gis ē dilectio. Scdo ē eīna remuneratio. Ubi glo. Sic ādragita dieb qb p resurrectōez cū discipl's cōuersat ē: pītez eccl'iaz designat: ita q̄nq̄gesim dies quo spūs scūs dat: dnariū eīne remuneratōis exprimit. Tertio pctoꝝ remissio. vñ glo. ibidē. Jō in q̄nq̄gesimo āno idulgētia fiebat ī imbileo: ⁊ p spūm scī pcā remittunt. Et seq̄t ī glo. In spūali iubi leo rei resoluuntur: debita dimittunt: exules ī pa tria reuocāt: hereditas amissa reddit: sui. i. hoies pctō venūdati a iugo fuitutis liberant. Hucusq; glo. Rei mortis solui ⁊ liberāt. Ubi. Ro. 8°. Lex spūs vite ī xpo liberauit me a lege peccati ⁊ mortis. Debita pcoꝝ dimittunt: q̄ charitas opit multi tudinē pctoꝝ. exules ī pīaz reuocant. ps. Spūs tu bon deducet me ī trā rectā. Hereditas amissa reddit. Ro. 8°. Ipse spūs testimoniuz reddit spū nr̄o q̄ sum filij dei: si aūt filij ⁊ heredes. Serui a pctō liberāt. z. co. 4°. Ubi spūs dñi ibi libertas. ¶ Circa q̄rtū. s. quoties aplis missus ē sciēdū ē q̄ scōm glo. trib vicib dat ē. s. añ passionē: post re surrectōez ⁊ post ascēsionē. Primo ad faciēdū mi racula. 2°. ad relaxāduz pctā. Tertio ad cōfirmā dū corda. ¶ Primo q̄n eos ad p̄dicandū misit: ⁊ sup oia demonia: ⁊ vt languores curarēt potestatē dedit eis. Hec. n. miracula p spm̄ scm̄ fūt: ꝙ dr Mathei. 12. Si aūt in spū dei ejicio demonia. ⁊c. Nō tū xps ē vt qcūq; hz spm̄ scm̄ faciat miracula. Q̄n vt grego. ait: miracula hoiez scm̄ nō facūt: q̄z oīdunt: nec qcūq; facit miracula hz spm̄ scm̄: q̄n ⁊ mali asserūt se fecisse miracula dicētes. Die dne. nōne ī noie tuo pphetauim ⁊c. Deus. n. fac mira cula p vūtatē: āgeli p materie habilitatōez: demo nes p vtutes nāles reb ifitas: magi p occultos cō tractus cū dīonib: boni xpiani p publicā iusticiā mali xpiani p signa publice iusticie. ¶ Scdo dit eis spm̄ scm̄ q̄n ī eos isufflauit dicēs. Accipite spm̄ scm̄ quoꝝ remiseritis pecata remittent cis ⁊c. Nō tū pōt qs pctm̄ remittere q̄ztū ad maculā q̄ ē ī aia: aut q̄ztū ad reatū. i. obligatiōez ad penā eternā aut q̄ztū ad dei offensā: q̄ solū ex ifusione gre ⁊ vtute cō tritōis remittunt. Dicit tū sacerdos absolue. tū q: a culpa absolutū eē ifinuat: tū q: penā purgatoriā ī tēpoꝝ alē cōmutat: tū q: de ipa tpali parte relaxat. ¶ Tertio dedit eis hodierna die q̄n eoꝝ corda sic solidata sūt: vt nil tormenta timerent. ps. Spiritu oīs eius ois virtus eoꝝ. Aug. Talis est gratia spūs scī q̄ si tristitiā inuenit dissolvit: si desideriū pniciosū sumit: si trepidationē abijcit. L. eo papa. Sperabat ab aplis spūs scūs: nō vt tūc primū sanctorum habitator esse iciperet: sz vt sacrata sibi pectora ⁊ feruēti accēderet: ⁊ copiosius inundaret: cumulās sua dona nō ichoās: nec ideo nouus ope: q: ditioꝝ largitate. ¶ Circa qntū: q̄liter. s. missus ē. notādū

q̄ missus ē cū sono i linguis ignēis ⁊ ipse ligue apparuerūt sedēdo. Sonus aūt fuit repētin⁹ celestis vehemēs ⁊ replēs. Repētinus q̄ scūs spūs tarda mōlimina nescit. Celestis q̄ celestes efficit. Vehemēs q̄ timorē filialē iducit: vel q̄ eternū veh admit. Vñ vehemēs q̄si veh admēs. Vel q̄ mentez ab oī carnali amore vehit. vñ vehemēs q̄si vehēs mentē. Fuit ⁊ replēs: q̄ spūs scūs oēs aplos replet. vñ actuū. 2°. Repleti sūt oēs ⁊c. triplex aūt est signū plenitudinis: qđ fuit i apostolis. Primū ē nō resonare. vt patet i dolio: qđ cū plenū ē ñ resonat. Job. 7°. Nūqd mugiet bos cū ante psepe plenum steterit? Quasi dicat. Cū psepe cordis plenitudinē hz gre locū nō habet mugitus ipatientie. Hoc signū habuerūt apostoli: q̄ i tribulatōib⁹ p ipatientiā nō resonabāt: imo ibāt gaudētes a cōspectu cōcilij ⁊c. Scōm signū ē nō plus recipe siue satietatē hre. Qñ. n. vas aliquo liquore plenū ē aliud recipe nō pōt. Silr hō satur nō appetit ampli⁹: sic sci qui hūt plenitudinē gre nō possūt recipe aliū liquorem delectatōis terrene. Esa. primo. Plen⁹ sū ⁊ iō holocausta. ⁊c. Silr q̄ gustauerūt celestē suauitatē: iō nō sitiūt terrenaz voluptatē. Aug. Qui biberit de fluuio paradisi cui⁹ vna gutta ē maior oceano: restat vt i eo sitis huius mūdi extincta sit. Hoc signū habuerunt apostoli: q̄ nihil ppium voluerunt hre: sz i cōi oia diuidere. Tertiū signū ē supfluere: vt patet i fluuio iundāte ecclesiastici. 24°. Qui iplet q̄si phison sapientiā. Ad litteram illius fluuij ppium ē effluere: ⁊ circumadiacētia irrigare. Sic apli cepunt effluere: q̄ ceperūt loq̄ varijs linguis vbi dic glo. Ecce signū plenitudinis: plenum vas erupit: ignis i sinu nō pōt occultari. Ceperūt itez circūadiacētia irrigari: vnde petr⁹ stati pdicare cepit: ⁊ tria milia cōuertit. ¶ Scdo missus ē i liguis igneis: circa qđ tria videda sūt. Primo ære iunctus i liguis igneis. Scdo ære i igne poti⁹ q̄s i alio elemēto. Tertio ære i lingua poti⁹ q̄s i alio mēbro. ¶ De primo sciēdū q̄ triplici rōe apparuit i liguis igneis. Primo vt vba ignea pterret. Scdo vt le gē igneā pdicaret. s. legē amoris. De his duobus Bernard⁹. Venit spūs scūs i linguis igneis vt linguis oiuz gētiū vba ignea loq̄rent: ⁊ legē igneā lingue ignee pdicarēt. Tertio vt spūs scūs q̄ ignis ē p eos loq̄ cognosceret. et hoc ne diffideret ⁊ ne alioz cōuersionē sibi attribuerēt ⁊ vt oēs eoz vba tanq̄ dei audirēt. De scdo sciēdū q̄ missus ē in spē ignis multiplici rōne. Prima sumit penes ei⁹ septēplicē grāz. Spirit⁹. n. ad modū ignis alta humiliat. p donuz timoris: emollit dura p donū pietatis: illuminat obscura p sciam: restrīgit fluida p cōsiliū: cōsolidat mollia p fortitudinem. clarificat metalla tollēdo rubiginē p donū itellectus. sursuz tēdit p donuz sapientie. Scda sumit penes eius dignitatez ⁊ excellentiaz. Ignis enim excellit omnia elementa specie ordine ⁊ virtute. Specie ratione pulchritudinis in luce. Ordine ratione sublimitatis in situatione. Virtute ratione vigorositatis i actione. Sic ⁊ spīritus sanctus in his oia excedit. Propter primū dicit spiritus sanctus incoingnat⁹: ppter 2ⁿ qui capiat omnes spiritus intelligibiles: propter tertium habens omnem virtutem. Sapientie. 7°. Tertia sumitur penes eius multitudinis efficaciā hanc rationem assignat Rabanus sic dicēs. Ignis quatuor habet naturas. vrit: purgat: calefacit: ⁊ illuminat. Similiter spiritus exurit peccata: purgat corda: teporem excutit: ignorantias illustrat. Hec rabanus. Exurit peccata. vnde zachari. 14. Per ignem vram eos sicut vritur argentum. Hoc etiā igne vri petebat propheta dicens. vre renes meos ⁊c. Purgat corda. Esai. 4. Si sanguinem hierusalem lauerit de medio eius in spiritu iudicij: ⁊ spiritu ardoris. Teporem excutit. Unde dicitur de illis quos replet spiritus sanctus. Ro. 12. Spiritu feruentes. ⁊c. Item gregorius. In ignem apparuit spirit⁹: quia ab omni corde quod replet teporem frigoris excutit: hoc in desiderio sue eternitatis accendit: ignorātias illustrat. Sap. 9. Sēsum autez tuū qui sciret nisi tu dederis sapientiam ⁊ miseris spirituz sanctum tuum de altissimis. Et 1. Corin. 2°. Nobis autez reuelauit deus p spiritum suū. Quarto sumitur penes ipsius amoris naturam. Amor. n. p ignem habet significari triplici ratione. primo q̄ ignis semp est in motu: sic ⁊ amor spiritus sancti quos replet semp facit esse in motu bone operationis. Unde Gregorius. Nunq̄ ē amor dei ociosus. Operatur. n. magna si est: si autez operari negligit amor non est. Scdo. q̄ ignis inter cetera elementa est maxime formale: ⁊ modicum hz de materia: ⁊ multuz de forma. Sic amor spiritus sancti quos replet facit habere modicum de amore terrenoz ⁊ plurimuz de amore spiritualium: vt iam non carnalia carnaliter: sed potius spiritualia spiritualiter diligant. Distinguit enim Bernar. quatuor modos diligendi scilicet diligere carnem carnaliter. spiritum carnaliter: carnem spiritualiter: ⁊ spirituz spritualiter. Tertio quia ignis habz alta inclinare: sursum tendere: fluuida adunare et congregare. Per hec tria intelligitur triplex vis amoris. Amor enim sicut habetur ex verbis dionysij in libro de diui. no. habet triplicem vim. scilicet inclinatiuam: eleuatiuam ⁊ coordinatiuā. Inclinatiuam quia inclinat superiora inferioribus. Eleuatiuam quia eleuat inferiora superioribus. Coordinatiuam quia coordinat equalia coequalibus. Hec Diony. Hanc enim triplicē vim amoris spiritus sanctus efficit in his quos replet: quia inclinat eos per humilitatem ⁊ sui ꝫtemptū. Eleuat in desiderium supernoruz: ⁊ coordinat inuicez per vniformitatem morum. ¶ De tertio sciendū q̄ apparuit potius in lingua q̄s in alio membro triplici ratione. Lingua enim est membrum igne gehenne inflāmatum difficile ad regendum: et vtile bene rectum. Quia ergo lingua igne infernali inflāmata erat: ideo igne spiritus sancti indigebat. Jaco. 3°. Lingua nostra ignis est ⁊c. Quia difficile regitur: ideo pre ceteris membris gratia spiritus sancti indiget Jaco. 3°. Omnis natura bestiar ⁊c. Quia vtilis valde si bñ regit: iō nece fuit vt spūm scīm rectorem haberet: In lingua etiā apparuit ad

Si tm hebreos pdicatū fuisset: tm ergo fuisset in hebreos dispsare lingz dyffundi. Sed ut primos edificatores tēpli babilonie omnz lingz dispsis: q̄ fuit in altitudo dyffusa ē: sō nostra in toto orbe odm dispsit: Sic primos edificatores ecclie xpi: omnz lingz dispsas: q̄ tm in singulos dispsa ē: dispsas gentes in toto orbe in fide sua coadunaret.

significādū q̄ p̄dicantibus valde necessarius fuit ꝓdicātib⁹.n.necessari⁹ ē:q̄ fac̄ cos log feruenē absq; tepiditate :⁊ ido miss⁹ ē i specie ignis.Ber. Uenit spūs scūs sup discipulos ī liguis igneis:vt v̄ba ignea loq̄rēt ⁊ legē igneā ligue ignee p̄dicarēt cōfidēt absq; pusillanimitate.actum.4°.ꝓpleti sūt oēs spū sc̄o ⁊ cepunt log cū fiducia v̄bum dei ⁊c. ℳultiplicit̄ pp capacitatis auditor diuersitatē:⁊ ido dr̄ actuū.2. q̄ cepunt log varijs liguis Utilit̄ ad edificationē ⁊ vtilitatē. Esa.62. Spūs dñi sup me eo q̄ vnxēit me. ℂ Tertio ipe lingue apparuerūt sedēdo ad significādū q̄ p̄sidētib⁹ necessarius erat .ꝓesidentibus quoq; ⁊ iudicibus necessarius est q̄ confert auctoritatem ad peccatum dimittēdū Joan.20. Accipite spūz sc̄ū quor remiseritis peccata ⁊c Sapiētiā ad iudicādū. Esa. 11. ꝓdonā spū meū sup eū: iudiciū gētib⁹ pferet. ℳāsuetudinē ad supportādū. ℳumeri.11. Dabo eis de spū q̄ i te ē: vt supportent on⁹ ppli tecum. Spūs moysi erat spūs māsuetudis: vt pz numeri 12. Erat moyses māsuetissim⁹ ⁊c. Ornatū scitatis ad ifōrmandū. Job.26. Spūs dñi ornauit celos. 6. Circa sextū ī quo s.missus ē: notādū q̄ missus ē ī discipulos q̄ fuerūt receptacla mūda ⁊ habilia ad susceptionē spūs sc̄i: pp septē que fuerūt ī eis. Ipi.n. prio fuerūt aīo qeti:q̄d notat ī hoc q̄d dr̄. Dū cōplerēt dies pētecostes.i. dies reqetiōis. Illō.n. festū erat ad reqē deputatū. Esa.66. Sup quem 8 requescet spūs me⁹ nisi sup humilē ⁊c.2° dilectiōe vniti q̄d notat in hoc q̄d dicit. Erant oēs pariter. Erat.n.eis cor vnum ⁊ aīa vna. Sic.n. spūs hois nō viuificat mēbra corporis nisi vnita: sic nec spūs scūs mēbra spiritualia. Et sic ignis lignor diuisione extinguit: sic spūs scūs p discordiā ī hoib⁹. Et ideo cātat de apostolis. Inuēit eos concordes caritate ⁊ illustrauit eos iundans diuinitas deitat̄. Tertio loco secreti:q̄d notat ī hoc q̄d dicit. In eodez loco.s.i cenaculo. Osee.2. Ducā cā ī solitudiez:⁊ loquar ad cor ei⁹. Quarto oratione assidui. Uñ pmittit. Erāt pseuerātes vnanimit̄ i oratione. Uñ cantamus de eis. Orātib⁹ aplis deū venisse:q̄ enīz oīo necia sit ad susceptōez spūs sc̄i ondit̄. Sap.7. Invocaui ⁊ venit spūs sapie. Itē Joānis.14. Rogabo pfez meū:⁊ aliū para. da. vo. Quito humilitate p̄diti: quod notat̄ i hoc quod dicit̄ sedētes. ps. Qui emittis fōtes ī cōallib⁹ .idest gratiā spūs sc̄i donat humilib⁹. Et sup quē regescit spūs me⁹ ⁊c Sexto pace cōiuncti q̄d notat̄ i hoc q̄ erant ī hierusalē que iterp̄tat̄ visio pacis. Q̄d autem ad recipiēdū spiritum sanctū par necessaria sit: ostendit dns Joannis.20. cum primo pacem obtulit dices ꝓpax vobis. Deinde statim insufflauit:⁊ dixit.accipite spūm sc̄m. Septio ī cōtēplatione erecti:q̄d notat̄ i hoc q̄ spūs sc̄ūs receperāt in supiori cenaculo vñ dicit glosa ibidē. Qui spūm sc̄m desiderat: carnis domicilium transcendens mentis contemplatione calcat. 7 ℂ Circa septimum propter quid scilicet missus est notandum q̄ missus est propter sex causas q̄ notantur in hac auctoritate. ꝓaraclitus autem spiritus sanctus.⁊c ꝓimo ad consolandum mestos:q̄d notatur cum dicitur. paraclitus: q̄d idem est q̄d consolator. Esa.61. Spiritus dñi mini super me euangelizare pauperibus misit me ⁊ sequitur. Ut ponerē consolationem lugentibus syon. Gregor⁹. Cōsolator spiritus dicitur qui de peccati ppetratione merentibus dum spem venie ꝓparat ab afflictiōe tristitie mentē leuat.2°.ad viuificandū mortuos:q̄ notat̄ cū dicit̄ spirit⁹.q̄ spiritus scūs ē q̄ viuificat. Ezech.37. Ossa arida audite verbū dñi.⁊c .Ecce ego ītrā ī vos spiritū ⁊ viuetis.3° ad sanctificandū īmundos:q̄ notatur cū dicit̄ scūs. Sicut.n. dicit̄ spirit⁹ qui viuificat ita scūs q̄ sanctificat ⁊ mūdat. Uñ sanct⁹ idē est q̄d mūdus.psal̄. Fluminis ipetus.i. inundans ⁊ abundans gratia spiritus sancti letificat ciuitatem dei.i.ecclesiam dei. Et p istud flumen sanctificat tabernaculum suum altissimus.4°. ad confortandū amorem inter discordes ⁊ odiosos:q̄d notatur cū dicitur pater. ꝓpater.n.dicitur eo q̄ naturalit̄ diligit nos. Joānis.13. Ipse enī pater amat vos. Si pater ⁊ nos filij eius ⁊ fratres adinuicem ⁊ iter fratres perfecta amicitia pseuerat.5°.ad saluandū iustos.q̄d notatur in eo q̄ dicitur, in nomine meo:q̄d est ihesus.⁊ salus interpretatur. In nomine igit̄ ihesu.i. salutis pater misit spiritū vt ostenderet q̄ ad saluādas gentes venit.6°.ad docendū ignaros:q̄d notatur in eo q̄ dicitur. Ille vos docebit oīa. ℂ Circa octauum notādum q̄ datur sine missus ē in primitiua ecclesia per orationē. Uñ orantibus apostolis.⁊c. Et luce.3. Orante ihesu descendit spiritus sanctus ⁊c.2°.per verbi dei deuotam ⁊ attentam auditionem.act.10. Adhuc loquente petro verba hec.⁊c.3°.per assiduam opationez q̄d notatur ī manuū ipositione.act.7. Tunc imponebant manus super illos.⁊c. Uel ipositio manuū significat absolutionē que fit ī cfessionib⁹.

ℂ De nomine.

Gordianus a geos q̄ ē dogma sine dom⁹ ⁊ dian q̄ ē clarum quasi clara domus in qua habitabat deus. Sicut aūt dicit augustin⁹ ī libro de ciuitate dei. Bona dom⁹ ē paribꝰ mēbris dispositā ampla ⁊ lucida. Sic iste scūs fuit pariē dispositus p concordie imitationē. Ampl⁹ p charitatē.lucid⁹ p vitatē. Epimach⁹ ab epi q̄ ē supra:⁊ machos q̄ ē pugna. q̄si pro supernis pugnans. ℂ De sancto Gordiano.

Gordianus vicari⁹ Juliani imperatoris cū quendam christianū nomīe ianuarium ad sacrificandū cōpelleret :ad p̄dicationē ipius ianuarij ad fidē cū vxore sua noīe ℳarina ⁊ 53. viris conuersus ē.Quod audiēs Julian⁹ iussit Januariū ī exiliū mitti: Gordianum vo si sacrificare nollet capite truncari. Decollat⁹ ē igit̄ btūs Gordian⁹:⁊ corp⁹ eius ad canes p octo dies p̄iectum est. Sz cū omnino remāsisset intactū:tandem a familia sua rapitur ⁊ cū beato epimacho quem dudum p̄dictus Julianus occidi fecerat: nō longe ab vrbe miliario fere vno circa annum dñi trecētesimum sexagesimum sepelitur. ℂ De nomine.

NEre⁹ iterp⁹etaf lucis cõsiliũ. Uel Nere⁹ a nereth qõ ẽ lucerna: ⁊ vs festinãs. Uel nere⁹ ẽsi ne.i.nequãquã reus. Fuit ergo cõciliũ lucis i ỹginitat⁊ pdicatiõe. L ucerna i honesta cõuersatiõe: Festinãs i zeli feruor Nere⁹.i.nequaquã reus i cõscietie puritate. Archille⁹ ab archi qõ ẽ frater me⁹: ⁊ lesa qõ ẽ sal⁹ ẽsi fratrũ salus. Nox passiones cuthices victo⁹inus: ⁊ maro serui xpi scripserũt.

¶ De sancto Nereo ⁊ archilleo.

NEreus ⁊ archille⁹ eunuchi cubicularij Domicille neptis domitiani ipatoris fuerũt quos beat⁹ ꝑ petrus apl's baptizauit cũ ergo pdicta domicil'a Aureliano filio cõsulis nupta cẽt: ⁊ gẽmis ⁊ purpureis vestib⁹ tegerẽt. Nereus ⁊ archille⁹ fidẽ ei pdi eauerũt: ⁊ ỹginitatẽ multiplicit cõmẽdauerũt ostẽdẽtes ỹginitatẽ deo esse primã: ãgelis germanaz hoib⁹ inatã: vxorẽ viro subijci: pugnis ⁊ calcibus cedi: deformes part⁹ sepi⁹ ꝑcreari. Rurs⁹ q̃ vir mris pia monita sustinebat oportere grãdia cõuitia pati mariti. Illa ãt iter cetera dixit. Scio ꝓfez meũ fuisse zelotipũ ⁊ matrẽ meã plurima cõuitia ab eo passã eẽ: nũqd vir me⁹ talis futur⁹ ẽ: cui illi Quoniam q̃diu sunt sponsi videntur esse benigni: sed mariti effecti crudeliter dominantur: ⁊ aliquando ancillas ꝓferunt dominabus. Omnis ãt scitas amissa p penitẽtiã revocari põt: sola ỹginitas ad suũ statũ revocari nõ põt. Reat⁹ n.p penitẽtiã expelli põt: ỹginitas revocari nõ põt. Tũc flamia domicilla credidit: ỹginitatẽ vouit: ⁊ a sãcto Clemẽte velata ẽ. Qõ spõs⁹ eius audiẽs licentia a Domitiano ipetrata ỹgiez cũ scis nereo ⁊ Archileo i põtianã ĩsulã releganit: putãs se p hoc posse ỹginis ꝓpositũ ũmutare. ¶Post aliqõ tps cũ ipe ad ĩsulã prexisset: ⁊ mltis muneribꝫ scõs vt ỹgini sua derẽt iduceret: huiusmõi penit⁹ respuẽtes magis eã i dño cõfortabãt. Quapp cũ ad sacrificia cõpellerẽt ⁊ dicerẽt se a btõ petro apl'o baptizatos nulla rõne posse idolis ĩmolare capite cesi sunt circa ãnũ dñi. 80. quoꝝ cõpora iuxta sepl'chꝝ ¶petronille posita sũt. Alios ẽt. s. victorinũ: eutice⁹: ⁊ maronẽ: qb⁹ domicilla adherebat tãqz fuos tota die i suis pdijs laborare faciebat. Et vespe cãtabrũ ad mãducãdũ eis dabat. Tãdẽ Eutice cedi iussit quousqz spũ exalaret. Victorinũ vo i aqs fetẽtib⁹ suffocari. Maronẽ vo saxo igẽti opprimi iussit. Cũ ãt ĩmanissimã petrã: quã vix septuagita viri mouer poterãt sup cũ iactassent: ipe pdictũ lapidẽ i hũeros suos accepit ⁊ q̃si leues palleas ad duo miliaria portauit. Et cũ plurimi credidissẽt ꝛsularis eũ occidi fecẽ. ¶Post hoc aurelian⁹ Domicillã de exilio reduxit: ⁊ duas ỹgines Eufrosinã ⁊ Theodorã collactaneas ei⁹ vt ei suaderẽt misit: q̃s tũ domicilla ad fidẽ cõuertit. Tũc aurelian⁹ cũ spõsis pdictaꝝ puellaꝝ ⁊ trib⁹ ioculatoribꝫ ad domicillam venit vt ei⁹ nuptias celebraret: ⁊ ipaz saltẽ violẽt oppmeret. Qz cũ domicilla pdictos scõs iuuenes cõuertissz. Aurelian⁹ Domicillã i thalamũ introduxit: ⁊ ibidẽ mũnos cancre fecẽ: ⁊ ceteros secũ saltare iussit: volẽs eã postmodũ violare. Qz cũ desiscerẽt mimi i canẽdo: ⁊ ceteri i saltãdo: ipe tũ p duos dies ñ cessauit: quousqz i saltãdo deficiẽs expirauit. Euxuri⁹ vo frat ei⁹ ipetrata licẽtia oẽs qui crediderãt iterfecẽ ⁊ cubiculo vbi pdicte vgies morabãt ignẽ supposuit: que oratões spũ emiserunt. Quaꝝ corpora scũs cesari⁹ mane illesa repiens sepelliuit.

¶ De nomine:

PAncratius a pan qõ ẽ totũ ⁊ grat⁹ quod ẽ citi⁹: q̃si tot⁹ cito grat⁹: ga i sua pueritia Uel sic dr̃ i glosario: pãcras dicit rapina pãcrati⁹ flagellis subiect⁹: pãcrus lapis varie colorat⁹: ipse.n.rapuit pdã captiuor: siue subiectus flagellis tormẽtor: colorat⁹ varietate virtutum.

¶ De sancto pancratio martyre.

PAncratius nobilis or⁹ pareti⁹ ⁊ patre ⁊ matre orbat⁹ cẽt sub cura dionysij patrui sui relict⁹ ẽ. Ambo ergo romã vbi largũ habebãt patrimoniũ redierunt. In quoꝝ vico Comeli⁹ papa cũ fidelib⁹ latitabat. A quo qdem Comelio cũ pdict⁹ dionysi⁹ ⁊ pãcrati⁹ fidẽ xpi recepissẽt: tãdẽ dionysi⁹ i pace moriẽ: ⁊ pãcratius capiẽ: ⁊ cesari psentat. Erat ãt pãcratius q̃si ãnorũ. 14. cui dixit Dioclitianus cesar. Infãtule suadeo tibi ne mala mõte morias: q⁹ cũ puer sis facile deciperis: ⁊ q⁹ nobilis cõp⁹obaris ⁊ carissimi mei filius extitisti rogo te vt recedas ab hac vesania: vt velut filiũ meũ te habeã. cui pãcratius. Et si puer sũ corpore: cor tũ gero senile: ⁊ vtute dñi nr̃i Jesu xpi terror vester tãtũ apud nos ẽ quãtũ hec pictura quã cernim⁹. Dij autẽ tui quos me hortaris colere deceptores ⁊ germanoꝝ stupratores fuerũt: q etiã nec parẽtib⁹ pepcerũt: q⁹ si hodie suos tuos tales cognosceres ptin⁹ occidi iuberes. Tales deos miror quomõ colere nõ erubescis. August⁹ igit putãs se a puero victũ iussit eũ i via aurelliana de collari. Circa ãnũ dñi. 287. Cuius cõp⁹ Octauilla senatrix diligẽt sepelliuit. Ad eius sepulchꝝ vt ait Gre. turon. si qf falsũ iurare voluerit ãte q̃s ad chorũ cãcelli pueniat aut statim a demõe capt⁹ ĩsaniuit aut cadẽs in pauimẽtũ, ptin⁹ vitã pdidit. Lis non modica iter duos erat: ⁊ iudex reũ minime ignorabat. zelo igit iustitie iudex duct⁹ ãbos ad altar sci ¶petri deduxit: ⁊ ibidẽ reũ inocẽtiã suã: quã ptẽdebat iuramẽto expiar coegit: rogãs apl'm vt aliquo iudicio vitatez pdẽt. Cũ aũt ille iurasz: ⁊ nihil mali passus fuissz: iudex eius malitie cõsci⁹ zelo accẽsus iustitie exclamauit. Senior iste petrus aut nimis misericors ẽ: aut minori defert. Eam⁹ ad pãcratiũ iuuenẽ ⁊ ab eo regram⁹. Cũ ergo venissẽt: ⁊ sup tumulũ reus falsũ iurare ꝑsupposisset: manũ ide trahere nõ potuit: ⁊ ibidẽ postmõz expirauit. vñ vsqz hodie a plerisqz obseruat: vt sup reliquas beati pãcratij ꝓ arduis iuramentum fiat.

DIcto de festiuitatibus q̃ occurrũt in ter tẽpus recõciliatiõis qõ tps ꝛepsentat eccl'ia a pasca vsqz ad octauã pẽthe. Segtur vider de festiuitatib⁹ q̃ eueniũt ifra tps peregrinationis: qõ tps ꝛepsentat

eccleſia ab octaua pẽthecoſtes yſq; ad aduẽtum. ¶Principiũ aũt huius tẽporis nõ ſemp hic incipit: ſed iuxta paſchalẽ terminũ variatur.

¶ De nomine ſancti Vrbani.

VRban⁹ ab vrbanitate dict⁹. vel vrban⁹ ab vr qõ eſt lumen vel ignis: 7 banal rõ fio. Fuit enĩ lumen p̃ conuerſationẽ honeſtã. Ignis p̃ charitatẽ ſuccẽſã. Rũſio p̃ doctrinaz. Fuit lumẽ ſiue lux: q; lux ẽ in aſpectu amabilis: in abſentia imaterialis: in ſitu celeſtis: i actu putilis. Sic iſte ſcũs fuit amabilis in cõuerſatiõe: imateri alis in mũdi deſpectione: celeſtis in cõtẽplatione: vtilis in p̃dicatiõe. ¶ De ſancto vrbano.

VRbanus Calixto pape ſucceſſit. Cui⁹ tẽpore cum fuiſſet maxima p̃ſecutio i xp̃ianos: tãdẽ alexander cui⁹ mater noĩe Almea xp̃iana erat: quã Origenes cõuerterat: ũperiũ ſũpſit. Ipſa igit filiã p̃cib⁹ matris induxit: vt a p̃ſecutiõe chriſtianoz ceſſaret. Verũtamẽ almachi⁹ vbis p̃fectus: qui beatã cecilĩã decollauerat: in chriſtianos crudeliter ſeuiebat. ſanctũ igit vrbanũ diligẽter inquiri fecit: 7 in quodã antro ,p̃rãte Carpaſio quodã miſtro: cũ trib⁹ p̃reſbyteris 7 trib⁹ diaconib⁹ repertũ in carcerẽ mitti iuſſit. ¶Poſt hoc corã ſe ipſiz adduci p̃cepit: 7 q; quiq; millia hominũ cũ ſacrilega cecilia illuſtrib⁹ viris tiburtio 7 valeriano ſeduxerat eidẽ obiecit: et theſauros cecilie requiſiuit. cui vrban⁹. Et video plus te ad ſeuiẽdũ i ſanctos ducit cupiditas: q; cult⁹ deoz. Theſaur⁹ cecilie p̃ manus pauperũ celos cõſcẽdit. Cũ igit ſãctũ vrbanũ cũ ſocijs plũbatis cederẽt: 7 ipſe nomẽ dñi helion inuocaret: ſubridẽs p̃fect⁹ ait. Sapiẽs vult iſte ſeuer videri: et ideo nũc ignota loquit. Cũ aũt ſuperari nõ poſſent: iteru i carcerẽ recludunt: vbi tres tribunos ad ſe veniẽtes cũ cuſtode carceris Anolino ſãctus vrban⁹ baptizauit. Audito igit q; anolin⁹ xp̃ian⁹ fact⁹ eſſet: p̃fecto ſiſtitur: 7 ſacrificare renuẽs decollat. Sãctus aũt vrban⁹ cũ ſocijs ad ſimulachrũ ducit: 7 thura ponere vrget. Tũc oratẽ vrbano ſimulachrũ cecidit: 7 vigintiduos ſacerdotes qui ignẽ miſtrabãt occidit. Tũc graniſſime laniant. 7 poſt hoc ad ſacrificãdũ ducunt. Qui i ipz idolũ expuẽtes frõtes cruce munierũt: et inuicem dato pacis oſculo capitalẽ ſentẽtiã acceperũt: ſub Alexãdro qui cepit circa annũ dñi .zzo. Sed ſtati carpaſius a demone arripit: 7 deos ſuos blaſphemans 7 chriſtianos inuitus magnificãs a demone ſuffocat. Qõ eius vxor i armenia vidẽs: cum filia ſua lucina et tota familia a ſãcto fortunato p̃reſbytero baptiſma ſuſcepit: 7 poſt hoc ſanctoz corpora honorifice ſepeliuit. ¶ De ſcã ¶petronilla.

PEtronilla cui⁹ vitã ſanct⁹ marcellus ſcripſit: fuit filia ſci petri apoſtoli. Que cũ nimis ſpecioſa eſſet: 7 ex volũtate p̃ris febrib⁹ laboraret: diſcũbẽtib⁹ apud eũ diſcipul⁹: dixit ad eũ Titus. Cũ oẽs a te ſanẽtur if rmi: cur petronillã iacere p̃mittis? Qui p̃t⁹. Qz ſic ei expedit. Verunta mẽ ne putẽ ipoſſibilitas ſanitatis ei⁹ meis ſimonibus excuſari. Alit aũt ad illã. Surge petronilla veloci⁹: 7 miniſtra nobis. Que ſtati ſanata ſurrexit: 7 eis miniſtrauit. Cõpleto aũt miſterio dixit petr⁹. ¶Petronilla redi ad lectũ tuũ. q; ſtati rediit: 7 vt prius febrib⁹ laborare cepit. Ait vbi i dei amore cepit eſſe p̃fecta eã p̃fecte ſanauit. Comes igit Flaccus ad eã venit: vt ipſã ,p̃ce ei⁹ pulchritudinẽ accipere t i vxorẽ. cui illa ridit. Si me i vxorẽ habere deſideras iube ad me ỹgies venire: q; me vſq; ad domũ tuã debeãt ſociare: quas cũ ille p̃araret: petronilla iciunijs 7 oꝛonib⁹ iſiſtẽ cepit: 7 corp⁹ dñi ſuſcipiẽs: ac i lecto ſe rẽclinãs poſt triduũ ad dñz migrauit. Flacc⁹ igr delusũ ſe vidẽs: ad Felicolã ſociam petronille ſe conuertit: 7 vt aut ſibi nũbẽt: aut idolo immolaret p̃cepit. qõ cũ illa ytrũq; renuẽr p̃fect⁹ ſeptẽ dieb⁹ ſine cibo 7 potu i carcere eã cẽ fecit: ac poſtmodũ i cenleo tortã occidit: ac ei⁹ corp⁹ i cloacã ,p̃iecit: qõ tũ ſcũs ¶ſicodem⁹ eleuans ſepeliuit. Vñ a flacco comite nicodem⁹ accerſit: 7 ſacrificare renuens plũbatꝰ cedit: 7 i tiberi ei⁹ corp⁹ ,p̃icit: ſz a iuſto ei⁹ clerico leuat: 7 honorifice ſepelitur.

¶ De ſcõ ¶Petro exoꝛciſta.

PEtrus exoꝛciſta dũ ab Arthemio i carcẽ detineret: 7 p̃dicti arthemij filia a demone veraret: 7 ob hoc a pr̃e ſepi⁹ plãgeret: dixit ei petr⁹ q; ſi i xp̃z crederẽt ſtati filia ei⁹ ſanitatẽ recipet. cui arthemi⁹. ¶Dixi: q; rõne dñs tu⁹ filiã meã libare potit: q te tãta patientẽ p̃ eo libare nõ valet. Qui petr⁹. ¶Dotẽs ẽ q; dẽ de me⁹ cripe me: ſz vult vt p paſſionẽ trãſitoriã pucĩam⁹ ad gloriã ſempitnã. cui arthem⁹. Si me cathenas ſup te duppliciãte de tu⁹ te libauerit: 7 filiã meã ſanauerit: ptin⁹ i xp̃z credã. Qõ cũ factuz fuiſſet: ſcũs petr⁹ cãdidis veſtib⁹ idutus et tenẽs ſignũ crucis cidẽ appuit: 7 ille ei ſe pedib⁹ pſtrauit: 7 filia ei⁹ ſanata ipſe cũ tota domo ſua baptiſma ſuſcepit: pmiſitq; aliis icarceratꝰ q; exirẽt liberi qcũ qz vellẽt fieri xp̃iani: multiq; aliis credẽtib⁹ a bto marcellino pſbyto baptizanꝰ. Qõ audiẽs p̃fectus oẽs icarceratos ad ſe adduci p̃cepit. Quos arthemi⁹ quocãs 7 man⁹ eoz deoſculãs dixit: vt ſigs velet vẽire ad martyriũ vẽiret itrepid⁹: qõ ſigs nollet abiret illeſus. Cõpto ãt iudex q; marcellinus 7 petr⁹ eos baptizaſſet: apos accerſiuit: 7 eos ſepati i carcẽ recluſit. ¶Marcellin⁹ qdẽ nud⁹ ſup vitrũ fractũ oſternit: 7 ei lumẽ et aq negat. ¶Petr⁹ vo i alio carcẽ altiſſimo 7 artiſſimo cippo oſtrigit. Angelus ãt dñi marcellinũ ituẽs 7 ſoluẽs ipz cũ petro in domo arthemij reſtituit: 7 vt ſeptẽ dieb⁹ ppliz ꝓfortarẽt: 7 poſtea ſe iudici p̃ſentarẽt p̃cepit. Cũ g⁹ p̃dict⁹ iudex eos i carcẽ nõ iuẽiſſet: accerſituz arthemiũ 7 ſacrificare nolentẽ: ira cum vxore ſuo vinos obrui iuſſit. Qõ ſci marcellin⁹ 7 petr⁹ audientes illuc veneruẽt: 7 i illa cripta ſcũs marcellin⁹ xp̃ianis ſe ,ptegẽtib⁹ miſſã celebrauit. Directq; ſci ad icreduꝛos. Ecce arthemiũ potuiſſem liberare 7 nos abſcedẽ ſz nr̃u volum⁹ facẽ. Tũc irati gẽtiles arthemiuz gladio necauerũt. ¶Patrẽ vo cũ filia lapidib⁹ obruerũt. ¶Marcellinũ ãt 7 petrũ ad ſiluã nigrã q; nunc cãdida ,p̃ eoz martyriũ vocat: decollarunt tpe

diocletiani: q cepit anno dñi.287.qnoz aīas vesti bus splēdidis et gēmis idutas ab āgelis i celū deferri spiculatoz noie Dorothe⁹ vidit: vñ et xp̄ianꝰ effectꝰ ē: postmodū i pace qeuit. ¶ De noie.

PRimus ąsi sumꝰ et magnꝰ. Felicianꝰ ąsi felixanꝰ .i. felix senex. Ille.n. dicit sumꝰ siue magnꝰ deitate: pp martyrij ppessionē. ptātē: pp miraculoz opationē. scitate pp vite pfectionē. felicitate: pp gloriosā fruitionē. Iste aūt dr senex nō tñ ppter tpis antiqtatē: sz ēt pp reuerētē dignitatē: pp sapiētie maturitatē: 7 pp moz grauitatē. ¶ De.s. Primo 7 Feliciano.

PRimus et Felicianꝰ apud diocletianū et maximianū a tēploz pūificibꝰ accusant: q nisi eos sacrificare fecerit: nulla a dijs bificia obtinē valebāt. Jussu igr ipatoz in carcē recludunt: sz ab āgelo solūti postmodū iterū ipatoribꝰ pītant. Qui cuz i fide firmi psisterēt crudeliť laniati abiuicē separātur. Diciťq pses feliciano vt sue senectuti cōsulēt: 7 dijs imolaret. Qui felicianꝰ. Ecce iā octuagita ānos habeo: et trigīta āni sūt ex quo vitatem agnoui: 7 elegi deo viuē: q me pōt de tuis manibꝰ liberare. Tūc iussit pses cū ligari 7 clauos in manibus 7 pedibꝰ affigi: eiqz dixit. Tādiu sic erz: donec nobis 2senserz. Qui dū leto vultu psisteret: eū ibidē torq̄ri iussit: 7 nihil penit⁹ mūstrari. Post hoc sā ctū pmū adduci fecit: eiqz dixit. Ecce frater tu⁹ imperatoz decreť cōsensit: 7 ob hoc magnꝰ i palatio venerāť: tu gꝰ filiꝰ age. cui ille. Lz diaboli filiꝰ sis: vez tñ i pte dixisti: q: frať meꝰ ipatorz celestis decreto 2sensit. Tūc iratꝰ pses iussit facibꝰ latera eiꝰ iccēdi: 7 plūbū buliēs i os eiꝰ infūdi cernente felicia no: vt sic treri posset. Jpe āt plūbū tāqz aquā frigidā suaniť bibit. Tūc pses iratꝰ duos leōes ad eos mitti pcepit. Qui stati ad pedes coz se piecerūt: 7 tanqz agni māsueti coā eis stetcrunt. Kursus vrsos crudeles dimittit: 7 cū leōibꝰ māsuescūt. Aderāt ad hoc spectaculū plusqz duodecī millia viroz de qbꝰ qngēti viri in dño crediderūt. Preses aūt scōs fecit decollari: 7 coz coꝛpa canibꝰ et anibꝰ pisci: sed tamē ab eis illesa a xp̄ianis honorifice sunt sepulta. Passi sūt āt circa ānū dñi ducētesimū octuagesimū septimū. ¶ De nomine.

BArnabas iterp̄tať filiꝰ veniētis: vel filiꝰ 2solatiōis: aut filiꝰ pphete: aut filiꝰ 2cludēs. Quatuoz vicibꝰ pōiť filiꝰ: ppter q̄tuoz modos filiatiōis ipsius. Dr enī filiꝰ in scriptura rōne gīatiōis: eruditiōis imitationis: et adoptionis. Fuit enī a xp̄o regīatꝰ p baptismuz: eruditꝰ p euāgeliū: 7 ipsū imitatꝰ p martyriū: et ab ipo adoptatꝰ p celeste pmiū. Et hoc quantū ad se. Quātū vo ad alios fuit aduenies: 2solans: pphetās: 7 cōcludēs. Adueniēs discurrēdo 7 pdicando vbiqz: qđ pz: q: fuit socꝰ pauli. Cōsolās paupes 7 desolatos. paupes qbꝰ elymā detulit. desolatos q bus ex pte apostoloz epistolā destinauit. Prophetās: q: pphetie spū clarnit. Cōcludēs q: magnam mltitudinē i fide 2cluſit 7 adūauit sic pz cū missus fuit i anthiochiā. De his q̄tuoz actuū.xi. Erat vir idest virilꝰ quātū ad pmū: bonꝰ quātū ad 2m. plenꝰ spū scō q̄tū ad 3m: 7 fidel q̄tū ad 4m. Et passionē 2pilauit Joānes q 7 marcꝰ ei⁹ 2sobrin⁹ 7 marie a visiōe ipsi⁹ Joā. vsqz fere i finē: quā beda d greco i latinū crediť trāstulisse. ¶ De scō Barnaba. leuites cypriꝰ gīe vñ d.72. discipul ab histō actuū i multz extolliť 7 laudat. Fuit nāqz optie iformatꝰ et ordinatꝰ: 7 hoc q̄tū ad se: 7 q̄tū ad deū: 7 q̄tū ad pximū. Quātū ad se ordinatꝰ extitit fz tres vires. s. rōnabilē: 2cupiscibilē 7 irascibilē. Habuit nāqz rōnabilē illustrātā lumie cognitiōis. vñ dr actuū.13. Erāt āt i eccleſia q̄ erat āthiochie pphete 7 doctores i qbꝰ erat barnabas 7 simō 7c. Scdo habuit 2cupiscibilē purgatā a puluere mūdane affectiōis. Vñ dr actuū. 4. q ioseph q cognomiatꝰ ē barnabas cū hr̄et agrū vēdidit illū 7 attulit pc̄ū 7 posuit ad pedes apostoloz. Ubi dic̄ glo. Destitutēdū pbat: qđ tāgē denitat: 7 docet cal cādū cē aut qđ subdit gressibus apostoloz. Tertio habuit irascibilē roboratā magnitudine pbitatis. 7 hoc vel virilť aggrediēdo ardua: vl psueraťer agēdo fortia: vl 2staťer sustinēdo aduersa. Virilit aggrediēdo ardua: sic pz i hoc q illā maximā āthiochiā ad 2uertēdū accepit. sic ēt pz actuū. 9. q: cuz post 2uersionē paulus hierlymā vēisset: 7 discipul se ūgē vellet: 7 oēs eū tāqz lupū agni fugerēt: barnabas ipz audacť apphēdit 7 ad aplos duxit. Perseueraťer operādo fortia: q: coꝛpꝰ sūū macerauit 7 seiunijs afflixit. vñ dr actuū. 13. de barnaba 7 qbusdā alijs. Ministrātibꝰ āt illꝰ dño 7 ieiumātibꝰ 7c. Cōstant sufferēdo aduersa: sic apostoli phibēt ei testimoniū dicēres. Cū carissimis vris barnaba 7 paulo hoibꝰ q tradiderūt aīas suas p noie dñi nr̄i ihesu xp̄i. Scdo fuit ordinatꝰ q̄tū ad deū ōferēdo di auctoritati: maiestati: 7 bonitati. Auctoritati: qđ pz ex hoc q officiū pdicatōis sibi nō vsurpauit: sz hoc ex auēte dei accipe voluit: sic dr actuū. 13. Dixit spūs scūs. Segregate mihi barnabā 7 paulū i op⁹ ad qđ assūpsi eos. Scdo dei maiestati. Cū.n. sic dr actuū 14. maiestatē dīnā sibi qđā vellēt attribuē: 7 ei tāqz dō hostias imolar vocātes cū ioue tāqz pozē: 7 paulū mercuriū tāqz prudētē 7 eloqntē: 3tiuo barnabas 7 paul⁹ 2scissis tūicis clamauerť. Viri qd facitz: et nos mortales sum⁹ silēs vob: āmūciātes vob ab his vanis 2uerti ad deū vīuū. 3° di bōitati. Illā sic dr actuū. 15. Cū bōitatē gr̄e di q̄ gratz 7 nō ex lege sum⁹ saluati: qđā 2uersi de iudeis artaz 7 diminuē vellēt: asserētes h° sine circūcisiōe neq̄qz sufficē. Paul⁹ 7 barnabas z cos virilit ystiterť: 7 solā bōitatē gr̄e di sine lege sufficē oūdert. Insup 7 q̄stiōez ad aplos ōtulerť: 7 z illoz errorē aplox eplas ipeť nert. 3° fuit optie ordinatꝰ q̄tū ad primū: q: gregē sūū pauit vbo: bificio: 7 exēplo. vbo: q: vbū di solicite euāgelizauit. vñ dr actu.15. paul⁹ 7 barnabas dmorabanť āthiochie docētes 7 euāgelizantes cū alijs plib⁹ vbū dñi: h° ēt pz p illā maximā mltitudinē quā āthiochie 2uertit adeo vt ibi pmo discipli vocarenť xp̄iani. 2° exemplo: q: vita sua fuit oib⁹ speculū scitatz 7 exēplar religiōis. Fuit enī i omni

ope virilis 7 religiosus 7 strenu⁹ oiuz moz bonitate 2 spicu⁹: oi gr̃a spūs sci plen⁹: 7 oi virtute 7 fide plar⁹. De his ḡtuor hr̃ actū.is. Miserūt Bar. āthiochiā: 7 segr̃. hortabāt oēs ꝓposito cordis ꝑmanere i dño: qz erat vir bonus: plen⁹ spū.s. 7 fide. 3° bñficio: 7 hoc duplr̃. Est.n. duplex bñficiū siue el⁹ na.s.tpal: q̃ 2sistit i necarioz submīstratōe: 7 spūal q̃ 2sistit i offēse dimissione. ¶Duā būit btūs barnabas: qñ el⁹ mā frib⁹ q erāt hierlz detulit. Mā sic dr actū.ii. Cū fea cēt fames maxima sub claudio ꝑmq ꝓphet̄ auerat Agab⁹. discipuli ꝑut q̃q hēbat ꝓposuerūt i mīsterū mittere hitātib⁹ i iudea frib⁹ Qd 7 fecerūt mittētes ad seniores p man⁹ barnabe 7 pauli. Sēdz habuit: qz Joānē q cognominabāt marc⁹ offēsa dimisit. Cū.n. pdict⁹ discipulus barnabā 7 paulū reliqsset: redeūti tī 7 penitēti barnabaz idulsit: 7 iterz in discipulū resūpsit. ¶Paulus aūt ipz iterz assumere i discipulū rēnuit: 7 iō iter eos separatio fcā fuit. Uterqz.n. ex pia cā 7 itentōe fecit. Mā qz barnabas ipm assūpsit hoc fec̄ ex dulcedine mie: qz aūt ¶Paulus ipz assumere noluit: hoc fec̄ ex feruoris rectitudine. Mā sicut ibidē dicit glo. actuū is. Qñ i fróte faciei se cōstituēs nimis tepidus steterat merito ipz ¶Paulus abiecit: ne illi⁹ ꝓtagione vires alioz corrūperēt. Illa aūt sepatio nō est fcā ex ꝓmotōe vitij: sz ex istictu spūs sci: vt.s. ab inicē separare nr̃: 7 plib⁹ pdicarēt sicut 7 postmodū fcīm ē. Mā cū cēt barnabas i Iconio ciuitate: pdcō ioāni ei⁹ ꝓsobrino vir qdā splēdidus i visu apparuit dicēs. Joānes ꝓstās esto: qz āmodo non Joānes sed ¶Marcus.i.excelsus vocaberis. Qd cū ille barnabe retulisset: rīdit ei. Caue diligenter ne cui q̃q qd̄ vidisti reueles: nā 7 mihi sīr dñs hac nocte apparuit dicēs. cōstās esto barnaba: qz etna ꝑmia ꝓcipies: eo q̃ gētē tuā religisti: 7 aīaz tuā ꝑ meo noīe tradidisti. Cū ergo paulus 7 barnabas diu in antiochia pdicassent: angelus quoq; dñi paulo apparuit dicēs. Festina venire hierlz: qz qdā frēs aductum tuū pstolātur ibidē. cū ergo barnabas cyprū vellet pgere 7 parētes suos iuisere: paulus aūt hierlz ꝓperare vellet scō sic isligante spū ab inicē discesserūt. Uez cū paulus barnabe qd̄ sibi dixerat angelus de eo idicasset: rūdit barnabas. Fiat voluntas dñi. ¶Uūc aūt cyprū vado: 7 ibidē vitā finiēs te amplⁱ nō videbo. Et cū flēs ei⁹ pedib⁹ se humilr̃ volutaret: cōpatiens ei paulus dixit. Noli fiere qz sic dñi ē volūtas. Mā 7 mihi dñs i hac nocte apparuit dicēs. ne ꝓhibeas barnabā ire cyprum: qz multos ibidē illuminabit 7 martyrū cōsūmabit. pgēs igr̃ barnabas cyprū cū ioāne euāgeliū sci matthei secum detulit 7 sup infirmos ponēs multos dei virtute sanauit. Cū aūt de cypro exisset iuenerūt climā magū quē paulus luīe oculoz ad tps ꝑuauerat q eis resistit: 7 paulū itrare ꝓhibuit. Die igr̃ qdā vidit barnabas boies 7 mulieres nudas currētes: 7 sua festa agētes vñ idignat⁹ tēplo maledixit: 7 subito ps ei⁹ corrūes multos oppssit. Candē salaminā deuenit: 7 ibidē ꝫ eū pdcūs mag⁹ seditionē nō modicā excitauit ꝓphētātes igr̃ iudei barnabā mīr̃ affectū ūmiis trahebāt 7 iudici ciuitatis puniēdū tradere festinabāt. cōperto aūt ꝙ eusebi⁹ vir magn⁹ potēs de gñe neroms illuc aduenisset timuerūt iudei ne ipm de manib⁹ eoz eriperet: 7 sic libere abire ꝑmitteret. Ligātes igr̃ funē i collo ei⁹ et portā cum traxerūt: 7 ibidē cū ꝑtin⁹ cōbusserūt. Deniqz nec sic ipij iudei satiati ei⁹ ossa i quodā vase plūbeo recluserūt: i mare cadē ꝑcipitare volētes. Joā. aūt discipulus eius cū duob⁹ alijs de nocte consurgens ea rapuit: 7 in qdā cripta occulte sepelīuit. Que ibidē: vt ait Sigbert⁹ vsqz ad tpa zenonis impatoris 7 gelasij pape 7 vsqz ad annū dñi. 500. latuerūt. Sz tūc ipso reuelāte repta fuerūt. Bea. āt Dorothe⁹ sic ait. Barnabas i rōa xp̃z ꝑm⁹ pdicauit cps mediolanēsiū fcīs.

¶ De nomine.

Uitus dr̃ a vita. Distinguit aūt Aug. i li⁹ de ciui. dei. triplex genus vite. s. actuosū: qd̄ ꝑtinet ad vitā actiuā: ociosum qd̄ ꝑtinet ad ociū spūale vite cōtēplatiue: 7 ex vtroqz cōpositū. Et istud triplex gen⁹ vite fuit i eo. Uel vitus q̃si virt⁹. i. virtuosus. Modest⁹ q̃si stās i mō hoc ē i medio virtutū. q̃libz.n. virtutē tāq; mediū circūstāt duo vitia tāq; extrema. Mā extrema pudētie sūt dolositas 7 fatuitas. Extrema tēperātie ōsideriox carnaliū adīpletio 7 oīmoda sui afflictio. Extrema fortitudinis pusillanimitatz 7 temeritas. Extrema iusticie crudelitas 7 remissio. ¶ De scō vito.

Uitus puer egregi⁹ et fidelis annoz iz. i sicilia martyriū passus est ¶Hic a pie crebro verberat̄ ex eo q̃ idola cōtēnebat: nec ipsa adorare volebat. Qd audiēs valerian⁹ pfcūs puez accersiuit: 7 sacrificare nolētē fustib⁹ cedi iussit. brachia aūt verberātiū 7 man⁹ pfci statī aruerūt: clamauitq; pfcūs. Ueh mihi qz manū amisi. Cui vit⁹. Accedāt dij tui 7 te sanēt si pūt. Qui ille. ¶Uūqd 7 tu facē vales h°? Cui vit⁹. In noīe dñi mei valeo. Statiqz ꝑ eo oranit 7 sanitatē ꝑ eo obtinuit. Dixitqz pfcūs pri. Corripe puez tuū ne male peat. Tē cū i domū ducēs diuersis musicoz gnib⁹ 7 puellaz lusib⁹ altariūq; delitaz gnib⁹ īmutare aūz pueri satagebat. Cū aūt cū i thalamū iclusisset: mirabil' odorz fragrātia ide exijt: q̃ piez 7 totā familiā nimio odore pfudit. Aspiciēsq; pr̃ ꝑ ostiū vidit septē āgelos circa īfantē stātes. Dixitqz. Dij venerī i domū meā statiqz cecat⁹ ē. Ad cui⁹ clamorē tota ciuitas lucana ꝓmota ē: ita vt valerian⁹ accurreret: 7 qd sibi accidisset interroganit. Qui ille. Deos vidi igneos 7 vltū coz ferre ñ potui. Ad tēplū igr̃ ionis ducit⁹ 7 ꝑ recupatōe luis tanz cū cōmib⁹ aureis polliceī. Sz cū nihil ꝑficeret filiū ꝑ sua sanatōe roganit 7 inmē suis ꝑibus recupauit. Cū āt nec sic credēt: sz poti⁹ filiū occidē cogitaret āgelus dñi modesto pedagogo ei⁹ appuit. 7 vt naiz 2scēdēs puez ad alia trā ducēt ipauit. Qd cū fecisset agla eis cibū afferebat: 7 milta ibidē mirabilia faciebāt. Interea filij dioclitiani ipatoris a demone arripiūt: 7 nisi Uit⁹ lucan⁹ veniat se nunqz exire fatent. Uitus q̃rit: 7 inētus ad impatorē ducit. Qui dioclitianus. ¶Puer puez meū sanare vales? Cui ille. Mō ego sz dñs: statimqz sup eū man⁹ iposuit. 7 ꝑtinus ab eo demon aufugit. Et ait dioclitianus:

De.s.quirico marina gerualio 7 ptasio

Puer ꝑsule tibi 7 dijs sacrifica: ne mala morte ite reas: qđ cũ ille recusaret 7 i carcerẽ cũ modesto missus fuisset subito ferri moles q̃ eis erat ꝓposita cecidit: 7 carcer ĩmẽso lumine cõmicauit. Qđ cũ impatori nũciatũ fuisset educt⁹ in elibanũ ardẽtẽ mittit: sz tñ i lesus egredit. Tũc leo terribilis ad eũ deuorãdũ mittit: sz tñ ab eo fidei virtute placat. Tãdez ipe cũ modesto 7 crescẽtia nutrice sua q̃ semp eũ secuta fuerat i ceuleũ suspendi iubet: sz subito aer perturbat: tra ꝛcutit: tonitrua mugiũt: idoloꝝ templa corruũt: 7 multos occidũt. Impator aũt territus fugiẽs pugnus se percutiebat dicẽs. Ueh mihi q̃ ab vno puero victꝰ sũ. Illi aũt ab angelo ꝙtinuo soluti iuxta qđã flumẽ se inuenerũt: 7 ibidẽ pausãtes 7 orãtes alas dño reddiderũt. Quoꝝ corpa ab aglis custodita floretia illustris matrona scõ Uito reuelãte reppit 7 ea accipiẽs honorifice sepeliuit. ¶Passi sũt aũt sub Dioclitiano q̃ cepit circa ãnũ dñi. 287.

¶ De nomine.

Quirice⁹ q̃rẽs arcbũ. Ul'a chisil qđ ẽ fortitudo 7 cus niger. vl'a grs qđ ẽ hasta. Ul'a griles q̃ dr̃ scdile. Jpe. n. fuit arc⁹. i. curus i sui humiliatõ: fortz i tormẽtoꝝ ppessione: niger i sui dspectõe: hasta i inimici dbellatõe: di scdile ex dei hitatõe. Hec. n. i eo gra suppleuit q̃ etas negauit. Julita tamẽ vita q: v. ta spũali vixit 7 p hãc mlt̃is pfuit. ¶ De scõ grico 7 iulita.

Quiricus fuit filꝰ Julite illustrissime mrone iconij. Que pseqtionẽ declinare volẽs i tharsũ cilicie cũ puero suo grico q̃ erat triũ annoꝝ venit: sed tñ alexãdro pfidi pitat⁹ in vltis suis puer gestãs. Qđ due famule sue videntes fugerũt 7 eã ptinus relinq̃rũt. ¶Preses igit puerꝝ i vltis suscepit: 7 mrez sacrificare nolentẽ crudis neruis flagellari ꝓcepit. ¶Puer aũt mrez flagellari ꝛspiciẽs amare flebat: 7 lamẽtabiles voces dabat. At ꝑses puerꝝ gricũ i vltas 7 sup genua ponẽs cũ osculis 7 alijs blãditijs demulcebat: ifans aũt ad matrez respiciens pfidis oscula abhorrebat: 7 caput cũ idignatõe auertens vultũ eius vngulis lanabat 7 matri ꝛsonas voces dabat quasi diceret. 7 ego xpianus sum. Tãdẽ diu reluctãs pfidẽ i scapulis momordit. Tũc ꝑses idignat⁹ dolore cruciat⁹ puerꝝ ab alto p gradus ꝓcipitauit: ita vt tribunali tenellũ cerebꝝ adhereret. Julita vero filium ad regnũ ꝓcessisse videns leta grãs deo reddidit. Tũc iulita iussa est exoriari: 7 buliẽti pice pfundi 7 demũ capite trũcari. in quadã aũt legẽda inenit q̃ gric⁹ tyrãnũ blãdiẽtẽ eque vt minãtẽ pupẽdes xpianũ se eẽ ꝙfitebat. Scõm qđ tps elignis ifãtulus erat: sz i eo loqbat spũs scũs. Quẽ cũ ꝑses interrogaret qs eũ docuisset ait. Tuã o ꝑses miror ipiẽtã: q̃ mea tãtillã cernẽs etatulã nec dũ tpis circulo trimã peũctaris qs me diuinã docuerit sapiaz. Qui cũ cederet clamabat: xpian⁹ sũ: 7 quotiẽs hoc clamabat: totiẽs vires iter tormenta recipiebat. ¶Preses aũt mrez cũ puero mẽbratim scidi fecit. 7 eoꝝ membra ne a xpianis sepelirent disp̃gi mãdauit. Sz tamẽ ab angelo sũt collecta 7 nocte a xpianis sepulta. Hoꝝ corpora tpe constantini magni: cũ pax ecclie reddita eẽt ab vna de ãcillis que adhuc superat reuelãtur: 7 i deuotõe magna ab oi pplo hũtur. ¶Passi sũt ãt circa annum dñi. 230. sub Alexãdro iperatore. ¶ De scã Marina.

Marina virgo vnica erat pri suo. Cũ ãt pr̃ qđã monasterium intrasset. mutauit habitũ filie sue vt nõ femina sz masculus videret rogauitqz abbatẽ 7 frẽs vt filiũ suũ vnicũ recipent. Qui eiꝰ ꝓcibus annuẽtes i monachũ ẽ receptꝰ: 7 fr̃ marinꝰ aboibꝰ appellatꝰ. Cepit aũt valde religiose viuere: 7 valde obediẽs eẽ. Cũ aũt eẽt. 27. ãnoꝝ: 7 pr̃ eius se morti appropinq̃re sẽtiret: filiã suam vocauit: 7 ipsã i bono ꝓposito ꝙfirmãs ꝓcepit ne aliqi alicui reuelaret q̃ mulier eẽt. Ibat igit frequẽter cũ plaustro 7 bobus: 7 ligna monasterio deferebat. Cõsueuerat aũt hospitari i domo cuiusdã viri cuius filia cũ de quodã milite ꝛcepisset iterrogata marinum monachũ se violasse asserit. Interrogatꝰ aũt marinus cur tñ flagitiũ ppetrasset se peccasse fatet 7 veniã ꝓcat. Stati de monasterio ciect⁹ ad ostium monasterij mãsit: 7 tribus annis ibidẽ pmanẽs bucella panis sustẽtabat. ¶Postmodũ filiꝰ ablactatur: 7 abbati mittit 7 marino educãdus tradit: 7 cũ eo ibidẽ p duos annos cõmorat. Oia aũt cũ maxima patiẽtia recipiebat 7 i oibꝰ grãs deo referebat. Tãdẽ ciꝰ humilitatis 7 patiẽtie frẽs miserti eũ i monasteriũ recipiũt: 7 q̃qz officia vilioza sibi iniũgũt. Ipe aũt oia hilariter suscipiebat: 7 cũcta patiẽter 7 deuote agebat. Tãdẽ i bonis opibus vitã finiẽs migrauit ad dñz. Cũ aũt corꝑ eius lauarẽt 7 i vili loco sepelire disponerẽt despiciẽtes mulierẽ ipm eẽ viderũt. Stupefi sũt oẽs: 7 timore pterriti se i dei famulã pl'imũ deliquisse fatẽtur. Curruũt oẽs ad tã grãde spectaculũ: 7 veniã postulãt ignorãtie 7 delicti. Corꝑ igit eius i ecclesia honorifice posuerũt. Illa ãt q̃ famulã dei ifamauerat a demone arripit 7 scelus suũ ꝙfitẽs ad sepulchꝝ vginis veniẽs liberat. Ad cuiꝰ tumulũ ppli vndiqz ꝙfluunt: 7 multa miracula ibi fiũt. Obijt aũt. 14. cal'. iulij.

¶ De nomine.

Gerasiꝰ a hierar qđ ẽ sacruz 7 vas: vel a geua qđ ẽ icolatꝰ: 7 syo: puulus ẽsi sacer p vite meritũ: vas p virtutũ receptaculũ: pegrinꝰ p mundi ꝛceptũ: puulus p sui despectum. ¶ Protasiꝰ a ,ptos qđ ẽ pmũ: 7 syos ds sine dominus. vel a ,peul 7 stasis qđ ẽ positio: ẽsi pmus p dignitatẽ. diuinꝰ p dilectionẽ: peul positus a mundi affectõe. Hoꝝ passionẽ Ambro. i li⁹ ad caput eoꝝ posito scriptum inuenit.

¶ De scis gerasio 7 ptasio.

Gerasius 7 ptasius gemini fiẽs filij fuerũt sci vitalis 7 btẽ valerie. Qui oia sua panpibꝰ erogantes manebant cũ scõ nazario q̃ apud ebrudinũ oratoriũ ꝙstruebãt: 7 ei celsus puer lapides ꝓrigebat: q̃ vo nazariꝰ iã celsũ hũisse narrat: forte p ãticipatõez accipit: cũ ꝛõge post eũ sibi fuisse oblatũ ex hystoria nazarij colligat. Cũ ãt oẽs ad neronẽ ipatorẽ ducerent: seqbat eos ciulãs puer cel

sus. Quē cū vn⁹ militū alapis cederē: t cedētē naza rius increparet: irati milites nazarū calcib⁹ ceciderūt: t ipz cū alijs i carcē recluserūt: t postmodū in mare ꝓcipitauerūt. Berna. vo t ptha. mediolanū duxerūt. nazar⁹ vo miraculose libat⁹ mediolanū venit. eo tpe supueniēte comite astasio qui ꝫ mar chomānos ꝓficiscebat ad bellū deoz cultores ei dez occurrerūt asserētes qz dij sibi rudē cōtenerēt: nisi pus gerua⁹ t pta. īmolarēt. Cōtinuo igī tenē tur: t vt sacrificēt inuitantur. Cui cū gernasius oia idola surda t muta dicēt t ipz ab oipotēte deo victoriā hre docēt: irat⁹ tādiu cū plūbatz cedi iussit qz diu spm exalaret. Deide pthasiū accersiri fec: eiqz dixit. Miſ vl'tu vinē stude: t noli cū fre tuo mala morte pire. cui pta. Quis ē miser: ego q te ñ timeo aut tu q me tieſ ꝓbarz? cui astasi⁹. Ego te miſ hō quō tieo? cui pta. In h⁹ me tiere t te ledi ꝓbaris: si ñ sacrificauero dijs tuis. Si enī te ledi a me neq̄ qz tieres: nūqz ad sacrificiū idoloz me ipe gpellēs Tūc eū comes i eculeū suspēdi ꝑcepit. cui pta. Nō tibi comes irascor qm̄ cecitatē tuī cordis attēdo: qn poti⁹ tui miſ eor: qz nescis qd facias. age igī qō cepisti: vt mihi cū fre meo occurrē possit benignitas saluatorz. Tūc comes iussit eū ꝺcollari. Philipp⁹ āt fu⁹ xp̄i cū filio suo corpa eoz raput: t occulte in domo sua i arca saxea sepeliuit: t libellū eoz ortuz finē t vitā gtinētē ad eoz caput posuit. Passi sūt āt sub nerone q cepit circa ānū dñi. lo. horū corpa mlto tpe latuerūt: sz tpe bti Ambro. hoc mō repta fuerūt. Ambro. nāqz i eccl'ia scoz naborz t felicis in oro̅ne posito ita vt nec vigilaret apte nec dormiret ītegre: apparuerūt ei duo pulcherrimi iuuenes vestib⁹ cādidissimis. i. colobio t pallio iduti: caligulis calciati secū māib⁹ extēsis orātes. Orauit āt ambro. vt si ē illusio nō vlt appeat: si āt vītas: denuo reueleť. simili igit mō canēte gallo orantes secum iuuenes apparuerūt. tertia vo nocte defecto iā corpore vigilijs ñ dormicti sz stupēti: cū ētia sibi apparuerūt pſona: q̄ filis paulo aplō videbat ꝫ q̄ in pictura ꝓsperat: illisqz tacētibus aplus sibi dixit. Isti sūt q mihil ērenū desiderātes mōita mea secuti sūt. quoz corpa i eo loco repies i quo stas. Duodeci pedū altitudie ēra cooptā arcā īuenies: t ad caput eoz libellū: i quo ort⁹ eoz gtineť t finis. Cōuocatz igī vicinis coepis ipe poz ēre fossor: accessit: et oia put dixerat sibi paul⁹ inuenit. Et sz iā trecēti āni t vlt fluxisset: ita tū corpa eoz icorrupta sūt repta: ac si ipa hora ibidē fuisset posita. Insup vo odor suauissim⁹ t nobil' ide fragrabat. Dec⁹ āt qdā tāgēs feretrū illuīat⁹ ē: t mlti alij meritz eoz curati sūt. In hoz solēnitate par iter lōgobardos t romanū ipiū reformata fuit. Et iō btūs Grego. papa: Loqueť dñs pacē i plebē suaz. i itroitu misse cātari īstituit. vñ t officia parti scis gnūt: t pti euēnib⁹ q ipis cōtigē dieb⁹. Refert Aug⁹. i libro. xo. de cītate dei. q ipso pñte ipatore et multa turba: qdā cec⁹ apud mediolanū ad corpa martiz geruasij t pta. lumen recepit. Utrū aūt sit predict⁹ cecus an ali⁹ ignorat. Idē quoqz refert ibidē: q qdā iuuenis i villa victoriana: q̄ ab hipporeggia trigita milliarib⁹ distat: cū i quodā fluie equū lauaret: gtinuo diabolus eū ꝛapuit t i flumē tāqz mortuū ꝓiecit. Cū āt vesp̄e in eccl'ia btōz gernasij t ptasij q ꝑpe erat cātarent: ille vocib⁹ ill' qsi pēssus eū grādi fremitu eccleſiā i trās altar tenebat: ide amoueri ñ valēs: tāqz si ibidē alligat⁹ fuisset. Et cū demō vt ide exiret adiurare: ille se ei⁹ mēbra āputare cū exiret miabat. Cū g⁹ adiurat⁹ exiret: ocul⁹ ei⁹ i maxillā fusus tenui venula depēdebat. Sz i loco suo sic potuerť oculū reuocarūt: t ecce itra paucos dies meritz scoz Gervasij t pta. plene sanat⁹ ē. Ambro. quoqz i pfatione sic ait. Idi sūt q vexillo celesti signati victricia apostoli arma sūpserť a mūdāis nexib⁹ absoluti negssimi hostis vitioz acies ꝓsternētes: liberi t expediti xp̄o dño sūt secuti. O qz felix germānitas: q̄ sacrz ihe rēdo eloqs nullo potuit interpellari ꝓtagio. O qz gloriosa certamis cā vbi parit coronanť quos vn⁹ vterus matern⁹ effudit. ¶ De nomine.

IOannes baptista multiplr notat. Dr. n. i ꝓpheta: amic⁹ spōsi: lucerna: āgel⁹: vox: helias: baptista saluatorz: ꝑco iudicis: t ꝑcursor regz. In ꝓpheta designat ꝓgatiua cognitiōis. In amico spōsi ꝓgatia dilectiōis In lucerna ardēti ꝓgatia scītatis. In āgelo progatia vgitatz. In voce progatia hūilitatz. In helia progatia feruorz. In baptista progatia mirabil' honorz. In ꝑcone ꝓgatia ꝓdicatiōis. In ꝑcursore progatia ꝓpatiōis. ¶ De scō Joāne baptista.

NAtiuitas Joānis baptiste ab archāgelo gabriele h⁹mō ānūciata fuit. Dauid. n. rex sic hr i histō schola. volēs cultū di āplificare. 24. sūmos sacerdotes īstituit: quoz tū vn⁹ maior erat: q ꝑceps sacerdotū dicebat. Statuit āt. 16. viros d eleazar: t. 8. de thamar: t ꝫ sortes dedit vniuersiqz hebdomadā vicē sue. Abyas āt. 8. hebdomadā habuit: de cui⁹ gīe zacharias fuit. Erāt āt zacharias t vxor ei⁹ senes t absqz liberz. Cū g⁹ zacharias tēplū dñi vt ꝑcessū ponēt ingressus fuisset: t multitudo ꝓpli deforz expectaret: apparuit ei Gabriel archāgel⁹. Cū āt zacharias i ei⁹ visiōe timēt: ait āgelus: Ne tīeas zacharia: qm̄ exaudita ē oro tua. Proꝓuz ē eni bonoz āgeloz ꝫ q̄ dic glo. ex sua visione tritos bēigna exhortatiōe ptinus gsolari. Ecōtra mali āgeli se i lucē āgelos trāsfigurātes: siquos ex sui pītia tritos sēserīt: āpliori eos horroze gcutiūt. Annūciat igī gabriel zacharie se filiū hituz cuius nomē ioānes ēcť: q vinū t sicerā ñ bibēt: t adhuc dñm in spū t vtute helie ꝓcedēt. Joānes vocatz helias rone sit⁹: qz ābo i dserto. t rone vict⁹: qz ābo victu pci. rone cult⁹: qz ābo vestitu īculti. rone officij: qz ābo ꝑcursores. sz ille ꝑcursor iudicis: iste saluatoris. rone zeli: qz vtriusqz vbū q̄si facula ardebat. zacharias āt gsideras suā senectutē t vxoz sterilitatem dubitare cepit: t more iudeoz signū ab āgelo requisiuit. Angel⁹ āt ꝓ eo q vbis suis ñ credidit: ipz taciturnitatz plaga pcussit. ¶ Nōdū āt q dubitatō gsueuit fieri t excusari aliqñ pp̄ pmissoz magnitudinē: sic legit de Abrahā. Cū. n. dñs sibi pmisisset q̄ semē suū trā canaā possidēt: dixit ad eū abrahā.

Dñe dr̃ vñ scire possũ q̃ possessiur̃ sum eã: Et nũ dẽs dñs. Sume igt mihi vaccã trimã ꝛc̃. Aliqñ pp fragilitatẽ ꝑpe ꝛsideratione: siẽ ꝓz i gedeõe: q̃ ait. Obsecro mi dñe i quo libabo israel: Ecce familia mea infima ẽ i manasse: ꝛ ego mim⁹ in domo patris mei. Et ex h⁰ signũ petijt ꝛ accepit. Aliqñ pp nãe ꝓssibilitatẽ: siẽ ꝓz i sarra. Cũ .n. dixisset dñs. Reuertẽs veniã ad te ꝛ hẽbit sarra filiũ: risit sarra p⁹ ostiũ dicẽs. Postq̃z iã senuit ꝛ dñs me⁹ vetul⁹ ẽ ꝛc̃. Quid ẽ g⁹ q̃ sol⁹ zacharias ex eo q̃ dubitauit plagã taciturnitatẽ icurrit: cũ ibi cẽt ꝛ magnitudo ꝓmissiõis: ꝛ ꝓsideratio ꝑpe fragilitatẽ: q̃ talẽ filiũ ꝛ se hituꝛ idignũ reputabat. et hic ꝓssibilitas nãlis. Hoc mltiplici de eã factũ fuisse putat. ꝓmo ꝓz Beda qñ discredẽdo locut⁹ ẽ: iõ silẽtio plectit vt tacẽdo credẽ discat. 2⁰ qñ iõ mut⁹ effect⁹ ẽ: vt mai⁹ miraculũ i natitate filij apparẽt. Cũ .n. natitate ioãnis pri loq̃la redditꝫ miraculũ miracl⁹ cumulat. 3⁰ q̃ ꝛgruũ fuit vt vocẽ amittẽt qñ vox nascebat ꝛ legi silẽtiũ ꝓponebat. 4⁰ qñ ipe a dño signũ petijt: et ipꝛz taciturnitatẽ i signũ accepit. Cũ ãt zacharias foꝛas ad pplz exisset: ꝛ eũ fcñs mutũ videret cognouerũt ipꝛ ĩuẽte q̃ visionẽ vidisset i tẽplo. Cõpleta ãt septiana officij sui abijt i domũ suã: ꝛ ꝛcepit helisabeth ꝛ mẽsib⁹. 5. se occltauit: q̃ sic ibi dic̃ ãbꝛo. part⁹ sui erubescebat etatẽ: ne i senectute vacasse libidini vidẽt: ꝛ tñ gaudebat sterilitatẽ carẽ opꝛo bꝛo: q̃ opꝛ: obꝛiũ ẽ mulieribꝫ ñi hr̃e ꝓmiũ nuptiaꝝ ppq̃ nuptie celebrãt: ꝛ carnal' coit⁹ excusat. Mẽse ãt sexto btã maria q̃ iã dudũ ꝛcepat cõgratulãs vgo secũda ablata sterilitate: ꝛ senectuti ꝛpatiens veit ad helisabeth. Et cũ eã salutassꝫ btus ioãnes iã spũ scõ rplet⁹ sẽsit filiũ di vẽire ad se: ꝛ ꝑ gaudio i mr̃is vꝛo exl'tauit ꝛ tripudiauit: ꝛ motu salutauit quẽ voce ñ potuit. Exl'tauit .n. q̃si gestiẽs salutare ꝛ dño suo assurgere. Mãsit g⁹ vgo btã cũ cognata sua trib⁹ mẽsib⁹ mistrãs ei: natũq̃z puer suis sanctꝫ mãib⁹ de ꝛra leuauit: vt hr̃ i hist⁹ scho. ꝛ q̃si morez gerule officiosissime pegit. Hic dñi pcursoꝛ nouez spãlit ꝛ singlarit ꝓuilegijs claruit. Mã idez agel⁹ q̃ dñz ãnũciauit ipz ãnũciauit: i vꝛo mr̃is exl'tat: mr dñi ipz a ꝛra leuat: lignã pr̃is reꝛat: baptismũ ꝓm⁹ ordiat: xp̃z indice dmõstrat: ipz xp̃z baptizat: ipz ꝑ oĩb⁹ laudat xp̃s: i limbo posit⁹ xp̃z vẽturũ ꝓnũciat. Propt̃ hec nouẽ ꝓuilegia vocabãt ab ipo dño ꝓpheta ꝛ plusq̃z ꝓpheta. Chrisoſ⁹ ẽre dicat ẽt plus q̃z ꝓpheta sic ait. Prophete ẽ bñficiũ a dõ accipe: nũqd ꝓphete ẽ bñficiũ baptismatẽ dare: Prophete ẽ: vt de⁹ de illo ꝓphetet: Oẽs ꝓphete prophetauer̃t de xp̃o. De ill'ãt ꝓphetatũ ñ ẽ. Ipe ãt nõ solũ ꝓphetauit de xp̃o: sz ẽt alij ꝓphete ꝓphetauer̃t de illo. Oẽs portitoꝛes vbi fuer̃t: iste ãt ipsa vox. Quãtũ ãt vox ꝓpiqoꝛ vbo ñ tñ vbũ tãtũ ioã. primioꝛ xp̃o nõ tñ xp̃s. Sedz ãbꝛo. laus ioãnis ex qnq̃z colligit vl' ꝙhẽdit. s. ex parẽtib⁹: ex moꝛib⁹ ex miracul': ex mũere ꝛ ꝑdicatiõe. Laus ãt parẽtũ ꝓz cũdẽ ãbꝛo. ex qnq̃z mãifestat. Ait .n. sic. Plena laudatio q̃ gen⁹ i moꝛib⁹: moꝛes i eqtate: officiũ in sacerdotio: factũ i mãdat': indiciuz i iustificatiõib⁹ ꝙhẽdit. Secũdo ex miracl'is: quoꝛ q̃dã fuer̃t ãte eius cõceptionẽ i vtero. s. angelica ãnũciatio: noĩs ipositio: ꝛ loquele pr̃is amissio: Quedã ẽtũ ad ei⁹ cõceptionẽ i vtero. s. supnaturalis cõceptio: i vtero eius sãctificatio: ꝛ ꝓphetal' doni repletio. Quedã quãtũ ad ei⁹ natiuitatẽ ex vtero. s. vtriusq̃z parentz spũs ꝓphetal' adeptio: q̃ mr̃ nomẽ sciuit: ꝛ pat cãticũ edidit: loq̃le patris reꝛatio: ꝛ spũs scĩ repletio Vñ ꝛ zacharias pat eius replet⁹ est spiritu scõ ꝛc̃. Ambro. Respicite ioãnẽ quãta vis sit i ci⁹ vocabulo cui⁹ nũcupatio reddit muto vocẽ: patri ꝓlẽ ꝛ pietatẽ: ppl'o sacerdotẽ. Odi⁹ eni erat tacẽs lingua: sterilis filio: p̃riuat⁹ officio. At vbi ioannes nascit fit repẽte pater ꝓpheta: loq̃le vsũ recipit: ꝓlẽ a spiritu scõ suscepit: sacerdotẽ functio recognoscit. Tertio ex moꝛib⁹: q̃ scissime vite fuit. De cui⁹ scitate dicit Chrysoſ⁹. Cõuersatio ioãnis oĩz vitã culpabilẽ faciebat apparẽ. Quẽadmodũ eni si videꝛz albã vestẽ dicis: sat' cãdida vestis. Si vo ꝓpoſuerz eã iuxta nine icipit tibi sordida appere ꝛ si ve sordida nõ ẽ: sic quãtũ ad ꝙparationẽ ioãnis ois hõ videbat' imũdus. Cui⁹ quidẽ scitas triplex habuit testimoniũ. ꝓmo a supcelestib⁹. i. ab ipa trinitate. et ꝓmo a pr̃e q̃ vocat eũ angelũ. mal'. 3. Ecce mitto angelũ meũ ꝛc̃. Angelus ãt nomẽ ẽ officij ꝛ nõ nature: ꝛ iõ dr̃ angelus rõne officij: ex eo q̃ oĩz angeloꝛ officiũ exercuisse videt. Habuit eni officiuz seraphi. Interp̃tat. n. seraphi ardẽs: q̃ illi nos ardẽtes faciũt: ꝛ i dei amoꝛe plus ardẽt. Et de ioãne dicit in ecclesiastico. Surrexit helias q̃s ignis ꝛc̃. Ipse eni venit i spiritu ꝛ vtute helie. 2⁰ habuit officiũ cherubi. Cherubi eni interp̃tat plenitudo sciẽtie. Et iõ dicit luciser iob. 39. Ex eo fuit t̃mih⁹ notis ignoꝛãtie: ꝛ utiũ luce grẽ. 3⁰ habuit officiũ throꝛ quoꝛ officiũ ẽ iudicare. Et de ioãne dr̃ q̃ arguebat herodẽ dicẽs. Mõ licet tibi hr̃e vxoꝛẽ fratrz tui. 4⁰ habuit officiuz dñationũ: q̃ docẽt nos erga subditos dñiuz gerẽ. Et de ioanne. erga subditos hẽbat i amoꝛe. erga reges i tioꝛe. 5⁰ officiũ ꝓncipatuũ q̃ docẽt nos supioꝛes reuereri. Et ioãnes ꝺ se dicebat. Qui ꝺ ẽra ẽ ꝺ ẽra loquit'. De xp̃o ãt q̃ ꝺ celo vẽit sup. o. c̃. Itẽ cui⁹ nõ sũ dign⁹ cor. cal. sol. ꝛc̃. 6⁰ offiũ ptãtũ: p quos ptãtes aereꝛ vl' ꝛie arcent: q̃ nõ potuerũt nocẽ sibi iã scificato. A nob ẽt arcebat cũ ad baptismũ ꝓnie nos dispõebat. 7⁰ officiuz vtutũ: p quos fũt miracl'a. Et btus ioãnes multa miracl'a i ceꝛo oñdit. magna .n. miracl'a mel silue stre ꝛ locustas edẽ: pilos cameloꝛ iduẽ ꝛ hi⁹. 8⁰ officiũ archãgloꝛ qñ revelabat maioꝛa sic ea q̃ spectãt ad nr̃az redẽptionẽ cũ dicebat. ecce agn⁹ di ꝛc̃. 9⁰ officiũ ãgeloꝛ qñ ãnũciabat minoꝛa: sic ea q̃ spectãt ad moꝛes: vt illo. Penitẽtiã agite ꝛc̃. Itẽ neminez cõcutiatz ꝛc̃. ¶ Secdo habuit testimoniũ a filio: sicut pz Matth. 10. Ubi cũ xp̃s multipl'r ꝛ mirabilit⁹cõmẽdat dicẽs iter ceꝛa. Inꝛ natos mulier̃ nõ surrexit maior ioãne baptista. Petr⁹ dami. At illo vbo io. sũt depꝛompta ꝓconia: p qd fũdata est arida: ꝛ mouent sidera: ꝛ sũt ꝙdita elemẽta. Tertio a spũ scõ q̃ p pfez suũ dixit. Tu puer ꝓphã al. vo. ꝛc̃. Secdo a celestib⁹. i. ab ãgel': sic pz Luce. 1. vbi eũ ãgel⁹ mltipliciꝫ ꝙmẽdabat: oñdẽs quãte sit dignitatis quo

q̃e obmutuit.

b̃po q̃ ꝓuilegi⁹ claruit

opꝛ sic vehementer — hac solo desipit: quasi sic sublimiter ꝺ sola elegit.

ad deū cuz dicit. Erit enī magnus coraz domino· Quāre sanctitatis quo ad seipsūz cum subdit. vinuz ⁊ sicerā nō bibet: ⁊ spū sco replebit ⁊c. Quāte vtilitatis: quo ad primū: cū dic Et mltos filioruz isrl' zuertet ⁊c ℂ 3° a subcelestib⁹. i. ab hoīb⁹ fic a pre suo ⁊ vicinis cū dicebāt. Quis putas puer iste erit. ℂ 4° zphēdit laus Joā. ex muner. habuit. n. mun⁹ i statu. ivto: i egressu ex vto. ī mūdi pgressu i mūdi egressu. In vto hūit triplex mirable mun⁹ gre. pmo graz q̄ i vtero scificat⁹ fuit: vñ fuit āte sā ct⁹ q̄z nat⁹. Diere. pmo pusq̄z te formarē in vtero noui te. ⁊c. Scōo graz q̄ pphetizar meruit: sic q̄ i vtero mris exultās deū adesse cognouit. vñ Chrisos⁹. volēs oñdere q̄lit fuerit plusq̄z pphēta dic pro phete ē p merito quersatiōis ⁊ fidei pphētiā accipet. Quūgd pphete fuit vt pus fieret pphā q̄z hō: Et q: zsuetudo erat vt pphete inūgerēt: tūc q̄ btā vgo helisabeth salutauit xps ioānē i pphētā unxit ex q̄ dic Chrys. ī hec vba. iō xps fec mariaz salutar helisabeth: vt pmo pcedēs de vtero mris vbi habitat dns: ⁊ p aures helisabeth igress⁹ dscē deret ad ioānē vt illic eū vngeret i pphētā. 3° graz q̄ suis meritz mri pphetie spūz tradidit. Vñ Chrysos⁹. volēs oñdere q̄lit fuit plusq̄z pphēta ait. Quis pphāz cū eēt pphā ppbam faceer potuit: Helias qdē vnxit heliseū i ppbaz ñ tri pphetizādi graz zstulit. Iste aūt i vto mris exiliēs diuini itroit⁹ sci etiā mri dōauit: ⁊ os ei⁹ vbo zfessiōis apuit: vt cui⁹ ñ videbat psonā cognosceret ditatē dicēs. Vñ hoc mihi vt mat dñi mei veniat ad me: In egressu ex vtero habuit triplex mun⁹ gre. qñ ort⁹ ei⁹ fuit miraculosus sanctus ⁊ iocundus quia miraculosus exlyditur defectus impotentie: q: scūs reatus culpe. quia iocūd⁹ lamentū miserie. Celebrat āt eius ort⁹ sue natiuitatz ex mgr̄z Guilelmū altisiodorē sez triplici rōne. Dño rōne scificatiōis in vteoro. Scōo rōe dignitatz i officio. Ipe. n. tāqz luciferve nit: ⁊ eternū gaudiū nob pm⁹ nūciauit: Tertio rōe iocūditatz i ortu suo. Dixerat. n. āgel⁹. Et mlti in natiuitate ei⁹ gaudebūt. Et iō dignū ē vt ⁊ nos i natiuitate ei⁹ gaudeam⁹. In pcessu hūit silr triplex mun⁹. In hoc aūt patēt ei⁹ excellētissima ⁊ diuersa mūera gre: qñ hūit pfectionē oiuz scōz. Nā ppba fuit qñ dixit. Qui post me vēt⁹ ē ⁊c. Plusq̄z ppba qñ xp̄z digito dmōstrauit. Apls q: a dō missus fuit. Apls. n. idē ē qd missus. Vñ dr. Fuit hō missus a deo ⁊c martyr q: p iustitia mortē sustinuit. Cōfessor: q: zfessus ē ⁊ nō negauit. Virgo vñ ⁊ pp ipi⁹ vgitatē āgel⁹ ē appellat⁹. Malachie 3°. Ecce ego mitto āgelū meū ⁊c. In egressu ō mūdo hūit triplex mun⁹: q: efficit martyr inict⁹. Tūc. n. palmā martyrij adept⁹ ē. Virgit nūci⁹ pcios⁹ Ipe. n. tūc ill' q erāt i libo pciosū nūciū attulit. s. de aduētu xpi ⁊ de redēptiōe ipoz. Et colit exit⁹ glorios⁹. Ei⁹. n. exit⁹ p oib⁹ q ad libū discēderūt spāl'r ab eccl'ia solēnizat ⁊ gl'iose colitur. 5° ex pdicatiōe Circa cui⁹ pdicationē āgel⁹ ātuo: pōit cū dic. Et mltos filios israel zuertet ad dnz deū ipoz: ⁊ ipse pcederet ⁊c Et tāgit ātuo: s. fructū: ordinē: vtutē: ⁊ finē: sūt i l'ra pz. Et notādū q pdicatio Jo. tripl'r fuit cōmēdabil'. Ipe nāqz pdicauit feruēt: efficacit ⁊ prudēt. Feruēt cū dicebat. Genimina viparū ⁊c Qui qdē feruō fuit iflāmat⁹ charitate: q: erat lucerna ardēs. vñ ipse dicit i psona ihū. Ipe fuit os meuz ūsi gladiū acutū. iformat⁹ vitate: q: erat lucerna lucēs. Vñ Joānis. 5. Vos misistis ad Joānē ⁊ ille phibuit testimoniū vitati. Direct⁹ a discretiōe siue sciētia. Vñ turbis ⁊ publicanis ⁊ milit⁹ sēz vni uscuiusq̄z exigētiā propriā legē dedit. Firm⁹ cōstātia: Vñ ⁊ tā cōstāter pdicauit q ex hoc vitā amisit. Dec. n. 4. debet habere zelus secundū q dicit Ber. zelū tuū iflāmet charitas: iformet veritas: regat sciētia: ⁊ firmet zstātia. Secūdo efficacit qñ ad pdicationē eius ml'ti cōuersi sunt. Predicauit. n. vbo p assiduitatē doctrine: ⁊ exēplo p scitatez vite. pdicauit ⁊ cōuertit meritis ⁊ orōib⁹ deno tis Tertio prudēter. Cuius prudētia pdicatiōis i tribus fuit. Primo i eo q vsus fuit cōminatiōib⁹ vt malos terreret dicēs. Jā. n. securis ad radicē arboris posita ē. Secūdo promissiōib⁹ vt bonos allicer̄et dicēs. Penitētiā agite appropiquat. n. regnū celoz̄. Tertio moderatiōibus vt mediocres paulatiz ad pfectionē attraheret: vnde turbis ⁊ publicanis ⁊ militibus leuia ponebat: vt postmodū ad maiora proueherent: turbis vt opera misericoz: die facerēt: publicanis vt se ab alienoz̄ appetitu abstinerēt. Militibus vt neminē cōcuterēt: nullā calūniā facerēt: ⁊ suis stipēdijs ztēti eēnt. Et notādū q Joānes euāgelista hac die migrauit ad dnz sed ecclesia ipsius festū i tertiū die post xpi natiuitatē celebrandū istituit: q: tūc eius ecclesia dedicata fuit. Et solēnitas natiuitatis beati Joānis baptiste i suo die remāsit. Mirū q̄ hec dies ab angelo gaudio natiuitatis pcursoris autēticatus fuit. Nō autē dogmatizandū ē q euangelista baptiste cesserit tāqz minoz maioi. Nō. n. decens est quis maioz sit eoꝝ disputare: quod etiam quodā exē plo diuinitus ē ostēsum. Erant enī vt legitur duo doctoꝛes theologi quorum vnus Joānem baptistam: alter vero ioannem euangelistam preferebāt. Tādē sup hoc solēni disputatiōe idicta q̄libz valō sollicit⁹ erat auctoꝛitates ⁊ efficaces ratiōes inenire: qb⁹ suū Joānē possz pferr̄. Aduenīēte autē disputatiōis die q̄libz scōz̄ emulatoꝛi suo apparuit: ciqz dixit. Bene cōcoꝛdes sum⁹ i celis: de nobis non disputetis in terris. Tunc illi sibi adinuicem ⁊ omni populo visionem publicauerunt: ⁊ dominum benedixerunt. Paulus historiographus longobardoꝛum romane ecclesie diaconus: ⁊ casinensis monachus cum deberet quadam vice cereum consecrare fauces eius rauce facte sunt: cum prius vocalis esset. Ut ergo vox sibi restitueretur hymnum. scilicet. Ut queant laxis ⁊c. ad honoꝛem beati Joānis cōposuit: vbi in principio petit sibi vocem restitui: sicut ⁊ zacharie restituta fuit. ℂ Ossa mortuoꝛum animalium vndecūq̄z collecta in hac die ab aliquibus comburuntur: cuius duplex ē cā vt ait Jo. beleth. Una est ex antique institutionis obseruantia. Sunt etenim quedam animalia que dracones vocantur q̄ i aere volāt

iaquis natãt:ĩ terra ambulãt.Q̃ñz aũt dñ̃ p aera ãbularẽt ad libidinẽ cõcitabant:⁊ ĩ puteis et ĩ ags fluuialib⁹ ſpma iactabant ⁊ ide ſeq̃bãt letalis ãn⁹. Cõtra hoc ergo iſtud inuẽtũ fuit remediũ.vt ꝺ oſſib⁹ aialiũ rog⁹ fieret:⁊ ſic talia aialia fum⁹ fugaret. Et q̃ iſtud maxime hoc tpe fiebat:ĩ iſtud adhuc ab aliq̃b⁹ obſeruat̃. ¶ Alia cã ẽ ad repzeſentãdũ. q̃ oſſa ſcĩ Joã.ĩ ſebaſte ciuitate ab iſtidelib⁹ ꝯbuſta fuerũt. Ferunt̃ ẽt facule ardẽtes:q̃ Joã.fuit lucerna ardẽs ⁊ lucẽs.⁊ rota ytĩ:q̃ ſol tũc ĩ circulo deſcendit ad ſignificãdũ q̃ fama Joh.q̃ xp̃s putabat̃ deſcendit ĩm q̃ ipſe teſtimonium phibuit dicens. Me oz minui:illũ aũt creſcere.Hoc ſignificatuz ẽ ſeđm q̃ dic̃ Aug.ĩ coz oꝛtib⁹:⁊ ĩ coz moꝛtibus. In coz oꝛtib⁹:q̃ circa natiuitatẽ Joh.dies icipiũt decreſcẽ:circa natiuitatẽ xp̃i creſcere inꝛta illũ.Solſticiũ decimo xp̃m p̃it atq̃ Joãnẽ. Itẽ ĩ coz moꝛtibus q̃ coꝛp⁹ xp̃i ĩ cruce fuit exaltatũ.⁊ coꝛp⁹ Joh. miꝛatũ capite.Refert paulus ĩ hiſtoꝛia lõgobardoꝛ.q̃ Rochariꝫ rex longobardoꝛ iuxta eccl'iam ſcĩ ioãnis baptiſte cuz multo ornatu ſepultus fuit. Quidã vo cupiditate illect⁹ nocte ſepulchꝛ apiẽs abſtulit vniuerſa.Cui btũs ioãnes apparẽs dixit. Cur ausus fuiſti tangẽ mihi cõmiſſũ? Eccl'iã meã decetero igredi non valebis. Q̃ vtiq̃ ſic euenit. Illã q̃cũq̃z p̃dictã eccl'iã ĩtrare volebat ꝯſi a validiſſimo pugille guttur eiꝰ feriebat̃:⁊ ſic ſubito ꝛtro ruebat. ¶ De ſanctis ioanne ⁊ paulo.

IOannes ⁊ paulus ꝓmicerij et ꝓpoſiti.Cõſtãtie filie Cõſtãtini Auguſti fuerũt.Eo aũt tpe cũ gẽs ſcithica daciã ⁊ thraciã occuparet ⁊ gallicanus dux romani exercit⁹ cõtra p̃dictã gentem mitti deberet:Cõſtãtiã filiã cõſtãtini p mercede laboꝛis ſui ĩ vxoꝛẽ dari petebet. Q̃ ẽt romani ꝓncipes iſtanti⁹ fieri poſtulabãt:pr̃ aũt pl'imũ triſtabatur:ſciẽs filiã ſuã poſtq̃z a btã agnete ſanata fuerat ĩ vginitatis ꝓpoſito poſitã:facili⁹ occidi poſſe q̃z ad cõſenſũ iclinari.Virgo tñ ꝺ deo cõfidẽs pr̃i cõſuluit: vt eã ſibi ſpõdeat cũ victoꝛ rediret: verũtamẽ duas filias ſuas quas ex vxoꝛe defũcta ſuſceperat idẽ gallican⁹ ſecũ manẽ ꝓmitteret: vt p eas moꝛes ⁊ votũ pr̃is ſcire poſſet.Et ipa duos ꝓpoſitos ſuos ioãnẽ ⁊ paulũ ſibi ꝛcederet ĩ ſpe q̃ſi maioꝛis firmitatis rogãs deũ vt ipm ⁊ filias cõuerteret.Q̃ vbi oĩbus pl'acuit gallican⁹ aſſũptis ioãne ⁊ paulo ⁊ copioſo exercitu pficiſcit:ſed tũ a ſcithaꝛ gente eius exercit⁹ frãgit ⁊ ĩ vrbe thraciaꝛ ab hoſtib⁹ obſidet̃ Tũc accedẽtes ioãnes ⁊ paulus eidẽ dixerũt. Fac votũ deo celi ⁊ erꝭ victoꝛ melius q̃z fuiſti.Q̃ cũ ſe ciſſz iuuenis ĩ humeꝛo ferẽs crucẽ ſtati ei apparuit etq̃ dixit.Sume gladiũ tuũ ⁊ ſeq̃re me.Quem ille accipiẽs p media caſtra iuit:⁊ ad regez vſq̃ deueniẽs:illũq̃ occidẽs ſolo timoꝛe vniuerſũ exercituz ſubiugauit:⁊ romanis tributarios feꝫ.Duo quoq̃ milites armati eidẽ apparẽtes cũ hinc ide cõfirmabãt.Factis igit̃ xp̃ianus romã rediꝛt:⁊ cum mlto honoꝛe ſuſcep⁹ rogauit Auguſtum vt ſibi idulgeret ſi filiã minime deſponſaret:eo q̃ decetero xp̃o cõtinent̃ viuẽ ꝓponeret.Q̃ cũ auguſto plurimuz placuiſſet:⁊ due filie gallicani a Cõſtãtia virgine ad xp̃m cõuerſe eẽnt: ipſe gallican⁹ ducatu ceſſit: ⁊ omnia pauperib⁹ tribuẽs xp̃o cũ aliꝭ ſeruis dei ĩ pauptate ſeruiuit. Multa aũt miracula faciebat ita vt ſolo viſu demones de obſeſſis coꝛpoꝛib⁹ effugaret. Hui⁹ ſacre opinionis fama ĩ toto oꝛbe tanꝛ intantũ excreuit: vt ab oꝛiẽte ⁊ occidente venientes viderent viꝝ ex patricio cõſule lanãtẽ pedes pauperꝫ:ponentẽ menſaz:aquã manib⁹ effundentẽ:lãgẽtib⁹ ſollicite miniſtrantez ⁊ cetera ſãcte fuituꝫ officia exhibentẽ.Cõſtantino igit̃ defuncto Cõſtãtius Conſtantini magni filiꝰ arriana hereſi depꝛauatus iperiũ tenuit.Qui cũ Cõſtanti⁹ frater Cõſtantini duos filios.ſ.gallũ ⁊ iulianũ reliq̃ſſet.conſtãtin⁹ ipator dictũ gallũ Ceſarẽ feꝫ:⁊ ꝛtra iudeã rebellãtẽ miſit:quẽ tũ poſtmodũ iterfeꝫ.Julian⁹ vo timẽs ne exẽplo frĩs a Cõſtãtino pimereꝫ mõaſteſteriũ igreſſus ẽ:vbi magnã religi onẽ ſil'ans lectoꝛ oꝛdinat⁹ ẽ. Qui p maleficũ demonẽ cõſulnit.riſũ accipiẽs:q̃ ad ipiũ ſublimãd⁹ eſſet. Poſt aliq̃ tps vrgẽtib⁹ aliq̃b⁹ negocijs cõſtãtin⁹ iulianũ Ceſarez fecit:⁊ ipm ĩ galliã deſtinauit:q̃ oia ſtrenue agebat Mõtuo aũt vt dcm̃ ẽ Cõſtãtino:⁊ Julião apoſtata ĩ ipiũ a cõſtãtino ſublimato.iuſſit iulian⁹ vt gallican⁹ aut dijs ĩmolaret:aut abſcedẽt.Tãto.n.viro ñ audebat mõtẽ iferre. Ille igit̃ alexãdriã prexit ⁊ ab iſtidelib⁹ p coꝛ trãſſixus martyrij coꝛonã pcepit. At iulian⁹ capt⁹ cupiditate ſacrilega:auaritiã ſuã euãgelij teſtimonio coloꝛabat. Illã facultates a xp̃ianis auferẽs dicebat.Xp̃s veſter dicit ĩ euangelio.Qui nõ renũciauerit oĩa q̃ poſſidet nõ põt eẽ me⁹ diſcipulus.Audiẽs igit̃ ꝓ ioãnes ⁊ paul⁹ ex opib⁹ ẽjs vꝺ go Cõſtãtia reliq̃rat xp̃ianos paupes ſuſtẽtabant: mãdauit eiſdẽ q̃ ſiẽ cõſtãtino:ita quoq̃ ⁊ ſibi adhe rere deberẽt.At illi direꝛũt.Dñ̃ gl'oſi ipatoꝛes cõſtãtin⁹ ⁊ fili⁹ ei⁹ Cõſtãti⁹ ſe eẽ ĥuos xp̃i gl'iabant̃. nos famulabamur eiſdẽ.Te vo q̃ religionẽ plenã vtutib⁹ reliq̃ſti:a te oĩno receſſum⁹:⁊ tibi obedire cõtẽnim⁹.Quib⁹ iulian⁹ mãdauit.Ego ĩ eccl'ia clericatũ obtinui:⁊ ſi voluiſſez ad pmũ eccl'ie ſtatũ pueniſſez :ſz gſideraſ vanũ eẽ iertiã ſectari ⁊ ociũ:militie aĩz dedi:dijſq̃ ſacrificãs coꝛ ſuffragijs ipiuz obtinui.vñ vos ĩ aula regia nutriti ñ debet̃ lateri meo deeſſe vt ꝑmos vos ĩ palatio meo habeã.q̃ ſi a vobis gtẽpt⁹ fuero:agã neẽe ẽ vt cõtẽni ñ poſſiz. q̃ rñdẽtes direꝛũt.Deũ tibi ꝓponẽtes minas tuas neq̃z timem⁹:ne dei eterni inimicitias icurram⁹. Ad hoc iulian⁹.Si ifra decẽ dies vltro ad me venire ꝓtẽpſeritz coacti poſtmodũ facietis q̃ ſponte facere nõ curatis.cui ſancti rñderũt.Jã decez dies ꝓteriſſe eſtima miſer:⁊ hodie facito q̃ tẽ te factuꝝ eẽ minaris.Quibus iulian⁹.Putatis q̃ martyres vos faciãt xp̃iani:niſi mihi cõſenſeritz ꝑmã vos ĩ vt martyres:ſz vt publicos hoſtes. Tũc ioãnes ⁊ paulus ꝓ totos decẽ dies elemoſynis iſiſtẽtes oĩa ſua pauperib⁹ erogabãt. Decima aũt die miſſus eſt ad eos terẽtian⁹ q̃ dixit eis. Dñs noſter iulianus ſtatũculã aureã ionisad vos miſit: vt eidẽ thura icẽdatis:aliogn ambo ſimul pibitis.Qui ſcĩ direꝛũt Si tuus dñs ẽ iulianus habeto pacẽ cũ illo :nobis

alius non est nisi dñs Iesus xp̃us. Tunc iussit eos occulte decollari ⁊ i foueã itra domũ sepeliri: famã faciẽs q̃ i exiliũ eẽnt missi. ¶Post hoc filiꝰ terẽtiani a demone arripit: ⁊ intra domũ clamare cepit q̃ a demone vrerẽ. Qd̃ videꝫ terẽtianꝰ sclus 2fitẽ ⁊ xp̃ianꝰ efficit: passio scoꝝ ab eo 2scribit: ⁊ ciꝰ filiꝰ liberat. ¶Passi sũt aũt circa ãnum dñi. 364. ¶Refert Gregorius in omelijs euãgelij. Sigs vult venire post me: q̃ qdã mr̃ona dñi eccl̃az istoꝝ martyꝝ frequẽtiꝰ visitaret: ⁊ die q̃dã ide rediret duos stãtes monachos sub pegrino hĩtu ĩuenit: quos pegrinos eredẽs elymã ipsis dari ꝓcepit. Sz puſcz dispẽsatoꝛ eis ad largiẽdũ appꝛopinq̃sset: astiterũt ei vicinius: ⁊ direrũt. Tu nos mõ visitas: nos te ĩ die iudicij regrem: ⁊ qegd poterim tibi ꝓstabim. Quo dcõ ab oculis ei ablati sũt. Ambro. de bis martyrib ĩ pfatõe sic dicit. Bti martyres ioãnes ⁊ paulus veraciꝫ ipleuerũt qd̃ dauitica voce dr̃. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃z iocũdũ hĩtare frẽs ĩ vnũ. ¶Iasscendi lege 2sortes fideli societate 2iũcti: passionis equalitate cõsimiles: in vno semp dño glorioſi.

¶ De scõ Leone papa.

Leo papa vt ĩ miraculis btẽ virginis legit: dũ i eccl̃ia scẽ marie maioris i die dñice resurrectionis missã celebraret: ⁊ dũ fideles p ordinẽ cõmunicaret: ⁊ q̃dã matrona manũ eiꝰ osculata fuisset: ex hoc i eũ vehemẽs carnis tẽtatio insurrexit. At vir dei i scipz senissimus vltoꝝ isurgit: ⁊ eadem die manũ se scãdalizãtẽ occulte penitꝰ amputauit: ⁊ a se reiecit Interea murmur oriebaꝫ in pplo cursũmꝰ põtifex diuina more solito nõ celebraret. Tẽ Leo ad btãz ygineẽ se 2uertit: ⁊ eiꝰ ꝓuidẽtie totaliꝛ se cõmisit. Tũc illa otinuo sibi astitit: ⁊ manũ illi suis scissimis manibꝰ restituit ⁊ cõfirmauit: mbẽs vt ꝓcederet: ⁊ filio suo sacrificiũ imolaret. Leo igit̃ oi pplo qd sibi 2tigerit ꝓdicauit ⁊ manũ restitutã oibus enidẽter ondit. ¶Hic calcedoneñ. 2ciliũ celebranit. solas ygines velari ibidẽ ifituit. Ibi ẽt statutũ fuit: vt virgo Maria mr̃ dei appellaret. Eo quoq; tpe atila italiã deuastabat. Igit̃ scũs leo i eccl̃ia aplorꝝ tribus diebus ⁊ tribus noctibus oꝛoni vacãs post hoc dixit ad suos. Qui vult me sequi sequat. Cũ igit̃ ad atilã appꝛopinquasset ille vt btũ leonẽ vidit de equo descẽdit: eiusq; pedibus ꝓuolutus rogauit vt peteret quicqd vellet. Qui petijt vt ab italia discederet: ⁊ captiuos relaxaret. Et dum arguereꝫ a suis q̃ triũphatoꝝ orbis a sacerdote victꝰ esset: rñdit. ¶Ꝓuidi mihi ⁊ vobis. Vidi enim a dextris ei fortissimũ militẽ euaginato gladio stãtẽ mihiq; dicẽtẽ. ¶Nisi hnc paruerit cũ oibus tuis iterfi. bis. Cũ btũs leo epistolã ad fabianũ epz 2stãtinopolitanũ aduersũ eutychiũ ⁊ nestoriũ scripsisset sup sepulchrũ bti petri: ipsã posuit ⁊ ieiunijs ⁊ oꝛonibꝰ insistẽs dixit. Quicqd i hac epistola vt hõ errauit tu cui eccl̃ia cõmissa est corrige ⁊ emẽda. Et post dies 40. oꝛãti illi petrus apparuit dicẽs. Legi ⁊ emẽdaui. Accipiẽsq; leo epistolã inenit eã manibus aplꝰ correctã ⁊ emẽdatã. Alias etiã sepulchro bti petri. 40. diebus ieiunijs ⁊ oꝛonibꝰ leo astitit: obsecrãs vt suoꝝ peccatoꝝ veniã ipetraret. Cui petrus apparẽs dixit. Dimittit tibi dñs tua peccata tua dimisit. Solũmodo de manu ipositõe debes ingri. i. si bñ: sine alr alicui manꝰ iposueris exigerꝫ. Obijt circa annũ dñi. 460.

¶ De nomine.

Petrus trinominꝰ extitit. Vocatꝰ ẽ. n. Si mõ bariona. Simõ iterptat obediẽs vel ponẽs tristiciã. bariõa filiꝰ colũbe. Bar. ligua syra filiꝰ iona hebraice colũba. Fuit. n. obediẽs q̃ xp̃s cũ vocauit: q̃ ad vnũ iussiõis vocẽ dño obedinit. ¶Ponẽs tristiciã q̃ xp̃z negauit q̃ egressus foras fleuit amare. Filiꝰ colũbe: q̃ deo simplici itẽtiõe fuit. Scõo vocatꝰ ẽ cephas q̃ iterptat caput. vel petra: vl̃ icrepãs ore. Caput rõne ꝓncipatꝰ i relatiõe. ¶Petra rõne firmitatis i pfessiõe. Increpãs ore rõne 2stãtie i ꝓdicatiõe. Tertio vocatꝰ ẽ petrꝰ q̃ iterptat agnoscẽs: vl̃ discalciãs vl̃ dissolues. agnoscẽs q̃ xp̃i dinitatẽ agnouit cũ dixit. Tu es xp̃s filiꝰ di viui. Discalciãs q̃ pedes affectuũ suoꝝ ab oi ope mortuo ⁊ treno discalciauit cũ dixit. Ecce nos reliqmꝰ oia: ⁊ c̃. Et vincla petꝝ a nobis dissoluit: ⁊ hoc p claues q̃s a dño accepit: ¶Habuit ãt triplex cognomẽ. Dictꝰ ẽ. n. simõ ioana q̃ iterptat dñi plchritudo. Scõo simõ ioãnis q̃ iterptat cui donatũ ẽ. Tertio simõ bariõa q̃ iterptat filiꝰ colũbe: p q̃ dat̃ itelligit q̃ ipe habuit pulchritudinẽ moꝝ: dona virtutũ: abũdãtiã lachrymarũ: q̃ colũba hz gemitũ, p cãtu. ¶Istõ ãt nomẽ petrꝰ Jesus pꝰ sibi iponẽdũ, pmisit cũ dixit. Jo. i. Tu vocaberis cephas q̃ iterptat petrꝰ. 2ꝰ, pmissũ iposuit sic̃ dr̃ Mar. 3. Imposuit simoni nomen petrus. 3ꝰ. ipositũ 2firmauit cũ dixit ¶Mat. 16. ⁊ ego dico tibi q̃ tu es petrꝰ ⁊ sup hãc petrã. ⁊c̃. Eius martyrũ Marcellꝰ: lunus papa. Egesippus ⁊ leo papa scripserũt.

¶ De sancto petro apostolo.

Petrus apls iter ceteros aplos maioris feruoris extitit, ¶Nã ⁊ scire dñi ꝓditoꝛẽ voluit: q̃ vt dicit Aug⁹ si eũ sciuisset deinꝫ discerpsisset. Et ob hoc dñs ꝓditoꝛẽ sinuz noiare nolebat q̃ vt ait Chrysoſ. si ipz noiasset petrꝰ cõtinuo surrexisset: ⁊ ipsũ ꝓtin⁹ trucidasset. ¶Hic sup mare ad dñz ãbulauit. In dñi trãsfiguratõe ⁊ puelle suscitatione a deo electus fuit. Staterẽ i ore piscis inuenit. Claues regni celoꝝ a dño accepit. ¶Pascẽdas ones a xp̃o suscepit: tria milia hoium i pẽthecoste sua ꝓdicatõe cõuertit. Ananie ⁊ saphire mortẽ pdixit. Eneã paralyticũ curauit. Corneliũ baptizauit Tabitã suscitauit. vmbra sui corporiꝫ infirmos sanauit: ⁊ ab herode incarceratꝫ: ꝛz ab angelo liberatur. Qualis aũt eius cib⁹ vel idumẽtũ fuerit: ipse hoc i libro Clemẽtis testat̃. ¶Panis inqt solus mihi cũ olinis ⁊ raro cũ oleribꝰ i vsu ẽ. Indumẽtũ aũt hoc est mihi qd̃ vides tunica cũ pallio: ⁊ hoc hñs nihil aliud regro. Ferr̃ quoq; qr i sinu sp sudariũ portabat: quo crebro fluẽtes lachrymas tergebat: q̃ qñ dulcẽ alloquutõis ⁊ pñtis dñi memor erat: pre nimia amoris dulcedine lachrymas 2tinere nõ poterat. Qñ ẽt clpã negatõis ad memoriã reducebat: vberrimas lachrymas emittebat. Vñ adeo i cõsuetudi-

ne hūit fiere: vt eius facies tota adusta lacrymis videret sicut dicit Clemēs. Idē etiā die q̄ audito i nocte gallicātu ad oīonē surgere ꝙsueuerat: tunc sil'r ad fletū p:orūpere ꝙsueuit. Refert quoq; clemēs ſz q̄ i ecclīastica hiſtoria inuenit: q̄ cū vxo: petri ad passionē duceret: petr⁹ igēti gaudio exulta uit: ac eā ꝓpio vocās noie post eā clamauit. O cō iunx memēto dñi. ¶ Quadā vice duz petr⁹ apls duos de discipulis suis misisset ad p̄dicādū: dū viginti dictas iuissent: vnus illo: defuct⁹ ē: alter vo ad petrū rediit: & qd acciderat nūciauit. Hic dicit fuisse btūs Martialis: vel ꝑm quosdā btūs Mathern⁹. Alibi legit q̄ p̄m⁹ fuit btūs Frōto: soci⁹ qui defunct⁹ ē: fuit ꝑs b: Gregoꝛ⁹. Tūc petrus suum bacculū sibi tradidit p̄cipiēs vt ad sociuz ꝓgeret: & eū sup illū poneret. Qd cū fecisset: ille q iā p q̄draginta dies iacebat mortu⁹: ꝓtinus surrexit viuus. Eo tpe erat in hierlm qdā magus noie Symon: q se pīā veritatē dicebat: & sibi credētes ꝓpetuos effici asserebat: & nulla sibi ipossibilia dicebat. Legit etiā in li° Clemētis ipsū dixisse. Adoꝛabo: vt de⁹: publice diuinis donaboꝛ honoꝛib⁹: & qcqd vo luero facere potero. Aliqū cū mr̄ mea Rachel iuberet me exire ad cāpū vt meteret: ego falcē videꝫ posita ꝑ:cepi falci vt p se meteret: & messuit decu plo ampli⁹ ceteris. Addidit quoq; ſz q̄ dicit hiero nym⁹. Ego sū sermo dei ego speciosus: ego paraclit⁹ ego oīs: ego oia dei. Serpētes quoq; eneos faciebat se mouere: statuas eneas & lapideas ridere: & canes cātare. Hic igit vt lin⁹ ait volēs disputare cū petro & oīdere q̄ de⁹ cēt statuta die venit ad locū certaminis petri⁹: & astātibus petrus dixit. Pax vobis frēs q̄ vitatē amatis. cui Symon. Nos tua pace op⁹ nō hēm⁹. Si ceni pax sit & cōcoꝛdia ad inuentēdā vitatē nihil ꝑficē poterim⁹. Nūt. n. iter se pacē latroneſ ꝓp qd noli vocare pacē: ſz pugnā Duob⁹. n. dimicātib⁹ tunc erit pax cū alter fuerit superat⁹. Et petr⁹. Cur times audire pacez: Ex pctis. n. bella nascūt: vbi āt peccatū nō fit pax est. In disputatōe vitas: i opibus iusticia inuenit. & si mon. Nihil dicis: ſz ego oīdā mox deitatis mee po tentiā: vt repente adoꝛes me. Ego sū ꝑma vitas. & possū volare p aera: nouas arboꝛes facere: lapideſ i panē mutare: i igne sine lesione durare: & oia q̄ vo lo possū facē. Cōtra hūc igit petr⁹ disputabat: & oia ei⁹ maleficia detegebat. Tūc simō videꝫ q̄ petro nō posset resistere: oēs libꝛos sue magice artis ne forte mag⁹ ꝓderet i mare ꝓiecit: & romā vt ibi de⁹ hīet prexit. Qd vbi petr⁹ ꝙperit: ipz isequit: & romā vsq; ꝓficiscit. Quarto q° āno claudij ipatoꝛis petr⁹ romā applicuit & ibi ānis vigitiquinq; sedit. Et duos cꝑos linū & cletū sibi coadiutoꝛes: vt ait ioānes beleth: vnū eī muros vrbis: aliū itra muros oꝛdinauit. ¶Dedicatōi āt isistēs multos ad fidē ꝙuertebat: & ifirmos q̄spl'es curabat. ſz i p̄dicatiōe sua sp laudās & ꝑfectōs castitatē q̄tuoꝛ ꝙcubitas Agrippe ꝑfecti adeo ꝙuertit: q̄ ad ꝑfectū redire vlteri⁹ re cusarūt. Un̄ irat⁹ ꝑfect⁹ aduersus petrū occasionē q̄rebat. ¶Dost hoc appuit dñs petro dicēs. Simon & nero q̄ te cogl'at: ſz ne timeas q: tecū sū & eruam te & dabo tibi serui mei pauli solatiū q̄ eras romaz igredieꝛ. Sciēs igit ¶Petrus vt ait linus: q: velox cēt depositio tabernaculi sui i q̄ētu fratrū positus manū clemētis apl̄ēdit: & eum in cēm ordinauit & i cathedra loco sui sedere coegit. ¶Dost hoc ¶Dau lus: sicut dñs p̄dixerat: romā venit: & cū petro xp̄m p̄dicare cepit. Simon aūt magus intantū a Nerone amabat q̄ vite ei⁹ & salutis & totius ciuitatis cu stos sine dubio putabat. Quadā aūt die sicut dicit leo papa. dū ante Neronē astaret eius effigies su bito mutabat: & modo senioꝛ modo adolescētioꝛ vi debat. Qd cum videret nero vez hūc esse filiū dei existimabat. Dixitq; Simon magus neroni: sicut idē refert. Ut scias optime imp̄atoꝛ me dei filium esse: iube me decollari: & ttia die resurgā. ¶Dꝛecepit igit nero carnifici vt eū decollare deberet. Qui cū putaret decollare Simonē decollauit arietē Si mon aūt arte magica illesus euasit: & arietis mēbra colligēs ea absc̄odit & tribus diebus se occultauit. Sāguis aūt arietis ibidē ꝙgelat⁹ remānsit. Die aūt tertio oīdit se Neroni dicēs. Fac sanguinē meū q effusus est extergi: q̄ ecce ego q̄ decollatus fuerā sicut ꝓmisi die tertia resurrexi. Quē nero videꝫ ob stupuit & ipm vere dei filiū esse putauit. Nec leo. Aliquādo etiā cū in ꝙclaui cū nerone esset demon in eius spē populo loquebat. Deniq; romani in tā ta veneratōe eū habuerūt: q̄ eidē imaginē fecerūt: & hūc titulū subscripserūt. Simoni deo sancto. ¶Pe trus aūt & paulus: vt leo testat: ad neronē introie rūt: & oia eius maleficia detegebāt. Addidit quoq; ¶Petrus q̄ sicut in xp̄o sūt due substātie. s. dei & ho minis: sic & in isto mago sunt due substantie. s. boi⁹ & diaboli. Dixitq; Simō: vt testātur scūs marcel lus & leo. Nle diutius hūc patiar inimicū p̄cipiā an gelis meis vt vindicent me de isto. Cui ¶Petrus. Angelos tuos nō timeo: sed ipi me timēt. Nero di xit. Nō times simonē q̄ diuinitatē suā rebus affir mat: Cui petrus. Si diuinitas est in ipo dicat nūc mihi qd cogito: vel qd facio: quā cogitationē meaz ꝑus aurib⁹ tuis insinuo: vt nō audeat mētiri. Nero dixit. Accede huc: & dic mihi qd cogitas: ¶Petrus aūt accedens secreto dixit. Jube mihi panē oꝛdea ceū afferri & occulte dari. Qui cū allat⁹ fuisset & pe trus eū bñdixisset & sub manica absc̄ondisset dixit. Dicat mihi Simon q̄ se deū fecit qd sit cogitatuz: qd dictū: & qd factū. Nndit Simō. ¶Petrus magis dicat qd cogitē ego. dixitq; ¶Petrus. Quid cogitet simon me scire docebo: duz qd cogitauerit fecero. Tunc simon indignatus clamauit. ꝓcedant canes magni & deuoꝛēt euz. Et subito canes maximi ap paruerūt: & in ¶Petrū ipetū fecerūt. Ille vero pa nem benedictū obtulit: & subito ipos in fugā ꝙuer tit. Tūc dixit ad neronē petrus. Ecce ostēdi me no sce qd contra me cogitauerat simon nō verbis sed factis. Nā qui ꝓmiserat cōtra me angelos ventu ros exhibuit canes: vt ostēdat se diuinos angelos nō habere: sed caninos. Dixitq; Simon. Audite petre & paule. Si hic vobis nihil possum facere ve niemus vbi oꝛoꝛtet me vos iudicare. Ego aūt mo do vobis parco. Nec leo. Tūc simon vt ait Ege-

sippus ⁊ linꝰ ī supbiaz elatꝰ ausus est se iactare ꝙ possz mortuos suscitare. Et accidit vt qdā iuuenis moreret. Vocatꝫ ergo ꝑetro ⁊ simone hāc oēs de volūtate simonis sentētiā firmauerūt: vt ille occideret q mortuū suscitare nō posset. Simō igit duz sup mortuum incantatōes faceret visus ē a circūstātibꝰ caput agitare defūctꝰ. Tūc oēs exclamātes ꝑetz lapidare volebāt. ꝑetrus āt vir ꝑato silētio dixit. Si viuit defunctꝰ surgat: ambulet ⁊ loqt alioqn sciatꝫ fātasma ee q: caput mortui cōmouet. Separet simon a lectulo vt plene figmēta diaboli ꝺnudēt. Separat igr simon a lectlo: ⁊ puer ītobil remānt. ꝑetrꝰ āt a lōge stās: oratione facta exclamauit dicēs. Adolescēs ī noie iesu xpi nazareni crucifixi surge. Et statiz viuꝰ surrexit ⁊ ambulauit. Cū āt populus vellet Simonē lapidare. ait petrꝰ. Satis ē illi ad penā q se ī suis artibꝰ agnoscit supatū. Magr āt nr nos docuit: vt ꝓ malis bona reddamus. dixit āt simō. Scitote vos petre ⁊ paule: non vobis cōtingit qđ cupitz: vt martyrio vos digner coronare. Qui riderūt. Adueniat nobis qđ cupimus: tibi aūt nūqz bn sit. Quecūqz loqris mētiris. Tūc simō: vt ait scūs marcellus iuit ad domū marcelli discipuli ei⁹: ligauitqz maximū canē ad ostiuz eiꝰ domꝰ dicēs. Nūc videbo si petrꝰ q ad te venire cōsueuit ingredi poterit. ꝑost paululum venit petrus: ⁊ fcō signo crucis canē soluit. Canis āt oibus alijs blādus solū simonē ꝓsequbaꝫ. Qui apphēdens eū ad terrā subtꝰ se dejecit: ⁊ euz strāgulare volebat Accurrēs āt petrꝰ cani clamauit ne ei nocēt. ⁊ canis qdē corpꝰ eiꝰ ī lesit: ꝫ vestes adeo lacerauit vt ille nudꝰ penitꝰ remaneret. ꝑopulus aūt eiꝰ ⁊ maxime pueri sil'cū cane tādiu post eū cucurrerunt: donec illū ās lupū ō ciuitate fugarēt. Cuiꝰ opprobriꝫ pudorē nō ferēs ꝓ ānū nuscz cōparauit. Marcellꝰ aūt hec miracla videns deiceps petro adhesit. ꝑostea aūt simō rediēs itez ī neronis amicitiā ē receptꝰ. Simon igit vt refert leo ppln cōuocauit ⁊ se a galileis grauit offensū phibuit: ⁊ iō vrbē quā tueri solebat se deserē velle dixit: ⁊ die statuē q ī celum deberet ascēdere: qr ī dignabaꝫ ī trīs āplis bitare. Statuto igit die turrē excelsā vel fm linū capitoliū cōscēdit: ⁊ ide se deijciēs coronatꝰ lauro volare cepit. Dixit āt paulus ad petz. Meū ē orare: ⁊ tuum ē ipare. Dixitqz nero. Verax ē hic hō: vos aūt seductores estis. ꝑetrꝰ aūt dixit ad paulū. ꝑaule erige caput et vide. Cūqz eleuasset caput ⁊ vidisz simonē volātē dixit ad petz. petre qd cessas: pfice qđ cepisti. iā. n. vocat nos dns. tūc petrꝰ ait. Adiuro vos āgeli sathane q eū ī aera fertis p dnm nrm iesū xpm: vt ipm āplis nō feratꝫ sz corruere dimittatis. Et cōtinuo dimissus corruit: ⁊ cōfractis cerui cibꝰ expirauit. Audiēs hoc nero talē vizse pdidisse dolnit. dixitqz aplis. Suspecto aio me fecistꝫ: propterea malo exēplo vos pdā. hec leo. Deditqz eos ī manu paulini viri clarissimi: ⁊ paulinus tradidit eos ī custodia mamertini: sub cura militū ꝓcessi et martiniani quos tñ milites petrꝰ ad fidē ꝙuertit. vñ carcerē apuerūt: ⁊ eos liberos dimiserunt. Quapp paulinꝰ post passionē aplorꝫ ꝓcessū ⁊ martinianuz accersiuit. Et ꝙpto q xpiani cēnt capite cesi sunt. Rogabāt ergo fratres petz vt ide discederet: ⁊ cū discedē nollet tādē victꝰ ꝑcibꝰ absessit. ⁊ cū veniss ad portā vt leo ⁊ linꝰ testāt: ad locū vbi nunc dr scā maria ad passus: vidit xpm sibi occurrētem. ⁊ ait. Dne quo vadis: Qui rndit. Venio romā itez crucifigi. cui petrꝰ. Dne itez crucifigerꝝ: cui dns. Etiā. petrꝰ vo ait. Ergo dne reuertar vt tecū crucifigar: His dictis dns videte petro: ⁊ lachrymāte ī celuz ascēdit. Qđ dū de sua passione dictū itelligeret rediit. Cūqz hoc fribꝰ retulisset a ministris neronis capit: ⁊ pfecto agrippe pitat. Factaqz ē eiꝰ facies sic sol: vt ait linꝰ. cui dixit: Tu ne es ille q ī plebibꝰ ⁊ mulierculis ꝙs a thoro virorꝫ sepas gl'aris: Quē apl'us icrepās dicebat se ī cruce dni gloriari. Tūc petrꝰ tāqz alienigena iussus ē crucifigi. ꝑaulus vero q: ciuis erat romanꝰ iussus ē capite truncari. De hac aūt sentētia ī ipos data dic Dionysi⁹ ī epla ad Thimo. de morte pauli ī hec vba. O ff mi Timothee. Si vidisses agones cōsūmatōis ipoꝝ defecisses qdē ꝑ tristitia ⁊ dolore. Quis nō fleret illa hora qñ ꝑceptū sne egressū ī eos ē: vt petrꝰ. s. crucifigeret: ⁊ ꝑaulus decolaret: Vidisses tūc turbas gēti liū ⁊ iudeoꝝ pentiētes eos: ⁊ expuētes ī facies eoꝝ. Adueniēte igit terribili tpe cōsūmatōis ipsoꝝ cuz separarent abiuicē liganerūt colūnas mūdi ñ vtiqz absqz fratꝝ gemitu ⁊ ploratu: tūc igt ꝑaulus ꝑetro. ꝑax tecū fūdamētū ecclesiaꝝ ⁊ pastor ouium ⁊ agnoꝝ xpi. ꝑetrꝰ vo ait ad paulū. Vade ī pace ꝓdicator bonoꝝ mox: mediator ⁊ dux salutis iustoruz. Cū aūt elōgasset eos abiuicē secutꝰ sū magr meū. Nō. n. i eodē loco occiderūt eos. hec Dionys. ꝑetrus aūt: vt Leo ⁊ Marcellus testant: dū veniss ad crucē ait. Qñ dns meꝰ de celo ad terrā descendit: recta cruce sublimatꝰ ē. Me aūt quez de terra ad celū vocare dignat: crux mea caput meū ī terra dz oīdē: ⁊ pedes ad celū dirigē. Ergo qr ñ sū dignꝰ ita ī cruce eē vt dns meꝰ: crucē meā girate: ⁊ capite demisso me crucifigite. Tūc illi crucē vterūt: ⁊ pedes sursuz: manꝰ aūt deorsuz fixerūt. Tūc ppls furore repletꝰ volebat neronē ⁊ ꝑfectū occidere: ⁊ apl'm liberare: q eos rogauit: ne passionē suā ipedire deberēt. Dns aūt vt ait Egesippꝰ ⁊ l nus aperuit oculos eoꝝ qui ibi flebant ⁊ viderunt angelos stantes cum coronis de floribus rosarum ⁊ lilioꝝ: ⁊ petz in cruce stantē cum eis ⁊ libz a xpo accipiētem ⁊ ea verba que loquebaꝫ ibi legentē. Tūc petrus vt testaꝫ idem Egesippus de cruce dicere cepit. Te dne imitari optaui: sed rectus crucifigi non vsurpaui. Tu semper rectus: excelsus ⁊ altus: nos primi hominis filij q caput suū demersit in terraz: cui⁹ lapsum significat ſpecies gñationis humane. Sic. n. nascimur vt pni ī terrā videamur effundi. mutata quoqz cōditio ē vt hoc putet mūdꝰ dextz quod cōstat esse finistz. Tu dne mihi oīa es totum qđ es: tu mihi totū ⁊ nihil aliud nisi tu solus. Gratias tibi ago spū toto quo vivo: quo te itelligo: quo iterpello vbi alie dne rōes tāgunt: qre rectꝰ noluit. crucifigi. Videnszqz petrus ꝙ fideles gloriaz suam vidissent gratias agēs: fideles deo cōmendas spū

emisit. Tunc Marcellus ⁊ apuleus frēs discipuli eius eū de cruce deposuerūt: ⁊ diuersis cōdientes aromatib⁹ sepelierūt. Jsidorus i libro d ortu ⁊ obitu scōz sic ait. ℘etrus postq̄z antiocenā fundauit eccl'iaz sub claudio Cesare cōtra simonē magum romā pgit: ybiq̄z pdicās euāgeliū .xxv. ānis eiusdem vrbis pōtificatū tenuit. Trigesimo āt. sexto āno a passiōe dn̄i. ℘ Nerone deoz sū: vt ipse voluit crucifixus. hec Jsidorus. In ipoāūt die ℘etr⁹ ⁊ paul⁹ Dionysio apparuerūt secūdū q̄ ipe ait in pdicta epistola i hec vba. Attēde miraculū vide, pdiguz frater mi timothee diei victimatiōis ipoz. ℘ Nam psto fui i tēpore separatiōis ipoz. ℘ Post mortez āt illoz vidi eos iuicē manu ad manū itrātes portas vrbis ⁊ idutos veste luminis ⁊ coronis claritatis ⁊ lucis ornatos. hec Diony. ℘ Nero āt ipunit⁹ nō extitit sup hoc scelere ⁊ alijs que cōmisit. naz manu ppria se peremit. Quoz scelez hic aliq̄ breuit inferam⁹. Cū seneca magr̄ suus: vt i quadā historia lz apochrypha legit: cōdignā mercedē laboris sui speraret: iussit ℘ Nero ipm eligere in cuius arboris ramo suspēdiū affectaret dicēs: q̄ hoc pmiū laboris sui ab eo recepturꝰ eēt. Cū āt seneca regreret vñ hoc mortis suppliciū meruisset acutū gladium sup eiꝰ verticē crebro vibrari fecit. Seneca āt nutu capitis minanti gladio cedebat: velemēter timēs piclitari mortis piculo. Cui ℘ Nero ait. Magr̄ q̄d nutu capitis mināti gladio cedis? cui Seneca rīdit. Nō sū ⁊ iō mortē vereor: ⁊ iuitꝰ morior. Cui nero ait. Sic ego adhuc te metuo vt puer me tuere cōsueui. Quare te vinēte qete nō potero viuere. Dixitq̄z seneca. Si me moꝝ necesse ē saltem mihi cōcede vt qō volueꝝ eligā genꝰ mortis. Cui nero. Festin⁹ eligas: tātū moꝝ nē differas. Tunc Seneca balneo i aqua fcō i vtroq̄z brachio sibi venas minui fecit: ⁊ sic nimio sāguis fluxu ibidē vitā finiuit: ⁊ sic quodā ꝓsagio Seneca nomē habuit: q̄ si se necans q̄ quodāmodo licet coactꝰ manu ppria se necauit. Hic seneca duos frēs habuisse legitur. Unꝰ fuit iuliꝰ gallio declamator egregiꝰ: q̄ manu ppria se pemit. Aliꝰ mela pater Lucani poete Qui lucanꝰ iussu neronis icisione venaz obisse legit. Rursus nero nefaria mētis vesania ducē: vt i eadē historia apochrisa repit matrē occidi ⁊ scindi iussit vt videret q̄lit⁹ i eius vtero fouebat. ℘ Dyfici vo eū de matris pditiōe arguētes dicebāt. Jura negāt ⁊ fas ꝓhibet: vt filiꝰ matrē necet: q̄ ipsū eū tāto dolore pepit: ⁊ tāta sollicitudine enutriuit Quibꝰ nero. Faciatis me puero impgnari: postea parere vt q̄ztus dolor matri mee fuerit possiz scire Hāc isup volūtatē pariēdi cōceperat eo q̄ p vrbē trāsiēs quādā mulierē pariētē vociferātē audierat Dicūt ei. Nō ē possibile qō nature cōtrariū ē. nec ē scibile qō ratiōi non ē ꝓsentaneū. dixit ergo eis nero. Nisi me feceritꝭ impgnari ⁊ parere: oēs vos faciā crudeli morte iterire. Tūc illi eū ipotionātes ranā sibi occulte ad bibēdū dederūt ⁊ eaz artificio suo i eius vētre ercrescere fecerūt. Et subito venter eius nature cōtraria nō sustinēs itumuit ita vt nero se puero grauidū existimaret: faciebātq̄z sibi seruare dietā q̄lē nutriēde rane nouerāt ꝓuenire dicētes q̄ pp cōceptū talia eū fuaꝝ oporteret. tandē nimio dolore vexatus medicis ait. Accelerate tps ptus: q̄z languore pariēdi vix anhelitū hēo respirādi. Tūc ipz ad vomitū ipotionauerūt: ⁊ ranā visu terribilē humorib⁹ infectā ⁊ sanguie edidit cruentatā. Respiciēsq̄z nero partū suū ipz abhorruit ⁊ mirabat adeo mōstruosū. Dixerūt āt q̄ tā deformē fetū ꝓtulerit: ex eo q̄ tps part⁹ noluerit expectare: ⁊ ait. Fuit ne talis de mris egressus latibulis? ⁊ illi. Etiā. ℘ Precepit ergo vt fet⁹ su⁹ alere tur: ⁊ testudini lapidū fuādus icluderet. Hec aūt i chronicis legunt: lz apochrypha sunt. Deide miratus q̄lis ⁊ quāta fuerit succēsio troie romā p septē dies ⁊ noctes succēdi fecit. Qō ex altissima turri ꝓspectās: letatusq̄z flāme plebritudie turgido hitu heliadā decātabat. Hic sic hr̄ i chronycis: retib⁹ aureis piscabat: cātib⁹ itēdebat: ita vt oēs citharistas ⁊ tragicos superaret. vixꝭ i vroē duxit. Ipse a viro vt vroz accept⁹ ē: vt ait oroſius. Romāi vo eius vesaniā vlteri⁹ nō ferentes: i cū ipetum fecerūt: ⁊ vsq̄z extra ciuitatē psecuti sunt. Qui videns q̄ euadere nō posset fustē dētū mortib⁹ eracuit: ⁊ se p mediū, palo trāsfixit: ⁊ tali morte vitā finiuit. Alibi tū legit q̄ a lupis deuoratus sit. Redeuntes romani ranā i testudie latitātē inenerunt ⁊ ipaz extra citatē proijcietes cōburerūt. Un ⁊ pars illa citatis vt aliq̄ dix̄t vbi latuerat rana lateraī. nomē accepit. ¶ Tpe sci cornelij pape greci fideles aplōz cōpora furati eadē asportabāt. Sz dmones i idolis hitātes divina coacti vtute clamabāt Viri romani succurrite: q̄ diuꝑi auferūt. Quapp fidelib⁹ itelligētib⁹ d aplis: gētilib⁹ vo d suis dijs multitudo adunata fideliū ⁊ infideliū psequt. Un̄ greci timētes apd catacūbas aplōz corpa i puteū, pierūt: sz a fidelib⁹ ide postmōz sūt extracta. Gregoꝝ tū i registro dic. q̄ tāta eos vis tonitrui atq̄z fulguris terruit ac dispsit: vt ea apud cathacūbas dimitterēt: sz cū dubitarēt q̄ ossa cēnt bti petri: ⁊ q̄ bti pauli: oratib⁹ fidelib⁹ ⁊ ieiunijs iustētib⁹ d celo eis rūsū ē. Maiora ossa sē pdicatoris: miora vero piscatoris. Et sic ossa se abinicē sepauerūt: ⁊ i suis ecclijs q̄s cuilibet edificauerāt posuerūt. Alij vo dix̄t q̄ siluester papa volēs eccl'ias ꝓsecrare tā magna q̄z pua i lāce sūma reuerētia pōderauit: ⁊ medietatē i vna eccl'ia mdietatē i alia collocauit. Refert Grego. i dialogo: q̄ i eccl'ia. s. petri vbi corp⁹ eiꝰ regescit vir qdā erat agōtiꝰ noie magne hūilitatis ⁊ scitatis existēs. Cū vo qdā puella paralitica i eiꝰ eccl'ia pmanēs manib⁹ reperet ⁊ dissolutē renib⁹ cōp⁹ p trā traheret: diuq̄z a. b. petro sanitatē peteret. ei p visionē astitit dicēs. Vade ad agōtiuz mās̄ionarū: ⁊ ipe te saluti restituet. cepit igit illa p eccl'ie loca se huc atq̄z illuc trahere: ⁊ qs eēt agōtius inuestigar̄: cui r̄ndit. ℘ Pastor ⁊ nutritor nr̄. b. petr⁹ apo. ad tē me misit: vt ab infirmitate mea me liberes. Cui ille rīdit. Si ab ipo missa es surge. Apphēsaq̄z ei⁹ manu ipaz leuauit. Illaq̄z nullo lāguoris vestigio firmāte plene sanata fuit. In eodē quoq̄z lo aīt Greg.

de Nerone

q galla vrbis rome nobilissima puella simachi cõ sulis ac patritij filia marito tradita i vnĩ ãni spacio ei⁹ ẽ morte viduata. Quã dũ ad iterãdũ thalamũ etas ⁊ opes vocarẽt: elegit magĩ spũalib⁹ nuptijs copulari deo: ĩ qb⁹ a luctu icipiẽt sz ad eterna gaudia puenirẽt: q̃z carnalib⁹ nuptijs subijci: q̃ a letitia sẽp icipiũt: ⁊ ad finẽ cũ luctu tẽdũt. Nunc aũt cũ valde ignea cõspcio corporis icesset cepunt medici dꝛe. Quia nisi ad ãplex⁹ viri rediret calore nimio ꝫ naturã barbã habitura cẽt: qõ ita postea factuz est. Sz illa nihil exterius deformitatis timuit. qne iteriorez spẽm amauit: nec vita ẽ si hoc ĩ ea fedaret qõ a celesti sponso nõ amaret. Abiecto igit seculari habitu apud ecclĩaz sancti petri monasterio se dedit ibiq; multis annis ĩ simplicitate oꝛonibus ⁊ elemosynis deo ꝑuinit. Tãdẽ cãeri vlcẽ i mamilla pcussa dũ ante ei⁹ lectũ duo candelabra semp lucerent: q̃ velut amica lucẽ nõ solũ spũales: sz etiã corporales tenebras odio bẽbat. Vidit btũ petz apl̃z iter ipa duo cãdelabra ante ei⁹ lectulum cõstitisse. Que ex amore sumens audaciaz exultauit ⁊ dixit. Quid ẽ dñe me⁹? dimissa sũt mihi pcã mea: cui ille beniginissimo vultu iclinato capite ãnuit dicens. Dimissa. veni: ⁊ illa. Rogo vt soꝛoꝛ bñdicta vẽiat mecũ. ⁊ ille. Nõ: sz talis veniat tecũ. Illa hoc abbatisse idicãs die tꝛia cũ illa dfũcta ẽ. ¶ In eodẽ isuper li. Bregoꝛi⁹ ait. q̃ dũ ps bẏt qdã magne scitat⁹ ad extrema duct⁹ cẽt: cũ magna leticia clamare cepit dicẽs. Bñ veniãt dñi mei: bñ veniant dñi mei. Quid ad tãtillũ puũ vꝛm dignati est̃ venire? Venio: venio: gras ago: gras ago. Cũq; q astabãt qb⁹ hec dicẽt iterrogarent: ille admirãdo rndit. Nũq̃d cõuenisse vic scõs aplos petz ⁊ paulũ nõ videt̃? cũ vo itez vt ꝑus repetẽt: scã illa aia e carne soluta ẽ.

¶ Dubitaꝛ ãt ab aliq⁹ vtz eadẽ die petr⁹ ⁊ paulus passi sĩt. dixerũt. n. qdã q̃ ea die renoluto ãno. sz hiero. ⁊ oẽs fere sci q̃ ꝺ hoc cẽtãt ĩ hoc ꝓcordãt. q̃ ea die ⁊ ãno passi sũt: sic mãifeste etiã hr̃ ex epla dionysij: ⁊ sic dicẽ leo ĩ quodã ꝛmõe: vbi sic ait. Nõ .n. sine cã fem̃ putam⁹? q̃ vna die: ĩ vno loco: vni⁹ tyrãni tolerauẽ sniam. Jn vno die passi sũt vt ad vꝛm parẽ puenirẽt. Uno loco ne alĩ roma ꝺesset. Sub vno psecutoꝛe vt eẽlis crudelitas vtzq; cõstringẽt. Dies g⁹ ꝑ merito: loc⁹ ãt ꝑ glia: psecutoꝛ ꝺerel⁹ ẽ ꝑ vtute. hec leo. Iz ãt eadẽ die ⁊ hoꝛa passi sũt: nõ tm̃ eodẽ loco: sz i diuersis. Et qꝺ dicit leo q̃ eodẽ loco passi sũt: hoc dicẽ ex eo q̃ ãbo rome passi fuerũt. ꝺ hoc qdã sic vsib⁹ dixit. Ense coꝛonaꝛ paulus: cruce petrus: codez Sub duce: luce: loco. dux nero: romis loc⁹: Jtẽ ait⁹. Ense sacrat paulum parlux: dux: vrbs: cruce petz. Licet ãt eadez die passi fuerit: ordinauit tũ Greg. vt ipa die spãlis fieret quo ad offiũ solẽnitas petri: ⁊ ĩ seq̃nti die ꝑmemoratio pauli: tũ q̃ ea die fuit ꝺdicata eccl̃ia sci petri. tũ q̃ maioꝛ ẽ dignitate: tũ q̃ prioꝛ cõuersione. tum q̃ primatum obtinuit.

¶ De nomine.

Paulus iterꝓtaꝛ os tube: vl̃ os coꝛ: seu electũ mirabile. Uel electõis miraculz. Uel paulus a pausa. qꝺ ẽ reges. Uel ꝺ modic⁹ latine. Jꝺer hoc itelligit̃ sex ꝓgatiue q̃s hũit. Prima ẽ lingua fructuosa: q̃ ab illtri co vsq; hierusalẽ repleuit euãgelũ: ⁊ lõ ꝺ os tube. ¶ Scꝺa charitas viscerosa: q̃ quis infirmaꝛ: ⁊ ego nõ infirmoꝛ ⁊c. Et ide dicit os eoꝛ: os. s. cordis. de quo ipe dic. Os nr̃z pz ad vos o coꝛinthij: coꝛ nr̃z dilatatũ ẽ. ¶ Tertia ẽ cõuersio miraculosa: ⁊ inde ꝺ electũ mirabile: q̃ mirabl̃ electꝰ ⁊ puersus fuit. ¶ Quarta ẽ manꝰ oposa: ⁊ in ꝺ electõis miraculũ, Magnũ. n. miraculũ fuit q̃ elegit sibi ꝑis manibꝰ sũptꝰ acqrere: ⁊ icessãter ꝓdicare. ¶ Quinta fuit cõtẽplatio delitiosa: q̃ raptꝰ ẽ vsq; i tertũ celũ ⁊ inde fuit ꝺñi reges: q̃ i cõtẽplatõe exigit reges mentz. ¶ Sexta ẽ humilitas vtuosa: ⁊ ideꝺ modic⁹. De hoc ãt noie paulus tres sũt opiniones. Orige. vult q̃ sp fuerit binoĩ⁹: ⁊ vocaꝰ sit sp saul⁹ ⁊ paulus. Raban⁹ vo vult q̃ aũ dict⁹ ẽ saulus a saule rege superbo. sz post cõuersionẽ vocat⁹ ẽ paulus: q̃si pusillus a modico ⁊ humili spũ. Uñ ⁊ nomẽ suũ iterꝓtãdo dicebat. Ego sũ minim⁹ apl̃oꝝ ⁊c. Beda aũt vult q̃ dict⁹ ẽ paulus a Sergio paulo ꝓconsule: quẽ ad fidẽ cõuertit. Passionẽ sci pauli Lin⁹ papa scripsit. ¶ De scõ paulo apl̃o.

Paulus apl̃us post sui conuersionẽ multas psecutiões passus ẽ. Quas btus Hilari⁹ breuit̃ enumerat dicẽs. Paulus apl̃us ĩ philippis virgis cedit̃: i carcere ponit̃. ⁊ ligno pedib⁹ affigit̃: in listr̃z lapidaꝛ: i iconio ⁊ thessalõica ab inigs pseqũt: ⁊ i epheso ferꝛ daꝛ: i damasco ꝑ sportã e muro ꝺepon̄t: i hierusalẽ sistit̃: cedit̃: ligaꝛ: iudiaꝛ i cesarea claudit̃: ⁊ crimnaꝛ nauigãs: i italiã pielo dirigit̃: romã vẽiẽs sub nerone iudicaꝛ: ⁊ occisus finit̃. hec Hilari⁹. Apostolatũ iter gẽtes accepit: quẽdã gtractũ i listr̃z erexit. iuuenẽ q̃ ꝺ fenestra ceciderat ⁊ expirauerat suscitauit: ⁊ multa alia miracla fecẽ. Apud mitilenã isulã: vipa manũ ei⁹ iuasit: sz nihil eũ lesit: qn̄ poti⁹ i ignẽ ipsã excussit. Dñ quoq; q̃ oẽs q̃ de ꝑgenie illius hois q̃ paulũ hospitio suscepit nãsciũt: a venenosis vllaten⁹ nõ leduntur. Uñ cũ pueri nati sunt in cunis eoꝝ serpentes ponũt vt ꝑbẽt si veri eoꝝ filij sũt: Innenit̃ autẽ aliq̃ q̃ paulus est minoꝛ petro. quandoq; maioꝛ: quandoq; eẽlis: sed re vꝛa minoꝛ dignitate: maioꝛ ꝓdicatiõe equalis sc̃itate. Refert haymo q̃ paul⁹ a pulloꝝ cãtu vsq; ad qntã horam laboꝛi manuũ insistebat. Deide ꝓdicatõi vacabat: ita q̃ plerũq; vsq; ad noctẽ sermonez ꝓtrahebat. Residuus vero tẽporis cõmestiõi somno oratioꝛi satis necessariũ erat. Dũ venisset vero roma: cum nero nõdum cẽt i iperiũ cõfirmatus: ⁊ etiã andiẽs q̃ de lege iudeoꝝ ⁊ fide xp̃ianoꝝ iter paulũ ⁊ iudeos questio vertebaꝛ: non multum inde curauit: ⁊ sic paulus quo volebat libere ibat: ⁊ libere predicabat. Hiero. quoq; in libꝛo de viris illustribus ait. q̃. xy. anno a passione ꝺñi hoc est neronis x°. paulus roma vinctus mittit̃: ⁊ ꝑ biẽniũ i libera manẽs custodia aduersus iudeos disputauit: deide a nerone dimissus euãgeliũ in occidentis partibus ꝓdicauit. 14. vero neronis ãno eodẽ die ⁊ ãno quo crucifixus ẽ petrus capite truncatur. hec Hiero. Eius aũt sapia ⁊ religio vbiq; diuulgabatur. ⁊ ab oĩbus

admirabilis habebaꝫ. ¶Multos ẽt de domo cesaꝛ sibi i amicitiã copulauit: ⁊ eos ad fidẽ xpi cõuertit.

¶Quedã ẽt scripta eiꝰ coꝛã Cesare recitata sũt: ⁊ ab oibꝰ mirabiliter cõmẽdata. Senatꝰ ẽt de illo alta nõ mediocriter sentiebat. Quadã vo die dũ paulus circa vesꝑas i quodã solario ꝓdicaret: qdã iuuenis noie patroclus picerna neronis: ⁊ sibi admodũ dilectꝰ: vt paulũ pp multitudinẽ cõmodiꝰ audiret fenestrã ascẽdit: ⁊ paululũ ibi dormitãdo decidẽs expirauit. Qõ audiẽs nero plurimũ de eiꝰ morte doluit: ⁊ statꝫ aliũ i eiꝰ officiũ ordinauit. ¶Paulus vo p spũz hoc cognoscẽs dixit astãtibꝰ: vt illuc iret ⁊ patroclũ Cesaꝛ carissimũ ad se defũctũ afferret. Quẽ allatũ paulus suscitauit: ⁊ ad Cesarẽ cũ socijs suis misit. Qui cũ de morte eiꝰ lamẽtaret: ecce patroclus vinẽs adesse ꝓ foribꝰ nũciaꝫ. Audiẽs nero patroclũ vinũ quẽ paulo ante nouerat mortuũ plurimũ gdẽ expauit. ⁊ eũ ad se igredi recusauit: sz tãdẽ psuasu amicoꝝ introire passus. Cui nero ait. ¶Patrocle vius: ⁊ ille. Cesar vino. ⁊ nero. Quis te fecit viuere: ⁊ ille. dns iesus xps oĩuz rex seculoꝝ. Iratꝰ nero dixit. Ergo ille regnabit in secula: ⁊ resolnet oĩa regna mũdi: cui patroclus. Etiã cesar. tũc nero dedit ei alapã dicens. Ergo militas illi regi: ⁊ ille. Utiqz milito qz me a mortuis excitauit. Tũc qnqz ministri ipatoꝛis q ei ingiꝫ assistebãt dixerũt ei. Cur ipatoꝛ ꝑcutis iuuenẽ prudentẽ ⁊ veraciꝫ ridentẽ: ¶Nã ⁊ nos illi regi inictissimo militam⁹. Qõ audiẽs nero eos reclusit i carcerẽ: vt neminz torqret quos añ nimis dilexerat. Tũc oẽs xpianos fecit ingri. ⁊ oẽs sine iterrogatõe p tormẽta varia puniri. Tũc ¶Paulus vinct⁹ iter ceteros añ ¶Neronẽ adductus ẽ. Cui nero. O hõ magni regis seruꝰ: mihi aũt vicꝰ: cur milites meos mihi subtrahis: ⁊ tibi recolligis: Cui paulus. ¶Nõ solũ de tuo ãgulo milites colligi: sz ẽt de orbe vniuerso: qbꝰ rex nr̃ donat talia q nũqz deficiẽt: ⁊ q ocm excludẽt idigẽtiaz largiet. ¶Huic si subiectꝰ eẽ volueris salꝰ eris q tãte extat potẽtie: vt iudex oium veniat: ⁊ mũdi huiꝰ figurã p ignẽ resoluat. ¶Hec audiẽs nero: ⁊ ira succensus: qz figurã mũdi p ignez paulus dixerat dissolnẽdã: oẽs milites xpi igne iussit cremari. ¶Paulum vero tanqz maiestatis reũ capite trũcari. Tãta ãt xpianoꝝ tũc occisa ẽ turba: vt ppls romanꝰ palatium ¶Neronis virtute irrũpet: ⁊ seditiosz cõtra eũ excitare moliẽs ꝓclamaret. ¶Pone modũ cesar: tẽpora occisionẽ vl'iussionẽ. ¶Fratres sũt quos ꝓdis: romanũ tuent iperiũ. Timẽs ipatoꝛ mutauit edictuz vt nullus xpianꝰ tangeret: donec iperator de eis plenꝰ iudicaret. Quapropt paulus itez ẽ reductus ⁊ aspectui neronis oblatꝰ. Quẽ vt nero vidit vehementissime exclamauit. Tollite maleficũ: decollate ipostorẽ: nec sinite viuẽ criminatorẽ. pdite censũ alienatorẽ. auferte de supficie tre mẽtiũ imutatorẽ Ad quẽ paulus ait. ¶Nero tpe modico patiar: sz vitam eternaliter dño iesu xpo. ¶Nero dixit. Auferte ab eo caput: vt me rege suo fortiorẽ itelligat: q cuz deuici: ⁊ videam⁹ si semp viuere valeat. Cui paulus vt scias me post mortẽ coꝛporis eternaliter viuere: cũ mihi caput abscissũ fuerit: viuus tibi apparebo: ⁊ tũc cognoscere poteris: qz xps ẽ deus viteꝫ ⁊ mortis. Et his dictꝫ ad locũ supplicij ducit. Qui cũ ducerẽt dixerunt ei tres miltes qui eũ ducebãt. Dic nobis paule. Quis est ille rex quem tantum diligitis q ꝓ eo magis mori q̃z viuere eligitis: ⁊ q̃lem inde mercedẽ habebitis: ¶Tũc ¶Paulus de regno dei ⁊ pena iferni adeo eis predicauit: q eos ad fidez conuertit. Qui cum rogarent eum: vt libere abiret quo vellet ait. Absit fratres vt fugiam. non eniz sum ꝓfugus sed miles xpi legitimus. Scio. n. q per hanc vitam transitoriaz ad vitam transibo eternam. Ador aũt vt fuero decollatus viri fideles rapient coꝛpus meuz. Vos autez locum notate ⁊ illuc cras mane venite. inuenietis. n. iuxta sepulchꝝ meuz duos viros orantes. s. Titũ ⁊ Lucã: Quibꝰ cum direritis qua de causa vos ad eos mãi ipsi vos baptizabũt ⁊ regni celestis faciẽt coheredes. Quod cũ loqrẽt: misit nero duos milites vt viderẽt si adhuc esset occisus. ⁊ cũ eos vellet cõuertere: illi dixerũt. Cum mortuus fueris ⁊ surrexeris: tũc credemus his q̃ dicis. ¶Nunc aũt cito veni qõ meruisti accipe. cũqz ad locũ passionis ducerẽt i porta hostiẽsi cuidã matrone noie plautille discipule ¶Pauli q̃ fm Dionꝝ. alio nomie dicebãt Lemobia qz forte binomia fuit: obniã hũit: q̃ ꝑtes suis oĩonibꝰ se recõmẽdare cepit. cui paulꝰ. Vale plautilla eterne salutis filia cõmoda mihi velũ quo caput tuũ tegaꝫ: ⁊ ide oculos meos ligabo: ⁊ postmodũ tibi restituã illud. Qõ dũ sibi traderet irridebãt ei carnifices dicẽtes. Quid ipostoꝛi isti ⁊ mago taz ꝓcioſũ pãnũ tribuis: vt ipz amittas: Cũ ergo ad locũ passionis paulus venisset: ad oriẽtẽ versus ⁊ manibꝰ i celũ extẽsis: dinissime cuz lachrymis patria voce oranit: ⁊ gras egit. ¶Post hoc vale faciẽs frib⁹ oculos sibi õ velo plautille ligauit. ⁊ vtrũqz genu in terra figẽs collũ extẽdit: ⁊ sic decollatꝰ ẽ: morqz eiꝰ caput de coꝛpe exiliẽs iesus xps. qõ sibi i vita tam dulce extiterat: ⁊ tã crebro noiauerat: hebraice clara voce isonuit. Dicit. n. ipm i suis epl'is xpm vel iesuz. vel vtrũqz gnantis vicibꝰ noiasse. De eius aũt vulnẽ vnda lactis ysqz ad vestimẽta militis exiliuit. ⁊ postea sãguis effluxit: i aere lux imensa emicuit: de coꝛpoꝛe odoꝛ suauissimꝰ emanauit. Dionꝝ. aũt i epla ad Timotheum de morte pauli sic dicit. In hoꝛa aũt illa tristicie plena frater mi dilecte dicẽte carnifice paulo. Collũ para. Tũc btus aplus suspexit i celũ munies frõtẽ ⁊ pectꝰ suũ signo crucis ⁊ dixit. Dñe mi iesu xpe i manꝰ tuas cõmẽdo spiũ meum: ⁊ tũc absqz tristicia ⁊ cõpulsione extẽdit collum suum: ⁊ suscepit coronaz. ¶Percutiente autem carnifice ⁊ amputante pauli caput: tunc btissimꝰ in ipo ictu explicuit velũ: ⁊ collegit sanguinẽ ꝑpuum i velo: ⁊ ligauit eũ: ⁊ obnolnit: ⁊ redidit illi femine ⁊ reuerso militi carnifici dixit lemobia. vbi dimisisti magistꝝ meũ paulũ: rndit miles. Cũ socio iacet ibi extra vrbẽ i valle pugillũ: ⁊ velo tuo velata ẽ facies eius. Ipsa aũt respondẽs ait. Ecce intrauerunt nũc petrus ⁊ paulus iduti veste ꝓclara: ⁊ coronas fulgentes luce radiantes habebant in capitibus suis: ⁊ protulit velum sangine cruentatum: ⁊ mõ-

strauit eis: pp qđ op⁹ multi crediderũt dño: ⁊ xpiana fĕi sĕ. Hec Dionys. Audiĕs Nero q̃ cõti gerant vehemẽt extimuit: ⁊ de his oĩb⁹ cũ philosophis ⁊ aleis loq̃ cepit. Dũ hec inicẽ loq̃rent vẽit paul⁹ ianuis clausis: ⁊ ãte Cesarẽ stãs ait. Cesar ecce paulus regis eterni ⁊ vnici miles. Vel nũc crede q: nõ sũ mortu⁹ sz viu⁹: ⁊ tu miser etna mõte morieris: eo q̃ scõs dñi iniuste iudicis: ⁊ his dictis disp̃uit. Nero aut ex nimio timore velut amẽs effect⁹ qd ageret ignorabat: ⁊ suasu ⁊ gĩlio aĩcor patroclũ ⁊ barnabã cũ aliis solvit: ⁊ quo vellẽt libere abire pmisit. Illi vo milites. s. Lõgin⁹ magr militũ ⁊ acceſt⁹ ad sepulchr pauli mane venerũt: ⁊ duos viros. s. titũ ⁊ lucã orãtes inuenerũt: ⁊ i cor medio paulũ stãtẽ viderũt. Quos tit⁹ ⁊ lucas vidẽtes vehemẽt territi fugere cepũt: ⁊ paul⁹ disp̃uit. Illi ãt p⁹ eos clamãtes dicebãt. Nõ vt putat vos psequmur sz a vobis baptizari volum⁹: sic paul⁹ nob dixit: qvẽ mõ orãtẽ vobiscũ vidim⁹. Hec illi audiẽtes reuersi sũt ⁊ cũ magno gaudio eos baptizauerũt. Caput aũt pauli i quãdã vallẽ piectũ ẽ: ⁊ pre multitudie alior q̃ ĩtrect fuerũt: ⁊ illuc piecti inueniri ñ potuit. Legit̃r ãt i eadẽ epla Dionys. q̃ cũ q̃dã vice ſonca mũ daret: ⁊ caput illũ pauli cũ aliis purgamẽtis piectũ fuisset: qdã pastor i vga sua leuauit: ⁊ iuxta cannas oniũ fixit. Vidit ãt p tres noctes gĩmuas ipse cũ dño suo sup̃ dictũ caput lucẽ ineffabilẽ refulgere. Qũ cũ epõ ⁊ fidelib⁹ nunciatũ fuisset dixerunt. Vere hoc ẽ caput pauli. Egressus igit̃ eps ⁊ vniuersa fideliũ multitudo caput illud secũ detulerũt ⁊ in q̃dã mẽsa aurea illud deponentes illud corpi cõiũgere volebãt: qb⁹ p̃siarcha rñdit. Nos scimus q̃ multi fideles occisi sunt: ⁊ cor capita sũt dispsa: vñ dubito illud caput corpori Pauli ĩungere: sz caput hoc ad pedes corpis ponam⁹: ⁊ oportẽt dominũ exorem⁹: vt si caput suũ ẽ quertat ad corp⁹ ⁊ capiti cõiũgat. Qũ cũ oĩb⁹ placuiſſz caput ipſz ad pedes corpis pauli posuerũt. Et ecce cũctis orãtib⁹ ⁊ stupẽtib⁹ corp⁹ se quertit: ⁊ i loco suo capiti se iũxit: ⁊ sic oẽs deũ bñdixerũt: ⁊ hoc eẽ caput pauli vacẽ cognouerũt. hec Dionys. ¶ Refert Gregori⁹ tur onẽsis q tpe Justini inniois claruit: q qdã despans laqz sibi parabat. Ipsomẽ tũ pauli inocãſ semp dicebat. Adiuua me sẽ paule. Tũc affuit q̃dã vmbra squalida hortãs cũ ac dicẽs. Eia bone vir eia: qd agis: morã ne feceris. At ille sẽp parãs laqz dicebat. Gratissime paule adiuua me. Expedito iã laqo affuit alia vmbra tãq̃ hois dicẽs illi q̃ hominẽ hortabat. Fuge miserrime: q: paulus aduocat⁹ aduenit: tunc squalida vmbra euanuit: ⁊ hõ ad se rediẽs ⁊ laqz pjicĩs penitẽtiã cõdignã accepit. Greg. i registro. Ex cathenis beati pauli multa miracula demõstrãtur. Et dũ multi pax qd ex limatura petũt assistit sacerdos cũ lima. Et aliqbus petẽtib⁹ ita cõcite aliqd de cathenis ipsis excutiẽ: vt nulla mora sit. Quibusdã vo petẽtib⁹ dum p cathenas ipsas lima ducit ⁊ tũ vt aliqd ide eraſt nõ obtinet. In eadẽ quoq epla q̃ sup: a dcã est btus Dionys. mortẽ pauli magri sui pijs vbis öplorat dicẽs. Quis dabit oculis nris fõtẽ lachr: y max: vt plorem⁹ die ac nocte lumẽ eccliax: qđ extinctũ ẽ: Quis nõ idnet fletũ ⁊ gemitũ aut nõ v. ffiet lugubr⁹ ⁊ mẽte attonit⁹ nõ obstupesc̃et: Ecce etenim petrus fundamẽtũ eccleſiax: glia scõr aplor a nobis recessit: ⁊ nos orphanos dereliqt. paulus quoq; gẽtiũ familiaris: cõsolator paup̃ defecit nobis: ⁊ vlteri⁹ nõ inueniẽ. Qui fuit pr̃ patrũ: doctor doctor: pastor pastor. Abyssus sapie: fistulã altisonax p̃dicatorẽ vitatis ſatigabilẽ. Paulũ dico nobilissimũ apostolũ: hic ãgelus terrestris ⁊ hõ celestis imago ⁊ simulitudo deitatis: ⁊ spũs deiformis oẽs nos dereliqt. Nos iq̃ iopes ⁊ idiguos i hoc mundo ptẽptibili ⁊ maligno igressus ẽ ad deũ suũ dñz ⁊ amicũ. Deu frat mi Thimothee dilecte aie mee vbi ẽ pat⁹ tu⁹ magr ⁊ amator: Vñ te vlteri⁹ saluta bit: Ecce.n. orphan⁹ scus es ⁊ remãsisti solus. Jã neq̃q̃ scribet tibi sua sanctissima manu dicẽs tibi Fili carissime: veni ff mi Timothee. Quid hic accidit tristitie ⁊ tenebrax ⁊ dãni: q: orphani facti sum⁹. Jã nõ veniẽt ad te epistole ei⁹ i gb⁹ scriptũ sit. Paul⁹ modic⁹ fuus iesu xpi. Jã nõ scribet de te vlterius ciuitatib⁹ dicẽs. Suscipite filiũ meum dilectũ. Cõplica frat libros pphetax: ⁊ signa sup eos quia neminẽ habem⁹ interpretẽ parabolax ⁊ paradigmatũ ⁊ eloquior spũr. Dauid pphet⁹ plãgebat filiũ suũ ⁊ dicebat. Veh mihi fili mi veh mihi. Ego aũt veh mi magr mi: ve veh mihi. Animo dfecit ⁊ cessauit cõcursus discipulor tuorũ romã venientiũ ⁊ q̃rentiũ nos. Jã nemo dictur⁹ est: eam⁹ ⁊ videam⁹ doctores nros: ⁊ iterrogem⁹ eos q̃lit nos regere oporteat ecclesias n obis cõmissas ⁊ interpretabunt nobis eloga dñi nri iesu xpi: ⁊ eloquia pphetax. Vere veh bis filijs frater mi q̃ priuati sunt patribus spiritualibus: quib⁹ p̃inat⁹ est grex. Et nobis etiã frat veh qui p̃uati sum⁹ magistris nostris spũalib⁹: qui collegerãt ĩtellectum ac sciẽtiã veteris ac noue legis: ⁊ colligauerãt in suis epistolis. Vbi ẽ cursus pauli: ⁊ labor scor pedũ ei⁹ Vbi ẽ os loquẽs ⁊ lingua cõsulẽs: ⁊ spũs bñ placens deo suo: Quis ñ ploret ⁊ vlulet: illã q̃ meruerunt gloriã ⁊ honorẽ apõ deũ tãq̃ malefactores tradũt ĩ mortẽ. Veh mihi qñ ĩ illa hora ĩtult⁹ suz corpus scñ sanguine inocẽti cruẽtatũ. Deu mihi pat mi magister ⁊ doctor. non quidem reus tali morte extitisti. Nunc ergo quo ibo te querere gloria xpianor ⁊ laus fidelium: Quis cõticescere fecit vocẽ tuã fistula ecclesiarum: ⁊ fistula altisona: plectrum psalterij decachordi: Ecce itroisti ad dñz deũ tuũ quem desiderasti ⁊ toto affectu concupisti. Hierusalem ⁊ roma prana amicitia equales facte sunt in malo. hierusalẽ crucifixit dominum nostrum iesum christum: roma vero apostolos eius interemit. hierusalẽ seruit ei quem crucifixit. roma autem solemnizando glorificat quos interemit. Et nunc frater mi Timothee quos dilexisti: ⁊ toto corde desiderabas: Saul dico regem ⁊ Jonatã in vita sua non sunt separati: nec in morte. Et ego non sum separatus a domino magistro meo: nisi cum separauerunt nos homines pessimi ⁊ iniqui ⁊ separatio huius hore nõ erit semper. Alia eius

cognoscit dilectos: ⁊ tiã sine hoc q̃ ei ꝺoquanꝫ quĩ nũc ab eo clõgati sũt. In die autem resurrectiõis magna iactura cẽt separari ab eie. hec Dionysi⁹ Jo. Chrysо. i li. de laudib⁹ ꝑauli hũc gloriosum apostolũ mltiplicit cõmẽdat sic dicẽs. Nihil prorsus errauit qn pratũ ĩsigne ỽrtutũ ac padisũ spũalẽ ꝑauli aiam nũcupauerit. Que ãt ligna laudib⁹ ei⁹ iueniaꝫ eq̃lis: cũ oĩa q̃ sũt i oĩbus bona aia sua vna possideat: ⁊ ea cũcta plene accumulãte: nec sõlũ hoĩum: sz ẽt qꝺ ẽ ãpli⁹ angelorũ: nec tñ iccirco reticebim⁹: qn pot⁹ pauca dicem⁹. Est.n. hoc maximũ laudis genꝰ cũ orationis copiã ỽtus superat ⁊ magnitudo laudati: sicq̃ vinci multo ẽ nobis gloriosi⁹ q̃z sepe vicisse. Uñ igit opportun⁹ laudũ ei⁹ sumem⁹ exordiũ: nisi ab hoc ipso pmũ vt ostẽdam⁹ eũ bona oĩus possidẽtẽ. ¶ Abel obtulit sacrificiũ ⁊ ide laudaꝫ: sz si pauli hostiã adducam⁹ i mediũ q̃ztũ celũ a terra supior apparebit. ꝙ qꝺẽ semet ipsum p singulos dies ĩmolabat. Quã tñ hostiam duplicit offerebat: tũ i corde: tũ i corpore mortificationẽ circũferẽs. Illõ.n. oues offerebat aut boues sz seipz duplr ĩmolabat. Illeq̃z bis cõtẽtus fuit: sed ẽt orbẽ vniersũ studuit offerre: q̃ terrã ac mare: greciã atq̃z barbariẽ: omneq̃z sub sole regionẽ q̃si ỽolitãs circuiuit: ex hoĩb⁹ angelos faciẽs: qn ĩmo ipsos hoies q̃si ex demonib⁹ i angelos pucbens. Quid hinc hostie repiet eq̃le: quã paul⁹ gladio spirit⁹ sci ĩmolauit: ⁊ i illo altari qꝺ sup celũ locatũ est obtulit? Sz abel dolo germani: pcussus occubuit: ꝑaulus ỽo ab eis iterfect⁹ est quos ab innumeris malis cupiebat erucre. Uir autẽ eius innumeras tibi oĩdi mortes: tot vtiq̃z quot ẽt dies virit. Hoc se tñ i arca legit fuasse cũ liberis. Hic aũt multo seniore ĩundante diluuio: nõ archã coaptãdo a cõpagimib⁹ tabulaꝝ: sed epistolas cõponẽdo p tabul' vniuersũ orbẽ piclitãtẽ ex medijs fluctib⁹ liberauit. Nec aũt arca nõ vno loco circunferẽ q̃ orbis terminos cõp: ehẽdit: nec bitumiẽ ac pice sz spũ scõ ei⁹ tabule sunt puncte: hec suscipiẽs pene irrõnabilib⁹ aialib⁹ stultiores imitatores efficit. ãgelorũ Hic quoq̃z illã vincit arcã: q̃ illa cozuum recipiẽs cozuum rursuum emisit: ⁊ includens lupũ feritatẽ ei⁹ mutare nõ potuit. hic ỽo accipitres miluos q̃z suscipiẽs fecit colũbas: ⁊ excludẽs oĉz feritatez mãsuetudinẽ spũs ĩtroduxit. ¶ Abrahã mirant oẽs: q̃ ad dei ꝓceptũ patriã atq̃z cognatos reliqt. Sz quõ paulo possit euari: q̃ nõ tãtũmodo patriam vel cognatos: sz ipsũ quoq̃z mundũ reliqt imo ẽt celũ ⁊ celũ celi. Et hec oĩa xp̃z suscipiẽdo despexit: vnũ ꝓ cũctis: istud solũ idest xp̃i charitatẽ regrens: neq̃z nũtia ĩgt neq̃z futura neq̃z altitudo. ⁊c. Sz Abraã i periculũ se tradẽs hostib⁹ filiũ fratris eripuit. Ait paulus vniuersũ orbẽ vt de ipsa diaboli extraheret manu ĩnumerabilia picula sustinuit. ꝓpꝛiq̃z mortib⁹ marimã securitatẽ alijs cõparuit. Filiũ quoq̃z abraã voluit ĩmolare ꝑaul⁹ ỽo semetipsuz millies ĩmolauit. ¶ In Isaac patiẽtiã alig admiranꝫ: quõ puteos a se factos obstrui paticbaꝫ. At paulus nõ puteos cernẽs lapidibus obrutos: sz ꝓpꝛiũ corꝓ nõ solũ sicut ille ecdebat sz eos ẽt a qbus patiebaꝫ i celũ fundebat euchere. Quãto.n. ãplius obrucbaꝫ iste fons: tanto magis crũpebat: ac pluries a se effundẽdo fluuios mãnabat. ¶ De lõganimitate atq̃z patiẽtia iacob scriptura miraꝫ. Et q̃ nã illa ẽ adamãtina aia q̃ pauli patiẽtiã posit imitari: ꝑleq̃z.n. septẽ annoꝝ. sz totũ⁹ vite fuitũ ꝓ spõsa ptulit xp̃i: ni adust⁹ solũ estu dieꝝ ⁊ noctẽ gelu: sz tẽtatões mille ppetes: ⁊ nũc qꝺẽ ỽberib⁹: nunc ỽo lapidib⁹ scissus atq̃z collisus ⁊ iter certamina ỽbiq̃z ꝓsiliẽs captas oues ex diaboli faucib⁹ abstrahebat. Sz Joseph pudicitie ỽtute decorat⁹ ẽ. Et ego vereor ne iã ridiculũ sit hinc ẽt paulũ laudare: q̃ semetipz crucifigẽs nõ solũ hũanoꝝ corꝓoꝝ pulchritudies: sz oĩa ẽt q̃ videnꝫ rebꝰ clara ac decora cernebat: quẽadmodũ nos familiã cineꝝ q̃z spicim⁹. q̃ q̃si mortu⁹ prorsus ad mortuũ ĩmobilis pmanebat. ¶ Stupẽt Job oẽs homines. ẽ.n. athleta mirabil'. Ait paulus nõ mẽib⁹ tãtũ: sz annis plurib⁹ i agone pdurãs tã clar⁹ emicuit: nõ teste gleba sanie carnis radẽs: sz i ipsius itelligibile os leonis frequẽter ĩcurrens: ⁊ pugnãs aduersus tẽtatiões innumeras oĩ erat lapide tolerabilior. Qui nõ a trib⁹ ⁊ ãtuor amicis: sz a cũctis infidelib⁹ a frib⁹ ẽt opprobria sustinebat: cõsputatus ab oĩb⁹ maledict⁹. Et ill'i erãt magna hospitalis ⁊ cura pauperũ. Sz quã ille curã ipẽdebat carne debilib⁹ hãc iste aĩs morbidis exhibebat. Ilh⁹ oĩ adneniẽti apicbaꝫ dom⁹: huius ỽo aia vniuerso patebat orbi. Et ille qꝺẽ cũ oues ⁊ boues haberet in numeros erat i pauperes liberalis. Hic ỽo nihil ampli⁹ corꝓoꝝ suo possidẽs de hoc sufficienꝫ idigẽtib⁹ mĩstrabat. Qꝺ alicubi cõmemorãs necessitatib⁹ inqt meis ⁊ his qui mecũ erãt mĩstrauerũt man⁹ iste. Sz ẽt vermes atq̃z vulnera senos scõ Job iferebãt dolores. Sz si pauli vbera famẽ cathenasq̃z seu picula consideres: q̃ a domesticis: ab extrancis: a cetero patiebaꝫ orbe: sollicitudinem quã ipse ꝓ ecclesijs: vstionẽ quã ꝓ scãdalizatis singulis pferebat. videbis q̃ oĩ erat saro durior aia illa: ⁊ ferrũ atq̃z adamãtẽ firmitate supabat. Que.n. ille corꝓoꝝe hec mente ꝑaulus sustinuit: quẽ oi verme molestior de singulis qbuscã latẽtib⁹ mestitia cõsumebat. Uñ ⁊ iuges ex eo fõtes lachrymarũ nõ dieb⁹ solũ: sz ẽt noctib⁹ effluebant: omniq̃z muliere parturiẽti vehementi affligebaꝫ i singulis: ꝓ qꝺ ẽt dicebat. Filioli mei quos iterꝝ parturio. ¶ Moyses ꝓ mdecꝝ salute ỽleri elegit de libro. Moyses itaq̃z se cũ ceteris otulit pire. ꝑaulus ꝓ ceteris. Illõ.n. cũ pereuntib⁹ perire voluit. sed vt alij saluarenꝫ ipse de glorie eternitate deciꝺere. Et quidẽ ille pharaonis: hic diabolo quotidie repugnabat. Ille ꝓ vna gẽte: iste ꝓ vniuerso orbe certauit: nõ sudore sed sanguine. ¶ Joannes i cibũ locustas ⁊ mel siluestre sumebat sz paulus ita i medio mũdi strepitu quẽadmõꝺ ille i heremo quiete versat⁹ ẽ: nõ quidẽ pastus locustẽ aut melle siluestri: multo ãt victu vilioꝛe his cõtentꝰ ẽ: ac necessario quidẽ idulgẽs cibo ferueuti studio ꝓdicãdi. Uex illius aduersus herodiadẽ apparuit magna cõstãtia: ⁊ iste nõ vnũ aut duos aut tres

ſz innumeros: ⁊ ſimili positos ptāte coꝛripuit. imo lōge illos seuiores tyrānos. ¶ Restat vt paulū iā angelis cōparem⁹: i qb⁹ magnificū p̄dicam⁹: qꝛ cū oi cura deo obediūt qō Dauid admirādo dicebat. Ps. Poētes vtute faciētes ẏbū eiꝰ ⁊c. Quid ẏo aliō p̄pheta i āgelis mirat: Qui fac̄ igt āgelos suos spūs ⁊ ministros suos ignē vrētē. Sz hoc i Paulo possum⁹ inuenire: q velut ignis ac spūs totū ⁊raꝛ pcurrit oꝛbē: pcurrēdo purgauit. Sz nō celū iste sortit⁹ ē. Et hoc ē oīno mirabile: qꝛ talis 2uersabat i celis mōtali adhuc carne circūdat⁹. Quāta ergo nos cōdēnatōe digni sum⁹ cū ẏno hoie bona i se oīa cōgregāte: nec minimā qde ptē illoꝛ studem⁹ imitari. Nō. n. aliā ē sortit⁹ nām: nec dissimilē nact⁹ aīam: nec alteꝛ hītās mūdū: sz i eadē ⁊ra eadēq; regione sub eisdē āt legib⁹ nutrit⁹ ⁊ morib⁹ cūctos qui nūc hoies sūt vel fuerūt animi vtute trāscedit. Nec ẏo i illo hoc solū mirabile ē: q; p̄ abūdātia deuotionis quodāmō nō sensit doloꝛes, p̄ vtute susceptos: sz q; virtutē ipsā, p mercede pēsauit. Nā nos qdē pp cā nec, pposita mercede certam⁹: quā ille cōplectēs ēt sine p̄mio diligebat: cūcta illa q̄ aspitate sui videbāt impedire virtutē cū oī māsuetudie ppetiēs: quottidie celsioꝛ: quotidie assurgebat ardētioꝛ: ⁊ tentatis sibi piculis noua semp alacritate pugnabat. Qui cū sibi mortē iā imminētē vidēt. ad coīonē delectationēq; gaudij alios, puocabat dicēs. Gaudete ⁊ cōgratulamini mihi. Itaq; p̄fusionē ⁊ iuriaꝝ q̄s ob p̄dicādi studiū sustinebat: magis q̄ ad bonoꝛ oblectamēta ꝓpabat: mort⁹ pot⁹ q̄ vite desideriū appetēs pauptat⁹ q̄ opulētie: ⁊ mlto āpli⁹ laboꝛes q̄ alij regē post laborē: ac meroꝛē magꝫ eligēs q̄ alij voluptatē: studios⁹ p inimicis ⁊ fructuos⁹ oꝛās q̄ alij aduersus inimicos. Unū illi formidādū erat atq; metuēdū offensa nimiꝛ dei: nec desiderabile aliud erat nisi placere deo semp. Nō dico āt q; nihil pitiū desiderabat: sed nec aliqd futuroꝝ. Nō. n. mihi dicas mercedes ⁊ igētes exercit⁹ pecunias: puincias: potestates: hec. n. nec q̄si araneaꝝ fila reputauit: sz ea q̄ pmittunt i celis: ⁊ tūc ei⁹ ardētē i xpo amoꝛē videbis. Nec igdē p ei⁹ amoꝛe nō angeloꝝ: nō archāgeloꝝ dignitatē: nec qcq; hoꝝ simile 2cupiuit. Nō. n. erat maius oīb⁹ xpi amoꝛe fruebat: cū hoc beatioꝛē cūctis se putabat. sine hoc aūt neq; dominationū neq; p̄cipatuū soci⁹ eē cupiebat: sz cuꝫ hac dilectōe magis eē vl extrem⁹: imo etiā ex numero penultimoꝝ q̄ sine hac iter summos honoꝛe sublimis. hoc. n. erat illi maximū ac singulare toꝛmētuꝫ ab hac charitate discedē. hoc illi erat gehēna: hec sola pena: hec infinita ⁊ itolerāda supplicia: sz pfrui charitate xpi: hoc illi vita hoc mūd⁹: hoc regnum: hec pmissio. hec bona videbant inumera. Sic despiciebat vniuersa q̄ timem⁹: vt solet herba iā putrefacta cōtēni. Tyrānos vero ac pplos spirantes furoꝛē velut quosdā cē culices estimabat. Mortez vero ac cruciat⁹ ⁊ mille supplicia q̄si ludū putabat eē pueroꝝ: dūmodo p xpo aliqd sustineret. Decorabat. n. vinct⁹ cathena magis q̄z diademate coꝛnat⁹. Et. n. coartat⁹ carcere habitabat i celo: ac libēti⁹ verbera recipibat ⁊ vulnera q̄s alij brauia diripiāt: ⁊ doloꝛes ꝙ minꝰ q̄z p̄ma diligebat: cū ipos vtiq; doloꝛes loco duceret p̄mioꝝ. Propter̄a ipos ēt gr̄az noīabat. qm̄ q̄ nobis sūt cā tristicie. hec illi maximā pariebāt voluptatē. Meroꝛe q̄z maximo vrebat pp qō dicebat. Quis scādalizat ⁊ ego non vroꝛ: ēt si meroꝛi dicat qs ieſſe aliquā voluptatez. Multi. n. q filioꝝ mortib⁹ vulnerant aliqd cōsolatiōis accipiūt cū suis fletib⁹ relinquūt: magisq; dolent cū dolere, phibent. Sic ⁊ paulus nocte ac die cōsolatōez accipiebat ex lachꝛymis. Nullus qppe tāto affectu mala ꝓpa: quāto ille deflebat aliena. Quēadmodū. n. illū opinaris afflictū cū p̄dictōem defleret petōꝝ: q vt illi salui fierēt: a celoꝝ gl̄ia cupiebat aīaꝝ excludi: Nā ñ saluari illos multo acerbi⁹ estimabat q̄z semetipsuꝫ pire. hūc ergo cuinam rex poterit qs 2pare: Cui ferro: cui admāti: qdnā aliqs illā appellet aīaꝝ aureā vl magꝫ adamātinā: Nā ⁊ oī erat adamāte fortioꝝ: auro gēmisq; p̄ciosioꝝ: ⁊ alterā qdē mīsericordiā firmitate: alīaꝝ supabat p̄ciositate. Qui igt rei hui⁹ ab aliquo aīa cōpareꝰ: Eaꝝ qdē q̄ sūt oīo nulli: q; si vl adamāti⁹ auro fortitudo: vl adamāti bonoꝝ darē auri: tūc forte aliquo mō 2patio ei⁹ pauli posset aīe 2uenire. Sz qd ego adamātē ⁊ auꝝ ad silitudinē adduco pauli: Mūdū ñ si ex diuerso appēdas omnē: ⁊ tunc videbis aperte pauli mergere pōd⁹ examinis. Mūdo igt ⁊ oīb⁹ q̄ mūdo sūt paulū dicim⁹ dignioꝝē. si igit mūd⁹ eo dignus nō ē sed fortevel celū: sed istud quoq; inuenit iferi⁹. si. n. nō solū celū. sz ēt q̄ habenti celis dei postposuit charitati: quō nō magis dīs. q tāto ē benigniοꝝ paulo q̄to malicia bonitas ātecellit: inumeris cel'eū iudicat dignioꝝē: nō mō. n. nos tm̄ dilexit de⁹ q̄tū a nobis ipse diligit: sz tāto effusi⁹ q̄to nec sermo suffic̄ explicare. In paradisū quoq; hūc dō rapuit ⁊ i celū ⁊tiū subleuauit. Nec imerito sigdez paulus i terra gradiēs sic se gerebat i cūctis q̄si angeloꝝ societate frueret. Nā visibili adhuc coꝛpoꝛi colligat⁹ illoꝝ pfectōe gaudebat: tātisq; fragilitatib⁹ subdit⁹: i nullo iferioꝝ supnis vtutib⁹ apparere cerabat. Nā ⁊ tāq; pēnat⁹ totū docēdo pualauit oꝛbē: ⁊ velut īcoꝛpoꝛe⁹ laboꝛes piculaq; cōtēplit: ⁊ q̄si iā celū possidēs cūcta p̄sus ⁊rena despexit: ⁊ tāq; cū ipsis iā īcoꝛpoꝛeis vtutib⁹ degēs iugi mentis ītentōe vigilauit. Et āgelis qdē sepe diuersaꝝ gētiū cura cōmissa ē: sz nullus illoꝝ ita creditū sibi populuꝫ gubernauit: vt paul⁹ vniuersū oꝛbē. Sic aūt aliqs idulgētissim⁹ p̄ afficit erga filiū frenesi 2phensum cui⁹ q̄to magis cōuitijs ictibusq; pulsat tāto cius poti⁹ miserē ⁊ deflet: ita paulus istis a qb⁹ affligebat maiora adhibebat fomēta pietatis. Nāq; sepe p illis q eū qnqes vberauerāt: ⁊ ei⁹ sanguinē sitiebāt lachꝛymabat ⁊ vehemēter dolebat: ⁊ p eis oꝛabat dicēs. Frēs igt voluītas qdē cordis mei ⁊c. Vehemēter quoq; mordebat ac penit⁹ dissecabat: cū eos pcūtes videret. vt. n. missū i ignē ferrū totum pfecto ignis efficit: sic paulus charitate succensus effect⁹ ē tot⁹ charitat. Qui q̄si cōis toti⁹ mūdi cēt p̄ita i amoꝛe vl actōe hoiuꝫ ⁊ ipsos coꝛ imitabat pārētes: imo cūctos ñ carnales tm̄ vez ēt spūales patres sollicitudine ac pietate supabat. oēz. n. p̄sus

hoīez deo exhibere cupiebat: q̄ñ eū vniuersū mundū ihe gennissz: sic oēs i dei regno festinabat ducē corp⁹ t aiaz p his quos diligebat ipēdēs. Nō iste ignobilis t circūferan⁹ q arte exercebat i pellibus tāta virtute pgressus ē: vt vix triginta āno⁹ spatio: t romanos t pas: t parthos: t medos: indos: t scithas: ethyopes: t sauromathas: atq; sarracenos: t oē pfus hoiuz genus sub iugo mitteret vitatz: t sic i stipulas aut fenū ignis imissus: sic oia dmonū opa cōsūpsit. Paul⁹.n. isonāte ligua: t oi igne vehemēti⁹ irruēte cedebāt oia atq; fugiebāt: t demonū cultus t ty⁹ āno⁹ mine: t domesticoz insidie. Magis āt sic radijs solis oziētib⁹ t tenebre fugant: t adulteri ac fures foueis cōdūt t latrones recedūt: t homicide ad ātra fugūt. oiaq; lucida efficiunt: t clara desup illustrātū⁹ radijs: sic vbiq; euāgelū dissemināte paulo fugabat error: t vitas remicabat. Adulteria t alia dictu feda defecerūt atq; cōsūpta sūt isto ignis vapore paleaz vice peūtes. Clara vo iter hec veritatis flāma surgebat resplēdēs t vsq; ad celi sublimitatē cōscēdēs: ab his potissimū sublenata: q eā oppmere videbant nec picula aut ipet⁹ pcessū ei⁹ ipedire potuerūt. Erroris vero tal' ē cōditio q nullo sibi obsistēte gsenescit ac dfluit. Tal' āt e diuerso veritat⁹ stat⁹ē q ml'tz ipugnātib⁹ susci tat⁹ t crescit. Q̄ñ igī ita gen⁹ nr̄z nobilitauit ei sil'es studeam⁹ inueniri. Nec q̄z ipse istud putem⁹: q̄ñ tale illi q̄le nobis coz⁹ fuit: talis aia: tales cibi. Idez illū teq; formauit: t quēadmodū illi⁹ ita ē de⁹ tu⁹. Vis dei dona i paulo cognoscere: Estimēta eius terroz demonib⁹ erāt. Hec vero āpli⁹ admirāda: q paulus nec cū i picula irrueret temeritatz argui poterat nec cū picula fugēt timiditatz. Amabat.n. pñtē vitā ob lucz docēdi. Et rursus eā valde dspiciebat ob philosophiā ad quā illū mūdi gtēpt⁹ euexerat. Deniq; cū videz paulū picula fugiētē ñ minus admirerz q̄z cū se picul' gaudet opponē. Ut.n. hoc fortitudinis ita illud ē sapictie. Et cū videz illū de scipo altiq sonātē: ñ r admirerz ac si videres illū semetipsū despicē. Ut.n. illud humilitatz ē: ita istō magnanimitatz. Magz.n. merebat loq̄ndo de se q̄z taceēdo laudari: q̄ñ niñ feciss istud culpabiliz illis eēt q seipsos iportune laudare didicerūt. Alioq; eiz gloziat⁹ fuisset creditos sibi oēs pdidisset: q⁹ duz se humiliasset eos exulasset. Amplio⁹ tūc paul⁹ placuit glozīādo: q̄z alter laudes ppas occultādo. Nec tā nūq̄z pfuit cū sua merita celaret: q̄z iste cū pderet Est āt grāde maluz de seipso grāde aliqd dre: atq; mirabilis extremeq; demētie est nulla imināte necessitate rerū violēta pfus laudib⁹ velle ōcozari: ñ hec scōz deū loq indiciū ē: sz pon⁹ isamie ē. Hoc.n. oēm mercedem euacuat laboribus sudoribusq; q̄sitā. Et.n. alti⁹ ō se efferre mōnē gloſi ē: t isolēt⁹ se seq; tactātis. Dicere āt illa q̄ pūti cause tātūmodo necaria sūt: fructū amātis t multoz remedia cogitātis: sic t fecit paulus q dū a pseudo caperet laudes suas ire cōpulsus ē: maxime q̄ dignitatē suam oñderet. Plura aūt t maiora celauit. Veniā igt ad visionē t reuelatōes dei pco tē. Tāta paulus tāq; crebra cum deo his collogs q̄zta nec pphetaz nec aplo⁹ vlus hūit p ea p̄z humiliozē reddebat. Visus ē plagas metuere: vt discerez: q: cū ñm nāz vn⁹ erat ex plurib⁹ p volūtatē nō solū supra multos hoies: vez ēt ex āgelis erat. Nleq; vero metuere plagas rephēsione dignū: sz plagaz metu aliqd idignū pietate cōmittere. Hoc ipso.n. quo plagas timet q ī certamine nō vicit admirabiliōr oñditur: q̄z ille q nō timet: sic nec merere culpabile ē. sz per meroz̄e dre aut facere aliqd eoz q̄ displicent deo. Hic q̄lis fuerit paulus oñdit: q: ī tali nā viuēs potuit quodāmō supz nām: q: si mortē timuit: nec ipaz gdē recusabat: nō.n. nām hre ifirmitatib⁹ subdita: sz fuire ifirmitatib⁹ criminosū ē. vt merito ille mirabilis hēat q ibecillitatē nature volūtatis virtute superauit: q: si ioānē q dicebat mare⁹ a psortio separuit: hec itaq; rectissime p pdicatōis officiū effec si gdē q istud suscipit offiñ: nō oz eē mollē aut resolutū: sz fortē t p cūcta robustū. neq; n. aliqs dz attigē pclari h⁹ muneris fūctoez: nisi pat⁹ sit aniaz milies tradē ī mortē atq; discrimina. q. n. nō tali gio ē multos alios suo pdet exēplo: magisq; vtile ē si gestat sibiqz tūi vacet. Nō ita gubernatoz ē: nō ad bestias dimicātē: nō ludo gladiatorio destinatū: nō quēpiā sic ad discrimina atq; mortes patā aniaz oz hre: vt eū q offiñ suscepit pdicādi. Nā t picula pfecto maiora t aduersarij seniores: nec vsq; pfus simili cōditōe certat. Celū nāq; ī pmio i supplicio gehēna ponit. Si vo aliq iter eos cōmotio fcā ē noli hoc delictū putare. Nō.n. cōmoueri malū ē sz irrōabl' nulloq; instō flagitāte negocio cōmoueri malum ē Huc.n. affeiñ, quid⁹ nobis creator ifuit: vt do: miētes gias atq; resolutas ab iertia atq; ōsidia suscitaret. q̄si.n. gladio aciē ita mēti nr̄e ire acumē iposuit vt cū oz vtamur. Benignitas āt ñ sp bona ē: sz eiz illā tps efflagitat. Q̄ñ vero id ñ adest: ēt illa vitiosa ē. Ita t paul⁹ sepe hoc vsus ē affectu: t imodeste loq̄ntib⁹ melioz erat irat⁹: hoc āt ī eo erat mirabile: q: cū vicul' verberib⁹ atq; vulnerib⁹ lōge splēdidioz erat diademate purpuraq; fulgētib⁹. Q̄q; vict⁹ p tā vastū pelag⁹ ducebat: ita gaudebat tāq; i marmū ipū duceret. Postq; vero romā igressus ē: nec ibi stare gtēt⁹ ē: sz i hispaniā pcurrit. Nec vnū qdē die ī ocio passus ē: t qete trāsire. sz ī pdicādi ardoze ipo igne ardētioz nec picla timuit: nec irrisiones erubuit. Hoc vero maioꝛi admiratōe dignū ē: q: q̄ tā andaz eēt: ac velut ad pugnā sp accit⁹: t igne q̄dā belli spirans rursus placabilē atq; flexibilē se pbebat. Nā semēti vel poti⁹ ferueti pceperunt: vt iret Tharsū: nō recusauit. Dixerūt p nūz eū oportere deponi t passus ē. Hui⁹ rei gīa ita faciebat: vt pdicatiōi dinti⁹ ifisteret: t ml'tis hīc credentib⁹ iret ad xp̄z. Metuebat pfecto ne forte paup hic atq; iops salut⁹ multoz abscederet. Cetez cū hi qui subvno pugnant magistro viderint infira vulnera fluentem sanguinem: t nec sic hostibus aliquando cedentem: sed stantem fortiter hastasq; vibrantem: t crebris ictibus aduersarios conuere facientem: nec omnino doloꝛi parcentem maioꝛi absq; dubio tanta ducī alacritate subduntur. Hoc ita factum est in paulo. Videntes enim illum ligatum catbe-

nis:et nihilominus predicantem: videntes etiam vulneratū 7 nō verberātes ipos ꝓmonē capictes maiorē ꝓfecto fiduciā colligebāt. Id quoq; significās ait. Ita vt ples e frib⁹ ꝙfidētes i viculis meis abū dāter anderēt sine timore vbū dei loq. Tūc certiorē alacritatē 7 ipe capiebat:ac vehemēti⁹ i aduersarios ferebat. Sicut enim ignis i diuersas plumas icidēs auget 7 magis icremēti fortit. sic etiā lingua pauli quibuscūq; fuisset admota ad se eos ꝙtinue trāsferebat. Impugnatores quoq; i ei⁹ pabulū spūale afficiebantur:q; p ipsos euangelij flāma magis crescebat. Hec Chrysо.

¶ De septē fratribus martyribus.

Septem frēs fuerūt filij.b.felicitatis:quor nōia sūt: ianuarius:felix:philipp⁹:siluan⁹:alexāder: vitalis:7 martialis. Hos oēs cuz mr̄e iussu impatoris Antonij publi⁹ ꝑcūs a se vocari fecit: suasitq; mr̄i vt sui 7 filior suorū miscreri deberet. Que ait. Neq; blāditijs tuis potero allici. nec frorib⁹ frāgi. Secura.n.sū de spū scō que hēo:q; te superabo viua 7 meli⁹ vincā occisa. Et ꝙersa ad filios ait. Videte filij i celū 7 sursū aspicite carissimi: q; ibidē xp̄s nos expectat. Fortiter ꝓ xp̄o pugnate 7 fideles vos in xp̄i amore exhibete. Qō ꝑcūs audiēs eā alapis cedi iussit. Cū ergo mr̄ 7 filij in fide xp̄i ꝙstātissimi pmanerēt oēs mr̄e videte 7 ꝙfortāte diuersis sūt supplicijs pempti. Hāc btāz felicitatē vocat Brego. plusq; martyrē:q; septies passa cī septē filijs:7 octauo i cōpore suo. Greg.i omelijs. Btā felicitas q̄ credēdo extitit ancilla dñi: ꝑdicādo etiā fcā ē martyr xp̄i. Septez qppe filios sic post se relinq̄re timuit viuos i carne sicut carnales parentes solēt metuere ne mortuos pmittāt. Parturiuit spū quos carne pepererat vt ꝑdicādo pareret deo quos carne pepat mūdo. Filios suos quos carnem suā cē nouerat:sine dolore nō poterat morictes vicere si erat vis amoris iterior q̄ dolorē vicerat carnis. Recte ergo hāc feminā vltra martyrē dixeri q̄ totics i filijs ē 7 tā desiderāter extincta. dū.n. multiplex martyrū obtinuit:ipa quoq; martyrij palmā vicit:q; 7 amore xp̄i sola mors sua ei minime suffecit. Passi sūt circa annū dñi 109.

¶ De scā Theodora.

Theodora nobilis mulier 7 speciosa apud alexādriā tpe Zenonis ipatoris virū hēbat dinitez ac timentē deū. Diabolus āt theodore iuidēs scitati virū q̄ndā dinitē i illi⁹ ꝙcupiscētiā icitauit:q; eā crebris nūcijs 7 muneribus molestabat vt assēsū sibi ꝑberet. Sz illa nūcios respuebat:7 munera ꝙtēnebat. In tātū aūt eā molestabat:q; ipaz qtē hr̄e nō pmitteret 7 pene deficere videret. Tādē quādam magā ad eā misit:q; eā vt viri illi⁹ misereret: sibiq; ꝙsentiret plimū hortabat. Que cū diceret se coram oculis dei cūcta cernētis tā grāde petiñ nunq; cōmittere:malefica adiūxit. Quicqd i die fit hoc vtiq; ds scit 7 videt: qcqd aūt aduespascēte 7 occidēte sole cōmittit ds minime itueī. Dixitq; puella malefice. Nunqd vitatē dicis? Et illa:etiā dico vitatē Decepta puella vbis malefice dixit. Vt aduesperascēte die viz ad se venire faceret:7 volūtatē suā adipleret. Qd̄ cum viro rettulisset:ille vehemēter exultās hora q̄ dixerat ad eā venit secūq; ꝙcubuit 7 abscessit. Theodora āt ad seipsā rediens amarissime flebat:7 facie suā peutiebat dicēs. Heu heu me pdidi aiaz meā destruxi aspectū decoris mei. vir āt ei⁹ domū redics 7 vxor suā sic desolatā 7 merentē vidēs:cāz tñ nescies eā ꝙsolari nitebat:sz illa nullā ꝙsolationē pcipe volebat. Mane āt fcō qd̄ā monasteriū mōialiū adijt 7 abbatissā inrogauit an ds qd̄ā graue delictū qō die aduespascēte cmiserat scire posset. Cui illa. Nihil deo abscōdi pōt:7 deus scit 7 videt oē qō fit: q̄cūq; hora illud cmittat. Que flēs amare dixit. Da mihi libū scī cuāgelij vt soriam memetipsā. Aperiēs āt libū reppit:qō scripsi scripsi. Rediēs ergo domū: dū q̄dā die vir su⁹ abeēt comam suā pcidit:7 vestimēta viri assūmēs ad qd̄ā monasteriū mōachor qō p.18.milia distabat festinauit:7 vt ibidē cū monachis reciper petijt:7 qō petijt ipetrauit. Interrogata de noie dixit se Theodor nūcupari. Illa vo officia oia humil⁹ faciebat:7 ei⁹ fuitiū oib⁹ gratū fuit. Post aliquos g̃ anos abbas frēz theodor vocauit 7 vt boues iūgeret 7 oleū d̄ citate afferret ꝑcepit. Vir āt ei⁹ plūmū flebat timēs ne cū alio viro recessisset. Et ecce angelus dñi sibi dixit. Surge mane 7 sta i via martyrij Petri apli:7 q̄ tibi occurrerit ipa tua vxor erit: quo fcō theodora cū camelis venit:7 viz suū videns 7 recognoscēs itra se dixit. Heu me vir bone me⁹ q̄tū laboro vt eruar apctō qō feci i te. Cū āt appro pinq̄sset salutauit eū. d. Gaudeat dñs me⁹. ille aūt eā pēit⁹ ñ cognouit:sz cū diutissime expectaret 7 se ꝺceptū clamarz fcā ē vxor ad eū. d. Ille q te heri mane salutauit vxor tua erat. Tāte aūt scitatz fuit btā Theodora vt multa miracla facēt. Nā 7 hoiez a bestia laceratū eripuit 7 suis ꝑcib⁹ suscitauit. Ipsā bestiā ifecuta maledixit:q; subito mōtua cōuit. Diabol⁹ āt scitatē suā ferre ñ valēs eidē appuit. d. Me retrix ꝑ oib⁹ 7 adulcra religsti viz tuū vt huc venires 7 me ꝙtēneres:ꝑ vtutes meas treñdas i te suscitabo plūs:7 si ñ te fecero crucifixū negare ñ dicas q: ego sū. Ipa āt signū crucis sibi edidit 7 ptin⁹ dmō euanuit. Quadā āt vice cū de citate cū camel' rediret:7 i quodā loco hospitata fuisset:puellā q̄dā nocte ad eā venit sic. d. Dormi mecū:q; cū respueret iuit ad altez q i eodē l: co iacebat. Cū āt ei⁹ vēter itumuisset:7 d quo ꝙcepisset inrogata fuisset ait. Monach⁹ ille Theodor⁹ dormiuit mecū. Natū igr puez ad abbatē monasterij trāsmiserūt. Qui cum theodor icreparet:7 ille sibi idulgeri peteret: scapulis ei⁹ puez ipositis 7 de monasterio piecit. Illa āt abiecta p.7.āños ex monasteriū māsit 7 de lacte pecor ifātē nutriuit. Diabol⁹ āt tāte ei⁹ patiētie i uidēs in specie viri sui se transfiguratit:eiq; dixit. Quid hic agis dña mea? Ecce lāgueo ꝓ te:nec aliquā cōsolatōez recipio. Veni ergo lux mea: q; si cū viro alio iacuisti h⁹ tibi idulgeo. At illa credēs viz suū ee dixit ad illū. Nūq; āpli⁹ tecū manebo:q; filiꝰ Joānis militz iacuit mecū:7 volo agere penitētiaz

de eo qđ i te peccaui. Et cū orasset statiz euanuit: ⁊ demonē eē cognouit. Altera itez vice diabolus volens eā trere i sil'tudine ferarz ēribiliū demones ad eā venerūt: ⁊ vir qđā istigās eas dicebat. Comedite meretricē hāc. Illa aūt orauit ⁊ euanuerūt. Altera vice multitudo militū veniebat ad eā quā ꝓceps ꝓcedebat: ⁊ eū ceteri adorauerūt. Direxitqz milites theodore. Surge ⁊ adora ꝓcipē nr̄z. Que rīdit. Dīz deū adorabo: qđ cū ꝓcipi nūciatū fuisset iussit eā adduci ⁊ tot tormentis affici vt mortua putaret. Et postmodū omnis turba euanuit. Allia itez vice vidit ibidē auz multū: q̄ signās se illud refugit ⁊ deo se recōmēdauit. Altera etiā vice vidit quēdā canistrū plenū oi gñe ciboz ferētē ⁊ dicētē sibi. Dicit ꝓceps q te cecidit. Tolle comede qz nescies feci hoc. illa aūt se signauit: ⁊ ptin⁹ euanuit. Cōpletz aūt. 7. annis abbas patiētiā ei⁹ cōsideras eā recōciliauit ⁊ cū puero suo i monasteriū introduxit. Ubi cū duos postmodū annos laudabil'r pegisset: puez accepit ⁊ secum illū i sua cella clausit. Qđ cū abbati reuelatū fuisset: misit quosdā monachos q diligenti⁹ auscultarēt qđnā cū eo loq̄ret. Illa aūt puez amplexās ⁊ deosculās dixit. Fili mi dulcissime tps vite mee venit. Reliquo te deo: ipz placz ⁊ adiutoz ē hēas. Fili dulcissime ieiunijs ⁊ oīonib⁹ insistas ⁊ frib⁹ tuis deuote suias. Hec dicēs spū tradidit: ⁊ i dño feliciter obdormiuit circa annos dñi. 470. Qđ puer cernēs pīmū flere cepit. In ipa āt nocte visio abbati monasterij mōstrata est i hūc modū. Nuptie maxime parabāt̄ ⁊ veniebāt ordines angeloz ⁊ ꝓphetaz ⁊ martyz ⁊ oinz scōz: ⁊ ecce in medio eoz mulier sola gl'ia ineffabili circūdata: ⁊ venit vsqz ad nuptias ⁊ sedit sup lectū: ⁊ oēs astantes adorabāt eā. Et ecce vox dicēs. Hic ē abbas theodor⁹ q falso de puero accusat⁹ ē. Septē tpa sup ea mutata sūt. Castigata ē. n. qz cubile viri sui coinquinauit. Excitat⁹ aūt abbas ꝓcit⁹ cū frib⁹ ad cellā ei⁹ init ⁊ eā ia defūctā inuenit. ⁊ itrātes ⁊ discoopiētes ipsā ēē femināinuenerūt. Misitqz abbas ꝓ pie puelle q eā ifamauerat: ⁊ dixit illi. Vir filie tue mōtnus ē. Et auferēs vestimētū mlieris ēē cognouit. Fact⁹ ē igit timor magn⁹ sup oēs q hoc audierūt. Angel's aūt dñi abbati locut⁹ ē. Surge velociter: equū ascēde: ⁊ vade i ciuitatē: ⁊ siqs obuiauerit assume ⁊ tecū adduc. Qui dū pgeret: qdā vir currēs sibi obuiauit. Quē cū abbas introgaret quo pgeret ille ait. Mulier mea mortua ē ⁊ vado videre eam. Et assūpsit abbas vir theodore i equū. Et veniētes pīmū fleuerūt: ⁊ ipsā cū multis laudibus sepelierūt. Vir aūt eius cellā vroris sue theodore accepit: ⁊ ibidē pmanēs tādē i dño obdormiuit: Puer aūt theodore nutricē sequēs oī mox honestate polebat: ita q mortuo abbate monasterij in abbatem ipse vnan'miter est electus.

De nomine.

Margarita dr̄ a qđā ꝓciosa gēma q̄ margarita vocat̄. Que gēma ē cādida: parua: ⁊ virtuosa. Sic btā margarita fuit cādida p vginitatē: pua p humilitatē: virtuosa p miraculoz opationē. Virt⁹ aūt hui⁹ lapidis dr̄ esse ꝫ sanguinis effusionē: ꝫ cordis passionē: ⁊ ad spūs

ꝫfortationē. Sic btā margarita habuit vtutē ꝫtra effusionē sui sanguinis p ꝫstātiā: qz i suo martyrio ꝫstātissima extitit. Cōtra cordis passionē. i. demonis tētationē p victoriā: qz ipsa diabolū supauit: ad spūs ꝫfortationē p doctrinā: qz p suā doctrinā multoz aīos cōfortauit ⁊ ad fidem xp̄i cōuertit. Cuius legēdā theotimus vir eruditus scripsit.

De sancta Margarita.

Margarita de ciuitate āthiochie filia fuit theodosij gētiliū pīarche. Hec nutrici tradit̄ ⁊ ad adultā etatē veniens baptizat̄: ⁊ pp hoc exosa pī pīmū hēbat̄. Quadā igit die dū ia annū. is. attigisset: ⁊ cū alijs vginib⁹ oues nutricis custodiret: pfcūs olimbrius trāsitū ide faciēs ⁊ puellā tā speciosā cōsideras mox i eius amore exarsit: ⁊ pueros ad se cōcitus misit dicēs. Ite ⁊ eā ꝓphēdite: vt si libera est eā mihi in vxorem accipiam: si ancilla est cam mihi i cōcubinā habeaz. Cū ergo fuisset eius cōspectui pītata eā de gñe suo ac nobilē: nobilem margaritā: religione xp̄ianā. Cui pfcūs. Duo ꝑma tibi recte ꝙueniūt: qz nobilis hēris ⁊ pulcherrima margarita cōprobaris. Sz tūū tibi non ꝙuenit vt puella tā pulchra ⁊ nobilis deū hēat crucifixū. cui illa. Nō scis xp̄z fuisse crucifixū? Et ille. Ex libris xp̄ianor cui margarita. Cū igit legat̄ pena xp̄i ⁊ gl'ia q̄ verecūdia ē vra vt vnū credatis ⁊ alterz denegetis? Cū aūt margarita eū spōte crucifixū fuisse ꝑ redēptōe nr̄a āssereret: sz nūc eū i etnū viuere affirmaret: iratus pfcūs eā i carcerē mitti iussit. Seqnti aūt die eā ad se vocari fecit eiqz dixit. Vana puella mi serere pulchritudinis tue: ⁊ deos nr̄os adora: vt tibi bñ sit. cui illa. Illū adoro qđ tra ꝫtremiscit. mare formidat ⁊ oēs creature timent. Qui pfcūs. Misi mihi ꝫfectias corp⁹ tuū faciā laniari. cui margarita. xp̄s i mortē seipz ꝑ me tradidit: ⁊ iō ꝑ xp̄o mori desidero. Tūc pfcūs iussit eā i eculeū suspēdi: ⁊ tā crudel'r pmo vgis: deide pectinib⁹ ferreis vsqz ad nudationē ossiū laniari: q̄ sāguis de ei⁹ corpe tanqz de fōte purissimo emanauit. Flebāt aūt q ibi aderāt: ⁊ dicebāt. O margarita vere de te dolem⁹. qz corpus tuū tā crudel'r laniari ꝫspicim⁹. O qlē amisisti pulchritudinē pp tuā incredulitatē. Tū nūc vel saltē crede vt vinas. Quib⁹ illa. O mali ꝫsiliarij recedite ⁊ abite: hec carnis cruciatio est aīe salnatio. Dixitqz ad pfectuz. Impudēs canis ⁊ insatiabilis leo i carne ptātē hēs: sz aiaz xp̄s reꝛnat. Prefcūs aūt faciē clamide operiebat: nec tātā sāguis effusionē videre poterat. Deide eā deponi fecit: ⁊ eā i carcerē recludi iussit: ⁊ mira ibi claritas fulsit. Ubi dū cēt orauit dñz vt inimicū q secū pugnabat sibi visibil'r demōstraret. Et ecce draco imanissim⁹ ibidē apparuit: q dū eā devoraturꝰ ipeteret. signū crucis edidit ⁊ ille euanuit. Ul' vt alibi legit̄: os sup caput ei⁹ ponens ⁊ liguā sup calcaneū ꝓrigēs eā ptin⁹ deglutiuit. Sz dū eā absorbere vellet: signo crucē se muniuit: ⁊ iō draco vtute crucē crepuit: ⁊ virgo illesa exiuit. Istud āt qđ dr̄ de draconis devoratōe: ⁊ ipi⁹ crepatiōe apocryphū ⁊ friuolū reputat̄. Diabolus itez

vt eā decipe posset i spē hois se mutauit. Quē videns i oionē se dedit: ⁊ dū surrexisset diabolus ad eā accessit ⁊ manū tenēs dixit. Sufficiāt tibi q̄ fecisti: nō nunc cessa de mea psona. Illa aūt eū p caput apphēdit ⁊ sub se ad terram deiecit: ⁊ sup ceruicez ei⁹ dextrū pedē posuit ⁊ dixit. Sternere supbe demon sub pedib⁹ femine. Dēmō āt clamabat. O btā margarita supat⁹ sū: si inuenis me viceret non curasse: ecce a tenera puella supat⁹ sū: ⁊ idez plus doleo q: pr̄ tu⁹ ⁊ mr̄ amici mei fuerūt. Illa vo eū coegit: vt dr̄et cur venisset. Qui se venisse ait: vt sibi ꝓsuleret q monitis phīdis obediret. Coegit quoq; vt diceret cur xp̄ianos tā multipl'r tētaret: q rūdit nāle odiū sibi esse ꝫ viros vtuosos: ⁊ q̄uis sepe ab eis repellat: sz tū desiderio seducēdi ipe iest⁹ exti tit. Et q: uidet hoi de felicitate quā ipe amisit: q̄uis eā recupare nō possit: ipsā tū alijs auferre ꝛtēdit. Addidit q salomō ifinitā demonū multitudinē i quodā vase reclusit. ꝑost mortē vo suā cū de illo vase demones ignē mitterēt: ⁊ hoies ibidē magnū thesaur̄ eē putarēt: ⁊ vas cōfregerūt. ⁊ demones exeūtes aerē ipleuerūt. His dcis vgo ⁊ pedez sublenauit ⁊ dixit. Fuge miser. Et dēm̄ō statī euanuit. Secura igit cfficit: q: q̄ pncipē vicerat ministrū ꝑculdubio suparet. Sequēti igit die cōueniētib⁹ ppl'is iudici pītat ⁊ sacrificare ꝛtēnens exuit corpusq; facib⁹ ardētib⁹ cōburit: ita vt cūcti mirarētur quō tā tenera puella tot posset tormēta sustinere. Deide i vase pleno aq̄ ipaz ligari ⁊ poni fec: vt ex eaz penaz cōmutatōe cōcresceret vis doloz sz subito ira cōcutit ⁊ cūctos videtib⁹ ygo illesa egredit. Tūc q̄nq; milia viroz crediderūt ⁊ p noie xp̄i capitalē sniaz acceperūt. ꝑrefcūs aūt timēs ne alij querterētur ꝛcit⁹ btaz Margaritā decollari ꝓcepit. Illa aūt ipetrato oādi spacio p se ⁊ suis pfectu toz⁹ necnō ⁊ p ei⁹ memoriā agētib⁹ ⁊ se inocātibus deuote oranit. Addens vt q̄cūq; i ptu piclitās se inuocaret illesā ꝓlē emitteret. Fcā est aūt vox de celo q̄ suis se nouerit petitōib⁹ exaudita. Surgēs q; ab oōe dixit spiculatori. Frater tolle gladiū tuū ⁊ pcute me. Qui pcutiēs caput ei⁹ vno ictu abstulit: ⁊ sic martyrij coronā suscepit ꝑassa ē aūt ktiodecimo cal'. augusti vt i ei⁹ historia inenit. Alibi legit q ktio idus iulij. De hac scā virgine sic dicit q dā scūs. Btā margarita fuit timoris dei plena: iusticia ꝓdita: religione cōpta: cōpūctōe pfusa: honestate laudabilis: patientia singularis: nihilq; in ea ꝛtiū religioni xp̄iane inueniebat. odiosa p̄i suo dilecta dño iesu xp̄o.

De scō Alexio.

Alexius fuit fili⁹ euphemiani viri nobilissimi romanoz ⁊ in aula imp̄atoris pmi. ꝓCui tria milia pueroz assistebāt q zonis aureis cigebātur ⁊ vestimētis sericis iducebant. Erat aūt pcūs euphemianus valde misericors ⁊ singulis dieb⁹ i domo sua tres mēse paupib⁹ orphanis: viduis ⁊ pegrinis parabat: qb⁹ strenue seruiebat: ⁊ hora nona ipe cū viris religiosis cibū i timore dñi capiebat. Cui vxor noie aglaes eiusdē religionis ac ꝓpositi erat. cū āt filiū nō hērent ad pces tū suas dns eis cōtulit filiū ꝑost quē ipi deiceps i castitate viuere firmauerunt. Tradit⁹ āt puer liberalib⁹ disciplinis cū oib⁹ philosophie artib⁹ ipe floreret ⁊ iā ad puberē etatē venisset: puella sibi de domo ipiali eligit: ⁊ sibi i cō iugē copulat. Venit āt nox i qua cū spōsa sua suscepit secreta silētia. Tūc sāct⁹ inuenis cepit sponsam suā i dei timore istruere: ac ipsā ad vgnitat⁹ ꝓuocare pudorē. Deide annullū suū aureū ⁊ caput baltei quo cigebat sibi seruāda tradidit dicēs. Suscipe hoc ⁊ serua donec deo placuerit ⁊ dns sit inter nos. ꝑost hoc de suba sua accipiens ad mare discessit. Ascēdēsq; occulte nauē laodiciā vsq; deuenit: ideq; pgens i ediffā ciuitatē syrie ꝓfect⁹ ē: vbi imago dñi nr̄i iesu xp̄i sine humano ope facta i sin done habebat. Quo pueniēs oia q̄ secū detulerat paupib⁹ distribuit ⁊ vestimēta vilia iduēs cū ceteris paupibus i atrio dei genitricis marie sedere cepit de el'ynis vero q̄stū sibi sufficere poterat retinebat: cetera vero alijs paupib⁹ erogabat. At vero pr̄ p vniuersas mūdi ptes pueros suos misit q cuz diligēter igrerēt. Quoz cū aliq ad ciuitatē edissam venisset ab eo cogniti: sz ipsi eū minime cognoscētes eidē eū ceteris pauperibus el'ynas tribuerunt. Quas accipiēs deo gr̄as agēs dixit. Gr̄as tibi ago dñe q: a fuis meis el'ynā recipe me fecisti. Reuersi aūt pueri nūciāt pr̄i q̄ nusq; valeat repiri. Mater igit sua a die sui recessus saccū i cubiculi sui pauimēto strauit: vbi ciulās lamentabiles voces dabat dicēs. hic sp i luctu manebo: donec filiū meū recuperauero. Spōsa vo ad socrū dixit. Donec audiā de spōso meo dulcissimo istar turturis solitaria tecū manebo. Cū aūt alexi⁹ i pdcō atrio decē ⁊ septē ānos maneret i dei fuitio: imago tādē btē vginis q̄ ibidē erat custodi eccl'ie dixit. Fac itroire hoiez dei q: dign⁹ ē regno celoz ⁊ spūs dei regesset sup eū ⁊ o:o eius sicut icēsū i gspectu dei ascēdit. Cū aūt custos de quo naz diceret ignoraret: iterum ei dixit. Ille q foris sedet i atrio ipe ē. Tūc custos festinus exijt: ⁊ ipz i eccl'iaz introdurit. Qō sciū dū cūctis inotescerent ab oib⁹ venerari cepisz: humanā gl'ā fugiēs inde recessit: ⁊ laodiciam venit: ibiq; nauē ascēdēs/cū i tharsū cilicie vellet pgere dispēsāte deo nauis a vētis pulsa i romanū portū deuenit. Qd cernēs alexi⁹ ait ītra se. In domo pr̄is mei ignot⁹ manebo. nec alteri oneros⁹ ero. ꝑrez igit a palatio redeūtē multitudine obsequentiū circūdatū obuiū hūt: ac post eū clamare cepit. Serue dei me pegrinū in domo tua suscipi iubeas: ⁊ de micis mēse tue me nutriri facias: vt tui quoq; pegrini dignēt dns miserer̄i. Qd audiēs pr̄ ob amoz̄ filij sui eū suscipi iussit: ⁊ locū ꝓpriū i domo sua ꝛstituit: ⁊ cibū de mēsa sua tribuit: ⁊ ministrū ꝓpriū delegauit. Ipe aūt i oionib⁹ pseuerabat ⁊ cop⁹ suū ieiuniis ⁊ vigilijs macerabat. Famuli āt dom⁹ ipsū multipl'r deridebāt ⁊ aquā vtē filiū sup caput eius freq̄nt fūdebāt. Sz ipe ad oia patiēs valde erat. Decē ⁊ septē igit ānos i domo pr̄is pmānsit sic ignot⁹. Videns ergo p spm̄ q appropinq̄ret tmin⁹ vite suc: chartā cū atramēto petijt. ⁊ totū ordinē vite sue ibidē cōscripsit. Dūica igr̄ post missaz solēnia i sanctuario vox de celo

nouit.d.Venite ad me oēs q laboratis & onerati estis & ego reficiā vos.Qō audiētes oēs triti i facies suas ceciderūt.Et ecce vox scō.d.Querite hoiez dei vt oret p roma.Querētib⁹ illis & minime inuenietib⁹ iter dei ē.In domo euphemiani querite. Regit⁹ ille se nihil scire de hoc dicebat.Tūc ip̄atores archadi⁹ & honor⁹ vna cū pōtifice Innocētio ad domū p̄dictā venerūt.Et ecce minister Alexij ad dñz suū venit.d.Vide dñe ne ille pegrin⁹ nr̄ sit:q: magne vite & patientie hō erat. Currēs igit Euphemian⁹ cū defūctū reppit:& vultū ei⁹ tanq̄z angeli rutilātē vidit:voluitq; chartā quā in manu hēbat accipe:sz nequit.Exeūte igit eo cū hoc ip̄atorib⁹ & pōtificib⁹ rettulisset & illi ad eū itrasset dixerūt.Quānis pctōres sim⁹:regni tū gubernacula gerim⁹:& hic curā vlis regiminis pastoral'. Da igr̄ nob chartā vt sciam⁹ q̄ i ea scripta sūt.Et accedēs pōtifex chartā de manu sua accepit & ille statiz sibi dimisit.Fecitq; eā legi coā oi ppl'i multitudine et p̄sbr̄is ip̄i⁹.At euphemian⁹ hoc audiēs nimio dolore p turbat⁹ obstupuit:& fcūs exanis resolutisq; viribus in trā cecidit.Cū vo aliq̄tulū ad se redisset: vestimēta sua scidit:cepitq; canos capitis sui euellere: barbā t̄hē atq; semetipz discerpe:ac sup filij sui corpus corruēs exclamabat.Heu me fili mi q̄re me sic p̄tristasti:& p tot ānos mihi dolores & gemit⁹ icussisti:Heu me miserz:q: te video bacculū senectutis mee i grabato iacētē & nō loquētem mihi.Heu me q̄lē ꝑsolationē decetero hr̄e potero. Adr̄ vo ei⁹ hoc audiēs q̄si leena rūpēs rete sciss̄is vestimēt̄z ruens coma dissoluta ad celū oc̄los leuabat:& cū p nimia multitudine scī corp⁹ adire nō posset exclamauit.d. Date mihi vie aditū:vt videā filiū meū: vt videā ꝑsolationē aīe mee:& q surxit vbera mea. Et cū peuenisset ad corp⁹ icūbēs sup illud clamabat.Heu me fili mi:lumē oculoz meoz q̄re sic nobis fecisti:& tā crudeli'r nobiscū egisti:videbas p̄ez tuum & me miserā lachrymantes:& nō oīdebas teipm nobis. Serui tui ūuriabant̄ tibi & sustinebas. Et iterz atq; iterz p̄sternebat se supra corp⁹:& nūc brachia sup illud expādebat:nūc manib⁹ angelicū vultū cōtractabat:osculāsq; clamabat.Plorate mecū oēs qui adestis:q: p decē & septē annos eū i domo mea habui:& nō cognoui q: vnic⁹ fili⁹ me⁹ eēt.Serui etiā eū oniabāt̄ & alapis pcutiebāt.Heu me qs dabit oculis meis fōtē lachrymaz vt plangā die ac nocte dolorē aīe mee.Spōsa vo ei⁹ iduta veste adriatica cucurrit plorās & dicēs.Heu me q: hodie ōsolata sū:& appui vidua:iā nō habeo i quē ꝑspicā nec i quē oculos leuē.Nūc ruptū ē speculū meū:& petijt spes mea:āmodo icepit dolor q finē nō h̄z.Pulsus aūt audiēs hec lachrymabil'r flebat.Tūc pōtifex cū ip̄atorib⁹ posuerūt corp⁹ i honorato feretro:& duxerūt i mediā ciuitatē:& nūciatū ē pp̄lo:inuētum eē hoiez dei.Quē ciuitas tota q̄rebat & oēs obuiā currebāt scō.Siqs aūt ifirmus illud corpus scissimū tāgebat: ꝓtin⁹ curabat: ceci visū recipiebāt:& demoniaci curabant̄.Impatores aūt tāta mirabilia videtes ceperūt p se cū pōtifice lectū portare:vt & ipi sc̄ificarent̄ ab eodē corpore scō.Tūc ipe ratores iusserūt copiā auri & argēti i plateis spargi vt turbe occuparent̄ amore pecuniaz:& finerēt corpus scī pduci ad eccl'iā.sz plebs amore pecuniaz sepōsito magz ac magis ad tactū sacratissimi corp̄is irruebat.Et sic cū magno labore ad tēplū sci boni facij martyris illud tādē pduxerūt.Et illic p septē dies i dei laudib⁹ psistētes ōpati sūt monumētū ex auro & gēmis.& lapidib⁹ pciosis.In quo scī corp⁹ cū magna veneratōe collocauerūt. De ipo quoq; monumēto ita suauissim⁹ odor fragrauit:vt oībus videret aromatib⁹ eē plenū.Obijt āt.16.cal'.augusti circa ānū dñi.398.

¶ De scā ꝑaxede ỹgie.

Paxedis ỹgo fuit btē potētiane p sororꝫ q̄ fuerūt sororesscī nonati:& timothei:q ab apl'is i fide sūt eruditi.Qui cū psecutōe seuiēte multoz xp̄ianoz corpa sepelissēt & facultates suas panpibus erogassēt tādē i pace quieuerūt circa ānū dñi.165.sub marco & Antonio scdo.

¶ De noie.

Maria interp̄tat amaz mare: vel illuiatrix aut illuiata.Ꝑ hec tria itelligunt̄ tres ꝓptes optime q̄s elegit.s.ps pnie: ps gtē platōis int̄ne:& ps celest̄z glie.De q̄ triplici pte intelligitur qō dicit dñs.Maria optimā ptē.tē.Ꝑ ima.n.ps n̄ auferet̄ rōe finis:q̄ ē ꝓsecutio btitudis, scda rōe ꝓtinuitat̄:q: gtēplatio vie cōtinuat̄ cū cō tēplatōe p̄rie.Tertia rōe sue et̄nitat̄z. Inq̄tū igit elegit optimā ptē pnie dr̄ amaz mare:q: ibi multā amaritudinē h̄uit:qō pz:q: tot lachrymas fudit q̄ eisdē pedes dñi lauit.Inq̄tū elegit optimā ptē cōtēplatōis int̄ne dr̄ illuiatrix:q: ibi hausit auide qō postmodū effudit abūde:ibi lumē accepit quo postmodū ceteos illustrauit.Inq̄tū elegit optimā ptē celest̄z gl'ie dr̄ illuiata:q: nūc illuiata ē & luie pfectē cognitōis i mēte & illuiabat̄ luie claritat̄z i cōpe. Magdalena dr̄ q̄si manēs rea:vel magdalena interp̄tat munita vl' inicta:vel magnifica:p q̄ iumuat̄ q̄l' fuit añ q̄uersionē:q̄l' i q̄uersōe:& q̄l' p⁹ q̄uersionē. Mā añ q̄uersionē fuit manēs rea p obligatōez ad penā etnā. In q̄uersōe vl' munita vl' inicta p pnie arma turā.Optime.n.oīb⁹ armis pnie se mūiuit:q: quot i se oblectamēta tot d̄ se reppit holocausta:p⁹ quer sionē magnifica p gr̄e supabundātiā:q: vbi abūdauit delictū supabūdauit & gratia.

¶ De scā Maria magdalena.

Maria magdalēa a magdalo castro comatlib⁹ vtpote ex r̄gia stirpe dīscēdētib⁹:& p̄syr⁹:mr̄ vo eucharia nuncupata est.Hec cū frē suo Lazaro & sorore sua Martha magdalū castr̄ q̄d ē scdo miliario a genesareth bethāiā q̄ ē int̄ hierl'z & magnā hierl'ymoz ptē possidebat.Qui tū oia int̄ se tal'r diuisert:q: Maria magdalū a quo & Magdalēa nūcupata ē.Lazar⁹ ptē vb hierl'z & Mārtha bethaniā possedert.Cū āt magdalēa dlitijs corpis se totā exponēt:& Lazar⁹ pl's militie vacaret.Martha prudēs ptes sororꝫ & frīs sui strēnue gubnabat: & militib⁹ ac famul' suis ac paupib⁹ necia mistrabat Oia tū hec p⁹ ascēsionē dñi vēdiderūt:& ad pedes apl'oz p̄cū posuerūt.Cū igr̄ Magdalena diuitijs

abūdaret qz rex affluētiā voluptas comes seqr: qz to diuitijs ⁊ plēitudie splēduit: tāto cōp⁹ suū vo luptati substrauit. Uñ iā ꝓpo noie pdito peccatrix ꝛsueuerat appellari. sz cū xps illic ⁊ alibi pdicaret: illa nutu ispirata dīno i domū Simōis leprosi vbi audiuit cū discūbere ꝓperauit. Et ñ audēs vt pec catrix iter iustos cōparere retro secus pedes dñi māsit vbi pedes ei⁹ lachrymis lauit: capillis tersit ⁊ vnguēto ꝑcioso punxit. Mā icole regiōis illi⁹ pp vehemētissimū solis ardorē vnguēt⁹ ⁊ balneis vte bant. Cūqz Simō pharise⁹ intra se cogitaret: qñ si hic eēt ꝓphā a peccatrice tāgi se neqqz pmitteret dñs illū de supba iustitia redarguit: ⁊ mulieri oīa peccata dimisit. Hec ē ergo illa maria magd. cui dñs tā magna bñficia otulit: ⁊ tāta dilectiōis signa oñdit. Mā ab ea. 7. demonia expulit: in suo amore eā totaliē accēdit: familiarissimā eā sibi constituit: hospitā suā fecit: ⁊ ꝓcuratricē suā eā in itinere hre voluit: eā sēp dulciter excusauit. Mā excusaut eā apō pharisēū q dicebat ipaz īmūdā: ⁊ apō so:orē suā: q dicebat ipsā ociosā: ⁊ apō iudā q dicebat eā ꝓdigā: lachrymātē videns lachrymas cōtiere ñ po tuit. Cui⁹ dilectiōe ōtriduanū frēz suū rsuscitauit cui⁹ amore marthā so:orē suā a fluxu sāguis: quē 7. ānis passa fuerat liberauit. Cui⁹ meritis mar cellā so:oris sue famulā: vt illud tā dulce verbū ex clamās diceret. Btūs vēter q te portauit: dignaz fec: nā ꝑz Ambro. illa fuit martha: ⁊ hec ei⁹ famu la. Hec ē inqz illa q̄ pedes dñi lachrymis lauit: ca pillis tersit: ⁊ vnguēto punxit: q̄ tpe gre solēnē pe nitētiā ꝑmo fecit: q̄ optimā ptē elegit: q̄ ad pedes sedēs dñi vbū ei⁹ audiuit: ⁊ dñi caput pūxit: q̄ iux ta crucē i dñi passiōe fuit: q̄ vngūcta parās cor⁹ ei⁹ vngere voluit: q̄ a monumēto discipul' recedē tib⁹ nō recessit: cui xps resurgēs ꝑmo apparuit: ⁊ apl'or apl'az fecit. Hāc ascēsionē igr dñi. s. āno. 14. a passiōe cū iudei stephanū tādiu occidissēt: ⁊ cete ros discipl'os a iudee finib⁹ eiecissēt: diuersas gētiū discipuli subeūt regiōes: vbū dñi ibidē seminātes Erāt āt tūc tpis cū apl'is btūs maximin⁹ vn⁹ de 72. discipul': cui a. b. pe. maria mag. fuerat cōmen data: In hac igr dispñōe btūs maximinus: maria mag. lazar⁹ frat ei⁹: martha soror ipi⁹: ⁊ marcella pedissequa marthe: necnō ⁊ btūs celidoni⁹: q ce cus a natiuitate extiterat: sz a dño illūiat⁹: oēs hi i simul ⁊ pl'es alij xpiani naui ab ifidelib⁹ ipositi: ⁊ pelago sine aliquo gubernatore exposite vt oēs sil' submergerēt: diuino tādē nutu marsiliā aduenerī vbi cū nullos q eos hospitio reciper vellēt iueniss̄et sub q̄dā porticu q̄ phano gētis illi⁹ ire ꝓerat morabāt. Cū āt. b. maria māgd. videret ꝑplin ad phanū ꝛfluere vt idol' īmolaret: assurgens vultu placido: facie serena: līgua diserta: eos ab idolorū cultura reuocabat: ⁊ xp̄z constātissime pdicabat: ⁊ admirati sūt vniuersi ꝑ specie ꝑ facūdia ⁊ ꝑ dulce die eloqntie illi⁹: Hec mīz ⁊ os qō tā pla ⁊ tā pul chra pedib⁹ saluatoris ifirerat oscula: ceteris am pli⁹ vbi dei spiraret odorē: Post hoc āt aduēit pri ceps pnicie illi⁹ cū vxore sua: vt ꝑ habēda prole idolis īmolaret. Cui magdalena xp̄z pdicās sacri ficia dissuasit. Interea euolutis aliquot diēz cur riculis appuit i visu magdalena illi matrone dicēs Quare cū tot diuitijs abūdetis seōs dei fame ⁊ fri gore mori pmittitis? Addidit ⁊ minas nisi marito suo psuaderet: vt nisi scōz iopiā releuaret: irā dei oipotētis icurreret. Ipsa aūt viro suo visionē idi care timuit. Seqnti igit nocte eidē similia dicens apparuit: sed adhuc viro suo hoc īdicare neglexit Tertio vo sub itēpeste noctis silētio appnit vtriq fremēs ⁊ irata vultu igneo: ac si tota dom⁹ ar deret: ⁊ ait. Dormisne tyrāne mēbrū pris tui sa thane cū vipa cōiuge tua que tibi indicare noluit vba mea: qescis ne crucis xpi inimice: diuersis ci boz generib⁹ vētris tui refecta igluuie: ⁊ scōs dei fame ⁊ siti pmittis pire? Jaces nc i palatio pānis i uolut⁹ sericis: ⁊ illos desolatos sine hospitio vides ⁊ pteris? Mō sic iniq: nō sic euades nec ipune se res q tñ cis bñfacere distulisti. Sic locuta ē ⁊ abs cessit. Cūqz matrona vigilās suspiraret ⁊ treme ret: viro suo cadē de cā suspirāti ait. Dñe mi vidi sti ne sōniū qō vidi? Uidi igt ⁊ admirari ⁊ pauere ñ desino: qd ide faciem⁹? cui mulier. vtili⁹ ē ei obtē perare q̄z irā dei sui quē pdicat icurrere. Qua pp ipsos hospitio receperūt: ⁊ cis necessaria ꝛ mīstra uerūt. Cū aūt q̄dā die maria magd. pdicaret pdi ct⁹ pnceps dixit ei. Putas posse defēdere fidē q̄z pdicas? cui illa. Egdē illā defēdere psto sū: vtpo te quotidianis miracul' ⁊ pdicatiōe magri mei pe tri q rome psidet roborata. Cui pnceps cū cōiuge dixit. Ecce dictis tuis p oīa obtēpare parati sum⁹ si a deo quē pdicas nob filiū ipetrabis. ꝓpt hoc in qt magdalena nō remāebit. Tūc btā maria mag. p ipsis dñz exorauit: vt sibi filiū cōcedere dignare. Cui⁹ pces dñs exaudiuit: ⁊ matrōa illa ꝛcepit Tūc vir ei⁹ cepit velle ꝓficisci ad petrū vt ꝑbaret si vt maria mag. ō xpo pdicauerat sic vītas se ha beret. Cui vxor dixit. Quid ē dñe? Putasne sine me ꝓficisci? Absit. tc. n. recedēte recedā: tē vēiēte veniā: te qescēte qescā: cui vir ait. Mō sic fiet dña. eteni cū sis grauida ⁊ i mari sint ifinita picula ō fa cili piclitari posses. Domi igr qesces ⁊ possessiōib⁹ nr̄is curā ipēdes. Ez illa ūstabat: femineum nec mutās fcia morē ⁊ cū lachrymis pedib⁹ ei⁹ ꝓuoluta qō petebat tādē obtinuit. maria ergo humer⁹ eoz signū crucis īposuit. ne eos ātiqu⁹ hostis i aliquo itiner ipediret. nauē igr oīb⁹ necessarijs copiose onerātes ꝛceca q̄ hēbāt marie ma. custodia rliquē tes ꝓficisci cepūt. Jāqz vni⁹ diei ⁊ noctis curſu ꝛsūa to cepit nimiū mar itumescer vēt⁹ flare: ita vt oēs ⁊ marie matrona grauida ⁊ debilis tā seua iunda tiōe fluctuū ōssati grauissimis āgustijs vrgerēt: in tñ qz i ea subito dolor pt⁹ irruit: ⁊ iter āgustias vē tris ⁊ pssuras tēpestatis filiū pturiēs expirauit. Ma t⁹ igr puerul⁹ palpitabat. Et māmillaz mr̄naz q rēs solatia lamētabiles dabat vagit⁹. ꝑdolō ⁊ na r⁹ē ifās viu⁹: ⁊ mr̄icida effūs. Mors cū ꝓcūrit cū ñ sit q vite tribuat alīūtū. qd faciet pegrin⁹ cū vxore mor: tuā videat ⁊ puez vagiētē qrul' vocib⁹ mr̄is mā mas appetētē. Lamētabat itaqz plūmz ⁊ dicebat heu heu mih qd facies filiuz hre dsideraſti ⁊ ma-

trem cuz filio pdidisti. naute vo acclamabāt dicē
tes. pijciat in mare hoc corp⁹ ātecq̄ ilmul peam⁹
Quādiu. n. nobiscū fuerit: hec ōssatio nō cessabit.
Sz cū corp⁹ apphēdissēt vt illō i mare iactarēt. pci
te iqt pegrin⁹ pcite. Et si nec mihi nec mri pcere
volueritz missamini saltē puuli vagictis. Sinite
modicū ⁊ sustinete si forte mulier p̄ dolore i extasi
posita adhuc valeat respirare: ⁊ ecce nō ꝓcul a na
ui qdā collis apparuit. Quo viso vtili⁹ eē credidit
corp⁹ ⁊ pr erulū illuc deferri q̄z marinis beluis ad
denorādū dari. Et vir a nautis p̄ce ⁊ p̄cio exto: sit
vt illuc applicarēt. Cūq̄z illuc pe duritia foneā ñ
potuissz effodere i secretiori pte collis clamide sup
posita corp⁹ collocauit: puerulū māmis ei⁹ appo
nēs cū lachrymis ait. O maria magdalena cur ad
pditiōis ⁊ miserie mee cumulū marsilie ptib⁹ ap
plicuisti: Cur ifelix admonitiōe tua hoc iter arri
pui: ꝑsensisti ne deū vt mlier mea hac ō cā ꝯcipēt
vt periret: Ecce. n. ꝯcepit ⁊ pariēdo mortē subijt
Cōcept⁹ q̄z ē nat⁹ vt peat: cū ñ sit q enutriat. Ec
ce qō p̄ce tua obtinui tibi cui oīa mea ꝯmēdaui ōo
q̄z tuo cōmēdo. Si potēs ē memor sit āie mris ⁊ p̄
ce tua misereat ne pereat nat⁹. Tūc clamide sua
corp⁹ cū puero circuīq̄z operuit: ⁊ postmōz nauē
cōscēdit. Cūq̄z ad petrū veniss̄et petr⁹ ei obuius
fuit: q viso signo crucis i humero suo qs cēt ⁊ vñ
veniret sciscitat⁹ ē: q oīa sibi p ordinē narrauit: cui
petr⁹. Pax tibi fiat bñ venisti: ⁊ vtili ꝯfilio credidi
sti: nec moleste feras si mlier tua dormit: si puulus
cū ea gesc̄it. ꝑdotēs. n. ē dñs cui vult dona dare da
ta auferre: ablata restituere: ⁊ merorē tuū i gaudiū
cōmutare. ꝑdetr⁹ āt hierosolymā eū duxit: ⁊ oīa
loca i qb⁹ xp̄s p̄dicauit: miracla fecit: locū etiā in
quo passus ē: ⁊ i quo celos ascēdit eidē oñdit. Cūq̄z
ō fide fuissz istruct⁹ diligēt a petro biēnij spacio iā
elapso nauē ascēdit repatriare curās. Cū igit nau
igarēt dñs o disponēte iuxta collē i quo corp⁹ vro
ris cū puero positū fuerat puenerūt. Qui p̄ce ⁊ p̄cio
eos ad applicādū ibi iduxit. ꝑuerul⁹ āt ibide
a maria magd. icolumis ꝯseruat⁹ frequēt ad litt⁹
maris ꝓcedebat: ⁊ ibidē vt pueroꝝ moris ē cū la
pillis ⁊ glareis ludere solit⁹ erat: ⁊ cū applicuissz vi
dit puerulū more solito i littor maris cū lapillis lu
dētē. Et qdnā eēt admirari ñ definēs de scapha
exiliit. Quē videns puerul⁹ cū nūq̄z tale vidissz ex
pauit ⁊ ad solita mris recurrēs vbera occulte sub
clamide latitabat: pegrin⁹ vo vt manifesti⁹ vide
ret illuc accessit ⁊ puerulū pulcherrimū mris vbe
ra sugētē inuenit: ⁊ accipiēs puerꝝ ait. O btā maria
magd. q̄z felix eēz: q̄z mihi cūcta ꝓspere adnēissēt si
mulier rspiraret ⁊ mecū repatriare valeret. Scio
eqdē scio: ⁊ penidubio credo q tu q puerꝝ dedisti
⁊ i hac rupe p biēnū pauisti: potis mrez suā pstīe
restituere sanitati. Ad hec vba mulier respirauit
⁊ q̄si a sōno enigilās ait. Magni meriti es btā ma
ria magd. ⁊ gloriosa: q̄ i ptus mei pturis obstetri
cis ipsesti offīs: ⁊ i oīb⁹ necessitatib⁹ ācille⁹ tue fmi
tiū expsesti. Quo audito pegrin⁹ admirās ait. Vi
uis ne vxor mea dilecta: cui illa: Vno eqdē ⁊ nūc
ꝑmo ō pegrinatiō: de q̄ ⁊ tu venisti venio: ⁊ sicut
btūs petr⁹ te hierosolymā duxit ⁊ oīa loca i qb⁹
xp̄s pass⁹ ē mortu⁹ ⁊ sepult⁹ ⁊ alia p̄cta loca oñdit.
sic ⁊ ego vna cū btā maria mag. duce ⁊ comite vo
bisc̄ fui: ⁊ singula loca cōspexi: ⁊ cōspecta memo
rie cōmēdaui. Et icipiēs loca oīa i qb⁹ xp̄s passus
ē ⁊ miracla q̄ viderat adeo plene explicuit: vt nec
i aliquo deuiaret. Tūc pegrin⁹ recepta ꝯfuge ꝑpu
ero nauī let⁹ cōscēdit ⁊ paulo post marsile ptib⁹
applicuerūt. Et nauī egressi inuenerūt. b. mariam
mag. cū suis discipl' p̄dicātē: ⁊ ei⁹ pedib⁹ cum la
chrymis puoluti oīa q̄ eis acciderāt narrāt ⁊ a. b.
maximino baptisma suscepērūt. Tūc i ciuitate mā
silie oīuz idoloꝝ tēpla destruētes xp̄i eccl'ias ꝯstru
xerunt: ⁊ b. Lazarū i ciusdē ciuitatis epm vnani
mit elegerūt. Tādē diuino nutu ad aquēsē ciuita
tē venerūt: ⁊ pplz illū ad fidē xp̄i p mlta miracula
adduxerūt: vbi ēt. b. maximin⁹ i episcopū ē ordia
t⁹. Interea. b. maria mag. supne cōtēplatiōis auī
da āsprimā heremū petijt: ⁊ i loco āgelic' manib⁹
ꝑparato p. xl. ānos icognita hoīb⁹ māsit. In quo
qdē loco nec aq̄ fluēta: nec herbaꝝ erāt solatia vt
ex hoc māifestaret: q redēptor nr ipaz nō frenis
refectiōib⁹: sz tātū celestib⁹ epul' disposuerat satia
re. Qualibet aūt die. 7. horis canonicis ab āgel'is
ethera eleuabat: ⁊ celestiū agminū glorioſos cōcē
tus ēt corporalib⁹ aurib⁹ audiebat. Vñ die⁹ sin
gulis his suauissimis dapib⁹ satiata: ⁊ ide p eosdē
āgelos ad locū ꝓpriū reuocata corporalib⁹ alimētz
nullaten⁹ idigebat. Sacerdos āt qdā solitariā vi
tā agere desideras ad. iz. stadia loco eidē vicin āsi
bi cellā locauit. Die igit qdā dñs p̄dicti sacerdotis
oculos apuit ⁊ cōporeis oculis ēdēt aspexit q̄lit an
geli ad p̄dictū locū i quo. b. maria morabat descē
debāt ⁊ eā i ethera sublenabāt: ⁊ post horę spatiū
ad eūdē locū cū dīnis laudib⁹ reuocabāt. Volens
āt sacerdos tā admirabilis visiōis vitatē agnosce
re creatori suo p̄cib⁹ se cōmēdās: ad p̄dictū locum
audaci deuotiōe ꝓperabat. Cūq̄z ad vm⁹ iactū la
pidis appropiārēt: ceperūt ei⁹ crura resolui: ⁊ ti
more valido ipi⁹ ꝓcordia medulit⁹ anhelar. Cūq̄z
retro rediret: ābulādi vsuz crura cū pedib⁹ simul p
bēbāt sz si vso tramite ad p̄dictū locū accedēr cona
rēt: totiēs eū lāguoꝝ cōporis: ⁊ ebetudo mētis mo
dis oīb⁹ phibebāt. Intellexit igit vir dei illō pro
cul dubio celeste eē sacramētū: ad qō accedere hu
manū ñ poterat expimētū. Innocato igit saluato
ris noie exclamauit. Adiuro te p dñz vt si hō es vl
aliq̄ rōnal' creatura q̄ i illa spelūca habitas mihi
rndeas: ⁊ tui edisseras vitatē. Cūq̄z hoc tertio re
petissz. b. maria mag. ei rndit: Accede ꝑpi⁹: ⁊ oīuz
q̄ dsiderat aīa tua scir poteris vitatē. Cū ille tre
mēs vsq̄z ad medij spacij ēminū appropinq̄ssz: ait
ad eū: Memineris ex euāgelio de maria illa famo
sa peccatrice que pedes saluatoris lachrymis lauit
capillis tersit: ⁊ suoꝝ delictoꝝ veniā, pmerit: Qui
sacerdos. Memini ⁊ pluscq̄z. xl. ānoꝝ euoluta sūt
curriculā. q hoc factū eē scā credit ⁊ ꝓfitet eccl'ia
ego iqt sū illa q̄ p. xl. ānoꝝ spaciū oīb⁹ hoīb⁹ igno
ta pmansi sic heri cerner tibi pmissū est sic singulis
diebus angelicis manibus in ethera sublenata

ecclestiū agminū dulcissimā iubilatōez septenis vicibus p singulos dies coꝛꝓeis auribꝰ audire ꝓmerui. Quia igit̄ mihi a dño reuelatū ē q ex hoc migratura sum seclo: beatū maximinū adeas: ⁊ ei hoc studeas itimare. ¶ Dorimo die resurrectiōis dñice tpe quo ad matutinū surgere cōsuenit oratoriū solus ingrediat: ⁊ me illic p ãgeloꝝ ministeriū inueniet cōsistētē. Sacerdos ãt vocē eius velut vocez angeli audiebat. neminez ãt videbat. Cōcit̄ igit̄ btm̄ maximinū adijt: ⁊ ei oĩa p ordinē enarrauit. Scūs ante maximin⁹ nimio replet⁹ gaudio saluatori gratias imensas retulit: ⁊ illa die ac hora: vt sibi iussū fuerat. oratoriū solus ingressus videbat beatā mariam magdalenā i choro adhuc stātē coꝛ q eā adduxerāt ãgeloꝝ. Erat ãt spacio duoꝝ cubitoꝝ eleuata a terra stās i medio ãgeloꝝ extēsis manib⁹ deū exoꝛās. Cū ãt btūs maximin⁹ ad eā accedere trepidaret. cōuersa dixit ad eum. Accede huc ꝓpi⁹ nec fugias filiā tuā pr̄. Appꝛopiquāte ãt illo sic̄ in ipsius beati Maximini legit̄ libris: ita vult⁹ die ex cōtinua et diuturna visione angeloꝝ radiabat: vt facil⁹ solis radios q̄z faciē suā itueri qs posset. cōuocato igitur vniuerso clero ⁊ sacerdote pdicto coꝛp⁹ ⁊ sāguinez dñi ab epo. b. maria magdalena cū multa lacꝛymarum inūdatōe suscepit. Deide toto coꝛpusculo āte altaris ꝓstrata crepidinē sactissima illa aia migrauit ad dñm: post cui⁹ exitū tāt⁹ odoꝛ suauitatis ibidē remāsit vt p septē dies fere ab ingredientib⁹ oratoriū sentiret: cui⁹ sactissimū coꝛp⁹. b. Maximin⁹ diuersis cōditū aromatib⁹ honorifice sepelunit: ⁊ post mortē suā iuxta ipsā sepeliri se ꝓcepit. Egesipp⁹ ãt vel fm quosdā libꝛos. Josephus satis cum predicta historia cōcordat. ait. n. in quodā suo tractatu: q maria mag. post dñi ascēsionē. p dꝛoꝛe charitatz xpi ⁊ tedio qō hēbat nūq̄z hoiez videre volebat: sz postq̄z ad aquēse territoriū venit: in desertū abijt. ⁊ xxx. ibi ānis icognita māsit: vbi vt ait qualibz die septē horis canonicz ab angelis i aera eleuabatur. Addidit tū q sacerdos dū ad eā veniss̄et reperit eā i cella clausaz: q ad ei⁹ petitōez vestē sibi ꝓꝛexit: quā iduēs ad eccl'iaz secū iuit: ⁊ ibi cōmunione ꝓcepta eleuatis i oꝛōnē manib⁹ iuxta altare i pace quiuit. ¶ Tēpoꝛib⁹ ãt Caroli magni. s. ãno dñi. 749. Girard⁹ dux burgūdie cū ō vxoꝛe sua filiū hr̄e nō posset: larga manu res suas pauperib⁹ erogabat: ⁊ multas eccl'ias ⁊ monasteria cōstruebat. Cū ergo viceliacēse monasteriū cōstruxiss̄z misit ipe ⁊ abbaꝫ ipsi⁹ monasterij monachū quēdā cū decenti comitatu ad aquēsez ciuitatē: vt inde si posset btē marie magd. reliquias trāsportaret. Veniēs igit̄ ꝓdictus monach⁹ ad ꝓdictā ciuitatē cū ipsā fudit⁹ a paganis destructā reppisset: casu quoddā inuēit sepulchꝝ cui⁹ sepultura marmoꝛea demōstrabat: q coꝛpus b. marie magd. repositū ibi⁹ erat. In ipso ãt sepulchꝛo historia ei⁹ miro ope sculpta erat. Nocte igit̄ illud effringēs assūptas reliqas ad hospitiū deꝓꝛtauit. Ipsa ãt nocte btā maria mag. eidē monacho apparuit: dicēs ne timeret. sz ceptū op⁹ perficeret. Rediēs igr̄ cū ad mediā lencā a mōasterio veniss̄z, nullo mō inde reliqas mouere potuerūt: donec venīte abbate cū monachis cū ꝓcessione honorifice sūt recepte. ¶ Miles qdā qui singulis ānis ad coꝛpus btē marie mag. venire cōsueuerat i ꝓlio occisus ē. Qui dū i feretro a parētib⁹ ploꝛaret magdalene pijs q̄relis opponebāt: cur diuotū suū mori sine cōfessione ⁊ penitētia pmisisset. Tūc subito qui defunctus fuerat stupētibus cūctis surrexit: ⁊ sacerdotē ad se vocari ꝓcepit. Cūq̄z deuote cōfessus fuiss̄z ⁊ viaticū recepisset, ptinus i pace quiuit. ¶ Manis q̄dā viris ⁊ feminis onerata naufragiū ptulit: vna aūt femina cū eēt p̄gnās: ⁊ se i mari piclitari cōspiceret: mag. iquātū poterat acclamabat vouēs q si suis meritis a naufragio euaderet: ⁊ filiū pareret. ipm eius monasterio condonaret. Statiq̄z femina q̄dā specie ⁊ habitu venerāda ei apparuit: q̄ eaz p mētū arripiēs piclitātib⁹ aliis icolumē ad ripā pduxit. Illa aūt postmodū filiū peperit: ⁊ votū suū fideliter adipleuit. ¶ Aiūt qdā mariā mag. spōsā fuisse ioānis euāgeliste: quā duxerat tunc qñ de nuptijs xp̄s eū vocauit: ex hoc ipsa idignata. q. s. spōsū suū sibi abstulerat: abijt et oī voluptati se dedit. Sz q cōgruū nō erat vt ioānis vocatio dāmatōis sibi occasio fieret: dñs ad pñiam ipaz mīsericoꝛdit̄ quertit. Et q a sūma delectatōe carnali eā remouit: iō ipaz sūma delectatōe spūali q̄ ē i dei amoꝛe p ceteris eā iplenit. Qō ⁊ de ioāne qdā fatent̄: q iō dulcedine sue familiaritatis eū p ceteꝛz decoꝛauit: q a pdicta ōlectatōe eū ꝛmouit. hec ãt falsa ⁊ frīnola reputāt̄. q fr̄ Albert⁹ i ꝓhemio sup euāgeliū Joh. ponit q spōsa de cui⁹ nuptijs vocat⁹ fuit idē ioānes: i virginitate pmāsit: ⁊ i societate. b. marie virginis matr̄z xpi postmodū visa fuit: ⁊ tandē fine bono quiuit. ¶ Vir qdā oculoꝝ lumīe p̄uat⁹ cū ad monasteriū viceliacēse. cā visitādi coꝛp⁹. b. marie mag. veniret ⁊ suus ei ductoꝛ dicēt se ecclīā iā videre: ille magna voce exclamauit. O sācta maria mag. vtinaz ali qñ videre meream ecclīaz tuā: statiq̄z oculi ei⁹ sūt apti. ¶ Quidā dū pcā sua i q̄dā cedula scripsisset: eam sub palla altaris. b. marie mag. posuit rogās eā vt sibi idulgētiā ipetraret. Qui postmodū cedulā accipiēs pcā sua de ipa cedula omnino deleta inuenit. ¶ Quidā dū ob pecunie exactōez i cōpēdi⁹ teneret: mariā mag. i sui adiutoꝛium inocabat. Et ecce q̄dā nocte mulier q̄dā speciosa sibi apparuit: q̄ vinc̄ula frāgēs ⁊ ostiū reserās sibi vt fugeret iperauit. q se absolutū videns, ptin⁹ ide ꝛefugit. ¶ Clericus q̄dā de flādaria stephan⁹ noie i tantā scelez ĩmanitatē ceciderat: q oĩa exercēs flagitia ea que salutis erāt nō solū nō facē: sz nec audire volebat. In btāz tū mariā mag. deuotōez magnā hns ei⁹ vigiliā ieiunabat ⁊ festū colebat. Dū igit̄ ei⁹ tumulū visitass̄z maria mag. nec ex toto doꝛmiēti: nec ex toto vigilāti tāq̄z mulier formosa lugubres gerens oculos: ⁊ duoꝝ angeloꝝ dextra leuaq̄z sustētata pdicta apparuit: eiq̄z dixit. Cur q̄so stephane idigna meis meritis facta repēdis? Cur labioꝝ meoꝝ ustātia nulla cōpūctiōe moueris? Ex quo. n. deuotionē i me habere cepisti. p te dim̄ sēp istāter; exoꝛauit: surge igr̄ ⁊ peniteas. Neq̄z. n. ego te deseꝛā donec deo fuerz recōciliat⁹. Ille igit̄ moꝝ i se ifūdi tātā gr̄am sensit.

q̄ seclo abrenūciās religionē i troiuit: 7 pfectissime vite fuit. In cui⁹ morte visa ē maria mag. iuxta feretz ē ūgelis astitisse: 7 ci⁹ aiam quasi colūbā cādidā cū laudib⁹ i celū sustulisse. ¶ De nomine.

Apollinaris dr̄ a pollēs 7 ares vtus quasi pollēs virtutib⁹. Vel dr̄ a pollo qđ interp̄tat mirabilis: 7 naz̄ p quā itelligit discretio: q̄si mirabil' discretōis vir: vel ab a qđ ē sine 7 polluo: 7 ares virtus: q̄si vtuosus facta pollutione vitioz. ¶ De sancto apollinare

Apollinaris petri apl'i discipulus fuit. Ab eo ranēnā de roma missus ē: vbi vroze tribuni ab eo sanata: ipsā cū viro 7 ei⁹ familia baptizauit: qđ qdē iudici nūciāt 7 ab eo apollinarz̄ ptim⁹ accersit. Ductusqz ad tēplū iouis: vt ibi īmolaret cū diceret sacerdotib⁹ idoloz: argētū 7 auruz idolis appēdi: ptim⁹ capit: 7 fustib⁹ cesus semiuiu⁹ relinqt: sz a discipulis collect⁹ i domo cuiusdā vidue septē mēsib⁹ refouet. Inde aūt venit ad ciuitatem classanēsem: vt quēdā nobilē mutū ibidez curaret. Cū āt domū igrederet: puella qdā īmūdū spīm hīs exclamauit dicēs. Recede hic serue dei: nā faciā te ligatis manib⁹ 7 pedib⁹ de ciuitate extrahi. Quez apollinaris increpās, ptim⁹ exire ex ea coegit. Cū igr sup mutū nomē dñi īuocasset: 7 curasset plusqz quingenti hoies crediderūt. pagani aūt cū fustib⁹ cesuz phibebāt ne Jesū noiaret. Ille vero i terra iacens clamabat: qm̄ ipe ē ver⁹ de⁹. Tūc nudis pedib⁹ sup prunas cū stare fecerūt: Sz cū adhuc xp̄m cōstantissime p̄dicaret ei⁹ vrbē cū piecerūt. ¶ Eo tpe dū Rufus pricius rauēne filiā infirmā habēt: 7 ad eaz sanādā apollinarē vocasset mox vt domū igressus ē defuncta ē. Qui rufus. Utinā domū meā nō itroisses. Dij .n. magni irati sūt: 7 filiā meā sanare nolue rūt. Tu vero qđ ei facere poteris: Qui apollinarz̄. Noli timere tm̄ mihi iura q̄ si puella surrexerit eā creatoze suū seq nequaq̄ phibebis. Qđ cū fecisset facta oīone puella surrexit: 7 nomē xp̄i cōfitēs cum mr̄e 7 magna multitudine baptisma suscepit: 7 virgo pmānit. Qđ audiēs cesar' scripsit ad pfectū ptorij: vt apollinarz̄ aut sacrificare faceret aut i exiliū mitteret. Pfect⁹ igit cū sacrificare noletē fustib⁹ cedi fecit 7 i eculeo extēsū toz̄ri mādauit. Ubi dū dñm zstātissime p̄dicaret: aquā feruētē i ei⁹ vulneribus⁹ recētib⁹ iactari iussit: 7 sic graui pondere ferri victū i exiliū mittē voluit. Uidētes aūt xp̄iani tātā ipietatē accēn anio i paganos irruerunt: 7 plusqz. 200. viros ex ipis occiderūt. Qđ vidēs pfect⁹ abscōdit se: 7 apollinarē i artissimo carcē trusit. Deiñ cathēatū i nauī posuit: 7 cū trib⁹ clericz̄ cū seqntib⁹ i exiliū destinauit: vbi solūmō cū duob⁹ clericis: 7 duob⁹ militib⁹ piculū tēpestatis euadēs ipsos milites baptizauit. Deide rauēnā rediens a paganis capit: 7 ad tēplū apollinis ducit. Qui⁹ simulacz̄ vidēs ipm maledixit 7 subito corruit. Qđ vidētes pōtifices ipm tauro iudici p̄tauerūt. Qui iudex cum filiū suū cecū illuminasset credidit. 7 ipz ānis. 4. in suo p̄dio manere fecit. Post hoc cū pōtifices apud vespasianū cū accusassēt: iussit vespasian⁹ vt cū qz dijs irrogaret iniuriā aut satisfaciat: aut ybe p̄uecē. Nō .n. iustū ē vt deos vindicem⁹: sz ipi de inimicis suis se vlcisci poterūt si irascunt. Tūc demosthenes patriti⁹ eū nolētē sacrificare cuidā cēturioni iā xp̄iano tradidit. Qui⁹ rogatu pgēs i vicū leprosoz vt ibidē pp furoze gentiliū lantaret a paganis isecut⁹ ē 7 vsqz ad mortē diutissime cesus. Ubi p. 7. dies supiuiēs 7 discipl⁹ admonēs spīm tradidit: 7 ibidē a xp̄ianis honorifice sepult⁹ ē sub Vespasiāo q cepit circa ānū dñi. 70. De hoc martyre sic dic̄ Ambro. i p̄fatōe. Apollinarz̄ dignissim⁹ p̄sul a p̄ncipe petro rauēnā mittit: Jesu nomē īcredul' nūciare. Qui dū illic mira vtutū signa 2ferret i xp̄o credētib⁹ seuis vbez flagell' sepe 2terit: 7 senile iaz coz⁹ ab ipijs honēdis cruciatib⁹ laniat. Sz ne desuis veratōib⁹ fideles trepidēt i vtute dñi iesu xp̄i signa ap'lica p̄fic̄. Post tonūta puellā rsuscitat mortuā: visū 2spicuū ceco reddit: 7 muto rstaurat loqlā obsessā a demonio liberat: 2tagionē mūdat lepros dissoluta morbo pestifero sanat mēbra: portētū sila cri sil' cū tēplo deiec. o dignissim⁹ admiratōe p̄comij pōtifex: q cū pōtificz̄ dignitate ap'lica pmeruit accipe ptātē. O fortissim⁹ athleta xp̄i: q etatz̄ iā frigescēte caloze cōstāter i penis iesū xp̄m mundi p̄dicat redemptorē. ¶ De nomine.

Christina q̄si chrismate vncta. habuit enī balsamū boni odoris i quer satōe: 7 oleuz deuotōis i mēte 7 benedictionem gratie

¶ De sancta christina.

Christina nobilissimis parētib⁹ orta i tyro italie a p̄re suo i q̄dā turri cū .ix. pediseqs collocata ē: dos argenteos 7 aureos secū hns. Et cuz pulcherrima eēt 7 a ml'tis i cōiugiū peteret: parētes ei⁹ nulli eā volebāt cōcedere: volētes vt i deoz cultura manēt. Jpa āt a spū scō docta idoloz sacrificia abhorrebat: 7 icēsa dijs īmolāda i fenestra abscōdebat. Veniēti āt p̄ri ei⁹ pedisseque dixerūt. Filia tua dia nr̄a dijs nr̄is īmolare 2tenit: sz xp̄iana se eē asserit. Pr̄ aūt ei blādiēs ad deoz cultura eā p̄uocabat. Cui illa. Noli me vocare filiā tuā: sz eius qnē sacrificiū laudis decet. Nō .n. dijs mortalib⁹. sz deo celi sacrificiū offero. Cui p̄. Filia mea ne vni deo tm̄ sacrificiū offeras: ne tibi alij irascāt. cui illa Bñ locut⁹ es nescies vitatē. Offero .n. sacrificiū p̄ri 7 filio 7 spūi scō. Qui pater. Si tres deos adoras. cur ēt alios nō adoras? Cui illa. Tres illi vna deitas sūt. Post hoc christina p̄is sui deos 2fregit: 7 aurum 7 argentuz pauperibus erogauit. Rediens autem pater vt deos adoraret: sed ipsos non inueniens et ab ancillis quid de illis Christina fecerit audiēs iratus eā iussit expoliari: 7 a .ix. viris cedi: adeo vt ipsi mīstri deficerēt. Tunc xp̄ina p̄ri dixit. Sine honore 7 pudore 7 abhoīabilis deo q me cedūt deficiūt: pete illis a dijs tuis virtutē si vales. Tūc cathenatā eā in carcerē mitti iussit. Audiens hoc mater vestimēta sua scidit: 7 ad carcerē pgens filie pedib⁹ se p̄stranit dicens. Filia mea xp̄ina in mē oculoz meoruz miserē mei. Cui illa. Quid me-

dicis filiã tuã: nescis q; nomẽ dei mei habeo: cũ ꝫ nil sibi psuadere posset: ad virũ rediit: et quid sibi respõderit ĩdicauit. Tunc pat iussit eã gñ tribunal suũ duci: cui dixit. Sacrifica dijs: sinaũt multꝫ affi cieris supplicijs ⁊ mea filia nõ dicerꝫ. cui illa. Absit gnã mihi graz pstitisti: q; iã me nõ vocas filiã diaboli. Qõ aũt de diabolo nascit demõ ẽ. Tu es pat ipsius sathane. Tũc ille iussit carnes ei⁹ vngul'radi: ⁊ mẽbra ei⁹ tenera disrũpi. Xpina ãt de carnib⁹ suis accipiẽs ĩ vultũ ꝓiecit patris dicẽs. Accipe tyrãne: ⁊ carnẽ a te genitã comede. Tũc pr sup rotaz eam posuit: ⁊ ignẽ cũ oleo accẽdit: sed flãma exiliens. xl. d. occidit. Pater ãt ei⁹ oĩa hec magicis artib⁹ ascribẽs: ipsã iterũ ĩ carcerẽ mitti fecit: ⁊ facta nocte iussit puerꝫ suis vt lapidẽ grãdẽ ad collũ eius ligarẽt: ⁊ ĩ mare ꝓicerẽt. Qõ cũ fecissent: ꝓtin⁹ angeli eã assumũt. Xps ãt ad eã descẽdit: ⁊ eaz i mari baptizauit dicẽs. Baptizo te i deo pre meo: ⁊ ĩ me iesu xpo filio ei⁹: ⁊ ĩ spũ scõ. Et cõmisit eã michaeli archãgelo: q eã ad terrã adduxit. Qõ audiẽs pater frõtẽ suã pcutiẽs dixit. Quib⁹ maleficijs hec facis: vt i mari maleficia exerceas: cui illa. Stulte ⁊ infelix a xpo hãc accepi graz. Tũc i carcerẽ eã misit inbẽs vt i crastino debeat decollari. Jpa ãt nocte vrban⁹ pr suus mortuꝰ inuenit. Huic qdã index iniqꝰ successit noie dius: q cunã ferreã succẽsã cũ oleo rasina ⁊ pice parari fecit: ⁊ xpinã ibidẽ iactari cunãqz a virꝫ ãtuor agitari: vt citi⁹ ꝛsumeret. Tũc xpina deũ laudauit: q; eã nup renatã denuo volebat vt ifãtulã i cunalib⁹ agitari. Tũc iudex irat⁹ fecit radi caput ei⁹: ⁊ nudã p citatẽ ysis ad appollinẽ duci: vbi idolo ipauit: ⁊ coronẽs i puluere ẽ redactũ. Qõ audiẽs index expauit: ⁊ spm̃ ẽdidit. Huic successit iulian⁹ q fornicẽ succẽdi fecit: ⁊ xpinã ĩtus iactari: vbi p. ꝛ. dies cũ ãgel' cãtãs ⁊ deabulãs illesa pmãsit. Qõ audiẽs iulian⁹ et magicis artibus hoc ascribẽs duas aspides: duas vipas: duos colubres ad eã mitti fecit. Sz xpẽtes ei⁹ pedes lingũt: ⁊ aspides nil nocẽtes ad vbera pẽdẽt: colubri collo se voluẽtes sudorẽ ligũt. Julian⁹ aũt ĩcãtatori dixit Quid ⁊ tu mag⁹es: irrita bestias. Qõ cũ faceret xpẽtes ĩ eũ ipetũ fecerũt: ⁊ eũ ꝓtin⁹ occideret. Tũc xpẽtib⁹ ipauit xpina: ⁊ ad deptũ locũ ire fecẽ: ⁊ mortuũ hoiez resuscitauit. Tũc iulian⁹ mamillas eius pcidi mãdauit: de qb⁹ lac ꝓ sanguĩe fluxit. Deide lignã ei⁹ pcidi fecit. Christina vero neqqz loquelã amittẽs pcisurã ligue accipiẽs ĩ faciẽ iuliani ꝓiecit ⁊ oculũ ei⁹ inde pcutiẽs cũ exercebant. Iratusqz iulian⁹ duas sagittas circa cor ei⁹: ⁊ vnã i lat⁹ ei⁹ dimisit. Et illa pcussa spm̃ deo tradidit circa ãnũ domini. 297. sub dioclitiano. Regescit ãt corp⁹ ei⁹ i quodã castro qõ vulsenũ vocat int⁹ vrbẽ veterẽ ⁊ vitbiũ sito. Tir⁹ enĩ q; iurta castrũ illud erat: fũditus ẽ eversa.

De nomine.

Iacob⁹ iste aplus dict⁹ ẽ iacob⁹ zebedei: iacob⁹ frat⁹ ioãnis: boanerges. i. filĩ⁹ tonitrui: ⁊ iacob⁹ maior. Dr enĩ iacob⁹ zebedei. s. filĩ⁹: nõ tm̃ carne: sz ẽt nois iterpta tiõe. zebede⁹ interpt⁹ donãs siue donat⁹: ⁊ beat⁹ iacob⁹ seipsũ deo donauit p ꝛr mortꝫ martyriũ: ⁊ a deo nobis donat⁹ ẽ in spũalez patronũ. Dicit iacobus frat⁹ ioãnis: q; fuit ei⁹ frat nõ tm̃ carne: sz etiã mor filitudine. Ambo enĩ fuerũt eiusdẽ zeli: eiusdẽ studij: eiusdẽ voti. Eiusdẽ zeli ad dñz vlciscendũ. Cũ. n. samaritani xpz nõ reciperẽt iacob⁹ ⁊ ioãnes dixerũt. vis dicim⁹ descẽdat ignis de celo ⁊ cõsumat illos: Eiusdẽ studij ad discendũ. Cũ isti pcipue fuerũt q xpz de die iudicij ⁊ alijs vẽturꝫ interrogauerũt. Eiusdẽ voti ad obtinẽdũ: q; sessionẽ ad dextrã ⁊ sinistrã xpi ãbo hr̃ evoluerũt. Dr filĩ⁹ tonitrui rõne sonoze pdicatiõis: q; malos trebat: pigros excitabat: oẽs sua altitudine i admirationez ꝗuertebat. vñ dic̃ beda de ioãne q; tã alte itonuit vt si aliquãtulũ alti⁹ itonuisset tot⁹ mũdus eũ capere nõ potuisset. Dr iacob⁹ maior: sic̃ alt' mior. ꝓmo rõne vocatiõis: qm̃ ꝑm⁹ vocat⁹ ẽ a xpo. ꝛ°rõne familiaritatꝫ: qm̃ maiorẽ familiaritatẽ vi: bũsse xps cuz isto q; cũ illo: sic̃ pz: q; ipz ad secreta sua admittebat: sic̃ fuit ad puelle resuscitationẽ ⁊ ad gl'iosã trns figuratõnẽ. ꝛ°rõne passiõis: q; ꝑm⁹ int' ceteros aplos passus ẽ. Sic g⁹ dr maior: alio ex eo q; ꝑm⁹ vocat⁹ ẽ ad apl'at⁹ graz: ita põt dici maior ex eo q; ꝑm⁹ vocat⁹ ẽ ad etnitatꝫ gloriã. ¶ De scõ Jacobo.

Iacobus aplus filĩ⁹ zebedei post ascẽsionẽ dñi dũ p iudeam ⁊ samariã pdicaret ĩ hispaniã tãdem iuit: vt ibi verbũ dñi semiaret. Sz dũ ibi se pfice nil videt: ⁊ solũ ibidẽ nonẽ discipl'os acqsiuisset: duos ex ill'cã pdicãdi ibi reliqt: ⁊ alios secũ assumẽs iterꝫ ĩ iudeã rediit. Magr ãt Jo. beleth dicit q; tm̃ vnũ ibi quertit. Cũ g⁹ ĩ iudeã vbũ dñi pdicaret: mag⁹ qdã noie Hermogenes cuz pharisẽis discipulũ suũ noie Philetũ ad iacobũ misit vt i pz philet⁹ coram iudeis ꝗnceret q; sua pdicatio falsa eẽt. Sz cũ aplus coram oib⁹ rõnabilit' eũ ꝗncẽret ⁊ multa coram eo miracla fecisset: rediit philet⁹ ad hermogenẽ doctrinã iacobi approbãs ⁊ miracla recitãs: ac ei⁹ discipl'z se velle fieri cõrestãs ⁊ vt ipe fil'r efficerẽt discipl's psuadẽs. Tũc hermogenes irat⁹ arte sua magica ita cũ imobilẽ fecit: vt se nullatenus mouẽ posset dicens. Videbim⁹ si iacob⁹ tuus te solvet. Qõ cũ philet⁹ iacobo p puerꝫ suũ nũciasset: misit ad eũ sudariũ suũ dicẽs. Accipiat sudariũ et dicat. Dñs erigit elisos: ⁊ ipe solvit ꝛpeditos. Statiqz vt de sudario tact⁹ ẽ solut⁹ a vicul' magicis artib⁹ hermogẽis insultauit: ⁊ ad iacobũ ꝓperauit. Irat⁹ hermogenes demões aduocauit ꝓcipiẽs vt ipz iacobũ victũ cũ phileto adducãt: vt de ipis se vindicet: ne discipl's ei⁹ decetõ audeãt talit insultare. Ve nietes ãt demões ad iacobũ i aere vllulare ceperũt dicẽtes. Jacobe apl'e miserẽ nob: q; ãteqz tps nr̃z aduenĩat iã ardem⁹. qb⁹ iacob⁹. Vt qd venistis ad me: q; direꝛt. Hermogenes misit nos vt te ⁊ philetũ ad ipsũ ducerem⁹: sz mor vt ad te venim⁹ ãgls dei nos cathenis igneis religauit ⁊ pl'imũ cruciauit. qb⁹ iacob⁹. Exoluat vos ãgls dñi: ⁊ ad ipsũ redite: ⁊ eũ ad me victũ adducite: sz illesũ. Qui cum abijssẽt apphẽdẽtes hermo. man⁹ ei⁹ ei a tergo ligauerũt: ⁊ ipz sic victũ ad iaco. adduxerũt. d. misisti nos vbi icẽsi sum⁹ ⁊ grauit' cruciati: dixerũtqz õnes ad

iacobū. Da nobis ī cū potestatē: vt possim⁹ tuas ī
turias ⁊ nr̄a incēdia vindicare: quibus ait iacob⁹. Ec
ce philet⁹ añ vos ē: cur cū nō tenet⁹? Qui illi. Nos
nō possum⁹ nec formicā q̄ ī cubiculo tuo ē manu cō
tingere. Dixitq; iacob⁹ ad philetū: vt bona ꝓ mal'
ꝛ̄ q̄ xp̄s nos docuit reddam⁹: hermogenes te li
gauit: tu cū solue. Solut⁹ hermogenes cōfusus ste
tit: ⁊ iacob⁹ ei dixit. Vade liber quocūq; volueris.
Nō enī discipline nr̄e est: vt inuit⁹ aliqs cōuertat
Dixitq; ei hermo. ego noui iras demonū. Nisi mi
hi aliqd dederis qđ mecū habeā occidēt me. Cui
iacob⁹ bacculū suū dedit. Ille ăt perrexit: ⁊ oēs li
bros artis sue magice ad apostolū cremādos attu
lit. Jacob⁹ aūt ne forte odo: icēdij vexaret īcautos
eos ī mare ꝓici fecit. ꝓ: oiect̄ ergo libris ad apo
stolū redijt: ⁊ plātas eius tenēs dixit. Aiax libera
tor accipe penitētē quē invidētē tibi ⁊ detrahentē
bacten⁹ sustinuisti. Cepit igit̄ in dei timore pfect⁹
esse: adeo vt virtutes plurime p eū fierēt. Viden
tes ăt iudei hermogenē cōuersū zelo cōmoti iaco
bū ăbierūt: ⁊ cur iesuz crucifixū p̄dicaret īcrepaue
rūt. Ille vero cū eis p scripturas aduct̄uz christi ⁊
passionē euidēter, pbasset plurimi crediderūt. Abi
athar vo pōtifex anni illi⁹ seditionē ī ppl'o excita
uit. ⁊ missio fune ī collo apostoli: ipsuz ad herodem
agrippā adduci fecit. Cūq; iussu ei⁹ ad decollāduz
ducerēt: qdā paralitic⁹ in via iacēs ad eū clamauit
vt sibi sanitatē cōferret. Cui iacob⁹ ait. In nomīe
iesu christi, p cui⁹ fide duco: ad decollāduz exurge
san⁹: ⁊ benedic creato: ē tuū. Et stati sanat⁹ surre
xit ⁊ dñz būdixit. Scriba aūt q funē ī collo suo mi
serat: ⁊ trahebat uoīe iosias hoc videns ad pedes
ei⁹ se piecit: ⁊ veniā petēs se xp̄ianū fieri postula
uit. Qđ vidēs abiathar eū teneri fecit: sibiq; dixit.
Nisi nomē xp̄i maledireris: cū ipo iacobo decolla
beris. Cui iosias. Maledict⁹ tu: ⁊ maledicti oēs dij
tui: nomē ăt dñi iesu xp̄i sit būdictū ī scla. Tūc abia
thar os ei⁹ pugnis cedi iussit: ⁊ missa ō eo legatiōe
ad herodē ipetuit vt cū iacobo decollaret. Cū ăt
ābo decollari deberēt: iacob⁹ a spiculatore lagenaz
aq̄ petijt: ⁊ ibidē iosiā ꝓtin⁹ baptizauit: ⁊ stati capi
tis obtrūcatiōe vtq; martyriū ꝓsumpsit. Decolla
tus ē ăt btūs iacob⁹. 8°. cal'. aplis ī ānūciatiōe dñica
⁊ 8°. cal'. augusti ꝓstellā trāslat⁹: ⁊ 3°. cal'. ianua
rij sepult⁹: q: sepulchri ei⁹ fabrica fuit ab augusto vs
q; ad ianuariū ꝓtellata. Statuit igit̄ ecclesia vt fe
stū ei⁹ 8°. cal'. augusti ī tpe. s. mag̃ ꝓgruo deberet
vtiter celebrari. Decollato ăt iacobo: vt ait Jo. be
leth: q hāc trāslationē diligent̄ exequit discipl'i ei⁹
corp⁹ nocte timore indeo: rapiētes nauī illō iposu
erūt. ⁊ sepulturā dīne ꝓuidētie ꝓmittētes: nauī si
ne regimīe ꝓcēderūt: ⁊ āgelo dñi duce ī galiciā in
regno lupe aplicuerūt. Erat enī i hispania regina
q̄dā sic dicta noīe ⁊ merito vite. Deponentes igit̄
corp⁹ de nauī sup quēdā magnū lapidē illud depo
suerūt: q lapis mox vt cera corpi cessit: ⁊ i sarcopha
gū corpi se mirabilit̄ coaptauit. Ingredientes igit̄ di
scipuli ad lupaz direxēt. Dūs iesus xp̄s mittit ad te
corp⁹ discipuli sui: vt quē nolu:isti suscipe viuū su
scipias defunctū. Et narrātes ei miraculū: q̄lit̄. ſ.
sine regimīe illuc venisset: locū ad ei⁹ sepulturā cō
gruū petierūt. Qđ dū regina audisset: vt dic Jo. be
leth: eos ī dolo ad quēdā vir̄ crudelissimū: vel fm
alios ad regē hispanie destinauit: vt ei⁹ sup hoc ꝓsi
lium haberēt: q eos cepit ⁊ ī carcerē reclusit. Cū ăt il
le discūberet angelus dñi carcerē aperuit: ⁊ eos libe
re abire pmisit. Qđ dū ille recognouisset velociter
post eos milites q eos capent destinauit. Cū autē
milites illi pōtē trāsirēt: fracto pōte oēs ī fluīe sūt
submersi: qđ ille audiēs pnia duct⁹ sibi ⁊ suis metu
ens misit p⁹ illos rogās vt ad se redirēt: ⁊ qcqd vel
lēt ad libitū ipetrēt. Illi ăt redierūt: ⁊ pplz citatis
ad fidē dñi ꝓuerteūt. Qđ lupa audiēs vehemēt do
luit: ⁊ redeūtib⁹ ad se discipl'is ⁊ assesū regi apiēti
bus illa rndit. Accipite boues quos hīc ī tali loco
vl'mōte ⁊ plaustrū iūgite ac corp⁹ dñi vri deferte:
⁊ locū ubi volueritz edificate. Hoc ăt lupa lupia co
gitatiōe dicebat. Sciebat. n. boues tauros cē ido
mitos ⁊ siluestres ⁊ iō putauit q nō posset iūgi nec
applicari: vl si iūgerent hunc illucq; discurrerēt: et
sic currū dissiparēt: ⁊ corp⁹ deiicerēt ⁊ ipos necarēt
Sz nō ē sapiētia cōtra deū. Illi enī dolū ei⁹ nō cogitā
tes mōtē ascēdūt ⁊ draconē quēdā ignē spirātē et i
eos irruētē cruce opposita p medium vētre scidunt.
Fcō ēt signo crucis sup tauros velut agni subito mā
suescūt: ⁊ eos iūgētes corp⁹ sci iacobi cū lapide sup
quē positū fuerat ī currū posuerūt. Boues ăt sine
alicui⁹ regimīe corp⁹ in mediū palatiū lupe detule
rūt. Qđ illa vidēs ⁊ stupēs credidit: ⁊ xp̄iana effe
cta oīa q̄ petierāt tribuit: ⁊ palatiū i ecclesiā scō iaco
bo dedicās: magnifice ipsā dotauit: et ī bōis opib⁹
vitā finiuit. ¶ Vir qdā noīe bernardus de epatu
mutinēsi: vt ait Calixt⁹ papa: dū capt⁹ ⁊ cathena
tus i ꝓfūdo turris posit⁹ eēt: ⁊ sp beatū iacobū iuo
caret: apparuit ei scūs iacob⁹ dicēs. Veni seḡre me
i gallicīā. Et cōfract̄z cathenis cū disparuisset: ille
viculis ad collū suspēsis ad sūmitatē turris ascen
dit: ⁊ ide sine aliq̄ lesione vnicū saltū fecit: cū tñ tur
ris ōdragīta cubitoū altitudinē possidēt. ¶ Qui
dā vt ait Beda cū enorme plurimū peccatū cōmi
sisset ⁊ eps cōfitētē absolue tumuisset: noīez illū cuz
cedula i q̄ illud peccatū scriptū erat ad sanctū iaco
bū misit. Cū ergo in festo eiusdē cedulā sup altare
posuisset: ⁊ sactū iacobū vt illud peccatū delēt suis
meritz exoraret: cedulā postmodū apuit: ⁊ peccatū
penit⁹ deletū inuenīes deo ⁊ scō iacobo gras reddi
dit: ⁊ scīm oīb⁹ publicauit. Trigita viri de lotoīgia
vt ait Ubert⁹ bisuntin⁹: circa ānū dñi. 1070. ad sā
ctū iacobum ꝓperātes oēs vno excepto fidem sibi
mutui fuitij ꝓmisert. Un⁹ igit̄ illoz ifirmat⁹. is. die
bus a sociis expectat: sz tādē a cūctis relinq̄t: ⁊ a so
lo illo q fidē nō ꝓmisat ad pedes mōtis sci micha
elis custodit: sz aduespascēte die mort̄. Viu⁹ ăt ꝓ
pter illi⁹ loci solitudinē ⁊ defūcti horrēdā pītiā: ti
minētē noctz caliginē: ⁊ gētz barbare feritatē valde
timuit. Sz stati btūs iacob⁹ i spē eqtis sibi appens
⁊ cū ꝓsolās ait. Trade mihi hūc mortuū: ⁊ tu ascē
de p⁹ me sup equū. Sicq; illa nocte añ sol' ortū die
tas. is. pagētes ad mōtez gaudij q̄ē dimidia leuca
circa scīm iacobū peruenerūt. Jbiq; sanct⁹ iacobus

vtrūqz depositū: ꝑcipiēs vt canōicos sci iacobi ad sepeliēdū pegrinū mortuū cōuocaret: ⁊ suis socijs dicēt qꝫ pp fidē fractā eoꝝ pegriatio nil valēt. Qui iussa ꝛpleuit: ⁊ stupētib⁹ socijs de ei⁹ itinē ea q̄ scūs iacob⁹ dixerat irimanit. ¶ Theotonic⁹ qdā vt ait Calixt⁹ papa cū filio suo circa ānū dñi. ıiioo. ad sanctū iacobū pgēs: ⁊ ī vrbe tolosa gr̄a hospitandi diuertēs ab hospite iebriat: ⁊ ab eo ī mala argēteus sciph⁹ abscōdit. ¶ Dane igr̄ exc̄utes ꝙsi latrones īsequēs reuocauit: ⁊ qꝫ sciphū argēteū furati fuissēt eisdē obiecit. Qui cū dicerēt qꝫ punire eos facēt: si apud eos sciphū ınenire posset. Et cū apta mala ī uctus fuisset: ptin⁹ ad iudicē rapiūtur. Data ergo sniā oīa q̄ hēbāt hospiti rdunt: ⁊ vn⁹ coꝛ ad suspēdiū iudicat. Dz cū pat̄ p filio ⁊ filꝰ p pie mori vellet: tādē filꝰ suspēdit: ⁊ pr̄ ad scm̄ iacobū merēs pgredit. Igr̄ p⁹ ꝛ36. dies rediēs ⁊ ad coꝛp⁹ filij diuertēs sup eū lamentabiles voces ꝓmebat. Et ecce filꝰ suspēsus ipz ꝛsolari cepit dicēs. Dulcissime pr̄ ne fleuerꝫ: qꝛ mihi nunqꝫ sic bñ fuit: qm̄ hucusqz sanct⁹ iacob⁹ me sustētat: ⁊ celesti dulcedie ffo:cillat. Qd̄ pat̄ audiēs ad vrbē cucurrit: ⁊ veniētes pplꝰ filiuz pegrini icolumē deposuerūt: ⁊ hospite suspēderūt. ¶ Refert hugo de scō victo. qꝫ cuidā pegrino ad sanctū iacobū pgēti diabolus in specie sci iacobi apparuit: ⁊ de miria pnis vite plā ꝛmēoꝛās felicē se eē si ob honoꝛē suū se necaret asserit: q mox gladium arripuit: ⁊ ptin⁹ seipsū occidit. Et cū ille in domo cui⁹ hospitat⁹ fuerat suspect⁹ hr̄et: ⁊ mori plurimū formidaret: cōtinuo q mortu⁹ fuerat reuirit: asserēs qꝫ duz demō q mortē suaserat ad supplicia ipsū duxisset: btūs iacob⁹ mox occurrit et creptum ad thꝛonū iudicꝫ deduxit: ⁊ accusātib⁹ demonibus vt vite restituēt̄ obtinuit. ¶ Quidā iuuenis de territorio lugdunēñ: vt narrat hugo abbas cluniacēñs: q ad sanctū iacobū freqnt cū deuotiōe magna ire solebat: q̄dā vice dū illuc pgere vellet: nocte illa ī fornicationē lapsus ē. ¶ Dū pergēti igr̄ nocte q̄dam diabolus ī specie sci iacobi ei apparuit dicēs. Mosti q fūr. Negāti illi dixit diabolus. Ego sū iacob⁹ apostolus quē singulāris visitare cōsueuisti. Scias qꝫ multū de deuotiōe tua gaudebā: ꝛz nuper de domo tua egrediēs ī fornicationē icidisti: ⁊ nō ꝛfessus ad me accedē pſūpsisti. q̄si tua pegrinatio mihi ⁊ deo placē possit. Nō sic expedit: ſz qcūqz ad me pegrinādo venire desiderat: ꝑus pctā sua p ꝛfessionē dz ꝑcidē: ⁊ post pegrinādo eadē cōmissa punire. Et his dict⁹ demō euanuit. Tūc iuuenis anxiatus domū suā redire ⁊ pctā cōfiteri: deide iter reciꝑe disponebat. Et ecce diabolus apparēs iterū ī specie apostoli hoc oino dissuasit asserēs qꝫ pecca tū illud nullo mō sibi remittēt̄ur: nisi penit⁹ genitalia sibi mēbra secaret. Beatior āt foret si se vellet occidē: ⁊ p ei⁹ noīe martyr esse. Juuenis igr̄ nocte socijs dormiēt̄ib⁹ gladiū accipiēs genitalia sibi ꝑcidit: deide eodē cultro se p vētrē trāſſixit. Exp̄gefacti socij hoc vidētes: ⁊ plurimū formidātes ꝓtinus aufugerūt. ne suspecti d̄ homicidio haberent̄. Verū cū fouea ei pararet̄: q fuerat defūctus reuirit: ⁊ cūctis fugiēt̄ib⁹ et stupētib⁹ q̄ sibi acciderāt enarrauit dicēs. Cū me ad suggestionē demōis occidissē demones me capiētes vsus romā deducebāt: ⁊ ecce post nos btūs iacob⁹ ꝓtin⁹ cucurrit: ⁊ demones de fallacia plurimū ıcrepauit. Cūqz adinicē diuti⁹ disceptarēt: cogēte btō iacobo ad quoddā pratū venim⁹: vbi vgo btā cū multꝫ scis colloquēs residebat. Cui cū btūs iacob⁹ p me q̄stus fuisset: illa plurimū demones increpauit: ⁊ me vite restitui ꝑcepit. Btūs igr̄ iacob⁹ me suscipiēs vite reddidit vt videt̄. ¶ Post triduū ergo sol ī illo cicatricib⁹ remanētib⁹ iter arripuit: ⁊ uctis sociis oīa p ordinez enarrauit. ¶ Franc⁹ qdā vt ait calixt⁹ papa: circa ānū dñi. ıiioo. cū vxoꝛe ⁊ filijs ad sanctū iacobū ibat: tū volēs mortalitatē q̄ erat ī frācia fugere: tū sanctū iacobū cupiēs visitare. Qui cū ad vrbē pāpilonias venisset: vxoꝛ ei⁹ ibidē obijt: ⁊ hospes totā ei⁹ pecuniā sibi cū iumēto quo vehebant̄ pueri vsurpauit. Ille āt desolat⁹ icedēs pueros quosdā ī humeris portabat: quosdā ad manū ꝛhebat. Qui vir cuz asino cōpassiōe cōmot⁹ occurrēs sibi asinū cōmodauit: vt sup illū pueri vehereñt. Qui cū ad sanctū iacobū puenisset: eidē vigilāti ⁊ oꝛāti sanct⁹ iacob⁹ apparuit: ⁊ an se cognosceret requisiuit: cui negāti ait. Ego sū iacob⁹ aplus q tibi meū asinū cōmodau: ⁊ iteꝛ accōmodo reuertēti. Sed scito ꝓnoscēs qꝫ hospes tu⁹ de solario cozrues moziet̄: ⁊ oīa q̄ tibi abstulerat rehabebis. Que cū oīa ꝛtigisset: ille domū let⁹ rediit: ⁊ puerꝫ de asino depositꝫ asin⁹ statim d ſparuit. ¶ Quidā mercatoꝛ a quodā tyrāno iuste spoliat⁹ in custodia tenebat̄: q denote sanctū iacobū ī sui auxiliū ınocabat. Cui scūs iacob⁹ vigilātibus custodib⁹ apparuit: ⁊ vsq ad turꝫ sūmitatem ipsū pduxit. Statiqz turꝫ adeo se iclinauit: qꝫ ipsius sūmitas terre eḡlis fuit: de q̄ sine saltu recedēs solut⁹ recessit. Que custodes īseqntes lz iuxta eum pergerēt: tamē ipsum videre nō poterāt. ¶ Dum tres milites vt ait Ubert⁹ bisunti⁹ lugdu. diocesis ad sanctū iacobū pgerēt: vn⁹ coꝛ a q̄daz mulierecula rogat⁹ sacculū ipsius amoꝛe sancti iacobi sup equuz suū portabat: deide quēdā ifirmū ī via deficientez ıueniēs: ipsū super equū posuit: ⁊ infirmi burdonē cuz sacculo mulieris accipiēs equū pariter seq̄t̄ur: sed feruoꝛe sol⁹ ⁊ laboꝛe itinerꝫ fract⁹ cū gr̄a ıciā advenisset ifirmitate grauissima laboꝛauit. Cūqz a socijs de salute aīe rogaret̄: ille trib⁹ dieb⁹ exstitit mutus: sed quarto die socijs ei⁹ moꝛtē expectātib⁹ graviter suspirās ait. Gratias ago deo ⁊ sancto iacobo qꝛ eius sū meritꝫ liberat⁹. Cū enī qd̄ monebat̄ facere vellē: demones ad me venerūt me taz grauit cōstrigētes: vt nihil qd̄ ad salutē aīs ptineret aliq̄ten⁹ loqui possē: vos qppe audiebā: sed vꝛsus resp̄dē nō poterā. Illuc antē sanct⁹ iacob⁹ huc intrauit ferens in sinistra manu sacculū mulieꝛis: in dextra bacculū pauperis: quos ī via adiunxit: ita vt burdonē p lācea: ⁊ sacculū p scuto haberet: ⁊ demones q̄si irat⁹ agrediēs clenato baculo ipsos terruit: ⁊ ī fugā cōuertit. Illuc ergo ecce btī iacobi gratia me libauit ⁊ loquelaz restituit. Vocate ergo ad me sacerdotē: qꝛ diu in hac vita esse nō possuz. Et cōuersus vni eoꝝ dixit. Amice noli āmodo dño

tuo mḡtiare q: veraciter ē dānat⁹: ⁊ mala morte ī
proximo moritur⁹. Sepulto aūt socio cū ille domi
no suo hoc dixisset: ille ꝓ nihilo hoc ducens: et se
emēdare cōtēnēs post modicū lācea in bello cōfos
sus iteriit. ¶ Cum cuidā viro de vicliaco: vt ait
Calixt⁹ papa ad sciū iacobū ꝓperāti pecunia defe
cisset: ⁊ ille mēdicare erubesceret ,sub ḡdā reqescens
arbore sōniabat q; scūs iacob⁹ eū pascebat. Luigi
lās igr subcinericiū panē ad caput reppit: de quo
quindeci dieb⁹ vixit: quousq; ad ꝓpria remeauit.
Singulis eni dieb⁹ sufficiēter bis de eo comedēs:
sequēti die ipsū ī sacculo itegrū inueniebat. ¶ Re
fert Calixt⁹ papa q; ciuis qdā barchione vbis cir
ca ānū dñi millesimū cētesimū ad sanctū iacobū ve
niēs hoc solū postulasse dr ne deiceps ab aligbus
hostib⁹ caperet. Rediēs igr ꝓ sicilia in mari a sar
racenis capit⁹: ⁊ pluries ab eis p nūdinas vēdit: ꝭ
tū sp cathene qbus ligat⁹ fuerat solnebant. Cū āt
iaz. iz. vicib⁹ venditus fuisset: ⁊ duplicib⁹ cathenis
astrict⁹ eēt: ⁊ ille beatū iacobū īuocaret: sanct⁹ iaco
bus eidē apparuit dicēs. Quoniā in ecclesia mea
ꝙfistēs postposita salute aīe: liberationē tūi corpis
postulasti: ideo ī hec pericla icidisti. Sz q; dns mi
sericors ē misit me vt te redimā. Statiq; ruptis ca
thenis p terras ⁊ castella sarracenor⁹ partē quan
dā cathene i testimoniū hui⁹ miraculi ferēs ad ter
rā suā cūctis vidētib⁹ ⁊ stupētib⁹ redijt. Cū eni eū
aliqs cape volebat: visa cathena territ⁹ ,ptin⁹ fugi
ebat: Sz cū leones alicq; fere i eū per deserta gra
diētē vellēt īsurgere: mox visa cathena ꝛcutiebā
tur terrore nimio: ⁊ ī fugā ptin⁹ vertebant. ¶ An
no dñi millesimo ducētesimo tricesimo octauo ī vi
gilia sācti iacobi ī quodā castro qđ dicit⁹ ꝓratū iter
florētiā ⁊ pistoriū sito: inuenis quidā rustica ḡdam
simplicitate decept⁹ i segetes tutor⁹ sui ignē appo
suit: eo q; hēditatē suā sibi vsurpare volebat. Tē
tus igit⁹ ⁊ confessus ad caudā equi trahēdus incen
dio adiudicat⁹ est. Qui peccatū cōfitēs: et sēo iaco
bo se devouēs: cū sup terrā petrosā in sola camisia
diuti⁹ tract⁹ fuisset: nec ī corpore nec i camisia sen
sit aliquā lesionē. Tādē ad palū ligat⁹: ligna vndiq;
cōgerunt: igne supposito ligna ⁊ vincula cōburunt
sed ipso semp beatū iacobū inuocāte: nec in cami
sia nec ī corpore aliq lesio reperit. Quē dū in ignē
vellēt iterato iactare a populo eripit⁹: ⁊ de⁹ i apo
stolo suo magnifice collaudat⁹. ¶ De nomie.

Christoforus ante baptismū dicebatur re
probus: sed postmodū christofor⁹ dictus
est: quasi christū ferens: ex eo scilz q; chri
stus quatuor modis portauit: scilz in hu
meris per traductionē: in corpore p mortificatōnē
in mēte per deuotionē: in ore p confessionē siue p̄
dicationē. ¶ De sancto Christoforo.

Christoforus gñe chananeus: procerissime sta
ture: vultuq; terribilis erat: ⁊ duodeciz
cubitos in lōgitudine possidebat. Qui vt
in quibusdā gestis suis legitur: cū staret cū quodaz
rege chananeor⁹ venit sibi in mentē vt maiorē p̄n
cipē qui in mūdo esset quereret: ⁊ ad eundē secum
moraturus accederet. Venit igitur ad quēdā mar
mū regē de quo generalis fama habebat: q; maio
rē principē mūdus non haberet. Quē rex videns li
benter recepit: ⁊ i sua curia manere fecit. Quadaz
aūt vice ioculator⁹ quidā cātionē coram rege cātabat
in qua frequēter diabolū nominabat. Rex aūt cū si
dē christi haberet: quādocūq; diabolū nominari au
diebat: protinus in faciē suā crucis signaculū īprime
bat. Quod videns christoforus plurimū admiraba
tur cur hoc rex ageret: ⁊ quid nā huiusmodi signā
sibi vellet. Cū autē de hac re regē īterrogaret: ⁊ il
le sibi hoc manifestare nollet: rndit xp̄oforus. Misi
hoc mihi dixeris tecū vlter⁹ nō manebo. Quapro
pter coact⁹ rex dixit ei. Qñcūq; diabolū noīari au
dio hoc signo me munio timēs ne in me ptātē acci
piat: mihiq; noceat. Cui xp̄ofor⁹. Si diabolū ne ti
bi noceat metuis: ergo ille maior ⁊ potētior te esse
cōuincit: quē tu ītātū formidare ꝓbaris. Frustratus
sū igit spe mea: putās q; maiorē ⁊ potētiorez mūdi
dñz inuenissem: sed iam nūc valeas: quia ipsum dia
bolū q̄rere volo: ⁊ ipsū mihi in dominū assumā: et
eius seruus efficiar. Discessit igit ab illo rege: ⁊ di
abolū querere ꝓperabat. Cū aūt p quādā solitu
dinē pergeret: vidit magnā multitudinē militum:
quorū quidā miles ferus et terribilis venit ad eū:
et quonā pergeret requisiuit. Cui christoforus re
spondit. Vado querere dominū diabolū: vt ipsuz
in dominū mihi assumā. Cui ille. Ego suz ille quē
queris. Baptisus christoforus se sibi in seruū per
petuū obligauit: ⁊ ipsuz ꝓ dño suo accepit. Cum
ergo ambo pgerēt: et in quadā via cōmuni quādā
crucē erectā inuenissent: mox vt diabolus ipsā cru
cem vidit territus fugit: et viā deserens per aspe
ram solitudinē christoforū duxit: ⁊ postmodū ipsū
ad viam reduxit. Quod videns christoforus et ad
mirans interrogauit cur intantū timēs viā planaz
reliquerit: et tantū deniās per tam asperā solitudi
nē ierit. Quod cū ille sibi nullaten⁹ indicare vellet
dixit christoforus. Misi mihi hoc indicaueris: stati
a te discedā. Quapropter cōpulsus diabolus dixit
ei. Quidā homo qui dicit⁹ christus in crucē affixus
fuit: cuius crucis signuz cuz video plurimū perti
mesco: et territus fugio. Cui christoforus. Ergo il
le christus maior et potētior te est: cuius signū intā
tū formidas. In vacuū igitur laborauī: nec adhuc
maiorē principem mūdi inueni: iam nunc valeas:
quia te volo deserere et ipsum christuz inquirere.
Cum igitur diu quesisset quisnā sibi notitiaz chri
sti indicaret: tandē ad quēdam heremitā deuenit.
qui sibi christū predicauit: et in eius fidez ipsū dilt
genē instruxit. Dixitq; heremita christoforo. Ker
iste cui seruire desideras istud requirit obsequiuz:
quia te frequēter ieiunare oportebit. Cui xp̄ofor⁹
Aliud a me reqrat obsequiū: q; istā rē neūq; agere
valeo. Rursus heremita. Multas quoq; orones
te sibi facere oportebit. Cui xp̄ofor⁹. Nescio qd sit
hoc: nec huiusmodi obsequiū pficere possum. Cui
heremita. Nosti talē fluuiū in quo multi trāseūtes
pericitantur ⁊ pereunt. Cui xp̄oforus. Noui. Et
ille. Cum procere statureris et fortis viribus: ſi

iuxta fluuiũ illũ residerés ꝛ cũctos traduceres: regi xpo cui seruire desideras plurimũ gratũ eẽt: ꝛ spero q ibidẽ se tibi manifestaret. Cui xpoforus Utiqz istud officiũ agere valeo: ꝛ me sibi i hoc seruiturũ, pmitto. Ad pdictũ igit fluuiũ accessit: ꝛ ibidẽ sibi habitaculũ fabricauit. Portãsqz loco baculi quãdã ptica i manib⁹: qua se i aq̃ sustẽtabat sine cessatiõe trãsserebat. Euolutis multis diebꝰ cũ in domũcula sua gesceret audiuit vocẽ cuiusdã pueri se vocãtis ꝛ dicẽtis. Xpofor vem fŏras ꝛ mcĩpz traducas: cõcit⁹ xpofor⁹ exiijt: ꝛ neminẽ repperit. Redieqz i domũculã suã pdictã iterꝝ vocẽ se acclamãtis audiuit: q rursus foras cucurrit: ꝛ neminez inuenit. Tertia vice ab eodẽ vt pus vocat⁹ exijt: ꝛ puerũ quẽdã iuxta ripã fluminis inuenit: q christoforũ vt se traduceret obnixe rogauit. Xpofor⁹ igitur puerꝝ sibi i hũeris eleuãs: ꝛ bacculũ suũ accipiens flumẽ trãsitur⁹ itranit ꝛ ecce aq̃ fluminis paulatĩ itumescebat: ꝛ puer istar plũbi grauissime põderabat ẽtoqz magis p:cedebat: tãto ãpli⁹ vnda crescebat: ꝛ puer magis ac magis xpofori hũeros põder ĩtolerabili depimebat adeo vt xpoforus i ãgustia multa posit⁹ eẽt: ꝛ se piclitari plurimũ formidaret. Dz cũ vir enasisset ꝛ fluuiũ trãsiretasset puerꝝ i ripa deposuit eiqz dixit. In magno me puer piculo posuisti: ꝛ adeo põderasti q si totũ mũdũ sup me habuisse vix maiora psensisse. Ad quẽ puer respõdit. Ne mireris xpofere qa nõ solũ sup te totũ mũdũ habuisti: sz ẽt illũ q creauit mũdũ tuis humeris baiulasti. Ego.n. sũ xps rex tu⁹ cui i hoc ope ipe ꝺ seruis. Et vt me verũ dicere cõprobes: cũ ptrãsieris bacculũ tuũ iuxta domũculã tuã i terra fige ꝛ mane ipz floruisse ꝛ fructificasse videbis. Statiqz ab ocul⁹ eius euanuit. Veniẽs igit xpofor⁹ cũ baculũ i terra fixisset mane surgẽs inuenit ipsũ ad mõm palme frõdes ꝛ dactilos, ptulisse. Post hoc ãt i sa mũ ciuitatẽ licie venit: vbi dũ eoꝝ lignã nõ itelligeret orauit dominum vt illius lingue sibi concederet itellectũ. Dũ ãt i pce gisteret iudices eũ insanũ putãtes eũ reliqũt. Assecuto xpoforo qꝺ petebat vultũ operiẽs ad loca certamis venit ꝛ xpianos q toꝛqbant i dño cõfortabat. Tũc vn⁹ ex iudicib⁹ i faciem eum pcussit. Cui xpofor⁹ vultũ discoopiẽs dixit: Nisi xpian⁹ essẽ meã ptin⁹ iniuriaz vidicasse. Tũc xpofor⁹ virgã suã i terrã fixit: ꝛ vt pp conuersionẽ ppli fronderet dominũ exorauit. Quod dũ ptin⁹ factũ fuisset octo milia hoiũz crediderũt. Rex aũt .200. milites q eũ ad se adducerẽt misit. Et cũ eũ orare inuenisset: ꝛ sibi hoc ĩtimaꝝ timerẽt: ꝛ iterꝝ totidẽ misit: q ꝛ ipi cũ eo oãte ptinus oranerũt. Surgẽs igit xpofor⁹ dixit eis. Quid q̃ritis: q ei⁹ vultũ videtes dixerũt. Rex misit nos vt te ad ipz vinctũ ducam⁹. Quib⁹ xpofor⁹. Si ego voluero nec solut⁹ nec ligat⁹ a vobis duci potero. Dicũt ei. Si ergo nõ vis vade liber quocũqz voleris ꝛ nos regi dicem⁹ q te neq̃qz inuenim⁹. Nlõ ita igt: sz ego vobiscũ vado. Ipe ãt eos ad fidẽ conuertit: ꝛ ab eis man⁹ sibi a tergo ligari fecit ꝛ se regi victũ pitari. Quẽ rex videns irit⁹ ẽ: ꝛ ꝺ sede sua ptin⁹ corruit. Deide a finis suis leuat⁹ ꝺ noie suo ꝛ pria eũ ĩrogant. Cui xpofor⁹. Ante baptismũ reprob⁹ dicebar. Nunc ãt xpofor⁹ voco:. Cui rex Stultũ tibi nomẽ iposuisti: xpi. s. crucifixi: q nec sibi, pfuit nec tibi, pdeẽ potit nũc ergo chananee malefice ĩre ñ sacrificas diis nris: cui xpofo. Recte vocaris dagn⁹: qz tu es mors mũdi: foci⁹ diaboli. Dij ãt sũt opa manuũ hoiũz. cui rex. Int feras nutrit⁹ es: ió nõ potes nisi feralia ꝛ hoib⁹ icognita loqui. Nunc ergo si sacrificaueris magnos honores a me cõsequeris: sin ãt duris supplicijs cõsumeris. Nlo lẽtẽ ergo sacrificare in carcerẽ mitti iussit: ac illos milites q ad xpofozũ missi fuerãt, p xpi noie decollari fecit. Deide duas formosas puellas ẽtz vna dicebat Nicea ꝛ altera Aglina secũ i carcere reclusi fecit: ꝓmittẽs eis multa munera si eũ ad peccãdũ secũ allicerẽt. Qꝺ vidẽs xpofor⁹, ptin⁹ i oronẽ se dedit. Dz cũ a puellis plausu manuũ ꝛ ãplexib⁹ vrgerẽt surrexit ꝛ ait illis. Quid q̃ritis: ꝛ quaz obcãz itrꝺucte estis: Ait ille claritate vult⁹ ei⁹ perrite dixerũt. Miserere nostri sancte dei: vt i deum quẽ pdicas credere valeam⁹. Qꝺ audiẽs rex eas ad se adduci fecit dicẽs. Ergo ꝛ vos seducte estis: p deos iuro q: nisi diis sacrificaueritis: mala morte pibitis. Que riderũt. Si vis vt sacrificem⁹ iube plateas mũdari: ꝛ oẽs ad tẽplũ cõgregari. Quo facto cũ ille itroissent tẽplũ soluẽtes cingulũ suũ posuerũt i colla deoꝝ ꝛ ad terrã trahẽtes i puteez cõfregerũt: dixerũtqz astãtib⁹. Ite ꝛ vocate medicos vt curẽt deos vros. Tũc iussu regis Aglia sus pẽdit: ꝛ ligato ad eius pedes igẽti saxo mẽbra ei⁹ oia disrũpũt: que cũ migrassz ad diis soꝛ ei⁹. Nicea i ignẽ pijcit: sz ide ilesa exijt: ptin⁹ decollat. Post hoc xpofor⁹ regi psẽtat. Qui iussit eũ vgis ferreis cedi ꝛ cassidẽ ferreã ꝛ igneã i caput ei⁹ põi. Deide scãnũ ferreũ fieri fecit ꝛ xpofoꝝ ibidẽ ligari: ꝛ ignẽ ĩtecta pice succẽdi: sz istar cere scãnũ confrigit ꝛ xpofor⁹ illesus egredit. Deide iussit eum ad stipitẽ ligari: ꝛ a .400. militib⁹ sagittari. Sagitte ãt oẽs i aere suspẽdebant: nec ipsũ aliq̃ ẽtingere potuit. Rex aũt putãs ipsuz a militib⁹ sagittatum cũ eidẽ insultaret vna de sagittis ab aere veniens ꝛ retro se vtẽs regẽ i oculo pcussit: ꝛ ipsũ ptin⁹ excecauit. Cui xpofor⁹ Crastina die gsamãd⁹ sũ: tu igit tyrãne lutũ de meo sanguie faciesꝺ oculũ iunges ꝛ sanitatẽ recipies. Tũc iussu regis ad decollandũ ducit: ꝛ ibi fusa oõne decollat. Rex ãt modicũ de sanguine eius accipiens ꝛ super oculũ suuz ponẽs ait. In noie dei ꝛ sancti xpofori, ꝛ continuo sanus effectus est. Tunc rex credidit dans pceptum vt siquis deum ꝛ sanctum xpoforum blasphemaret continuo gladio ferreretur. Ambro. ãt i prefatione sic ait de hoc martyre. Xpoforo tante virtutis cumulum ꝛ doctrine gratiam domine cõtulisti vt .48. milia hominum de gentilitatis errore ad christiani dogmatis cultum corruscantibus miraculis reuocaret. Quiqz Nicean ꝛ Aquilinã publico lupanari lõgo tẽpoꝝ sub meretricia sꝺe famulantes ad castitatis habitũ reuocauit: eas dẽqz coronã pcipere edocuit. Propẽea iter igneũ rogũ ferreo scãno ẽstrict⁹ nimiũ caloꝝ nõ timuit:

Nicea Aglina

atq; per diem integrũ omniũ militũ sagittis transfigi nõ potuit. Ceterũ vna ex his carnificis oculũ collisit: cui tñ beati martyris cruor mixt⁹ terre lumẽ restituit ⁊ corporis cecitatẽ tollẽdo illuminauit ⁊ mentẽ. Nã ⁊ apõ te veniã ipetrauit. atq; vt morbos ⁊ infirmitates repellat supplicit obtinuit.

De septem dormientib⁹.

Septem dormiẽtes i ciuitate epheſi orti sunt. Decius ãt ipator pſequẽs xp̃ianos cũ venisset ephesum iussit edificari tẽpla i medio ciuitatis: vt oẽs cũ comiscerẽt sacrificijs idolor̃. Cũ ergo oẽs christianos igni iussisset ⁊ victos aut sacrificare aut mori ꝓpelleret tãtus penarũ terror cunctis erat: q amicus amicũ ⁊ filiũ paſ ⁊ patrẽ fili⁹ abnegabat. Tũc i illa vrbe inventi sunt xp̃iani septẽ. Maximianus Malch⁹: Martian⁹: Dionysi⁹: Johan: Serapiõ ⁊ Cõstãtin⁹: q hoc vidẽtes nimis dolebãt: ⁊ cum cẽt pmi palatij sacrificia idolor̃ spnẽtes i domo sua se celabãt ⁊ iciunijs ⁊ or̃oib⁹ vacabãt: Accusati igit ãte Deciũ statuunt ⁊ cõprobati vacit xp̃iani dato eis resipiscẽdi spacio vsq; ad reditũ Decij dimittũt. At illi patrimoniũ suũ iterũ i pauperes erpẽdẽtes inito cõsilio i mõte celion cesserũt: ⁊ ibi eẽ secretius decreuerũt. Diu ergo sic latẽtes vnus eor̃ semp ministrabat ⁊ quotiẽs itrabat vrbẽ figura se mẽdici ⁊ hĩtu vestiebat. Cũ ergo Deci⁹ in vrbẽ redisset: ⁊ eos ad sacrificandũ pqri iussisset: Malchus miſter eor̃ territ⁹ ad socios redijt: ⁊ eis furorẽ ipatoris idicauit: Qui cũ graui terrerẽtur Malch⁹ allatos panes eis apposuit: vt cibo ꝓfortati fortiores ad pliũ redderẽt. ſPostq; ãt cenauerũt sedẽtes ⁊ colloquẽtes i luctu ⁊ lach: ymis subito sicut de⁹ voluit dormierũt. Mane facto cũ qsiti fuissent ⁊ inveniri nõ possent ⁊ Deci⁹ doleret q tales iuuenes pdidisset: accusati sunt q hucusq; i mõte celion latuisset: ⁊ sua christianis panpib⁹ erogãtes i suo ꝓposito pmanerẽt. Jussit ergo decius vt parẽtes eor̃ adessent: ⁊ cõminat⁹ ẽ eis mortem nisi de eis dicerẽt quicqd scirẽt. Illi ãt eos similit accusauerũt: ⁊ diuitias suas erpẽdisse cũ paupib⁹ cõquesti sunt. Tũc cogitãs ad de eis faceret nutu dei iussit os spelũce lapidib⁹ obstrui vt ibi morerẽt fame ⁊ iopia circũclusi. Quod ministri qdem fecerunt: ⁊ duo xp̃iani theodor⁹ ⁊ ruffin⁹ eor̃m martyrũ describẽtes caute iter lapides posuerũt Mortuo igit decio ⁊ tota illa generatiõe post annũ. 372. anno. 30. ipij theodosij pullulauit hereſis eor̃ q negabãt resurrectionẽ mortuor̃. Cũ contristat⁹ Theodosi⁹ xp̃ianiſſim⁹ ipator: q fidẽ tam ipie agitari videbat: idut⁹ cilicio sedẽs i interiori loco p singulos; dies flebat. Qõ videns misericors deus cõsolari lugẽtes ⁊ cõfirmare spẽ de resurrectione voluit mortuor̃. Et thesaur⁹ sue pietatis aperiẽs ita pdictos martyres suscitauit. Misit siqdẽ i eor̃ cmunsdã burgẽsis ciuis epheſi vt i illo mõte edificaret stabula pastorib⁹ suis. Demẽtarijs ergo spelũcã apientib⁹ surrexerũt sci: ⁊ se inicẽ salutãtibus pttabãt se tãtũ vna nocte dormisse: ⁊ pdia nã tristitiã recordãtes interrogauerunt malchum q eis ministrauerat qd de eis decius decreuisset. At ille respondit. Sicut dixi i sero qsiti fuim⁹: vt idolis imolem⁹. Ecce qd de nobis cogitat ipator. rndit maximian⁹. Et de⁹ scit q nõ sacrificabim⁹. Cũq; socios cõfortasset iussit malcho vt emptur⁹ panes ad vrbẽ descẽderet: ⁊ plures q; heri ferẽs panes qd iussisset impator rdicẽs nũciaret. Tollẽs ergo malch⁹ qnq; solidos de spelũca exijt: ⁊ vidẽs lapides mirat⁹ ẽ: ſz aliud cogitans pax de lapidib⁹ cogitauit: veniẽs igit timid⁹ ad portã vrbis valde mirat⁹ ẽ: vidẽs suppositũ signũ crucis: vñ pgẽs ad alterã partẽ dũ idẽ signũ invenit vltra modũ miratus ẽ vidẽs oẽs portas signo crucis apposito ⁊ mutatã ciuitatẽ. Signãsq; se ad primã portã rdijt se existimãs somniare. Vñ se confirmãs ⁊ vultũ operiẽs vrbẽ igredit: ⁊ veniẽs ad vẽditores panũ anduit hoies loqntes de xp̃o. Et ãplius stupefact⁹ ait. Quid ẽ inqt q; heri nemo audebat xp̃m nominare: ⁊ nunc oẽs xp̃z cõfitẽt: puto q hec nõ ẽ epheſeor̃ ciuitas: q; aliter edificata ẽ: ſz aliã ciuitatem nescio talẽ. Et cũ iterrogãs audisset hãc eẽ epheſũ errat vacit se putauit ⁊ rdit ad socios cogitauit Accessit tñ ad eos q panẽ vẽdebãt: ⁊ cũ argẽteos ptulisset mirati vẽditores panũ dicebãt adinicẽ q; ille iuuenis antiquũ thesaur⁹ inuenisset. Malch⁹ vo eos adinicẽ loquẽtes videns putabat q; vellẽt eũ trahere ad ipatorẽ: ⁊ territ⁹ rogauit eos: vt se dimitterẽt ⁊ panes ⁊ argẽteos retinerẽt. At illi tenẽtes eũ direrũt ei. Vñ es tu qa thesauros ãtiquoruz ipatorũ inuenisti? Jndica nobis ⁊ crim⁹ socij tecũ. ⁊ celabim⁹ te: q; alit celari nõ potes. Malchus vero nõ inueniebat qd diceret illis pre timor Illi vero vidẽtes cũ tacẽtẽ misso fune i collo eius trahebãt p vicos vsq; i mediũ ciuitatis. Et exijt rumor ad oẽs q; qdã iuuenis thesauros inuenisset. Cõgregatis ergo ad eũ vniuersis ⁊ admirãtibus volebat eis satisfacere q; nihil inuenerat: ⁊ circunspiciẽs oẽs q; nemine cognosci poterat. Et pspiciens i populũ volebat cognoscere aliquẽ de cõsanguineis suis quos vacit vivere putabat: ⁊ nullum inueniens stabat q̃si isanus i medio populi ciuitat. Qõ cũ audisset scũs martin⁹ epũs ⁊ ãtipater procõsul q nup i vrbẽ aduenerat: mãdauerũt civibus vt cũ caute adducerẽt: ⁊ argẽteos eius. Cũq; a ministris traheret ad eccleſiã putabat q; duceretur ad imperatorẽ. Epũs igit ⁊ pcõsul mirãtes argẽteos interrogauerũt eũ vbi thesaur⁹ icognitũ inuenisset. At ille rndit se nihil penit⁹ inuenisse: ſz de saculo parẽtũ suor̃ eosdẽ denarios habuisse. Et interrogatus cui⁹ ciuitatis eẽt respõdit. Bene scio q; huius ciuitatis suz si tñ hec ẽ ciuitas epheseor̃ ſProcõsul dixit. fac venire parẽtes tuos vt stẽt pte. Quos cũ nominasset: ⁊ nullus eos cognosceret dicebãt eũ fingere: vt aliquo mõ euaderet. Et ait pcõsul. Quemõ credim⁹ tibi q; hoc argẽtũ parẽtũ tuor̃ fuerit: cũ scriptura eius hẽat plusq; trecentos septuagita duos ãnos ⁊ sit pmor dier̃ decij i patoris: ⁊ i nullo simil⁹ sint argenteis nris? Et quõ parentes tui ante tantũ tempus fuerunt. Tu vero iuuenis vis decipe sapiẽtes ⁊ senes epheſi

Decirco iubeo te legib⁹ tradi donec ꝓfitearis quid inueniſti. Tũc ꝓcides malch⁹ ãte eos dixit. Ꝓro dolor dñi dicite mihi qđ vos iterrogo: 7 ego dicã vobis qđ ẽ i corde meo. Deci⁹ ipator q fuit i hac ciuitate vbi ẽ. Eps dixit. Fili nõ ẽ hodie i terra q deci⁹ no mineꝝ. ipator ãt fuit ãte lõgũ tẽp⁹. Malch⁹ aũt dixit. In hoc dñe ita ſtupeo 7 nemo credit mihi. Sz ſequmini me 7 oſtẽdã vobis ſocios meos q ſũt i mõte celio: 7 ipis credite. Hoc eni ſcio q a facie decij iperatoꝛis fugim⁹: 7 ego ſero vidi q i greſſus ẽ decius i hãc vrbẽ ſi tñ hec ẽ citas epheſi. Tũc eps cogitãs i ſemetipſo dixit. pcõſuli q viſio ẽ quã deus vult oñdere in iuuene iſto. Ꝓperexerũt g⁹ cũ eo et ciuitaꝭ plurima multitudo. Et igreſſus ẽ ꝓmo malchus ad ſocios ſuos: 7 poſt eũ eps igrediẽs inuenit iter lapides lras ſigillatas duob⁹ ſigillis argẽteis 7 cõuocato pplo legit eas. Et audientib⁹ 7 videntib⁹ 7 admirãtib⁹ cũctis ſactos dei ſedẽtes i ſpelũca 7 facies eoꝝ tãꝭ roſas floꝛẽtes ꝓcidẽtes glificauerũt deũ. Stati eps 7 pcõſul miſerũt ad Theodoſiũ ipatorẽ rogãtes vt cito veniret: 7 mirabilia dei nuper oſtẽſa videꝝ. Qui ꝓtin⁹ ſurgẽs de humo 7 de ſacco i quo lugebat glorificãs deũ: venit a ſtãtinopoli epheſũ: 7 obuiãtib⁹ ei cũctꝭ aſcẽderũt ſũm̃ oẽs ad ſpelũcã: 7 mox vt ſci viderũt ipatorẽ reſplẽduerũt facies eoꝝ ſicẽ ſol. Et igreſſus ipator ꝓcidit ãte eos glorificãs deũ. Et ſurgẽs ãplexat⁹ ẽ eos 7 ſuſpiriglos fleuit dicẽs. Sic video vos tãꝭ ſi videre deũ reſuſcitãtẽ lazar. Tũc dixit ſcũs maximianus ad eũ. Crede nob⁹ q⁹ pp te reſuſcitauit nos de⁹ ãte diẽ magne reſurrectiõis: vt credas idubitãter q reſurrectio mortuoꝝ ẽ. Vere eni reſurrexim⁹ et viuim⁹. Et ſicẽ ifãs ẽ i vtero mris nõ ſctiẽs lefionẽ 7 viuit: ſic ſum⁹ viuẽtes iacẽtes 7 dormiẽtes 7 nõ ſẽtiẽtes. Et his dictꝭ videntib⁹ cũctis iclinãtes capita ſua i ẽrã obdormierũt: 7 ẽdiderũt ſpũs ſuos ꝑꝭ dei iperiũ. Surgẽs ãt ipator cecidit ſup eos flẽs 7 deoſculãs eos. Et cũ iuſſiſſet fieri loculos aureos i q⁹bus mitterent: i ipſa nocte apparuerũt dicẽtes iꝫpatori vt ſicẽ hacten⁹ i ẽra iacuerũt 7 ex ẽra ſurrexerũt ita eos dimittẽt: donec de⁹ eos iterũ ſuſcitaret Juſſit g⁹ ipator locũ illũ maturaꝭ lapidib⁹ ornari: 7 oẽs eos reſurrectionẽ ꝓfitentes abſolui. Q. 372. ãnis dormiſſe dicũt dubiũ eẽ põt: q⁹ ãno dñi. 448. ſurrexerũt. Deci⁹ ãt regnauit vno tñ anno 7 trib⁹ mẽſib⁹. ſ. ãno dñi. 252. 7 ita nõ dormierũt niſi. 196. annis.

De nomine.

Nazari⁹ dicit ꝙſi nazare⁹: qđ iterꝑtat ꝓfectꝰ vl mũdus: vl ſepat⁹ vl floridus aut cuſtodiẽs. In hoie reperiũtur hec qnq. ſ. cogitatio: affectio: itẽtio: actio 7 locutio. Cogitatõ ãt debet eẽ ſcã: affectio mũda: itẽtio recta: actio iuſta: 7 locutio moderata. hec oĩa fuerũt in btõ nazario. Habuit eni cogitationẽ ſcã: 7 ide dr ꝓfectꝰ Affectionẽ mũdã: 7 ide dr mũdus. Intentionẽ rectã: 7 ide dr ſepat⁹. Intẽtio eni ẽ q ſepat opa: q⁹ ex oculo ſimplici coꝛp⁹ lucidũ: 7 ex oculo neꝛ coꝛpus tenebroſũ creat. Actionẽ iuſtã: 7 inde dr floridus: q⁹ iuſtus florebit ſicẽ liliũ. Locutionez moderatã: 7 ide dr cuſtodiẽs: q⁹ cuſtodiuit vias ſuas: vt nõ delinq̃t in lingua ſua. Celſus aũt q̃ſi excelſus: q⁹ ſe ſuꝑ ſe extulit dũ etatẽ puerilẽ vtute ai ſuꝑauit. Horuꝫ vitã 7 paſſionẽ Ambroſ. i libro geruaſij 7 ꝓtaſij repperiſſe dr. In q⁹dã ãt libris legit q⁹ qdã philoſophus nazario deuot⁹ eius paſſionẽ ꝓſcripſit: quaꝭ ceracius q ſcoꝝ coꝛpa ſepelierat ad caput illoꝝ poſuit.

De ſcõ nazario 7 celſo.

Nazarius fili⁹ illuſtriſſimi viri noie apl⁹icani: ſz iudei: 7 btẽ ppetue xp̃iãiſſime 7 romãoꝝ nobiliſſime 7 a btõ petro apl̃o baptizate: cum hꝫ nouẽ ãnos plurimũ mirabaꝭ: videꝫ patrẽ ſuũ 7 matrẽ i obſeruatiõe religiõis tã diſſiliꝝ variari: 7 mꝫ ſua legẽ baptiſmi: pꝫ vo ſu⁹ legẽ ſabbati ſeq̃reꝭ. vñ cuiuſnam magꝭ adherere debẽt plurimũ dubitabat: cũ vtꝫ ad fidẽ ſuã eũ atꝫ hẽ niteꝛeꝭ. Tãdẽ nutu dei veſtigijs mris adheſit: 7 a btõ lino papa ſacrum baptiſma ſuſcepit. Qõ pꝫ itelligẽs cepit ipꝫ a ſcõ ꝓpoſito auertẽ: 7 tormẽtoꝝ gña q̃ xp̃ianis iferunt⁹ p ordinẽ explicare. Qõ ãt dr eũ eẽ a lino papa baptizatũ forte itelligit nõ q tũc papa erat: ſz qui futur⁹ erat. Nazari⁹ eni poſt baptiſmũ ſicẽ ifra patet: ãnis multis ſuꝑiuit: q tñ ſub nerone martyrũ ptulit: q petrũ ãno vltio ſui iperij crucifixit. lin⁹ ãt poſt mortẽ petri papa fuit. Cũ ãt pꝫ nullaten⁹ aſſẽtiret: ſz potius xp̃z cõſtãtiſſime p̃dicaret: ad ꝑces parẽtũ q ne occideꝛeꝭ timebant: de vrbe roma exiit: 7 ſeptẽ ſomarios de parẽtũ diuitijs oneratos accipiẽs p ciuitates italie venit: 7 oĩa pauꝑib⁹ erogauit. Decio ãt ãno digreſſiõis ſue a roma placẽtiã: 7 ide mediolanũ aduenies ſcõs geruaſiũ 7 ptaſiũ ibidẽ i carcere detineri reppit. Audito ãt q⁹ nazari⁹ p̃dictos martyres aĩaret cito ad ꝑfectũ ptrahit: 7 i ꝓfeſſiõe xp̃i pdurãs fuſtib⁹ ꝟberat. Et ſic ex vrbe illa ꝓiectus dũ de loco ad locũ pgit: mat⁹ ei⁹ q̃ obierat ſibi apparuit: 7 filiũ ſuũ ꝓfortans vt ad gallias ꝓperaret admonuit. Cũq ad vrbẽ gallie q̃ gemellus dr aduẽiſſet: 7 ibidẽ plurimos ꝙuertiſſet: q̃dã mr̃ona filiũ ſuũ noie celſũ clegãtẽ puer ſibi obtulit: rogãs vt ipꝫ baptizaret 7 ſecũ ducẽt: qđ ꝑfect⁹ galliaꝭ audiẽs ipꝫ cũ puero celſo retro mãib⁹ victũ: 7 collo cathena ꝓſtrictũ i carcẽ reclusit: vt eũ i caſtro tormẽtis afficẽt. Tũc vroꝛ ſua miſit ad eũ aſſerẽs iniuſtũ eẽ iudiciũ: vt inocẽtes occidẽt: 7 deos oĩpotẽtes vindicare p̃ſumẽt. Quib⁹ vbis ꝑfect⁹ correct⁹ ſcõs abſolut: ſed ne ibi p̃dicare p̃ſumerẽt admonuit 7 inde dixit. Venit aũt ad vrbẽ treuerꝭ: 7 ibi xp̃z ꝑm⁹ p̃dicãs 7 multos ad fidẽ xp̃i ꝙuertẽs ibidẽ eccleſiã edificauit. Qõ audiens corneli⁹ vicari⁹ neroni ipatori mãdauit. Qui cẽtũ milites ad eũ capiẽdum miſit. Quẽ cũ illi iuxta oratoriũ qđ ſibi ꝓſtruxerat inueniſſent: manꝫ eius ligauerũt dicẽtes. Magn⁹ nero te vocat. Quib⁹ nazari⁹. Incõpoſit⁹ rex icompoſitos milites habet. Quare eni veniẽtes honeſte nõ diriſtis: nero te vocat: 7 veniſſẽ. Vinctũ igit ipſũ ad neronẽ ducebãt: 7 puer celſũ ploratẽ alapis cedẽtes vt ſeq̃reꝭ vrgebãt. Quos cũ nero vidiſſet: iuſſit eos i carcẽ recludi: donec ipſos ſupplicijs excogitaꝭ perimẽt. Interea cũ nero quadã vice ad capiẽdas feras venatoꝛes miſiſſet: ſubito feraꝝ mul-

titudo crupēs: viridariū neronis ītrauit: vbi multos laceraūt ⁊ plerosq; occidit: intātū vt nero turbat⁹ diffugeret: ⁊ vulnerato pede vix ad palatiuz puenīret. ¶Multꝯ ât dieb⁹ illi⁹ vulnerꝯ dolore decūbēs tādē nazariꝰ ⁊ celsū meminit: ⁊ putauit deos sibi iratos fuisse: eo q̄ tā diu ipos viuē ꝑmisit. Jussu igīt ipatoris milites nazariū calcib⁹ tūdētes: ⁊ puerū verberātes de carcere eduxerūt ⁊ corā ipatore statuerūt. Videsne ât nero faciē ei⁹ instar solis se fantastice deludi putauit: ⁊ vt magicas artes deponēt sibi dixit: ac vt dijs īmolaret ꝑcepit. Duct⁹ g⁹ nazarius ad templū rogauit vt oēs exirēt: ⁊ sic eo ōrāte oīa idola sūt cōfracta. Qđ audiēs nero iussit euz in mare ꝑcipitari: ꝑcipiēs vt si forte euadēt ipsū īsequētes igni cōburerēt: ⁊ pulnerē ei⁹ in mare ꝓiceret. ¶Nazari⁹ igīt ⁊ puer celsus nauī īponūtur: ⁊ in mediū pelagi pducti ibi ꝑcipitant. Sed stati circa nauē tēpestas maxia cōcitat: ⁊ circa scōs trāquillitas magna cernit. Cūq; illi periclitari timerēt: et malorū q̄ in scōs cōmiserāt peniterēt: ecce nazari⁹ cū puero celso sup aq̄s ambulās hilari vultu eisdē apparuit: ac sup nauē cōscēdēs ipsis tā credētibus oīone sua mare placauit: ac īde cū eis ad locū perpassus fere. d. iuxta vrbē tanuciū. puenit. Vbi cum diuti⁹ ꝑdicasset: mediolanū tādē vbi scōs gerusiū ⁊ ꝓtasiū reliq̄rat venit. Qđ cū anolin⁹ ꝑfect⁹ audiuisset: eū remanēte celso i domo cuiusdā matrone i exiliū direxit. ¶Nazari⁹ vo romā veniēs ⁊ patrē suum iā senē ⁊ xp̄ianū iueniēs quō cōuersus fuit inquisuit. Qui dixit apostolū petrū sibi apparuisse: ⁊ vt ꝑcedētes se ad xp̄z ⁊ vrozē ⁊ filiū segreꝰ admonuisse. Deide a tēploz pōtificib⁹ ad vrbē mediolanuz: vñ romam i exiliū missus fuerat redire cū iniuria multa cōpellit: vbi cū puero celso ꝑsidi pītat: qui educt⁹ extra portā romanā in loco q̄ dr̄ tres muri: cū puero celso decollat⁹ ē: quoz corpa cū xp̄iani rapuissent ⁊ i hortis suis collocassent: i ipsa nocte scō cuidā noīe ceratio apparētes dixerūt: vt eoz corpora i domo sua pp neronē ꝑsidi⁹ sepeliret: qbus ille. Queso dñi sanate pri⁹ filiā meā paraliticā: que cū cōtinuo sanata fuisset corpora eoz tulit: ⁊ vt inuenerant sepelīnit. ¶Post lōgū vero tēpus dñs corpora corū bto ambrosio reuelauit. Celsuz vero in loco suo relinquēs nazariū cū sanguīe recēti ēsi cadē hora sepultū miro odore fragrātem integrū ⁊ incorruptū cū capillis ⁊ barba reperiēs ipsū ad ecclesiā apostoloz transtulit: ⁊ ibi honorifice sepelīnit. Celsum quoq; inde postmodū sustulit: ⁊ in cadē ecclesia collocauit. ¶Passi sūt aūt sub nerone: q̄ cepit circa anū dñi. 57. De hoc martyre sic dicit ambro. in prefatiōe. ¶Martyr scūs roseo lustrat⁹ cruore nazarius celeste mernit cōscendere regnū. Qui dū per inumera tormētoz supplicia crudeli⁹ vexareꝰ. tyrannicā rabiem fidei cōstātia superabat. Nec potuit persecutoz illatis cedere minis: qū pro se certante ipse auctor victorie xp̄s dominꝰ dimicabat. Ducīt interea ad tēplū idolis prelibare ꝓphanis: quoz portēta diuino fult⁹ ꝑsidio mox vt ingressus ē redegit in puluerē. Ob hoc liquidas maris in vndas longius a terra ꝓiectis angelici muneris famulatu solida inter fluct⁹ vestigia prefigebat. O felix ⁊ inclyt⁹ dñi preliator q̄ mūdi cōgressus pricipē inumerā ppl'i multitudinē vite sociauit eterne. O magnū ⁊ ineffabile sacramētū vt de illoz potꝰ salute leteꝰ ecclesia: quos punisse mūdus exultat. O beata mater natoz suoz glorificata tormētis: quos nō planctu nō gemitu ad inferna deducit: sz ad celestia regna migrātes ppetua laude ꝓsequit̄. O te stis fragrātissime: nitore celesti fulgide: cui⁹ inestimabilis odor sabeicis ꝓpollet aromatib⁹. Quē ambrosius reperiēs: perēnē patronū dedit: ⁊ medicū fidei propugnatorē. sacri preliꝰ bellatorē. Tu ducū multo latitantē puluere dragmā. Inuenis accensa verbi virtute superna. Ut pateāt christe cūctis tua munera seclis. Angelicos cernant humanaq; lumia vult⁹. Hec ābro. ¶De scō Felice.

FElix loco liberij in papā eligit ⁊ ordinat: Cū eni liberi⁹ papa nolet arriane hereſi assentire: missus est in exilium a cōstantio filio cōstantini: et p triēniū moratus est. Quapropter vniuersus cler⁹ roman⁹ loco eius felicē ordinauerunt: ipso liberio volente ⁊ cōsentiēte. Qui quidē felix cōcilio cōuocato corā quadragītaocto episcopis cōstātinū iperatorem arrianū hereticū: ⁊ duos presbyteros sibi fauentes condēnauit. Quapropter cōstātius indignatus: felicē de episcopatu suo deiecit: et liberū eo pacto reuocauit vt scilz solūmodo constantio ⁊ alijs quos felix dānauerat cōmunicaret. Liberius igitur tedio affectus exilij i heretica prauitate subscripsit ⁊ sic intātū persecutio excreuit: vt q̄plurimi sacerdotes et clerici liberio nō prohibēte intra eccl'iaz sint necati. Felix vero de epatu deiect⁹ cū in predio suo habitaret: inde educt⁹ martyriū capitis obtrūcatione promeruit circa annū domini trecentesimū quadragesimū.

¶De sanctis Simplicio Faustino ⁊ Beatrice.

SImplicius et faustin⁹ fratres: cum sacrificare cōtenerent sub dioclitiano rome multa supplicia pertulerūt. Tādē data super eos sententia decollati sūt: ⁊ in tyberī corpora eoz ꝓiecta. Sozor aūt eoz noīe beatrix eoz corpora de flumine leuauit: ⁊ honorifice sepelīnit. Lucreti⁹ autē ꝑfect⁹ dū preditū ipsius ābiret: eā teneri fecit: et vt idolis īmolaret ꝑcepit: Quā renuētē lucretius nocte a seruis suis ꝑfocari precepit. Qui⁹ corpus lucina virgo rapiēs iuxta fratres suos sepelīnit. ¶Post hec lucretius pdituz ipsuz ītrauit: vbi facto amicis suis cōuiuio cū martyrib⁹ insultaret: infantulus q̄dā lactēs pānis īuolut⁹ de gremio mris q̄ ibi aderat: cūctis audictib⁹ exclamauit. Audi lucreti. Occidisti et īuasisti. Ecce datus es in possessionē inimici. Statimq; lucretius timens ac tremēs a demone arripit̄: per tres horas adeo est verat⁹ vt in ipso cōuiuio mozereꝰ. Quod vidētes qui aderant ad fidē conuersi sunt: et narrabāt omnib⁹ passionē scē beatricꝭ virginis in cōuiuio vidicatā. ¶Passi sūt autem circa annū domini ducentesimū octuagesimū septimū. ¶De sancta martha.

Martha hospita xpi syro pfe eucha ria mre regali ex progenie descēdit. Pf ei⁹ syrie ⁊ maritime multa rūq; oraz dux extitit. Tria aūt oppida. s. magdalū: ⁊ bethaniā vtrāq; ⁊ hierlymitane vbis ptez martha cū sorore iure mrne hereditatis possi debat. Nunq; aūt legit aut vix hūisse: aut hoium ⁊tuberniū subisse. Ministrabat aūt dño nobilis hospita: ⁊ sororē pariter ministrare volebat: q; vi debatur sibi q; ad huiēdū tāto hospiti nō sufficeret etiā tot⁹ mūdus. Post ascēsionē dñi cū fcā cēt disp sio discipulor ipa cū frē suo lazaro ⁊ sorore sua ma ria magdalena. necnō ⁊ btō maximino q eas bap tizauerat: ⁊ cui a spū scō fuerāt ⁊mendate: multiq; alij ablatis remis velis ⁊ gubernaculis oīb⁹: ⁊ ali mētis ratib⁹ ab ifidelib⁹ icludūtur. Qui dño duce marsiliā puenerūt. Tādē tritoriū aquense adeūt ⁊ ibidē pplz ad fidē ⁊uerterūt. Erat aūt btā martha valde facūda ⁊ oīb⁹ gratiosa. Erat aūt tūc tpis sup rhodanū i nemore quodā iter arelatē ⁊ auinionem draco qdā medi⁹ aial ⁊ medi⁹ piscis grossior boue longior equo hīs dētes vt spata acutos vt toztua vtrāq; pte munit⁹: q latēs i flumine oēs trāseūtes pimebat ⁊ naues submergebat. Venerat aūt p ma re de galatia asie generatus a leuiatā: q ē serpens aquosus ⁊ ferocissim⁹: ⁊ ab homaco aiali qō galatie regio gignit: qō in sectatores suos p spatiū iugeris sterc⁹ suū velut spiculū dirigit: ⁊ gcqd tetigerit ve lut ignis exurit. Ad quē martha a pplis rogata ac cedēs: ipmq; i nemore quēdā hoiez māducātē repe riens aquā bñdictā sup cū eiecit: ⁊ crucē quādā sibi oñdit. Qui ptin⁹ victus vt ouis stās a scā martha ppo cingulo alligat: ⁊ illico a pplo lāceis ⁊ lapidib⁹ pimit. Vocabat aūt draco ab icolis tarascur⁹. Vñ i hui⁹ memoriā loc⁹ ille adhuc vocat tarasconus: q ātea vocabat nerluc. i. niger loc⁹: eo q ibi erāt ne mora nigra ⁊ vmbrosa. Ibi igit btā Martha de li cētia magri sui Maximini ⁊ sororis sue deiceps re māsit ⁊ oīonib⁹ ⁊ ieuniis ideffnēter vacabat. De ide ꝓgregato ibidē magno sozor quētu: ⁊ ad hono rez. b. Marie sp virginis magna edificata basilica satis ibi aspera duxit vitā: carnē ⁊ oēm pigueding: ova: caseū: ⁊ vinū vitās semel tīn i die edebat. Cē ties i die totiēs i nocte gēua flectebat. ¶ Quadā vi ce dū apud auinionē iter vbē ⁊ fluuiū rhodani p dicaret: iuuenis qdā vltra fluuiū ꝓsistēs ei⁹ verba audire desiderās cū nauigio careret: nudat⁹ nata re cepit: sz subita vi fluminis rapit: ⁊ ptin⁹ suffoca tur: cui⁹ corp⁹ vix scōa die inuētū aī pedes scē mar the resuscitādū pūat. Illa vo i modū crucis solo p strata talr oravit. Adonay dñe iesu xpe q frēz meū Lazar dilectū tuū olim resuscitasti: respice mi hos pes care ad fidē circūstātiū ⁊ resuscita puez istum. Et apphēsa manu ei⁹ mox iuuenis surrexit ⁊ sacz baptisma suscepit. ¶ Refert Eusebi⁹ i h°. 5° histo rie eccliastice. q mlier emoroissa postq; sanata fu it i curia siue viridario suo statuā fecit ad imaginē xpi cū veste ⁊ fimbria sicut ipz viderat: ⁊ eā plūmū renerebat. Verbe vo sub illa statua crescētes: q aī nulli⁹ erāt vtntis cū fimbriā attigerent tāte vtutis erāt: vt multi ifirmi ide sanarētur. Illā aūt emor roissā quā dñs sanauit dicit Ambro. fuisse Mathā Refert aūt Hiero. ⁊ hr i historia triptita: q; Julia nus apostata imaginē quā emoroissa fecerat ide su stulit: ⁊ suā ibidē collocauit: q ictu fulminis ꝓfracta fuit. ¶ Obitū ăt suū sibi dñs aī p annū reuelauit. In quo toto āno febrib⁹ elaborās aī octauū die sui exit⁹ āgelicos choros soroz sue i celū aiaz ōferētes audiuit. Que mox fratz ⁊ sorox quentu ꝓgregato ait. Mei comites ⁊ dulcissimi alūni mihi qso ꝓgra tulamini: qñ āgelicos choros soroz mee aiaz ad se des politicas ferētes ouāter cerno. Opulcherrima ⁊ mihi dilecta soror vinas cū magro tuo ⁊ hospite meo i sede btā. Statiq; b. Martha exitū suū vici nū pētiēs suos admonuit vt luīarib⁹ accēsis circa se vsq; ad obitū vigilarēt. Nocte vo media aī trā sit⁹ sui die custodib⁹ sōno grauatz vent⁹ vehemēs irruit. ⁊ luiaria cūcta extīxit. Illa vo malignor spi ritnū turbā cernēs orare cepit. Adi pf hely. mi ho spes care ꝓgregati st ad deuorādū me seductores mei: scripta tenētes mala q̄ gessi. hely ne lōgeris a me: sz i adiutoriū meū itēde. Et ecce sozorē ad se ve niētē vidit: q manu facē tenēs cereos ⁊ lāpades ide accēdit. Dūq; altera alterā ppo noie vocaret: ecce xps aducit. d. Veni dilecta mea hospita: ⁊ vbi ego sū illic mecū eris. Tu me suscepisti in hospitio tuo ego te ꝓcipiā i celo meo: ⁊ iuocātes te exaudiā amo re tuo: appropiquāte vo hora sui trāsit⁹: foras ōfer ri se fecē vt celū possz vidē. Jussitq; se i ēra sup cine rē poni: ⁊ signū crucis corā se teneri ⁊ i hec vba ora vit. hospes mi care: hāc paupcula tuā custodi: ⁊ sic mecū dignat⁹ es hospitari: sic me suscipe i hospitio tuo celesti. Jussitq; vt passio fm lucā corā se legēr. Et cum dicer pr i man⁹ tuas ꝓmēdo spīm meū: illa emisit spīm. Sequēti vo die. s. dñica dū circa corp⁹ ei⁹ laudes fideles exoluerent: circa horā ctiā apud petragoricas btō frōtoni missā celebrāti ⁊ p⁹ eplaz i cathedra dormitāti dñs appuit. d. ei. Dilecte mi frōto si vis adiplē qō oli hospite nre pollicitus es: surge velocit ⁊ seqre me. Quo iussa ꝓplēte: subito ābo tarasconū venert: ⁊ circa cōp⁹ ei⁹ psallētes to tū offiū ābo ceterz rūdētib⁹ pegerūt ⁊ corp⁹ ei⁹ i se pulchro suis māib⁹ collocauerūt. Uez dū apud pe tragoricas finitz cātib⁹ diacon⁹ euāgeliū lectur⁹ bñ dictōez petēs epm excitaret: ille vix excitat⁹ ridit. Frēs mei cur me excitastiz? Dñs iesus xps ad cōp⁹ marthe hospite sue me duxit ⁊ ipsā ēdidim⁹ sepul ture dirigite igit illuc nuncios velocit q nob ānulū nrz aureū ⁊ cirothecas griseaz ōferāt: q dū ad cōp⁹ sepeliēdū me aptarē sacriste ꝓmēdani: ⁊ ea ex obli uione dimisi: q me tā cito excitastis. Missi nūcij ⁊ hoc vt eps direrat inuenictes ānulū solāq; cyrothe cā attulerūt: aliā vero i hui⁹ rei testimoniū sacrista retinuit. Addidit quoq; btūs frōto dicēs. Cū post sepultrā ab eccl'ia exiremus frater qdā illius loci litteris pitus nos isecut⁹ dñz iterrogauit quo noie vocarer. Qui ille nihil respōdens ostēdit ei codicē quem in manu tenebat apertum: in quo nihil ali ud erat scriptum nisi versiculus iste. In memoria eterna erit iusta hospita mea: ab auditiōe mala nō

timebit i die nouissimo. Cū vero codicē reuoluere
ret: cūctis folijs hoc reppit scriptū. Cū aūt ad eius
sepulchrū crebra miracula fierēt: clodoneꝰ rex frā
coꝝ xpianꝰ effūs a scō remigio baptizatꝰ cū grauē
renū patereť doloꝝ: ad eiꝰ tumulū veniēs sanitatē
integrā reportauit. Quaꝝpter illū locū ditauit: ⁊
triū miliariū spacio i giro ex vtraq; parte rhodani
trā villas ⁊ castra dedit: locūq; illū liberū feč. Mar
cella vō eiꝰ famula vitā ipi⁹ 2scripsit: q̄ postmodū
i sclauoniā pgens ⁊ ibi euāgeliū xpi pdicās post de
cimū annū a dormitōe marthe in pace quieuit.

¶ De sanctis Abdon ⁊ Sennen.

SAbdon ⁊ sennen sub decio ipatoꝝe martyriū passi sunt. Cū. n.
deciꝰ ipator babyloniā cū alijs ꝓuincijs
supasset quosdā xpianos ibi inuenit. quos secum ad
vrbē coꝝdubā deducēs diuersis ibi supplicijs 2su
mauit ⁊ eos duo subreguli rapiētes. s. abdō ⁊ sēnē
sepelierūt. Vñ accusati ⁊ decio ꝓtati romā post cū
victi cathenis ducūtur: ⁊ i 2spectu decij ⁊ senatus
introducti aut sacrificare ⁊ reꝝ suaꝝ accipe libertatē
aut moꝛsibꝰ bestiaꝝ denoꝛari iubētur: Cōtēnentes
itaq; ⁊ expuētes i simulacrū ad theatrū ptrahunť ⁊
ad eos duo leones ⁊ vrsi q̄tuoꝛ dimittunť. Qui cū
scōs nō tāgerēt: sz etiā custodirēt iniectis i eos gla
dijs occidunť: ⁊ ligatis pedibꝰ tracti sūt ⁊ iactati añ
simulacrū solis. Qui cū ibi triduo iacuissēt: grinus
subdiaconus eos collegit: ⁊ in domo sua sepelinit.
Passi sūt aūt circa ānū dñi ducētesimū qnq̄gesimū
tertiū.

¶ De nomine.

GErmanꝰ dr a germine ⁊ ana gō ē sursū:
q̄si supnū germē. Tria. n. requiūtur i sege
te germināte. s. caloꝝ nālis: humoꝝ nutri
mētalis: ⁊ rō seminalis. Btūs igr germanꝰ dr q̄si se
men germinās: qꝝ i ipo fuit caloꝝ p feruoꝝē dilectio
nis: humoꝝ p pīguedinē deuotōis: ⁊ rō seminalis p
vtutē ꝓdicatōis: p quā multos i fide ⁊ moꝛibꝰ gīabat. Cui⁹ vitā 2stātin⁹ pbr ad scm cēsuriū epz al
tisiodoꝝēsē scripsit.

¶ De scō Germano.

GErmanus nobilissimꝰ gīe i vr
be altisiodoꝝēsi natꝰ ⁊ liberalibꝰ studijs plūmū erudit⁹ tādē ro
mā ad discēdā iuris sciam ē ꝓuectꝰ. Vbi
tātū dignitatē accepit: vt cū senatꝰ ad gallias trās
mitteret: vt apicē ducatꝰ totiꝰ burgūdie obtineret
Cū ergo altisiodoꝝēsē ciuitatē ceteꝛs diligētius gu
bernaret: arboꝝē quādā pinū in media ciuitate bē
bat: ad cuⁱ ramos ꝓ admiratōe venatōis feraꝝ ca
pita suspēdebat. Sz cū scūs amatoꝛ eiusdē ciuitatis
epūs de tali eū vanitate sepe redargueret monens
vt etiā illā arboꝝē icidi mādaret: ne aliq̄ mala occa
sio ex hoc xpianis eueniret: ille nullatenꝰ acqeuit.
Quadā aūt vice absente germano arboꝝē incidit ⁊
icēdio totā dedit. Qō germanꝰ audiēs xpiane reli
gionis oblitus vallatꝰ militibꝰ suis illuc aduenit: ⁊
moꝛtē epō itētauit. Epūs aūt diuina reuelatōe ger
manū sibi successuꝝ agnoscēs furēti cessit ⁊ augustū
dunum prexit. Postmodū altisiodoꝝ reuersus ger
manū in eccl'ia cante cōclusit: ⁊ ibidē euz tōsurans
ipū sibi successoꝝē ē ꝓdixit. Qō ⁊ factū ē. Illā pau
lo post epūs felr obijt: ⁊ germanū plebs oēs i antisti
tē postulauit: q suba paupibꝰ erogata: ⁊ vxoꝛe i soꝛoꝝē cōmutata coꝛpꝰ suū p. 30. annos sic afflixit: vt
nūq̄ panē frumēti: nō vinū: nō legumē: nunq̄ vel
salē ꝓ sapoꝛe comederit. Bis tm̄ i anno. s. i pasca
⁊ natali vinū sumebat: sz tū ipsū vini saporē aqs ni
mijs extīguebat. In refectōe pmo cinerē plibabat
Deīde panē ordeaceū sumebat. Sēp aūt ieiunās.
nunq̄ nisi in vespe comedebat. In estate vel hye
me nullā vestē hūit ꝓter ciliciū ⁊ tunicaz ⁊ cucullā.
Que vestis nisi forte alicui donareť tādiu ferebať:
donec attritiōe nimia solueret. Lect⁹ suus cinere
cilicio ⁊ sacculo ornabať: nullus puluinar caput ab
humeris eiꝰ lenabat: sz semp gemēs ⁊ scoꝝ reliqas
collo gerēs nunq̄ vestimētū: raro calciamēta ⁊ ra
ro cingulū detrahebat. Sup hoīez siqdē fuit oē qō
gessit: talis. n. ciꝰ extitit vita: vt si miraculis caruis
set icredibilis videreť. Tāta fuerūt miracula vt ni
si merita ꝓcessissēt: fātastica putarent.

¶ Hospita
tus i quodā loco cū post cenā iteꝝ pararet: admira
tus iterrogat: cui denouo ꝓpararēt. Qui cum dice
rēt q̄ bonis illis mulieribꝰ q̄ de nocte icedūt ꝓpara
rēt. Illa nocte scūs germanꝰ statuit vigilare. Et ec
ce vidit multitudinē demonū ad mēsā i forma ho
minū ⁊ mulieꝝ veniētē. Qui eis ꝓcipiēs ne abirēt:
cūctos de familia excitauit ingrēs si personas illas
agnoscerēt. Qui cū oēs vicinos suos ⁊ vicinas esse
dicerēt misit ad domos singuloꝝ demonibꝰ ꝓcipi
ens ne abirēt. Et ecce oēs i suis lectulis sunt iuēti.
Adiurati igit se eē demones dixerūt: q sic hoibꝰ il
ludebāt. Eo tpe btūs lupꝰ epūs trecasinēū. florebat
cui⁹ vrbē cū attila obsideret: sup portā btūs lupus
acclamās qs esset q eos sic impeteret ingsuit. Cui
ille. Ego sum atila flagellū dei. Quo 2tra humilis
ꝓsul ait dicēs ⁊ gemēs. Et ego lupꝰ. Heu vastatoꝛ
gregis dei ⁊ idigēs flagello dei. moxq; portas rese
rari iussit. Illi aūt diuinit⁹ excecati p portā ad poꝛ
tā trāsierūt: neminē videtes aut ledētes. Btūs igit
germanꝰ assūpto pdicto epo Lupo i britānias vbi
heretici pullulauerāt ꝓfūs ē. Sz dū i mari esset ⁊
tēpestas maxima oriret ad oīonē scī germani ptiꝰ
tranqllitas magna efficit. Honorifice igit a ppls
suscipiunť: quoꝝ aduentum demones iā pditerāt:
quos scūs germanꝰ de obsessis expulerat. Rex cū
hēticos quiessent ad ꝓpa redierūt. Cū quodā lo
co ifirmꝰ decūberet: 2tigit vt totꝰ ille vicus repēti
no icēdio 2flagraret. Qui cū rogaret vt ide asporꝛ
tatus ignē euaderet ille icēdio se opponit: ⁊ vltra
citraq; oīa 2sumāte flāma hospitiū eiꝰ non tetigit.

¶ Dū ad britannias iterato rediret: vt hereticos
2futaret: qdā ex discipulis eius gradu cōcito eiꝰ ve
stigia seḡbať: q tū apud comādoꝝ ifirmatus occu
buit. Rediēs inde btūs germanus sepulchrū eius
aperiri fecit ipmq; vocās ex nomine qd ageret: an
adhuc secū militare cupet reqsiuit. Mox ille resi
dens cūcta sibi cōstare suauia: ac se nolle huc vlte
rius reuocari rndit. Tūc scō ānuēte vt requiesceret
ille depōsito capite rursū i dño obdormiuit.

¶ Dū
i britānia ꝓdicaret ⁊ sibi ⁊ socijs rex britānie hospi
tiū denegasset: subulcus regis regressus a pascuis

receptā p̄bēdā i palatio ad tugurīū ꝓpriū referēs vidit btm̄ germanū cū socijs fame ⁊ frigore laborā tē: quos i domo sua benigne recepit ⁊ vnicū vitulū quē hēbat hospitib⁹ occidi p̄cepit. ¶Post cenam scūs german⁹ oia ossa vituli sup pellē ꝓponi fecit: ⁊ ad ei⁹ oiōē vitulus sine mora surrexit. Seq̄nti die german⁹ regi festin⁹ occurrit. ⁊ cur ei hospitiū denegauerit potēter ingrit. Tunc rex vehemēter attonit⁹ sibi rīdere nō potuit. ⁊ ille. Egredere inq̄t ⁊ regnū melioꝝ dimitte. Germanꝰ igit̄ dei mādato subulcū cū vroze venire fecit: ⁊ vniuersis stupētib⁹ regē ꝓstituit. Et exide reges de subulci gñe ꝓdeūtes dñant gētī britonū. ¶ Cū saxones ꝛtra britones dimicarēt: ⁊ se paucos viderēt: scōs inde trāseūtes vocauerūt ad se: ⁊ ab eis p̄dicati certatiz oēs ad baptismi grām ꝙolabāt. Die igit̄ pasce ex feruēti fidei amore p̄iectis armis ꝓponūt fortiter p̄liari. Qō alij audientes audacter ē̄ iermes ꝓperāt: ſz germanꝰ latens cū suis oēs admonuit: vt cū ipse alīa clamaret: oēs sibi vno clamore rīdeant. Qō cū scīm eēt tātꝰ hostes sup se iā irruētes troꝛ īuasit: vt p̄iectis armis nō solū montes: ſz celū sup se ruere putarēt: cūctiq; diffugerēt. ¶ Quadā vice dū p augustudunū trāsīēs ad tumulū sci cassiani epi deuenisset: quō se hꝫet īquisiuit. Ille statim e tumulo cunctis audientib⁹ sic respondit. Dulci gete pfruoꝛ: ⁊ aduētū redēptoꝛ expecto: ⁊ ille. Quiesce p lōgū ī xp̄o tps: ⁊ p nobis attētius itercede: vt obtinē sacre resurrectōis gaudia mereamur. ¶ Dū apud rauēnā dueniſſet: a regina placida ⁊ filio suo valētiniano honorifice suscept⁹ ē. Hora vo cene regina misit ei vas argēti āplissimū delicatioꝛib⁹ cibis plenū. Qō ille sic suscepit: vt famulis cibos traderet: ⁊ sibi p paupib⁹ ipz vas argēteū retineret. Loco vero muneris misit regine scutellā ligneam panē ordeaceū ꝙtinētem. Qō illa libēter recepit: ⁊ vas illud postmodū argēto texit. ¶ Quadā aūt vice dū p̄dcā regina eū ad ꝙniniū inuitasset: ille benigne ānuēs ab hospitio suo vsq; ad palatiū eo q ie iunijs ⁊ laboꝛib⁹ eēt ꝙfect⁹: asino deferēte portat⁹ ē. Sz dū comederet: asin⁹ sci germani mortu⁹ est. Qō regina audiēs equum mire māsuetudinis epo p̄tari fecit: quē ītuēs ait. Ade⁹ mihi asin⁹ p̄tet: q: q me huc attulit reportabit: pgēsq; ad cadauer. surge īquit muscio reuertamur hospitio. Statiq; subsiliens seipsū cōcussit: ⁊ q̄si nihil mali passus eēt germanū ad hospitiū deportauit. Sz añq; de rauēna exiret p̄dixit q nequaq; i hoc seculo diuti⁹ moraret. ¶Post modicū febꝛe corripit. ⁊ die septimo in dño moꝛit ⁊ cōp⁹ ei⁹ ad gallias: sicut a regina petierat trāsportat. Obijt circa ānū dñi. 420. Hex cum scūs german⁹ btō Eusebio vercellēsi epo ꝓmisisset q i sui reuersione eccl̄ia quā fūdauerat sibi dedicaret: cū itellexisset scūs Eusebi⁹ btm̄ germanū exisse de corpoꝛe eccl̄iaz suā dedicatur⁹: cereos accēdi iussit. Sz q̄sto plus accēdebātur: tāto plus extinguebātur. Qō vidēs Eusebius itellexit dedicationē aut alio tpe fieri oportere: aut alteri epo reſuari. Cū igit̄ btī germani coꝛp⁹ vercellas delatū fuisset: moꝛ ī p̄dictā eccl̄iaz īducit: ⁊ statī cerei oēs diuinitus inflāmant. Tūc scūs Eusebi⁹ ꝓmissionis btī germani meminit ⁊ qō viuēs se facturū ꝓmiserat moꝛtuuz fecisse cognouit. Hoc ita oz accipi vt non itelligat de magno Eusebi⁹ vercellēsi: q tpe ipsius scīm sit hoc. Nā ipse sub valēte ipatoꝛe moꝛtu⁹ fuit ⁊ a moꝛte ipi⁹ vsq; ad moꝛtē sci germani vltra annos. 50. efluxerāt. Fuit ergo ali⁹ eusebi⁹ sub quo istud quod enarratur euenit. ¶ De noie.

EUsebius dī ab eu qō ē bonum: ⁊ sebe qō dī eloquētia vel statio. vel Eusebius sonat bon⁹ cultus. Ipse nāq; hūit bonitatē ī scificatōe sui: eloquētiā i defēsione fidei statoez ī ꝙstātia mātyrij: bonū cl̄ū i reuerēcia dei.

¶ De sancto Eusebio.

EUsebius semp virgo exūs dum adhuc cathecumin⁹ eēt ab eusebio papa baptisma suscepit. ⁊ nomē cepit. In quo baptismo man⁹ āgelice vise fūt: q ipz de scō fōte leuauerūt. Matrona q̄dā eius pulchꝛitudine capta cū ipsius cubiculū vellet adire: custodiētib⁹ āgelis p̄uenire nō potuit. Unde fcō mane ad ei⁹ pedes p̄cidit: ⁊ ab eo veniā petijt. Ordinat⁹ p̄s b̄: tāta scitate emicuit: vt ī missaꝝ solēnijs iter man⁹ ei⁹ ministeriū angelicū appareret. ¶Post hoc cū arriana pestis totaz italiam inficeret: ipatoꝛe ꝓstātio eidē hei esi fauēte: iulian⁹ papa Eusebiū ī vcellēsē epm ꝙsecrauit: q tūc obtinebat inter alias vrbes italie p̄ncipatū. Qō heretici audiētes oēs foꝛes eccl̄ie claudi fecerunt. At eusebi⁹ vrbem īgressus añ ostiū maioris eccl̄ie q ē beate marie genua flexit: ⁊ oia ostia finita moꝛ oīone aperuit. Au xētiū mediolanēsē epz heretica prauitate corruptū de epatu eiecit: ⁊ p eo viꝛ catholicū dionysiū ordinauit. Sicq; Eusebius totam eccl̄iaz occidentis ⁊ Athanasius totā eccl̄iam oriētis ab arrianoꝛ peste purgabāt. Arrius nāq; p̄s byter alexādrinus fuit q xp̄z purā creaturā eē dicebat: asserēs q erat qñ nō erat: ⁊ q ꝓpter nos scūs ē̄t nos p cū tanq; p istrumētū deus crearet. Et iō magn⁹ ꝙstātin⁹ celebrari fecit nicenū ꝙciliū: vbi ei⁹ erroꝛ ꝙdēnat⁹ est. Ipse aūt postmodū miserabili moꝛte iterijt: q oia viscera ⁊ itestina p secessū emisit. Cōstātius aūt ꝙstātini filius ipa hereſi corruptus fuit. Quocirca ꝙstātius ipatoꝛ ꝛtra eusebiū plurimū indignatus multoꝛ epoꝛ ꝙciliū ꝙuocauit: ⁊ dionysiū accersiuit: multaq; ep̄las ad eusebiū destinauit. Qui scīs malitiā i multitudine ꝓualere venire cōtempsit. Uñ ipatoꝛ statuit cōtra eius excusationē in mediolanēsi vrbe q̄ ppe erat ꝙciliū celebꝛare. Ubi cū eusebiū deeē videret iussit arrianos fidē suā describere: ⁊ dionysiū epm mediolanēsem. ac. 26. epos eusdē fidei fecit subscribere. Qō audiēs eusebius ex vrbe sua p̄fecturus mediolanū exijt: ⁊ se multa passuꝝ p̄dixit. Cū igit̄ ad quēdā fluniū veniſſet vt mediolanū pgeret: nauis ꝓcul ex alia parte fluminis existens eo iubēte ad eū venit: ⁊ ipsū cū socijs sine gubernatoꝛe alio trāsportauit. Tūc ei p̄dictus dionysius obuiauit: ⁊ ad pedes eius p̄cidens veniā postulauit. Cū igit̄ eusebius ab impatoꝛe nec nūmis nec blāditi⁹ flecti posset. coꝛā oīb⁹ dixit. Uos dicitis filiuz

mlnoꝛē eē pꝛe. Cur g⁹ mihi filiū meū ⁊ discipulum ꝓtulistis? ℔ō ē.n. discipulus sup magꝝm: nec ꝯmus sup dñm suū: nec filiꝰ sup pꝛez. Qua illi rōne cōmoti ītati chirographū quē scripserāt: ⁊ cui dionysius subscripserat ei obtulerūt. At ille. ℔eq̄z post filiū scribā cui aucte pꝛelū. Sz istū icēdite ⁊ alicuuz cui subscribā si vultus ꝛscribite. Sicq; nutu dei succensus ē chirographꝰ: cui Dionysiꝰ ⁊ alij .26. epi subscripserāt. ℜursūq; arriani aliū chirographū ꝛscripserunt: ⁊ eusebio ⁊ alijs epis vt subscriberēt tradiderūt. Sz cū ab eusebio aiati nullatenꝰ ꝛsētirent ceperūt plurimū gratulari: q; chirographum cui coacti subscripserāt penitꝰ ꝛbustū videbāt. Tunc iratꝰ ꝛstātiꝰ eusebiū volūtati arrianoꝝ tradidit. Qui ꝓtinꝰ ipsū de medio alioꝝ epoꝝ rapiētes: ⁊ duꝝ flagellātes eū p gradꝰ palatij a sūmo vsq; ad imū: ⁊ rursus ab imo vsq; ad sūmū traxerunt. Cū ergo capitē ꝗssato multū sāguinē fudisset: ⁊ adhuc ū assētiret: vinctꝰ post tergū manibꝰ p collū cuz funeipsū trahebāt. Ipse āt gras agēs dicebat se p ꝛfessione fidei catholice mori eē ꝓpatū. Tūc cōstātius liberiū papā dionysiū paulinū ⁊ alios epos q ei⁹ exēplo fuerāt aiati i exiliū mitti fecit. Eusebiū vo apō scitopoli i vrbe palestine arriani duxerūt: ⁊ ipsū in quodā loco sic artissimo recluserūt: vt eēt illo lōgitudine breuioꝝ: latitudine angustioꝝ. ita vt curuatꝰ nec pedes extēdere: nec se i lāt⁹ altez vtere posset: capiteq; depresso hūeros tūi ⁊ cubitos mouere valebat. Qex cōstātio defūcto iulianꝰ eidē succedens ⁊ oibꝰ placere volēs iubet exulatos epos reuocari: ⁊ deoꝝ tēpla apiri: ⁊ pace frui sub lege qua ꝗsq; velet. Et sic eusebiꝰ ide exiliēs ad athanasiū venit: ⁊ quāta passus fuerat eidē exposuit. Defuncto āt iuliano ⁊ ioviniano regnāte: sopitis arrianis eusebiꝰ vercellas rediit: ⁊ cū ppl⁹ cū magna exultatōe suscepit. Sz itez valēte regnāte arriani repullulāt: ⁊ eusebij domū vallātes ⁊ extra domū supinū ipm trahētes lapidibꝰ cū obruerūt. Et sic ad dñm felicit er migrās in eccl̄ia quā ipse cōstruxerat sepultꝰ ē. Fert quoq; hāc graz sue ciuitati eusebiꝰ a deo suis ꝓcibꝰ ipetrasse vt nullus arrianꝰ ibidē viuē possit. Uirit aūt ꝑm chronicā ad minꝰ. 88. annis. Floꝛuit circa annum domini. 350.

¶ De. 7. frib⁹ machabeis.

Machabei fuerūt septē fratres. cū mre reuerēda ⁊ eleazaro sacerdote q; p obseruatōe legis cū carnē porcinā nollēt comedere iaudita supplicioꝝ ꝛma ꝓtulerūt: ꝑm q; i. 2⁹ li⁹ machabeoꝝ. 7. c. pleni⁹ cōtinet. Et notādū q; eccl̄ia oriētalis facit festa de scis vtriusq; testi. Occidentalis aūt non facit festa de sanctis veteris testi: eo q; ad iferos descenderunt: ꝓterq; de inocentibꝰ: ex eo q; in ipsis singulis occisus est xps: ⁊ de machabeis. Sūt aūt q̄tuoꝝ rōnes ꝛre eccl̄ia de istis machabeis: li ad iferos descēderit: ⁊ solēnizat. ℘ima ē ꝓpter ꝓgatiuaz martirij. Qz eni iaudita supplicia iter sanctos veteris testi passi sunt: iō ꝓuilegiati sī vt eoꝝ passio merito celebret. ℍec rō pōit i hist̄oria scholastica. Scda ē pp repꝛesētatione mysterij. Septēnarꝰ eni est numerus vniuersitatis. Significanter ergo i istis oēs pꝛes veterz testamēti celebritate digni. ℜā licet de ipis nō solēnizet eccl̄ia: tum qz ad limbū descēderūt: tū quia multitudo nouoꝝz subintranit: in his tamen septē impēdit oibus reuerentiā: qz per septē: vt dictum est vniuersitas designatur. Tertia est ꝓpter exēplū patiendi. ℘ꝛoponūtur enim in exēplū fidelibus vt scōm hoꝝ ꝛstātiā ad zelū fidei animēt⁹ ⁊ ad patiendū ꝓ lege euāgelij sicut illi ꝓ lege moysi fortius accingātur. Quarta est ꝓpter cāz supplicij. ℜā ꝓ defensione legis sue talia supplicia passi sūt sicut ⁊ xp̄iani ꝓ defensione legis euāgelice patiūtur. ℳas tres vltimas rōnes assignat magister Johannes beleth i sūma de officio. capitulo. 5⁹.

¶ De sancto petro ad vincula.

Festū sci petri apl̄i qđ ad vincula dr̄ ꝙdruplici de cā ist̄itutū fuisse putaꝛ. s. i memoꝛiā libatōis petri. i memoꝛiā liberatōis alexādri: ꝓ destructōe ritu gētiliū: ⁊ ꝓ ipetrādo absolutōe spūaliū viculoꝝ. ℘ima ergo causa ē in memoꝛiā liberatōis petri. ℜaz sicut dicit in hist̄oꝛia scolastica. ℍerodes agrippa romā adiit: ⁊ ibi Caio nepoti tyberij cesaris familiarissimus extitit. Quadā aūt die cū esset herodes in curru cū Caio: leuatis i celū manibus ait. Utinā viderē mortē senis. ⁊ te dñm totius oꝛbis. ℍoc audiga herodis audiuit: ⁊ Tyberio ꝛtinuo ītimauit. Quapꝛopter ꝛdignatus tyberius cesar ℍerodē reclusit in carcerē: vbi dū quadā die iuxta aꝛboꝛē innixus eēt: cuius frōdibus insidebat bubo: vnus de captiuis ꝓtus in augurijs dixit ei. ℜoli timere: qz cito liberaberis: ⁊ itantū sublimaberis: q; amicos tuos i tui iuidiam ꝛcitabis: ⁊ i hac ꝓsperitate morieris. Quācito aūt huius generis animal super te videris vltra qntū diē viuere non valebis. ℘ost aliqō tps. Tyberius moꝛiꝰ: ⁊ Caius in ꝓiū sublimaꝰ. qui qđē herodē de vinculis liberauit ⁊ magnifice sublimatū regē in iudeā misit. Cūq; veniss̄et misit manus vt affligeret quosdā de eccl̄ia. Occiso aūt Jacobo fratre Joānis gladio ab eodē ante dies azimoꝝ videꝝ q; hoc grātū eēt iudeis in diebus azimoꝝ ℘etrū apprehendit ⁊ in carcerē misit volens post pascha ꝓducere eū populo. Angelus aūt noctu eidē assistens mirabiliter eū a vinculoꝝ nexibus liberauit: ⁊ ad ministeriū predicationis libeꝛ ire iussit. Facinus aūt regis dilatione non patitur vltionis. Sequēti vero die custodes ad se venire fecit: vt ꝓ fuga ℘etri diris eos penis afficeret. ℳoc tamen impeditus est facere: ne solutio ℘etri alicui noceret: nā cōcitus in cesaꝛeā descēdit: et ibi percussus ab angelo expiauit. Etenim sicut refert Josephus in. 19. antiquitatū libꝛo. Cū cesaream aduenisset: et ad eum totius ꝓuincie viri vnanimiter ꝛuenissent ille fulgenti veste et auro argentoq; mirabiliter conterta indutus incipiēte die ꝓcedit ad theatrum. Ubi cum primo solis radios vestis argentea suscepisset repercusso splēdoꝛe duplicatam spectantibus lucem fulgoꝛ metalli vibrantis effudit: vt intuentibus perstringeret aciez terroꝝ aspectus: ⁊ per hoc plus aliqđ de eo q̄

humane nature ē artifex arrogantia mētiret illico adulātis vnlgi cōcrepāt voces dicētis. Hucusq; vt hominē te tenuim⁹ fz ex nūc iā supra humanā naturā te eē fatemur. Et dū adulatorijs demulcet honorib⁹: t oblatos sibi diuinos honores non fspueret: respiciēs vidit ifidiētē sup funiculū capiti suo āgelū. i. bubonē mortz ei⁹ prime nūciū. Respiciensq; ad poplz dixit: Hen ego de⁹ vester morior Sciebat. n. iurta pdictionē anguris se ifra qnq; dies morituꝝ t cōtinuo pculsus p qnq; dies vmi b⁹ eius viscera corrodētib⁹ expirauit. Hec Josephus. In memoriā igit tā mire liberatiōis pncipis apl'oꝝ a viculis: t tā dire vidicte i tyrānū ptinus subsecute: eccl'ia festū sci petri ad vincula solēnizat Vñ t epla i missa canit i qua hec liberatio facta fuisse phibet. Et fz hoc videt qp hoc festū deberet vocari petri a viculis. C Scda cā ist itutiōis extitit: qm alexāder papa q sext⁹ post btm petrū rexit ecclesiā t hermes pfect⁹ vrbis rome: q p alexādruz ad fidē cōuersus fuerat a Quirino tribuno i diuersis locis i custodia tenebant. Dixitq; tribunus ad hermē pfectū. Miror te virū prudentē honorē dimittere pfecture t vitā aliā soniare. Cui hermes dixit. Et ego āte hos ānos hec oia vridebā: t hāc vitā solā eē putabā. Respōdit qrin⁹. Fac ergo p bare me qp aliā vitā noueris eē: t ptinuo fidei tue discipulū me habebis. Cui hermes dixit. Sctūs alexāder quē tenes i viculis ipe hoc meli⁹ te docebit. Tūc qrin⁹ maledicēs Alexādro ait. Ego tibi diri vt me pbare faceres hoc: t nūc me mittis ad Alexādrū quē p suis sceleribꝫ teneo vinculatū Verūtamē sup te t Alexādrū custodiā duplicabo t si ipsū tecū vel te cū ipso iuenire potero: vere fidē tuis t ei⁹ fmonib⁹ adhibebo. Fecit qd dixit t Alexādro hoc hermes ptin⁹ idicauit. Orante igit scō alexādro āgelus ad cū venit: t ipsū ad hermē i carcerē addurit. Et iueniēs eos qrin⁹ isimul plurimū admirat⁹ ē. Et cū hermes quirino narraret quō alexāder filiū suū mortuū suscitasset dixit alexandro qrin⁹. Habeo filiā gutturosā noie Balbinā. Promitto igit me tuā recipere fidē si filie mee impetraꝝ poteris salutē. Cui alexāder. Vade citi⁹ t ipsā ad carcerē meū adducito. Cui dixit qrinus Cū hic sis quō i carcer tuo te potero inenire? Ad quē Alexāder. Vade cito q; q me huc addurit: ille me illuc cito rducet. Pergēs igr Quirin⁹ filiā suā ad carcerē cito addurit: t ibidē alexādrū iueniēs ad pedes suos se pstrauit. Tūc filia ei⁹ cepit vicula sci alexādri denote osculari vt sanitatē recipet. Cui Alexāder dixit. Noli filia has meas osculari cathenas: fz bogas sci petri apli diligēt ingre: qs denote osculās recipies sanitatē: Quirin⁹ igr i carcere vbi petr⁹ detēt⁹ fuerat: diligēter bogas ingri fecit: easq; cū iuenisset filie sue osculādas dedit. Illa mox vt osculata ē vicula: sanitatꝫ ē itegre beneficiū assecuta. Tūc qrin⁹ veniā petēs Alexādrum de carcere extrarit: t ipse cū familia t aliis qplu ribus baptisma suscepit. Tūc scūs alexāder hoc festū i calēdis augusti celebrādū istituit: t i honorez apostoli petri eccl'iā fabricauit: vbi vicula reposuit t ad vincula noīauit. In hac solēnitate ad pdictam eccl'iaz magn⁹ fit cōcursus ppl'i: t ibidē popl's vincula osculat. C Tertia cā istitutiōis fz bedā hec ē Octauian⁹ ipator t Antoni⁹ sibi inuicē affinitate cōiuncti sic iter se mūdi toti⁹ iperiuz diuiserūt: vt octauian⁹ i occidētē italiā galliā t hispaniā. Antoni⁹ vo i oriēte asiā pōtū t affricā possiderēt. Anto. āt lascin⁹ t lubric⁹ cū sorore octauiani i vxorē hēret ipsā repudiauit: t cleopatrā reginā egypti i vxorē accepit. Ob hoc idignat⁹ octa. manu armata i asiā p ātoniū pcedit: t ipz i oib⁹ supauit. Tūc ātonius t cleopatra victi fugerūt ac semetipos p dolore nimio occiderūt. Egypti igit regnū octavian⁹ distruxit: t romanā puicia fecit. Inde i alexādriā prexit t oib⁹ eā diuitijs spoliās romā ipas trāsuexit. Ubi rēpublicā auxit itantū q; p vno denario dare qd pri⁹ p quattuor vēdebat: Et qr ciuilia bella valde vrbē vastauerāt: ita cā renouauit vt direxit. Inueni latericiā: relinquo marmoreā. Quia igit itantū rēpublicā auxerat: August⁹ primo oium vocat⁹ ē. Ubi t ab eo augusti dicti sūt q sibi i iperio succesſerūt: sicut a Julio cesare auunclo ei⁹ cesares appellabant. Ubi t hūc mēsē Augustū q pus sextilis dicebat: qr a martio sext⁹ erat: popl's suo noie intitulauit. eū Augustū vocās. In memoriā itaq; t honorē victorie illi⁹ quā pma die augusti octauianus habuit oēs romani hāc die solēnizabāt vsq; ad tē pus Theodosij ipatoris: q cepit regnare āno dñi. 426. Eudosia igit filia pdicti Theodosij ipatoris vxor valētiniani hierosolymā ex voto prexit: vbi qdā iudeus p magno munere duas ei cathenas obtulit: qb⁹ sub herode petr⁹ apl's vinct⁹ fuit. Cū igit Romā rediisz: t cal'. augusti i honorē ipatoris gētilis romanos solēnizare videret: dolēs q; dan nato homini tā⁹ honor exhibereꝫ: cogitāsq; q; ñ eos de facili a tali cōsuetudie renocare posset: cogitādo tractauit vt obſuātia qdē sic staret: fz i honorē scī petri fieret: t illū die vniersus popl's ad vincula noīaret. Habita igit collatiōe cū btō pāpa Pelagio papa popl'z blādis exhortatiōibus iduxerūt vt oblationi traderet memoria pncipis pagannoruz: t celebris fieret memoria pncipis apl'oꝝ. Qō dum cūctis placuisz: illas cathenas quas ō hierlm attulerat ptulit t populo oñdit. papa vero ēt illā cathenaz ptulit qua sub Nerone idē apostolus vinctus fuit. Mac ergo illi sociata ita miraculose vna cathēa facta ē ac si semp vna t eadē extitisset. Ubi papa t regina ptinus statuerūt vt qō hominū idi secreta religio faciebat gētili dānato i meli⁹ mutata faceret apostolorū pncipi petro. Ipsa igit vincula papa cū regina i ecclesia scī petri ad vincula posuit: t ipsaz muneribus multis t priuilegijs magnis dotauit: ac predictam diem vbiq; celebrem fore instituit. Hec Beda. Idem dicit Sigibertus. Quā te autem virtutis hec cathena fuerit anno domini. 464. apparuit. Quendam enim comitem imperatoris Ottonis propiquū diabolus āte oculos oiuz taz crudelit arripuit: vt seipsū dētib⁹ lacerare. Tunc iussu imperatoris ad Joannem papam ducitur vt cathena sancti petri eius collo circum-

dareť. Sz cū quedā alia cathena furētis collo fuis set ipōsita: ⁊ nihil ex hac ꝓueniſſz salutis: nimiruz vbi nil latebat vtutis: tādē vera petri cathena ꝓ ducit: ⁊ furētis collo iponit. Tāte autē vtutis pō dus diabolus ferre nō potuit: sz mox corā oib⁹ ex clamās abscessit. Tunc Theodoric⁹ meteneñ. eps ipsā cathenā arripuit: ⁊ eā se nullaten⁹ dimissurū nisi man⁹ sibi ꝑcideret asserunt. Cū igit sup hoc in ter epm ⁊ papā alios⁊ clericos grauis oriret cōtē tio: ipator tādē ipz litigiū sedauit: ⁊ epo ex ipa cathena a papa ānulū ipetrauit. Narrat Milet⁹ in cronica: ⁊ idē habeť i hiſtoria tripartita q⁹ his die b⁹ apō exp̄ū draco ingēs apparuit: i cui⁹ ore do nat⁹ eps vtute ſignis expuēs: mox eū occidit. pri us tū āte ei⁹ facie digitis crucē ōsignās: ⁊ eidē oste dēs: quē vir octo iuga bouū ne ei⁹ putredie aer in ficeret: ad locū icēdij trahere potuerūt. Idē quoq⁹ ait ibidē ⁊ i eadē tripartita hētur q⁹ i creta diabo lus in ſpecie moyſi se posuit: q⁹ iudeos vndecūq⁹ cōgregās sup magnū mōtis ꝑcipitiū iuxta mar eos durit. Quos dū ad terrā ꝓmiſſiōis sicco pede se p eūte ducere pollicereť: innumeros enecauit. Unde credit q⁹ diabol⁹ idignat⁹: q⁹ occasiōe iude q⁹ egie cathenā dederat: plausus octauiani cessauit: ō his sꝛtalit vidicauit. Milti āt ex his q⁹ euaserūt ad ba ptiſmi gr̄az cōuolarūt. Cū. n. mōs ipe declinis in cūberet: ⁊ illi sese euoluerēt: pozes tā acutis rupi b⁹ lacerati: q̄s i mare ꝑcati mōtui sūt. Cūq⁹ relīq idē uellēt: ⁊ de poꝛib⁹ q⁹ eis acciderit ignozarēt q⁹ dā piscatozes ide trāseūtes malū q⁹ ꝛciderat nar rauerūt eisdē ⁊ sic illi cōuersi sūt. Hec i hiſto. tripti ta. ¶ Quarta cā istitutiōis hec assignari pōt. Dñs n. a vicl'is petꝛ miraculose absolnit: ⁊ eidē ligādi ⁊ absoluēdi potestatē dedit. Nos āt vicinis petōꝛ obligati tenemur ⁊ absolui idigem⁹. Jō igī ipm in solēnitate q̄ dī ad vicl'a honoꝛam⁹: vt sic ipe a vī culis absolui ꝓmerit: ⁊ sic̄ potestatē absoluēdi a dño accep̄t: sic ⁊ ipe a petōꝛ vicul' nos absoluat. Hāc vltimā istitutiōis cāz nōnullā extitisse qs de facili ꝑpēdat vel ꝑpēdere pōt si videat q⁹ absolu tionē a vicl'is i aplz factā epistola cōmemorat: ⁊ ab soluēdi potestatē sibi cōcessaz euangelista recitat: absolutionē ab ipo nob fiēdā oratio hodierna po stulat. Qō āt ꝑ claues q̄s accepit: iterdū ēt dānan dos absoluat: i quodā miraculo qō legit i libro mi raculoꝛ. b. vginis satis claret. Apud nāq⁹ coloniā vrbē i mōasterio scī petri erat qdā mōacus leuis lubric⁹ ⁊ lasciu⁹. Hic dū subita mōte fuiſſz ꝓuent⁹ demōes ipū accusabāt: ⁊ q̄libz peccatoꝛ genera q̄ ipz clamabāt: Unū dicebat. Ego sū cupiditas tua q̄ q̄ dei ꝑcepta tā freq̄nter cōcupiſti. Aliud clama bat. Ego sū vanagloria q̄ te apud hoies iactanter exaltasti. Aliō āt clamabat. Ego sū mēdaciū i quo mēdacio peccasti ⁊c. Similr ecōtra q̄dā bona opa que fecerat ipsuz excusabāt dicētia. Ego sū obēdi entia quā seniorib⁹ spiritualib⁹ exhibuiſti. Ego sū psalmoꝛ cāt⁹ quē freq̄nē deo cōciniſti. Sctūs aūt Petr⁹ cui⁹ erat mōac⁹ ꝓ ipso ōꝑcatur⁹ deū adijt. Cui rndit dñs. Mūgd nō ꝓpheta me ispirāte dixit Dñe qs habita. i ta. tuo: aut quis rc. i m. sant. tē. qui ingredit sine macla ⁊c. Quō hic pōt salu⁹ esse cū nec sine macla sit ingressus: nec sit iustitiā opat⁹? Rogāte igit ꝓ eo petro cū vgie matre dī: hāc dñs sentētiā ꝓtulit: vt ad coꝛp⁹ rediret: ⁊ ibi penitētiā ageret. Tūc cōfestī Petr⁹ claue quā manu tene bat diabolū terruit ⁊ i fugā cōuertit. Aliaz vo eius i manu cuiusdā q⁹ i ꝑdicto mōasterio mōach⁹ fue rat tradidit: ⁊ vt ad coꝛp⁹ ipsā reduceret ꝑcepit. Qui ab eo ꝓ mercede reductiōis poposcit: vt sin gulis dieb⁹ ꝓ eo psalmū. Miserere mei de⁹ dice ret: ⁊ sepulturā ei⁹ sepe scopis mūdaret. Ipeqz ō mo⁹te rediēs que sibi cōtigerāt oīb⁹ enarrauit.

¶ De scō Stephano papa ⁊ martyre.

Stephanus papa cū mīlos gēn tiliū vbo ⁊ exēplo cōuertiſſz ⁊ multa coꝛpoꝛa scoꝛ martyrū sepeliſſet: a Valeriano ⁊ galieno ānō dñi. 240. sū mo studio ꝙquirit: vt eū ⁊ clericos aut sacrificare cogereť: aut supplicijs diuersis puniret. Dederūt edictū: vt quicūq⁹ eos ꝑderet totā eoꝛ substātiam posideret. Quapp decē de ei⁹ clericis cōꝓhensi statī sūt sine audictia decollati. Seq̄nti vo die Ste phanus papa cōꝓhendit: ⁊ ad tēplū martis ad ducit: vt ibi aut idolū adoraret: aut sentētiā capita lē subiret. Sz cū tēplū ingressus fuiſſz: ⁊ dcū vt ipsū tēplū destrueret exoꝛaret: magna pars tēpli coꝛ uit: ⁊ oīs multitudo ꝓe nimio timoꝛe aufugit. Ipse vero ad cimiteriū sancte Lucie ꝑrit: q̄ audiēs valerian⁹ milites plures poribus ad eū misit: qui venientes eū missam celebrātē inuenerunt stantē intrepidū ac incepta deuote ꝑficiētē i sua sede eū decollauerūt. ¶ De inuētiōe cōꝑis sci stephani.

Inuentio coꝛporis sancti ꝓtho martyris Stephani: anno domini. 417. septimo honorij pri cipis anno fuiſſe narrat. Reperit autez eius inuentio: trāslatio: ⁊ cōiunctio. Inuētio ipius hoc oꝛdine facta fuit. Isdā cū quidā ꝑsbyter nomie Lucianus in territorio hierosolymitano: quē ge nadius iter viros illustres cōmemoraꝛ: scriberet ⁊ cū in sexta feria i strato suo gesceret: ⁊ pene vi gilaret: vir q̄dā senex statura ꝓcerus: vultu deco rus barba ꝓlixa: pallio cādido amict⁹: cui gemelle auree ⁊ cruces erāt contexte: calciatus caligis i su perficie deauratis eidem apparuit qui manu au reā virgam tenens tetigit eum ⁊ dixit ei. Sūma cū diligētia nostros patefacito tumulos: q⁹ idecēť despecto loco reconditi sumus. Vade igitur dic Joanni, hierosolymitano episcopo: vt nos in bo noꝛabili loco reponat: q⁹ cum siccitas ⁊ tribulatio mundum consumpserit nostroꝛum suffragijs de⁹ mundo ꝓpitiari decreuit. Cui lucianus ꝓsbyter dixit. Domine quis es? Ego sum iquit gama liel: qui paulum apostolum enutriui: ad pedes me os legem perdocui: qui autem mecum iacet san ctus stephanus est: qui a iudeis lapidatus ⁊ extra ciuitatem ꝓiectus est: vt a feris ⁊ auibus deuo raretur. Sz hec omnino ille ꝓhibuit: cui illesā fi dē idē martyr suauit. ego āt cum mīta reuerentia ipsum collegi ⁊ i meo tumulo nouo sepeliui. Ali⁹

aũt q mecũ iacet ẽ nicodem⁹ nepos meus: q nocte ad ie'ũ adijt: ⁊ a ꝑ Petro ⁊ Joãne sacꝝ baptisma suscepit. Quapp idignati i eũ ꝓncipes sacerdotũ euꝝ occidissẽt: nisi ob nostri reuerẽtiã destitissent. Uerꝝ tñ oẽm substãtiã ei⁹ diripuerũt: ⁊ a ꝓncipatu deposuerũt: multisq eũ afficiẽtes ỽberib⁹ semiuiuũ reliq̃runt. Hũc ego cũ i domũ meã duxissez dieb⁹ aliqbus supuixit: ⁊ defunctũ iuxta pedes sci stephani sepelire feci. Tert⁹ ỽo q mecũ ẽ ipse abibas filius me⁹ ẽ: q ãno etatꝭ fue. xo. mecũ baptisma suscepit: ⁊ virgo ꝑmanens cuꝝ paulo discipl̃o meo legẽ didi'. Hec ỽero ỽxor Ethea ⁊ Selenias fili⁹ me⁹ qui fidẽ xꝑi noluerũt accipe: nr̃a nequaq̃ sepultura digni fuerũt. sz eos alibi sepultos inẽies ⁊ coꝝ tumulos vacuos ⁊ ianes. Hoc dicto scũs Gamaliel disparuit. Lucian⁹ ỽo euigilãs dñz exorauit: vt si hec visio i veritate fieret eidẽ scdo ⁊ tertio appareret. i seq̃nti igr̃ feria sexta eidẽ sicut ꝑus apparuit: ⁊ cur ea q̃ sibi dixerat neglexerit q̃siuit. Nõ ingt domie neglexi: sz rogaui dñz: vt si hec visio ex deo eẽt mihi tertio appareret. Dixitq; ei gamaliel. Qñ i mẽte tua cogitasti si nos inuenires quõ singulorꝝ reliqas discernere posses: ex his q̃ tibi dicã sub similitudine loculos ⁊ reliquias docebo. Oñditq; ei tres calatos aureos: ⁊ q̃rtũ argenteũ quoꝝ vn⁹ erat plenus rosis rubẽtib⁹: alij duo rosis albis. q̃rtũ etiam oñdit calatũ plenũ croco. Dixitq; gamaliel. Hi calati sũt nr̃i loculi: ⁊ he rose nr̃e sunt relige. Calat⁹ plenus rosis rubeis ẽ loc⁹ sacti stephani: q solus ex nobis martyrio meruit coronari. Alij duo rosis albis pleni: mei ⁊ Nicodemi ſt̃ loculi q sincero corde i cõfessione xꝑi pseuerauim⁹. Quartus ỽo argẽte⁹ croco plen⁹ ẽ abibe filij mei q candore virginitatis polleuit: ⁊ mund⁹ de mũdo exiuit. His dictis iterũ disparuit. Feria ãt sexta seq̃ntis hebdomade eidẽ iratus apparuit: ⁊ de dilatõe ⁊ negligentia eũ grauiter icrepauit. Cõtinuo igr̃ Lucian⁹ hierosolymã adijt. ⁊ Joãni epõ cũcta ꝑ ordinem enarrauit. Pergũt igr̃ cũ alijs epis accersitis ad locuꝝ ꝑdicto Luciano ostensuꝝ. Cũq; cepissent fodere terra cõcutitur: ⁊ suauissim⁹ odor sentitur: ad cuius odoris mirã fragrãtiã meritis sanctorꝝ. xo. hoies a diuersis infirmitatib⁹ liberant. Sicq; i ecclesia syon q̃ est hierusalẽ ybi sanct⁹ stephan⁹ archidiaconi officio fũctus ẽ cũ magno gaudio sanctorꝝ reliqas trãstulerũt ⁊ eas ibidẽ honorifice cõdiderũt. Ea ãt hora pluuia magna descendit. Huj⁹ visionis ⁊ inuentõis mentõez facit Beda i cronica sua. Hec aũt inuẽtio facta ẽ eadẽ die qua ei⁹ passio celebrat': ⁊ ei⁹ passio i hac die fuisse dicit'. Festa ãt ab eccl'ia mutata sũt duplici rõne. Prima ẽ qñ xꝑs iõ nat⁹ ẽ i tris vt hõ nasceret i celis. Decuit igit̃ vt natali xꝑi cõtinuaret natale sancti stephani. q ꝑm⁹ ꝑ xꝑo martyrũ sustinuit qõ ẽ nasci i celo: vt hic notaretur vnã ex alia sequi: vñ cantat' de ipo. Heri xꝑs nat⁹ ẽ i terrꝭ vt hodie stephan⁹ nasceret i celis. Scda rõ ẽ qñ festũ d̃ inuentõe solẽni⁹ agebat q̃ de passione: ⁊ hoc tũ ꝓpter dñi natiuitatẽ: tũ ẽt ꝓpter multa miracl'a q̃ i ipsi⁹ inuentõe dñs oñderat. Qz igr̃ passio dignior ẽ q̃z inuentio: ⁊ ob hoc solẽnior dz cẽ: iõ festuz eccl'ia de passione ad illud tꝑs trãstulit: i quo ãplior i reuerẽtia habebat'. ¶ Trãslatio ãt ei⁹: vt Aug⁹ ait hoc mõ fuit. Nã Alexãder senator cõstãtinopolitanus cũ vxore sua adijt hierusalẽ: ⁊ ꝓmartyrũ Stephano pulcherrimũ oratoriũ cõstruxit: ac post ei⁹ obitũ iuxta eũ corp⁹ suũ sepeliri fecit. Euoluꝭ ergo septẽ ãnis iuliana ei⁹ vxor i patriã suã volẽs redire. vtpote q̃ a ꝓncipib⁹ iniuriã patiebat' corp⁹ viri voluit deferre. Qd̃ cum ab episcopo multis ꝑcibus postulasset: eps duos loculos argẽteos ꝓtulit dicẽs. Nõ noui qs ex his sit locul⁹ viri tui. Et illa ego noui: ⁊ ipetũ faciẽs dixit hoc ẽ corp⁹ viri mei. Sic ergo dñi corp⁹ viri putat accipe casu corp⁹ sci stephani martyris accipit. Cũ aũt nauim cũ corpe ꝓcẽdissẽt: hymni audiunt' angelici. suauissim⁹ odor effragrat: clamãt demones: seuaz suscitãt tẽpestatẽ dicẽtes. Heh nobis q̃ ꝓmartyr stephan⁹ trãsit diro nos ỽberans igne. Cũ ergo naute naufragiuz formidarẽt stephan⁹ inocat': ⁊ ꝙtinuo appuit dicẽs Ego sũ nolite timere. Statiq; tranqllitas magna subsecuta ẽ: tũc audite sũt voces demonũ clamantiũ. Impie ꝓnceps nauẽ icẽde: q̃ aduersari⁹ noster stephan⁹ ẽ i ea. Tũc ꝓnceps demonũ q̃nq; demones q nauẽ icẽderẽt misit: sz angelus dñi i ꝓfundũ demersit. Et cũ calcedonẽ venissent demones clamabãt. Seru⁹ dei venit q lapidat⁹ ẽ a iudeis iniqs Cõstantinopoli igr̃ icolumes venerũt: ⁊ in quadaz eccl'ia sci stephani corp⁹ cũ magna reuerẽtia gdiderunt. hec Aug. ¶ Cõiunctio ãt corpis sci Stephani cũ corpe sci Laurẽtij hoc ordine fcã fuit. Contigit ãt eudoxiã filiã Theodosij iperatoris a demone grauiter cruciari. Qd̃ cũ p'i suo ꝙstãtinopoli ꝙstituto itimatũ fuissẽt: iubet eã cõstãtinopolim adduci: vt sacrosãctis ꝓmartyris reliquijs tãgeret'. Demõ ãt i ea clamabat. Nisi Stephan⁹ romã veniat nõ exibo: q̃n sic ẽ volũtas aplorꝝ qd̃ cũ ipator audisset ab archiepo ⁊ clero ⁊ ppl̃o cõstãtinopolitano obtinuit: vt corp⁹ sci stephani romanis darẽt: ⁊ ipi laurẽtij corp⁹ acciperent. Tũc ipator sup hoc pelagio pape scripsit. papa ỽo d̃ cõsensu cardinaliũ ipatorꝭ petitõi cõsensit. Missi igr̃ ꝙstãtinopolim cardinales corpus sancti stephani romã deferũt: ⁊ greci ꝑ accipiẽdo corpe laurẽtij ꝑsequunt'. Capue ergo corp⁹ sci stephani recipit' ⁊ brachiũ ei⁹ dextrz a capuanis devotis ꝑcib⁹ obtinet': ⁊ metropolitana eccl'ia i eius honorẽ fabricat'. Cũ aũt romã vẽisset ⁊ i eccl'ia sancti petri ad vincula corpus deferre vellẽt: vectores subsistũt: nec vlt̃ ꝓcedẽ ꝑt. Demõ ãt i puella clamabat. Frustra laboratis: q̃ nõ hic: sed apud frez suũ laurẽtiũ sedẽ elegit. ¶ Illuc ergo corp⁹ ei⁹ deferẽt. ⁊ ad ei⁹ tactũ puella liberat'. At laurẽt⁹ fris sui aduẽtui q̃si cõgratulãs ⁊ arridẽs in alterã partẽ sepulchri secessit: ⁊ medietatẽ illi⁹ fratri vacuã dereliqt. Greci ỽo dñi manus apponũt vt laurentiuz afferãt: ad terrã velut exanimes coꝛruũt. sz oratib⁹ deum papa ⁊ clero ⁊ ppl̃o ꝑ eis vix ad se ad vesperã rediert': Oẽs tñ ifra decẽ dies mortui sũt. Latini q sibi ꝙsenserãt i freneticz versi: sanari nõ potuerũt: quoadusq; sanctorꝝ corpora ĩsimul tumulata fuerũt Tũc vox de celo audita est. O felix roma' q̃ corpus

laurentij hispani ⁊ stephani hierosolymitani gl'osi pignora vno claudis mausoleo. Facta ē ista ⁊iuctio circa ānos dñi.425. ¶ Refert Aug⁹.libro.22.de ciui.dei. sex mortuos ad inuocatiōez sci stephani suscitatos. videlicet quēdā q cū mortuus sic iaceret: vt ei iā polices ligarent: inuocato sup cū noīe sācti stephani cōtinuo suscitat⁹ est. Item quādā scīmonialē q cū i extremo constituta spū ad eccl'iā sci stephani delata fuisset: ⁊ ibidē expirasset: vidētib⁹ oibus ⁊ stupētib⁹ sanata surrexit. Item quēdaz puez a plaustro cōtritū quē mater ad eccl'iā sci stephani deferēs vinū ⁊ sanū recepit. Itē quādā puellā apō hipponē cui⁹ tunicā cū pater ad eccl'iaz sci stephāi deportassz: cāqz postmodū sup coz⁹ defuncte filie piecisset: illa statī surrexit. Itē quēdā iuuenē apud hipponē cui⁹ coz⁹ cū vnctū fuisset oleo sci stephani surrexit. Itē quēdā puez q cū ad eccl'iā sācti stephāi delat⁹ fuissz ad inuocatōez sci stephāi vite ē ꝓtin⁹ restitut⁹. De hoc martyre ꝓcioso sic dicē Aug. ¶Martyrez istū gamaliel stolatus reuelauit: saulus spoliat⁹ lapidauit: xp̄s pānis inolut⁹ ditauit ⁊ ꝓcioso lapide coronauit. idē. In stephāo emicuit plēhri tudo corporis: flos etatis: eloquētia sermocinatōis: sapiētia sāctissime mētis: ⁊ opus deitatis. Idē fortis colūna dei cū iter lapidiferas man⁹ captatorio forcipe teneret fide fūdabil'i iglebat: ⁊ pēdebat: feriebat: ⁊ pducebat: cōstringebat: augebat: cedebat: ⁊ ñ vincebat. li Dieronim⁹ sup illud dura cernice. ⁊c. hic nō blādit: sz inebit: nō palpat sz puocat. nō trepidat sz īstigat ⁊ iurat. Idē attēde stephanū ꝓtūū. hō erat sicut tu: de massa peccati erat sic tu: eo ꝓcio redēpt⁹ vt tu: diacon⁹ erat euāgeliū legebat quod legis vel audis ⁊ tu: ibi inuenit scriptū. Diligite inimicos vestros. didicit legēdo: perfecit obediendo.

¶ De nomine.

Dominicus q̄si dñi custos. vl'a dño custodit⁹. vl' dicit dñicus q̄stū ad ethimologiā hui⁹ nois qđ ē dñs. Dr̄ āt custoz dñi trib⁹ modis. s. custos honoris dñi quo ad deū: custos vinee dñi vel gregis dñi quo ad ꝓximū: custos volūtatis vel ꝓceptoz dñi quo ad seipz. z°. dr̄ dñic⁹ q̄si a dño custodit⁹. Dūs. n. custodiuit eū q̄stū ad triplicē statū suū. In quoz p° fuit laic⁹. i z° regularz canonic⁹. i z°. vir apl'ic⁹. nā i p° eū custodiuit faciēdo ipz laudabl'r icipe. i z°. feruēter pficē. i z°. pfectiōez apphēdē. z°. pōt dici dñic⁹ p ethymologiā hui⁹ nomis dñs. Dñic⁹ nāqz dr̄ q̄si donās minas: sic btūs dñic⁹ fuit donās. i. cōdonās minas pp iniuriaz dimissionē. donās mun⁹. vel donās min⁹ p libertatis largitōez: qr nō solū sua pauperib⁹ tribuit: sz etiam seipsū pluries vēdere voluit. Donās min⁹ p coporis macerat̄dem qr coz⁹ suo semp minus dabat q̄s appetebat. ¶ De sancto dominico ꝓfessore.

Dominicus ordinis ꝓdicatoruz dux ⁊ pr̄ sclytus ex hispanie ptib⁹ ex villa calaroga exomēsis diocesis pr̄e felice: mr̄e vo ioāna noie seēdū carnē duxit originē. Cuius mr̄ ante ipsi⁹ ortū vidit in somnis se catuluz gestare in vtero ardentem in ore faculā baiulantē: qui egressus ex vtero totā mūdi fabricā icendebat. Quidā etiā matrone q̄ ipsum ex sacro fonte leuauerat: videbat q puer dñic⁹ stellā pfulgidā haberet i fronte: q̄ totū orbez illustrabat. Duz adhuc esset puerulus ⁊ sub nutricis studio constitutus deprehensus est sepe lectum dimittere: ⁊ super nudam terrā iacē. Missus tādē palentiā ad studiū amore sapientie addiscende vnum per decennium non gustauit: vbi cum fames valida esset libros cum omni sua supellectili vēdidit: ⁊ precium coz pauperibus erogauit. Crescente iam eius fama ab epō exomensi in sua ecclesia canonicus regularis efficitur: ⁊ postmoduz factus omnibus vite speculum: a canonicis subprior ordinatur. Ipse autem die aut nocte lectioni ⁊ orōni vacabat assidue deum exorans: vt sibi hanc grām infundere dignaret quā se totum aliquando saluti posset impendere proximoz. in libro quoqz de collationibus patz studiosissime legens magnuz pfectionis cumulum apprehendit. ¶ Pergens autez cum episcopo suo tholosam deprehendit hospitem suuz heretica prauitate corruptū: quē ad fidem xp̄i conuertit: ⁊ quasi quēdā pmitiaruz manipulum future messis dño p̄sentauit. Legitur i gestis comitis montis fortis: q cū beatus dominicus quadaz die aduersus hereticos ꝓdicasset auctoritates quas in medium pdurerat redegit in scriptis: ⁊ cuidaz heretico. cedulā ipsaz tradidit vt super obiectis deliberare deberet. Illa aūt nocte hereticis ad ignem cōgregatis cedulā quā receperat pdurit i mediuz cui socij dixerunt. Ut i ignē eā pjiceret ⁊ si cōburi cōtingeret coz fides imo pfidia vera eēt. Si vero cōburi nō posset verā fidē romane eccl'ie ꝓdicaret. Quapp cedula i ignē pjicit: q̄ cū aliquātulū moraz i ignē feciss̄et icōbusta ab igne ptin⁹ exiluit: ⁊ stupētib⁹ cūctis vn⁹ ceteris durior ait. ¶Proiciat itez ⁊ sic experiemur pleni⁹ veritatez ⁊ itez pfiluit icōbusta. Tūc ille itez dixit. Tertio pjiciat et tunc sine dubio rei exitum cognoscemus: proiicitur z°. ⁊ iteruz icōbusta. pfiluit ⁊ illesa. heretici āt i sua pmanētes duricia districtissima iter se iuratōe frimarūt ne hoc aligs publicaret. Quidā tñ miles q ibi aderat: ⁊ nr̄e fidei aliqz tulū adhēbat istō postmoduz publicauit. Fcīm ē āt hoc apō mōtē victoriale regalē. sile gddā dr̄ accidisse apō sanū iouis. fcā ibidē i dieb⁹ ill' q̄dā p̄ hereticos disputatōe solēni. ceteq̄ igr̄ ad ꝓpa redeūtib⁹: ⁊ epō exomeū. defuncto solus ibidē sāctus dominicus cum paucis sibi adherentibus mansit cōtra hereticos constanter ānuncians verbum dī. Irridebāt autez euz aduersarij veritatis spuāa lutuz ⁊ huiusmodi vilia pjicientes in eū: ⁊ a tergo p deriſu sibi paleas alligantes. Cū aūt sibi iteritū minarent: ipterritus rīdebat. Nō ego martyrij sū dign⁹ gloria nōdū merui morte istā. Quapp locū trā siens i quo sibi parate ferebant insidie non solum intrepidus verūetiaz cantans ⁊ alacer incedebat. quod illi admirantes dixerunt ei. Aunqd non tu mortis horore cōcteris: Quid acturus eras si cō p̄hendissemus te: At ille. rogassem vos ne repētinis me subito perimeretis vlneribus: sed paulatim et successiue membra singula mutilantes: de-

inde ostēsis coram meis oculis detrūcatq; mēbroꝝ pticul' ipos etiā oculos eruētes ad vltimū semiviuū laceratūq; coꝝp' sic permitteretq; i suo sāguie volutari: vl' prorsus ad libitū necaret. ¶ Cū quādam reppisset pp nimiā quā patiebat iopiā hēticoꝝ consortijs adhesisse decreuit seipz venūdare: vt ex accepto pcio deseipm redimeret: egestatq; simul occasionē pcideret: sub errore venūdatā liberaret. Qđ cū fecisset nisi iopie ei' diuīa misericordia aliter puidisset. ¶ Alias ēt cū ḡdā mulier fratrē suū i sarracenoꝝ captiuitate detētū lamētabili sibi 2questiōe exponēt: nullūq; sibi ad ei' liberationē fateret supesse 2filiū: ille trima cōpassiōe 2motus: seipsū p redēptiōe captiui vēdēdū obtulit. Sz de' q ipsū necessariorē ad redēptionē spūalē multoꝝ captiuoꝝ puiderat nō pmisit.

¶ Hospitat' i partib' tholosanis apud q̄sdā mōnas p religiōis estētationē ab hētic' deceptas p totā ḡdragemā: vt sic clauū clauo retūdēt: i pane solo cū aq̄ frigida cū adiūcto sibi socio ieiunarūt. Nocte vo euigilās cū necessitas cogebat lapsa mēbra sup nudā tabulā reclinabat. Sicq; factū ē vt illas matronas ad cognitionē vitatq; pduceret. Post hoc aūt cepit de istitutiōe ordinis cogitare: cui' officiū eēt p mūdū pdicādo discurrē: et p hēticos fidem catholicā 2mmire. Cū igr māsisset i partib' tholosanis p decē ānos a trāsitu epi exomēsis vsq; ad tps quo lateranēse cōci'iū debuit celebrari cū fulcone tholosano epo romā ad 2ciliū ḡnale adijt: ac a sūmo pōtifice Jnno. ordinē q pdicatoꝝ diceret et eēt: 2firmari sibi suisq; successorib' postulauit. Qđ cuz aliquātulū pōtifex se difficilē exhibēt: nocte ḡdam idē videbat i sōnis q lateraī. ecclesia grauē subito minaret ruinā: qō dum tremēs aspicēt ex aduerso vir dei dñic' accurrebat humeris q; suppositz totā illā casurā fabricā sustētabat. Euigilās āt et visionē itelligēs petitōnē viri dei hilarit acceptauit hortās vt ad frēs suos rediēs aliquā regulā approbatā eligēt: et sic ad ipsū rediēs 2firmationē ad libitū reportaret. Regressus igr vbū sūmi pōtific' fratribus patefecit. Erāt āt frēs numero circit. 16. q invocato spū scō regulā bti augustini doctoris et pdicatoris egregij ipi parit et re et nōie pdicatores futuri vnanimit elegerūt: ḡsdā qdē artioris vite 2suetudines ḡs sibi p formā 2stitutionū obseruādas statuerūt isup assumētes. Decx iterca Jnno. defūcto: et honorio i sūmū pōtificē sublimato: 2firmationez ordinis āno dñi. 1216. a pdicto honorio ipetuit: dū igr rome i ecclesia sci petri p dilatatiōe sui ordinis exoraret gloriosos pncipes apl'oꝝ petrū et paulum videz ad se veniētes aspexit: quoꝝ pmus btūs petrus videz bacculū: paulus vo libū tradē videbātur: addebāt dicētes. Vade pdica qm a deo ad hoc misteriū es electus. moxq; in momēto tpis videbat ei q filios suos p totū mūdū disp sos aspicēt icedētes binos et binos: et vbū dei popl' pdicātes: ḡpropter tholosam veniēs frēs suos dispsit: et quosdaz qdē i hispaniā: quosdā vo parisiū: alios tandē bononiā destinauit: ipe vo romā reuersus ē. ¶ Monachus qdā aī ordinis istitutionē in estasi fact' vidit btāz vginē flexis genib' et ictis manib' p humano gīie xpm deprecātē: q dās sepe pie matri repulsā: tādē istāte ea sic ait. Mdat mea qd possū: vel debeo āpli' facē: misi priarchas et pphetas: et pr se emēdauerūt. Veni ego ad eos: deīde misi apostolos et me et illos occiderūt: misi martyres cōfessores pdicatores: p quos valeāt emēdari et illuiari: sinaūt veniā 2 illos. ¶ Similē visionē vidit ali' eo tpe quo. iz. abbates cistercien. ordis tholosā 2 hēticos sūt trāsmissi. Mā cū filius matri orāti rndisset vt supra: dixit mat. bone fili nō sm eoꝝ malicia: sz sm tuā misericordiā agere debes. Tūc fili' victus pcib' ei' ait. Ad votū tuū adhuc hāc eis misericordiā faciā: q pdicatores meos eis mittā: q eos moneāt et iformēt: et si se nō correxerint ampli' iā non parcā. ¶ Quidā frat' mīor q multo tpe soci' sancti frācisci exiterat: plurib' fratrib' de ordine pdicatorū narrauit: q cū btūs dñic' rome p cōfirmatione sui ordinis apud papā instaret: noste orās vidit in spū xpm i aere exitē: et tres lāceas i manu tenētē: et 2 mūdū eas vibrātez. Cui velocit mat occurrens qdnā vellet facē inquisiuit. et ille. Ecce tot' mūdus trib' vitijs plen' est. s. superbia: 2cupiscētia: et quarticia: et iō his trib' lāceis ipsū volo pimere. Tūc virgo ad ei' genua pcidēs ait. Fili carissime miserere tuā iustitiā misericordia tua tēperato. cui xps. Nō ne vides quāte mihi iniurie iferunt vel irrogant: cui illa. Tēpera fili furorē et paulisp expecta. hēo enī fidelē seruū et pugilē strēnuū: q vbicūq; discurrēs mūdū expugnabit: et tuo dño subiugabit. Aliū quoq; seruū i adiutoriū sibi dabo q secū simil' decertabit. cui fili'. Ecce placat' faciē tuā suscepi: sz ego vellē videre quos vis ad tātū officiū destiare. Tūc illa xpo sāctū dñicū pītauit. cui xps. Vere bonus et strēnu' ē iste pugil: et studiose faciet q dixisti. Obtulit etiā sāctū frāciscū: et hūc xps sicut primū pariter cōmēdauit. Sānct' ergo dñic' sociū suū i visione sua diligēter 2siderās: quē aī nō viderat i crastino i ecclesia inctū ex his q nocte viderat: sine iudice recognouit: et in ei' amplex', et oscula sca ruēs ait. Tu es soci' me': tu paril curres mecū. Stem' simul et nullus nobis aduersari' pualebit. Visionē quoq; pdictā sibi p ordinē enarrauit: et ex tūc factū est eis cor vnū et ala vna in dño: quod in posteros mādauerūt ppetuo obseruari. ¶ Cū quēdā nouicij apulū noie ad ordinē recepissent: qdā q predicti nonicij socij fuerāt eū adeo puerterūt: q ad seculū iā redire deliberās vestes suas modis oib' expetebat: quod btūs dñicus audiens cōtinuo oroni se dedit. Igit cū predictū inuenē iā religiosis vestib' expoliasset: et iā suā camisiā iduisset: ille magnis vocib' clamare cepit ac dicē. En estuo: en ardeo: en totus exuro: extrahite hāc camisiā maledictā que me totū exurit. Nullo igr mō qescē potuit quousq; exut' camisia religiosis vestib' denno ē indutus: et ad clanstruz ē reduct'. ¶ Exīte btō dñico bononie cū fratres iā ad dormiendū iuissent: quidā frater cōuersus a diabolo vexari cepit: quod cū frater Rainerius lanxanēsis magister eius audisset: beato dominico hoc studuit idicare. Sanct' autē dominic' ad ecclesiā ante altare cum portari fecit.

qui cu fuisset vir a decē fratrib⁹ deportat⁹: dixit beatus dñic⁹. Adiuro te miser vt dicas mihi q̄re veras creaturā dei: ⁊ q̄re ⁊ quō huc itrasti: qui rndit. Verso eū q̄ meruit. bibit enī heri ī cītate sine licētia: ⁊ nō adhibito signo crucis. vñ tūc ī cū itraui in specie bibionis: qn pot⁹ cū vino sim̄l me ipe bibit. būc āt tūc bibisse reptū ē. Jnt̄ hec factū est ꝑmū signū ad matutinas: quo audito diabolus q ī eo loquebaꝫ dixit. Ammō hic plus stare nō possum: ex quo capuciati surgūt: ⁊ sic ad oronē btī dñici exire ꝑpulsus ē. ¶ Cū ī partib⁹ tholosanis quoddā flumē trāsiret: libri ei⁹ nullū hītes ꝑseruatorīū ī fluuium ceciderūt. die āt tertia qdā piscator ibi hāmuz pisciēs cū magnū piscē cōprehēdisse se putaret: libros ipos extraxit penit⁹ sic illesos: ac si in arto armario fuissēt cū oī diligētia custoditi. ¶ Cū ad qdā monasteriū veniss̄et: et fres gescerēt: nolēs eos īquietare oīone fusa clausis ianuis monasteriū cū socio itroiuit. Jdē etiā cōptū ē cū ī ꝑflictu ꝓhēticoz cū quodā cōuerso cisterciēsi fuisset. Nā cū ī sero ad quādā eccl̄iā deuenissent ⁊ ipaz clausā inuenisset: oīone effusa a btō dñico itus subito se inuenerūt: et noctē illā totā ī oīone duxerūt. ¶ Post laborē itinerz āteq̄z ad hospitiū deuēisset siti ad fōtē aliquez extiguē cōsueuit: ne ī domo hospitz plus bibendo aliquā notā incurrēt. ¶ Scholarz qdā carnis lubricū patiēs vēit ī quodā festo ad domū fratz de bononia vt missā audiret. Cū aūt ad oblationē vētū fuisset: dict⁹ scholarz accessit ad scīm dñicū ⁊ manuz ei⁹ cū m̄lta deuotiōe osculat⁹ ē: quā cū osculat⁹ fuisset: tātā ex illa ꝑdire sensit odoris fragrātiā q̄ztā i vita sua nūq̄z fuit expt⁹: ⁊ tūc estus libidinis adeo mirabilit refriguit: vt q āte erat van⁹ ⁊ lubric⁹ effici ereꝫ postea cōtinēs atq̄z castus. O quāta mūditie puritate pollebat ei⁹ caro: cui⁹ odor tā mirabiliter sordes mētis purgabat. ¶ Sacerdos qdaz videns aliq̄ btm̄ dñicū cū suis fratrib⁹ tā feruēter ꝑdicationi insistē: deliberauit eis adherē: dūmō nouū testamētū sibi ad ꝑdicādū necessariū posset hre: hec eo cogitāte qdā iuuenis venale testamētū sub veste baiulat: qō statī sacerdos cū magno gaudio emit. Sz cū adhuc aliquātulū dubitaret fusa ad deū ꝑce ꝓmissaq̄z sup librū exteri⁹ cruce librū aperuit: ⁊ oculos ad caput: qō ꝑmūlse obtulit: mox ꝓiecit: ⁊ illō qō ī actib⁹ petro dictū ē eidē occurrit. Surge discede ⁊ vade cū eis nihil dubitās: q̄ ego misi illos. Statiz surgēs eisdē adhesit. ¶ Cū apō tolosā ī theologia legēt magr̄ qdā scia ⁊ fama ꝑclar⁹ quodā mane ante diē dū suas lectiōes ꝑsidēt: oppssus sōno caput ī cathedra paululū reclinauit. visūq̄z ē illi q̄ septez stelle sibi pītarenꝫ: qui cuz de nouitate talis isonij plurimū mirareꝫ subito ī lūie ⁊ q̄ztitate stelle itatū creuerūt: q̄ totū mūdū illūiarent. Qui euigilās qd nā sibi hoc vellet plurimū mirabaꝫ: ⁊ ecce dū scholas itrasset: btūs dñic⁹ ⁊ cū eo sex fratres eiusdē habit⁹ ad ꝑdictū magistrū humilit itrauerūt: ⁊ suū sibi ꝓpositū ītimātes dixerūt: q̄ scholas suas cuperēt freq̄ntare. Qui recolēs visionē ipos eē septē stellas q̄s viderat nullaten⁹ dubitauit. ¶ Rome viro dei dñico posito vir qdā magr̄ reginaldus sci anianiureliani diacon⁹: qui etiā pariſij ī iure canōico legerat ānis qnq̄z: romā cū aureliano epo mare īsitur⁹ aduenerat: dudū āt i ꝓposito hēbat relictis oib⁹ ꝑdicatiōi insistē: sz quonā mō id cōplē posset: necdū aduerterat. Cū aūt a quodaz cardinali cui hoc votū expresserat: de istitutiōe ordinis ꝑdicatorū didicisset: ⁊ btō dñico accersito eidē suū ꝓpositū reuelasset: ex tūc sui ordinis deliberauit īgressum: nec mora graui febriū infirmitate corripit: ⁊ de eius salute penit⁹ despaꝫ. ¶ Perseuerāte āt btō dñico ac beatā vginē: cui tāq̄z curā ordinis totā cōmiserat: exorāte: vt vel saltē modico tpe eū sibi cōcedē dignareꝫ. Ecce subito reginā misericordie duab⁹ admodū speciosis comitatā puellis: reginaldus vigilās ⁊ mortē expectās ad se visibilit venientē aspexit blādaq̄z facie dicētē sibi. Pete a me qō vis: ⁊ dabo tibi. Deliberātiq̄z qd peteret vna ex ꝓdictis puellis suggessit: ne qd peteret: sed se totū regine misericordie voto cōmitteret. Qō dū fecisset illa manuz extēdēs vgineā: nares ei⁹: os: manus: renes: ⁊ pedes debilitatos: qua secū detulerat vnctiōe punxit: formulas vboz ꝓpas ad singlas vnctiones subiserēs ad renes ait. Strigaꝫ renes tui cīgulo castitatz: ad pedes ait. Ungo pedes tuos ī ꝑparatōe euāgelij pacz. addiditq̄z. Die z̄ mittā tibi āpulā īstitutiōis plene sanitatz. Tūc ei btū ordinis oīdēs: en inqt iste ē habit⁹ ordinis tui. Hāc āt visionē similit btūs dñic⁹ i oīone posit⁹ totā vidit. Mane āt fcō ad eū vēiēs fact⁹ dñic⁹ ⁊ sanū reppit: ⁊ tori⁹ seriē visiōis ab eodē audiuit ⁊ hītū quez vgo mōstrauerat assūpsit: nā ātea suppelicijs vtebaꝫ. Die autē tertia mr̄ dei affuit: ⁊ cor⁹ reginaldi adeo punxit: q̄ nō solū estū febriū: sz et ardorē ꝓcul piscētie sic extinxit: vt sicut postmodū est cōfessus nec p̄ūm in eo mot⁹ libidinis deceto pululauit. Hāc visionē itera to exhibitā qdā religiosus de ordine hospitalior̄: presente quoq̄z scō dñico ꝓpijs oculis vidit ⁊ stupuit. Hāc visionē multz fratrib⁹ maxime post eius obitū btūs dñicus publicauit. Missus igit frat reginaldus bononiā ꝑdicationi instabat: ⁊ fratrū numer⁹ excrescebat. ¶ Post hoc autez missus parisios nō post multos dies in pace quieuit. ¶ Juuenis qdā nepos domini stephani cardinalis de fossa noua cū equo ī foueā ꝓcipitato lapsus ide mortu⁹ est educt⁹: qui beato dñico oblatus oīone fusa vite ē p̄stine restitut⁹. ¶ In ecclesia sancti sixti archiepi ctū quēdā adductuz a fratrib⁹ cripta quedā desup reuoluta cōtriuit: diuq̄z sub tumulo cadentz matie iacētē extirxit. Sed vir dei dñicus defūcti cor⁹ de cauerna subductū: ad se deferri iussit: oīonūq̄z suarū suffragio statī vite sim̄l ⁊ sānitati restituit. ¶ In eadē ecclesia apud romā dū fres circit. 40. manerēt: ⁊ ꝺdā vice panē valde modicū inuenisset: beat⁹ dñic⁹ illud modicū qō habebat panis p partes diuidi sup mēsā mādauit: dūq̄z vnusquisq̄z bucellaz panis cū gaudio frāgeret: ecce duo iuuenes einsdē habit⁹ formeq̄z cōsil'es refectorīū itrauerūt: pallioꝝ sinus: qui a collo pendebāt plenos panib⁹ deferētes: quibus in capite mense seruī dei dominici silēter oblatis: ita subito discesserunt: vt nullus

decetero vl' vñ venerit vl' quo abierit scire possz. Tūc scūs Dñic⁹ parte ad frēs circūquaqz ptensa mō igt fratres comedite. Cū btūs dominic⁹ aliqñ i itinē cōstitut⁹ eēt: t granis pluuiaz inundatio facta eēt ille signū crucis edidit t a se t socio omnē pluuiā adeo ppulsanit vt q̄si facto papilione de cruce: cū tota terra depssa ibiū inundatōe madesceret nec vna gutta ad spatiū triū cubitoz eos contingeret.

¶ Quadā vice cū i partib⁹ tholosanis trāsisset nauigio quādā aquā nauta ab eo denariū p mercedē trāsit⁹ exigebat. Cui cū vir dei p fuitio sibi ipēso celoz regnū ꝓmitteret: addēs q̄ discipuli xpi eēnt nec aurz nec pecuniā deportarēt. ille eū p cappā violēter trahēs. Aut cappā igt mihi dimittes aut denariū mihi solues. Tūc vir dei erectis i celuz oculis paululū itra se oās morī terrā respexit: t dnariū nec dubiū diuino ꝓcuratū nutu in ore tez vidēs: ecce igt fr̄ q̄ postulas: tolle t libez me i pace dimitte.

¶ Contigit aliqñ viro dei iter agēti associari sibi religiosū quēdā cōuersatōis qdē scitate domesticū sz loq̄la t lingua penit⁹ alienū. Dolēs itaqz q̄ diuinis eloquijs vna cū illo mutua se collocutōe refocillare nō posset: tādē a dño vt vn⁹ lingua loq̄ret alteri⁹ vbiqz sic alternatiz variatis sese p triduū quo videlicet simul ituri eēnt itelligerent impetrarunt.

¶ Quadā vice cū qdā multis obsessus demonijs sibi fuisset oblat⁹ ille stolā accipiēs ꝑbus sup ꝓpriuz collū posuit: deīde demoniaci collū cinxit mādans illis vt decetero illū hoīez ñ vexarēt: ipsi vo i eūsdē obsessi corpe se torq̄ri stati cepunt fortit acclamare. ¶Permitte nos ire: quare hic nos cruciare ꝓpellis. At ille. nō dimittā vos nisi mihi fideiussoz̄es dederitis q̄ vltra nequaqz decetero redeatis. Quos i. q̄t illi fideiussoz̄es possem⁹ tibi dare? Et ille: Sāctos martyres quoz corpora i hac eccl'ia requiescūt. Et illi: nō possum⁹: q̄z merita nr̄a ꝛ dicūt. Oportet igt vos dare: aliogn a cruciatu hoc nequaqz vos liberos dimittā. Tūc riderūt ad hoc opam se daturos: t post modicū dixerūt. Ecce ipetrauim⁹ licet īmeriti. sanctiꝫ martyres fideiusserūt ꝓ nobis: req̄rēte aūt eo huiꝰ rei signū dixerūt. Eatis ad capsaz i q̄ sūt recōdita capita martyꝝ t eā iuenietis reuersā q̄situ ē t ita iuētū vt illi fuerūt ptestati. ¶ ¶Predicāte āt eo aliqñ q̄dā matrone ab heretic⁹ depuate ei⁹ pedib⁹ ꝓuolute dixerūt. Serue dei adiuua nos si vera sūt q̄ hodie ꝑdicasti: diu iā mētes nr̄as erroris spūs excecauit. Quib⁹ ille: cōstātes estote t expectate paulisp: vt videatis q̄li dño adheristis: statiqz viderūt de medio sui canē vnū nigꝝ teterrimū ꝓsilire: q magni canis ꝑferēs q̄titatē: hēbat grossos oculos t flamātes: linguā lōgā latā atqz sāguinolētā t ꝓtractā vsqz ad vmbilicū: caudā vero hīs curtā surs̄uqz ꝓtēsā: posteriorē turpitudinē quocūqz se verteret ondebat: de quo intolerabilis fetor exhalabat. cūqz cōtra illas matronas se aliq̄diu: huc illucqz vertisset: tādē p cordā cāpane i cāpanile conscendens disparuit: feda post se vestigia derelinq̄ns ille igit matrone deo gr̄as agētes ad fidē catholicā sūt cōuerse. ¶ Cū i partib⁹ tholosanis quosdā hereticos cōuertisset t illi eēnt icēdio deputati: aspiciēs iter eos quēdā ratmūdū noie ait. Jstū seruate nec aliquo mō cū ceteris cōburat. Et conuersus ad eū blādeqz loq̄ns scio igt fili mi scio q̄ adhuc licet tard⁹ bon⁹ hō eris t scūs: dimissus igit ꝑ ānos. zo. i heretica cecitate pmānsit tādē cōuersus t fr̄ ꝑdicatoz effect⁹ i eodē ordine vitā suā laudabl'r duxit t feliciter cōsūmauit. ¶ Cū eēt i hispania q̄busdam fribus sociatis apparuit ei p visū imanissim⁹ quidaz draco q̄ frēs illos q secū erāt absorbere aptis fauci bus videbat. q̄ vir dei ītelligens frēs fortit resistē hortabatur. ¶Post modicū oēs illi excepto frē adaz t duob⁹ cōuersis ab eo recesserūt: interrogat⁹ āt q̄dā ex illis ab eo an fil'r vellet abire ait. absit pr̄. vt relicto capite seq̄r pedes: sz continuo oīoni se dedit t fere oēs post modicū sua oīone cōuertit. ¶ Apud sanctū firtū in vrbe cū fratrib⁹ existēs: subito facto sup eū spū dñi ad caplm fratrib⁹ cōuocatis palam oīb⁹ nūciauit. 4. frēs ex ipsis i breui: duos. vz. i corpoze t duos i alia morituros: post modicū duo frēs ad dñm migrauerunt: duo vo de ordine recesserūt.

¶ Existēte eo bononie erat ibi magister q̄dā noie coz̄ad⁹ teuthonic⁹ cui⁹ igressuz ad ordinē frēs mirabl'r affectabāt. Cū āt btūs dñic⁹ cū ꝑore monasterij sancte marie cistercien. i vigilia assūptōis beate marie sermocinarēt: familiari q̄dā cōfidētia existēte mā iter alia dixit ei. fateoz tibi ꝓio: q̄ tū nulli adhuc exposui: nec tu alteri vnq̄z q̄diu vixero revelabis q̄ nūq̄z a deo in hac vita alqd petij q̄ nō asseq̄rer iuxta votū. cui cū ꝑdict⁹ ꝑor diceret q̄ forsitā aū cū vitaz finiret. b. Dñicus spū ꝓphetico q̄ ipe ꝑor diu post se vineret sicut fcm̄ fuisse cōstat ꝑdixit: tū ꝑor adiecit. ¶Pete igit ꝑ vt det tibi magz Coz̄adū ad ordinē: cui⁹ frēs itroitū itantū flagitare videāt. Et ipse. Ikē igt fr̄ bone difficile postulasti. finito igit cōpletorio cetis fribus ad qescēdū pgētib⁹ ipse i ecclesia pmansit t i oratiōe more solito pnoctauit. Cōuenientib⁹ igit fribus ad pmā cū cantor incepisset. Jam lucis orto sidere: ecce lucis nouę sidus nouū futurus magr̄ coz̄adus subito veniens. t ad pedes. b. dñici se ꝓsternens: habitū ordinis īstanter petijt t pseuerant accepit. Die fuit i ordie valde religiosus t lector plurimū gratiosus q tādē moriens cū iam oculos clausisset t fratres eum migrasse crederēt: ille aptis oculis frēs circūspiciens ait. Dñs vobiscū: q rnderūt. Et cū spū tuo: ille adiunxit. Fidelū aīe p dei misericordiā requiescāt i pace. t sic ille ꝓtin⁹ i pace genit. Jnerat āt seruo dei dominico firma valde mentis eq̄litas: nisi cū ad cōpassionē t misericordiā turbarēt: t q: cor gaudens exhilarat facie: placidā interioris hois cōpositionez manifesta de foris benignitate ꝓdebat. Tpe diurno cū fratribus suis socijs saluo qdē honestatis tenoze nemo communior: nocturnis horis vigilijs t oīonibus nemo īstantior: diem partiebāt primis: noctez deo: de suis oculis q̄si quēdā fontē effecerat lachrymaꝝ. ¶ Freq̄nter q̄ corpus dñi elenabāt i missa i tm̄ mentis rapiebāt excessū: ac si ibidē xp̄m icarnatū ꝓpitem videret: ꝓpter q̄ missā cū ceteris m'to tpe nō audivit. Erat. n. illi i ecclesia pnoctādi cōsuetudo celeberrima: vt vix aut raro certum ad

gescendā lectū videret hʒe: ⁊ cū lassitudinē succedēte sōni iterpellaret necessitas: siue añ altare: aut super lapidem capite reclinato paululum quiescebat. Tres singulis noctibus recipiebat manu propria de ḡdaz cathena ferrea disciplinas: vnam. vz. p se: alterā p peccatoribꝫ q cōuersantur i mundo. Tertiā vero p his q i purgatorio cruciant. Electꝰ aliqñ i cameraī. cpo oīno renuit ꝫtestās se pus terrā deserere ḡz electōi alicui facte de se aliꝫten⁹ cōsentire. ⁊ interrogatꝰ aliqñ cur nō libēt⁹ tolose tolosaneqz dioceſi ḡz carcasone eiusqz dioceſi morarē: qr i tolosana ꝫt dioceſi multos q me honorāt inuenio: apud carcasonā vo oēs ecōtrario me ipugnāt. ⁊ interrogatꝰ a quodā i quo libro plus studuisset: rndit i libro charitatꝭ. Quadā vice dū vir dei dñic⁹ apud bononiā cōstitut⁹ i ecclīa pnoctaret diabolus in spē fratris eidē apparuit: quē scūs dñicus fratrē existimās ei innuebat: vt cū ceterꝭ ad gescēdū pgeret: ille vo ḡsi deridēdo eisdē sibi nutib⁹ rndebat: tūc scūs dñic⁹ qs nā cēt q sic ei⁹ mādatū ꝫtineret scire volens cādelā ad lāpadē accēdit ⁊ i faciē ipsū respiciens q⁹ diabolus eēt ꝫfessī cognouit. Quē cū vehementi⁹ increpasset: mox eidē diabolus de fractione filētij insultare cepit. scūs āt dñic⁹: vtpote fratrum magʒo sibi loq licere asserēs coegit ipsū vt sibi diceret de quo scō i choro tentaret. Qui rndit: Facio eos tarde venire ⁊ cito exire. deide duxit eum ad dormitoriū de quo ibidē frēs tētaret igrēs: qui ait. Facio eos nimis dormire: tarde surgere: sicqz a diuino officio remanere: ⁊ iterdū imūdas cogitatōes hʒe. Deide ad refectoriū ipsū duxit: ⁊ de quo ibidē frēs tētaret regsunt. tūc demō p mensas saliens plus ⁊ min⁹ sepi⁹ repetēdo dicebat: quē cū sanctus dñic⁹ qd hoc vellet īrogaret ait. Quosdā vt plus comedāt tēto: ⁊ sic ex nimia sūptōe deliquūt quosdā vt min⁹ sumāt: vt sic i dei seruitio ⁊ obseruatione sui ordinis debiles fiāt: ide duxit cū ad locutoriū de quo ibidē frēs tētaret īgrēs: tunc ille crebro linguā reuoluēs mirabilis ꝫfusionis sonitū ꝓmebat: quod cū sāct⁹ dñic⁹ qd sibi hoc vellet iterogaret ait. Hic locus tot⁹ me⁹ ē: cū. n. frēs ad loq̄ndū cōueniūt eos tētare studeo: vt cōfuse loquant: ⁊ se vbis iutilib⁹ misceāt: vn⁹ aliū nō expectet. postremo duxit ipsū ad capl̄z: sz cū añ hostiū capituli dormon fuisset: demō nullaten⁹ itrare voluit: sed ait. Huc nūqz īgrediar: qr locus maledictōis ⁊ ifernus mihi ē: totū illud amitto qd i alijs loc̄ lucro: nā cū aliquē frēm p aliquā negligentiā delinq̄re fecero: mor i hoc loco maledictōis d ipa negligētia se purgat: ⁊ cora oīb⁹ se reū ꝓclamat. Hā hic monentur. hic ꝫfitent: hic accusāt: hic vberāt: hic absoluūt. ⁊ sic totū amisisse me doleo: qd alibi me lucratū gaudebā: ⁊ his dictis euanuit. Tandē appropinquāte pegrinatōis sue termino ꝫstitut⁹ apud bono. grauicepit corpis ifirmitate lāguere: sui āt corporis dissolutio sibi i visione mōstrata ē. Vidit. n. iuuenē pulcherrimū his vbis se vocātē ⁊ dicentē. Veni dilecte mi: veni ad gaudia. Cōuocatꝰ igitur ex fratribus bono. cōuentus. iz. ne eos exheredes ⁊ orpha nos derelinqueret: testm̄ ꝫdidit dicēs. Hec sūt que vob tāqz filijs hereditario iure possidenda reliquo charitatē hēte: humilitatē ꝑuate: pauptatē volūtriā possidete: illō vo q̄ potuit districtōe ꝓhibuit: ne qs vnqz i suo ordīe posſz īducē tales: maledictōez di oipotēt̄z ⁊ suā fribl̄r iprecās ei q ꝑdicatoꝝ ordinē frenaꝝ diuitiaꝝ puluē ꝑsumēt maculare frib⁹ vo d ei⁹ ōstitutiōe icōsolabl̄r dolētib⁹ dulcit eos ꝫsolās ait. Hle vos mea filij corpalis discessio turbet nullaten⁹ dubitātes vtiliozē me vos mortuuz hituros ḡz viuū. Hide ad extremā horā vēiēs āno dñi. izzi. dominit i dño: cui⁹ qdē trāsit⁹ eadē die eadēqz hora fratri gualle tūc pozi fratꝝ predicatoꝝ de bria: ⁊ postmodū eiusdē ciuitatis epo hoc mō monstrat. Nam cum in cāpanili fratruz predicatoꝝ de bria capite ad murū inclinato leui sōno dormitasset vidit celū aperiri: ⁊ duas scalas cādidas ad ī rā sūmitti: ḡz sūmitates xps cū mr̄e tenebat: ⁊ āgeli p eas inbilātes ascēdebāt ⁊ descēdebāt: i medio āt scalaꝝ ⁊ i imo sedes posita erat: ⁊ sup sedē velato capite supersedēs: iesus āt ⁊ mr̄ eius sursū scalas trahebāt donec sedēte i celo elenato capite aptura celi clausa ē. veniēs igit̄ ꝑdictus fr̄ bon. cōtinuo eadē hora patrez migrasse cognouit. Frater qdam nomine. Raopotius apud tibur. die eadē ⁊ hora qua pater migrauit a corpore missaz celebratur⁹ accesserat: cū añ vidisset euz bononie egrotasse ⁊ ad locum canonis veniens i quo de viuis mentio fieri cōsueuit vellet ꝓ eius salute orare subito sacrus est i excessu mentis. viditqz vir dei dominicū corona ḡdā aurea laureatū totūqz mirabili fulgore ⁊ splendore fulgentē duob⁹ qbusdā viris reuerēdis comitatū huncide extra bon. via regia ꝓcedētē: diē igit̄ notās ⁊ horā inuenit tunc seruū di dñicū mgirasse a corpore. Cū igit̄ sub terra corp⁹ eius multo tpe iacuisset ⁊ crebr̄escētib⁹ idefinenter miraculis non posset vlterius eius sanctitas occultari: fidelū dignū deuotōe duxit corp⁹ ei⁹ ad altiorē locū trāsferre. Cūqz monumētū fractū fuisſz vir ferreis īstrumētis cemēto sublatoqz lapide patefactū tanta ex ipo suauissimi odoriſ erupit fragrātia q⁹ nec alicui⁹ rei nālis odori similis videbat: nec solis ossib⁹ aut pulueri sacri corporis vel capse inerat. vez etiam terre circūq̄qz cōgesse ita vt ad lōginq̄s postmodū regiones delata odorē ipm longo tēpore retineret. fratꝝ vero manibus marime aliquid de reliquijs sacrosanctis tangētibus sic inhesit vt ḡztūcūqz lote vel etiaz cōfricate fragrantie dñici testimoniū presentarēt. ¶ In ꝓuincia Vngarie qdam nobilis cū vroze sua ⁊ filio suo puulo quē solū hēbat ad reliqas bti dñici visitādas accessit: at fili⁹ ei⁹ infirmatus ibidē ad extremū vite moriēdo puenit: pater autē corpus filij coram altare bti dñici collocans lamētari cepit ⁊ dicere. Beate dominice letus veni ad te: en tristis recedo. cum filio veni: en orbatus recedo: redde mihi quēso filium meum: redde mihi letitiam cordis mei: ⁊ ecce circa noctis mediū puer reuiuiscit ⁊ per ecclesiam ambulabat. ¶ Juuenis quidam cuiusdam nobilis mancipiū dum i quodā fluuio piscationi insisteret in aquam lapsus suffocatus disparuit: magno aūt ꝫ spatio tēporis interie-

cto corp⁹ ei⁹ de pfundo fluuij mortuū est eductū: dīa ät ꝓ resurrectiõe ipi⁹ btm dñicū inocauit ꝓmittẽs se ad suas religas pdib⁹ accessurā ⁊ resuscitatū mãcipiū libtati daturā: statiqz q fuerat mõtu⁹ i mediū vidẽtib⁹ oib⁹ vite reddit⁹ psiliit: votūqz suū pdicta dña vt ꝓmiserat adipleuit. ¶ In eadẽ pucia vngarie dū qdã vir filiū suū dūctuz amaꝝ lugeret: ⁊ b. dñicū ꝓ ei⁹ resrectiõe inocaret i ecclia pullor cãtu q mortu⁹ fuerat reuixit ⁊ patri dixit: qd ẽ pr̃ q sic habeo facĩe ma defactã. Et ille lachrymẽ pr̃is tui sẽ fili q tu mortu⁹ fueras ⁊ ego sol⁹ remãserã suū oi gaudio dstitut⁹. Cui ille. Ndũ fleuisti pr̃: sz. b. dñic⁹ dsolatiõi tue ꝓpatẽs vt tibi viu⁹ rdirẽ suis meritis ipetranit. ¶ Lãguid⁹ q dã ꝓ decẽ ⁊ octo ãnos cec⁹ religas. b. do. visitaꝝ dfideriãs tãqz tẽtãs ire dlecto surrexit tãtãqz subito sibi sẽsit ifudi vtutẽ: q passu cõcito gradi cepit: tãto magis i qualescẽtia ⁊ illuminatiõe oculoꝝ ꝓficiẽs ẽqto i itinerꝝ pcedebat donec tãdẽ ad locũ dputatũ pueniẽs pfectũ recepit vtrusqz beneficiũ sanitatis. ¶ In eadẽ pucia vngarie matrõa qdã ad honorẽ. b. do. missã disponẽs facer celebrari sacerdotẽ hora dbita ñ inuenit: q̃pp cãdelas tres ad hoc pata⁹ manutergio mũdo inuoluit: ⁊ i quodã vase rposuit aliqz tulũ ät diuertẽs ⁊ postea rdiẽs cãdelas flãmis patẽtib⁹ ardere vidit: currẽtes oẽs ad tã grãde spectacl̃z tãdiu ibidẽ tremẽtes ⁊ orãtes stetert: donec sine lesiõe manutergij arserũt. ¶ Apd boñ. scholaris qdã noie nicola⁹ graui renũ ac genuum doloꝝ adeo ẽ verat⁹ q ꝺ lecto surgere ñ valebat: cui⁹ femur lenũ emarcuit itãtũ: q ois ab eo spes curationis absceſſit. deo igit ⁊ b. dñico se dnouẽs cũ se filo de quo fiẽda erat cãdela totũ mẽsus eẽt i lõgu cepit collũ: ⁊ pect⁹ cigere q cũ tãdẽ genu filo ãbiẽte cirisset inocato ad quãlibet mensurationẽ noie ihesu xp̃i ⁊ b. dñici: cõtinuo se allematũ sẽtiẽs exclamauit. Ego sũ liberat⁹: ⁊ exurgẽs ac ꝓ gaudio lachrymãs suũ aliquo fulcimẽto vẽit ad eccl̃iã i q̃ cõp⁹. b. do. qescebat. In eadẽ quoqz citate fere innumerabilia miracl̃a de⁹ ꝓ suũ suũ. b. do. opat⁹ ẽ. In sicilia apd augustã cũ puella qdã q̃ vitio lapidis laborabat icidi dberet: mr̃ ei⁹ ꝓ istãti piclo filiã suaz do ⁊ b. domi. ꝛmẽdauit. Seq̃nti ät nocte dormiẽti puelle. b. dñic⁹ astitit: ⁊ i manu ei⁹ quo torq̃bat lapidẽ posuit: ⁊ absceſſit: quẽ puella euigilãs ⁊ se liberatã inuenies mr̃i ddit: ⁊ visionẽ ꝓ ordinẽ explicauit. ¶ Mulier apd palẽtiã qdã ꝓaup filiũ habebat q infirmitate q̃dam scrofalaz q̃s pueri i collo haber ꝛgeneruerũt plurimũ affligebat: cuiqz sup hoc nullũ possz rmediũ adhiberi vl inueniri: vouit do ⁊. b. dñico q̃ si liberarer ipsũ i ope eccl̃ie. b. dom. q̃ tũc ꝛstruebat: gratis faceret laborare: seq̃nti ät nocte i bitu frãs sibi apparuit eiqz dixit. Mulier cognoscis has res nominãs ei q̃rtuor genera rer. s. es virũ: pilatũ: lãpaciũ: ⁊ sucũ ponit: q cũ diceret cognosco ille ait. vade ⁊ accipe ⁊ ꝺficias cũ succo ponit: ⁊ pone ea sup bõbicẽ: ⁊ ꝑone filio tuo: ⁊ sanabit. Euigilãs ät hoc fec̃: ⁊ fili⁹ ei⁹ liberat⁹ votũ mr̃is iplenit. ¶ Quidã de ptib⁹ pedemõtis mõstruose ifa t⁹. b. dñico se vouit. Cui dõmiẽti. b. dñic⁹ appuit ventremq ei⁹ sine dolore scindens immundicias omnes extraxit: ⁊ iterum manu sua sacra vnctione cõsolidans ipsũ perfecte sanauit. ¶ In angusta ciuitate cum in festo translationis beati dominici matrone quedam q̃ in ecclesia fratꝝ missaruz solẽnijs ifuere domũ redirẽt: ⁊ quãdã mulierẽ ꝓ foribus dom⁹ sue filatẽ viderẽt ipsã charitatiue rogauere ceperũt: cur i festo tãti pr̃is a fratribus operi cessaret: illa vo idignata rndit. Vos q̃ est̃ bizoche ffratz festa colite sci̇ viri: statiqz ei⁹ oculis i tumorẽ cũ spũ cõuersis ex ipis cepũt vmes ꝓtin⁹ scaturire ita q ei⁹ q̃dã vicina. 18. vmes eduxit ex ei⁹ oculis i instãti: cõpũctaqz ad eccl̃iaz fratꝝ vẽit: ibiqz pctã sua ꝓfitẽs: ⁊ votũ emittẽs q ꝺcetero. s. di dñico nũqz detraheret: sz ei⁹ festũ deuote ageret ꝓtin⁹ restituta ẽ pstine sanitati. ¶ Sãctimoniaꝝ q̃dã noie tripolis i mõasterio qꝺ dr magde validissimis ifirmitatib⁹ elaboras ac i tibia grauit pcussa. ſ. mẽsib⁹ cruciatu misabili vrgebat: ita vt singul'horis ei⁹ exitus timeret: q̃ itra se recolligẽs semetipsã sic orauit. Adi dñe ñ sũ ego digna orare te nec exaudiri a te: sz rogo dñz meũ. b. dñicũ vt sit mediator iter te ⁊ me: ⁊ mihi ipetret bñficiũ sanitatis: cũ ergo diu cũ lachrymis exoraret i extasi facta vidit. b. dñicũ cũ duob⁹ fratrib⁹ apta cortina q̃ añ lectũ ei⁹ pẽdebat itrãtẽ sicqz dicẽtẽ. Quare tãtũ sanari ꝺsideras Et illa dñe vt deo meo deuoti⁹ ꝑuire possz. tunc ille de sub capa vnguẽtũ mire fragrãtie ꝓferẽs tibiã ei⁹ punxit: ⁊ statim sanata fuit: hec ät vnctio valde ꝓciosa dulcis ⁊ difficilis: cui⁹ vbi cũ mulier q̃reret rõnẽ dixit. Hec vnctio dilectiõis ẽ signũ q̃ tã ꝓciosa ẽ: q nullo ꝓcio emi põt: ⁊ q i donis dei nullũ ẽ meli⁹ dulce: q nihil dulci⁹ charitate: difficilis q cito pdit nisi caute custodiat: ipa ät nocte apparuit sorori sue i dormitorio. gescẽti dicẽs. ego sanani sororẽ tuã: q̃ currẽs ipaz sanatã inuenit: q̃ cũ se eẽ sẽsibili vnctiõe iuncta sẽtiz: ipaz cũ bõbice cũ fuerẽtia multa extrarit: q̃ cũ abbatisse sorori oia retulisz ⁊ vnctionẽ i bõbice ꝓfertasz tãta ⁊ tã noua fragrãtia sũt peusse: vt nulla posset ei aromata cõparari: ipsã ät vnctionẽ cũ milta reuerẽtia fnauerũt. ¶ Quã grat⁹ ät deo eristat loc⁹ i quo sacrũsã cũ corp⁹ beati pr̃is dñici. regescit: sz ex miraculis multis clarũ sit: vnũ tñ posuisse sufficiat. ¶ Refert magister alerãder episcop⁹ vidoniẽsis i postilla' suis super illud. Miseri cordia ⁊ veritas obuiauerũt sibi. ẽ. q quidã scholaris degens bononie vanitatibus seculi deditus visionem talem conspexit videbatur siquidem sibi q in quodam magno cãpo consisteret: ⁊ ibidem tempestas ingens descẽderet super ipsum qui dum fugeret a facie tempestatis ad quandam domum peruenit: quam cum clausam inuenisset ⁊ pulsans ad hostium sibi aperiri postulasset hospita q̃ deintus erat respondit Ego sum iustitia que hic habito: ⁊ hec domus mea est: ⁊ quia iustus non es in ea habitare non vales: ad cuius verba ille plurimum merens abscessit: et aliam domum vltra illam conspiciens ad eam venit ⁊ pulsans ad ostium se ibidem recipi postulauit. Sed que deintus erat respondit

dospita.ego sũ vitas q̃ hic habito ⁊ hec ẽ domus mea:te ãt hospitio nõ recipio:q̃ vitas cũ nõ liberat:q̃ eã nõ amat:ideq̃ abscedẽs tertiã domũ vltra illã cõsperit:ad quã venies se similiť ꝯ ipetuz tẽpestatis recipi flagitabat:cui q̃ deitus erat respõdit.Ego sũ pax q̃ hic habito:nõ ẽ aũt pax ipijs: sz tãtũ hoib⁹ bone volũtatis: vex qa ego cogito cogitatiões pacis:⁊ nõ afflictiõis vtile cõsiliũ tibi do vltra me sõr: mea habitat:q̃ miseris sẽper auxiliũ pstat:ad hãc accede ⁊ eius monita cõple.Cum ergo accessisset q̃ deitus erat petijt.Ego sũ ait misericordia q̃ hic habito.Si ergo ab ĩm nẽte tẽpestate saluari desideras:vade ad domũ i q̃ fratres pdicatores hitant:ibiq̃ ĩuenies stabulũ penitẽtie psepe ẽtinẽtie:pabulũ doctrine asinũ simplicitatẽ cũ bone discretionis:mariã illuminantẽ:⁊ ioseph pficiẽtẽ:⁊ puex iesũ te saluatẽ.Cũ igit pdict⁹ scolaris euigilasset:ad domũ fratrũ venit:⁊ visionez p ordinẽ recitans habitũ ordinis petijt.⁊ accepit. Innumeris .n. miraculis de⁹ oipotẽs eũ illustrẽ i hac vita declarauit:q̃ breuitatis cã hic nõ sũt iserta. ¶Post ipsius vero mortẽ tãtis eũ dñs miraculis coruscare fecit:q̃ vir dici aut credi possit. ¶Nã cecis visum surdis auditũ:claudis gressuz: mutis loquelã leprosis salutẽ mortuos ẽt ad vitã eius suffragãtib⁹ meritis reuocauit: de qb⁹ oib⁹ omittẽdo breuitatẽ cã hic finẽ facio. ¶ De sc̃o ciriaco mart.

CIriacus a marcello papa diaconus ordinat⁹ ꝯbensus ⁊ ad maximianum adduct⁹ iussus ẽ cum socijs suis:vt terrã foderet ⁊ ad locuz q̃ cõstruebat⁹ suis ẽt humeris deportaret:vbi erat sũ ẽt saturnin⁹ senex quẽ ciriac⁹ ⁊ filiumꝰ ad portandũ iuuabãt.Quẽ tãdẽ i carcere recluserat:pfectus iussit ciriacũ psentari.Et cũ apronian⁹ educeret: subito vox cũ luce de celo veniẽs dixit.Venite benedicti pris mei ⁊c.Et apronian⁹ credidit ⁊ baptizare se fecit:⁊ ad pfectũ cõfitẽs xp̃z venit.Cui pfect⁹.¶Quid christian⁹ fact⁹ es:q̃ ridit.Heh mihi qa pdidi dies meos.rñdit pfect⁹.Vere nunc pdes dies tuos.Et iussit eũ decolari.Saturnin⁹ aũt ⁊ sisinnu⁹ cũ sacrificare nollẽt diuersis supplicijs affecti tãdẽ decolati sũt:filia aũt diocletiãi noie arthemia:cũ a demonio vexareť clamabat i ea demõ dicens.¶Nõ exeã nisi ciriac⁹ diacon⁹ veniat: vñ ad eã adduct⁹ ciriacus cũ demoni iperaret respondit Si vis vt exeã da mihi vas aliquod i quod itrem respõdit ciriac⁹.Ecce cor⁹ meũ si potes igredeť Cui demõ.In vas tuũ itrare nõ possuz:q̃ vndiq̃ ẽ signatũ ⁊ clausuz.sz si eijcis me scito q̃ i babyloniã faciã te venire:⁊ cum coact⁹ exisset arthemia clamauit dicẽs q̃ deũ quẽ pdicat ciriac⁹ videratꝰ cũ ergo illã baptizasset ciriac⁹:⁊ ex gratia diocliciani ⁊ serene vxoris ei⁹ i domo quã ei dederat securus viueret:venit nũci⁹ a rege pfax ad dioclicianũ rogans vt ad se ciriac⁹ mitteret: q̃ filia sua a demonio verabať.Ad pces ergo dioclitiani cum largo ⁊ smaragdo naui ꝓpositis necarijs i babyloniã let⁹ iuit. Cũq̃ ad puellã pueniss̃et.demõ p os ei⁹ clamauit dicẽs. ¶Fatigat⁹ es ciriace:Cui ciriac⁹ rñdit.¶Nõ sũ fatigat⁹ sz vbiq̃ dei auxilio gubernatus.Ait demõ.Cũ eo qno volui te pduxi:Tunc ciriac⁹ dixit.Demõ iperat tibi iesus xp̃s vt exeas: ⁊ stati exiẽs demon dixit.O nomẽ terribile qõ me coartat exire:⁊ sic sanatã puellã cuz pre ⁊ matre ⁊ multis alijs baptizauit.Et cuz multa munera sibi offerret recipe nolnit:sz ꝯdragita quq̃ dieb⁹ ibidẽ i pane ⁊ aq̃ ieiunãs:tãdẽ romã rediit. ¶Post ãt duos mẽses dioclitian⁹ defũctus ẽ.Cui maximianus succedẽs irat⁹ de sorore sua arthemia ciriaci conprehẽdit ⁊ nudũ cathenis ligatum curru suo trahi iussit.Deide iussit carpasio vicario: vt ip̃z cuz socijs sacrificare ꝓpelleret aut diuersis supplicijs occideret.Et cũ sup caput ei⁹ picẽ liquasset ⁊ in ceculeo suspẽdisset:fecit ciriacũ cũ oib⁹ socijs suis decollari.Carpasi⁹ ãt cũ domũ sci ciriaci ipetrasset:⁊ ad derisionẽ xp̃ianoꝝ vbi ciriac⁹ baptizabat se balnearet ⁊ epulas cũ decẽ ⁊ nouez socijs celebraret: subito oẽs mortui sũt:⁊ ex tũc clauso balneo gentiles xp̃ianos timẽ ⁊ venerari ceperunt.

¶ De nomine.

LAurenti⁹ di⁹ q̃si laureã tenens q̃ ẽ corona de lauro fcã:q̃ olim de huiusmõi ramis victores coronabanť. Hec aũt arbor est victorie oñsiua:cõtinua viriditate amena: odore grata:⁊ efficacia vtuosa.Beat⁹ igit laurẽti⁹ dicit a lauro q̃ victoriã obtinuit i sui passiõe.vñ ⁊ cõsus sanct⁹ dixit. ¶Puto q̃ tã victi sum⁹. viriditatez hũit i cordis mundicia ⁊ puritate: vñ dixit. Mea nox obscurũ nõ habet ⁊c.odore ꝓ memorie ꝓpetuitatẽ.vñ.Dispsit dedit paupib⁹.⁊ ideo iusticia ei⁹ manet i seculũ seculi.Btus martin⁹ quomõ non huius i eternũ manebit iusticia quẽ i scõ cõplenit ope ⁊ gloriosissimo martyrio cõsecranit:Efficaciã ꝓ vtuosã opationẽ ꝓ quã lucillũ hyppolitũ ⁊ romanũ cõuertit.Munus ãt arboris efficacia ẽ q̃ calculũ frãgit.surditati subuenit:fulmẽ ñ metuit.Sic laurẽtius frãgit cor durũ:spiritualẽ reddit auditũ ꝓtegit a fulmĩe tentẽtie reproborum.

¶ De sancto laurentio martyre.

LAurentius martir ⁊ lenita genere hispanus a.b Sixto romã deductus ẽ. ¶Nã sicut dicit magr̃ ioãnes beleth.Cũ idẽ.b.sixtus i hispaniã ꝓfectus eẽt duos iuuenes ibidẽ repiẽs.s. laurẽtium ⁊ vincẽtiũ eius cognatũ moꝝ honestate cõpositos ⁊ i omni actiõe ꝑclaros:ipsos secũ romã adduxit: Vicẽtius vero eius cognatus i hispaniã rediit⁊ ibi glorioso martyrio vitã finiuit.Hunc aũt opinio ni ioãnis beleth repugnat tẽpus martyris virtus q̃:q̃ laurẽtius sub decio: vicentius aũt iuuenili etate sub dioclitiano ⁊ datiano passus ẽ:sz iter de ciũ ⁊ dioclitianũ fluxerũt ãni circiẽ.40.⁊ ip̃atores septẽ mediꝰ fuerũt.vt tũc.b.v ncẽtius nõ potuerit iuuenis extitisse.b.aũt sixtus sanctũ laurẽtiũ archidiaconẽ ordinauit. Eo tẽpore philipp⁹ imp̃ator ⁊ filius suus noie philippus fidẽ xp̃i suscepeꝛãt ⁊ christiani effecti ecclesiã sublimare plurimuz ĩtendebãt.Iste philippus ꝓmus iperator fuit qui fidẽ xp̃i recepit quẽ origenes vt dicit, ad fidẽ xp̃i

quertit: lz alibi legaf: q; btūs pōtian⁹ ipsū quertit.
Regnauit āt millesimo āno ab vrbe gdita: vt mil
lesim⁹ rome ānus xpo poti⁹ q; idolis dicaref: q qui
dē ānus millesim⁹ fuit a romanis cū ingēti ludorū et
spectaculoꝝ apparatu celebrat⁹. Erat āt philippo
ipatoꝝ miles qdā noīe deci⁹: i armis bellicis īdu
stri⁹ plurimū ⁊ famosus. Cū aūt isdē tpib⁹ gallia re
bellasset: ipatoꝝ illuc deciū misit vt rebellātē galliā
romano iperio subiugaret. Missus deci⁹ pspa cū
cta gerit ⁊ ad libitū potit⁹ victoria romā redijt. An
diēs ipatoꝝ ei⁹ aduētū eū alti⁹ honoꝝare voluit ⁊ ei
dē a roma vsq; vonā obui⁹ init. Sz q̄n maloꝝ mē
tes quo magꝭ honoꝝari se sentiūt: eo āpli⁹ i supbiā
itumescūt: deci⁹ i supbiā elat⁹ ipiū cepit ābire ⁊ de
morte sui dñi ptractare. Cū igit ipatoꝝ i strato suo
sub papiliōe gescēt deci⁹ latēter papilionē itroiit
⁊ dormiētē dñz suū iugulauit. Exercitū āt q cū ipe
ratoꝝe venerat ad se pce ⁊ pcio muneribꝰ ⁊ pmis
sis traxit: ⁊ ad vrbē regiam gradu gcito ꝓperauit.
Audiēs hec philipp⁹ iunio: vehemēter extimuit: ⁊
totū thesaurū pris ⁊ suū: vt ait sicardus i chronica
sua btō sixto ⁊ scō laurētio cōmēdauit: vt si ipsuz a
decio iterfici ꝯtigeret: thesauꝝ ipsū ecclesijs ⁊ pau
pib⁹ erogaret. nec te moueat q; thesauri quos lau
rēti⁹ dispēsauit: nō dicunt thesauri iperatoris: sed
ecclesie: q; potuit eē q; cū ipis thesauꝝ philippi i
patoris aliquē etiā thesaurū ecclesie dispēsauit. vl
ideo forte dicunt thesauri ecclesie: q; philipp⁹ eos
reliq̄rat ecclesie paupib⁹ dispēsādos. Post hec phi
lipp⁹ aufugit: et se a facie deciꝰ occultauit. Senat⁹
igr obuiā decio prexit: ipsūq; i ipio cfirmauit. Ne
vo ꝓditorie sz zelo idolatrie dñm suū occidisse vi
derēt: xpianos cepit crudelissime psequi pcipiēs il
los sine vlla misericoꝛdia trucidari. In hac psecu
tiōe multa millia martyꝝ coꝛnuerūt: iter quos etiā
philipp⁹ iunioꝛ martyrio coꝛonat⁹ ē. Post hec de
ci⁹ de thesauro dñi sui iquisitionē faciēs oblat⁹ ē ei
btūs sixt⁹ tāq̄ qui xpz coleret: et iperatoꝝ thesau
ros hꝛet. tūc deci⁹ iperatoꝛ ipsū i carcerē recipi ius
sit: donec p illata tormēta ⁊ xpz negaret ⁊ thesau
ros pderet. Btūs āt laurēti⁹ ipsū seq̄ns post eū cla
mabat. Quo ꝓgrederꝭ sine filio pat: quo sacerdos
scē sine mīstro ꝓperas: Tu sine mīstro nūq̄z sacri
ficiū offerre gsueueras: qd i me displicuit pr̄nitati
tue: nūqd degenerē me ꝓbasti: exꝑire vtrū idone
um mīstrū elegeris: cui cōmisisti dñici coꝛpis ⁊ san
guinis dispensationē. Cui btūs sixt⁹ dixit. Nō ego
te desero fili neq; dereliquo: sz maioꝛa tibi debenf
ꝓ fide xpi certamia. Nos q̄si senex lenioꝛis pugne
cursuz recipim⁹: te aūt q̄si iuuenē manet glorioſioꝛ
de tyrāno triūpb⁹: post triduū me seq̄ris sacerdo
tē leuita: ōditq; ei oēs thesauros: pcipiēs vt eccles
is ⁊ paupib⁹ erogaret. Btūs igr laurenti⁹ xpianos
die ac nocte diligēter q̄siuit ⁊ vnicuiq; put op⁹ fue
rat mīstrauit: venitq; ad domū cuiusdā vidue que
multos xpianos i domo sua abscōderat: quā lōgus
doloꝛ capitꝭ detinebat. Sāct⁹ āt laurēti⁹ ꝓ ipositio
nē man⁹ eā a doloꝛe capitꝭ liberauit: ⁊ pauperū pe
des lauās oīb⁹ elemosynā dedit. Eadē nocte i do
mū cuiusdā xpiani veniēs quendā cecū xpianū ibi
reppit: ⁊ scō signo crucꝭ illuīauit. Cū āt btūs sixt⁹
decio nollet ꝓfitēre nec idolis īmolare: ipz ad de
collādū duci ꝓcepit. Accurrēs igit btūs laurē. post
ipz exclamabat. Noli me dereliquere pat scē quia
thesauros tuos iaz exꝑendi: quos tradidisti mihi.
Tūc milites audiētes thesauros cū tenuerēt ⁊ par
temio tribuno tradiderūt. Ipe āt cū decio pitauit
Qui deci⁹ cesar ait. Ubi sūt thesauri ecclesie quos
apud te cognouim⁹ cē abscōditos: Qui cū sibi non
rndēt: tradidit eū valeriano pfecto vt aut thesau
ros ꝓdat ⁊ sacrificet idol: aut diuersis eū iterire fa
ciat supplicijs ⁊ tormētis: valerian⁹ āt cuidā pfecto noīe hippolyto i custodiā tradidit: q illū cū mlt
tis alijs in carcerē reclusit. Erat āt i custodia quidā gēril noīe lucillus: q plorādo lumē oculoꝝ amiserat. Qui cū btūs laurēti⁹ lumē se restaurare ꝓmit
teret si i xpz credēt: ⁊ baptisma susciperet: ille se istā
tius baptizari postulauit. Accipiens g; aquā beat⁹
laurēti⁹ dixit ei. Oia i gfessiōe lauanf. Cūq; ipz ō
articlis fidei diligent iterrogassz: ⁊ ille se oia credē
gfessus fuisset aquā sup ei⁹ caput effudit ⁊ ipsuz in
xpi noīe baptizauit: statiq; q cec⁹ fuerat lumē acce
pit. Quaꝛopt multi ceci ad eū vciebāt: ⁊ ab eo il
luiati redibāt: hoc vidēs hyppolit⁹ dixit ei. Oñde
mihi thesauros. Cui laurē. O hyppolite si i dñz ie
sū xpz crediderꝭ ⁊ thesauros tibi oñdo. ⁊ vitā etnā
ꝓmitto. cui hyppolit⁹. Si dictꝭ facta gpēses facia
qō hortarꝭ. Eadē hoꝛa hippolit⁹ credidit: ⁊ sacruz
baptisma suscepit cū sua familia. Baptizat⁹ āt ait.
Vidi aīas inocētiū letas gaudē. Post hoc māda
uit valerian⁹ ad hyppolitū vt laurētiū pitaret. cui
laurē. ait. Ambulem⁹ pit ābo: q; ⁊ mihi ⁊ tibi coꝛo
na ꝓparaf. Ad tribunal g; ābo veneꝛt: ⁊ fit itez in
qsitio de thesauro. Laurēti⁹ āt triduo īducias pe
tijt: q̄s valerian⁹ eidē sub hippoliti ptāte concessit.
In hoc triduo laurē. paupes: cecos ⁊ claudos col
legit: ⁊ eos i palatio Faustiniano coꝛā decio pitā
nit dicēs. Ecce isti sūt thesauri etni q nūq; minuū
tur sz cresc̄t: q i singul⁹ dispgunt ptib⁹ ⁊ i oīb⁹ iue
niūtur. Moꝛ enī man⁹ thesauꝝ i celū reportauerꝭ.
Valerian⁹ pīte decio dixit. Quid varias ꝓ multa:
iā nūc sacrifica ⁊ magicaz artē depone. Cui laurē.
Quis debet adoꝛari: q fact⁹ ē: an q fecit: Irat⁹ deci
us iussit eū scoꝛpiōib⁹ cedi ⁊ oē gen⁹ tormētoꝝ ante
ipz afferri: quē cū sacrificare iubēt vt hec tormēta
euadēt: rndit. Infelix has eplas ego sp optaui. cui
deci⁹. Si epule ista sūt tibi filles pāde xpianos: vt
tecū pīe epulent. cui laurē. Jā i cel⁹ noīa sua dede
rūt: ⁊ eoꝝ aspectib⁹ nō es dign⁹. Tūc iubēte decio
nudus fustib⁹ cedit: ⁊ ardētes lamie ad latꝛa ei⁹ po
nūtur. Dixitq; laurē. Dñe iesu xpe de⁹ de deo mi
serē mihi ꝓpter nomen tuo: q; accusat⁹ te deū nō negaui: i
terrogat⁹ te xpz gfessus sū. Dixitq; ei deci⁹. Scio
q; p artē magicā tormēta deludis: me tū deludere
nō valebis. Testoꝛ deos deasq;: q; nisi sacrificaue
ris diuersis supplicijs puniez. Tūc iussit eū plūba
tis cedi durissime. Laurēti⁹ āt oꝛauit dicens. Dñe
iesu xpe accipe spīm meum. Tūc audiēte decio voꝛ
de celo īsonuit. Adhuc mlta certamia tibi debenf
Tūc deci⁹ repletꝰ furoꝛe dixit. Viri romani audi,

stis demões istũ sacrilegũ ꝙsolãtes: q nec ꝺos colit nec to:mẽta metuit: nec tratos ꝓncipes expauescit: Jussitq; eũ iterũ scꝰpiõibꝰ cedi: subridẽs ãt laurẽ. gr̃as egit: ⁊ p astãtibꝰ exo:auit. Eadẽ ho:a miles q dã noie roman⁹ credidit: ⁊ btõ laurẽ. dixit. Video añ te stãtẽ iuuenẽ pulcherrimũ: ⁊ vulnera tua cũ li theo extergẽtẽ. Adiuro g°te p dñz ne me ꝺelinq̃s: sz festina me baptizare. Dixitq; deci⁹ valeriano. puto q; iã p artẽ magicã victi sum⁹. Jussit g° de ca tasta solui: ⁊ i custodiã hyppoliti reclusi. Roman⁹ ãt afferẽs vceũ cũ aq̃ ad pedes laurentij se ꝓstra nit: ⁊ sacrũ ab eo baptisma suscepit. Qꝺ vt decius ꝙpit romanũ fustibꝰ cedi iussit: q cũ libẽ se xp̃ianuz ꝓfiteret iussu decij decollat°ẽ. Eadẽ nocte laurẽ. ad deciũ adducit. Cũ ãt hyppolit⁹ fieret ⁊ se xp̃ia nũ clamare vellet: dixit ad eũ laurẽ. In iterio:i ho mine xp̃z abscõde: ⁊ ꝺũ clamauero audi ⁊ vẽi. Oia igr̃ to:mẽto:q; gñia decio afferũt. dixit g° laurẽtio de ci⁹ cesar. Aut ꝺijs sacrificabis: aut no:x ista ĩ te cuz supplicijs exp̃ẽdet. Qui laurẽ. Adea no:x obscurũ nõ hz: sz oia ĩ luce clarescũt. Dixitq; deci⁹. Affera tur lect⁹ ferre⁹: vt laurẽtius ꝙtumax regescat ĩ eo. Ministri g° eũ exuũt ⁊ sup cratẽ ferreã extẽdũt: ⁊ p:unis suppositiz eũ cuz furcis ferreis ꝙsupserunt. Dixitq; laurẽti⁹ valeriano. Ꝺisce miser q; carbo nes tui mihi refrigeriũ: tibi ãt cr̃nũ suppliciũ p̃stãt q; ipe ꝺñs nouit q; accusat⁹ nõ negaui eũ: iterroga tus xp̃m cõfessus sũ: assat⁹ gr̃as ago. Dixitq; hilari vultu ad deciũ. Ecce miſ assasti vnã ptẽ: gira aliã ⁊ mãduca ⁊ gr̃as agẽs dixit. Gratias tibi ago ꝺñe iesu xp̃e: q; ianuas tuas ĩgredi meruĩ: ⁊ sic spiritũ emisit. Cõfusus deci⁹ cũ valeriano ãbulauit i pala tiũ tiberij relicto co:pe sup ignẽ: qõ hyppolit⁹ mãe rapuit ⁊ cũ iustino pb̃o ĩ agro vano ꝙditũ aromatib⁹ sepeliuit. xp̃iani igr̃ ieiunãtes triduo vigilias celeb:arũt: mugit⁹ dãtes ⁊ lach:ymas effundẽtes. Utq; ãt hoc verũ sit: q; laurẽ. sub isto decio ĩpato:e sit passus a pl'ib⁹ dubitaẽ cũ i chr̃onicis sixt⁹ lõge p⁹ deciũ fuisse legaẽ. Eutropi⁹ [illegible] h⁹ asserit dicẽs. De ci⁹ pscutõnẽ i xp̃ianos mones inẽ ceteros btissimuz leuitã ⁊ martyrẽ laurẽ. extixit. In q̃dã ãt chronica satiz auctẽtica ꝺr̃: q; nõ sub decio ĩpato:e q philippo succesſit sz sub quodã decio iuniore q cesar nõ i pato:i extitit martyrũ passus fuit. Mã inẽ deciũ i pato:ẽ ⁊ hũc deciũ iuniore sub quo laurẽ. passus ẽ: pl'es ĩpato:es ⁊ sũmi põtifices itermedij extiterũt Eteni vt ibidẽ dicit decio ĩpato:i gall⁹ ⁊ volusianus ci⁹ filiꝰ i ipio succesſerũt: ⁊ p⁹ eosdẽ valerianus cũ galieno ei⁹ filio ipiũ tenuer̃t. dicti galien⁹ ⁊ valerian⁹ deciũ mio:e cesarẽ nõ tñ ĩpato:e fecer̃t. Plaz ãtiqt⁹ alig ab ĩpato:ib⁹ fiebãt cesares: ñ tñ augusti vl' ĩpato:es: sic legit i chr̃onicis q; dioclitian⁹ maximi anũ cesarẽ fec̃: postmodũ ex cesare augustũ creauit Tpe aũt ho:z ĩpato:. ſ. valeriani ⁊ galieni: sixt⁹ ro manã sedẽ tenebat. Hic igr̃ deci⁹ cesar appellat⁹: nõ ĩpato:e effect⁹ btñ laurẽ. martyrẽ fec̃. vñ nusq̃z i legẽda btĩ laurẽ. vocaẽ deci⁹ ĩpato:: sz tñ deci⁹ ce sar. Deci⁹ eni ĩpato:e duob⁹ tñ ãnis regnauit: ⁊ be atũ fabianũ papam martyrẽ fec̃. Fabiano succesſit corneli⁹: q; sub volusiano et gallo passus ẽ: cornelio succesſit luci⁹: lucio stephan⁹. Hic sub valeriano ⁊ galieno q ãnis. ij. ĩpauerũt passus ẽ. Stephão suc cesſit sixt⁹. Oẽs tñ chr̃onice tã eusebij q; bede ⁊ isi dori i hoc ꝺecoꝺãt: q; sixt⁹ papa nõ fuit tpe decij ĩ patoꝝ: sz galieni. Legit tñ i q̃dã alia chr̃onica q; ꝓ dict⁹ galien⁹ fuit binomi⁹. dict⁹ ẽ eni galien⁹ ⁊ deci⁹ Sub illo passi sũt sixt⁹ ⁊ laurẽ. circa ãnos dñi. cc.lvi. Gofred⁹ quoq; ĩ libro suo q; ꝺr̃ putheonides assit q; galien⁹ vocat⁹ ẽ alio nomĩe deci⁹: et sub eo passi sũt sixt⁹ ⁊ laurẽti⁹. Et si hec va sũt: tũc positio ioan nis belleth va posset eẽ. Refert grego. ĩ libro dia logoꝝ: q; ĩ sabinẽsi ꝓuincia q̃dã scim̃oial' q; carnis q ꝺẽ ẽtinẽtiã hũit: sz ligne ꝓcitatẽ ñ ꝺcliauit. Hec ꝺũ i eccl'ia sci laurẽti⁹ fuisset sepl'ta añ altar̃ marty ris a demõib⁹ secata ps vna illesa ꝓmanet altia cõ cremaẽ ita vt mane visibil' adustio apparẽt. Gre go. quoq; tnroñ. ait: q; ꝺũ q̃dã sacerꝺos q̃ndã eccle ñã sci laurẽti⁹ reparet ⁊ trabs q̃dã nimis breuis es set: rogauit btñ laurẽ. vt q; paupes foueret sue io pie subuẽiret: q̃ subito sic excreuit: vt ps ñ modica abũdaret: quã ptẽ cũ sacerꝺos icidẽt mutati ml'taſ ifirmitates ide sanauit. ¶ Quidã insup ꝓsoiẽ noie sactul⁹ btĩ laurẽ. eccl'iaz a lõgobardis icẽsã repare volẽs artifices ꝙduxit. Quadã aũt vice ꝺũ qꝺ eis appõeret nõ hret: ꝓmissa ofone clybanũ resperit ⁊ ibidẽ panẽ cãdidissimũ inẽit: sz cũ vir ad vm⁹ prãꝺij esũ sufficẽ videreẽ trib⁹ psonis laurẽti⁹ suos no lẽs artifices deficẽ: sic ꝓdictũ panẽ ml'tiplicari feẽ: q; ĩ alimẽtũ decẽ diez oparijs cunctz suffeẽ. ¶ In eccl'ia sci laurẽ. apõ mediolanũ vt refert vicẽti⁹ in sua chr̃onica: calix qdã christallin⁹ mire pulchritudi nis hẽbaẽ: q; q̃dã i solẽnitate cũ ad altar̃ a ꝺiacono po:tareẽ elapsus e mãib⁹ in ẽrã cecidit: ⁊ stati ꝛmi nut⁹ ẽ: ac ꝺiacon⁹ merẽs fragmẽta collegit: ⁊ sup al tare ponẽs btñ laurẽtũ exo:auit: ⁊ fractũ caliceẽ i tegrũ ⁊ solidatũ recepit. ¶ Legit q; ĩ libro de miracul' btẽ marie vgis: q; qdã iuꝺex noie stepha nus rome erat: q; munera libẽter accipiẽs ml'to:ꝝ iu ꝺicia puertebat. Hic tres ꝺomos eccl'ie sci lauren tij: ⁊ vnũ ho:tũ secẽ agnetz violenẽ abstulit: ⁊ abla ta iniuste possedit. Accidit ãt vt mo:eret ⁊ ãte ꝺei iudiciũ ꝺuceret: quẽ scũs laurẽ. cernẽs ad eũ cũ mi nia idignatiõe accessit: ⁊ trib⁹ vicib⁹ brachiũ ei⁹ ꝺu rissime strixit: ⁊ dolo:e nimio cruciauit. Sẽ vero agnes respicere cũ alijs vginib⁹ ĩ eũ noluit: sz faciẽ suã ab eo auertit. Tũc iuꝺex sup eũ sniaz ferẽs di xit. Qñ aliena subtraxit ⁊ munera accipiẽs verita tẽ vẽꝺidit: ĩ loco iude tradaẽ ꝓditoꝝ. Sãct⁹ vero ꝓiectus quẽ idẽ stephan⁹ in vita sua valde ꝺilere rat ad btñ laurẽtiũ ⁊ beatã agnetẽ accedẽs pro eo veniã precabaẽ. illis vero et beata virgine pro eo o:ãtibus cõcessuz est vt eius aia ad co:p⁹ redirer: ⁊ ibidẽ trigita ꝺieb⁹ penitẽtiã ageret. Accepit insup a btã vgie ĩ mãdatis: vt psalmũ. Beati imaculati. singulis ꝺieb⁹ vite sue ꝺiceret. Cũ aũtẽ ad co:pus rediſſet: brachiuz eius ita erat liuidũ et aduſtum: ac si in hoc co:po:e passus esset: quod signuz in eo extitit quoad vixit. Hale igitur ablata restituẽs: et penitentiã agens migrauit ad ꝺominũ. ¶ Legitur in vita sancti henrici ĩperato:is q; ꝺũ ipse et

nẽgũdis eiꝰ vꝛor vgines ĩsimul pmanerẽt: ⁊ dia bolo ĩstigãte de quodã milite vꝛorem suã suspectã bꝛet: sup ardẽtes vomeres qndeciz pedũ nudis pe dibꝰ icedere eã fecit: q̃ ascẽdẽte dixit. Sicut me ab hẽrico ⁊ ab oĩbꝰ intactã nouisti ita adiuua me xpe. Hẽricꝰ verecũdia ductꝰ eã in maxilla pcussit. Cui vox dixit: vgo maria te vginẽ liberauit. Totã igit ardẽtẽ masã illesa pcurrit. Cũ ergo cesar obijsset multitudo maxima demonũ añ cellã cuiusdã here mite trãsibãt. Qui apta fenestra introgauit vltimũ qsnã eẽt. Et ille legio demonũ sumꝰ: q ad mortem cesaris ꝓperamꝰ ñ forte aliqd ꝓprium i eo repire possimꝰ. Adiuratꝰ ãt vt ad se redeat: q rediẽs dixit Nihil pfecimus. qꝛ dũ falsa vꝛoris suspicio: ⁊ alia bona ⁊ mala i statera fuisset posita: adustꝰ ille laurẽtiꝰ ollã aureã imẽsi ponderis attulit ⁊ dũ supasse videbantur: illa iactata ps altera statere plumũ põ derauit. tũc ego iratꝰ aurẽ olle ꝓrupi. ollã calicẽ vo cabat: quẽ dictus cesar eccl'ie estrẽsit: qnã i spãli de uotiõe habuerat: i honorẽ sci laurẽtij fieri fecerat. Cui ꝓpter magnitudinem due aures ierãt. Rep tũq; ẽ ⁊ impatorẽ tũc obijsse: ⁊ vnã aurẽ calicis fra ctã eẽ. ¶ Refert Gregoriꝰ in registro q dũ pdecessor suus quẽdã ad corpꝰ sci laurẽtij meliorari cu peret: ⁊ vbi nã corpus eius eẽt nescire: subito corꝑus eiꝰ ignoratũ apparuit: oẽsq; q pntes erãt tam monachi q̃ mãsionarij q corpꝰ eiꝰ viderũt ifra de cẽ dies mortui sũt. ¶ Notãdũ q passio sci laurẽtij: iter ceteras martyꝛ passiones excellẽtissima eẽ vi deꝛ ingztũ ex dictis sci maximi epi ⁊ btĩ Augustini colligit. Et ꝓmo i acerbitate. 2° in effectu siue vti litate. 3° in ꝓstãtia siue fortitudine. 4° i mirabili pu gna ⁊ mõ victorie. ¶ Primo igitur excellẽtissima fuit i pene acerbitate de cuius pene acerbitate sic btũs maximus epꝰ vel ꝑm quosdã libꝛos Ambro sius. Nõ enim fratres btũs laurẽtius breui ⁊ simplici passione pimit: nam q gladio pcutit semel mo rit q in flãmaꝛ caminũ mergit vno ictu liberat. Hic aũt lõga ⁊ simplici pena cruciat vt ei mors nõ desit ad supplicĩũ: sed desit ad finẽ. Legimus btõs pueros in penaꝛ suaꝛ deãbulasse flãmis: ⁊ igneos globos pedibus ꝛculcasse. vñ ⁊ btũs laurẽtius non minoꝛe glia ꝓferẽdus: siqdẽ hi i penaꝛ suaꝛ flãmis ambulabãt: hic in ipso supplicij sui igne discubuit. Illi vestigijs pedũ ꝛculcarũt icẽdia: iste laterũ suoꝛ diffusione restrixit. illi stãtes i pena eleuatis mam bus oꝛabãt ad dñm: iste ꝓstratus in sua pena toto coꝛpe dñz ꝓcabat. ¶ Notãdũ q btũs laurẽtiꝰ post btĩ stephanũ iter ceteros mãtyres ꝑmatũ tenere dr: nõ qꝛ maiorẽ penã sustinuit q̃ ceteri martyres: cũ multi tãtã penã ⁊ aliq etiã maiorẽ sustinuisse legañ. Sz hoc pp sex cãs dr ĩsimul ꝛcurrẽtes. Primo pp passiõis locũ. qꝛ rome q̃ ẽ caput mũdi: ⁊ vbi ẽ sedes aplica passus ẽ. Secõ pp ꝓdicatõis offĩ qꝛ offĩ ꝓdicatiõis diligenñ implenit. 3° pp laudabilẽ distributõez thesauꝛoꝛ quos oẽs sapiẽter pauꝑibꝰ distribuit: has tres rões ponit magr Guilelmꝰ al tisiodorẽsis. Quarto pp approbatũ ⁊ autẽticũ eius martyriũ: qꝛ ⁊ si de aliqb9 maiora tormẽta leganñ: tũ hoc autẽticũ nõ hr: ⁊ aliqñ i dubiũ vtiñ. huiꝰ aũt passio est in ecclia valde solẽnis ⁊ approbata. vñ ⁊ mlti sci i suis ꝛmonibꝰ eiꝰ passionẽ approbãt ⁊ affir mãt. Quito pp dignitatis gradũ qꝛ fuit archidiaco nus sedis aplice. Post quẽ vt aiũt i romana sede archidiacon9 nõ surrexit. Sexto pp seuicĩã tormẽ toꝛ: qꝛ grauissima supplicia ptulit: vtpote q sup cra tẽ ferreã assatꝰ fuit. Hñ de eo dicit btũs Aug. La ceratos artꝰ ⁊ multa vbeꝛ sectiõe ꝛcisos: subiecto ꝓcepit igne toꝛeri: vt p cratẽ ferreã q̃ iã de feruoꝛe ꝓtinuo vim i se hiet vꝛẽdi: ꝛuersoꝛ alẽna mutatõe mẽboꝛ fieret cruciatus vehemẽtioꝛ ⁊ pena ꝓductioꝛ. ¶ Secõ fuit excellẽtissima i effcũ siue i vtilitate. Ipa. n. pene acerbitas ꝑm Augu. ⁊ maximũ. Fecit eũ glificatõe sublimẽ: opinione ⁊ fama celebrẽ: deuotõe laudabilẽ: ⁊ imitatõe insignẽ. Primo igit glificatõe sublimẽ. Hñ Aug. dicit. Seuisti p secutoꝛ i martyrẽ ꝛseuisti ⁊ auxisti palmã dũ aggre gas penã. nũqd nõ gdiuꝛis gliã igeniũ tuũ reppit qñ i honorẽ trãierũt triũphi ⁊ istrumẽta supplicij? Itẽ maximus vel ꝑm quosdaz libꝛos Ambrosius. Quãnis i faullã mẽbꝛa soluãtur fidei tñ fortitudo nõ soluit: coꝛporis detrimẽtũ sustinet: sz lucrũ salu tis acquit. Itez Augustinus. Vere btĩ coꝛpus qõ nõ a fide Christi tormẽtũ imutauit: sed ad regem scã religio coꝛonauit. ¶ Secũdo opinione ⁊ fama celebrẽ. Maximus vel secũdũ quosdã libꝛos Am brosiꝰ. Btĩ Laurẽtiũ martyrẽ grano synapis posꝛ sumus cõparare: q diuersis attritus passionibus p totũ oꝛbẽ gꝛa sui meruit fragrare mysterij. Qui an tea gstitutus i coꝛpoꝛe erat humilis ⁊ deuotꝰ ⁊ vil'. Posteaq̃ vexatus: laceratus: adustus: vniuersis p totũ mũdũ ecclesijs odoꝛẽ sue nobilitatis ifudit. ¶ Itẽ scĩ est ac deo placitũ: vt natale sci Laurẽ tij ꝑcipua veneratõe veneremur. Cuius radiãti bus flãmis victrix i hunc quoq; diem toto oꝛbe Christi coꝛuscat eccl'ia. In tãta enim martyrij glo ria ꝑclarus extitit vt passione sua mũdũ illumina uerit vniuersũ. ¶ Tertio deuotõe laudabilẽ. Qua relaũt sit laudãdus. ũ deuotõe suscipiẽdus ostẽ dit Augustinus tribus rõibus sic dicẽs. Btĩ viꝛ Laurẽtium tota debemus deuotõe suscipe. Primo qꝛ ꝑciosum sãguinẽ suum ꝓpter dñm tradidit. Deinde q ei ꝓgatiuã apud dñm nr̃m non minimã contulit ostẽdens q̃lis debeat esse xpiani fides. de cuiꝰ osortio existere martyres meruerũt. Secõ q idẽ tam sancte ꝛuersatõis fuerit: vt coꝛonã mar tyrij in tẽpoꝛe pacis inueniret. ¶ 4° fecit eũ imi tatione insignem. Unde Augustinus. Hoc totius causa passionis ꝓpter quam morti est adiectus sanctus Laurẽtius: vt sui similes esse ceteros hoꝛ taretur. In tribus aũt se nobis imitabilez exhibet. Primo in aduersoꝛum forti ꝓpassione. Unde Au gustinus. Ad erudiendũz dei populũ nullorum est vtilioꝛ forma q̃ martyrum. eloquentia facilis ad eroꝛandum fit ratio efficaꝛ ad suadendum. Ua lidioꝛa tamen sunt exempla q̃z verba: et plus est opere docere q̃z voce. In quo excellentissimo ge nere doctrine beatus martyr Laurentius q̃z glo riosa dignitate polleat: etiam persecutoꝛes il lius sentire potuerunt: q̃z illa mirabilis fortitudo

animi nō solū nō cedere: sz illos exēplo sue tolerā
tie tolerare. Scdo in fidei magnitudine ⁊ feruore.
Maxim⁹ vel ſm quosdā Ambro. dū fide sua pse
cutoris flāmas vicit oñdit nobis p ignē fidei gehē
ne supare icēdia: ⁊ amore xpi die iudicij nō timere.
Tertio i ardēti amore. Idē vel Ambro. Illumina
uit mūdū plane Laurētius eo lumine quo ipse fue
cēsus ē ⁊ flāmis ḡs ipse ptulit oīum xpianoz corda
calefecit. De his tribus etiā sic dicit Maximinus
vel Ambro. ſm quosdā libros. Bti Laurētij exē
plo vocamur ad martyriū: accēdimur ad fidē ica
lescim⁹ ad deuotionē. ¶ Tertio fuit excellētissima
i ꝑstātia sive fortitudine: de cui⁹ fortitudine ⁊ ꝑstā
tia sic dicit Aug. Btūs laurēti⁹ māsit i xpo vsqz ad
tētationē vsqz ad tyrānicā iterrogationez. vsqz ad
acerrimā cōminationē: vsqz ad perēptionē: i q̄ lon
ga morte: qz bti māducauerat ⁊ bene biberat tanqz
illa esca saginat⁹: ⁊ illo calice ebri⁹ tormēta nō sēsit:
nō cessit. i regnū successit. Adeo aūt fuit ꝑstās ⁊ fir
mus q⁹ nō solū tormētis nō succubuit: sz etiam ex
ipsis tormētis vt habeā ex dictis bti maximi: fcūs ē
pfectio: i timore: feruētio: i amore. ⁊ iocūdio: in ar
dore. De ꝑmo sic dicit. Extēdit sup flāmaz ignitos
globos: ⁊ sepius versat i latera: sz q̄nto plus penaz
patit tanto ampli⁹ xpz dñz ptimescit. ¶ Quātū ad
2m sic ait Maximus vel ſm quosdam libros Am
brosius. Granū sinapis cū atterit accēdit. Laurē
tius cū patit flāmā. Itē nono admiratōis genere
alius illū torquet: ⁊ alij seuictes tormēta pficiūt. de
notiorē Laurētiū saluatori supplicia atrociora fe
cerūt. ¶ Quātū ad tertiū sic dicit. cor ei⁹ tanta fide
xpi magnanimitate zcaluit: vt despectis ꝓpij cor
poris cruciatib⁹ insanissimo tortori suo triūphātis
ei⁹ ignib⁹ let⁹ illuderet. ¶ Quarto fuit excellētissi
ma in mirabili pugna ⁊ modo victorie. Btūs nāqz
Laurētius sicut ex vbis bti Maximi ⁊ Augustini
manifeste colligī q̄nqz ignes exteriores quodā mō
habuit: quos tū oēs supauit fortiter ⁊ extirxit. ſPri
mus fuit ignis gehēne. Scds mālis flāme. Terti⁹
carnalis zcupiscentie. Quart⁹ ardentis auaritie.
Quīt⁹ furētis ire. ¶ De extictiōe ꝑmi ignis. s.
gehēne sic dicit Maxim⁹. Nunqd cedere poterat
momētanee corpis vstioni cui⁹ fides eternū gehē
ne extinguebat ardorē. Itē trāsit p ignē momenta
neum atqz determinatū: sz flāmā gehenne ꝑpetuo
erurētis euasit. ¶ De extictione scdi. s. mālis flā
me: sic ait Maxim⁹ vel Ambro. ſm quosdā libros
Corporali laborabat icendio: sz dīn⁹ ardor mālē
extirxit ardorē. Itē q̄nis rer ip̄rob⁹ ligna subijciēs
icēdia maiora supponeret: tū scūs laurēti⁹ has flā
mas fidei calore nō sensit. Itē Aug. Supari charī
tas xpi flāma non potuit: ⁊ senior fuit ignis: q fortis
arsit q̄s q ītus accendit. ¶ De extictōe tertij ignis
s. carnalis zcupiscētie sic dicit maxim⁹. Ecce btūs
Laurēti⁹ trāsit p ignē quo nō adust⁹ ihorruit: sz illu
minat⁹ effulsit: arsit ne arderet: ⁊ ne vereī exustus
ē. ſFlā. b. Laurēti⁹ sequēs. b. fixtū ad martyriū cla
mabat post eū dicēs. Quo ꝓgrederis sine filio pr̄:
quo sacerdos sancte sine ministro ꝓperas: Tu sine
ministro nūqz sacrificiū offerre ꝓsueueras. Quid i
me displicuit paternitati tue: ſNunqd degenerē me
ꝓbasti: Expire certe vtrū idoneū ministrū elege
ris: cui ꝓmisisti dñici sāguinis dispēsationē. Qui. b.
fixtus ſ rīdit. ſNō ego te desero fili neqz derelinquo:
sz maiora tibi debētur ꝓ fide xpi certamina. ſVos
q̄si senex leuioris pugne cursū recipimus: te aūt q̄si
iuuenē manet gl'iosior de tyrāno triūphus. post tri
duū me seq̄ris sacerdotē leuita. ¶ De extictōe q̄r
ti ignis. s. auaritie: q̄liter. s. auaritia illoz: q thesau
ros cupiebāt euanuit: ⁊ frustrata ē. dicit Aug. Ar
mat gemina face hō pecunie cupidus: ⁊ veritatis
inimic⁹: auaritia vt rapiat auz: ipietate vt auferat
xpz: nihil obtines nihil ꝓficis humana crudelitas,
subtrahit i vētis eius mā mortalis. Et laurētio in
celū abeūte tu def cis flāmis tuis. ¶ De extictiōe
q̄rti ignis. s. furētis isanie: q̄liter videlicet isania p
sequētiū frustrata ē ⁊ annihilata: sic dicit Maxim⁹
Supatis flāmaz ministris oē mūdane isanie refri
xit icēdiū: ⁊ adhuc vsqz diabolica ꝓfecit ītētio: vt ⁊
vir fidelis ad deū suū gl'iosū ascēderit ⁊ crudelitas
pscq̄ntiū cū suis ignib⁹ confusa torpescat. Qd enim
pscq̄ntiū isania ignis fuerit: oñdit cuz dicit. Furo
gentilis accēsus craticulā parat ignitā: vt idigna
tionis flāmas ignib⁹ vidicaret: nec mirum si hos
q̄nqz ignes exteriores supauerit: qm̄ ex verbis bti
maximi habeā q⁹ tria refrigeria ītus habuit: ⁊ tres
ignes i corde portauit p quos oēz ignē exteriorē ex
refrigerio mitigauit: ⁊ maioris ardoris icēdio supe
rauit. ſPrimū nāqz refrigeriū fuit desideriū celestis
glorie. Scdm meditatio legis divine. Tertiū puri
tas zsciētie. ſPer hoc triplex refrigeriū oēz ignem
exteriorē extinctum fecit ⁊ frigidū reddidit. ¶ De
ꝑmo refrigerio: qō est desideriū celestis glorie sic di
cit Maximus vel Ambrosius ſm quosdā libros.
ſNeqz enim btūs laurētius igniū tormēta viscerib⁹
sentire poterat: q sensibus paradisi refrigeriū possi
debat. Itē licet iaceat añ pedes tyrāni exusta caro
corpus eranime: nihil detrimēti patit in tris: cuius
ānus demorat in celis. ¶ De scdo refrigerio qd est
meditatio legis divine sic dicit Maximus vel Am
brosius. Dū xpi cogitat ꝑcepta: frigidū ē illi omne
qd̄ patit. ¶ De ttio refrigerio qd est puritas. s. cō
sciētie sic dicit. Ardet ꝓfecto totis visceribus for
tissimus martyr ⁊ vir sed regnū celi ptractās refri
gerio zsciētie victor exultat. ſHabuit nihilominus
vt idē Maximus oñdit tres ignes iteriores quos
maiori icēdio superauit. ſPrimus fuit fidei magnitu
do. Scds ardēs dilectio. Tertius vera dei cogni
tio: q̄ ipsū tanqz ignis irradianit. De ꝑmo igne sic
dicit idē vel Ambrosius. Ingztum in illo fidei fer
uet ardor: itantū supplicij flāma frigescit. Itē cē sal
natoris ignē fernorē fidei i euāgelio legimus. Ignē
veni mittere in trā. ſHoc igit igne btūs Laurētius
accēsus flāmaz nō sentit incēdiū. De scdo igne sic
dicit idē vel Ambrosius. Ardebat extrinsecus mar
tyr laurētius tyrāni seuictis incēdijs: sz maior illuz
intrinsecus xpi amoris flāma torrebat. De ttio sic
dicit. fortissimū martyrē seuissima pscutoris flāma
vincere non potuit: q⁹ lōge ardētius vitatis radijs
mens eius accēsa feruebat. Itē odio pfidie: ⁊ amo-

re charitatis accẽsus appositã sibi extrinsecus flãmã aut nõ sentit: aut vincit. Habet aũt laurẽtius iter ceteros martyres tria ꝓuilegia ꝗtũ ad offiñ. Primũ est i vigilia. Solus enim iter martyres hz vigiliã. Hz vigilie scõz ꝓpter multas iordinationes hodie i ieiunia ꝛmutata sũt. Apos.n. fuit olim: vt refert ioãnes beleth i festiuitatibus scõz hoies cũ vroribꝰ ⁊ filiabus ad eccleſiã venire vt ibi cũ luminaribꝰ pnoctarẽt: hz qz multa adulteria in his vigilijs fiebãt statutũ fuit vt vigilie i ieiunia ꝙuerterẽtur. Nomẽ tñ antiquũ retẽtũ est qz nõ ieiunia hz vigilie adhuc appellãtur. Scõz est i octaua. Ipe nãqz solus cũ stephano hz octauã iter martyres: sicut martinus iter ꝓfessores. Tertiũ est i regressibꝰ antiphonaꝝ qõ solus ipse ⁊ paulus hz: sed paulus pp excellẽtiã pdicatõis: iste ꝓpter excellẽtiã passionis.

¶ De nomine.

Hippolytus dr̃ ab hiper qõ ẽ supra ⁊ litos qõ est lapis: ꝗsi sup lapidẽ. i. xp̃z fũdatus: vel ab i ⁊ polis qõ ẽ ciuitas: vel hyppolitus ꝗsi valde politus. Fuit.n. sup lapidẽ xp̃z bene fũdatꝰ ꝓ ꝙstãtiã ⁊ firmitatẽ. Fuit i ciuitate supna p desideriũ ⁊ auiditatẽ: bñ politus p tormentoꝝ acerbitatẽ.

¶ De scõ Hippolyto martyre.

Hippolitus post ꝗz corpus beati laurẽtij sepeliuit venit in domũ suã ⁊ dãs pacẽ seruis ⁊ ancillis suis: oẽs sacramẽto altaris qõ iustinus ꝑsbyter obtulerat ꝛmunicauit: ⁊ apposita mẽsa ꝓpus ꝗz cibũ sumerẽt: veniẽtes milites eũ rapuerũt: ⁊ ad cesarẽ duxerũt: quẽ vidẽs decius cesar subridẽs dixit ei. Aunqd ⁊ tu magus effectus es: q corpus laurẽtij abstulisti? Cui Hippolytus. Hoc feci nõ ꝗsi magus: hz ꝗsi xp̃ianus. Tũc decius furore repletus ꝓcepit vt hĩtu quo vt xp̃ianus vtebaꝛ expoliareꝛ: ⁊ os eius lapidibus tõderẽt. Cui Hippolytus. Nõ me expoliasti hz magis vestisti. Cui decius Quõ ĩsipiẽs effectus es vt nuditatẽ tuã nõ erubescas? nũc igiꝛ sacrifica ⁊ vines: ne cũ tuo Laurẽ. pereas. Cui hippolytus. Exemplũ vtinã merear bti laurẽtij fieri: quẽ tu ore poluto ausus es noiare Tũc deciꝰ fecit eũ fustibus cedi: ⁊ pectinibꝰ ferreis laniari. Ille aũt se xp̃ianũ eẽ voce clara ꝓfitebaꝛ: ⁊ cũ tormenta huiusmodi derideret veste militari ꝙ antea vtebaꝛ eũ vestiri fecit hortans vt amicitiã ⁊ militiã ꝑstinã retineret. Cui hyppolitus cũ dr̃et se xp̃o militare. Decius ira repletus Valeriano ꝑcõ eũ tradidit: vt oẽs facultates eius accipet: ⁊ duris tormẽtis eũ interficeret. Inuẽcto quoniã eius familia xp̃iana eẽt adducti sũt oẽs aũ ipsius ꝓspectũ q cum ad sacrificia cogerenꝫ ꝙcordia nutrix hyppoliti ꝓ oibꝰ rñdit. Nos cũ dño nr̃o maluimus potius mori pudice ꝗz viuere ipudice. Cui valerianus. Genus ꝑnoꝝ nõ nisi cũ supplicijs emẽdaꝛ. Tunc ꝑtẽ hyppolito ⁊ gaudente iussit eã tã diu plũbatis cedi quousqz spiritũ emisit. Dixitqz hyppolitus. Gras ago tibi dñe iesu xp̃e qz nutricẽ meã aũ ꝓspectũ q cum tuoꝝ ꝑmisisti. Deide extra portã tyburtinã valerianus Hyppolitũ cũ familia sua duci fecit. Hippolytꝰ ãt ꝙortãs oẽs dixit. Frẽs nolite metuẽ. qz ego ⁊ vos vnũ dñz hẽm. Jussitqz Valerianꝰ vt i ꝓspectu hippolyti oibꝰ capita ãputarenꝫ. Hippolyti vo pedes ad colla idomitoꝝ equoꝝ fecit ligari: ⁊ p carduos ⁊ tribulos taz diu trahi donec spm̃ exalaret. Obijt circa ãnũ dñi. 266. Coꝝ aũt corpa Justinus ꝑsbiter rapuit: ⁊ iuxta corꝰ sci Laurẽtij sepeliuit. Corꝰ vo sãcte ꝙcordie inuenire non potuit: qz fuerat i cloacã ꝓiectũ. Miles ãt qdã noie porphyrius credẽs btãz ꝙcordiã aurũ aut gẽmas in vestimẽtis hĩe ad qndã cloacariũ noie hyreneũ: q erat occulte xp̃ianus accessit ⁊ dixit. Secretũ custodi: ⁊ eĩhe corpus concordie de cloaca: qz spero q aurum aut gẽmas i vestibꝰ suis hz. Cui ille. Oñde mihi locuz ⁊ secretũ habebo: ⁊ qcqd inuenero nũciabo. Cũ ergo extractũ fuisset ⁊ nihil inuenisset: miles ille ꝓtinus effugit: ⁊ hyreneus vocato quodã xp̃iano noie Abũdio corpus ad scm̃ iustinũ detulit. Qõ ille devote suscipiẽs iuxta corpus sci hyppoliti ⁊ aliorꝝ sepeliuit. Qõ valerianus audiẽs hyrencũ ⁊ abũdiũ tenuit: ⁊ ambos i cloacã viuos misit: quoꝝ corpora iustinus rapuit: ⁊ cũ alijs sepeliuit. Post hec deciꝰ cũ valeriano i curꝝ ascẽdit aureũ: ⁊ pgũt in amphiteatrũ vt cruciẽt xp̃ianos. Arreptus igiẽ decius a demonio clamabat. O hyppolite cathenis asperis vinctũ me tenes: valerianus filꝰ clamabat. O laurenti igneis cathenis me ligatũ trahis: ⁊ cadẽ hora valerianus expiranit. Decius aũt domũ reuersus triduo a demone vexatus clamabat Aduro te laurẽti modicũ cessa a tormẽtis: ⁊ sic miserabiliter mortuus est. Qõ vroꝝ eius Triphonia crudelis vidẽs dimissis oĩbus ad scm̃ iustinũ cum filia sua Cyrilla accessit: ⁊ ab eo cum multis alijs baptizari se fecit. Alia vero die cũ oraret triphonia emisit spm̃: cuiꝰ corpus iustinus ꝑsbyter iuxta corpus sci hyppoliti sepeliuit. Audiẽtes. 47. milites ꝙ regina ⁊ eius filia xp̃iane effecte eẽt: venerũt cũ vroribus suis ad iustinũ ꝑsbyteꝝ vt baptisma susciperẽt: quos oẽs Dyonisius q scõ sixto successerat baptizauit. Claudius aũt impator cyrillã cũ sacrificare nollet ingulari fecit: ⁊ ceteros milites decollari quoꝝ corpora i agro verano cũ ceteris sepeliũtur. Et aduertendũ ꝙ exꝑsse habeẽ hoc ꝙ illi decio q laurẽtiũ ⁊ hyppolitũ martyrizauit succesſit Claudius. Claudius ãt nõ succesſit decio impatori: ĩmo decio succesſit secũdũ chronicas volusianus: volusiano galienus: galieno claudius. Oportet ergo dicere vt videtur ꝙ aut galienus fuerit binominus: ⁊ ꝙ dictus sit galienus ⁊ decius. sicut decius i chronica sua: ⁊ godofredus in libro suo: aut ꝙ galienꝰ in sui adiutoriũ quẽdã noie deciũ fecerit cesarẽ nõ tamẽ iperatorẽ: sicut dicit ricardus i cronica sua. De hoc martyre sic dicit Ambrosius i ꝑfatiõe. Btũs martyr hyppolitus xp̃m verꝝ ducem ꝙsiderãs miles eius eẽ maluit ꝗz dux militũ cõprobari: btñqz laurentiũ sue custodie mãcipatũ nõ ꝑsecutus est: sed subsecutus: q cũ thesauros ecclesie discuteret: iuenit thesauꝛ: non quẽ tyrãnus cripet: sed quem pietas possideret: iuenit thesaurũ vnde vere diuitie peterẽtur: sꝛenit furorẽ tyrãni: vt cũ regis ꝑpetui gra ꝓbareꝫ. membris dividi non refugit: ne nervibus diuellereꝫ eternis.

Bubulcus qdã nomine petrus cũ in festo Marie magdalene plaustrũ iũxisset ⁊ boues sequẽs ipsos maledictis vrgeret: ꝓtinus boues ⁊ aratrũ a fulmine absumunt: ⁊ ipse petrus q hoc impetatus fuerat supplicio atrocioꝛi toꝛqbat: nã ignis eum arripuit: adeo ꝙ carnib⁹ ⁊ neruis tibie: ⁊ cruris ꝙsupt̃s ossa paterent: ⁊ ipsa tãdẽ tibia sua ꝓpage posuit⁹ solueꝛetur. Tũc ille ad q̃ndã eccl'iaz.b. vginis accedẽs: tibiã ipsã i quodã foꝛamine ipsi⁹ eccl'ie absconditꝫ ⁊ beatã vginẽ lachꝛymis ⁊ p̃cib⁹ ꝓ sua liberatione rogauit: ⁊ ecce nocte q̃dã btã virgo cũ btõ Hyppolito: ei in visione affuit: ⁊ eidẽ ꝺ Hyppolito vt petrũ pristine sanitati restitueret impauit. Statimqꝫ scũs hyppolitus tibiã de foꝛamine accipiẽs loco suo q̃si surculũ arboꝛi in momẽto iseruit in q̃ infr̃õe tãtos doloꝛes sẽsit: vt suis clamoꝛibus totã familiã excitaꝛet: q surgẽtes ⁊ lumẽ accẽdẽtes petrũ duo crura: ⁊ duas tibias hr̃e ꝙspiciunt: iꝫ se deludi putãtes ipm itꝛ atqꝫ itꝛ ꝙtractabãt: ⁊ mẽbꝛa vera ipꝫ hr̃e cõspiciebãt: q vir cũ excitãtes vñ hec sibi acciderint sciscitãtur: iꝫ ille eos ludere existimãs: tãdẽ victus rẽvidit ⁊ extupuit: iꝫ tñ coꝛa noua mollioꝛ q̃z vetusta ad sustinentiã coꝛporis non poterat exeq̃ri. Vñ ad publicationẽ miraculi ꝓ ãnũ claudicauit. Et tũc itꝛ btã virgo eidem apparẽs scõ hyppolito dixit. Vt qcqd curatõi deesset supplere deberet. Euigilãs igit̃: ⁊ se plene sanatũ iueniẽs recluſoꝛiũ itroiuit. Cui diabolus i spẽ nude mulieꝛ frequẽtissime apparebat: ⁊ nudã ei se igerẽs q̃sto ille foꝛtius resistebat tãto illa ei ipudẽtius icũbebat. Cũ ergo illa eũ plurimũ vexaret: tãdẽ ille stolã sacerdotalẽ accipiẽs collũ eius cinxit: ⁊ moꝛ diabolo absc̃dẽte cadauer putridũ ibidẽ remãsit: tãtusqꝫ feto: ide exaluit: vt nullus q hoc vidit ambigeret qn coꝛpus mulieris alicui⁹ moꝛtue fuisset qꝺ diabolus assũpsit.

¶ De assũptõe btẽ Marie virginis.

ASsumptio btẽ vginis Marie q̃liter fcã sit ex quodã libello apocꝛypho q ioãni euãgeliste ascribit̃ edocet. Apl'is nãqꝫ ob p̃dicatõis gr̃aꝫ diuersas mũdi subeũtibus regiones virgo btã i domo iuxta mõtẽ syon posita dr̃ remãsisse: oiaqꝫ loca filij sui. s. locũ baptismi iciunij: oꝛonis: passionis sepulture: resurrectõis: ⁊ ascẽsionis: quoad vixit deuotõe sedula visitauit. Et r̃m ꝙ ait Epiphanius. z4. ãnis post ascẽsionẽ filij sui supuixit. Refert ergo ꝙ btã virgo qñ xp̃m ꝛcepit erat ãnoꝛ. 14. ⁊ in. 15. xp̃m peperit: ⁊ vixit cum eo annis. 33. ⁊ post mortẽ xp̃i supuixit. z4. ãnis: ⁊ r̃m hoc qñ obijt erat annoꝛ. 72. ¶ Probabilius ꝛtñ videt̃ ꝙ alibi legit̃: vt 12. annis filio supuixerit: ⁊ sic septuagenaria fit assumpta: cũ apostoli totidẽ annis p̃dicauerint i iudea: ⁊ circa p̃es illas: sicut ecc'iastica tradit historia. Die igit̃ q̃dã dũ in filij desideriũ coꝛ virginis vehementer accẽdit̃: estuãs animus cõmouet̃: ⁊ in exteriorẽ lachꝛimaꝝ abundãtiã excitat̃. Cũqꝫ ad tps subtracti filij eq̃nimiter non ferret subtracta solatia ecce angelus cũ multo lumine eidẽ astitit ⁊ reuerenter: vtpote sui mr̃is dñi salutauit. Aue ingt̃ benedicta suscipies benedictionẽ illius q mãdauit salutẽ Jacob. Ecce ãt ramũ palme de paradiso ad te domina attuli: quẽ ante feretrũ poꝛtare iubeas: cum die tertia de coꝛpoꝛe assumeris: nã filius tuus te mr̃is reuerendã expectat. Cui Maria respõdit. Si inueni gratiã in oculis tuis: obsecro vt nomen tuũ mihi reuelare digneris: sed hoc peto instãtius: vt filij et frẽs mei apostoli ad me pariter ꝙgregent̃ vt eos antequã moꝛiar coꝛporalibus oculis videã: ⁊ ab his seperi valeã: ⁊ ꝙpsis p̃sentibus spũ deo reddã. Hoc itꝛ peto ⁊ obsecro vt anima mea de coꝛpoꝛe exiẽs nullũ spũ teterrimũ videat: nullaqꝫ mihi sathane potestas occurrat. Cui angelus. Cur scire desideras domina nomen meũ: qꝺ admirabile est ⁊ magnũ? Ecce enim ad te oẽs veniẽt̃. Hodie ꝙgregabũtur apostoli q nobiles tibi exhibebũt exequas funeris: ⁊ in eoꝛ ꝙspectũ spũ exalabis. Ista q olim ꝓ phetã de indea in babyloñ in crine attulit: subito ipse p̃oculdubio ad te aplos adducere poterit in momẽto. Malignos ãt spũs videre cur metuis: cũ caput eius oino ꝙtriueris ⁊ spoliaueris ipsum sue iperio potestatis? Fiat tamẽ volũtas tua: vt ipsos non videas. His dictis angelus cũ multo lumine celos ascendit. palma aũt illa nimia claritate splẽdebat: ⁊ erat quidẽ virge viriditate ꝙsimilis: sed folia ipsa vt stella matutina fulgebãt. Fcm̃ est aũt dũ ioãnes in epheso p̃dicaret: celũ repente intonuit ⁊ nubes cãdida ipꝫ sustulit: ac raptũ ante Marie ianuas collocauit: pcutiẽsqꝫ ostiũ interius itroiuit: ⁊ reuerẽter virgo virginẽ salutauit: quẽ felix Maria ispiciẽs vehemẽter obstupuit: ⁊ ꝓ gaudio lachꝛymas ꝙtinere nequit: dixitqꝫ. fili ioãnes memoꝛ esto verboꝝ magistri tui qbus me tibi in mr̃em. ⁊ te mihi in filiũ cõmẽdauit. Ecce a dño euocata: debitũ humane ꝙditionis exoluo: ac coꝛpus meũ tibi cura sollicita recõmendo. Audiui enim iudeos iisse cõsiliũ dicẽtes. Expectemus viri frẽs quoaduſqꝫ illa que iesũ poꝛtauit subeat moꝛtẽ: ⁊ coꝛpus eius ꝙtinuo rapiemus: ac iniectũ ignibus cõburemus. Tu igit̃ hãc palmã deferri facies ante feretrũ: cũ coꝛpus meũ duxeritis ad sepulchꝛũ. Dixitqꝫ ioãnes. O vtinã hic essent oẽs apostoli frẽs mei vt decẽter tibi parare possemus exequias ac exoluere laudes dignas. Hec illo dicẽte oẽs apostoli de locis in q̃bus p̃dicabãt a nubibus rapiũntur ⁊ ante Marie ostiũ collocãtur: q videntes se ibidẽ isimul ꝙgregatos mirabantur dicentes. Que nã causa est ꝓpter quã nos hic dñs insimul ꝙgregauit: ioãnes igit̃ ad eos exijt: ⁊ dominã de coꝛpoꝛe recessurã p̃dixit: et addidit dicens: Videte frẽs ne cum obierit aliquis eam defleat: ne hoc videns populus conturbetur ⁊ dicat. Ecce isti quomodo timent moꝛtem qui tamen alijs p̃dicant resurrectionem. Dionysius pauli apostoli discipulus in libꝛo de diuinis nominibus hoc idem asserit: apostolos scilicet in dormitione virginis conuenisse: ⁊ se similiter interfuisse: ac vnumquẽqꝫ in laudem christi ⁊ virginis sermonem fecisse: ait enim sic loquens ad timotheũ. Illos vt nosti ⁊ ipse ⁊ multi sanctoꝝ nostroꝝ fratrũ cum conuenissemus ad visionem coꝛporis vite principis: ⁊ quod deum suscepit: aderat autem ⁊ frater

dei iacob⁹ ⁊ petrus sūma et pfectissima theologoꝝ summitas. ℣Postea visumē vt vniuersi hierarche laudarent sicut vnusquisq; erat sufficiēs infinite virtutis bonitatē tearthice ifirmitatis. hec dionysius. Cum aūt beata Maria omnes apostolos cōgregatos vidisset: dominum benedixit ⁊ in medio eoꝝ ardentibus lampadibus ⁊ lucernis cōscendit. Circa vero horam noctis tertiā Jesus aduenit cū āgeloꝝ ordinibus: patriarchaꝝ cetibus: martyrum agminibus: ꝓfessoꝝ acie: virginūque chorus: ⁊ ante thoꝝ virginis acies ordinaꝝ: ⁊ dulcia cātica frequē canꝝ: ℣les āt exequie ibidem celebrate sint ex ꝑdicto libello q ioānī ascribiꝝ edoceꝝ. nā ꝑ ipe ihesus ihoauit: ⁊ dixit. Veni dilecta mea: ponā i te thronum meum: q: cōcupiui spēm tuā. ⁊ illa. paratū cor meū dñe: paratū cor meū. Tūc oēs q cum iesu venerāt dulciter itonāt dicentes. hec est que nescinit thoꝝ in delictis hēbit fructū i refectōe aniaꝝ nraꝝ. ipsa āt de semetipsa cecinit dicēs. Btām me dicēt oēs gnātōes. q: fecit mihi magna q potēs ē: ⁊ scūm nomen eius. Tunc cantoꝝ oibus itonuit dicēs excellentius. Veni de libano sponsa veni de libano coronaberis. Et illa ecce venio q: i capite libri scriptū ē de me: vt facerē volūtatē tuā ōs. q: exultauit spūs meus in deo salutari meo. Sicq; marie ania de corpe egreditur: ⁊ i ylnas filij aduolauit. Fuitq; tā a dolore carnis extranea: q̄s a corruptiōe extiterat aliena. Dixitq; aplis dñs. Corp⁹ virginis mris ī vallē iosaphat deferte ⁊ i monumento nouo quod ibidē ineniet; illud recōdite: ⁊ me triduo donec ad vos redeā expectate. Statiq; cicūdederūt eā flores rosaꝝ: rosei. s. cet⁹ martyꝝ: ⁊ lilia cōuallīū: agmina. s. āgeloꝝ: confessoꝝ ⁊ virginū. ℣Post eā apostoli clamitāt dicētes. Virgo prudētissima quo ꝓgrederis: esto nri memor o dña. Tūc ad cocentū ascendētium cetus q remāserāt admirati cōcite obuiā ꝓcesserūt. Videteseq; regē suū femine aiaꝝ ī ylnis ꝓpijs baiulātē: eāq; sup illū inirā: obstupefacti cepe rūt clamare dicētes. Que est ista q̄ ascendit de deserto delitijs affluens inixa sup dilectū suū: Quibus cōcomitātes dixerūt. Ista ē speciosa iter filias hieruſalē: sic vidistis eā plenā charitate ⁊ dilectōe sicq; ī celū gaudēs suscipiꝝ: ⁊ a dextris filij ī throno glorie collocaꝝ. Aplī āt viderūt ei⁹ aiam talis esse cādoris vt nulla mortaliū lingua posset effari. tres āt virgines q̄ ibidē erāt cū corp⁹ ei⁹ lauādi gra expoliasset: tāta stati corp⁹ claritate resplenduit: vt tāgi qdē ad lauādū posset: videri āt nō possz. tādiu āt lux illa ibidē resplenduit: donec corp⁹ a virginib⁹ lotum fuit. Aplī āt corp⁹ ei⁹ reuerenter ceperūt ⁊ sup feretz posuerunt: dixitq; ioānes petro. hāc palmā āte feretz petre portabis: q: dñs nobis te ptulit: ⁊ suaꝝ ouiū pastorē ⁊ pricipē ordinauit. Tui petrus. Hāc poti⁹ portare te guenit: q: virgo a dño es electa: ⁊ dignū ē vt palmā virginis vgo ferat. Tu supplect⁹ dñi recūbē meruisti: ⁊ exide sapie ac grē plus ceteriꝝ fluēta potasti: ⁊ iustū videt vt q a filio recepisti plus muneris ipendas virgini plus honoris. Tu igiꝝ portare debes hāc palmā luminis ad exequas scitatis q potat⁹ es poculo lucis de fonte ppetue claritatis. Ego āt portabo cū feretro sāctū corpus. Ceteri āt frēs nri circūdātes feretrum referāt laudes deo. ℣Paulus āt dixit. Et ego q minim⁹ vestrū oium sum portabo tecū. Eleuātes itaq; petr⁹ ⁊ paulus feretz: petr⁹ icepit cātare ac dre. In exitu isrl̄ de egypto alleluya. Ceteri āt aplī cātus dulcit psequunt. Dūs āt feretz ⁊ aplos nube ptexit: ita q ipsi nō videbāt: sz tm̄ coꝝ vox audiebāt. Affuerunt āgeli cū apostolis gemētes ⁊ terrā totā sonitu mire suauitatis replentes: excitati oēs ad tā dulcē melodiā de ciuitate velocius excūt. ⁊ qdā hoc sit diligent scisciteꝝ. Tūc extitit q diceret mariā illam discipuli iesu efferūt mortuā circa illā hāc quā auditis cōcinūt melodiā. Tūc oēs ad arma cōcurrūt ⁊ se mutuo hortabātur dicentes. Venite oēs discipulos occidam⁹ ac corp⁹ illud qō seductorē illū portauit ignibus cōburam⁹. ℣Princeps āt sacerdotuz hec videns obstupuit: ⁊ ira' repletus ait. Ecce tabernaculū illi⁹ q nos ⁊ genus nostz cōturbauit: q̄lez gloriā nūc accepit: ⁊ hoc dicēs manus ad lectuz misit volēs illud euertere ac ad feretz volēs eā deducere. Tūc man⁹ ei⁹ subito ābe aruerūt ⁊ lectulo adheserūt ita vt ad lectulū penderēt: ⁊ nimio cruciatu verat⁹ lamētabiliter eiularet. ℣Reliqu⁹ āt populus ab āgelis q erāt i nubib⁹, cecitate pcussus ē. ℣Princeps āt sacerdotū clamabat dicēs. Sācte petre i hac tribulatōe me nō despicias. Sz ꝑ me obsecro ad dñm ꝑces fūdas. Memor. n. debes eē q̄r aliqū tibi astiti. ⁊ q̄liter te accusante ācilla hostiaria excusaui. Qui petr⁹. i obsequijs dñe nre ipediti sumus: ⁊ curatōi tue itendē non valem⁹. Verūtī si in dñz nrm̄ iesū ⁊ i hāc q̄ ipz portauit crediderz spero q cōtinuo sanitatz beneficio potieris. q rūdit. Credo dñm iesū vez eē filiū dei: ⁊ hāc sacratissimā matrē ei⁹. Statiq; a feretro man⁹ eius solute sūt: sz tm̄ in brachijs adhuc ariditas remāsit ⁊ dolor vehemēs nō recesserat. dixitq; ei pter⁹. osculare feretz ⁊ dic. Credo i deū iesū xpm: quē ista in vtero portauit: ⁊ post partū virgo pmānit. qō cū feciss cōtinuo pstine ē reddit⁹ sanitati: dixitq; ei petr⁹. Accipe hanc palmā de manu fratris nostri ioānis ⁊ pones eam super populū excecatum: ⁊ quicūq; credere voluerit recipiet visum: qui aūt credere noluerit videre non poterit in eternum. Mariā autem portantes apostoli in monumento posuerunt: ⁊ iuxta illud: vt dominus iusserat cōsederunt: tertia āt die veniens cū multitudine angeloꝝ ipsos salutauit dicens. ℣Pax vobis. qui responderunt. Gloria tibi deus qui facis mirabilia magna solus: ⁊ dixit apostolis dñs. Quid gratie ⁊ honoris vobis videtur: vt mee nūc conferam genitrici: Et illi. Justum videt dñe fernis tuis: vt sic tu deuicta morte regnas i secla: sic tale resuscitet mris corpusculū: ⁊ a dextrz tuis colloces in eternuz: quo ānuente michael angelus continuo affuit ⁊ marie animam coram domino presentauit: tunc saluator locutus est dicens. Surge proxima mea: columba mea tabernaculuz glorie: vasculum vite: templum celeste. vt sicut per coitum labē non sensisti criminis sic in sepulchro solutionem corporis minime patiaris. Statimq;

aīa ad marie accessit corpusculū: ⁊ de tumulo ꝓdijt gl'iosū: sicq; ad ethereū assumīt thalamū comitāte secū multitudine angelor. Thomas āt cū abesset ⁊ rediēs credē recusaret: subito zonā q̄ corp⁹ ei⁹ ꝑcīctū fuerat ab aere recepit illesā: vt vel sic itelligeret q; totaliť fuisset assūpta. Hoc āt totū qđ ꝓdictū ē: apochryphū ē: de quo ait Hieronim⁹ i epla: siue i monē ad paulā ⁊ eustochiū. Ille sane libellus vere apochryph⁹ ē cēsēdus: nisi quo ad aliq̄ fide digna q̄ videnť a sāctis approbata: q̄ sūt. 9. s. q; ꝓmissa sit ⁊ exhibita v̄gini oīmoda cōsolatio: apl'or oīum cōgregatio: fine dolore cōsūmatio: sepulture in valle ioſaphat ꝓparatio: exegalis denotio xp̄i: ⁊ toti⁹ curie celestis obuiatio: iudeor ꝓsecutio: miraculor in oī cā cōdecēte corruscatio: i aīa fil' ⁊ corpe assūptio. Horro alia multa sūt ibi posita poti⁹ ad simulationē q̄ ad v̄itatē: vt q; Thomas nō affuerit: ⁊ velemēter dubitauerit. ⁊ his similia q̄ p se patēt: q̄ sunt relinq̄nda poti⁹ q̄ asserēda. Vestimēta āt ipsius ad solatōez fideliū dicūť i tumulo remānsisse. Vñ ⁊ de q̄dā pte ipsar vestiū tale miraculū cōtigisse narrať. Cū dux normanor vrbē carnotēsiū obsedisset eps illi⁹ vrbis tunicā btē marie q̄ ibidē ꝟnabatur more vexilli haste iposuit: ⁊ subsequente pplo secur⁹ ad hostes exiuit. statiq; ois hostilis exercit⁹ amētia ⁊ cecitate pcussus ē: stabatq; tot⁹ corde tremulus: ⁊ totus aio stupefact⁹. Quod illi de ciuitate videtes diuino iudicio supadeūt: ⁊ atrocit hostes cedunt: qđ beate marie plurimū displicuisse ꝓbať ex eo q; ꝓtin⁹ tunica illa disparuit: ⁊ visuz cōtinuo hostis recepit. In reuelatōib⁹ scē helisabeth legiť q; dū ipa helisabeth q̄dam vice i spū rapta eēt: vidit in loco valde remoto quoddā sepulchr̄ multo luīe circūfusū: ⁊ q̄si spēz mulieris i eo: ⁊ circūstabat mltitudo angelor: ⁊ post pusillū de sepulchro erepta est: ⁊ in sublime cū illa astātiū mltitudine eleuata. Et ecce i ei⁹ occursū vir quidā de celis admirabilis ⁊ gloriosus aduenit portās i dextra crucis vexillū: ⁊ cū eo infinita mullia āgelor: sicq; eā alacrit. suscipiētes cū magno cōcētu eā i celos dūxerūt. Post modicū vo tpis Helisabeth āgelū cū quo sepe loq̄bať de ꝓdicta visione iterrogauit: q; rndēs ait. Oīsū ē tibi i hac visione: quō tā i carne q̄z i spū dña nr̄a i celum assūpta ē. Dr̄ āt i eisdē reuelatōib⁹ sibi reuelatū ē. q; post decē dies sui trāsit⁹ i corpore sit assūpta. nā b. maria secū colloq̄ns ait. Post ascēsionē dñi āno integro: ⁊ tot dieb⁹ quot sūt a die ascensionis vsq; ad diē mee assūptōis supuxi. Omnes āt apl'i dormitōi mee iterfuerūt. ⁊ corp⁹ meū reuerēter sepulture dederūt. Sz q̄dragesima die postmodū resurrexi. Cū āt helisabeth eā iterrogasset: vtr hoc manifestare vel celare deberet: dixit. nec carnalib⁹ et incredul' reuelāda nec denotis ⁊ fidelib⁹ absconderda.

¶ Notāduz ē g° q; gloriosa virgo maria assūpta ⁊ exaltata ē integralit: honorabilit: letant: ⁊ excellent. assūpta ē. n. integre i aīa ⁊ corpe: fic pie credit eccl'ia. Qđ qdē multi scor nō solū asserūt: sz ēt hoc ꝓbare multis rōnib⁹ moliunť. Bernardi. n. rō ē: qm̄ scor corpora de⁹ pciosa sublimauit: vtputa petri ⁊ iacobi tā glorioſe venerabilia reddidit: ⁊ honore tā mirifico sublimauit: vt ⁊ ipsis deputeť loc⁹ eor venerationi cōgru⁹: ⁊ ad ipsa mūdus ꝓperet vniuersus. Si igit marie corp⁹ sup terrā eē dicať cū nec deuota frequnteť visitatōe fideliū: nec eidē loc⁹ deputeť honoris: nimir videbiť xp̄s honorē matni corpis cōtēpsisse: cū tñ sup terrā alior scor corpora sic honoret. Hiero⁹. iteꝝ dic q; 18. cal'. septēbris maria ad celos ascēdit. Quod vo dicit de marie corpali assūptione eccl'ia poti⁹ elegit pie dubitare q̄z aliqđ temere diffinire i seq̄ntib⁹ credēdū eē sic ꝓbat. Si ñ desunt q; dicāt i his q; cū xp̄o surrexerūt ppetuā resurrectōez iā eē cōpletā: ⁊ nōnulli credāt custodem v̄ginis ioānē etiā i glorificata carne gaudē cū xp̄o: cur id nō magis est credendum de matre saluatoris: Qui enim dixit. honora patrem ⁊ matrem: ⁊ nō veni soluere legem: sed adimplere: profecto mrem suaz super omnes honorauit: nec nos de beata maria factum ambigimus. Augu. āt nō solū hoc affirmat sed etiam tribus rationib⁹ hoc probat. Et ꝑma quidem est carnis xp̄i ⁊ virginis vnitas. Ait. n. sic. Putredo nāq; ⁊ vermis humane est opprobrium conditionis a quo opprobrio cum iesus alien⁹ sit: marie natura excipitur: quam iesus de ea assūpsisse probatur. Secunda vero est corporis eius dignitas. vnde ait. thronum dei thalamum domini: tabernaculum xp̄i dignum est ibi esse vbi ipse est: tam preciosum thesaurum dignius seruari celo q̄z terra. Tertia e virginalis carnis perfecta integritas. ait enim. Letare maria letitia inenarrabili corpore ⁊ anima in christo proprio filio per proprium filium: nec sequi debet corruptionis erumna: quaz nulla secuta ē tñ filiū pariēdo itegritatis corruptio vt sit semp incorrupta: quā tāta ꝓfudit gr̄a. sit itegra viuens q̄ oīuz itegrā ꝓfectāq; genuit vitā. sit cū eo quē i suo gessit vtero. sit apud illuz illa q̄ genuit fouit ⁊ aluit illū. b. Maria dei genitrix dei ministratrix ⁊ seruatrix. De qua q; aliter sentire nō audeo: aliud dr̄e nō ꝓsumo. Ad hoc fac qđ ille egregi⁹ v̄ificator ait. Scandit ad ethera virgo puerpera. virgula iesse nō sine corpore sz sine tpe tendit ad esse.

¶ Secūdo letant. De hoc dicit Berard⁹ epūs et martyr i suis homelijs. Hodie virginē beataz celi susceperūt letādo āgeli gaudēdo ⁊ archāgeli iubilādo: throni exultādo: dominatōes psallēdo: ꝓcipatus armonizādo: ptātes exhilarizando: cherubin et seraphin hymnizādo: atq; ad supnū diuine maiestatis tribunal ducēdo. ¶ Tertio honorabl'r: quia ipse iesus ⁊ tot⁹ milit̄ celestis exercit⁹ eidē obuiā venit. Vñ hiero. Quis illud cogitare sufficiat quā gl'iosa hodie regina mūdi ꝓcessit q̄sto deuotionis affectu tota i ei⁹ occursū celestiū legionum, pdierit mltitudo: q̄stis ad thronū cāticq; sit deducta: q̄z placido vultu: q̄z serena facie q̄z diuinis āplexib⁹ a filio sit susceptа ⁊ sup oēz creaturā exaltata. Idem. Hodierna die credēdum ē militiam celor festine genitrici dei obuiā aduenisse eāq; ingenti lumine circumfulsisse ⁊ vsq; ad dei thronum cum laudib⁹ ⁊ cāticis spiritualib⁹ pduxisse. Celestis quoq; hieru salē militiā tūc ineffabili leticia exultasse: ⁊ iocūdatā ineffabili charitate ⁊ omni gratulatiōe iubilasse

quoniã festiuitas hec que nobis hodie reuoluitur annua illis oib⁹ facta ẽ cotinua. Credit quoq; q ipse saluator p se tot⁹ festiu⁹ occurrerit ⁊ cũ gaudio eã secũ i throno collocauit. Alias quomõ ipleſ set quod i lege ipse mãdauit. Honora patrẽ tuum ⁊ matrẽ tuã. Hec hiero. ¶ Quarto excellenter. Hiero. hec ẽ dies i qua vsq; ad throni celsitudinẽ itemerata mater ⁊ virgo ꝓceſſit: atq; i regni solio sublimata post xp̃m gloriosa resedit. Qualiter aũt i celesti gloria sublimata ⁊ honorificata sit ostẽdit beatus gerardus i suis homelijs dicẽs. Solus dominus ihesus xp̃s potest hãc magnificare quẽadmodũ fecit: vt ab ipsa maiestate laudẽ cõtinue accipiat ⁊ honorẽ ãgelicis stipata choris archangelicis vallata turmis. thronoꝝ hic ide possessa tribulationib⁹ dominationũ circũcincta tripudijs: ꝓncipatuum circũsepta obsequijs: potestatũ ãplexata plantibus. virtutũ girata honorib⁹: cherubin circũstantiata hymnificatiõib⁹: seraphin vndiq; possessa ineffabilib⁹ cõtationib⁹. Ipsã quoq; ineffabilissima trinitas perenni tripudio sibi applaudit atq; sua gr̃a i ea tota redundãte: oẽs eidẽ attẽdere facẽ. apostoloꝝ splẽdidissim⁹ ordo ineffabili laude cã extollit martyrũ multitudo omnimode supplicat tãte dñe Cõfessoꝝ exercit⁹ innumerabilis cõtinuũ sibi psonat canticũ. virginũ cãdidissima concio iugẽ choreã ad suã celebrat gloriã. Inuite etiã ifern⁹ sibi vlulat: ⁊ ꝓcacissimi demones cõclamãt. ¶ Quidã cleric⁹ virgini marie deuot⁹ cõtra dolorem. v. vulnerꝝ xp̃i eã quotidie p hec verba q̃si solari studebat dicẽs. Gaude di genitrix vgo imaculata: gaude q̃ ab ãgelo gaudiũ suscepisti: gaud q̃ concepisti: gaud q̃ genuisti etni lumis claritate: gaud mr: gaude scã dei genitrix virgo. Tu sola mr̃ innupta: te laudat ois creatura ⁊ factura. Benitrix lucis fis p nobis quesum⁹ ppetua iterueniat. Hic cũ nimio lãguore corrept⁹ ad extrema venisset pauore pturbari cepit. Cui virgo apparẽs dixit. Cur fili tãto timore trepidas q totiẽs mihi gaudiũ nunciasti? Gaude etiã tu: ⁊ vt eternaliter gaudeas veni mecũ. ¶ Adiles qdã potẽs ⁊ diues dñi oia sua bona indiscreta liberalitate dispgeret ad tãta deuenit inopiã: vt qui cõsueuerat magna tribuere tam icideret minimis idigere. habebat aũt quãdã vroꝛẽ pudicissimaz: ⁊ btẽ marie valde deotã. Appropiquãte aũt q̃daz solẽnitate i qua ꝓdict⁹ miles multa donaria cõsueuerat elargiri: cũ iã qd tribueret ñ haberet nimia cõfusiõe ⁊ verecũdia duct⁹ quousq; ꝓdicta trãsisset solẽnitas desertuz locũ meroꝛis amicũ expetijt: vt ⁊ fortune sue icõmoda plãgeret ⁊ verecundiã cui taret. Et ecce subito qdã equ⁹ valde terribil' terribiliorẽ habẽs sessoꝛez ad eũ accessit: cui⁹ sessoꝛ eũ alloqtur: ⁊ causaz tãte tristitie scisciteꝛ. cui cũ oia q̃ sibi cõtigerãt p ordinẽ enarrasset: ille ait. Si mihi i modico obtẽperare volueris magis q̃s antea gloria ⁊ diuitijs abũdabis. Spõdet ille pricipi tenebraꝝ: se qcqd iusserit libẽter facturũ: dũmõ sibi ipleat que ꝓmittit. Et ille. ecce pgens i domũ tuam i tali loco regres: ⁊ ibidẽ tot auri ⁊ argẽti põdera tot lapides ꝑciosos iuenies. Adhi aũt hoc facias vt tali die huc vroꝛẽ tuã ad me adducas. Sub tali ꝓmissiõe miles ad domũ reuertit: ⁊ i loco quo sibi dixerat q̃rẽs oia repperit q̃ ꝓdixit. Que ineniẽs mox emit palatia: largit dona redimit fũdos: comparat suos. Appropiquãte vo die statuta vroꝛẽ suaz vocauit ⁊ dixit. Equũ ascẽde: qa aliquo lõgius mecũ pgere te oz. At illa tremẽs ac pauens ⁊ viri pio ꝺicere ñ psumẽs: beate marie se deuote cõmẽdauit: ⁊ post virũ abire cepit. Cũ aũt lõgi⁹ ꝓcessisset ⁊ i via quãdã ecclĩaz ineniss̃et: illa de equo descẽdẽs ecclĩã itrauit viro exteri⁹ expectãte. Dum vo btẽ Marie se deuote cõmẽdaret: illa subito obdormiuit. ⁊ vgo gloriosa ꝓdicte matrõe i habitu ⁊ q̃litate p oia similis de altari ꝓcessit: ⁊ foras exiẽs equũ ascẽdit matrona illa i ecclĩa dormiẽte ⁊ remanẽte. Vir aũt suã eẽ vroꝛẽ arbitrãs ꝓfect⁹ ẽ. Cũ aũt ad locũ statutũ venisset: ecce ꝓnceps tenebraꝝ cuz ipetu nimio veniebat: ⁊ ad locũ festiabat. Et cum appropinq̃ss̃et statiz ille ifremuit: ⁊ tremẽs ac pauẽs accedẽ ñ psumpsit. dixitq; militi. Infidelissime hoiuz cur me talit illusisti: ⁊ p tãtz bñficijs mihi talia cõtulisti? Ego. n. tibi dixerã vt ad me adduceres tuã ziugẽ. ⁊ tu adduxisti dñi genitricẽ: volebã vroꝛez tuã: ⁊ tu adduxisti mihi mariã. nã cũ vroꝛ tuã mihi multas iferat iniurias de ea volebã expeteꝛ vltionẽ: ⁊ tu ad me istã adduxisti: vt me torq̃at ⁊ ad ifernũ mittat. Audiẽs hoc vir vehemẽter stupebat ⁊ pre timore ⁊ admiratiõe nimia loq nõ poterat. Btã aũt maria dixit. Qua temeritate neq; spũs de uote mee nocer̃ psumpsisti? Nõ hoc tibi ipune cedet ⁊ nũc te hac plector sentẽtia: vt i ifernũ descẽdas: ⁊ alicui me cũ deotiõe inocãti nocer̃ decetero nõ psumas. Ille aũt cũ multo eiulatu recessit: ⁊ vir de equo exiliẽs se ad ei⁹ pedes ꝓstrauit. Quẽ vgo increpãs ad suã vroꝛẽ q̃ adhuc i ecclĩa dormiebat iubet redire ⁊ oẽs diuitias demõis abijcere. Rediens igr̃ cũ adhuc vroꝛẽ suã dormiẽtẽ ineniret: eã excitauit ⁊ que sibi acciderant enarrauit: cũ aũt domũ redisset ⁊ oẽs demonis diuitias abiecisset: i laudes vgis deotissime pmanserũt: ⁊ multas postmoz diuitias ipsa largiẽte vgie receperũt. ¶ Ad indiciũ dei qdã i visiõe rapit⁹: q pccoꝝ sarcina grauabat. Et ecce sathã affuit ⁊ dixit. Nihil i hui⁹ aĩa habeꝝ ꝓprij. Sz mei poti⁹ extat dñij. habeo. n. inde publicũ istrumẽtũ. Cui dixit dñs. Ubi ẽ tuũ instrumẽtũ: ⁊ ille. Instrumentũ habeo qd̃ ore ꝓpio ipse dictasti ⁊ ꝓpetuũ duraturũ sãxisti. Dixisti eni quacũq; hora comederitz morte moriemini. Cum igr̃ iste sit de ꝓgenie illoꝝ q cibũ vetitũ comederũt iure istrumẽti publici mecũ i iudicio dz mori. Dixit aũt dñs. Omittit hõ tibi ꝓ te loq. Ille aũt obmutuit. Dixit iteꝝ demõ. Mea ẽ iteꝝ ꝑscriptione: q cã iã. xxx. ãnis possedi: ⁊ mihi tãq; ꝺn⁹ ꝓpri⁹ obediuit. Et adhuc ille obmutuit. demõ iterum dixit. Mea ẽ ẽt q: ⁊ si aliq̃ bona fecerit: ei⁹ tũ mala icõparabilit vicũt bona. Dñs aũt volẽs ꝓtra eũ cito ꝓferre sentẽtia: eidẽ ẽminũ ꝓceſſit octo diez: vt octauo die cozã se cõpareret: ⁊ de his oib⁹ rationez redderet. Cũ igit a facie dñi timẽs ac merẽs abirz qdã ei obuiauit: ⁊ causaz tãte tristitie reginit. Cui

cū ille oīa p ordinē retulisſz. ait ille. Ne timeas nec formides: qz de pmo viriliť te iuuabo. Cū āt ab eo ītrogareť quo noīe vocareť ait. Veritas ē nomē meū. Inuenitqz secūdū q̄ pmisit cū iuuare efficacit̄ de secūdo. Intrōgat⁹ āt quo noīe vocareť: respōdit. iustitia vocor. Die āt octauo āte iudiciū venit ⁊ demō ei pmū obiecit. Ad quē respōdēs veritas ait. Dupliceť morteť esse nouum⁹: corporis. ſ. ⁊ gehēne. Illō ergo ūstrumētū qō p te demō allegas ñ logē ō morte gehēne: ſz corporis: quod qdē ex hoc mānifestū ē: qz cū oēs ī illa sentētia icludant. ſ. qz corpore moriant: nō tū oēs gehēne ignib⁹ morītur. Quātū. n. ad morteť corporis sēp duratiuū ē: q̄tuz vo ad morteť aie ē p xpi sāguineť reuocatū. Tūc demō vidēs qz ī pmo succubuit: secūdū sibi obijcere cepit: ſz iustitia affuit: ⁊ p eo taliť respōdit. Lz eū mltis ānis ſnū possederis: tū ratio sēp ꝺixit. Sēp. n. ratio murmurabat q̄ tā crudeli dño seruiebat. Ad tertiū obiectū nemi nē habuit adiutorē. Dixit qz dñs. Afferať statera ⁊ bona ⁊ mala oīa pōderēť Veritas āt ⁊ iustitia peccatori dixerūt. Ad mīrem misericordie que iuxta dñz sedet tota mēte recurre: ⁊ eā ī tui adiutoriū iuocare stude: quod cū fecisset beata maria ī eius adiutoriū venit: ⁊ sup stateraz ex illa pte vbi erant pauca bona manū apposuit. Diabol⁹ āt ex alia parte trahere conabať: ſz mať misericordie ꝑualuit ⁊ peccatorē liberauit. Ille igiť ad se redīēs ī meli⁹ vitā mutauit. ¶ In ciuitate buturicēſi circa ānū dñi. ccc7. cū xpiani ī die pasce cōicareť cū pueris xpianor qdā puer iudeor ad altaſ accedēs corp⁹ dñi cū eisdē pcepit: q reuersus domū cū a patre vñ venisset iterrogareť: respōdit se cum pueris xpianis cū qb⁹ ad scholas ibat ad eccl'iam iuisse ⁊ cū eis cōmunicasse. Tūc pr̄ ei⁹ furore repletus puer apprehēdit ⁊ ꝯtinuo ī fornaceē ardētē que ibidē erat piecit. Statiz āt dei genitrix ī specie imaginis quā puer sup altare viderat eidē affuit: ⁊ eū illesū ab igne ſuauit. Mat vero pueri multis iudeor ⁊ xpianor suis clamorib⁹ ꝯgreganit: q videntes puer ī fornace nil lesionis habētē: ipm ide extraxerūt: ⁊ quomō potuisſz cuadere iterrogauerūt q ñdit. Qñ illa reuerēda dña q̄ sup altare stabat mihi auxiliū p̄buit: ⁊ omne a me icēdiū ppulsauit Tūc xpiani itelligētes eē imagineē beate marie patrē pueri acceperūt ⁊ ipz ī fornaceē piecerūt: q cōtinuo cōbust⁹: ⁊ penit⁹ ꝟsūpt⁹ ē. ¶ Quidā mōachi añ dieē iuxta fluuiū stabāt: ⁊ ibidē se fabulis ⁊ ociosis ſmonib⁹ resolnebāt: ⁊ ecce audinerūt remiges p flumē ipetu nimio nauigātes: qb⁹ mōachi dixerūt: q estis vos: ⁊ illi. Demōes sum⁹ q aīaz ombro ni p̄positi dom⁹ regis frācor: qz mōasteriū sci galli apostatauit: ī ifernū deferim⁹. Qō audiētes mōachi vehemētissime timuerūt ⁊ fortiť exclamauerūt scā maria ora p nobis. qb⁹ demōes direrunt. Bñ mariā iuocastz: vos. n. discerpere ⁊ submergeť volebam⁹: qz vos dissolute ⁊ extra horā cōfabulātes inuenim⁹. Tūc mōachi redeūt ad cenobiū ⁊ dmōes ꝓperāt ad ifernū. ¶ Erat qdā monach⁹ valde lubric⁹: ſz ī beatā mariā valde ꝺuot⁹: q q̄dā nocte ad scelus assuetū pgēs: ⁊ coā altari trāsiens btāz v̄gi nē salutauit. Et sic de eccl'ia exiens dū quēdā fluuiū vellet trāsire ī aquā decidēs expirauit. Cuius aiaz cū demōes rapuisſēt affuerūt āgeli: vt eā liberareť. qb⁹ demōes dixerūt. Ut qd huc aduenistis: nihil i hac aīa habeť. Statiqz btā maria affuit: ⁊ cur ei⁹ aīaz rape p̄supserat icrepauit. Illi āt direrūt: qz cū finisse vitā ī mal' opib⁹ inuenerūt. Ait illa falsa sūt q̄ ꝓfertis. scio. n. q̄ aliquo pgēs me pmū salutabat. ⁊ rediēs sil'r faciebat: q ſi diciť vob⁹ vim fieri ponam⁹ ī iudicio sūmi regis. Cūqz de hoc cora dño disceptareť: placuit ei vt aīa ad corp⁹ rediret: et de suis actib⁹ peniteret. Interea frēs videntes matutinas differri sacristā q̄rūt ⁊ vsqz ad fluuiū pgētes submersū i aq̄ reperiūt. Cūqz extracto corpore secū qd factū fuerat mirareť ille repēte ad vitā rediit. ⁊ rē gestā referens vitam in bonis opibus cōsūmauit. ¶ Quedā a demōe sibi visibiliter ī forma hois apparēte ml'tas molestias sustinebat ml'taqz remedia: nūc aque b̄ñdicte aspersionē: nūc hoc. nūc illō adhibebat: ſz nec sic ille cessabat. qdā āt vir scūs sibi cōsuluit: vt cū ad eā accederet: illa elevatis manib⁹ scā maria adiuua me ꝓtin⁹ erda maret: qō cū illa feciſſet diabolus q̄si lapide pcussus territ⁹ stetit: ⁊ postmōz dixit. malus diabolus ītret ī buccā illius q te istud docuit: ⁊ statiz euanuit: nec ad eā postmodum accessit.

MOdus sacratissime assūptiōis marie tradiť ī quodā sermone ex diuersis dictis scōz cōpillato q ī pluri b⁹ eccl'ijs solēniť legiť: vbi sic habetur. Que ī scōz patz narratiōib⁹ ī toto orbe de venerāda migratiōe dei genitricis inenire potui ad ipius laudez cōmemorare curaui. Sanct⁹ cosmas cognometo vestitor ea q̄ ab eoz posteris q ītersuerūt se didiciſſe certa relatiōe cōmemorat: omittēdū ñ ē. Ait. n. qñ xps ad se vite genitricē disposuit adducere p āgelū ꝟsuetū ei ꝓnūciat exhibitionē dormitiōis ne mors iopinate veniēs turbationē ipi afferret: Obsecrauerat illa facie ad faciē dū adhuc ī terra cōuersareť: filiū ne videret quē q̄z spūuz malignoz. pmittit igiť angelū ad eā cū hu⁹ mōi vbis. Tēp⁹ ē te assumēdi ad me mr̄ez meā. sic. n. trā gaudio repleſti: ita fac eclestia gratulari. prīs mei māsiōes iocūdas īgredere: scōz meoz spūs cōsolare: ne turberis deserēs coz̄pēdū cū suis ꝟcupiscētijs mūdū adeptura celeste palatiū. nec o mr̄ terreat te carnis seq̄stratio q̄ ad vitā vocaris ppetuā: ad gaudiū ideficiēs: ad pacis regē: ad q̄uersationē securā: ad refectionē īterminabilē: ad lucē īaccessibilē: ad diē ñ vespascētē: ad gloriā īenarrabilē. Ad me ipz tuū filiū vniuersitatis factoz. Ego. n. sum vita eterna: dilectio īcōp̄abil': hītatio ineffabilis lumē nesciēs tenebras īestiabilis bonitas. Da sine tripidatiōe terre qō suū ē. nō te q̄z ꝺ manu mea rapiet. qñ ī manu mea sūt oēs fines terre: ꝺpone mihi corp⁹ tuū qz ī vtero tuo posui dimittareť meā nō gloriabiť sup te moꝛs: qz vitā genuisti: nō offuscabit te caligīis vmbra: qz lumē peperisti: ñ ꝟcisionis ꝟtritio te attiget: q̄ meū vas fieri meruisti: veī iā ad eū q ex te natus est receptura materni vteri

pignera: educatiõis mercedẽ: lactꝫ ⁊ esce vicissitudinẽ: cohabita cũ vnigenito: festina adherẽ filio. nouieni q alteri⁹ affectu q̃z filij nõ angustier⁹: q te vginẽ matrẽ exhibuit: toti⁹ mũdi exhibeo te murũ pericli tãtiũ: archã saluãdoꝝ: põtẽ fluctuãtiũ: bacculũ ibecillitiũ: scalã ad celos ascẽdẽtiũ: ppiciatricẽ peccãtiũ. Adducã ãt apl̃os ad te quoꝝ ac si meis sepeliar⁹ manib⁹: Decet nãq; vt spũal'mee lucꝫ filij: q bus factũ tradidi spm̃ tuũ corp⁹ sepeliãt: ⁊ ipi i tuo admirabili funere meã psonã ipleãt. ¶Dost horum narrationẽ dat angelus vgini brauiũ palme missũ ex paradiſ ppagine ad certitudinẽ aduersus corruptõnẽ mortꝫ victorie: ⁊ vestimẽta funebria: ac celũ quo venerat repetit. Btã ãt maria quocãs amicos ⁊ cognatos dixit. Notũ vobis facio me a tpali vita fore hodie trãsiturã. Oportet g̃ vigilare quia vnoquoq; trãseũte diuia vt ãgeloꝝ ⁊ maligni spirit⁹ ad moriẽtis lectũ veniũt. ¶His dictꝫ oẽs flere ceperũt ac dicẽ. Tu times facies spirituũ q̃ auctoris oiuꝫ mat effici meruisti: q̃ pdonẽ iferni genuisti: q̃ sup cherubi ⁊ seraphi ꝓparatũ solũ hr̃e meruisti? Quid ig̃ nos faciem⁹: aut q̃liter fugiem⁹? Aderat multitudo mulieꝝ flẽtũ et dicẽtiũ: ne se orphanas dereliqueret. Btã aũt vgo eas q̃solãs ait. Si vos corruptibiliũ natoꝝ mr̃es nõ toleratꝫ ab eis modicũ separi: quõ mr̃ ⁊ virgo desiderare nõ debeo ad meũ pgere filiũ dei p̃is vnigẽitũ? Si q̃libet vestꝝ aliquo orabit filio q̃solabit̃ supstite vl' nascituro. Ego ãt q̃ vnicũ possideo ⁊ incorrupta maneo: quõ ad cũ nõ ꝓperẽ ãria q oiuꝫ ẽ vita? Dũ ãt hec ageren̄ btũs ioãnes aduenies quo res se hꝫ pcũctat̃. Qui cũ vgo suam celestẽ migrationẽ ãnũciasset: ille i tra ꝓstratus cũ lachrymis clamabat. Quid sum⁹ nos dñe: qm̃ sup nos tãtas tribulatões iducꝫ? vt qd poti⁹ de corpe meo nõ eduxisti vt magꝫ visitarer a dñi mei mr̃e q̃z ei⁹ funeri interesse: quẽ virgo flẽtẽ in thalamũ introducẽs palmã ⁊ vestimẽta ondit: et p⁹ hec i lecto sibi ad sepulturaꝫ dato requit. Et ecce validissim⁹ tonitruũ son⁹ audit̃ turbo q̃si nubes cãdida gñat̃: ⁊ apostoli añ ianuã dom⁹ vgis istar ibi um collocant̃: q cũ de hoc plurimũ mirarent̃ Joãnes ad eos ꝓgrediẽs revelat q̃ btẽ vgini p ãgelu nũciata erãt: q cũ oẽs flerẽt: ioãnes eos q̃solat⁹ est. Deterſis ig̃ lachrymis ītroierũt: ⁊ btãꝫ vginẽ reuerẽter salutãtes eã adorauerũt. ⁊ illa. Auete filij vnigẽiti mei: ⁊ dum aduent⁹ corꝝ audiniſſet illa eis oĩa mãifestat. Qui apostoli. In te celeberrima virgo q̃si ipsũ dñz ⁊ magistrũ nr̃m aſpicientes q̃solabamur: hoc solũ refrigeriũ habem⁹ q̃ te mediatricẽ apud deũ nos hr̃e sperem⁹. Que cũ paulũ noiati salutasset ille ait. Aue ĩpatrix mei solamiſ. Lꝫ enĩ i carne xp̃z nõ videri: cũ tñ i carne te vidco: ac si ipz videã q̃solor: vsq; ad hunc diẽ deũ te genuisse gẽtib⁹ p̃dicabã: ãmodo te ad ipz trãslatã esse docebo. ¶Dost hec ea q̃ ãgelus attulit ei vgo ondit: ⁊ de lucernis vsq; ad obitũ nõ extinguẽdis admõuit. Aderãt. xxo. vgines i ei⁹ obsequiũ occupate. Deinde vestimẽta funebria iduẽs: ⁊ oĩb⁹ vale dicẽs corpus ad exitũ i lecto ꝓponit petro ad caput posito: ioanne ad pedes locato: ceteris apostol'lectũ ãbiẽtib⁹: et dei genitricẽ laudãtib⁹. ¶Petr⁹ igitur ihoãs dixit. Gaude celestiũ thalamoꝝ spõsa et tridnũ ardui luminis cãdelabrũ: p quã ẽ etna claritas manifestata ¶Hoc ãt. s. apl̃os ad dormitonẽ sacratissime vginis gueniſſe testat̃ btũs german⁹ gstãtinopolitan⁹ archiepꝰ dicẽs. Lꝫ ieuitabilẽ mortẽ o dei gẽitrix humane nature suscepis: nõ tñ dormitabit neq; dormiet q nos custodit oculus tu⁹. Nõ enĩ sine testimonio trãsimigratio tua: neq; mẽdax dormitio. Celuꝫ enarrat gloriã coꝝ q sup te cecinerũt: tra de ill' exhibet vitatez: nubes vociferãt honorẽ q ex eis tibi admistrat⁹ ẽ. angeli scm̃ i te obsequiũ p̃dicant: quo videlz apostoli ad te i hierusalẽ gueneſt. Magn⁹ quoq; Dionysi⁹ ariopagita hoc idẽ testat̃ dicens. Nos vt nosti ⁊ ipe ⁊ multi ex fratrib⁹ nr̃is ad visionẽ corpis qõ dñz suscepit cõuenim⁹. ¶Presto autez erat iacob⁹ frat̃ dñi: ⁊ petr⁹ eximia ⁊ maxia theologoꝝ sũmitas: deide placuit q̃ post visionẽ vniuersi sũmi sacerdotes hymnizarẽt put vnusq;s esset sufficiẽs ũnẽse vtꝫ: bonitatꝫ: ⁊ vinifice infirmitatꝫ Subsecut⁹ autez scũs Cosmas suã narrationẽ ait. ¶Dost hoc ãt tonitruũ magnũ totã domũ ꝓcussit: et spũs fragrãs domũ tãta suauitate repleuit: vt cũctis q aderãt exceptꝫ apostol'⁊ trib⁹ vgib⁹ lucernas gestãtib⁹ igẽs sopor oppm̃ert. dñs enĩ cũ multitudine ãgeloꝝ descẽdẽs aiaꝫ mr̃is sue assũpsit. Tãta ãt ei⁹ aĩa claritate resplẽduit: vt nullus apostoloꝝ in eã respicẽ posset. Dixitq; dñs petro. Corp⁹ matrꝫ mee cũ oi reuerẽtia sepelite: ⁊ trib⁹ diebꝰ illud cuꝫ diligẽtia custodite. Ego quippe tũc veniã et illud ad incorruptionẽ trãsferã et simili mecũ claritate iduã vt id quod acceptũ ẽ: ⁊ id qd̃ accepit pariẽ cõueniãt ⁊ cõcordẽt. ¶Refert quoq; ⁊ idẽ scũs cosmas terribile ⁊ mirabile myſteriũ quod nõ indiget naturali discussiõe nec curiosa inuestigatiõe: cũ oĩa q̃ de dei genitrice dicunt̃ sint supnaturalia et admirãda ⁊ tremẽda poti⁹ q̃z inuestigãda. Egressa vt ait de corpore ei⁹ aĩa hec vba ꝓtulit corp⁹. Bras ago tibi dñe q̃ tua digna sum gloria. ¶Demẽto mei q̃si tuũ sum figmẽtũ ⁊ tuũ seruani depositũ. Expgefacti sũt igit̃ vt ait ceteri ⁊ vidẽtes vginis corp⁹ exanime ꝓtristari plurimũ ac gemere ceperũt. Tollẽtes igitur apostoli corp⁹ ad monumẽtũ ferebãt. incipiente petro psalmũ. In exitu ıſrael de egypto. chori quoq; ãgeloꝝ virginẽ laudãt: ita q̃ hierusalem ad tãtã gloriã est ꝓcussa. Tũc sumi sacerdotes cũ gladijs ⁊ fustib⁹ multitudinẽ mittũt: vn⁹ autẽ impetu furẽs ad grabatũ accessit cupiẽs ad terrã trahere corpus genitricis dei marie: qui q: idigne trahere nitit̃ ei⁹ tactu merito ꝓuat̃: vtraq; nãq; manus a cubitis eunulsa abscidit̃: illiscꝫ ad grabatũ pẽdẽtib⁹ dolore horribili cruciat̃. Implorat ãt veniã: et pmittit emẽdã. Qui petr⁹. Nullaten⁹ veniã cõsequi poteris: niſi corp⁹ ppetue vginis oscularis: et xp̃z ex ea ppagatũ dei filiũ cẽ ꝓficarꝫ. Qõ cũ fecisset: man⁹ vñ annulse fuerãt cubitꝫ sũt adiũcte. Acciẽsqz petr⁹ vnũ dactilũ ex palma dedit illi dicẽs. Vade ĩgredẽ ciuitatẽ ⁊ pone sup infirmos: ⁊ oẽs q crediderit recipiẽt sanitatẽ. ¶Deruenientes igit̃ apostoli ad p̃diũ gethsemani iuenerũt ibi sepulchrum

simile xpi sepulchro mirifico: vbi corp⁹ cū multa re uerētia posuerūt illō sublimissimū dei vas tāgē nō audētes: sz hicinde apphēsa sindone deponentes. Quo scō dū apostoli ⁊ discipuli iuxta mādatuz dñi circa sepulchrū starēt: ttio die nubes splēdidissima sepulchrū circūdedit: voces āgelice resonāt: ineffabilis odor sentiť: fit oib⁹ stupor: imēsus dū diz illuc cernerēt descēdisse ⁊ corp⁹ ygis cū gloria tā imēsa trāsferre. Osculātes igr apostoli sepulchrū i domū euangeliste ⁊ theologi sancti ioannis reuersi sunt: tāte ygnis custodē la udātes. Un⁹ āt ex apostol'tā tis solēnys defuit: q tāta mirabilia audiēs ⁊ admi rās sepulchrū sibi apiri istāti⁹ postulabat: vt horz oiuz cognoscēt vitatē: qō cū apostoli renuerēt suffi cere sibi tātoz testionia: asserētes ne forte si hoc ifi deles itelligerēt: corp⁹ furto sublatū eē pdicarēt: it le ztristat⁹ dicebat. Cur me similez vobis cōis nri thesauri portiōe fraudatis? Tādē sepulchrū aperi entes corp⁹ mūme iuenerūt: sz tm vestimēta ⁊ sindoné reppierūt. In enthimiata quoq; historia. li bro z°. ca. 4. sanct⁹ german⁹ zstātinopolitan⁹ archi epus se repperisse dicit. qō et magn⁹ damascen⁹ fil'r attestať: q scē mēorie pulcherrima augusta cū apō cōstātinopoli multas ecclesias eexisset: iter ceras apud balchernas admirabilē ecclesiā tpe martia ni iperatoris ad honorē sacre ygnis edificauit. Et quocās iuuenalē archiepm hierosolymitanū ⁊ ali os palestine epos: qui tūc in vrbe regia cōmorabā tur ppter synodū q̄ facta ē calcedōie: dixit eis. Au diuim⁹ corp⁹ sanctissime virginis in predio gethse mani tumulatū. Volum⁹ igiť ad custodiā huius vr bis corp⁹ illud cū debita reuerētia huc transferre. Qui cū iuuenalis respōdisset: corp⁹ illō sicut ex an tiquis histoz̄ys zperat i gloriā eē trāslatū: ⁊ sola vestimēta i monumēto cū sindone remāsisse. Ipsa vestimēta dict⁹ iuuenalis cōstātinopoli misit: et in dicta ecclesia honorifice collocauit. Nec me quisq; propo hoc arbitreť sensu finxisse: sz ea posui q̄ per doctrinā ⁊ studiū lectiōis eoz didici q vissima tra ditiōe a pribus acceperunt. Nucusq; sūt vba q̄ in pdicto sermone habenť. Dic⁹ ioānes damascen⁹: q ⁊ ipe grec⁹ extitit: plura mirāda de hac sacratissi ma virginis assūptione pscut⁹ est. ait enī i ymōi bus suis. Hodie sacratissima ygo celesti tēplo iue hiť: hodie sacra ⁊ aiata arca q̄ itra se suū tulit artifex i tēplo nō manufctō reponiť. Hodie sacratissi ma columba inocēs ⁊ simplex euolās ex arca. i. ex corpe qō deū suscepit pedib⁹ suis requiē adiuenit. Hodie imaculata ygo terrenaz passionū nescia i mo celestib⁹ itellectib⁹ erudita nō i terrā abijt: sed ve celū aiatū appellata i celestib⁹ tabernacul'hi tat. Lz enī nāliť sacerrima btā aia tua gloriosa tuo corpe separeť: ⁊ sepulture corp⁹ tradať: verūtn nō manet i morte nec dissoluiť a corruptiōe. cui⁹ enim pariēt; ygitas iuiolata pmāsit: hui⁹ ⁊ migrant; cor pus irresolutū p oia pscuerat: ⁊ ad meliorē sāctio rēq; vitā traduciť nō morte dissolutū: sz ēt i eterna secula pmāsurū. Sicut enī sol iste splēdidus ac lu cidissim⁹ sub lunari corpe latēs ad breuē horā vide tur quodāmodo deficē: tamē ipse suo nō puať luie habēs i se perēnē fontē lumis: sic ⁊ tu fons veri lu minis: icōsūptus vite thesaur⁹ lz quodā breui inē uallo tpis corpaliť morti sis addicta: tū copiose no bis infūdis ideficictis lnis claritatē: hinc sacra tua obdormitio nō ē mors appellāda: sed trāsmigratio siue recessus: seu magz ppie aduent⁹. Discedens enī a corpore aduenis celo: tibi obuiāt āgeli et ar chāgeli: ascēsuz tuū horēt spirit⁹ inūdi. Nō iuisti virgo btā i celū vt helias: neq; vt paulus vsq; ad ētiū celū ascendisti: sz vsq; ad regalē thronū filij tui attigisti. Mors alioz scōz̄ bndiciť: eo q̄ ipos beatos exhibet: i te aūt hoc locū nō habet. mors enim tua nō btitudo tua nec transmigratio tua: pfectio tua: sed nec recessus largiť tibi btitudinis securita tē. Omniū enī bonoz q̄ humanā mentē excedūt: tu principiū: mediū: ⁊ finis. Tua securitas ⁊ va perfe ctio ⁊ sine semie cōceptio diuinaq; ihabitatio. Un ve dixisti nō a morte: sed ab ipa cōceptiōe ab oib⁹ ge nerationib⁹ te beatificari: hic te mors nō beatifica uit: sz tu mortē clarificasti soluēs eius mestitiā mor tēq; cōuertens in gaudiū. Si enī de⁹ dixit ne forte ptoplastus extēdat manū suā: ⁊ arripiat de ligno et viuat in eternū: quomō que ipsā vitā portauit: vitā sine pncipio: vitā sine fine: nō viuet i seculoz sempiternū? Olim de⁹ parētes humani gnis i morte peccati dormiētes iobedictie pcipitio iā sepultos: peccati crapula iā fetentes: exules de paradiso ex pulit. Hūc autē hāc que toti humano generi vitaz attulit: dei ac patris obedictiā exhibuit: toti⁹ passi onis imissionē excussit: quomō padisus nō suscipi et: celū gaudēs ianuas nō patefaciet? Tua serpen ti aurē exhibuit: pestiferū virus hausit: voluptati bus illiciť: part⁹ doloi subijciť: ⁊ cū adā condēnať Hāc autē vere beatā que verbo dei aurē inclina uit: quā spirit⁹ sanctus repleuit: que paternā mise ricordiā in vtero baiulauit: que sine viri contactu concepit: sine doloze peperit: quomō mors absor bet: quomō corruptio audet aliquid i corpus quod ipsam vitā portauit? Addit quoq; idez Damasce nus in eisdē sermonib⁹ dicēs. Uerū apostolos qui vbiq; terraz dispersi hominū piscationi vacabāt: sagena vbi dei hoies de profūdis tenebraz ad ce lestē mensā curie seu solēnes patris nuptias edu cētes diuinū pceptū ygi sagena quedā vel nubes e finib⁹ terre hierusalē contulit vltra quasdā aquas cōgregans ⁊ colligens. Tūc quidē adam ⁊ eua pri mi parētes exclamauere. Veni ad nos o sacrū ⁊ sa lutiferū cellariū: que nostrū iplesti gaudiū. Ecōtra sanctorū caterna que corporaliter aderat dicebat. Mane nobiscū cōsolatio nostra: nec derelinquas nos orphanos quā habem⁹ laborū solatiū: fudoiuz refrigeriū: tibi viuenti cōuenere: tibi morienti com mori gloriosum. Nobis enī hec vita amara ē tua destitutis pūtia: hec ⁊ his fil'ia vt arbitroz apostoli cū reliq̄ plenitudine ecclesie crebris singultib⁹ ḡre las iterrūpētib⁹ pponebāt. Illa ad filiū querula ait. tu dilect; filijs quos fratres appellare placuit: de meo discessu dolētib⁹ fias consolator: ⁊ p impositio nē manuū meaz appone benedictionē sup benedi ctionē eorum: deinde extendens manus fidelium

collegiū būdixit: ⁊ addidit. In manꝰ tuas cōmēdo filiꝰ spūs meū: suscipe aiam meā tibi dilectā: quā inculpatā fuasti. Tibi ⁊ nō terre cōmēdo corꝰ meū custodi illud itegꝝ qđ tibi inhabitare complacuit. Trāsfer me ad te vt vbi tu es viscꝝ meoꝝ partus sꝫ ⁊ ego tibi cohabitās. Illic itaqꝫ talia sūt audita. Surge veni dilecta mea. O pulchra i mulieribus: pulchra es amica mea ⁊ macula nō ē i te. Nec beatissima virgo audiēs cōmēdat i manꝰ filij spūs suū. Profusis āt apostoli lachrymis figūt oscula tabernaculo dīi benedictōe ac scitate ex contactu sacri corporis adipleri. Tunc morbi ⁊ demones fugant: aer e celo sāctificat spūs ascēsione: ⁊ra corporis depositōe: aque vo corporis ablutōe: abluit. n. sacruꝫ corpus aq̄ mundissima nō ab ipa mūdatū: sꝫ ab ipo sāctificata. Deīde sacꝝ corꝰ mūda syndone involūtū lecto supponit: lāpades cōmscāt: vnguēta redolēt hymni āgelici resonāt. Aplis āt alijsqꝫ sāctis: q aderāt diuinas odas modulātibꝰ archa dīi mōte syon sacris aplōꝝ cernicibꝰ ipositā: ad sacratissimā villā gethsemani adducit: āgelicꝫ ātecedētibꝰ subsequntibusqꝫ alijs sacꝝ corꝰ vehētibus tota eccl'ie plenitudine cōcomitāte. Affuerūt ⁊ qdā iudeoꝝ: fermēto veteris malitie obstinati. Referūt ēt cū iā e mōte apostoli descēderēt: sacꝝ corꝰ dei genitricis ferētes: hebreū quēdā organū diaboli temerario actū ipetu diabolicoqꝫ ipulsū icursu: ad sacrum corꝰ accessisse ad qđ āgeli trepidabāt accedere: ac vtraqꝫ manꝰ furibūde lectulū arripiētes ad terraꝫ exisse. Ferēt manꝰ illi tamꝫ lignū arida decidisse. Eratqꝫ videre tamꝫ truncū iutilē donec fides mētē alteraverit suiqꝫ sceleris penituit igemētē. Di āt q portabāt feretꝝ stetē: donec missꝫ iponēs manū sacratissimo corꝑi: ad tactū eiꝰ i statū pristinū reuocāt. Jn igr adit gethsemani: vbi oscula yplexꝰ hymni sci lachrime sudoris gutte fluētes ⁊ sic sacꝝ corpus venerabili i sepulchro ponit: sꝫ nō ē derelicta aia tua i iferno: nec caro tua vidit corꝛuptōez. Decebat āt dei sacrariū. fōtē ideficū. agꝝ iaratū: vineā nō irrigatā: oliuā fructiferā: ire gremio nō teneri. Decuit mr̄ez a filio sublimari vt ad ipz ascēdat sic ad ipaz descēderat: vt q̄ i partu fuauit vginitatem post mortē corꝰ nō vidēt corꝛuptōez: ⁊ q̄ creatorē portauit i sinu: i dīnis tabernaculis gmorēt: ⁊ quā pr̄ despōsauit i spōsā i celestibꝰ thalamis gfruēt: ⁊ a mr̄e q̄ fūt filij possideant. Nec damascen⁹. Scūs quoqꝫ Aug. i quodā sm̄one ei⁹ sacratissimā assūptōz mltipl'r oñdit dicēs. De sāctissimo corꝑe perpetue vginis ciusqꝫ sacre aie assūptōe log sascipiētes: hoc pmū dicim⁹ qp i scripturaꝫ postqꝫ cā dīs i cruce discipl'o cōmēdauit mihil de ea repit: pterqꝫ qđ lucas cōmemorat dicēs: Di oēs erāt pseuerātes vnanimit i orōne cū maria mr̄e iesu. Quid ergo ō morte, quid de eiꝰ assūptiōe dicēdū ē: vū scriptura nil cōmēdat nisi qrēdū rōne qđ consentiat veritati. Fiat ergo ipa vitas auctoritas sine q̄ nec valet auctoritas. Demorez igr gditionis humane mortem illā subisse tēporalē dr̄e nō metuim⁹. Sz si dicim⁹ eaz rsolutā i cōez putredinē: vmem ac cinerē librādū ē si tāte cōueniat sāctitati: tāte aule dei prerogatiue, Scim⁹. n. deū pmo parēti. q: pulis es ⁊ i pulverē ibis. Hāc cōditōez caro xpi euasit: q̄ corꝛuptōez nō sustulit. excipit ergo ab illa gnali sentētia de vgine sūpta nā. Mulieri quoqꝫ dꝰ dixit. Multiplicabo erūnas tuas. In dolore paries. Erūnā Maria sustinuit cuius aiam gladiꝰ ptrāsiuit: sꝫ sine dolore genuit. Maria ergo ⁊ si cōcat erūnis: non tū cōicat parturiēdo cū dolore. Excepit ergo a qbusdā gnalibus quā tantā attollit dignitatꝫ progatiua. si ergo eā dicim⁹ morte subisse: nec tū viculis ciꝰ retineri nūqd ipiū erit: si voluit dns itegrā mr̄ez virginitatis suare honore: cur nō velit icorꝛuptā a putredinis suare fetore: nūqd nō ptinet ad benignitatem dīi matris suare honorē: q legē soluere nō venerat: sꝫ adiplere: Qui. n. i vita p ceteris illaz gra sui cōcept⁹ honorauit: piū ē credē eā i morte singulari salua: ō:: ⁊ spāli gra honorasse. Putredo ⁊ vermis humāe ē opꝛobriū gditōis. Ab hoc opꝛobrio cū iesus sit alien⁹: nā marie excipit quā iesus de ea assūpsisse. phar. Caro. n. iesu caro est marie quā supastra trāsuexit honorās oēm humanā nām ⁊ multo magꝫ maternā. Si nā mr̄is ē filiꝰ gueniēs ē vt sit ⁊ filij mr̄: nō quātū ad vnitatē corꝑalis nature. Si. n. vnitatē facē pōt gra sine ꝓpetate spāl' nature. q̄sto magis vbi gr̄e vnitas ⁊ corꝑalis ē spālis natiuitas: vnitas gr̄e ē vt discipuloꝝ i xpo de qb⁹ dic̄ vt sint vnū sicut ⁊ nos. Et postea pr̄ volo vt vbi sū ego ⁊ illi sint mecū. Si igr secū hr̄e vult eos: q hic sua fide iūcti vnū cū eo cē iudicant. qd existimādū ē de matre vbi digna sit hēri: nisi i pūtia filij: Quātū igit itelligo quātū credo: Maric aia excellētiori q̄dā progatiua a filio honorat: possidēs i xpo corpus suū qđ genuit glorificatū. Et gre ñ suū p qđ genuit si ñ obtinuerit nec dū pspecta auctoritas: vere credo ⁊ p qđ genuit: q: tāta significatio dignior ē tā celo q̄z ⁊ra thronū dī: thalamū spōsi: domuz dīi: atqꝫ tabernaculū xpi dignū ē ibi cē vbi ipe ē. Taz pciosū thesaurz digni⁹ē celū q̄z ⁊ra seruare tātā integritatē merito icorꝛuptibilitas nō putredinis vlla resolutio segt. Illud sacratissimū corꝰ i esca vermibꝰ traditū: q: sentire nō valeo dr̄e ptimesco: quā existimatōez pcul ꝓpellit icōparabil' gr̄e munꝰ: quod me dr̄e multaz scripturaz ꝓsideratio iuitat suis alijs qui ministris veritas ait. Vbi ego sū illic ⁊ minister meus erit. Si hec ē gnalis sentētia oīuz: p fidem et opatōez xpo ministrātiū quāto magis quodāmodo special' marie q̄ absqꝫ dubio oī operꝰ ministratrix extitit: q̄ hūc i vtero gessit: partūqꝫ pfusū aluit ⁊ fouit: ⁊ i pspcio reclinauit: ⁊ fugiēs i egyptū absc̄dit: ⁊ oēm ifantiā eiꝰ psecuta vsqꝫ ad crucē ab eiꝰ non recessit cōspectu. Nō potuit āt ciꝰ diuinitatis nō cē credula q̄ se noverat hūc nō virili semīe: sꝫ diuino spiramine cōcepisse. Vñ de filij ptāte tamꝫ de dei virtute nō matabūda deficiēte vino dixit. Vinum nō hūt scies eū hoc potuisse qđ eū mor cōtigit miraculo cōpleuisse. Ecce igit Maria fide ⁊ ope xpi ministratrix si ibi nō fuerit vbi xps ministros suos vult cē. vbi ergo erit: ⁊ si ibi fuerit: nunqid equali gratia: Et si equali gr̄a vbi equa dī cēsura q reddit vnicuiqꝫ secūdū merita sua: Si merito p omnibus

Marie viuenti tanta ē gratia donata: ⁊ gr̃a mortue erit minuenda: absit. Si.n. omniū sanctorum mors est pciosa: Marie sane ē pciosissima. Lōstitendū igit cēseo mariā ad eternitat̃ gaudiū assūptā benignitate xpi ⁊ honorabili⁹ susceptā ceter̃ quaz gr̃a honorauit p̄ ceter̃. atq; ad cōez humanitat̃ cōditōez ñ eē adductā p⁹ mōtē: putredinis. vz. vmis ⁊ puluer̃ q̄ suū ⁊ oium genuit saluatorē. Si elegit diuina volūtas int̄ igniū flāmas puerox vestimēta seruare illesa cur abnuat in matre ppria quod elegit in veste aliena: Jonam seruare in ventre ceti incorruptū voluit sola misericordia. Mariā incorruptā nō seruabit gr̃a: Seruat⁹ est Daniel i int̄peratissima fame leonum. Non seruanda ē maria tantis donis donata etiā meritis dignitatuz: Hec ergo cūcta q̄ dixim⁹ qz naturā nō seruasse cognoscimus: in integritate quoq; marie plus grām q̄z nām potuisse nō dubitam⁹. Xps ergo letari facit mariaz aia ⁊ corpore i se ppio filio. Nec vllā sequi corruptōis erūnā quā nulla secuta ē tantū pariendo filiū integritatis corruptio: vt sit semp incorrupta quā tāta pfūdit gr̃a: sit integralit̃ viuēs q̄ oium integram genuit vitam. Si ergo dixi vt debui approba xpe tu ⁊ tui. Si vo non vt debui ignosce obsecro tu ⁊ tui.

¶ De nomine sancti sixti.

Sixtus dicitur a sios quod est deus ⁊ stat⁹ quasi diuinus status. vel sixtus a sisto sistis quasi firmus ⁊ fixus in fide vl passione: ⁊ bona opatōe.

¶ De.s.sixto papa ⁊ mar.

Sixtus papa athenienſis natōe pmo qdē philosophus postea xpi discipulus ⁊ pōtifex sūm⁹ electus: decio et Valeriano cū duob⁹ diaconib⁹ felicissimo ⁊ agapito pñtat⁹ ē: quē cū dei⁹ nullis possz psuasionib⁹ iclinare: fecit eū duci ad tēplū mart̃: vt aut sacrificaret: aut de custodia mamertini reciper̃. sz cū sacrificare renuēs i custodiā duceret̃: btūs Laurēti⁹ post eū clamās ibat ⁊ dicēs. Quo pgrederz sine filio pr̃: quo sacerdos sācte sine ministro ppas: cui fixt⁹. Nō ego te defero fili: neq; derelinquo: sz maiora tibi debent̃ p fide xpi certamina. Post triduū me sacerdotē seq̃ris leuita. Interi ergo thesauros ecclesie accipe: ⁊ qb⁹ tibi videt̃ diuide: quos cū ille pauperib⁹ xpianis distribuisset: valerian⁹ pfect⁹ decreuit: vt sixt⁹ ad tēplū martz sacrificatur⁹ duceret̃. q̄ si renueret ibidē capite trūcaret̃: q cuz duceretur btūs Laurēti⁹ post eū clamare cepit ac dre. Noli me dereliquere pr̃ sācte: qr thesauros tuos iā expēdi: quos ḳdidisti mihi. Tūc milites audiētes thesaurū Laurētiū tenuerūt: sixtū vo cū felicissimo ⁊ agapito ibidē decollauerūt. ¶ In hac die ē festū trāsfiguratōis dñi: ⁊ sāguis xpi ō nouo vino si inueniri pōt i aligb⁹ ecclesijs ꝓficit: vel saltē matura vua alquātulū i calice eligit. In hac ēt die racemi bñdicunt̃: ⁊ ppl̃z ꝛmunicat. Nō āt hui⁹ē ex eo q̄ dñs discipl̃is suis i die cene dixit. Nō bibā āmō ō hoc geminine vitis donec bibā illud nouū i regno pr̃is mei. Illa vo trāsfiguratio dñi: ⁊ q̄ dixit nouū vinuz repūtat gloriosā inouatōez: quā xps post resurrectiōez hūit: ⁊ iō i hac die trāsfiguratōis q̄ resurrectōez repūtat nouū vinū ingrit̃ nō q̄ i hac die: vt qdā arbit trāsfiguratio sit scā: sz ab apl̃s i hac die mānifestata. trāsfiguratio.n. facta fuisse dicit̃ circa pncipiū veris. Discipuli aut̃ ꝑpter ꝓhibitōez eius factam tam diu celauerunt: ⁊ in hac die manifestauerūt: ita legit̃ i libro q dicit̃ mitrale.

¶ De nomine.

Donat⁹ āgli a deo nat⁹ ē: ⁊ hoc p regnātōez ⁊ gr̃e ifusionē: ⁊ glorificatōez: q̄ triplex generatio spiritualis a deo ē. Nam ⁊ cum sancti moriunt̃ tūc nasci dicuntur. vnde obitus sanctoz nō mors sed natale vocat̃. Puer enim appetit nasci vt accipiat ampliorē locū ad manendū: vberiorē cibū ad vescēdū: liberiorē aerē ad respirandū: ⁊ lucē ad videndū. Et q̄ sci cū de vtero matris ecclesie p mortē exeūt: illa ānoz secundum modū suū recipiūt: iō nasci dicunt̃. vel donat⁹ āgli dono datus.

¶ De.s.donato martyre.

Donatus cū iuliano iperatore erudit⁹ ⁊ nutrit⁹ ē. ita q̄ p. dict⁹ iulian⁹ fuit tūc subdiacon⁹ ordinat⁹ sz cū in iperio sublimat⁹ fuisset patrem ⁊ mr̃ez sci Donati occidit. Donat⁹ āt i aretinā ciuitatē aufugit: ⁊ apud hilariū monachū manēs mlta ibidē miracula fecit. Nam pfect⁹ ciuitatis hūs filiuz demoniacū cū eū ad beatū donatū adduxisset clamare cepit spiritus īmūd⁹ ac dre. In nomīe dñi nr̃i iesu xpi noli mihi molestus esse: vt de domo mea egrediar̃. O donate quare me coartas exire cū tormentis. Sed orante donato fuit ꝓtinus liberatus.

¶ Vir quidam eristasius nomie exactor fisci in tuscia publicam pecuniam in custodia vrozis nomie eufrosine dereliquit. Sed cuz ꝓuincia ab hostibus vrgeretur pecuniam abscondit: ⁊ dolore preuenta vitam finiuit. Vir autez eius rediens cū pecuniaz inuenire non posset: ⁊ iam cuz filijs suis ad suppliciū tradi deberet ad sāctum donatū cōfugit. Donatus aūt ad sepulchz vrozis cum eo pergens orōne facta clara voce dixit. Eufrosina p spiritū sāctū te aduro vt dicas nobis vbi talē pecuniam posuisti. Et facta ē vox de sepulchro dicēs. In ingressu domus mee eam ibi fodi. Et euntes eā ibi vt dixerat inuenerunt. Post aliquos dies satyrus episc⁹ in domino obdormiuit: ⁊ omnis clerus donatuz in ep̄m elegit. ¶ Cū āt quadā die missa celebrata populuz cōicaret ⁊ diaconus cōicanti xpi sāguinem ꝓpinaret subito paganoz ipulsu diacon⁹ cecidit calicem sāctū fregit: de quo cum ipse ⁊ omnis ppl̃s plurimū mestus esset: donat⁹ fragmenta calicis colligens oratione ipsum in formā pristinā restauravit. vna aūt particula a diabolo absconsa fuit que i calice predicto defecit: tū in testimonium huius miraculi. Pagani viso hoc miraculo conuersi sunt: ⁊ septuaginta baptisma susceperūt. ¶ Fons quidam adeo erat infectus: vt quicūq; de illo biberet ꝓtinus moreretur. Duz igit̃ sanctus donatus supasinum suū illuc iret: vt oratōe facta aquā sanaret. draco terribilis ide erupit: ⁊ pedes asini cauda involuens cōtra donatū ꝓtin⁹ se erexit quē donat⁹ flagello quodā ꝑcutiēs: vel sz q̄ alibi legit̃ i os ei⁹ expuēs cōtinuo iterfecit. orauitq; ad dominū ⁊ oē

venenū fugauit. Aliū etiā fōte dū in itinere cū socijs q̄dā vice sitiret sua oīone ibidē, pduxit. ¶ Dū filia theodosij ipatoris a demone veraret: & ad sc̄tū donatū adducta fuisset dixit scūs donat⁹. Exi īmūde spirit⁹ & noli i plasma dei hītare. cui demō. da mihi trāsitū quo exeā aut quo vadā. Cui donatus. Cū huc venisti? Cui demō. De heremo. Et scūs. Illuc reuertere. Et demō. Video signū in te ex quo ignis erit ꝙ me: & p timore ignoro quo vadā ſz da mihi locū exeundi & exeo. Cui donat⁹. Ecce habes trāsitū: redi ad locū tuū: & vniuersaz domū cōcutiēs exiuit. ¶ Cū qdā mortu⁹ efferret venit qdā cū chirographo asserēs deberi sibi ab ipso solidos ducentos: vñ ipsū nullaten⁹ sepelire sinebat. Quod cū vror sua vidua bōt donato cū lachrymis idicasſz adiūgēs q̄ hō ille pecuniā totaliē recepisſz Assurgēs ad locū iuit & manū defuncti tāgēs ait. Audi me: q̄ respōdit. Ego ſuz. Et scūs donat⁹ ait Surge & vide qd agas cū hoīe isto q̄ te sepeliri nō sinit: q̄ resides eū de solutiōe debiti corā oib⁹ cōuicit & chirographū arripiēs manu scidit. Deide dixit scō donato. Jube me iterꝫ pr̄ dormire. Et ille. Vade fili āmodo i regē. ¶ Eodē tēpore cum fere trib⁹ ānis nō pluisſz: & sterilitas magna eēt: ifideles ad ipatorē theodosiū cōueniūt: petētes vt sibi donatū traderet q̄ per artē magicā hoc feciſſz: Ad imperatorꝫ igit̄ istātiā donat⁹ egressus dūm exorauit & pluuiā cōpiosaz dedit: & ceteris ifusis ipse siccis vestib⁹ domū rediit. Cū āt gotthi eo tēpore italiā denastarēt: & multi a fide xp̄i recederēt. Quadrianus p̄fect⁹ a scō donato & hylariano de apostasia depheēsus sanctos ipos cepit: cōpellēs eos vt ioui imolarēt. quod cū renuerēt hylarianū expoliatuz tādiu cedi fecit quousq̄ spiritū exalaret. Donatū vero i carcere reclusit: & postmodum eū dcolari fecit. ¶ De nomine.

Bernardus dicit̄ a ber quod ē pute⁹ vel fons & nardus q̄ ē vt dicit glo. sup cātica herba humilis & calide nature & odorifera. Fuit. n. calidus i feruēti amore: humilis i conuersatione: fons in doctrine emanatione: & puteus in scientie profunditate: & odoriferus in fame suauitate. eius vitam Gulielmus abbas sancti theoderic i socius beati bernardi & hernaldus abbas clare vallis scripserunt.

¶ De scō Bernardo abbate.

Bernardus in burgundia castro fōtanis ex nobilib⁹ valde & religiosis parētib⁹ ortus ē: cuius pater cecilin⁹ miles seculo strenuꝰ: nec minꝰ deo religiosus. Mater vo aleth nūcupata ē. Hec septē filios genuit sex mares & femina vnam mares aūt oēs mōachos futuros. Femina āt sanctimonialē. Mox āt vt filū partu ediderat manib⁹ ppijs ipsū deo offerebat. Alienis vberib⁹ ipos nutriri refugiebat: q̄si cū lacte materno: materni: quodāmō boni ifundēs eis naturā. Cū aūt cremisſent q̄z diu sub manu eius erāt: heremo magis q̄z curie nutriebat. cibis grossioribꝰ & cōib⁹ pascens eos q̄si cōtinuo ad heremū trāsmittēdos. Cū igit̄ tertiū filū. s. Bernardū adhuc gestarz i vtero: vidit sōnū pſagiū futuroꝝ: catulū. s. totū cādidū: totū i dorso subrufū: & latrātē i vtero se hēre. Qd cuz cui dā viro dī exposuisſz: ille pphetica voce rndit. Optimi catli mr̄ eris q̄ dom⁹ dī custos futur⁹ magnos z̄ inimicos dabit latrat⁹. Erit. n. pdicatō egregi⁹ & mltos medicinal' ligue gr̄a curatur⁹. Cū aūt Ber. adhuc puerul⁹ eēt: & graui dolor capitis egrotaret: veniētē ad se ml'iercula vt dolorē suis carnib⁹ mitigaret cū idignatiōe nimia exclamās repulit & abiecit. ¶ Puerili āt bono zelo mīa dī ñ dfuit ſz tē ꝙtinuo surgēs liberatū se cē cognouit. ¶ In sacratissima dñice natitatis nocte: cū puer ber. matutiale offiū i eccl'ia expectaret: & q̄ hora noctis xp̄s nat⁹ fuisſz scīr cuperet: appuit ei puerul⁹ iesus q̄si iter aū oculos suos nascēs ex vtero mr̄is. Cui q̄diu vixit hāc fuisse horā natiuitatis dñice sēp putauit. Ab illa ergo hora i his q̄ ad illū ptinēt sacramētuz & sēsus ei pfūdior & fmo copiosiō dat⁹ ē. Cui & post mōz i laudē gētricis & geniti: iter ipa suoꝝ tractatuū initia ingne opusculū edidit: i quo illā lectionē euāgelicā. Missus ē āgel⁹ gabriel explanauit. Videns ātiqu⁹ hostis ppositū pueri tā salubre: ei⁹ castitatis ppositū inuidit: multosq̄z sibi laqos tētatiōis opposuit. Cū. n. aliqn̄ i quādā femina oculos defixos aliq̄diu tenuisſz: ꝙtinuo ī seipo crubescens in se metipz seueriſſim⁹ vltor irsurgit: ac i stagnū gelidarū aq̄ꝝ ifiliēs: tādiu ibidē pmāsit: donec pene exanguis effect⁹ p gr̄az dī a calore carnal' ꝙcupiscētie totus refriguit. ¶ Circa idē tēpus instinctu demonis puella quedā i lectū dormiētis se nudā iniecit quā ille sentiēs cū oī pace & silētio partē ei lectuli quā occupauerat cessit: & i lat⁹ alterꝫ se cōuertens dormiuit. Misera vo illa aliq̄diu sustinēs & expectās: demuo palpans & stimulans nouissime cū immobilis ipse pſisteret: illa licet ipudentissima eēt crubuit & horore ingenti atq̄ admiratione pfusa surgēs aufugit. ¶ Cū iterꝫ i domo cuiusdā matrone hospitaret: illa adolescētē aspectu decoꝝ cōsiderans: vehement⁹ i cōcupiscentiā ei⁹ exarsit. Cū āt seorsū lectū sibi sterni feciſſz: ipa ipudēter & silēter de nocte surgens ad eū accessit: quā ille sentiēs ptin⁹ exclamauit. latrones latrones. Ad quā vocē mulier fugit: familia surgit: lucerna accendit̄: latro q̄rit̄: ſz minime inenit̄: ad lectulos singuli redeūt: qescūt ceteri: ſz nō illa misera requiescit. Mā denuo exurgit: bernardi lectulū petit: ſz alle latrones latrones denuo exclamauit. Latro iterꝫ q̄rit̄: ſz nun q̄z ab eo q̄ solus nouerat publicaī: vsq̄z tertio improba mulier sic repulsa vix tandē metu vel dspe ratiōe victa cessauit. Cū aūt sequēti die iter ageret: arguētes eū socij: q̄ totiēs latrones somniauerit perquirebant. Quibus ille ait. Veraciter hac nocte insidias sum perpessus latronis: q̄ hospita mihi nitebatur auferre thesaurum irrecuperabilem castitatis. ¶ Perpendens igitur non esse tutuz cohabitare serpenti: fugam meditari cepit: & ordinem cisterciensium ex tunc ingredi deliberauit. Quod cum fratres eius cognoscerēt & cum ab hoc proposito modis omnibus prohiberent tantam ei

gram dñs cõtulit: vt ñ solũ ipse a cõuersiõe nõ prohiberet: sz oẽs fratres suos ⁊ multos alios ad religionẽ dño lucraret. Gerardus tũ frater ei⁹ miles strenu⁹ hec fratris vba vana putabat: ⁊ ei⁹ omnino monita repellebat. Tũc Bernardus fide tam igneus ⁊ fraterno charitatis zelo mirũ i modũ exasperat⁹: scio igt frater mi: scio q⁹ sola vexatio intellectũ dabit auditui. Digitũq; lateri ei⁹ apponens Veniet igt dies ⁊ cito veniet: qñ lãcea lat⁹ hoc p̃forabit: ⁊ ad cor tuũ cõsilio qõ abijcis vitã dabit. Post paucos dies gerardus ab inimicis capit̃ ⁊ i loco cui frat̃ digitũ iposuerat ifixã lãceam gestans trahit̃ ⁊ i custodia vinculat̃. Ad quẽ Bernardus veniẽs cũ sibi loq nõ pmitteret ad eũ exclamauit Scito frater gerarde: q⁹ i primo ituri sum⁹ ⁊ monasteriũ itraturi. Eadẽ nocte cõpedes de eius pedib⁹ ecciderũt. ⁊ ostio p se apto letus aufugit. Indicauit fratri se mutasse ꝓpositũ ⁊ fieri velle monachũ. Anno ab incarnatione dñi. mͦ. cͦ. xͦ. a constitutiõe dom⁹ cisterciẽsium. xͦ. fuus dei Bernardus ãnos natus circit̃. xx. cũ socijs ãplⁱ q̃. xxx. ordinez cisterciẽsiũ igressus ẽ. Cũ ãt bernardus cũ fratrib⁹ suis domũ paternã egrederet̃: Guido ꝑmogenit⁹ vidẽs ninardũ fratrẽ suũ minimũ puez ludentẽ in platea cũ pueris: eia igt frat̃ Ninarde ad te solum respicit ois terra possessionis nostre. Cui nõ pueriliter puer respõdit. Vos ergo celũ habebitis: ⁊ mihi solũ terrã relinquetis? Nõ ex equo diuisio hec facta ẽ. Modico igit̃ tẽpore cũ pfe remãsit: sed fratres postmodũ secut⁹ ẽ. Ingressus igit̃ ordinẽ fu⁹ dei Bernard⁹ ita tot⁹ i spiritũ absorpt⁹ ẽ: ⁊ deo taliter occupat⁹: vt iã nullis sensib⁹ corporis vteret̃ Jã quippe ãnũ i cella nouicioz exegerat ⁊ adhuc an dom⁹ haberet testudinẽ ignorabat. Multo tẽpore ecclesiã itrans ⁊ erics i capite vbi tres erant vnã tantũ putabat eẽ fenestrã. Abbas aũt cisterciẽsis ordinis fratres ad edificãdũ domũ clarenalensem misit: ⁊ eis Bernardũ i abbatẽ pfecit: q multo ibidez tẽpore i nima pauptate degebãt ⁊ pulmẽta sepi⁹ ex folijs fagi cõficiebãt. Vigilabat aũt seru⁹ dei vltra possibilitatẽ humanã: nullũ. n. tempus se magis pdere cõqueri solebat: q̃z quo dorminit idoneã satis cõparationẽ somni ⁊ mortis: vt sic dormiẽtes videant mortui apud hoies quomodo apd deũ mortui peccatis dormiẽtes: vñ etiã si quẽ forte duri⁹ stertentẽ audierit seu min⁹ cõposite viderit iacentẽ patiẽter ferre vir poterat: ⁊ carnaliter seu secularit̃ eũ dormire causabat̃. Ad comedẽdũ vir aliqua voluptate trahebat̃ appetit⁹ sz solo timore defect⁹ sic accedebat ad sumẽdũ cibũ: q̃si ad tormentũ. Post cibũ quãtũ semp comederit cogitare solit⁹ erat: si quãdo vel ad modicuz mẽsurã solitã excessisse se deprehẽdit: impune abire nõ patiebat̃. Sic gule illecebras edomuerat vt ipsã qnoq; sapor discretionẽ ex magna parte pderit. Mã ⁊ oleũ sibi p errorẽ aliq̃ ꝑpinatũ bibit ⁊ penit⁹ ignorauit nec prius id oleũ esse cognouit donec qdã labia eius murarẽt iuncta. Sagimẽ crudũ insup p errorẽ sibi oblatũ p butiro multis diebus noscit̃ comedisse. Solã aũt aquã sibi sapẽ di cebat eo q⁹ dũ sumeret sauces ⁊ guttur ei frigeraret. Quicqd i scripturis didicerat: maxie i siluis ⁊ i agris meditãdo ⁊ orando se cõfitebat̃ accepisse: ⁊ nullos se aliq̃ magistros habuisse: nisi quercus ⁊ fagos iter amicos dicere solebat: deniq; cõfessus ẽ aliq̃ meditãti vel oratãti sacrã omnẽ velut suppositã vel expositã sibi apparuisse scripturã. Quodã tẽpore sicut ipse i cãticis refert cũ iterloquẽdo ex his q̃ suggerebat spirit⁹ ⁊ ñ nõ ifideli min⁹ tñ fidẽti aĩo reseruaret: vt haberet qd diceret denno tractaturus: ecce vox venit ad eũ dicẽs. donec istud tenueris aliud ñ accipies. Jn vestib⁹ ei semp paupertas placuit sordes nũq; nimiz animi fore idices aiebat: aut negligẽtis: aut apud se ianiter gloriãtis: aut fortz humanã gloriã affectãtis. Prouerbiũ illud i ore ei⁹ frequẽter semp i corde. q hoc tacẽ qd nemo: mirant̃ oẽs. vñ ⁊ ciliciũ plurib⁹ ãnis portauit q̃diu occultũ eẽ potuit: sz vbi hoc cognitũ eẽ sensit: cõtinuo illud abijciẽs ad cõmunia se cõuertit. Nunq; sic risit: vt nõ poti⁹ ad ridendũ q̃ ad rem primẽdũ vim sibi facere oporteret: ⁊ risiũ suo magis stimulũ adhibere q̃z frenũ. Cũ ãt patiẽtie gen⁹ solit⁹ erat dicere tripartitũ: videlicet ad vbor iniurias: ad dãna rerũ: ad corporis lesionẽ: hãc ipse his exẽplis se habere ꝓbauit. cũ. n. cuidã epo amicabilit̃ eũ admonẽti quãdã scripsissz epl'am: ille vehementẽ exacerbat⁹ amarissimã scripsit ei epl'az in pncipio ita dicẽs: Salutẽ ⁊ ñ sp̃z blasphemie: tãq; ex spũ blasphemie illa scripsisset: Ad qõ ille. Ego spm̃ blasphemie me hre nõ credo: nec mala dixisse cuiq̃z: aut maledicere me velle scio: psertim pncipi populi mei. ¶ Quidã abbas p vno cenobio construẽdo sexẽtas marcas eidez misit argẽti: sz tota pecunia dũ deferret̃ a pdonib⁹ sublata ẽ. Quo audito nihil aliud dixit: nisi benedict⁹ de⁹ q nobis pepercit ab onere. Sz ⁊ illis igt q tulerũt leni⁹ ẽ ferẽdũ: tũ q⁹ hoc hũana cupiditas sustulit: tũ q⁹ magna pecunia magnã eis tẽtatiõis occasionem ingessit.

¶ Quidã isup canonicus regularis ad eũ venit ⁊ vt i monachũ reciperet̃ istanter rogauit. cui cũ ille ñ ageseret: sed ad suã ecclesiã redire psuaderet: vt qd ergo ait ille i libris tuis pfectionẽ tãtopere commẽdasti: si eã nõ exhibes cupiẽti? vtinã illos tuos tenerẽ libros: vt eos penit⁹ lacerarẽ. Cui ille. Jn nullo eor legisti nõ posse te i tuo claustro eẽ pfectũ Mor correctionẽ nõ locoz mutationẽ i libris oib⁹ cõmẽdaui. Jlle vo isanus i eũ ipetũ faciẽs tã grauiter maxillã ei⁹ pcussit vt succederet rubor ictui ⁊ tumor rubori. Jã q aderãt i sacrilegũ isurgebant sed ꝓuenit eos fuus dei clamãs ⁊ adiurãs p nomẽ xpi: vt nullaten⁹ cogeret̃: nec qcq; sibi iniurie iferretur. Monitis aũt itrare volẽtib⁹ dicere cõsueuerat. Si ad ea q̃ intus sũt festinatis: hic foris dimittite corpora q̃ ꝺ seculo attulistis. Soli spũs igredi tur. caro aũt nõ ꝓdest qcq;. Mat eius q solus domi remãserat: ad mõasteriũ iuit: ⁊ ibidẽ post aliq̃ tẽp⁹ i senectute bona decessit. Soror aũt ei⁹ seculo nupta cũ i diuitijs ⁊ delitijs seculi piclitaret̃. quadã vice fratres suos ad mõasteriũ visitatura accessit. cũq; veniss cum comitatu ⁊ apparatu superbo

ille eā tanḡ rūere diaboli ad alas capiēdas abhor
ruit: nec ad videndū eam exire aliqñ sen⁹ acquēit. Vi
dens illa q̄ nullus fratrū suor⁹ sibi occurrēt: sed ab
vno eor⁹ q̄ tūc pernanari⁹ erat sterc⁹ involutū dicere
tur tota in lachrymis resoluta ē. Et si peccatrix sū
inḡt p talib⁹ xp̄s mortu⁹ ē: q; cui peccatricē me sē
tio: iccirco ꝛ cōsiliū ꝛ colloquiū bonor⁹ regro. Et si
despicit frat me⁹ carnē meā: ne despiciat seru⁹ dei
ānaz meā: veniat ꝛ p̄capiat: ꝛ q̄quid p̄cepit ḡdiple
bo. Hāc ergo p̄missionē tenēs exijt ad eā cū fratri
bus suis: ꝛ q; eā a viro separe nō potat: p̄mo oēm
ei mūdi gloriā iterdixit: ꝛ formā matrī imitādā ei
dē idicēs illā dimisit. Illa vo rediēs ita repēte mu
tata ē: vt ī medio seculi vitā ducēt hēmiticā: et ab
oi seculo p̄sus se facēt alienā. Tādē p̄cib⁹ multz vi
rū suū vicit: ꝛ ab ipo absoluta monasteriū ītrauit.
Infirmat⁹ aliqñ vir dei: cū extremū iaz spm̄ trahē
videret: ī excessū mētis sue añ tribunal dei visus ē
p̄tari. Affuit āt ꝛ sathā ex aduerso ip̄obis eū ac
satiōib⁹ pulsās. vbi vo ille oīa fuerat p̄secut⁹: et
viro dei p̄ sua fuit pte dicēdū nihil trit⁹ aut turba
tus ait. Fateor nō sū dign⁹ ego nec p̄ris possum
meritz regnū obtinē celor. Ceter duplici iure illō
obtinēs dñs me⁹: hēditate scilz p̄is: ꝛ merito pas
siōis: alto ipe cōtēt⁹ alter mihi donat. Ex cui⁹ do
no iure illō mihi vēdicās nō cōfūdor. Cōfusus in
hoc vbo iimic⁹ cōuertēs ille solut⁹: ꝛ vir dei ī se re
uersus ē. Tāta āt abstinētia labore ꝛ vigilijs corp⁹
suū attriuit: vt ꝛ gratissima ꝛ fere cōtinua egritudi
ne lāgues cōnētū vir seq posset. ¶ Quadā vice dū
grauissime infirmarē fratrib⁹ p eo istant orātibus
aliquātulū cōualuisse se sensit: congregatz āt frib⁹ di
xit. Quid tenetz misex hoiez: fortiores estis ꝛ iua
luistis: parcite q̄so peite: ꝛ finite me abire. ¶ Qua
dā vice cū ppl'o p̄dicaret: ꝛ oēs vba ei⁹ attēte ꝛ de
note susciperēt: ei⁹ aio q̄dā tal'irrepsit tētatō. Ue
re nūc optime p̄dicas: ꝛ ab oīb⁹ libent audirz: ꝛ sa
piēs ab oīb⁹ reputarz. At vir dei tali tētatiōe pul
sari se sentiēs parūper subsistit: ꝛ an p̄cedēt vel fi
nē facēt cogitare cepit. Statiqz diuo cōfortat⁹ au
xilio tētatori filēter rīdit. Nec p te incepi: nec p te
dimittā: ficqz secur⁹ p̄dicationē vsq; ad finē p̄secu
tus ē. ¶ Monach⁹ q̄dā q̄ ī sel'o ribaldus fuerat at
qz luso⁹ maligno stimulat⁹ spū ad scl'm redire volu
it. Cū āt btūs bern̄. cū retinere nō posset ꝛterroga
uit eū: vñ victur⁹ esset: q̄ rīdit. Ad tarillos ludere
scio: ꝛ ide viuē poro. ꝛ ille. Si tibi capitale cōmise
ro vis singul'ānis ad me redire: ꝛ mecū lucrū diui
dere: q̄ ille audiēs gauisus ē: ꝛ se libent sic acturū
p̄misit. Uigīti igī solidos ei dari p̄cepit: ꝛ ille cū ill'
abijt. Hoc āt faciebat vir scūs vt eū ite ꝛ reuocare
posset: sic ꝛ postmodū fcm̄ ē. Ille igī abiēs totū pdi
dit: ꝛ ad portaz cōfusus rediit. Quo audito vir dei
ad eū let⁹ exijt: extēditq; gremiū vt fiml' diuideret
lucrū. cui ille. Nihil pat lucrat⁹ sū: sz et capitali ve
stro nudat⁹ sū. si vultis p vro capitali recipite me.
cui bernardus benigne rīdit. Si ita inḡt ē: meh⁹ ē
vt hoc recipiā q̄z fiml' vtrūq; pdā. ¶ Quadā vice
dū btūs bernardus iumēto iudēs aliquo pgēt: cui
dā rustico mactia sic se offerēte de cordis instabilita
te ī oīone ē gquestus: q̄ ille audiēs mox eū ōspe
xit: ꝛ ī oīonib⁹ suis cor firmū ꝛ stabilez se hīe dixit.
Volēs āt bernar. cū gnicē ꝛ a sua temeritate coer
cere dixit. Seq̄strare paulisp a nobis: ꝛ tota q̄ po
terz itētiōe oīonē dñicā inchoato: quā si absqz aliq̄
cordis vagatiōe finire potis iumētū. cui ille deo tuū
p̄cul dubio mox hēbis. Tu āt mihi ī fide tua spon
deas q̄ si aliud ibidē cogitauerz: hoc mihi aliqñ⁹
nō celabis. Letat ille: ꝛ tanḡ iumētū iā lucratū se
reputās audacter secedit: ꝛ scipz recolligēs oīonē
dñicā inchoauit: vix oratiōis explenit dimidiū: ꝛ ec
ce importuna cogitatio de sella cordi suo se īgerit:
vtrū cā hīe debeat cū iumēto: q̄ ille aduertēs cō
cit⁹ ad bernardū redijt: ꝛ qd ī ipa oīone sollicite co
gitauerit idicauit: ꝛ de se vt pus temē nō p̄sūpsit.
¶ Frat Robert⁹ ei⁹ monach⁹: ꝛ sz seculū p̄p̄q;
ī adolescētia sua quorūdā p̄suasiōe decept⁹ cluniacū
se gtulerat. Uenerabilis āt p̄ post qz aliquādiu
dissimulauit eūdē statuit p epl'az reuocare: quā cuz
sub diuo dictaret: ꝛ ali⁹ mōach⁹ eā ex ore suo gscri
bēt: subito iopinatus iber erupit: ꝛ is qui scribebat
chartā cōplicare voluit. Cui berñ. Op⁹ dei est scri
bere ne formides: scripsit ergo epl'az ī medio ibre:
sine ibre. Cū eni vndiqz pluēt: ibidē tū molestiā i
bris vtus expulit charitatz. ¶ Cū quoddā mona
steriū qd̄ vir dei gstruxerat occupassent muscaz in
credibil' multitudo: ita vt oīb⁹ grauē molestiā ge
nerarent. ille dixit. Ego excōico eas. mane āt oēs
pīe mortuas inuenerūt. ¶ Cū a sūmo pōtifice me
diolanū missus fuisset: vt ip̄os cū eccl̄ia recōciliа
ret: ꝛ ī papiā redisset: qdā vxor suā demōiacā ad
eum adduxit. Adoraq; p os misere mulier⁹ diabo
lus ī gtumelias ei⁹ prupit dicēs. Nō me de amicu
la mea hic porulos edēs ꝛ brasicas denoras pellet
At vir dei ip̄az ad eccl̄iā bti syri remisit. Beat⁹
āt Syr⁹ hospiti suo deferre voluit: nec eidē aliqd
curatiōis ip̄edit: ficqz itez ad btūm bernardū adduc
ta ē. Tūc diabolus p os ei⁹ garrire cepit ac dicere
Nō me expellit syr⁹ nec eijcit bernardus. Ad hec
seru⁹ dei rīdit. Nec syr⁹ nec te bernardus eiecit: sz
dñs iesus xp̄s. mox vt ille oīonē effudit: spūs neḡz
dixit. gz libent egrederer ab hac amicula: grauiter
molestat⁹ ī ea gz libēter egrederer: sz non possū: q;
nō vult magn⁹ dñs. cui scūs. Et qs ē magn⁹ dñs:
Cui ille. Jesus nazaren⁹. Ad quē vir dei. Uidistu
ne vnḡz eū: quo rūdēte: etiā. ait. Ubi eū vidisti: et
ille. in gloria. Et scūs. Et tu ī gloria fuisti: quo rīn
dēte vtiqz. ait. Quō ide existi: ꝛ ille. cū lucifero cl'i
ti cecidim⁹. hec āt oīa voce lugubri p os ei⁹ tule oi
bus audiētib⁹ loq̄bat: dixitq; ei vir dei. Nūquid in
illā gloriā redire velles: at ille miro mō cachinās
ait. tarde ē. Tūc orāte viro dei demō ō muliere exi
uit: sz cū vir dei ide recessisset diabolus iterū ipsaz
īnasit: vir āt ei⁹ post cū accurrēs qd acciderat indi
cauit. Ille āt collo ei⁹ alligari chartulā ptinētē hec
vba p̄cepit. In noie dñi nr̄i iesu xp̄i p̄cipio tibi de
mon ne hāc mulierē āmodo cōtīgē p̄sumas: q̄ cū
factum fuisset: ad eam postea nō ausus ē accedere.
¶ Apud equitaniā q̄dā mulier miserabilis erat: q̄
a quodā demone petulāte ꝛ icubo vexabatur. sex

enī ānis abusus ē ea: ⁊ icredibili vexauit libidine. Aduenīēte āt illuc viro dei demō mulieri ne ad eū accedēt vehemēt minat: q nil ei ꝓdesse posset: ⁊ recedente eo q ei⁹ fuerat amato⁹ crudelissim⁹ fieret psecuto⁹. At illa secure ad virū dei accessit: ⁊ q̄ pareret cuꝫ multo gemitu enarrauit. Cui ille. Tolle hūc meū bacculū ⁊ i tuo lectulo pone: ⁊ si qd agere pōt agat. Qō cū fecisset: et i lectulo suo recūberet: adest ille ꝯtinuo: sꝫ nec ad ꝙsuetū opus: nec ad ipz cubile ꝑsumit accedē: sꝫ acerrime minat q illo recedēte se de ea atrocit vindicabit. Qō cū illa bernardo rettulisset: ille ppꝫ vocauit ⁊ oēs cādelas i manu accēsas hr̄e ꝑcepit: demonēqꝫ cuꝫ vniuerso qui aderāt cetu excōicauit: ac ne ad illā vl'altā deiceps accessū hēat iterdixit. Sicqꝫ illa a tali illusiōe penitus liberata ē. ¶ Cū i eade ꝓuicia vir scūs legationē fūgeret: vt ducē egptie ecclesie recōciliaret: ⁊ ille modis oīb⁹ recōciliari renuēt: vir dei ad altare celebraturꝰ accessit: ipso duce tanqꝫ excōicato p foris⁹ expectāte. Cū āt pax dñi dixit: corp⁹ dñicum sup patenā ponit: ⁊ secū tollit atqꝫ ignea facie: ⁊ flā meis oculis foras egredit: ⁊ vbis terribilib⁹ comitez aggredit. rogauim⁹ te igt ⁊ sp⁹euisti nos. Ecce ad te ꝓcessit ygis filiꝰ: q ē dñs ecclesie: quā tu pseqr̄s. adest iudex tu⁹ i cui⁹ manib⁹ illa aia tua deueniet: nūquid ⁊ ipz sic suos ei⁹ cōtēnes: resiste ei si vales: statiqꝫ dux tot⁹ irriguit: ⁊ mēbris oīb⁹ dissolutis ad pedes ei⁹ ꝓtin⁹ ꝓsilinit: quē vir scūs calce pulsans surgē iubet: ⁊ di audire sniaz. Ille āt tremebūdus surrexit: ⁊ gegd vir scūs ꝑcipiebat ꝓtin⁹ adipleuit ¶ Cū regnū germanie ꝙ q̄dā magna sedāda discordia seru⁹ dei itrasset: archiepūs qdā venerabilē quendā clericū obuiā ei misit. Qui dū clericꝰ se sibi obuiā a suo dño missū fuisse dicēt: vir dei respōdit. Alius dñs misit te. Mirat⁹ ille se nō nisi a dño suo archiepō missū fuisse affirmabat. Ecōtra fu⁹ xp̄i dicebat. Fallerꝫ fili: fallerꝫ. Maior dñs ē qui misit te xp̄s. Qō clericꝰ itelligēs ait. Putas q mōach⁹ velim fieri: absit hoc a me nō cogitauī nec ascēdit super cor meū: gd pla: i eodē itinē scio vale fec: et a viro dei hītū suscepit. ¶ Cū quēdā militē valde nobilē ad ordinē recepisset: ⁊ vir dei quodā tpe seqr̄et grauissima cepit tētatiōe pulsari. Cū āt eū q dā de fratrib⁹ tā tristē vidēt: cāz tāte tristitie reqsiuit. cui ille rndit. Scio ingt scio q nunqꝫ āpli⁹ let⁹ ero. Qō vbū cū dict⁹ frat ad seruū dei rettulisset: ille ꝓ eo attēti⁹ orauit: statiqꝫ ille frat q tā tētatus et tristis erat: tātū cetis apparuit iocūdior ⁊ hilario⁹: ēztū ꝓus cetis tristio⁹. Cū āt ei dict⁹ frat vbū mesticie qō locut⁹ fuerat amicabilit iproparet: ille rndit Dixi nunqꝫ āpli⁹ let⁹ ero: sꝫ nūc dico: nunqꝫ āplius tristis ero. ¶ Cū scūs malachias epūs hibernie: cuius vitā plenā vtutib⁹ ipe descripsit: ad xp̄m feliciter i mōasterio suo migrasset: ⁊ vir dei ꝓ eo hostiā salutarē offerret: gloriā ei⁹ dño renelāte cognouit: ⁊ eodē ispirāte post cōmunionē formā oīonis mutauit leta voce sic dicēs. De⁹ qui btūm malachiā sācto⁹ tuo⁹ meritꝫ coeqsti tribue ānsum⁹: vt q ꝑcioso mortꝫ ei⁹ festa agim⁹: vite quoqꝫ ei⁹ imitemur exēpla: cui dū cāto⁹ inueret q erraret: ait. Nō erro: sꝫ nouī qd dico: deīde accedēs sacra ei⁹ vestigia oscula. ¶ Cū istāte q̄dragesima a multꝫ fuisset tyrōibus visitat⁹ rogauit eos: vt i illis saltē sacris dieb⁹ a suis vanitatib⁹ ⁊ lasciuijs abstinerēt: quib⁹ nullo mō acqescētib⁹ iussit eis ꝓpinari vinū dicēs. Bibite poculū aiaꝫ: quo hausto subito mutati recedūt: ⁊ q modicū tēpus deneguerant: totū tps vite sue deo dederūt. ¶ Tādē btūs bernardus morti feliciter appropiquās ait fratrib⁹ suis: tria vobis obseruāda reliquo q̄ in stadio pītis vite quo cucurri memini me ꝙ virib⁹ obsernasse. nemini scādalū facere volui: et si aliqñ icidit celaui vt potui. min⁹ sp sensui meo q̄ alteri⁹ credidi: ihesus de ledēte nunqꝫ vindictā expetijs: ecce humilitatē: caritatē: ⁊ patientiā vobis reliquo. Deniqꝫ postqꝫ multa miracula ꝓpetrasset: ⁊ cētū sexagita monasteria ꝙstruxisset: multosqꝫ libros ⁊ tractat⁹ cōpilasset ꝙsummatis vite sue dieb⁹ circit. 63. ānū. ānō dñi. 1163. iter filioꝝ manus obdormiuit i dño. ¶ Post obitū āt suū multꝫ gloriā suā manifestauit. ¶ Quidā enī abbati i quodā mōasterio apparuit: ⁊ vt se seqr̄et admonuit. Qui cū seqr̄et dixit ei vir dei. Ecce ad mōtē libani venim⁹: ⁊ tu hic manebis: ego āt illuc ascēdā. Interrogat⁹ ab eo ad qd vellet ascēdē. Dīscē ingt volo. mirat⁹ ille: qd ingt vis discē pat: qñ post te nullū i scientia credim⁹ ee secūdū. Et ille. Nulla hec scientia: nulla veri cognitio: sursū scie plenitudo: sursū vana notitia vitaꝫ: ⁊ i hoc vbo disparuit. Ille āt diē notauit: ⁊ tūc vir dei bernardū de corpe migrasse inuenit. Multa āt alia ⁊ pene inumerabilia miracla p seruū suū de⁹ opat⁹ est. ¶ A multis aūt ciuitatib⁹ vir dei i ep̄z elect⁹: ꝓcipue a citate ianuēsi: ⁊ citate mediolanēñ petētib⁹ se nec ānuēs nec iprobe renuens dicebat se nō ee suū sz alioꝝ fuitio deputatuz. Fres āt ex cōsilio viri dei sibi ꝓuiderāt ⁊ sūmi pōtificꝫ auctoritate muniti erāt ne gs gaudiū suū ab eis tollē posset. ¶ Quodā tpe cū frēs cartusienses visitasset: ⁊ ipi ab eo i oīb⁹ plurimū edificati fuisset vnū fuit qō ꝓdicti loci porē aliquātulū monit. s. q sella cui egtādo isidebat nim⁹ neglecta erat ⁊ parū ꝑserēs pauptatē. qō cū dict⁹ por vni ex fratribus: ⁊ ille viro dei rettulisset nō min⁹ ipse mirat⁹ qlis eēt sella q̄rebat: nā a clara valle vsqꝫ ad cartusiā venerat: ⁊ tū qlis eēt sella penit⁹ ignorabat. Juxta laeuz etiā lausanēsē toti⁹ diei itinere pgēs penit⁹ cū non vidit: aut se videre nō vidit. Cū enī sero sco de eo dē laeu socij loquerent: iterrogauit eos vbi nā laeus ille esset: qō illi audiētes plurimū admirati sūt. Vincebat sane in eo sublimitatē nominis humilitas cordis: neq tam poterat euz vnꝰ nerīus erigere mūdus q̄ se ipe deiecere solus. Sūmus reputabatur ab omnibus infimū ipse se reputans: ⁊ quē sibi omnes: ipse se nemini preferebat. Deniqꝫ sicut sepius fatebat iter sūmos quoqꝫ honores ⁊ fauores populoꝝ altez sibi mutuat⁹ hominē videbat: seqꝫ potius reputabat absentez velut quoddā sommuz suspicat⁹. Ubi vero iter simpliciores fratres erat: et amica semp hūilitate frui licebat: ibi se inuenisse gaudebat: ⁊ i ꝓpriā redijsse ꝑsonā. Semp aūt inuenichatur aut orās: aut legens: aut scribens: aut

meditās:aut frēs vbo edificās. ¶ De noīe.

t TImothe⁹ dr̄ ḡsi timo:ē tenēs vel a timore ⁊ theos qđ est ds ḡsi timo: dei. Cātur aūt iste timo: i quolibet viro scō sic. vt ait Gregorius. ꝙsiderādo vbi fuit: vbi erit: vbi ē:⁊ vbi nō est. vbi fuit qñ i pctō: vbi erit i iudicio. vbi est:i miseria. vbi nō est:i glia.

¶ De scō timotheo.

t TImotheus sub nerone a pfcō vbis rome dū graviter torq̄reť ⁊ calce viua ei⁹ plage aspgerenť:⁊ ipse in his gr̄as deo ageret duo angeli sibi astiterūt dicētes. Erige caput i celos ⁊ vide. Aspiciēsq; vidit celos aptos:⁊ iesū coronā gēmatā tenētē ⁊ dicētē sibi. Hāc de manu mea accipies. Qđ qdā vir noie appollinaris videns se baptizari fecit: q̄p:opter p̄ses iussit ambos i ꝙfessione dñi pseverā tes decollari circa annū dñi. 57. ¶ De noīe.

s SImphorian⁹ dr̄ a simphonia:fuit.n.tāq̄ vas musicū emittēs armoniā vtutū i quo tanq̄ i vase musico tria fuerūt. Nā vt dicit Auerrois vas sonātiū dz esse dux ad resistēdū:leue ad ꝙtinuādū:latū ad iplendū. Sic ⁊ Simphorian⁹ tanq̄ vas musicū.fuit durus sibi p austeritatē:leuis alijs p māsuetudinē: latus oīb⁹ p charitat; āplitudinē. ¶ De scō Simphoriano.

s SImphorianus i augustudi nēsi vrbe ortus. Dum adhuc adolescēs ēet tāta mox gravitate pollebat q̄ senior vitā anticipare videreť. Cū igit̄ pagani festū venerq̄ celebrārēt:⁊ statuā añ eradiū pfciī deferrēt. Simphorianus affuit ⁊ nolens eā adorare diu cedit̄:⁊ carceri mācipat̄. Et cū educt⁹ de carcere ad sacrificiū cogereť:⁊ multa ei donaria,pmitterenť dixit. Deus noster vt novit remunerare merita:ita novit puni re pctā: vitā quā xp̄o soluturi sumus ex debito:solvamus ex voto. Sera penitudo est sero iudicis timuisse ꝙspciī. Munera nr̄a fucata mellis pmixta dulcedine:male credulis mētib⁹ venena pturiūt. Cupiditas nr̄a oīa hūdo nil possidet:q̄ diabolicis artib⁹ obligata miseri lucri detineť ꝙpedib⁹:⁊ gaudia nr̄a i sil'itudine vitri cū ceperīt splēdere frāgūtur. Tūc iudex ira repletus data sentētia p̄cepit vt Simphorianus occideret. Qui cū ad locū ducereť nr̄ eius de muro exclamāq; ait. Mate nate memēto etne vite. Sursum respice ⁊ regnātē i celo ituere: tibi vita nō tollit̄:q; i meli⁹ ꝛmutat̄. Mox igr̄ decollat⁹ ē:⁊ a xp̄ianis corp⁹ ei⁹ sublatū honorifice ē sepl'tū. Ad cui⁹ sepulchrū tāta fiebāt miracla:vt ēt a paganis i honor̄ maximo hīeť. Refert Greg.turon. q̄ de loco vbi sāguis ei⁹ effusus ē:qdā xp̄ian⁹ tres lapillos sāguie respsos sustulit: ⁊ i capsa argētea tabul' ligneis circūsepta locauit. Quā cū i quodā castro locasset ⁊ totū castrū icēdiū ꝙsūpsisset de medio ignis p̄dcā capsa sana ⁊ itegra ē educta. Passus ē circa ānū dñi. 270. ¶ De nomine.

b BArtholome⁹ iterp̄tat̄ fili⁹ suspēdētis aq̄s: vel fili⁹ suspēdētis me. Dr̄. n.a bar. qđ ē filī⁹ ⁊ tholes qđ ē sūmitas: ⁊ mois qđ est aqua:ide bartholomeus idest filius suspendentis aq̄s.i. deī:q mētes doctor̄ sursū eleuat: vt aq̄s doctrinar̄ iferi⁹ fūdat:⁊ ē nomē syr̄ nō hebreū. Per pmū vo notat̄ triplex suspendiū qđ ipse hūit. Fuit .n. suspēsus.i. eleuat⁹ ab amore mūdi: vel suspēsus .i. itēt⁹ amore celesti: vel suspēsus.i. totalr̄ inixus gr̄e ⁊ auxilio dei vt nō a suis meritis:sz a dei adiutorio tota vita sua dependeat. Per z^m vo notat̄ pfūditas sue sapie: de cui⁹ sapie pfūditate dic̄ Dion⁹. i mystica theologia. Din⁹ bartholome⁹ dic̄ ⁊ mlt̄ theologiā eē ⁊ nimiā:⁊ euāgliū latū ⁊ magnū ⁊ rursus ꝙcisū:⁊ vlt oīdē Bartholome⁹ sz itētoez Dionisij q̄ vna ꝙsideratione pnt oīa affirmari de deo: alia ꝙsideratōe magᵭ,p̄pe negari. ¶ De.s.bartho.

b BArtholomeus apl's venies ad indiā:q̄ ē i fine orbis:tēplū i quo erat idolū nomie astaroth ītrauit:⁊ q̄si pegrin⁹ ibidē manere cepit:i h⁹ idolo qdā demō hītabat:q se lāguētes curare dicebat:sz non sanādo subueniebat: sz a lehone cessādo. Dz cū tēplū plenū lāguentib⁹ cēt:⁊ nullū rīsū ab idolo hīe posset ad aliā civitatē prexerūt: vbi alind idolū noie berith colebat̄. Et introgātib⁹ cur sibi astaroth rīsū nō daret:rīdit berith. De⁹ vr̄ cathenis igneis ꝙstrictus ē:nec respirare nec log audet ex illa hora q̄ apl'us dei Bartholomeus ingressus ē. Dīt illi. Et qs est iste Bartholome⁹?: Et demō. Amic⁹ ē dei oīpotēt;:⁊ iō vēit i istā pviciā vt oēs dos idie enacuet.⁊ illi. Dic nob signa ei⁹ vt eū iuenire possim⁹.qb⁹ dēmō ait. Capilli ei⁹ crispi ⁊ nigri:caro cādida:oculi grādes:nares equales ⁊ directe:barba plixa:hūs paucos canos:statura eq̄lis:collobio albo elevato:purpura vestit̄ iduitur pallio albo:qđ p figulos āgulos gēmas hz purpureas. vigīti ser āni sunt ex quo vestes ⁊ sādalia ei⁹ nec veterascūt:nec sordidātur. Cēties flexis genib⁹ p die orat:⁊ cēties p noctē. Angeli cū eo ābulāt:q nunq̄ cū fatigari nec esurire pmittūt. Semp eodē vultu ⁊ aio let⁹ ⁊ hilaris pseverat:oīa puidet oīa novit:oīuz gētiū liguas novit ⁊ itelligit. Et qđ vobiscū loquor ipe iā novit ⁊ qñ q̄ritis eū si vult oñdet se vobis:si aūt nō vult eū nō poteritis invenire. Rogo āt vos vt cū eū iueneritis:rogate eū ne huc veniat:ne angeli sui hoc mihi faciant qđ meo socio iā fecerūt. Cū igit̄ p duos dies sollicite q̄rētes eum minime iueniset: qdā die qdā demoniac⁹ exclamavit. d. Apl'e dei Bar. icēdūt me orōes tue. Cui apl's. Obmutesce ⁊ exi ab eo:⁊ statī ē liberat⁹. Qđ audiēs rex regiōis illi⁹ polemi⁹ cū hret filiā lunaticā:misit ad apl'm rogās vt ad se veniret: ⁊ filiā suā sanaret. Ad quā cū apl's venisset:⁊ eā cathenis ligatā videret:q; accedētes mor̄ib⁹ lacerabat:iussit eā solui:⁊ cū ministri ad eā accedere nō auderēt dixit. Ego demoniū qđ i ea erat iā ligatū teneo:⁊ vos timetᵭ:⁊ soluta statī libata ē. Tūc rex camelos auro ⁊ argēto ⁊ lapidib⁹ p̄ciosis onerauit:⁊ apl's igri faciēs nullaten⁹ inveniri potuit. mane āt seqnti apparens apl'us cū solo rege i cubiculo dixit ei. Ut qd me cū auro ⁊ argēto ⁊ lapidib⁹ p̄ciosis tota die q̄sisti? Ista mūcra sūt nec̄ia his q̄ frena regrūt:ego nihil frenū

nihil carnale desidero. Tūc scūs Bar. cepit eū multa de mō redēptōis nr̄e docere: oīdens iter cetera Xp̄z vicisse diabolū p mirabilē ꝯgruētiā: potētiā: iusticiā: t sapiētiā. Cōgruū. n. fuit: vt q filiū virginis .i. Ādā fcīm de fra dū adhuc eēt vgo vicerat a filio virginis vinceret. ſpotēter quoq; ipz vicit cū de sua dūatōe potēter eiecit: quā diabolus p deiectōe p̄mi hois vsurpauit. Et sicut alicuius victor tyrānī comites suos mittit: vt eius titulos vbiq; erigāt: t tyrānos deiciāt: sic xps victor nūcios vbiq; mittit vt diaboli cultū euacuēt: t xp̄i statuāt. Juste vō qr instū ē vt q comedēdē hoiez vincēs hoiez detinebat. a ieiunāte hoie victor hoiez amplius nō teneret. Sapiēter aūt dū ars diaboli deludit arte xp̄i. Ars diaboli fuit: vt sicut accipiter rapit auē: ita i deſtū rapet xp̄z vt si ibi ieiunās nō famesceret absq; dubio ds cēt. Si aūt esuriret ipz vt pmū hoiez p cibū deuiceret. Sz cognosci ds non potuit: qr esuriuit: nec vici: qr eī tētatōi nō cessit. Cū ergo eidē sacra fidei p̄dicasset dixit regi q si baptizari vellet deus suū cathenis ligatū oīderet. Sequēti igit die iuxta regis palatiū dum pōtifices idolo sacrificarēt cepit clamare demō ac dre. Cessate miseri sacrificare nobis: ne peiora me patiamini: q cathenis igneis ab angelo ieſu xp̄i quē iudei crucifixerūt religat⁹ sum: putātes eū a morte detineri. Ille aūt ipsā mortē q̄ regina nr̄a ē captiuauit t ipz nr̄z p̄ncipē maritū mōtis viculis igneis vīxit. Statiq; oēs miserūt funes vt simulacrū euerterēt: sz nō potuerūt. Aplus aūt demoni p̄cepit vt ide exiēs idolū ipm ꝯminueret. Qui stati exiēs oīa idola tēpli p̄ scipz ꝯfregit. Deide fusa oratione ab aplo oēs ifirmi ptim⁹ sanati sunt. Aplus aūt tēplū deo dedicauit t demonē i desertū abire p̄cepit. Tūc angelus dñi ibidē apparuit: t tēplū circūuolās i q̄tuor angulos signū crucis digito suo scripsit dicens. Hec dicit dñs: sicut vos oēs ab ifirmitate vestra mūdauit: ita t tēplū hoc ab oī sorde mūdabit: t hītatore ei⁹ quē apls i desertū locū ire p̄cepit. ſdei tū eū vobis oīdā quē videntes nec timeat: sz q̄le signū i lapidib⁹ his sculpsi: tale i vīs frontib⁹ ipōnat. Tūc oīdit eis ethiopē nigriorez fuligine: facie acuta: barba ꝓlixa: crinibus vsq; ad pedes p̄cīs: oculi igneis vt ferrū ignitum sintillas emittētib⁹: flāmas sulphureas ex ore oculis spirātē: cathenis igneis vinctū retro manib⁹: t dixit ei angelus. Qm̄ iussionē apli audisti t de tēplo exiēs oīa idola ꝯfregisti: soluā te vt vadas i talē locum: vbi nullus hō morat t sis ibidē vsq; ad dīc iudicij. Ille solut⁹ cū magno strepitu t vlulatu disparuit. Angelus aūt dñi i celū cūctis videntibus euolauit. Tūc rex cū vxore t filijs oīq; pplo baptizatus est: t relicto regno apli discipulus ē effcūs. Tūc oēs tēplor pōtifices ꝯgregati ad astragē regē frēz ei⁹ cōuenerunt: t de deor⁹ suor⁹ amissione: t tēpli subuersione: t regis p artē magicā deceptōe ꝑ apl̄z sūt cōquesti. Astrages igit rex idignatus mille viros armatos ad capiēdū apl̄z destinauit: q cū adduct⁹ fuisset corā eo: dixit rex. Tu ne es ille q euertisti frēm meū? cui apls. Ego illū nō euerti: sz ꝯuerti. cui rex. Sicut tu fecisti frēz meū deū suū relinq̄re: t tuo credere: sic t te ego faciā deū tuū relinq̄re: t deo meo sacrificare. Qui apls. Ego deū tuū quē colebat frtuus ligaui: t ligatū oīdi. t vt simulacrū frangeret coegi: si sic poteris facere deo meo: poteris me ad simulacrū ꝓuocare. Si aūt ego deos tuos ꝯminuā: t tu crede deo meo. Hec illo dicente nūciat regi q ds suus Baldach ceciderat t cōminut⁹ fuisset. Qd rex audiēs purpurā scidit q̄ indut⁹ erat: t aplm fustibus cedi iussit: t cesum vinū exco[illegible]ari mādauit. Xp̄iani aūt corp⁹ ei⁹ tulerūt: t honorifice sepelierūt. Rex aūt astrages t tēplor pōtifices a demonibus arrepti mortui sūt. Rex aūt ſdollimi⁹ i ep̄z ordinat⁹. t .20. annis offiū epat⁹ laudabil̄ iplēs plen⁹ vtutib⁹ i pace quiēt. De gīe sue passionis diuersa opinio ē. Btūs Dorotheꝰ dicit q crucifix⁹ ē. ait. n. sic. Bartholomeꝰ idis p̄dicauit: q t euāgeliū sz Matheū i ppria eor līgua eis tradidit. Dorminit i Albana ciuitate magne armenie crucifix⁹ deorsū caput hūs. Btūs aūt Theodor⁹ dicit q fuit excoriatus. In multis aūt libris legit q tātū fuit decollat⁹. Nec aūt ꝓtestas taliter solui pōt: vt dicat q pmo fuit cesus: t postea crucifix⁹ fuit: deīde anteq̄z more ret de cruce fuit depos[illegible]t⁹: t ob maiorē cruciatū fuit excoriat⁹: postremo capite trūcat⁹. ¶ Anno dñi. xxi. saraceni siciliā inadentes liparitanā insulā vbi corp⁹ sācti Bartholomei qescebat vastauerūt: ac eius sepulchr̄ ꝯfrīgētes ossa eius dispserunt: illaz ad hāc īsulā corp⁹ ei⁹ tal̄r de india aduenisse phibet. Cū. n. pagani ꝓpter signor frequntiā viderent corp⁹ eius plurimū venerari idignati loculo plūbeo positū i mare p̄cipitauerūt: qd diuino nutu ad īsulā p̄dictā deuenit. Cū igit sarraceni ei⁹ ossa disp[illegible]sset: illis recedētib⁹ apparuit apls cuidā monacho dicēs. Surge t collige ossa mea q̄ dispsa sūt. cui ille. Qua rōe ossa tua colligere: aut aliquē tibi honorē exhibere debem⁹ cū nos deleri ꝑmiseris: nec aurilū nobis ip̄ēdere? cui ille. ſder mīhi tp̄s meis meritz dñs pplo huic p̄cipit: sz eor nimijs p̄cis inualescētibus t vsq; ad celū clamātib⁹ iā ꝓ eis nō potui veniā obtinere: sz cū monachus dret. Quō iter tot alior ossa sua queq; īuenire posset ait. Nocte ad ea colligēda ibis: t ea q̄ splēdētia vt ignē videbis: ꝓtinus hec leuabis. Qui oīa vt dixerat inueniens apli ossa leuauit: t sup quādā nauē ꝯscēdēs bīnētū q est metropolis apulie ea trāstulit: nūc aūt dr̄ q sint rome: sz bīnētani se adhuc corp⁹ illud hr̄e ꝯfirment.

¶ Cū q̄dā mulier vas plenū oleo attulisset vt i lāpadē bti Bartholomei ponerēt: q̄stūcūq; vas suplāpadē iclinarēt nil ex eo exire valebat. cū ni digitos i vas mitterēt: t oleū ligdū oīno palparēt: tūc q̄dā exclamauit. ſdūto q apl̄o acceptū nō ē: vt h⁹ oleū i suā lāpadē ifūdat: q̄propē i aliā lāpadē ifudērit: t ptim⁹ oleū emanauit. ¶ Cū ipator Federic⁹ bīnētū destrueret: t oēs eccl̄as q̄ ibidez erāt dirui mādasset: ciuitatē totā ad aliū locū trāsferre itēdēs vir q̄dā quosdā viros albatos t fulgentes īuenit: q adūicē loq̄ t int̄ se aliq̄ tractare videbātur. Qui cū vehement admirās: gnā eēnt int̄rogasset yn⁹ corrūdit. Iste ē Bartholomeꝰ apls cū ceteris scis: quorū i hac vrbe eccl̄ie hēbātur: q ifimul ꝯuenerūt vt

inter se ingrerēt. ⁊ tractarēt ꝗli pena eēt ille plectēdus q eos de hitaculis suis eiecit: ⁊ iā int eos iniolabili sna est firmatū: vt ille sine mora ad iudicium dei accedat: de his oīb⁹ i ci⁹ indicio rnsurus. ¶Post modicū vo tps dict⁹ ipator miserabilr vitā finiuit.

¶ Legit i quodā lr de miraculis scōr q qdā magister festū sci Bartholomei oi āno solēnit celebrabat. Qui pdicāti i spē cuiusdā puelle diabolus admodū speciose apparuit: quā iniect⁹ i eā oculis ad prādiū inuitauit. q dū i mēsa ꝙsisterent illa i amorem suū multū eū allicere nitebat. Btūs āt Bartholome⁹ i spē pegrini p foris affuit ⁊ vt amore sci bartholomei introduceret obnixi⁹ flagitauit. Qua dissuadēte panis mittit: sz illud accipe recusauit. Rogauit tū magz p nūciū: vt sibi dret qō magis i hoie ppriū eē putaret. Qui cū ille dret: risibile. puella rndit. Immo pctū cū quo hō ꝙcipit nasci atq; viuit. cui Bartholome⁹ rndit: q ille bn̄ itulit: sz mulier p fidi⁹ idaguauit. ¶ Z° dict⁹ pegrin⁹ magro misit: vt sibi dret. Quis loc⁹ vni⁹ pedis eēt vbi ds i fra maiora miracula oīdisset. Qui cū ille dret, loc⁹ crucis i quo ds mirabilia opat⁹ē. illa ait. Immo caput hois i quo ꝙsi minor mūdus existit. Utrozq; vo sniam apl's approbauit. Tertio ingsiuit ꝙta distātia eēt a sūmo celi vsq; ad pfūdū iferni. Qui cū magr se nescire dret: illa ait. Nō video q pcipitor. Sed ego hoc noui: q: de altero ad alterz decidi. ⁊ opz q tibi hoc oīdā. tē diabolus cū magno eiulatu se i abyssū pcipitauit: ⁊ dū ꝝrerēt pegrinū minime inuenerunt.

¶ Sile fere legit de btō Andrea. Btūs aūt Ambrosi⁹ i pfatōe quā facit de isto apl'o ei⁹ legēdā abbreuiās: ita dicit. Discipulis xpi tui vnica diuinitate pdicātib⁹ trinitatē tuā mō mirabilr dignatus es oīdere maiestatē. iter quos btissimum Bartholomeū magna vtutū progatiua colēdū benigna tui p fectio ad ppl'm direxit lōgiquū: qō licet penit⁹ humana ꝙsideratōe remotū: tibi tū pdicatōis augmētū merit ꝙsignare vicinū. O qtis pconijs apl'z mirabilē celebrādū. Cui dū ad seminādū fidē primor corda nō sufficerēt ppl'or alatis qsi vestigijs extremor fines penetrauit idor. Cū lāguētiū inumera caterna tēplū ingressus demoniacū effecit illico vt nullū cultor⁹ demō pberet rnsū. O qz mira vtutū ipsi⁹ ifignia dū humana voce vba sonātem ꝙtra se aduersariū solo inssu laceratis dirissime viris reddidit mutū. Reginā diabolica cōtagione lunaticā liberauit: puellāq; solutis neruis p̄i repitauit sanissimā. O qz sublime scitatis ei⁹ miraculū dū antiquū humani gnis inimicū suū fecit i nihilū redigere simulacrū. O qz digne exercitui numerādus celesti: cui⁹ vt miraculis fidē cōmodaret certissimaz: angelus apparuit supa delapsus ab aula. Is igr cathenatū demonē cūctis oītans deformē salutiferā saro dnicā ipressorat crucē. Rex reginaq; sil' baptizātur cū gēte. vbiūq; .iz. accole te deū piez corpore sequunt ⁊ mente. Ad extremū vo tēplor delatu pōtificū neophiti polemij fr tyrān⁹ btm apl'z oīmode i fide ꝙstātē cesū atq; excoriatū acerrimā fecit sustinere mortē: q tū mortē virilr pferēdo discrimē glioši certaminis ad celeste gaudiū repotauit triūphū.

¶ Btūs aūt Theodor⁹ abbas ⁊ doctor pcipuus de hoc apl'o iter cetera sic ait. Aplus dei Bartholome⁹ pmū in lycaonia pdicauit: postmodū in idia: ad vltimū i albano vbe. s. maioris armenie: vbi primo excoriat⁹: tādē capite plex⁹ ibidē sepult⁹ ē: q dū ad pdicādū mitteret a dño: vt opinor audiuit. Ua de discipule me⁹ ad pdicatōez meā: eri ad pugnā: capar esto piculor. Ego p̄mū op⁹ ꝙsumaui pmus testis fcūs: vos qō nēcariū ē iplete. Imitare magz tuū: sāguinē sanguinib⁹ pone: carnib⁹ carnē trade: ꝙz p te passus sustinui patere. Arma sint tibi benignitas i sudorib⁹: māsuetudo iter maleficos: patīcia i his q peūt: nō resultauit apl's: sz vt famulus fidelis dnico acgescēs pcepto: pgit gaudēs tāq; lux mūdi: vt tenebrosos illuīaret: tanq; sal trc: vt gentes insipidas saliret: tanq; agricola vt spūalē cultrā pficeret. ¶Petrus quoq; apl'us docet natiōes: sz Bartholome⁹ dnr paria inestigat. ¶Petr⁹ operat pdigia magna: sz bartholome⁹ facit mirabilia valida. ¶Petr⁹ capite deorsū crucifigit: bartholome⁹ postq; viu⁹ excoriat⁹ ē capite plectit. Ad quot valet petr⁹ capescēdo mysteria: ad tot bartholomeus sufficit penetrāda: eq̄lr fecundat eccliā eq̄ lāce hūit ⁊ cetera diuina charismata. Hec ex diuino duodenarij numero medi⁹ ex vtraq; pte sonū diuine sermocinatōis dat sicut i cythara armoniā. Oēs apl'i vniuersitatē sibi disptiētes ptores regis regū ꝙstituti sūt. huic aūt ē sors ⁊ portio armenie loc⁹: q est ab eulath vsq; ad gabaoth distributa. Igit idie eū ligue aratro rōabilia rura sulcātē: fidei vbū i pfundo cordis recōdētē: padisū ⁊ vineas dñi plātātē: singulis passionū remedia medicinalr iserentē spinas nō itelligibiles euellētē: siluas ipictatis secare: sepes dogmaticas circūponere: sz quales mercedes creatori obtulerūt: vtiq; p honore inhonorātiā. p bñdictōe maledictōez: p muneri⁹ penas: p regescibili vita amarissimā mortē. Mā postq; itolerabilia tormēta subijt ab eis decoriat⁹ i morē follis fuit: nec postq; migrauit ab hoc mūdo neglexit occisores: sz ūitabat miraculis pditos: ⁊ pdigijs admittebat aduersos: sz bestialē mētē nil erat qō ꝙpesceret: nil qō a malo retraheret: qd decetero faciunt: Insaniūt ꝫ illud sacz corp⁹. Respuūt egroti medētē: orbi manuducētē: ceci ductorē: naufragi gubnatorē: mortui vinificatorē. Et hoc quō? p̄sciūt nāq; i pelag⁹ corp⁹ scīm. mota ē igit cū ipetu de regionibus armenie arca cum .4. alior martyr arcis q silr dū signa oparent cū ea fuerāt i mare ,piecte: ⁊ p tā tū spaciū marz ūtuor his pcedētib⁹: ⁊ tāq; ministris obsequiū quodāmō apl'o facietib⁹ venerunt i ptes sicilie i insulā q liparz nūcupat: sicut cpo hostiensi: q tūc pñs erat renelatū fuit. Venit ad pauperculā thesaur⁹ ditissim⁹. venit ad inmobilē pciosissima margarita: venit ad mestā splēdidissimū lumiare. Aliys igit ūtuor: ad diuersas tras eūtib⁹: scīm apl'm i dcā insula religiūt. Etenī pdcōs ūtuor martyres apl'us reliquēs retrorsū vnū. s. papiūm i ciuitate sicilie miles: aliū vo lucianū nomie messinā trāsmisit. Reliquos vo duos i calabritidē trā direxit. greciū q dē i ciuitatē colūnā. Achaciū aūt i ciuitatem q cale

vocat q vsq; hodie suffragijs suis splēdēt. Suscepit ē igit apls cū multis hymnis: laudib; 7 cādelis: 7 tēplū sibi magnifice fabricat: mōs aūt vulcanus insule otiguus cū hītatorib; eēt nociu; eo q ignē emittebat q̄si p stadia septē se inīsibilr elōgauit circa mare suspēsus ita vt vsq; hodie appareat vidē tib; q̄si figuratio fugiētis ignis. Nūc igit aue o btē btōr ter btē Bartholomee q es diuine lucis splēdor scē eccl'ie piscator rōabiliū piscū piture captu re: dulcis fruct; viuide palmitis: vulnerator diabo li mūdū suo latrocinio vulnerāt;. Gaudeas orbis tre cūcta illuminās os dei: ligua ignita sapiam p mēs. fons iugit sanitatē emanās: q mare mirabilibus gressib; scificasti: q tra purpurea tuo cruore fe cisti. q ad celos gmeasti: vbi i medio diuine glie re fulgēs i splēdore imarcescibil' glie splēdēs: in exultatōe iocūditat; isatiabil' gaudes. Nec Theodor;.

De nomine.

Augustin; hoc nomē sortit; ē vel pp excel lētiā dignitatis vel pp feruorē dilectōis: vel ppter etymologiā nois. Propter excellētiā dignitatis. Qñ sicut imperator august; pcellebat oēs reges: sic 7 iste excellit oēs doctores sm qd dicit Remigi;. Vñ alij doctores gparātur stellis. Dañ. 12°. Qui ad iustitiā erudiunt multos sicut stelle 7c. Dic aūt gparat soli: sicut pz i epla que de eo cātat: qm sicut sol refulgēs: sic ipe refulsit i tēplo dei: scdo ppter feruorē dilectōis: qñ sicut mēsis augusti; valde feruet estu caloris sic 7 ipse valde incaluit igne diuini amoris: vñ ipse i libro cfessionū de se dicit. Sagittaueras tu cor meū charitate tua 7c. Jtez ibidē aliqñ itromittis me i affectū multū insita tū introrsus: nescio ad quā dulcedinē q̄ si pficiat in me nescio qd erit: vnū scio q ista nō erit. Tertio ppter etymologiā nois. Dr. n. Aug. ab augeo 7 sm qd ē ciuitas: 7 ana qd ē surrū: ide Augustin; q̄si augēs sapiā ciuitatē. Vñ de eo cātat. Qui pualuit amplificare ciuitatē 7c. De q̄ ciuitate ipse dicit in li. ii. de ciuitate dei. Inest ciuitati dei 7 origo 7 iformatio 7 btitudo: qñ si q̄rat vñ sit: ds eā gdidit. Si vñ sapiēs ē a deo illuminat. Si vñ felix deo fruit subsistēs modificat: gtēplās illustrat: iherēs iocūdat vi det 7 amat. In ciuitate dei viget: i veritate dei lucet: i bonitate dei gaudet: vel vt dicit in glosario. Augustin; dr magnific;: felix pelarus. Fuit. n. magnific; i vita: pclar; i doctrina: felix i glia ei; vitā cōpilauit possidoni; calamēsis epūs vt dicit Cassiodor; i li° de viris illustrib;.

De scō Augustino

Augustinus doctor egregius in pincia apbuca na ciuitate carthaginēsi ort; ex honestis parētib; valde. s. pie pficio: mre Monica genit;. In liberalib; artib; sufficiēter doct; fuit adeo vt sūm; philosophus 7 rhetor luculētissimus hret. Nā libros aristotelis 7 oēs libros liberalū artiū quoscūq; legere potuit p se didicit 7 itellexit sicut Aug. i libro cfes. testat dicēs. Oēs libros artū quas liberales vocāt: tūc negsim; malax cupidita tū suus p me ipz legi 7 itellexi quoscūq; legere potui. Jtē i eodē. Quicqd ē de arte loq̄ndi 7 differendi. Quicqd de dimēsionib; figuraz 7 de musicis 7 de numeris sine magna difficultate nullo hoiū tradēte irellexi. Scis tu dñe ds me;: q; celeritas intelligēdi 7 discēdi acumē donū tuū ē: 7 nō ide faci ficabā tibi. Vez q; scia sine charitate nō edificat sz īflat: i errorē manicheoz q xp̄z kātasticū fuisse affirmāt: 7 carnis resurrectōez negāt icidit: 7 i eo p annos nouē dū adhuc adolescens eēt pmāsit. Ad has etiā nugas adduct; ē vt arborē fici plorare dñet cū ab ea foliū vel ficus tolleret. Cū igr eēt ānor. 19. 7 q̄ndā libr̄ū cuiusdā phi i quo vanitas mūdi ptēnēda 7 phia appetēda docebat plegēt: ex h° qdē liber pīmū placuit. Sz q; nomē Jesu xp̄i qd a mre ibi berat ibi nō erat: dolē cepit. mr̄ vo ei; pīmū flebat 7 ipz ad vnitatē fidei reducē satagebat. Quadā igr vice: vt legit i li. 9. fessio. vidit se stare i q̄dā linea li gnea sz tristē: 7 gdā ei iuuenis astitit 7 cāz tāte tristi cie reqsiuit: q cū dñet pditōez filij mei deploro: ille rndit. Esto secura q; vbi tu: ibi ille. Et ecce gtinuo filiū suū iuxta se stare vidit. Hoc cū augustino retulisset. ille ait. Fallez; mr̄ fallez;: nec sic tibi deūs ē: sz vbi ego: ibi tū: ecōtra illa dicebat. Nō fili mihi deūs ē vbi ille: ibi tu: sz vbi tu: ibi ille. Rogabat igr sedula mr̄ q̄si iportuna q̄ndā epz si ē eodē l° 9fes. Aug. testat vt p filio suo itercedē dignaret: q tāta quōdāmō iportunitate deuictus ppbetica voce rndit. Vade secura: q; ipole ē: vt filius tāt; lacrymar peat. Cū āt apud carthaginē mult; ānis rhetoricā docuisset occulte mre nesciēte romā venit: 7 ibidē multos discipulos congregauit. Cū āt mr̄ vsq; ad portū secuta fuiss; eū vt aut cū retinēt: aut secū iret: ipe eā decipiēs nocte latēter recessit: quē illa mane gsideras aures dei clamorib; ipleuit. Quolibet āt die māe 7 vespe ad eccliā ibat 7 p filio orabat. Mis tpib; mediolanēses a Simacho pfō romāor petierūt sibi doctorē i rhetorica dstriari: psulabat ē ibi vir di amb. 7 ad pces mediolanī illuc mittit Aug. Mr̄ āt ei; gesce nō valens cū multa difficultate ad eū venit 7 ipsū iā nec vē manicheū: nec vē catholicū reperit. Cepit āt aug. btō Amb. adherere: 7 ei; pdicatōes frequēter audire. Erat āt i pdicatiōe valde suspect; ne qd ꝫ ipsā manicheor hereiz: vl' p ipa diceret. Quadā. n. vice ꝫ illū errorē amb. diutius disputauit: 7 ipz apt; rōnib; 7 auctoritatibus gstauit: ita vt error ille a corde augustini penitus pelleret. Que āt post hoc sibi gtigerit: ipe i li°. 9fes. narrat dicēs. Cū te pmū cognoui reuerberasti i infirmitatē aspect; mei radiās in me vehemēter: 7 gtremui amore: 7 horore iueni me lōge eē a te i regiōe dissilitudiis tāq; audirē voce tua d excelso. Qui; sū grā diū. cresce 7 māducabis me: nec te me mutabis in te: sicut cibū carnis tue: sz tu mutaberis i me. Cū āt sicut ibidē refert via xp̄i sibi placeret: sz p ipsā angustiā adhuc ire pigeret imisit dñs i mētē ei;: vt ad simplicianū i quo lucebat gra diuina pgeret vt sibi estus suos secū cōferēti pferret: qs eēt apt; modus viuēdi ad ambulādū i via dei: q̄ sali; sic: ali; sic ibat. Displicebat. n. ei qcqd agebat i seculo p dulcedine dei: 7 decore dom; ei; quā dilexit. Simplicianus aūt cepit eū hortari 7 dicere: quot pueri 7 puelle i-

ra eccl'iam dñi deo seruiũt: tu nõ poteris qđ isti & iste. An vo isti & iste i scipsis possũt & nõ in deo suo? Quid i te stas & nõ stas? Proijce te i eu & excipiet te & saluabit te. Iter hoc colloqa memoria victorini i mediũ vẽit vñ erubilarat simplician narrat ql̃t adhuc gẽtilis ob sui sapiaz rome: qđ maximũ tunc erat: statuã i foro meruiſſz: & ql̃ se sepi xpianũ dicer: simplician: nõ credo nisi te i eccl'ia videro: ille iocãdo dicebat. Aũgd pietes faciũt hoiez xpianũ? Tãdẽ dũ ad eccl'iã veniſſz: & ei tãq̃z vecũdo occulte liber vbi erat symbol fidei ad legẽdũ & pnũciãdũ vt tũc moris erat dat fuisset: ille i altũ ascẽdit: & alta voce pnũciauit: mirãte roma: gandẽte ecclesia. Oẽs ãt subito pstrepuerũt: victorin victorin cito sonuerũt: & cito siluerẽt. Tũc ẽt ab aphrica qdã amicus augustini noie põtian supuenit: & vitã & miracula illi magni ãtonij q nup i egypto sub Constãtino iperatore defũctus fuerat recitauit. Hoc exẽplis augustinus vehemẽter exarsit: ita q̃ sociũ suũ alipium tã vultu q̃z mente turbatus inuasit: & fortiter exclamauit. Quid patimur: qd audim? Surgunt idocti & celũ rapiunt: & nos cũ doctrinis nostrz in isernũ demergimur. An q̃ pcesserũt pudet seq: & nõ pudet nec saltẽ seq? Et accurrens in quendã hortum sub quadã ficu se ,iecit: vt i eodẽ libro cõfes. cõmemorat amarissime fiẽs lamẽtabiles voces dabat. q̃diu q̃diu: cras & cras: sine mõ. sine paulum: mõ nõ hẽbat modũ: & sine paululũ, pdibat i lõginquũ. De hac sui tarditate plurimũ zquerebaꝫ: siẽ posimodũ i eodẽ libro scripsit. Deu mihi q̃n excelsus ẽ i excelsis: & q̃n ,pfũd i pfundis: & nusq̃z recedis: & vix redimus ad te: age domine: & fac & excita: & reuoca nos. Accẽde & rape & fragra & dulcesce impedimentis omnibus sic timebam expediri quẽadmoduz impediri timendũ est: sero te amaui: pulchritudo tã ãtiq̃ & tã noua: sero te amam: intus eras: & ego foris: & ibi te querebam: & ista formosa, que fecisti de foris irruebã: mecum eras & tecuz nõ erã: vocasti & clamasti & rupisti surditatez meã: coruscasti: splẽduisti & fugasti cecitatẽ meã: fragrasti & duxisti spũ & anhelo tibi: gustaui & esurio & sitio te: tetigisti me & exarsi i pacẽ tuã. Cum ãt amarissime fiẽt: audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi. Tolle lege: tolle lege. Aperuitq̃z statiz codicẽ apl'icuz: & cõiectz oculis ad ,pmuz capitulum legit. Induimini dñm ieſũ xpm. & statĩ oẽs ab eo dubietatis tenebre diffugerũt. Interiz ãt tã vehemẽtissimo dentiũ dolore torq̃ri cepit: vt fere ficut ipe ait ad credendã opinionẽ Cornelij phi ducerẽt: q sũmũ bonũ q̃e i sapia: sũmum vero bonũ corporis i nullũ sentiẽdo dolorez posuerat. tã vehemẽs ãt ille dolor fuit q ẽt loq̃lã amisit. Quocirca vt in libro cfes. refert i tabulis cereis scripsit: vt oẽs ,p eo orarẽt: vt dolorẽ illum dñs mitigaret. Ipe igr genua flexit: & subito sanum se sensit. Insinuauit ergo p l'ras scõ viro ãbrosio suũ votũ. vt monẽt qd sibi ỗ libris scis legẽdũ eẽt: quo aptior fiẽt fi dei xpiane. Ãt ipse fuisset Isaiã ,pphetã: eo q enãgelij vocatõis gẽtiũ pnũciator aptior videat. Cui pncipiũ cũ augustin ii itelligeret totũ aliud tale eẽ arbitrãs distulit vt illud relegeret cũ i scripturz scis magis exercitat cẽt. Aduenicte vo pascali tẽpore augustin cũ eẽt ãnor trigita cũ filio suo adeodato puero valde igenioso: quẽ augustin i sua adolescẽtia dũ adhuc gẽtil & phus eẽt genuerat: necnõ & cũ alippio amico suo meritz mis & pdicatõe ãbrosij sacrũ baptisma suscepit. Tũc sicẽ ferẽ Ambrosius. Te deũ laudam igt. & augustin ,te dñm confitemur rñãt. & sic tũc ipi duo hũc hymnũ alternati cposuerẽt: & vsq̃z i finẽ decãtauerũt: sicut ẽt testat horosi i libro suo q dr speculũ eccl'ie. In aligb ãt libris ãtiqs titulus talis pponit. Canticũ ab ãbrosio & augustino cõpilatũ. Protinus ãt i fide catholica mirabl cõfirmat: spez oẽz quã hẽbat i seculo dereliqt: & scholis qs agebat abrenunciauit: Quãta ãt dulcedine dñi amoris ex tũc feruerẽt i hoc ipo libro cõfes. aperit dicẽs. Sagittaueras tu cor meũ charitate: & gestabã verba tua trãsfixa in viscerib: & exẽpla seruoz tuoz: quos de nigris lucidos. & ỗ mortuis viuos feceras cõgesta i sinũ cogitatõis mee vrebãt: & assumebãt grauẽ torporẽ: & ascendẽti vallẽ ploratõis: & cãtãti cãticũ graduũ dederas sagittas acutas: & carbones vastatores: nec satiabar i illis diebus dulcedine mirabili cõsiderare altitudinẽ zsilij diuini sup salutẽ generis humani. Quãtũ fleui i hymnis & cãticis tuis suaue sonãtis eccl'ie vocib cõmot acriter: voces ille ifluebãt aurib meis: & eliquebaꝫ vitas tua i cor meũ & currebant lachrime & bñ mihi erat cũ eis. Tũc n. i ecclesia mediolanẽsi hec cãtica ifrituta sũt & clamabã clamore alto cordis mei. O i idipsũ: o i pace: o qd dixit. i idipsũ dormiã & sõnũ capiã: tu es. n. idipsũ q nõ mutaris: & in te rrquiescis obliuiscens labor oium: legebã totũ psalmũ illum. & ardebã q fuerã latrator amarus & cecus aduersus litteras de melle celi mellitas: & de lumine tuo luminosas: & sup scripturas huiusmodi tabescebã. Christe Jesu adintor meus: qm̃ suaue mihi subito est fcm̃ carere meaz suauitatib nugaz: & ẽs amittere metus fuerat: iã dimittere gaudiũ erat: ejiciebas. n. eas a me. ne a te & sũma suauitas ejiciebat: et intrabas p eis oi voluptate dulcior: sz nõ carni & sanguini: oi luce clarior: sz oi secreto interior: omni honore sublimior: sed non sublimibus in se. Post hoc assumptz nebridio & euodio & matre ad aphricam remeabat: sed cum essent apud hostiam tyberinã pia mater ei defuncta est. post cuius mõtez reuersus est Augustin ad agros ,prios: vbi cum his q sibi adherebãt iciunijs & oratõib deo vacabat: libros scribebat: & doctos docebat. Fama aũt ei vbiqz diffundebaꝫ & i oib libris suis & actib admirabilis hẽbaꝫ. Refugiebat ãt ad aliquã ciuitatẽ accedẽ q̃ epo careret ne ipm i pdicto officio impediri zrigẽt. Eodẽ tpe apud hipponẽ erat qdã vir magnaz opũ q Augustino misit q si ad cũ accederet: & vbũ suũ ex ore suo audiret: seculo renũciare possz: qđ augustin vbi zpit: illuc zcit. iuit. Audiẽs ãt valeri hipponẽsis eps famã ei ipz plimũ renitẽtẽ i ecclesia sua pbyterz ordinauit: nõnullis qdem lachrimas suas superbe interpretantibus: & tanq̃z eum consolantibus & dicentib: q & loc pbyterij licet ipse maiori dign eẽt: appropinquaret tamen

epatm q statiz monasteriū clericoz instituit ⁊ cepit viuere scōm regulā sub sactis aplis cōstitutam: de cui⁹ monasterio fere decē epi sunt electi. Et q; p̄dictus eps crat grecus: ⁊ minus in latina lingua ⁊ litteris doctus augustino potestatē tribuit vt ꝯtra moꝛē oꝛientalis ecclesie coꝛā se i ecclesia p̄dicaret. Cui cum multi epi derogaꝛēt: ille de hoc nō curabat dūmodo p eum fieret quod p se fieri non valebat. Eo tēpoꝛe foꝛtunatū p̄sbyteꝛ manicheū. ⁊ alios hereticos p̄cipue rebaptizatos donatistas ⁊ manicheos cōuicit: abstulit: ⁊ fugauit. Cepit āt valerius foꝛmidare ne sibi augustin⁹ tolleꝛet: ⁊ ab alia ciuitate in epm peteꝛet. Illā sibi aliq̄n ablatus fuisset: nisi ad locū secretū trāsire curasset: ita vt inueniri minime potuisset. Impetrauit igit̄ ab epo cartha ginensi: vt ipse cederet ⁊ augustinuz hipponēsi ecclesie i epm p̄moueret. Sz cū hoc augustin⁹ oīmode recusaret: compulsus tamē ⁊ coact⁹ succubuit: ⁊ epatus curā susceꝑit: quod in se postea fieri nō debuisse: vt suo viuente epo ordinaꝛet: ⁊ dixit ⁊ scripsit ꝓpter cōcilij vniuersalis p̄hibitōez quā postmodū ordinat⁹ didic̄: nec q̄ sibi fcm̄ eē doluit alijs fieri voluit: vñ ēt sategit vt i cōciliis episcoporum cōstitueꝛet: vt oīa statuta patꝝ ordinādis deberent ab ordinatoꝛib⁹ intimari. Ipe āt de se dixisse postmodū legit̄. In nulla re mihi dim̄ sentio sic iratuz sicut in hoc: q; cum nō eēz dignus poni ad remum: posuit me ad āplustre i apice regiminis ecclesie: ve stimenta eius ⁊ calciamēta ⁊ oꝛnamēta alia nec nitida nimiū nec abiecta plurimū: sz ex moderato et ꝓpetēti hitu erāt. Ipe.n. de se dixisse legit̄. Fateoꝛ de p̄ciosa veste erubesco ⁊ ideo cū dat̄ mihi vendo eā. vt q; vestis nō pōt eē cōis: p̄cium sit cōmune. Mensa frugali ⁊ parca semp vsus ē: ⁊ inter olera ⁊ legumina ꝓpter infirmos ⁊ hospites plerūq; carnes hēbat. In ipsa āt mensa magis lectionē vel disputatōz q̄z epulatōez diligebat: ⁊ ꝝ petē deꝛctōis i ea sic scriptū hēbat. Quisquis amat dictis absentum rodere vitā. Hāc mensā idignā nouerit eē sibi. Illā ⁊ aliquādo cum quidā sibi familiarissimi coepiscopi ad detractōez linguā laxassent: adeo dure eos redaꝛguit: vt diceret q; nisi desisteꝛēt aut veꝛsus ipsos ōleret: aut a mensa receꝺeret. Quadā vice cum quosdā suos familiares ad p̄dium inuitasset vnus illoꝛ curiosioꝛ ceteris coquinā igressus est. Cum āt omnia frigida repperisset reuersus ad augustinū iterrogauit: qd ciboꝛ ipse p̄āsurus paterfamilias p̄paraꝛasset: cui Augustinus. Aequaq̄z scio. Talium epularuz curiosus respondit. Et ego vobiscum nescio. Tria a beato Ambꝛosio se didiciſſe ait. Primuz ē q; vxoꝛē cuiq̄z nunq̄z peteret. Sēm q; militare volentē ad hoc nō cōmendaret. Tertiū q; ad cōuiuia inuitat⁹ nō iret. Cā p̄mi est ne illi iter se cōueniāt ⁊ sibi maledicāt. Cā secūdi ē ne militāteſ calūniā exeꝛceāt: ⁊ i eū alij culpā refūdāt. Cā ttij ē: ne foꝛte tēpātie modū pdat. Tāte āt puritatiz ⁊ hūilitatis fuit: vt ipa ēt minima pecā q̄ apō nos nulla vl minima reputāt̄ i hᵒ ꝛfessionū do ꝛfiteāt̄: ⁊ de eis coꝛā dō humilit̄ se accuset. Illā ibidez accusat se de eo q; cū puer eēt ludebat ad pilā duz ad scholas ire deberet. Itē de eo q; nolebat legere vl adiscere: nisi vi a parētib⁹ vel a magistro vrgereꝛ. Itē de eo q; fabulas poetaꝝ sicut fabulā Enee cū adhuc eēt puer libēter legebat. ⁊ didonem mortuam propter amoꝛem ploꝛabat. Item de eo q; de celario parētū vel mēsa aliqd furabat̄ vt pueris ludētibus daret. Itē de eō q; i ludo pueroꝝ fraudulētas victoꝛias exercebat. Item de eo q; pira de q̄dā arboꝛe vicina vinee sue cū adhuc eēt ānoꝝ sexdecī furatus fuit. i eodem quoq; libꝛo decimo. capitulo vigesimo. accusat se de ipa modica delectatōe quā aliquādo i comedēdo sentiebat dicēs. Sic me docuisti vt quēadmodū medicamēta: sic alimenta sūpturꝰ accedā sed dū ad getē societatis ex idigentie molestia trāseo i ipso trāsitu insidiat̄ mihi laqueꝰ cō cupiscētie: ipse.n. trāsitus voluptas ē: ⁊ nō ē alius quo trāseat̄ quo trāsire cogit necessitas: ⁊ cuz salus sit cā edendi ⁊ bibendi adiungit se tāq̄z pedissequa periculosa iocūditas: ⁊ plerūq; ꝓeire conat̄: vt eiꝰ cā fiat quod salutis cā me facere vel dico vel volo. Ebrietas longe est a me: misereberis ne appꝛopiquet mihi: crapula āt nōnunq̄z subrepit seruo tuo. misereberis vt longe fiat a me. Et quis ē dñe qui nō rapiatur aliquātulum extra metas necessitatis? Quisq̄s ille ē: magnꝰ ꝓfecto est: magnificet nomen tuū. Ego ñ sum: q; hō peccatoꝛ sū: habet etiā se suspectum de olfatu dicens. De illecebra odoꝛum nō satago nimis cū absūt nec regro cū obsūt nō respuo paratꝰ eis ēt sp carere: mihi illa videoꝛ ⁊ foꝛsitā falloꝛ. Nemo.n. securus eē dz in ista vita: q̄ tota tētatio nomiat̄: vez q fieri potuit ex deteꝛioꝛ melioꝛ: nō fiat ex melioꝛ deteꝛioꝛ. Itez de auditu cōfiteꝛ dicēs. Voluptates auriū tenaciꝰ me ipleneꝛāt ⁊ subingaueꝛāt sz resoluisti ⁊ liberasti me. Cum mihi accidit vt me āplius cātus q̄z res que canit̄ moueat penaliter me peccare confiteoꝛ: ⁊ tunc mallez non audire cātātem. Accusat etiā se de visu sicut ō eo q; aliquādo nimis libenter vidit canē curꝛētem ⁊ de eo q; per agꝝ casu trāsiens venationez libēter ꝓspexit: ⁊ de eo q; domi existens araneas muscas suis retib⁹ capiētes nimis attēte cōspexit. Ideo āt de his coꝛā dño ꝛfiteāt̄: vt ibidē dicit q; aliq̄n hec a bonis meditatōib⁹ auertūt ⁊ oꝛōnes iterrūpūt. Accusat etiā se de appetitu laudis ⁊ motu inanis glie dicēs. Qui laudari ab hoibus vult vituperāte te ii defendeāt̄ ab hoibus indicāte te: nec eripiet̄ dānāte te. Laudat̄ hō pp aliq̄d donū quod dedisti ei: ⁊ tū plus gaudet se laudari q̄z donū. Tentat̄ his tētatiōib⁹ quotidie sine cessatiōe quotidiana: fomar nostra est humana lingua: Verūtamē nollem vt vl augeret mihi gaudium cuiuslibet boni mei suffragatio oꝛis alieni: sed auget fateoꝛ non solum sed vituperatio minuit. Contristoꝛ autez aliquando laudibus meis cum ea laudantur in me in quibus mihi ipse displiceo: vel etiam bona minoꝛa vel lenia pluris existimātur q̄z existimanda sunt. Hereticos vir iste sanctus validissime confutabat: ita vt ipi publice inter se predicarent peccatum non esse interficere Augustinum: quem tanq̄z lupum occisēduz esse dicebant: ⁊ occisoꝛibus oīa sua pecā a deo

dimittẽda asserebãt. multas ab eis insidias vtulit ita vt sibi aliquo ꝓgenti i via ĩsidias ponerent: sed dei ꝓuidẽtia itineris errore seductũ inuenire nõ posset. Cũ pauper sẽp memor eẽt eis ex his que habere poterat liberalit exhibebat. Mã ⁊ ꝺ̃ vasis dominicis ꝓpter pauperes ⁊ captiuos aliquũ iubebat frãgi ⁊ cõflari ⁊ idigentib⁹ dispensari: domum vel agrũ sine villã nunq̃ emere voluit. Multas etiaz hereditates sibi dimissas respuit eo ꝙ mortuoꝝ filijs vel ꝓpinquis potius ipsa deberi dicebat. In his quoq; que eccl'ia possidebat itentus amore vel illis iplicatus non erat: sed die ac nocte de scripturis ac rebus diuinis cogitabat. Fabricarũ quoque nouarũ nunq̃ studiũ ꝓbuit denitãs i eis iplicationẽ sui animi quẽ semp liberũ habeꝛ volebat ab omni molestia corporali: vt libere vacare possz cõtinue meditatiõi: ⁊ assidue lectioni: nõ tũ illa edificare volentes ꝓhibebat: nisi forte ĩmoderate fieri cõsperisset. Laudabat quoq; plurimũ illos qbus moriẽdi desideriũ ierat: ⁊ sup hoc triũ eꝓꝝ exempla sepi⁹ recitabat. Ambrosius aũt cũ i extrẽmis eẽt: ⁊ rogareꝛ vt plõgationẽ vite sibi ꝑcib⁹ obtineret: rñdit. Mõ sic viri vt me pudeat iter vos vivere: nec mori timeo qm̃ bonũ habemus dñm. Qõ responsũ Augustin⁹ mirabilit extollebat. Addebat quoq; de alio eꝓ: cui cũ diceꝛeꝰ cum ecclesie multũ necessariũ foꝛe: ⁊ iõ adhuc eũ ꝺ̃s liberaret ait. Si nũq̃ bñ: si aliq̃: quare nõ mõ. ¶ De alio quoq; eꝓ aiebat cyprianũ referre ꝙ cũ graui ĩfirmitate laboꝛaret adhuc sibi sanitatẽ restitui exoꝛabat: cui iuuenis speciosus apparẽs cũ idignatiõe ĩfremuit ⁊ ait. ¶ Dati timetis exire nõ vultis: qd facia vobis: Feminaꝝ nullã nũq̃ nec etiã germanã soꝛoꝛẽ: aut fratris sui filias q̃ deo pariẽ ꝓuiebãt secũ habitare ꝓmisit. Dicebat.n.ꝙ ⁊ si de soꝛoꝛe vel neptib⁹ nulla mali possz oꝛiri suspicio: tamẽ ꝙ tales ꝓsone sine alijs sibi necessarijs eẽ nõ possent: ⁊ ad eas etiã alie aduẽtaꝛẽt ex illis possent infirmioꝛes aut humanis tẽtatiõib⁹ cõmoueri: aut certe malꝰ hoium suspitiõib⁹ ifamari. ¶ Nũq̃ cũ muliere solꝰ loq volebat nisi secretũ aliqd̃ itereszt. Cõsanguineis sic bñfecit: nõ vt diuitias haberẽt: sed vt aut ñ: aut mínꝰ egeꝛẽt. Raro ꝓ aliquo aut litteris aut vbis ĩtercedere volebat. Recolẽs quẽdã ꝓphetã cõtẽplatiõe fame amicis nõ multa ꝓtitisse: ⁊ sepe dicebat. ¶ Plerũq̃ potestas q̃ petiẽ ꝓmit. Cũ aũt id faciebat sic stilũ tẽpabat vt onerosus nõ eẽt: sz mereꝛeꝛ vrbanitate dictamis exaudiri. Volebat poti⁹ iter ignotos q̃s iter amicos cãs audire dicẽs qꝫ iter illos poterat libere iniquũ cognoscer ⁊ vnũ ex his amicũ eẽt factur⁹: ꝓ quo. s. iusticia mediante sniam daret. ex amicis vo eẽt vnũ ꝓditurus. s. cõtra quẽ ꝓferret sniam. ¶ A multis eccl'is imitabaẽ: ⁊ ibi vbũ ꝺ̃i ꝑdicabat ⁊ multos ab errore cõuertebat. Aliqñ a ꝓposito digressionẽ facere ꝙsueuerat i ꝑdicatiõe: ⁊ tũc dicebat deũ hoc ad ꝓfectũ salutz alicui⁹ ordinasse: sicut i quodã manicheoꝝ negociatoꝛe⁹ patuit ꝙ i ꝑdicatiõe q̃dã Augustini: vbi ipe digressionẽ faciẽs cõtra hũc errorẽ ꝑdicauerat cõuersus fuit. ¶ Eo tpe dũ gotthi romam cepissent idolatre ⁊ ifideles xp̃ianis plurimũ ĩsultabãt: ꝓp qõ augustinus libꝝ de ciuitate dei cõposuit i quo iustos i hac vita debere ꝓmi. ipios aute florere ondit. vbi de duplici ciuitate. s. hierusalẽ ⁊ babylone ⁊ eaꝝ regib⁹ ait: qꝝ rex hierusalẽ xp̃s rex babylõis diabol⁹: ꝙs duas ciuitates vt ibidez diẽ duo amoꝛes fabricãt: qꝝ ciuitatẽ diaboli ꝙstituit amoꝛ sui crescẽs vsq̃ ad cõtẽptũ ꝺ̃i. ciuitatẽ dei amoꝛ dei crescẽs vsq̃ ad ꝛtemptũ sui. In diebus autẽ ei⁹ ãno. s. dñi. 440. vuãdali totã aphꝛice ꝓuiciã occupauerũt vastates oĩa nec parcentes sexui ordini vel etati. ¶ Post hoc ãt ad hipponẽsẽ ciuitatẽ puenerũt: ⁊ ipam manu valida obsederũt: sub hac tribulatiõe augustin⁹ ꝑ ceteris sue senectutz amarissimã ⁊ lugubrẽ duxit vitã: fuerũtq; sibi lachryme ei⁹ panes die ac nocte cũ alios videret occisos alios effugatos: ecclesias sacerdotib⁹ viduatas: ciuitates cũ accolis dissipatas. Inter tot; tñ ꝓmala cu iusdã sapiẽtz sentẽtia se cõsolabaẽ dicẽtis. Mõ erit magnũ magn⁹ putãs ꝙ cadũt ligna vel lapides ⁊ moꝛiunẽ moꝛtales. Conuocatis ãt ffib⁹ dixit eis. Ecce rogani dñz vt aut nos ab his ꝓculis eruat: aut patiẽtiã tribuſat: aut me de hac vita suscipiat ne tot calamitates videꝛ cõpellar. Et ecce tertiuz quod petiuit obtinuit: ⁊ tertio obsidionis mẽse febrib⁹ laboꝛãs lecto decubuit. Intelligẽs aute dissolutionẽ sui corporis iminere septẽ psalmos penitẽtiales sibi scribi fecit: ipsosq; i loco cõtra parietẽ posit̃os lecto decubãs legebat: ⁊ vbertim ac iugit lachrymas fundebat: ⁊ vt deo vacaret liberius ⁊ eius ĩtẽtio a nullo ipediri posset: ãte decẽ dies sui exitus nullũ ad se igredi ꝓcepit: nisi vel cũ medic⁹ igrederet: vel cũ sibi refectio poꝛtareꝛ. ¶ Quidã aute eger ad eũ venit ⁊ vt sibi manum ꝙponeret ⁊ ab infirmitate curaret ipsum ĩstanẽ roganit. Qui Augustinus respõdit. Quid ẽ hoc fili quod loq̃ris: putas ꝙ si tale qd facere possez mihi hoc ipz nõ cõferrẽ: Ille aute ĩstabat afferẽs sibi i visione ꝓceptũ eẽ vt ad eũ accederet ⁊ sanitatẽ reciperet. videns autẽ fidẽ eius ꝓ ipõ oꝛauit ⁊ sanitatẽ ꝛcepit. Energuminos multos curauit: ⁊ plura alia miracula feẽ In libꝛo. xo de ciuitate dei duo miracula de sẽtanq̃ de quodã alio refert dicens. Hipponensem quãdã ygiñẽ scio: que cũ se oleo punxisz: cũ ꝓ illa oꝛans ꝓsbyter lachrymas suas stillauerat mox a demõe fuisse sanatã. In eodẽ ẽt libꝛo sic ait. Scio ẽt eꝑm semel ꝓ adolescẽte: quẽ nõ vidit oꝛasse. Illiq; illico demõe caruisse. Nullũ aũt dubiũ videtur quin de se loquaẽ: sz humilitatis cã sciꝑm noluit noiare. In eodẽ quoq; liº de ciuitate dei sic ait. Qꝝ cũ qdã ĩfirm⁹ icidi deberet: ⁊ de morte ei⁹ ob icisionẽ plurimũ timereꝛ cũ ĩfirm⁹ mltis lachrymis deum exoꝛaret cũ eo ⁊ ꝓ eo Augustin⁹ oꝛauit ⁊ fine i cisiõe aliq̃ itegrã sanitatẽ recepit. Deniq; dissolutio cõpis apꝛopiq̃as hoc memoriale docuit: nullũ vz hominẽ quãtũcunq; excellẽtis meriti fuꝰ cõfessiõe ⁊ eucharistia ꝺ̃bere trãsire. Ad extremã ãt hoꝛã venies mẽbris oĩb⁹ sui corpis icolumis itegro aspectu atq; auditu ãno etatis sue. 77. eꝑat⁹ vero 40. coñ positis fratrib⁹ ⁊ oꝛatib⁹ migrauit ad do-

minū. Testamētū nullū fecit: q; vñ faceret paup ñ habuit. Floruit circa ānū dñi. 400. Itaq; Augustinus sapiētie lumē pfulgidū: ppugnaculū vitatis: ⁊ fidei munimētū: oēs eccl'ie doctores tā ingenio q̄ scia vicit: icōparabilit flores tā exēplis virtutum q̄ affluētia doctrinaꝝ. vñ ⁊ btūs remigius Hieronymū ⁊ quosdā alios doctores cōmemorās sic concludit. Hos oēs Augustin⁹ ingenio ⁊ sciētia vicit. Mā lz Hieronym⁹. 6. millia volumia Origenis se legisse fateat: iste tñ tāta scripsit: vt nō solū diebus ac noctib⁹ scribere libros ei⁹ qs nō possit: sz nec legere qdē occurrat. Volusian⁹ āt cū Augusti. epistolas scripsit: sic de eo dicit. Legi dei deest qcqd Augu. cōtigerit ignorare. Hieronym⁹ quoq; i q̄dā epistola scribēs augustino ait. Duobus libellis tuis eruditissimis ⁊ oīs eloquētie splēdore fulgētibus respōdere nō potui: certe qcqd dici potuit ⁊ assumi igenio ⁊ de scripturaꝝ hauriri fōtibus a te positū atq; disertū ē: sz queso reuerētiā tuā parūp patiaris me tuū laudaī igeniū. Hierō. etiā i libro de duodecim doctoribus sic de eo scribit. Augustinus eps volās p mōtiū cacumina q̄si agla: ⁊ ea q̄ sunt i mōtiū radicib⁹ non ꝓsideras mīra celox spacia terrarūq; situs: ⁊ aq̄x circulū claro ſmone ꝓnūciat. Denicq; i quāta cū reuerētia ⁊ dilectiōe Hieronym⁹ hūerit pz i epistol' q̄s eidē misit: i vna q̄rū sic dic̄. Dño scō ac beatissimo pape Augustio Hieronym⁹. Siqdē ipse beatitudinē tuā eo quo decet honoꝝ venerat⁹ sū ⁊ habitātē i tedileri dñz salvatorē: sz nūc si fieri pōt cumulo aliqd addim⁹: ⁊ plena cōplem⁹ vt absq; nois tui mētiōe nec vnā horā qdē preterire patiamur. Idē i alia epla ad eundē Absit āt vt qcq̄ de libris beatitudis tue attingere audeā: suffic̄ .n. mihi mea ꝓbare ⁊ alteną nō carpere. Gregor⁹ quoq; i epla ad Innocētiū aphrice pfectū d ei⁹ libris sic ait. Quod expositionē sci Job vobis trāsmitti voluistis vro studio ꝓgaudemus sz si dilicioso cupitis pabulo saginari bti augustini cōpatriote vri opuscula legite ⁊ ad cōpationē illi⁹ similaginis nrm furfurē nō q̄ratis. Idē quoq; in registro sic ait. Legit' q; btūs Augu. nec cū sorore sua habitare cōsenserit dicēs. Que cū sorore mea sunt sorores mee nō sūt: docti ergo viri cautela magna nobis dz eē ĩstructio. In pfatiōe quoq; āb⁹osiana sic legit'. Magnificētiā tuā i mortificatiōe Augusti ni adorām⁹: tua i oīb⁹ opate virtute: vt nullis p missis blandimētoꝝ fallaciū vir tuo ignit⁹ spiritu vinceret: qa cū ita i omni genere pietatis ibueras vt ipse tibi ara ⁊ sacrificiū ⁊ sacerdos eēt ⁊ tēplum. Btūs igit' ꝓsper i tertio libro de vita cōtēplativa sic de eo dicit. Bāctus Augustinus episcop⁹ acer igenio: suauis elogo: secularis litterature pitus in ecclesiasticis laborib⁹ operosus: i quotidianis disputationib⁹ clarus: i omni sua actiōe cōpositus: q̄stionib⁹ solubilis acutus: i cōuincēdis hereticis circūspectus: i expositiōe fidei nr̄e catholic⁹: i explanādis scripturis canonicis caut⁹. Bernard⁹ quoq; sic de eo scribit. Augu. hic ē validissimus male⁹ hereticoꝝ. Post hoc āt cū barbara gens terrā illā occupassz ⁊ sancta loca ꝓphanarēt: fideles corpus Augu. cepēt ⁊ ipz i sardiniā trāstulerūt. Trāsact' āt ab ei⁹ obitu ānis. 280. circa ānū dñi. 718. tpe leonis tertij Liprādus deuot⁹ lōgobardoꝝ rex audiens sardiniā a saracenis depopulatā solēnes illuc nuncios misit: vt doctoris sci reliqas papiā deferrēt: q magno ꝑcio dato corp⁹ sci Augustini tulerūt: ⁊ ipz vsq; iannā ꝺportauerūt: quod dcuot⁹ rex audiēs vsq; ad pdictā ciuitatē cū magno gaudio eidē obuiauit ⁊ reuerenē excepit: cū āt mane vellēt corp⁹ deducer̄ nullo mō ꝺ loco moueri potuit: donec rex votū emisit: q; si se ide ꝺduci pmitteret ibidē i suo noīe eccl'iaz fabricaret: cū āt votū fecisset statī sine difficultate ide ꝺductū ē. Rex aūt quod vouerat ipleuit: ⁊ ibidē i honorē sci Augu. ecclesiā cōstruxit. Idem miraculū die seq̄nti in quadā villa episcopat⁹ terdonēsis: que dicit' casale cōtigit: ⁊ eodez mō ibidē i honorē sci augustini eccl'iam fabricauit Insup villā ipsaz cū oīb⁹ suis appēdent⁹ cōcessit ſnietib⁹ ecclesie sci augustini ppetuo possidēdā: qa vo rex viderat scō cōplacere: vt i suo noīe ecclesia fieret: vbicūq; p noctē mānsisset: timēs ne i alio loco q̄s vbi ꝺsiderabat locū sibi eligeret: i oi loco vbi ꝺ nocte cū corpore hospitabat' i honorē ipsi⁹ eccl'iaz ꝟstruebat: sicq; cū magno gaudio papiā deducit ⁊ i eccl'ia sci petri que celū aureū dicit' honorifice collocat'. ¶ Adolēdmari⁹ qdā i btūz augustinū spāle ꝺuotionē habēs cū q̄dā infirmitatē que dicit' phlegma salsuz i tibia patere⁹ btñ augustinū ꝺuote invocabat: cui p visuz scūs augustinus apparuit: ⁊ tibiā manu palpās integre restituit sanitati: q excitatus se liberatū inenit: ⁊ deo ⁊ btō augustino gratias reddidit. ¶ Quidā puer cū vitio lapidis ꝑmere⁹ ⁊ de cōsilio medicoꝝ incidi ꝺberet mater pueri mortis sibi timēs periculū btūz augusti. ꝺuote i sui filij subsidiū invocauit. Statiq; fusa oratione puer lapidē cū vrina emisit ⁊ plenā sanitatē recepit. ¶ In monasterio qꝺ elemosina dr̄ mōach⁹ qdā i vigilia sci augustini rapt⁹ i spū vidit nubem splendidā celit⁹ elapsaz ⁊ supra nubē augustinum sedentē pōtificalibus insignitū: cui⁹ oculi q̄si duo solis radij totā illā eccleſiā illuminabāt: ⁊ odor inde nimi⁹ exalabat. ¶ Scūs quoq; Bernard⁹ dū q̄dā vice i matutinis existēs alios tulū obdormisz ⁊ ꝺ quodā tractatu Augustini lectiōes legerēt: vidit quēdā pulcherrimū iuuenē ibi stātē: ꝺ cui⁹ ore tāt⁹ iundātiū aq̄x ipet⁹ exibat: q; totā illā eccl'iā videret replere: q augustinū eē nō ꝺbitauit q fōte doctrie totā eccl'iā irrigauit. ¶ Quidā scūz aug. valde diligēs mōacho custodi corpis sci augu. pecuniaz magnā ꝺdit: vt sibi sci augu. digitū vnū daret: sz ille accepta pecūia digitū cuiusdā mortui sericis pānis iuolutū sibi tribuit simulās eē digitū augu. quē ille fuerēt accipiēs scp ꝺuotissime adorabat ⁊ ori oc'lisq; apponēs crebro pectori astrigebat: cui⁹ fidē ds itūs digito illo piecto vnū digitū sci aug. tā mirabilit q̄s mīsticoꝝdit sibi ꝺdit: q cū patriassz ⁊ mīta ibi miracl'a fieret: fama vsq; papiā dlata ē. sz cū pdict⁹ mōac⁹ assereret q; cuiusdā mōtui digit⁹ ille eēt sepl'tꝰ apuerūt: ⁊ vnū deē ꝺ ei⁹ digit' inenerūt. Vñ abbas re cognita mōachū ab offō ꝺposuit

ꝛ dire afflixit. ¶ Apud burgũdiã i monasterio qõ dr̃ fõtanetũ erat qdã mõach⁹ hugo noie scõ Augu. valde deuot⁹: q i ei⁹ scripturꝭ miro desiderio pasce bat̃: quẽ etiã crebra supplicatiõe rogauerat vt ipꝫ ex hac luce migrare nõ fineret nisi i die sue sacratissime solẽnitatꝭ. Ipse igit̃ .15. die ante festũ eiusdẽ sic cepit duris febrib⁹ estuare: vt i vigilia ipius super humũ tãqꝫ moriẽs ponere: et ecce plures decori ac fulgẽtes viri amicti albis ecclesiã dicti mõasterij ꝓcessionaliter itrauerũt: quos sequebat̃ quidã reuerẽdus põtificalib⁹ insignit⁹. Quidã ãt monachus i ecclesia ꝑstẽs hoc vidẽs obstupuit: ꝛ q naz ecẽt vl'quo pgeret ingsiuit. cui vn⁹ eoꝝ dixit q̃ sãctus augustin⁹ cẽt cũ suis canõicis q ad deuotũ suum moriẽtẽ pgeret: vt ei⁹ aiaz ad regnũ glorie deportaret. ¶ Post hoc illa reuerẽda ꝓcessio ad infirmariã igredit: vbi cũ aliquãdiu mãsisz: sca illa aia a carne soluta ẽ: quã dulcꝫ amic⁹ et ab hostiũ iñdiis securam reddidit: et ad celi gaudia introduxit. ¶ Legit̃ quoꝫ q dñ Augustin⁹ in carne viuẽt: ꝛ qdã relegẽt añ se trãsire vidit demonẽ librũ hume ris bainlatẽ. Qui ab eo ꝓtin⁹ adiurat̃: vt q̃ ibi scripta lateret sibi pãdat: q peccata hoiꝫ ibi asserit eẽ scripta q̃ vndecũqꝫ colligit ꝛ reponit: moꝝ ei ꝓcepit: vt si aliqꝭ suoꝝ peccatoꝝ ibi scriptũ retinẽt sibi legẽdũ ꝛtinuo mãifestet. Ostẽso ãt loco nihil augustin⁹ ibi scriptũ reppit: nisi q̃ qdã vice ꝛpletoriũ ex obliuiõe dimisit: ꝓpiẽsqꝫ diabolo: vt suũ ꝑtolleret adnẽtũ: ecclesiã ẽ igressus ꝛ ꝛpletoriũ deuote dixit: ꝛ solitas oões cõpletorij pegit: reuersusqꝫ dixit ei: vt ꝑdictũ locũ sibi ostẽdẽt iteꝝ relegẽdũ: q dñ crebro reuoluẽt: ꝛ tãdẽ locũ vacuũ reppisz iratus dixit. Turpiẽ me decepisti. ¶ Penitet me q libꝝ meũ tibi ostẽdi: q peccatũ tuũ oõnũ tuaꝝ vtute delesti: ꝛ his dictꝭ ꝛfusus euanuit. ¶ Cũ qdam mulier a qbusdã maliciosis iniuriã pateret: illa ad btiñ augustinũ accessit: vt sup hoc ei⁹ cõsiliũ iploraret. Que cũ ipsũ studẽtẽ inuenisset: ꝛ cũ reuerenẽ salutasset: ille nec ad eã respexit nec quieqꝫ sibi respõdit: cogitãs illa ne forte ob nimiã scitatẽ i faciẽ mulieris nollet itẽdẽ ꝓpius accessit ꝛ negociũ diligenter exposuit: sz ille nec se ad eã cõuertit: nec ullum aliqꝭ sibi dedit. Ideoꝫ illa cũ tristitia magꝫ recessit. Altera ãt die cũ augustin⁹ missã celebraret: ꝛ dicta mulier itereset̃ posꝭ cleuationez corpis xpi rapta i spũ vidit se positã añ tribunal scissime trinitatis: vbi vidit augustinũ facie ĩclinata de trinitatis gloria attẽtissime ꝛ sublimissime disputãtẽ: fcãqꝫ ẽ voꝝ ad eã dicẽs. Cũ ad augustinũ iussit: ille sic de trinitatꝭ gloria attẽtissime disputabat: ꝛ iõ q ibi fueris penit⁹ nõ aduertit: sz ad eũ secure redeas: qꝝ ꝛ eũ clemẽtẽ inuenies ꝛ ꝛsiliũ salubre reppies. qõ cuz feciss̃et augustin⁹ eã benigne audiuit: ꝛ ꝛsiliũ salubre donauit. ¶ Fert quoꝫ q dñ qdã vir scũs i spiritu rapt⁹ scõs i gloria ꝛsperisset: ꝛ btiñ augustinũ mirme vidisset quẽdã de scis vbiã aug⁹ẽt pcũctatus ẽ. q rñdit. Augustin⁹ resident i excelsis vbi disputat de gloria exellẽtissime trinitatꝭ. ¶ Cũ qdã papiẽses a marchione malaspine i carcẽ detinerent̃ ab eo ois potus illis penit⁹ẽ iterdict⁹ vt posset ab eis magis illis pecunia extorq̃ri: vñ pleriqꝫ tã spñ exalabãt: qdã vo vinã bibebãt. At qdã inuenis iter eos q suã i btiñ augustinũ magnã deuotionem hẽbat: ipsũ in sui adiutoriũ inocauit. Tũc circa noctis mediũ scũs augustin⁹ ꝑdicto adolescenti apparuit: ꝛ ꝙsi manũ eius dextrã apphẽdẽs vsqꝫ ad finẽ graueloni ipsũ deduxit: ibiqꝫ cũ folio vitꝭ i aũz madefacto sic ei⁹ lingnã refrigerauit: vt q tã vinã bibẽ cupierat: de potu nectaris nõ curaret. ¶ Ipse posit⁹ cuiusdã ecclesie i btiñ augustinũ magnã deuotionẽ hãs: dũ p tres ãnos grauẽ ifirmitatẽ incurrisset ita vt de lecto surgẽ nõ valẽt: aduenietẽ solẽnitate sci augustini: cũ tã i vigilia ad vesꝑas pulsare: ad rogãdũ scñ augustinũ tota deuotõe se cõtulit. Cui i albis augustin⁹ apparẽs eidẽ ter citato ꝓprio noie dixit. Ecce assum toties a te rogatus: surge cito ꝛ celebra mihi officiũ vesꝑtinũ: q sanus surgẽs cũctis stupẽtib⁹ ecclesiã itranit: ꝛ officiũ deuote pegit. ¶ Cũ cuidã pastori seuũ vle⁹ int scapulas ortũ eẽt: adeo mor⁹ inualuit: vt iã viribꝰ totꝫ esset destitut⁹: qui dũ ad scñ augustinũ ꝑces emittẽt eidẽ augustin⁹ in visu apparuit: ꝛ sup locũ ifirmuz manũ apponens ꝓfecte eũ sanauit. Idẽ quoꝫ vir ꝓcedẽte tpe oculoꝝ luie ẽ ꝑuat⁹: q cũ scñ augustinũ sedule inocaret: qdã die circa meridiẽ eidẽ apparuit: ꝛ oculos mãib⁹ suis tergẽs ꝑstinã sibi sãitatẽ restituit. ¶ Circa ãnuz dñi. 812. viri quidã graviter ifirmi nũero plusqꝫ .40. de germãia ꝛ gallia romã ibãt ad limina apl'oꝝ visitãda. Quoꝝ qdã scãnis intra curui se vehẽtes: alij cuz baculꝰ se sustentãtes: alij ꝑuati ocul'p⁹ alios se ẽbẽtes. Alij ẽtas man⁹ ꝛ pedes hũtes pgebãt: q mõtes trãseũtes ad locuz q dr̃ carbonaria puenerũt. Cũ ãt pene ad locũ qui cana dr̃ puenissent: q trib⁹ miliarib⁹ a papia distat: scũs augu. põtificalib⁹ idut⁹ de qdã ecclesia i honorẽ scoꝝ cosme ꝛ damiani ꝛstructa exiẽs eisdẽ apparuit: eosqꝫ salutãs quo tẽderẽt regsuit: q cũ ei quo tẽderẽt ridissẽt: adiecit. Ite papiã ꝛ de cenobio sci petri: qd̃ dr̃ celũ aureũ iterrogate: ꝛ ibi miaz habebitꝭ quã optatꝭ: q cũ eũ de noie suo iterrogasset ait Ego sũ augustin⁹ quõdã hipponẽsis citatꝭ eps. Statiqz ab ocul'eoꝝ euanuit. Illi ãt papiã pgẽtes cũ ad dictũ mõasteriũ puenissẽt: ꝛ ibidẽ corp⁹ sci augustini reperisse didicissent: ceperũt oẽs voces leuare ac vnanimit̃ clamare. Sce augustie adinua nos. Ad quoꝝ clamores ciues ꝛ mõachi excitati ad tã grande spectaculũ ꝙfluebãt: ꝛ ecce ex neruoꝝ dissẽsiõe sãguis multꝰ cepit effluẽ: ita vt ab itroitu cenobij vsqꝫ ad tũbã sci augustini tota ẽa sãguie videret̃ respsa. Cũ ãt ad sepulchrũ sci augustini vẽisset oẽs sanitati sũt itegre restituti: ac si nulla i eoꝝ corpe lesio extitisset. Cepit ãt extũc fama sci augustini crebiescẽ: ꝛ multitudo lãguẽtiũ ad ei⁹ tumulũ aduẽtar: q oẽs sanitatꝭ bñficia reportãtes sue salutꝭ pignora ꝛtinẽbãt: fcñqꝫ ẽ vt tãta ꝑdictoꝝ pignoꝝ fuerit multitudo: vt ide totũ oratoriũ sci augustini ꝛ porticus plena esset: ita vt eũdi ꝛ redeũdi ipedimẽtũ nõ modicũ gnaret: ãpropt̃ mõachi necitate ꝛpulsi ea ãde remoueri fecerũt. ¶ Nõdũ q cũ tria sint q a mũdanis hoib⁹ appetunt̃. s. ditie: delitie: et honores

vir iste scūs ⁊ate pfectiōis extitit: q ipe diuitias cō
pſit: honores respuit: voluptates abhorruit. Q
enī mūdi diuitias ⁊cēpserit ipe testaſ̄ i libro solilo
quioꝝ: vbi ratio interrogat cū dicēs. Diuitias nul
las cupis? Et rūdit augꝰ. Hoc qdē nec nūc ꝓmuz:
nā cū trigīta ānos agam q̄tuordecī fere āni sunt ex
quo ista cupe destiti: nec aliud i his ꝓter necessariū
victū cogitaui. ſProrsus vnꝰ Ciceronis mihi liber
facile psuasit nullo mō appetēdas esse diuitias. Q
ā honores respuerit: i eodē libro testaſ̄: vbi ratio
eū interrogat dicēs. Quid honores? Et rūdit augꝰ.
Fateor eos mō ac pene his diebꝰ cupe destiti. Vo
luptates quoq; ⁊ delitias ⁊cēpſit: ⁊ q̄stū ad ꝛcubi
tū ⁊ q̄stū ad gustū. quatū ad ꝓmū interrogat eū rō di
cēs in eodē libro. Quid vror? nōne te delectat pul
chra: pudica: morigerata: dines: pſertī si certus sis
nihil ex ea te molestē eē passurum? Et rūdit augꝰ.
Quātūlibet velis eā depingē atq; cumulare bonis
oībꝰ nil mihi tā fugiēdū q̄z ꝛcubitū eē decreui. Cui
ratio. Nō ego ārō qd decreueriſ̄: ſz vtrū ad hoc alli
ceriſ̄? Et rūdit augꝰ. ſProrsus nihil i huiusmodi q̄
ror: nihil desidero: etiā cuz onere: honore ⁊ aſpna
tiōe tali recordor. Quātū ad zm̄ interrogat eū rō di
cēs. Quid de cibis? Et rūdit augꝰ. Sine de cibo ⁊
potu: sine de balneis: cetaq; corpis voluptate mi
hil interroges: tātū ab ea peto: q̄stū i valitudis opez
⁊ferri pōt. ¶ De decollatiōe sci ioānis baptiste.

DEcollatio ſctī ioānis baptiste
q̄tuor de causis istitu
ta fuisse videt: siē i libro mitrali de officio
iuenē. ſPrimo pp eiꝰ decollatōnē. Scdo
ꝓpter ossiū ipsiꝰ cōcremationē ⁊ collectionē. Ter
tio pp capiſ̄ ipsius iuctionē. Quarto ꝓpt digiti
ipsiꝰ trāslationē: ⁊ ecclesie dedicationē. Et sm hoc
festū istud a qbusdā diuersimode noiaſ̄. s. decolla
tio: collectio: iuctio: ⁊ dedicatio. ꝓmo igiſ̄ celebraſ̄
hoc festū pp ipsius decollationē: q̄ quidez hoc mō
fcā ē. ſNā vt habeſ̄ i historia scholastica: ¶Herodes
antipas filiꝰ magni herodis romā ꝓficiscēs. et per
frēz suū philippū trāsitū faciēs cū herodiade vro
re philippi: ⁊ ſz iosephū sororē herodis agrippe se
creto pepigit q̄ in reditu suo vxorem repudiaret ⁊
ipaz i cōiugē ducēt: qō vroꝝ suā. s. filiā arethe re
gis damascenoꝝ mīme latuit: ⁊ iō nō expectato vi
ri reditu ad patriā q̄totiꝰ festinauit. Redīs aūt
herodes: herodiadē philippo abstulit ⁊ arethā re
gē ⁊ herodē agrippā ⁊ philippū i sui inimicitiā ici
tauit. Joānes āt eū de hoc arguebat: q̄ñ ꝛz legem
quā recepat: fratriſ̄ sui vroꝝ ipso viuēte sibi mīme
hre licebat. Vidēs herodes q ioānes tā dure euz
sup hoc redarguēt: ⁊ q: ob ꝓdicationē ⁊ baptismuz
ſz iosephū magnū ppl̄z ꝛgregaret: ipz i carcē vin
culauit: vror placere cupiēs: ⁊ populi subsequēt̄
ioānē diſpēdiū ptimescēs: ipsū āt occidē voluit: ſz
populū timuit. Desiderātes āt herodias pariter ⁊
herodes occasionē aliquā iuenire vt ioānē occidē
posſet. videnſ̄ inter se secreto ꝛdiuisse: vt herodes
natalis sui diē coꝝ ꝓmis galilee suisq; ꝓcipibꝰ ce
lebraret: ⁊ puelle saltāti filie herodiadis qcqd pe
tierit se sibi datuꝝ iuramento firmaret: ⁊ ipa caput
ioānis petēte: illud sibi pp iuramētū factū tribuere
oporteāt: ſz de iuramento fcō se ⁊tristari simularet.
q enī hāc ỹsutiā ⁊ simulationē habuerit: videt in
nui i histō scholastica: vbi sic dicit. Credibile est q
herodes cū vroze de nece ioānis sub tali occasiōe
facieda ꝓus secreto tractauerit. Itē ¶Hieroꝰ i glo.
Ideo forte iurauit: vt occasionē iueniret occidēdi.
¶Nā si illa prīs aut mīs iteritum postulasset: hero
des nō vtiq; cōsensisset. Ordinato igiſ̄ ꝓuinio puel
la adest: coꝝ oībus saltat. ſPlacet cūctis: se sibi q
qd petierit datuꝝ iurat rex: a mīse ꝓmonita caput
ioānis expostulabat: ſz verisimil herodes ꝓpt iuſ.
iurādū se ⁊tristatū simulauit: eo q vt dicit raban⁹
temere iurasset: qō facē oporteret: ſz tristitiā ꝓfere
bat i facie: cū letitiā haberet i mēte. Excusat scl⁹
iuramēto: vt sub occasiōe pietatiſ̄ ipius fieret. Igiſ̄
speculator mittiſ̄: caput ioānis ꝓcidiſ̄: puelle dat̄:
⁊ a puella matri adultere ꝓsentaſ̄. Aug⁹ occasione
hui⁹ iuratiōis narrat i sermone quodā qē fecit in
decollatione ioānis baptiste tale exēplū. Fuit qui
dā homo īnocēs et fidelis a quo audiui qō narro.
Cū enī quidā sibi negasset qō ei accōmodauerat:
vel quod sibi debebaſ̄: cōmotus ille ꝓuocauit euz
ad iusurādū: ille igiſ̄ iurauit: iste pdidit. Dicebat
ergo i ipsa nocte se ad iudicē raptū: et ab eo iterro
gatū fuisse his verbis. Quare ꝓuocasti hominē ad
iurationē: quem sciebas falsuz esse iuraturū? ¶Re
spōdit ille. ſNegauit mihi rē meā. Et iudex. Meli
us erat vt rem tuā pderes: q̄z vt animā illius falsa
iuratiōe perimeres. ſProstrat⁹ igitur tam grauiter
cedi iussus est: vt in dorso euigilāris plagarū vesti
gia appareret: sed indultū est ei postq̄z emēdat⁹ est
hec Augustin⁹. In hac autē die ioānes decollat⁹
nō est: sed circa dies azimoꝝ anno precedēte passi
onē christi. Oportuit ergo vt ꝓpter dominica sa
cramēta minor cederet maiori. ¶Hic exclamat Joā
nes Chrysō. dicēs. Joānes schola virtutū: magi
steriū vite: sanctitaſ̄ forma: norma iustitie: virgi
nitatis speculū: pudicitie titulus: exēplū castitatis:
penitētie via: peccatoꝝ venia. Joānes maior ho
mine: par angelis: legis sūma: euāgelij sāctio: apo
stoloꝝ vox: silētiū ꝓphetaꝝ: lucerna mūdi: pcurso⁹
iudicis: totius medi⁹ trinitatis: ⁊ hic tāt⁹ datur ice
stui: traditur adultere: adijcit saltatrici. ¶Herodes
autē ipunitus nō abijt: sed exilio dānat⁹ fuit. ſNaz
sicut habeſ̄ in historia scholastica: alter herodes. s.
agrippa cum esset vir strēnu⁹: sed paup pre nimia
paupertate desperās quādam turrim intrauit: vt
ibidē se fame afficiens moreret. quod cū herodias
soror sua audisset: viro suo. s. herodi ātippe tetrar
che supplicauit: vt eū inde educeret: quod cū feci
set: ⁊ ambo iuicē epularenſ̄: herodes tetrarcha vi
no incaluit: ⁊ herodi agrippe beneficia que sibi cō
tulerat improperare cepit: ex hoc ille vehementer
doluit: ⁊ romā pficiscēs integrī a caio cesare i grāz
ē recept⁹ vt ei duas tretrchias. s. galilee ⁊ abiline
tribuēt̄: ⁊ regē i iudea ꝓposito diademate destīaret
Vidēs herodias q fr̄ ei⁹ hīet nomē regis viro suo
molestē ꝓib⁹ isistebat vt romā pgēt: ⁊ sibi nomē re
giū ꝛparet. Ille vo cū multz diuitijs abūdaret ac-

gescere nolebat: magis diligēs ociū q̄z honorē laboriosū. Tādem denict⁹ vxoris p̄cib⁹ romā cū ipsa prexit. Qō agrippa itelligēs Cesari litteras destinauit: q⁹ herodes cū rege parthoꝝ amicitias firmauerit: ⁊ romano iperio voluerit rebellare: ⁊ i argumētū huius rei significauit ei q⁹ i ciuitatibus suis hēbat arma q̄ sufficerēt septuagīta milib⁹ armatoꝝ. Lecta āt epistola caius q̄si aliūde icipiens herodez de statu suo iterrogauit: ⁊ inter cetera vtꝝ tāta copia armoꝝ eēt in vrbib⁹: quātā ipse audierit regūnit. Qō ille minime neganit. Tūc caius vez eē credens qō herodes agrippa scripserat: ipm i exilium relegauit. Vxori āt ei⁹ q⁹ erat sororꝝ herodis agrippe quē maxime diligebat potestatē tribuit: vt i terrā suā rediret. Ipsa āt virum suuꝝ voluit comitari dicens q⁹ illum cui cōmunicauerat in ꝓsperis non derelinqueret i aduersis. Lugdunū igit̄ deportati fuerūt: ⁊ ibi miserabiliter vitā finierūt. Hec i hist. a scholastica. ¶ Z°. pp ossuꝝ ipsi⁹ cōcremationez ⁊ collectōez q̄ ipsa die fm quosdā fuerūt ꝛcremata: ⁊ a fidelibus ex parte collecta. Dū q̄si sēm martyrium patiē quādo i suis ossib⁹ cōcremaē: ⁊ iō eccl'ia tanꝗz z^m martirū hoc festū celebrat, sicut n. legit̄ in. iz. libro historie eccl'iastice: cum discipuli ioānis corp⁹ eius apud sebasten vrbē palestine iter heliseuz ⁊ abdiā sepelissent: ⁊ ad eius tumulū ml'ra miracula fierēt iubēte iuliano apostata gentiles eius ossa sparserūt: ⁊ cum miracula nō cessarēt post collecta: ⁊ igne ꝛcremata i pulueꝛem redegerūt: ⁊ per agros ventilauerūt: sicut dr̄ in historia scholastica. Beda vō dicit i chronica q⁹ ipsa ossa collecta lati⁹ sparserūt: ⁊ sic sēm martyrū quodāmodo passus videt. Hoc quidā rēpsentāt nescientes dū in eius natiuitate ossa vicūq̄z collecta cōcremāt. Dū āt ad cōcremādus colligerent: vt hētur i historia scholastica: quidā monachi a hierosolymis veniētes latenter colligētib⁹ se miscuerūt: ⁊ magnā coꝝ partē tulerūt. Ipsa quoq; ossa ad philippū hierosolymitanū epz detulerūt: q ea postmodū Athanasio epo alexādrino misit. Postmodū vō Theophil⁹ eiusdē vrbis eps ea i tēplo serapis a sordib⁹ purgato reposuit: ⁊ in honorē sci ioānis basilicā consecranit. Hoc legit̄ i historia scholastica: mūc āt apud ianuā deuote colunt sicut Alexāder tertiꝰ: ⁊ inocēti⁹ q̄rt⁹ rei vitate cognita suis ꝓuilegijs approbarūt. Sicut āt herodes q ei⁹ caput āputari fec̄ suoꝝ sceleꝝ penā ꝓtulit: sic ⁊ Iulianū apostatā qui ei⁹ ossa cōburi iussit vltio dīna pcussit. De cui⁹ pcussiōe hr̄ i histo. sci Juliani q̄ē post cōuersionē sci pauli. De hui⁹ āt Juliāi apostate origine: iperio crudelitate ⁊ morte i histo. triptita plenius edoceꝛ. Cōstātin⁹ nāq; frat magni q̄stātini ex eodē pre duos habuit filios milianū. s. ⁊ gallū. Mortuo āt cōstātino: constāti⁹ cius f'lius gallū cesarez fecit: quē ꝑ postmodū iterfecit. At Julian⁹ metuens monach⁹ effectus ē: cepitq; magos cōsulere si posset adhuc ad iperiū puenire. Post hoc cōstātius imli. anū cesarē fecit ⁊ ad gallias misit: vbi victorias multas exercuit. Corona autē laurea iter duas colūnas dependens rupto funicalo super caput eius inde trāseuntis decidit eūq; aptissime coronauit cūctis clamātibus q⁹ iperij signū eēt. Cūq; a militib⁹ appellaret Augustus: ⁊ corona cū qua coronaret ibidez deesset: vnus torquē quā habebat i collo Juliani capiti iposuit: ⁊ sic ab eis iperator est effectus. Tūc figmentū christianitatis quod habebat abiecit: ⁊ templa idoloꝝ aperiens ⁊ eis sacrificās se paganoꝝ pōtificē nominabat. ⁊ signum crucis vbiq; destruebat. ¶ Quadaz vice ros super eius vestimenta ceteroꝝq; qui cuz eo erāt cecidit: ⁊ gutta quelibet se i crucē signaculū trāsformauit. Volens āt cōplacē oīb⁹ mortuo gstātio voluit vt vnusq̄sq; cui vellet ritui deseruiret: ac ō curia sua eunuchos tōsoꝝ ⁊ cocos fugauit, eunuchos qdē q⁹ vxor ei⁹ obierat postq; alia nō duxerat. Cocos q⁹ cibis simplicioꝝib⁹ vterent. Tonsoꝝ āt. vnus inqt sufficit multis. Multos libꝝos dictauit in qbus oēs ante se ꝓncipes lacerauit. Ut ergo cocos atq; tōsoꝝ expelleret op⁹ philosophi. nō tū ipatoꝝis egit. Ut āt detraheret atq; laudaret neq; philosophi neq; ipatoꝝis fuit. ¶ Dū aliq̄n iulian⁹ idolis sacrificaret: viscerib⁹ pecudis īmolati signaculū crucis corona circūdatū eidē ostensū est. Qō ministri videntes timuerūt iterptātes crucē futurā vnitatē: victoriā ⁊ īterminabilitatē: quos iulian⁹ cōfortans ait. hoc eē signū xp̄ianitatis dogmatꝭ coercēdi nec vltra circulū dilatādi. ¶ Dū cōstantinopoli fortune iulianus sacrificaret: marꝭ eps calcedonie q p̄ senectute lumē amiserat ad eū accedēs ipm sine deo ipiū ⁊ apostatā appellauit. cui iulian⁹ ait. Neq; galile⁹ tu⁹ potuit te curare. Et ille. De hoc gr̄as ago deo meo q⁹ iō lumine me ꝓuauit ne te videā pietate nudatum. Julian⁹ aūt nil aliō rīdēs abscessit: Apud authiochiam vasa scā ⁊ pallia colligēs ⁊ i trā pisciēs sup ea sedit. ⁊ ignominiā addidit. morꝝ i locō illis adeo ē pcussus vt inde vmes scaturirēt: ⁊ carnes comoderēt a q̄ passiōe quousq; vixit liberari ñ potuit. Julian⁹ quoq; pfect⁹ dū ad pceptū ipatoris eccl'iaꝝ vasa abstuliss̄et sup ea mīgēs ait. Ecce i qb⁹ vasis marie filio ministrat: cui repete os vsū ē i anū. ⁊ egestiōis organū ē fem̄. Dū apostata iulian⁹ fortune tēplū itraret: ⁊ ministri tēpli aq̄ vt mūdarēt igrediētes aspgerēt: valētinian⁹ aspsionis guttā vidit i clamide ⁊ idignat⁹ pugno pcussit ministꝝ dicēs se maculatū poti⁹ q̄z purgatuz: qō videS ipatoꝝ iussit eū i custodia rediḡ: ⁊ ad heremū destinari. Erat. n. xp̄ian⁹ q ꝓ mercede meruit postmodū ad ipium sublimari. In odiū quoq; xp̄ianoꝝ iulian⁹ tēplū iudeoꝝ iussit ꝑpararī: ipis iudeis supt⁹ largissime subministrās: sz dū maximā cemēti copiā ministrasset subito vēt⁹ maxim⁹ veniēs totā dispsit. deide tremot⁹ maxim⁹ ē effect⁹: postmodū ignis a fūdamētis egrediēs plurimos concremauit. Alia vō die signū crucis i celo apparuit: ⁊ iudeoꝝ vestes nigro colore crucis signaculo sūt iplete. Cū ad psas vadēs tesifōtē veniss̄ ⁊ regē obsideret: rex sue pīe partē obtulit si ab eo discedēt. Ille āt nullaten⁹ acqeuit. Putabat. n. fm pythagoꝛe platonisq; sniam er mutatōe corpoꝝ alexādri aiaz possidere: aut eē post i alio corpe ali⁹ alexāder. sz iaculū repete discurrēs ei⁹ lateri ē ifixū: quo vulnē eminū

Decollatio.ſ.ioānis bap.

vite ſuſcepit:q ꝙ itulit hactenus ignorat: ſed alij quēdā iuuenibilū hoc itulisse ferūt: alij vnū paſtorem bismahelitar: alij militē fame ⁊ itinere fatigatum: ſz ſiue hō ſiue āgelus fuerit palā nō ē: qz diuinis iuſſionib⁹ miniſtrauit. Calixt⁹ aūt ei⁹ familiaris dicit eū a demone fuiſſe pcuſſum: hoc i hiſtoria tripartita.

¶ Tertio ꝓpter capitis ipſi⁹ inuentionē: nam hac die vt aiūt: caput ei⁹ repertū ē. Sicut.n. dr i li°. ii. hiſtorie eccleſiaſtice. ioānes in caſtello arabie dicto macherōta fuit vinct⁹ ⁊ capite trūcat⁹. Herodias āt caput ioānis i hieruſalē fecit ōferri: ⁊ iuxta herodis habitaculū caute ſepeliri: timēs ne ꝓpheta reſurgeret. ſi cū corpore caput ſepultū fuiſſet. Tēpore vero Martiani ꝓncipis vt habet i hiſtoria ſcholaſtica: q cepit āno dñi. ccclxiij. ioānes caput ſuū duobus monachis q hieroſolymā venerāt reuelauit: q ad palatiū quod herodis fuerat ꝓpantes caput ipſius inuenerūt: ſaccis cilicinis inuolutū: veſtibus eriſtimo qbus i deſerto fuerat obuolut⁹. Qui dū cuz ꝑdicto capite ad ꝓpria remearent: qdā emiſſene ciuitatis figulus pauptatē fugiens comitē ſe eiſdē exhibuit: hic dū perā ſibi credita cū ſacro capite portaret admonit⁹ nocte a ſcō ioāne ipſos fugiēs emiſſenā vrbē cū ipo capite ē igreſſus: ibiqz ꝛ̄diu vixit i quodā ſpecu ſcīm caput venerās ꝓſperitatē nō modicam aſſecut⁹ ē. Moriēs aūt illud ſozoi ſue ſub fide reuelauit: ⁊ ſm eūdē modū ſibi inuicē ſucceſſores. Poſt multū vero tēporis ſcō marcello monacho i eodez ſpecu degenti btūs Joānes caput ſuū hoc mō reuelauit. Videbat.n. ſibi dormienti q multe turbe pſallētes icederēt ac dicerēt. Ecce ſanctus Joānes baptiſta venit: deīde vidit btūz Joānē quē vnus a dextris ⁊ ali⁹ a ſiniſtris ducebāt oēſqz ad euz accedētes ab eo bñdicebant: ad quē cū marcellus acceſſiſſet elenās eū ⁊ p mētū apphendēs dedit ei oſculū pacis: tūc marcellus ſterroganit eū dicēs. Dñe mi vñ ad nos veniſti: ⁊ ille: De ſebaſte veni. Cū igit excitatus fuiſſz ⁊ de hac viſione plurimū miraret: ꝙdā alia nocte cū dormiret: qdā ad eū veniēs ipſuz excitauit. Et ecce cū excitat⁹ fuiſſz: vidit ſtellā fulgē tē i oſtio cellule reſidē: quā cū ſurgēs palpare vellet ſubito i aliā ptez ſe trāſtulit. Ille aūt cepit abire poſt ſtellā quouſqz ſtella ſtetit i ſoco vbi erat caput Joānis baptiſte: vbi fodiēs repperit vnam et i ea ſcīn theſaurz. Quidā āt cū nō crediēt manū ad hydriā miſit: ſz ſtatiz man⁹ exaruit: ⁊ hydrie adheſit. Oratib⁹ āt ſocijs manū extraxit: ſz ſanguinolida remāſit Apparuit āt eidē Joānes dicēs. Cū caput meum i eccl'ia ꝓponet hydriā cōtiges ⁊ ſanitatē recipies. qō ⁊ fecit ⁊ ſanitatē itegrā recepit. Hoc āt cū marcellus Juliano eiuſdē vrbis epo indicaſſet ab eis ē eleuatū: ⁊ i vrbē delatū. Ex quo tpe cepit i eadem vrbe decollatio Joānis celebrari: ipſa die vt arbitramur ſicut dr i hiſtoria ſcholaſtica quo caput eſt inuētū: ſiue eleuatū ⁊ poſtmodū cōſtātinopoliz ē trāſlatū: nā ſicut dr i hiſtoria tripartita cū valēs ipator iuſſiſſet ſacz caput i vehiculo poni: ⁊ conſtātinopoli trāſferri cū circa calcedoniā veniſſent: vehiculum nullatenus trahi poterat quātūcūqz boues ſtimulis vrgerent. Idcoqz ipm ibidem deponere ſunt coacti: ſed cum poſtea Theodoſius ipm inde auferre vellet: ⁊ quādam matronā virginē cuſtodie capit deputatam repperiſſz ibidē rogauit eā: vt ſibi auferre dimitteret ſacz caput. Illa aūt conſenſit credēs q ſicut tēpore valentis: ita ēt ⁊ nūc nō pmitteret ſe auferri. Tūc deuot⁹ iperato: purpura ſua caput āplectens cōſtantinopoliz trāſtulit: ⁊ ibi eccl'iaz pulcherrimā edificauit. Hec i hiſto. tripar. Et ide gallias ad pictauiā regnāte ꝓpino poſtmodū eſt trāſlatū vbi ei⁹ meritis multi mortui ſūt reſuſcitati Et ſicut punit⁹ ē Herodes q Joānē decollauit et Julian⁹ apoſtata q eius oſſa ꝙburſit: ſic ⁊ herodias punita ē q puelle vt caput peteret ſuggeſſit: ⁊ ipſa puella q hoc petijt. Quidā.n. dicūt q herodias in exiliū dānata nō ē: nec ibi defūcta: ſz cuz caput Joānis i manib⁹ teneret ⁊ eidē gaudens plurimū inſultaret diuino nutu caput ipm i ei⁹ faciē inſufflauit ⁊ illa ꝓtinus expirauit. hoc qdē vulgarit dr: ſed q ſuperius dcm eſt q in exilio cū herode miſerabl' cōſūpta fuerit ſancti tradūt i chronicis: ⁊ ſic tenendū videtur. Filia vero eius cuz ſuper glaciem deābularet ſub ea glacies reſoluit: ⁊ ipſa i ags cōtinuo ꝑfocat. In chronica vero quadam dicit q terra ipſam vniam deglutiuit. quod pōt itelligi ſic de egyptijs i mari rubro ꝑfocatz dr: Duxrauit cos tra.

¶ Quarto ꝓpter digiti ipſius translationem ⁊ eccleſie dedicationem. Digitus.n. ſius quo dominū oſtendit: vt fert cōburi non potuit: vñ ipſe digitus a ꝑdictis monachis eſt repertus quē poſtmodum vt habetur in hiſtoria ſcholaſtica ſancta tecla inter alpes detulit ⁊ i eccleſia ſci mamertini collocauit. Hoc etiam teſtatur Joannes beleth dicens q ꝑdicta ſancta tecla ipſum digitum qui comburi non potuit de vltrapartibus marinis in normaniam attulit: ⁊ ibi in honorē ſancti Joānis eccleſiam fabricauit. quam eccleſiam vt ibidem dicit quidam hac die dedicatam fuiſſe aſſerunt. vnde a domino papa ſtatutum fuit: vt hec dies per totum mundū celebris haberetur. Apud maurienaz vrbem gallie matrona quedam Joanni baptiſte valde deuota deum inſtantius exorabat vt ſibi de reliquijs Joannis aliquando donaretur aliquid. Cum autē ſumpta de deo fiducia orando nihil proficere ſe videret iuramento ſe aſtrīxit: q hactenus non comederet: donec quod petebat acciperet. Cum āt diebus aliquib⁹ ieiunaſſet pollicem ſuper altare miri cādoris vidit: ⁊ dei donū leta ſuſcepit. Tres autez epi illuc accurrentes cū quilibet de illo pollice ptē vellet accipe tres ſāguinis guttas ſtillare i linthco ſuppoſito ſtupuerūt: ⁊ ſinguli ſingulas ſe meruiſſe reliqas letati ſūt. ¶ Theodolina regina lōgobardoz modoetie iuxta mediolanū nobilē eccleſiaz in honore ſancti ioānis baptiſte conſtruxit ⁊ ditauit. Procedēte tēpore vt teſtat paulus i hiſtoria lōgobardoz cōſtātinus qui ⁊ conſtans imperator volēs italiā a lōgobardis eripere a quodā ſancto viro qui ſpiritum prophetie habuit de exitu belli āſinit. qui nocte orationi vacans mane riſit: ioāni eccleſiam regina cōſtruxit: ⁊ ipe p lōgobardis cōtinue itercedit: ⁊ ideo ſuperi nō poſſūt. Veniet tū tēpus q lo

eus ille despiciek 7 tūc supabunk: quod tēpore Caroli fuit impletū. Vir qdā magne vrtutis: vt ait Gregor⁹ i dialogo nōie sanctulus cū quendā dia conū a lōgobardis captū i sua custodia tali cōditione recepisset: vt si fugeret ipse p eo capitalē sentētiā subiret: coegit pdict⁹ sanctulus ipsū diaconē vt fugeret: 7 se liberaret: quapp sanctulus ad decollādū adducik: 7 ad hoc fortissim⁹ spiculator eligitur de quo dubiū nō erat: quin vno ictu caput eius abscinderet: extēsoq; collo cū carnifex fortis animi visu brachiū cū ense i altū leuasset: ille ptim⁹ ait. Bāte Joānes suscipe illā. Statiq; brachiū pcussoris irriguit: 7 erecto i celo glacio iflexibile remānsit: pstitoq; i uramēto q⁹ decetero nullū christianuz ferret: vir dei p eo orauit: 7 brachiū statim deposuit

¶ De sancto Felice presbytero.

Felix presbiter 7 frater suus similiter nomine felix 7 pbyter diocliciano 7 maximiano oblati sunt: quoz senior cū ad templū Serapis vt ibidē sacrificaret adductus esset isufflauit in facie statue: 7 protinus cecidit. ductus similit ad statuaz mercurij pariter isufflauit. 7 protin⁹ statua cecidit: ductus tertio ad simulacrū diane similiter fecit. Tort⁹ igit i eculeo duct⁹ ē quarto ad arboreꝫ sacrilegā: vt ibidē imolaret: q fleris genib⁹ orauit 7 i arborē sufflās eā a radice subuertit: 7 simulacz cū ara 7 tēplo arbore cōmūte cōtriuit: quod cū prefect⁹ audisset cū ibidē decollari pcepit: 7 corp⁹ ei⁹ lupis 7 canib⁹ derelinqui. Tūc quidā i mediū repente prosiliēs christianū se libere cōfessus ē. Ambo ig it se inicē osculātes ibidē isimul decollati sūt christiani vero eius nomē ignorātes cū adauctum vocauerūt eo q⁹ scō felici auctus sit ad coronā martyrij: quos cū christiani i fouea quā arbor fecerat sepellissent: pagani eos effodere volētes protinus a diabolo sunt arrepti. ꝑ Passi sunt circa annum domini. 287.

¶ De sācto Sauiniano 7 Sauina.

Sauinianus 7 Sauina fuerunt filij Sauini virtuosissimi: sed pagani: qui de prima vroze sauinianum genuit: de secunda sauinam filia generauit: 7 ex nōie suo ambos vocauit. Le gens aūt sauinianus vsum istū. Asperges me dñe tē. quid hoc eēt querebat: sz itelligere nō valebat vnde intrans in cubiculum in cinere 7 in cilicio p stratus iacebat dicens se malle mori qz non intelligere sensum vbi: cui apparens angelus dixit. Noli te vsqz ad mortē affligere: quoniā inueniſti gratiā apud deū. 7 cū baptizatus fueris: niue candidior eris: 7 tūc intelliges q⁹ nunc queris. Recedente angelo letus efficik: 7 idola de cetero venerari cōtemnens a patre plurimū obiurgatur. Cū ergo pater sepius sibi diceret: melius est vt quia deos nō adoras tu solus moriaris qz nos oēs in morte tua insimul inuoluamur: latenter aufugit: 7 ad vrbem trecasinam deuenit. Cūqz super fluuium secane venisset: 7 vt ibi ex eo baptizaretur dominum exorasz ibidē baptizat⁹ ē: dixitq; ei dñs. Nūc inuenisti quod tā qrēdo laborasti: statiq; i terra bacculū fixit: 7 facta oratione bacculus ille coram mltis astātib⁹ fruct⁹ 7 flores pduxit: ita q⁹ mille cētū 7 octo viri dño crediderūt. Impator aūt aurelian⁹ hoc audiēs milites ad eū capiendū plures direxit. Qui eū orātē inuenētes ad ipz accedere timuerūt. Imperator aūt plures porib⁹ miſit q⁹ veniētes cū eo orāte parīt orauerūt: surgēteſqz dixerunt. Impator te desiderat videre: qui cū venisset 7 nollet sacrificare man⁹ ei⁹ 7 pedes ligari fecit 7 vectib⁹ ferreis cedi. Qui Sauinian⁹. Adauge tormēta si potes. Tē iussit eū i media ciuitate ligari sup scānū 7 suppositis lignis oleo 7 icēdio cōcremari. Rex aūt ituens vidit eū i media flāma stantē pariter 7 orātē. Stupefact⁹ aūt i faciē suā cecidit: 7 surgens ei dixit. Fera mala nō tibi sufficiūt aie ūs decepisti: nisi 7 nos p magicā artē dcipere moliaris? Qui sauinian⁹. Ad huc multe aie 7 tu ipe p me sūt dño crediture. Cū aūt iperator ex hoc nomē dei blasphemasz i crastinū iussit eū ad stipitē ligari 7 sagittari. Sagitte aūt a dextris 7 a sinistris i aere suspēdebak: nec aliqua euz lesit. Altera die iperator ad cū veniēs dixit ei Et vbi ē de⁹ tu⁹: veniat nūc: 7 de sagittis istis te liberet. Statimqz vna de illis sagittis exiliēs regē i oculo pcussit: 7 penit⁹ excecauit. Cui irat⁹ iussit cū i carcerē recipi 7 i crastino decollari. Sauinian⁹ aūt orās vt ad locū vbi baptizat⁹ fuerat trāsferret: confractis cathenis 7 apertis ostijs p medios milites trāsiens illuc venit. Quod audiens imperator iussit eū illuc iseq 7 capite trūcari. Videſ aūt sauinianus milites isequētes sup aquā: velut sup petrā ābulauit: quousqz ad locū sui baptismi puenit cū igit milites trāsnadassent: 7 eū pcutere formidārēt ille. Securi me pcutite 7 ō sāguie meo ad ipatorē vestrū deferte: vt lumē recipiat 7 dei vtutem agnoscat. ꝑ Percussus igit caput suū leuauit 7 passi b⁹. 49. illud portauit. At ipator cū de ei⁹ sāguine oculū tetigisz ptinus sanat⁹ ē dicēs. Vere bonus 7 magnus ē de⁹ xp̄ianoz: qđ audiēs qdā que ānis 40. lumē amiserat: ad locū portari se fecit: 7 facta oſone ptinus lumē accepit. ꝑ Passus ē aūt circa annū dñi. 270. nono cal. februarij. ¶ Sz hoc ideo iserik vt hystorie sororis sue: cui⁹ festū pcipue hic recolik: hec quoq; hystoria ziungak. Cū igit eius soror sauina frez suū quottidie fleret: 7 p eo idolis supplicaret tādē sibi dormiēti apparuit āgelus dicens. Sauina noli flere: sed qēqz hēs derelinq. 7 inuenies frez tuū i honore maximo ꝓstitutū q⁹ vigilans collactanee sue dixit. Amica mea aliqd ne sē fisti? Et illa. Etiā dña: nā vidi hoiez tecū loquētez sz nescio qdē qd dicentē. Nō me inqt accusabis? 7 illa. Absit dña qēqz vis facia s: tm̄ te nō occidas: sicq; in crastino ambe recesserunt. Cū ergo pr̄ dimisisz eā ingri 7 nō inuenisset: elevatis ad celū mānibus ait. Si tu es de⁹ potens i celo idola mea comminue: q⁹ natos meos saluare non potuerūt. Tunc dñs itonans oia cōminuit 7 cōfregit: qđ mlti videntes crediderūt. Vex btā sauina romaz veniēs ab Eusebio papa baptizat: 7 duos cecos duosqz contractos sanās quoq; ānis ibi permansit. Cū dormiēti apparēs āgel⁹ dixit. Sauina qd ē qđ facis vt tuas

diuitias deseres: nūc igitur i delitijs epuleris? surge 7 vade i trecas ciuitatē vt ffez tuū ibidē inueniās: dixit ergo famule sue. Nō oportet nos ibi amplꝰ habitare: 7 illa. Dña quo vis ire? ecce oēs valde te diligūt: 7 tu pegre mori cupis. 7 illa. deꝰ nob puidebit. Et accipiēs panē ordeaceū i vrbē rauē nā deuenit. veniēsqz ad domū cuiusdā diuitis: cuius filia ḡsi mortua plāgebaṫ se ibidē a famula hospitio rcipi postulabat: q̄ ait. Dña mea quō hic hospitari vales: cū filia dñe mee moriaṫ 7 oēs se graviter affligāt: nō pp me iḡt morieṫ. Intrās igitur manū puelle appḥendit: 7 sanā ipaz erexit: 7 cum vellēt eā retinere nullatenꝰ acqeuit. Cū ergo iuxta trecas ad miliare veniſſz: dixit famule sue vt paz repausarēt. Et ecce vir qdā nobilis veniens de ciuitate liceriꝰ noīe dixit ei: vñ estis? cui sauina Hic sum de ista ciuitate. 7 ille. cur mentiris: cū loquela tua idicet te eē pegrinā? 7 illa. Dñe vere pegrina sum 7 fratrē meū saumianū diu perditum regro. cui ait. Vir ille quē q̄ris ante paululum prꝺ xp̄o decollatꝰ ē: 7 i tali loco sepultꝰ. Tūc se pſternens i oratiōe ait. Dñe q me sēp i castitate seruasti nō pmittas me amplꝰ duris itinerib⁹ fatigari. aut corpus meū de loco isto vlteriꝰ moueri: cōmēdo tibi famulā meā que pp me tāta sustinuit: frem q̄z meū quē hic videre nō potui: fac vt i regno tuo videre merear. Finita āt oīone migrauit ad dñm quod vidēs eiꝰ famula cepit flere: q̄ ad sepeliendū necessaria nō habebat. ꝓdictꝰ āt vir pconez p ciuitatē misit: vt hoīes ad sepeliendū mulierem peregrinā veniret: q̄ venientes honorifice eā sepelierūt. Hac quoq; die fit festū sancte sabine que fuit valētini militis vxor: q̄ cū nollet sacrificare sub Adriano ipatore decollata ē. ¶ De scō Lupo.

LUpus apud aurelianū ex genere regali ortus dū cunctis virtutib⁹ eniteret: senonensis archieps electus ē: q cū oīa fere pauperib⁹ erogasset 7 q̄dā die plurimos ad cōuiuia iuitasset: cū vinum ad mediū prādiū nō haberet sic rīdit mistro. Credo q deus q volatilia pascit nr̄az pficiet charitatē: 7 statī nūcius affuit: q centū vini modios adesse p fortib⁹ nūciauit. Cū oēs de curia sibi vehementer detraherēt q virginē dei filiā pdecessoris sui nimis ūmoderate amaret co: ā detrahētib⁹ ipsā virginē apprehēdēs osculatꝰ ē eā dicēs. Nihil nocent homini vba aliena quē ppria nō maculat q sciētia: q: enī ipsā deū amare ardēter cognouerat cā mente purissima diligebat. ¶ Cū rex frācoꝝ dotarius burgūdiā itrās senescalcū suū q̄tra senones direxisset 7 ciuitatē obsideret scūs Lupꝰ eccleſiā sancti Stephani igressus cāpanā pulsare cepit: quā hostes audētes tāt⁹ terroꝝ inasit: vt nisi fugerent mortē se euadere nō putarēt. Tādē obtēto regno burgūdie cū rex aliū senescalcū senonē misisset: 7 beatus Lupus ei cū muneribꝰ nō occurrisset idignatꝰ nimis adeo eū apud regē ifamauit: vt rex beatū lupū i exiliū destinaret q ibi doctria 7 miraculis valde emicuit. Interea senonici quēdā epiſcopū q locū scī lupi inaſerat occidētes vt scūs lupus de exilio rediret a rege ipetrauerunt: quē rex vidēs i exilio tabefactū ita diminutꝰ est mutatꝰ: vt corā illo pstratꝰ veniā peteret: multisqz auctū munerib⁹ sue restituit ciuitati: q dū p pariſins remearet: ei mlta icarceratoꝝ turba aptis ostijs solutisqz viculis obuiauit. ¶ Quadā die dñica dū missā celebraret: lapsa ē celix gēma i eius scō calice: quam rex iter suas religas collocauit. Rex dotariꝰ audiens q cāpana scī stephani i sono miram haberet dulcedinē: misit vt pariſiꝰ ōferret: vt ab ipso sepiꝰ audiret: ꝫ cū hoc sācto lupo displiciſſz: mox vt ō vrbe senonica ōlata ē: soni sui dulcedinē perdidit: qō rex audiēs statim restitui eā iussit: statiqz sono reddito isonuit septimo ab vrbe miliario. Itaqz sāctus lupꝰ obuiā ei prexit: 7 quod dolens pdiderat cū honore recepit. ¶ Nocte q̄dā dū oraret ictu diaboli vehemēter sitiēs iussit sibi aquā frigidā deportari. Dolos āt itelligēs inimici puluinar suuz sup vas posuit: 7 ibi diabolū int⁹ iclusit: q tota nocte vociferādo vlulare cepit. Facto aūt mane qui clā tētare venerat i dīc cōfusus abscessit. ¶ Quadā aūt vice dū more solito ciuitatz ecclesias circuisset: rediēs domū audit clericos suos rixātes: eo q̄ cū mulieribꝰ fornicari vellēt: qui ecclīaz itrans p eis oraut: 7 mor ab eis oīs stimulꝰ tētatiōis abscessit: veniētesqz āte illū veniā postulauerūt. Tā dē militis clarus virtutib⁹ i pace genit. Clarnit circa ānū dñi. 610. tpe Eradij. ¶ De scō mamertio.

MAmertinus pagan⁹ pus cum m[illegible] idola q̄dā vice coleret vnū oculū pdidit: 7 vni⁹ man⁹ ariditatē icurrit: qui duz se deos offendisse putaret: 7 ad tēplū adorādū idola pergeret: obuiauit ei vir qdā religiosus noīe sauin⁹: q cū vnde sibi tāta accideriṫ ifirmitas req̄siuit. q ait. Deos meos offendi: 7 iō eos orare vado: vt qō mihi abstulerunt irati reddāt. ppitij. qui ait. Erras frater erras si demones deos putes: ſz vade ad sanctū germanū a[illegible]tisiodorēsem episcopū: 7 si eius cōsilio acquieueris: cōtinuo sanus eris: qui statiz iter arripiens venit ad sepulchrū scī amatoris episcopi 7 plurimoꝝ scōꝝ. Secessit pp pluuiā nocte illa ad q̄dā cellulā sup tumbā scī Gordiani collocatā. Cū aūt obdormisset apparuit ei visio quedā mirabilis: q̄ q̄dā scūs vir venit ad ostiū celle eius: vocauitqz sāctū gordianū: vt veniret ad festū qō scūs peregrinus 7 sanctꝰ amatoꝝ cū alijs episcopis faciebant. Cui ille de tumulo rīdit. Nō possum mō venire: quia hospitē quēdā me custodire oportet: ne a serpētib⁹ q hic habitāt occidaṫ. Abiēs ille qō audierat nūciauit reuersusqz ait. Sācte gordiane surge veni 7 adduc tecū Iuuianū subdiaconū: 7 Iuuianū accolitū: vt officiū suū faciāt. Alexāder āt hospitē tuū custodiet: visumqz ē mamertino q̄ sanctus gordianꝰ apprehēsa manu duceret eū secū. Cūqz ad eos veniſſz dixit ei sanctꝰ amatoꝝ. Quis es iste qui tecū īgressus ē? qui ait. Hospes meus ē. 7 ille. Expelle eū quia polutus ē: 7 nobiscū nō pōt esse qui cum expelleret pstratus coā eis scī amatoris gratiā ipetrauit: qui iussit ei ad scm̄ germanū per-

Vsq;

gere festinaret. Euigilãs igit ad sanctũ germanum venit: ꝛ coꝛã eo ꝓstrat⁹ veniã postulabat: q cũ ea q̃ sibi cõtigerãt enarraret prexerũt ambo ad tũbã beati gozdiani: ꝛ remoto lapide viderũt ꝑles fr̃es q̃ decẽ pedũ lõgitudinẽ excedebãt. Cũq; oẽs diffugerẽt: btũs german⁹ eis iperauit: vt ad talẽ locum pgãt: vbi deceto nemini ꝑsumãt nocẽ. Sicq; manertin⁹ baptizat⁹ est: ꝛ sanat⁹ fact⁹ est monach⁹ sancti germani: vbi post sanctũ allodium abbas fuit. Qui⁹tpe in ei⁹ monasterio scũs marin⁹ exstitit: cui⁹ obediẽtiã scũs mamertin⁹ ꝓbare volẽs: vili⁹ offici um monasterij ei cõmisit: pasto:ẽ. s. eũ faciẽs buba lor. Cũ igit in q̃dã silua boues ꝛ vaccas libent cu stodiret: tãta scitate pollebat: q ẽt aues siluestres ad se veniẽtes manu ꝓpria nutriebat. Mã ꝛ apuꝛ q̃ ad cellã ei⁹ ꝛfugerat a canib⁹ eripuit: ꝛ abire feẽ. Latrones q̃dã cũ eũ expoliassent: ꝛ vestẽ ei⁹ secuꝛ ferẽtes abirẽt: solũ ei palliolũ dimiserũt: q stati p̃ cos clamauit dicẽs. Reuertimini dñi mei: ecce de narij colligatũ i meo pallio iueni: q vobis fo:sitan necessari⁹ erit: q ꝓtin⁹ reuertẽtes palliolũ cũ denario abstulerũt ꝛ nudũ penit⁹ dimiserũt: ſz cũ festinãter ad suas latebras ꝓperarẽt: tota nocte eũtes: in ipso crepusculo ad ei⁹ cellulã sũt repti: quos ille salutãs: in cella sua benigne recepit: pedesq; eoꝛ lauãs necessaria quãtũ potuit mistrauit: q stupefacti de eo q̃d fecerãt doluerũt: ꝛ vnusq;q eoꝛ ad fidẽ quersus ẽ. ¶ Quadã vice cũ q̃dã inniozes monachi secũ manẽtes: vise cuidã q̃ ouib⁹ ifidiabaꝛ laq̃os tetẽdissent: illa i laqueos nocte irruẽs capta tenebaꝛ: q̃d scũs marin⁹ p̃sciẽs de lecto surrexit: et eã iueniẽs dixit illi: q̃d facis o misera: fuge cito ne capiaris: eãq; dissolnẽs dimisit. Vex cũ mozt⁹ fuisset: ꝛ coꝛp⁹ eius altiꝰodoꝛ deportarẽt: cũ fuissent i quadã villa nullo mõ illud ide monere potuerũt: quoadusq; q̃dã icarcerat⁹ subito fract⁹ vicul liber exiliẽs venit ad coꝛp⁹: ꝛ cũ alijs vsq; ad vbẽ poꝛtauit: vbi i ecclesia sãcti germani honoꝛifice est sepultus. ¶ De nomine.

Eidius dicit ab e q̃d est sine: ꝛ geos terra: ꝛ diam claꝛ siue diuinũ. Ipse nãq; fuit sine terra ꝓ terreno⁹ despectõnẽ: clar⁹ per scitie illustrationẽ: diuin⁹ ꝓ amoꝛẽ q assimilat amãtẽ amato. ¶ De sancto Egidio.

Egidius athenis ex regia stirpe ꝓgenit⁹: ꝛ sacris litteris ab infantia erudit⁹: dũ q̃dã die ad ecclesiam pgeret: cuidã egro i platea iacenti ꝛ elemosynã petẽti tunicã suã tribuit qua idut⁹ sanitatẽ itegrã moꝛ recepit. ¶ Post hoc parẽtib⁹ suis i domino gescẽtib⁹ primonij sui ꝛp̃z fecẽ hẽdẽ. ¶ Quadã vice dñi ab ecclesia rediret: q̃dã vir a serpẽte pcussus eidẽ obui⁹ exstitit: ſz oꝛone fusa egidi⁹ ꝓtin⁹ vi⁹ fugauit. ¶ Quẽdã demoniacũ i ecclesia cũ ceteris exĩtẽ ꝛ fideles cũ clamoꝛib⁹ suis turbãtẽ: egidius demone fugato sananit: verũ humani fauoris formidãs pciculũ clã litt⁹ maris petijt: ꝛ nautas quosdã i mari piclitãtes cõsperit: ꝛ fcã oꝛone tẽpestatẽ oẽz sedauit. Applicãtib⁹ ãt naut⁹ audito q romã tẽderet gr̃as ei⁹ merit⁹ egerũt: ꝛ q eũ secũ gratis veherẽt ꝓmiserũt. Cũ igr̃ arelatẽ vẽisset: ꝛ blẽnio cũ scõ cesario eiusdẽ citat⁹ epo mansisset: ꝛ ibidẽ quẽdã triẽnio febꝛicitatẽ curasset: heremũ cupiens clã discessit: ꝛ cũ veredenio hẽmita scitate cõspicuo diu mãsit: vbi sterilitatẽ terre suis meritis fugauit. Sz dñs vbiq; miracul⁹ coꝛuscaret: hũane laudis timẽs piculũ relicto eo iteꝛioꝛẽ hẽmũ penetrauit: vbi quoddã antꝛ ꝛ quẽdã fõticulũ repiẽs quãdã nihilomin⁹ diuit⁹ ceruã ꝓparatã ibidẽ habuit in nutricẽ: q̃ certis hoꝛis lacte alimoniã sibi ꝓbebat: ſz cũ ibidẽ reg⁹ pueri venarent ꝓdictã videntes ceruã ceteris feris cõtẽpt⁹ hãc cũ canib⁹ insequũtur: a qb⁹ dñs vehemẽter vꝛgeret ad pedes sui ꝛfugit alũni. Ille vo admiraꝛs cur ꝓter solitũ sic mugiret: exiẽs ꝛ venatoꝛẽ audiẽs dñs exoꝛauit: vt quã sibi tribuerat nutricẽ seruaret. Canũ ãt nullus infra lapidis iactũ sibi appꝛopiquare ausus ẽ: ſz cũ nimio vlulatu ad venatoꝛes reuertebant. Nocte igit supueniente domũ redeũt: ꝛ in seq̃nti die illuc reuertẽtes: casso laboꝛe iteꝛ domũ redierũt. Qõ dñs rex audisset: rẽ vt erat suspicat⁹ cũ epo ꝛ cũ multitudine venatoꝛ illuc ꝓperauit: ſz cũ canes vt ꝓs non accedere ꝑsumerẽt: ſz oẽs vllulãdo redirẽt: locũ veꝛiũ dẽsitate iaccessibilẽ i girũ circũdederũt. Vn⁹ ãt icauta sagittã dirigẽs vt ide ceruã expellẽt: viro dei ꝓ ceruã oãti graue vuln⁹ infixit: ſz milites semitam ferro aperiẽtes ad ipsius deuenerũt spelũcã: ꝛ videntes senẽ hitu monachali vestitũ: canicie ãt ꝛ etate venerabilẽ: ceruã quoq; ad ei⁹ genua ꝓuolutã: solus epus ꝛ rex cũ pedites adierũt: ceteris retro stare inssis. Et iterrogauerũt eũ qs cẽt vl' vnde veniisset: aut cur tã dẽsaꝛ hẽmi vastitatẽ petijsset: seu qs cũ vulnerare tã grauit ꝑsumpsisset: qb⁹ cũ ad singula rndisset: ꝛ illi ab eo humilit⁹ veniã postulasset: medicũ sanãdo vulneri spopõderũt: ꝛ multa dõaria obtulerũt. Sz ipe nec medicinã adhibẽ voluit: ꝛ munera cõtẽnẽs ad ipa etiã nõ respexit: qn poti⁹ sciẽs vtutẽ in ifirmitate pfici dñz exoꝛauit: ne q̃diu vinẽt sanitati pstine redderẽt: ſz cũ rex eũ frequẽter visitaret: ꝛ pabulũ salut⁹ ab eo recipet: imẽsas diuitias obtulit: ſz eas ille recipe recusauit: admonẽs vt ide monasteriũ cõstruẽt: vbi mõastici oꝛdinis disciplina vigeret: q̃ cũ rex fecisset: vict⁹ egidius lachꝛymis ꝛ pcib⁹ regis postq̃z plurimũ renuisset illu⁹ mõasterij curã suscepit. ¶ Dui⁹ sci famaz rex carolus vt audiuit ei⁹ ipetrato aduẽtu reuerẽter eũ suscepit: q inter ceꝛa salutis colloga rex euz roganit: vt ꝓ eo dignanẽ oꝛaret: q quoddã facinus enorme cõmiserat: q̃ nulli vnq̃z nec ipi scõ cõfiteri auderet. Seq̃nti igit dñica dñ egidi⁹ celebꝛãs ꝓ rege oꝛaret: angelus dñi eidẽ appaꝛẽs: cedulã sup altare posuit: i q̃ scriptũ erat ꝓ oꝛdinẽ ꝛ regis peccatũ ꝛ egidij pcib⁹ ia esse dimissũ: si tamẽ penitẽs ꝛ cõfitẽs ab illo deiceps abstineret. Aduẽctũ ãt rex in fine: vt quisq; sanctũ egidiũ ꝓ quocũq; cõmissio inuocaret: si tñ ab illo desisteret: ei⁹ merit⁹ sibi remissum nõ dubitaret. Oblata igit regi cedula peccato suo rex agnito veniã humilit postulauit. Egidius aũt cũ honoꝛe rediẽs apud neumacẽsem vbẽ silium pꝛincipis qui tunc obierat suscitauit. ¶ Post

aliquãtulũ vo tẽpus pnũciãs monasteriũ suũ nõ lõge ab hostib⁹ euertẽdũ roma adijt: ⁊ pnilegiũ ecclesie sue duoq⁹ ostia expressima: i qbus sculpte erant imagines apostoloꝝ a papa ipetrãs: dimittẽsq⁹ ea in tiberi dino regunini cõmẽdauit: ⁊ ad monasteriũ rediẽs cuidã cõtracto apud tiberonẽ gressũ restituit. Cũq⁹ ad monasteriũ redisset pdicta ostia in portu iuenit: ⁊ gras agẽs deo q⁹ iter tot marꝭ periculaillesa fuasset: ea i limiarib⁹ ecclesie sue ad decus ecclesie ⁊ monimẽtũ pacti romane sedis erexit. Tãdẽ dñs diẽ sui obit⁹ immere sibi p spiritũ revelauit: qõ ille fratrib⁹ indicãs ⁊ ꝓ se orare suadẽs in dño felicit obdormiuit: vbi chori angelorũ ei⁹ aiaz i celũ ferẽtiũ plurimũ se audiuisse testati sunt. Claruit circa annũ dñi. 700.

¶De natiuitate beate marie virginis.

NAtiuitas beate virginis marie: ex tribu iuda: et regia stirpe dauid duxit originẽ. Matthe⁹ aũt et lucas nõ gnationẽ marie sz ioseph describũt: q tamẽ a ꝛceptiõe christi penit⁹ alien⁹ fuit: qr cõsuetudo scripture dicit fuisse: vt nõ mulier sz virox gnatiõis series texeret. Verissime tñ virgo btã ex ꝓgenie dauid descẽdit: qõ ꝓcipue pz ex hoc qñ vt sepe scriptura testat: rps d semie dauid duxit originẽ. Cũ igit christus de sola vgine nat⁹ sit: manifestũ ẽ: ⁊ ipsã virginẽ ex stirpe dauid natã eẽ: ⁊ hoc ex cathena nathã. Dauid enĩ iter ceteros habuit filios duos: nathã ⁊ salomonẽ. Ex cathẽa igr nathã filij dauid: vt testat ioanes damascen⁹: leui genuit melchi ⁊ pãthera. ꝓpãthera genuit barpãthera: barpãthera genuit ioachi: ioachi vginẽ mariã. Ex cathena aũt salomonis mathã habuit vroꝛẽ ex qua genuit iacob. defũcto aũt mathã: melchi ex tribu nathe: q fil⁹ quidẽ fuit leui: frater ãt pantheris nupsit vroꝛi mathan: matri ãt iacob: ⁊ genuit ex ea heli. facti sũt aũt fratres vterini iacob: ⁊ heli: iacob quidẽ ex tribu salomonis: heli ãt ex tribu mathan. defũct⁹ est aũt heli ex tribu mathã sine liberis: ⁊ accepit iacob frater eius qui ex tribu salomonis vroꝛẽ eius: ⁊ suscitauit semẽ fratris sui ⁊ genuit ioseph: ioseph natura ẽ filius iacob ex descensione salomonis. Secũdũ legẽ ãt heli: q ex mathã: nã fili⁹ qui nascebatꝰ sz naturã qdẽ erat gnant⁹: fm aũt legẽ defuncti. hec damascen⁹. Sicut ãt i ecclesiastica historia dicit: ⁊ beda in sua chronica testat: cũ oẽs gnatiões hebreoꝝ ⁊ alienigenaꝝ i archis tẽpli secretioꝛib⁹ seruarent: herodes oẽs iussit iccdi existimãs se nobilẽ posse videri: si deficiẽtib⁹ ꝓbatis pgenies sua ad israel ptinere crederet. Fuerũt tamẽ qdã dicti dñici: sic dicti ob ꝓpingtatẽ xpi q etiã nazarei fuerũt: q ordinẽ gnatiõis xpi partim vt a ꝓphis didicerãt: partim vt a qbusdã libris habuerũt: quos domi habebãt: quãtũ poterãt pdocebãt. Joachim ãt accepit vroꝛẽ noie Annã: q habuit sororẽ noie hismeriã. Hec antẽ hismeria genuit helisabeth et elind: helizabeth ioannẽ baptistam: de elind nat⁹ est eminẽ: de eminẽ natus est sanct⁹ seruacius: cuius corpus est i oppido traiecti super fluuiũ monsan in episcopatu leodiensi. Anna aũt tres viros habuisse dicitur: scilz ioachim: cleophã: et salome. De primo autẽ viro: scilz ioachim: vnã filiã. s. mariã matrẽ dñi genuit: quã ioseph nuptui dedit: que christũ dominũ genuit et pepit: mortuo ioachim accepit cleophã fratrem ioseph: et genuit ex ea aliã filiaz quam similiter mariã vocauit: et alpheo postmodũ in contugẽ sociauit. Hec aũt maria ex alpheo viro suo quatruoꝛ genuit filios: scilz iacobuz minoꝛem: ioseph iustum: qui et barsabas: simonẽ et iudam. Mortuo secũdo viro Anne: tertium accepit: scilz salome: ex quo aliã filiã genuit: quam rursus mariã vocauit: ⁊ zebedeo in cõiugez tradidit. hec antẽ maria ex zebedeo viro suo duos filios genuit: scilz iacobũ maioꝛem: ⁊ ioannẽ evangelistam. vnde et de hoc extant versus. Anna solet dici tres cõcepisse marias: Quas genuere viri ioachim: cleophas: salomeq⁹: Mas duxere viri: ioseph: alpheus: zebedeus: ꝓma parit christũ: iacobum secunda minoꝛẽ: Et ioseph iustuz peperit: cum simone iudam: Tertia maioꝛẽ iacobum: volucremq⁹ ioannẽ. Sed mirum videt quomodo beata maria potuit esse cognata helisabeth: vt superius dictũ est. Constat enĩ helisabeth vroꝛem fuisse zacharie: qui erat de tribu leui ⁊ fm legẽ glibet de sua tribu ⁊ familia ducere debebat vroꝛẽ: ⁊ ipsam de filiabus Aaron lucas fuisse testat. Anna ãt fuit fm Hieronymũ de bethleẽ: que erat de tribu iuda. Sed sciẽdũ q⁹ et ipse aaron ⁊ iolada sũmus sacerdos ambo de tribu iuda duxerũt vroꝛes: vnde tribus sacerdotalis et regalis cognatione semper admiscẽ ꝓbantꝰ fuisse cõiuncte. ꝓpotuit ãt vt dicẽ beda huiusmodi ꝛiũctio recẽtioꝛi tẽpoꝛe fieri dat⁹ nuptui feminis de tribu i tribũ: vt manifeste btãz mariã: q de tribu regia descendit: cũ tribu sacerdotali cognationẽ generis habuisse cõstaret: ⁊ ita btã mariã de vtraq⁹ tribu erat. Voluit enĩ dñs vt due tribus priuilegiate ꝓpter mysteriũ admiscẽ misceꝛẽtur: q⁹ de eis dñs nascitur⁹ erat: qui vere rex ⁊ sacerdos ꝓ nobis seipsũ offerret: ⁊ fideles suos i militia hui⁹ vite pugnãtes regeret: ⁊ post victoriã coronaret: qõ etiã ex noie xpi. i. inuncti iuenit: q⁹ soli sacerdotes ⁊ reges ⁊ ꝓphete in lege veteri vngebantur. Unde ⁊ nos a xpo christiani dicimur: et gen⁹ electũ ⁊ regale sacerdotiũ appellamur: sed et quod dicebatꝰ q⁹ mulieres tñ sue trib⁹ hominibus iungerenẽ dictũ fuisse constat: ne distributio sortiũ confunderet: quia vero leuitica tribus sortẽ inter ceteras nõ habebat mulieres de illa tribu nubere poterãt eni volebant. Historiã aũt natiuitatis virginis beate Hieronym⁹ vt in prologo refert: adolescentulus in quodã libello legit: sed post multuz tẽpoꝛis: vt se ibidẽ legisse recoluit: primo rogatus transcripsit. Joachim nãq⁹ ex galilea ⁊ ciuitate nazareth sanctã Annã ex bethleẽ duxit vroꝛẽ. Ambo autẽ iusti erant: et ambo sine reprehensione in omnibus mandatis domini incedebãt: omneq⁹ substantiã trifarie dividebãt: vnã partẽ tẽplo et templi seruitoꝛibus ipẽdebant: aliã peregrinis et pauperibns erogabant: tertiã sibi et familie sue vsibus reseruabant: et ita per annos viginti prolẽ

ex cōiugio nō hītes vonerūt domino q̄ si eis sobolem ꝛcederet cā seruitio dñi mācipārent: cui⁹ rei gr̄a cum singulis annis in trib⁹ festis p̄cipuis hierusalē frequntarent: i festo enceniox Joachim cū cō tribulib⁹ suis hierl̄z ascēdit ꝛ cuz ceteris ad altare ascēdēs oblatōez suā offerre voluit quē videns sacerdos cū idignatiōe nimia repulit: ꝛ cur ad altare dei accedere p̄sumeret icrepauit: asserēs nō eē quenies maledicto legis obnoxiū oblatōez dño legis offerre: nec iter fecūdos ifecūdū: ꝛ q̄ popl̄z dei nō auxit altare. Joachim igit̄ hic ꝛfusū se videns p̄ pudore domū redire noluit: ne fil̄r a ꝛtribulib⁹ suis qui hoc audierāt trī opprobriū sustineret. Secedēs igitur ad pastores suos cum ibi aliquādiu fuisset: q̄dā die soli angelus cū magna claritate appuit ꝛ de ei⁹ visione turbatū ne timeret admonuit dicēs. Ego sū angelus dñi missus ad te: vt annūciē tibi preces tuas exaudītas eē: ꝛ elemosynas i ꝛspectu dñi ascēdisse: vidi eni pudorē tuū: ꝛ audiui sterilitat̄z opprobriū nō recte tibi obiectū: peccati q̄dē nō nature vitio ē de⁹: ꝛ iō cū alicuius vtez claudit: ad hoc facit vt mirabili⁹ denno aperiat ꝛ nō libidinis esse quod nasceit: sz diuini forte muneris cognoscatur. Prima gētis vre mr̄ Sarra nōne vsq̄z ad nonagesimū annū sterilitatis opprobriuz ptulit: ꝛ tū Isaac cui repromissa erat oīuz gentiū benedictio gñauit. Rachel etiā nōne din sterilis fuit: ꝛ tū⁹ Joseph genuit: q̄ totius egypti dñiū hūit: qs fortior sālone: vel sāctior samuele: ꝛ tū hi ambo mīres steriles hūere. Nōni igit̄ ꝛ exēplis crede dilatos diu cōceptus ꝛ steriles partus mirabiliores eē solere. Proide Anna vxor tua pariet tibi filiā: ꝛ vocabis nomē eius Mariā: hec vt vouistis erit ab īfāna dño ꝛsecrata: ꝛ adhuc ex vtero mr̄is sue spū scō plena: nec forinsecus inf populares: sz in tēplo dñi semp morabit̄: ne qd fini strū de ea aligs suspicet. Et sicut ipa ex sterili mr̄e nascet: ita mirabilis ex ea altissimi fili⁹ generabit̄: cuius nomē erit Jesus: ꝛ p̄ cuz omnibus gentibus erit salus. Et tibi hoc signū cū pueneris ad aureaz hierlīs portā Annā vxorē tuā obuiā habebis: que de tua tarditate mō sollicita tūc i ꝛspectu tuo gaudebit. His dcīs angelus ab eo discessit. Anna āt cū amare fleret: ꝛ quo nā vir su⁹ iuisset ignoraret: idez angelus eidē appuit. ꝛ sibi eadē q̄ viro annūciauerat patefecit addēs vt p̄ signo hierl̄z ad aureā portā pgeret: ꝛ ibidē viro suo redeūti obuiaret. Igitur iuxta angeli p̄ceptū ambo sibi iuicē obuiantes de mutua visione letati: ꝛ de ple p̄missa securi: adorato dño domū redierūt diuinū p̄missū hilariter exp̄ectātes. Anna igit̄ ꝛcepit: ꝛ filiā peperit ꝛ nomen ei⁹ Mariā vocauit. Cōpleto igit̄ p triēniū ablactatiōis tpe ad tēplū dñi virginē cū oblatōibus adduxerūt. Erāt aūt circa tēplū iuxta gndecim gradus psalmos gndecim ascēsionis gradus. Nā q̄ tēplū i mōte erat ꝛstitutum altare holocausti q̄ forisecus erat adiri nisi per gradus nō poterat. In hoz itaq̄z nouissimo virgo ꝛstituta cūctos sine alicuius adiutorio: ita ꝛscēdit ac si tā etatis pfecte eē. Perfecta igit̄ oblatōe filiā cū aliis virginib⁹ i tēplo dimittētes ad ꝓpria redierūt. Virgo āt quotidie oī sāctitate pficiēs: ꝛ ab angelis quottidie visitabat̄: ꝛ visione diuina quotidie fruebat̄. Ait Hieron⁹. i q̄dam epla ad cromatiū ꝛ heliodoz. q̄ btā vgo hāc regulā sibi statuerat: vt mane vsq̄z ad tertiā orationib⁹ insisteret. a tertia vsq̄z ad nonā textrino operi vacaret: a nona ab oīonib⁹ nō recedebat quousq̄z angelus apparēs sibi escā dabat. Quarto aūt decimo etatis sue āno pōtifex publice denūciauit: vt virgines q̄ in tēplo īstruebant̄: ꝛ etatis tps iplessent domū reuerterent̄: ꝛ viris legitime iungerent̄: cuius mādato cū cetere parnisset: sola btā maria vgo hoc se facere nō posse rndit: tum q: parētes sui eaz dñi seruitio mancipasset: tū q: virginitatē suā dño ipsa vouisset. Tūc anxiat⁹ pontifex eo q̄ neq̄z otra scriptura q̄ dicit. vouete ꝛ redite votū ifringendū putaret: nec morē gēti īsuetū introducere audere: ad iminentē festiuitatē indeoz seniorib⁹ gnoscat̄z oīuz hec vna fuit sn̄ia: vt in re tā dubia ꝛsiliū dñi q̄rerētur: Cū āt oīoni insisterent ꝛ pōtifex ad ꝛsulendum dñz accessisset: mox de loco oratorij cūctis audientibus vox isonuit dicēs. Vt q̄unq̄z de domo david nuptijs habiles ꝛiugati nō eēnt: singuli virgas sin gulas ad altare deferrent: ꝛ cuiuscūq̄z virgula germinasset ꝛ i cacumine ei⁹ fīm Esaie vaticiniū spūs scūs in colūbe spē ꝛsedisset: ipse ꝓculdubio eēt cui virgo despōsari deberet: erat iter ceteros Joseph de domo david. Cui cū icōgruū videret vt vir tā ꝓuecte etatis tā renerā vgīnē duceret i vxorē ceteris virgas suas afferentib⁹ solus ipse vgam suam subtraxit. Unde cū nil diuine voci ꝛsonū appareret: pōtifex iterato dñm ꝛsulēdū putauit. Qui rndit q̄ solus ille virgā suā nō attulit cui vgo despōsari deberet. Proditus itaq̄z Joseph cum vgā suā attulisset: ꝛ ipsa ilico florē germinasset: ꝛ in eius cacumine columba de celo veniēs cōsedisset liquido oibus patuit ipsi vgīnē despōsandā fore. Despōsata igit̄ virgine Joseph ipse quidē in suā ciuitatē Bethleē recedit: domū suā dispositurus ꝛ nuptijs necessaria ꝓuisurus. Virgo aūt maria cū septē virginibus coetus ꝛ collactaneis suis: quas ob oīsionē miraculi a sacerdote acceperat ad domū parentū i nazareth reuersa est. In diebus aūt illis angelus gabriel ei orāti apparuit: ꝛ de ea nascitur dei filiū nūciauit. Dies aūt natiuitatis vginis aliquāto tēpore fideles latuit. Contigit igit̄ sicut refert Joannes beleth: vt qdā vir sanctus sedule cōtemplationi insistēs singulis annis 6° idus septembris in oīone positus locūdissimā angeloz solēnitatē audiret. Cūq̄z deuotissime sibi reuelari peteret: cur quolibet anno illo tātum die: ꝛ nō alio hoc audiret: diuinū accepit respōsum q̄ virgo gloriosa maria tali die fuerit mundo nata: ꝛ ideo hoc manifestaret ꝛ filijs sancte ecclesie vt cōcordes fierent in hac celebritate celestis curie. Cū aūt hoc summo pōtifici ꝛ alijs nunciasset ꝛ illi orationibus ieiunijs ꝛ scripturis ꝛ antiquitatū testimonijs veritatē cōperissent hunc diē in honorē natiuitatis virginis celebrādū vniuersaliter statuerūt. ¶ Octaua aūt natiuitatis

btē marie olim nō celebrabat: ſz dñs inocētiꝰ q̄rtus natiōe ianuēsis ipsā istituit celebrādā: cuius hec cā fuit. Gregorio.n.9.p mortē mediā sublato de medio romani oēs cardinales i quodā cclaui incluserūt vt citiꝰ ecclie pniderēt: ſz cū p plres dies cordare nō possent ꝛ ipsi a romanis multas molestias sustinerēt vouerūt regine celi: q̄ si eis meritis cordarēt: ꝛ liberi abire possent octauas sue natiuitatis diu neglectas: de cetero statuerēt celebrādas: sicq̄ i dñz celestinū cgenerūt: ꝛ liberati p dñz Innocentiū votū adipleuerūt. Celestinꝰ.n.modico tpe supuixit: ꝛ iō p eū ipleri nō potuit. Et nota q̄ tres natiuitates eccla solēnizat. ſ. natiuitatē xpi: sce marie: ꝛ ioānis baptiste: q̄ tres designāt tres spūales natiuitates. cū ioāne nāq̄ in aq̄: cū maria in pnia: cuz xpo renascimur i gl'ia. Cū igit natiuitatē baptismi in adultis oportcat p̄cedere ztritionē: ꝛ gl'ie sil'r: iō ille due merito vigilias hūt: ſz cū pnia tota sit ꝓvigilia: nō oportuit vt vigiliā hēnt: octauas vō oēs hūt: q̄ oēs ad octauā resurrectōis anhelāt. ¶ Mi les qdā valde strenuus ꝛ btē marie valde deuotꝰ ad torneamētū vadēs qōdā pmo monasteriū ad honorē btē marie ꝛstructū in itinere reptum missā auditurꝰ intrauit. Cū āt missa misse succederet: ꝛ ille ob honorē virginis nullā ptermittere vellet tādez monasteriū exiens ad locū cpitus pperabat: ꝛ ecce redeūtes eidē occurrerūt ꝛ ip̄z strenuissime militasse referūt. Qd dū oēs q̄ aderāt idē assererēt: ꝛ vniuersi eū strenuissime militasse vnanimiter acclamarēt: necnō ꝛ qdā q̄ se ab eo captos dicebāt se eidez offerrēt: ppēdes vir discretus vbanā reginā vbano mō se honorasse qd acciderit manifestauit: ꝛ ad monasteriū rediens filio virginis decetero militauit. ¶ Eps qdā q̄ btāz mariā in sūma reuerētia ꝛ deuotōe hēbat quādā eccliā btē marie i nocte media ex deuotōe adibat. Et ecce virgo virginū comitata vniuersō virginū choro veniēti viro occurrit: ꝛ cū sūmo honore suscep̄tū: ad eccleſiā ad quā tē debat ducere cepit: ꝓcinētibꝰ duabꝰ de choro puellis atq̄ dicētibꝰ. Cātemꝰ dño socie cātemꝰ honorē. Dulcis amor xpi resonet ore pio. Quos versus totꝰ aliꝰ chorus vginū resumēdo ꝓcātabat: ꝓdicteq̄z bine cātatrices binos q̄ sequunt i ordine vsus subsecute sūt. ꝓximꝰ ad ima ruit magna de luce supbus. Sic hō cū tumuit pmꝰ ad maruit. Sicq̄z vir dei cū tali ꝓcessione vsq̄ ad eccleſiā pduxerūt duabus semp icipiētibꝰ ꝛ ceteris rndētibꝰ. ¶ Quedā mulier solatio viri sui destituta vnicū filium hēbat quē tenerrime diligebat. qdā āt vice filiꝰ eiꝰ ab inimicis capit: ꝛ in custodia carcerat ꝛ vinculat. Qd illa audiēs icōsolabil'r flebat ꝛ btāz virginē cui multū deuota erat ꝓ liberatōe filij importunis ꝓcibus exorabat. Tādē videns q̄ sic nihil ꝓficeret eccliā i q̄ erat scl'pta imago btē marie sola itrauit: ꝛ corā ima gine stans ipsā sic alloqtur dicēs. Virgo btā ꝓ liberatiōe filij mei te sepe rogaui: ꝛ adhuc neq̄q̄z mīi misere subuenisti: patrocinū tuū ꝓ filio meo iploro: ꝛ nullū adhuc ſctio fructū. Sicut igit filiꝰ meus mihi ablatꝰ ē: sic ꝛ ego filiū tuū tibi auferā: ꝛ obsidē ꝓ filio meo i custodiā ponā: ꝛ hec dicens ꝓpius accessit: ꝛ imaginē pueri quē virgo i gremio baiulabat auferēs domū abiit. Accipiēsq̄z imaginē pueri ipsā i linthleo mūdissimo inuoluit: ꝛ i archa recondēs ipsā cū cclaui diligētiꝰ obſirmauit: bonū obsidē ꝓ filio suo hīe gaudēs: ꝛ ip̄z diligenē custodiēs. Et ecce seq̄nti nocte btā vgo iuuenī apparuit: ꝛ ianuā carcerꝭ aperiēs ide vt exeat ꝓcepit: eiq̄z dixit. Mīi tue fili dices vt meū reddat filiū: exquo reddidi filiū suū: q̄ exiēs ad mīez venit: ꝛ q̄l'r btā vgo eū liberauerit enarrauit. Illa aūt plūmū exultās imaginē pueri accepit: ꝛ ad eccliā vadēs btē marie reddidit filiū dicēs. Gras tibi dña refero q̄ mihi meū vnicū filiū reddidisti: ꝛ nūc tibi filiū tuū reddo: q̄ meū me recepisse ꝓfiteor. ¶ Erat qdā fur q̄ sepe latrocinia exercebat: sed btām mariā plūmū in deuotōe hēbat: ꝛ eā crebrius salutabat. Quadā igitur vice furtim qdā rapiēs capit: ꝛ suspēdio indicat. Cū āt suspēderet ꝛtinuo btā virgo ei affuit: ꝛ suspēsū tribus diebꝰ vt sibi videbat suis manibꝰ sustētauit: ita q̄ nullā lesionē psensit. Illi vō q̄ eū suspēderāt casū ide trāseūtes eū viuentē ꝛ vultu hilari reperierūt: ꝛ arbitrātes q̄ non bñ fuisset laqueo astrictꝰ gladio ipsū iugulare volebāt: ſz btā maria feriētiū gladio manū opponebat: ꝛ illi sibi nil nocere poterant. Cognoscētes ergo illo referēte: q̄ btā Maria sic eū iuuabat: mirātes eū deposuerūt ꝛ amore virginis abire liberū dimiserūt: q̄ abiēs monasteriū intrauit ꝛ quoad vixit in seruitio dei genitricis pmānsit. ¶ Fuit qdā clericꝰ q̄ btāz Mariā valde diligēs horas ciꝰ sedule decātabat. Cū āt parētes eiꝰ morerētur: aliū non hūtes heredē eidē hereditatē maximā dimiserūt. Cōpulsus est igit ab amicis vt yorē acciperet: ꝛ hereditatem ꝓpriā gubernaret. Quadā autem die cū ad celebrādas nuptias tederet in itinere quādā eccleſiā reperit: ꝛ recordatus seruitij btē Marie in ipsā ingrediēs horas eius dicere cepit: ꝛ ecce btā maria eidē apparuit ꝛ q̄si seuerius ei dixit. O stulte ꝛ infidelis cur me amicā ꝛ spōsaz tuā relinqs: ꝛ mihi feminā aliā anteponis? Ad hoc ille cōpunctus ad socios rediit: ꝛ totū dissimulans celebratis nuptijs media nocte oibus relictis clam de domo aufugit: ꝛ monasteriū intrās btē marie deuote seruiuit. ¶ Sacerdos cuiusdā parrochie ꝛ honeste vite nullā missā nisi missā btē marie sciebat: quā i eius honorē sedule decātabat. Apud epm igit accusat ꝛ ab eo citius accersit. Cuz vero corā epo se aliā missā nescire diceret: eps ipsum q̄si seductorē dure redarguit: ꝛ ab officio cū suspēdēs ne de cetero eā missā cātare auderet iterdixit. Sequēti vero nocte btā maria epo apparēs cū plūmū increpauit: ꝛ cur suū sic male tractasset cācellariū rgsuit: addiditq̄z q̄ die tricesima morereꝭ: nisi ille ad ꝛsuetū offiū restitueret. Tremefactꝰ eps ꝓfbiz accersiuit: ꝛ venia postulās: vt nullā missā ꝓter illā quā sciebat de btā maria celebrare debeat impauit ¶ Quidā clericus vanus ꝛ lubricus erat: ſz tñ dei genitricē plūmū diligebat ꝛ eius horas scās deuote ꝛ alacriter decātabat. Quadā igit nocte i visione vidit se añ tribunal dei astare: ꝛ dñm circūstātibus dicere. De illo q̄ vos aspicit quo iudicio dign⁹

sit vos ipsi decernatis: quē tādiu tolerari ꝛ nullum adhuc i eo emēdatōis signū ineni. Tūc dūs oib⁹ ap probātib⁹ sup eū dānatōi⁹ tulit sniaz: ꝛ ecce ygo btā surrexit: ꝛ filio suo dixit. ℣ro isto pie fili clementiā tuā rogo: vt sup eū dānatōis sniam mitiges: vinat ergo hic ob gr̄am mei: qui ob ppria merita adijcit morti. Cui dūs. Tuis petitōib⁹ eū tribuo: si vel saltē nūc ei⁹ correctionē ispexero. Et puersa virgo ad hoiez dixit. Vade ꝛ amplius noli peccare: ne deterius tibi ꝟrigat. Ille igit excitat⁹ vitā mutauit: ꝛ religionem petijt: ꝛ ibi i bonis operibus vitā finiuit.

¶ Apud ciliciā anno dñi. 238. fuit qdā vir nomie theophilus: cuiusdā epi vicedūs: vt ait fulbertus carnotēsis eps q tā prudēter sub epo res ecclīasticas dispensabat q mortuo epo eū dignū epatu ois ppls acclamabat. At ille vicedūatu ꝟtentus aliū in epm maluit ordinari. Tādē ab ipso officio inite ab epo depositus i tātā ipatiētiā ē delapsus: vt ad suā recuperādā dignitatē cuiusdā iudei malefici ꝟ filiū expeteret. Ille igit diabolū aduocauit ꝛ aduocat⁹ ꝟcitus venit. Theophilus ergo iussu demonis xp̄z ꝛ mr̄ez ei⁹ abnegauit: xp̄iane pfessiōi abrenūciauit: ꝛ ipsius abrenūciatōis ꝛ abnegatōis chirographū suo sanguine ꝓpio scripsit: ꝛ scriptū annulo figillauit: ꝛ sigillatū demoni tradidit: ꝛ sic ei⁹ fuitio se addixit. In crastinū igit ꝓcuratōe demonis theophilus i gr̄az epi recipit: ꝛ in sui dignitatē officij restituit: tādē ad se reuersus de eo qđ fecerat valde ingemuit: ꝛ ad ygīnē gl̄iosā: vt sibi i adiutoriū fieret tota mentis denotōe ꝟfugit. Quadā igit vice btā maria i visione illi apparēs de ipietate ip̄z redarguit: ꝛ diabolo abrenūciare p̄cepit: ac xp̄z dei filiū ꝛ oē xp̄ianitatis ꝓpositū ꝟfiteri fecit: sic ꝛ ipm i sui ꝛ filij gr̄az recupauit: ꝛ ad idiciū idulte venie itez fidi apparens chirographū qđ diabolo dederat sibi reddidit: ꝛ sup pect⁹ posuit: vt iā nō se diaboli fm̄ timeret: ꝛ p ygīnē se liberz fcm̄ gauderet: quo theophilus recepto vehementer exultās coā epo oiq ppl̄o qd sibi acciderat rettulit: ꝛ cūctis admirātib⁹ ꝛ virginē gl̄iosā laudātibus: ipse post tridnū i pace genit. ¶ Quidā vir ꝛ vxor sua ꝓpe lugdunū circa annū dñi. 1100. filiā vnicā hñtes eā cuidā iuueni nuptui tradiderūt. Ob amorē ā filie generū suū secū in domo tenebāt. Ad̄ aūt puelle iuuenē amore filie sue tā diligēter colebat: vt nō maior esset amor puelle ad puerz q̄s socr⁹ ad generz. Inter hec hoies malicioſe dr̄e ceperūt: q hoc nō filie cā faceret: sed vt eidē p filia sese igereret. Cū igit mulieris aiūm tāta falsitas ꝟcussisset: timēs ne i vulgi fabula verteret duos rusticos allogtur: ꝛ si occulte generz strā gulare velint: cuilibet. 20. solidos polliceř. ¶ Quadā ergo die eos i cellario recludēs maritū suū ex industria aliquo ire ꝟsulit: ꝛ filiā alio trāsmisit. Tūc adolescēs iussu dñe sue cellarū vt vinum auferret igredit: ꝛ mox a latronib⁹ strāgulat mox socrus ipz i lectū filie detulit: ꝛ q̄si dormiētē vestib⁹ circūterit. Redeūtibus ergo marito ꝛ filia ꝛ ad mēsā positis iubet mr̄ filie vt maritū debeat excitare: ꝛ ad mēsaz vocare: q cū defūctū repperisset. ꝛ hoc ꝟcita nunciasset tota familia i lamētū vertit: ꝛ illa mulier homicida q̄si dolēs cū ceteris lamentat. Tādē mulier de ppetrato scelere valde ingemuit: ꝛ sacerdoti oia p ordinē ꝟfessa fuit. ¶ Post aliq̄ tps inter mulierē ꝛ sacerdotē litigiū ortū: ꝛ a sacerdote sibi generi homicidiū irrogat. ¶ Qđ cū ad parētū nōtiā deuenisset: adducit ad iudicē: ꝛ ab eo ignib⁹ ꝟcremāda dānat. Finē ergo suū iminere cōsiderans ad btām virginē se cōuertit: ꝛ eius intrās ecclīam in oratione cū lachrymis se ꝓstrauit. ¶ Post modicū exire cōpellit: ꝛ in magnū ꝓiectā ignē oēs ibidē stare illesam ꝛ icolumē cōtuent. At parētes pueri ignē p̄arū esse putātes ad sarmēta cōcurrūt: ꝛ in ignē ꝓsiliūt. Ubi dētes aūt q nec sic in aliquo lederet: lāceis ꝛ hastis eā ipugnare ceperunt. Tūc iudex q aderat: vehementer obstupuit ꝛ eos ab ipsius ipugnatōe cōpescuit. Eā aūt diligēter cōsideras nullū in eā signū incēdij ꝓter sola vulnera lāceaz inuenit. Cum aūt parētes eius in domū eā recluſissent: ꝛ eā fomētis ꝛ balneis recrearēt: nolēs eā deus ulterius humana suspitōe fedari post tridnū i laudē ygīnis pseuerātē ex hac vita vocauit. ¶ De scō Adriano.

A Brianus a Maximiano impatore regnāte martyriū passus est. Cū ergo p̄dictus maximian⁹ i nichodemia vbe idolis imolaret: iussu ei⁹ cūcti xp̄ianos pquirentes. alij timore pene: alij amore ꝓmisse pecunie. vicini vicinos: ꝓpinq domesticos ad supplicū ꝛhebāt: iter quos. 33. a pquirētibus cōprehēsi ante regē adducti sunt: q̄bus rex ꝛ nō audit⁹ q̄lis pena aduersus xp̄ianos posita sit. Qui illi. audiuimus ꝛ stultitie tue iussionē irrisim⁹. Tūc rex iratus neruis crudis eos cedi iussit: ꝛ lapidibus ora eox cōtūdi mādauit ꝛ ānotata vnius cuiusq cōfessione ferro vinctos in carcere recludi p̄cepit: quox cōstātiā Adrianus por officij militaris cōsideras dixit eis. Adiuro vos p deum vestrū vt mihi dicatis q̄ est remuneratio quam expectatis p ista tormenta. Ad hoc dixerūt sci. Oculus nō vidit nec auris audiuit: nec in cor hois ascēdit: q̄ ꝓparauit dūs diligētib⁹ se pfecte. Tūc adrianus i mediū ꝓsiliens ait. Annotate me cū istis: q ꝛ ego xp̄ianus sum. Qđ cū impator audisset nolēte sacrificare vinctū ferro i carcere reposuit. Natalia vero vxor ei⁹ audiēs viz suū icarceratū scidit vestimēta sua flēs plimū ꝛ cinlās: sed cū audisset q ꝓpter fidē xp̄i incarceratus fuisset gaudio repleta ad carcerē cucurrit: ꝛ vincula viri sui ꝛ alioz oscularī cepit. erat. n. xp̄iana: ꝛ ꝓpter psecutionē se non publicabat. ꝛ dixit ad viz suū. Btūs es dūe mi Adriane: q: iuuisti diuitias ās nō dimiserūt parētes tui: q̄bus egebūt hi q multa possidēt: qui nō erit fenerādi tps: nō mutuo accipiēdi: dū nullus de pena alū liberabit: nec p̄ filiū: nec mr̄ filiā nec suus dñm: nec amicus amicū: nec diuitie possessorē. Qūq cū admonuisset vt omnē gl̄iā trenā ꝟtēneret: ꝛ amicos ꝛ parentes spneret ꝛ sp ad celestia cor hīet: dixit ad eā Adrianus. Vade sor mea tpe passionis nr̄e accersiā te: vt videas finē nr̄m. Sicq viz suū aliis scis recōmēdās: vt eū. s. cōfortarēt: rediit i domū suā: postmodum audiēs Adrianus diē passionis sue adesse:

dās munera custodib⁹ ⁊ scōs q secū erāt ꝑ fideiussorib⁹: abijt domū vocare nataliā: sicut ei inramēto ꝓmiserat: vt eox passionib⁹ pūs eēt. Quidā aūt cū vidēs ꝓcucurrit ⁊ nūciauit natalie .d. Absolut⁹ ē Adrian⁹ ⁊ ecce vēit: qđ illa audiēs ñ credebat.d. Et qs cū potuit absolue a vicul⁹: nō mihi ꝛrigat vt solnat a vicul: ⁊ sepeꝛ a scis. Dū h⁹ loq̄reꝛ puer domestic⁹ venit.d. En dñs me⁹ dimissus ē. Illa āt ꝓ tās q martyriū refugiſſz: amarissime flebat. Et cū vidiſſz cū surgēs voloci⁹ ostiū dom⁹ ꝛ eū clausit: ⁊ dixit. L ōge a me efficiaꝛ q a vo cōzuit: nec mihi cōtigat log ozi illi⁹ ꝑ qđ dñz suū abnegauit. Et ꝛuersa ad eū dixit. O tu miser sine deo: qs te coegit apꝓhēdere qđ non potuisti ꝓficere: qs te separauit a scis aut qs te seduxit: vt recederes a ꝛuctu pacis: dic mihi cur fugisti anteq̄z pugna fieret anteq̄z repugnātē videres: quō vulneratus eē: nec dū emissa sagitta: Et ego mirabar si ex gēte sine deo vt de gēte ipiox aliqs offerreꝛ deo. Heu me iſeliceꝛ ⁊ miserā qd faciā: q ꝛiuncta sū huic ex gñe ipiox: nō est ꝛcessū mihi vn⁹ hore spaciū: vt vocarer vxor martyris: ſz vt dicerer vxor trāsgressoris ad modicū q dē exultatio mea fuit: ⁊ ecce p scl'a oppꝛob: ū meuz erit. Hoc aūt btūs Adrian⁹ audiēs vehemēter gaudebat: admirans de femina iunene: pulcherrima ⁊ nobili: ⁊ añ ꝛtuordecim mēses nupta: quō talia loq posset. Uñ ex hoc ad martyriū grdētior effūs vba eius libēntissime audiebat. Sz cū eā nimis afflīgi videret dixit ei. Aperi mihi dña mea natalia. nō eni vt putas martyrū fugi: ſz te vt ꝓmiſū vocare veni. Que non credēs ait. Uide quō me seducit trāsgressor: quō mētiꝛ alter iudas. fuge a me miser: me ipsā iā iterficiā vt satieris: ⁊ dū morareꝛ ad aperiē dū dixit ei. Aperi citi⁹. nā vadā ⁊ vltra nō videbis me: ⁊ post hoc lugebis q me añ exitū meū nō videris: fideinssores dedi factos martyres. ⁊ si ministri me regrētes nō ineuerint: sustinebūt sci tormenta sua ⁊ mea simul. Hec audiēs Natalia aperuit ⁊ sibi inicē ꝓstrati ad carceꝛē simul abierūt: vbi natalia p septē dies scox vlcera cū lintheis ꝑciosis exēgebat. Statuta aūt die impator eos pūtari iussit: q resoluti penis: q ambulare nō poterāt velut aīalia portabātur. Adrianus vo vinctis manib⁹ seq̄bat. deide Adrianus portat⁹ sup eculeū Cesari ꝓsentat. Natalia vero adiungēs se ei dicebat. Uide dñe meus ne forte trepides cum torméta videbis. Modicū qdē nūc patieris: ſz continuo cū angelis exultabis. Adrianus igit⁹ sacrificare nolēs grauissime cesus est: currēſqz natalia cū gaudio ad scōs qui erāt i carcere sic ait. Ecce dñs me⁹ ichoauit martyriū. Cū aūt rex ne deos suos blasphemaret moneret. ille ait. Si ego ita torqueor: q eos q nō sunt dij blasphemo q̄ſ ipse torq̄beris q deuz vex blasphemas: cui rex. Hec vba te illi seductores docuerūt. Ad quē adrian⁹. Quare seductores eos dicis q sūt doctores vite et ne: currēs natalia hec rūsa viri sui: alijs cū gaudio referebat. Tūc rex a ꝛtuor validissimis fecit cū grauiter cedi. Oēs aūt penas ⁊ inꝛogatiōes ⁊ rūsiones natalia alijs martyribus q erāt i carcere ꝛtinuo referebat. Intātū aūt cesus ē vt ei⁹ viscera effūderenꝛ tūc ferro vinctus cū alijs i carcere recludiꝛ. Erat aūt Adrian⁹ iuuenis delicatus valde ⁊ decoꝛus annoꝛ. xx. Natalia vo vir suū supinū iacētē ⁊ totū laceratū ꝛsiderās mittens manū sub vtice ei⁹ dicebat. Btūs es dñe me⁹ q dignus effūs es: de numero eē scōꝛ: btūs es lumen meū vt patiaris ꝓ eo q ꝓ te passus est: pge nūc dulcis me⁹ vt videas gl'iā eius. Audiens aūt impator q multe matrone scis i carcere ministrarent ꝓcepit ne vlteri⁹ ad eos igredi ꝓmittāt̄: qđ audiēs natalia seipsā tōsurauit: ⁊ būtum virilē assumens scis i carcere ministrabat. alias quoq̄z exemplo suo ad hoc iduxit: rogauitq̄z viꝛ vt eū eēt in gl'ia hāc ꝑē ꝓ se faceret: vt se itactā custodiēs dñs ab hoc seculo citius euocaret. Audiēs aūt rex q matrone fecissent iussit icūdē afferri: vt ꝛfractis sup eū cruribus sci martyres iterirēt. Timens vero natalia ne vir suus ex alioꝛ supplicijs terreretꝛ roganit ministros vt ab eo icuperēt. Absciſſis igit⁹ ab eo pedibus cruribusq̄z fractis rogauit eū natalia: vt manum sibi abscidi ꝓmitteret: quatenus alijs scis q plura passi fuerunt cōpar esset: quo facto Adrianus spūm reddidit: ceteriq̄z vltro pedes ꝓtēdentes ad dñm migrauerunt. Rex aūt eoꝛ coꝛpora cremari mandauit. Natalia vero manū Adriani in sinu suo absco dit. Cum aūt coꝛpora sanctoꝛ in ignē ꝓcipitarēt̄: voluit ⁊ natalia se cum eis in ignē ꝓcipitare: sed subito vehemētissimus imber irrupit: ⁊ ignem extingnens coꝛpora sanctoꝛ illesa seruauit. Christiani vero consilio mito coꝛpora coꝛ constantinopolim trāsferri fecerunt quousq̄z pace ecclesie redita cum honoꝛe referrenꝛ. Passi sunt aūt circa annum dñi. cc. lxxx. Natalia vero domū remanens manum sci adriani sibi retinuit quā in solatium vite sue semper ad caput lecteli sui tenebat. Post hoc aūt tribunus vidēs. Nataliā tā pulcherrimā tanq̄z diuitem ⁊ nobilē de voluntate imperatoꝛis honestas matronas misit: vt in suū coniugiū ꝛsentiret. q̄bus Natalia respōdit. Quis mihi ꝑstare poterit vt coniungerer tali viro: Sed peto vt trium dierū mihi dentur indutie: vt me valeā ꝓparare. Hoc aūt dicebat vt inde fugere posset. Cum aūt dominū exoꝛaret: vt se intactā cōseruaret. subito obdoꝛmiuit. Et ecce vnus martyrū ei apparuit: ⁊ eā dulciter consolans vt ad locū in quo sunt coꝛpora martyrum veniat imperauit. Uigilās igit⁹ ⁊ manum adriani secū accipiens cū multis christianis nauez conscendit. Quod tribunus audiens cū multis milibus eā per nauigium iſecutus est. Exurgens aūt ventus contrarius multis coꝛ submersis eos redire cōpulit. Media aūt nocte diabolus in spē nauclerī cum naui fantastica bis qui erāt cum natalia apparuit: ⁊ quasi voce nauclerī dixit eis. Unde venitis aut quo pgitis: ⁊ illi. Ex nichodemia venim⁹ ⁊ ꝛstātinopolim pgimus. q̄bus ille ait. Erratis: ad sinistrā pgite vt rectius nauigetis. hoc aūt dicebat: vt cos i pelagus mitteret: ⁊ perirent. Cū aūt vela mutarēt̄: subito adrian⁹ i nauicula sedēs apparuit eisdē: ⁊ eos nauigare sicut ꝑus ceperāt admonuit: asserēs malignum spūm fuisse q sibi locutus fuerat:

Natalia

ponēsqz se ãte eos p̄cedebat illos: t viã eis oñdebat natalia vo adrianū p̄cedere vidēs imēso gaudio repleta ē: fieqz ãteqz illuc ascenderet: cōstãtinopolim aduenerūt. Cū ãt natalia i domū vbi erãt corpa martyz introisset: t manum adriani ad corpus posuisz t post orōnē dormitasz: adrian⁹ ei appuit. t salutãs eã vt i eternã pacē secū veniret p̄cepit: q cuz euigilasz pacē t sonū astãtib⁹ rettulisz: vale faciēs oīb⁹ emisit spm: fideles ãt corpus eius accipiētes iuxta corpora martyz illud posuerunt.

¶ De .s. Gorgonio t dorotheo.

SGorgonius t dorothe⁹ apud nichomediã pmi i palatio diocletiãi ãtique militie renũciãt: vt liberi⁹ regẽ suũ seq̃ntur: t xp̃ianos se voce libera cõfitent. Qd̃ cesar audiēs plurimũ anriabat: egre ferens pdẽ tales viros: quos intra palatiuz nutritos moz t generis nobilitas decorauit. Cũ igit nec minis nec blãditijs mouerent i eculeo distenduntur t flagellis t vngulis toto corpore lacerati aceto t sale nudatis pene eoz viscerib⁹ pfũdunt. Et cũ hec alacrit tolerarẽt: in craticula assant t q̃si i lecto floz videbãt iacere: milqz lesionis sentire. Deide iussu cesaris laqo suspendunt: t corpora lupis t canibus exponunt: sz tñ intacta a fidelib⁹ colligunt. Passi sũ circa ãnũ dñi. 280. Post multos ãnos corp⁹ sci gorgonij romã trãslatũ ē. Anno ãt domini ducẽtesimo septuagesimotertio eps meten. nepos pipini regis ipm ad gallias trãstulit: t i gorgiẽsi monasterio cuz collocauit. ¶ De.s. pto t iacinto.

PRotus t iacint⁹ fuerunt domicelli t i studio philosophie socij sce eugenie filie philippi nobilissimi romanoz: q qdẽ philipp⁹ a senatu p̄fecturã alexãdrie acceperat t illuc claudiã vroꝛẽ suã t filios auitũ t sergiũ: filiã quoqz eugeniã secum duxit. Dozo eugenia omnibus artibus t litteris erat p̄fecta. Protus quoqz t Jacinctus secũ studuerunt: t ad pfectũez oiuz sciaz deuenerãt. Eugenia igr. is. etatis sue ãno ab aduano aglini consulis filio petit vroꝛ. Cui illa. Marit⁹ nõ natalibus: sz moribus ẽ eligendus. Peruenit igit ad manus eius doctrina Pauli: t cepit aio fieri xp̃iana. pmissũ erat tũc xp̃ianis iuxta alexãdriã hãtare: vi illa ãsi solattãdo pgẽs: ad villã trãsiẽs audiuit xp̃ianos cantãtes. Oẽs dij gentiũ demonia: dñs ãt celos fecit. Tũc dic ad pueros Dortũ t Jacintũ q secũ studuerãt. Philosophoz sylogismos scrupuloso studio trãsegimus: aristotelica argumenta: t platonis ideas: t socratis monita: breuiter qcqd cantat poeta: qcqd orator: t qcqd philosoph⁹ cogitat hac snĩa excludũt. Domiñ me vsur pata potestas: sorozẽ vero sapiẽtia fecẽ. Sim⁹ ergo srẽs t xp̃m seq̃mur. Placet cõsilium t assũpto habitu viri ad monasterũ cui helen⁹ vir oi preerat venit: q nullã ad se feminã venire finebat: q etiã qdã vice cũ heretico disputãs cũ viz argumẽtoz ferre nõ posset magnũ ignẽ accẽdi fecit: vt ille q nõ cõbureret verã fidẽ pbaret hse: qõ cũ fcm esset poꝛ itranit: t illesus exiuit. Heretic⁹ ãt cũ itrare nolet: ab oib⁹ expulsus ẽ. Ad hũc igit cũ accessisset: t se viz diceret. ille ait. Recte vir diceris: q cum sis femina viriliter agis. Mã sibi ei⁹ cõditio a deo fuit revelata. Ab eo igit cũ Proto t iacinto monasticũ habitũ suscepit: t se srẽz Eugeniũ ab oibus appellari fecit. Pater ãt eius t mater videntes currum Eugenie domũ vacuũ redisse merentes vndiqz filiã igri fecerũt: sz minime inuenire potuerũt. Interrogãt vates qd de filia factũ sit: q rñdent eã a dijs iter astra trãslatã quocirca pr imaginẽ filie fecit: t ipsã ab oibus adorari mãdauit. Ipa vero cũ socijs i dei timore pmansit: t mortuo ppposito ipa pficit. Erat tũc Alexãdrie matrona qdã dines t nobilis. Melãtia noie: quã scã eugenia oleo pungẽs a q̃rtana liberauit i noie iesu xp̃i. Cui mlta ei misit munera: sz nõ recepit. Predicta igit matrona srẽz eugeniũ vir ee arbitrãs sepi⁹ cũ visitabat. vidensqz elegãtiã iuuentutis t pulchritudinẽ corporis i eius amoꝛẽ vehemẽter exarsit: t q̃liter cuz eo cõmisceri posset anxia cogitare cepit. Simulãs igit languoꝛẽ misit vt ad eã veniret: t se miisere dignaret: q cum venisset aperuit sibi q̃liter eius amoꝛe capta esset: t q̃liter in eius cõcupiscẽtia estuaret: rogans vt secũ carnaliter cõmisceret: statiqz eum apphẽdẽs ãplectit t osculat: t ad crimen hortat: qõ factũ fr Eugenius abhoꝛruit dicẽs ei. Recte nomẽ Melãtiaz habere cognosceris. Migredinis. n. repleta pfidia: nigra diceris: t obscura: filia tenebraz: amica diaboli: dux pollutõis: fomẽtũ libidinis: sozoꝛ ãxietatis ppetue: t mortis filia sẽpiterne. Illa vo se decepta vidẽs t timẽs ne forte scelus publicaret: volnit ipa poꝛ detegere: clamareqz cepit: q eugeni⁹ se volnit violare. Abijt igit ad philippũ pfectũ: t q̃sta ē dicens. Junenis quidã pfidus xp̃ianus ad me medẽdi cã ingressus in me irruens impudent me volnit violare: t nisi vnius ãcille q̃ intra cubiculũ erat fuissem liberata suffragio sua me libidine vitiasset. Audiens igitur pfectus ira accendit: t dimissa apparitoꝛ multitudine eugeniũ ceteroszq seruos xp̃i ferro vinctos adduci fecit: dicẽqz statuit: i quo oẽs tradi deberẽt morsibus bestiaꝛ. accersitis etiã eis corã se dixit ad eugeniuz: Dic nobis sceleratissime hoc vos xps vester docuit: vt operã corruptõibus detis: t matronas ipudenti vesania violetis? Cui Eugenia omissa facie ne agnosceretur rñdit. Dñs noster castitatẽ docuit t integritatem seruantibus eternam vitam promisit. Manc autem melantiam falsam testem monstrare possumus: sed melius est vt nos patiamur q̃ q⁹ illa cum convicta fuerit puniatur: t fructus patientie nostre depereat: verũtamen adducat: ancillam quam dicit nostri sceleris esse testem vt ex eius oꝛe possint refutari mendacia. Que cum adducta esset illa a domina sua docta constanter sibi opponebat: q̃ dominam suam oppꝛimere volnit. Cumqz omnes de familia similiter depranati sic esse testarent: ait Eugenia. Tempus tacendi transijt: t tempus loquendi aduenit: nolo impudica in seruos xp̃i crimen ponat: nec falsa glorieꝛ. Ut ãt mendaciũ veritas supet: t sapientia maliciam vincat veritatem ostendam: non ꝓpter iactantiam sed ꝓpter dei gloriã. Et hec

diecus tunicã a capite vsq; deorsũ siue vsq; ad cingulũ scidit: ⁊ femina apparuit: dixitq; prefecto. Tu mihi pr̃: claudia mr̃: frẽs hi duo q tecũ sedẽt auit⁹ ⁊ sergi⁹. Ego eugenia filia tua: hi duo ꝓtus ⁊ iacit⁹: qõ pr̃ audiẽs: ⁊ filiã cognoscẽ icipiẽs ⁊ ãplexus cuz mr̃e irruit ⁊ lachrymas multas effudit. Eugenia ãt vestib⁹ aureis idutã: ⁊ ĩ sublime tollit̃. Ignis ãt de celo vẽit ⁊ melãtiã cũ suis cõsũpsit. Dicq; eugenia pr̃ez ⁊ mr̃ez ⁊ frẽs: totãq; familiã ad fidẽ xp̃i cõuertit: ita q; pr̃ ꝓpter hoc a p̃fectura ꝺpost⁹ a xp̃ianis eps ordinat̃: ⁊ ĩ oratõne p̃stens ab ifidelib⁹ occidit̃. Claudia ãt cũ filijs suis ⁊ eugenia romã reuertit̃: ⁊ ibi multi ab eis ad xp̃m sũt cõuersi. Eugenia autez iussu iperatoris alligata grãdi saxo ĩ tyberim ꝓcipitat̃: sz rupto saxo sup vndas incolumis gradiebat̃. tũc ĩ fornacẽ ardentẽ ꝓiicit̃: sz extincta fornace refrigerio vtebat̃. Reclusit̃ deide ĩ tenebrosũz carcerẽ: sz lumẽ cãdidissimũ radiabat eidẽ. Cũq; p decẽ dies sine cibo fuisz saluator eidẽ apparuit: ⁊ panez cãdidissimũ sibi porrigẽs dixit. Accipe cibũ de manu mea. Ego sũ saluator tu⁹: quẽ tota mẽtis ĩtẽtiõe amasti: eodez die quo ad terras descẽdi ipse te eripiã. In die igit̃ natal̃ dñi speculator mittit̃: ⁊ caput eius abscidit: quo postmodũ mr̃i apparuit: ⁊ quod die dominica seq̃rẽt ꝑdixit. Veniẽte igit̃ dñica die claudia ĩ oratõne posita emisit spũm. ꝓtot⁹ ãt ⁊ Jacitus cũ ad tẽplũ idolor⁹ traherent̃ oratione simulacruz cõminuerũt: ⁊ cũ sacrificare nollẽt capitis obtrũcatõe martyriũ postmodũ ꝓpleuerũt. ꝓdassi sũt ãt sub valeriano et gallo: circa ãnum dñi ducentesimum quinq̃gesimuz sextũ. ¶ De noie.

Exaltatio sancte crucis dr̃ eo tali die fides ⁊ scã crux plurimũ exaltata fuit. Notãdũ aũt q; añ xp̃i passionẽ lignũ crucẽ fuit lignũ vilitatẽ: q; huiusmõi cruces de lignis vilibus parabãt̃: Infructuositatis: q; q̃tũcũq; ĩ mõte caluarie plãtaret̃: fructuz minime faciebat. Ignobilitatis quoq; q; erat supplicium latronũ. tenebrositatis: q; tenebrosũ ⁊ sine oi decore erat. Mortis: q; ibi homes mõti ꝺebãt̃. Fetoris: q; ĩ medio cadaueꝛ plãtabat̃. ꝓst passionẽ vero fuit multiplicit̃ exaltata: q; vilitas trãsijt ĩ ꝓciositatem. Vñ dixit ãdreas. Salue crux ꝓciosa ⁊c̃. Infructuositas ĩ fertilitatẽ. Can. 6°. Ascendã ad palmã ⁊ apprehendã eã. Ignobilitas ĩ sublimitatẽ. angu. crux q̃ erat supplicium latronũ trãsijt ad frõtes ipatoꝛ. tenebrositas ĩ claritatẽ. chrysostom⁹. Crux ⁊ cicatrices xp̃i radijs sol̃ ĩdicio erũt lucidiores. Mors ĩ vite ꝓpetuitatẽ: vñ cantat̃. Ut vñ mors oriebat̃ cẽ. Fetor in odorem suauitatis. can. 2°. Cum eẽt rex ĩ accubitu suo nard⁹ .i. crux ⁊c̃. ¶ De exaltatõe scẽ crucis.

Exaltatio sãcte crucis solẽnit ab ecclia celebrat̃: qa ĩ ea fides q̃plurimũ exaltata fuit. ãno .ii. dñi. 615. ꝑmittẽte dño flagellari pplm suũ p seuiciã paganoꝛ: cosdroe rex psaꝛ oia regna terraꝝ suo ĩperio subiugauit. Hierusalẽ ãt veniẽs a sepulchro dñi territ⁹ rediit: sz tñ partẽ scẽ crucis quã scã helena reliquerat asportauit. Volẽs ãt ab omnib⁹ coli vt de⁹ turrim ex auro ⁊ argento iterlucentib⁹ gẽmis feẽ: ⁊ ibidẽ sol̃ ⁊ lunẽ ⁊ stellaꝝ imagines collocauit: p subtiles ẽt ⁊ occultos ducẽ⁹: q̃si de⁹ dñs aquã ĩfundebat: ⁊ in subterraneo specu equi q̃drigas trahentes ĩ circuitu ibãt: vt q̃si turriz mouerẽt ⁊ tonitruũ simularẽt. filio igit̃ suo regno ꝺdito ĩ taliphano, ppha⁹ residet: ⁊ iuxta se crucẽ dñi collocãs appellari se ab oib⁹ deũ iubet: ⁊ sic̃ legit̃ ĩ libro mitrali de officio. Ipse cosdroe ĩ throno residẽs: tacẽ pr̃ lignum crucis sibi a dextris posuit loco filij: ⁊ gallum a sinistris loco spũs sci: se vero iussit patrẽ nominari. Tũc eradius iperator exercitum copiosum collegit: ⁊ cõtra filiũ cosdroe iuxta danubium fluuium dimicaturus aduenit: tãdem vtriusq; pncipibus placuit: vt ipsi sup pontẽ soli cõfligerẽt: ⁊ q victor existeret sine dãno vtriusq; exercit⁹ imperium vsurparet: decretum etiã exijt: vt quicũq; pncipez suũ iuuare presumeret crurib⁹ abscissis ⁊ brachijs ob hoc cõtinuo ĩ flumine mergeret̃. At eradius totum se deo obtulit ⁊ sancte cruci deuotione qua potuit cõmendauit. Ambobus itaq; ĩ cõflictu durãtibus eradio victoriã dñs cõtulit: ⁊ cõtrariũ exercitũ suo imperio subiugauit adeo q; vniuersus pop⁹ cosdroe fidei xp̃iane se subdidit ⁊ sacruz baptisma suscepit. Cosdroe aũt ignorabat exitũ belli: q; cum ab oib⁹ oditet̃ sibi a nemie ĩtimat̃. Eradi⁹ ãt ad eũ puenit ⁊ ĩ throno aureo eũ sedere repiẽs eidẽ dixit. q; lignũ scẽ crucis p̃m tuũ modulũ honorasti si baptismũ ⁊ fidẽ xp̃i suscepis adhuc vitã ⁊ regnũ paucis a te acceptis obsidibus obtinebis. Si ãt hoc ĩplere cõtẽpseris gladio meo te feriã. ⁊ caput tuum ꝓcidã: Cũ igit̃ ille acgescere nollet extracto gladio eũ ꝓtin⁹ decollauit: ⁊ q; rex fuerat sepeliri ꝓcepit: filiũ vero suũ decẽ ãnoꝛ quẽ cum eo repperit baptizari fecit: ⁊ de sacro fõte ipm suscipiẽs regnum paternũ ei dimisit: turriz vero illã destruẽs ⁊ argentũ in predã suũ exercitus tribuens: auꝛ vero ⁊ gẽmas ad recuperãdũ ecclesias q̃s tyrãn⁹ destruxerat reseruauit. Sacrã igit̃ crucẽ suscipiens hierosolymaz reportauit: cũ ãt de monte oliueti descendens per portã quã dñs passurus itrauerat ĩ equo regio ⁊ oꝛnamẽto ĩperiali igredi vellet repẽte lapides porte descẽderũt: ⁊ inicẽ q̃si vnus paries se clauserũt: sup quo cũctis stupẽtibus ãgelus dñi signum crucis in manibus tenẽs sup portaz apparuit dicẽs. Cuz rex celoꝛ ad passionẽ p hãc portã itraret nec cõtu regio sz humili asello igrediẽs humilitatis exẽplum suis cultoribus dereliqt. Et his dictis ãgelus abscessit. Tũc iperator lachrymis ifusus scipsũ discalciauit: ⁊ vestimẽta vsq; ad camisiaz exuit crucẽq; dñi accipiẽs vsq; ad portã humiliter baiulauit: moꝛq; duricia lapidum celeste presensit iperium: statiq; porta se subeꝛigens liberum intrantibus patefecit ingressum. Odoꝛ autem suauissimus qui eodem die eodemq; momẽto quo de turri cosdroe sacra crux fuit ablata hierosolymis de persarum prouincia p tam longa terrarum spacia fuerat elapsus: tunc relict omnesq; mirabili suauitate refecit. Rex autez deuotissimus in has crucis laudes prorupit. O crux splendidioꝛ cunctis astris: mundo celebris: hominib⁹ multũ amabilis: sanctioꝛ vniuersis: q̃ sola fuisti

digna portare talẽtũ mũdi: dulce lignũ dulces clauos dulcis mucro: dulcis hasta: dulcia ferẽs põdera: salua pfẽtẽ caternã i tuis hodie laudib⁹ 2gregata tuo vexillo signatã: sicq; ꝓciosa crux i suo loco restituit⁹ ãtiq; miracula renouauit. ¶Mortu⁹ qdaz vite restituit⁹ paralitici ãttuor curãt: leprosi decẽ mũdãtur. ceci quidecim illuminant: demões effugãt a varijs lãguorib⁹ plurimi liberant. Et sic impator ecclesias reparãs a regijs munerib⁹ cumulans ad ꝓpria remeauit. In chronicis ãt hoc gestũ aliter fuisse narrat. Dicit .n. q dũ cosdroe occupãs vniuersa regna hierusalẽ cũ zacharia patriarcha a ligno crucis cepisset: a eradi⁹ cũ eo pacẽ facere vellet iurauit se cũ romãis pacẽ nõ facturũ donec crucifixũ abnegarent: a solẽ adorarẽt. ¶Tũc eradi⁹ zelo armat⁹ 2tra eũ exercitũ mouit: a psas multis plijs deuastauit a cosdroe vsq; ad thesifõtẽ fugere compulit: tandẽ cosdroe dissenteriã icurrẽs merdas sanguinẽ filiũ suũ i regẽ coronare voluit. Qõ syrois ꝓmoge nit⁹ ei⁹ audiẽs cũ eradio fedus iniit: patrẽq; cũ nobilib⁹ psequẽs i viculis iecit: quẽ pane tribulatiõis a aĩ angustie sustentãs: tandẽ sagittari a occidi fecit. ¶Postmodũ aũt oẽs icarceratos cũ patriarcha a ligno crucis eradio destinauit. Ille aũt ꝓciosum lignũ crucis hierusalẽ detulit: a postmõz cõstãtino polim deportauit. ¶Nec i multis chronicis legunt De hoc aũt ligno crucis sic dixit sibilla apud paganos sicut dicit i histo. tripartita. O ter beatũ lignũ i quo de⁹ extensus ẽ. ¶Hoc sorte dictũ ẽ ꝓpter vitam nature gratie a glorie: q̃ ex cruce peruenit.

¶Apud cõstãtinopolim iudeus qdã ecclesiã sancte Sophie igressus quãdã imaginẽ xpi ibidẽ conspexit: q se ibi solũ cõsideras gladiũ arripuit: a appropinquãs imaginẽ xpi i gutture pcussit: statiq; ide sanguis exiuit: a iudei faciẽ a caput aspersit: q territ⁹ imaginẽ accepit: a ipsaz i puteũ pjciẽs statim aufugit. Quidã autẽ xpian⁹ eidem obuiauit: sibiq; dixit. Vñ venis iudee? aliquẽ hominẽ occidisti. a ille. falsũ ẽ. Cui rursus hõ ille dixit. Ver⁹ homicidiũ ꝓpetrasti: a ideo sãguine aspus es. a iude⁹ Vere de⁹ xpianoz magn⁹ ẽ a fides eius firma ꝓbat. nequãq; .n. hominẽ pcussi: sz xpi imaginẽ. a cõtinuo sanguis emãnauit de gutture. Duxit autẽ iude⁹ hominẽ illũ ad puteũ: a ide sanctam imaginẽ extraxerũt. ¶Plaga autẽ i gutture xpi: vt ferẽt: adhuc hodie cernit⁹ a iude⁹ cõtinuo fidelis efficit. ¶Apud syriã i ciuitate berith qdã xpianus sub ãnua pẽsione hospitiũ habẽs imaginẽ dñi crucifixi cõtra lecturi faciẽ i pariete affixerat: a ibi oõnes suas cõtinue faciebat. ¶Post ãnũ vero aliã domũ locauit: a imaginẽ ibidẽ ex obliviõe fligt. Quidã autẽ iude⁹ ꝓdictã domũ cõduxit: a die q̃dã vnũ de cõtribulib⁹ suis ad cõuiuiũ inuitauit. Inter epulas autẽ ille q iniustatus fuerat casu circũspiciẽs imaginẽ ifixã parieti cõtuit: a i illũ q se iniustauerat ira fremẽs. cur imaginem Jesu xpi nazareni tenere andeat cõminat⁹. Ille aũt cũ adhuc ꝓdictã imaginez nõ vidisset sacramẽtis gb⁹ poterat affirmabat: q illã ꝺ qua dicebat imaginẽ penit⁹ ignorabat. Tũc ille placatũ se simulãs vale fecit: a ad ꝓncipem sue gẽtis abiẽs indeũ illũ de eo quod viderat accusauit. Judei igit cõgregati ad domũ eius cõueniunt a visa imagie illũ cõtumelijs diris afficiũt: a extra synagogã semiviuũ ꝓjciũt: imaginẽ vero cõculcãtes pedib⁹ cũcta in ea dñice passiõis opprobria renouarũt. Cũ vero latus lãcea pforassent ꝓtinus vbertim sanguis a aqua exiuit: a suppositũ vas impleuit: Stupefacti iudei sanguinẽ illũ ad synagogas detulerũt: a oẽs infirmi ex ipso vncti ꝓtin⁹ curabant. Tũc indei episcopo terre oia p ordinẽ narrauerũt: a baptismũ a fidẽ xpi vnanimit⁹ susceperũt. Episcop⁹ aũt sãguinẽ illũ i ãpullis christallinis a vitreis cõseruauit. Christianũ etiã illũ accersiuit: a qs tã pulchrã imaginẽ 2posuissz iquisiuit. At ille dixit. Nichodemus illã cõposuit quã minori gamalieli: gamaliel zacheo: zache⁹ iacobo: iacob⁹ simoni dereliqt. Sicq; i hierusalẽ vsq; ad excidium vrbis fuit: donec ide a fidelib⁹ i regnũ agrippe delata: a ide ad patriã meã deducta a parẽtib⁹ meis ad me hereditario iure deuenit: factũ ẽ autẽ hoc ãno dñi. 750. Tũc oẽs indei synagogas in eccl'ias cõsecrarũt. a extunc hic mos inoleuit: vt eccl'ie cõsecrarẽt: q; ãte tantũ altaria cõsecrabant: ꝓpter istud miraculũ ordinauit eccl'ia. 5° cal'. decẽbris memoriã fieri dñice passiõis: vel vt alibi legit. v. idus nouẽbris: vñ a rome cõsecrata ẽ ecclesia i honorez saluatoris: vbi ãpulla cũ illo sãguine reseruat⁹: a solẽne festũ tũc agit. ¶Virt⁹ crucis etiã apud ifideles maxima ꝓbata probat⁹. nã vt Grego. i ẽtio libro dialogoz cõmemorat: Andreas fundane ciuitatis epus dũ quadã sãctimonialẽ feminã secũ habitare ꝓmitteret: ãtiq⁹ hostis cepit speciẽ illi⁹ oculi mẽtis ei⁹ imprimer: vt i lecto nefanda cogitaret. Quadã vo die iude⁹ qdã romã veniẽs cũ iã diem dẽclinare cerneret: a vbi manere possz minime reperisset: i quodã tẽplo apollinis ad mãnẽdũ se cõtulit: q ipsz loci ipius sacrilegiũ ꝓtimescẽs: ãsuis fidẽ crucis minime haberet: signo crucis tũ se munire curauit. ¶Nocte aũt media cuigilãs vidit malignorũ spũz turbã qsi i obsegũ cuiusdã ꝓtãz pire: eũq; q ceteris ꝓerat i eorũ medio cõsedere: q cepit singuloz spiritaũ sibi obsequẽtiũ cãs actusq; discutere: ãten⁹ vnusquisq; ãtũ egisset neqtie ĩueniret. ¶Modũ ãt discussiois Bre. cã brenitat⁹ ꝓtãsit: sz ex simili quodã exẽplo qd legit i vitis patrũ inotescere pot. ¶Ã dũ qdã i tẽplo idoloz itrasset vidit sathanã sedẽtẽ a omnẽ eius militiã assistẽtẽ a veniens vnus de malignis spiritib⁹ adorauit eũ. Cui ille. Vñ venis? Et ille. In illa puincia fui: a ibi bella plurima suscitaui: a ꝓturbatiões multas feci: a sanguinẽ copiosũ effudi: a veni nũciare tibi. a sathã ait. Quãto tpe hoc fecisti? a ille. In trigita dieb⁹. a sathan. Quare tãto hoc tẽpore fecisti? a ait assistẽtib⁹ sibi. Ite a flagellis cũ cedite a duri⁹ vberate. a secũdus veniẽs adorauit dicẽs. In mari domine erã a cõmotiões maximas excitaui: a naues multas demergẽs boies ꝓplures occidi. a ait. Quãto hoc tpe fecisti? a ille. In .20. dieb⁹. a iussit hũc similiter flagellari dicẽs: Ita modicũ i tãto tpe laborasti? a terti⁹ veniẽs ait. In q̃dã ciuitate fui a rixas

i qbusdã nuptijs excitauit: ⁊ mltã sãguinis effusionẽ feci ⁊ spõsũ ipsũ occidi: ⁊ veni nunciare tibi. cui dixit. Quãto tẽpoꝛ hoc feciſti? Et ille i decẽ diebꝰ ⁊ ille ait. Mõne plura i tot diebus opatꝰ es? ⁊ iussit eũ a circũstãtibꝰ vberari. ⁊ vnꝰ veniẽs ait. In heremo mãsi: ⁊ p. 40. ãnos circa quẽdã monachũ laborauit: ⁊ vir tãdẽ ipsũ i lapsũ carnis sic ꝓcipitaui. quod sathã audiẽs de solio suo surrexit: ⁊ eũ oscũlans de capite suo coꝛonã abstulit: ⁊ capiti illius imposuit: ac ipsũ secũ cõsedere fecit dicẽs. Magnaꝫ reꝫ fortiꝭ egisti: ⁊ plus oibꝰ laborasti. Hic igiꝭ vel similis põt eẽ mõus illiꝰ discussiõis: quã Gregoꝛi. ꝓtermittit. Cũ ergo singuli spũ exponerẽt qd egissent: vnus i mediũ ꝓsiliꝫt: ⁊ ẽsta carnis tẽtatiõe de illa sãctimoniali femina Andree aiuꝫ cõmonisset aperuit. Addo q heri hoꝛa vesperaꝝ vsq; ad hoc eiꝰ mentẽ traxerit: vt i tergũ eius blãdiens alapaꝫ daret. Cũ malignꝰ spiritꝰ cũ hoꝛtaꝛ ẽ vt ꝓficeret qõ cepissꝫ: vt illiꝰ ruine singularẽ iter cẽsos palmã teneret. ꝓcepitq; vt q̃rerent qsnã eẽt ille q iacere i tẽplo codẽ psũpsisset. Cũ ãt ille vehemẽtiꝰ palpitaret: ⁊ missi spũs cũ crucis mꝫsterio signatũ viderẽt territi acclamauerũt. Vere vas vacuũ sꝫ signatũ. Ad hãc vocẽ ptinꝰ illa malignoꝝ turba disparuit spũuꝫ. Judeꝰ ãt cõcitus ad episcopũ venit ⁊ ei oĩa p ordinẽ enarrauit: qõ ille audiẽs vehemẽter igemuit: ⁊ oẽm mulierẽ a domo sua ꝓtinꝰ remouit: ⁊ indeũ baptizauit. ¶ Refert quoq; Gregoꝛiꝰ i libꝛo dial'. q; q̃dã sãctimonial' hoꝛtũ igrediens: ⁊ lactucã cõspiciẽs ꝛcupiuit. cãq; signo crucis bñdicere oblita: auide momoꝛdit: sꝫ arrepta a diabolo ptinꝰ cecidit. Cũ ãt beatꝰ egcius ad eã venisset diabolus clamare cepit ac dicere. Ego qd feci? Sedebã hic sup lactucã: illa venit ⁊ momoꝛdit me Ad ꝑiriũ aũt ꝓdicti viri moꝛ de ea exiuit. Legiꝭ i histo. scolastica i libꝛo. xi. q; gẽtiles p alexãdriam arma serapis i parietibꝰ depiꝛerãt: Theodosius vero illis deletis signũ crucis depingi mandauit. quo viso gẽtiles ⁊ sacerdotes idoloꝝ baptizari sũt dicẽtes traditũ eẽ ab ãtiqs q ea q̃ colebant starẽt donec veniꝛet signũ illud i quo ẽ vita. Quedã tũc littera apꝰ illos quã sacrã vocabãt habebat formã crucis quã dicebãt iterꝑtari vitã futuram.

¶ De sancto Joãne Chꝛysostomo.

Iohannes cognomie chꝛysostomꝰ antiocenus filiꝰ Secũdi ⁊ Anthuꝛe nobiliũ fuit: cuiꝰ vita genꝰ zuersatio ⁊ psecutio i hisꝛoꝛia tripartita plenꝰ declaraꝝ: q cũ philosophie studiũ ꝑcẽdisset: tãdẽ hãc deserẽs diuinis lectiõibꝰ icũbebat: q ꝑsbyter ordinatꝰ ꝓpter castitatis zelũ seneꝛio: habebaꝫ: ⁊ seruoꝛi magis q̃ mãsuetudini seruiebat: ⁊ ꝓpter vite rectitudinẽ icaut ad futura ꝓspicere nesciebat In cõfabulatiõe arrogãs a nescientibꝰ putabaꝫ. in docẽdo erat ꝑcipuꝰ: i exponẽdo egregiꝰ: ad moꝛes coercẽdos optimꝰ. Regnãtibꝰ igiꝭ archadio ⁊ honoꝛio augustis ⁊ damaso in romana sede ꝓsidente factꝰ ẽ epꝰ: q dũ vitã clericoꝝ repẽte coꝛigẽ voluit: oẽs i suũ odiũ cõcitauit: cunctiq; eũ velut furiosũ declinabãt: ⁊ apõ oẽs ei detrahebãt. Et q: nun q̃aliquẽ ad prãdiũ iuitabat nec ab aliquo inuitari volebat dicebãt eũ hoc iõ facere: q; turpiter maducaret: aliꝭ ꝓpter excellẽtẽ ⁊ exgstũ vsuꝫ ciboꝝ hoc eũ facere ꝓdicabãt. Reꝛa aũt pp abstinẽtiaꝫ stomachũ ⁊ caput sepe dolebat: ⁊ iõ prãdioꝝ epulas euitabat. Populus ãt ꝓpter sermones quos in ecclia faciebat eũ plurimũ diligebat: paruipẽdẽs qcquid ꝛ eũ emuli loquerent. Apposuit quoq; Johannes ⁊ quosdã ꝓceꝛ obiurgare: ⁊ iõ ꝛ euꝫ maioꝛ iuidia ẽ accẽsa. Aliõ quoq; fecẽ qõ cũctos valde cõmouit: Eutropiꝰ nãq; ꝓpositꝰ ipatoꝛis ⁊ hꝰs cõsulis dignitatẽ volẽs i gbusdã ad ecclãs fugiẽtibꝰ vidicare studuit: vt lex ab ipatoꝛe poneret: vt nullꝰ ad ecclãm cõfugeret: imo q dudũ refugerãt extraheꝛẽt. Post paucos ãt dies cũ eutropiꝰ regẽ offẽdissꝫ ad ecclãꝫ moꝛ ꝛfugit. Epꝰ aũt hoc audiens ad eũ sub altare latitãtẽ accessit: ⁊ homelã icrepatoꝛiã ꝛ eũ faciẽs ipꝫ durissime obiurgauit. Erquo miꝛtos offẽdit eo q; hoi infelici noluit misꝛicoꝛdiã impẽdere: sꝫ insup nõ destitit obiurgare. Impatoꝛ ergo eutropiũ rapiẽs ciꝰ caput abscidit. pro diuersis igiꝭ causis miꝛtos hoies fiduciaꝰ obiurgabat: ⁊ iõ erat plimus odiosus. Theophilꝰ aũt alexãdrinus epꝰ ioãnẽ deponeꝛ volebat: ⁊ ꝑsbyteꝝ quẽdã noie isidoꝝ itrudere affectabat: ⁊ ideo cãs depositionis diligẽter q̃rebat. Popl's aũt defẽdebat ioãnem. ⁊ eiꝰ doctrina mirabili auiditate pascebaꝫ. Sacerdotes quoq; ioãnes sꝫ ecclasticas sanctiões viuere cogebat dicẽs: nõ debere frui honoꝛe sacerdotij q eoꝝ vitã cõtenerẽt imitari. nõ solũ aũt ciuitatẽ cõstãtinopolitanã strenue gubernabat: sꝫ ⁊ plures circũadiacẽtes ꝓuincias ipiali auctoritate ꝓuidis legibꝰ gubernabat. Cũq; cognouissꝫ i phenice adhuc demonibꝰ sacrificia mistrari: clericos illuc ⁊ mõachos destinauit: oĩaq; tẽpla idoloꝝ destrui fecit. Eodẽ tẽpoꝛ gainas qdã erat genere celtie?: cõsilio barbaꝰ: studio tyrãnico vehemẽt elatus: arriana hereſi deprauatꝰ: magister tamẽ militũ factꝰ: hic ipatoꝛẽ roganit vt itrã ciuitatẽ sibi suisq; ecclasticaꝫ vnã daret: qõ cũ ꝓmisisset roganit ioannẽ vt ecclãm vnã illi cõcederet: vt sic eius tyrannidẽ refrenaret. Aũt ioãnes virtute fortissimꝰ ac totus zelo ignitꝰ: noli igt o imperatoꝛ hoc ꝓmittere nec scm canꝰ dare: nec hũc barbarũ metuas: sed ãbos nos iube vocari ⁊ sub silẽtio iter nos q̃ dicũtur audi. Ego nãq; huius liguã sic refrenabo: vt huiusmõi petere nõ ꝓsumat: qõ audiẽs ipatoꝛ gauisus ẽ: ⁊ vtrũq; altera die vocauit. Cũq; gainas vnũ ꝑ se oratoꝛiũ peteret: ait ioãnes. Ubiq; tibi diuina domꝰ apta ẽ: vt nullus te veteꝛ oꝛare. at ille. Ego alteriꝰ secte suꝫ ⁊ vnũ tẽplũ cũ meis habere deposco: multos qdẽ ꝓromana republica labores assumpsi: ⁊ ideo ñ ꝏbeo i mea petitiõe cõtẽni: cui Jo. ꝓspluria ꝓmia ⁊ q̃ trãscẽdũt tua certamia recepisti: magꝛ militũ factꝰ ꝛsulari toga insup exornatꝰ: ⁊ oꝛte cõsideraꝝ qd dudũ fueris: ⁊ q̃lis mõ ꝛspiciaris q̃ ꝑsca panptas: ⁊ quc mõ substãtia: qbꝰ vestimẽtꝫ ãte vtebaꝝ: ⁊ qbꝰ ornaris mõ. ãgꝛ q; pauci labores maꝛia tibi ꝓmia ꝛtulerũt: circa honorãtẽ te ñ sis ingratꝰ. his finomibꝰ ei os obstruxit ipsiq;

pulit vt taceret: dū igit̄ ꝯstātinopolitanā vbem strenue gubernaret: gainas iperiū ābiēs cū i die nihil agere posset nocte barbaros misit q palatiū cōcremarēt: Tūc apte mōstratū ē quō scīus ioānes custodiebat ciuitatē. Barbaris enī angelox armatorum ingēs corp⁹ habētiū copiosa turba apparuit: q ipos ptin⁹ effugauit: qō cū dño suo nūciassent: ille valde mirat⁹ ē: sciēs exercitū militū p ciuitates alias cōstitutū. Cū igit̄ sequēti nocte eos itex destinasset: a viriōe angelox fūt similit̄ effugati. Nouissime ille egressus miraculū vidit ⁊ fugit: eristimās milites in die latere: ⁊ nocte ciuitatē custodire. Egressus inde ad thraciā iuit: ⁊ magno ꝯgregato exercitu cūcta vastabat: timētib⁹ cūctis barbaricā feritatē. Impator igit̄ ioāni scissimo on⁹ legatiōis iposuit. Ille āt inimicitiax īmemor alacrit̄ ē ꝓfectus. Gainas vo agnoscēs ei⁹ fiduciā ꝓprietate assumpta lōgo itinere eidē occurrit: suisq; oculi dextram ei⁹ circūposuit: ⁊ filios suos sacra ei⁹ genua oscularī ꝑcepit. Nuq̄ nāq; ȳtutq; fuit ioānes: vt etiā valde terribiles hūiliari cogeret ⁊ timē. Eodē quoq; tēpore q̄stio mota ē: vtrū de⁹ corp⁹ hꝫet: ex q̄ q̄stiōe ꝯtentiones ⁊ certamīa surrexerūt: aliis hoc aliis aliud affirmātib⁹: maxime tū monachorū turba simpliciū ē decepta: dicētiū deū forma corpea eē dissictū. Theophilus aūt eps alexādrin⁹ cōtrarīū sapiebat: ita vt i ecclesia ꝟtra eos q hūane forme deuz asserueret cōtēderet: ⁊ deū ico corporeū ꝓdicaret: qō egyptioz monachi agnoscētes: hitacula sua reliq̄runt ⁊ alexādriā veniētes seditionē ꝟtra theophilū excitarūt: vt eū occidē niterent̄: qō ille cognoscēs ⁊ timēs: ait illis. Sic vos inqt videō: sic̄ dei vultū. et illi. si verē inquiūt dicis q; vult⁹ dei sic ē vt nr̄: anathematiza libros origenis: q nr̄e opiniōi aduersant̄: qō si nō feceri q̄ ipatorib⁹ ⁊ deo rebellia sunt: a nobis ꝓculdubio sustinebis. Et ille. Nolite i me seuire. ego qdē q̄ vobis placēt facio: ⁊ sic mōachos a suo ipetu reuocauit. Exercitati vo ⁊ ꝓfecti mōachi i hoc seducti nō sūt: sed simplices ardore fidei ꝟtra fratres ꝟtrarū sapiētes isurrexerūt: ⁊ mltos occidi fecerūt. Dū hec i egypto fierēt: ioānes apd ꝯstātinopoli doctrina floxebat: ⁊ apud oēs admirabilis habebat̄. Uex cū arriani plurimū pullularet ⁊ extra ciuitatē ecclesiā haberēt: sabbato tū ⁊ dñica ītra portas et portic⁹ ꝯgregati hymnos et antiphonas nocte cātabāt: diluculo āt cū ipsis ātiphonis p mediā ciuitatē portas egressi ad suā ecclesiaz ꝯcurrebāt. hec āt ad vituperationē orthodoxoz facere nō cessabāt: frequnter hoc decātātes. Ubi sunt q dicūt tria ȳtute vnū? Joānes āt metuēs ne simplices his cātib⁹ traherent̄: īstituit vt ⁊ fideliū turba nocturnis hymnis īsisteret: vt illox op⁹ offuscaret̄: ⁊ fideliū ꝓfessio firmaret̄. Fecitq; cruces argēteas: q cū argēteis cereis portabant̄: tūc arriani zelo accēsi iudicie vsq; ad necē insurgūt. Una igit̄ nocte petra pcussius ē bisōn eunuchus auguste: q ad hymnos exercēdos a ioanne fuerat deputat⁹: fz ēt qdā de pplo vtrinsq; part̄ extincti sūt. Ex his motus imperator ꝓhibuit arrianos hymnos publice decātare. ¶ Eo tēpore seuerian⁹ gabalensis eps honorabilis apud multos ꝓceres: ⁊ ab ipo iperatore ⁊ augusta multū dilect⁹ cōstātinopoli venit: et a ioāne gratāter suscept⁹ ē. Cūq; ioānes i Asiā p̄rexisset: suā eidē ecclesiā cōmēdauit: ille āt nō fideliter ambulabat: sed semetipsū ad pplz ꝯmēdabat. Serapiō āt cleric⁹ ioānis hoc ioāni studuit nūciare. Trāseūti āt seuerianō nō assurrexit serapiō. Ille āt idignat⁹ clamauit. Si cleric⁹ serapiō ñ mortuus fuerit: xps i humana natura nat⁹ nō ē. Hec audiēs ioānes redijt: et ipz tanq; blasphemū de ciuitate eiecit: qō auguste multū displicuit: ⁊ ipsū euocari fecit: rogās ioānē sibi recōciliari: q nullatenus acqeuit donec augusta filiū suū theodosiū ei⁹ genibus īponeret supplicās ⁊ ꝟurās: vt seuerianū recōciliaret. Eodē quoq; tēpore theophilus alexandrin⁹ episcop⁹ dioscoꝝ virū sanctissimū ⁊ isidoruz pus sibi amicissimū iniuste eiecit: q cōstātinopolim venerūt vt principi et ioāni eius facta narrarent. Joānes āt eos qdē honorabat: sed āte cause cognitionē cum eis participare nolebat. Falsus tamē rumor ad theophilum venit q ioānes cum illis cōmunicaret et eis auxiliū ferret. Āt theophilus idignatus non solū vindictā in illos exercerc: sed ioannē deponere fortiter se armabat: celās igitur intentionē suam misit ad singularū episcopos ciuitatum dicens se origenis libros velle dānare. Epiphaniuz quoq; episcopū cypri virū sanctissimū et famosissimū circūuenit: et amicū fecit rogans vt et ipsos similiter libros origenis dānaret. Epiphanius autē ꝓpter sui sanctitatē eius fallacias nō attendēs apud cyprū suos episcopos cōuocauit: ⁊ lectionē origenis interdixit rogans ioannē per litteras: vt se ab horum lectione liboz suspenderet: et que ordinata fuerant confirmaret. Joannes autez hoc paruipendens i doctrina ecclesiastica laborabat: ⁊ in ea florebat nihilq; de his que cōtra eū cogitabant̄ curabat. Demū theophilus odiū in ioānē diu celatū manifestauit et se velle deponere īdicauit. Uidor inimici ioānis multiq; clerici ⁊ ꝓceres palatij tēpus opportunū inuenientes nitebant̄: vt et cōtra ioannē apud constātinopolim concilū fieret. Post hoc autē epiphan⁹ cōstantinopolim venit: dānationē librorū origenis secū ferēs: ⁊ inuitationē ioānis causa theophili declinauit. Et qdā ꝓpt epiphanij reuerētiā dānationē liborum origenis subscribebāt: plurimi āt facere recusabāt quoz fuit theotim⁹ scythie ꝑsul: vir rectitudine vite famosissim⁹: q ita respōdit. Ego inquit epiphani eque eius qui dudū bene requienit: iniurias nō fero: neq; rem blasphemā tentare ꝓsumo: damnans ea que priores nostri respuere noluerūt: naz neq; malā doctrinā in eius libris esse cōspicio: quibas cōtumelias inferūt nesciūt semetipsos. Athanasius autē defensoz niceni cōcilij cōtra arrianos testē sue fidei hunc virū appellat: illius libros suis comūgens et dicens. Uidirabilis inquit et laboriosissim⁹ origenes hec de filio dei testimoniuz nobis perhibet: asserens coeternū eum patri. Joānes āt indignatus nō est cur ꝏbsq; regulis in ecclesia sua epiphan⁹ ordiationē fecerit: fz tū rogabat vt inter

episcopos cū eo manēt. Āt ille nec secum manere nec orare rādit: nisi dioscorū ejcēt: ⁊ dānationē libroꝝ origenis subscribēt. Joāne hoc facē renuēte: aduersus ioānē ab eiꝰ iudicis epiphaniꝰ icitat: vnde epiphaniꝰ libros origenis dānauit: ⁊ dioscorum adiudicauit: ⁊ ioāni tangꝫ hoꝝ defensori detrahere cepit: cui ioānes mādauit. Cōtra regulas multa feciſti: o epiphani ꝓmū q̄ ordinationē feciſti ī ecclesia sub meo iure ītituta: deide q̄ ī ea auctorita te ꝓpria sacra celebraſti: rursus q̄ inuitatꝰ excusa ſti: ⁊ nūc denuo q̄ ī teipſum cōfidis: q̄ꝓpt obſua ne ī populo seditio oriaſ: ⁊ huiꝰ rei periculū ipse ſu ſcipias. ¶Hoc āt audiēs epiphaniꝰ discessit: q cū ad cyprū reuerſurꝰ eēt mādauit ioāni. Spero q̄ eps nō morierꝫ: at ille remādauit. Spero q̄ ad tuā patriā non redibis: qđ fic euenit: nā epiphaniꝰ in via obijt: ⁊ ioānes poſt modicū de ēpatu ꝓpoſitꝰ: i exilio vitā finiuit. Ad ſepulchrū āt hꝰ epiphanij viri ſcissimi demones expellunt. Fuit āt vir mire libe ralitatis ad paupes: q cū quadā vice totaꝫ eccleſie pecuniā erogaſſet: ⁊ nihil ſibi remāſiſſet: qdā ſubito veniēs ſaccūlū pecuniaꝝ multarū ſibi obtulit ac diſceſſit: nec vnde venerit aut quo abiret ſcitū fuit ¶Paupes qdā volētes epiphaniū decipe: vt aliqd eis daret: vnꝰ eoꝝ ſupinū ſe ī terra ꝓſtrauit. Alter vo ſup eū ſtās q̄ſi mortuū flebat: ⁊ q̄ nihil vnde eū ſepelire poſſet habēt q̄rulis vocib⁹ clamabat. Epiphaniꝰ igit ſupueniēs: vt ī quiete dormiret orauit et ſepulture neceſſaria mīſtrauit: hoiemq̄ cōſolatus abijt: ille āt ſocīū pulſās dicebat. Surge hodie laboꝝib⁹ epulemur. quē cū crebro pulſaſſet ⁊ mortuum agnoniſſet: ad epiphaniū cucurrit: ⁊ qd accide rit nūciauit: ac vt eū ſuſcitaret rogare cepit. Ille āt benigne eū cōſolatꝰ ē: nō tu eū ſuſcitauit ne miſtris dei facile illudaſ. Verū cū epiphaniꝰ diſceſſiſſet re latū ē ioāni q̄ eudoſia auguſta ꝑ eū epiphaniū iciaſſet: q ſoluto ſermone accēſus ſermonē ad populū fecit: q cūctaꝫ mulierū vitupationē oīmodā ꝛti nebat. ¶Hic ſermo ab oīb⁹ eſt acceptꝰ: vt q̄ſi ad auguſtā ſit prolatꝰ: qđ cū auguſta cognoniſſet ipatori cōqueſta ē dicēs cōtumeliā illatā vroꝛi ī eū potius redūdare. ¶Motꝰ ad hec ipator cōtra ioānē precepit ſynodū celebrari. Theophilus igit feſtine epos cōuocabat: oēſq̄ inimici ioānis alacrit ꝛfluebant: ſuphū ⁊ ipiū cū vocātes. Vniuerſi igit epi apō cōſtātinopoli cōſtituti nō iā de libris origenis tracta bāt: ſed ꝛtra ioannē ſe manifeſtiꝰ erigebāt. ¶Mittē tes igit ꝑ ioāne ipſū citauerūt: q eos velut inimicos vitare cōſuit: ac vniuerſalē ſynodū fieri ꝓclamauit. Illi vero quater eum citauerunt: qui cū eos refugeret ac ſynoduꝫ fieri proclamaret dānauerūt eum: in nullo eum culpantes: niſi q̄ vocatꝰ noluit obedire. Qđ ꝓpls audiēs ad ſeditiōes marias ercitat: ⁊ eū trahi ab eccleſia nō ſinebat: ſz vt hoc ad maius referret ꝛciliū ꝓclamabat: iuſſio āt pncipis ꝛpellebat eiſci: ⁊ cū velocit ī exiliū deportari. Joānes āt timēs ne ſeditio oriret ī pplo neſciēte pplo ſemetipſū tradidit ī exiliū deferēdū: qđ cū ppls cognoniſſet: ꝓportabil' ſeditio ē exorta: ita vt ēt multi inimicoꝝ eiꝰ ad miſericordiā mouerent dicētes eum calūniā paſſū: quē pauloāte deſiderabāt vlde depoſitū. Seuerianꝰ āt de quo ſuꝑ ꝓmo bitꝰ ē in eccleſia docēs ioāni ōtrahebat dicēs. Et ſi nullū aliud crimē hret: eiꝰ tñ ſuꝑbia depoſitiōis eiꝰ cā ſufficies ee poſſet. Orta igī ꝛ ipatorē ⁊ epos imēſa ſeditiōe i populo: auguſta ipatorē rogauit. vt ioānē ō exilio reduci facēt. Terremotꝰ quoq̄ maximꝰ ciuitatē inaſit: dicēt⁹ cūctꝫ hoc accidē ꝓp iniuſtā electiōnē ioānis. ¶Miſſi igī ſūt legati ad ioannē rogātes: vt cito rediret ⁊ citati peūti ſuis oīonib⁹ ſubueniret: et in pplo ſeditiōnē excitatā ſedaret. Alij quoq̄ pillos ⁊ rurſus alij deſtinati ſūt: q eū cito redire cōpellerēt: q redire nolētē ad ꝓpria cito reduxerūt: eidē cū cercis ⁊ lāpadib⁹ vniuerſo pplo occurrēte. Ipe āt i epali ſede reſidē nolebat dicēs oportere hoc fieri iudicio ſynodali: ⁊ eos q dānauerāt ſuā ſnīaz reuocare. ¶Populus āt miro mō accēdebaſ eū i epali ſede reſidētē videē: ⁊ vba doctoꝛ audire. ¶Preualuit igī ppls: coactuſq̄ ē ꝓmonē facē ad pplz: ac in ſua cathedra reſidē. Theophilus igī ide fugit q cū hieropoli aduēiſſet: mortuꝰ ē eiuſdē citatꝫ eps: ⁊ ibi lamō ſciſſimꝰ mōachꝰ ē electꝰ. At ille cū crebro refugeret ei theophilus ſuadebat: vt ſue electiōi ꝛſentū ꝓbēt. Tūc ille ꝓmiſit dicēs. Cras q̄ dño placet iplebit: craſtina g̃ die veniētes ad cellā ſuā cū vt epatū ſuſcipet iſtanē rogabāt. q ait. Orem⁹ ꝓmo ad dñz: qui dū orauerit: mox cū illa oīone ſeminū vite ſuſcepit. Joānes itaq̄ doctrine ſedule īſtebat. Eo āt tpe ſtatua argētea clamide circūamicta ī platea iuxta eccleſiā ſcē ſophie ad honorē eudoſie auguſte ꝛſtituta erat: vbi milites ⁊ ꝓceres luſus publicos exercebant: q̄ꝰ qdē ioāni plurimū diſplicebat: cū videt hoc ad eccleſie ſpectare iniuriā. Cōſueta igī fiducia rurſus linguā ſuā armauit: ⁊ cū oportēt pncipes ſupplicatiōis vbo ōflectē: vt a tali luſu recederēt hoc nō feē: ſz ipetu ſui vſus eloquij iubentes fieri talia maledicebat. Auguſta vo rurſus ad ſuā hoc ēhebat iuriā: ⁊ denuo laborabat vt aduerſus eū ſynodꝫ itez celebraret. hoc ſentiēs ioānes il lā famoſiſſimā i eccliā ptulit omeliā: cuiꝰ initiū eſt. Rurſus herodias iſanit: rurſus turbaſ: denuo ſaltat: denuo caput ioānis ī meſſorio ꝛcupiſcit accipe: qđ ſcīm ad iracūdiā plus ītitauit Auguſtā. Dū āt q dā ioānē vellet occidē: a pplo ē ꝓhēſus ⁊ ad indicādū rdit⁹: ſz a pfecto ne occideret ereptꝰ ē. Quidā ēt ſuꝰ cuiuſdā pbri i eū ipetū faciēs ipz occidē molitꝰ ē: q dū a quodā tenereť ipz q tenebat ⁊ aliū aſtā tē ⁊ trīū peuſſit: tū clamore fcō multꝫ ꝛcurrētib⁹ plurimos inſecit. Ex illo tpe ppls ioānē cuſtodiebat eiꝰ domū dieb⁹ ac noctib⁹ muniēs. Suadēte igī auguſta epi ꝛſtātiopoli ꝛueneť ⁊ accuſatores ioānis fortiē iſiſtē cepunt. Dū āt feſtitas natal' dñi ſupuēniſſet mādauit ipator ioāni: q: niſi ꝓus crimib⁹ erueneret ñ cōicaret eidē. Epi āt nihil ꝛ eū repieť niſi q pꝰ ōpoſitōz reſidē i ſede epali ſine ꝛcreto ꝛciliꝫ ꝓſuꝑhiſſet: ⁊ ſic dānauerť eū. Appropiquante tāde ſolēnitate paſcali mādauit ipator ñ poſſe ſecū i eccleſia manē: cū eū duo ꝛcilia ꝛdēnaſſet. Vacabat igit ioānes ⁊ neq̄z ī eccleſiā deſcēdebat. Illi q ioāni fauebāt ioānite dicebanť. Poſt hoc āt ipator ioānē

ve ciuitate expelli fecit ac duci ī exiliū ī quādā ciuitatē paruā: vbi fines sūt pōti ip̄erij q̄z romāi: q̄ loca crudelib⁹ barbaris sūt vicina: ſz clemēs dīs nō p̄misit diu i talib⁹ locis athletā suum fidelissimū cōmorari. ¶Hoc Innocenti⁹ papa audiēs moleste ferebat volēsq̄z cōciliū celebrare: scripsit clero cōstātinopolitano ne ioāni successo:ē aliquez ordinarent. Cū igit̄ lōgo fuisset itinere fatigat⁹ ⁊ dolore capitis vehemētissime cruciat⁹: necnō ⁊ ardore solis itolerabilē pateret: scā illa aīa ī cumanis. i4. die mensis septēbris e carne soluta ē: quo defūcto grādo vehemens in cōstātinopoliz ⁊ oīa suburbana descendit dicētib⁹ cūctis hoc dei iracūdia gestū eē. eo q̄ iniuste ioānes fuerit cōdēnat⁹. gb⁹ vbis fidē fecit mors Auguste p̄tin⁹ subsecuta: q̄rta nāq̄z die post grādinez ē defūcta: mortuo quoq̄ oīum doctore terrar: occidētales ep̄i cū oriētalib⁹ nullaten⁹ cōiceare voluerūt donec illi⁹ sacratissimi viri nomē iter p̄decessores ep̄os ponere. Rex theodosi⁹ xp̄ianissim⁹ filius p̄dicti Archadij: q aui sui nomē ⁊ pietatē tenebat: sacras hui⁹ doctoris reliqas ī mēse ianuarij in regiā ciuitatē trāsferri fecit. cui fidelissim⁹ ppl's cuz cereis ⁊ lāpadib⁹ obuiauit. Theodosi⁹ āt supplicit ei⁹ adorās reliqas p Archadio ⁊ Eudosia genitorib⁹ supplicanit: vt ignoranter delinq̄ntib⁹ veniā cōdonaret. dudū. n. parētes ei⁹ mortui fuerāt. ¶Hic theodosi⁹ clemētissim⁹ fuit adeo vt multū se ledētiū mōti adiudicaret dicēs. Utinā eēt mihi posse ad vitā ēt mortuos renocare. Ei⁹ curia mōasteriū videbat: matutinas laudes agebat: codices diuinos legebat. ¶Huic erat vxor noīe Eudosia q̄ heroico metro poemata multa gfecē: habuitq̄z filiā noīe eudosiā quā valētiniano quē ipatorē fecerat ōdit vxorē. hec oīa de histo. tripar. extracta sūt. mortu⁹ ē āt

circa ānū dñi. 400. ¶De nomine.

Cornelius iterp̄tat⁹ itelligēs circūcisionē. ipse. n. itellexit ⁊ itelligēdo fuauit circūcisionē a supflnis licit̄ ⁊ ēt necarijs. vl' cornelius a cornu ⁊ leos qđ ē ppls q̄si cornu. i. fortitudo populi. Cypan⁹ dr̄ a cypro qđ ē mixtura: ⁊ ana qđ est sursū: vl' dr̄ a cypro qđ ē mestitia vl' hereditas. ipse. n. hūit supnā mixturā gre ⁊ vtutū: mesticiā pecōz ⁊ hereditatem celestium gaudioz.

¶De sācto Cornelio papa.

Cornelius papa successor sācti fabiani q̄ decio cesare cū suis clericis ī exiliū relegat⁹: ibiq̄z a scō cypriano carthaginēsi ep̄o lr̄as exortatōis accepit. Tādē de exilio reduct⁹ Decio p̄nat⁹ ⁊ dū īmobilis p̄maneret: inflit eū deci⁹ plūbatis cedi: precepitq̄z vt ad tēplū martis duceret: vt ibi aut sacrificaret. aut sniam capitalē subiret. Cū ergo illuc duceret⁹ miles qdā rogauit eū vt ad domū suā diuertēt: ⁊ p̄ vxore sua salustia q̄ p q̄nq̄z ānos palitica iacebat orauz: q̄ dū ad orōnē ei⁹ sanata eēt. zi. militet cū ip̄a ⁊ viro suo dño crediderī: q ocs inhēte decio ad tēplū martis ducti: ⁊ ī illud expuētes cū scō Cornelio martyrizati sūt. ¶Passus est āt circa ānū dñi. 253. ¶Cypan⁹ āt carthaginēsis eps ī eadē ciuitate patrono p̄consuli p̄nat⁹: q cū a fide nullaten⁹ mutari posset in exiliū mittit⁹. Indeq̄z reuocat⁹ a gallerio p̄consule q patrono successerat sniaz capitalē accepit: q̄ sniā lecta: dixit cypan⁹: gras'ago deo: cū āt ad locū cuz spiculatore venisset p̄cepit suis: vt eidē spiculatori p mercede. zj. aureos darēt: accipiēsq̄z lintheū manu sua oculos texit: ⁊ sic coronā susc̄epit: circa ānū domini. 256. ¶De nomine.

Euphemia dr̄ ab eu qđ est bonū: ⁊ femina q̄si bona femina. i. vtil' honesta ⁊ dilectabil: q: h⁹ triplici mō dr̄ bonū. Fuit. n. vtilis alijs p̄ quersionē: honesta sibi p̄ mor̄ p̄positōez dilectabil' deo p̄ celestē p̄templatōez. Uel euphemia dr̄ q̄si eufonia qđ ē suauis sonoritas: suauis. n. son⁹ fit trib⁹ modis. s. voce vt i cantu. pulsu: vt i cythara: flatu: vt i organo: sic btā euphemia fec deo dulcē sonū cū voce p̄dicatōis: cū pulsu bone opatōis: ⁊ cū flatu īterne deuotōis. ¶De.s.Euphemia.

Euphemia filia senatoris vidēs xp̄ianos tpe Diocliciani tā diuersis penis laniari ad p̄iscum iudicez p̄perauit: ⁊ xp̄m publice cōfitens exēplo sue cōstātie ēt viroz aios cōfortabat. Cū igit̄ iudex xp̄ianos successiue occidēt alios p̄nes eē iubebat: vt saltē territi imolarēt: dū cōstātes tā crudelit laniari viderēt. Cū g⁹ cozā euphemia scōs crudelit detrūcaret: ipsa eoz cōstātia ap̄li⁹ p̄uocata iniuriā q iudice se pati clamabat. Tūc iudex ganisus ē putās eā sacrificijs velle cōsēctire: vñ cū ab ea quā sibi iniuriā faceret req̄isset: illa ait. Cū sim gñe nobil: cur mihi ignotos et aduenas āteponis: ⁊ p̄ores facis ad xp̄m p̄tingē: ⁊ ad p̄missā gloriā puenire: cui iudex. ¶Putabā te ad mētē redisse ⁊ gaudebā te tue nobilitatis vl' sexus meminisse. ¶Recluſa igit̄ i carcē: ⁊ seq̄nti die cū vinctis sine vinculis adducta: iterq̄ grauissime ē conq̄sta: cur p̄tra legē ipatoz sibi soli vinculis parceret. Tūc alapis durissime cedit: ⁊ i carcere recludit: quā iudex secut⁹ ex libidie oppr̄imere voluit: ſz illa virilit̄ reluctāte manū ei⁹ vltus diuina cōtraxit: tūc putās se ī cātatū p̄positū dom⁹ sue ad ipsā direxit multa p̄mittēs: si eā faceret cōsentire. ſz ille carcerē clausū: nec clauib⁹ aperire potuit: nec securib⁹ frāgē: donec a dāmone arrept⁹ clamās ⁊ seipsū dilaniās vix euasit: deinde educta posita sup̄ rotā cui⁹ vectes carbonib⁹ pleni erāt: ⁊ artifex ītra rotā tale signū trahētib⁹ dedit: vt qui sonū facēt sil' ḧerent: ⁊ sic exeūte igne vectes corpus virginis dissiparēt: ſz nutu dei ferramētū quo rota tēperabat de manu ei⁹ decidēs sonū fec: ⁊ cōtinuo illis trahētib⁹ rota artificē cōminuit: ⁊ euphemiaz stātez sup̄ eā illeſā fuauit. tūc parētes artificē laimē tātes suppositō igne ipsā cū rota cōburere voluerī: ſz rota cōbusta euphemia ab āgelo soluta ī quodaz loco excelso icolumnis stare cōspicit. Appepian⁹ iudici ait. Uirt⁹ xp̄ianoz nō nisi ī ferro vincit. Unde cōsulo vt eā facias decollari. Erectis igit̄ scalis: cū qdā ad eā capiendā manū mittere vellet: mox tot⁹ paralisi solut⁹: vix ide seminiu⁹ educt⁹ ē. Ali⁹ autē noīe Sostenes ascēdēs p̄tinuo mutat⁹ ab ea veniā petijt: ⁊ euaginato gladio ad iudicē clamanit: q̄ seip̄z libenti⁹ occidēt q̄z eā quā angeli defendebant:

cõtingeret. Deniq; ide educta iudex cãcellario suo dixit vt ad eã oẽs petulãtes inuenes cõuocaret: q tãdiu illã illuderẽt: donec fatigata dẽficeret. Sz ille ad eã igrediẽs t mltas virgines splẽdidissimas circa eã oratẽ vidẽs monitꝰ eiꝰ ptinꝰ xpianꝰ effectꝰ ẽ. Preses vero p capillos virgineꝫ suspẽdit: sed eam imobilem pmanentẽ negato cibo i carcere recludi fecit: vt septimo die intꝛ quatuoꝛ ingentes lapides sicut oliua cõstringeret. Illa vero quotidie ab ãgelo sociata duꝫ septimo die itra lapides durissimos posita ẽt: ad eiꝰ oraõneꝫ ipsi lapides in cinerem tenerrimuꝫ sunt redacti. Unde pses se victum a puella erubescens: eã i foueã ꝓjci iussit: vbi tres tãte imanitatis bestie erãt que oẽm hominem deglutirent: que statiꝫ blãdiendo ad virginẽ cõcurrentes: tumctis caudis ei quasi cathedrã ad sedendum pbẽtes: iudicẽ hoc videntẽ vehemẽtiꝰ cõfuderunt. Unde cũ pses fere p angustia moꝛeret igressus carnifex: vt dñi sui iniuriã vindicaret gladiũ i latꝰ suũ fixit: t xpi martyrẽ fecit. Quẽ iudex p mercede veste serica induit: t toꝛque aurea circundedit. Sz egrediẽs a leone arripiꝫ: t ab eo penitꝰ denoꝛatꝰ. Tñ sui cũ diutiꝰ pquirẽtes: vix pauca eiꝰ ossa cũ vestescissa t toꝛque aurea repiunt. Priscus quoq; iudex seipz comedẽs mortuꝰ ẽ inuẽtus. Scã ãt Euphemia in calcedonia cũ honoꝛe sepulta ẽ: meritis cuiꝰ oẽs indei t gẽtiles calcedonie i xpm crediderũt. Passa ẽ ãt circa ãnũ dñi. 280. Ambꝛo. de hac vgine i pfatõe sic ait. Virgo alma triũphatrix euphemia virginitatꝫ retinẽs mitrã: passiõis meruit vestiri coꝛona: cuiꝰ pcibꝰ hostis inimicꝰ euincit: ipseꝰ aduersariꝰ supat: a fornacis igne vgo sospes eripiꝫ: duri lapides in puluerẽ cõuertunt: fere mãsuescũt collaq; submittũt: atq; oĩa penaꝫ supplicia eiꝰ oraõne supãt. Nouissime gladij mucrone cõfossa: carnea relinquens claustra: celesti choꝛo iungit leta. Hec sacra vgo tibi dñe ecclĩã tuã cõmẽdet. hec p nobis pecõribꝰ interpellet. hec ẽt vota nra: vt virgo vernula illibata tibi prestet.

De scõ Lamberto.

Lambertus nobilis gñe: sz nobilioꝛ scitate vite a pmeno etatꝫ suel lris eruditus adeo p sui scitate ab oĩbꝰ amabatꝰ: vt pꝰ theodardũ magrꝫ suũ traiecten. ecclesie i epm meruerit ꝓmoueri: quem hilderiꝰ rex plmũ diligebat: t pre oĩbꝰ epis charꝫ semp hẽbat: sz crescẽte inuidoꝛ malitia cum fine cã ipij expellẽtes honoꝛe debito ꝓuauerũt t ferramũdũ i eius cathedrã statuerũt. At Labertꝰ monasteriũ igressus p qnq; ãnos ibidẽ optime cõuersatꝰ ẽ. Quãdã vero nocte ad oraõnẽ surgens i pauimento p ignoꝛantiã sonũ feẽ: qõ audiẽs abbas dixit: qsqs hũc fecit sonũ stati vadat ad crucẽ: tũc Labertꝰ illico nudis pedibꝰ in cilicio ad crucẽ cucurrit: ibiq; tãdiu t i niue t glacie firꝰ stetit dñ fribꝰ post matutinas se calefacientibꝰ: abbas cũ de esse cognouit: t audiẽs a quodã fratre q ille eẽt q ad crucẽ iussꝫ eũ introduci fecit. t ab eo cũ monachis veiã postulauit Jlleꝰ nõ solũ clemẽt idulsit: sz et õ bono patiẽtie eis sublimit pdicauit. Post tñ septẽ ãnos ferremũdus ẽ expulsus: t scus Labertꝰ iubẽte Pipino ad sedẽ ꝓpriã ẽ reducꝰ. Cũ ãt sicut pus vbo t exẽplo polleret i surgẽtes i eũ duo maligni eũ grauiter insectare cepũt. quos amici põtificis sicut meruerãt occiderũt. Eo tpe labertꝰ pipinũ de quadã meretrice quã tenebat plurimũ icrepauit. Dodo ãt cõsãguineꝰ eoꝛ q occisi fuerãt: t frater ipsiꝰ meretricis domesticꝰ aule regie cõgregato exercitu domũ epi circũquaq; obsedit volẽs occisoꝛ necem in scõ vidicare. At cũ puer laberto i oraõne posito nũciassz ille cõfisus i dño vt eos expugnaret mucroneẽ accepit: sz ad se rediẽs gladiũ de manu ꝓiecit: melꝰ iudicãs: vt pfidẽdo t moriẽdo vinceret: q; vt sacratas manꝰ de ipsoꝛ sãguine macularet. Tũc vir dei suos ãmonuit: vt pecã sua cõfiterent: t moꝛtez patient sustinerẽt. Statiq; ipij irruẽtes sãctuz i oraõne labertũ pstratũ pemerũt circa ãnũ dñi. 600. Quibꝰ discedẽtibꝰ gdã ex eiꝰ famulis enadẽtes coꝛpꝰ eius occulte ad cathedralẽ eccliã nauigio pduxerũt: t cũ mlta citatꝫ mestitia sepulture dederũt. ¶ De noie.

Matheꝰ binomꝰ extitit. s. Mathe et leui. Mathe ãt iterptat donũ festinatõis. vt donatoꝛ cõsiliꝰ. vel dñ mathe a magnꝰ et theos quod ẽ ds ãsi magnꝰ deo: vel a manus t theos ãsi manꝰ dei. fuit. n. donũ festinatiõis p festinã cõuersionẽ: donatoꝛ cõsiliꝰ p salubrẽ pdicatõeꝫ: magnꝰ deo p vite pfectõeꝫ: manꝰ dei p euãgelij cõscriptõeꝫ. Leui iterptat assũptꝰ vel applicat sine addit sine appositꝰ. fuit. n. assũptus ab eractione vectigaliũ: applicat numero apostoloꝛ: addit cõsoꝛtio euãgelistaꝝ: t appositꝰ cathalogo martyruꝫ.

¶ De sancto Matheo apostolo

Matheus apls i ethyopia pdicãs i citate q dr nadaber duos magos nomĩe zaroen t arphaxat repit: q ita hoies suis artibꝰ demẽtabãt: vt quoscũq; vellẽt mẽboꝛ officio et sanitate priuare viderent q i tãtã supbiã eruperũt vt se ãsi deos ab hoibꝰ faceret adoꝛari. Mathe ãt apls pdictã ciuitatez ingressus: t apud eunuchum candacis regine quem philippus baptizauerat hospitatus: ita magoꝝ pstigia detegebat: q; quicqd ipsi faciebãt hominibꝰ in pernitiem hoc ipse conuertebat in salutez. Eunucho ãt sanctum Matheũ interrogãte quomodo tot linguas loqueretur t intelligeret exposuit ei matheus: q spiritu sancto descendente. oĩum linguaꝝ sciẽtiã recepisset: vt sicut illi qui per superbiã turrim vsq; in celũ edificare volebãt p cõfusione linguaꝝ ab edificatione cessauerũt: sic apostoli p oĩum linguaꝝ scientiã turrim nõ de lapidibus: sed de virtutibus construãt: per quã oẽs q crediderit in celum ascendãt. Tunc venit q diceret magos illos cũ duobꝰ aduenisse draconibus q igne sulphureũ ex oꝛe t naribus euomẽtes cũctos hoies occidebãt. Apls ãt signo crucis se muniens ad eos secure exiuit. Quem moꝛ vt dracones viderunt ante eiꝰ pedes ꝓtinus doꝛmierunt. Dixitq; magis. Et vbi est ars vestra: Excitate eos si potestis: ego ãũ nisi dñm rogassem qđ i me cogitauerat̃ iferre i vos p tinꝰ retrusissem. Cum ãt apostolus cõueniss̃et i nomine Jesu draconibus vt abirẽt precepit: t nullus

ledentes ptinus abierũt. Cepit quoq; populo de gloria paradisi terrestris magnũ ymonẽ cõtexere asserens oibus mõtib⁹ eminere: ⁊ primũ celo esse spinas vel tribulos ibi nõ esse: lilia vel rosas ibi nõ marcescere: senectatẽ ibi nec euenire: sz hominez ibi iunenẽ semp manere: ãgelox organa ibidẽ solare: aues vocatas cõtinuo obedire. De hoc autem paradiso terrestri dixit hominẽ electũ eẽ sed p xpi natiuitatẽ i paradisũ celestẽ reuocatũ fuisse: ⁊ cum populo loqret: ecce subito tamult⁹ exortus ẽ i quo regis filius mortu⁹ plãgebat: quẽ cũ magi suscitare nõ posset suadebãt regi qp i dox sortiũ rapt⁹ fuisz ⁊ ideo simulacrũ ⁊ tẽplũ sibi strui oporteret. ℣dit dict⁹ ãt eunuch⁹ magos custodir faciẽs apl'z aduocauit: q oone fusa cũ ptin⁹ suscitauit. Quapp rex noie Egipp⁹ hoc viso p vniuersas suas puincias misit dicẽs. Venite ⁊ videte deũ i effigie hois latẽtẽ. Venerũt igit cũ coronis aureis ⁊ diuersis sacrificiox generib⁹ volẽtes sacrificare ei. Quos math. cõpescuit dicẽs. Viri qd facitis? Ego de⁹ nõ sũ: sz seruus dñi iesu xpi. Illi igit de auro ⁊ argento qõ sibi attulerãt ipso iubẽte ecclesiã magnã fabricauerunt quam intra triginta dies consumauerunt. In qua apostolus annis triginta ⁊ trib⁹ sedit: ⁊ totaz egyptũ ad fidẽ cõuertit. Rex aũt Egypp⁹ cũ vxore sua: ⁊ oi popl'o baptizat⁹ ẽ. Ephygeniã quoq; filiã regis apostol⁹ deo ẽdicatã plusq; ducẽtis virginib⁹ pfecit. ℣dost hoc hirtac⁹ regi successit: ⁊ virginẽ pdictã cõcupiscẽs dimidiũ regni sui apl'o promisit si cã i cõiugiũ suũ sibi faceret cõsentire. Cui apostolus ait. Ut iuxta morẽ pdecessoris die dñica ad ecclesiã ueniret: ⁊ psente Ephygenia cũ ceteris virginibus q̃s bona sint iusta cõiugia audiret: quo rex cum gaudio festinauit: putãs q̃ Ephygenie vellet cõiugiũ suadere. Mathe⁹ igit vginib⁹ ⁊ oi popl'o congregatis de bono mrimonij diu locut⁹ a rege plurimũ ẽ laudat⁹: credẽs q̃ hoc idẽo diceret vt virginis aũm ad matrimoniũ puocaret: deide ĩpato filẽtio ymonẽ repetit dicẽs. Cũ bonũ sit matrimoniũ si saluo federe teneat: bũ scitis astãtes q̃ si regis spõsã aliqs suox vsurpare psumeret nõ solũ regis offensã: sz mortẽ isup mereret: ñ q̃ vxorẽ duxisse pharet: sz q̃ spõsã dñi accipiẽs eius matrimoniũ violasse conmineret: ita ⁊ tu rex sciens Ephygeniã regis eterni spõsã effectã ⁊ sacro velamine cõsecratã: quo poteris spõsã potentioris tollere: ⁊ tuo matrimonio copulaꝛ? quo audito rex pre ira ĩsanies furibũdus abscessit. Apostol⁹ aũt intrepid⁹ ⁊ cõstãs ocs ad patiẽtiã ⁊ cõstãtiã cõfortauit ⁊ ephygeniaz coꝛã se ex timore pstratã cũ ceteris vginib⁹ benedixit. post missaz aũt solẽnia rex spiculatorẽ misit q iuxta altare Matheũ stãtẽ expãis manib⁹ i celũ oratẽ misso a tergo gladio iterfec ⁊ martyrẽ cõsecrauit. Qõ populus audiẽs ad palatiũ regis iccẽsurus oĩa ꝓperabat: sz a pbyteris ⁊ diaconib⁹ vir detẽti apl'i martyriũ cũ gaudio celebrauerũt. Rex vero cũ nec p matronas ad eã directas: nec p magos Ephygeniã posset aliqtẽ⁹ inmutare totã eius domũ igne copioso vallauit: vt ipsaz cũ ceteris vginib⁹ cõcremaret. Apl's aũt eisdẽ apparens oẽz ignem ab eaz domo excussit: q erũpẽs regis palatiũ inaſit: ⁊ solo rege euadẽte: vix cũ vni eo filio cũcta cõsupsit. Statiq; filius eius arreptus a demonio pris crimina ꝓfitẽs ad sepulchrũ apl'i ꝓperauit. ℣dater vo turpissim⁹ lepꝛosus effectus cũ curari nõ posset manu ꝓpria gladio se peremit. ℣dopulus aũt fratrẽ ephygenie ab apostolo baptizatũ regẽ cõstituit: q p annos. 70. regnauit: ⁊ filiuz suũ sibi subsistens xpianũ cultũ magnifice ãpliauit ⁊ totã ethyopie puinciã ecclesijs xpi replenit: zaroes autẽ ⁊ arphaxat ab ea die q̃ regis filiũ apostolus suscitauit: i psidẽ fugierũt: sz Simõ ⁊ iudas ibi dẽ eos vicerũt. ℂ Notãdũ q̃ i hto matheo. 4. ꝑn cipaliter cõsiderãt. ℂ ℣primũ ẽ obedictie velocitas: q̃ mox vt xps eũ vocauit: ꝙtinuo theloneũ reliqt: nec dños suos timẽs rationes vectigaliũ ipfectas reliqt: ⁊ xpo pfecte adhesit. ℣dro hac velocitate obedictie qdã occasionẽ erroꝛis sibi assumpserũt: sicut recitat hieronymus i originali sup pdictũ locũ dicẽs. Argnit i hoc loco porphiri⁹ ⁊ Julianus augustus vl' ipitiã historici mẽtietis: vl' stultitiam eoꝛ q̃ stati secuti sũt saluatorẽ: q̃si irrationabiliter quẽlibet vocãtẽ hominẽ sint secuti: cũ tãte vtutes tãtaq; signa pcesserint: que apostolos ãteq; crederent vidisse non dubiũ ẽ. Certe fulgor ipe ⁊ maiestas diuinitatis occulta q̃ etiã i humana facie relucebat ex ꝑmo ad se vidẽtes trahere poterat aspectu. Si. n. i magnete lapide hec eẽ vtus dicit: vt ãnulos ⁊ festucas sibi copulet: quãto magis dñs oĩum creaturaruz ad se poterat trahere quos volebat? ll'Dec hieron'y. ℂ Sedz ẽ ei⁹ largitas siue liberalitas. q̃ stati fecẽ ei conuiuiũ magnũ i domo sua. Qõ q̃ dẽ cõuiuiũ nõ tãtũ fuit magnũ rõne laute ꝑparationis. sz etiã fuit magnũ. ℣dimo rõne voti: q̃ cũ magno desiderio ⁊ affectu ipm recepit. Secundo ratione mysterij q̃ illud fuit indicatiuum magni mysterij. qõ mysteriũ expõit glo. sup Lucã dicẽs Qui domicilio xpz recepit iterno marinis exuberantiũ pascit delectatiõib⁹ voluptatũ. Tertio ratione documẽtoꝛ. q̃ ibi magna documẽta exhibuit. sicut mifficordiã volo ⁊ nõ sacrificiũ. ⁊ nõ egẽt q̃ sani sũt medico ⁊c. 4° rõne ĩitatoꝛũ: q̃ magni discũbentes imitati fuerunt. s. xps ⁊ discipuli eius. ℂ Tertiũ ei⁹ hũilitas q̃ appuit i duob⁹. ℣dimo i hoc q̃ se publicanũ mãifestauit. Ceteri euãgeliste vt dicit glo. verecundie causz euangeliste oie nomen vulgatum nõ ponunt. ⁊ ipe sz q̃ scriptũ ẽ: iust⁹ i ꝑmis accusatoꝛ ẽ sui matheũ se ⁊ publicanũ noiat: vt ondat nullũ quersũ ẽbere ẽ salute diffidere: cũ apl's ⁊ euãgelista ẽ publicano repẽte sit fact⁹ Sedo i hoc q̃ ad suas ũurias patiẽs fuit: qũ enim pharisei murmurabãt q̃ xps ad hoiez peccatorẽ diuertisz. potuisz eis mathe⁹ rñdere ac dicẽ. Vos poti⁹ miseri ac peccatores estis: q̃ vos iustos arbitrates medicũ refugitis: Ego ãt iã peccator dici ñ valeo q̃ ad medicũ salutis ꝙfugio: ⁊ cidẽ vult⁹ meum nõ abscõdo. ℂ Quartũ ẽ euãgelij ipi? i ecclesia magna solennitas. Eius enim euangelium ꝑ ceteris euãgelijs magis i ecclesia frequentatur sic psalmi Danid: ⁊ eple pauli pre ceteris scripturis

ampli⁹ ī ecclesia recitanť. Cuius hec rō est: quoniam teste iacobo tria sunt genera peccatoꝝ. s. peccatū supbie luxurie: ⁊ auaritie. Peccō supbie peccauit saulus a saule supbissimo rege dict⁹: q ecclesiā supra modū psecut⁹ est. Peccato luxurie peccauit Dauid q adulteriū cōmisit. ⁊ ppter ipsū adulteriū fidelissimū militē Uriā occidit. Peccato auaritie peccauit Mathe⁹: q per auaritiā turpib⁹ lucris ī hiabat. Fuit. n. thelonearius. Est āt theloneū vt dicit isidorus: loc⁹ ī portu maris: vbi merces nauium ⁊ nautaꝝ emolumēta reddunť: Thelos āt grece vt dicit Beda: latine dr̄ vectigal. Ꝛz igī isti peccatores extiterint: eoꝝ tū penitētia deo adeo placuit: vt nō solū dns eoꝝ culpis ignosceret: sz ī eis dona sua multiplicič cumularet. Mā seuissimū psecutorē fecit fidelissimū p̄dicatorē. Adulterum ⁊ homicidā fecit ꝓphetā ⁊ psalmistā. lucris inhiantem ⁊ cupidū fecit apostolū ⁊ euāgelistā. Jō igič hoꝝ trium dicta nobis tā frequētius recitanť vt nullus q cōuerti voluerit desp̄eret de venia qñ tātos ī culpa: tales cōspicit fuisse ī gra. ¶ Notandū ifup q ſm btm Ambrosiū sup Lucā circa cōuersionē bti Mathei quedā cōsideranť ex parte medici: q̄dam ex parte ifirmi sanati: q̄dā ex pte modi sanādi. In medico tria fuerūt. s. sapiētia q radicē morbi cognouit: bonitas qua medicamēta adhibuit potētia qua ipsū tam subito imutare potuit. De his tribus sic idē dicit ambrosius ī psona ipsi⁹ mathei. Hic pōt auferre coꝛdis mei doloꝛē ⁊ aie pallorez qui nouit occulta: ⁊ hoc q̄tū ad pmū. Inueni medicū q in celis habitat: ⁊ ī terris spargit medicamēta: hoc q̄tū ad secūdū. Hic solus pōt sanare vulnera mea q nescit sua: ⁊ hoc quātū ad tertiū. ¶ In ipso autē infirmo sanato. s. in btō matheo tria cōsideranť ſm q dict⁹ Ambrosius oñdit: ipe nāq⁹ morbū pfecte exuit curāti grat⁹ extitit: ⁊ ī sanitate recepta semp mundū se seruauit: vñ ait. Sequebať Matheus tā letus ⁊ alacer: ⁊ exultabat dicēs. Jā nō publicanū gero: iā nō porto leui. Cui leni postq̄z xp̄z idulsit hoc quo ad pmū. Odī gen⁹ meū: fugio vitā meā solū te sequoꝛ dñe iesu q sanas vulnera mea: hoc quo ad secundū. Quis ē q me separat a charitate dei q̄ ī me ē. tribulatio: an angustia: an fames: hoc quo ad tertiū. Mod⁹ aūt sanādi fz btūm Ambro. triplex fuit. Primo. n. xp̄s ip̄m vinculī ligauit. Secundo cauteriū ipsuz ip̄ressit. Tertio omnē putredinē emūdauit. Vñ ait Ambro. loquēs ī psona mathei. Ligatus sum fidei clauis ⁊ bonis cōpedibus vitatis. Auser dñe iesu meoꝝ putredines peccatorum: dum habes vinculis charitatis ligatuz. seca quodcunq⁹ inueneris vicioſum: hoc quantum ad primum Omne mandatum tuum sicut cauterium impressum tenebo ⁊ si vrit cauterium mandati: tamen putrefacta carnis exurit: ne ad vicium serpat contagio: ⁊ si⁹ moꝛdet medicamentum tamen vleeris tollit vicium: quantum ad secundum. Veni cito dñe incidas occultas ⁊ latentes varias passiones. Aperi ciro vuln⁹ ne noxius serpat humoꝛ emunda omne quod fetidū est peregrino lauacro: hoc quātū ad tertiū. Et⁹ āt euāgeliū āno dñi. 500. qō manibus suis scripserat: cū offib⁹ bti barnabe repertū ē: qō qdē euāgeliū btūs barnabas secū ferebat: ⁊ sup ifirmos illud ponēs oēs tā fide barnabe q̄z merito matthei cōtinuo liberabat.

De noie sancti Mauritij.

Mauritius dicič a mari ⁊ cis quod dicitur vomēs vel dur⁹: ⁊ hns qō iterp̄tak cōsiliatoꝛ: vel festinās. vel dicič a mauro quod secundū Jsidoꝛū grece dicič nigrū. Ipse nanq⁹ habuit amaritudinē p̄ icolatu miserie ⁊ dilatiōe patrie. Fuit vomēs p superfluoꝝ abiectionē: durus ⁊ firmus p toꝛmētoꝝ ppessionē: cōsiliator p cōmilitonū exhortationē: festinās p feruoꝛē ⁊ bonoꝝ operū multiplicationē: niger p sui despectionē. Horū passionē scripsit ⁊ cōpilauit btūs Euteri⁹ lugdunē sis archiep̄s. ¶ De sācto Mauritio.

Mauritius ī sacratissima legiōe q thebea dicič dux extitisse phibeť. dicti aūt sūt thebei a ciuitate sua q thebea nuncupata ē. Est āt ipsa regio ī partib⁹ oriētis vltra fines arabie. habil⁹ opib⁹: fructib⁹ fertil⁹: arboꝛib⁹ delectabilis. Habitatores vo illi⁹ regionis dicunť eē magni coꝛporibus: armis strenui: i bello fortissimi: calidi ingenio: sapiētia locupletissimi. Ipa āt ciuitas centū portas habuit: ⁊ sup nilū fluuiū q de paradiso egrediť: ⁊ giō vt dicič sita fuit: de qua dicič. Ecce vetus thebe centū iacet obruta portis. His iacob⁹ frater domini vbū salutis p̄dicauit: ⁊ fidē xp̄i pfecte eos docuit. Dioclitian⁹ āt ⁊ maximian⁹ q cepunt āno domini. 287. volētes fidē xp̄i penit⁹ extirpare tales epistolas p oēs p̄uincias: ī qb⁹ xp̄iani moꝛabātur trāsmiserūt. Si aliqd determinari oporteret aut sciri ⁊ totus mūdus ex vna parte cōgregat⁹ eēt: ⁊ sola roma ex alia pte ꝓsisteret: mūdus tot⁹ victus fugeret: ⁊ sola roma ī culmie scie remaneret. Cur ergo vos pua plebecula eius p̄ceptis resistitis: ⁊ cōtra eius statuta tam solide supbitis: At igič deoꝝ immortaliū fidē suscipite aut inutab⁹lis deꝛobis sētia, pferet dānatiōis: Christiani āt huiusmōi litteras suscipientes nuncios oēs vacuos dimiserunt. Tūc dioclitian⁹ ⁊ maximian⁹ ī irā cōmoti p oēs p uīcias miserūt: vt oēs bellicis armis apti romam venirent vt oēs rebelles romano ipio subingaret. Littere āt augustoꝝ ad populū thebeoꝝ ōlate sūt qui populus fz dei p̄ceptū que dei erāt deo ⁊ que erāt cesaris cesari reddebāt. Cōgregātes igič electam militum legionem. s. 6666. eos ad imperatoꝛes miserūt: vt ī bellis iustis impatoꝛes iuuaret nō cōtra xp̄ianos arma moueret: fz eos poti⁹ ōfc̄sarent. Huic āt sacratissime legiōi dux erat iclyt⁹ vir mauriti⁹. Signiferi āt cādidus inocētius exuperius: victoꝛ ⁊ ꝓstātius. Dioclitian⁹ igī maximianū quē sibi ī collegam ip̄erij assūpserat: cōtra gallos cū ifinito exercitu misit ⁊ ei legionē thebeā sociauit. Hi a scō marcellino papa exhortati sūt: vt āte gladijs iterirēt: q̄z fidē xp̄i quā acceperāt violarent. Cū igič vniuersus exercit⁹ mōtes alpium trāmeassz ⁊ ottodoꝛū aduenissz: iubet impator vt oēs q secū erāt idolis imolarent ⁊ contra rebelles

imperio: & maxime cõtra xpianos vnanimit cõiurarent: qõ sancti milites audictes: octo milibus ab exercitu secesserũt: & i quodã loco ameno cui agaunũ nomẽ ẽ: iuxta rhodanũ cõsederũt. Qõ audiens maximian⁹ missis militib⁹ pcepit: vt ad deoz sacrificia cũ alijs festinarẽt: q se nõ posse hoc facẽ rnderũt: vtpote q fidẽ xpi habẽt: tũc iperato: ira succẽsus ait. Jũgit delpectui meo celestis iniuria & mecũ religio romana gtẽnit. Dctiat gtumax miles nõ solũ mihi: sed etiã dijs meis me posse dare vindictã. Tũc cesar missis militib⁹ iussit: vt aut dijs sacrificare cõpellerẽt: aut decimũ quẽq; eoz ptin⁹ decollarẽt. Sãcti igit cũ gaudio capita extẽdẽtes: vnañ alter festinabat: & ad mortez ꝑire certabat. Tũc scũs mauriti⁹ assurgẽs: iter ceta sic cõcionat⁹ ẽ. Cõgratulor vobis: q: ꝑ fide xpi oẽs mori parati estis: cõmilitones vestros nccare sustinui: q: vos ad passionẽ ꝑ xpo paratos vidi: & dñi mãdatũ seruauit: q ait petro. Mitte gladiũ tuũ in vaginã: q ergo iam cõmilitonũ corpor⁹ vallati sum⁹: & socioz sanguine rubricatas vestes hẽm⁹ nos ipos ad martyriuz seqmur. Hec ergo si placet cesari mãdem⁹ respõsa. Milites iperator tui sum⁹: & ad defenſionẽ reipublice arma suscepim⁹: nõ est i nobis ꝑditio: nõ formido: sed xpi fidẽ nullaten⁹ deserem⁹. Cuz hoc iperator audisset: itez iussit vt decimũ trucidarent. Quo fcõ exuperi⁹ signifer vexillũ arripiẽs: & inter cõmilitones stãs dixit. Gloriosus dux noster mauriti⁹ de nostroz cõmilitonũ gloria ẽ locut⁹: nec exuperi⁹ signifer vester iõ hec arma arripuit: vt talib⁹ resistam⁹: ꝓiciãt dextre nre hec arma carnalia: et armenẽ vtutib⁹: & talia si placẽt cesari remãdem⁹. Milites sum⁹ iperator tui: serui aũt qõ libere ꝑfitemur christi: tibi debem⁹ militiã: illi inocẽtiã: a te laboris stipẽdiũ: ab illo eroꝛdiũ sũpsim⁹ vite: oĩa ꝑ ipo tormẽta suscipe parati sum⁹: & ab ei⁹ fide nũq; discedem⁹. Tũc ipius cesar iussit suũ exercitũ totã legionẽ circũdare: ita vt nec vn⁹ euadẽ posz. Clallanẽ igit milites xpi a militib⁹ diaboli: et nefandis manib⁹ trucidanẽ: & pedib⁹ cõculcanẽ equoz: & xpo ꝑciosi martyres cõsecranẽ. Passi sũt aũt circa ãnũ dñi. 287. Dei ãt nutu q̃plures euaserũt: vt ad regiones alias venientes xpi nomẽ ꝑdicarẽt: & gloriosissime i locis alijs trũpharẽt. Ex qb⁹ fuisse dicuntur soluto: auẽto: octauius apud thaurinũ: alexãder apud bergomũ: secũdus apud vintimiliũ: nec nõ et btus cõstantin⁹: et victo: & vsus: & q̃plures alij. Cũ igit carnifices ꝑdã diuiderẽt: & insimul epularenẽ: quẽdã senẽ noie victorẽ ide casu trãseũtez: ad secũ cõuiuãdũ initãt. Ille regrere cepit quomõ iter tot milia occisoz posset cũ gaudio epulari. Cũ ãa quodã audisset q ꝑ fide christi mortui essent: suspirãs ille vehemẽter igemuit: btm oino se clamitãs si cũ illis esset occisus. Cũ ãt cõperissent qm christian⁹ ẽt: in eum impetũ fecerũt: et ipz ptinus trucidarũt. Post hec ãt maximian⁹ apud mediolanũ: dioclitian⁹ vo apud nicomediã vna die purpurã deposuerũt: vt priuatã vitã agerẽt: & adolescentiores. s. cõstãtin⁹ et maximian⁹ et galeri⁹: quos cesares fecerãt iperarẽt. Sed cũ maximian⁹ itez tyrãnice iperare vellet: a cõstãtino gño suo psecutus suspẽdio vitã finiuit. Tãdẽ corp⁹ sancti inocẽtij de eadẽ legione in vnda rhodani inersũ a domitiano gẽnañ. et gratho augustano et ꝓtasio eiusdẽ loci episcopis cũ alijs in eoz ecclesia ẽ sepultũ. In cui⁹ structione qdã gẽtilis artifex erat: q alijs die dominico solẽmizãnt⁹ solus op⁹ suũ exercebat. Adest sanctoz exercit⁹: rapit: cedit: & arguit: q op⁹ suum ꝓphan⁹ assũpserit: & die dñica cũ alij diuinis intẽderẽt: ipe operib⁹ mechanicis inhiaret. Correctus ad ecclesiam cucurrit: & se fieri xpianuz postulauit. Ambrosius ãt in ꝑfatione de his martyrib⁹ sic ait. Laterna fideliũ diuino lustrata lumine ab extrẽis terre finib⁹ veniẽs tibi fidelit supplicauit: et tã corporeis bellatoz legio mucronib⁹ circũsepta q̃z spiritualib⁹ etiã armis vallata ad martyriũ vigili gstãtia ꝓperauit: quos pestifer tyrãn⁹ vt eos meta ꝓterreret: bis ad intitionẽ supplicij gladio decimauit: atq; postmodũ gstãter eos pdurãtes i fide vniuersos pariter capite plecti ꝑcepit: sz hi tãto charitatis ardore ferebãt: vt eiectz armis flexo poplite passim geniculãtes spiculatoꝛũ tela hilari corde susciperẽt. Jnẽ quos btus mauriti⁹ tue fidei amore succẽsus decertãdo martyrij est coronã adept⁹. hec Ambro. ¶ Mulier q̃dã filiũ suũ abbati mõasterij in quo scõꝛũ martyꝛ corpa requiescũt eruditendũ tradidit: quẽ i breui defunctũ irremediabili luctu plãgebat. cui apparẽs mauriti⁹ cur filiũ suũ sic fleret q̃suit: q̃ sibi rndit q̃ q̃diu vixit a lachrymis nõ cessaret: cui ille. Moli eũ flere vt mortuũ: sz scias eũ ꝓbare nobiscũ: qõ si ꝓbare desideras cras & oĩbus diebus vite tue si ad matutinas surrexeris: vocẽ eius iter monachoꝛ psallentiũ voces audire valebis: qõ illa semp fecit: & vocẽ filij sui cũ mõachis cãtare semp discernẽs audiuit. ¶ Rex gũtramus cũ thesauros suos relictz seculi põpis paupibus & ecclesie erogaret: quẽdã presbyter⁹ misit: vt ipi de sacrosctis ipoz reliquijs asportaret: q cũ reliqis impetratz rediẽs cũ nauis orta tẽpestate i lacu lausanẽsiũ periret: capsã cũ reliqis fluctib⁹ oppositi: et mox trãquillitas magna secuta fuit. ¶ Anno domini 863. cũ qdã mõachi obtentu Caroli a Nicolao papa corpa sci vrbani pape: & sci tyburtij martyris ipetrasset: & recedẽtes scõꝛũ martyꝛ ecclesiã visitasset: ab abbate & mõachis ipetrarũt: vt corp⁹ sancti mauritij & caput sci Jnocẽtij apud altisiodoz i ecclesia quã scus german⁹ eisdẽ martyrib⁹ dudũ dedicauerat trãsportarẽt. ¶ Refert ꝑetr⁹ damiãi: q i burgũdia erat qdã cleric⁹ superbus & ãbitiosus q quãdã ecclesiã sci mauritij sibi vsurpauerat: quodã potẽte milite sibi plurimũ obsistẽte. Dũ ãt q̃dã die missã cãtaret: & i fine euãgelij diceret: oĩs q se exaltat hũiliabit⁹ &c. derisit miser & ait. Falsũ ẽ. naz si ego meis hostib⁹ me humiliasse: tot hodie diuitias ecclesie nõ haberẽ. Et ecce fulmẽ istar gladij in os eius per qõ blasphemie verba enomuit introiuit: & subito eũ extinxit. ¶ De nomine.

Justina a iustitia ẽ dicta. Ipsa enim ꝑ iustitiã vnicuiq; qõ suũ erat reddidit: scilz dõ obedictiã: supioꝛi ꝓlato reuerẽtiam: pari

cõcordiã: inferiori disciplinã: inimicꝫ patiẽtiã: miseris 7 afflictꝫ cõpassionẽ: opolam sibi sanctimoniaꝫ.

De sancta iustina.

IUstina ẏgo de citate anthiochie filia sacerdotꝫ idoloꝝ quotidie ad fenestrã sedẽs plũ diaconũ euãgelĩ legẽtẽ audiebat: a quo tãdẽ quersa ẽ: qđ cum mr̃ i lecto pr̃i rettulisset 7 ãbo dormisset: xp̃s cũ angelis appuit eis dicẽs. Uenite ad me: 7 dabo vob regnũ celoꝝ: q cuigilãtes statĩ cũ filia sua se baptizari fecerunt. Hec igr̃ iustina ẏgo a cypano plurimũ molestata: ipꝫ tãdẽ ad fidez quertit. Cypanus eni a sua puericia magꝰ extitit. Nã cũ septẽ ãnoꝝ eẽt a parẽtibꝰ diabolo ꝓsecratus ẽ. Hic igr̃ magice arti iseruiebat: 7 mſonas i iumẽta quertẽ videbat 7 multa alia p̃stigia exercebat. Ardẽs igr̃ i amorez iustine ẏgis ad magicas artes se cõtulit: vt ipsã vl̃ ꝑ se vl̃ ꝑ viro quõdã acladio: q sil̃ i eiꝰ amore exarserat posset hr̃e. Aduocat igr̃ dñonẽ vt ad seueniat vt iustinã p eũ hr̃e valeat. Aduẽiẽs dñs dixit ei. Quid me vocasti? Cui cypanꝰ. Amo ẏginẽ de galileis: potes ne facẽ vt ipaz hẽaz 7 volũtatẽ meã secũ p̃ciã? cui dñs. Ego q hoiez e padiso eijcere potui: cain frẽz suũ occidẽ ꝓcurauit: iudeos xp̃z occidẽ feci: hoies ꝑturbaui: nõ poto facẽ vt vnã puellã hẽas: 7 ea iuxta tuũ placitũ pfruar̃? Unguentũ hoc accipe: 7 circa domũ eiꝰ defor̃ sparge: 7 ego supueniẽs cor eiꝰ i tuã amorẽ icẽdã: 7 tibi eaz assẽtire ꝓpellã. Seq̃nti nocte dem̃ ad eã igredit: 7 cor eiꝰ ad amorẽ illicitũ icitare conat: qđ illa sentiẽs deuote se dño q̃mẽdauit: 7 totũ corꝰ suũ signo crucꝭ munuit. Ad signũ aũt scẽ crucꝭ diabolus trit⁹ fugit: et ad cypanũ vẽiẽs añ eũ stetit. cui cypanꝰ dixit. Quare nõ adduxisti ad me ẏginẽ illã? cui dem̃. Uidi in ea quoddã signũ 7 tabut: 7 oĩs i me vt⁹ defecẽ. Cypanus ãt eũ dimisit: 7 aliũ fortiorẽ vocauit: cui dixit dem̃. Audiui iussionẽ tuã: 7 vidi illi⁹ impossibilitatẽ sz ego emẽdabo: 7 tuã ꝓplebo volũtatẽ: aggrediar eã: 7 cor eiꝰ vulnerabo i amorẽ libidinis: 7 ea iuxta desideriũ tuũ pfruerꝫ. Ingrediẽs igr̃ diabolus nitebat ei psuadẽ: 7 aiuz eiꝰ ad amorẽ illicitũ iflãmare. Illa ãt se ẽuote ẽo recõmẽdãs signo crucꝭ oẽz tẽtationẽ reppulit: 7 insuffiãs i demonẽ ꝓtinꝰ eũ abiecit. Demon ãt ꝓfusus auſugit: 7 ante cypanũ stetit: ad quẽ cypanꝰ. Et vbi ẽ ẏgo ad quã te trãsmisi? 7 dem̃. Victũ me fateor: 7 q̃lit̃: dicẽ ptimesco. Quoddã eni signũ cribile i ea vidi: 7 ẓtinuo robur oẽ amisi. Tũc cypanꝰ eũ deridẽs dimisit: 7 ipꝫ demonũ ꝓncipẽ aduocauit: cũq; vẽisset ad eũ dixit. Que ẽ vtus tã modica vt vicaẽ ab vna puella? dixit dñs. Ecce egrediẽs variis febribꝰ eã vexabo: 7 aiuz eiꝰ ardẽtiꝰ iflãmabo: 7 totũ corꝰ vehemẽti ardore respgã: 7 frenetica illã faciã: 7 varia sibi fãtasmãta offerã: 7 media nocte eã tibi adducã. Tũc diabolꝰ i specie yuꝰ ẏgis se trãsfigurauit: 7 ad ẏginẽ vẽiẽs dixit. Ecce ad te vẽio: q̃ tecũ i castitate vinẽ cõcupisco: verũ dic q̃so te q̃ nã nisi certamis merces erit? cui scã ẏgo rñdit. Merces qdẽ mlta: labor modicꝰ dixit ei dem̃. Quid ẽ qđ dꝰ ꝓcepit. Crescite 7 mltiplicamĩ 7 ꝑplete trã? timeo gꝰ bõa socia q̃ si i virginitate pmãserim⁹ vbũ dei irritũ faciem⁹: 7 velut q̃tẽnẽtes 7 iobediẽtes i graue iudiciũ decidem⁹: 7 vñ videbamur sparе pm̃i: graue icurrem⁹ tormẽtũ. Cepit ãt cor ẏgis puis cogitatiõibꝰ p̃ immissionẽ dñonis q̃cuti: 7 ardore q̃cupiscẽtie forti⁹ iflãmari: adeo vt iã surgẽs abire vellet. Tunc scã ẏgo ad se reuersa 7 qs eẽt qui secũ loqr̃et itelligẽs: ẓtinuo se cruce muniuit: 7 i diabolũ sufflãs ipꝫ istar cere ꝑtinus liq̃fecit: 7 qb oĩ tẽtatiõe se libatã sensit. ꝑdostmodũ diabolus i specie iuuẽis pulcherrimi se trãsfigurauit: 7 thalamũ eiꝰ igrediẽs cũ ipa i lectulo iacere: ipudenter i eiꝰ lectulũ p̃siliit: 7 i eiꝰ amplexꝰ ruere voluit. Qđ vides iustina 7 maligni spiritꝫ adesse cognoscẽs mox signũ crucꝭ edidit: 7 istar cere diabolũ liq̃fecit. Tũc diabolus p̃mittẽte deo febribus eã fatigãs 7 plures cũ gregibꝰ 7 armentꝭ occidẽs maximã mortalitatẽ i tota anthiochia futuraz p demoniacos p̃cebat: nisi iustina ẓugio ẓsentiret: Quapropt tota citas morbo lãguẽs: ad ianuaz parẽtũ iustine quenit clamãs vt iustinã ẓugio traderẽt: et sic ciuitatẽ a tãto p̃iculo liberarẽt: sed cum iustina nullatenꝰ cõsentiret: 7 ex hoc mortẽ eidem oẽs minarent̃: septimo anno mortalitatꝭ ipsa pro eis oauit: 7 ipsã pestilẽtiã ꝓpulsauit. Uidẽs diabolus q nihil ꝓficeret: i formã iustine se trãsmutauit vt famã iustine polleret: 7 cypanũ deludẽs se iustinã ad se adduxisse iactaret. ꝑgẽs igr̃ diabolꝰ ad cypianũ i specie iustine ad ipsuz cucurrit: 7 eũ q̃si q̃ i eius amore lãgueret oscular̃i voluit: quã cypianꝰ videns 7 iustinã eẽ credẽs gaudio repletꝰ ait. Beneueniſti iustina oĩum femiaz decora. mox vt cypianus nomẽ iustine nomiauit: diabolus nomẽ illud ferre nõ potuit: sed ad eiꝰ ꝓtionẽ instar fumi statĩ euanuit. Quapropter cypianꝰ delusum se esse videns tristis remãsit: vnde et amplꝰ in amorẽ iustine estuãs ad ostiũ virgis diu vigilauit: 7 quãdoqz in femĩã: quãdoqz in auẽ: vt videbatur arte magica se cõmutãs cũ veniſſet ad ostiũ virgis neqz femina neqz auis: sed cypianꝰ protinꝰ apparebat. Acladiꝰ quoqz arte diabolica mutatꝰ in pascerẽ: cũ ad fenestrã iustine volasset: mox vt virgo eũ aspexit: nõ passer: sed acladiꝰ apparuit: angustiariqz nimis cepit ac tremere: quia nec fugere poterat nec salire. Tunc vero iustina ne caderet et creparet: eũ per scalã deponi fecit: admonẽs vt a sua vesania ceſſaret: ne iuxta leges tanq̃z maleficus puniretur. Victus igitur per oĩa diabolus ad cypianũ rediit: et ante eum cõfusus stetit. Cui dixit cypianus. Nunquid et tu victꝰ es? Que est miser virtꝰ vestra. vt vnã puellã non possitis vincere: nec in eam potestatẽ habere: sed ecõuerso ipsa vos vincat: et tã miseraliter vos ꝓsternat? Dic tñ mihi obsecro in quo est eius tã maxima fortitudo? Cui demon ait. Si mihi iuraueriz vt a me nequaq̃z recedas: virtutẽ victorie eius tibi pandã. Cui cypianus. ꝑ quid tibi iurabo? cui dem̃. Jura mihi p vtutes meas magnas q̃ a me nũq̃z discedes. Dicit ei cypianꝰ. ꝑ vtutes tuas magnas tibi iuro q̃ a te nunq̃z discedã. Tunc diabolus quasi securus ei dixit. ꝑuella illa signũ crucifixi edidit: et

Nazian doc ꝓsapmisit carola copy S cypriani 1 spectri t capt S gathia loc

statim tabul 7 omnem vtutem meaz amisi .7 quasi cera a facie ignis effluxi. Dicit ei Cyprian⁹. Ergo crucifixus maior te ē: Et demō. Utiq; maior oib⁹ ē: 7 nos 7 oēs quos hic decipimus tradet igni iexti gulbili cruciādos. cui cyprianus. Ergo 7 eso amiens debeo fieri crucifixi: ne tātā aliqñ penā icurrā. cui diabolus. Jurasti mihi p vtutes mei exercitus q̄s nemo piurare valet: q a me nunq̄ discederes. Ad quē cypanus. Te 7 oēs funigātes tuas vtutes ꝛcēno. 7 tibi 7 oibus diabolis tuis abrenūcio: 7 crucifixi salutari signo me munio. Statiq; ab eo diabolus ꝑfusus discessit. Tūc cyprianus ad eꝝ iuit: quē vidēs eꝑus 7 credēs eū venisse vt xp̄ianos in errorē mitteret ait ei. Sufficiāt tibi cypane hi q foris sunt. nihil enim poteris aduersus ecclesiā dei: iuicta est enim vtus xp̄i. cui cyprianus. Certus suz q; iuicta est vtus xp̄i: narrāsq; q̄ sibi acciderant ab eo se baptizari fecit: q postmodū tā in scientia q̄ in vita valde ꝓficiēs: mortuo eꝑo ipse in eꝝ ordinatus est. Brām vero vginē Justinā in monasterio posuit: 7 multis sacris vginibus eā ibidē in abbatissam p̄fecit. S cūs aūt cyprianus martyribus epistolas sepe mittebat: et eos in certamine roborabat. Comes aūt regionis illius audiēs famam btī cypriani 7 btē Justine eos ad se p̄sentari fecit: 7 an sacrificare vellēt regsuit: q dū in fide xp̄i p̄sisterēt firmi: iussit eos i sartaginē plenā cera pice 7 adipe poni: q̄ tū eis mix refrigerū p̄stitit nec aliq̄ō supplicū irroganit. Sacerdos aūt idoloz p̄fecto dixit. Jubeas me ante sartaginē stare 7 ꝑfestim vincā oēm vtutez eoz. Cū ergo iuxta sartaginē stare veniisset dixit. Magnus es deus hercules: 7 p̄ deoz iupit 7 ecce cōtinuo de sartagine ignis exiuit: 7 penitus eū ꝓsumpsit. Tūc cypanus 7 Justina de sartagine extrahunt: 7 data sup eos sūa pariter decollātur. Uoz corpora cū sex diebus ad canes ꝓiecta māsissent: postmodū romā trāslata sunt. Tūc aūt vt dñ placētie regescūt. Passi sunt autem sexto calēdas octobris circa ānū dñi. 287. sub dioclitiano.

¶ De nomine.

Cosmas dī a cosmos q̄ est forma vel ornatus: vel sm Jsidoz cosmos grece dicit mūdus latine. Fuit enim forma alijs i exēplis. ornatus vtutibus bonis: mūdus ab oibus vicijs. Damianus dictus est ab adamo quadā bestia q̄ humilis est 7 māsueta: vel Damianus a dogma q̄ est doctrina: 7 ana q̄ est surſū: vel a damū q̄ est sacrificiuz: vel Damianus dicit q̄si dñi manus Jpse. n. māsuetudinē hūit i ꝙuersatōe. doctrinā supnā hūit: 7 docuit i p̄dicatōe: sacrificiū fuit i carnis maceratōe: dñi manus fuit i medicinali curatōe.

¶ De sanctis Cosma 7 Damiano.

Cosmas et Damianus germani frēs i cimitate egea ex religiosa mr̄e noie Theodora nati sūt. Hi arte medicine edocti tātā a spū scō gr̄am acceperūt vt oēs lāguozes nō solū ab hoib⁹: ſz ēt a iumēt̄ curarēt: grat̄ oia tribuētes. Mona āt q̄dā noie palladia cū oia sua i medicū ꝙsūpsisset ad scōs accessit: 7 ab eis sanitatē itegrā reportauit. Tūc illa q̄dā munuscluz scō damiano obtulit: 7 cū nollet recipe illa eū sacramētis ſribilib⁹ adiurauit: pp q̄ ille acquenit recipe nō q̄ dē ductus cupiditate muneris: ſz vt denotōi satisfaciens offerētis: 7 ne nomen dñi videret spnere: p q̄ videbat sic se adiuratum esse. Hocvbi scūs cosmas cōperit ꝓcepit ne corpus ei⁹ vna cū corpore ipsi⁹ poneret. Sequnti nocte dñs Cosme appuit 7 frēz de suscepto manere excusauit Audiēs eoz fauā ꝓcōsul liſas eos ad se accersiri fecit: 7 q eoz sunt noīa que p̄ia: q̄ fortuna ingrere cepit. Sācti martyres dixerūt. noīa nr̄a sunt Cosmas 7 damianus: alios tres frēs hēmus: quoz nomina sunt antinus Leontius 7 eup̄repius. p̄ria āt nr̄a arabia est: pozo fortunā xp̄iani nesciunt. Jussit ergo ꝓcōsul vt frēs suos adduceret: 7 simul idolis imolarēt: sed cū oino imolare ꝛtēnerēt ꝓcepit eos in manibus 7 pedibus dure torqueri. Cū aūt eius tormēta derideret: iussit eos cathena ligari 7 i mare ꝓcipitari: ſz statim ab angelo de mari liberātur: 7 ante p̄sidē statuūtur. Q̄ō pses considerās ait. per deos magnos maleficijs vincitis: q̄ tormēta ꝛtēnitis 7 mare sopitis. Docete ergo me hec via maleficia. 7 in noie dei Adriani seq̄r vos: 7 hoc dicto statim duo demones affuerūt 7 eū grauissime i faciē cederūt. Et ille exclamās dixit. Depcoz vos o boni viri: vt p me ad deū v̄m oretis: qbus oātibus ꝛtinno demones discesserūt. Preses aūt dixit. Videtis q̄lr aduersū me dij idignati sūt: q̄ eos reliquere cogitabā. Jā ergo deos meos vos non patiar blasphemare. Tūc eos i ignē copiosū iacturi ꝓcepit: ſz tū eos nil lesit: qn poti⁹ flāma p̄silit lōge: 7 multos de astātib⁹ iteremit. Jubent ergo in eculeo suspēdi: ſz ab angelo ipsos custodiēte 7 fatigatis admodū i cedendo ministris ante p̄sidez deponūtur illeſi. Tres igit̄ fratres in carcerē fecit recludi 7 cosmā 7 Damianū crucifigi 7 a populo lapidari: sed in suos lapides redibant auctores: 7 q̄plurimos vulnerabāt. Tunc preses furore repletus eductis tribus fratribus 7 stātibus iuxta crucē iussit cosmā 7 Damianū sup crucem poni 7 a q̄tuor militibus sagittari. Sagitte vero conuerse plurimos vulnerabāt: sed sanctos martyres non ledebāt. Videns aūt preses in omnibus se confusum: vsq; ad mortē angustiatus omnes quinq; fratres fecit iniuiul decollari. Demores autem christiani verbi quod dixerat sanctus cosmas ne in vnum sepelirentur: cogitabant quomodo vel vbi vellent martyres sepeliri: 7 ecce subito camelus aduenit: 7 humana voce proclamans sanctos in vno loco sepeliri precepit. Passi sunt aūt sub dioclitiano qui cepit circa annuz dñi. 287. ¶ Rusticus quidā cū post laborē messis in cāpo aperto oze dormiret: serpens in eius oze ingressus est. Evigilans aūt cū nihil sētiret domū redijt: 7 sero fcō grauissime torqueri se sensit: voces igitur miserabiles emittebat 7 sanctos dei cosmā 7 Damianū in sui adiutoriuz inocabat. Sed cū dolor semp icresceret ad ecclesiā scōz martyz ꝙfugit: 7 ibidem eo subito dormiente serpens sicut intrauerat p os eius exiuit. ¶ Ur quidam longe profecturus sanctis martyribus cosme

ꝛ damiano vrozē gmēdauit: dās ei fignū cui ꝓtin⁹ deberet annuere si aliqñ eā vocaret. ꝓdost hoc aūt sciēs diabolus signū qđ ei maritus dederat se ī hominē trāsfiguranit:ꝛ vxori ei⁹ signū viri afferēs dixit. Vir tuus ab illa ciuitate: me misit ad te: vt ducā te ad eū. At illa adhuc ire formidās ait. Signuz gdē agnosco: sz qr scis martyrū⁹ cosme ꝛ damiano gmēdata sū: sup eoꝝ altare mihi iurꝛ q̄ securā me duces ꝛ tecū statim ꝓficiscar. Ille aūt ꝛtinuo vt dixerat sibi iurauit. Secuta ergo eū cū ad quēdā locū secretū veniſſet: voluit eā de inmēto diabolus precipitare: vt eā occideret: qđ illa sentiēs exclamauit. De⁹ sanctoꝝ cosme ꝛ Damiani adiuua me: vobis eni credidi ꝛ secuta sum eū. Cōfestim aūt sācti cuz multitudine dealbatoꝝ ibidē affuerunt:ꝛ eā liberauerunt. Diabolus āt statim euanuit:ꝛ dixerunt ei. Nos sumus ꝛ cosmas ꝛ Damian⁹ quoꝝ iuramēto credidisti:iōqz festinauim⁹ venire in auxiliuz tibi.

¶ Felix papa attau⁹ sācti Gregorij ī honorē scōꝝ cosme ꝛ damiani nobilē eccliā ꝛstruxit. In hac ecclesia qdā vir scūs martyribus ꝓsiebat: cui iā cācer vnū crus totū ꝛsūpserat. Et ecce dormiēte illo sci cosmas ꝛ damianus denoto suo apparuerunt: vnguēta ꝛ ferramēta secū portātes: quoꝝ vnus alteri dixit. Ubi carnes accipiem⁹ vt abscissa carne putrida locū vacuū repleam⁹?: tunc ait alter. In cimiterio sācti petri ad vincula hodie ethiops recēs sepultus ē: de illo ergo affer: vt huic supponamus:ꝛ ecce ad cimiteriū ꝓperauit:ꝛ coxā mauri attulit:ꝓcidēteq̄z coxā ī fūrmi loco ei⁹ coxā mauri īseruerūt ꝛ plagā diligēter vngentes coxā infirmi ad corpus mauri detulerūt. Euigilās aūt cū se sine dolore sensisset manū ad coxā apposuit.ꝛ nihil lesionis īuenit apponēsq̄z eādelā cū ī crure nil mali videret cogitabat: an nō ipse q erat: sz alius alter ect. Rediēs aūt ad se p gaudio de lectulo ꝓsilijt:ꝛ qđ ī sōnis viderat:ꝛ qualr sanat⁹ fuerat oīb⁹ enarrauit: q ꝛciti ad tumulū mauri miserūt:ꝛ coxā mauri ꝓcisā:ꝛ coxaz ꝓdicti viri illius loco in tumulo positā repperierūt.

¶ De sancto porseo episcopo.

Porseus eps cui⁹ hiſtoriā beda ꝓsbyter scripsisse credit cū oi vtute ꝛ bonitate polleret: ad extremū veniēs spūs cimisit: viditqz duos angelos ad se venientes: vt ei⁹ aīaz deferrēt. Tertiū vero ormatum scuto cādido:ꝛ gladio fulgureo se ꝓcedētē ꝛspexit. Deīde demones clamātes audiuit. ꝓcecedamus ꝛ aū faciē ei⁹ bella cōmoueam⁹. Cū ergo ꝓcessisset ꝛcurſi iactabāt ī eū ignita iacula: sz angelus ꝓcedēs scuto ea suscipiebat:ꝛ ꝓtinus extinguebat. Tūc demones angelis opponētes dixerūt. Ocioſos ꝓmones sepe dixit:ꝛ iō illesus nō dz pfrui vita btā: qb⁹ angeli nisi ꝰncipalia vicia ꝛra eū ꝓtuleritis ꝓpter minima nō pibit. tūc dixit ei demō. Si iust⁹ est dns hō hic nō saluabit. Scriptū est.n. nisi ꝛcurſi fueritis ꝛ efficiamini sicut pmuli nō itrabitis ī regnū celoꝝ. cui angelus ercusans ait. Indulgētia in corde būt: sz ꝛsuetudo horiz ꝛtinuit. cui demon. Sicut accepit malū ex ꝛsuetudine ita accipiat vindictā a supno iudice. Scūs angelus dixit. Judicemur aī deū ꝑliāte angelo aduersarij ostriti sūt. Tūc demō dixit. Seruus scīs volūtatē dñi sui ꝛ nō faciēs vapulabit plagis multis. Cui āgelus. Quid.n. iste de volūtate dñi sui nō adipleuit:ꝛ demō. Dona inquoꝝ suscepit. cui āgelus. credidit q̄ vnusq̄z eoꝝ pniaz egisset. demon dixit. Uñ debuit ꝓbare pniepseuerātiā:ꝛ sic fruct⁹ suscipe. Angelus rñdit. Judicemur aī deū: sz demō succubuit. Itez āt ad bellādū surrexit dicēs: vsq̄z nūc estimabam⁹ deū veracē: q oē delictū qđ ī ſris nō purgauit: se ī etnū punitz ꝓmisit. Hic ergo hō quādā vestem a quodā vsurario recepit: nec de hoc punit⁹ fuit. Ubi ē ergo iustīcia dei? Cui āgelus. Silete q̄ occulta dei iudicia ignoratis. Quādiu.n. sperat⁹ pnia comitat⁹ hominē diuina mīa: demō rñdit. Sz nullus hic locus ē pnie. cui āgelus: pfūditatē iudicioꝝ dei ignoratis. erit ꝛ.n. Tūc diabolus tā granit cū pensſit: vt postmodū vite restitut⁹ semp pcussionis vestigiū retineret. Arripiētes āt demones vnū ex his quos in ignibus torqbāt ipz ī eū iactauerūt: q eius humeꝝ maxillāq̄z icēdit: cognonitqz hoīez: q̄ ille erat cui⁹ vestē accepat: dixitqz āgelus: qđ icēdisti arsit in te. Si.n. huī⁹ viri in pctis mortui donū nō accepisses: nec pena i te arderet. Et hāc pcussionem pmittēte deo ꝓ receptōe vestimēti illius recepit. Alter aūt demō dixit. Adhuc restat illi āgusta porta: vbi illū supare poterim⁹?. Diliges ꝓximū tuū sicut teipm. rñdit āgelus. Uir iste ī ꝓximos suos opat⁹ ē bona. aduersari⁹ rñdit. Nō sufficit hoc nisi etiā sicut seipz dilexerit. Cui āgelus. Fruct⁹ dilectōis ē bñ opari: q̄ deus reddet vnicuiq̄z ꝛm opa sua. dixitqz demō Sz q̄ verbum dei diligēdo nō ipleuit dānādus erit. ꝓpugnāte turba nefāda sci āgeli victores fuerunt. Dixit itez demō. Si deus iniquus nō est:ꝛ verbi illi⁹ trāsgressio ei displicet: vir iste penaz expers nō erit. ꝓmisit.n. seculo abrenūciare:ꝛ ecōtrario seculū dilexit ꝛra id qđ deū ē. Nolite diligere mūdū neq̄z ea q̄ ī mūdo sūt. scūs āgelus rñdit. Nō sibi ea q̄ sūt seculi: sz hoibus idigētib⁹ dispensāda dilexit. Diabolus rñdit. Qualicūq̄z mō diligat ꝛra ꝓceptū diuinū est. Victis aduersarijs rursus diabolus ad callidas ꝙuertit accusatiōes dicēs. Scriptū est. Si nō ānūciaueris iniquo iniqtatē suā sāguinē eius de manu tua regrā. Hic non ānūciauit digne pctōribus pniam. scūs āgelus rñdit. Qñ auditores despiciūt vbū lingua doctoris loq ppendit dū videt q̄ ꝓdicatio audita despicit. vñ prudētis ē dū nō est loq̄ndi tps velle tacere. In omni vo ꝛdictōe demonum nō ꝓualida, nimis extitit pugna donec iudice dño triūphātib⁹ āgelis: denictisq̄z aduersarijs imē sa claritate vir scūs circūfusus ē. Un⁹ āt vt beda testat ex angelis dixit ei. Respice mūdū: respiciensq̄z vidit vallē tenebrosā ꝛ ꝙtuoꝝ ignes ī aere aliquib⁹ spatijs a se distantes: dixitqz ei angelus. Hi sunt ꝙtuoꝝ ignes q mundū succendūt. Uñ ē ignis mendacij cū hoc q̄ abrenūciare diabolo ꝛ oībus pōpis ei⁹ ī baptismo oēs ꝓmiserūt ꝛ minime iplēt. Scōs cupiditatis: cū mundi diuitias amori celestiū ꝓponūt. Tertiū ē dissēsionis cū aīos ꝓximoꝝ in supuacuis reb⁹ offendere nō formidāt. Quart⁹ ipietatis

cū ifirmiores expoliare ⁊ eis fraudē facere ꝑ nihilo ducūt: deide illi ignes appropinquātes in vnū redacti sunt. ⁊ illi appropinq̄bāt: timēsq; angelo dixit Dñe ignis mihi approp̄inq̄t. cui angelus. Nō non accēdisti nō ardebit i te. Ignis enim iste ꝑm merita opez hoiuz singulos examinat. Nā sicut corpus ardet ꝑ voluptatē illicitā ita etiā ardebit ꝑ debitā penā. Tādē ad ꝓpriū reducē est corꝰ plagētibꝰ ꝓpi qs q eū mortuū existimabāt. Ille āt aliq̄to tpe supuixit: ⁊ i bonis opibus laudabiliꝰ vitā finiuit.

¶ De nomine.

MIchael interꝓtat qs vt deus. ⁊ quotiens. ꝑ sicut ait Gregoriꝰ mire vtutis aliqd agit. Michael mitti phibet: vt ex ipso actu ⁊ noie deꝯ itelligi q̄ nullus pōt facere: qō facere ꝑ̄a let deus: ⁊ idcirco eidē Michaeli multa q̄ sunt mire virtutis attribuūtur. Ipse enim vt Daniel attestat in tēpore antixp̄i ꝙsurget ⁊ ꝑ electis tanq̄z defensoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ astabit. Ipse cū draconē ⁊ angelis eius pugnauit: ⁊ ipsos de celo ejciēs victoriā fecit magnā. Ipse cū diabolo de moysi corpore altercatus ē: eo q̄ diabolus eius corpus ꝓdere volui: vt ip̄m ꝑ deo indeoꝛ pplus adoraret. Ipse sc̄oꝝ aias suscipit: ⁊ in paradisū exultatōis p̄ducit. Ipse olim ꝓnceps fuit sinagoge: sz nūc ꝙstitutus ē a dño i ꝓncipē ecclesie. Ipse vt dī plagas egyptijs itulit: mare rubrū dinisit: pplm ꝑ desertū duxit: ⁊ in terrā ꝑmissionis introduxit. Ipse iter scōz acies angelorū significer xp̄i dī. Ipse eni ad dñi iperiū antixp̄z exuīē in mōte olineti ꝑpotenter occidet. In voce ip̄i archāgeli michaēl mortui resurgēt. Ipe crucē: clauos: lāceā: ⁊ coronā spineā i die iudicij p̄sētabit.

De sancto Michaele.

MIchaelis archāgeli sacra solēni tas dicit apparitio: dedicatio: victoria ⁊ memoria. Appitio ip̄i angeli multiplex ē. Prima q̄ i mōte gargano apparuit. In appulia āt ē qdā mons noie gargan⁹ iuxta ciuitatē q̄ dī sypont⁹. Anno aūt dñi. 390. in pdca vrbe sypōto erat vir quidam noie gargan⁹. q ꝑm quosdā libros a mōte illo nomē accepat: q̄ ouiuz ⁊ bouū ifinita multitudine pollebat. Cū āt circa pdicti mōtis latera pascerent: cōtigit q̄ndā thaurum alios relinquere: ⁊ vertice mōtis ꝙscēdere: cū domū alijs redeuntibus nō rediisset: collecta dīs multitudine famuloꝛ ꝑ deuia queq; reqrēs: ip̄m tādem in vertice mōtis iuxta ostium cuiusdā spelūce inuenit. Ꝑmotus itaq; cur soliuagus īcederet mox i ipz sagittā toxicatā direxit. Sz statim velut a vēto retorta ipz q̄ iecerat repcussit. Turbati sup hoc ciues ep̄m adeunt: ⁊ sup re tā stupenda ipz iḡrūt. Qui triduanū icinniū eis idixit: ⁊ a deo q̄rendū eē admonuit. Quo fcō scūs michael episcopo appuit dicēs. Sciatis hoiez illū volūtate mea suo telo eē pcussū. Ego sū Michael archāgelus q̄ locū hūc in terris icolere mtūq; seruare statuēs: hoc volui ꝓbare idicio ipsi⁹ me loci ispectoꝛē eē atq; custodē. Statiq; eps atq; ciues cū ꝓcessione locū adeunt: ⁊ ingredi nō ꝓsumentes: oōni pre foris⁹ institerunt. ¶ Scōa appitio est q̄ circa annū dñi. 710. accidisse describitur. Nā i loco q tūba dī iuxta mare q sex milib⁹ distat ab vrbe adriascēsi michael epō pdēc ciuitat⁹ apparuit. dicens ⁊ iubens vt i pdicto loco eccl̄iā construeret: ⁊ sicut fit i monte gargano: ita ⁊ ibi memoriā sācti michaelis archāgeli celebraret. Cū āt eps de loco in quo eccl̄iā cōstrueret dubitaret: ab ipso edocet vt ibi eā construere faceret: vbi thaurz a latronib⁹ absc̄ditū inueniret. Iterūq; de loci amplitudine dubitans iubet modū i amplitudine statue re quātū videret thaurz i circuitu pedib⁹ ꝓtriuisse. Due āt rupes ibidē erant ḡs nullatenus virt⁹ humana monere poterat. Tūc michael cuidam viro appuit: ꝓcipiēs vt ad pdēm locū accedat ⁊ ipas rupes remoueat: quo accedēte tā facile rupes mouit: vt nihil hīe pōderis videret̄ur. Edificata igit ibidē eccl̄ia: de mōte gargano ꝓtem palij qō scūs michael sup altare posuit: ⁊ ptē marmoris sup qō stetit ad suā eccl̄esiā detulerunt. Cū vero ibidē aque penuriā paterent monitu angeli qōdā foramen in quodā saxo durissimo fecerūt: ⁊ tāta aq̄z copia ꝓtinus emanauit: vt ysq; nūc eius beneficio copiosiꝰ sustētent. Hec aūt apparitio in pdicto loco. 17. die calēdaz nouēbriū solēniter celebrat. ¶ In eodem āt loco qōdā memoria dignū ꝙtigisse refert miraculū: ille enim mons vndiq; occāno cingit. sz bis i die sci Michaelis iter ꝓbens popul'o aperit. Cuz ergo copiosa turba ad eccl̄esiā pgeret: ꝙtigit quādā mulierem grauidā vicināq; partui secū ire: ⁊ ecce magno impetu vnda redijt: ⁊ omnis turba timore ꝙcussa ad littus fugit. Sola āt mulier pregnās fugere non valuit: sed a marinis fluctibus capta fuit. Āt michael archāgelus mulierē illesā seruauit: ita etiā q̄ in mediū pelagi filiū parturiuit quē i vlnis suscipiens lactauit. ⁊ mari iterꝫ sibi iter ꝓbente leta exiuit. ¶ Tertia apparitio est q̄ rome tēpore gregorij pape legit accidisse. nā dū idē gregorius papa ꝓpter pestē inguinariā letanias maiores istituisset: ⁊ devote ꝑ salute populi exoraret vidit supra castrū qō olim memoria adriani dicebat angelum dñi q̄ gladiū cruētatū tergebat: ⁊ in vaginā mittebat. Unde scūs gregoriꝰ itelligēs ꝑces a dño exaudītas eccl̄esiā in honoꝛē angeloꝛ ibidē ꝙstruxit: vñ ⁊ castrū illud vsq; nūc castrū sci angeli vocat. Hec aūt apparitio cū alia q̄ in monte gargano apparuit cum sypōtanis victoriā dedit. 8° id⁹ maij celebrat. ¶ Quarta apparitio est q̄ ꝙstitit i hierarchijs ipoꝛ āgeloꝛ. nā prima hierarchia epiphania dicit idest superioꝛ apparitio: media dicit hyperphania idest media apparitio: vltima dī hypophania idest iferioꝛ apparitio. ⁊ dicit hierarchia a hierar qō est sacrū ⁊ archos ꝓnceps q̄si sacer ꝓncipatus. q̄libet āt hierarchia ꝙtinet tres ordines. nā superioꝛ ꝙtinet serappin: cherubin ⁊ thronos. Media cōtinet ꝑm assignationē dionysij dñationes virtutes: ⁊ ptates. Ultima cōtinet ꝑm assignationē eiusdē ꝓncipatus archāgelos ⁊ angelos. Et hoꝛ dñatio ordinatio ⁊ dispositio pōt videri simil⁹ in terrenis ptātibus. nā ministroꝛ q̄ sūt subvno rege qdā operant̄ immediate circa psonā regis: sicut cubicularij ⁊ consiliarij ⁊ assessoꝛes. Sic̄ es bis sunt ordines ꝓme hierarchie

Quidã vero hũt officia ad regimẽ regni in coĩ non deputati huic vel illi ꝓuincie vt ꝓncipes militie ⁊ iudices curie. Silꝫ sunt his ordines sc̃de hierarchie: Quidã vero ꝓponũtur ad regimẽ alicui⁹ ptis regni. vt ꝓpositi ⁊ baiuli ⁊ huiusmodi minores officiales. Et his silꝫ sunt ordines tertie hierarchie.

¶ Tres igit̃ ordines ꝓme hierarchie accipiunt̃ inq̃tũ deo assistũt ⁊ ad ip̃z quertunt̃. Ad hec tũ tria necessaria sunt. s. sũma dilectio ⁊ hoc q̃tũ ad ordinez seraphin q̃ inꝑetãtur ardẽtes: pfecta cognitio: ⁊ hoc q̃tũ ad cherubin q̃ inꝑetãtur plenitudo scie. ppetua ꝙphẽtio siue fruitio: ⁊ hoc q̃tũ ad thronos q̃ inꝑetantur sedes: q: in eis sedet deus ⁊ qescit dũ eos in se qescere facit. Tres aũt ordines medie hierarchie accipiunt̃ inquãtum hũt ꝑesse ⁊ regere vniuersitatẽ hoĩum in coĩ. Hoc aũt regimẽ ꝙsistit i tribus. ꝓmo in ꝓsidẽdo siue imperãdo. ⁊ hoc ptinet ad ordinẽ dñationũ: ad quẽ spectat alijs iferioribꝰ ꝑesse ⁊ eos i oĩbus ministerijs diuinis dirigere: ac eis oĩa impare: qõ vnit̃ zacharie. 5° vbi vnus angelus alteri dixit. Curre ⁊ loq̃re ad puez istum dicẽs ⁊c. z° iperãdo: ⁊ hoc ptinet ad ordinẽ vtutũ q̃bus nihil est impoſe exeq̃ qõ impat̃. q: eis datũ est posse sup oĩa difficilia ad diuinũ ministeriũ ptinẽtia: ⁊ ideo attribuit̃ eis miracula facere. Tertio: in arcẽdo vt. s. ipediẽtia ⁊ festinãtia arceãtur: ⁊ hoc ꝓtinet ad ordinẽ ptãtum: q hũt coercere contrarias ptãtes qõ signatũ est thobie. 8° vbi dr̃ q: Raphael reliquit demonẽ in deserto sup̃iori. ¶ Tres vero ordines vltime hierarchie accipiũt̃ ꝑz q: hũt regimẽ determinatũ ⁊ limitatũ. Quidã enim eoz ꝑsunt vni ꝓuincie. hi sunt de ordine ꝓncipatus: sicut erat ꝓnceps ꝑsaz q ꝑcat ꝓsz: de quo habet̃ Dan. 10. Quidã vero deputati sũt ad regimẽ multitudinis: vtpote vnius ciuitatis: ⁊ hi dr̃ archãgeli. qdã vero ad regimen ꝓsone singularis. Et hi dr̃ angeli. vñ dr̃ minima nũciare ex eo q eoz ministeriũ ad vnũ hoĩem limitat̃. Archãgeli vero dicunt̃ maiora nũciare: q: bonũ vnius multitudinis dignius ẽ q̃ bonũ vnius hois. In assignatõe aũt ꝓme ordinũ hierarchie Gregorius ⁊ Bernardus cũ Dionysio ꝙcordãt: q: accipit̃ penes eoz fruitionẽ q̃ ꝙsistit in feruẽti dilectõe quo ad seraphin. ꝑmanda cognitione quo ad cherubin. ꝑpetua retẽtõe quo ad thronos. Sz in assignatõe medie ⁊ vltime i duobus ordinibus scilicet ꝓncipatu ⁊ vtute dissentire videnr̃ Gregorius enim ⁊ Bernardus aliã ꝙsiderationẽ hũerunt: put scilicet media hierarchia accipit̃ penes ꝓlationẽ: vltima penes ministrationem. ꝓlatio aũt i angelis triplex est. ꝓesũt enim angeli angelicis spiritibus. ⁊ hi diãtões dicunt̃. ꝑsunt etiã bonis hoĩbus: ⁊ hi dr̃ ꝓncipatus: ꝑsunt demonibus: ⁊ hi dr̃ ptãtes: ⁊ ordo ⁊ gradus dignitatis i his pz Ministeriũ aũt triplex est. qõdã qõ ꝙsistit in operã do: qõdã i docẽdo aut maiora aut minora. ꝓmũ est vtutũ. Sc̃z archãgeloz. ctũ angeloz. ¶ Quita apparitio de q̃ legit̃ in hystoria triptita. nã inrta cõstãtinopolim est qdã locus vbi olim dea vesta colebat̃: sz nũc ecclia in honorẽ sc̃i michaelis fabricata est: q etiã locus michaeliũ nuncupat̃. Cum igit̃ quẽdã noie aglinũ ardẽtissima febris rubeis coloribus mota ꝙhẽdisset estuãti poculũ medici dederũt: qõ enomuit adeo vt postmodũ qcqd comederet vel biberet enomebat. dũ aũt iã morti vicinus ẽt ad locũ hũc se duci fecit: credẽs se illuc aut mori aut lãguore ꝓuari. cui Michael dixit. Ut ꝙfectionẽ sibi ex melle ⁊ vino ⁊ pipere faceret: ⁊ oĩa q̃ comederet ibi ĩtingeret: ⁊ sic plenã sanitatem recipet qõ cũ fecisset plene liberatus est. cũ tũ ꝑm medicine rõnez ꝙtrariũ eẽ videat̃ calida pocula colericis exhibere. Hec in hystoria tripartita. ¶ Sc̃do dr̃ victoria. multiplex aũt victoria ipsius archãgeli michaelis ⁊ angeloz iuenit̃. Prima est quã archãgelus michael p̃dictis sypõtanis hoc mõ ꝑstitit. Post aliqõ enim tps ab iuẽto loco neapolite adhuc gẽtiles ꝓtra sypõtanos ⁊ benecũtanos. q ququaginta milibus a syponto distãt ordinato exercitu bellare ceperũt: q de epi ꝙsilio triduanas idutias petierũt: vt ieiunio triduano vacaret ⁊ patronũ sinũ michaelẽ in sui auxiliũ imploraret. Tertia aũt nocte sc̃us michael epõ apparet ꝑces dicit exauditas victoriã promittit affuturã: ⁊ q̃rta die hora iubet̃ hostibus occurrẽdũ: qbus occurrẽtibus mõs garganus ĩmẽso tremore ꝙcutit̃: fulguraq; crebra volãt: ⁊ caligo tenebrosa totũ mõt̃ cacumẽ obdurit: ita vt. 200. viri ꝺ aduersarijs tã ex ferro ostiũ q̃z ex sagittis igneis iterirẽt. reliqui vero virtute archãgeli ꝙpta idolatrie reliq̃rũt errorẽ: ⁊ cõtinuo colla xp̃iane fidei submiserũt. ¶ Sc̃da victoria quã archãgelus michael obtinuit quãdo draconẽ. i. lucifez cũ oĩbus suis seq̃cibus de celo expulit: de quo exponit illud qõ habet̃ in apoc. Fc̃m est pliũ magnũ i celo michael ⁊c. Cũ enim lucifer dei eq̃litatẽ appetisset archãgelus michael celestis exercitus signifer aduenies ip̃z lucifez cũ suis seq̃cibus de celo expulit: ⁊ in hũc aerẽ caliginosũ vsq; in diẽ iudicij retrusit: nõ enim ꝓmissum est eis i celo hitare siue i supiori parte aeris: q: locus clarus ⁊ amenus est: nec in ẽra nobiscũ: ne nimis nos infestarẽt: sz in aere inter celũ ⁊ ẽrã: vt dũ superius respiciũt ⁊ gloriã vident quã amiserunt inde dolorẽ habeãt: ⁊ dũ inferius ꝙspiciunt ⁊ videt hoĩes illuc ascẽdere vnde ipsi ceciderũt: inde inuidia frequenter torqueãtur. frequenter tamen ex diuina dispẽsatione ad nostrũ exercitiũ ad nos descẽdunt. Unde sicut aliquibus viris sanctis mõstratũ est: frequenter circa nos volitãt sicut muſce. Innumerabiles enim sunt ⁊ velut muſce totũ aerem repleuerunt. Unde dicit haimo. vt philosophi dixerunt ⁊ doctores nostri opinantur: aer iste ita est plenus demonibus ⁊ malignis spiritibus: sicut radius solis minutissimis puluiscul̃is. Licet autem tot sint iuxta sententiam Origenis: eorum exercitus minimus cuz eos vincimus. ita vt qui ab aliquo sancto viro victus fuerit. deiceps ille de vitio de quo victus est ipsum non valeat tentare. ¶ Tertia victoria est quam angeli quotidie de demonibus obtinent: dum pro nobis contra eos pugnantes ab eorum tentatione nos liberant. Tribus autem modis ab ipsorum tentatione nos liberant. ꝓmo potestatem demonis refrenando. Apoca. 20. de

angelo q ōmonē liganit: ⁊ ī abyssū misit. ⁊ Thobi. octauo de diabolo ī deserto sup̄iori religato. Nā .n. religatio nihil aliud ē: q̄ potestatis eī refrenatio. Scdo cōcupiscētiā refrigerādo qđ significatuz ē. Gen. 32. vbi dr̄ q angelus tetigit neruū Jacob ⁊ statiz emarcuit. Tertio memoriā dñice passionis nr̄is mētib⁹ iprimendo. Hoc significatū ē Apo. septimo. vbi dr̄. nolite nocere terre ⁊ mari neq; arboribus quoliq; ⁊c. Itē Ezechi. 9°. Signa thau ī frōtes viroz ementiū. Thau .n. littera ad modum crucis ē facta: ⁊ q hoc signati sūt nō timent āgelū p cussorē: vñ ibidē dr̄. Sup quē videris thau. nō occidat. ¶ Quarta victoria ē quā archangelus michael de ātixp̄o habitur⁹ ē qñ ipm occidet. Tūc .n. Michael p̄nceps magn⁹. vt dr̄ Dan. 12. cōsurget ⁊ p electōs q̄ aduntor ⁊ ptector stabit fortit̄. Deide antixp̄s vt dicit glo. apoc. 13. sup illud. vidi vnum de capitib⁹ eī occisuz ⁊c. mortuū se fingēs ⁊ p triduū latens postea apparebit dicēs se suscitatū: artes magica ferentib⁹ eū demonib⁹ ī aera ascēdet ⁊ vniuersis mirātib⁹ adorabūt eū: tādē ī mōte oliueti ascendēs: ivt dicit glo. sup illō. z. thes. 2°. quē dñs iesus iterficiet ⁊c. dū stabit ī papilione ⁊ ī solio suo ⁊ ī loco illo ℨ qđ dñs ascēdit. Michael aduenies ipm iterficiet. De quo plio ⁊ victoria intelligit ſm Gregoriū illud qđ dr̄ ī apoc. Factū ē plīū ī celo Michael ⁊c. Illud .n. vbū de triplici plio Michaelis intelligēdū ē. s. de plio qđ hūit cū lucifero: cū ipm de celo expulit: ⁊ de plio qđ cū demonibus hz nos infestātib⁹. ⁊ de isto. ¶ Tertio hec solēnitas dr̄ dedicatio: ex eo q hac die pdictū locū ī mōte gargano a se dedicatū fuisse archāgelus Michael revelauit. Reuersi eiz sypōtani a cede aduersarioz ⁊ tā magnifica potiti victoria adhuc dubitare ceperūt: vtz pdictū locū igredi vel dedicare deberent: tūc ep̄s sup̄ his duxit papā pelagiū cōsulēdū. q rūdit dicēs. Si homo illā eccleſiā dedicare deberet hoc maxime die quo victoria data ē fieri oporteret. Si vero aliter sancto michaeli placuerit: ab ipso ē sup̄ hoc eius regrenda voluntas. Instantibus igit̄ papa ⁊ ep̄o cum cunibus triduano ieiunio Michael ī hac die apparuit dicens. Nō est opus vobis quā ego edificaui dedicare eccleſiā. ipse .n. q cōdidi dedicaui. Precepitq; vt die seq̄nti locuz cū populo ingredientes ipm petibus frequētarent. ⁊ se specialē sūū patronū sentirēt: deditq; eis pdicte ℨsecratōis signū: vt. s. ab oriēte p posterulā ascēderent: ⁊ ibidē vestigia hois ipressa marmori inuenirēt. Mane igit̄ eps ⁊ vniuersus populus ad locuz veniūt ⁊ introgredientes criptā magnā ⁊ tria altaria inuenerūt: quoz duo ī australi parte posita erāt tertiū vero ī orientali venerandū qđē ⁊ rubeo pallio circūtectū. Celebratis igit̄ ibidē missaz solēnijs cū sacrā ōmunionē singuli accepissēt oēs ad ppria cū imenso gaudio redierunt: Eps aūt ibidē sacerdotes ⁊ clericos deleganit q ingiter diuinū officiū celebrarēt. In eadē spelūca aq̄ lucida ⁊ nimiū dulcis emanat q̄ post cōmunionē populus potat ⁊ diuerse egritudines sanant. Tūc sūmus pōtifex his auditis hūc diē ī honorem sancti michaelis ⁊ oiuz beatoz spūuz p totū orbē vniuersaliter statuit celebrādū. ¶ 4°. hec solēnitas dr̄ memoriā sancti michaelis. in q̄ tū solennitate oium angeloz memoriā agim⁹: ⁊ oēs generaliter honoram⁹: decet nāq; nos eisdē laudē ⁊ honorē ipendere multiplici rōe. Jp̄i .n. sūt custodes nostri ministratores nr̄i: fratres ⁊ cōciues nostri: aīaz nostraz portatores ī celum: orationū nostraz apud deū repsentatores: regis eterni nobilissimi milites: ⁊ tribulatoz cōsolatores. p̄mo igit̄ debemus eos honorare: q: sunt custodes nostri. cuilibet .n. homini dant̄ duo angeli vn⁹ malus ad custodiendum. Custodia .n. boni angeli deputat̄ homini: ⁊ ī natiuitate ivtero: ⁊ statiz post natiuitatē ex vtero: ⁊ sēp ē cum ipso tā adulto. In hoc .n. triplici statu necessaria ē homini custodia angelica: nā dū paruulus ē adhuc ī vtero pōt iterimi ⁊ dānari. Dum ē extra vtez ante adultā etatem pōt a baptismate impediri. Dum ē ī adulta etate pōt ad diuersa pcā ptrahi. Diabolus .n. ī homie adulto rōnē seducit p astutias: volūtatē allicit p blāditias: virtutē oppримit p violentiā iō necesse fuit vt bon⁹ angelus eidē ad custodiā deputet̄: vt hoiem eruditat ⁊ dirigat cōtra fallaciā. exhortet̄ ⁊ excitet ad bonū ⁊tra blāditias: ⁊ defendat ab oppressione cōtra violentiā. Effecct⁹ āt āgelice custodie ī hoiē q̄druplex assignari pōt. Prim⁹ ē vt pficiat an̄a ī bonū gr̄e: ⁊ hoc facit āgelus ī aia tribus modis. Primo dē impedimētū ad bonū remouendū. Hoc significatuz est exo. 23. vbi angel⁹ p̄cussit p̄mogenita egypti. Scdo pigritiā excitādo qđ significatuz ē zach. 4°. vbi dr̄ āgelus dñi excitauit me: q̄si hoiez q excitat̄ a sōno. Tertio ī via pnie ducēdo ⁊ rducēdo qđ significatū ē thobie. 5°. ī āgelo q eū duxit ⁊ reduxit. ¶ Scds effectus ē vt nō cadat ī malū culpe: ⁊ hoc facit angelus tribus modis. Primo impediendo peccatum futuz ne fiat. hoc significatū ē nume. 22°. in balaā q ad maledicēdū israel pgens ab angelo ipedit⁹ ē. Secūdo increpādo p̄teritū vt ab eo qs recedat. hoc significatū ē iudicū scdo. vbi cuz āgelus filios isrl de p̄uaricatiōe increpasset ipsi eleuauerunt vocem ⁊ fleuerunt. Tertio violētiā inferendo: vt a p̄ui eripiat: hoc significatū ē ī violēta eductione Loth ⁊ vroris de sodomis. i. ō pecī cōsuetudie. ¶ Tertius effectus ē si cadat ⁊ postmodū resurgat: ⁊ hoc facit angelus tribus modis. Primo mouendo ad cōtritionē. Hoc significatum ē tho. ii. vbi ad documētum angeli de felle p qđ itelligit cōtritio liniuit p̄ri oculos. s. cordis. scdo purgādo labia ad cōfessionez qđ significatū est isa. 6°. vbi p angeluz labia Jsaie purgantur. Tertio gaudendo ad satisfactionem Luce. 15. vbi dicitur q̄ maius gaudium est in celo super vno peccatore penitentiam ⁊c. ¶ Quartus effect⁹ ē ne totiens vel ī tot mala cadat quotiēs vl ad quot diabolus incitat. Et hoc facit trib⁹ modis. s. potestatem demonis refrenando: concupiscentiam debilitando: ⁊ memoriaz passionis dominice nostris mentibus ip̄rimendo: de qbus supra dictū est. ¶ Scdo debemus eos honorare: q: sūt ministratores nostri. Omnes eniz sicut dr̄ Hebreoz

ꝓmo sunt administratorij spūs: Oēs.n. ꝓpter nos mittunt: qꝫ supiores ad medios: medij ad ifimos: ifimi mittuntur ad nos. hec aūt missio cōpetit bonitati diuine. In hoc.n. mālfestaī diuina bonitas ꝙtū. s. nostrā salutē diligat dū nobilissimos spūs q ei itima charitate iūgunt dirigit ⁊ trāsmittit ad pcurādum salutē nostrā. ¶ Scōo charitati āgelice. cum.n. charitatis ardentis sit maxime desiderare alioꝝ salutē. ob quā etiā dixit Isaias. Ecce ego domine mitte me: ⁊ āgeli possint nos iuuare ꝓ eo q videt nos suo auxilio idigere: ⁊ malos āgelos nos ipugnare: iō q ad nos mittunt lex exigit angelice charitatis. ¶ Tertio humane idigētie. mittunt.n. ad iflāmādū affectū ad amorē: vñ in figurā huius legunt missi fuisse i curru igneo. ¶ Scōo ad illuminādū itellectū ad cognitōez. hoc significatum ē apoc. 10. i āgelo q hēbat libꝝ apertum i manu sua. Tertio ad corroborādū i nobis oē iperfectū vsqꝫ i finē. Hoc significatū ē. tertio Re. 19°. vbi angelus portauit helie panē subcinericiū ⁊ vas aque ⁊ comedit ⁊ ābulauit i fortitudie cibi illi⁹ vsqꝫ ad mōtē dei oreb. Tertio honorādi sūt: qꝫ ipsi sūt frēs ⁊ cōciues nri. Oēs.n. electi assumunt ad ordines āgelox: qdam ad superiores: quidā ad inferiores: qdā ad medios ꝓ diuersitate suoꝝ meritoꝝ. licet beata virgo sup oēs sit. qđ btūs Gregorius i omelia insinuare videt. nā vt ait. Sūt nōnulli q parua cupiūt: sz tñ hec ānūciare frībus nō desistūt: isti i āgelox numer currūt. Et sūt q secretox celestiū sūma et capere ꝓualēt ⁊ nūciare. Hi cū archāgelis. Et sī q mira faciūt signa ⁊ valenter opātur. ⁊ hi cū vtutibus. Et sūt q malignos spūs vtute oratōis ⁊ vi accepte potestatis fugāt ⁊ hi cuz potestatibus. ⁊ sūt q acceptis virtutibus electoꝝ merita trāscēdūt ⁊ electis frībus ꝓcipātur. ⁊ hi cū ꝓcipatibus merituz sortinnt. Et sūt q sic i semetipsis oībus vitijs dominātur: vt ipo iure nūditie dij iter hoies voceī. Vñ ad moysen dī. Ecce ꝓstitui te deū pharaonis ⁊ hi cū dñatōibus. Et sūt qbus velut i throno suo dūs ꝓsidens alioꝝ facta examinat: ꝓ quos dū sācta ecclesia regit plerūqꝫ de suis qbusdā ifirmis actib⁹ oēs electi iudicant: ⁊ hi cū thronis. Et sūt qdā qui ꝓrimis charitate āplius ceteris pleni sūt: ⁊ hi meritoꝝ suoꝝ sortē iter cherubin numeꝝ acceperunt: q cherubin plenitudo scie dī: ⁊ iuxta paulū plenitudo legis ē charitas. Et sūt q supne cōtēplatiōis amore accensi i solo ꝑditoris sui dīderio anhelāt: nihil iam in hoc mundo cupiunt: solo eternitatis amore pascunt: terrena quecqꝫ abijciūt: cūcta tēporalia mēte trāscēdūt amāt ⁊ ardēt: atqꝫ i ipo suo ardore regescūt: amādo ardent: loqndo accendunt: ⁊ quoscūqꝫ vbo tangūt ardere ꝓtin⁹ in dei amore faciūt: quo isti nisi iter seraphin numeꝝ sortē sue vocatōis acceperūt. hec Grego. ¶ Quarto honorādi sūt: qꝫ ipsi sūt aīaꝝ nraꝝ i celū portatores: ⁊ hoc faciūt triplici mō. Primo via ꝓpādo. Malac. 3°. Ecce ego mitto āgelū q ꝓparabit viaz ante faciez tuā. Scōo ꝓ viā ꝓparatā i celū baiulādo. exo. 23. Ecce ego mitto āgelū meū q te custodiet i via ⁊ iducat terram quā ꝓmisi pribus tuis. tertio in celo collocando. Luc. 15°. Factū ē vt moreret mēdicus ⁊ portaret ab āgelis i sinū abrae. ¶ Quinto qꝫ ipi sūt orōnū nostraꝝ ante deū repitatores. Ipi nāqꝫ primo orōnes nostras deo repitāt. Thobi. 12°. qñ orabas cum lachrymis ⁊ sepeliebas mortuos: ego obtuli orōnē tuaz dño. scōo ibidē ꝓ nobis allegant Job. 33°. si fuerit ꝓ eo angelus loqns vnū de similibus vt annūciet hois eqtatē miserebit ei⁹. Item zach. 1. Et rndit angelus dñi ⁊ dixit. Dñe exercituū vsqꝫquo nō miserebris hierusalē: ⁊ vbiū iuda qbus iuratus es? Iste nāqꝫ septuagesim⁹ ān⁹ ē. Tertio dei sniam nobis renunciant. Dan. 9°. vbi dī q Gabriel ad eū volans dixit. Ab exordio pcī tuaꝝ egressus ē ꝓmo. glo. snia a deo. ⁊ segtur. Ego āt veni vt idicarē tibi: qꝫ vir dīderioꝝ es. De his trib⁹ dicit Bern. sup can. Discurrit angelus medius iter dilectū ⁊ dilectaz vota offerēs referēs dona: excitat istā: placat illū. ¶ Sexto honorandi sī q: ipsi sūt regis eterni nobilissimi milites scōz q dī Job. 25. Numqd ē numer⁹ militū ei⁹? Sicut aūt videm⁹ i militib⁹ alicui⁹ regis. q qdaz eoꝝ semp in aula regia cōmorant ⁊ regē associant: ⁊ ad ei⁹ honorē ⁊ solatium regi cantant: qdam aūt ciuitates ⁊ castra regni custodiūt. qdaz vo inimicos regi expugnant: ita ⁊ hoꝝ militū xpi qdaz i aula regia. s. i celo empyreo sēp regē regū associāt: ⁊ ad ei⁹ honorē cantica leticie et glorie semper cantant dicentes. Sanctus: sanct⁹: sanctus. Itē Būdictio ⁊ claritas ⁊ sapia. ⁊c. apoc. 7°. Alij autem custodiunt citates suburbana villas ⁊ castra: illi. s. q nobis sūt ad custodiā deputati custodiētes statū virginū ꝙtinētiū cōiugatoꝝ ⁊ castra religionū. Isa. Sup muros tuos hierusalē cōstitui custodes ⁊c. Alij vo dī inimicos. i. demones expugnāt. Apoc. Factū ē plium in celo. i. ſm vnā exposītōez i eccl̄ia militāte: michael ⁊ angeli ei⁹ pliabant cum dracone. ¶ Septimo ⁊ vltimo honorādi sūt: qꝫ ipi sūt tribulatoꝝ cōsolatores zach. ꝓmo. Angelus q loqbat in me verba bona ⁊ cōsolatoria. Itē thob. 5. forti aio esto ⁊ hoc faciūt tribus modis. Primo cōfortādo et roborādo. Dan. 10. vbi cū daniel conuisset tētigit eū angelus dicens. Noli timē: pax tibi ꝙfortare ⁊ esto robust⁹. Scōo ab impatiētia cōsernādo. ps. Angelis suis mādauit de te ⁊c. In manib⁹ portabūt ⁊c. Tertio ipsaz tribulatōez refrigerādo ⁊ minuendo: ⁊ hoc ē signficatū dan. 3°. vbi āgelus dñi cū trib⁹ pueris i fornacē descendit: ⁊ fecit medium fornacis quasi vētum roris flantem. ¶ De nomine.

Hieronym⁹ dī a hiera qđ ē sacr ⁊ nemus: vl dī a noma qđ ē lex. vñ dī i legēda sua q hieronymus interptat sacra lex. Fuit .n. sanctus. i. firmus vel mundus: vel sāguine tinctus: vel vsui sacro deputatus: sic vasa templi dicebant sancta: qꝫ sacro vsui deputata. fuit.n. sanctus. i. firmus in bono opere ꝓpter perseuerantie longanimitatem: ⁊ mundus in mente per puritatem: sanguine tinctus: per dūice passionis meditationē: sacro vsui deputatus ꝓ scripture sacre expositionē ⁊ interpretatōez. dī ⁊ nem⁹ a nemore vbi aliqñ gnersat⁹ fuit: ⁊ lex ꝓ regl̄arē disciplinā qui

mōachos suos docuit: vel q; sacrā legez exposuit ⁊ iterp;etat⁹ fuit. Hiero. ēt iterptat⁹ visio pulchritudinis vel dijudicās locutiões. Est aūt mltiplex pulchritudo. Prima ē spiritual' que ē i gia. Scda moralis que cōsistit i honestate mox. Tertia itellectualis que ē pulchritudo angelica. Quarta substātial' que ē diuina. Quita celestꝭ q ē scōz i patria. Hāc qntuplicē plchritudinē Hiero. i se vidit ⁊ habuit. nā habuit spirituale i vtutū varietate: moralē i vite honestate. itellectuale i excellēti puritate celestē i eterna vel excellēti claritate: dijudicauit ēt locutiões siue vba tā sua q; aliox: sua examinate ꝓferēdo. aliox va cōfirmādo: falsa confutando: dubia vero exponendo.

¶ De sancto Hieronymo.

HIeronymus eusebij viri nobilis fili⁹ ab oppido stridonis quod dalmatie ⁊ pānonie cōfinia tenet extitit oriundus. Hic adhuc puer romā adijt ⁊ litteris grecis latinis ⁊ hebraicis plene erudit⁹ ē. In arte grāmatica donatū habuit ꝓceptorē: In rhetorica aūt victorinū oratorē. In scripturis āt diuinis exercebat die ac nocte: ⁊ ide hausit aquide: quod postmōz effudit abūde. Quodā vero tēpore fiē ipe i epistola ad eustochiū phibet: cuz de die Tullū ⁊ nocte platonē aquide legeret eo q; sermo icult⁹ sibi i libris pphetics nō placeret: circa mediā q̄dragesimā tā subita ⁊ ardēti febre corripit vt toto frigescēte iā corpore vitalis calor i solo pectore palpitaret. Dū ergo exeqe funeris pararē tur subito ad tribunal iudicis trahit: ⁊ interrogat⁹ cui⁹ cōditiōis cēt xpianū se ee libere profiteret. Ad quē iudex. Mētiris igt ciceronian⁹ es nō christian⁹: vbi ē. n. thesaur⁹ tu⁹: ibi ē cor tuū. At Hiero. obmutuit: ⁊ cōtinuo ipsuz iudex durissime cedi iussit: tūc exclamauit ⁊ dixit. Miserere mei dñe miserere mei. Tūc q; astabant ad pedētis genua ꝓluti ꝓcabant vt veniā tribueret adolescētie ⁊ errori. Ipe āt iurare cepit ac dicer. Die si vnq; habuero codices seculares: vl si legero te negabo. In hec igit iuramēti vba dimissus subito reminiscit. tūc lachrymis se inuenit pfusū: ⁊ ex verberib⁹ q; āte tribunal susceperat scapulas terribilit reppit liuidtes. Tāto āt studio libros diuinos legit ertunc: q̄to libros gētilū vnq; legerat. Dū āt eēt ānox. 39. i romana eccl'ia cardinal' pbyt ordiat⁹ ē. Mortuo āt liberio papa Hiero. dign⁹ sūmo sacerdotio ab oib⁹ acclamabāt: sz dum quorūdaz clericox ⁊ mōachox lasciuiā ireprehendit illi nimū idignati ei insidias parauerūt: sz ⁊ p vestē muliebrē: vt ait. Jo. be. ab eis turpit ē derisus. Nā cū Hieron⁹. ad matutinas solito more surgeret: vestē mulieris quā emuli iuxta lectū posuerāt repperit: suāq; eē credēs iduit ⁊ i eccl'iaz sic ꝓcessit. Hoc aūt emuli faciebāt vt mulierē habeē ⁊ thalamo crederet: quod ille vidēs tāte corū vesanie locū dedit: ⁊ ad gregoriū nazāzenū cōstātinopolitane vrbis episcopū peruenit: postq; autē ab ipso sacras litteras didicit: i heremū ꝓperauit: vbi p xpo q̄ta sustinuerit ipe ad eustochiuz narrat dicēs. Quotiēs i heremo cōstitut⁹: ⁊ illa vasta solitudie: que exusta solis ardorib⁹ horridū monachis pstat habitaculū: putauī me romanis delitijs interesse. Horrebāt sacco mēbra deformia: squalida cutis situ ethyopisse carnis adduxerat. quotidie lachrymē: quotidie gemit⁹: ⁊ si q̄ repugnātez somn⁹ iminēs oppressisset: nuda humo vix ossa herētia collidebā. De cibis ⁊ potu taceo: eū etiā languētes aq̄ mōachi frigida vtant: ⁊ coctū aliqd accepisse luxuria sit: ⁊ tū scorpionū tātū soci⁹ ⁊ ferax sepe choris itererā puellaz: ⁊ i frigido corpoꝛ ⁊ carne ꝓmortua sola libidinū icendia pullulabāt. Jtaq; cōtinuo flebā ⁊ repugnātē carnē hebdomadaz iedia subigebā: diē crebro ꝓiūxi cū nocte: nec ꝓius a pectoris cessabā vberib⁹ q̄z a dño trāqllitas redderet: ipaz quoq; cellulā meā q̄si cogitationū gsciam ptimescebā: ⁊ mihi irat⁹ ⁊ rigid⁹ solus deserta penetrabā ⁊ vt mihi testis ē dñs post mltas lachrymas nōnūq; videbar mihi itersse agminib⁹ āgelox. ¶ Qder q̄drienniū igit ibidē penitētia sic peracta ad bethleē oppidū remeauit: Ubi prudēs animal ad ꝓsepe dñi sese obtulit pmāsurū. Bibliothecaz aute suā quā sūmo studio sibi gdiderat clausā aliosq; libros itez relegēs diē iciunijs ducebat ad vesperū: mltos ibidē discipulos coadunās: i scō ꝓposito ⁊ trāslatiōe scripturaz ququagitaqnq; ānis ⁊ mēsib⁹ desudauit: ⁊ vsq; ad finē vite virgo pmā sit. Licet āt i hac legēda dicat q; semp ygo fuerit ipse tū de se ita scribit ad Pāmachiū. Virginitatē i celo ꝓfero nō q; hēo: sz q; magis miror q; non hēo. Tāta deniq; lassitudie fatigat⁹ ē: vt in stratu suo iacēs funiculo ad trabē suspēso supinus manibus se leuaret: vt scilicet officiū mōasterij ꝓut poterat exhiberet. ¶ Quadā vo die adnesperascēte cū Hiero⁹ cū frib⁹ ad sacrā lectionē audiēdā sederet: subito leo qdā claudicās mōasterū igressus est quo viso cū ceteri frēs fugerēt: Hier. ei q̄si hospiti obuiauit. Leo igit dū pedē sibi lesū ostēderet vocatis fratrib⁹ pedē sibi ꝓcepit abluī: ⁊ diligēter eius plātā igri. Quod cū factū fuisz inuenerūt leonis plagā a sentib⁹ vulneratā. Adhibita igit diligenti cura leo cōualuit: ⁊ oī feritate deposita iter eos q̄si domesticū animal habitauit. Tūc hiero. videns q; nō tā p sanitate sui pedis q̄z p eoz vtilitate dom⁹ leonē mississet: de fratz cōsilio eidē hoc iniunxit officiū: vt asinū quē habebat q ligna ō nemore ꝺferebat ipse leo ad pascua duceret: ⁊ ductū ibidē custodiret: qō fcm ē. Maz iuncta leoni asini cura more pastoris idustrij eundo ad pastū soci⁹ icessanter itineris rure pascēdo vicūq; dēsoz tutissim⁹ erat. verūtn vt se cibaret ⁊ asin⁹ solitū ꝓsecret op⁹ cōsuetis semp horis cū eo domū redibat. Quadā igr vice pascēte asino ⁊ leone granit soporato mercatores cū camelis ide trāscūtes asinū solū viderunt ⁊ eū q̄citꝰ rapuerūt. Expgefact⁹ itaq; leo cū socīū nō inueniret rugiēdo huc illucq; ibat: quē tandē nō inuenies ad portas mōasterij tristis redijt: ⁊ intro vt solit⁹ erat p verecūdia igredi nō ꝓsūpsit Et videtes frēs q; tardi⁹ solito more ⁊ sine asino venisset putauerūt q; fame cōpulsus asinū comedisset: ⁊ nolētes ei ānonā tribuere cōsuetā dicebant

Vade ⁊ reliquã partẽ aſelli q̃ remãſit mãde : ⁊ tuã igluuiẽ reple:heſitãtes tũ vtr hoc malũ ꝑpetraſſet exierũt ad paſcua ſi forte aliqd mortis indiciũ inue nirẽt:⁊ nihil inueniẽtes reuerſi hec hiero⁹ rettulerũt Tũc monitis eĩ⁹ offiñ aſinũ leoni iniũgũt ⁊ ligna ce dẽtes leoni iponũt.Qđ cũ leo patiẽter ferret q̃daz die expleto opere ad agrũ redijt hac illacq; diſcur rit ſcire deſiderãs qd de ſuo fuiſſz ſocio factũ. Et ecce vidit a lõge negociatores cũ onuſtis camelis ꝑcedẽte aſino veniẽtes.mos.n.illi regiõi eſt:vt qñ cũ camel'lõgi⁹ gradiunt camelꝰ vt directi⁹ vadãt ꝑcedẽte ⁊ collo funiculũ geſtãte aſinũ ſubſequant Recognito igiť leo aſino cũ igẽti rugitu ſup eos ir ruit:⁊ oẽs hoies i fugã cõuertit.Et leo terribiliter rugiẽs ꝑcutiebat cauda fortiť terrã:ꝑterritoſq; camelos ſicut erãt onuſti ante ſe ad cellã ire coegit: quod cũ frẽs vidiſſent:⁊ hiero⁹ nũciaſſẽt: ille ait. Hoſpitibus nr̃is fratres cariſſimi pedes abluite: eſcas ꝑbete:⁊ ſuꝑhoc volũtatẽ dñi expectate.Tũc leo ꝑ mõaſteriũ cepit vt ſolebat let⁹ diſcurreť ſin gulo⁹ fratrũ veſtigijs ſe ꝓſternẽs ⁊ q̃ſi de ꝑpetra ta quã nõ fecerat culpa cauda alludẽs veniã poſtu labat.Hiero.autẽ futuro⁹ ꝓſcius ait fratrib⁹. Jte fratres ⁊ venĩctib⁹ hoſpitib⁹ neceſſaria ꝑparate. Adhuc eo loquẽte nunci⁹ ad cũ venit ãnuncians ãte fores hoſpites adeſſe: q abbatẽ vellẽt videre: ad quos cũ ille iuiſſet ꝓtin⁹ illi eius pedib⁹ ꝓnolnuntur ꝑ culpa vẽiã poſtulãtes: quos ille benigne eleuãs ꝑcepit,vt ſua reciperẽt:⁊ aliena ñ vſurparẽt. Rogabãt igiť illi beatũ Hieronymũ vt me dietatẽ olei ꝑ benedictiõe accipiat :qb⁹ vir aſſenſit tãdẽq; coact⁹ ſuſcipi iubet. Jdromiſerũt autẽ ſe ãnuatim eandẽ olei mẽſurã frib⁹ ipſis daturos:⁊ a ſuis dari heredib⁹ ꝑcepturos. ¶ Cũ ãt oli i eccle ſia vnuſq; caneret qđ volebat theo.ĩpator dama ſũ papã rogauit: vt alicui viro docto officiũ eccleſiaſticũ cõmitteret ordinãdũ. Ipſe igiť ſciẽs hiero. i lingua latia:greca:⁊ hebraica ꝓfectũ:⁊ i oi ſapiẽtia ſũmũ:eidẽ offiñ ꝑdictũ cõmiſit.Hiero.igiť pſalmos ꝑ ſerias diſtinxit:⁊ vnicuiq; ferie nocturnuz ꝓpriũ aſſignauit : ac gloria patri.i fine cuiuſlibet pſal.dicẽdũ inſtituit.Deide epiſtolas ⁊ euãgelia ꝑ ãni circulũ ꝺcãtãdas ceteraq; ad officiũ prinẽtia ꝑ ter cantũ rationabil'r ordinauit. Miſitq; illud de bethleẽ ad ſũmũ põtificẽ:⁊ ab eo ⁊ cardinalib⁹ fu it valde appꝛobatũ:⁊ ꝓpetuo autẽticatũ. ¶ Poſt hoc ãt in ore ſpelunce vbi dñs iacuit monumẽtũ ſi di cõſtruxit vbi expletis.98.ãnis ⁊.6.mẽſib⁹ ſepul tus fuit.Jn quãta reuerẽtia eum aug.habuerit:pz ꝑ ep'las q̃s ſibi miſit.i vna q̃ruz ei tali mõ ſcripſit. Dño dilectiſſimo ⁊ cultu ſinceriſſimo charitatiq; ob ſeruando atq; ãplectẽdo hiero. aug⁹ ⁊ẽ. ¶ Alibi quoq; de eo ſic ſcribit.Scũs hiero. preſbyter: gre co latio⁊ hebreo elogo erudit⁹ i locis ſcis atq; i lit teris ſcis vſq; ad decrepitã virit etatez: cui⁹ nobi litas eloquij ab oriẽte i occidẽtẽ iſtar ſolis lãpas re ſplẽdnit.Btũs aũt ꝓſper i ſuis chronicis de eo ſic ait.Hiero.ꝓſbyť i bethleẽ toto iã mũdo clar⁹ habi tabat egregio ingenio ⁊ ſtudio vniuerſe eccl'ie ſuiens.Jpſe quoq; de ſe ſic ait ad ãbigẽſez. Nihil a pueritia ita vitare conat⁹ ſũ vt aliuz tumẽtẽ ⁊ ere ctã cernicẽ dei cõtra ſe odiũ ꝓuocãtẽ.Jtẽ ego etiã tuta timeo.Jtẽ i mõaſterio hoſpitalitati ex corde i tẽdim⁹:⁊ oẽs ad nos veniẽtes ꝑter hereticos leta frõte ſuſcipim⁹ ac veniẽtiũ pedes abluim⁹. Jſido r⁹ vo i li.etbi.ait. Hiero.triũ liguaz extitit pẽrit⁹: cui⁹ iterꝑtatio ceteris añferť:qñ ⁊ vboz grauita te tenacio:ẽ:⁊ pſpicuitate ſentẽtie clario:atq; vt pote a xpiano iterꝑte verio:.In dialogo quoq; ſe ueri diſcipuli ſci martini q ei⁹ tpe fuit ſic ỏ hiero. ſcriptũ hẽtur.Hiero.ꝑter fidei meritũ dotẽq; vtu tũ nõ ſolũ latinis atq; grecis: ſz etiã hebraicis ita litteris iſtruct⁹ ẽ vt ſe illi i oi ſciẽtia nemo audeat cõparare:cui ingis aduerſus malos pugna ꝓpetuũ q; certamẽ.Oderũt eũ heretici:q; eos ipugnať ñ deſiuit.oderũt clerici:q; vitã eoz iſectať ⁊ crimina Sz plane eũ boni oẽs ⁊ miranť ⁊ diligũt.Mã q eũ hereticũ eẽ arbitranť iſanitũt.Tot⁹ ſemp i lectiõe tot⁹ i libris ẽ:nõ die nõ nocte regeſcit.aut legit ali qd ant ſemp ſcribit. Hec ſeuer⁹ .Et ſiẽ ex his ver bis pz:⁊ fiẽ etiã ipſe ſepe teſtať mlos ꝓſecutores ⁊ mlros detractores ꝓpſſus ẽ:q̃s tũ ꝓſecutiões q̃ li bẽter ſuſtinuerit patz ex eo dũ ſic diẽ i epla ad aſel laz. Gratias ago deo:q; dign⁹ ſũ habit⁹ quẽ oderit mũdus ⁊ maleficũ me garriẽs:ſz ſcio ad regnũ puenire ꝑ ifamiã ⁊ bonã famã. Jtẽ vtinam ꝓ dñi mei nomẽ atq; iuſtitiã vniuerſũ me ifideliũ turba ꝓſequať: Vtinã i opꝛobriũ meũ ſolidius exurgat hic mũdus:tãtũ vt merear a xpo laudari:⁊ ſue pol licitatiõis ſperare mercedẽ. Grata itaq; ⁊ deſiderata tẽtatio ẽ:cui⁹ ꝓmiſ⁹ a xpo ſperať in celo: nec maledictio grauis ẽ q̃ diuina laude mutať. Obiit circa annũ dñi.498. ¶ De nomine.

Remigius dicit a remige q ẽ nauis duc tor vel rector. Vel dicit a remis que ſũt iſtrumẽta qb⁹ nauis ducit:⁊ a gyro quod ẽ luctatio. Jpſe.n. eccliaz gubernauit a piculo naufragij:eã duxit ad portã paradiſi:ꝑ ea luctat⁹ ẽ ꝛ iſidias diaboli. ¶ De .s. Remigio.

Remigius regẽ ⁊ gẽtẽ frãcoz ad r xpz cõuertiſſe dicit. Habebat.n.rex vxorẽ noie rothildaz xpi aniſſimã q̃ vir ſuũ nitebať ad fidẽ ꝓuerte re:ſz negbat:q̃ cũ filiũ genuiſſz ipz baptizať voluit ſz rex oĩno ꝓhibuit. Illa aũt geſcer nõ valẽs tãdẽ vir hoc a rege obtinuit:⁊ filiũ baptizauit:q dũ bapꝛizat⁹ eẽt ſubito ẽ defunct⁹.cui rex ait.Nũc appa ret qa xps vilis ẽ de⁹:q eũ ꝑ quẽ fides ei⁹ potcrat ſublimari i vita cõſeruare nõ potuit.Cui illa. Jm mo i hoc a deo meo valde diligi me ſentio q ꝓ mũ fructũ vẽtris mei ipz recepiſſe cogno sco:q regnũ i ifinitũ tuo meli⁹ filio meo largit⁹ ẽ. Cõcepit igiť itez ⁊ filiũ aliũ peperit:quẽ ſicut ꝓmũ cũ mul ta iſtãtia baptizari fecit.ſz ecce ſubito ifirmať: ita q de ei⁹ vita deſperať:dixitq; rex vxori.Vel' ỏbi lis ẽ de⁹ tuus q nullũ i ſuo noie baptizatũ i vita cõ ſeruare põt.Nam ſi mille genueris ⁊ cunctos ba ptizaueris omnes ſimul peribunt. Sz tamẽ puer conualuit:⁊ ſanitatem recepit:ita q poſt patrem regnauit.Ait fidelis mulier virum ſuuz ad fidem

reducere conabat: sed ille modis oībus resistebat. Qualiter aūt ad fidez cōuersus est: in alio festo qō est post epiphaniā dictus est. Volens autē pdictus rex lodouicus fact⁹ xpian⁹ remensē ecclesiā dotare btō remigio dixit: vt quātū circuiret dū ipse i meridie dormiret: sibi donaret: qō et factū ē. Sed cuz quidā molendinū suū haberet inter fines beati remigij: molēdinari⁹ ipsum dū circuiret cū ignatione reppulit: cui dixit remigi⁹. Amice nō fit tibi durum: vt hoc molēdinū simul habeamus. At ille vt eū reiecit: statī rota molēdini i cōtrariū verti cepit: clamauitqz post sanctū remigiū dicēs. Serue dei: veni et habeam⁹ pariter molēdinū: Cui ille. Nec mihi: nec tibi. statiqz terra se aperuit: t molēdinuz penit⁹ deglutiuit. Reuelēs igē remigi⁹ famē futurā: cū in villa quadā bladi cumulos cōgregasset: ebriati rustici senis prudētiā deridētes ignē supposuerūt: qō ille audiēs illuc venit: t pre frigore etatz et vespertini tporis se calefacere cepit: t tranqllo corde dixit. Semp focus bon⁹ est: verūtamē q hoc fecerūt et posteri eoz viri in genitalib⁹ rupti: femine gutturose erūt. qō sic in illa villa euenit: quouscqz p Carolū sunt dispsi. ¶ Notādū aūt q illud festū sancti remigij qō agit in mēse ianuarij: ē festuz de felici obitu ipius. Istud aūt dr esse de sacri corporis eius trāslatione. Cū eni corp⁹ ei⁹ post ipius obitū ad ecclesiā sanctoz thimothei t apolinar cū feretro deferret: secus ecclesiā sancti xpofori cepit adeo pderare: q nullaten⁹ moueri potuit. Tādē coacti rogauerūt dnm vt eis ostēdere dignaret: si forte i ecclesia illa sancti xpofori vbi mille reliqe sanctoz qescebāt sepeliri vellet. Statiqz corp⁹ leuissime sustulerūt: t ipsū ibi honorifice posuerūt: vbi cū multa miracula fierēt ecclesiā ampliauerūt: t facta cripta retro altare cū effosuz corp⁹ ibi reponē vellent mouere nullaten⁹ potuerūt. Cū autē in oronibus pnoctarēt: t media nocte oēs pariē obdormisset: in crastinuz: scilz cal'. octobris inenerūt sepulchrū cū corpore sancti remigij i illā criptā ab angel' deportatū: qō tamē post lōgū tēpus in pulchriorez criptā eadē die cū capsa argētea trāslatū ē. Floruit circa annū dñi. 490. ¶ De scō Leodegario.

Leodegarius dū i vtute polleret: eduēsi ecclesie meruit i pōtificē pmoueri: q dū dotario rege decedēte: cura regni grauius premerēt volūtate dei t pricipū cōsilio: childericū fratrē dotarij adolescētē valde idoneū pfecit in regē. Sz ebroin⁹ theodericū ipius childerici germanū prefficere nitebat: nō ppter regni cōmodū: sed quia de potestate electus t oibus odiosus irā regis pncipū verebat. Timēs igit ebroin⁹ licētiā a rege petijt: t monasteriū itroiit: quo cōcedēte: t fratrē suū theodericū ne cōtra regnū aliquid moliretur in custodia detinēte sanctitate et prudētia episcopi pace mirabili oēs gaudebāt. Sed post aliqō tēpus rex malignoz zsilio depranat⁹ in tantū i viri dei odiū incitat: q opportunitatē in modū mortis eius attentri⁹ ingrebat: sed cps valde ferens: et omnes inimicos suos vt amicos amplectens egit cum rege vt die pasche in vrbe cui pērat celebrarent: et ecce illa die nūciatū ē ei q rex in illa nocte quicquid de morte eius tractauerat pficere decreuisset. At ille nihil trepidās: sed illa die cū rege in mensa cōmunicās persecutorē sic fugit: q in luxumensi monasterio dño seruiēs etiā ebroino q i monastico habitu latitabat sedula charitate seruiuit: Post modicū aūt rex moritur: t theodericus in regnū sublimat. Quapropt leodegari⁹ populi sui lachrymis t precib⁹ motus: et abbatis i perio cōpulsus ad sedē suā rediit. At ebroin⁹ ptin⁹ apostatauit: t regis seneschalus ordinat⁹ est: q iz pri⁹ malus fuerit: tū postea fuit peior: totoqz studio leodegarium occidē nitebatur. Missis igit militib⁹: qui euz caperēt: cū hoc leodegari⁹ cōperisset eoz furori cedens dū in habitu pōtificali de vrbe egrederetur: a militibus capit: qui ei statī oculos eruerūt. Post biēnū vero sanct⁹ leodegari⁹ cū fratre suo garino: quē ebroin⁹ exiliauerat in palatiū regis adductus: cū ad irrisionē ebroini sapiēter t pacifice respōderet: neqz ille iussit garinuz lapidib⁹ obrui: sanctūqz episcopū tota die nudis pedib⁹ per quēdā fluuiuz super acutissimos lapides decurrētē deduci: t audiens q in his tormētis deū laudaret: linguā eius precidi fecit: t postmodū eū cuidam custodi tradidit: vt ipsuz nouis supplicijs reseruaret. Ille autē vsuz loquēdi nō perdidit: sed pdicatiōi t exhortationi prout poterat vacabat: predixitqz quādo t q liter ipse et ebroin⁹ ex hac vita migrarēt. Lux aūt ūmēsa in modū corone caput ei⁹ circūdedit: quā cū multi vidissent: quid hoc esset ab ipo episcopo qsierūt. at ille se i oronē pstrnēs gras deo rettulit: et oēs astātes vt in meli⁹ vitā mutarēt admonuit: qō ebroin⁹ audiēs et inuidēs: missis quattuor spiculatorib⁹ ipsū decollari pcepit. Cū ergo ipsū ducerēt: ait eis. Istō est ingt opus fratres vos diuti⁹ fatigari: sed hic iplete desideriuz eius qui vos misit. Ad hec vba tres illorū adeo sunt cōpūcti: q ad pedes eius pcidētes veniā precabant. Quart⁹ vero cuz eū decollasset protin⁹ a demone arrept⁹: t in ignez pject⁹ vitā miserabiliter termīauit. Biēnio exacto audiēs ebroin⁹ corpus sancti viri multis miraculis illustrari: miserabiliter cruciatus inuidia militē illuc misit: vt an sic se haberet veritas intimaret. Miles autē supb⁹ et arrogās cū illuc venisset calce tūbā sci pcutiēs exclamauit. Moriat q inortuū miracula posse facē credit: mox ille arrept⁹ a dmonio subito morte sua sactū ampli⁹ cōmēdauit. His auditis ebroin⁹ amplius inuidia torqbatur: et famā sancti extinguere molliebat: sed iuxta predicationē sancti gladio nequiter neqz ipe occidit. Post eius ē aūt circa ānū dñi sexcentesimū octuagesimū tēpore Cōstātini quarti. ¶ De nomine.

Frācise⁹ pius dict⁹ ē ioānes: sz postmodū mutato noīe frācise⁹ vocat⁹ ē. Cui⁹ nois mutatiōis multiplex cā fuisse vr. ¶ Pro quo rōne miraculi gmutādi lignā gallica quā miraculose a deo recepisse cognoscit: vn dr i legēda sua q sp cū ardore sci spūs repleret: ardētia foris verba eructans gallice loquebatur. Secundo

rõne offic̃ij diuulgãdi. Unde dicit in legẽda sua q̃ diuina ꝓuidẽtia sibi hoc vocabulũ ididit: vt ex singulari ⁊ insueto noie opinio mist̃rij eius toti citꝰ innotesceret orbi. Tertio rõne effectꝰ cõsequẽdi: vt scilz p hoc dare intelligi q̃ ipe p se ⁊ p suos filios multos seruos peccati ⁊ diaboli debebat frãcos. i. liberos facẽ. Quarto rõne magnanimitatꝫ in corde. Mã frãci a ferocitate sũt dicti: q̃ eis iest naturalꝫ feritas ⁊ magnanimitas aiox. Quito rõne vtuositatis in sermone: q̃ eiꝰ sermo istar securꝫ vitia incidebat. Sexto rõne terrorꝫ in demonũ fugatõe. Septimo rõne securitatꝫ: ⁊ ex vtute ⁊ opex pfectõe: ⁊ honestatis ꝓuersatiõe. Aiũt enim frãciscas dici signa q̃dã instar securiũ q̃ rome añ consules ferebanꝫ: q̃ erãt in terrorẽ ⁊ in honorẽ. ¶ De scõ Frãcisco.

FRanciscus seruus et amicꝰ altissimi in ciuitate assisij ortꝰ: ⁊ negociatoꝛ effectꝰ fere vsq; ad vigesimũ etatꝫ sue annũ tps suũ vane vidẽdo cõsũpsit: quẽ dñs infirmitatꝫ flagello corripuit: ac in virũ altex subito trãsformauit: ita q̃ iã spũ ꝓphetico pollere cepit. ¶ Mã cũ q̃dã vice ipe cũ plurimis a peruisinis captꝰ diro fuisset carceri mãcipatus: dolẽtibꝰ alijs hic solus exultat: ⁊ redargutꝰ super hoc a ꝯceptiuis rndit. Ideo me exultare noueritꝫ: q̃ adhuc scũs p totũ sclz adorabor. ¶ Quadã vice romã cã deuotiõis ꝓficiscens: vestimẽta sua deposuit: ⁊ paupis cuiusdã vestimẽta iduẽs añ ecclesiã sci petri iter paupes sedit: ⁊ cũ eis velut vnꝰ ex illꝰ quide mẽdicauit: ⁊ sepiꝰ sibe fecisset: nisi notorũ verecũdia ipediisset. Antiquꝰ hostis eũ a salubri ꝓposito conabat auertẽ: ⁊ feminã quãdã sue ciuitatis mõstruose gibbosã cordi eiꝰ imittit: et nisi resipiscat a ceptꝫ silez se factuꝝ minat: sz a dño ꝓfortatꝰ audiuit. Francisce amara p dulcibꝰ sume: ⁊ te ipsũ cõtẽne si me cupis agnoscẽ. Quẽdã igit lepꝛosuz obuiũ habẽs cũ huiusmodi hoies multũ natura abhoꝛreat: diuini memoꝛ oraculi accurrẽs in oscula eiꝰ ruit: ⁊ post hoc ille stati disparuit. Quapꝛopt ad lepꝛosoꝛ habitacula ꝓperat: ⁊ eoꝝ manꝰ deuote osculãs pecuniã donat. ¶ Ecclesiã sci damiani oꝛonis causa ingredit: et imago xpi eũ miraculose alloquit. Francisce ingt: vade repara domũ meã: que vt cernis tota destruit. Ab ea igitur hoꝛa aia eius liq̃facta ẽ: ⁊ crucifixi cõpassio eius cordi mirabiliter ẽ infixa. Insistit sollicite ecclesie reparãde: ⁊ vẽditis q̃ habebat cũ pecuniã cuidã pbytero daret ⁊ ille timoꝛe parẽtũ recipere recusaret: coꝛã ipo eam proijciẽs tanꝫ pulueꝛẽ vilipẽdit. Quapꝛopt a pre ligat ⁊ captꝰ pecuniã eidẽ restituit: ac vestez parit resignauit: ⁊ sic nudus ad dominũ euolauit: ⁊ cilicio se induit. Aduocat insuper seruꝰ dei quẽdã simplicẽ virũ: quem loco patris suscipiẽs rogat vt cũ pater eiꝰ maledicta cõgeminet ipse sibi econuerso bñdicat. ¶ Frat eius carnalis hyemali tpe franciscũ vilibꝰ pãniculis tectũ oꝛoni vacãtẽ ⁊ tremebũdũ vidẽs: ait cuidã. Dic frãcisco vt de sudore suo vnã tibi nũmatã vendat: q̃d ille audiẽs alacꝛiter rndit. Neva ego hãc dño meo vẽdã. ¶ Quadã die dũ audiret ea q̃ dñs discipulis suis ad pdicãdũ missis locutꝰ est: statim ad vniuersa seruãda tota virtute ꝛsurgit. Solvit calciamenta de pedibꝰ: tunica vna sꝫ vili induit: ⁊ p corrigia muitauit funiculũ. ¶ Tẽpoꝛe nimis p filuã ambulãs a latronibꝰ capit. ⁊ ab eis quis sit regsitꝰ ꝓconẽ dei se asseruit: quẽ illi arripiẽtes in niuẽ ꝓiciũt dicẽtes. Jace rustice ꝓco dei. ¶ Multi nobiles ⁊ ignobiles clerici et laici spreta seculari põpa eiꝰ vestigijs adheserunt: quos pat scũs docet euãgelicã pfectionẽ iplẽ: pauptatẽ appẽdere: ⁊ p viã sce simplicitatꝫ incedere. Scripsit ꝓterea euãgelicã regulã sibi ⁊ suis fratribus habitꝫ ⁊ hũdis: quã dñs papa inocẽtꝰ ꝛfirmauit: cepit ertũc feruẽtiꝰ vbi dei semia spargẽ ⁊ citates ⁊ castella mirabili feruoꝛe circuire. ¶ Frat q̃dã erat quãtũ a foris videbat eximie scitatꝫ: sed tñ admodũ singulatꝫ q̃ tãta districtiõe silẽtiũ obseruabat: vt nõ vbis: sed nutibꝰ cõfiteꝛet. Cũqz scũs ab oibꝰ laudaret: vir dei illuc aduenies dixit. Sinite fres nec mihi i eo diabolica figmenta laudate: moneat semel vl bis i hebdõada ꝛfiteri: q̃d si nõ fecerit diabolica tẽtatio ẽ ⁊ deceptio fradulẽta: monẽtibusqz illũ frib̃ digitũ oꝛ suo ipositꝫ: ⁊ caput ꝯtiẽs se nullatenꝰ ꝛfessuꝝ inuit: nõ post ãt mltos dies ad vomitũ rediit: ⁊ in facinoꝛosis actibꝰ vitã finiuit. ¶ Fatigatꝰ in itinẽ seruꝰ dei dũ asinũ eqtaret: socꝰ eiꝰ frat leonardus de assisio silr fatigatꝰ: intra se icepit cogitare ac dicẽ. Mõ de pari ludebãt hui parẽtes ⁊ mei: cõtinuo vir dei de asino descẽdens dixit fratri suo. Mõ quen̄t me eqtare: ⁊ te peditez venire: q̃ nobilioꝛ me fuisti. Stupefactꝰ frat ad pedes pris pcidit: ⁊ vẽiã postulauit. ¶ Trãseũti sibi aligñ mulier q̃dã nobil cõcito gradu occurrit: cuiꝰ lassitudinẽ ⁊ itercluses anhelitꝰ miserat: quid naz requirẽt iquisiuit. et illa. Oꝛa p me pat: q̃ salubre ꝓpositũ q̃d cõcepi meo viro ipedicte nõ exeqnoꝛ: sed in seruitio christi mihi plurimũ aduersat. cui ille. Vade filia q̃ cito de eo cõsolationẽ recipies: et ex parte dei oipotẽtis et mea sibi denũcies q̃ nũc est tẽpus salutis: postmodũ equitatis: qua denũciãte vir subito imutat: ⁊ cõtinẽtiã pollicet. ¶ Quidam rusticꝰ in quadã solitudine siti deficiẽti: fontẽ aque ibidẽ suis oꝛationibꝰ impetrauit. ¶ Quidaz fratri sibi admodũ familiari secretũ hoc sancto instigante spiritu rettulit dicẽs. Hodie ẽ aliquis seruus dei super terrã propter quẽ quoad vixerit nõ permittet dñs famẽ super hoies deseuire: ⁊ sic ꝓculdubio fuisse narrat: sed illo sublato tota in contrariũ conditio permutat. nam post eius felicẽ trãsitũ predicto fratri apparuit dicẽs. Ecce iaz venit fames quam donec viuerẽ ego cuenire super terram dominus nõ permisit. ¶ In festo pasche cuz fratres in heremo greci mensam accuratius solito albis et vitreis ꝓpararẽt: et vir dei hoc ꝛsperisset: protinꝰ gressum retrahẽs capellũ cuiusdã pauperis q̃ tũc aderat capiti suo iponit: ⁊ baculũ manu gestãs foras egredit: et ad ostiũ pstolat. Mãducãtibꝰ igit fratribꝰ clamabat ad ostiũ: vt amoꝛe dei pegrino paupi ⁊ infirmo elemosynã largiant: vocatꝰ paup ingredit: ⁊ in terra solus recũbẽs: discũ ponit in cinere: quod videntes fratres stupoꝛe nimio

sunt repleti: quibus ille ait. Mensā vidi paratā & ornatā: & pauper ostiatis eorum nullū eē cognouit. Pauptatē i se & i alijs adeo diligebat: vt pauptatem dominā suā semp vocaret: & qū pauperiorem seipo videret: ptin⁹ iuidebat: & se ab alio vinci timebat. Illā & cū die ādā pauculū quēdā obuiā habuisset: ait socio suo. Magnā verecūdiā intulit nobis hui⁹ copia: & nostrā pauperatē plurimū reprehendit: nā p meis diuitijs meā dominā pauperatem elegi: & ecce āplius relucet in isto: ¶ Duz quidam pauper coā eo trāsiret: & vir dei intima fuisz ꝑpassione cōmotus: dixit ei socio. Et si hic sit paup: sed forsitā i tota ꝓuincia nō est eo ditior voluntate. cui vir dei dixit. Cito tuā tunicā exue & paupi tribue: & ad eius pedes ꝓstrat⁹ culpabilē te clama. cui ille ꝓtinus obediuit. ¶ Quadā vice tres mulieres facie p oīa & habitu silles obuias habuit q eū taliter salutauerūt. Bñ veniat dña pauptas: & cōtinuo disparuerūt & vltra visę nō sūt. Cū ad ciuitatē aretij deuenissēt: & ibi bellū intestinū cōmotū fuisset: vidit vir dei de burgo sup terrā demones exultātes: vocāsq; sociū suū noie silueſtz dixit ei. Vade ad portā ciuitatis: & demonibus vt ciuitatē exeāt ex ꝑte dei oipotētis ꝓcipe: q festinās ante portā valenter clamauit. Ex parte dei & iussu pris nri frācisci discedite demones vniuersi: ficq; oēs cines statiz ad cōcordiā redierūt. ¶ Idedict⁹ āt silueſter dū adhuc sacerdos secularis cēt vidit i sōnis crucē aureā de ore Francisci ꝓdeūtē: cuius sūmitas celos tāgebat. cui⁹ brachia ꝓtēsa vtrāq; mūdi ptes āplexādo tāgebāt. cōpūct⁹ sacerdos ptin⁹ mūdū deseruit: & viri dei pfect⁹ imitator efficit. ¶ Existēte viro dei i oratōne diabolus ter eū ꝓpo noie vocauit. Cui cum scūs rūdisset adiecit. Nullus ē adeo in hoc mundo peccator. cui si cōuersus fuerit nō idulgeat dñs: sed qcūq; semetipm penitētia dura necauerit mīam in ꝑpetuo nō inueniet. Cōtinuo seru⁹ dei p reuelatōez cognouit hostē fallaciā quo mō nisus fuerit ad tepore eū reducere. Cernēs āt hostis ātiqu⁹: q; sic ñ ꝓualuit grauē carnis tētatōez eidē imisit: qō vir dei sentiēs veste deposita cordula durissima se vberās dicebat. Ecia frat asine sic te manere decet: sic subire flagellū: & cū tentatio nequaq; discederet foras egressus i magnā niuez se nudū demersit: accipiensq; niuez i modū pile septē pilas cōpingit: qs sibi ꝓponens cepit alloq corpus. Ecce ingt hec maior vxor tua: iste q̄tuor duo sūt filij: & due filie tue: reliq; due sūt serui & ancilla. Festina ergo oēs iduere: qñ frigore morimr. Si te āt eaz multiplex sollicitudo molestat: vni dño sollicit⁹ fui. Et ilico diabolus cōfusus abscedit: & vir dei deū glorificās i cellaz redijt. ¶ Duz apud dñm leonē cardinalē scē crucis ab corogat⁹ aliquādiu moraret: nocte q̄dā demones ad ipm venientes eū grauissime verberauerūt: vocāsq; sociū & rē sibi apiens ait. Demōes sūt castaldi dñi nri quos destinat ipe ad puniendos excessus. Ego n. offensā nō recolo: quā p miaz di satisfactōe nō laueri: sed forte ideo castaldos suos i me pmisit irruē qz maneo i curijs magnatoz: qō forsitan frib⁹ meis pauculis bonā suspitōez nō gīat: qz forte me existimāt delitijs abūdare: & surgēs sūmo mane idē recessit. ¶ Existēte aliq̄ eo i oratōe audiuit sup domū tectū cateruas demonū discurrētes cū strepitu. qui cōcitus foris egressus: & crucē signū sibi ipressit. dixit. Ex ꝑte oipotētis dei vobis dico demones: vt qcqd vobis pmissū ē i meo corpore faciatis. Libēter eiz oīa sustinebo: qz cū maiorē inimicū corpore meo nō habeam vindicabitis me de aduersario meo dū in ipo vice mea exercebitis vltiōez. cōfusi igit demones euanescūt. ¶ Frater qdā soci⁹ viri dei i extasi fuit inter ceteras celi sedes vidit vnā dignissimā & nobili gloria pfulgentē: q cū mirareť cui nā tā ꝓclara sedes ꝓparet audiuit. Sedes ista vni⁹ de ruentibus ꝓncipibus fuit: & nūc humili Frācisco paratur. Et egressus ab oratōe vir dei iterrogauit dicēs. Quid de te opinaris pr: & ille. Video: mihi maxim⁹ peccator: statimq; i corde fratris spūs dixit. Cognosce q vera fuerit visio quā vidisti: qñ ad sedē ꝓ superbiā ꝓdita hūilitas leuabit humillimū. ¶ In visiōe fui⁹ di supra Seraphin crucifixū aspexit q crucifixiōis sue signa sic ei euidenter ipressit vt crucifixus videreť & ipse consignat manus & pedes & latus crucis charactere: & diligenti studio ab oīum oculis ipsa stigmata abscōdebat. qdā tñ hoc i vita viderūt: sed i morte plurimi cōspexerunt. Qō āt hec stigmata p oīa vera extiterit multis miraculis oīsum ē: quoz duo que post eius obitū contigerūt hic interserere sufficiat. ¶ In apulia vir quidā noie Rogeri⁹ āte imaginem sci francisci stās cepit cogitare dicens. Est ne hoc vez vt tali claruisset miraculo: an pia fuisset illusio siue suoz fratz simulata inuentio: qō dū mēte reuolueret: subito audiuit sonum q̄si spiculum ꝓsiliens de balista: sensitq; in sinistra manu segraviter vulneratū: & cū i chiroteca nil lesionis appareret chirotecā de mānu extraxit: & graue vulnus quasi sagitte i palma cōsperxit: ex quo tāta vis ꝓcedebat ardoris: vt tot⁹ ex dolore & ardore deficere videreť. Cūq; peniteret: & se bti Frācisci stigmata credere veraciter testareť: post duos dies dū sanctum dei p sua stigmata exorasset fuit continuo liberatus. ¶ In regno quoq; castelle cū quidā vir sācto Frācisco deuot⁹ ad cōpletoriū pergeret ab isidijs ob mortē alterius ibi paratz ex errore ipetiē: & letaliter vulneratus seminiu⁹ relinquitur. Deide gladiū in gutture crudelis lictor ifixit: & extrahere non valens recessit. fit vndiq; cōcursus et clamor: & ab oib⁹ plāgiē mortuus. Cū āt nocte media cāpana fratz ad matutinas pulsareť: vxor clamare cepit. mi diē surge & vade ad matutinas: qz cāpana te vocat. Statī ille manū eleuās videbat alicui innere vt gladiū extraheret: & ecce videtib⁹ oib⁹ gladi⁹ q̄si validissimi iactat⁹ mann pugiē emin⁹ ꝓsiluit: statimq; ille pfecte sanatus se erexit dicēs. Beatus frāciscus ad me veniens: suauq; stigmata meis vulneribus apponēs: eoz suauitate cuncta vulnera deliniuit: & cōtactu mirifice solidauit: qui cum vellet discedere sibi innuebam vt gladium abstraheret: qz aliter loqui nō valerem: quem apprehendens valide ꝓiecit: statimq; stigmatibus sāctis vulneratū guttur demulcēs pfecte sanauit.

¶ In vrbe roma clara illa duo luminaria orbis. scilicet beatus franciscus ⁊ beatus dominicus coram domino hostiense qui postea summus pontifex aderant. dixitq; eis episcopus Curnon faciam⁹ de vestris fratrib⁹ episcopos ⁊ platos qui doctrinā ⁊ exēplo ceteris pualent: Fit inter scōs deridendo longa cōtentio. Vicit tādē humilitas frāciscuz ne se pponeret. Vicit dñicū vt pm⁹ ridēdo humilit obediret. dixit ergo btūs Dñicus. Dñe gradu bono si cognoscūt sublunati sūt frēs mei: nec p meo posse pmittā vt alind assequāt regimen dignitatis. Post hoc rīdens scūs frāciscus dixit. Die minores iō vocati sūt frēs mei: vt maiores fieri nō psumāt. Igit btūs frāciscus colūbina simplicitate plen⁹: ocs creaturas ad creatoris hortat amorem: pdicat anib⁹: audit ab eis: tāgunt ab ipo: nec nisi licētiate recedūt. hirūdines dū eo pdicāte garrirēt ipo imperāte ptin⁹ cōticescūt. Apud portiūcula iuxta ei⁹ cellā cicada i ficu residēs freq̄nter canebat: quā vir dei manū extendēs vocauit dicēs. Soror mea cicada veni ad me: q̄ statz obediēs sup ei⁹ manum ascēdit. cui ille. Canta soror mea cicada: ⁊ dominū tuū lauda: q̄ ptinus canēs nō nisi licētiata recessit. Parcit lucernis lāpadib⁹ ⁊ cādelis: nolēs sua manu deturpare fulgorē: sup petras reuerenter ābulat ituitu ei⁹ q dicit petra. Legit de via ymiculos ne trāseuntiū pedib⁹ cōculcent: ⁊ apib⁹ ne media pereāt glatie hyemali mel ⁊ optima vina iubet apponi. Fraterno more cūcta alialia vocabat. miro et ineffabili gaudio replebat ob creatoris amorē cum solē lunā ⁊ stellas ituebat: eas ob creatoris amorē inuitabat: corona sibi magna fieri phibebat dicēs. Volo q frēs mei simplices ptē hēant i capite meo. ¶ Vir quidā admodū secularis cum seruū dei frāciscū apud scm̄ seuerinū pdicātem inuenisset: vidit deo sibi reuelāte sactum franciscū duobus trāsuersis ensibus valde fulgentib⁹ i modū crucis signatū: quor vnus a capite vsq; ad pedes: alius a manu i manū p pect⁹ trāsuersaliter tēdebat. quē cū nunq̄z vidisset tali iudicio recognoscēs cōpūctus ordinez itroiuit: ⁊ vitā felicit assumauit. ¶ Cū ifirmitatez oculor ex fletu cōtinuo incurrisset: suadentibus fratribus q̄ abstineret a lachrymis sic rīdit. Mō ē ob amorem luminis qō hēm⁹ cōmune cū muscis eterne lucis visitatio repellenda. Cū autē a fratribus vrgeret: vt pateret ifirmitati visus remediū adhiberi: ⁊ chirugic⁹ istrumētū ferreū igne candens in manu teneret: vir dei ait. Odi frē ignis esto i hora mihi ppitius ⁊ curialis: Deo: dñm q te creauit: vt tuū mihi caloꝛē tēperet. Et hoc dicēs signū crucis cōtra illud edidit: pfundatoq; illo in tenera carne ab aure vsq; ad supercilium nullū: vt rettulit doloꝛē sensit. ¶ Apud heremū sācti vrbani huo dei egritudine validissima laborāte: cū ipe defectū nature sentiēs vini poculū postulasset nihilq; adesset: allatā sibi aquā signo crucis edito bñdixit: que mor i optimū vinū cōuersa qō deserti loci pauptas non potuit: viri sci oronis puritas ipetrauit: ad cui⁹ gustum subito cōualuit. Malebat de se vituperium audire q̄z laudē: ⁊ ideo cū populi merita i eo sāctitatis extollerēt: pcipiebat alicui fratri: vt vba ipm vilificātia suis auribus gerulēdo pferret. Cumq; frater ille licet iuit⁹ eū rusticū ⁊ mercenariū ipertinni inutilē diceret exhilaratus dicebat. Bñdicat tibi dñs: q: tu verissima leḡris: ⁊ talia me dcet audire. Mō tā sern⁹ dei pesse voluit q̄z subesse: nec tā pcipere q̄z parere: iccirco gnāli cedēs officio gardianū petijt cui⁹ p oia voluntati subiaceret. Fratri quoq; cū quo solit⁹ erat ire semper pmittebat obedictiā ⁊ seruabat. ¶ Cum frater gdaz contra legē obedictie aligd feciss ⁊ penitētie signa habēt vir tū ad alioꝛ troꝛē ei⁹ caputū i ignē pijci iussit. Cūq; p morā caputiū fuisset in medio ignis pcepit ipm extrahi ⁊ fri restitui. Extrahit igit caputiū de medio flāmaz nullū hūs adustiōis vestigiū. Quodā tēpoꝛe p paludes venetiaz ābulās inenit marimā auiū multitudinē cātātiū i palude: dixitq; socio. Sorores aues laudāt creatorē suū: eam⁹ ⁊ i eorum medio horas canonicas dño decātem⁹. Quib⁹ intrantibus aues mote nō sūt: s; q: ob nimiū garritū se adiuicē audire nō potuerūt ait. Sorores aues a cātu cessate donec laudes debitas dño psoluam⁹. Quibus statī tacentib⁹ finitis laudib⁹ statī cantū suū more solito resūpserūt. Imitat⁹ deuote a quodā milite dixit ei. Frater hospes meis monitz acqesce ⁊ pcā tua cōfitere: q: cito alibi māducabis: q statī acqescēs domui sue disposuit et penitentiā salutarē accepit. Cū ergo ad mensā itrass hospes subito expirauit. Cū q̄dā auiū multitudinē repiss: ⁊ eas velut rōnis participes salutasset dixit. Frēs mei volucres multū debetis laudare creatorē vr̄z q plumis vos idut: pēnas ad volādū tribuit: aeris puritatē cōcessit ⁊ sine vestra sollicitudine vos gubernat. Aues āt ceperūt versus cū extēdere colla: ptendē alas: aperire rostra: ⁊ i illū attēte respicē. Ille vero p medium eaz trāsiens tunica ptigebat eisdem: nec tū aliq̄ de loco est mota donec licentia data ocs insimul cōnolauerūt. ¶ Cū apud castrū almariū pdicaret ppter garritus hirundinū ibidē nidificātiū audiri nō poterat. quibus ille. Sorores mee hirundines iā tps ē vt loquar ego: q: vos satz dixistis: tenete silentiū donec vbum dñi cōpleat. cui continuo obedientes protinus conticuerunt. ¶ Transeunte aliquando viro dei per apuliam vnam bursam magnam repperit in via denarijs tumescentem quam socius videns accipere volnit vt pauperibus erogaret: sed ille nullatenus permisit dicens. Non licet fili alienum auferre: sed cum ille vehementer instaret. Frāciscus paululum orans iubet vt bursam tollat: que iam colubrum pro pecunia continebat. Quod videns frater timere cepit: sed obedire volens ⁊ implere mādatum bursam manib⁹ capit: ⁊ inde magn⁹ serpes ptin⁹ exiliuit: ⁊ ait scūs. Pecunia suis dī nil aliō ē q̄z diabolus ⁊ coluber venenosus. ¶ Cū frē gdā grauiter tēptaret cogitare cepit q: si aligd scriptum de manu pris hēret ipa ptin⁹ tēptatio fugaret. sed cū rē sibi nullatenus aperire auderet: quadā vice vir dei vocauit eum dicens. Porta mihi fili carthā ⁊ attramentū q: laudes q̄sdā dei scribē volo: quas cum scripsisset ait. Accipe carthā hāc: ⁊ vsq; ad diez mortis tue custodias diligēter. statimq; ois

tentatio ab eo recessit. ¶ Idē quoq; frater dñi scūs ifirmꝰ iaceret cogitare cepit. Ecce morti appropiquat patꝛ: ⁊ qꝫ plurimū cōsolarer si post mortē habere tunicā prīs mei. Post modicū scūs Frāciscꝰ vocat eū dicēs. Tibi trado tunicā istā ⁊ post mortem meā ipaz habeas pleno iure. ¶ Cū apō alexādri az lombardie cū quodā honesto viro hospitat⁹ fuiſſz: ab eo rogat: vt pp enāgelij obkuātiā ō oī appositō māducaret. Qui cū eius deuotioni assētiret: ille accurrēs caponē septēnē pparat manducādum. Māducātib⁹ illis ifidelis qdā amoꝛ di elemosinā petijt: moꝛ vir dei nomē audiens bñdictū: mēbꝛ sibi trāsmittit caponis. Reseruat ifelix datū: ⁊ in crastinū dñi scūs p̄dicaret: oñdit dicens. Ecce ḡles carnes comedit iste frat: quē vt scūz honoꝛatz: nā mihi hoc i sero tribuit: sz cū mēbꝛū caponis piscis ab oibus videreꝝ: velut isan⁹ ab oī popl'o icrepat Qō cū ille didicisſz erubuit ⁊ veniā postulauit: redierūtq; carnes ad sui speciē: postq; redijt p̄uaricator ad mētē. ¶ Dū q̄dā vice ad mēsaz sederet: ⁊ ō pauptate btē vginis ⁊ filij eius collatio fieret: ptinus vir dei a mēsa surgēs singult⁹ igeminat dolorosos: ⁊ pfusus lachꝛymis sup nudā humū reliquū panē māducat. ¶ Sacerdotalib⁹ manib⁹ qb⁹ cōficiēdi dñici corꝑis sacr̄m ē collata potestas: magnā volebat reuerentiā exhiberi. Vñ ⁊ sepe dicebat. Si scō cuiq; de celo venienti ⁊ paupculo alicui sacerdoti me cōtigeret obuiare: ad sacerdotis man⁹ deosculādas citius me gferrē ⁊ sācto dicerē Expecta me scē laurēti: qa man⁹ hui⁹ vbū vite cōtrectāt: ⁊ vltra humanū aliqd possidēt. Miracul' multis i vita claruit: nā panes ei ad bñdicēdū oblati multis ifirmis attulere salutē. ¶ Aquā i vinū conuertit: ⁊ ide eger qdā gustās ptin⁹ sanitatē recepit: ⁊ multa alia miracula fecit. ¶ Cū vo ad dies iaz appropīquaret extremos lōga ifirmitate gfect⁹: sup nudam humū posi se fecit: fecitq; oēs ffres ibidē assistētes ad se vocari: ⁊ man⁹ singulis impōnēs oīb⁹ ibi p̄sentibus bñdixit: ⁊ instar cene dñice singulis bucellam panis dimisit. Innitabat vt sui moꝛis erat oēs creaturas ad laudē dei: nā ⁊ mortē ipsā cūctis fribilē ⁊ exosaz hoꝛtabat⁹ ad laudē: eiqz let⁹ occurrit ⁊ ad suū iuitabat hospitiū dicēs. Bene veniat soꝛoꝛ mea moꝛs. Ad extremā igit̄ horā veniēs doꝛmiuit i dño cui⁹ aiaz qdā frater vidit i modū stelle similis lune i quātitate: soli i splēdoꝛ: Minister fratz i terra laboꝛis noie augustin⁹ i hora iā vltima posit⁹ cū diu amisisſz loq̄lā subito clamans dixit. Expecta me p̄ expecta: ecce iam venio tecū: q̄rentib⁹ frib⁹ qd diceret ait: non videtis p̄rem nr̄m frāciscū q vadit i celū. Et statim i pace obdoꝛmiuit ⁊ p̄ez secut⁹ ē. Cuz q̄dam dña q̄ btō frāciscō deuota extiterat viā vniuerse carnis fuiſſz igressa: ⁊ clerici p̄bꝛteri feretro exequas celebrantes astarēt: subito se mulier erigit sup leetū ⁊ vnū ō astātib⁹ sacerdotib⁹ vocat dicēs. Volo p̄ cōfiteri Ego.n. mortua fuerā ⁊ diro erā carceri mācipanda: q̄n peccatū q̄ tibi p̄dā nec dū cōfessa. fueraz sz oꝛāte p me scō frāciscō ad coꝛp⁹ mihi redīt idulta ē: vt illo reuelato peccato veniā merear: ⁊ statī vt illō mānifestaueroī pace cernētib⁹ vobis qescā. Cōfessa igr̄ ⁊ absolutione recepta moꝛ i dño obdoꝛmiit. Dū ffres ō niceria plaustrū quoddā a quodā viro mutuo peterēt: ille idignat⁹ rndit. Ego poti⁹ duos ex vob cū scō frāciscō exoꝛiarē: q̄z plaustrū meū vobis accōmodarē: sz i se reuersus semetipz redarguit ⁊ blasphemie penituit irā dei formidās moꝛq; fili⁹ ei⁹ ifirmat ⁊ ad extrema ōducit: q filiū ōfunctū videṡ i terra volutabat: ⁊ flēs ⁊ scūm frāciscū inocās dicebat. Ego sū q peccaui me flagellat ōbuisti. redde scē iā deuote pēāti quē abstulisti impie blasphemāti. Moꝛ fili⁹ ei⁹ surrexit ⁊ plāctum phibēs ait. Cū moꝛtu⁹ esse scūs frāciscꝰ p quādaz viā lōgā ⁊ obscurā me ducēs i quodā tādē viridario pulcherrimo collocauit: ac deide dixit mihi: reuerter ad patrē tuū nolo te āpli⁹ ōtinere. ¶ Pau per qdā cuidā diuiti debēs quādā pecunie quātitatē: rogat vt sci frāciscī amoꝛe sibi terminū plongaret. Cui ille supbe rndēs. Tali iqt loco te recludā vbi nec frāciscꝰ nec aliqs poterit te iuuare: moꝛq; illū vinculatū i carcerē obscurū iclusit: sz paulopost scūs Frāciscꝰ affuit: ⁊ fracto carcere ruptisz vinculis hominē icolumē reduxit ad ꝓpria. ¶ Quidā miles sci frāciscī opib⁹ ⁊ miraculis ōtrahēs: cū q̄dā vice luderet ad tarillos vesania ⁊ incredulitate plenus circūstātib⁹ ait. Si frāciscꝰ ē scūs. i8. venient i tarillis: moꝛ i eis senari⁹ triplicat⁹ apparuit ⁊ vsq; ad nouē vices quolibz suo iactu terſenos accepit: sz isaniā addēs isanie ait. Si veꝛ ē q̄ iste frāciscꝰ sit scūs cadat hodie coꝛp⁹ meū gladio: si vero scūs nō ē: enadā icolumis. Ludo finito vt ei⁹ oſo fieret i pcm̄ cū nepoti suo iferret iniuriā: ille gladiū accipiēs: i viscera patrui trāsfixit: ⁊ ptin⁹ iterfecit. ¶ Vir qdā crure sic pdito vt nullaten⁹ se mouere possz scm̄ Frāciscū talib⁹ vocib⁹ iclamabat. Adiuua me scē franciſce: memoꝛ deuotiōis ⁊ fuitij qō tibi ipēdi: nā i asino meo te poꝛtaui: scōs pedes tuos ⁊ man⁹ oſculat⁹ fui: ⁊ ecce moꝛioꝛ doloꝛis huius durissimo cruciatu: moꝛq; ille sibi apparēs cū paruulo bacculo q thau i se figurā habebat locum doloꝛis tetigit: ⁊ fracto apostemate sanitatē ptin⁹ recepit: sz thau signū sup locū remansit: hoc signo scūs frāciscꝰ lras suas gsueuerat ōsignare. ¶ Ci i castro pomereto i mōtanis apulie puella qdaz ⁊ pri ⁊ mri vnica fuiſſz ōfuncta ⁊ mr̄ scō frāciscō duota nimia tristitia fuiſſz absoꝛpta: apparuit ei scūs dicēs. Noli flere qa lucerne tue lumē quod deploras extictū mea ē tibi itercessiōe reddēdū. mr̄ igit̄ sūpta fiducia coꝛp⁹ extictū nō pmisit efferri: sz sci frāciscī nomē inocās ⁊ moꝛtuā filiā apprehēdēs eā icolumē allenauit. ¶ In vrbe roma cū puer parulus ō fenestra pallatij cecidisſz ⁊ penit⁹ expiraſſet btūs frāciscꝰ inocat: ⁊ vite ptin⁹ restituit. ¶ In ciuitate suessa cuz quedam domus coꝛruens quēdam iuuenem extinxisset ⁊ cadauer iam i lecto ad sepeliendum posuisset mater beatum franciscum tota deuotione qua poterat inuocabat. Et ecce circa mediam noctē puer oscitauit ⁊ sanus surrexit ⁊ in laudis verba prupit. ¶ Frater iacob⁹ aretin⁹ cū i nauicula pua fluminū quēdā cum frib⁹ ptrāsisſz

7 socijs iã sup ripã posit' postremo se ad nauis exi
tũ ꝑpararet: renoluta naue ipe i pfundũ fluminis
ẽ demersus. Fratrib⁹ igit̃ ꝑ liberatiõe submersi
btũ frãciscũ iuocantib⁹: ipo etiã corde vt poterat
beati frãciscũ auxiliũ iplorãte: ecce ꝑdict⁹ frater p
pfundũ sicut p aridã ãbulabat: 7 demersã nauicu
lã capiẽs cũ ea puenit ad litt⁹. Uestimẽta ãt ei⁹ ma
dida nõ sũt nec aque gutta ꝓmauit ad tunicam.

De sancta Pelagia.

Pelagia prima feiaz anthiochie ci-
uitatis reb⁹ 7 diuitijs ple-
na corpe pulcherrima: habitu ãbitiosa: 7
vana aĩo: 7 corpore impudica. Quadã vice p ciuita-
tẽ cũ ãbitione maxima transibat. ita vt nihil super
eã nisi aurũ 7 argẽtũ 7 ꝓciosi lapides viderẽt: ita
vt quocũq; iret aerẽ diuersoz aromatũ odore re-
pleret quã ꝓcedebat 7 seq̃bat̃ mlitudo maria pu-
ellarũ ac pueroz q 7 ipsi ꝓclaris erãt iduti vestimẽ
tis: quã qdã scus pr̃ nomie nonnus episcop⁹ elyopo
leos que nũc damiata vocat̃: videns amarissime fle
re cepit: ex eo q ipsa maiorẽ curã habebat placeꝛ
mundo q̃z ipse haberet placere deo procidensq;
super pauimentum faciem suam cum terra per-
cutiebat: 7 ipaz terrã lachrymis rigãs dicebat. Al
tissime de⁹ ignosce mihi peccatori: qa vnius diei
meretricis ornat⁹ toti⁹ vite mee industriã superaui
ne me dñe cõfundat vni⁹ meretricis ornat⁹ ante
conspectũ tremẽde maiestatis tue. Illa p terrenis
sũmo studio se decorauit: ego tibi ĩmo: tali dño pla
cere ꝓposui: 7 p meã negligentiã nõ ipleui dixitq;
bis q secũ erant. In veritate dico uobis: qa deus
hãc cõtra nos i iudicio ꝓducturus ẽ: qñ hec tam
sollicite depingit̃: vt terrenis amatoꝛib⁹ placeat:
7 nos celesti spõso placere negligimus. dũ hec 7 si
milia diceret subito obdormiuit: visũq; ẽ sibi q q̃-
dã colũba nigra 7 fetida nimis circa cũ celebrantẽ
volaret: q dũ cathecuminos abscedere ꝓcepisset
colũba disparuit: 7 post missã rediẽs: 7 ab ipo epo
i vase quodã aque mersa mũda 7 cãdida exiẽs taz
alte volauit q videri nõ potuit. Euigilãs igit̃ dũ
q̃dã vice ad eccl'iã ꝓcedẽs ꝓdicaret 7 pelagia pre
sens eẽt adeo cõpũcta ẽ q ei litteras p nunciũ mi
sit dicẽs. Sãcto epo discipl'o xpi pelagia discipula
diaboli. Si ve discipulus xpi cõpꝛobaris: q vt au-
dini p peccatoꝛib⁹ de celo descẽdit: me peccatricẽ
sz penitẽtẽ suscipere digneris. cui ille remisit. Ro-
go vt hũilitatẽ meã nõ tẽtes: q; homo peccatoꝛ sũ
sed si vere saluari desideras solũ me videre nõ po
teris: sz iter alios me videbis: Cũq; ad eũ coꝛã plu
rib⁹ aduenissz: pedes ei⁹ apphendit 7 amarissime
flens dicere cepit. Ego sũ pelagia pelagus iniqta-
tis erundans fluctib⁹ peccatoꝛ: ego sũ pditionis
abyssus: ego vorago 7 laqus aiaruz: multos ꝺceꝑ
tos decepi que nũc eũcta phoꝛmi. Tũc episcopus
iterrogauit eã dicẽs. Quod tibi nomen ẽ: cui illa. a
natiuitate pelagia voco: sz pp vestimẽtoꝛ põpaz
oĉs me margaritã appellãt. Tũc episcop⁹ clement̃
eã suscipiẽs penitẽtiã ei salutarẽ iniunxit 7 in dei
amoꝛe diligẽter istruxit: 7 sacro baptismate rege-
nerauit. Diabol⁹ aũt ibidẽ clamabat dicẽs. O vio
lẽtiã quã patioꝛ ab hoc sene decrepito. o violẽtia
o senect⁹ mala maledict⁹ dies i quo cõtrari⁹ nat⁹
es mihi: q; spẽ meã maximã abstulisti mihi. Qua-
dã isup nocte cũ pelagia doꝛmiret: diabol⁹ ad eaz
venit: 7 eã excitãs dixit sibi. Dña margarita: quid
vnq̃z tibi mali feci: Cũqd nõ oib⁹ dimitis 7 gloria
te omani: queso dic mihi i quo te xpistiani 7 ꝓtin⁹
tibi satisfaciã. Tãtũ obsecro ne me deseras: ne op
probriũ xpianis efficiar. Ipa ãt se signauit. 7 i dia-
bolũ sufflauit: 7 statim enanuit. Die tertio oĩa q̃ ha-
bebat ꝑparauit 7 cõgregauit: 7 pauperib⁹ tribuit.
Post aliquot ãt dies cũctis iguoꝛantibus: Pelagia ide noctu aufugit 7 i mõte oliueti deuenit: vbi
habitã heremite accipiẽs i parua cella ibidem se
collocauit: 7 do i ml'ta abstinẽtia fuiuit. Maxime
aũt fame ab oib⁹ habebat̃: 7 frat̃ pelagi⁹ dicebat̃
Post hoc qdã diacon⁹ ꝓdicti episcopi hierosolymã cã visitandi loca sca aduenit: cui dixit episcop⁹
vt post scoz locoz visitationẽ quẽdã mõachũ noie
pelagiũ q̃reret 7 ipsuz visitaret cũ verus di⁹ suus
eẽt. Quod cũ ille feciss̃: moz ab illa cognit⁹ nequa-
q̃z ipaz pp nimiã maciẽ cognouit. cui dixit Pela-
gia. Habes eꝓz: 7 ille. Immo dñe. Et illa O: et p
me ad dñz: q; vere apostol⁹ xpi ẽ. Recedẽs ãt ide
die tertio ad eius cellã rediit sz cũ ad ostiuz pcussi⁹
set: 7 nullus ei apuisz feneſtrã aperuit: mortuũ cũ
vidit: currẽsq; cũ hoc epo nũciass̃: epꝰ 7 cler⁹ oĉs
q; mõachi gueneruẽt: vt tã scõ viro exequias cele-
brarẽt. Cũq; de cella corp⁹ eius extraxissẽt reperie
rũt q mulier eẽt 7 pl'imũ admirãtes do gras red
iderũt 7 scm̃ corp⁹ honorifice sepelierũt. Obiit ãt
octaua die itrãte octobꝛi circa ãnũ dñi. 290.

De sancta Margarita.

Margarita dicta pelagi⁹ vgo pul
cherrima diues 7 no-
bilis: tãta fuit parẽtũ sollicitudine custo-
dita: 7 optimis moꝛib⁹ istructa: tãtaq; pudicitie ho
nestate vigebat q ab hoib⁹ videri mõis omnib⁹
renuebat. Deniq; a quodã adolescẽte nobili i con
iugiũ queriẽ: 7 vtriusq; parẽtũ assensu cuncta nu
ptijs necessaria cũ ĩmẽsa diuitiaz 7 dlitiaz gloria
ꝓparãt̃. Cũ ergo nuptiaz dies aduenissẽt: 7 iuue-
nes 7 puelle 7 cũcta simul nobilitas ãte thalamuz
iaz paratũ nuptiaz festa cũ gaudio celebꝛarẽt virgo deo ispirãte cõsiderãs dãnũ vginitat̃ tã dãno-
sis plausib⁹ cõparari: pstrata i terra cũ lachrymis
gloriã vginitatis 7 nuptiaz molestias tãta i corde
suo cõpẽsatiõe vibꝛauit. q oĩa hui⁹ vite gaudia q̃-
si stercora respuebat. Cũ nocte illa viri cõsortio ab
stinẽs media nocte do se cõmẽdãs tõsis crinib⁹ i vi
rili habitu clã aufugit. Lõge ãt ad quoddã mõaste
riũ veniẽs 7 frez Pelagiũ se appellãs ab abbate re
cept⁹ ẽ: 7 diligẽter istruct⁹: q tã sãcte ac religiose se
habuit q defũcto scimonialiũ ꝓfessoꝛe 7 de senioꝛ
cõsilio 7 abbatis iperio lz iuuenis mõasterio vginuz
ẽ ꝓlat⁹. Dũ ergo eis nõ solũ corpoꝛũ necessaria: sz
ẽt aiaz pabula cõtinue 7 iculpabilt̃ mistraret: dia
bolus ei iuidẽs studuit ollit̃ ꝓsperũ ei⁹ cursũ obie-
ctũ criminis ipedire. Mã vnã virginẽ q̃ pre foꝛi-
bus erat: i adulteriũ traxit: 7 itumescẽte vtero cuz

lam celari nō posset tātus pudor ⁊ dolor oēs virgines ⁊ monachos vtriusq; monasterij cōsternauit: q; solus pelagi⁹ vtpote carū familiarꝭ atq; ꝓpositꝰ sine iudicio ⁊ examiatiōe ab oīb⁹ cōdēnat: qui foras cū ignominia pellit: ac i quodā rupis specu recludit: sibiq; monachoꝝ seueriſſim⁹ deputat: qui ibi panē ordeaceū et aquā tenuiſſime miniſtraret: qbus gestis monachi recesserūt: ⁊ solū ibi pelagiū reliq̄rūt. At ille oīa patiēter sustinēs i nullo turbatus fuit: sed gr̄as semp deo referens p scōr exēpla se cōtinue cōfortabat. Tandē cū finē suū adesse cognouisset abbati ⁊ monachis p l̄ras sic mandauit. Nobili orta genere margarita i seculo dicta fui: q; vt pelag⁹ tētationū trāsirē: pelagi⁹ mihi ipsū nomē iposui: virū nō ꝓ deceptiōe mētita: qđ factꝰ ostendi: de crimie vtutē obtinui: penitētiā egi inocens. Jā queso vt quā viri femina nesciērūt scē sorores sepeliāt: ⁊ sit expiatio viuētis ostēsio morientis: vt femie ỽginē cognoscāt: quā calūniatores adulterū iudicabāt. His auditꝭ monachis ⁊ scimonialibus ad spelūcā currētib⁹ pelagi⁹a feminis femia ỽgo intacta cognoscit: ⁊ cūctis penitētiā agētib⁹ i mōasterio ỽginū honorifice sepelit. ¶ De scā Thaide.

Thais meretrix vt i vitis patrū legitur tāte pulchritudinis extitit: vt multi ꝓpter eā substātijs vēdit⁹ suis ad vltimā pauptatē deuenirēt: ſz amatores sui p̄ zelo litib⁹ iter se cōsertis freq̄nt puelle limina sanguie inuenū replebāt. Qđ cū audisset abbas panūci⁹ sūpto habitu seculari ⁊ vno solido ꝓfectus ē ad eā in quādā egypti ciuitatē: deditq; ei solidū q̄si p mercede peccādi. Illa accepto ꝓcio ait illi. Ingrediamur simul in camerā. Cūq; ingressus esset: et lectū ꝓciosis vestib⁹ stratū aspēdere inuitaret: dixit ad eā. Si est interi⁹ cubiculū in ipsū abeam⁹. Et cū duxisset eū p plura loca: ille semper dicebat q; videri timebat. illa aūt dixit. Est quoddā cubiculū vbi nullus ingredit: si vero deū times: nō ē locus qui deitati ei⁹ absc̄dat. Qđ cū senex audisset: dixit ei. Et scis esse deū? Cūq; illa rūdisset se scire deū ⁊ regnū futuri seculi: nec nō et tormēta pctōrū: dixit ei. Si ergo nosti: cur tātas aīas pdidisti? ⁊ nō solū p tua: ſz p̄ illoꝝ redditura rōnē dānaberis. Illa vo hoc audiēs ꝓlonta ad pedes abbatis panutij cū lachrymis exorabat dicēs. Scio eē penitētiā pat̄: ⁊ cōfido remissionē te orāte sortiri: tm̄ peto trib⁹ horis idutias: ⁊ post hoc quo iusseris ibo: ⁊ q̄cunq; ꝓcepis faciā. Cūq; locū illi abbas gstituisset vbi venire deberet: illa collect⁹ oīb⁹ q̄cūq; ex peccato lucrata fuerat: platiſq; i mediā ciuitatē pplo expectāte igne cōbussit clamās. Venite oēs q peccastis mecū: ⁊ videte quomō ea q̄ mihi contulistis exurā. Erat aūt ꝓciū auri libraꝝ q̄dringētaꝝ: q̄ cuz oia icēdisset: ad locū quē abbas pānuti⁹ cōstituerat prexit: quā ille repto ỽginū monasterio i cellulam paruā recludēs ostiū cellule plūbo signauit: ⁊ paruā relict fenestrā: p quā ei vict⁹ modic⁹ iferretur. Jussitq; ei oīb⁹ diebꝰ paruū panis ⁊ paululū aq̄ a ceteris miſtrari: cū aūt senex discederet: thais ad eum ait: quo iubes pat̄ vt ex natura li meatu aquā meā effundā? Et ille. In cella fient digna es. cūq; iterū quomō deū deberet orare iquireret: rndit. Nō es digna noiare deū: neq; in labijs tuis nomē trinitatis adducere: ſz nec ad celū man⁹ expādere: q̄n labia tua iniqtate plena sunt: ⁊ man⁹ tue sordib⁹ inquinate. Sed tm̄mō icūbēs cōtra oriētē respice: hunc sermonē freq̄nter iterās: q; plasmasti me: miserere mei. Cū ergo trib⁹ ānis fuisset iclusa: cōdoluit abbas pānuti⁹: ⁊ pfect⁹ est ad abbatē antoniū: vt ab eo regreret si remisisset illi de⁹ peccata sua. Et narrata causa scūs antoni⁹ cōuocat discipul⁹ suis ꝓcepit eis vt illa nocte vigilātes i oīone ꝓsisterēt singulati: quatenꝰ alicui ex his declararet de⁹ causam ꝓ qua abbas pānuti⁹ venerat. Cum igī icessanter orassent: abbas paulus maior discipulus ātonij: vidit subito i celo lectū ꝓciosis vestib⁹ ornatū: quem tres ỽgines clara facie custodiebāt. Tres iste ỽgines fuerūt: timor pene future: q ipsā a malo retraxit: pudor culpe cōmisse: q ei veniā ꝓmeruit: amor iustitie: q eā ad supna trāsuexit. Cūq; paulus illis diceret gr̄az illā tātā eē antonij vox dīna rndit: nō ē p̄s tui antonij: sed thaidis mētrix. qđ cū mane paulus abbati rettulisset: cognita dei volūtate abbas pānuti⁹ cū gaudio discessit: et mox ꝓfectus ad mōasteriū ostiū celle dissipauit. Illa vo rogabat vt adhuc manēt iclusa. dicit āt ei. Egredē q̄n remisit tibi de⁹ petā tua: ⁊ illa rndit. Testor deuz q: exquo huc ingressa sū: ex oīb⁹ petis meis feci velut sarcinā: ⁊ statim añ oculos meos. Et sic nō discedit anhelitus de narib⁹ meis: sic nō discesserunt petā mea ab oculis meis: ſz flebā semp illa cōsiderans. cui abbas pānuti⁹ dixit. Nō ꝓ ꝓpriaz tuā remisit tibi de⁹ peccata tua: sed q; hūc tiorē sp habuisti i aio. Et cū iude illā eduxisset: qndeci dies supuixit: ⁊ pausauit i pace. ¶ Abbas quoq; effrē aliā meretricez simili fere mō quertē voluit. nā cū illa meretrix scīm effrē ad peccandū allicēt ipudēter dixit ei effrē. Sequere me: q̄ seq̄nte cū ad quēdā locū vbi erat magna multitudo hoiuz venisset: dixit ei. Sede hic: ⁊ cōmisce ar tecū. Et illa. Quomō possū hoc facē tāta multitudine hic state? et ille. Si hoies erubescis: nonne magis tuū debes erubescere creatorē: qui reuelat occulta tenebraꝝ? illa autem confusa recessit.

¶ De nomie sancti dionysij.

Dionysius iterp̄tat vehemēter fugiens. vel dr̄ dionysius a dia: qđ ē duo: et nysus qđ ē eleuatio: q̄si ꝑm duo eleuat⁹: scilz ſz corp⁹: ⁊ ſz aiam. Vel dicit a diana: qđ ē ven⁹ scilz dea pulchritudis: ⁊ sios: qđ ē de⁹: q̄si pulcher deo. vel vt qdā aiūt: dr̄ a dionysia: q; vt dicit isidorus ē q̄dā gēma nigra valēs cōtra ebrietatez. Fuit ergo vehemēter fugiēs de⁹ mūdo ꝓpter pfectam abrenūciationē. Eleuat⁹ p internoꝝ cōtēplationē: pulcher deo p decorē vtutū: valēs peccatoꝝ cōtra ebrietatē vitioꝝ. Hic aū cōuersionē multa prenoīa habuit. Vocat⁹ ē enī ariopagita: a vico i quo hītabat. Jtē dict⁹ ē theosoph⁹. i. deū sapiēs. Jtez a grecoꝝ sapiētib⁹ vsq; hodie dicit̄ ꝓgiontuarami: qđ latine dr̄ ala celi: q; i celū ala spūalis itelligētie mirabil⁹ volauit. Jtē dict⁹ est machari⁹. i. beatus.

Itē a pria dict⁹ ionic⁹: ionica ãt vt ait papias: vna est lex in linguis grecoꝝ: vel ionice sunt gña rotundaꝝ colũnaꝝ: vel ionicũ vt idez dicit ē pes q habet duas coꝛreptas ⁊ duas lõgas: p qõ ostēdit qꝫ ipe fuit sapiēs deũ p oculoꝝ inuestigationē: ala celi p celestiũ cõtēplationē: btūs p eternoꝝ possessionē. ¶Deꝛ alia ostēdit qꝫ ipe fuit mirabilis rhetoꝛ p eloqntiã: ecclesie sustētatoꝛ p doctrinã: brevis sibi p humilitatē: lõgus alijs per charitatē. Augustin⁹ ãt ī libꝛo octauo de citate dei dicit: qꝫ ionicũ ē gen⁹ philosophoꝝ. Distiguit enī ibidē duo gña philosophoꝝ. s. italicũ qõ ē ex parte italie: ⁊ ionicum qõ ē ex parte grecie: qꝫ ergo dionysius sũmus erat philosophus iõ antonomatice dicebaꝫ ionic⁹. Eius passionē et vitã grece dictauit methodi⁹ cõstãtinopolitan⁹: latine vo anastasi⁹ aplice sedis bibliothecari⁹: vt dicē ignati⁹ remoꝝ epꝰ. ¶ De scõ dionysio.

DIonysius ariopagita a btõ paulo apostolo ad fidem christi cõuersus fuit: q ariopagita a vico ciuitatꝭ ī quo habitabat dict⁹ fuisse dr̃. Ariopagus enī erat vic⁹ martꝭ: ī quo. s. erat tẽplũ eius. Atheniẽses enī singlos vicos denoiabãt a dijs quos colebãt: et vicũ ī quo colebaꝫ mars vocabãt ariopagũ: qꝫ ario dr̃ mars: vicũ ī quo colebãt pan: vocabãt panopagũ: ⁊ ita a singul' dijs singulos vicos denoiabãt. Ariopag⁹ enī vic⁹ erat excellẽtioꝝ: qꝫ ibi erat curia nobiliũ et schole liberaliũ artium. In hoc ergo vico moꝛabaꝫ dionysius maxim⁹ philosoph⁹: q ob plenitudinẽ diuiꝝ numinũ ⁊ sapiẽtie theosoph⁹. i. deũ sapiẽs dicebaꝫ. Erat ⁊ secum apollophan⁹ ei⁹ cõphilosoph⁹. Ibi etiã erãt epicuri: q ponebãt felicitatẽ hois ī sola coꝛpis voluptate ⁊ stoici: q ī sola animi vrute. In die igit̃ dñice passionis cũ tenebꝛe fcẽ fuissẽt sup vniuersã terrã: philosophi q erãt athenis non potuerũt ipi⁹ causã in causis naturalib⁹ iuenire. ¶Nõ fuit enī natural' eclipsis solis: tũ qꝫ luna fere erat e regiõe ad solẽ. Eclipsis vo fieri solet tũ ī synodo solis ⁊ lune: luna ãt tũc erat qntadecia: ⁊ ita ī pfecta distãtia a sole: tum qꝫ eclipsis nõ aufert lumẽ vniuersis partib⁹ terre: tũ qꝫ p tres hoꝛas durare nõ põt. Qꝫ ãt illa eclipsis ī vniuersis ptib⁹ terre lumen abstulerit: pꝫ ex eo q lucas euãgelista hoc dic̃: ⁊ ex eo qꝫ vniuersitatꝭ dominꝰ patiebaꝫ: ⁊ ex eo q fuit apd̃ elyopoli egypti: ⁊ ex eo q fuit rome. Qꝫ ãt fuerit rome testaꝫ Oꝛosius dicẽs. Cũ dñs patibulo affix⁹ ẽt: maxio tremotu p oꝛbẽ fcõ: saxa ī mõtib⁹ scissa maxiarũqꝫ vbiũ plurime ptes plus solita cõcussiõe ceciderũt. Eodẽqꝫ die ab hoꝛa diei sexta sol ī totũ obscuratus ẽ: tetra noꝛ subito obducta ẽris ẽ: adeo vt stellas tũc diurnis hoꝛis vl' poti⁹ hoꝛẽda nocte toto celo visas fuisse referaꝫ. hec Oꝛosi⁹. Fuit etiã apd̃ egyptũ: ⁊ huius meminit Dio. in epla ad apolophanũ dicens. Obfusi nãqꝫ oꝛbes vnifeꝛmit̃ tenebꝛaꝝ caligine tabescẽte: vt purgatũ rediꝛt sol' diametrũ regulã philosophi arrideri assũpsim⁹. Cũ reperim⁹ qõ ⁊ erat notissimũ solẽ pati molestias nõ debẽ: aio ad te peritie vaste sacrariũ adhuc nescius tãte rei mysterijs. Quid iquã speculuꝫ doctrine apollophani bis secretis aſcribis? Ad que tu mihi oꝛe diuio et non humani sensus sermone. O bone dionysi diuiarũ pmutatiões sũt reꝝ. Deniqꝫ notatũ ferie diẽ ⁊ annũ ãnũciationis: quã paulus noster auriḃ⁹ suspẽsis itonuit: signis acclamãtib⁹ recoꝛdari: exptus dedi vitati man⁹ ⁊ falsitatꝭ sũ nexib⁹ absolut⁹. hec dionysius. Hui⁹ etiã meminit idez ī epla ad policarpum loqns de se ⁊ apollophano dicẽs. Ambo apd̃ elyopolĩ tũc pntes ⁊ ẽstates iopinabilit̃ soli lunã icedẽtẽ videbam⁹. ¶Nõ erat quenies tẽp⁹: et rursũ ipsaꝫ a nona hoꝛa vsqꝫ ad vesperã ad sol' diametrũ supnãlit restituꝛã. Eclipsiꝭ ãt illã vidim⁹ ī oꝛiẽte ichoatã: ⁊ vsqꝫ ad solarẽ limbũ veniẽtẽ. ¶Postea regrediẽtẽ: ⁊ rursus nõ ex eodẽ ⁊ defectũ ⁊ repugnatiõnẽ sꝫ ecõuerso ꝑꝫ diametrũ facẽ. Tũc enī dionysi⁹ cum apollophano voto astrologice discipline: apd̃ elyopoli egypti prexerat: et postea ide renersus ẽ. Qꝫ ãt fuerit ī asia testaꝫ eusebi⁹ ī chꝛõica asserẽs se ī dictꝭ ethnicoꝝ legisse: qꝫ tũc ī bithynia q̃ puicia est asie miorꝭ fuit ẽremot⁹ magn⁹: ⁊ maioꝛ sol' obscuratio q̃ vnꝭ fuerit. Et qꝫ dies hoꝛa sexta: ita ī tenebꝛosã noctem vsus sit: vt stelle ī celo vise sint: et qꝫ in niceria q̃ vbs ẽ bithynie multas edes ẽremot⁹ subuerterit. Tãdẽ ī hist̃oria scholastica legit̃ qꝫ philosophi ad hoc adducti sũt: vt diceꝛẽt qꝫ de⁹ nature patit̃. Alibi tũ legit̃ qꝫ dixeꝛũt: aut oꝛdo nature peruertit̃: aut elemẽta mẽtiunt̃: aut de⁹ nature patitur: ⁊ elemẽta sibi cõpatiunt̃. Alibi vero dicitur qꝫ dionysius dixit. ¶Dec noꝛ quã nouam miramur totius mũdi veram lucẽ aduenturã significat. Tũc atheniẽses illi deo aram cõstruxeꝛunt: et suppositus est titulus. Ignoto deo. Singulis enī aris supponebaꝫ titulus indicãs cui essent dedicate: et cuꝭ vellẽt illi offeꝛre holocausta et victimas dixeꝛunt philosophi. Honoꝝ nr̃oꝝ nõ eget: sꝫ facietꝭ genuflectatiões añ arã ei⁹ ⁊ supplicabitꝭ ei: qꝫ nõ querit oblationes pecoꝝ: sed deuotionẽ aioꝝ. Cum ergo paulus venisset athenas epicuri et stoici philosophi cũ eo disputabant: quidã autẽ dicebant. Quid seminatoꝛ verboꝝ hic vult dicere? Alij dicebant. ¶Monoꝝ demonioꝝ videtur annũciatoꝛ esse. Adducentes ergo eum ad vicũ philosophoꝝ: vt noua doctrina ibidem examẽ reciperet diꝛerũt. ¶Noua quedam infers auribus nostris. Volumus ergo scire quid nam velit hoc esse. Atheniẽses aũt ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere: aut audire aliquid noui. Cum ergo paulus ad singula deoꝝ altaria perlustasset: et inter cetera ignoti dei altare vidisset: dixit illis philosophis. Quẽ ignoꝛãtes colitis: hũc ego annũcio vobis veꝝ deũ qui fecit celum et terram. Deinde dixit dionysio quem ceteris magis doctũ in diuinis videbat. Quis est dionysii ille deus ignot⁹? Cui dionysius. Ipse est de⁹ verus: qui inter deos nõ est demonstratus: sed nobis est incognit⁹ ⁊ nobis ignot⁹: ⁊ seculo vẽturo futurus: ⁊ ī ppetuũ regnatur⁹. et paulus. Homo antiꝰ spũs ẽ? Et dionysi⁹. De⁹ et hõ est: sꝫ ideo icognit⁹ est: qꝫ eius tũ in celis cõuersatio est. cui paulus. Ille est inquã quẽ predico: qui de celis descẽdit: carnem suscepit: mortem sustinuit: ⁊ die tertia

resurrexit. Cū aūt Dionysius adhuc cum ꝑaulo disputaret fortuito trāsit cec⁹ p vīā coā eis. Statiq; dixit dionysius ꝑaulo. Si dixeris huic ceco. In noie dei tui vide: ⁊ videbit: statiz credā. Sz vitatis vbis magicis q; forte nosti vba que hūt huiusmodi efficaciā: ego formā vbor tibi pscribā. In hac igit forma vbor dices ei. In noie Jesu xpi nati de vgine crucifixi mortui q resurrexit ⁊ ad celū ascēdit vide. Sz vt ois suspicio tollat ꝑaulus dixit Dionysio: vt hec ipse vba pferret. Cū ergo i eadē forma dionysius ceco vt videret dixisset: ptinus visū recepit. Statimq; dionysius cū damari vxore sua ⁊ tota familia baptizatus ē ⁊ fidelis effectus: sicq; a ꝑaulo p triēniū ē istruct⁹ ac athenis eps ordinat⁹ vbi ille pdicatōi insistēs ipsā ciuitatē ⁊ maximā ptez regionis illius ad fidē xpi adduxit. Hunc ꝑaulus ea q̄ in ctiū celū rapt⁹ vidit reuelasse dr: sicut ⁊ ipse Dionysius i plerisq; locis insinuare videt. Ubi ⁊ de hierarchijs ⁊ ipsor āgelor ordinib⁹ ⁊ officijs tā luculēter ⁊ clare disserit vt nō putares ipm hoc ab alio didicisse: sz ipz post⁹ vsq; in ctiū celū raptū eē: ⁊ ibi hec oia ꝓspexisse. Pphetie spū claruit: sicut pz in epistola quā misit ad Joānē cuāgelistā in pathmos insulā in exilio relegatū vbi ꝓphetauit q rediturus eēt sic dicēs. Bande vere dilecte: vere amabilis ⁊ diligibilis valde dilecte: ⁊ ifra. Ex custodia q̄ est in pathmos dimitteris: ⁊ ad trā asie reuerteris ⁊ facies ibi boni dei imitatōes: ⁊ his q erūt post te ēdes. Dormitōi btē Marie iterfuit: sicut ipse in libro de diuinis noib⁹ insinuare videt. Cū ergo audisset petrū ⁊ paulū Rome a nerone i carceribus detineri ēpm sibi substituit ⁊ ad eos visitādos accessit. Uex cū illi ad dñz feliciter migrasset: ⁊ postmodū clemēs psideret ab ipso btō Clemēte post aliq̄ spaciū tēporis i frāciā destinat: ⁊ sibi rustic⁹ ⁊ eleuterius sociant. Missus igit parisios venit: ⁊ multos ibidem ad fidē ꝙuertit: ⁊ ecclias plimas fabricauit: ⁊ clericos diuersi ordinis collocauit. Tāta aūt i eo gra celestis emicuit q cū sepius pōtifices idolor ⁊tra cū seditionē ppli ⁊citaret ⁊ ppls ad cū pdēdū sepe cū armis occurreret: mor illo viso aut omni feritate deposita se eius pedibus ꝓuoluebāt aut nimio timore soluti ab eius psentia fugiebāt. Sz cū diabolus vidēs ⁊ inuidēs q quotidie sui cultura decresceret: ⁊ multiplicatis fidelib⁹ ecclia triūpharet. Domitianū impatorē in tātā cōmouit seuitiā: vt pceptū daret: q̄ q̄nq; xpianū aliq̄ repiret aut ipz sacrificare cogeret: aut diuersis supplicijs cruciaret. Prefectus igit fescēninus ⁊tra xpianos parisios a roma directus btm dionysiū pplo pdicātē inuenit: statimq; captū: colaphizatū. ꝙsputuz: derisū: ⁊ loris durissimis alligatū: cū scis rustico ⁊ eleuterio sibi psentari ꝓcepit. Cū ergo sci coā illo in ꝓfessione dei cōstātes astarēt: ecce q̄dā matrona nobilis aduenit ⁊ viz suū lubricū turpiter ab his magis deceptum asserit: p eius itaq; viro citius mittit: ⁊ i dñi ꝓfessione psenerās iniuste necat. Sancti vero a duodecim militibus flagellātur. deide magno pōdere cathenar ꝓstricti carcer i mācipant. ¶ Sequēti die Dionysi⁹ sup crateꝛ ferreā suppositis flammis nudus extēdit: vbi dño decātabat dicēs. Ignitū eloquiū tuū vehemēter: ⁊ seruus tu⁹ dilexit illud. Inde aūt erigit: ⁊ ad bestias ferocissimas multo ieiunio excitatas, pisces: sed cū in eū ipetuose currerent signum crucis opposuit: ⁊ māsuetissimas eas fecit. Deide i clibanū iactat: sz extincto igne nil ledit: cruci affigit: ⁊ diutius ibidē torquet. Inde deposit⁹ cū suis socijs ⁊ multis alijs fidelibus carceri mācipat vbi dū missā celebraret: ⁊ pp̄z cōmunicaret: dns se suis eidē cū imēso lumine apparuit ⁊ panē accipiēs ei dixit. Accipe hoc care meus: q; mecū maxima est merces tua. Post hoc iudici pntati itez nouis supplicijs macerāt: ⁊ iuxta idolū mercurij cū securib⁹ triū capita in ꝓfessione trinitatis pciduntˇ. Statiq; corpus sci Dionysij se erexit: ⁊ caput suū iter brachia āgelo duce ⁊ celesti lumine ꝓcedēte p duo miliaria deportauit a loco q dr mons martyrū vsq; ad locū vbi nūc sua electōe ⁊ dei puidētia requescit. Tāta aūt ibidē angelor melodia insonuit: vt iter multos q audierūt ⁊ crediderūt etiā Larcia vxor ꝓfecti lis bij xpianā se eē clamauit: ⁊ mox ab ipijs decollata ⁊ i suo sāgnine baptizata occubuit. Filius aūt ei⁹ noie Rubius rome sub trib⁹ impatorib⁹ militauit. Deide parisios rediens baptizat ⁊ religiosor numero sociat. Dū aūt ifideles metuerēt: ne scor rustici ⁊ eleuterij corpora xpiani sepelirēt: iusserūt vt i secana mergerent. Matrona aūt q̄dā nobilis vectores ad prādiū iuitauit: ⁊ illis epulātibus scor corpora furtiue subripuit. ⁊ i agro suo occulte sepeliri fecit q̄ postea psecutōe cessāte inde sustulit: ⁊ corpori btī Dionysij honorifice sociauit. Passi sūt aūt anno dñi. 96. etatis vero btī Dionysij. 90. Anno dñi. 805. ¶ Tpe Lodouici legati Michael ipatoris ꝙstātinopolitam iter cetera munera detulerūt Lodouico filio Caroli magni libros Dionysij de celesti hierarchia de greco i latinū trāslatos: q cum gaudio sūt recepti: ⁊ 19. ifirmi i ipa nocte i eccl'ia ei⁹ curati. ¶ Cū apud arelatē scūs regulus eps missaꝛ solēnia celebraret aplor noibus i canone recitatis adūxit: ⁊ btis martyrib⁹ tuis Dionysio Rustico ⁊ Eleuterio. quo dicto cū adhuc dei famulos viuere crederet plūmū mirari cepit: cur eor noia sic nesciēs i canone ptulisset. Et ecce eidem mirāti tres colūbe apparuerūt: sup crucē altaris residentes: q̄ scor martyr noia habebāt suis pectoribus sāguine insignita: qs diligēter intuēs scos martyres migrasse a corpore itellexit. ¶ Circa annum dñi. 644. Dagobertus rex frācor: vt in quadā habet chronica: q lōge ante pipinū regnauerat a sui puericia scm dionysiū in magna veneratōe hr cepit. Nā ⁊ quādo dotarij p̄is sui irā metuebat ad eccle siā sci dionysij ꝙtinno fugiebat. Cū ergo scūs iam rex mortuus fuisset cuidā scō viro in visione monstratū est: q̄ aia eius ad iudiciuz rapta fuit: ⁊ multi sci suaꝛ ecclesiaꝛ expoliationem obijciebāt eidem. Cum ergo mali angeli iam ad penas rapere eam vellent: affuit beatus dionysius: ⁊ eius interuentu liberatus est ⁊ penā euasit. Forte enim eius anima ad corpus redijt: ⁊ ibi penitentiā egit. ¶ Clodoueus rex corpus sci dionysij minus religiose disco-

pz

operiẽs os brachij ei⁹ fregit: ⁊ cupide rapuit q mox ī amẽtiā vsus ẽ. ¶ Et nota q ignar⁹ eps remẽsis dicit in epla quā misit ad Carolū q iste dionysius missus ī galliā fuit dionysi⁹ ariopagita: vt ꝫ dcīm ẽ Jdē testāt ioānes scot⁹ ī epla ad carolū. Hec forte rō ex ꝫputo tpis ꝺicit: sic aliq objicere voluerūt.

¶ De sancto Calixto papa.

Calixtus papa anno dñi. zzz. sub alexādro impatore martyriū passus ẽ. Cui⁹ tpibus ps eminētior vbis rome diuino est icēdio ꝫcremata: ⁊ finistra man⁹ iouis aurea liāfcā. Tūc oēs sacerdotes idoloꝝ ad alexādrū impatorē venerunt petētes vt dijs iratis sacrificijs placarent. Dū ergo offerrēt subito celo sereno mane die ionis diuino fulmine ātuor sacerdotes idoloꝝ mortui sūt: ⁊ ara iouis cōcremata ē: ⁊ sol obscurat⁹ est: ita vt ppls romanus fugeret extra muros. Audiēs aūt palmati⁹ ꝫsul q calixt⁹ cū suis clericis trās tiberim latitaret: rogauit vt xpiani p quos hoc malū ꝫtigerat ad purgationē ciuitatis penitus delerent. Palmatius itaq; ptāte accepta cū illuc cū militib⁹ ꝓperasset. ſz illi p tin⁹ excecati fuissēt: tritus alexādro hoc ptin⁹ pnūciauit. Tūc impato: iussit vt die mercurij oīs ppls ꝫuēniret: ⁊ mercurio īmolaret: vt ab eo sup his rīsa accipet. Qō cum fieret vgo qdā tēpli noie iuliana arrepta a demone exclamauit. Dei⁹ Calixti est ver⁹ ⁊ viuus deus: q nīis ē pollutōib⁹ idignatus: qō audiēs palmatius trās tiberim ad vbē rauēnatiū ad scm calixtū accessit: ⁊ cū vxore sua ⁊ familia se baptizari fecit. Qō audiens impato: eū accersitū simplicio senatori tradidit: vt vbis blādis eū moneret: ex eo q reipubliee plurimū necessari⁹ cēt. Palmatio vo ieiunijs ⁊ oīonib⁹ pseuerāte: venit ad eū qdā miles, pmittens q si vxorē suā paraliticā sanaret: ꝫtinuo crederet. Cū ergo palmati⁹ oraret illa sanata ad palmatiū ꝫcurrit dicēs. Baptiza me in noie xpi q tenuit manū meā ⁊ alleuauit me. Tunc calixt⁹ veniēs ipsā cū viro suo: ⁊ simplicio ⁊ multis alijs baptizauit. Qō audiēs ꝓperator: iussit oēs baptizatos decollari. Calixtū vo q̄q; dieb⁹ sine cibo ⁊ potu manere fecit. Ille āt vidēs eū ampli⁹ ꝫfortari: iussit eū singulis dieb⁹ fustigari: deide p fenestrā ꝓcipitatum alligatūq; saxo in puteū ꝓcipitari. Alteri⁹ āt pl̄s bi cōp⁹ ei⁹ ꝺ puteo elenauit: ⁊ ipz ī cimiterio calophodij sepelit. ¶ De noie.

Leonard⁹ odor populi a leos qꝺ est ppls: ⁊ nard⁹ qꝺ est herba redolēs: q: odore bone fame ppls ad se trahebat: vel leonardus ꝺicit ōst legēs ardua: vel leonard⁹ a leone: les .n. ātuor hz ī se. Primo hz fortitudinē: vt ꝺicit Jsidorus ī pectore ⁊ in capite. Sic btūs Leonardus hūt fortitudinē ī pectore p malaq refrenationē cogitatōz. ⁊ ī capite p ifatigabilē supnoꝝ ꝫtēplatōez Scōo hz sagacitatem: ⁊ hoc ī duob⁹ ſ. ī aptōe oculoꝝ cū dormit: ⁊ ī deletōe vestigioꝝ cū fugit: sic leonardus vigilauit p laborē actōis: ⁊ vigilādo dormiuit p qetē ꝫtēplatōis: ⁊ ī se deleuit vestigia mūdane tot⁹ affectōis. Tertio hz vtuositatem ī voce: q; ei⁹ vox ttia die suscitat leūculū natū mortuū: ⁊ oēm bestiā fac̄ sistē gradū. sic leonard⁹ multos mortuos ī petis resuscitauit: ⁊ multos mortuos bestialr viuētes ī opibus bonis fixit. Quarto hz timorē ī corde: q; fm Jsidoꝝ duo timet. ſ. strepitū rotaꝝ ⁊ ignē accēsū. Sic leonardus timuit: ⁊ timēdo vitauit strepitū mūdane sollicitudinis: ⁊ ideo in deſtū fugit: ⁊ ignē frene cupiditatis: ⁊ iō oēs thesauros sibi oblatos ꝫtēpsit. ¶ De scō Leonardo.

Leonardus dr̄ fuisse circa annū dñi. 500. Hic a scō remigio remēsiū archiepo de sacro fonte lenat⁹: ⁊ ab ipso salutarib⁹ disciplinis istruct⁹ est. Cui⁹ parētes ꝓmi in palatio regis frācie hēbātur. Hic tātam grām a rege obtinuit: q oēs icarcerati quos ipse visitabat protinus absoluebātur. Cum igit̄ fama scitatis ei⁹ excresceret rex multo tpe eū secū manere coegit: donec opportuno tpe ei epatū donaret. Qō ille rēnuit: ⁊ solitudinē deñderās: relictis oīb⁹ aurelianū pdicādo cū frē suo lipardo deuenit. Ubi postq; ī quodā cenobio aliq; ꝺiu vixerūt dū lipardus sup ripā ligeris solitari⁹ manere vellet: ⁊ leonardus p sci spūs admonitionē in egtania disponeret pdicare: oscnlātes se ab īuicē discesserūt. Leonardus igit̄ vbiq; pdicās multa miracula exercēs: in qdā silua ciuitati lemonice vicina hītauit: vbi erat aula regia cā venatōis ꝫstructa. Accidit aūt: vt qdā die rex ibi venaret: ⁊ regina illuc cā delectatōis egressa partu piclitaret. Cū ergo rex ⁊ familia pp regie piclitatōez lugerēt: ⁊ leōard⁹ p ne mus trāsiret: ⁊ gementū voces audiret: pietate cō motus illuc ꝓperauit: ⁊ a rege vocat⁹ ꝓtin⁹ ītroiuit. Cū q⁹ a rege ītrogat⁹ qs eēt ⁊ se sci remigij discipulū fuisse narraret: rex spē bonā cōcipiēs: ⁊ a bono magro ipz bñ istructū existimās ipz ad reginā īduxit: rogās vt suis pcib⁹ de recupata conūge: ⁊ edita ple duplex gandū obtinēt. Tunc ille ofone fusa qō petebat ꝓtin⁹ ipetrauit. Cum āt rex multa ī auro ⁊ argēto sibi offerret: ille ꝓtin⁹ recusauit: admonēs vt hoc pauprib⁹ daret dicēs. Ego nullis hoꝝ idigeo: ſz tm̄ in aliq̄ siluaꝝ ꝫtēptis hui⁹ mundi diuitijs soli xpo famulari desidero. Cū aūt rex totū illud nemus sibi ꝛdere vellet: ille ait. Nō totū illud accipio: ſz q̄ztū nocte cū meo asello circuire potero: tātū mihi ꝫcedi exopto: qō rex libētissime adiplenit. Cōstructo itaq; ibidē mōasterio ibi diu cū aductis sibi duob⁹ monachis ī abstinētia multa degebat. Cū āt aq̄ vno ab eis miliario distaret puteū ibidē ficcū penitus fodi iussit: qnē aq̄ oīonibus suis iplenit. Locū āt illū nobiliacū appellauit: eo q a rege nobili ꝛditus sibi fuisset. Jbi tātis miraculis coruscauit: q qcūq; ei⁹ nomē ī carcere inuocasset: mox ruptis viculis nullo ꝺicēte liber abiret: ⁊ suas eidē cathenas, vel ꝫpedes pītaret. Mox plēs secum manebāt: ⁊ ibidē dño seruiebāt. Septēquoq; famule dei⁹ nobili stirpe vēditis oīb⁹ ad eū venerūt: ⁊ distributo singulis nemore ibi cū ipo manētes exēplo suo plīmos attraxerunt. Deniq; scūs vir leonardus multis clar⁹ virtutib⁹. 8°. idus nouēbris ad dñz feliciter migrauit: vbi postq; multa fecisset miracula clericis illi⁹ eccl̄ie ē reuelatū vt q; loc⁹ ille pp multitudinis

frequẽtiã arctus erat alibi eccl'iaz fabricarẽt: ⁊ illuc corp⁹ scĩ Leonardi honorifice trãsportarẽt. At illi cũ pp'lo triduano ieiunio ⁊ oroni iſiſtẽtes reſpiciẽtes viderũt totã ꝓuinciã nine cooptã. Locũ aũt illũ in quo ſcũs Leonardus geſcere volebat oĩno vacuũ ꝛſpexerunt. Ibi itaq; trãſlatus ẽſta miracula ꝑcipue circa icarceratos dñs p eũ faciat imẽſa ferri varietas ante ei⁹ tumulũ depẽdẽtis teſtis exiſtit.

¶ Vicecomes leonicẽſis ad trorem malor quãdã grauiſſimã cathenã fecerat: quã i cippo ſue turris affigi mãdauerat: q̃ cathena qcũq; collo cingebaꝯ cuilibet acris itẽperiei expoſit⁹ nõ vna ſz q̃ſi mille mortib⁹ angebaꝯ. Accidit aũt vt qdã ꝓuus ſci Leonardi illa cathena ſine culpa ligareꝯ: q cũ fere vltimũ ſpm̃ efflaret: itra ſe quo potuit voto ſcm̃ leonardũ rogauit: vt q alios liberaret: ſibi quoq; ꝓuo ſuo ſubueniret. Statiq; ſcũs leonardus i veſte cãdida ſibi apparẽs dixit. Noli timere: q nõ moreris: ſurge ⁊ hãc cathenã tecũ ad eccleſiã meã deferas ſeq̃re me: q ego ꝓcedã te. Qui ꝛſurgẽs ⁊ cathenã acci piẽs: ſcm̃ leonardũ ꝓcedẽtẽ vſq; ad eccleſiã ſuã ſecutus ẽ. Statiq; vt aĩ fores fuit btũs Leonardus ipz dimiſit: ⁊ eccleſiã itrãs q̃ ſcũs leonardus ſibi fecerat oĩbus enarrauit: ⁊ cathenã illã tã maximã añ tumulũ eius ſuſpẽdit.

¶ Vir qdã i loco ſci leonardi nobiliaco habitãs: ⁊ eidẽ ſcõ valde fidelis exiſtens a quodã tyrãno captus eſt: q tyrãnus itra ſe cogitãs dicebat. Leonardus iſte oẽs cõpeditos abſoluit: ⁊ oĩs vis ferri ante eũ velut cera ante ignẽ liqueſcit Si hunc igit̃ vinculis ligauero ꝓtinus leonardus aderit ⁊ ipz liberabit. Si aũt ipm̃ cuſtodire poſſem mille ſolidis ipm̃ redimere facerẽ. Scio igit̃ qd facią. In turri mea ꝓfundã foueã facią: ⁊ hoĩez hũc ꝛpedibus aggr'auatũ ibidẽ ſubmergã: deide ſuper os fouee ligneã archã ꝛſtruã: i q̃ armatos milites accubare faciã. Licet enĩ Leonard⁹ ferrũ ꝛfrigat: tñ nõdũ ſub terrã itrauit. Qui cũ totũ qõ cogitauerat ipleuiſſet: ⁊ ille hõ ſcm̃ Leonardũ ſepius iclamaret. Leonardus nocte ventens archã in q̃ iacebãt milites reuoluit ⁊ tanq̃ mortuos in ſepulchro: ita cos ſub ipſa ꝛclauſit. Deide cũ multa luce foueã ingreſſus manũ fidelis ſui tenuit: ac dixit. Dormis an vigilas: ecce Leonardus quẽ tu deſideras. At ille admirãs ait. Dñe adiuua me. Cõfeſtimq; ꝛfractis cathenis apphẽſum ꝓpijs vlnis extra turrim portauit. Deide ſecũ ſicut amicus cũ amico ꝛſabulãs vſq; ad locũ ſuũ: ⁊ domũ ipz deduxit.

¶ Peregrinus qdã cũ a viſitatiõe ſci leonardi rediſſet: ⁊ in auernia captus in cauea iclauſus eẽt: eos p'imũ depcabaꝯ: vt amore ſci Leonardi: cuz nihil vnq̃ eos offendiſſet: eũ relaxare deberẽt. Qui nõ derunt: q̃ niſi ſe copioſe redimeret nõ exiret. Et ille. Sit int vos ⁊ ſcm̃ Leonardũ: cui me ſciatis ꝛmẽdatũ. Sequenti igit̃ nocte ſcũs Leonardus dño illius caſtri apparuit: ⁊ vt pegrinũ ſuum dimitteret ꝛperauit. Ille vero mane euigilãs viſionẽ q̃ſi ſõniũ parnipẽdẽs: nullatenus dimittere voluit. Altera nocte eadẽ ꝛperãs ſibi apparuit: ſz ille itez obedire cõtẽpſit Tertia vero nocte ſcũs leonardus pegrinum accipiẽs extra oppidũ deduxit: ſtatiq; turris cũ media pte caſtri cozrnẽs oppſſis'p'ibus ſolũ p̃ncipẽ ad ſui ꝛfuſionẽ fractis cruribus reſeruauit.

¶ Miles qdã i britãnia icarceratus ſcm̃ Leonardũ inuocabat: q ſtatim cũctis videntibus ⁊ cognoſcẽtibus ⁊ ſtupẽtibus in media domo apparuit ⁊ carcerẽ intrans ⁊ vincula frãgẽs homini cathenas i manib⁹ poſuit: ⁊ p mediũ illoz deducẽs oẽs ſtupore p'erruit.

¶ Fuit ⁊ alius Leonardus eiuſdẽ ꝓfeſſionis ⁊ vtutis: cui⁹ corpus apud corbiatũ regeſcit. Hic cũ in monaſterio eẽt ꝓfatus tãta ſe humilitate deijciebat: vt oĩb⁹ iferior⁹ videreꝯ. Dz cũ oĩs pene pp'ls ad eũ ꝛfluer et: qdã iuidi regi dotario ſuaſerũt: q̃ niſi ſibi ꝓuideret p Leonardũ q multos ſub obtẽtu religionis colligebat regnũ frãcie detrimẽtũ nõ modicũ ſuſtineret. Quibus rex nimis credulus eũ expelli iuſſit Veniẽtes aũt milites adeo huius vbis cõpũcti fũt: q̃ ſe ſuos futuros diſcipulos ſponderunt. Rex quoq; penitẽs veniã petijt: ⁊ detractores rebus ⁊ honoribus puãs ſcm̃ leonardũ valde dilexit: ⁊ vix ad ꝑces ſci detractores dignitati ꝓſtine reſtituit: q a deo ſil'r ipetrauit: vt qcũq; in carcere tenerenꝯ: mox inuocato ſuo noie ſolverenꝯ. Dũ aũt ẽdã die oroni icũberet ꝓpẽs qdã maximus a pte pedũ vſq; i eius ſinũ aſcẽdit: q ꝓpter hoc nullatenus ab oꝛõe ſurrexit: cõpleta vo oione dixit ei. Scio q ab mitio creatõis tue hoies ẽztum ꝓuales ingetas: ſz nũc ſi in me tradita tibi eſt ptãs: fac in me qcqd merui. Quo dcõ ꝓpẽs p ei⁹ caputiũ exiliẽs: ad pedes eius mortu⁹ corruit.

¶ Poſt hoc ãt cũ duos epos diſcordãtes ſedaſſet i craſtinum ſe finiẽdum ꝓdixit circa ãnũ dñi. 570.

¶ De nomine.

Lucas iterꝓtaꝯ ipſe ꝛſurgens vel eleuãs. Vel dr lucas a luce. Ipſe. n. fuit ꝛſurgẽs ab amore mũdi. eleuãs ſe in amorez dei. Fuit etiã lux mũdi: eo q mũdũ illuminat vniuerſũ ¶ Matthei. 5° Vos eſtis lux mũdi. Lux aũt mũdi ẽ ipſe ſol: q̃ qdẽ lux hz i ſitu ſublimitatẽ. Eccl'iaſtici. 26°. Sol oriẽs mũdo i altiſſimis dei: i aſpectu dele ctabilitatẽ. Eccl'. ii°. Dulce lumẽ ⁊ dilectabile ẽ oculis videre ſolẽ: in motu velocitatem. 2° Eſdre. 4° Magna eſt terra ⁊ excelſũ eſt celũ: ⁊ velox curſus ſolis. In effectu vtilitatẽ: q fm philoſophũ homo generat hominẽ ⁊ ſol: ſic lucas habuit ſublimitatẽ p celeſtiũ ꝛtẽplationẽ: delectabilitatẽ p dulcẽ ꝛuerſationẽ. velocitatẽ p feruẽtẽ ꝓdicationẽ: vtilitatẽ p doctrine ſue ꝛſcriptionẽ.

¶ De ſcõ Luca.

Lucas ſyrus natiõe anthiochenus: arte medicus fuit ſecundum quoſdã vnus de. 72. dñi diſcipulis. Sane cũ Hieronymus dicat eũ fuiſſe diſcipulũ apoſtoloz non dñi. ⁊ gloſa ſup. 25. Exo. notet q dño ꝓdicãti non adheſit: ſed poſt reſurrectionẽ eius ad fidẽ venit: magis tenendũ eſt q non fuerit vnus de. 72. lz fuerunt alĩ opinati ſic: q tante fuit pfectõis in vita vt optime ordinatus fuerit ẽztum ad deũ: ⁊ ẽztum ad ꝓximũ: ⁊ ẽztuz ad ſeipſũ: ⁊ ẽztũ ad ſuũ officiũ: ⁊ in figurã huius quadruplicis ordinationis: quatuor facies habere deſcribit. ſ. faciem hoĩs: leonis: bouis: ⁊ aquile: qdlibet enim de aĩalibus habebat quatuor facies ⁊ quatuor pennas: vt

dicit Ezech. primo. Et vt hoc melius videat imaginemur aliquod aial qd habeat caput quadratum: vt lignū quadratū in qualibet superficie imaginemur vna a parte anteriori faciem hominis: a dextris faciem leonis: a sinistris faciem vituli: a parte posteriori faciē aquile. Qui vero facies aquile sup alias eminebat propter colli prolixitatem qd in ea longū est: ideo dicit q erat desuper. Quodlibet etiā horū quatuor pennas habebat: q cū quodlibet aial qsi quadratū imaginemur: et in quadrato sint quatuor anguli i quolibet angulo erat vna pēna. Per ista quatuor aialia sm sanctos quatuor euangeliste figurant. quoz licet qlibet habuit quatuor facies. scribēdo scilicet de humanitate: passione: resurrectōe: et diuinitate: singule tñ singulis per quādā appropriatōez attribuunt sm Hieronimū. Matthe⁹ in hoie figuratur: q principaliter circa Christi humanitatem immoratur. Lucas in vitulo agēs de xpi sacerdotio. Marcus in leone euidēter scribēs de resurrectōe. Catuli enī leonū: vt dicūt: vsq in diē tertiū qsi mortui iacent: sz rugitu leonis i die tertio excitant. Item q icepit a rugitu predicationis. Joannes i aquila ceteris altius volans scribens de xpi diuinitate. Christus etiam de quo scribit hoia ulta quatuor fuit. s. hō natus de vgine: vitulus in passione: leo in resurrectōe: aqla in ascensione. Per has igit quatuor facies in qbus designatus ē lucas: sicut qlibet alius enangelista: oditur qualiter illis quatuor modis fuerit ordinat⁹. Illā p faciem hois ostendit q recte fuerit ordinat⁹ quātū ad primū: quē debet ratione istruere: māsuetudine attrahere: et liberalitate fouere. hō ē. n. aial rōnale: mansuetū: et liberale. Per faciē aqle oditur q recte fuerit ordinatus qtū ad deū: q in eo oculus itellectus qtuit deū p qtēplatōem. rostrū affectus ad xpz excuitur per meditatōez: senectus effectus abiicitur p nouā quersationē. Aqla enim acuti luminis est: vt rotā solis irreuerberatis oculis aspiciat: et i altū mirabilr elenata: pisciculos i medio mari videat. rostrum etiā nimis aduncatū hz. ita vt impediatur i cibo capiendo: et time petre allidit. et sic vsui cibādi habile efficit. Exusta insuper calore solis et i fontez magno impetu se pijciēs senectutē abiicit: calore sol oculoz caligine qsumente et pēnas alleniāte. p faciē leonis oditur q recte fuerit ordinat⁹ qtus ad se: q habuit generositatē p mozz quersatōez: honestā sagacitatē p insidias hostiū vitatiōez: et passibilitatem p afflictoz passionē. Leo ē enī aial generosum: q rex aialiū est: sagax q vestigia cauda delet cū fugit ne inueniat: passibile q qrtanā patit. Per faciē vituli siue bouis oditur q recte fuerit ordinat⁹: qtus ad suū officiū qd sunt scribere euangeliū. ibi enī morose pcessit: q icepit a natiuitate pcursoris et natiuitate et infātia xpi: et sic paulatiz pcessit vsq ad vltimā qsumationē: discrete icepit: q post alios duos euangelistas: vt qd illi omisissent iste suppleret: et qd sufficienter dixissent iste omitteret: circa tēplū et sacrificiū immoratus fuit: qd patet in pncipio et i medio et in fine. Bos enī ē aial morosū i vngulis scissum: p qd intelligit discretio immolatiū. ¶ Vez qualiter btūs lucas in pdictis qtuor modis ordinat⁹ fuerit: melius oditur si vite ei⁹ series meli⁹ indaget. Primo igit ordinatus fuit qtū ad deū. Triplr aūt ordinat homo qtum ad deū sm btūm bernardū. s. affectione: cogitatōe: et intētōe. affectio debet eē sca: cogitatio muda: et itētio recta. affectionē igit scaz būit q: scō spū plenus fuit. Hieron⁹ in plogo sup Lucam. Obijt ingt in bythinia plenus spū scō. Scōo habuit cogitationē mūdā q fuit ygo corpore et mēte: in quo notat mūditia cogitationis ipsius. Tertio būit itētionē rectā q: in oib⁹ q faciebat honorē dñi qrebat. De his duobus vltimis dicit in plogo sup act⁹ apl'oz. Sine crimine in ygnitate pmanēs hoc qtū ad mūdiciā cogitatōis: dño maluit seruire. i. ad honorē dñi: hoc qtuz ad rectitudinē itētōis. z° fuit ordinatus qtum ad primū. ad primū aūt ordinamur cū ei ipēdimus qd debemus. Tria aūt sm Ricar. de sanc. vic. sunt q primo debemus. s. nrm posse: nrm nosse: nrm velle: et qrtū addat agere. Nostrū posse in subsidijs: nostrū nosse in zfilijs: nostrū velle in desiderijs: nostrū agere in obsequis: Quantum ad hec qtuor ordinatus fuit btūs lucas. Dedit enim primo primo posse suū in subsidijs: qd patet ex hoc qd paulo in oibus tribulatōibus semper adhesit: et ab eo nunqz discedens eidē in pdicationibus subsidiū fuit. z. Timothei. 4°. Lucas est mecū solus. In hoc q dicit mecū: tanqz scilicet adiutor et defensor: notat qualiter subsidia prestitit. In hoc q dicit solus. notat q zstāter ei adhesit. Item z. Corinthi. 8° dicit de luca. Non solū aūt sed et ordinatus est ab ecclesijs socius peregrinationis nostre: tc. Secūdo suū nosse in zfilijs: tūc enim suum nosse primo tribuit: cū doctrinā apostolicā et euangelicā quā ipse norat ad vtilitatē primoz zseripsit. De hoc ipse sibi testat in prologo suo dicens. Visum est et mihi assecuto a principio diligēter ex ordine tibi scribere optime Theophile: vt agnoscas eoz verboz de quibus es eruditus veritatez Qualiter etiā prebuit suū nosse in cōsilijs patet ex illo verbo qd dicit Hieronymus in plogo q eius verba anime lāguētis sunt medicina. Tertio eius velle in desiderijs: qd patet ex hoc q eius salutem eternā desiderauit. col'. 4. Salutat vos Lucas medicus. salutat idest salutē eternā exoptat. Quarto eius agere i obsequijs: qd patet ex hoc q dominū quem aliquem peregrinus existimabat hospitio recepit: et ei omne obsequium charitatis exhibuit.

Fuit enim socius cleophe dum ibat in hemaus: sicut aliqui dixerunt: prout refert Gregorius: in moral'. licet Ambrosius dicat alium fuisse: cuius etiam nomen ponit. Tertio fuit bene ordinatus quantuz ad seipsum. Tria autem sunt secundum Bernardum que optime ordinant hominem ad seipsum et sanctum faciunt: scilicet victus sobrius: actus iustus: sensus pius: et quodlibet horum secundum ipsum Bernardum in tria dividitur: victus inquit sobrius erit: si continenter: si socialiter: si humiliter vixerimus. Actus iustus erit: si fuerit rectus: discretus fructuosus: rectus per bonam intentionem: discretus per bonam commensurationem: fructuosus per edificationem. sensus

pmis erit: si fides nostra sentit deum summe potentē: summe sapientē: summe bonum: vt per eius potentiā nostrā credam⁹ inuari ifirmitatez: p eius sapientiā nostrā credam⁹ corrigi ignorantiā: p eius bonitatē nostrā dilni iniqtatē. hec Ber. In his oībus beatus Lucas fuit optime ordiat⁹. ¶ Primo eiz habuit victū sobriū: & hoc tripliciter qz vixit cōtinent. Nā vt testat hieronym⁹ de eo i ꝓlogo sup Lucā. Ipse nec vxorē vnqz habuit: nec filios. Secūdo socialiter. hoc notat i hoc qđ dicit de ipo & dō Cleopha Luc. vlti. Duo ex discipulis ibāt ꝛc. ipa die. ꝛc. Socialitas. n. notat i hoc q dicit duo: & ex hoc q dicit discipuli: ꝯsi bñ disciplinati. i. bñ morigerati. Tertio humilit: cuius humilitas ifirmat in hoc: q nomen socij sui. s. Cleophe expressit. & suus tacuit. Nā sm opinionē quoꝝdā Lucas ex humilitate nomē suū siluit. ¶ Secūdo habuit actū iustum q qđ actus fuit rectus p itentōez hoc notat i oꝛōe cū dicit. Crucis mortificatōez iugit i suo coꝛpoꝛe p tui nois honoꝛe portauit. Discretus p moderatōez vñ i forma bonis monstrat⁹ ē: q vngulaz scindit: p qđ virtus discretōis exꝑmit. Fructuosus p edificatōez. Adeo qppe fuit ꝓximis fructuosus: q ab oī⁹ carissim⁹ habebat vñ Col. 4. vocat ab aplō carissim⁹. Salutat lucas vos iquit medic⁹ carissimus ¶ Tertio hūit sēsū piū: q credidit & i suo euāgelio pfessus ē deū cē sume potētez: sume sapiētez: sume bonū. De duob⁹ ꝓmis dicit i 4°. capitulo. Stupebāt i doctrina ei⁹: q i potestate erat sermo ipius. De tertio ꝓz. 18. ca. Nemo bonus nisi solus deus. ¶ 4°. & vltimo fuit bñ ordinat⁹ quātū ad sūū offiū qđ fuit scribē euāgeliū. In hoc āt ꝓz qualit ibi fuerit ordinat⁹ qñ ipsū suū euāgeliū fulcit multa veritate: replet multa vtilitate: decoꝛat multa venustate: & autenticatur multoꝝ auctoꝛitate. Primo nāqz fulcit multa veritate. Est āt triplex veritas. s. vite iusticie: & doctrine: veritas vite ē adēqtio man⁹ ad linguā. Veritas iusticie ē adēqtio rei ad itellectū. Hac triplici veritate ipm euangelium fulcit: q: i ipso euāgelio hec triplex veritas edocet. Oñdit. n. lucas & ꝛpm hāc triplicē veritatē i se habuisse: & alios docuisse. Oñdit āt ꝛpm hāc veritatē habuisse p testimoniuz aduersarioꝝ: sicut ꝓz Luc. 21°. Magister scim⁹: q: recte dicis & doces: ecce veritas doctrine & nō accipis psonā. Ecce veritas iusticie: ꝛz i vita: teviā dei docet ecce veritas vite. Bona. n. vita dr̄ via dei. Secūdo oñdit i ipso suo euāgelio: ꝛpm hanc triplicē veritatē docuisse. Primo. n. ibidē docetur veritas vite q cōsistit i obseruatōe mandatoꝝ dei. Vñ dic. 10. c. Diliges dñz deū tuū ex toto cōde tuo & ex tota aīa tua & ex oībus viribus tuis: & ex oī mēte tua: & primū tuū sicut teipm & hoc fac & vives. Itē. 18. Interroganit cū. ꝛc. Quid faciēdo vitā eternā possidebo: & segtur. Mādata nosti. Nō occides Nō mechaberis. Nō furtū facies. Nō falsuz testimoniū dices. Honoꝛa ꝓrem tuū & mꝛem tuam ꝛc. Secūdo docetur veritas doctrine. Vñ qbusdā hāc vitatē doctrine puertētib⁹ dicebat. vndecimo cap. Veh vobis phariseis q decimatis: idest decimā ꝑdicatz mentha & rutaz & oē olus & ꝑteritis iudiciū & charitatē dei ꝛc. Itē ibidē. Veh vobis legipitis: q tulistz clauē scie ꝛc. Tertio cū veritas iust: te oñditur. vigesimo capitulo. Reddite q⁹ q̄ sūt cesaris cesari. & q̄ sūt dei dō. Itē. 19°. cap. Uer tū inimicos meos illos q nolueꝝ me regnare sup se: adducite huc & iterficite ante me. Itē tertiodecimo vbi agit dō iudicio. vbi reprobis dicturꝰ est. Discedite a me oēs operarij iniqtatis. Secūdo ei⁹ euangeliū replet mꝛta vtilitate. vñ & ille q scripsit medic⁹ fuit ad ōsignandū q ibidem nobis medicinā vtilissimā ꝓpinauit. Est aūt triplex medicina. s. curatiua: ꝑseruatiua: & melioratiua: hāc triplicē medicinā nobis lucas i suo euāgelio celestē medicuz oñdit ꝓpinasse. Medicina aūt curatiua ē q̄ curat a morbo: & hec ē penitētia q̄ oēs morbos spirituales curat. Hāc medicinā dicit medicū celestē nobis exhibuisse cū ait 4. c. Sanare contritos coꝛde: ꝑdicare captiuis remissionē ꝛc. Item. 6. c. Non veni vocare iustos ꝛc. Medicina melioratiua est que sanitatem auget: hec ē obseruatio cōsilioꝝ. Consilia. n. hominem melioꝛē & pfectioꝛē faciūt: hāc medicinā oñdit medicū ꝓpinasse. 18. c. cū ait. Oia q̄cūqz habes vende & da pauꝑibus ꝛc. Itē. 6. c. Ab eo q aufert tibi vestimētū ꝛc. Medicina āt ꝑseruatiua ē q̄ ꝑseruat a casu: & ē vitatio occasionū peccādi: & malaz societatū: hāc medicinā oñdit medicū ꝛdidisse cū ait. 12. c. Attendite a fermēto phariseoꝝ ꝛc. vbi edocet maloꝝ cōsortia euitare. Uel pōt dici q ipm euāgeliuz multa vtilitate repleꝛ: qm̄ i ipso virt⁹ oīs sapie cōtinet. De hoc sic dicit Ambros⁹. Lucas oēs sapie virtutes euāgelij sui cōplectit historia. Docuit. n. naturalia cum de spiritu sancto dominicam incarnationem extitisse reseravit: vnde & Dauid naturalem docens sapientiam ait. Emitte spiritū tuuz & crea. Item cum docuit tenebras in passione xpi factas: terram tremuisse: solem radios attraxisse. Docuit moralia cum in ipsis beatitudinibus mores docuit. Docuit rationabilia cum ait. Qui fidel est in minimo & in magno fidelis est. Sine hac triplici sapientia ipsa fides ipsum mysterium trinitatis esse non potest: hoc est: naturali: rationali: & morali: hec Ambrosius. Tertio eius euangelium decoꝛatur multa venustate. eius enim stilus & modꝰ loquendi valde venustus & decoꝛus ē. Ad hoc aūt q aliquis in dictis suis venustatem & decoꝛem teneat: tria sunt necessaria que tradit Augustinus. s. vt placeat: vt pateat: & vt moueat. vt placeat debet loqui ornate: vt pateat debet loqui aperte: vt moueat debet loqui cum feruoꝛe. Hunc triplicē modum habuit Lucas in scribendo & in predicādo. De duobus primis. z. coꝛin. 8. Misimus autem cum illo fratrem. glo. Barnabam vel Lucam. cuius laus est in euangelio per omnes ecclesias. In hoc q dicitur: cuius laus est: notatur q locut⁹ est ornate ꝛc. in hoc quod dicitur per omnes ecclesias. notatur q locutus est aperte. Qđ autē cū feruoꝛe locut⁹ sit: ꝓz ex hoc q coꝛdēs habuit dicēs.

ſſiõne cor nr̃m ardẽs erat i nobis 7c. 4°. ei⁹ euãgeliũ autenticaꝝ multoꝝ auctoritate. multoꝝ quippe auctoritate autenticatuz fuit: quoniam a patre fuit p̃ordinatum. Hiere. zi°. Ecce dies venit dicit dñs 7 feriã domui ſrael 7 do. iuda fedus nouũ nõ ſcd̃m pactũ qõ pepigi cuz pribus eoꝝ 7c. Sed hoc erit pactũ qõ feriã cuz domo ſrael. post dies illos dic̃ dñs. Dabo legẽ meã i viſceribꝰ eoꝝ 7c. Ad litterã logr̃ de doctria euãgelica. Scõo a filio corroboratũ. vñ dr̃ i eodẽ euãgelio. zi.c. Celũ 7 tra trãſibũt ỹba ãt mea nõ trãſibũt. Tertio a spũ scõ iſpiratũ. vñ dic̃ Hieronymꝰ i ꝓlogo ſup lucã. Scõ iſtigante spũ i achaie ptibus hoc ſcripſit euãgeliũ. Quarto ab angelis p̃figuratũ ab illo angelo õ quo dicit̃ apoc. 14. Vidi angelũ dei volantẽ p̃ mediuz celi hñtem euangeliũ etnuz. Iſtud ãt euãgeliũ dr̃ eternũ: qr ab eterno efficient̃. i. a xp̃o: q ẽ eternus ds: õ eternis mãtr̃: ad etna finalr̃: i etnũ ꝑpetualr̃ Quinto a ꝓphetis p̃nũciatũ. Vñ ezechiel ꝓpheta iſtud euangeliũ p̃nunciauit: cũ vnũ de aĩalibus faciẽ vituli habẽ dixit p quod euangelium Luce ſignatũ ẽ: vt supra dcm ẽ. Itẽ qñ dixit Ezech. z°. se vidiſſe libꝝ q erat ſcript⁹ int⁹ 7 foris: 7 in quo erãt ſcripta lamẽtatões carmen 7 veh. Per hũc enim libꝝ itelligit̃ euangeliũ luce: qõ ẽ ſcriptũ int⁹ p pfũdi myſteri occultatões: 7 foris p hiſtorie apertões: i quo etiã cõtiet̃ lamẽtũ paſſiõis: carnẽ reſurrectionis: 7 veh eterne dãnatõis: ſicut pz. 6. c. vbi multa veh ponunt̃. Sexto a btã virgine ſeratuz. Virgo .n. btã oĩa i corde ſuo cõſeruabat: 7 diligent̃ cõferebat vt dicit̃ luce. z. vt hec postmodũ ſcriptoribꝰ. reſaret vt dic̃ glo. ibidẽ. Oĩa q õ dño: vl a dño facta vel dicta cognouit i memoria recõdebat: vt cũ tp̃s p̃dicãde vel ſcribẽde icarnatiõis aduenerit ſufficient vniuerſa: put eẽnt gesta posſet explicare q̃rentibus. Vñ etiã Bernardꝰ aſſignans rõnẽ q̃re angelus beate virgini nũcianit cõceptũ heliſabeth ait. Idco cõceptꝰ eliſabeth nũciaꝝ marie: vt dum nũc ſaluatoris nunc p̃curſoris edoceꝝ aduentꝰ: rex tp̃s 7 ordinẽ tenẽs ipſa postmodũ melius ſcriptoribus ac p̃dicatoribꝰ euãgelij reſeret veritatẽ: que plene de oĩbus a p̃ncipio celitus fuit iſtructa myſterijs. Credit̃ igit̃ q euãgeliſte eã de multis req̃rebãt: 7 ipſa eos certificabat: 7 ſpialr̃ credit̃ de beato Luca q ad eã tã q̃z ad arcã teſtamẽti cucurrit: 7 ab ea de multis certificatꝰ fuit: p̃cipue de his q̃ ſoli ſibi cõſtabãt: ſicut de angelica ãnunciatiõe: 7 xp̃i natiuitate 7 huiuſmõi: de qb⁹ ſolꝰ Lucas ait. Septimo ab aplis ĩtimatũ. Cũ .n. Lucas nõ fuerit cũ xp̃o i oĩbus actib⁹ 7 miraculis xp̃i: iõ ſuũ euãgeliũ ſcripſit ſcd̃m q apostoli q p̃sentes fuerãt. ſibi ĩtimauerũt 7 rettulerũt: ſic ipſe i ꝓlogo ſuo ĩſinuat dicẽs. Sicut tradiderũt nobis q ab initio ipſi vide rũt: 7 miniſtri fuerũt p̃monis 7c. Cuz .n. dupl̃r cõſueuerit fieri teſtimoniuz. ſ. de viſis 7 õ auditis: iõ dñs vt ait Auguſtinus: duos teſtes voluit hr̃e de viſis. ſ. matheũ 7 Joãnẽ: 7 duos de auditꝰ ſcilicet Marcũ 7 lucã. Et qñ teſtimoniũ qõ ẽ de viſis firmꝰ 7 certꝰ ẽ q̃z illud qõ est de auditis. iõ vt dicit Auguſtinꝰ: duo euãgelia q̃ sũt de viſis ponunt̃ extrema: 7 alia duo q̃ sũt õ auditis ponunt̃ media vt hec media tanq̃z infirmiora ab illis extremis q̃ sũt certiora hinc inde fulciãt 7 roborẽt. Octauo a paulo mirabiliter approbatũ. Vñ eius euãgeliũ mirabl̃r approbat: qn ad cõfirmatiõem dictoꝝ suoꝝ Luce euangeliũ adducebat Vñ dicit Hieronymꝰ i libro de viris illustribꝰ. Quidam ſuſpicant̃ quotiẽſcũq ꝑdaulus i epiſtolis ſuis dic̃. ſcd̃m euangeliũ meuz de Luce ſignificare volumine. Ei⁹ etiaz euangeliũ mirabilit̃ approbauit cũ de eo ſcribit. z. corin. 8. Cuius la⁹ ẽ in euangelio p oẽs eccleſias. Legit̃ in hiſtoria anthiocena q dũ xp̃iani q erãt in anthiochia multũ flagitijs ſe dediſſent obſeſſi a mltudie turcoꝝ: fame ac miſeria multiplici affligebanꝰ. Sz cuz plene ad dñm p pniam fuiſſent cõuerſi apparuit cuidaz i eccleſia ſancte marie de tropoli vigilanti vir qdaz lucidus candidis veſtimentis idut⁹. Et cũ q̃rerẽt qs naz eẽt dixit ſe eẽ lucam q de anthiochia venerat: vbi dñs militiam celi 7 apoſtolos 7 martyres cõuocauerat: vt p ſuis peregrinis pugnaret. ¶ Xp̃iani igit̃ aĩati oẽz turcoꝝ exercitũ cõfregerũt. ¶ De ſancto Criſanto 7 daria.

CRiſantus filius pollemij viri illuſtriſſimi dũ ad fidez xp̃i edoctus eẽt: 7 a patre ad idola reuocari nõ poſſet iuſſit eũ pater i cõclaui recludi 7 quinq; puellas eidẽ: vt eaz ſeduceret blanditijs ſociari: q cũ oraſſet deũ ne a fera peſſima carnali. ſ. cõcupiſcẽtia ſuperaret̃: cõtinuo p̃dicte puelle ſõno oppreſſe nec potũ nec cibũ ſumẽ poterant: ſz educte exteri⁹ cõtinuo hec ſumebãt: Tũc daria virgo p̃udentiſſima dee veſte dicata rogaꝝ vt ad Criſatũ itroeat: 7 eũ dijs 7 patri reſtituat: qua ingreſſa 7 a criſato õ põpa veſtiũ reꝑhẽſa: rñdit ſe ũ pp põpã: ſz vt dijs 7 p̃ri eũ lucrifacẽt ſic idutã. Cũ criſat⁹ itez eã reꝑhẽdẽt cur p dijs illos colẽt: quos auctores ipoꝝ flagitioſos sẽp viros 7 ipudicas feminas affirmarẽt. rñdit daria: ꝑhiloſophos p̃noia hoiuz eleñta ſẽſiſſe. Qui criſat⁹. Si vn⁹ trã vt deã veneret̃: 7 alẽ vt ruſtic⁹ aret. plus ruſtico q̃z veneraꝝ exhibẽ ꝓbaꝝ: 7 de mari 7 aliis ſilr̃. Tũc criſat⁹ 7 daria ab eo q̃erſa ſci ſpũs copula vniti: 7 carnale mr̃imoniũ ſilantes ad xp̃z plãos q̃certebãt: nã 7 claudiũ tribunũ q p̃us ei⁹ toꝛtoꝛ fuerat cũ vxore ei⁹ 7 filijs 7 pl̃ib⁹ aliis militib⁹ ad fidẽ q̃terterunt. Criſat⁹ igr̃ iuſſu Numeriani i fetidiſſimũ carcerẽ recludit̃: ſz fetoꝛ i odoꝛẽ ſuauiſſimũ cõmutaꝝ: daria ãt lupanari ꝺdit̃: ſed leo ab amphiteatro fugiens oſtiari⁹ lupanaris efficit̃: mittitur igitur quidã vt virginem coꝛꝛumpat: ſed a leone capitur: et quaſi innuens quid ſancta de captiuo fieri iubeat ſciſcitatur. Que p̃cepit ne eum lederet: ſed ad ſe venire permitteret qui moꝛ conuerſus per vrbẽ cucurrit: 7 dariaz deam eſſe clamare cepit. Mittunt igitur venatoꝛes: vt leonez capiant: ſed omnes a leone capiuntur: 7 ante pedes virginis ponuntur: 7 ab ea cõuertunt̃. Tunc p̃fect⁹ copioſũ ignẽ iuſſit i itroitu celle mitti: vt leo cũ daria cõburaꝝ: q õ leo ſideras timuit: 7 rugiẽs a virgine licẽtiã accepit: vt nullũ ledẽs quo vellet ꝺbiret. Cũ ergo Criſato

p:efectus ⁊ varie diuersa penaꝝ supplicia irroga ret:⁊ neq; ledi valerēt:tandē iuiolati cōiuges in foueā deponunt:⁊ terra ⁊ lapidib⁹ obruti christo martyres cōsecrant ⁊ horū solēnitas hic crebrius recolitur. ¶ De vndecī miliū virginū passione.

VNdecim miliū virginum passio hoc ordine celebrata fuit. In britānia nanq; rex xp̄ianissim⁹ q̄dā fuit noīe Nothus vel Maur⁹ qui q̄n dā filiā noīe vrsulā generauit. hec mirabili morū honestate sapiētia ⁊ pulchritudie pollebat: ita q̄ ei⁹ fama vbiq; volabat. Rex aūt anglie cū nimis p̄potēs ēet:⁊ multas natiōes suo ip̄io subiugaret audita hui⁹ virginis fama btūz p̄ oīa se fatebat:si p̄dicta virgo suo vnigenito copulareť. Iuuenis etiā ad hoc plurimū estuabat. Mittūt igit̄ solēnes nuncios ad patrē v̄ginis magnis p̄missionibus ⁊ blāditijs magnas adijciētes mūnas si ad diz suum vacui reuertant̄. Rex āt cepit plurimuz anxiari tū qa Christi fide īsignitā cultoꝝ idoloꝝ tradere īdignū duceret:tū qa ipsā nullatenus cōsentire cognosceret: tū qa regis ferocitatē plurimū formidaret. ipsa aūt diuinit⁹ īspirata patri suasit vt p̄dicto regi assensum p̄beret:ea tamē cōditiōe ꝓposita vt ipse rex cū patre.10. v̄gines electissimas sibi ad solatiū traderet:⁊ tā sibi q̄z aliys mille virgines assignaret:⁊ cōparatis trierib⁹ iducias tricīj sibi daret:ad dedicationez sue v̄ginitatis:⁊ ipse iuuenis baptizat⁹ in his trib⁹ annis i fide īstrueret. Sapiēti siquidē vsa cōsilio: vt aut difficultate ꝓposite cōditiōis animū ei⁹ ab hoc auerteret:aut hac oppoꝛtunitate p̄dictas v̄gines secū deo dicaret. At inuenis libenter hac cōditiōe acceptata apud patrē īsistit ⁊ ꝓtin⁹ baptizat⁹ accelerari cūcta que beata v̄go p̄ceperat iperauit. Pater āt puelle ordinauit q̄ filia sua quā valde diligebat viros quoꝛ solatio tā ipsa q̄z eius exercit⁹ idigebat i comitatu suo haberet. Vndiq; igit̄ virgines cōfluūt: vndiq; viri ad tā grāde spectaculū currūt:nā mlti episcopi ad eas cōfluxerūt vt secū pgerēt:iter quos fuit pātulus basiliēsis episcop⁹ q eas vsq; romā pduxit:⁊ i de reuersus cū eis martyriū suscepit. Scā quoq; Gerasina regina sicilie que virū suū crudelissimū regē q̄si de lupo fecerat agnū:sororꝛ macirisij episcopi ⁊ varie matris sancte Vrsule:cū eidez pater scē Vrsule secretū p litteras ītimasset cōtinuo ispirante deo cū quatuor filiab⁹ suis: babilla: iuliana victoria:⁊ aurea:⁊ parulo suo adriano q amoꝛe soroꝛ suaꝝ vltro se peregrinatiōi īgessit relicto regno i manu vnius filij sui vsq; i britanniā nauigauit: cui⁹ cōsilio virgines de diuersis regnis colligebant̄:⁊ eaꝝ semp ductrix existēs cū eis tādē martyriū passa ē. Juxta cōdictū igit̄ v̄ginib⁹ trierib⁹ ⁊ sūptibus p̄paratis cōmilitonib⁹ suis regina secreta reuelat:⁊ i nouā militiā oēs cōiurāt. naz mō boni p̄ludia īchoāt:modo currūt:mō discurrūt. Interdū bella:plerūq; fugā simulāt:oīq; genere ludoꝝ exercētes nihil qō aīo occurrebat reliquebāt itactū. aliquādo meridie aliquādo vix vespere redibant. Cōfluebāt ꝓceres ⁊ ꝓmates ad tā grande spectaculū:⁊ oēs admiratiōe ⁊ gaudio replebant̄. Tādē cū Vrsula oēs ad fidē virgines cōuertisset: sub vni⁹ diei spatio flante ꝓspero vēto ad portuz gallie q cyella dicit̄ ⁊ ide coloniā deuenerūt: vbi Vrsule āgelus domini apparuit.⁊ p̄dixit eas illuc itegro numero reuersuras ⁊ coroonas ibidē martyrij p̄cepturas. inde igit̄ ad angeli admonitionem romā tēdentes ad vrbē basileā applicuerūt: ⁊ ibi dē relictis nauib⁹ romā pedestres venerūt. Ad q̄ rū aduentū papa cyriac⁹ valde gauisus cū ip̄e de britānia oriūdus ēet ⁊ multas ibidē iter eas cōsanguineas haberet:cū oī clero ip̄as sūmo cū honore suscepit. In ip̄a aūt nocte pape diuinit⁹ reuelat̄: eū cū ipsis virginibus palmā martyrij p̄cepturum q̄ apud se celās multas ex ip̄is q̄ adhuc baptizate nō fuerāt baptizauit. Vez cū oppoꝛtunū tēpus videret:⁊ āno vno ⁊ vndecim hebdomadib⁹ post petrū eccleſiā decimusnonus rexisz i quentu oīuz ꝓpositū suū idicauit:⁊ cozā oīb⁹ ⁊ dignitati ⁊ officio resignauit:sz cū oēs reclamarēt:⁊ maxīe cardinales q eū delirare putabāt:eo q relicta pōtificatus gloria post quasdā mulierculas fatuas ire vellet:ille nullaten⁹ acqeſcēs:quēdā vir scūm q ametos dcūs ē loco sui pōtificē ordinauit ⁊ qa sedē apostolicā inuito clero reliqt nomē ei⁹ de catalogo pōtificū idē cler⁹ abrasit:oēmq; grām quā sacer ille virginū chor⁹ i curia romana habuerat a tpe illo amisit. Duo aūt iniq p̄ncipes romane militie scilicet Maxim⁹ ⁊ aphrican⁹ vidētes magnā v̄ginum multitudinē:⁊ q̄ multi multeq; ad eas cōfluerent timuerūt ne p eas nūnis cresceret religio xp̄iana: q̄p:opter iter eoꝛ diligēti⁹ explorātes nuncios miserūt ad Julij cognatū suū p̄ncipē gentis hūnoꝛ vt educto cōtra eas exercitu ip̄as:cū xp̄iane ēent cū vēirēt coloniā:trucidarēt. Vētis igit̄ cyriac⁹ cū illa nobili v̄ginū multitudie de vrbe egressus est. Secut⁹ ē aūt ip̄z vicēti⁹ p̄sbyter cardinal⁹ ⁊ Jacob⁹ q de britānia patria sua i āthiochiā p̄fectus archiepiscopatus dignitatē septez ānis ibidē tenuit:q cū papā tūc tpis visitasset:⁊ iā vrbē egressus de v̄ginū aduētu audisz:cōcit⁹ redijt:⁊ itineris ac passionis se sociū fec. Mauriti⁹ quoq; leuicanie vrb eps aunnculus babilie ⁊ iuliane: necnō ⁊ solarius lucēsis eps:⁊ sulpiti⁹ rauēnesis episcop⁹:q tunc romā aduenerāt p̄dictis virginib⁹ adheserūt. Ethere⁹ quoq; spōsus btē vrsule manēs i britānia p visionē āgelicā a dño admonet̄: vt matrē suā horta-reť fieri xp̄ianā. Illā p̄ ei⁹ p̄mo āno quo xp̄ian⁹ factus fuerat mortu⁹ ē:⁊ filij ei⁹ ethere⁹ eidē i regno succesſit. ¶ Cū āt sacre v̄gines cū p̄dictis epīs a roma redirēt Ethere⁹ a dño admonet̄: vt ꝓtin⁹ surgēs spōse sue occurrat: vt cū ea i colonia martyrij palmā accipiat:q dininis mōitis acqeſcēs matrez suā baptizari fecit:⁊ cū ip̄a ⁊ sorore sua puella. Florētina iā xp̄iana:necnō ⁊ clemēte epo ip̄is v̄ginib⁹ obuiās se ad martyriū sociauit eidē. marcul⁹ quoq; epūs grecie ⁊ neptis sua Cōstātia filia Dorothei regis ꝓstātinopolitani:q̄ nubēs cuidā adolescēti filio cuiusdā regis:sz āte nuptias morte p̄ucto v̄ginitatē suā dño vouit:p visionē admōiti romā vene

rũt ⁊ ꝑdict⁹ vginib⁹ ad martyriũ se iunxerũt. Oẽs igit vgines cũ ꝑdictis epis coloniã redierũt: ⁊ ipsã iã ab hũnis obsessã inuenerũt: qs barbari videntes sup eas cũ clamore nimio irruerũt: ⁊ qsi lupi seuientes i oues totã illã multitudinẽ occiderũt. Cũ ãt ad beatã vrsulã ceteris ingulatis venisset: vidẽs pnceps ei⁹ mirã pulchritudinẽ obstupuit: ⁊ cõsolans eã sup necẽ vginũ ꝓmisit q eã sibi i cõiugẽ copularet: sz cũ hoc illa penit⁹ respuisset ille cõtẽptũ se videns directa sagitta eã trãsfixit: ⁊ sic martyriũ cõsũmauit. ¶ Quedã aũt vgo noie cordula timor ꝑ territa i naui nocte illa se abscõdit: sz i crastinũ spõte morti se offerẽs martyrij coronã suscepit. Sz cũ eius festũ ñ fieret: eo q cũ alijs passa nõ esset: ipsa post lõgũ tẽpus cuidã recluse apparuit: ꝑcipiẽs vt sequẽti die a festo virginũ: eius quoq solennitas recolatur. ¶Passe sunt aut ẽ ãno dñi. 238. Ratio ãt tẽporis vt qbusdã placet non sustinet q̃ he tali tẽpore fint pacta. Sicilia eni tũc nõ erat regnũ nec cõstãtinopolis: cũ hic fuisse dicat cũ virginib⁹ has reginas. Ueri⁹ credit q̃ diu post cõstãtinũ ĩperatorẽ cũ hũnt ⁊ gothi sciebãt tale sit martyriũ celebratũ: tẽpore. s. martiani ĩperatoris vt i qdã chronica legit: q regnauit anno dñi. 452. Abbas qdã ab abbatissa colonie corp⁹ vnius vginũ ꝑetrauit: ꝓmittẽs q ipsaz i capsa argẽtea i sua ecclesia collocaret: sz cũ p ãnum integrũ sup altari eã i capsa lignea tenuisset: qdã nocte dũ abbas ipsi⁹ mõasterij cũ suo cõuẽtu matutinas cantaret: virgo illa corporaliter desup altari descẽdit: ⁊ ante altare reuerenter se iclinãs ꝑ mediũ chorũ videntib⁹ mõachis ⁊ stupẽtibus ide recessit. Abbas igit ad capsã currẽs ⁊ vacuã ipsã iueniẽs coloniã ꝑperauit ⁊ abbatisse rei ordinẽ itimauit: pgentesq ad locũ vnde illud corp⁹ sumpserãt: illd ibidẽ inuenerũt. Cũ aũt abbas veniã petẽs illud vel aliud peteret certissime promittẽs capsaz ꝑciosaz citi⁹ se factuz: nullaten⁹ impetrauit. ¶ Religiosus qdã cũ has virgines i deuotiõe multa haberet: qdã die dũ grauiter ifirmaret vidit quandã virginẽ pulcherrimã sibi apparẽtẽ ⁊ si se cognosceret igrentẽ: q cũ ad ei⁹ visionẽ miraret: ⁊ se nequaqz ipaz cognoscere fateret: illa ait Ego sũ vna virginũ erga qs habes tãtũ deuotionis affectũ. Et vt ide mercedẽ accipias: si amore ⁊ honor nri vndecies milies dominicã oronẽ direris: i hora mortis i ꝓtectionẽ ⁊ solatiũ nos habeb ꝙ disparẽte: ille qzcit⁹ potuit hoc iplenit. Statiqz vocato abbate iungi se fecit: q cũ vngeret subito exclamauit: vt fugerẽt: ⁊ veniẽt⁹ sacris virginib⁹ locũ darẽt: quẽ cũ abbas qd hoc eẽt iterrogaret: ⁊ ille ꝓmissionẽ vginis sibi p ordinẽ enarrasset recedẽtib⁹ cũctis ⁊ paulo post redeũtib⁹ ipz migrasse ad dñz inuenerunt. ¶ De nomine.

Simon iterptat obediẽs: vel ponẽs tristiciã. Hic habuit duplex cognomẽ. dictus ẽ. n. Simon zelotes: ⁊ Simon cananeus a cana vico galilee vbi dominus aquam i vinũ mutauit ⁊ idẽ ẽ zelotes qđ cananeus: cana. n. zelus iterptat. habuit igit obediẽtiã ꝑceptor⁹ p executionẽ: tristitiã afflictor⁹ p cõpassionẽ. zelũ animarũ p cõstantẽ fernor⁹ẽ. Judas iterptat confitẽs vel gloriosus: vel iudas qsi inbilũ dans. ipse. n. habuit cõfessionẽ fidei: gloriã regni: ⁊ iubilũ eterni gaudij hic multiplex habuit cognomẽ: dict⁹ ẽ. n. iudas iacobi supple frater. fuit. n. frater iacobi mĩoris. Secũdo dict⁹ ẽ thade⁹ qđ iterptat apphẽdẽs pncipẽ vel dicit thade⁹ a tharea ⁊ de⁹. tharea dicit eẽ vestis regia: ipse. n. fuit vestis regia dei: p ornamẽtũ virtutũ: p quã apprehẽdit pncipẽ xp̃z: vel tadeus qsi tam de⁹. i. magn⁹ de⁹. s. p adoptionẽ. Tertio dictus ẽ i historia ecclesiastica lebeus: qđ sonat quasi cor vel cornlus. i. cordis cultor vel lebe⁹ qsi lebes. cor p magnanimitatẽ. cornlus p puritatez. lebes p gratiaꝝ plenitudinẽ. qa qsi olla ⁊ vas virtutũ ⁊ gratie eẽ ꝓmeruit. Cor⁹ passionẽ ⁊ legẽdam hebraice abdias episcop⁹ babylonie ab ipsis apostol⁹ ep̃us ordinat⁹ scripsit: quã trop⁹ abdie discipul⁹ transtulit in grecum. africanus in latinum.

¶ De sanctis Simone ⁊ Juda.

Simon cananeus ⁊ Judas q ⁊ thade⁹ fratres fuerũt Jacobi minoris ⁊ filij Marie cleophe que alpheo nupta fuit. Judas vo ad abagarũ regẽ edissa thoma missus fuit post ascensionẽ dñi. Legit enĩ i eccl'iastica historia: q ꝑdict⁹ rex abagar⁹ domino nr̃o ieſu xp̃o i hunc modũ epistolã destinauit. Abagar⁹ euchanie filio Jesu saluatori beato q apparuit i locis hierosolymarũ salutẽ. Audituz ẽ mihi de te ⁊ sanitatib⁹ quas facis: q sine medicamẽtis aut herbis fiãt ista p te: ⁊ q vbo facis cecos videre: claudos ãbulare: leprosos mundari: ⁊ mortuos reuiuiscere. Quib⁹ cũ audiris de te statui i animo meo vnũ eẽ e duob⁹. Ut qa tu sis de⁹: ⁊ descenderis de celo: vt hec facias. aut q filius di sis q hec facis. ¶Propterea ego scribẽs rogaueri te: vt digneris fatigari vsqz ad me: ⁊ egritudinez meã q̃ diu laborauí curare. ¶Iudeos illo cõperi q̃ indei murmurãt aduersũ te: ⁊ volunt insidiari tibi: Ueni ergo ad me: qz ẽ mihi parua ciuitas: sz honesta: q̃ vtriqz sufficiet. Dñs aũt iesus i hec verba sibi respondit. Beat⁹ es qz credidisti i me: cũ ipse nõ videris me. Scriptũ ẽ eni de me: q̃ hi q me nõ videt credẽt: ⁊ hi q me videt nõ credent. De eo aũt quod scripsisti ad me vt veniã ad te: oportet me hec oia cõplere ꝓpter q̃ missus sũ: ⁊ postea recipi me ab eo a quo missus sũ. Cũ ergo assũptus fuero: aliquẽ de discipl'is meis mittã ad te vt curet: ⁊ viuificet te. hec i historia eccl'iastica. Uidẽs aũt Abagar⁹ q̃ ꝑsentialit Christũ videre nõ possz secũdũ q̃ i qdã ãtiq̃ historia inuenit: sicut Joãnes damascen⁹ i li° 4° testat: pictorẽ quẽdã ad ieſu misit: vt dñi imaginẽ figuraret: vt sic ipm saltẽ p imaginẽ cõspiceret: quẽ i facie videre nõ poterat: sz cũ ad eũ pictor venisset pp nimiũ fulgorem qui ab eius facie procedebat: in eius faciem clare nequibat intendere: nec ipaz vt sibi iussum fuerat figurare: qđ cernẽs dñs vestimẽtũ lineũ ipius pictoris accipiẽs: ⁊ sue faciei superponẽs suiipsi⁹ imaginẽ eidẽ ipsit: ac dñi derãti regi Abagaro ostinauit. Uiusmodi ãt dñs fuerit imagis: i eadẽ ãtiq̃ historia legit: sicut idẽ Joãnes

vama. testatur. Fuit enī vt ibidē dicit: bñ oculat⁹: bñ supciliat⁹: lōgū vultū habuit: ⁊ accluis: qđ ē signū maturitatis. Illa āt epla dñi nr̄i ihesu xpi tante vtutis eē dicit: vt illā ciuitate edissa nullus hēticus vl pagan⁹ viuē valeat: nec tyrān⁹ aligs eidē nocē psumat. Mā si aliqi gēs aliq armata manu ꝫ illaz citatē isurrexerit: ifās aligs sup portā stās cplaz illā legit: ⁊ ea die hostes aut triti fugiunt: aut pacati cū eis cōponūt: sic̄ ferē oli fuisse adpletū. Sz postmodū citas a sarracenis capta fuit: ⁊ pphanata sublato bñficio pp abūdātiā pctōrū i ouēte vndiq; patefactā. ¶Postq; vo dñs assūpt⁹ est: vt i hystoria ecclesiastica legit: misit thomas aplus thadeū: qui ⁊ iudas dict⁹ ē: ad abagarū regē: ꝑm dei ꝓmissionez: q cū ad eū venisset: ⁊ se discipulū iesu sibi ꝓmissū diuisset: vidit abagar⁹ i vultu thadei quēdā nimiz ⁊ diuinū splendorē: quo viso stupefact⁹ ⁊ trit⁹ dñm adorauit dicēs. Vere discipulus es Jesu filij dei: q mihi dixerat: mittā aliquē ad te de discipul'meis q te curet ⁊ vitā ꝓtet. Cui thade⁹. Si i dei filiū crediderīs: oīa tui cordis desideria obtinebis. Cui abagar⁹. Credo vē: et iudeos qui eū crucifixerūt libēt⁹ trucidarē si mihi possibilitas adesset: ⁊ neq; romanoz auctoritas ꝓhiberet. Cū igī abagarus vti aliqbus libris legit̄ leprosus cēs Thade⁹ epistolā saluatoris accepit: ⁊ de ea ei⁹ faciez cōfricauit: et statī plenā sanitatē recepit. Judas aūt ꝓmo i mesopotomia ⁊ pōto ꝑdicauit. Simō vo i egypto: deide ambo i ꝑsidā venerūt: ⁊ ibidē duos magos zaroen ⁊ arpharat: quos de ethiopia matthe⁹ fugauerat inenerūt. Tūc vuardach dux regis babylonie cōtra indos ad prelū ꝓfectur⁹ nullū a dijs suis potuit hr̄e rūsuz: pgētes aūt ad phanū ꝓrie dtatz ibidē habuerūt rūsuz: qđ ꝓpter apostolos q venerūt dij rūdere nō possent: tūc dux eos iquiri fecit: ⁊ iuctos qnā essent: vel qua de re veniissent inq̄sit. qui rūderūt. Si gen⁹ q̄ris: hebrei sum⁹: si ꝫditionē suos xpi nos eē fatemur: si causā: salutz vestre causa huc venim⁹. Quib⁹ dux rūdit: cū felix reuersus fuero andrā vos. Cui apostoli. Modo magz congruū ē te cognoscere illū cui⁹ ope vicere possis: vt certe rebelles pacatissimos iuenire. Quibus dux. Dijs nostris potētiores vos video: finē belli nob rogo ꝑdicite. Cui apostoli. vt deos tuos mēdaces eē cognoscas: iubem⁹ illis ad q̄sita dare rūsa: vt dū dixerūt q̄ ignorāt ꝓbem⁹ eos p oīa eē mētitos. Tūc fantāstici grāde bellū dixerūt futurū: ⁊ multū populū hīc ide i prelio ruiturū. tūc apostoli ridere ceperūt. Dixit eis dux. Me timor iuasit: ⁊ vos ridetz. Cui apostoli. Noli timere: q: pax huc nobiscū itrauit ⁊ cras hora diei tertia legati indoz ad te venient: ⁊ tne se ptāti cū pace subijciet: tūc pōtifices risum etiā leu auerūt: ⁊ duci dixerūt. Ad hoc isti securū te reddere volūt: vt dū icaut⁹ fuerz ab aduersarijs occuperis. Cui apostoli. Nō dirim⁹ tibi expecta vnū mēsē: sed vnū diem: ⁊ cras i pace victor existes. Tunc dux vtroq; custodiri fecit: vt ex rei exitu veraces honorarent: ⁊ mēdaces ꝓ crimie punirent. Cū ergo in crastinū qđ apostoli ꝓdixerant euenisset: ⁊ dux icēdere voluisset pōtifices: ꝓhibuerūt apostoli ne hoc fieret: cū ipsi nō viuētes occidere: sed mortuos viuificare missi essent. Tūc dux valde mirat⁹: ⁊ q: eos occidi nō ꝑmitterēt: ⁊ q: de bonis illoz aliq recipe nollēt eos ad regē durit dicēs. Isti rex sunt dij latētes i effigie hominū. Cūq; sibi oīa ꝓtib⁹ ꝑdictz magis narrassent zelo inuidie magi cōmoti dixerūt eos malignos esse: ⁊ ztra regnū subtilit cogitare. dixit eis dux. Si audetis cū eis ꝫfligite. cui magi. Si vis videre q vobis ꝓsentib⁹ log nō poterūt: veniāt huc viri eloquētissimi: ⁊ si cora nobis ausi loq fuerint nos p oīa iperitos ꝓbabis. Cū āt plurimi aduocati adducti fuissent: cōtinuo cora magis ita muti facti sunt: q nec nutib⁹ qđ loqui nō poterāt indicarēt: dixerūtq; magi ad regē. Vt scias nos deos esse ꝑmittem⁹ eos loqui: sz ambulare nō posse: iterūq; reddem⁹ eis gressum: sed faciem⁹ eos aptis oculis non videre. Quicū hec omnia fecissēt: dux aduocatos illos tupiter cōfusos ad apostolos duxit: quos cū aduocati pannosos vidissent: eos i animo cōtēpserūt. Quib⁹ simon. Sepe euenit vt inter scrinia aurea et gēmata vilia queq; habeanē inclusa: ⁊ intra vilissimas ⁊ ligneas capsas sint gēmaz monilia ꝓciosa ꝓposita. Quicūq; ergo alicui⁹ rei cupit eē possessor: nō magnopere gestatoriū: sed ipsum qđ gestat expectat. ¶Dimittite igī vos ab idoloz cultura discedē: et solū deū inuisibilē adorare: ⁊ signū crucis in frontibus vestris faciem⁹: et magos cōfutare poteritis. Qđ cum fecissent et i frōtib⁹ cōsignati essent ad regē cora magis iterū ingressi sunt: ⁊ cū a magz superari nō possent: imo ipsis cora oībus insultarēt: iratus magi multitudinē serpētū aduenire fecerūt: statimq; ad iussū regis venientes apostoli pallia sua de serpentibus impleuerūt: et in magos ꝓiecerūt dicentes. In nomine dñi non moriemini: sed a serpētib⁹ lacerati doloz vestroz mugitus dabitis. Cū ergo serpētes carnes eoz comederent: et ipsi tanq; lupi vlularent rex ⁊ ceteri rogabant apostolos: vt eos a serpētibus occidi permitterēt: qbus apostoli respōderūt. Nos missi sum⁹ reducere de morte ad vitā: non a vita ꝓcipitare in mortē. Et facta oratione iusserunt serpentibus: vt oē venenū qđ infuderūt reuocarēt: et postmodū ad loca sua rediret. Maiores autē cruciatus magi senserūt: cum venena serpentes retraherent: q; cū ante carnes comēderent. quibus apostoli dixerunt. Trib⁹ diebus dolores sentietis: tertia vero die sani eritz: vt vel sic a vestra malitia recedatis. cum ergo tribus diebus sine cibo ⁊ potu ac sōno doloꝛib⁹ nimiū cruciati māsissent: apostoli veniētes ad eos dixerunt. Nō dignaē domin⁹ habere coacta seruitia. ideoq; surgite sani et abite: habētes liberam facultatē faciendi quod vultis. Illi autē in malitia perdurantes ab eis fugierūt: ⁊ pene cōtra eos totam babyloniā cōmouerunt. ¶Post hoc filia cuiusdā ducis ex fornicatione cōcepit: ⁊ filiū parturiens quendā sanctū diaconū infamauit q; eam violauerit et ex ipso cōceperit. Cū aūt parētes puelle diaconē occidere vellent: apostoli aduenīūt: ⁊ qū puer nat⁹ fuit regrūt. q; riderē. Hodie ꝓma hora dñi, dixerūtq;

Zaroes Arpharat

Symō ꝑ egyptū — Andreas ꝑ thraciā
Judas ꝑ Mesopotamiā ⁊ ꝑsidā

apostoli. Infantē huc adducite: ⁊ diaconē quē accusatis huc etiā pducite: qō cū factū esset apostoli infanti dixerūt. Dic infans in noīe dñi si iste diaconus hoc psumpsit. Ad hoc ifās. Iste ingt diacon⁹ castus ⁊ scūs est: nec vnq̄ carnē suam coinquinauit. Cū āt parētes istarēt vt apostoli q̄rerent: qs actor hui⁹ sceler⁹ fuisset: rnderūt apli. Nos inocētes absoluē decet: nocētes pdere nō decet. ¶ Tūc ēt tē poris cōtigit: vt due tigrides ferocissime q̄ i singul' caueis clause erāt fugerēt: ⁊ oēs q sibi occurrerent deuorarēt. Tūc apostoli ad eas venerūt ⁊ i nomie dñi eas velut ones māsuetas fecerūt. Volētib⁹ āt apostolis ide discedē rogati p annū ⁊ tres menses ibidē pmāserūt. In quo spacio plusq̄ sexagīta milia hominū exceptis paruulis cū rege ⁊ pncipib⁹ baptizati sūt. ſſDredicti āt magi ad quādā cīatē noie senair: vbi erāt. 80. idoloꝝ pōtifices venerūt: ⁊ eos cōtra aplos ꝯcitauerūt: vt cū illuc venirēt aut eos sacrificare cōpellerēt: aut penit⁹ necarent. ſſDerlustrata igīt vniuersa pūcia cū apostoli ad pdictam ciuitatē venissent: ecce pdicti pōtifices cū vniuerso ppl'o eos capiūt: ⁊ ad tēpluz solis deducūt. Demones aūt p energumīnos clamare ceperūt: quid nobis ⁊ vobis apostoli dei viui? Ecce i ingressu vestro flāmis exurimur. Tūc āgelus dñi eis apparēs dixit. Vnū e duob⁹ eligite: aut hoꝝ repētinū iteritū: aut vestrū martyriū. Cui apostoli. Tāta ē misericordia dei vt et istos cōuertat: ⁊ nos ad palmam martyrij pducat: fcō aūt silentio apostoli dixerūt. Vt sciatis q̄ hec idola demonib⁹ plena sunt: ecce eis iperam⁹ vt exeant: et singuli simulacra sua cōfringāt. Statiq̄z duo ethiopes nigri et nudi cūctis vidētib⁹ ⁊ stupētib⁹ de simulacris exierūt: ⁊ confractis illis cū diris vocib⁹ absceſſerūt: qō vidētes pōtifices in apostolos irruerūt: et eos ptin⁹ trucidarunt. In ipsa aūt hora cū nimia ēet serenitas tanta fulgura extiterūt: vt tēplū ipsū trifarie scinderet: et illi duo magi i carbones ictu fulgurq̄ ỽterent. Rex aūt corpora apostoloꝝ ad vrbē suā trāstulit: ⁊ i honorē eorū ecclesiā mire magnitudis fabricauit. De btō āt simone i plurib⁹ locis inuenit: q̄ crucis patibulo fit affix⁹: qō etiā isidorus i libro de obitu apostoloꝝ: et Eusebi⁹ in historia ecclesiastica: ⁊ Beda sup act⁹: ⁊ magister ioānes beleth i sūma sua testatur: cū eni vt aiūt i egypto pdicasset: hierosolymā vedijt: ⁊ post mortē iacobi mioris i episcopū hierosolymitanū ab apostol' vnanimit ē elect⁹: ⁊ aū mortē suā trigita mortuos suscitasse narrat. Unde cant de eo: terdenos mortuos fluctib⁹ mersos hūane vite reddidit. Cū aūt ecclesiā hierosolymitanā p annos multos rexisset: ⁊ annū cētesimū ⁊ vigesimū ageret: tpe traiani iperatoris cū attic⁹ gsularis hierosolymis haberet: ab eo capit: ⁊ iniurijs multis afficit. Ad vltimū i cruce ipsū affigi iussit oibus q aderāt ⁊ ipso iudice mirātib⁹: vt cētū vigiti ānorū senex crucis suppliciū ptulisset: nōnulli vo dicūt sicut ē rei vitas: q̄ nō fuit iste simō q crucē martyriū ptulit: sz fuit ali⁹ simō filius cleophe frat ioseph: qō etiā ensebi⁹ cesariēsis eps i sua chronica testat. Idē dicūt isidorus ⁊ beda i suis chronicis. Mā isidorus et ensebi⁹ qō p̄ius dixerūt: postmodū i chronicis correxerūt: qō patet p bedā q se hoc sensisse redarguit i retractationib⁹ suis. Usuardus quoq̄ i suo martyrologio idē testat. ¶ De scō Qnitino.

QUintinus gñe nobilis ⁊ ciuis romanus ad vrbē ambiēnēsem veniēs ⁊ multa miracula faciens: iussu maximiani a pfecto vrbis capitur: ⁊ vsq̄ ad defectuz cedētiū vberat⁹ carceri mācipat: sz solutē eū angelo i mediā vrbē init: ⁊ ibi populo pdicauit: vñ itez capt⁹ ⁊ i eculeo vsq̄ ad ruptionez venaꝝ distētus neruis quoq̄ crudis durissime cesus: oleū picē ⁊ adipē feruētissimū tolerauit. Et cū pfidē derideret irat⁹ calcē ⁊ acetū ⁊ sinapiū i os ei⁹ piecit: sed cū adhuc imobil' pmaneret ⁊ apud ueromādū adduct⁹ fuisset: duos clauos a capite vsq̄ ad crura: ⁊ decē iter vngulas ⁊ carnes pses ifigēs: tādē eū decolari fecit. Cui⁹ corp⁹ i flumie piectuz cū p annos. ſſ. latuisset: a quadā mīona nobili romana talit reptū est. Mā dū assidue oīom vacaret nocte ab angelo monita ad castrū veromādū ppe rare iubeē: vt in loco tali corp⁹ sācti qntini regreret ⁊ honorifice sepeliret. Cū igīt ad pdictū locum cū multo comitatu venisset: ⁊ oīonē ibidē effunderet: corp⁹ scī qntini ꝯcorruptū ⁊ redolēs sup fluuiuz ptin⁹ enatauit: qō sepeliens p sepulture bñficio lumē oculoꝝ recepit: ⁊ ibidē edificata ecclesia ad ꝑpria remeauit. ¶ De sancto Eustachio.

EUstachius antea placidus vocabatur. Hic erat magister militū traiani impatoris. Erat autē operib⁹ misericordie valde assidu⁹: sed tamē idoloꝝ cultui dedit⁹. Habebat aūt cōiugem eiusdē ritus et misericordie existentē: duosq̄ filios procreauit: quos iuxta suā magnificentiā magnifice educari fecit. Et quia operib⁹ misericordie sedulus insistebat: ad viā veritatis meruit illustrari. Quadam eniz die cū venationi insisteret: gregem ceruoꝝ repperit: inter quos vnū ceteris speciosiorē et maiorē conspexit: qui ab aliorꝝ societate discedēs in siluā vastiorē profilijt. Uerū alijs militib⁹ circa ceruos reliquos occupatis placidus hūc toto iussu insequit: et ipsum cape nitebat: quē cuz totis viribus insequereē: ceru⁹ tandē super quādā rupis altitudinē conscendit: ⁊ placidus appropiās qualit capi posset animo sedulus reuoluebat: qui cū ceruū diligenter cōsideraret: vidit inter cornua eius formā sancte crucis supra solis claritatē fulgētem: ⁊ imaginē iesu christi qui per os ceruī: sicut oli per asinā balaā: sic ei locut⁹ est dicens. O placide: quid me persequeris? Ego tui gratia in hoc aiali tibi apparui. Ego sum christus quē tu ignorās colis: elemosyne tue coram me ascenderunt: et ob hoc veni: vt per hūc quē venabaris cerū: ego quoq̄ te ipse venarer. Alij tamē dicūt q̄ ipsa imago christi que inter cornua ceruī apparuit: hec vba protulit. Hec audiēs placidus nimio timore conceptꝰ de equo in terrā procidit: ⁊ post vnā horā ad se rediens de terra surrexit et ait. Reuela mihi quid loq̄ris: et sic credaz in te. et ait xps. Ego placide sum

xps q celū ⁊ terrā creauit: q lucē oriri feci et a tenebris diuisi: q tēpora dies ⁊ ānos constituit: q hoiem de limo terre formauit: q ꝓpter salutē humani generis i terris i carne apparuit: q crucifixus ⁊ sepult⁹ tertia die resurrexit. Hec audiēs placid⁹ itez i tra dicēs ait. Credo dñe: q tu es q oia fecisti: ⁊ q errātes cōuertis. ⁊ dixit ad eū dñs. Si credis. vade ad ep̄m ciuitatē: ⁊ te baptizari facias. Cui placid⁹ Vis dñe vt hec eadē vxori mee ⁊ filijs nunciē: vt ipsi pariter i te credāt: cui dñs. Renuncia illis vt ipi pariter tecū mūdenē: tu quoq; die crastina huc venias: vt tibi rursus appareā: ⁊ q̄ futura sint plenius tibi pandā. Cū ergo domū vēissz: ⁊ hec vxori i lecto renūciasset exclamauit vxor ei⁹ dicēs. Dñe mi ⁊ ego eū trāsacta nocte vidi dicētē mihi. Cras tu ⁊ vir tu⁹ ⁊ filij tui ad me venietis: ⁊ nūc cognoui qm̄ ipe ē ihesus xps. Perrexerūt igit ad ep̄m rome media nocte q eos cū magno gaudio baptizauit: ⁊ placidū eustachiū vocauit: ei⁹ vxorē theospitē: ⁊ filios eius agapitū ⁊ theospitum. Mane facto Eustachi⁹ sicut ꝑus ad venatōez ꝓcessit: ⁊ ꝓpe locū veniēs milites suos q̄si sub obtētu inuestigāde venatōis dispersit. Ipāsq; i loco formā ꝑme visionis aspexit. cadēsq; i faciem suā dixit. Supplico dñe: vt mānifestes q̄ ꝑmiseras ꝓuo tuo. Cui dñs. Beatus es Eustachi q accepisti lauacz gr̄e mee. q: mō diabolū superasti: modo enz q te deceperat ꝛculcasti: modo apparebit fides tua. Diabolus. n. eo q ipm derelinq̄ris cōtra te seue armat. Oportet igit̄e multa sustinere: vt accipias coronā victorie. Oportet te mlta pati vt ō alta seculi vanitate humiliez: ⁊ rursus spirātibus diuitijs exalteris. Tu ergo ne deficias: nec ad gloriā ꝑstinā respicias q: ꝑ tētatōez oportet te alteꝛ Job demōstrari: sz cū humiliat⁹ fueris venia ad te: ⁊ i gloriā ꝑstinā restituā te: Dic ergo si mō tētationem vis accipere. aut i fine vite. dicit ei eustachi⁹. Dñe si ita fieri oportet: mō nobis accidere tētatōez inde: sz vtutē patiētie tribue. cui dñs. Constās esto: q: gr̄a mea custodiet aias vestras: ficq; dñs in celo ascēdit: ⁊ eustachius rediēs hec vxori sue nūciauit. Post paucos igitur dies mors pestifera cūctos seruos suos et ancillas suas iuasit: ⁊ vniuersos ꝓuos occidit. Deinde post aliquod tps oēs eq ⁊ oia ei⁹ pecora subito iterierūt Quidā āt sceleſti eius depdationē videtes: ⁊ p noctem i domū ei⁹ irruentes: cūcta q̄ repierūt asportarūt ⁊ domū totā auro ⁊ argento ⁊ reb⁹ alijs spoliarūt: ⁊ ipse cū vxore sua ⁊ filijs gr̄as agens nocte aufugit nud⁹: q ruborē ventes egyptū ꝑgebāt: totaq; eius possessio p rapinā maloꝛ ad nihilū ē redacta. Rex aūt totusq; senatus ꝑ magistro militū tam strenuo multū dolebāt. eo q de eo nullū indiciū reperire poterāt. Cuz aūt iter ageret appropiquert mari: ⁊ inūictes nauē sup eā nauigare cepūt. Videns āt dñs nauis vxorē Eustachij q pulchra erāt ipsā plūmū hr̄e desiderauit. Cū vo trāsfretasset naulū ab eo exigebat. nō hūtib⁹ vero illis vū solue rent iussit ꝑ naulo detineri vxorē: volēs illā secuz hr̄e: qō vt Eustachius audiuit nullaten⁹ assentire voluit. diu vero eo cōtradicente ūnuit dñs nautis suis: vt eū i mare ꝓcipitarēt vt sic vxorem suā hr̄e posset: qō cū Eustachi⁹ cōperissz vxorē eis trissz reliqt: ⁊ duos ifātes accipiēs igemiscēs ibat ac dicēs Veh mihi ⁊ vobis quia mater vestra alienigene marito tradita ē: peruenieſq; ad quēdā fluuiū ꝑ aq̄z abundātiā nō est ausus cuz duob⁹ filijs fluuiū ptrāsire: sz vno citra ripā fluminis relicto alterum trāsportabat. Qui cū fluuiū trāsuadassz illū infātē quē baiulauerat super trā posuit: ⁊ ad accipiendū aliū festinauit. Cum āt circa mediū fluminis pueniss̄z: ecce lup⁹ cōcit⁹ venit: ⁊ infātez quem deposuerat rapiēs i silua aufugit: q de eo desperans ad aliū festinabat: Sz cū abiret leo venit: ⁊ aliū filiuz rapiens abijt: vn eū cōseq non valens cū eēt i medio fluminis: cepit plāgere ⁊ capillos suos euellē: volēs se i aquā ꝓicere: nisi euz diuina ꝓuidentia cōueniss̄z. Pastores āt videntes leonē puez viuū portantē eū cū canib⁹ isecuti sūt. p diuinā āt dispensatōez leo puez illū abijciēs recessit. Quidā isuper aratores post lupū iclamātes puez de ei⁹ faucibus icolumē liberauerūt. Utriq; vo. s. pastores ⁊ aratores de vno vico fuerūt: ⁊ penes se pueros nutrierunt. Hoc vero eustachius nesciebat sz merens ac ploꝛās ibat dicēs. Heu mihi: q: an vt arboꝛ pollebā sz modo penit⁹ sū nudat⁹. Heu me q: multitudine militū circūdari solebā: sz nūc solus remanēs nec filios suz cōcessus hr̄e. memini dñe te mihi dixisse: q: oportet me tētari sicut iob: sz ecce plus aliquid i me fieri video. Ille. n. ⁊ si possessionibus nudatus fuerit: tamē stercus habnit sup quo sedē potuit. Mihi āt nihil hoꝛ remansit. Ille amicos sibi cōpatientes habuit. Ego ūnites feras habui que meos filios rapuerūt. Illi vxoꝛ ē relicta: a me vero ablata. Da req̄z dñe tribulatōib⁹ meis: ⁊ pone custodiā oꝛi meo: nec declinet coꝛ meū i verba malitie: ⁊ eijciar a facie tua. Et hoc dicēs cū lacrymis ad quēdā vicū abijt: ⁊ data mercede sibi agnos illoꝛ hoium ꝑ ānos. ix. custodiuit. Filij āt eius i altero vico educati sūt nec se eē frēs sciebāt. Dominus āt vxorē Eustachij cōseruauit nec illā ille alienigena cognouit sz potius eā ītactā dimittens vitaz finiuit. Imperatoꝛ aūt ⁊ populus romanus plurimuz ab hostibus molestabat: ⁊ recoꝛdatus placidi q̄z strenue contra ipsos hostes sepius dimicass̄z de eius subita mutatiōe plurimuz tristabat: direxitq; multos milites ꝑ diuersas mundi partes ꝓmittēs oībus q eū inūiss̄et mlt̄as diuitias ⁊ honores. Duo āt ex militibus q aliquādo placido ministrauerant ad ip̄m vicū i quo degebat venerūt: quos placid⁹ de agro vēire cōsideras eos ex incessu ptin⁹ recognouit: ⁊ vēiēs i memoriā dignitatis sue ꝑturbari cepit ac dicē. Dñe sic̄ istos q aliqñ mecū fuer̄t ꝑter spez vidi: sic da vt aliqñ cōingē meā videā possiz: nā ō filijs scio q: a ferz comesti sūt. venit aūt ad eū vox dicēs. Confide Eustachi q: cito honoꝛē tuū recupabis ⁊ filios ⁊ vxorē ꝛcipies. Cū igr̄ militib⁹ obuiass̄z ipsi eū minime cognouerūt. Cūq; eū salutassēt q̄sierūt si aliquē pegrinū noie placidū cum vxore ⁊ duobus filijs cognosceret. Ille āt se nescire ꝑfessus ē: ad ꝑces tui ei⁹ i hospitio diuertēt: ⁊ eustachi⁹

eis fuiebat: ⁊ recolẽs statũ suũ ꝑstinuꝫ lachrymas cõtinẽ nõ poterat. egressus ãt foras suã faciẽ lauit: ⁊ iterꝫ rediẽs eis fuiebat: Illi vo cõsiderãtes adiui cẽ dicebãt. q filius ẽ hõ hic illi quẽ querim⁹ ⁊ rñdẽs alter dixit. Valde qdẽ filius ẽ. Cõsiderem⁹ igit et si hꝫ signũ cicatricis i capite qõ fibi i bello accidit: ipe ẽ: ⁊ respiciẽtes ⁊ signũ videtes ipm cẽ quẽ qrebant ꝓtin⁹ cognouerũt: ⁊ insiliẽtes ⁊ osculãtes eũ ō vroꝛe ⁊ filijs eũ scisitati sũt. q dixit eis: q filij mortui eẽnt ⁊ vroꝛ detenta. Vicini ãt oẽs qui ad spectaculũ cõeurrebãt dũ milites ei⁹ vtutẽ ⁊ pmã gloriã ꝓdicabãt: Tũc milites ꝑceptũ ipatoris ei exponũt: ⁊ optimus idumẽtis ipm iduũt. Post iter qndeciz dieruꝫ ad impatoꝛẽ deuenerũt: q ci⁹ aductũ audiẽs ꝓtin⁹ eidẽ occurrit: ⁊ ipm videns in oscula ei⁹ ruit: narrauitqꝫ oib⁹ cũcta q sibi p ordinẽ accidissẽt: statiqꝫ ad magisterĩ militie trahit: ⁊ idẽ qõ pus offiũ exercẽ cõpellit: q numeratis militibus ⁊ paucos cõtra tot hostes eẽ cognoscẽs iussit tyrones colligẽ p oẽs ciuitates ⁊ vicos: contigit ãt illã terrã i q filij ei⁹ educati sũt describi: vt darẽt duos tyrones. Vniuersi ãt eiusdẽ loci icole illos duos iuuenes: tanqꝫ ceteris aptioꝛes magistro militũ cõsignarũt: videns vo iuuenes elegãtes ⁊ moꝛ honestate cõpositos cũ sibi plimũ placuissꝫ iter ꝑmos cõuiuas suos ordinauit eosdẽ. ⁊ sic ꝓfect⁹ ad bellũ subiectis hostib⁹ exercitũ suũ trib⁹ diebꝫ i quodã loco vbi vroꝛ sua pauꝑ hospita mãebat regescẽ fecit. Illi vero duo adolescẽtes in tabernaculo matris sue nutu dei hospitati sũt nesciẽtes q mr̃ sua eẽt: ⁊ sedẽtes circa meridiẽ ⁊ mutuo cõfabulantes exponebãt sibi inuicẽ de ifãtia sua. Mater vo eoꝝ de cõtra sedẽs q ipsi referebãt: attentius audiebat. Dicebat. n. maioꝛ minoꝛi. Ego duꝫ ifans eẽm nihil aliud recolo: nisi q pr̃ me⁹ magr̃ militũ erat: ⁊ mat̃ mea speciosa valde. duosqꝫ filios habuerũt. s. me ⁊ aliũ minoꝛẽ me: q et ipse speciosus valde erat. Accipiẽtesqꝫ nos egressi sũt ō domo nocte: igressiqꝫ st̃ nauẽ nescio quo eũtes. Cũ ãt ō naui egrederemur mr̃ nr̃a nescio quõ i naui relicta ẽ. Pr̃ vo noster portãs nos duos flẽs pgebat: pueniẽsqꝫ ad quẽdã fluuiũ trãsiuit cuꝫ fr̃e meo iuniore: ⁊ me sup ripã fluminis dereliqt. Cũ ãt reuerterer̃ vt me acciperet: lupus venit. ⁊ illum ifantẽ rapuit: ⁊ anteqꝫ ad me appꝛopinãret leo de silua eriẽs me rapuit. ⁊ in siluã deduxit. Pastoꝛes vero eruerũt me de oꝛe leonis: ⁊ nutrit⁹ sum i illa possessione i qua ⁊ ipe scis: ⁊ nõ potui scire qd factũ sit de pr̃e meo: neqꝫ de ifante. Hec audiens minoꝛ cepit flere ac dicẽ. Per deũ vt audio frater tu⁹ sũ ego: qm̃ ⁊ q me educauerũt: hoc dicebãt q de lupo eruim⁹ te: ⁊ ĩplerus ruẽtes osculabant̃ se iuicẽ et fleuerũt. Audiẽs hec mr̃ eoꝝ: ⁊ cõsiderãs q eucti sũ ita seriatiz dixissent diu apud se tractauit si illi filij sui eẽnt. Altera ãt die ad magr̃z militũ adijt ⁊ interpellauit eũ dicẽs. Depcoꝛ te dñe vt me ad patriã meã pduci iubeas. ego. n. de ira romanoꝝ sũ: ⁊ pegrina hic sũ. Et hoc dicẽs vidit in eo signũ mariti sui ⁊ eũ cognoscẽs cũ se iã cõtinere non posset: ꝓcidit ad pedes eius ⁊ ait. Precoꝛ te dñe vt exponas mihi ꝑstinã vitã tuã. puto. n. q tu sis placidus magister militũ q alio nole diceris eustachi⁹: quez placidũ salnatoꝛ cõuertit: q talẽ ⁊ talẽ tẽtatiõez sustinuit: cui vroꝛ: q ego sũ i mari ablata fuit: q tñ ab oi corruptõe ꝛuata sũ: q ⁊ duos filios. s. Agapitum ⁊ theospitũ habuit. Hoc audiẽs eustachi⁹ ⁊ ipsam diligent cõsideras vroꝛẽ suã recognouit: ⁊ lachrymatus ꝑ gaudio ipsã osculat⁹ ẽ: glorificãs deũ q cõsolat̃ afflictos. Tũc dicẽ ei vroꝛ sua. Dñe vbi sunt filij nr̃i: q ait. A feris capti sũt: ⁊ exposuit ei quõ pdidit illos. ⁊ illa. Gras agam⁹ vo. puto. n. q quẽ admodũ de⁹ donauit nobis vt iucirem⁹ nos inicẽ: donabit ẽt recognoscẽ filios nr̃os. Et ille. Dixi tibi q a feris capti sũt. ⁊ illa. hesterna die sedẽs i horto audiui duos iuuenes sic ⁊ sic suã ifãtiã exponẽtes. ⁊ credo q filij nr̃i sunt. Interroga igit̃ ab eis. ⁊ dicẽt tibi. ⁊ ꝓuocãs eos eustachi⁹ ⁊ audiẽs ab eis ifãtiã suã recognouit q filij sui eẽnt. Et amplectẽtes eos ipe ⁊ mr̃ sup eoꝝ collũ plimũ fleuerũt: ⁊ credi⁹ eos osculabãt̃. Dis igit̃ exercit⁹ plimũ gaudebat: ⁊ de inctiõe eoꝝ ⁊ de victoria barbaroꝝ. Cuꝫ igit̃ rediret ꝛtigit iã traianuꝫ obijsse: ⁊ successisse ei peioꝛẽ i sceleribꝫ adrianũ: q ꝓ victoria obtẽta ⁊ inctione vroꝛis ⁊ filioꝝ magnifice eos suscepit: ⁊ magnũ cõuiuiũ ꝑparauit. Altera ãt die ad tẽplũ idoloꝝ ꝓcessit: vt ibi sacrificaret ꝓ victoria barbaroꝝ. Videns vo ipator q eustachi⁹ nec ꝓ victoria nec ꝓ inctiõe suoꝝ sacrificare vellet hortabat̃ vt sacrificiũ imolaret. cui Eustachi⁹. Ego xpm deũ colo. ⁊ illi soli sacrifico. Tũc ipator ira repletꝫ ipꝫ cũ vroꝛe ⁊ filijs i arena statuit: ⁊ leonẽ ferocez ad eos dimitti fecẽ. Accurrẽs vo leo ⁊ demisso capite q eos adorãs: ab eis humiliter recessit. Tũc ipator bonẽ eneũ icendi fecit: ⁊ eos ibidẽ vinos mitti mãdauit. Orãtes igit̃ sci ⁊ se dño cõmẽdãtes bonẽ itrauerũt ⁊ ibidẽ dño spiũ reddiderũt. Tertia ãt die de boue coꝛã ipatoꝛe extracti: ita penit⁹ itacti iuẽti sunt: q nec capillos nec qcqd eoꝝ vapoꝛes icẽdij aliqten⁹ cõtigerũt: Xpiani vo eoꝝ coꝛpa tulerũt: ⁊ i loco celeberrimo recõdẽtes ibidẽ oratoriũ cõstruxerunt. Passi sũt ãt sub adriano: q cepit circa ãnũ dñi. izo. calẽdis nouembꝛis. vel ꝑm quosdam. izᵒ. calẽdas octobꝛis.

¶ De festiuitate oĩuꝫ scõꝝ.

OMnium scõꝝ festiuitas qtuoꝛ de causis ĩstituta fuisse vr̃. Primo pp cuiusdã tẽpli dedicatõz. Scõo pp omissoꝝ suppletõez. Tertio pp negligẽtiaꝝ expiatõez. Quarto pp facilioꝛẽ oꝛõnũ nr̃aꝝ ipetratõz. Primo igr̃ ĩstituta ẽ pp cuiusdã tẽpli dedicatõez. Romãi. n. cũ vniuerso oꝛbi dñarẽt qdã tẽplũ maximũ ꝛstruxerũt: i cui⁹ medio suũ idolum collocãtes oĩuꝫ puinciaꝝ silacra p circuitũ statuerũt respiciẽtia rectꝫ vultib⁹ idolũ romanoꝝ. Siqñ ãt aliq̃ puincia rebellaret: ꝛtinno vt aiũt arte diabolica illi⁹ puincie silacꝝ idolo romãoꝝ posterioꝛa volnebat: tãqꝫ innẽs q ab ei⁹ dño recessisset. Cõciti igit̃ romani ad illã puinciã copiosũ exercitũ destinabãt: ⁊ ipsã dño suo subiugabãt. Nec nõ sufficẽ romãis q oĩum puinciaꝝ simulacra i vrbe sua haberent: quin potius fere singulis diis templa singula construxerunt tanqꝫ qui eos cunctarnꝫ prouinciaꝝ vi-

ctores ⁊ domos effecisset. Sed quia omnia idola templū ibidem habere non poterāt ad maiorē sue vesanie ostentationē vnū ceteris mirabilius ⁊ sublimius i honorē deor omnū erexerūt: ⁊ pantheon qđ sonat toti dij vocauerūt: a pan qđ ē totū: ⁊ theos de⁹. Pōtifices eni idolor ad maiorē populi deceptionē finxerūt: q sibi a cyb ele quā oium deorū matrē vocabāt fuerit iperatū: vt si de omnib⁹ gētib⁹ vellēt victoriā obtinere filijs suis tēplū magnificū fabricarēt. Fūdamentū autē ipsi⁹ tēplū sphericū iacit: vt ex ipsa forma de or eternitas demōstrare tur. Sz q latitudo testu dinis i sustētabilis videbatur: cū supra terrā i edificio aliquātulū ꝓcessissent totū itus terra replebāt: simul: vt dicit: cū terra de nartos iacientes: ⁊ sic predictum templum mirabiliter ē cōsūmatū. Tūc data licētia ē: vt quicūq; terrā asportare vellet tota quā i ipsa terra inuenissz pecunia sua eēt. Festine ergo turba ꝓperat: ⁊ ipz tēplū cito euacuat. Deniq; romāi pinnā eneā ⁊ deau reatā fabricāt: ⁊ i sūmitate collocāt. Aiunt quoq; q i hac oēs ꝓuincie mirabiliē sculpte erāt: ita vt qcūq; romā venisset versus quo eēt sua ꝓuincia scire posset. Nec aūt ꝓcedēte tēpore ide cecidit. vñ ⁊ i ꝑdicto tēplo i sūmitate apertura remāsit. Tēpor igitur foce iperatoris cū iā dudū roma fidē domini recepissz: Bonifaci⁹ papa quartus a magno gregorio circa annū dñi. 606. ꝑdictū tēplū a foca cesare ipetrauit ⁊ omniū idolorum eliminata spurcitia ipsū tēplū 4°idus maij i honore btē Marie ⁊ oiuz beator martyrū consecrauit: ac locū scē Marie ad martyres appellauit: qui nūc scā Maria rotūda a populo appellaf: nōdū eni cōfessorū solēnia ab ecclesia agebanf. Sz q ad hoc festū multitudo maxima cōfluebat. ⁊ ꝓpf defectū victualiū celebratioi vacare nō poterāt: ideo qdā papa gregor⁹ noie hoc festū i calēdis nouēbris quādo maior victualiū copia videf eē messib⁹ ⁊ vindemijs celebratis: fieri īstituit: ac p vniuersū mundū hūc diem i honore omniū sanctor celebrari solēnit ordinauit. Et sic tēplū quod fabricatū fuerat oib⁹ idolis: nunc dedicatū ē oib⁹ sanctis: ⁊ vbi multitudo colebaf idolorum: ibi deuote laudaf multitudo sāctor. ℂ Scōo institutū est pp omissorū suppletionē. Nos eni mlt⁹ scōs omittimus: de q⁹ nullā festiuitatem siue etiā memoriā fecim⁹. Nō eni possumus omnium scōr festa agere: tū ꝓpf scōrū multiplicitatē: quia multi ⁊ q̄si infiniti sunt. Tū pp nraz infirmitatē q: i firmi sum⁹ ⁊ debiles: nec ad hōc sufficere possem⁹ Tū pp tēporis breuitatē: q: etiā tēp⁹ nō sufficeret Nā sicut ait ℣Dieronȳ. i qdā epistola: q i suo calendario ꝓponit: nullus dies ē excepto die calēdaruz ianuariū: q nō vltra qnq; miliū martyrū reperiri possit ascriptus. Jōq; ecclesia rōnabiliē ordinauit vt q: oiuz scōr singulariter festa facere nō possum⁹ saltē oēs generaliē ⁊ īsimul honorem⁹. Quare autē istitutū sit: vt festiuitates sanctor i terris agam⁹ magister Uilhelmus altisiodorēsis i sūma de officio ponit sex rationes. ℣Prima ē pp honorē diuine maiestatis. Cū.n. scis honorē ipendim⁹ deum i scis honoramus: ⁊ ipsum i eis mirabilē ꝑdicam⁹ qa q sanctis honorē tribuit illū specialiē honorat q eos sanctificauit. Secūda ē pp auxiliū nre infirmitatis: qa.n. p nos saluē habere nō possum⁹: ideo sanctor itercessionib⁹ idigem⁹: a q⁹ vt adiuuari mereamur merito ipsos honorar debem⁹. Legiē i quarto Re.i. q̄ bersabee que iterptar pute⁹ sathe tatis.i. eccl'ia triūphās filio suo idest ecclesie militanti regnū suis ꝓcib⁹ obtinuit. Tertia ē ꝓpter augmētū nre securitatis: vt.s. p scōr gloriā q nobis i eor festiuitate ꝓponiē nra spes ⁊ securitas augmēteē. Si.n. hoies mortales nobis similes potuerūt ita p sua merita sublimari: cōstat q: nos simliē poterim⁹ cū man⁹ dñi abbreuiata nō sit. Quarta est ꝓpter exēplū nostre imitatiōis. Cū eni eor festiuitas recenseē ad eor imitationē ꝓuocamur: vt.s. eor exēplo: terrena cōtēnam⁹: ⁊ celestia desideremus. Quita ē pp debitū mutue vicissitudinis. Sācti eni de nobis i celo festū faciūt: q: gaudiū ē āgel dei ⁊ animab⁹ sanctis sup vno peccator penitētiaz agēte. Ut igitē eis vicissitudinē repēdam⁹ iustū est vt qa ipsi de nobis festū agūt i celis: ⁊ nos de ipsis festū agam⁹ i terris. Sexta ē pp ꝓcurationē nostri honoris. Cū.n. sanctos honoram⁹: tunc nostrā rē agim⁹: ⁊ nostrū honorē ꝓcuram⁹: q: eor festiuitas ē nostra dignitas. nā cū honoram⁹ ffres nros honoram⁹ nosipsos: charitats nāq; facit oia esse coia. Oia qdē nra sūt celestia: terrestria ⁊ eterna. ℣Preēāt has rōnes ponit alias rōnes Joānes damascenus libro. 4°ca. 7°. quare. s. sancti ⁊ pariē eor corpora: siue reliqe debeāt honorari: quaz q̄dā sumūtur quātū ad eor dignitatē q̄dā quātū ad corporū ipsor ꝓciositatē. Dignitas aūt eor: vt ibidē dicit q̄druplex ē: qm̄ ipsi sunt amici dī. filij dei. heredes dei. ⁊ duces nri: ⁊ ponit istas auctoritates. De primo ioānis. iz. Jā nō dicā vos fuos: sz amicos ⁊c. ō z° Joānis ꝓmo. Dedit eis potestatē filios dei fieri de. z°ro. 8°. Si autem filij ⁊ heredes. ⁊c. De. 4° sic dicit. Quātū laborares: vt ducem inuenires q mortali te regi adduceret ⁊ pro te ad ipsum sermonem faceret. Duces igitē totius generis q ad deū pro nobis interpellatiōes faciunt nonne honorandi sunt: vtiq; quidem honorandi sunt templa erigentes deo ⁊ eor memoriā venerantes. Alie sumuntur quantū ad corporum ipsorum ꝓciositatem: ⁊ ponit idem damascenus quatuor: ⁊ Augustin⁹ addit quintū per que manifestat ꝓciositas corporum sanctorum siue reliquiarum. Ipsa enim sanctorum corpora fuerunt promptuarium dei. tēplum christi: alabastrum spiritualis vnguenti: fōtes diuini: ⁊ organum spiritus sancti. ℂ ℣Primo enim fuerunt promptuarium dei. Unde dicit. Di enim promptuaria dei plura cenacula facti sunt. ℂ Scōo tēplū Xpi. Uñ segiē. Qm̄ p itellectū i corporib⁹ eor habitauit de⁹. Ait aplūs. Nescitis qm̄ corpora vestra templum inhabitantis in vobis spiritus sancti sunt. deus autem spiritus est. Quare igitur non sunt honoranda animata templa dei ⁊ animata dei tabernacula ⁊cetera: De hoc etiam Chrysostomus. Homo in edificatione parietum delectatur: deus autem in conuersatione

sanctoꝝ. Ūñ psalmista. Dñe dilexi decorē domus tue: quē decorē? nō quē diuersitas marmoꝝ splēdē tū facit: sz qnē ꝑstat varietas virentiū gratiaruꝝ. Ille decor carnē delectat: iste viuificat alaz ille pro tpe ꝺijcit ⁊ decipit oculos: iste aūt i ꝑpetuū edificat itellectū. ¶ Tertio alabastrū spūal' vnguēti. Ūñ ait. Unguētū boni odoris ex se manās scōꝝ relige tribuētes ⁊ nullus hoc decredat. Si. n. ex rupe ⁊ firma petra aqua i heremo emanauit: ⁊ ex maxilla asini Sāson sitiēti: ex martyrū reliquijs: vnguētū bñ olēs emanare icredibile nequaqz ē: sitiētib⁹ de mū dei vtutē ⁊ scōꝝ q ab ipso ē honorē. ¶ Quarto fontes diuini. Ūñ ait. Isti viuētes i vitate cū libera ꝑsentia deo assistūt cōtes nobis salutares dominator: xps scōꝝ suoꝝ ꝑbuit reliqas multiformia bñficia irrigātes. ¶ Quīto organū spūs sci. hanc rationē assignat Augustin⁹ i libro de ciuitate dei dicēs. Nō sūt ꝙtēnēda: sz plurimū reuerēda scōꝝ corpora qb⁹ dū adhuc viuerēt spūs scūs ūsi qbusdaz organis ad oē op⁹ bonū vsus ē. Ūñ apls. An experimētū q̄ritis eius q i me logit xps: ⁊ de Stephano dicit q nō poterāt resistere sapiētie ⁊ spiritui q loquebat. Itē Ambrosi⁹ i examerō. Hoc ē pciosissimū: q homo diuine vocis fit organū ⁊ corporalibus labijs exꝑmit celeste oraculū. ¶ Tertio istituta ē pp negligētiaꝝ expiationē. Licet enī paucoꝝ sanctoꝝ festa agamus adhuc tñ illa pauca negligēter sepe agim⁹: ⁊ multa ibidē p ignorātiā vel negligētiā omittim⁹. Si qd igit i alijs solēnitatib⁹ scōꝝ quas egim⁹ neglexim⁹ i hac generali festiuitate supplere possum⁹ ⁊ de negligētia nos purgare valem⁹. hec ratio tangi videt i sermōe q hac die p eccl'ias recitat: i quo sic dicit. Decretū ē vt hac die sanctoꝝ oīz memoria habeat vt q̄cq̄d humana fragilitas p ignorātiā vel p negligētiā seu p occupatiōne rei secularis i solēnitatib⁹ scōꝝ mīn⁹ plene pegisset i hac sācta observatiōe solnat. ¶ Notādū aūt q ꝙdruplex ē differentia scōꝝ noui testamēti: quos p anni circulū colim⁹ ⁊ quos hodierna die ifil' recolligim⁹. Vt ea q̄ negligēter fecim⁹ supplea⁹. s. apll: martyres: ꝓfessores: ⁊ virgines. Et hi fm Rabanū p ꝙtuoꝝ mūdi ptes significant: per orientē apostoli: p meridiē martyres: p aqlonē cōfessores: p occidētē virgines. ¶Prima igit differētia ē apostoloꝝ: quoꝝ dignitas ⁊ excellētia manifestatur ex eo q̄ oēs alios scōs i ꝙtuoꝝ excedūt. ¶Primo i ꝑeminētia dignitat̄. Ipsi. n. sūt sapiētes p̄cipes eccl'ie militantis: potētes assessores eterni iudicis: dulces pastores dominici gregis. Bernard⁹. Tales decebat hūani generis pastores ⁊ doctores cōstitui q ⁊ dulces essent ⁊ potentes essent ⁊ sapientes. Dulces vt me blāde ⁊ misericordit susciperēt: potētes vt fortit̄ ꝓtergerēt: sapiētes vt adviā ⁊ p viā ducerēt q̄ ducit ad citatē. Scōo i ꝑeminētia ptāt̄: de quorum potestatis ꝓeminētia sic dicit Augustinus. Apostolis deus ꝺedit potestatē sup naturā vt eā curarēt: sup demones: vt eos euerterēt: sup elementa: vt ea mutarēt: sup alas vt ipsas a pcis sonerēt: sup mortē: vt ipaz cōtenerēt: sup āgelos: vt corp⁹ dominicū cōsecrarēt. Tertio i ꝓrogatiua scitatis vñ ꝓpter eoꝝ maximā scitatē ⁊ gratiarū plenitudinē vita ⁊ cōuersatio xpi i eis tāq̄ i speculo relucebat: ⁊ cognoscebat i eis: sic sol i suo splendore: sicut rosa i suo odore: sic ignis i suo calore. De hoc dicit Chrisostomus sup Matheū. Misit xps apostolos q̄si sol radios suos: q̄si rosa suauitatis sue odorē: q̄si ignis scintillas suas disp̄sit: vt sicut sol i radijs suis apparet: sicut rosa i odorib⁹ suis sic tit sicut ignis i scintillis suis aspicit̄: sic i illoꝝ virtutib⁹ xpi potētia cognoscat hec Chrisop⁹. Quarto i efficacia vtilitatis: de quoꝝ efficacia sic dicit Augustinus de apostol'. ex abiectissimis ⁊ paucissimis nobilitant illuminant multiplicant dulcissima eloquia ꝑclarissima ingenia: copiosissima agmina auctoꝝ tacūdoꝝ atq̄ doctoꝝ. Secūda differētia ē martyruꝝ quoꝝ dignitas ⁊ excellētia manifestat ex eo q̄ passi sūt multiplicit̄: vtilit̄ ⁊ cōstāter. Multiplicit q̄ñ ꝑter martyrū sanguinis passi. sūt triplex aliū martyrū sine sanguīe: ꝺ quo triplici martyrio dicit Bernard⁹. Triplex ē martyrū sine sanguie. s. parcitas i ybertate quā habuit Dauid. Largitas i paupta te quā exhibuit Tobias: ⁊ vidua. Castitas i iuuentute q̄ vsus ē Joseph i egypto. Scōz aūt gregoriū triplex ē martyrū sine sanguine. s. patiētia aduersoꝝ. Ūñ dicit. Sine ferro martyres eē possumus si patiētiā i aio ꝙ̄ custodim⁹. Cōpassio afflictorū vñ dic̄. Qui dolorē exhibet i aliena necessitate crucem portat i mente: dilectio inimicoꝝ: vñ dicit. ferī cōtumelias: odiētē diligere: martyrū ē in occulta cogitatiōe. Scōo vtilit̄ q̄ vtilitas ex parte ipoꝝ martyꝝ ē oium pcōꝝ remissio: meritoꝝ cumulatio: ⁊ eterne glorie ꝓceptio. Ista ꝑcio sui sanguinis sibi emerūt: ⁊ iō eoꝝ sanguis ꝺr ꝑciosus. i. ꝑcio plenus. De ꝑmo ⁊ scōo dic̄ Augu. ꝺ ciuitate ꝺi. Quid ē ꝑciosius q̄z mors ꝓ quā debita dimittit̄ ⁊ merita cumulāt̄: Idē sup ioānē: Preciosa ē sāguis xpi sine pctō. Fecit tamen ipse etiam suoꝝ sanguinem ꝓciosum ꝓ quibus dedit sanguinem p̄cū. Maz si suoꝝ sāgnine n̄ faceret ꝑciosū: nō diceret̄. ꝑciosa i ospectu ꝺñi ⁊c. Itē cyprian⁹. Martyrū ē delictoꝝ finis: periculi termin⁹: dux salut̄: patientie magīe domus vite. De tertio bernard⁹. Tria sūt q̄ mortē scōꝝ faciūt ꝑciosā: qes a laboꝝe: gaudiū de noui tate: securitas ꝺ eternitate. Ex parte nr̄i duplex ē vtilitas: q: ꝺati sūt nobis i exēplar ad certanduz Crysop⁹. Tu xpiane ꝺlicatus es miles: si putas te posse sine pugna vicere: sine certamie triūphare. Exerce vires fortitudie. ꝺimica atrociter: i prelio isto cōserta: cōsidera pactū: cōditiōez attēde: militiam nosce. Pactū qꝺ spopōdisti: cōditiōez quā assūpsisti: militiā cui nomē ꝺdisti. Hoc. n. pacto cuncti pugnauerūt: hac cōditiōe vniuersi vicerūt: hac militia triūphauerūt. hec chrisop⁹. Scōo ꝺati sūt nobis i patronos ad auxiliādū. adiuuāt enī nos ⁊ meritis suis ⁊ oronib⁹ suis. De ꝑmo Augusti. O immensa dei pietas martyrū merita nr̄a vult esse suffragia illos examinat vt nos erudiat. illos cōterit vt nos aegrat: illoꝝ cruciatus nr̄os vult eē pfect⁹. De secūdo Hierony. cōtra vigilantiū. Si apll ⁊ martyres adhuc i corpore positi possunt orare p ceteris

quādo de se adhuc deberēt esse solliciti: ḡto magꝭ post coꝛonas: victoꝛias ꝛ triūphos? Unꝰ hō moyses ꝓpetrauit veniā a deo sexcētis milibꝫ armatoꝝ: ꝛ stephanꝰ paulo veniā depcaꝝ: ꝛ postḡ cū xp̄o eē ceperūt minꝰ valebūt? ¶Paulus apl'us. 2 76. ibi dicit i nani aias cōdonatas: ꝛ postḡ resolutꝰ cepit eē cū xp̄o: tūc oꝛa clausurus ē? Tertio ꝑfāter. Augꝰ. Frāmea est aīa martyꝝ: splēdida charitate: acuta vītate: dei pugnantꝭ vibrata vtute: q̄ bella fecit: q̄ cōtradicētiū caternas redarguēdo supauit: pcussit ifestos: pstrauit aduersos. Itē Chꝛysostomꝰ. Toti toq̄ntibꝫ foꝛtioꝛes steterūt: ac laniātes vngulas laniata mēbra vicerūt. Tertia differētia ē ꝛfessoꝝ quoꝝ dignitas ꝛ excellētia manifestaꝝ ex eo q̄ dominū cōfessi sunt tribꝰ modis. s. coꝛde: oꝛe: ꝛ opere. Cōfessio āt coꝛdis nō sufficit sine cōfessiōe oꝛis: sic̄ ꝑbat Chꝛisosto. q̄tuoꝛ rōnibꝰ sup matheū. Quātū ad ꝑmū sic dicit. ¶Radix cōfessiōis fides est coꝛdis: cōfessio āt fructꝰ est fidei. Sicut ergo quādiu radix ē viua ī terra: necesse ē vt ramos ꝓducat aut folia Si āt nō ꝓduxerit sine dubio itelligis q: radix eiꝰ ī terra siccata ē: sic quādiu fides coꝛdis itegra ē: sp germiat cōfessionē i oꝛe. Si āt cōfessio oꝛis marcida fuerit: itellige sine dubio: q: fides coꝛdis eiꝰ iam ante siccata ē. Quātū ad secūdā sic dicit. Si tibi, pdest coꝛde credē: ꝛ coꝛā hoīb⁹ nō cōfiteri: ergo ꝛ ifi deli ī hipocꝛisi ꝛfiteri xp̄z ꝓdest ēt si coꝛde nō credat. Si āt ille nihil ꝓficit sine fide confitēs: nec tu ꝓficis credēdo sine cōfessione. Quātū ad tertiā sic dicit. Et si sufficit xp̄o q: cognoscis eū: etiā si cōfessus eū nō fuerꝭ coꝛā hoīb⁹: ergo ꝛ tibi sufficiat: qa cognoscit te xp̄s: etiā si te cōfessus nō fuerit coꝛam deo. Si āt tibi nō sufficit cognitio eiꝰ: nec illi sufficiet fides tua. Quātū ad q̄rtā sic dicit. Si enī sufficeret fides coꝛdis: coꝛ tm̄ō tibi deꝰ creasset. ¶Huc āt ꝛ os tibi deꝰ creauit: vt coꝛde credas ꝛ oꝛe ꝛfiteaꝛis. Tertio ꝛfessi sūt deū opere. Qualit̄ āt qs deuz ope cōfiteaꝝ aut neget ostēdit hieronymꝰ i oꝛigiali sup illud. Cōfitent̄ se nosse deū: dicēs. Chꝛistus sapiētia ē: iustitia: vītas: scītas: foꝛtitudo. negaꝝ ꝑ iſi piētiā sapiētia: ꝑ iniqtatē iustitia: ꝑ mēdaciū vītas: ꝑ turpitudinē scītas: ꝑ ibecillitatē animi foꝛtitudo. Et quotiēscūq̄z vicimur vitijs atq; pctis totiēs deum negamꝰ. Et ecōuerso quotiēs bñ qd agimus: deū cōfitemur. Quarta differētia est vginū: q̄rū dignitas ꝛ excellētia manifestaꝝ. ꝑmo q: ipe sūt spōse eterni regis. Ambro. ¶Dulchꝛitudinē qs pōt maiorē eristimare decoꝛe eiꝰ qne amaꝝ a rege: ꝑbaꝝ a iudice: dedicaꝝ a deo: semp sponsa: semp inupta: Secūdo q: cōparanꝭ angel'. Ambrosius. Virginitas cōditionē humane nature supegredit: ꝑ quaz hoies angelis sociank: maioꝛ tamē est victoꝛia vginū q̄z angeloꝝ. Angeli enī sine carne viuūt: ¶vgines vo ī carne triūphāt. Tertio q: illustꝛioꝛes sūt fidelibus vniuersis. Unde cyꝑan⁹. Virgitas ē flos ecclesiastici germis: decꝰ atq; ornamēta gre spūalis. Leta idoles laudis ꝛ honoꝛis opꝰ itegrū atq; icoꝛruptū dei imago ruꝛsus ad sactimoniā dei illustrioꝛ poꝛtio gre gregis xp̄i. Quarto q: ꝑferunt conuꝭgatis, hec ꝛ excellētia quā habet virginitas respectu copule cōiugalis patet ex multiplici cōparatione ad illā. Illa enī ipregnat vētrē: ista mētē. Augustinꝰ. Generosius elegit in carne vitā iā imitari angeloꝝ: q̄z ī carne numeꝝ augere moꝛtaliū. Est āt vberioꝛ felicioꝛq; secūditas: nō vētre grauescere: sed mēte grādescere. Illa ꝑturit filios doloꝛis: ista filios gaudij ꝛ exultatiōis. Augꝰ. Ipsa cōtinētia nequaq̄ sterilis ē: sꝫ fecūda maꝝ filioꝝ gaudioꝝ de marito te dñe. Illa filijs replet ērā: ista celum. ¶Hieronymꝰ. ¶Nuptie terrā implēt: vginitas paradisū. illa ē multe sollicitudinis: ista qetis. ¶Silbertus. Virginitas ē curaꝝ silentiū: pax carnis: redēptio vitioꝝ: ꝓncipatꝰ virtutū: illa ē bonū: ista melꝰ ¶Hieronymꝰ ad pāmachiū. Tātū est iter nuptias ꝛ vginitatē: quātum inter nō peccare: ꝛ beatificare. Immo vt leuiꝰ dicā: quātū inter bonū ꝛ melꝰ. illa cōpaꝝ spinis: ista rosis. ¶Hieronymꝰ ad ¶Eustachiū Laudo nuptias: sed q: mihi vgines gnant: lego ō spinis rosaz: de terra auꝝ: de cōcha margaritam. Quito q: multꝭ gaudēt ꝓullegijs. Ipse nanq; vgines coꝛonā aureolā habebūt: cāticū nouū sole cantabūt. ¶Uestimētis eisdē cū xp̄o gaudebūt: post ipsū agnū semp ambulabūt. Quarto ꝛ vltimo ista ē ꝓpter facilioꝛē oꝛonū nostraꝝ ipetrationē: vt sicut oēs sanctos vniuersaliꝭ hac die honoꝛam⁹: sic ꝛ ipi oēs ꝓ nobis insimul itercedāt: vt sic dei misꝛicordiam facili⁹ ipetrem⁹. Si enī ipossibile ē multoꝝ pces nō exaudiri: cōstaꝝ q̄ ipossibile valde erit oīuz sanctoꝝ ꝓ nobis oꝛātiū ꝑces nō exaudiri. ¶Hec rō i oꝛone tangiꝭ cū dicit. Desideratā nobis tue ꝓpiciatiōis abūdātiā multiplicatꝭ itercessoꝛib⁹ largiaꝛ: Intercedūt enī ꝓ nobis sci merito ꝛ affectu. ¶Merito dū nobis eoꝝ merita suffraganꝭ: affectu dum vota nꝛa cupiūt adipleri: q̄ tū nō faciūt: nisi volūtatē dei nouerit adiplēdā. Qāt i hac die oēs sci ad itercedēdū vniuersaliꝭ ꝓ nobis gueniāt: ostēdit i visione q̄ sequēti āno ab hui⁹ ¶solēnitatꝭ ĩstitutione gtigisse narraꝝ. Cum enī in hac die custos ecclesie sancti petri ex deuotōe oīa altaria circuisset: ꝛ oīuz scōꝝ suffragia ꝑploꝛasset: ꝛ demū ad altare sci petri redisset: ibi paululū reqescēs extra se rapiꝭ. Et ecce vidit regē regū in sublimi solio ꝛsistētē: ꝛ oēs angelos i ei⁹ circuitu cōmoꝛātes. Tūc ꝛgo ¶vginuz in diademate ꝑfulgēti aduenit: quā inumerabilis multitudo ¶vginū et continētiū sequebaꝝ. ¶Hunc rex ptin⁹ assurrexit: ꝛ posito solio iuxta se sedere fecit. ¶Post hoc aduenit qdā vestitus de pilis cameloꝝ: quē sequebaꝝ multitudo venerabiliū senioꝝ. Deinde aduenit ꝛ ali⁹ pōtificali habitu decoꝛat⁹: quē aliquoꝝ choꝛ⁹ in hītu consimili scḡbaꝝ. ¶Postea vo ꝑcessit inumerabilis multitudo militie: post quos aduenit turba diuersaꝝ gētiū infinita. Oēs igiꝭ an regis soliū aduenerūt: ꝛ ipsū flexis genib⁹ adoꝛauerunt. Js aūt q in pōtificali habitu erat: matutinas ceteris ꝓsequētib⁹ ichoauit. Angelus āt qui prędicti custodē ducebat eidē visionē exposuit: asseꝛēs ¶vginē in ꝑma acie matrē dei esse. Uestitū de pilis cameloꝝ ioannē baptistā cū ꝑliarchis simul ꝛ prophetis. pōtificali oꝛnatū habitu: petrū cum ceteris apostolis. milites: martyres. turbā reliquā: ꝛfesso

res: qui ideo oĉs ante regẽ venerũt: vt ꝑ sui honore sibi hac die a mortalib⁹ exhibito grãs agerẽt: et ꝑ orbe vniuerso orarẽt. Deide ad locũ aliũ duxit: & vtriusq; sex⁹ hoies alios in stratis aureis: alios in mẽsis gaudẽtes diuersis delitijs: alios nudos & lopes auxiliũ mẽdicãtes oũdit. Dixit aũt hũc purgatorij locũ esse: abũdãtes vo aias illas esse qbus ab amicis ꝑ multa suffragia copiose subueniebatur. Egẽtes vo eẽ quoꝝ cura nullaten⁹ habebaĩ. Iussit ergo vt oia sũmo põtifici intimaret: vt post festũ oĩum sc̃oꝝ diẽ statueret aiaꝝ: vt saltẽ generalia suffragia p illis illa die fierẽt: qui specialia habere nequirẽt.

¶ De cõmemoratione oĩum defunctoꝝ.

COmmemoratio oĩum fidelũ defunctoꝝ hac die i ecclesia fieri instituta ẽ: vt gñalib⁹ bñficijs adiuuẽtur: q spãlia habere nõ ꝑualẽt: sicut i ꝓdicta reuelatiõe monstratũ est. Ait quoq; petr⁹ damiani: q sc̃us Odilo cõperiens q apud vulcanũ sicilie crebro voces & vlulat⁹ demonũ audiebãtur plãgentiũ q aĩe defunctoꝝ p elemosynas & oões de eoꝝ manib⁹ eripiebant: i suis monasterijs ordinauit: vt post festũ omniũ sc̃toꝝ fieret cõmẽoratio defũctoꝝ: qõ fuit post ab oi ecclesia approbatũ. De duob⁹ aũt hic spãlit videri põt. ¶Dño de ipsis purgãdis. Scõdo de eoꝝ suffragijs. Circa ꝓmũ tria videnda sũt. ¶Dño q sunt illi qui purgant. Scõdo p quos purgant. Tertio vbi purgant. Illoꝝ aũt q purgant tria sunt gña. ¶Dño q satisfactiõe sibi iniũcta nõdũ cõpleta decedunt: verũtamẽ ũ tãtã haberẽt cordis ctritionẽ q sufficeret ad delẽdũ peccatũ liberi ad vitã trãsirent etiã si satisfactionẽ mĩme cõplessent: qz ctritio est maxima ꝑ pctõ satisfactio: & maxia pcti deletio. ¶Hieronymus. Apud deũ nõ tãtũ valet mensura tẽporis q̃z doloris: nec abstimẽtia tantũ ciboꝝ: q̃z mortificatio vitioꝝ: sed q non adeo ctruntur & an cõpletionẽ penitẽtie moriunt: igne purgatorij grauissime puniuntur: nisi forte eoꝝ satisfactio ab aliq⁹ caris suis pficiẽda assumatur. Ad hoc tñ q ꝓdicta ꝯmutatio valeat q̃tuor requrunt. ¶Primũ ẽ ex parte cõmutantis. s. ei⁹ auctoritas: q de sacerdotũ auctoritate debet fieri. Secũdũ ẽ ex parte illi⁹ ꝑ quo fit cõmutatio. s. eius necessitas: qi i tali statu debet esse q ꝑ se satisfacẽ nõ valet: sz adiuuari idiget. Tertiũ est ex pte illi⁹ i quẽ fit ꝯmutatio. s. charitas: q necesse est ipsũ eẽ i charitate q̃ facit ipsã satisfactionẽ eẽ meritoriã. Quartũ ẽ ex parte pene. s. debita ꝓportionabilitas: vt videlz mior pena ꝯmutet i maiorez: q plus satisfacit deo pẽa ꝑpa q̃z alĩa. Est eni triplex pena. s. ꝑpria & volũtaria: & hec maxie satisfacit. Scõda ẽ ꝑpria: sz nõ volũtaria: q̃ ẽ i purgatorio Tertia ẽ volũtaria sz nõ ꝑpria: sic ẽ i ꝓdicta ꝯmutatiõe: & hec min⁹ satisfacit q̃z ꝓma: ex eo q nõ est ꝑpria: & magis q̃z secũda ex eo q ẽ volũtaria. Verũtamẽ si ille ꝑ quo satisfactio ẽ assũpta decedit: nihilomin⁹ i purgatorio cruciat: sz tñ ꝑ penã quã ipe sustinet: et quã alij pro eo soluũt ipse citi⁹ liberat: quoniã domin⁹ et penã suã et penã illoꝝ in sortem cõputat. Vnde si debuit in purgatorio penã dnoꝝ mensiũ sustinere: talis sic poterit iuuari q liberabit infra mensem: nunq̃z tamẽ ide eripit quousq; debitũ sit solutũ. quod soluitur deinceps est ipsius qui facit: & in sinũ eius cõuertit: et si ipse non indiget cõuertitur in sinũ ecclesie: vel valet alijs qui i purgatorio sunt. Secũdi qui in purgatoriũ descendunt sunt qui satisfactionẽ quidẽ iniũctã cõpleuerunt. Sed tamẽ illa pena ignorãtia vel negligentia sacerdotis sufficiẽs nõ fuit. hi eni nisi magnitudo cõtritiõis suppleat totũ in purgatorio complebunt: quod min⁹ in hac vita fecerũt. De⁹ enim qui modos & mensurã peccatoꝝ et penaruꝝ nouit: addit penã sufficiẽtẽ ne aliquod peccatũ impunitum remaneat: vnde penitẽtia iniũcta aut ẽ maior: aut equalis: aut minor. Si maior: tunc illud qõ plus fecerit: cedit ei ad augmẽtũ glorie: si equalis: tũc sufficit ad dimissionẽ totius culpe: si minor tũc illud qõ restat supplet ex vtute diuine institie. De his vo qui in fine penitẽt: audi qd Augustin⁹ sentiat. Baptizat⁹ ad horã secur⁹ hinc exit: fidelis bene viuẽs securus hinc exit: agẽs penitentiã ad vltimũ & reconciliat⁹ securus hinc exit. Ego nõ suz securus. ergo tene certũ et dimitte icertũ. hec aũt ideo dicit augustin⁹: qz tales consueuerunt poti⁹ penitere ex necessitate: q̃z ex voluntate: potius timore pene q̃z amore glorie. Tertij qui in purgatoriũ descendũt: sunt qui lignũ: fenũ: & stipulã secum ferunt: qui scilicet circa suas diuitias infra tamen deum carnali tenentur affectu. Affectiones eni carnales quibus diditi sunt domib⁹ coniugibus: possessionibus: ita tamẽ vt nil deo preponãt illis tribus significãtur: qui ꝑm suos amandi modos vel diutius vt lignũ: vel minus vt fenũ: vel minimũ vt stipula cremabuntur: qui ignis sicut dicit Augustin⁹: et si eternꝰ non sit miro tamen modo est grauis: excellit enim omnẽ penam quam vnq̃z passus est aliquis in hac vita: nunq̃z in carne inuenta est tanta pena: lz mirabilia martyres passi sunt torm̃ẽta. ¶Circa secundũ per quos scilicet purgantur sciẽdum q illa purgatio et punitio fit per malos angelos & nõ per bonos. boni enim angeli non vexant bonos: sed boni malos: et mali bonos: et mali malos. ¶Die tamẽ credẽdum est q boni angeli fratres et conciues suos frequenter visitant et consolantur: et vt patienter sufferant exhortãtur. Habent etiã aliud cõsolationis remediuz: ex eo scilicet q certi gloriã futuram expectant. Habẽt enim certitudinẽ de gloria minorem quidẽ q̃z illi qui sunt i patria: sed maiorem q̃z illi qui sunt in via: certitudo eni illoꝝ qui sunt in patria est sine expectatione et timore: quia nec illam futuram expectant cum presentẽ habeant: nec illam decetero amittere formidant: certitudo autem illoꝝ qui sunt in via ecõtrario est: sz certitudo illoꝝ qui sunt in purgatorio medio modo est. Est enim cũ expectatione: quia ipsaz futuram expectant: sed est sine timore: quia cũ habeãt liberum arbitrium cõfirmatum: decetero se peccare nõ posse cognoscunt: habẽt etiã aliã cõsolationẽ: quãdo pro se suffragia fieri credũt: forte tamẽ

verius ē q̄ illa punitio nō fit p malos angelos: sed
3° diuina iustitia iubēte ⁊ flatu ei⁹ succēdēte. ¶ Circa
ttiū vbi.s.purgātur sciēdū est q̄ purgātur i quo-
dā loco iuxta ifernū posito q purgatoriū dr̄ fm po-
sitionē pluriū sapiētum: lz aliis videat q̄ sit in aere
⁊ i torrida zona. Sz tñ p diuinā dispēsationē diuer
sa loca diuersis aiabus aliq̄n deputātur: ⁊ hoc mul
tiplici de cā.s. ppter eoꝝ leuem punitionē: aut ppt̄
eoꝝ celeriorē liberationē: aut ppter nostrā istructi-
onē: aut ppter culpe in loco ppetrationem: aut pp
alicui⁹ sci oīonē. Primo pp eoꝝ leuē punitionē si-
cut aliqbus fm gregoriū reuelatū est aīas q̄sdā in
vmbra punitas eē: scōo ppter eoꝝ celeriorē libera-
tionē: vt.s. possint alijs suā idulgētiā reuelare: ⁊ ab
eis suffragia petere ⁊ sic celeri⁹ de pena exire: sicut
legit q̄ qdā piscatores bti theobaldi in autūno fru
stū magnū glaciei p pisce prēdiderunt: de quo ma-
gis q̄ de pisce gauisi sūt: maxime q̄ eps dolore pe-
dū laborabat: ⁊ ipsā glaciē eius pedib⁹ suppositā
⁊ magnū ei refrigeriū pstabat. Quadā vero vice de
glacie hoīs vocē audiuit: q ab eo admiratus qs eēt
dixit. Sum q̄dā aīa q̄ in hoc gelicidio p petis meis
affligor: ⁊ liberari possem si trigita missas sine iter-
uallo trigita dieb⁹ ꝑtinuis diceres: q cū missaꝝ nu-
dietatē dixisset: ⁊ se iam ad aliā missā pparasset dia
bolica suggestione ꝑtigit q̄ fere oēs hoies illi⁹ ciui
tatis iter se bella mouerēt: vñ vocatus eps ad se-
dādā discordiā sacras deponēs vestes missā illa die
ptermisit. Itez reincipiēs ⁊ iam duas ptes ꝯplens
exercitus magn⁹ vt videbat ciuitatē obsedit ⁊ cō-
pulsus misse offā itermisit: ⁊ deinde reincipiēs cū
oēs vltima excepta dixisset ⁊ vltimā īchoare vel-
let tota villa ⁊ domus epi accēsa est: cui cū sui di-
cerēt vt missā intermitteret: ille dixit. Si tota villa
cremari deberet missā nō dimittrē: q̄ celebrata gla
cies ꝑtinus resoluta ē ⁊ ignis quē se vidisse crede-
bat: tanq̄ fātasma nullū dānū itulit. ¶ Tertio p
pter istructionē: vt.s. magnā penā post hāc vitā i-
fligi peccātibus cognoscam⁹ sicut pariſijs cōtigisse
legit: vt ait cātor pariſiēsis. Magr̄. n. silo quēdam
suū scholarē socīū egrotātē obnixe roganit: vt post
mortē ad se rediret ⁊ statum sibi renūciaret. Post
aliquot igit̄ dies sibi apparuit cū cappa de pgameno
tota de sophismatibus intus flamma ignis tota
tecta: q regsitus a magro q̄nā eēt. ait ille. Ut q̄z sū
q ad te redire ꝑmisi: q de statu suo reqrit⁹ ait. Hec
capa plus sup me ponderat ⁊ plus me premit q̄z si
vnā turrim sup me hīez: ⁊ est mihi data vt eā por-
tem p glia quā in sophismatib⁹ habui. Domo flā-
ma ignis q̄ coopta est pelles sūt delicate ⁊ varie q̄s
ferebā q̄ flāma me cruciat ⁊ exurit: sed cū magr̄ illā
penā facilē iudicaret: dixit eidē defūctus vt manū
extēderet: ⁊ sic facilitatem sue pene sentire posset.
Cūq̄z manū extēdisset: ille guttā vnā sui sudoris di
misit q̄ ꝑdicti magr̄i manuz sagitta citius pforauit:
ita q̄ cruciatū mirabilē sensit: ⁊ ait. Talis sum tot⁹.
Ille igit̄ magister ex illius pene acerbitate ꝑterri-
tus seculū deliberauit deserere: ⁊ religionē intrare.
Vñ mane scolaribus ꝯgregatis hos vsus ꝯposuit.
Linquo colax ranis cras comis vanaq̄z vanis. Ad
logicā pgo q̄ mortis nō timet ergo. Et sic seculū de-
serēs ad religionē ꝯfugit. ¶ 4° ppter i loco culpe
ppetrationē sicut aliq̄n fm augustinū aīe puniunt
i locis i q̄bus deliq̄rūt: sicut pz p illud exēplū q̄d re-
citat btūs gregoꝝ⁹ in q̄rto dialo. Quidā nāq; pbr̄
dū balneū frequētaret quēdā vir incognitū ad suū
obsequiū ꝑparatū inuenit: q sp sibi sedule minist̄a-
bat q dum q̄dā die p bñdictōe ⁊ laboris mercede:
quēdā panē bñdictū sibi exhibceret: ille merens rū-
dit. Mihi ista q̄re das pr̄? Iste panis scūs ē. Ego
aūt mā ducare nō possū. Ego. n. aliq̄n hui⁹ loci dns
fui: sz p culpis meis hic post mortē meā deputat⁹
sum: sz q̄so vt oipotēti deo hūc panē p petis meis
offeras. Tūc aūt te exauditū cognosces cū huc ad
lauādū veneris: ⁊ me minime iueneris. Idcirco aūt
aūt p vnā hebdomadā salutarē p eo quotidie ho-
stiā obtulit ⁊ reuersus cū minime inenit. ¶ Quīto
pp alicui⁹ sci oīonē: sicut legit: q̄ scūs pīci⁹ i quo-
dā loco i terra gbnsdā purgatoriū ipetrauit: cuius
hīstoriā post festū sci bñdicti reperies. ¶ Circa z^m
q̄ est de suffragijs tria videnda sunt. ꝑmo de ipsis
suffragijs que sūt. ¶ Scōo de his p quos fiūt.
¶ 3° de his p quos fiūt. ¶ Circa suffragia q̄ fiūt
notādū q̄ q̄tuor sūt gña suffragioꝝ q̄ maxime de-
fūctis prosūt .s. fideliū ⁊ amicoꝝ oīo: elymosinaꝝ largi-
tio: salutatiꝯ hostie immolatio: ⁊ ieiunioꝝ obseruatio
Q̄z pīmum genus suffragioꝝ .s. amicoꝝ oīo eis pīt
pz p exēplū de pascasio q̄ gregoꝝ⁹ in q̄rto libro
dialogoꝝ narrat: q̄ cū vir mire scītatis ⁊ vtutis ex-
titerit: ⁊ duo tūc i sūmos pōtifices electi fuissēt: sed
tū postmodū i vnū illoꝝ eccl̄ia ꝓueniisset: ipse tū pas
casi⁹ q̄si ex errore aliū semp ꝑtulit: ⁊ in hac sn̄ia vs-
q̄z ad mortē pmānit: q cū eēt defūct⁹ ⁊ dalmatica⁹ fe
retro suppositā demoniac⁹ tetigisset statī sanat⁹ ē.
Post multū vo tpis cū german⁹ capuan⁹ eps bal-
neū ob grāz sanitatis petijsset pdcm̄ pascasiū diaco
nē stātē ⁊ obseq̄ntē inenit: quo viso vehemēter erti
muit: ⁊ qd illic tāt⁹ vir facēt inq̄sīuit: q̄ p nulla alia
cā se i illo loco penali deputatū eē asserūit: nisi q̄z in
illa tali cā plus iusto sensit: ⁊ addidit dicēs. q̄so te. p
me dñz depcare: atq̄z i hoc cognosces q̄ audit⁹ sis:
si huc rediēs me nō ineneris: q cū p eo oraſſet ⁊ illuc
post paucos dies redijsset: pdcm̄ pascasiū i eodē lo-
co minime inenit. q̄z grate etiā sint defunctis oīo-
nes viuoꝝ pz p hoc: q̄m̄ qdā vt refert cantor pari-
siēsis dū p cimiteriū trāsiret semp psal. de ꝑfundis
dicebat p defūctis: q cū ab inimicis p cimiteriū fu-
giēs inseq̄rē ꝓtinus mortui surrexerūt ⁊ vnusq̄sq̄z
istrumētū sui officij i manu hīs iꝯz viriliter defen-
derūt. ⁊ inimicos fritos fugauerūt. Petrus quoq;
cluniacēsis ait: q̄ cū qdā sacerdos quotidie p mor
tuis celebraret: er hoc apud eꝯz accusatus ab offi-
cio ē suspēsus. Cū āt eps i magna solēnitate p cimi
teriū ad matutinas pgeret ꝑ illū mortui surrexerūt
dicētes. Iste eps nullas missas nobis dat: ideo sp sa-
cerdotē nr̄z nobis abstulit: sz certe nisi se emēdaue
rit morietr. Quo audito eps sacerdotē absolūit ⁊ li-
bēter p mortuis celebrauit. Q̄z vero z^m gen⁹ suffra
gioꝝ .s. elemosinaꝝ elargitio eis pīt manifeste ha-
beri pōt: ex eo q̄ in libro machabeoꝝ legit: q̄m̄ vir

fortissim⁹ iudas collatõe fcã duodecim milia dragmas argẽti misit hierlymã offerri eas ꝓ pctis mortuorum: iuste ⁊ religiose de resurrectione cogitãs. Quãtum etiã elyne defũctis valeãt colligit ꝑ illud erꝑplũ qõ narrat gregorius in ũrto libro dialo. qdã nãq; miles ex corpore educt⁹ exanimis iacuit: sꝫ citius rediẽs q cũ eo gesta fuerint enarrauit. Aiebat nãq; q pons erat sub quo niger ⁊ caliginosus fluuius ⁊ fetidus decurrebat: trãsacto aũt põte amena erãt prata odoriferis herbaꝝ floꝛib⁹ exornata: i qbus albatoꝝ hoiuꝫ quãticula eẽ videbãtur: quos varia ⁊ mira floꝛ suauitas satiabat. Hec vero erat in ꝑdicto põte ꝓbatio: vt qsqs iniustoꝝ vellet trãsire i tenebꝛosũ setetẽq; fluuiũ labereꝝ. Justi vo securo gressu ad loca amena puenirẽt: ibiq; quẽdã petrũ noie deoꝛsũ positũ magno ferri põdere ligatũ se vidisse asseruit: q dũ regreret cur illic esset: deñ est ei. Hoc idcirco patiẽ: q; si qd ei ꝓ facieda vltõe iubebaẽ ad iferẽdas plagas plus ex crudelitatis desiderio q̃ obediẽtia seuiebat. Jbi etiã quẽdã pegrinũ se vidisse fatebaẽ: q cũ ad ꝑdictũ põtẽ veniẽs tãta cũ auctoꝛitate trãsiuit: ũta hic sinceritate vixit. Alter vo stephanus noie dũ trãsire voluisset eius pes lapsus ẽ: ⁊ ex medio corpore iã extra põtẽ diectus est. tũc a qbusdã teterrimis viris ex flumine surgẽtib⁹ ꝓ coꝛã deoꝛsũ. atq; a qbusdã albatis ⁊ speciosissimis viris cepit ꝓ brachia trahi sursũ. Cũq; hoc luctamẽ fieret is q videbat ad corpus rediꝛt: ⁊ qs i illo occulti arbitri examine obtinuerit scire nõ valuit. In quo daẽ intelligi q̃ i illo mala carnis cũ elynaꝝ opatõe certabãt: q enim ꝓ coꝛas deoꝛsuꝫ ꝓ brachia trahebaẽ sursũ: ꝓz nimiꝫ: q; ⁊ elynas amauerat ⁊ carnis vitijs pfecte non restiterat. Q; aũt ẽtiũ genus suffragioꝝ. s. sacre hostie imolatio plurimũ defũctis ꝓsit ex multis exẽplis apparet. Refert igiẽ Gregoꝛi⁹ in libꝛo ũrto dialo. q cũ qdã monachus suus noie iust⁹ ad extremũ veniẽs tres se occultos aureos idicasset hie ⁊ de hoc ĩgemiscens mortuus fuisset: ꝓcepit gregoꝛi⁹ fribus: vt coꝛpus eius cũ tribus aureis i sterqlinio sepelirẽt dicẽtes. Pdecunia tua tecũ sit i pditionẽ. Tãdẽ cuidã e fribus gregoꝛi⁹ ꝓcepit: vt vsq; ad .xo. dies omni die ꝓ eo hostia imolareꝝ: q cũ iussa ꝓplesset: is q defunctus fuerat die .xo. cuidã fri apparuit: quẽ frater requisiuit dicẽs: quõ es? cui ille rñdit. Mucusq; male fuꝫ: iã mõ bñ suꝫ: q; hodie cõmunionẽ recepi. Hec aũt imolatio hostie nõ solum mortuis: sꝫ etiã vinis plumũ ꝓfuisse iueta est. Quidã nãq; cũ in ẽdã rupe argẽtũ foderẽt: subito rupes cecidit ⁊ fũdit⁹ cũctos extinxit: Unus aũt coꝛ subt⁹ in quodã sinu ipsi⁹ rupis mortẽ euasit: inde tñ exire nõ valuit. Uroꝛ aũt illi⁹ cũ defũctũ existimãs omni die ꝓ ipso missã celebrari faciebat: ⁊ panẽ vnũ ⁊ vceũ vini cũ cãdela offeꝛebat. Cui diabolus iuidẽs ꝓ tres dieꝫ ẽtinnoꝫ eidẽ i forma humana apparuit ⁊ quo tẽderet requisiuit. cui cũ illa sui itineris cãꝫ exponeret ille aiebat Moli frustra verari: q; iã missa celebrata ẽ. ⁊ sic illa trib⁹ dieb⁹ missã intermisit nec ipsã celebrari fecit. Quidã aũt post hoc in ꝑdicta rupe argentũ fodiens qnãdã voce audiuit de subtus dicentẽ. Plane pcutias: q; capiti meo ũminet magn⁹ lapis. Cũ aũt ille tremeret ⁊ ad hãc voce audiẽdã plimos ꝓuocaꝫ: iteꝝ fodit ⁊ filr voce audiuit. Tũc oẽs ꝓpius accedẽtes dixerũt. Quis. n. es tu: q rũdẽs dixit. Plane faciatis q; magn⁹ lapis: sup me cadit: q a latere fodientes ⁊ ad eũ vsq; pueniẽtes eũ sanũ ⁊ icolumẽ extraxerunt. Et sciscitantes quõ ibi tãdiu vixisset. dixit. q; ẽlibet die panis vn⁹ ⁊ vce⁹ vini ⁊ cãdela accensa: nisi tãtũ trib⁹ dieb⁹ sibi oblat⁹ fuit. Quod vxoꝛ ei⁹ audiens ⁊ vehemẽter exultans agnouit q; de oblatõe sua fuerit sustẽtat⁹: ⁊ q; diabolus eã deceperit: ne illis trib⁹ dieb⁹ missã cantari faceret. Jstud vt testaẽ petr⁹ cluniacẽsis accidit i villa noie ferraria gracõnopolitane diocesis. Gregoꝛi⁹ etiaꝫ refert q; dũ qdã nauta i mari naufragiũ perpessus fuisset: ⁊ qdã sacerdos ꝓ eo hostiã imolasset: ꝑe tãdẽ de mari san⁹ exiuit. Cũ aũt ẽliter euasisset iterrogareꝝ: dixit q; dũ i medio maris existeret ⁊ iam pene fatigatus deficeret: quidam ad eum venit: ⁊ panem quendam sibi obtulit: quem cum ille comedisset statim confortatus vires recepit: et in q̃dã naui ide trãseũte recept⁹ fuit. Jnuẽtũq; ẽ q; illa hoꝛa panem hũit q̃ ꝓ eo sacerdos hostiã imolauit.

¶ Q; vo ũrtũ suffragioꝝ gen⁹. s. ieiunioꝝ obseruatio defũctis ꝓsit: testaẽ Gregoꝛi⁹ agẽs tã de isto q̃ de alijs trib⁹ dicẽs. Aie defũctoꝝ ẽtuoꝛ modis solnũtur: aut oblatõib⁹ sacerdotũ: aut ꝑcib⁹ scoꝝ: aut charoꝝ elynis: aut ieiunio cognatoꝝ. Valet nihilomin⁹ ꝓ eis pnia fcã ab amicis: vñ rettulit qdã sollẽnis doctoꝛ: q; cuꝫ quedã mulier viro mortuo de pauptate desparet apparuit ei diabolus dicẽs q; eã ditaret si suã faceret volũtatẽ. Cui ꝓmittẽti ꝓmo iũrit: vt viros eccliasticos i suo hospitio receptos faceret fornicari. Scõdo q; paupes in die recipet: ⁊ in nocte vacuos expelleret. Tertio q; oiones i ecclesia garriẽdo ipediret. Quarto q; nulli hec ꝓsiteri deberet ⁊ tãdẽ cum morti appꝛopinq̃sset: ⁊ a filio ad ꝓfessionẽ admonereꝝ: illa ei fcñ apiens dixit se ꝓsiteri nõ posse: nec sibi aliqd ꝓfessio valeret: sꝫ cũ ille eũ lachꝛymis istaret ⁊ pniam se ꝓ ea factuꝝ ꝓmitteret illa cõpucta ꝓ sacerdote filiũ destinauit: sꝫ añq; sacerdos veniret: demões ad eã irruerũt: quoꝝ horꝛore ac timoꝛe pcussa mortua ẽ. Filiꝰ aũt suus ꝓ ea petñ mꝛis ꝓsitẽs: ⁊ pniaꝫ septẽnẽ faciẽs: ipsa cõpleta vidit mꝛem ei de sua liberatõe gras referẽtẽ. Valẽt etiã eis idulgẽcie eccliẽ: vñ cũ qdã aplice sedis legat⁹ quẽdã strenuũ militẽ rogaret: vt i tra albiẽsi in fruitiũ eccliẽ militaret: fcã idulgẽtia pii suo defũcto ꝓ vna ibidẽ ẽdragenã moꝛat⁹ est: ñ ꝓpleta pꝛ luce clarioꝛ ei apparuit ⁊ de sua liberatõe ei egit gras. ¶ Circa ẽtiũ. s. illos ꝓ qb⁹ fuũt ũrto: videda sũt. Primo q; sũt illi qb⁹ pñt ꝓdesse. Scõdo ẽre debent eis ꝓdesse. Tertio si oib⁹ eq̃lr ꝓsint. Quarto q̃lr suffragia q̃ ꝓ ipsis fiũt scire pñt. De ꝓmo q. s. sunt illi qbus pñt ꝓdesse. Sciendũ est q; sicut dicit Aug. Oẽs q de hac vita decedũt: aut sũt valde boni: aut valde mali: aut mediocriter boni. Suffragia igiẽ fcã ꝓ valde bonis sũt gras actões: ꝓ valde malis sũt vinoꝝ q̃lesq̃; ꝓsolatões: ꝓ mediocriter bonis sũt expiatões. Valde aũt boni dr q; stati

euolāt:ꝛ ab vtroq; igne tā purgatorij q̄z iferni fūt liberi. Eox aūt fūt tria gña.ſ.pueri baptizati: martyres ꝛ viri valde pfecti:q.ſ.tā pfecte edificauerūt aūz argētū ꝛ lapides p̄ciosos.ſ.dei dilectionē.pximi amorē:ꝛ bonā opatōez:vt nō cogitarēt placere mūdo:ſz tātū deo:q ꝛ ſi q̄q; venialr peccāt:feruore tū charitatis ita i eis pctm̄ consumit:sicut gutta aque a camino ignis penit⁹ absorbet:ꝛ iō ſecū cremabilia nunq̄ ferunt:q igit̄ p aliquo istox triū genez oraret:vel alij suffragia faceret: q; sicut dicit Augustin⁹ Iniuriā facit martyri q orat p martyre Si vo aliqs p aliquo valde bono exoraret de quo tū an euolasset dubitaret:tūc ille oones eēnt gratuite actōes ꝛ ad meritū cederēt exoratis.ſm illud. Oro mea i finu meo zuertet̄.his.n.trib⁹ gñibus hoium celū p̄tinus apit̄ cū decedūt:nec aliquē purgatorij ignē sentiūt:qō significatū ē p illos tres qbus celū aptū ē. Aptū est.n.xp̄o baptizato luce.3°. Jesu baptizato ꝛ oāte apertum est celum:per quod significatur q celum aperitur omnibus baptizatis: siue sint paruuli siue adulti.ita q ſi decederent p̄tinus euolarēt.Baptiſm⁹.n.vtute passionis xp̄i mūdat ab omni petō ꝛ originali ꝛ mortali ꝛ venialī.Sēdo aptū ē Stephano lapidato act.8.Ecce video celos aptos ꝛc̄.p qō significat̄ qō apit̄ oibus martyrib⁹: ita q statim euolāt cū decedūt.Et ſi aliq̄ cremabilia hēbāt oia falce martyrij resecātur.Tertio aptū est beato Joāni perfectiſſimo apoc.4. Ecce ostiū aptū i celo.p qō significat̄ q viris pfectis q totaliter penitētiā cōpleuerūt:nec venialia admiſerūt: vel ſi aliqn̄ admittunt̄ a feruore charitatis p̄tinus ꝛsumunt̄:celū ipm̄ ꝛtinuo apit̄:ꝛ mox i illud ppetuō regnaturi igrediunt̄ .Valde aūt mali sunt q ꝛtinuo in iferni baratrū demergunt̄.p qb⁹ ſi de eox dānatiōe ꝛstaret nulla suffragia aliqten⁹ eēnt fiēda ſm q dicit Augustin⁹. Si scirē p̄ez meū ēē i iferno:nō plus orarē p eo q̄z p diabolo. Si aūt p aliqb⁹ dānatis quox dānatiōe dubitat̄ aliq̄ suffragia fierēt:nihil tū eis p̄desset:nec quātū q̄ liberationē.vt.ſ.ab ipſis penis liberēt̄:nec q̄ztū ad mitigatōez:vt.ſ.pena in eis mitiget̄ vel diminuat̄:nec q̄ztū ad suſpēſionē:vt.ſ.ad tp̄s vel ad horā eox dānatio suſpēdat̄.nec q̄ztū ad fortificatōez.vt.ſ.ad to erādū leui⁹ roborent̄.q̄ztū.n.ad aliqō hox i iferno nulla redēptio ē. Mediocrit̄ āt boni dūr q cremabilia aliq̄.ſ.lignū:fenū:stipulā secū ferunt: vel q penitentiā iūctā ꝛ sufficiētē morte p̄occupati ꝛplere nō possunt:q nec adeo boni sūt qn suffragijs egeāt nec adeo mali:qn eis p̄desse valeāt:suffragia igit̄ fcā p his sunt eox expiatōes. Vñ isti sūt illi qb⁹ ipsa suffragia ſolū p̄desse p̄nt. In huiusmodi aūt suffragijs faciēdis eccl̄ia ꝛsuevit triplicem numez diez maxime obseruare.ſ. septēnariū.tricēnariū ꝛ āniuersariū:ꝛ rō hox assignat̄ i libro mitrali de officio. Obseruat̄ septēnarius:vt aīe ad ēne getis sabbatū pueniāt:vt eis oia pcta remittātur q̄ in vita egerūt:que p septem dies ducit̄ vel vt remittātur eis pctā q̄ egerūt cū corpore qō ꝛsistit ex q̄tuor humoribus ꝛ cū aīa i q̄ sūt tres vires. Obseruat̄ tricenari⁹ q ꝛstat ex trib⁹ denarijs:vt purget̄ i eis qcqd i fide trinitatis:ꝛ i trāsgressione decalogi deliq̄rūt:Obſeruat̄ āniuersarius:vt de annis calamitatis pueniāt ad annos ētnitatis.Sicut.n.anniuersariū scōz celebramus ad ipsox honorē:ꝛ nr̄az vtilitatē:sic ꝛ anniuersariū defūctox ad ipsox vtilitatē ꝛ nr̄az deuotionē. ¶ De scōo q̄rit̄ q̄re.ſ.eis debēt suffragia p̄desse.Sciēdū q; triplici rōne debēt eis p̄desse. Primo rōne vnitatis.sūt.n.vnū cox cū illis de eccl̄ia militāte:ꝛ iō bona sua debēt eis ēē cōia.Sēdo rōe dignitatis qñ dū adhuc viuerēt meruerunt vt hec sibi p̄desset:ꝛ iō dignū est: vt q alios iuuerūt ꝛ ipſi ab alijs adiuuent̄. Tertio rōne necitatis.q̄.ſ. sunt i statu i quo se iuuare nō p̄nt. ¶ De 3° vtz.ſ. eq̄liter oibus p̄sunt.Sciēduz q; ſi ipsa suffragia in spāli fiūt magis p̄sunt illis p qbus spāliter fiūt q̄z alijs. Si aūt in cōmuni fiūt:magis p̄sunt eis q plus meruerūt in hac vita:vt sibi p̄dessent ſi i eq̄li vel maiori necitate existūt. ¶ De q̄rto q̄liter.ſ.suffragia q̄ eis fiūt scire p̄nt.Sciēdū q; hoc ſm augu. scire p̄nt tribus modis.Primo p diuinā reuelationez:qū.ſ. deus hoc eis reuelat. Sēdo p bonox angelox manifestationē.Angeli.n.q hic semp nobiscū sūt ꝛ oēs actus nr̄os q̄sidērāt in ūstati q̄ſi ad eos p̄nt descēdere ꝛ eis p̄tinus nūciare.Tertio p aiaz hinc exeūtiū itimationē.aie.n.q̄ de hoc mūdo trāseunt hec ꝛ alia eis nūciare p̄nt.Quarto nihilominus scire p̄nt p expientiā ꝛ releuationē.Cū.n.a penis se releuare sentiūt suffragia p se fieri cognoscunt. ¶ Circa ctiū.ſ.illos p quos fiūt.Sciendū q; ipsa suffragia ſi p̄desse debēt oportet q fiāt ab his q sunt i charitate:nā ſi p malos fiūt p̄desse nō p̄nt.vñ legit̄ q; dum gdā miles i lecto cū vxore eēt ꝛ luna valde lucēs p rimas itraret mirabat̄ quō homo rōnalis creatori suo nō pareret:cū eidē creature irrōnales ſi parerēt: ꝛ duz cuidā militi defuncto q sibi fuerat familiaris detraheret:subito ille q mortuus fuerat i thalamū introiuit:ꝛ dixit illi. Amice noli male suſpicari de aliquo:ꝛ ꝛdona mihi ſi qd in te peccaui .Cūq; suſtatu suo iterrogaret̄:dixit.varijs penis affligor:p̄cipue q: tale cimiteriū violaui.ꝛ ibi quēdā vulnerās cū cappa sua expoliaui:q̄ mihi supponit̄:ꝛ vno mōte magis me p̄mit. rogauitq; vt oones fieri p se faceret.Cū aūt ille sibi diceret an vellet q a tali ꝛ tali sacerdote ipsas orōes faceret fieri:ille ad hoc nihil rūdēs caput more renuētis q̄ssit. deide dixit:ſi vellet q talis heremita pro se oraret. cui ille. Vtinā ille p me oraret.qō cū se facturū p̄mitteret ille ait.ꝛ ego dico tibi quia ab hac die vſq; ad duos annos tu etiaz morieris.ficq; ille disparuit:ꝛ miles vita sua i melius mutata i dño obdormiuit. Q; aūt deū est suffragia fcā p malos p̄desse nō posse: itelligēdū est:niſi sint opa sacramētalia: vt est celebratio misse que a malo ministro violari non p̄t: vel niſi ipse defunctus vel aliqs eius amicus: aliqbus etiā malis aliqua dispēsanda religisset: q̄ tū ꝛtinuo dispēsare debēt:ne sibi ꝛtingat qō cuidā ꝛtigisse legit̄. Miles.n.qdam in bello caroli magni cū mauris pugnaturus rogauit cognatū suū: vt ſi in bello moreret equū suū vēderet ꝛ paupibus p̄ciū daret: quo mortuo cū equus sibi nimis placeret:eū sibi re

tinuit: ⁊ post modicum tpis defunctus ei tanq̃ sol fulgẽs apparuit dicens. Cognate bone p octo dies me fecisti pati penas i purgatorio ꝓpter equũ cuiꝰ p̃ciũ: vt dixerã: pauperibus nõ dedisti: ſz impune nõ feres. hodie. n. ferẽt aiaz tuã in ifernũ diaboli: ⁊ ego purgatꝰ vado i regnũ dĩ: ⁊ ecce subito i aere audit⁹ ẽ clamor: velut leonũ: vrsoꝝ ⁊ lupoꝝ ⁊ ipm de medio abstulerũt. ¶ De coronatõe q̃tuoꝝ martyꝝ.

Quatuor coronati fuerũt seuerus seuerian⁹ carpoforus: ⁊ victorinus: q̃ iubẽte dioclitiano vsq̃ ad mortẽ ictib⁹ plũbatoꝝ cesi sũt. Mox noĩa cũ repiri nõ posſẽt: q̃ tñ post multos ãnos dño reuelãte repta sũt: statutũ fuit vt eoꝝ memoria sub noibus alioꝝ qnq̃ martyꝝ. s. claudij castorij simphoriani: nicostrati ⁊ simplicij recoleret: q̃ post duos annos q̃ martyrio p̃dictoꝝ passi sũt. Jsti. n. martyres cũ oẽz sculpture artẽ hĩent: ⁊ dioclitiãꝰ idolũ q̃dã sculpere nollẽt nec sacrificare aliq̃ten⁹ ꝛstirẽt iussu ipsi⁹ dioclitiani i loculos plũbeos viui missi sũt: ⁊ sic i mare p̃cipitati circa annũ dñi. 287. Sub noibus igĩt istoꝝ. s. statuit melchiades papa p̃dcõs q̃tuoꝝ honorari. ⁊ q̃tuoꝝ coronatos vocari añ. s. q̃z eoꝝ noĩa repirent. ⁊ ꝛz postmodũ noĩa repta fuerit vsus tñ obtinuit: vt q̃tuoꝝ coronati deinceps vocarent.

¶ De sancto theodoro martyre.

Theodorus in vrbe marimani tanoꝝ sub dioclitiano ⁊ maximiano martyriũ passus ẽ. cui cũ p̃ses dret q̃ sacrificaret ⁊ p̃stinã militiã recipet. rndit theodorus. ego milito deo meo ⁊ filio eius ihesu xp̃o. Cui p̃ses. Ergo deus tuus filiũ hz: cui theodor⁹. Etiã. ad quẽ p̃ses. Possemus eũ cognoscere: ⁊ theodor⁹. Eũ vtiq̃ potestis cognoscere ⁊ ad eũ accedere. Datis iducijs igĩt scõ theodoro: vt sacrificaret tẽplũ martis noctu scũs solus introiuit: ⁊ igne suppositio totum illud succẽdit: q̃ a quodã q̃ hoc vidit accusatus i carcere vt fame ibi moreret reclusus ẽ. cui dñs apparẽs dixit. Cõside sue me⁹ theodore: q̃ ego tecũ sum. Tũc turba multa dealbatoꝝ viroꝝ clauso ostio ad eũ veniẽs cũ eo psallere cepit. Qd̃ vidẽtes custodes territi fugierũt Cũ aũt inde eductus fuisset ⁊ ad sacrificia iuitaret ait. Si carnes meas igne cremaueris ⁊ varijs cõsumas supplicijs donec fuerit spũs i naribus meis nõ denegabo deũ meũ. Tũc ad p̃ceptũ p̃sidis in ligno suspẽdit ⁊ vngulis ferreis tã crudeliter latera eius radunt vt etiã eius coste nudarẽtur. Ad quẽ p̃ses. Vis theodore nobiscũ esse aut cũ xp̃o tuo: cui ille. cũ xp̃o meo ⁊ fui: ⁊ sum ⁊ ero. Tũc iussus ẽ igne cremari: in quo qdem igne spm emisit: ſz tñ corpus eius illesũ ab igne pmãsit circa annũ dñi. 97. Odore suauissimo omnes repleti sũt: ⁊ audita est vox dicens. Veni dilecte mi ĩtra in gaudiũ dñi tui. celum quoq̃ aptũ multi viderũt. ¶ De noie.

Martinus q̃si martẽ tenẽs. i. bellũ ꝛtra vitia ⁊ pctã: vel martinus q̃si martyꝝ vn⁹. fuit. n. martyr saltem volũtate: ⁊ carnis mortificatõe. vel martinus interp̃tat q̃si irritãs vel ꝓuocãs seu dominãs. Jpse nãq̃ p meritũ sue scitatis irritauit diabolũ ad iuidiã. ꝓuocauit deũ ad miaz. dñatus est carni sue p maceratiõẽ ꝛtinuã. Qui. s. carni rõ siue aĩus dñari debet: vt dicit dionysius i epistola ad demophilũ sicut dñaꝝ dñs seruo: aut p̃ filio: aut senior lasciuo iuuẽculo. Eiꝰ vitã seuer⁹ cognomẽto sulpitiꝰ discipulus sci martini quẽ gẽnãdi⁹ iter illustres viros ꝛnumerat: scripsit. ¶ De scõ Martino epo.

Martinus sabarie pãnonioꝝ oppido oriũdus fuit: ſz intra italiã papie alit⁹ cũ p̃e suo tribuno militũ sub ostãtino ⁊ iuliano cesaribꝰ militauit: ſñ tñ spõte. q̃ ab ĩfãtia diuinit⁹ inspiratus cũ cẽt annoꝝ duodeciz iuitis parẽtib⁹ ad eccl̃iã ꝛfugit ⁊ catheciminũ se fieri postulauit. Ex tũc heremũ itrasset nisi carnis ifirmitas obstitisset: ſz cũ cesares decreuisset: vt vetanoꝝ filij ꝓ p̃fb⁹ militarẽt: martinus cũ cẽt ãnoꝝ quindeci ad militãdum vrgeret vno tãtũ ꝛtetus suo: cui tñ martin⁹ obtens sepi⁹ ministrabat: ⁊ calciamẽta sep:⁹ deꝛhebat atq̃ ꝛgebat. ¶ Quodã hyemali tpe p portã ãbiẽnsiũ trãsiẽs: pauperẽ quẽdã nudũ obuiuz hũit: q̃ cũ a nullo elymã accepisset: martin⁹ hũc sibi suatũ itelligẽs arrepto ense clamidẽ q̃ sibi superat diuidit: ⁊ ꝓpẽ paupi tribuẽs reliq̃ ꝓpẽ rursũ iduit. Seq̃nti igĩt nocte xp̃z clamidis sue q̃ pauperẽ texerat̃pte vestitũ vidit: ipsũq̃ ad circũstãtes ãgelos sic loq̃ntẽ audiuit: martin⁹ adhuc catecumin⁹ hac me veste ꝛtexit. vñ vir scũs i gliam nõ elat⁹. ſz dei bonitatẽ cognoscẽs: cũ cẽt ãnoꝝ decẽ ⁊ octo baptizari se fecit: ⁊ adhuc ad ĩstãtiã tribuni sui q̃ tpe sui tribunat⁹ expleto se seculo abrenũciatuꝝ ꝓmittebat p biẽniũ militauit. Jnter ea irruentib⁹ itra gallias barbaris iulianus cesar ꝛ eos pugnaturꝰ pecuniã militib⁹ erogauit. At martin⁹ noleꝫ deiceꝫ militare: dõatiuũ recipe noluit: ſz Cesari dixit. xp̃i ego miles sũ: pugnare mihi ñ licez. Indignat⁹ iulian⁹ dixit: q̃ ñ fligiõis gr̃a: ſz metu belli iminẽtꝫ militie rnũciarz. Cui mãtin⁹ itrepid⁹ rndit. Si hoc ignauie ñ fidei ascribiꝝ: crastiã die añ acie ermis astabo: ⁊ i noie xp̃i signo crucis ñ clypeo ꝓtect⁹ aut galea ostiũ enneos penetrabo secur⁹: vñ custodiri iubeꝝ: vt iermis: vt dixerat: barbarꝫ obijceret. Sz die seq̃nti hostes legatõez miserũt sua oĩa seq̃ dãtes: vñ ñ dubiũ ẽ meritꝫ sci viri talẽ victoriã sine sãguie datã eẽ. Exide relicta militia ad scũ hilariũ pictauiẽse eꝑz prexit ⁊ ab eo accolit⁹ ordinat⁹ monet a dño p sopore: vt pẽtes suos adhuc gẽtiles visitaret. Profectus igĩt milta aduersa passuꝰ se eẽ p̃dixit. nã int alpes icidit i latrões. Cuq̃ vn⁹ secum i caput eiꝰ vibrassꝫ ictu ferietꝫ extre sustinuit alẽ. vicẽ tñ p⁹ tgũ mãib⁹ vni eoꝝ custodiẽd⁹ tdit. Perculctati vo latrõi an timuissꝫ rndit nũq̃ se ita fuisse secur: q̃ sciret miaz di maxie i tẽtatiõib⁹ affuturã. Jncipiẽsq̃ latrõi p̃dicauit. ⁊ ipz ad fidẽ xp̃i ꝛuertit: q̃ mãtinũ ad viã reducẽs laudabl̃r postmodũ vitã finiuit. Cũ ãt mediolanũ pteriꝫ diabol⁹ i humana spẽ sibi obuiã fuit: ⁊ quo tẽderet req̃sit. cui cũ rndisꝫ se quo cũ dñs vocaret tẽdẽ. Jlle ait. Quocũq̃ ieris diabolus tibi aduersabit. Cũ aũt martinus sibi rndisset. Dñs mihi adiutoꝛ ẽ: nõ timebo qd faciat mihi hõ:

statī ille euanuit. Itaq; ☩martin⁹ mīrem cōuertit. ꝓ vo ī errore pmāsit: Sz cū hereſis arriana p totū orbē pullularet: ⁊ ille pene ſolus obſiſteret publice ceſus ⁊ de ciuitate eiect⁹ mediolanū rediſt ⁊ ibi ſibi monaſteriū ſtatuit: ſz ide ab arrianis eiect⁹ ad īſulā gallinariā cū vno ſolo p̄sbytero perrexit: vbi ellebori gramē venenatū iter alias herbas in cibū ſūpſit: ⁊ vicinā mortē ſentiēs oē periculū ⁊ dolorez virtute oīonis fugauit. Audiēs ergo q̄ btūs hilari⁹ de exilio rediret: obuiā ei ꝓfect⁹ ē: ⁊ iuxta picta uiū monaſteriū ordinauit: vbi cū q̄dā adhuc cathecuminū h̄iet parūper a monaſterio diſcedēs ⁊ rediens reppit cū ſine baptiſmo defūctū: quē ī cellā duc̄ens: ⁊ ſup ei⁹ corp⁹ ſe ꝓſternēs ipm ſua oīone ad vitā p̄ſtinā renocauit. Idez vo hō referre ꝙſueuit q̄ dū ſup cū data ſiīa obſcurꝫ locis deputat⁹ fuiſſz ꝓ duos āgelos iudici ē ſuggeſtū: hūc eē ꝓ quo martin⁹ oraret: inſſū ē igr̄ vt ꝓ ipſos duos reduceret: ⁊ martino viu⁹ redderet. Aliū iſuper q̄ laqueo vitā finierat vite reſtituit. Nec cum plebs turonica epo careret ipm plurimū renitētē ſibi ordinari petijt. Quidā āt ex epis q̄ ꝙnerant: eo q̄ deformis eēt hitu ⁊ vultu deſpicibil' reſiſtebāt: iter quos p̄cipu⁹ fuit qdā noie defēſor. ſz cū lector tunc deeſſet qdā accepto ꝑalterio ꝑmū quē inuenit ꝑſalmū legit: vbi vſus hic erat. Ex ore infātiū ⁊ lactētiū dep̄feciſti laudē vt deſtruas inimicū ⁊ defenſorē. ⁊ ſic ille defenſor ē ab oīb⁹ ꝙfutat⁹. Ordinat⁹ itaq; epc̄s cū ppli tumultu nō ferret duob⁹ fere milib⁹ extra vrbē monaſteriū ꝙſtituit: vbi cū trigita diſcipulis ī multa abſtinētia vixit. Iſta ībi vinū nemo bibebat: niſi quē infirmitas coegiſſz mollior bīt⁹ ſibi ꝑ crimine erat. plīme citates ō his epos eligebāt. ¶ Cū qdā ſub noie martyrꝫ coleret: ⁊ a martino nil ō ei⁹ vita vel merito īueniri poſſz: q̄dā die ſup ſepulchr̄ ſtās oranit dīm vt qs cēt vel cui⁹ meriti indicaret: Cōuerſus itaq; ad lenā vidit vmbrā nigerrimā ſtare: q a martino adiurat⁹ dixit ſe latronē fuiſſe ⁊ ob ſcelus pcuſſū eē. Cōtinuo igr̄ martin⁹ altare dīſtrui p̄cepit. Legit̄ quoq; ī dialogo ſeneri ⁊ galli diſcipulor ſc̄i martini vbi ml'ta ſuppleta ſūt q̄ ī ei⁹ vita ſeuer⁹ dimiſit: q̄ martin⁹ quodā tpe valētinianū ipatorē ꝑ q̄dā nēcitate adijt: ſz ille ſciēs eu⁹ velle petere qđ ipe nolebat dare: fores pallatij ſibi clausi fecit. At martin⁹ ſemel ⁊ iterꝫ paſſus repulſā cilicio obuolut⁹ ⁊ cinere ꝙſperſus p vnā hebdomadaz cibi ⁊ pot⁹ abſtinētia maceratur. Tūc monente angelo ad palatiū venit: ⁊ nullo ſibi ꝓhibēte ad ipatorē vſq; puenit: quē cū veniente videret irat⁹: q̄ fuiſſz admiſſus ei aſſurgere noluit. dōec ſellā regiā ignis opiret ⁊ ipſuz ipatorē a parte poſteriori ignis ſuccēderet. Tūc ſc̄o martino irat⁹ aſſurgēs: virtutē diuinā ſe ſēſiſſe ꝙfeſſus ē. ☩ Multūq; ipz ꝙplectēs ſibi oīa añq; rogaret ꝙceſſit: multaq; munera obtulit: ſz martin⁹ non accepit. In eodē quoq; dialogo legit̄: ꝙliter ētiū mortuū ſuſcitauit. Cū.n. q̄dā iuuenis dēfūct⁹ fuiſſz: ⁊ mr̄ ei⁹ ꝓ reſuſcitatōe filij beatū martinū lachrymis exoraret: ille ī medio cāpi vbi erat innumerabil' multitudo gētiliū genua flexit: ⁊ cūctis vidētib⁹ puer ſurrexit: quapp oēs illi gētiles ad fidē ꝙuerſi ſūt. Eidē quoq; viro ſācto obediebāt ēt iſēſibilia vegetabilia ⁊ irrōnabilia. Inſēſibilia ſic ignis ⁊ aq̄: nā cū ī quodā phano ignē niſi ſibilia ſic ignis ⁊ aq̄: nā cū ī quodā phano ignē niſiſſet ī domo ꝓxima ⁊ adherēte agēte vēto flāma efferebat: tūc martin⁹ ſup tectū dom⁹ aſcēdēs obniū ſe aduenientib⁹ flāmis ībuit: mox ꝙ vtz vēti flāma retorq̄t: vt cōflict⁹ qdā ꝙpugnātiū int̄ ſe elemētor videt. ¶ Aquis ēt qdā cū piclitaret: vt ī ꝑdicto dialogo legit̄: qdā negociator nec duz xp̄ianus exclamauit. ōs martini eripe nos: ⁊ ſtati trāq̄llitas magna ſucceſſit. Silr vegetabilia: nā cū ī quodā loco tēplū ātiq̄ſſimū diruiſſz ⁊ arborē pini diabolo dicatā vellet excidē obſiſtētib⁹ ruſtic⁹ ⁊ gētilib⁹: vn⁹ eoz dixit. Si de ōo tuo fiduciā hēs nos hāc arborē ſuccidem⁹: ⁊ tu eā ſuſcipe: ⁊ ſi tecū ē ōs tu⁹: vt dicis euades: quo ānuente ſucciſe arbori ⁊ tā vſus eū ibidē ligatū cadēti ſignū crucꝫ oppoſuit: ⁊ ī aliā ptē rediēſ: ruſticos q̄ ī tuto loco erāt fere opp̄ſſit: q̄ viſo miracl̄o ad fidē ꝙuerſi ſ̄t. Irrōnabilia quoq; a: alia ſibi plies obedierūt: ſic legit̄ ī ꝑdicto dialogo. Cuz .n. canes lepuſculū iſeq̄ntes vidiſſz: ipat canib⁹ vt aial iſeq̄ obſiſterēt: mox illi ꝙſiterūt ⁊ q̄ſi victi ī ſuis veſtigijs fixi māſerūt. Serpēs ēt qdā cū fluuiū quē dā natādo trāſiret: martin⁹ ait ad ſp̄ētē. In nomie dn̄i iubeo te redire: mox ſe ad vbū ſci retorſit: ⁊ ī ripā aliā trāſmeauit ⁊ īgemiſcēs martin⁹ ait. Serpētes me audiūt: ⁊ hoies nō audiūt. canis ſilr cū ī q̄dā ex martini diſcipl'is laſſret. Ille ad eu⁹ ꝙuerſus ait. In noie martini iubeo te obmutescē: canis cōtinuo obmutuit: ac ſi līguā habuiſſz abſciſſā. ¶ Fuit āt btūs martin⁹ ml'te hūilitatꝫ. Nā lepꝛoſū quēdam cūctꝫ horribilē pariſi⁹ obuiū hūs ipm oſculat⁹ ē atq; hūdixit: ſtatiq; mūdat⁹ ē. In ſecretario quoq; reſidēs nūq̄ cathedra vſus ē. nā i eccl'ia nemo vnq̄ eū ſedē ꝙſpexit. Sedebat āt ī ſellula ruſticana quā tri podaz vocāt. ☩ Ml'te dignitatꝫ q̄ par ap̄l'is dict⁹ ē: ⁊ hoc pp gr̄az ſpūs ſci q̄ ī eū ī ſpē ignis ad robur deſcēdit: ſic fuit ī ap̄lis. Vbi ⁊ ap̄li freq̄nt eū tāq̄z ꝙparē viſitabāt. Legit̄.n. ī ꝑdicto dialogo q̄ q̄dā vice dū martin⁹ ſol⁹ i cella ſedēt ⁊ ſeuer⁹ ⁊ gall⁹ ei⁹ diſcipl'i p̄ foris⁹ expectarēt: ſubito mirabili ꝙſſi horore ples i cella audiūt iſil' colloq̄ntes. de quo cū postmodū martinū reqſiſſēt. alle ait. Dicam vob: ſz vos q̄ſo nulli dicatꝫ. Agnes tecla ⁊ maria ad me venerūt: nec tm̄ illa die: ſz ſepi⁹ ſe ab eis ē cōfeſſus viſitari: ⁊ petr̄ ⁊ paulū ap̄los a ſe ſepe videri phibuit. ml'te iuſticie. Cū.n. ab ipatore noie maximo īuitat⁹ fuiſſz: ⁊ martino p̄mo poculū ſuiſſz oblatū ſpectātib⁹ cūctꝫ: vt p⁹ ſe regi tribuēt p̄ſbytꝛo ſuo ōdit: nullū eſtimās digniorē q p⁹ ſe debēt bibē: ⁊ idignū iudicās ſi aut regē aut regꝫ primos p̄ſbytero p̄tuliſſet. ☩ Ml'te patiētie. Tāta.n. ī oīb⁹ patiētia ꝙuabat q̄ cū eēt ſūm⁹ ſacerdos ipune ſepe a clericꝫ ledebat: nec a ſua eos pp hoc charitate repellebat. nemo illum vnq̄ vidit iratū nemo merētē: nemo ridētē: nūq̄ ī illi⁹ ore niſi xp̄s: nūq̄ ī illi⁹ cōde niſi pietas: niſi pax: niſi mia ierat. Legit̄ quoq; ī ꝑdicto dialogo q̄ cuz martin⁹ q̄dā vice ī veſte biſpida nigro ⁊ pēdulo pallio circūtect⁹ ſup aſellū ꝓcedēt egs ō ꝙ venientib⁹ expauefactis militātes in terram ſaltu precipitati

ſe ŏderũt. ⁊ Martinũ arripiẽtes grauiť ẏberauerũt. Ille ãt mutᵘ cedẽtibᵘ terga p̃bebat: ſz magᷤ illi furebãt eo q̃ ille q̃ſi nõ ſentiẽs ẏbera illata eos cõtinere videreť. Mꝛotinᵘ ãt aialia adeo humo fixa pmanebãt: vt q̃tucũq̃ flagellata: velut ſaxea moueri ñ poſſẽt: quouſq̃ ad martinũ redeũtes ⁊ peccatũ ſuũ qd ignorant i eũ cõmiſerãt ꝓfitentes ille eis licẽtiã dedit: ⁊ gradu cõcito aialia ꝓceſſerũt. Mlte aſſiduitatᷤ i oꝛãdo: q; vt i legẽda ſua dř. nunq̃ vlla hora momẽtũq̃ p̃teriꝛt: quo ñ aut oꝛõni aut lectiõi icũberet. Inter legendũ tñ ⁊ opãdũ nũq̃ anũz ab oꝛõne laxabat. nã vt fabris ferrarijs moꝛis ẽ q; iter opãdũ p quodã laboꝛis leuamine icudẽ feriunt. ita martinᵘ dũ aliqd ageret ſẽp oꝛabat. Mlte auſteritatis i ſeipſo. Mefert. n. ſeuerᵘ i epiſtola ad euſebiũ: q; cũ martinᵘ i quãdã ſuã dioceſiz veniſſz ⁊ clerici lectũ ſibi plurimo ſtramĩe p̃paraſſẽt: ille ibidem rgeſcẽs conſuetã mollitiẽ phoꝛreſcit. Quippe q nuda humo vno tñ cilicio ſupiecto cubare cõſueuerat. Itaq; pmot᷒ iniuria ſurgẽs ſtrametũ oẽ ꝓiecit: ⁊ ſe ſup nudã humũ collocauit. Circa mediã vo noctẽ tota illa pallea igne accendiť ⁊ martinᵘ excitatᵘ dũ exire tẽtaret: ſz negret ab igne carpiť. ⁊ eiᵘ iã veſtimenta vrunť. Mediẽs vo ad ſolitũ oꝛonis ꝓfugiũ: ⁊ crucis emittẽs ſignaculũ i medio ignis intactus pmanſit: ⁊ flãmas ſẽſit roꝛãtes quas male expertᵘ erat vrẽtes. Mlonachi igiť excitati ꝓcurrũt ⁊ martinũ quẽ iã cõſũptũ putabãt de medio flãmaꝝ illeſũ educũt. Multe ꝓpaſſionis erga deliquentes: q; oẽs volentes penitere ꝓpaſſionis ſinu recipiebat: nã cũ diabolus martinũ reꝛehenderet cur ſemel lapſos ad penitẽtiã recipet: eidẽ rñdit. Si tu ipſe o miſerabilis ab hominũ iſeſtatõe deſiſteres ⁊ te factoꝛ tuoꝛ peniteret: ego tibi ꝓfuſus i dño xp̃i miaz pollicerer. Mlte pietatᷤ erga paupes. Legiť i pdicto dialogo q; martinũ i q̃dã feſtinitate ad eccliã tẽdẽtẽ paup qdã nud᷒ ſecutᵘ ẽ. Martinᵘ ãt archidiacono p̃cepit: vt egẽtẽ veſtiret: ſz cuz hoc ille facere diſtuliſſz igreſſus martinᵘ ſecretariã tunicã illi pꝛebuit: ⁊ ꝓtinuo abſcedere iuſſit. Cũ gº archidiaconᵘ eũ moneret: vt ad ſolẽnia peragẽda ꝓcederet: ille de ſe loq̃ns rñdit ſe ire ñ poſſe: donec paup veſtem accipiaꝛ. Archidiaconᵘ vo ñ itelligẽs: q; cũ extrîſe eus cappa tectᵘ eẽt: ipſũ nudũ iteriᵘ non videbat: pauperẽ nõ adeſſe cãť. At ille mihi igt veſtis deferať ⁊ paup nõ aberit veſtiẽdᵘ. Cõpulſus ille ad ſorũ vadit ⁊ q̃nq; argẽteis tunicã vilẽ ⁊ curtã q̃ dř pẽnula q̃ pene nulla rapiẽs añ pedes martini iratus ꝓiecit. Quã ille ſecreto iduit: cuiᵘ manice vſq; ad cubitũ: ⁊ lõgitudo vſq; ad genu ꝓtẽdebať. ⁊ ſic miſſam celebꝛaturus ꝓcedit. dum autem miſſam celebꝛaret globus igneus ſup caput eius appuit: ⁊ a multᷤ ibidez viſus fuit: ob hoc par aplis dř. Mluic ãt miraculo addit magr Jo. belet q; cũ i miſſa manᵘ ad deũ vt moꝛis ẽ: leuaret manicis lineis retro labẽtibᵘ cũ nec bꝛachia eiᵘ eẽnt groſſa: nec multũ carnoſa: nec p̃fata tunica ꝓtẽderet niſi vſq; ad cubitũ remãſerũt eadẽ bꝛachia nuda. Tẽ miraculoſe toꝛq̃s aurei ⁊ gemmati deferunť ab angelis ⁊ bꝛachia decẽter opiũt. ¶ Quẽ ẽt tõſã q̃dã vice ꝓſpiciẽs euãgelicũ iquit mãdatũ iſta ꝓpleuit: duas tunicas hũit ⁊ vnã nõ hũti largita e: ita ⁊ vos igt facere deberetᷤ. Mlte ptãtis erga demones pellendos. ſepe. n. ipos demões ex hoibᵘ expulit. Legiť ẽt i dcõ dialogo: q; q̃dã vacca a demõe agitata cũ ẏbiq; ſeniret ⁊ multos ꝓfoderet ⁊ vſus martinuz ⁊ ſocios i itinere furibunda ꝓcurreꝛz: ille manu eleuata ipſaz ſiſtere iubet: q̃ imobili pmanente vidit demonẽ doꝛſo illiᵘ iſiſtẽtẽ: quẽ icrepãs diſcede igt funeſte ŏ pecude ⁊ inoxiũ aial agitare deſiſte: quoꝛ ptinᵘ diſcedẽte vacca ad eiᵘ pedes ꝓſternit ⁊ ad eiᵘ iperiũ cũ oi mãſuetudine ad gregẽ ſuũ reuertitur. ¶ Mlte ſubtilitatᷤ erga demões cognoſcendos: Demões. n. ita ſibi ꝓſpicabiles reddebãť: vt apte ab ipo ſub q̃cunq; imagine videreť: nã iterdũ dmõ i iouis pſonã: plerũq; mercurij. aliqñ veneᷤ vel minerue tranſſiguratũ ſe eiᵘ vultib᷒ offerebat quos ille oẽs ſuis noib᷒ icrepabat: mercuriũ maxime patiebať iſeſtũ: ioue brutũ atq; bebetẽ eẽ dicebat. ¶ Quadã ẽtvice diabolus i forma regis purpura ⁊ diademate ⁊ aureis ꝯligis oꝛnatᵘ ſereno oꝛe letaq; facie ſibi appuit. Cũq; diu ambo tacuiſſent agnoſce igt martine quẽ colis. Xp̃s ego ſũ: deſcẽſurus ad ẽras p̃us me tibi mãifeſtare volui. Ad hoc cũ adhuc martinᵘ admiras tacerz rurſus ait. Mlartine cur dubitas credẽ cũ me videas: xp̃s ego ſũ. tẽ ille a ſpũ ſcõ doctᵘ ait. Dñs ieſus xp̃s nõ ſe purpuratũ ⁊ diademate renitẽtẽ ventuꝝ eẽ p̃dixit. Ego xp̃z niſi i eo habitu ⁊ forma q̃ paſſus ẽ: niſi crucis ſtigmata p̃ferẽtẽ veniſſe nõ credã. Ad hãc vocẽ ille diſparuit: ⁊ totã cellã fetoꝛe repleuit. Martinᵘ ãt obtũ ſuũ lõge añ ꝓcuit: quẽ ẽt fribᵘ reuelauit. Intea cãdacẽſe dioceſiz cã ſedãq; diſcõdie viſitauit. Mergens ergo vidit mergos i flumine piſcabᵘ iſidiãtes ⁊ quoſq; cãpiẽtez. Forma igt hec demonũ ẽ. Inſidiañť icautᷤ: captũt neſciẽtes: captos deuoꝛãt: ſaturariq; nequeũt deuoꝛatᷤ. Impat igr vt relicto gurgite deſtas peteret regiões. Statiq; grege ſcõ mõtes ſiluaſq; petierũt. In illa igr dioceſi aliq̃diu cõmoꝛat᷒ viriᵇ coꝛpis cepit deſtitui: ⁊ diſcipul᷒ iḋicat ſe reſolui. Tũc oẽs flẽtes cur nos iquit ꝓi deſerᷤ: aut cui nos deſolatos relinq̃ſ. Inuadẽt. n. gregez tuũ lupi rapaces. Et ille coꝛ mot᷒ fletib᷒ flẽs quo q; ſic oꝛauit. Dñe ſi adhuc pplo tuo ſũ neceᵇ nõ recuſo laboꝛẽ: fiat voluntas tua. Dubitauit pene qd mallet. q; nec eos deſere: nec a xp̃o volebat diuti᷒ ſeparꝛi. Itaq; cũ aliq̃diu moleſtia febriũ teneret: ⁊ a diſcipul᷒ rogareť: vt i lectulo ſuo vl i cilicio ⁊ cinere moꝛi. Ego ſi vobis aliõ exẽplũ reliquo ipe peccaui. Ocul᷒ ac manibᵘ i celũ ſp itẽtᵘ iuictũ ab oꝛone ſpñ nõ relaxabat. Et cũ ſupinᵘ ſemp iacẽt: ⁊ a ꝑſ bꝛis rogareť: vt coꝛpuſculũ mutatione lateris releuaret: ſinite me ingt fratres ſinite celũ potius reſpicere q̃z terrã: vt ſpũs ad dñm dirigatur. ⁊ hec dicẽs: videnſq; diabolum aſſiſtere. Quid hic inquit aſtas cruenta beſtia? Mihil in me funeſtum reperiẽs: abꝛabe me ſuus recipiet. Et in hac voce ſub archadio ⁊ honoꝛio q ceperunt circa annum domini. 448. vite eiᵘ. 81. ſpi-

ritum deo reddidit: vultusq; eius tanq̃ iam glorificatus resplenduit: ac chor⁹ ãgelor⁹ ibidẽ psallẽs a multis audit⁹ fuit. Ad ei⁹ trãsitũ pictaui: sic̃ turonici cõuenerũt: ibiq; magna altercatio orta ẽ: dicebãt. n. pictaui. nr̃ ẽ mõachus nos regrim⁹ cõmendatũ. qbus illi. Iob ablat⁹ ẽ nobis a dõ donatus. Nocte igit̃ media pictaui oẽs penit⁹ sopiunt̃: & sic a turonicis corp⁹ ei⁹ p fenestrã eiectũ p ligerĩ nauigio ad vrbẽ turonicã cũ magno gaudio deportat̃

¶ Btũs aũt seuer⁹ colonicẽsis eps cũ die dñica loca sc̃a post matutinas more solito circuiret: illa hora q̃ vir sc̃us obijt ãgelos cãtantes ĩ celo audiuit: vocãsq; archidiaconẽ iterrogat si aliqd audiret. Et cũ se nihil audire diceret: & eps vt diligẽter auscultaret: moneret: cepit sursũ collũ extẽdere: aures erigere: sup sũmis articulis bacculo se sustẽtãs stare: sed dũ eps p eo oraſſz q̃sdã ĩ celo voces audire se dixit. Cui eps. Dñs me⁹ martin⁹ ẽ q migrauit e mũdo: & nũc ãgeli eũ ĩ celũ ẽferũt. Demões autẽ affuerũt q eũ retinere volnerũt: sz nihil suũ ĩ eo reperiẽtes cõfusi recesserũt. Archidiacon⁹ igit̃ diem & horã notauit: & tũc martinũ migrasse cognouit.

¶ Seuer⁹ etiã mõachus q vitã eius scripsit: cũ post matutinas leniter obdormisſz: sic ipe i q̃dã epistola testat̃: sc̃us martin⁹ albis idut⁹: vultu igneo: stellãtib⁹ oculis: crine purpureo: tenẽs libr̃ũ ĩ manu dextra quẽ de vita ei⁹ idẽ seuer⁹ scripserat eidẽ apparuit. Cũ post bñdictionẽ ĩ celũ cõscẽdere ipz videret: & cum eo ascẽdere cuperet euigilauit. ¶Post hoc aũt nũcijs veniẽtib⁹ eadẽ nocte sc̃us martinũ migrasse audiuit. ¶ Eo quoq; die sc̃us Ambro. mediolanẽsis eps missã celebrãs sup altare ĩter p phetiã & epl̃az obdormiuit. Et cũ nullus eũ excitare p̃sumeret: & subdiacon⁹ nisi ipo ĩnucte epistolã nõ auderet legere trãsactis duaz vel triũ horaruz spatijs excitauerũt eũ dicẽtes. Jam hora p̃terijt & popul⁹ valde lassus expectat iubeat dñs nr̃: vt clericus epistolã legat. Ad quos ille. Nolite turbari, frater, n. me⁹ martin⁹ ad deũ migrauit: & ego eius funeri obseqũ p̃bui: sz vltimã oronẽ vobis excitantib⁹ explere nõ valui. Tũc illi diẽ & horã notãtes inuenerũt sc̃z martinũ tũc migrasse ad celũ. Cappã eius: vt ait magister ioãnes beleth reges francie ĩ plijs portare cõsueuerũt. Cui ipi⁹ cappe custodes capelani dicebañ. ¶Post mortẽ autẽ ei⁹ ãno. 64.° cũ btũs ppetuus eius ecclĩaz magnifice ãpliaſ set: & ĩ eã corp⁹ trãsferre vellet: semel & bis & tertio ieiunijs & vigilijs ĩsistẽtes sepulchr̃ ei⁹ nullatenꝰ mouere potuerũt. Cũq; vellẽt dimittere qdã senex pulcherrim⁹ eis apparuit dicẽs. Usquequo tarditis: Nõ videtis scm̃ martinũ paratũ inuare vos si manũ apponitis: Tũc ille cũ eis man⁹ suppositi: & cũ sũma velocitate sepulchr̃ leuauerũt: & ĩ loco vbi nũc colit̃ posuerũt. Senex ãt ille post hoc nusq̃ cõparuit. Hec trãslatio in mense iulij celebrat̃.

¶ Ferk quoq; q̃ tũc duo scelerati erãt quor⁹ĩ erat cec⁹ & alter cõtract⁹. Cec⁹ aũt cõtractũ ferebat: & cõtract⁹ ceco viã mõstrabat. Sicq; talit̃ medicãtes multã pecuniã acgrebãt. Audiẽtes vo q̃ ad corp⁹ sci martini multi sanabañ ifirmi: cũ ĩ trãslatiõe ei⁹ corp⁹ extra eccleſiã ꝓcessionalit̃ ducerẽt timẽs ce perũt ne pdictũ corp⁹ iuxta domũ vbi manebant ducerẽt & sic ipi fortitã curarẽt. Nolebãt. n. sanitatẽ cõseq̃ ne deperiret materia q̃stus sui. Quapropter de illa strata fugiẽtes se ad aliã trãsferebant p quã corp⁹ neq̃q; duci putabãt. Dũ ergo fugerẽt corpori ei⁹ ex ipromiso protinꝰ obuiauerũt. & q̃ de us multa bona pstat iuitis ambo cõtra eoz voluntatẽ cõtinuo sũt curati: sz de hoc plurimũ tristarẽt.

¶ Ambrosi. aũt de scõ martino sic ait. Btũs martin⁹ pphani erroris tẽpla dstruxit: vexilla pietatis erexit. mortuos suscitauit: ab obsessis corpoꝛib⁹ demonia seua excluſit: ac varijs laborãtes lãguoꝛib⁹ salutis remedio subleuauit: q ita pfect⁹ iuent⁹ ẽ: vt xp̃z texisſz ĩ paupere & veste quã egen⁹ acceperat mũdi dñz iduisſz. O felix largitas quã dñitas operat̃. O clamidis gloriosa diuisio qua militẽ texit & regẽ. O iestimabile donũ quod vestire meruit diuinitatẽ digne huic dñe cõfessiõis tue p̃mia cõtulisti. Digne ei arrianorum subiacuit feritas. Digne amore martyrij p̃secutoris tormẽta nõ timuit. qd erit ꝓ oblatiõe itegri corporis receptur⁹: q ꝓ quã titate vestis exigue deũ vestire meruit: & videre: Sic sperãtib⁹ cõtulit medicinã: vt alios supplicationib⁹ alios visu. salutaret. ¶ De scõ Briccio.

BRiccius sancti martini diacon⁹ eiusq; plurimũ emulus multa eidẽ sancto cõmitia iferebat. Quaz cũ qdã pauper martinũ regreret dixit ei Bricci⁹. Si illũ dlirũ q̃ris ꝓspice emin⁹. Ille. n. ẽ q̃si amens celũ respicit. Cũ igit̃ paup a martino que petierat accepisſz vir sc̃us Briccĩ ad se vocãs dixit. An ego tibi delir⁹ videor Bricci: Quod cũ ille preverecũdia se dixisse negaret. ait martin⁹ Nõne aures mee ad os tuũ erãt: q̃ hoc emin⁹ loquebaris: Amẽ dico tibi: q a dño obtinui: vt mibi ĩ epatu succedas. Sz scias multa te in episcopatu aduersa passurũ. Quod Bricci⁹ audiẽs irridebat dicẽs. Nõne dixi virũ istũ delirũ eẽ: ¶Post mortez igit̃ sci martini Bricci⁹ ĩ episcopũ ẽ elect⁹: q deinceps orationi vacabat: & sz adhuc supbus tũ corpore castus erat. Anno ãt episcopat⁹ sui. 30. Mulier q̃dã religiose vestita, que eius vestimẽta lauabat cõcepit & filiũ pepit. Tũ oĩs populus cũ lapidibus ad epi ianuã cõgregat⁹ ẽ dicẽs. Diu pietate sancti martini luxuriã tuã dissimulauim⁹: sz iã neq̃q; pollutas man⁹ osculari valem⁹. Illo ãt virilit̃ hoc negãte adducite ait ad me ifãtẽ: quo allato cũ trigita eẽt diez. Dixit ad eũ bricci⁹. Adiuro te p filiũ dei vt dicas coram oĩb⁹ si ego te genui. Et ille. Nõ tu es igt pr̃ me⁹. ¶Populo ãt vrgẽte: vt qs eẽt ei⁹ pr̃ requireret. ille ait. Nõ ẽ hoc meũ. feci quod ad me ptinuit. ¶Popul⁹ ãt hoc totũ magicis artib⁹ attribuebat dicẽs: Neq̃q; nobis falso pastoris noie diabetis. Tũ ille p sui purgatiõe prunas ardentes vsq; ad tũbã sci martini cũctis videntib⁹ deportauit: p iectisq; prunis vestis ei⁹ illesa apparuit. & ait. Sic hoc meũ vestimẽtũ a prunis mãsit illesũ: sic corp⁹ meũ a cõtactu mulieris ẽ mũdũ. ¶Populo ãt adhuc ñ credẽte scm̃ briccĩ cõtumelijs & iniurijs afficiũt & a sua dignitate ejiciũt: vt ybũ q̃ scũs martinus

dixerat ipleret. Tūc Bricius flens papā adijt: ⁊ septē ānis ibidē qcqd i scūz martinū dliqrat penitēdo deleuit. Populus āt iustinianū pfecit: ⁊ romā cōtra bricciū misit: vt episcopatū sibi cōtra bricciuz dfēsaret. Quo cū tēderet i ciuitate vcellēti vitā finiuit: ⁊ armeniū loco eius populus ois pfecit. Se primo igit ānō bricci⁹ cū auctoritate pape rediens sexto ab vrbe miliario hospitiū accepit: ⁊ armen⁹ eadē nocte spiritū exalanit. Quod bricci⁹ p reuelationē cognoscēs ait suis vt surgerēt. ⁊ secū ad tumulādū turonēsem episcopū pperarent. Cū ergo bricci⁹ p vnā portā ciuitatē igrederet ille p aliam mortu⁹ efferebat: quo sepulto scūs bricci⁹ sedē suā accepit ⁊ septē postmōz ānis pfidēs ⁊ vitā laudabilē ducēs. 47. ānō episcopat⁹ sui in pace quieuit.

¶ De nomine.

Cecilia q̄si celi lilia: vel cecis via: vel a celo ⁊ lya: vel cecilia q̄si cecitate carēs: vel dicit a celo ⁊ leos quod ē populus. Fuit eni celeste liliū p virgitatis pudorē, vl dicit lilū gaudet cādorē mūditie: vigorē cōscietie: odorē bōe fame. Fuit ⁊ cecis via p exēpli informationē. celū p ingē cōtēplationē: lya p assiduā opationē. Vel dr celū: qz sicut dicit Jsidor⁹. Celū volubile rotūdum ⁊ ardēs eē dixerūt. Sic ⁊ ipa fuit volubil' p opationē sollicitā. rotūda p pseuerātiā: ardēs p charitatē succēsaz. fuit cecitate carēs p sapiētie splēdorē. fuit ⁊ celū ppl': qz i ipaz tāq̄z i celū spirituale ppls imitā dū intuet celū: solē: lunā: ⁊ stellas. i. sapiētie pspicuitatē: fidei magnanimitatē: ⁊ vtutū varietatē.

¶ De sancta cecilia virgine.

Cecilia virgo pclarissima ex nobili Romanor genere exorta ab ipis cunabul' i fide xpi nutrita: absconditū semp euāgeliū Christi gerebat i pectore: ⁊ ñ die⁹ neq̄z noctib⁹ a collogis diuinis ⁊ oone cessabat: suāq̄z vginitatē conseruari a dño exorabat. Cū āt cuidā iuueni noie valeriano despōsata fuisset ⁊ dies nuptiaz istituta fuissz: illa subt⁹ ad carnē cilicio erat iduta ⁊ desup deauratis vestib⁹ tegebatur. Et cātātib⁹ organis illa i cord suo soli dño decātabat dicēs. Fiat dne cor meū ⁊ corp⁹ meū imaculatū vt nō cōfūdar. Et biduanis ac triduanis ieiunijs oās cōmēdabat dño quod timebat. Venit āt nox i q̄ suscepit vna cū spōso suo cubilis secreta filētia: ⁊ ita eū alloqt̄. O dulcissime atq̄z amantissime iuuenis ē mysteriū q̄ tibi cōfitear: si mō tu inuratus asseras tota te illō obseruātia custodire. Jurat valerian⁹ se illō nulla necessitate ōtegē: nulla pdere ratiōe. Tūc illa ait. Angelū dei habeo amatorē q̄ nimio zelo custodit corp⁹ meū. Nic si vel leuiter senserit q̄ tu me polluto amore cōtigas: statī feriet te ⁊ amittes florē tue gratissime iuuentutis. Si āt cognouerit q̄ me sincero amore diligas: ita quoq̄z diliget te: sicut me: ⁊ oñdet tibi gloriā suam. Tunc Valerian⁹ nutu dei correct⁹ ait. Si vis vt credā tibi ipsū āgelū mihi oñde: ⁊ si vere ꝓbauero q̄ āgelus sit faciā quod hortaris. Si āt viz aliū diligis: te ⁊ illū gladio feriā. cui cecilia dixit. Si in deū vez credideris: ⁊ te baptizari pmiseris ipz videre valebis. Vade igit i tertiū miliariū ab vrbe via que appia nūcupat̄ ⁊ pauperib⁹ quos illic inuenies dices. Cecilia me misit ad vos vt oñdatis mihi sanctū senē vrbanū. Quoniā ad ipz habeo secreta mādata que pferā. Nūc dū tu videris indica ei oīa vba mea: ⁊ postq̄z ab eo purificat⁹ fueris ⁊ ere dideris āgelū ipsū videbis: tūc valerian⁹ prexit ⁊ scōm signa que accepat scī vrbanū epūz itra sepulchra martyrū latitātē inenit. Cūq̄z ei oīa vba cecilie dixisz: ille man⁹ ad celū expādēs cū lachrymis ait. Dne iesu xpe seminator casti cōsilij suscipe seminū fructū quos i cecilia seminasti. Dne iesu xpe pastor bōe: cecilia famula tua q̄si apis tibi argumētosa deseruit: nā spōsū quē q̄si leonē ferocez accepit ad te q̄si agnū māsuetissimū ōstinauit. Et ecce subito appuit senex gdā nineis vestib⁹ iduts tenēs libz aureis lr̄is scriptū: quē vidēs valerian⁹ pre nimio timor q̄si mortu⁹ cecidit ⁊ a sene leuat⁹ sic legit. Vn⁹ dn̄s. vna fides vnū baptisma: vn⁹ dn̄s ⁊ pr̄ oīuz ē q̄ ē sup oēs ⁊ p oīa ⁊ i oīb⁹ nob. Cūq̄z hoc legisz: dixit ei senior. Credis ita eē an adhuc dubitas: tūc exclamauit dicēs. Nō ē aliō qd̄ verī credi possit sub celo: statīq̄z illo disparēte valerian⁹ a scō vrbano baptisma suscepit: ⁊ rediēs cecilię cū āgelo loquētē i cubiculo inenit. Angel⁹ āt duas coronas ex rosis ⁊ lilijs i manu habebat: ⁊ vnā cecilie ⁊ alterā valeriano tradidit dicēs. Jstas coronas imaculato corde ⁊ mūdo corpor custodite: qz ō padiso dī eas ad vos attuli: nec vnq̄z marcescēt nec odorē amittēt. nec ab alijs nisi gb⁹ castitas placuerit videri poterūt. Tu āt valeriāe qz vtili ꝓfilio credidisti: pete quodcūq̄z volueris: ⁊ ꝓfect̄ris. cui valerian⁹. Nil mihi i hac vita existit dulci⁹ q̄z vni cus frīs mei affect⁹. Peto igr̄ vt ⁊ vitatē ipe mecū agnoscat. cui āgel⁹. Placet dño petitio tua: ⁊ ābo cū palma martyrij ad dnz venietis. post hoc ingrediens tyburti⁹ fr̄ valeriani cū nimiū rosaz sēsisz odorē dixit. Miror hoc tpe rose⁹ hic odō ⁊ liliorū re spiret. nā si ipas rosas vl lilia i mānib⁹ meis tenerē nec sic poterāt odorāmēta tāte mihi suauitatis īfūdere: ꝓfiteor vob: ita sū refect⁹: vt putē me totū subito imutatū. cui valerian⁹. Coronas habem⁹ q̄si tuo oculi videt̄ nō pualēt. floreo colore ⁊ nineo cādore vnantes: ⁊ sic me iterpellāte odorē sēsisti: sic ⁊ si tu crediderīs videt̄ valeb. cui tyburti⁹. In sōnis hoc audio an i vitate ista tu loq̄ris valeriane: cui valerian⁹. In sōnis vsq̄z mō fuim⁹: sz iā nūc i vitate manem⁹. ad quē tiburti⁹. vñ hoc nosti: valerian⁹. āgelus dñi me docuit quē tu vidē poter̄ si purificat⁹ fueris ⁊ oīb⁹ idol' abrenūciauer̄. huic miracl' ō coronis rosaz Amb. attestat̄ i ꝓfatiōe sic dicēs Scā cecilia sic ē dono rpleta celesti: vt martirij palmā assumeret: ⁊ ipz mūdū cū thalamis ē execrata. Test̄ ē valeriani ōiugis ⁊ tyburtij puocata ꝓfessio: quos dne āgelica manu odorifer̄ floribus coronasti: viros vgo duxit ad gloriā: mūd⁹ agnouit q̄tū valeat deuotio castitat̄. hec Amb. tūc cecilia euidēter oñdit ei oīa idola eē īsēsibilia ⁊ muta: ita vt tyburti⁹ īspō deret ac diceret: q ita ñ credit pec⁹ē. Tūc cecilia oculās pect⁹ ei⁹ dixit. Hodie te fateor meū eē cogna

tū. Sic.n.amor ōi frez tuū mihi ziugē feč: ita te mihi cognatū ztēpt⁹ te faciet idoloz. Vade igr cū fre tuo vt purificationē accipias: ⁊ angelicos vult⁹ videre valeas. dixitqz tyburti⁹ fratri suo. Obsecro te frater vt mihi dicas ad quē me ductur⁹ es. cui valerian⁹. Ad vibanū epm. cui tyburti⁹. De illo vibano dicis q toties dānat⁹ ē: ⁊ adhuc ī latebris cōmorat: Nic si ītēt⁹ fuerit cremabit: ⁊ nos ī illi⁹ flāmis parit involuemur: ⁊ dū qrim⁹ diuitatē latētē in celis: icurrem⁹ furoꝛe exurētē ī trīs. cui cecilia. Si hec sola eēt vita: iuste hāc pdere timerem⁹. Est āt alia meliꝛ q nūqz amittit: quā nobis dei filⁱ⁹ enarrauit. Oia enī q fcā sūt filⁱ⁹ ex pre genit⁹ pdidit. oia enī q pdita sūt: ex pre pcedēs spūs aīauit. Nic igr filⁱ⁹ dei ī mūdū veniēs vbis ⁊ miracul' aliā vitā eē nobis mōstrauit. cui tyburti⁹. Certe vnū deū esse asseris: ⁊ quō nūc tres eē testaꝛ? Respōdit cecilia. Sicut ī vna hois sapiētia sūt tria. s. igeniū: memoria ⁊ itellect⁹: sic ⁊ ī vna diuitatꝛ eētia tres psone eē pūt. Tūc cepit ei de aduētu filij dei ⁊ passiōe pdicare: ⁊ multas ꝛgruitates ipsi⁹ passiōis ondere: nā iō ingt filⁱ⁹ dei ē tētus vt gen⁹ hūanū dimittat⁹ pecca to detētū. Būdict⁹ maledicit⁹: vt hō maledict⁹ būdictionē ꝛsequaꝛ. Illudi se patiꝛ: vt hō ab illusiōe demonū liberaret. Spineā coꝛonā accepit ī capite vt a nobis sniaz auferat capitalē. fel suscepit amarū: vt sanaret hois dulcē gustū. Expoliaꝛ: vt parē tū nꝛoꝛ nuditatē opiat. In ligno suspēdit⁹: vt ligni puaricationē tollat. Tūc tyburti⁹ fri suo dixit. Adi serē mei ⁊ pduc me ad hoiez dei: vt purificationē accipiā. Duct⁹ igit ⁊ purificat⁹ angelos dei sepe videbat: ⁊ oia q postulabat ptin⁹ obtinebat. Valerianus igit ⁊ tyburti⁹ elemosynis īsistebāt: ⁊ scōrum coꝛpoꝛa quos almachi⁹ pfect⁹ occidebat sepulture tradebāt: quos almachi⁹ ad se vocās cur p suis scelerib⁹ dānatos sepeliebāt inquisiuit. cui tyburtius. Utinā illoꝛ fui essem⁹ quos tu dānatos appellas: q cōtēpserūt qō videt eē ⁊ nō ē: ⁊ inenerūt illud qō nō videt eē ⁊ ē. cui pfect⁹. Quidnā illō ē. Et tyburtius. Qō videt eē ⁊ nō ē: est oē qō ī hoc mūdo ē: qō hoiez ad nō eē producit: qō vo nō videt eē ⁊ ē: est vita iustoꝛ: ⁊ pēa maloꝛ. cui pfect⁹. Nō puto q mēte tua loqris. Tūc iubet astare valerianū dicēs ei. qñ nō ē fani capitꝛ fraꝛ tu⁹: tu salē poteꝛ sapient dare risū. Cōstat plurimū vos errare: qd gaudia respnitꝛ: ⁊ oia īimica gaudijs affectatꝛ. Tūc valerian⁹ se vidisse ait: glaciali tpe ociosos iocātes ⁊ operarios agricolas deridētes: sz estino tpe dū aduenissent glorioſi fruct⁹ laboꝛ: gaudētib⁹ illⁱ⁹ q putabā tur vani: ceperūt flere qv debant vbani: sic ⁊ nos nūc qdē sustinem⁹ ignominiā ⁊ laborē: ī futuro aūt recipiem⁹ gloriā ⁊ eternā mercedē. vos āt q nūc trāsitoriū habetꝛ gaudiū: ī futuro inenietꝛ eternū supplicīū. cui pfect⁹. Ergo nos inictissimi pncipes eternū hēbim⁹ luctū: ⁊ vos psone vilissime ppetuū possidebitis gaudiū. cui valerian⁹. Momūtiones estis nō pncipes tpe nr̄o nati: citⁱ⁹ morituri: ⁊ deo rōnē pro oīb⁹ malⁱ⁹ reddituri. dixit āt pfect⁹. Quid vboꝛ circuitu īmoramur? Offerte dijs libamia: ⁊ illesi abscedite. Sci rūderūt. Nos deo vo sacrificiū quotidie exhibem⁹. quib⁹ pfect⁹. Quod ē nomē eius? cui valerian⁹. Nomē ei⁹ inenire nō poteris: etiā si pēnis volaueꝛs. pfect⁹ dixit. Ergo inpit nomē dei nō est? cui valerian⁹. Nomē homicide ⁊ stuptoꝛis est. Ad quē almachi⁹. Ergo tot mūdus errat: ⁊ tu cuz fratre tuo veꝛ deū nosti? Valerian⁹ respōdit. Nos soli nō sum⁹: sz inumerabil' multitudo hāc scitatez recepit. Tradumr̄ igit sci ī custodiā maximi. qb⁹ ille ait. O inuētutz flos purpure⁹. O german⁹ fraternitatis affect⁹: quō ad mortē qsi ad epulas festinatis? cui valerian⁹ ait q si creditiꝛ se ꝓmittēt gloriā aiaꝛ eoꝛ post mortē videt. Et maxim⁹. Fulmibus igneis cōsumar si solū illū deū nō cōfitear quē vos adoraꝛ: si cōtigat qō dicitꝛ. Ipe ergo maxim⁹ ⁊ oīs ei⁹ familia ⁊ vniuersi carnifices crediderunt: et ab vibano q illuc occulte venit baptisma suscepērūt: igr dū auroꝛa finē daret: cecilia exclamault dicēs. Eia milites xpi abijcite opa tenebraꝛ: ⁊ induimini armis lucis. Quarto ergo miliario ab vbe sci ad statuā iouis ducunt: ⁊ dū sacrificare nollēt pariter decollanr̄. Tūc maxim⁹ cū iuramēto asserit: se inboꝛa passiōis eoꝛ angelos vidisse fulgētes: et aīas eoꝛ qsi ygies de thalamo exeūtes: quas ī gremio suo ī celū ageli dei detulerūt. Almachi⁹ vo audiēs maximū christianū effectū: eū plūbatis tandiu cedi fecit: quousqz spiritū excussit: cui⁹ coꝛpus sancta cecilia iuxta valerianū ⁊ tyburtiū sepeliuit. Tunc almachius facultates amboꝛ cepit inquirere: ⁊ ceciliā tanqz valeriani coniugē coꝛā se fecit astare: iussitqz vt idolis imolaret: aut sentētiā mortis incurreret: cū aūt ad hoc ab apparatoꝛib⁹ vrgeret: ⁊ illi vehemēter flerēt: eo q puella tā decoꝛa ⁊ nobilis vltro se morti traderet. dixit ad eos. Hoc boni iuuenes nō est inuētutē perdere: sed ī melⁱ⁹ mutare: dare lutū et accipe aurū: dare vile habitaculū: ⁊ accipere pciosuz: dare brenē angulū: ⁊ accipe foꝛ plucidū. Si quis p numo solidos daret: nōne velociꝛ festinaretis? Deus aūt quod acceperit simplū recdet centuplū: et dixit. Creditis his que dico? ⁊ illi. Credim⁹ christū verū esse deū: qui talē possidet famulā. Vocato ergo vibano episcopo. 400. et amplⁱ⁹ baptizati sunt. Tūc almachius sanctā ceciliaz ad se vocans ait. Cui⁹ cōditionis es? ⁊ illa. Ingenua sū et nobilis. cui almachi⁹. Ego te de religiōe iterrogo. ⁊ cecilia. Inꝛogatio tua stultū sumit initiū: q duas rūsiones vna putat inquisitiōe cōcludi. cui almachi⁹. Unde tibi tāta pstuptio rndēdi? at illa. De ꝛsciētia bona et fide nō ficta. cui almachi⁹. Ignoras cui⁹ ptātis sim? ⁊ illa. Potestas vra ē qsi vter vēto replet⁹. quē si ac⁹ pupugerit oīs ptinus rigoꝛ pallescit: ⁊ quicqd ī se rigidū habere cernit incuruaꝛ. cui almachi⁹. Ab iniurijs cepisti: ⁊ ī iniurijs pscueras? Cecilia rndit. Iniuria non dr̄: nisi qō vbis fallentib⁹ irrogaꝛ. vñ aut iniuriā doce si falsa locuta sū: aut tcipsuz coꝛripe calūniā inferentē. Sz nos sciētes sanctū dei nomen oīno negare nō possum⁹. Miseli⁹ est enī felicit mori: qz infelicit viuere. cui almachi⁹. Ut qd cū tāta supbia loqrz? ⁊ illa. nō. sed cōstātia. cui almachius. Infelix ignoras: q⁹ vinificandi ⁊ mortificandi mihi est tradita potestas?

ꝛ illa. Cōtra veritatē publicā ꝓbo te nūc eē mēti-
tū: vitā eni viuētib⁹ tollē potes: mortuis aūt dare
nō potes. Es igr̄ miſter mortis: nī vite. cui almachi
us. Jā depone amentiā ꝛ ſacrifica dijs. cui cecilia.
Neſcio vbi oculos amiſerīs. nā tu quos deos dicīs:
oēs nos ſaxa eē videm⁹: mitte igr̄ manū ꝛ tāgēdo
diſce qō ocul' nō vales videˉ. Tūc irat⁹ almachius
iuſſit eā ad domū ſuā reduci: ibiq; tota nocte ꝛ die
iuſſit eā i bulliēte balneo ꝯremari: q̄ q̄ſi in loco fri
gido māſit: nec modicū ſaltē ſudor̄ pſenſit. Qō cū
audiſſet almachius iuſſit eā i ipo balneo decollari:
quā ſpiculator⁹ trib⁹ ictib⁹ i colo pcuſſit: ſz tū caput
ei⁹ amputare nō potuit: ꝛ qr̄ decretū erat: ne q̄rtaz
pcuſſionē decollādus accipet: eā ſemininā cruētus
carnifex dereliqt. ¶Der triduū āt ſupuinēs oīa que
hēbat paupib⁹ tradidit: ꝛ oēs quos ad fidē ꝙuerte
rat vbano ep̄o ꝙmēdauit dicēs. Triduanas iduti-
as mihi poſtulaui: vt hos tue btūdini cōmēdarē:
ꝛ hāc domū meā i eccliā ꝙſecrares. Scūs āt vba
nus cor⁹ ei⁹ inē duos epos ſepelinit: ꝛ domū ſuaz
i eccleſiā vt rogauerat cōſecrauit. ¶aſſa ē āt circa
annū dñi. zzz. tpe alexādri ipatorīs. Alibi tū legiē
q̄ paſſa ē tpe marci aurelij: q ip̄erauit circa ānū do
mini. zzo.

¶ De nomine.

Clemēs dicīt a cleos qō ē gloria: ꝛ mens:
q̄ſi gloriosa mēs. Habuit enī gloriosam
mentē. ſ. purgatā ab oi ſorde: ordinatā oi
vtute: ꝛ decoratā nūc oi felicitate: q̄ cōſi-
ſtit i hoc: ſiē dicit Aug⁹ i libro de trinitate: q: ibi eē
noſtrū nō hēbit mortē: noſſe noſtrū nō hēbit erro-
rē: amare noſtrū nō hēbit offenſionē. vl' dī a clemē
tia: q: clemēs ꝛ miſericors valde fuit: vl' ſiē dī i glo-
ſario. Clemēs dulcis: iuſtus: matur⁹: ꝛ pi⁹. Juſtus i
actiōe: dulcis i ſermōe: matur⁹ in ꝙuerſatiōe: pi⁹ in
itētiōe. Ei⁹ vitā ipe i ſuo itinerario iſeruit: marie
vſq; ad illū locū i quo q̄liter btō petro ī pōtificatu
ſucceſſit oſtēdit. ceta ex ei⁹ geſtis q̄ cōiter habētur:
ſumūtur.

¶ De ſancto Clemēte epo.

Clemens eps ex nobili romano
rū ꝓſapia ort⁹ eſt: pat
eius faustinian⁹: mr̄ vo ei⁹ matidiana nū
cupata ē. Habuitq; duos fratres: quorū
vn⁹ faustin⁹: alt̄ fauſtus dicebat. Cūq; matidiana
mr̄ ei⁹ mira cor⁹ pulchritudie pollēt: frat' viri ſui
libidinoſo amore i eā vehemēt exarſit. Cū āt eā
quotidie moleſtaret: ꝛ ipſa ſibi nullaten⁹ aſſentire
vellet: ꝛ viro ſuo hoc reuelare timēt: ne int̄ duos
fratres inimicitias ſuſcitaret: cogitauit ꝓ aliqō tps
ſe a pria abſtare donec illicit⁹ amor ꝙieſcēt quē
aſpect⁹ pitie iflāmaret: vt āt a viro ſuo hoc obtinē
valēt: ſōniū valde ꝙfixit callide: qō i hūc modū vi-
ro rettulit dicens. Ecce quoddā mihi ꝓ viſū aſtitit
nunc mihi ꝓcipiens: vt ꝙfecti cū duob⁹ geminis. ſ.
faustino ꝛ fauſto ier vbe diſcederē: ꝛ tādiu abeſſē
donec ipe mihi reditū ip̄aret: qō ſi nō facerē ſimul
cū duob⁹ liberīs iterirē. Qō vir audiēs vehemēter
erpauit: ac vxorē cum duob⁹ liberīs ꝛ familia multa
athenas miſit: vt ꝛ ibi manēt ꝛ filios facēt erudiri.
Minorē āt filiū. ſ. clemētē cū eēt ānor⁹ qnq; ſibi pr̄
i ſolatiū retinuit. Cū āt mr̄ cū filijs nauigaret: no-
cte q̄dā nauis naufragiū ptulit: ꝛ mr̄ ſine filijs a fluc
tib⁹ eiecta ſup quoddā ſaxuz euaſit: q̄ duos natos
pijſſe cōſideras pre nimio dolore i marīs fūdū ſe ꝓ
pitaſſet: niſi qr̄ ſaltē eorū cadauera ſe repturā ſpa-
bat. At vo vbi nec viuos nec mortuos ſe reperire
poſſe cognouit clamores ꝛ vllulat⁹ marīos dabat:
man⁹ ſuas mor⁹ſib⁹ lacerabat: nec vllā ꝙſolationez
ab aliquo recipe volebat. Cūq; mlte mlieres aſta
rēt q̄ ſua ifortunia eidē narrarēt: ꝛ illa ex hoc ꝙſo-
lationē nō recipet: affuit q̄dā mulier iter ceteas que
vir ſuū adoleſcētē ꝛ nautā i mari pijſſe aſſeruit: ob
cui⁹ amorē poſtmodū nubē recuſauit. Recepta igr̄
q̄licūq; ꝙſolatiōe apd ipſā manebat: ꝛ quotidianū
victū ſuis māib⁹ acqrebat. Sz nō mlt̄ū poſt man⁹
ei⁹ q̄s crebrīs mor⁹ſib⁹ lacerauerat ſine ſenſu ꝛ mor-
tue adeo ſūt effecte: vt cū ipis nullaten⁹ opari poſ
ſet. Illa āt q̄ eaz ſuſcepat palyſiz icurrit: ꝛ de lecto
ſurgē nō valebat: ſicq; matidiana mēdicare cōpel
lit: ꝛ ipa cū hoſpita ex his q̄ iuenire potat paſceba
tur. Cōpleto igr̄ āno quo matidiana cū liberis di-
ſceſſit e pria: miſit athenas nūcios vir ei⁹: vt ipos
reqrerēt: ꝛ qd agerēt itimarēt. Sz illi qui miſſi fue
rāt nullaten⁹ redierūt. Deniq; cū alios miſiſſet: et
illi reuertētes ſe nullū idevestigiū repiſſe narrarēt
clemētē filiū ſuū ſub tutorib⁹ dereliqt: ꝛ ipe ad q̄rē-
dū vxorē cū filijs nauē aſcēdit: ſz mūme rediit. Ui-
gīti igr̄ ānis clemēs orbat⁹ ſtetit: nec de pre vl' mre
vl' de frib⁹ aliqō idiciū iuenire potuit. Ipe āt cle-
mēs ſtudio lr̄ax ſe ꝙtulit: ꝛ ſūmū philoſophie api-
cē apphēdit. Deſiderabat āt vehemēter ꝛ ſtudio-
ſe q̄rebat q̄liē ſibi aie īmortalitas pſuaderi poſſet.
Ob hoc g⁹ philoſophoz ſcholas freq̄nē adibat: ꝛ ſi
qdē q ꝑ īmortal' eēt obtinebat gaudebat: ſiqñ vo q
mortal' eſſet ꝙcludebat triſtis abſcedebat. Deniq;
cū barnabas romā veniſſet ꝛ fidē xpi p̄dicaret phi
loſophi eū tāq; iſanū ꝛ amētē deridebāt: vñ ꝛ qdā
ſz quoſdā fuit clemēs philoſoph⁹: q eū ꝑmo ſiē alſ
deridebat ꝛ ei⁹ p̄dicatōez ꝛtēnebat: talē q̄ſtionē ꝓ
deriſu barnabe feē dicēs. Cū culex aīal ſit exiguū:
qd ē q ille ſex pedes hz: ꝛ iſup alas poſſidet: Ele-
phas āt cū ſit īmane aīal nec alas poſſidet: ꝛ tñ q̄-
tuor pedes hz: Cui barnabas. Sulte tuc q̄ſtiōi ri
dere pfacile poſſē: ſi vitatē eā diſcēde q̄rere vidērīs.
ſz nūc de creaturīs nobis dicē aliqd abſurdū ē: cū a
vobis creaturaꝝ ꝙditor ignoreē. q: enī creatorē nō
cognoſcitīs: iuſtū ē vt i creaturīs erretīs. Mocvbū cor-
di clemētis philoſophi valde ihesit: ita q ꝓ fidē xpi
ſtruct⁹ a barnaba recepit: ꝛ i indeā ad petrū poſt-
modū ꝑperauit: quē ille de fide xpi inſtruxit: ꝛ aie
īmortalitatē euidēter edocuit. ¶ Eo tpe ſimō ma
gus duos diſcipulos hēbat. ſ. aglā ꝛ nicetā: q eius
fallacias agnoſcētes eū reliq̄rūt: ꝛ ad petrū ꝙfugie
rūt: ꝛ ei⁹ diſcipuli ſūt effecti. cū āt petr⁹ clemētē de
ſua iterrogaſſet ꝓgenie: ille qd matri et fratrib⁹ et
patri acciderit ꝓ ordinē enarrauit: addēs q: crede-
bat q: mater cū fratrib⁹ i mari periſſet: pat' vo aut
meroze aut fil'r naufragio iterijſſet: qō audiēs pe-
trus lachrymas cōtinē nō potuit. ¶ Quadā āt vi-
ce petr⁹ cū diſcipulis ſuis ad iſulā ꝓ ſex miliaria di
ſtantē: i qua matidiana mat̄ clemētis morabatur:

venit vbi q̃dã columne vitree mire magnitudinis crãt. Quas cũ petr⁹ cũ ceteris miraret videt ipaz mẽdicãtez cur non potius suis manibus operaret increpauit. q̃ rñdit. Speciẽ tñ mi dñe hẽo manuz: q̃ meis sic sũt debilitate mortibus: vt oĩno sint isensibiles effecte: atq; vtinã mẽ i mare ꝓcipitassem vt vltra nõ viuerez. cui petrus. Quid ẽ quod loq̃ris: Nescis q; aie eoz q se iterimũt grauiter puniunt: cui illa. Vtinã hoc mihi certũ fieret q; anime post mortẽ viuãt. libenter. n. meipsã occiderẽ: vt saltem vna hora dulces meos natos videẽ possẽ. Cũq; petrus ab ea cãm tãte trisitie iterrogasset: illa ei ordinẽ rei geste narrasset: ait petrus. Est qdã adolescens noĩe clemẽs q; hec q̃ refers mri fribꝰ asserit accidisse: qđ illa audiẽs nimio stupõe pcussa cõcuit. cũq; ad semetipsã rediss cũ lachrymis ait. Ego sũ adolescẽtis mr̃ pcidẽs ad pedes rogare eũ cepit vt sibi filiũ suũ festinãter ondere dignaret. cui petr⁹. Cũ adolescẽtẽ videris paululũ dissimula quoscq; ab ĩsula cũ naui egrediamur. Quod cũ se facturaz ꝓmisisset tenẽs petrus manũ eius ipsã ad nauẽ vbi erat clemẽs ducebat. Vidẽs vero clemẽs petrum manu mulierẽ ducẽtẽ ridere cepit: mox ãt vt mulier iuxta clementẽ fuit: se cõtinere non potuit: sed statim in ãplexus eius ruit q; crebro osculari cepit. Quã ille tãq; isaniẽtẽ mulierẽ cũ idignatõe repellebat: q; aduersus petr̃ idignatõe non modica mouebat. Cui petr⁹. Quid agis o fili clemẽs: noli repellere mr̃ez tuã. Quod cũ audisset clemẽs lachrymis ifusus sup mr̃ez iacentẽ cõcidit q; eã cognoscẽ cepit. Tũc ad ꝓceptũ petri hospita sua q̃ paralytica iacebat adducit: q; ab eo cõtinuo liberat. tũc mr̃ clementẽ õ pr̃e iterroganit. cui ille. Ad te ãrendũ mit q; vltra ñ redyt. Ãt illa audiẽs solũmodo suspirauit. Grãde. n. ꝓ filio inẽto gaudiũ hns reliquos ꝓsolabat merores. Interea cũ niceta q; agla deẽnt: q; redeũtes mulierẽ cuz petro vidissent: q̃ nã sit hec mulier pcũctãtur. qđ clemẽs ait. Mater mea est quã mihi de⁹ redonauit ꝓ dñm meum petr̃. Post hec petr⁹ oĩa eis p ordinẽ enarrauit. Quẽ cũ audissent niceta q; agla subito surrexerũt dicẽtes. Dominator dñe de⁹ vera ne sũt hec an sõniũ ẽ qđ audiuim⁹: Tunc petr⁹: si nõ ingt nos insanimus hec vera sunt. Ãt illi faciẽ cõfricãtes aiũt. Nos sum⁹ faustinus q; faustus quos mr̃ nr̃a existimat in mari interisse: q; accurrẽtes i ãplexus matris ruũt: q; eam crebrius osculant. Ãt illa ait. quid vult hoc ẽ: ad quã petr⁹. Isti sũt filij tui faustin⁹ q; faust⁹ quos in mare pisse putabas. Hec audiẽs mr̃ ꝓ nimio gaudio velut amẽs effecta comit: q; post ad se reuersa ait. Obsecro vos dulcissimi fili narrate mihi quõ euasistis: q; rñderũt Cũ nauis fuisset resoluta q; nos sup quãdã tabulã veheremur: qdã pirrate nos ineniẽtes i suã naniculã posuerũt: ac mutatz noĩb⁹ cuidã nos honeste vidue iustine noĩe vendiderũt q̃ tãq; filios nos habuit q; liberalib⁹ artib⁹ nos eruditi feci: tãdẽ philosophie opã dedim⁹ q; simõi cuidã mago nobis cũ educto adhesimus. Cũq; ei⁹ fallacia cognouissem⁹ ipm oĩno deseruim⁹ q; petri discipli ꝓ zacheũ effecti sum⁹. Seq̃nti ãt die assũptis petr⁹ trib⁹ frib⁹. s. clemẽte: agla q; niceta ad quẽdã secretio: ẽ locũ oõnis gra descẽdit: quos venerãd⁹ qdã senex: sz tũ paup allog cepit dicens. Misereor vestri frẽs: q; sub spẽ pietatis vos grauiter errare cõsidero. neq; n. de⁹ ẽ neq; cultus hic aligd ẽ: nec puidẽtia i mundo: sz fortuit⁹ casus: q; genesis oĩa agunt. sicut q; ego ex meipso manifeste cõperi i disciplina matheõs ꝓ ceteraz erudit⁹. Nolite ergo errare: siue. n. oretz siue nõ qđ vestra genesis cõtinet vobis erit. Clemẽs ãt i eũ respiciẽs anio pulsabat q; sibi se eũ alias vidisse videbat. Cũq; de mãdato petri clemẽs: agla q; niceta cũ eo diuitiꝰ disputassent, q; puidentiã aptis rõnib⁹ oñdissent eũq; ob reuerentiaz crebro prem vocarẽt dixit agla. Quid necesse ẽ vt eũ pr̃ez vocem⁹ cũ i mãdatis habeam⁹ neminẽ sup terrã pr̃ez vocare: q; post hoc respiciẽs ad senẽ ait. Nõ iuriose accipias pr̃: q; frẽz meũ cui paul: q; te pr̃em vocauit: hẽm⁹. n. tale mãdatũ: ne aliquẽ noĩe isto vocem⁹. Cũq; agla hoc dixisset risit oĩz astãtiũ cet⁹ vna cũ sene q; petro: q; cũ ille cãz risus igraret dixit ad eũ clemẽs: q; facis id de quo alios culpas senẽ pr̃ez vocãdo. Ãt ille negabat dicẽs. Vere nescio si eũ pr̃ez vocaueriz: vez cũ sat̃ ꝓ puidẽtia disputatũ eẽt: dic senex: credẽz vtiq; puidẽtiã eẽ: sz a ꝓpa cõsciẽtia, phibeor huic fidei accõmodare cõsensũ. Aloui. n. meã q; cõiug̃ mee genesim accidisse. Audite igr̃ ꝓlingis mee thema: q; inenietz scema cui⁹ exitus accidit. Habuit nãq; martẽ cũ venere sup centz: lunã vo i occasu i domo mart̃ q; finibus saturni: qđ scema adulteras facit q; ꝓuos ꝓrios amare i peregre q; i ags defũgi: qđ q; ita factũ ẽ. Incidit nãq; i amorẽ fui: q; periculũ atq; opꝓbriũ metuẽs cũ ipso aufugit q; i mari periit. naz sicut fr̃ me⁹ rettulit ipz ꝓmo adamauit: sz cum ipse assentire sibi nollet i seruũ sue libidinis amoꝛez retorsit: nec tñ ei iputãdũ ẽ: q; eã genesis hoc facẽ cõpulit. Marrauitq; quõ sõnũ finxerit: q; quõ cũ liberis athenas vadẽs naufragio pierit. Cũq; filij vellẽt i eũ irruẽ q; rẽ apire, phibuit petr⁹ dicẽs: qescite quoadusq; mihi placuerit: diritq; ei petr⁹. Si hodie ꝓingẽ tuã castissimã tibi cũ trib⁹ filijs ꝓfignauero credes q; genesis nihil sit: cui ille. Sic ipole ẽ te exhibẽ qđ ꝓmisisti: ita q; ipossibile ẽ eũ genesiz aliqd fieri: dixitq; ei petr⁹. Ecce iste ẽ filiꝰ tu⁹ clemẽs: q; hi duo gemini tui faustin⁹ q; faust⁹: tũc senex resolutis mẽbris cecidit q; exanimis fcũs ẽ. filij ãt irruẽtes i eũ osculabãt verẽtes ne spiñ renocare possz. Tãdẽ ad se rediẽs oĩa vt acciderãt ꝓ ordinẽ audiuit. Tũc subito vro: aduenit: q; cũ lachrymis clamare cepit. Vbi ẽ vir me⁹ q; dñs me⁹: hoc cum illa q̃si amẽs clamaret senex cucurrit: q; cũ multz lachrymis ãplecti q; stringẽ eã cepit. Dũ igit̃ sil manerẽt: aduẽit qdã nũcias appionẽ q; ãbionẽ faustiniani amicissimos cũ simone mago hospitari de quoz aduẽtu faustinian⁹ valde gauisus ad cos visitãdos iuit. Et ecce nũci⁹ venit q; dicẽt ministz cesaris ãthiochiã aduenisse: vt magos oẽs q̃reret: q; morte puniret. Tũc simõ mag⁹ i odiũ filioz q; ipm reliq̃rãt vultus sui similitudinẽ i faustinianũ ꝓtulit: vt nõ faustinian⁹ sz simõ mag⁹ ab oĩb⁹ putaret: hoc ãt fecit

vt a ministris cesaris loco sui teneret & occideret. Ipse ãt simō de partib⁹ illis abscessit. Cuz ãt faustinian⁹ ad petr⁹ & filios rediisset expauerūt filij vultū simonis i eū intuētes: vocē ãt pris sui audientes. Solus ãt petr⁹ erat q vultū ei⁹ naturalē videbat: cūqz filij ei⁹ & vxor eū refugerēt & execrarent dicebat eis. Cur execramini & refugitis p̄cem vr̄m: q riderūt: q ꝯ eū fugerēt: q: i eo vult⁹ simonis magi appareret. cōfecerat. n. simō qdā vnguentuz & faciē ei⁹ punxerat: & vultū suū arte magica ip: esserat i eū: ipse igr̄ lamentabat & dicebat. Quid mihi misero accidit vt vna die recognitus ab vxore & filijs letari non potueriz cū eis: Vxor vo sparsis crinib⁹ & filij plīmū flebāt. simō ãt mag⁹ dū adhuc eēt anthiochie petr⁹ plīmū ifamauerat: magnū maleficū & homicidā eū dicēdo: ōniqz itātū aduersus petrū populū cōcitauerat: vt ipm̄ inuenire plurimum affectarēt: vt carnes eius dētib⁹ laniaret. Dixit g⁹ petr⁹ faustiniano: qū qdē simō mag⁹ eē videz pge ãthiochiā & cozā oi populo me excusa: ac ea q̄ d̄ me dixit simō ex psona sua retracta. Post hec ego anthiochiā vēiā & ãte illū pplz hūc vultū ā te effugabo & ꝑuz cozā oib⁹ reddā: Hoc tñ nullo mō credēdū ē: q beat⁹ Petrus mentiri mādauerit cū deus nō idigeat nr̄o mēdacio. Ideo itinerariū clemētis i quo hec scripta sūt liber apocryph⁹ ē: nec vt quibusdā placet suscipiēd⁹ i talib⁹: verūtī dici pōt: q petr⁹ si vba sua diligēter cōsiderent nō sibi dixit vt simonē magū eē se dicēt: sz vt ppl̄o effigiē faciei su pinduta z oñdēs petr⁹ ex psona simonis cōmēdaret & mala q̄ dixerat renocaret: & ille dixit se eē simonē nō q̄tum ad veritatē: sz q̄tum ad apparentiā: vñ qd dixit infra faustinian⁹. Ego suz simō & c. sic debz accipi. i. q q̄tū ad appētiā videor eē simō: fuit ergo simō supple putatiu⁹. Perrexit ergo faustinianus p̄ clemētis anthiochiā: & pplz ꝯuocās dixit. Ego simō ānūcio vobis & cōfiteor oīa fefellisse de Petro. Nequaq̄z. n. ē seductor vel mag⁹: sz ad salutez mūdi missus: ãpp si decetero aliqd cōtra ipm̄ dixero me tanq̄z seductorē & maleficū repellatz. nūc. n. penitentiā ago: me maledixisse cognosco: Adoneo igr̄ vos vt ipsi credatis: ne vos & ciuitas vr̄a insimul pereatis. Cūqz hec oīa q̄ petr⁹ insserat ꝟplesz & iam in amorem petri populum incitasset: petrus ad eum venit & oratione facta effigiē vultus simonis ab eo penit⁹ effugauit. Populus. n. anthiocenus petr⁹ benigne & cū mlto honore recepit & ipm̄ i cathedra sublimauit: qō audiēs simō illuc prerit & pplm ꝯuocās ait. Miror q cū vos salub⁹ib⁹ ꝓceptis istruxerī & a seductore Petro vos cauere mōstraueris: vos ipm̄ nō solū audistz. sz & ꝑ ipali cathedra sublimastz: tūc oēs cū furore aduersus eū dixerūt. Dōstro nobis filis es. nudi⁹ & ti⁹ te penituisse dicebas: & nūc te & nos ꝓcipitare conaris: & ipetū in eū faciētes cū ignominia cū ptin⁹ expulerūt. Hec oīa clemēs i libro suo de seipo narrat: & hāc historiā ibidē iserit. Ps⁹ hec ãt petr⁹ cū romā veniss & passionē suā imminere videret: clemētē p⁹ se ꝑz ordiauit. Dō tuo igr̄ ꝓncipe apl̄or petro clemēs vir quid⁹ ꝓcauēs i futuz: ne. s. p hoc exēplū glibz vellet sibi i eccl̄ia successorē statuere & hereditatē sanctariū dñi possidere: lino cessit: & postmodū cleto. Nōnulli asserūt q lin⁹ & clet⁹ ñ fuerūt sūmi pōtifices: sz tñ Petri apli coadiutores: pp qō i catbalogo pōtificū meruerūt ānumerari. Post hos ãt clemēs eligit: & ꝑsidē cōpellit: q ita mox ornanīto pollebat: vt indeis & gētilib⁹: & oib⁹ xp̄ianis ppl̄is cōplacēt. Singl̄ax iopes regionū noiati scriptos hēbat & quos baptismi scificatiōe mūdauerat ñ sinebat publice fieri mēdicitati subiectos. Cū igr̄ domi cillā vginē neptē Domitiani ipatoris sacro velamine ꝟsecrass: & Theodorā vxorē sisinnij amici ipatoris ad fidē ꝙuertiss: & i castitatz ꝓposito manē pmitteret. Sisinn⁹ zelo duct⁹ eccl̄iā post vxorē suā occulte itrauit scire volēs pp qd illa sic eccl̄iā frequentaret. at vbi a scō clemēte oro fusa ē & a pplo risū ē amē. Stisinn⁹ ece & surd⁹ pēit: effect⁹ ē q stati puerz suis dixit: cito me tollite & foras educite. Pueri ãt p totā eccl̄iā eū girabāt: sz ad tanuas puenire ñ poterāt: quos cū vidiss Theodora sic errātes primo qdē ab eis declinauit putās q vir su⁹ eā cognoscē possz. Postmodū ãt qd nā h⁹ ēet eos interroganit. q direrūt. Dūs nr̄ vult vidē & audire q̄ ñ licēt: & ece & surd⁹ fact⁹ ē. Tūc illa i oronē se dedit dep̄cās vt vir su⁹ ide exire possz & post oronē dixit puerz. Ite mō & pducite dñm vrz ad domū. Cūqz abiissēt scō clemēti theodora qō acciderat idicauit. Tūc sāct⁹ clemēs rogatu theodore ad eū vēit: & ipz inēit aptz oculis nil videntē & nil penit⁹ audientē. Cūqz clemēs p eo orass & ille auditū & lumē recepiss vidēs clemētē iuxta vxorē suā stātē amēs efficit: & se illusuz magicis artib⁹ suspicat: ꝓcepitqz ꝟuis suis: vt tenerēt clemētē dicēs: vt igredēt ad vxorē meā magicis artib⁹ me exececauit: ꝓcepitqz ministrz: vt clemētē ligarēt & ligatū traherēt. At illi ligātes colūnas iacētes & sara putabāt: sic ēt sisinnio videbat q̄ scūz clemētē cū suis clericis attraherēt & ligarēt. Tē clemēs sisinnio ait. Quia sara dos dicis sara thē mernisti. Ille ãt vē eū ligatū cristimās ait. Ego te iterfici faciā. Clemēs ãt ide abscedēs theodorā roganit ne ab oro cessaret donec viz suū dñs visitaret. Orāti igr̄ theodore petr⁹ apl̄us appuit dicēs. Per te vir tu⁹ salnabit: vt ipleat q̄ dixit fr̄ me⁹ paul⁹. Salnabit vir ifidel p mulierē fidelē. Et hoc dicēs abscessit. stariqz sisinn⁹ vxorem suā ad se vocauit obsecrās: vt p se oraret & scūz clemētē ad se vocaret. Qui cū veniss ipz i fide istructit: & cū cū. xiz. de domo sua baptizauit: p hūc ãt sisinnū mlti nobiles & amici ne me ipatoris dño credidert. Tē comes sacroz pecuniā mlt⁹ dedit: & z scūz clemētē seditōz maximā excitauit. Tūc mamertin⁹ vrbis pfect⁹ ppl̄i seditōez maximā nō ferēs ad se clemētē adduci fecit: quē cū redarguēt & ad se iclinare tētaret: ait ille Optarē te ad rōnē accedē. Mā si canes mlti z nos latrauerīt & mor⁹ib⁹ attrectauerit nūqz hoc nobis auferre pōt q nos sum⁹ rōabiles hoies: & ipsi sunt irrōabiles canes. Seditio ãt ab ipit⁹ exorta oñdit se nihil hīe certū vel vex. Tunc mamertin⁹ de eo traiano ipatori scribēs rūsuz accepit: q aut sacrificaret: aut trās pōtū mare i heremo qō adiacet ci-

nitati cersone ipsũ i exiliũ mitteret·tũc ꝓfect⁹ clemẽti cũ lachrymis ait. De⁹ tu⁹ quẽ puer colis ipe te adiuuet. ¶Profect⁹ ãt ei nauẽ tribuit: ⁊ oĩa necessaria ministrauit. ¶Multi ãt clerici ⁊ laici ipsũ i exiliũ sponte secuti. ¶Profectus ãt i insulã inuenit ibi pl⁹ q̃z duo milia christianoꝝ ibidẽ ædificãtiũ ad secanda marmora dãnatoz:q sctũ clemẽtẽ videtes statim i fletũ ⁊ lachrymas ꝓruperũt:quos ille cõsolãs ait. Nõ meis meritis ad vos me misit dñs: sz vestris cozonis participẽ me fieri:⁊ cũ ab eis diciss̃z q̃ a sexto miliario aquã suis humeris ꝺportarẽt: dixit eis:Oremus oẽs dñz nr̃z ihesũ xp̃z vt cõfessoꝝ suis fõtẽ i isto loco ac venas aperiat:⁊ q̃ percussit petram i deserto syna ⁊ fluxerũt aque i abũdãtia:ipse nob laticẽ affluentẽ ipartiat: vt de ei⁹ bñficijs gratulemur. Cũq̃z ofone facta hic ide circũspiceret vidit agnũ stãtẽ q̃ pede erecto dextro ãsi locũ eꝑo onde bat. Et itelligẽs dñz ihesũ xp̃z eẽ quẽ solus ipe vide bat perrexit ad locũ ⁊ dixit. In noĩe patris ⁊ filij ⁊ spũs sci:i isto loco pcutite:sz cũ nullus i ipo loco in quo agn⁹ steterat ꝓtigeret:ipe accepto breui sarculo:leui ictu locũ sub pede agni percussit:⁊ stati maxim⁹ fõs erupit:⁊ i fluuiũ creuit. Tũc vniuersis gaudẽtib⁹ sãctus clemẽs ait. Fluminis ipet⁹ letificat ciuitatẽ dei. Ad hãc famã multi cõfluxerũt ⁊ vna die q̃ngẽti ⁊ ãpli⁹ ab eo baptisma susceperũt: ⁊ idoloꝝ tẽpla destructes p totã,puinciã intra ãnũ.75.ecclesias edificauerũt. ¶Post tres ãnos traian⁹ iperator q cepit ãno dñi.106.hoc audiẽs quendã ducẽ illuc misit:q cũ oẽs libẽter mori cõspiceret multitudini cessit ⁊ solũ clemẽtẽ ligata ad collũ ei⁹ ãchora i mare ꝓcipitauit dicẽs. Jã ũ poterũt ipz ꝓ deo colere. Stãte ãt oi multitudie ad litt⁹ maris cornelius ⁊ pheb⁹ discipuli ei⁹ oẽs orare ꝓceperũt: vt dñs cor p⁹ sui martyris eis mõstraret. Statiq̃z mari p tria miliaria recedẽte oẽs p siccũ igressi inuenerũt i modũ tẽpli marmorei hitaculũ a deo paratũ: ⁊ ibi archã sancti clemẽtis ⁊ anchorã iuxta eũ. ¶Reuelatũ ẽ ãt discipulis ei⁹ ne ide tollerẽt corp⁹ eius. Omni ãt ãno tẽpore passiõis eius p septẽ dies ad tria miliaria mare recedit:⁊ siccũ iter aduenientib⁹ tribuit In vna solẽnitatũ mulier cũ filio suo paruulo ad locũ accessit. Cõpletis ãt festiuitatis solẽnijs cum puer obdormiret son⁹ inundãtiũ aq̃z subito factus ẽ. ¶Mulier ãt territa ⁊ filij sui oblita cũ reliq̃ multitudie ad ripã aufugit:que postmodũ filij memor cũ ciulatu maximo flebat ⁊ vsq̃z ad celũ lamẽtabiles voces dabat:ac p littoza clamãs ⁊ ciulans discurrebat:si forte filij corp⁹ a littoribus eiectũ videret:sz cũ i ea oĩs spes ꝺficeret ad domũ redijt: ⁊ totũ illũ ãnũ i fletu ⁊ meroꝝ duxit. ¶Post ãnũ igit̃ ap to mari oẽs ãticipãs ad locũ cõcita venit:si de filio forte aliquod vestigiũ inuenire possz. Cũ ergo ante tumulũ sci clemẽtis se i oꝛoe ꝺdisz. surgẽs vidit ifãtẽ i loco vbi eũ reliq̃rat dormiẽtẽ. Existimãs ãt eũ cẽ ꝺfuctũ accessit ,ppi⁹ q̃si corp⁹ collectura examme. Sz cũ eũ dormiẽtẽ cognouisz excitatũ velociter spectãtib⁹ populis icolumẽ i vlnis leuauit. ⁊ vbi nã p illũ ãnũ fuerit regressus. Ille ãt se nescir̃ respõdit ũ ãnus ireger ꝓtenerat: sz tñ vni⁹ noctis spatio se suauiter dormisse putabat. Ambro. i ꝑfatiõe sic ait. Cũ inigssum⁹ ꝓsecutoꝝ btuz clemẽtẽ penis afficere a diabolo cogerẽt nõ ei tormẽtũ itulit sz trũphũ. Jactaẽ ergo martyr i fluctib⁹ vt merge reẽ:⁊ ex hoc puenit ad pmũ. vñ petr⁹ magr̃ ei⁹ puenit ad celũ:ãboz ergo i fluctib⁹ xp̃s approbans mẽtes clemẽtẽ ad palmã victorie de ꝓfũdo reuocat:petrũ ad celestia regna i eodẽ clemẽto ne emergereẽ elenat. ¶Refert leo ostiẽsis eps̃ q̃ tpe quo michael ipato: noue rome regebat ipsũ: sacerdos qdã noie philosoph⁹ q ob sũmũ igeniũ a pueritia fuerat sic vocat⁹:cũ cersonã puenisset:⁊ ꝺ his que narrãt i historia clemẽtis habitatores iterrogassz: qa aduene poti⁹ q̃z idigene erãt se nescir̃ ꝓfessi sũt Sigdẽ miraculz marini recessus ob culpã ihabitãtiũ iã diu cessauerat:⁊ ob icursũ barbaroꝝ tpe mari ni recessus veniẽtiũ tẽplũ ꝺstructũ fuerat:⁊ archa cũ corpoꝝ marinis fluctib⁹ obruta erat: exigẽtib⁹ culpis ihabitãtiũ: sup quo mirat⁹ phs ⁊ accedẽs ad ciuitaculã noie georgiã cũ eꝑo ⁊ clero ⁊ poplo accessit ad q̃rẽdũ sacras religas ad isulã i qua existimabãt eẽ corp⁹ martyris: vbi cũ hymnis ⁊ oꝛoib⁹ fodiẽtes diuina reuelatiõe inuenerũt corp⁹ ⁊ ãchorã cũ q̃ fuerat i mare ,iectũ: ⁊ deportauerũt cersonã. Deide ꝑdict⁹ philosoph⁹ cũ corpore sci clemẽtis romã venit:⁊ multis ostẽsis miraclis i ecclesia que nũc dr̃ sci clemẽtis honorifice corp⁹ collocatũ fuit. Jn chronica ãt q̃dã legit̃ q mari ab illo loco exiccato a beato cyrillo normanoꝝ episcopo romã trãslatũ ẽ.

¶De sancto Crisogono.

¶Crisogonus iussu Dioclitiani i carcere recluditr̃ vbi scẽ Anastasie alimonijs fouebat. Cũ ergo anastasiã vir ei⁹ i artissimã custodiã posuisz crisogono q eã erudierat talia scripta direxit. Scõ ꝓfessori christi crisogono anastasia. Sacrilegi iugũ mariti suscepi:cui⁹ ꝺo miserãte thoꝝ mẽtita ifirmitate ꝺclinãs die noctuq̃z dñi nr̃i ihesu xp̃i ãplectõ vestigia. Cũ iste pximonijũ meũ ex quo illustrat cũ idignatiõe ac turpib⁹ idolatris exhauriat:me quoq̃z velut magã atq̃z sacrilegã custodie taz grauissime mãcipauit: vt me vitã tẽporalẽ amittere suspicer. ¶Nihil.n.supest nisi vt emisso spũ morti succũbam Jn q̃ morte lz glozier:tũ mea,mẽs valde ꝛterit̃:qz opes mee q̃s ꝺo ꝺuouerã a turpib⁹ ꝺsumũt. Vale vir ꝺi memẽtoq̃z mei. ¶Cui crisogon⁹ rndit. Vide q̃ ñ ꝺturberis i hoc:q̃ tibi pie vindicta iferãt aduersa. ¶Sõ.n.ꝺceperis:sz ꝑparis. Cito ad te placitũ tps xp̃s quertet ⁊ q̃si post noctis tenebras floridũ diei lumẽ aspicies:⁊ post glacici frig⁹ aurea tibi tẽpora ⁊ serena succedẽt. vale i dño ⁊ ora ꝓ me. Deniq̃z cũ btã anastasia sic i custodia artaret̃: vt vir ei panis q̃drãs daret̃: existimãs se moriturã crisogono epla i hec vba scripsit. Confessori xp̃i crisogono anastasia. Finis vẽit corpis mei: vt egrediẽtẽ aiaz ipe suscipiat: ꝓ cui⁹ amoꝝ ista sustineo:q̃ ex ore h⁹ vetule cognouerz. cui ille rscripsit. Sẽp ẽvt lumẽ tenebre ãtecedãt. sic ẽt post ifirmitatẽ sal⁹ fuerit̃ ⁊ vita post mõtẽ ꝓmittit̃. Uno fine ꝛcludũt ⁊ aduersa hui⁹ mũdi ⁊ ꝓspa :ne vel tristib⁹ desperatio

vel letis elatio dñetur: vnū mare ē: i quo nauicule corpis nr̄i velificāt: ⁊ sub vno corporis gubernatore aie nostre nautico fūgunt officio. Quorūdā igit naues fortissimis cathenaꝝ nexib⁹ solidate crebros equoris cōcitatos fluct⁹ illese ptercūt. Quorūdaz vero fragilis inuctura lignoꝝ etiā i trāquillo vicinū morti cōficiūt cursū. Tu aūt o xpi famula crucis tropheū tota mēte cōstrīge: ⁊ tcipsā ꝑpara ad op⁹ dei. Igit dioclitian⁹ aglegie partib⁹ posit⁹ ceteros xpianos occidēs sanctū crisogonū sibi ꝑsentari iussit. cui cū diceret. Accipe potestatē ꝑfecture tue ⁊ cōsulatū generis tui ⁊ sacrifica dijs. respōdit crisogon⁹. Unū deū i celis adoro: ⁊ dignitates tuas q̄ fluxū cōtēno. Data igit sup cū sentētia ad quēdā locū ducit: ⁊ ibidē ptin⁹ decollat: circa annū dñi. 287. cuius corpus cum capite sanctus zelus ꝑsbyter sepelinit.

¶ De nomine.

Katherina dicit a catha: qđ ē vniuersum ⁊ ruina q̄si vniuersalis ruina. Omne enī edificiū diaboli i ea vniuersaliter corruit Nā i ea ruit edificiū supbie p humilitatē quā habuit. Carnalis cōcupiscētie p virginitatez quā seruauit: cupiditatis mūdane: q̄ oīa mūdana despexit. Vel catherina q̄si cathenula. ipa enī sibi p bona opera quādā cathenā fecit p quā vsq ad celū ascēdit: que qdē cathena siue scala q̄tuor gradus hēt q sunt inocētia operis: mūdicia corporis: dspectio vanitatis. locutio vitatis: quos ppheta p ordinē ponit dicēs. Quis ascēdet i montē dñi ⁊c. ⁊ respōdet. Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde: q nō accepit i vanū aiaz suā: nec iurauit i dolo. primo suo. q̄liter āt isti q̄tuor gradus i btā catherina fuerunt: patet ex legēda sua. Et vtrū ipsa sit ceteris vgib⁹ glorioſior q̄ sola fuit xpi spōsa familiarior: plene habetur i sanctuario magri leonardi de Utino.

¶ De sancta catherina.

Katherina costi regis filia oībus liberaliū artiū studijs erudita fuit. Cū aūt maxent⁹ ipator oēs tā diuites q̄z pauperes ad Alexādriā quocasz: vt idolis imolarēt: ⁊ christianos imolare nolētes puniret: Catherina aūt cū eēt ann oz̄. 18. ⁊ in palatio diuitijs ⁊ pueris pleno sola remāsisz audiēs aialiū dinersoꝝ mugit⁹ ⁊ cātatiū plausus: missō illuc nuncio iquiri iussit celeriter qd hoc eēt. Quod cū didicisset assūptis aliqb⁹ de palatio signo crucis se muniens illuc accessit. Ibiq; multos christianos metu mortis ad sacrificia duci cōspexit: que vehementi dolore cordis sauciata se ad ipatorē audacter igessit: ⁊ sic ait. Salutationē tibi proferre ⁊ ordinis dignitas ⁊ rationis via monebat si creatorē celoꝝ agnosceres: ⁊ a dijs aurē reuocares: stās q; āte ianuā tēpli p varias cōclusiōes sylogismoꝝ allegorice ⁊ methaphorice: diserte ⁊ mystice multa cū cesare disputauit. Deinde rediēs ad cōmune collogū iunxit. Hec tibi tanq̄z sapiēti pferre curaui. Nunc aūt ḡre ineassū cōgregasti hāc multitudinē ad cohendā stulticiā idoloꝝ. Miraris hoc tēplū manu artificū operatū. Miraris ornamēta ꝑciosa: que velut pyluis ante faciē venti erūt. Mirare potiꝰ celū ⁊ terrā mare ⁊ oīa que i eis sunt. Mirare ornamēta celoꝝ solē videlicet ⁊ lunā ⁊ stellas. Mirare famulatū eoꝝ q̄liter a mūdi initio vsq; ad finez nocte ⁊ die currūt ad occidētē ⁊ redeūt ad orientē nec fatigātur. Et cū hec animaduertis iterroga ⁊ disce qs sit eoꝝ potētior. Cū aūt ipsū ipso donante itellexeris nec similē illi inuenire valueris ipsū adora: ipsum glorifica: ipse. n. ē deꝰ deoꝝ ⁊ dñs dominātiū: Cū q; de filij icarnatiōe sapienter plurima disputasset: stupefactus cesar nō valuit ad hec respōdere: tādē ad se reuersus dixit ad eā. Sine nos o mulier: sine nos finire sacrificiū ⁊ post hoc tibi respōsa reddem⁹. Precepit igit eā ad palatiū duci: ⁊ cū diligētia custodiri: admirās nimiū ei⁹ prudentiā: ⁊ corporis pulchritudinē. Erat. n. speciosa valde ⁊ icredibili pulchritudie oīuz oculis admirabilis videbat. Veniens igit cesar ad palatiuz dixit catherine. Audinim⁹ tuā eloquētiā ⁊ mirati sum⁹ tuā prudētiā: ⁊ i deoꝝ sacrificijs occupati omnia plene itelligere nequim⁹: nūc aūt ab initio pgeniē tuā regrim⁹. Et sācta catherina ad hec respōdit. Scriptū ē. Nec te collaudes nec te culpaueris ipe Hoc faciūt stulti quos gloria verat inanis. Cōfiteor tñ meā pgeniē nō tumore iactātie: ⁊ humilitatis amore. Ego enī sum Catherina costi regis vnica filia que q̄uis i purpura nata: ⁊ liberalibus disciplinis nō mediocriter īstructa: hec tñ oīa contēpsi ⁊ ad dñm Jesum xpm cōfugi: dij aūt quos colis nec te nec alios iuuare possunt. O igit infelices taliū idoloꝝ cultores: qbus aduocata i necessitate nō assunt: i tribulatiōe nō succurrūt i periculis nō defēdūt. cui rex: Si ita ēvt dicis tot⁹ mūdus errat ⁊ tu sola verꝝ dicis: cū tñ oē vbū i ore duoꝝ vel triū testiū cōfirmet: si angelus cēs si celica virt⁹ adhuc tibi nemo credere deberet: q̄tominus cū fragilis femina eē ꝑbaris. cui illa. Ne obsecro cesar a furore tuo te vinci ꝑmittas. Insipictis aio nō stet turbatio dira. sic nāq; poeta ait. Tu si aio rex eris rex es si corpore seru⁹. Tūc rex ait. Ut videoꝝ pestifera callidītate nos illaqueare disponis dū p exēpla philosophoꝝ ꝑmonē ꝑtrahere niteris. Videś aūt cesar q̄ eius sapiētie obuiare nō posz mādauit occulte p litteras: vt oēs grāmatici ⁊ rhetores ad ꝑtoriū alexādrie festināter venirēt: imensa munera recepturi si cōcionatricē virginē suis assertionibus superarēt. Adducti sunt igit de diuersis ꝓuincijs quiquagīta oratores: q oēs mortales i omni mundana sapiētia excellebāt. Quib⁹ iterrogantib⁹ cur de tam remotis partib⁹ euocati fuissent: cesar respōdit. Est apud nos quedā puella sensu ⁊ prudētia icōparabilis q̄ oēs sapiētes cōfutat ⁊ deos oēs demones eē affirmat: quā si superaueritis cū honore magno ad ꝓpria redibitis. Ad hec vnus idignat⁹ stomachāti voce respōdit. O magnū ipatoris cōsiliū q ob vni⁹ puelle cōflictū sapiētes mūdi de remotis partib⁹ aduocauit: cū vn⁹ ex nostris clientulis poterit eā leuissime cōfutare. Et rex ait Poterā qdē hanc vi ad sacrificādū ipellere: ⁊ melius iudicani: vt vestris argumētis penit⁹ cōfuter Cui illi dixerūt. adducaē coram nobis puella vt fu-

a temeritate cõcepta nunq̃ se sapiẽtes vidisse cognoscat. Sz cũ ỽgo gloriosa certamẽ qđ sibi imminebat dicisset: totã se dño cõmẽdauit. Et ecce angelus dñi astitit: ⁊ vt cõstãter staret admonuit: asserẽs q̃ nõ solũ ab illis vici nõ potuit: sz i super illa ipsos cõuersos ad palmã martyrij destinabit. cum ergo corã oratorib⁹ adducta fuisset: dixit iperatori. Quali iudicio cõtra vnaz puellã q̃ñq̃gita oratores opponis: quos ⁊ p victoria remunerãdos pmittz: ⁊ me fine spe mercedis pugnare cõpellis? Erit tĩ merces mihi dñs ihesus xp̃s: q̃ spes ⁊ corona p se certãtiũ. vez cũ oratores deũ fieri hoiez aut pati impossibile dicerẽt: ỽgo etiã hoc a gẽtilib⁹ ꝺictũ esse ostẽdit. Nã plato astruit deũ circũrotũdũ ⁊ decurtatũ. Sybilla quoq̃ sic ait. Felix ille de⁹ ligno q pẽdet ab alto. Cũ igit ỽgo cũ oratorib⁹ sapientissime disputaret: ⁊ eos aptis rõnib⁹ cõfutaret: obstupefacti illi: ⁊ qd dicerẽt nõ inueniẽtes muti penit⁹ sunt effecti. Tũc ipator cõtra eos nimio furore repletꝰ: increpare eos cepit cur ab vna puella tã turpiter se vinci pmitterẽt. Tũc vnus magister aliorũ sic ait. nouerz iperator q̃ nullus vnq̃ añ nos stare potuit: qui cõtinuo vicereꝯ. Hec ãt puella i q̃ spũs dei loquit: sic nos i admiratiõe cõuertit: vt cõtra xp̃m aliqd dicere: aut oĩno nesciam⁹: aut penitus formidemus: vñ iperator cõstãter fatemur: q̃ nisi ꝓbabiliorẽ sentẽtiã de dijs quos vsq̃ ,mõ coluim⁹, ptuleris: ecce oẽs ad xp̃m cõuertimur. Audiẽs hec tyrãnus nimio furore succẽsus: oẽs i medio citatz cõcremari iussit. At ỽgo btã ipsos cõfortãs ad martyriũ cõstãtes effecit: et de fide diligẽter istruxit. Et cũ doleret q̃ sine baptismo decederẽt: ỽgo rñdit. Ne timeatz: q̃ effusio vri sanguis vobis baptism⁹ reputabit ⁊ corona. Cũ ergo signo crucz muniti fuissent: flãmis iniecti ita aias dño reddideꝛt: vt nec capilli nec vestimẽta eoꝝ ab igne i aliquo lederentur. Cũ ãt a xp̃ianis fuissent sepulti: tyrann⁹ ỽgini loquit dicẽs. O ỽgo gñosa iuuẽtuti tue consule: et post reginã in palatio meo secũda vocaberz: ⁊ imagine tui i medio citatz fabricata velut dea adoraberis. cui ỽgo. Desine talia dicẽ: q̃ scelus ẽ etiã cogitare. Ego me xp̃o spõsã tradidi. Ille gloria mea ille amator me⁹: ille dulcedo ⁊ dilectꝰ mea. Abiei⁹ amore nec blãdimẽta nec tormẽta poterũt revocare. Tũc ille furore repletꝰ iussit eã spoliatã scorpionib⁹ cedi: ⁊ cesam i obscurz carcerẽ tradi: ibiq̃z diebus duodeci fame cruciari. Rege ãt p qbusdã causis istãtib⁹ extra regiõis cõfinia ꝓcedẽte: regina sãcte chaterine nimio amore succẽsa cũ ꝓncipe militũ noĩe porphirio media nocte ad carcerez ỽginis pperauit. Quo cũ regina itroisset: vidit carcerẽ ineꝛtimabili claritate fulgẽtẽ: et angelos plagas ỽgis pungẽtes. Incipiẽsq̃z ỽgo exna ei gaudia ꝓdicauit ⁊ ad fidẽ quertens martyrij coronã eidẽ ꝓdixit: sic vsq̃ ad mediã noctẽ ꝓmonẽ, ptraxerũt: q̃ cũ omnia porphiri⁹ audisset ad pedes ỽgis ꝓcidit: ⁊ cũ ducẽtis militib⁹ fidẽ recepit: q̃z vo per. iz. dies sine cibo tyrãn⁹ esse eã iusserat: xp̃s p hos dies missa de celo cãdida colũba celesti egm cibo refouebat. Deinde dñs cũ multitudine angelorꝝ ⁊ ỽginũ eidẽ apparuit dicẽs. Agnosce filia creatorẽ tuũ: p cui⁹ noĩe laborioſuz subisti cõflictũ: cõstãs esto: q̃ ego tecũ sum. redies igit iperator eã sibi pstari iussit: ⁊ videꝰ eã splẽdidiorẽ: quã tãto ieiunio existimabat afflictam putauit q̃ eã aligs i carcere sustẽtasset: ⁊ furore repletꝰ custodes torq̃ri ꝓcepit. Illa vo ait. Ego cibũ ab hoĩe nõ accepi: sz xp̃s me p suũ ãgelũ enutriuit. Cui iperator. Recõde oro qđ moneo i corde tuo: ⁊ noli dubijs rñdere ꝓmõib⁹. Nõ te q̃si famulã possidere cupim⁹: sz regina potẽs electa decore in regno meo triũphabis. cui ỽgo. Attẽde ⁊ tu obsecro: ⁊ iudicij examẽ iuridica sãctiõe decerne: quẽ magz eligere debeo: aut potẽtẽ eternũ gl'iosũ ⁊ decor: vel infirmũ mortalẽ ignobilẽ ⁊ deformẽ? Tũc ipator indignat⁹ ait. E duob⁹ vnuz tibi elige: aut sacrificare vt viuas: aut exquisita tormẽta subire vt peas. Et illa Quecũq̃z tormẽta potes cogitare ne differas: q̃ carnẽ meã ⁊ sãguinẽ xp̃o offerre desidero: siĉ ipe p me seipz obtulit. Ipe. n. ẽs me⁹ amator me⁹: pastor ⁊ spõsus vnic⁹ me⁹. Tũc qdã pfectus furenti regi suasit: vt infra triduũ q̃tuor rotas serris ferreis ⁊ clauis acutissimis circũseptas ꝓparet: vt eã taz horribile tormẽtũ dissecaret: ⁊ ceteros xp̃ianos tã dire mortz exẽplũ treret: Ordinatũq̃z ẽ vt due rote vno ordie volurenꝯ: due ãt ẽrio impetu agerẽꝯ vt ille deorsũ lacerãdo ẽherẽt. Ille repugnãtes sursũ deorsũ agendo impigerẽt. Tũc ỽgo btã dñs exorauit vt ad laudẽ sui nois ⁊ querionẽ ppli circũstãtz ipaz machinã dissiparet. ⁊ ecce ãgelus dñi molã illã cũ tãto impetu diuellẽdo ꝯcussit: q̃ q̃tuor milia gẽtiliũ iterẽmit. Regina ãt q̃ desup hº aspiciebat ⁊ vsq̃ tũ se eclauerat stati descẽdẽs ipatorẽ de tãta seuicia durius increpauit. Rex ãt furore repletꝰ cũ regina sacrificare ꝓtẽneret iussit eã ẽcutꝫpus mãmillis ꝺecollari. Que cũ ad martyriũ ducereꝯ catherinã roganit: vt p se dñm ꝓcareꝯ: q̃ rñdit. Ne timeas a deo dilecta regina: q̃ tibi hodie p trãsitorio regno ꝯmutabit eternũ ⁊ p mortali spõso tibi imortalẽ acqres: tẽ illa ꝯstãs effecã torqores hortabat: ne qđ iussi fuerãt facẽ morarẽꝯ. Ministri igi ex citatẽ eã ducẽtes ferreis astilib⁹ mãmillas ei⁹ euellũt: ⁊ postmodũ caput ꝺecidũt. cui⁹ corp⁹ porphiri⁹ rapiẽs sepeliuit. Seq̃nti die cũ ꝺ corpe regine q̃stio fieret: ⁊ multos ex hº ad supplicia tyrãn⁹ pti iuberet: porphiri⁹ ,prũpẽs i medium exclamauit. ego sũ q̃ xp̃i famula sepelui: ⁊ xp̃i fidẽ recepi. Tũc maxẽti⁹ amẽs effusis rugitũ tribilẽ emittẽs exclamauit. O me miserũ ⁊ infandũ: ecce porphiri⁹ q̃ erat vnic⁹ aie mee custos ⁊ toti⁹ laborz solatiũ decept⁹ ẽ: qđ cũ suis militib⁹ referret: illi p. tin⁹ rñderũt. Et nos xp̃iani sum⁹: ⁊ mori p xp̃o pati sumus. Tũc cesar furore repletus ꝓcepit oẽs cuz pphirio ꝺecollari ⁊ cõpa eoꝝ cãib⁹ dimitti. Deinde catherinã aduocãs ait. Quãuis arte magica reginã mori fecerz: si tũ resipuerz pria i palatio meo erz Hodie igit aut dijs sacrificia offeres: aut caput amittes. cui illa. Fac q̃cũq̃z aio ꝯcepisti. paratã. n. me videbis p xp̃o ad oia sustinenda. Data igr sup eã sua decollari iubeꝯ. q̃ cũ ad locũ mortz ꝺducta fuisz: erectz i celũ oculꝰ orauit dicẽs. Ospes ⁊ salus credẽtiũ. O decus ⁊ gl'ia ỽginũ iesu rex bone obse

r

cro te vt qcūqz passionis mee memoriā egerit seu
i exitu aie vel i qcūqz necitate me inuocauerit tue
ppiatōis ꝓsequt effectū:ꝛ fcā ē vox ad eā.d. Veni
dilecta mea spōsa mea:ecce tibi celi ianua ē apta.
Nā ꝛ his q passionē tuā celebrauerit optata ꝓfidia
ꝓmitto de cel.decide cū ōcollata fuisꝫ ō ei⁹ corpe ꝓ
sāguīe lac emanauit. Angeli āt corp⁹ ei⁹ accipiētes
ab illo loco ad mōtez synai itinere plusqz diex.zo.
deduxerūt ꝛ ibidē honorifice sepelierūt. Ex cuius
ossib⁹ ideliñet oleū emanat:qō cūctoꝝ debiliū mē
bra sanat. ¶Passa ē āt sub maxētio siue maximio ty
rāno q cepit circa āñū dñi.zio. Qualr āt maxēti⁹ ꝓ
h⁹ scelere ꝛ alijs q̄ ꝑmisit punit⁹ fuer. i histo. ō i
nētōe crucꝫ hēt. ¶ Dr qdā mōach⁹ rothomag
ēsis ad mōtē synai prexit:ibiqz p septē āños i fun
tio btē catherīe ꝺuot⁹ ꝓmānsit:quā cū istāti⁹ exora
ret vt aliqd ō corpe suo hre mereret:subito rupit
de manu illi⁹ vn⁹ articul⁹ digitoꝝ:q donū dei let⁹
recepit ꝛ ad suū mōasteriū depōtauit. ¶ Ferꝛ quo
qz q dū qdā btē catherīe deuot⁹ existeret:ꝛ eā cre
dro i sui adintoriū inuocarz:p pcessū tpis mētꝫ icuria
resolut⁹ ꝛ deuotōz mētꝫ pdidit:ꝛ ab ipi⁹ inuocatiōe
cessauit:q i oꝛone posit⁹ vidit mltitudinē vginū añ
se trāseūtiū:iter qs vna erat q̄ ceterꝫ splēdidioꝛ vi
debaꝛ:q̄ cū sibi appropiāssꝫ faciē suā opuit ꝛ sic añ
ipsū facie velata trāsiuit:cui⁹ splēdoꝛē cū ille nimiū
mirarēt:ꝛ q eēt itrogaret:vna ex eis ei rndit. Hec
ē catherīa quā olī cognoscere solit⁹ eras:nūc āt qz
eā cognoscē ñ videꝫ coꝝ te sic velata facie tāqz a
te icognita ptrāsiuit. ¶ Qualr ēt scā vgo ꝛ martir
xpi catherīa pº ex teutonie ptib⁹ adiacētib⁹ cepit
venerari:ꝛ festū ei⁹ solēnit agi ex quodā miraculo
colligit qō i cameraco citate ipigli fcīn fuisse narra
tur. Dr aūt locus ille cameracū:eo qz spāl⁹ fuerit
Deputat⁹ ad camerā ipatoꝛz. Ibidē figdē fuit qō
dā mōasteriū scīmonialiū cui ꝑerat qdā sozoꝛ:q nō
min⁹ rectitudie vite:qs nobilitate gñis relucebat.
Ipa vo fiez qndā hēbat militē strenuū q vice qdā
cā visitādi ad eā accessit. Cūqz abire vellet vnū ō
familia sua ibidē militē relict egrotātē quē tñ soro
ri sue:vt ei⁹ curā hret diligēter ꝛmēdauit:qpp sibi
a fre suo ꝛmissū militē cepit visitare:ꝛ qlr valuit i
firmitate ꝛsolabaꝛ:Ille vo aperuit ei secreta coꝛ
dis sui dicēs:q amore ei⁹ capt⁹ ēēt:ꝛ nisi sibi ꝛsēti
ret:q secū ꝛcubēt viuē mūme valēt. Illa vo vt fe
mina casta ꝛ deuota quātū valuit tā nefādo desi
derio ipz scō colloqo ꝛ benigno ꝛsilio auertē nite
baꝛ. Sermo āt ei⁹ nihil ꝓfec i eo. Cūqz āt diabol⁹
icessit bonis opib⁹ instoꝝ ifidiet ꝛ iurta aplz. Vo
nos mozes coꝛrūpūt colloqa ꝑua:qz illa ēt incauta
ipz visitare ꝛsueuerat:eiusqz vanis vbis aurē accō
modabat ipa sozoꝛ q̄ ꝺuota fuerat ꝑ militē illū aꝺo
tēata fuit: vt iā secū ad secꝛz abire vellet:sz qz ipa
ante valde religiosa fuerat:more solito qdā nocte
altaria sue eccl̄ie oꝛonis gr̄a plustrabat. Veniēs āt
ad altare btē vgis Marie coꝝ imagie ei⁹ int cete
ra vba sic beatā Mariā allogt dicēs. O scā Maria ego nimis iflāmata amore illi⁹ militꝫ fui:ꝛ nunc
qz manere nō valeo licētiā a te accipio:ꝛ locū istuz
tue gr̄e recōmēdo. Beata āt vgo appuit ei dicēs
O filia esto ꝓseuerās in ꝓposito castitatis.qm̄ filio
meo q ē flos vginū ꝛ speculū toti⁹ castitatꝫ eā vouī
sti. Nihil.n. valet vouē vl aliqd bonū ichoare: ni
si i eo velit hō ꝓseuerare. Tm̄ enim saluator mūdi
amat castitatē q nō nisi de virgine voluit ꝛ potuit
nasci. ¶Post hec illa ad secūduz ꝓcessit.s. altare scē
crucis:ꝛ q tñ ꝛcupiscētia mala succēsa eēt:q nul
laten⁹ manē posset i claustro stās coꝝ crucifixo asse
ruit. Statiqz dns pēdēs i cruce ei apparuit dicēs.
O filia dilecta absit vt a me recedas:qm̄ sanguine
meo te redemi. Absit vt vnā tētationez supare nō
valeas:p q̄ durissima sustinui crucis torméta. Ul
timo ꝓcessit ad tertiū altare.s.beate chatherine,q
ibidē patrona fuit.ꝛ coꝝ ea sicut coꝝ alijs fecerat
se penit⁹ superatā illicita ꝛcupiscentia astruebat:ꝛ
se nullaten⁹ i ordine posse ꝑsistere referebat. Tūc
btā catherina sibi appuit cū oi genere tormētoꝝ q̄
ꝑ amore xpi passa fuerat dicēs. Memor ē debes
filia q cū ego essem filia regis:ꝛ diuitias ꝛ delitias
regni possedissē ipas tñ ꝛ oēz mūdi glorā ztēpsi:in
sup diris tormētis me tradidi ꝓpt xpm. Te ergo
sine ferro ꝛ sine sāguis effusiōe saltē aliqd modicū
pati decet ꝑ xpo. Sz heu ad tā clemētes appariti
ones ꝛ allocutiōes illa emēdata nō fuit: secūda ēt
ꝛ tertia nocte eidē misere sozoꝛi altaria ꝓdicta plu
strāti:ꝛ q̄si licētiā a scis accipienti eadē visiō ꝛ allo
cutio ad singula altaria fcā ē. Illa āt i suo nefando
ꝓposito pmānsit. Et qꝝ plata ꝛ magistra illi⁹ mona
sterij fuerat totā curā illi⁹ ꝛquēt⁹ cui ꝓerat btē ca
therine vtpote patrone illi⁹ loci cōmēdauit. Et ꝓ
sentatꝫ imagini ei⁹ clauib⁹ officij sui cū milite ad se
culū clā recessit. Cūqz plurib⁹ annis i scīo misera
mansisset: ꝛ ex milite duos filios iā etate magnos
habuisꝫ:tādē milite mortuo i se reuersa ꝛ cōpūcta
dicebat:qm̄ mirabiliōes dei mlte sūt. nec aliquē pec
catoꝛē ad se redire volētē a mia repellit: reuertar
ad locū vñ exiui:ꝛ hec dicēs iter arripuit:ꝛ qꝝ nobi
lis gñe ꝛ ꝺlicate educata fuerat int saxa ābulās fā
guie q ō nudis ei⁹ pedib⁹ fluebat sua vestigia rubri
cabat. Cū āt ad mōasteriū clā veniss:vt magr̄am
q̄ scīmonialib⁹ ꝑerat rogaret vt ipaz ō scīo redirē
ad pn̄az recipet. ecce res admiranda btāz catheri
nā ꝑmā oūz ꝛ solā iteri⁹ ad fenestrā vt magistram
claustri sedētē iuēit:quā cū illa minie cognoscēt:il
la dixit. Tps ē vt ad celū redeā. iā.n. dm̄ vices tu
as suppleni. Uēi g° citi⁹ vt religios⁹ vestib⁹ iduaris
ꝛ locū curāqz tui officij resūas. nēo.n. scit adhuc te
ꝺfuisse. Illa g° nimiū gauisa ꝛ ō tāto miracl̄o stupe
fcā clausꝫ itranit:ꝛ vestes ꝛ curā sui mōasterij re
cepit. O qꝫta hūilitas ꝛ pietas btē catherie q̄ ꝑ tot
ānos i forma ꝛ hītu ꝑdicte sozoris oē misteriū qō il
la tenuerat diligētissime adipleuit. O qꝫ felices fu
rūt q̄ talē meruerī hīe magrāz oīs vtutꝫ ꝛ disciplie
plenā. Illa vo q̄ de scīo reuersa fuerat cū i matuti
nis eēt sequētꝫ dici ꝛ cātrix ei iūgēt:vt ꝛsuetū ē qꝝ
nonā lectionē legēt:ipa ñmēs se eē debilē lectionē
alteri legēdā cōmisit. Mane āt fcō pulsari fecē: vt
ad caplm̄ tot⁹ quēt⁹ sozoꝛ veniat vt tñ miraculuz
publicaret. Cūqz oēs ꝛueniss̄ent ipa oia q̄ circa eā
gesta fuerant ꝑ ordinez oībus enarrauit. Tūc oēs

dñicebāt ⁊ glīficabāt dñz i gl'iosa ẏgine ⁊ mātyre sua catherīa. Illa ẏo salubrē pniaz agēs postmodū plēa ẏtutib⁹ i dño obdōminit. ¶ Nōdū q̄ btā catherīa admirabil' appebat i gnaz. ꝓdio i sapīa. 2° i eloq̄ntia. 3° i gstātia. 4° i mūdicia castitatis. 5° i pui legio dignitat. ꝓrio ig' admirabil' appet i sapīa. In ipa. n. fuit ois spēs phie. ꝓphia. n. siue sapīa di uidit i theoricā: pticā ⁊ logicā. Theorica didit ſm quosdā i tres. s. i itellectua lē: nālē ⁊ mathematicā. Hūit igr btā catherina sapiaz itellcūalē i cognitōe dīnox q̄ marie vsa ē i disputatōe z ipatorē: sic pz ibidē. Tertio ma thematicā i gtēptū ⁊ renox. Hec. n. scīa ſm boetiū speculab' formas sine mā i abstractōe: hāc btā cathe rina hūit qñ aīum suū ab oi māli amore abstrarit. Hāc. n. se hīe oñdit cū ipatox introgāti rūdit. Ego .n. catherina sū cōsti regis filia q̄ q̄uis i purpura na ta ⁊c. hac marie vsa ē cū regina quā ad gtēptū mū di ⁊ despcīū sui ⁊ dīderiū regni aīauit. ¶ Practica āt didit i tres: s. ethicā: economicā: ⁊ publicā: si ue pollīticā. ꝓdia docet mores iformare ⁊ sēbutibus erōnare ⁊ ptinet ad oēs. Scōa docet familiā bñ gponē: ⁊ ptinet ad pīemfamilias. Tertia docet ad vtilitates pplos ⁊ rēpu. bñ regē: ⁊ ptinet ad rhetores vtilīū. hāc ēt triplicē sciaz hūit btā catherina. ꝓmā .n. hūit cū se oi mox hōestate gposuit: faz cū familiā suā q̄ sibi magna relicta fuit laudabil'r rexit. ctiā cū ipatorē sapiēter istruxit. ¶ Logica didit i tres ptes. s. ōmfatiuā ꝓbabilē ⁊ sophīsticā. ꝓdia ptinet ad phōs. Scōa ad rhetores ⁊ dialeticos. Tertia ad sophistas. Hāc ēt triplicē sciaz hūisse vī cū ō ea scri bīt. p varias gcl'ones syll'ox: allegorice ⁊ methano mice diserte ⁊ mystice multa cū cesare disputauit. Scōo fuit admirabil' i eloq̄ntia. hūit .n. eloq̄ntiā sa cūdissimā i pdicādo: sic pz i suis pdicatōib⁹. dis tissimā i rōnē reddēdo: sic pz cū dicebat ipatori. Mira ris h⁹ tēplū manu artificū fabricatū. Suauissimā i atrhēdo sic pz i porphirio ⁊ i regina quos eloqi sui suauitate ad fidē atrhit. Efficacissimā i quicēdo sic pz i rhetorib⁹ quos tā potenē quicit. Tertio i gstā tia. fuit .n. gstātissima i minis illat': q: ipas gtēpsit. Dñ ipatori sibi minati rūdit. Quecūq; tormēta po tes cogitare ne differas: q: cānē ⁊ sāguinē meū xpo offerre ōsidero. Itē fac q̄cūq; aīo gcepisti. patā. n. me videb' ad oīa p xpo sustinēda. Scōo i donis ob latz: q: ea respuit. Dñi cū ipato: sibi ꝓmittēt q̄ eā i palatio scōaz hīet rūdit. Desine talia dīre q̄ scelus ē ēt cogitare ⁊c. Tertio i supplicijs irrogatz: q: ea su pauit: sic pz cū posita fuit i carcē ⁊ sup rotā. 4° i mū dicia castitatz. Sernauit .n. castitatē inē ea inē q̄ ca stitas periclitari solet. Quinq; sunt in quibus ca stitas periclitatur scilicet affluentia resoluens: op portunitas inducens: inuentus lasciuiens: libertas effrenās: pulchritudo alliciēs: inter hec btā catherina castitatē suauit: hūit .n. maximā afflnētiā rex: vtpote q̄ tā ditissimis parētib⁹ successisset. Hūit op portunitatē. vtpote q̄ sui dña tota die inē suos fa mulos vsabat. hūit ītex etatē iuuenilē. Itē sui lib tatē: q: sola ⁊ libera i palatio remānsit: de his q̄tuor sūp. Catherina cū cēt ānox. 18. in palatio diuitijs ⁊ puerz pleno sola remānsit. hūit ēt pulchritudinē: dī q: erat speciosa valde ⁊ icredibili pulchritudīe oīuz ocul' admirabil' videbāt. q̄nto i pīlegio dignitatz q̄dā. n. pīlegia spālia fuerūt i aliqb⁹ scīs dñi. decederēt. vt xpi visitatio. qō fuit in Joāne euāgelista. olei emanatio: qō fuit i btō nicolao. lactz effusio qō fuit i btō paulo. sepl'chri ab āgel' pparatio. qō fuit i btō clemēte. petitionū exauditio: qō fuit i btā Mā garita: qñ orauit p agētib⁹ sui memoriā: hec āt oīa fuerūt i btā catherina sic pz i legēda. Dubitatio āt hī apud aliquos vtr a martīo vl'a maximino mā tyrizata sit. tē. n. tres iperiū tenebāt. s. gstātin⁹ q ex ēditōe prīna iperiū supsit. martī⁹ maximiāi fili⁹ a p toriānis militib⁹ rome august⁹ appellat⁹: ⁊ maximi nus i oriētz ptibus cesar effctus. Scōz āt chronicas martī⁹ rome: maximin⁹ vo i oriēte z xpianos ty rānidē exercebāt. Videt q⁹ vt aliqb⁹ placet q̄ vi tio scriptoris sit fctm: vt p Maximino Martius ponerēt. ¶ De scō Saturnino.

Saturninus ab aplox discipul' eps ordinat⁹ i vr bē tholosanā direct⁹ ē. Cū āt ipo igredīē te demones a rūis cessarēt: vn⁹ gētiliū dixit q̄ nisi saturninū occiderēt a dīs suis penit⁹ nil obtinerēt. Apphēdētes igr saturninū nolētē sacrificare ad pe des thauri ligauerūt: eūq; cū stimul' agitātes e sūma arce p grad⁹ capitolij ꝓcipitaueūt. Sicq; capite cō fracto ⁊ cerebro excusso mātyriū felicit' gsumauit. cui⁹ cōp⁹ due femine rapiētes i pfūdo loco pp me tū gētiliū gdidert. qō postea successores ad locū re uerētiorē trnstulert. ¶ Fuit ⁊ ali⁹ saturnin⁹ qñ ro me pcūs din i carcē maceratū i eculeū lenari ⁊ ner uis ⁊ fustib⁹ ⁊ scorpionib⁹ cedi fecē: deniq; laterib⁹ adustz ꝓpositū ō ecl'eo ꝺcollari ꝓcepit circa ānū dñi 286. sub maximiāo. ¶ Fuit ⁊ ali⁹ saturnin⁹ apud aphricā ff scī satyri q cuz pdcō frē suo ⁊ renocato ⁊ felicitate sorore dei renocati: necnō ⁊ cū ppetua ge nere nobili martyriū passus ē: quox passio alio tpe potiss'mū recolit'. cū ergo ꝓcōsul eis dixiss: vt idol' īmolarēt: ⁊ illi nullaten⁹ assētirēt i carcerē missi sūt: qō audiēs pr ppetue ad carcerē flēs cucurrit dicēs. filia qd fecisti? Dehonestasti gen⁹ tuū: nunq; aliqs de gñe tuo i carcerē missus fuit. Tū aūt audisset q̄ xpiana ēt i eā cū ipetu cū digitz irruit ad oculos ⁊ ei oculos eruere volnit: ⁊ exclamās egressus ē. Vidit aūt btā ppetua huiusmodi visionē: quā i crastino so cijs enarrauit dicēs. Vidi scalā aureā mirabili alti tudine vsq; ad celū erectā q̄ adeo āgusta erat q̄ nō nisi vn⁹ ⁊ pu⁹ ascēdē potat. In derka vo ⁊ leua erāt firi cultri ⁊ gladij ferrei limati ⁊ exacuti sta q̄ ascē dēs circa vl'a ifra se nullaten⁹ respicē potat sz sp ad celū cū erectū stare oportebat. Sub ea draco terri mus ⁊ igētis forme iacebat: ⁊ p timore qlibet ascē dere formidabat. Vidi etiā satyr⁹ p eā ascēdētē vsq; surs̄ū ⁊ respicientē ad nos dicētē. Ne timeatis hunc draconē: sed securi ascendite vt mecū esse possitis. Hec audientes oēs gras egerunt: q: se vocatos ad martyrium cognouerunt. ꝓsentati igit' iudici cum

sacrificare nollēt fecē saturninū cū alijs virs a mlie-
rib⁹ separi: t dixit felicitati. Hēs vir: t illa. Hēo: sz
gtēno. cui ille. Miſere tui puella vt viuas: maxie
cū ifātē i vko hēas. ad quē ait. Fac ō me qgd vis:
q: ad tuā volūtatē me thē ñ valebis. Spārētes aūt
btē ppetue cū viro accurētes ifātē puulū btē ppetue
q adhuc lactabat adduxerūt: t vidēs eā p̄ ſtātē añ
pfcm cadēs i facie dixit. Filia mea dulciſſima miſe-
rere mei: t hui⁹ meſtiſſime mris tue t huius mi-
rimi viri tui: q poſt te viuē nō valebit. Perpetua
vo imobil' ſtabāt. Tūc p̄ filiū ad collū eius iacta-
nit: t pe t mr t marit⁹ eius manus tenētes t flētes
oscul abant eā dicētes. miſerere nr̄i filia t viue no-
biſcū. at illa piciēs puulū t illos repellēs ait. Di-
ſcedite a me inimici dei. q: nō noui vos. Videſ vo
pfcūs eox gſtātiā diuiſſime yberatos i carcere po
ſuit. Statim vo dū plimū meſti eēnt de felicitate q
octo iā mēſib⁹ pgnās erat: p ea oranerūt: t dolores
ptus subito i eā irruerūt. pepitq; filiū vinū. Quidā
vo de cuſtodib⁹ dixit ad eā. Quid facies cū añ pfcm
venerz ſi nūc tā grauiť cruciarz: rndit felicitas. Nic
p me patior: ibi p me ōs patiet. Extracti igit de
carcē ligatz poſt tgū manib⁹ t nudatis natib⁹ p pla
teas ducunt. Et dimiſſi beſtijs ſatyrus t ppetua a
leonib⁹ deuorant: t felicitas a leopardis comedit.
Btūs vo saturnin⁹ gladio capite trūcat: circa ānū
dñi. 256. ſub valeriano t galieno iperatoribus.

¶ De scō Jacobo itercisо.

IAcobus martyr cognomēto int-
cisus nobilis gñe: sz fide
nobilior ex regione psar t ciuitate clape
ortūdus fuit. hic ex xpianiſſimis parētibus ortus ē.
t vroē xpianiſſimā hūit: eratq; notiſſim⁹ regi psar
t int optimates ēm⁹. Accidit āt vt a pncipe nimio
amore seducereť: t ad colendū idola flecteret. Hec
aūt mr t vxor audiētes ptin⁹ ſibi ſcripſerūt dicē-
tes. Obediēdo mortali deſeruiſti eū; vita ē. placē-
do future cito putredini deſuiſti ſcīpīnū odorē. vi-
tatē i mēdaciū gmutaſti: t mōtali obtēperās vinox
ac mōtuox iudicē religiſti. Nouerz igr nos ām odo a
te futuras eīneas: nec tecū decetero aliſten⁹ mora
turaſ. Cū āt has lras Jacob⁹ legiſſz amare flēs ait.
Si mr mea q̄ me genuit t vxor mea a me eīnee fecē
ſūt: q̄to magza me eīne⁹ fcūs ē ōs me⁹: Cū g⁹ p er
rore ſe plimū afflixiſſz nūci⁹ vēit ad pncipē q dicēt
Jacobū xpianū cē: quez pnceps aduocās ait. Dic
mihi ſi nazaren⁹ es. cui Jaco. Etiā nazaren⁹ ſū. t il
le. g⁹ magus es. cui Jac. Abſit me magū eē. Cū g⁹
ei mlta supplicia minareť. dixit Jacob⁹. Nō me cō
turbēt mine tne: q: tāq; vēt⁹ flās ſr petrā furor tu⁹
aures meaſ cito ptrāſit. Cui pnceps. noli iprudent
agē ne grauior mōte peas. Cui Jacob⁹. Hoc non
mors: sz sōn⁹ poti⁹ ē dicēdū: cū poſt modicū reſur-
rectio tribuať. Cui pnceps. Nō te seducāt nazare-
ni dicētes mortē eē sōnū: q: magni ipatores timent
eā. cui Jacob⁹. Nos mōtē nō timem⁹: q: de morte
ad vitā trāſire ſpamus. Tūc pnceps de gſilio ami-
corz hāc sup iacobū tulit sniaz: vt ad trorē alioz mē
bratiz iacob⁹ puniať. Cū aūt qdā ex gpaſſione sup
eum fleret. ille ait. Nolite sup me flere. sz sup vos
ipſos plāgite: q: ego ad vitā pgo: t vobis supplicia
eīna debent. Tūc carnifices pollicē man⁹ ei⁹ dex-
tre abſciderūt: t exclamās iacob⁹ ait. Liberato: na
zarene ſuſcipe ramū arboris mīe tue: nā a eīore vi
nee ſarmētū abſcidit vitz vt poti⁹ germinet t vbe-
rius coroneť. cui carnifex. Si aſſētire vis adhuc ti-
bi parco t medicamētū. adhibeo. cui iacob⁹. Nōne
pſperiſti ſtipitē vitz: q: cū amputāt ſarmēta: ille no
dus q remanet i ſuo tpe cū tra caleſcē icipit: p ſin-
gula abſciſionis loca. pducit germina: Si g⁹ vitis
putat viciſſitudine tpis vt germinet: q̄to magz fi-
delis hō q in vera vite xpo cōpact⁹ ē: tūc accedēs
carnifex z^m abſcidit digitū: btūs āt iacobus dixit.
Suſcipe duos ramos quos plātauit ōxta tua dñe.
Abſcidit t ktiū: t dixit iacobus. De triplici tētatōe
liberatus bñdicā p̄i t filio t ſpū ſcō. Et cū tribus
erept⁹ de camino puerz gſitebor tibi dñe: t i choro
martyx pſallā noī tuo xpe. Abſciſſus ē ōr⁹: t iaco
bus dixit. Protector filiox iſrl q in ōrta bñdictōe p
nunciatus es: ſuſcipe a ſuo tuo gfeſſionē ōrti digl
tiſtāq; i inda bñdicti. abſciſſo qnto dixit. Cōpletū ē
gaudiū meū. tē carnifices dixerūt ei Parce iā nūc
aīe tue ne peas: nec gtriſterz ſi vnā manū amiſerz
qñ multi ſūt vnā manū tñ hītes t multis diuitijs
t honoribus abūdātes. iacobus dixit. Qñ paſtores
icipiūt pecora tōdere: nūq; dextrū tñ vellus aufe-
rūt: t ſiniſtrū dimittūt. Si g⁹ pecus qō aīal bntū ē.
totū vult vellus amittē: q̄to magz ego hō rōnalis
nō dedignabor p deo occidi: accedētes igit ipij ad
ſiniſtrā manū digitū minimū iciderūt: t iacob⁹ di-
xit. Tu dñe cū magn⁹ eēs minim⁹ t puus p nobis
fieri voluiſti: iccirco reddo tibi corpus t aiam quā
creaſti t pro ſāguine tuo redemiſti. Abſcidit ſepti
mus digit⁹ t ait. Septies i die laudē dixi tibi dñe.
Abſcidit octau⁹ t dixit. octauo die circūciſus ē ie-
ſus: t hebre⁹ circūcidit octauo die vt trāſeat ad le
gales cerimonias: t mēs ſui tui dñe trāſeat ab his
icircūciſis t coinqnatū hūtibus pputū: vt veniā t
gſpiciā facie tuā dñe. Incidit nonus digitus: t ait
Horamona tdidit xps i cruce spm: vñ t ego dñe in
dolore noni digiti tibi cōfiteor: t gras ago. Incidit
decim⁹: t ait. Decimus numerus ē i pceptis t iota
pma lra nois ieſu xpi: tūc qdā de aſtātib⁹ dixerūt.
O dilectiſſime quōdā nr̄ pfitē deū tñ coā cōſule:
vt viuē valeas: licet. n. abſciſſe ſint manus tue: ſūt
tñ pitiſſimi medici q tuis dolorib⁹ valeāt subueni-
re: qbus iacob⁹ dixit. abſit a me nefāda simulatio.
Nemo. n. mittēs manū ſnā ad aratrū t aſpiciēs re-
tro apt⁹ ē regno dei. Tūc idignati carnifices acce
ſerūt: t pollicē dextri pedis abſciderūt. Et iacobus
dixit. Pdes xpi pforatus ē t ſāguis exiuit. Abſcidit
fs pedis digitus. t ait. Magna mihi dies hec est p
oīb⁹ diebus. Hodie qppe ad deū fortē quersus ibo
Abſciderūt: t ktiū t añ ipz piecerūt Et subridēs ia-
cobus dixit. Vade ktie digite ad socios tuos t quē
admodū granū tritici mltū fructū affert: t tu i no-
uiſſimo cū ſocijs tuis regeſces. Abſcidit ōr⁹. t ait.
Quare triſz es aia mea: t ōre gturbaſ me: Spera
i dño qñ adhuc gſitebor illi ſalutare vultus mei t
ōs me⁹. Abſcidit qnt⁹: t ait. Tūc icipiā dre ad viz

qñ dignū me feč socīū fuis suis. Tūc accedētes ad pedē finistr̄ digitū parū absciderūt: ⁊ dixit iacob⁹ Digite parue ꝙfortare: q: magn⁹ ⁊ paruus vnā hz resurrectōez. Capill⁹ capit̄ nō pibit: ēto min⁹a so cijs tuis minime sepaber̄. Absciditꝫ scōs: ⁊ iacob⁹ ait. Destruite domum veterē: q: splēdidior̄ parab. Absciditꝫ ſti⁹: ⁊ ait iacob⁹. Cōfionib⁹ firmab icus. Absciditꝫ ⁊ ār⁹: ⁊ ait. Cōforta me ōs vitat̄. qñ i te ꝙfidit aia mea ⁊ in vmbra allaꝫ tuaꝫ ſpabo donec trāseat iniqtas. Absciditꝫ ⁊ qnt⁹. ⁊ ait. Ecce tibi me dñe īmolo decies. Tūc accedētes pedē dextrū absciderūt. ⁊ dixit iacob⁹. Huc offerā myn⁹ celesti regi. p cui⁹ amore hoc patior. Absciderūt ⁊ pedē sinistrū. ⁊ btūs iacobus dixit. Tu es q facis mirabilia. Exaudi me dñe ⁊ salua me. Absciderūt manū dex trā: ⁊ ait. Mōie tue dñe aduuēt me. ad finistrā ait. Tu es ōs q facis mirabilia: absciderūt dextrū brachiū: ⁊ ait. Lauda aia mea dñz lauda. dñz ī vi. mea psallā deo meo qz diu fuero. Absciderūt ⁊ brachiū finistr̄: ⁊ ait. Circūdederūt me dolores mort̄ i noie dñi vidicabo: ī eis. Tūc accedētes absciderūt suā dextri crur̄ scindētes vsq ad femur. Tūc btūs iacob⁹ ieffabili dolore grauat⁹ exclamās ait. dñe iesu xp̄e adiuua me: q: circūdederūt me gemit⁹ mort̄: ⁊ ait carnificib⁹. Carnē nouā me dñs īduet: quā via vulnera maculare negbūt. Iā carnifices ꝺfecerāt eo q a ꝑma hora diei vsq ad nonā i ei⁹ icisione su dasset: tūc iter accedētes sinistri crur̄ suā abscidědo vsq ad femur extrerūt. Tūc exclamās btūs iacob⁹ dixit. dñator dñe exaudi me seminiuū viuoū ⁊ mortuoz dñs. Digitos dñe nō hēo vt ipsos ad te porrigā: nec man⁹ vt eas ad te extendā. pedes mei trūcati ⁊ genua ōmollita sūt: vt tibi genua demolli ta flectere nō valeā: ⁊ sū velut casura dom⁹ ablat̄ qb⁹ sustētab columnis. Exaudi me dñe iesu xp̄e ⁊ educ de carcē aiaz meā. Hec cū dixisset vn⁹ de carnificib⁹ accessit ⁊ caput ei⁹ amputauit. Xp̄iani igit occulte accesserūt ⁊ corp⁹ ei⁹ rapiētes honorifice se pelierūt. Ꝑassus ē aūt quīto calēdas decēbris.

¶ De scō Pastore abbate.

PAstor ī heremo multz ānis i abstinētia magna se affligēs multa scītate ⁊ religione pollebat: cuz aūt mr ei⁹ ipz ⁊ frēs ei⁹ desideraret vidē. sz nō posset obtinuit dīc: ⁊ illis ad eccliā eūtib⁹. ptin⁹ se eidē obtulit. At illi fugiētes ⁊ cellā ītrātes i eius faciē clause rūt ostiū. Illa aūt añ ostiū stās cū nimio fletu clamabat. Pastor aūt ad ostium veniēs dixit ei. Quid sic clamas o vetula: q̄ audiēs vocē ei⁹ ampli⁹ clamabat flēs ⁊ dicēs. volo vos videre fili mi: qd. n. si videā vos: nūqd nō ego sū mr via q̄ lactaui vos: ⁊ iā canis tota sū plena: cui fili⁹. Hic nos vis vidē aut i alio scō: q̄ rndit. si non video vos hic videbo illic fili: q ait. Si eēnimit ferre vales: vt nos hic nō videas illic ꝓculdubio nos videb. q̄ discessit gaudēs ⁊. d. Si vos visura sū illic: nolo vos vidē hic. ¶ Judex puicie cū abbatē pastorē vidē cupet: sz negret filiū sororis sue tāq̄ malefactōrē tenuit ⁊ ī carcere posuit. d. Si pastor venerit ⁊ p eo intercesserit eū dimittā. Mr igit pueri ad ostiū senis plorās dū ille nil si birnderet ait. ⁊ si viscera ferrea hēs: ⁊ nulla ꝓpassione mouer̄ saltē miseratio sāguis tui flectat te: ⁊ q vnigenit⁹ mihi exstit. ille āt mādauit ei. Pastor filios nō gnauit. q̄ cū dolore discedente dixit ei iuder. Saltē vbo iubeat: ⁊ ego cū dimittā. Ille aūt ei remādauit. d. Examina cāz fz legē: ⁊ si dign⁹ ꝓmore hr̄: ptin⁹ moriat̄: sin āt quō placet tibi fac. Docebat āt frēs sic. d. custodire ⁊ seipz ꝙsiderare ⁊ discretionē hīe opatōes sūt aie. pauptas tribulatio: ⁊ discretio sūt opatōes solitarie vite. Scriptū ē. n. si fuerīt hi tres viri Noe Job ⁊ Daniel. Noe psonā hz nihil possidētiū. Job tribulator. Daniel discretor. si duas res oderit monach⁹ pōt ab hoc mūdo liber ēe: ⁊ q̄rēti fri q̄ ecnt: dixit. Carnal' repausatio ⁊ vana gl'a. Si vis regē īuenire. vz. ī hoc scło ⁊ ī futuro ī oi cā dic. Quis sū ego: ⁊ nō indices quēqz. ¶ Cū qdā fr ꝺ ꝙgregatōe offēdisset abbas de ꝙsilio cuiusdā solitarij eū expulit: q cū q̄si flēdo desparet abbas pastō eū ad se adduci fec: quē benigne ꝙsolās: misit ad illū solitariū. d. Audiēs de te videre te desidero Fatiga igit te vsq ad me: q cū veniss̄et dixit Ꝑastor. Duo hoies erāt: q ambo hēbāt mōtuos suos. reliqt aūt vn⁹ mortuū suū ⁊ abijt plorare mortuū alteri⁹: qō solitari⁹ audiēs ⁊ itelligēs i sermone ei⁹ ꝙpūct ē. ¶ Cū qdā fr pastori dixisset se pturbatū ēe ⁊ locū velle dere. eo q qdā vba de quodā frē andiuisset: q eū nō edificauerāt. dixit pastor. ne hec vba crederet: q: vera nō ecnt. Ille vo vera eē asserebat. q: fr fidel' ca sibi rettulerat. cui pastor. Nō ē fidelis q tibi dixit: q: si fidel' cēt neq̄qz tibi talia dīcet. ⁊ ille. Ego vidi ocul' meis. Ille aūt ītrogat⁹ de festuca ⁊ de trabe qd eēnt. rndit de festuca: q festuca ecēt ⁊ de trabe q trbs ecēt. ⁊ pastor. pone ī corde tuo q: petā tua sūt sic hic trabs: illi⁹ aūt velut hec festuca pua. ¶ Frat qdā q petīt grāde fecerat Volēs penitere triēnio ītrogauit pastorē si mltū ecēt: q dixit multū ē. ⁊ q̄sit⁹ si ānū iuberet ait. mltū ē. astātes āt dicebāt vsq ad. 40. dies. ⁊ ille multū ē: ⁊ adiecit. Ꝑduto q si ex toto corde hō penituerit: ⁊ petīt nō iterauerit ēt pniaz tridnanā suscipiet dñs. Ītrogat⁹ de illo vbo. q irascit fri suo sine cā ⁊ē. ait. Ex oi re q̄ te grauare voluerit fr tu⁹ ne irascar̄ aduersus eū donec oculū dextrū tibi exhat: ⁊ si al'r fecer̄ sine cā sibi irasceris. Si āt aliqs te voluerit separare a deo. p h⁹ ira scē ei. dixit āt pastor. Qui q̄rulosus ē mōach⁹ nō ē. Qui malicia ī corde suo tenuerit mōach⁹ ñ ē: q iracundus ē: mōach⁹ nō ē. q malū p malo reddit monach⁹ ñ ē: q elat⁹ ⁊ vbosus ē: mōach⁹ nō ē: q vo ye ē monach⁹ sp ē humil': māsuet⁹: charitate plen⁹ ⁊ timorē dei sp ⁊ vbiq̄ p ocul' hz: ⁊ nō peccat. dixit iterū. q si sūt tres ī vnū ex qb⁹ vn⁹ bñ qescat: ali⁹ aūt ifirmet ⁊ gras agat: ēti⁹ vo mister ei⁹ sit ex sincera volūtate: hi tres fil'es sunt velut sint vnius opis. ¶ Cū qdā fr sibi ꝙgrerēt q mltas cogitatōes hīs ī ipis plclitarēt: eū subacre nudo eiecit. d. Expāde sinū ⁊ apphēde vētū: q ait. nō possū. ⁊ ille. nec cogitatōes phibē potes ne ītroeāt: sz tuū ē resistē eis. Ītrogat⁹ a quodā frē qd de hēditate sibi dimissa facēt dixit: vt post tres dies ad se rediret: q cū redisset: ait illi. si dixero da cā eccliē faciēt ide ꝓuinia. si

dixero da eā parētib⁹ nō ē tibi merces. si dicā da eā
paupib⁹ securꝰ eris. qcd ergo vis fac: ego cām nō
habeo: hec in vitis patrum.

1 Iannes abbas cū p ānos. 40. in
heremo hitasset introgauit eū qđā ḡtuz ex hoc pfecisset. 7 ille
dixit: ex quo cepi solitari⁹ cē nūq̄z me vidit sol mā-
ducātē: 7 ioānes nec me trascētem. Sile fere legī
ibidē q̄ cū epiphanius eps abbati hilarioni daret
carnes. ille ait. Ignosce mihi: qz exquo accepi hitū
hūc nō māducaui qđ occisū. cui eps. Exquo acce
pi hitū hūc nō dimiſi aliquē dormire: q aduersꝰ me
aliqd hꝫet: nec dormiui hīs aliqd aduersus aliquē.
cui ille. Ignosce mihi: qz melio: es ḡz ego. Volens
ioānes ad filitudinē angeloz nihil opari: sz deo sine
intermissione vacare scipz expoliauit: 7 p vnā hebdomadā i heremo fuit. Cū āt fame piclitaret 7 acu
leis muscaz 7 vespaz tot⁹ vulneraret reuersus ad
ostiū frīs sui pulsabat. ad quem ille. qs es tu: 7 ille.
Ego sū ioānes. frē āt dixit ei. Meq̄z. Joānes. n. an
gelus fcīs ē: 7 inf hoies vltra nō ē. 7 ille. Ego vere
sū 7 nō apiēs ei dimisit cū affligi vsq̄z mane: postea
apiēs dixit. Si hō es op⁹ hēs itez opari: vt pascaꝝ
7 vinas. si aūt angelus es qđ ḡris itrare cellā: 7 ille
dixit. Ignosce mihi frī: qz peccaui. cū āt moreret ro
gauerūt eū frēs: vt aliq̄ vbū salutarē 7 opēdiosuz
loco hereditatiſ sibi reliqret. q igemiscēs ait. nunq̄z
feci ppriam voluntatem. nec aliquem docui quod
p: ius egoipse non fecerim.

Moises abbas dixit frī petēti a se ser
monē. Sede i cella tua 7 do-
cebit te vniuersa. Cū qđā senex infirmat⁹
ire vellet i egyptū ne frēs nimis grauaret. dixit ei
abbas Moyses: ū vadas qm̄ i fornicatōe casur⁹ es
q̄ 2tristat⁹ dixit. mortuꝰ ē cor⁹ meū: 7 mihi ista di
cis: Cū ergo missz 7 qđā vgo ex deuotōe sibi seruī
ret. ille qualescēs eā violauit: q̄ cū filiū pepisset se-
nex puēz i vnis accipiēs i die magne festiuitat⁹ q̄
erat i sitbi ecclīā coz frūz mīstitudine itranit. Cuz
āt oēs flerēt dixit. Videz ifātē hūc: filiꝰ ē iobedien
tie. cauete g⁹ vob frēs: qz i senectute hoc feci 7 ora
te p me: 7 pgēs ad cellā ad pstinū statū reuersus ē.
Alīꝰ quoq̄z senex cū dixisz alteri mortuꝰ sū. ille ait.
Mō 2fidas i te donec exeas de corpe. naz si dicī: qz
mortuꝰ es: saltpanas tū mortuꝰ ñ ē. Cū frē qđā pec-
cassset miserūt ad abbatē moysem q̄ accepta sporta
plena harena venit ad eos: quē cū frēs q̄nq̄z hoc
eēt itrogarēt. dixit. Peccā mea sī pꝰ me currētia 7 ñ
videō ea 7 veni hodie aliena iudicare peccā. Illi āt
hoc audiētes frī pepcerūt. Sīc legī ō abbate pozi.
nā cū frēs de quodā frē culpabili loqrenī. ille tace-
bat. Cū ergo accepisz sacculū plenū arena retro 7
de cadē harena modicū aū se ferret. itrogatꝰ quid
hoc eēt. dixit. Multa harena sī peccā mea q̄ post me
ferēs ipsa ñ cōsidero: nec p eis doleo. Modica vo
harena sūt peccā frīs aū me posita q̄ sp 2sidero 7 ipz
iudico: cū tū peccā mea aū me sp portare deberē: 7 ō
ipsis cogitare: 7 p ipsis deū rogare. Cū aūt abbas
moyses fcūs fuisz cleric⁹ 7 iposuisz ei⁹ suphume-
rale. dixit ei eps. Abbas fcūs ē cādidatꝰ. Et ille. A
foris dīe papa aut ītus: Volēs āt eps eū pbare di
xit clericꝫ suis: vt qui ad altare accederet ipz cū iu-
ria expellerēt: deide cū seq̄ntes qđ loqret audirēt.
Proiciētes āt eū foras dixerūt. Exi foras ethiops
q̄ egrediēs dicebat. Bñ tibi fecerūt cinerēte 7 caca
bate: qz cū hō nō fis ḡre te i medio hoiuz dare psū
pſisti. hec i vitis patrū.

a Arsenius cū adhuc i palatio 2si-
steret 7 vt ad salutē diri
gerēt oraret: audiuit. Arseni fuge hoies 7
salnaberīz. accedēs igr ad monachalē vitā 7 ibidem
orās audiuit. Arsem fuge: tace: quesce. Legī. n. ibi-
dē de hac qete appetēda q̄ cū tres frēs sci fuissent
monachi: vn⁹ elegit disco: dātes ad pacē reducere.
scōs ifirmos visitare: tri⁹ i solitudine quesce. Primꝰ
igr labozās pp lites hoiuz nō potuit oīb⁹ placē 7 te
dio victꝰ venit ad zm̄ quē inuenit aīo deficiētē 7 mā-
datū pficē nō valētē: 7 2cordātes ad ttiū q̄ erat in
solitudie venert: cui cū tribulatōes suas narasset: il
le missa aq̄ i scipho dixit. Attēdite i aquā: 7 erat cō
mota 7 turbulēta. Et rursus dixit. attēdite mō 7 vi
dete quō qeta 7 limpida fcā ē: q cū ītēderēt: 7 vltꝰ suoz
viderēt ait. Sic q̄ i medio hoiuz 2sistīt p turba ñ vi
dēt petā sua: cū āt qeuerit: tē petā sua vidē valebūt.
Quidā ēt cū inēisz quēdā i hēmo velut bestiā her-
bas māducātē 7 nudū: currebat post ipz fugiētē. d.
Expecta me: q̄ pp deū sequoz te. 7 ille. pp deū fu-
gio te. Cū āt vellē pieisz expectauit eū. d. qñ mi
seriā mūdi pieisti a te expectaui te. cui ille. Dic mi
hi quō salnus efficiar: q ñdit. Fuge hoies 7 tace.
Mfona qđā nobil 7 senex vēit vt abbatē arse-
niū ex deuotōe vidēt: q rogatꝰ a theophilo archiepo
vt se videri pmittēt: nullatenꝰ acqeuit: tādē illa ad
eiꝰ cellā pperās ipm forz aū ostiū celle inēit: 7 se ad
eiꝰ pedes pstrauit. Ille āt cū idignatōe nimia ele-
nauit eā. d. Si facīē mea vidē vis vide. Illa āt facie
eiꝰ p 2fusiōe 7 vecūdia ñ 2sideranit. cui senex. Quō
cī mlier sis tātā nauigatōez facē psūphisti: Ecce. n.
romā redib 7 q̄ abbatē arsenīū viderz alijs mlieri-
bꝰ enarrab. 7 ille silr vēiēt vt videāt me. 7 illa. Si
do dāte romā rediero nullā huc vēire pmittā: sz sal
tē obsecro vt ozes p me 7 mei memoz sis sp. cui ille
Oro deū vt ōleat mēoriā tuā ō cōde meo: 7 illa au-
diēs turbata nimiū vēit i citatē 7 p tristitia febricita
re cepit: qō archieps audiēs ad eā 2solādā accessit
illa āt dicebat. Ecce ego 2tristata mortō. cui archi-
eps. Nescis q: mlier es 7 inimicꝰ p mlieres scōs i-
pugnat: 7 ppea senex hec ait. nā. p aīa tua sp orat.
sic 2solatōe recepta cū gaudio ad ppa remeauit.
De quodā alio p:ie legī q̄ cū discipl⁹ eiꝰ dēt
senuisti abbaſ accedam⁹ pax tuī mūdū. ille ait. Vbi
ñ ē mlier illuc eamꝰ. dixit ei discipl⁹. Et vbi ē locꝰ
ñ hīs mlierē nisi forte solitudo: 7 ille. q̄ i solitudie
me tolle. Alīꝰ ēt frē cū mīez suā vetulā trās fluuiū
portare deberet: ille manus suas pallio inuolui. cui
illa. Et qđ sic opuisti manꝰ tuas filī: 7 ille. Corpus
mulierīz ignisz ē 7 ex eo q̄ te 2tigebā aliaz femina
memoria i meo aio veniebat. Arsenius aūt p totū
tps vite sue ad opus sedēs manū suaz pānū ba-
bebat in sinu. pter lacrymas q̄ crebro de oculis
eius currebāt. totā noctē i somnem ducebat: mane
aūt facto cum. pter nature lassitudinem dormire

vellet dicebat sono. Veni fue male. & surripiebat pax soni sedendo: & statim surgebat. dicebat quoq;. Suffic monacho si domierit vna hora: si e tu pugnator. Cu p: sci arsenij nobilissimi senatoris vita finiet & testu faciens magna hereditate arsenio dimisit; magnian pdictu testu ad ipz trulit: qd ille accipies vo fuit illo scide mgnian at ei pedib; pnolut rogauit ne hoc faceret: q: caput ei pcideret. cui arsenius. Noi mortu su q; ille. Ipe igit cu mo nidortu fit quo me fecit heredem: & remisit testu nihil accipe volens. Quada vice facta e vox ad eu dices. Veni & ondam tibi opa hoiuz & edurit eu i quenda locu onditq; ei ethiope icidente ligna & faciente sarcina grade qnam portare no poterat: deide itez ligna icidebat & hoc faciebat diuti: onditq; ei rursuz hoiez haurientes aqua de lacu & effundente aqua i cisterna ptusa que aqua refundebat i lacu & ipsa cisterna iplere volente. & ondit itez teplu: & duos viros i egs portates lignu trasuersu. Volentes at itroire i teplu n poterat: eo q lignu i trasuerso portaret & exposuit dicens. Di sut q portat qsq iugu iusticie cu suphia & n humi liat: pp qd remanet foris a regno dei. Qui ligna icidit bo e i peccat mltis: & p eo vt agat pniam no subtrahit d peccat: sz addit inigtates inigtatibus. q aut aqua haurit bo e dona opa facies: sz q: cu eis sut pmixta mala pdit opa sua. Uespere sabbati ve nente dnico relinebat post se sole & extendebat manus suas ad celu donec mane die dnico sol ascendes facie illi illustrabat & residebat. hec i vi.pa.

Agathon abbas p tricniu lapide i os suuz mittebat donec taciturnitate discceret. Alius quoq; fr cuz itrasset congregatoez dixit itra se. Tu & asin vnum esto. Sicut g asin vapulat & no logt. iniuria patit & n rndet: sic & tu. Ali quoq; fr a mesa expulsus nil rndit. Postmodu sup h iterrogat ait. Posui i corde meo q eglis sim cani: q cu sectat foras egredit. Infrogat agathon q vtus plus hret laboris. Rndit. puto n ee tale laboze qle orare deu. Ma inimici ei sp laborat ei oronem destruere. Ma i ceteris laboribz bo aliqua rege possidet. Orator at op hz magni certaminis. Infrogat agathon a quoda fre quo cu fribz bitare debet: ait. Sicut in pma die & no assumas fiducia. Mo e.n. peior passio q fiducia. Benitrix e.n. oiuz passionu. Dixit itez. Iracudus si mortuos suscitet no placet alicui vel deo pp iracudia sua. Frat qda iracud in intra se ait. Si sol stare ad ira no ita cito mouerer. Quada at vice cu vrceolu ag ipleret vsatus e. Sedo ipleuit & iterum vsat e. Tertio ipleuit & vsatus e: q comotus furore fregit vasculu. In se at reuersus cognouit q ab eode demone iracudie illusus eet: & dixit. Ecce sol su & tu ira me vicit. Reuertar g i congregatoem: q vbiq; labor & vbiq; patietia & aditorio opus di e. Econtra erat duo fres q multis anis iuice conuersantes: nuq; ad iracudia poterat puocari: qda vice dixit vnus alteri. faciam & nos lite sic boies o mudo faciut. & ille rndit. Nescio qlit fiat lis. & dixit fr. Pono i medio laterculu & dico. meu e. Tu aut dic. no: sz meu e. Et ide fiet litis initiu. Posita e g te-sta i medio: & dixit vn. meu e hoc: & alter dixit. no: sz meu e: & ille rndit: et tuu e. Tolle g & vade. Et di scesserut nec inte se ptende potuerunt. Erat autem abbas agathon sapies ad itelligendu: ipiger ad laborandu: parc i cibo atq; vestimento. Dixit at. sz volutate mea nuq; dormiui. retines in corde aduersus quecq; dolore: n dimisi dormire aliu hite aduersum me aliqd. Moritur quoq; agathon trib dieb ma sit imobilis: aptos tenes oculos: q cu pulsaret a fribz rndit. In cospectu duini iudicij assisto: Dixit ei. Et tu times: & ille. In custodiedis madat di virtute q potui laboraui: sz ho su: & nescio si placuerut opera mea dno. Dixit ei. Et n pfidis de opib tuis: q sm deu sr: & ille. Mo psumo donec venero ad illu. Alit .n. sr iudicia di: & alr iudicia hoiuz. Cu at adhuc eu iterrogare vellet ait. Ondite charitate & nolite loq. q occupat su: q dco stati spz cu gaudio emisit. vidbat .n. eu colligente spz quadmodu sigs saluz amicos suos dilectos. hec i vi.pa.

¶ De.s. barlaa.

Barlaa cui historia ioanes damascen diligeti studio ptexuit opate i eo diuina gra scm iosaphat regez ad fide conuertit. Et .n. cu vniuersa india xpiaris & moachis plena eet surrexit qda rex ppotes noie Auenir q xpianos & pcipue monachos pmu psequbat. Accidit at vt qda fgs amic & i palatio suo pm diuina comot gra regia aula relinqret & monasticu ordine itroiret. Qd rex audies p ira isanies eu p queq; deserta igri fec & vir iuctu ad se addnci madauit. Videnscz cu vili tunica cooptu & fame maceratu q splendidis vestiutz ornabat: & mltudinis affluen ptuenerat. dixit ei. O stulte & metz pdite cur honore i ptumelia pmutasti: & te ludu pueor fecisti: cui ille. Si h a me rone audire desideras: inimicos tuos pcul a te abijcias. Rege aut q ecnt hi inimici qrente: ait. ira & ecupiscetia. Hec .n. ipediut ne vltas videa. Assideat at ad audiendu dicedor pudetia & qetas. Qui rex. fiat vt loqz. & ille. Insipientes ea q sut despiciut: qsi no sint. Ea vo q no sut: qsi sint ap phedem mollut. Qui at n gustauerit eoz q sit dulcedine n pot addiscere vitate. Adita at illo d mysterio icarnatois & fidei pfequte. rex ait. Nisi tibi in pncipio pmisse q de medio pcilij ira remouerem nuc vtiq; igni tuas carnes edere. surge igr & fuge ex oculis meis: ne vltra te videa: & male te pda. Vir di at tristz abscessit: eo q matyriu ppessus n eet. Intea du rex liberos n hret: puer ei pulcherrim nascit: & iosaphat appellat. Congregate at rege ifinita multitudine vt dijs p ortu pueri umolaret: seragita astrologos quocauit: a qb qd futuz eet filio suo diligt qsiuit. Uct at rndetib eu magnu i potetia & diuitijs futuz: vn sapietio: ex ipis dixit. puer iste q nat e tibi o rex: no i tuo erit regno: sz i alio icoparabit melioi. Ma illi quia psequtz xpiane religios: vt existimo futur e cultor: h at n a seipo: sz a do ispirate dixit. Audies hoc rex pmu expaues i citate deorsum palatium speciosissimum construi fecit: & ibi puerum ad habitandum posuit: ibiq; secum iuuenes pulcherrimos collocauit precipies illis: vt nec mortem nec senectu tem nec infirmitatem vel

pauptatē: nec aliqd qđ possz sibi afferre tristitiā ei
nozarēt: sz oia iocunda ei ꝓponerēt ꝗtenꝰ mēs ei⁹ le
ticijs occupata nil de futurꝭ cogitare possz. Si quē
vo mistrātū ifirmari ꝙtigeret: hūc ꝓtinꝰ rex ꝓci-
piebat ejici ⁊ aliū loco ei⁹ icolumē subrogari. ꝓce-
pitqz ne sibi ꝺ xpo aliquā facerent mētōez. ¶ Eo
tpe erat cū rege vir qdā xpianissimꝰ sz occlt⁹: g iter
nobiles regꝭ pncipes pmꝰ erat: hic cū aliqñ cū rege
advenādū inissz hoiem ḡndā pauperē pedē elsū a
bestia hitē ⁊ i tra iacētē inēit. A quo rogat: vt se su
scipe debeat. qz sibi i aliquo forsitā ꝓdesse posset.
Cui miles dixit. Ego qdē te libēt suscipio: sz i quo
vtilꝭ inveniarꝭ ignoro: ⁊ ille dixit. Ego hō suz me-
dicꝰ vbor. Si. n. aligs i vbis ledat ꝙgrnā scio adhi
bere medelā. Miles āt qđ ille dicebat ꝓ nihilo cō
putauit: pp deū tñ ipz suscipiēs ei⁹ curā egit: Viri
āt qdā iuidi ⁊ malitioſi videtes ꝓdcm̄ pncipē i tāta
gra cē fgē: ipz apd regē accusauerit q ñ solū ad xpia
noz fidē declinassz: sz i sup regnū conabat sibi surri
pere: turbā sollicitās ⁊ sibi ꝙciliās: sz si hꝰ igunt ita
cē o rex scire desideras ipz secreto aduoca ⁊ vitam
hāc cito finiēdā ꝙmemora: ⁊ idcirco gliam regni te
velie derelīqre: ⁊ mōachoz habitū assumere asseras:
quos tū ignoranter hacten⁹ fueras psecut⁹: ⁊ tē vide
bis qd tibi rndit: qđ cū rex oia vt illi suaserāt fecissz:
ille doli ignarꝰ pfusus lachrymis ꝓpositū ei⁹ lau-
dauit: ⁊ vanitatē mūdi rememorās ḡtoci⁹ ad hoc
adꝑplēdū ꝙsuluit: qđ rex audiēs ⁊ vez cē qđ illi di-
xerāt credēs furore repletꝰ ē: nihil tñ sibi rndit. Vir
āt ꝓpēdēs q rex grauit vba sua accepat tremēſ ab-
scessit ⁊ medicū se vboz hīe fcolēs oia sibi narrauit
cui ille. Notū sit tibi q rex suspicat vt pp hꝰ dixe-
rꝭ q ei⁹ rgnū velis iuadē. surge igi ⁊ comā tuā tōde
⁊ vestimēta abiectēs ciliciū idue ⁊ sūmo diluculo ad
regē igredē. Cūqz rex qd sibi hꝰ velit itrogauerit
rndebis: Ecce rex patⁿ sū seq te. Mā ⁊ si via p quā
cupis ire difficil' sit tecū tū exeūti facil' mihi erit. si
cut. n. sociū me hūisti i ꝓsperꝭ: sic hēbis piter i ad-
uersis. Mūc igr psto sū qd mozarꝭ: qđ cū ille p ordi-
nē feciſz rex obstupuit ⁊ falsarioſ arguēs: viz āplio
ri honore ditauit: Filꝰ āt i palatio educat⁹ ad eta
tē adultā puenit ⁊ in oi sapia plene edoct⁹ fuit. Ad
uxorās āt cur pr sic eū reclusissz: vnū de gseruis sibi
familiarē secreto de hac re itrogauit. d. se i mlta
mestitia positū. p eo q sibi foras egredi nō licēt ado
vt nec cib⁹ sibi sapēt nec pot⁹: qđ pr audiēs ⁊ dolēs
equos idoneos pari fec: ⁊ chozos plaudētes añ euz
mittēs ne qd sibi fedū occurreret diligēt ꝓhibuit.
Predcō igr iuvene tal' ꝓcedēte: qđā vice vn⁹ le-
prosus ⁊ vn⁹ cec⁹ sibi obuiauerūt: quos ille vidēs ⁊
stupēs q sint ⁊ qdnā hēant iqsuit. Et mistri dixe⁊
Passiones iste sūt q hoīb⁹ accidūt. ⁊ ille: Oīb⁹ hoi-
bus hec ꝓtigē solēt: negātib⁹ ill' rndit. Noti sūt igr
q hꝰ pati debeāt an sic idiffinite ꝓueniunt: ⁊ illi. ⁊
qs hoīuz futura scire valet: Valde igr anꝰ cē ce
pit ꝓ icōsuetudine rei. Illa vice ḡndā valde senez
rugosā hītē facīē ⁊ deoz̄ icurnatū ⁊ cadētib⁹ dēti
bus balbutiēdo loqntē inenit. Stupefactꝰ āt disce
re cupit vtilonis miraclz: cūqz didicisset q pp ānoꝝ
mlitudinē ad talē statū veniſſe āit. Et qs ē hui⁹
finis: dñt ei. Mors. ⁊ ille. Est ne oīuz mors vel ali-
quoz: Cūqz dediciſſz oēs mori debē: itrogauit in
quot ānis hec supueniet. Et illi i octogita vel cētū
annis senect⁹ inducīē. deīde mors ipa subsegē: hec
igīē iuuenis freqnter i corde suo recogitās i multa
desolatōe erat: sz corā pīe leticiā ꝓtēdebat plūmū
ꝺsiderās i hi⁹ dirigi ⁊ doceri. ¶ Igīē qdā mōach⁹
vita ⁊ opione pfcūs hītās i dekto tre sennar noie
barlaā hec q circa filiū regꝭ agebāt per spm cogno
uit: ⁊ mercatorꝭ hītū sumēs ad ciuitatē illā deuēit:
aſcēdēsqz pedagogo filij regꝭ locut⁹ ē. Ego nego-
ciator cū sim lapidē ꝓciosū venalē hēo q cecꝭ lumē
trbuit: surdis aures apit: ispiētib⁹ sapiaz ifundit:
nūc igr duc me ad filiū regꝭ. ⁊ hūc sibi tradā: cui ille
Videꝭ hō mature prudētie: sz vba tua prudētie nō
cordāt: verūtī cū lapidū noticiā habeā ipz lapidē
mihi ostende: ⁊ si talꝭ vt asserꝭ fuerit ꝙbat⁹ a filio re
gis honores maximos ꝙseqꝭ. Ad quē ille. Lapis
me⁹ isup hāc hz vtutē: q: qnō hz sanā oculoz aciē ⁊
q ñ suat itegrā castitatē si forte illū aspexerit ipam
vtutē quā hz ifēibilē pdit. Ego āt medicinal' artis
nō expers video te sanos oculos ñ hre: filiū aūt re-
gis audiui pudicū ee ⁊ oculos pulcherrimos hre ⁊
sanos. Cui ille. Si sic ē noli mihi ostendere. qz ⁊ ocu-
los sanos nō hēo: ⁊ i pcis fordesco. Mūciās igīē fi-
lio regis ipm ad eū ḡtoti⁹ itroduxit. Cū ergo itro
duct⁹ fuisset: ⁊ rex eū reuerēter suscepisset: ait bar-
laam. Hoc rex bñfeciſti. qz defoꝭ punitati appenti ñ
attēdiſti. nā rex qdā magn⁹ i curru deaurato pce-
dens cū qbusdā attritas vestes idutꝭ ⁊ macie atte
nuatꝭ obuiaſſz: ꝙtinuo de curru exiliēs ad pedes ꝓ
cidēs ipos adorauit: ⁊ surgēs i oscula eoz rnit. pce
res āt idigne hꝰ ferētes: sz regē sup hꝰ arguere for
midātes fri rettulerūt: qūo rex magnificētia regali
idigna feciſſz. fr āt regē sup hoc redarguit: Erat āt
regi ꝙsuetudo q qñ aligs morti tradend⁹ erat: rex
añ eius ianuā ꝑconē cū tuba ad hoc ꝺputata mitte
bat. Vespe igr veniēte añ frīs ianuā tubā sonari fe
cit: qđ ille audiēs: ⁊ de sua salvatōe despans totam
noctē insomnē dnxit: ⁊ testñ fec. mane āt fcō idutus
nigrꝭ vestibus cū vroze ⁊ filijs ad fores palatij lu-
gēs accessit: quē rex ad se igredi faciēs dixit. O stul
te si ꝑconem frīs tui cui nihil te deligsse cognoscis
adeo timuisti quō ꝑconeꝭ dñi mei i quē adeo pecca
ui timē ñ debeā q sonabilius tuba mihi mortē signi
ficāt ⁊ tribilē iudicis aduētū mihi denūciāt: deīde
ḡtnoz capsas fieri iussit: ⁊ duas eaz extrisec⁹ auro
vndiqz opiri ⁊ ossib⁹ mortuoz putridis ipleri: duas
vero pice liniri ⁊ gēmis margaritisqz ꝑciosis ipleri
fecit. Vocāsqz illos magnates quos sciebat qrimo
niā apud frez deposuisse ḡtnoz illas capsas añ eos
posuit ⁊ q ꝑciosiores eēnt igsuit. Illi vo duas dau
ratas magni eē ꝑcij reliqs vo vilis ꝑcij eē indica-
uerūt. Precepit igr rex deauratas aperi: ⁊ ꝙtinuo
ide seto: itolerabil' emanauit. qb⁹ rex. Me ill' fi-
les sē q gliosis vestib⁹ sē amicti: ii vo inūdicia vicioz
sē pleni: deīde alias aperi fec: ⁊ ecce odor mirabilis
ide exalauit qb⁹ rex. Iste illis pauperimis quos ho
noraui similes sūt: q ⁊ si vilib⁹ vestimentis operi-
ātur: it' tñ oī vtutū odore resplendēt. Vos āt solū

q̄ deforis sūt attēditis: ⁊ q̄ deitus sunt nō cōsidera tis. Scōm igit illū regē tu quoq; bñ fecisti suscipi ens me. Incipiēs igit barlaā: cepit ei de mūdi crea tiōe ⁊ hois ꝓuaricatiōe ac filij dei icarnatiōe: pas siōe ⁊ resurrectiōe lōgū ꝑmonē ꝛtexere: necnō ⁊ de die iudicij ⁊ retributione bonoꝝ ⁊ maloꝝ multa ꝓferre: ⁊ seruiētes idolis plūmuq; exprobrare ac de eoꝝ fatuitate tale exēplū ponere dicēs. ¶ Sagit tari⁹ qdā auicula punla noīe philomenā capiēs cū vellet eā occidere vor data ē philomene. ⁊ ait. quid tibi ꝓderit o hō si me occideris: neq; n. vētre tuuz de me iplere valeb: sz si me dimittere velles tria tibi mādata darē: q̄ si diligēti⁹ cōseruares magnā ide vtilitatē cōseq; posses. Ille vo ad ei⁹ loq̄lā stu pefact⁹ ꝓmisit q̄ eā dimitteret si hec sibi mādata ꝓferret. ⁊ ille. Muq; rē que apphēdi nō pōt apphē dere studeas. de re pdita irrecuperabili nūq; dole as. vbū icredibile nūq; credas. hec tria custodi ⁊ bñ tibi erit. Ille āt vt ꝓmiserat eā dimisit. philo mena igit per aerē volitās dixit ei. Veh tibi hō q̄s malū cōsiliū hūisti ⁊ q̄s magnū thesaur hodie pdi disti. Est. n. i meis viscerib⁹ margarita q̄ strutōis ouū sua vicit magnitudie. Qō ille audiens valde ꝛtristat⁹ ē q̄ eā dimiserit: ⁊ eā apphēdere conabat dicēs. Veni i domū meā ⁊ oēz tibi humanitatē ex hibebo ⁊ honorifice te dimittam. cui philomena. Muc ꝓ certo cognoui te fatuū ee: nā ex his q̄ tibi dixi nullū ꝓfectū hūisti: q; ⁊ de me pdita: sz irrecu perabili doles: ⁊ me tētas cape cū neq̄as meo itine re pgere: ⁊ isup margaritā i meis viscerib⁹ credidi sti ee: cū ego tota ad magnitudinē oui structiōis nō valeā ptingere. Sic ergo stulti sē q̄ cōfidūt i idolis q; plasmatos a se adorāt ⁊ custoditos a se custodes suos appellāt. Cepitq; cōtra fallacē mūdi delecta tionē multa disputare ⁊ plura ad hoc exēpla addu cere dicēs. Qui corporales delectatiōes cōsiderant ⁊ aīas suas fame mori ꝑmittūt: siles sūt cuidā hoi q dū a facie vnicornis ne ab eo deuorarer veloci⁹ fugeret i q̄dā baratrū magnū cecidit. Dū āt cade ret mālib⁹ arbuscula apphēdit q̄dā ⁊ i base q̄dam lubrica ⁊ istabili pedes fixit. Respiciēs vero vidit duos mures vnū albū ⁊ vnū nigrū icessāter radi cē arbuscule quā apphēderat corodētes ⁊ iā ꝓpe erāt vt ipaz abscinderēt. In fundo āt baratri vidit draconē terribilē spirātē ignē: ⁊ apto ore ipz deuo rare cupiētē. Sup base vo vbi pedes tenebat vi dit q̄tuoꝝ aspidū capita ide ꝓdeuntia. Eleuās aūt oculos vidit exiguū mellis i ramis illi⁹ arbuscule: oblitusq; picul⁹ i quo vndiq; posit⁹ erat seipz dulce dini illi⁹ modici mellis totū dedit. Vnicorn⁹ autez mortis tenet figurā que hoicz sēp pseq̄t: ⁊ apphē dere cupit. Baratrū vo mūd⁹ ē oib⁹ malis plen⁹. Arbuscula vniuscuiusq; vita ē q̄ p horas diei ⁊ no ctis q̄si p murē albū ⁊ nigrū icessāter cōsumit ⁊ ici oni appropiquat: Basis vo q̄tuoꝝ aspidū corpus ex q̄tuoꝝ elemētq; cōpositū qb⁹ iordiatis corpis cō pago dissoluit: draco terribil⁹ os iferni cūctos duo rare cupiēs, dulcedo ramuscli dlectatio fallax mū di ꝑ quā hō seducit vt piculū suū minime ītueat. Addidit quoq; dicēs. Similes sūt itez mūdi amato res hoī q tres amicos habuit: quoꝝ vnū pluscz se scōz tñ quātū se. tertiū min⁹ q̄z se ⁊ q̄si nihil dilexit In magno itaq; piculo posit⁹: ⁊ a rege citat⁹ cucurrit ad ꝓmū amicū ei⁹ auxiliū q̄rēs ⁊ q̄lit eū dilexe rit sēp cōmemorās: cui ille. Nescio qs sis o hō. ha beo alios amicos cū qb⁹ me hodie letari oz: quos ⁊ amicos āmodo possidebo. Prebeo tñ tibi duo cili ciola: vt habeas qb⁹ valeas optri. Cōfus⁹ igit ad scōz venit ⁊ sil'r ei⁹ auxiliū postulauit. cui ille. Nō vacat mihi tecū subire agonē. Curis eteni multis circundor: modicū tñ vsq; ad ostiū palatij te secta bor: ⁊ stati domū reuertar. ꝓpijs vacās negocijs. Tristis igit ⁊ desp̄ās ad tertiū amicū prexit: sibiq; facie ōmissa dixit. Nō habeo os loq̄ndi ad te: qm vt debui ñ amaui te: sz tribulatiōe circūdat⁹ ⁊ ab amicis destitut⁹ rogo vt mihi auxiliū feras: ⁊ mi hi veniā pbeas. Et ille hilari vultu dixit. Certe amicū carissimū fateo: te ee: ⁊ tui lz modici bñficij ñ īmemor: ꝑcedā te ⁊ apd regē īterueniā ꝓ te: nec ī manib⁹ tradet te inimicoꝝ. Prim⁹ igit amic⁹ ē di uitiaꝝ possessio: ꝓ qb⁹ hō ml'tis picul' subiacet. Ue niēte vo mortz termino nihil ex oib⁹ nisi viles ac cipit ad sepeliēdū pānicul⁹. Scōus amic⁹ ē vxor filij ⁊ parētes q tñ vsq; ad monumētū secū pgētes ꝓtin⁹ ruertūr suis vacātes curis. Tertiꝰ amic⁹ ē fides: spes: ⁊ charitas: ⁊ elemosina ⁊ cetera bona opa que nos cū exim⁹ ō corpe possūt ꝑcedere: ⁊ pro nobis apd deū īteruenire: ⁊ ab inimicis .i. demoni b⁹ nos liberare. Hoc isup addidit dicēs. In q̄dam magna ciuitate ꝙsuetudo fuit q̄ hoicz extraneū ⁊ ignotū oī āno i pncipē eligebāt: cui oi prāte accep ta qcqd volebat facē licitū erat: ⁊ sñ oi ꝙstitutiōe terrā regebat. Illo igr i oib⁹ ōlitijs pmanēte: ⁊ sēp sibi sic ee existimāte repēte cines i eū īsurgebāt: ⁊ p totā ciuitatē nudū trahētes ī remotā īsulā erulē trāsmittebāt: vbi nō cibū nec vestimētū īueniēs fa me ⁊ frigore vrgebat: tādē qdā ali⁹ sublimat⁹ in regno cū illoꝝ ciuiū cōsuetudinē didicisz īnitos thesauros ad īsulā illā trāsmisit: vbi post ānū i exi liū relegat⁹ cū ceteris fame deficiētib⁹: ille īmēsis delitijs abūdabat. Ciuitas hec mūd⁹ iste ē. Ciues tenebraꝝ ꝓnceps q nos falsa mūdi delectatiōe alli ciūt. nobisq; isperātib⁹ mors supuenit: ⁊ i locū tene braꝝ demergimur. Diuitiaꝝ vo ad eternū locū p̄ missio fit manib⁹ egenoꝝ. Igit cū barlaā pfecte fili um regis docuisz: ⁊ ipe cū iā relicto patre seq̄ vel let: dixit ad eū barlaā. Si hoc feceris cuidā iuueni simil' eris: q cū quādā nobilē despōsare nollet vxo rē: ipe rennēs aufugit ⁊ i quēdā locū deueniēs vir ginē quādā cuiusdā senis paupis filiā laborātē ma nib⁹ ⁊ ore deū laudātē vidit. Ad quā ille. Quid est qō agis mulier? Cū. n. ita paup sis gras tñ agis do ac si magna recepisses ab eo. Ad quē illa. Sic pua medicia sepe a magno lāguoꝝ liberat: sic gratiarū actio i puis donis magnoꝝ efficit auctrix donoꝝ Hec tñ q̄ extrinsec⁹ ꝛt nra ñ st: sz ea q̄ i nob sūt nra sunt: ⁊ a deo magna recepit: q; me ad suā imaginez fec: itellectū mihi dedit: ad suā me gloriā vocauit ⁊ tanuā regni sui mihi aperuit: ꝓ tāt⁹ ergo ⁊ tā mi gnis donis ipsū laudare cōuenit. Videsne iuuenis

eiꝰ prudẽtiã eã a pre suo i vroꝛẽ petijt. Cui ille. Fili mea accipe ñ vales: qꝛ diuitũ ⁊ nobiliũ filiꝰ es Ego ãt paup sũ. ſz cũ ille oino iſtarct. ait senex. ſi ñ possum eã tibi dare: vt i domũ pris tui ducas eã cũ vnica mihi sit. ⁊ ille. Apd vos manebo: ⁊ vob me i oibꝰ cõformabo. Deponẽs igit pciosũ oꝛnamẽtũ habitũ senis iduit: ⁊ apud eũ manẽs ipsã i vroꝛez accepit. ſPoſtq̃z vo senex diuꝛiꝰ eũ pbauit i thalamũ eũ duxit ⁊ imẽsũ pdꝰ diuitiaꝛ quãtũ nũq̃z viderat sibi oñdit ⁊ oia sibi dedit. Dixit ãt Josaphat Cõueniẽter ista me tãgit narratio: ⁊ a te hoc dictũ eẽ de me existio: ſz dic mihi pr quot ãnoꝛ es: ⁊ vbi cõuersaris qꝛ a te nũq̃z volo separi. ⁊ ille. Annoꝛ sũ. 45. i desertz terre sennar degẽs. Ad quẽ Josaphat. Ampliꝰ pr mihi appares. 70. ãnoꝛ. ⁊ ille. Si a natiuitate mea oẽs ãnos q̃ris discer bñ eos estimasti: ſz nullo mõ a me i mẽsura vite cõputãt quot quot i vanitate mũdi expẽsi sr. Tc̃. n. i teriori homine moꝛtuꝰ erã ⁊ ãnos moꝛtz nũq̃z vite noiabo. Cũ igit Josaphat eũ i desertũ seq vellet dixit barlaã. Si hoc feceris ⁊ tuo ꝓpoſitio carebo ⁊ psecutionis frib meis auctoꝛ existã: ſz cũ opportunũ tps viderz ad me venies. Barlaã igit filiũ r̃gis baptizãs ⁊ i fid optie iſtruẽs eũ oſculat ẽ ⁊ ad locũ suũ ruersus ẽ. ſPoſtq̃z ãt rex filiũ xp̃ianũ factũ audiuit: i dolore nimio posit ẽ quẽ qdã amic suꝰ noie arachiſ cõſolãs ait. Cognosco rex senẽ quedã heremitaz q de secta nr̃a ẽ: q p oia barlaã simil̃ẽ. ſDic igit barlaã se simulãs pmo xp̃ianoꝛ fidẽ defẽdet: deide se supari pmittet: ⁊ oia q̃ docuerat reuocabit. ⁊ sic filius r̃gis ad nos redibit. Assũpto igit pdicto pncipe magno exercitu ad q̃rẽdũ barlaã iuit: ⁊ hrmitã illũ capiẽs se barlaã cepisse dixit: qd filiꝰ r̃gis audiens captũ. ſ. magꝛuz snũ amare ceuit: ſz postmodz p dei reuelationẽ hũc ñ eẽ cognouit. Ingressꝰ igit pr ad filiũ ait. Fili mi i tristitia magna me posuisti ⁊ meaz canitiẽ ihonoꝛasti: ⁊ lumẽ oculoꝛ meoꝛ abstulisti. Quare fili hoc feciſti: ⁊ deoꝛ meoꝛ cultũ reliqsti: cui ille. Tenebras pr fugi: ad lumẽ cucurri: ⁊ erroꝛẽ deseruj: ⁊ vitatẽ agnoui. Noli ãt frustra laboꝛare qm̃ nũq̃z a xp̃o me posses reuocare. Sic̃. n. tibi ipos ũbile ẽ altitudinẽ celi manu tãgere aut maximũ sic care pelagꝰ: sic ⁊ iſtd eẽ cognosce. tc̃ rex ait. Et qs boꝛ mihi auctoꝛ ẽ maloꝛ niſi ego q tã magnifica tibi feci q̃. nũq̃z aliqs patz feẽ filio. q̃pp prauitas volũtaz tue ⁊ tue ⁊ otẽtio effrenata aduersus caput meũ te iſanire feẽ. ſMerito astrologi i natiuitate tua direꝛt te arrogãtẽ ⁊ pẽtib pobediẽtẽ futuꝛ: nũc vo si mihi ñ ageneꝛz a mea discedes filiatiõe: ⁊ p pre inimicꝰ effectꝰ illa tibi faciã q̃ nec adhuc hostib feci. cui ioſaphat. Cur rex tristaꝛz: qꝛ bonoꝛ pticeps effectꝰ sũ: qs vnq̃z pr i filij sui ꝓsperitate tristz appuit: nõ q̃ ia pꝛez vocabo te ſz si mihi aduersaberz ſic a pẽte fugiã a te. ſRex igit cũ ira ab eo discedẽs arachi amico notã fec filij duritiã: q sibi cõsulnit vt nõ aspis vbis cũ eo vteret: qꝛ blãdis ⁊ lenib puer meli traheret. Seq̃nti igit die rex ad filiũ vẽit ⁊ circũplectẽs oſculabat eũ dicẽs. Fili dulcissime honoꝛa canitiẽ pr̃is tui. verẽ fili pꝛez tnũ. an nescis q̃le bonũ ẽ pri obedire ⁊ eũ letificar. ſic ecõtra malũ ẽ ipz exacerbare: Quotquot. n. fecerit male pierit cui ioſaphat. Tps amãdi ⁊ tps odiendi: tps pacis ⁊ tps belli. nullo. n. mõ auertẽtib nos a dõ obedire debem. sine sit mr sine sit pr. Videꝰ igit pr ci ꝓstãtiã ait. Ex quo video tuã ptinaciã: nec mihi obedire vis saltẽ veni: ⁊ ãbo piter vitati credam. barlaã. n. q te seduxit a me vicꝰ tenet. ſi igit ⁊ vri cũ barlaã ꝙueniãt ⁊ pconc mittã vt oẽs galilei sine timoꝛe veniãt ⁊ disputatiõe incepta: si vr barlaã obtinuerit vob cedem. Si ãt nũ nobis ꝓfuerit. Qd cũ regs filio placuiſſz ⁊ illi cũ simulato barlaã ordinasset quomõ pus debebat simulare se fidẽ xp̃ianoꝛ defẽdẽ: postea se pmitteret supari. oẽs i simul ꝙuenerẽt. Cõuers igit ioſaphat ad nachoꝛ dixit. nosti o barlaã q̃lit me docuisti: Si igit fidẽ quã me docuisti defenderz i doctria tua vsq̃z i finẽ vite p manebo. Si ãt supatꝰ fuerz stati i te meã ztumeliã vidicabo: ⁊ coꝛ tuũ ⁊ liguã manib extrabẽs dabo canib ne alij apli pſumãt filios regũ i erroꝛẽ mittere. li ꝺis anditz nachoꝛ trisſz ⁊ pauid vehemẽter factꝰ ẽ: videꝰ seipz i foueã quã feẽ decidisse: ⁊ laqo suo ꝓphẽsũ eẽ. Aiaduertẽs igit cognouit melꝰ eẽ filio regz adherẽ vt piculũ mortz euadẽ possz. Rex ãt sibi palã dixerat. vt fidẽ suã sñ timoꝛe defẽderet vnꝰ gꝰ rhetoꝛ surgẽs dixit. Tu es barlaã q̃ filiũ regis seduxisti: ⁊ ille. ego sũ barlaã q̃ filiũ r̃gis i erroꝛẽ ñ misi: ſz ab erroꝛe liberaui. ⁊ rhetoꝛ. Cũ eximij ⁊ mirabiles viri deos nr̃os adoꝛauerint quomõ tu aduersus eos audes iſurgere: ⁊ ille rñdẽs ait. Caldei greci ⁊ egyptij errãtes creaturas dos eẽ direrunt ſmã caldei clemẽta deos eẽ arbitrati sũt. cũ creata sint ad vtilitatẽ hominũ: vt eoꝛ dñatiõi subiaceãt ⁊ multz passiõib coꝛrũpãt. Greci quoq; nefãdos hoies dos putãt: sic̃ saturnũ quẽ aiunt filios suos comediſſe ⁊ virilia sibi abscidisse: ⁊ i mare pieciſſe ⁊ venerẽ ide natã fuisse. A filio quoq; suo ioue alligatũ i tartarũ piectũ eẽ. Jupit quoq; rex aliꝰ doꝛũ eẽ describit: quẽ tam i aialia tranſformatũ sepe dicũt vt adulteria cõmitteret. Venerẽ quoq; deam adulterã dicũt. ſmã aliqñ habuit vir martẽ mechũ aliqñ adonidẽ. Egyptij ãt aialia coluerũt. ſ. onẽ: vitulũ: poꝛcũ: ⁊ huiusmõi. Christiani ãt filiũ altissimi colũt q̃ d celo descẽdit ⁊ carnẽ assũpsit. Cepit igit vachoꝛ fidẽ xp̃ianoꝛ enidẽter defẽdere ⁊ ratiõib cõmunir: ita qꝛ rhetoꝛes illi muti effecti nihil oino respõdere sciuerũt. Josaphat igitur vehementer exultabat eo qꝛ dominus per inimicum veritatis vitatẽ ꝺfẽdiſſz. ſRex ãt furoꝛe nimio rplet ẽ. Jussit igit ꝓciliũ dissolui q̃si d his seq̃nti die ꝺnuo r̃catur dixitq; Josaphat pri Aut magz meũ pmitte mecũ hac nocte manẽ: vt sil d rñsiõib ficdis crastino cõferam: ⁊ tu tuos tecũ assumas ⁊ cũ eis cõferas aut tuis mecũ pmissis accipe mecũ: aliqn nõ iustitiã: ſz violẽtiã exercebis. Quapp nachoꝛ sibi ꝓcessit spez adhuc hñs qꝛ eũ seducẽt. Cũ igit filiꝰ regis cũ nachoꝛ domũ r̃diſſz: dixit ei ioſaphat. ne putes me ignoꝛare qs sis. Scio te nõ eẽ barlaã: ſz nachoꝛ astrologũ: ici piẽsqꝛ Josaphat viã salutz ei ꝺdicauit: ⁊ ad fidem cõuertẽs mane ad heremũ misit: vbi baptismũ suscipiẽs heremiticã vitã duxit. Magꝰ ãt qdã noie

theodas: hec que gerebant audiens ad regem venit ⁊ q̄ filiū suū ad leges p̄rias redire facēt, p̄misit. Qui rex. Si h⁹ fecer̄ statuā aureā tibi erigā: ⁊ ip̄i sic dijs sacrificiū offerā ⁊ ille. A filio tuo cūctos remone: ⁊ mulieres decoras ⁊ ornatas introduci p̄cipe: vt sp cū eo sint: mīstrēt ei: q̄ersenē ⁊ morē cū eo. Ego āt vnū d̄ spiritib⁹ meis ad eū dirigā: q eū ad libidinē inflamabit. nihil. n. iuuenes sic pōt seduce sic facies mlier. Rex. n. qdā cū f. luū vir hūisset: dixerūt pitissimi medici q̄ si ītra. x. ānos solē vt luna viderit lūine oculor̄ p̄nabit. Rex igit̄ in qdā petra spelūca excisa filiū ibi vsq; ad. x. ānos manē fecit: q̄b⁹ finit̄ iussit rex vt oīs rex gīa ad eū adduceret: vt oīs noīa ⁊ noticiā possz hic. Adductz igr̄ ad eū auro ⁊ argēto lapidib⁹ p̄ciosis: vestib⁹ splēdidis: egs regalib⁹: ⁊ oīs rex gīib⁹ cū vniuscuiusq; noīa iterrogaret mistri oīus sibi noīa idicabāt. Cū āt nomē mlier discere anxie āgeret spatari⁹ regis ludēdo dixit demōes eas cē q̄ hoies seducūt. Rege āt iterrogāte filiū qd de oīb⁹ q̄ viderat pl⁹ amaret: qd ingt p̄ aliud nisi demōes illos qui seducūt hoies: In nullo. n. sic̄ i his sic exarsit aīa mea. Nō igit̄ alit̄ putes te filiū tuū supare nisi hoc mō. Rex igit̄ oīb⁹ mīstrz̄ eiect̄ puellas decoras ei sociauit: q̄ eū sp ad libidinē puocabāt: nec hēbat aliū ad quez respicēt: aut cū quo loq̄rēt: vl cū quo vesceē. Malign⁹ vo spūs a mago missus in iuuenē irruit ⁊ magnū it⁹ caminū ignis accēdit. malign⁹ igit̄ spūs ī⁹ flāmabat: puelle āt exteri⁹ dirū excitabāt ardorē: q se tā fortit̄ vexari sentiēs turbat̄ ⁊ totū se deo recōmēdās dirā ꝯsolationē recepit: ⁊ oīs tētatio abscessit. Deide quādā puellā pulcherrimā regis filiā: sz p̄ie oratā ad eū misit cui cū vir dī p̄dicaret illa rīdit. Si me ab idolor̄ cultura saluare desideras cōiūgē mihi nuptiar̄ copula. nā ⁊ xpiani ꝯiugia nō habent: sz laudant q̄ p̄larche eor̄ ⁊ ppe ⁊ petrus apl's ꝯiuges hūerūt. ad quā ille. Inanit̄ mlier ista mihi p̄seqūris. p̄mittit̄ qdē xpianis vxores ducere sz nō his q̄ p̄miserūt xp̄o vgitatē seruare. ⁊ illa. Sit ita vt vis: sz si aīaz meā saluare desideras vnā minimā petitionē mihi p̄sice. Concube mecū tm̄ hac nocte: ⁊ p̄mitto tibi q̄ sūmo diluculo efficiar xpiana. nā si vt dicit̄ gaudiū ē āgel⁹ i celo sup vno peccatore pniaz agēte: auctor̄ ꝯfessōis nōne magna merces hr̄? semel tm̄ mihi acquiesce ⁊ sic meipam saluab. Illa igit̄ turpi aīe illi⁹ fortit̄ ꝯsentē cepit: q̄ dem̄ vidēs socijs suis ait. videtis quō puella ista ꝯcussit que nos nō potuim⁹ cōmouē: vēite g̃⁹ ⁊ i eū fortit̄ irruam⁹: ex quo ꝯgruū tps iuenim⁹. Cernēs igit̄ scūs inuētis se tā fortit̄ captiuatū: q; ⁊ ꝯpiscētia icitabat: ⁊ salus vni⁹ puelle diabolo suggerēte ipz cōmonebat: lachrymis oīoni se dedit: i q̄ oīone obdormiēs vidit se duci i quoddā pratū decor̄ floribus exornatū vbi folia arbor̄ dulce sonū reddebāt aura q̄dā grata agitata: ⁊ odor mirific⁹ emanabat: vbi fruct⁹ visu speciosissimi ⁊ gustu desiderabiles: vbi sedes posite erāt auro ⁊ gēmis fabricate: lecti lucidi cū p̄ciosissimis ornamētz. aq̄ limpidissime p̄ter fluctes: debic̄ i citatē ipz introduxerūt c⁹ muri ex auro ⁊ obrizo erāt q̄ claritate mirabili ffulgebāt vbi etherei q̄dā exercit⁹ cātātes cāticū q̄ aurz mortalium nō audiunt: dictūq; ē ei. Iste ē loc⁹ br̄oz. Cū āt vellent eū reducē: rogabat: vt eū ibi manē p̄mittē rēt: q̄ dixer̄t: cuz labore mlto adhuc vēies huc. si tm̄ tibi vī iferre poter̄. Deide ad loca teterrima ipz duxer̄t oī feditate plēa: dictūq; ē. iste ē loc⁹ iustor̄ Cū āt enigilasz p̄chr̄itudo illi⁹ puelle ⁊ ceteraruz stercore fetidior ei videbāt. Dex cuz maligni spūs ad theodā rediss̄et ⁊ ipe eos exp̄obraret dixerūt. Deniq; signo crucis signaret sup ipz irruēt̄ fortit̄ ipz ꝯturbauim⁹. Ut āt seipz signo crucis munirent nos p̄cent⁹ē cū ira. Tē theodas cū rege ad eū itranit sperās: q̄ ei p̄suadē possz: sz p̄dict⁹ mag⁹ capt⁹ē ab eo qnē cape volunt: ⁊ ab eo cōuersus baptisma suscepit: ⁊ laudabilē vitā duxit. Rex igit̄ desperās dimisit ei de ꝯsilio amicor̄ mediū regni sui. Ille āt sz ōstū tota mēte ōsideraret: tm̄ pp fidei dilatatiōz ad tps ipz regnuz suscepit: ac i suis citatib⁹ tēpla ⁊ cruces erexit ⁊ oēs ad xpz ꝯuertit. Pi āt tādē filiꝫ rōmb⁹ ⁊ p̄dicatiōib⁹ assessū p̄bēs fidē xp̄i recepit. ⁊ baptisinū suscipiēs ⁊ totū regnū filio suo dimittēs ipe pnie opib⁹ vacabat: ⁊ post h⁹ laudabilit̄ vitā finiuit. Josaphat āt barachiā regē p̄nūciās pluries fugē volunt: sz sp a pplo captus vix tādē pualuit. Cū q̄⁹ p̄ defm̄ pgēt cuidā paupi regalē hitū dedit ⁊ ipe i pauprima veste remānsit. Diabol⁹ āt mlt̄as ei insidias parabat. aliqñ gladio cuaginato i eū irruebat. ⁊ eū penitē mlabat̄ nisi ōsistēt: aliqñ i forma ferar sibi appebat frēdēs ⁊ dirū mugitū emittēs: ille āt dicebat. Dūs mihi adiutor ē: nō timebo qd faciat ⁊c̄. Duob⁹ igit̄ ānis i heremo iosaphat vagabūdus māsit nec barlaā inuenire potuit. Tādē spelūcā iuenit ⁊ añ ostiū stās dicebat. Bndic p̄: bndic: c⁹ vocē barlaā audiēs exilijt: ⁊ osculātes feruentissime se se alternatim̄ ap̄lexib⁹ astrigebāt nec satiari poterāt Rettulit āt iosaphat barlaā oīa q̄ acciderāt: ⁊ ille ūnēsas gr̄as egit d̄o. Mānsit āt ibidē mltz ānis i abstinētia mirabili vtute: tādē cōpletz dieb⁹ barlaā i pace genit. circa ānū dñi. 380. Josaphat igit̄ i āno. xl. regnū deseruit. xxv. ānis heremiticū laborē subijt ⁊ sic mltz clar⁹ vtutib⁹ i pace genit: ⁊ cū corpe barla az posit⁹ fuit: qd audiēs rex barachias ultime cū mlto exercitu vēit: ⁊ corpa assumēs i citatē suā trāstulit: ad quoz tumulz miracla mlta fiūt. Cō. f. pelagio

Pelagius papa mlte sācitatis fuit ac i pōtificatu laudabilit̄ se gerēs tādē plen⁹ bonis opib⁹ i pace genit. Nō fuit āt iste pelagi⁹ p̄decessor sci Gregorij: sz ali⁹ añ ipm: huic. n. pelagio Gre. successit. Type igit̄ p̄mi pelagij lōgobardi in Italiā venerūt: ⁊ q̄ multi hui⁹ hystorīā ignorare p̄bant: tō eā hic iserēdā decreui, put i hystoria lōgobardor quā Paul⁹ lōgobardor hystoriograph⁹ cōpilauit ⁊ i diuers̄ chronicis explanata hr̄. Gens etenī q̄dā germanica erat plurimū populosa q̄ de littoribus oceani pte septentrionali egressa: cū de insula scandinauia p̄ bellor̄ multa certamina diuersarūz terrarū circuitus tandē pānoniā deuenisset vltra nō audens p̄cedere sedē sibi ppetue habitatiōis instituit. Hi p⁹ hūnuli postea lōgobardi sunt appellati.

pelagius epp

longobard.

Dū ãt adhuc i germania rediderent Aligmud rex lõbardox septẽ pueros i piscina a meretrice ad necãdũ ꝓiectos inuenit: quos vno ptu dicta meretrix ediderat: quos dũ rex casu reptos cũ hasta admirãs reuoluẽt vn⁹ eox hastã regẽ mãu tenuit: quem rex videns ⁊ stupẽs nutriri fecẽ: ⁊ lamissionẽ vocauit magnũ eũ futurꝫ eẽ ꝑnũciãs: q tãte ꝓbitatis extitit q̃ mortuo rege eũ lõgobardi regẽ fecerẽt. ¶Per idẽ fere tps. s. anno ab incarnatiõe dñi. 490. dum eps qdã arrian⁹ vt ait entropi⁹ ãndã noie barbã baptizare volẽs dicẽt. Baptizo te barba in noie ꝑis ꝓ filiũ i spũ scõ: filiũ ⁊ spiritũ sctũ mũdẽ p̃ie p h⁹ ostẽ dẽ volẽs: subito aq̃ disparuit ⁊ baptizãd⁹ ad ecclesiã ꝛfugit. ¶Per idẽ fere tps floruerũt sanct⁹ medard⁹ ⁊ gildaldus frẽs vterini ⁊ vno die nati: vno die eꝑi ꝛsecrati: vno die mortui: vno die a xp̃o assũpti. ¶Añ vo h⁹ tps vt i qdã cronica dr circa annũ dñi. 450. dũ itra gallias Arriana heresis pullularet vnitas substãtie triũ psonax euidẽti miraclo demõstrat vt ait sigilbert⁹. Dũ. n. i vbe vasacẽsi missã eps celebraret vidit tres guttas eẽlis magnitudis sup altare emissas q̃ sil' õfluẽtes i vnũ ꝛiucte gẽmã plcherrimã effecerẽt. quã cũ i medio cuiusdã crucꝫ aurec posuissꝫ alie gẽme q̃ ierãt õ ipa ꝓtin⁹ ceciderẽt. Addidit q̃ ipis obscura ⁊ mũdis clara videbat: ⁊ q̃ ifirmis dabat sanitatẽ ⁊ adorãtib⁹ crucẽ augebat duotiõz. ¶Post h⁹ ãt lõgobardis his qdã rex ꝑerat noie albuin⁹ vir qdẽ fortꝫ ⁊ strẽnu⁹ q cũ rege gebidanior ꝑliũ gerẽs ei⁹ exercitũ ꝛtrinit ⁊ regẽ interfecẽ. quapp filiꝰ ꝑdicti regꝫ occisi q sibi i regnum successerat i vltionẽ ꝑris sui ꝛ albuinũ mãu armata fortiꝫ pcessit. ꝛ quẽ albuin⁹ exercitũ suũ monit ⁊ ipm supãs interfecẽ. Filiãq̃ suã noie rosimũdam captiuã ducẽs i vroꝛẽ accepit. Sꝫ õ capite ipi⁹ regis sibi cuppã paranit quam argẽto circũcludẽs ide bibebat. Jn ill' ãt die⁹ iustin⁹ minor ĩperiũ gubernabat q quẽdã ꝑncipẽ eunucum hẽbat q dicebaꝫ narses: vir quõdã nobilẽ ⁊ strenuũ ꝛ gottos q tũc totã italiã i iuaserãt ꝓcedẽs ipos supauit: ⁊ regẽ eox attilã flagellũ dei occidit: ⁊ vniuersã italiã pacatã reddidit: q ꝑ magnis bñficijs magnã inidiã ptulit a romanis: q̃ propꝫ apõ ipatorẽ accusat⁹ falso: a ꝑfato ĩperatore õpos⁹ẽ: vroꝛ quoq̃ ipatorꝫ noie sophia hãc ꝛtumeliã sibi misit q̃ cũ cũ ancill' suis faciet filare ⁊ lanax pẽsa dimidẽ. Ad hec vba narses rũdit Et ego talẽ telã tibi ordiri ꝓcurabo quã donec vivꝫ õponẽ nõ valeb. ¶Neapoli igit narses secedẽs lõgobardis mãdauit vt pauprima pãonie rura ꝺ fererẽt ⁊ ad italie fertile solũ possidẽdũ ꝛfluerẽt qõ albuin⁹ audiẽs pãoniã õfuit: ⁊ ãno ab incarnatiõe dñi. 568. cum longobardis italiam intrauit. Erat ãt ꝛfuetudo eis lõgas barbas portare. Añ cũ qdã vice vt aiũt exploratores ad eos vẽire õberẽt ꝓcepit albuin⁹ vt oẽs mulieres solutos crines circa mẽtũ circũducerẽt: vt barbati hoies ab exploratorib⁹ crederẽt: ⁊ ide lõgobardi a lõgꝫ barbis postmoduꝫ sũt vocati. Barda. n. i eox ligua barbam sonabat. Alij dicũt q cũ hũnuli cũ vãdal' pugnaturi eẽnt: ⁊ ad quẽdã q hẽbat spm ꝓphie accessissẽt: vt ꝑ eorũ victoria exoraret ⁊ eis bñdicẽt ꝺ cõsilio vroꝛis iuẽ

490.

Arriani 450

568.

Lustring mõz ꝓpe

Vide longobardi?

senestrã i q̃ mane ad oriẽtem orabat se posuerũt: ⁊ mulieres circa mẽtũ capillos circũdnecre ꝺ einsdẽ ꝛfilio ꝓceperũt. Cũ g⁹ ille fenestrã apiẽs eos vidisset exclamauit: q sũt isti lõgobardi: vroꝛ sua adiũxit vt qb⁹ nomẽ ꝺderat victoriã ꝛdonaret. Ingressi igit italiã oẽs pene citates ceperũt: cũctꝫ habitatoribꝰ iterfectꝫ. ¶Papiã ãt trib⁹ ãnis obsessã tandẽ ceperũt. Rex ãt albuin⁹ iurauerat se oẽs xp̃lanos occisurꝫ. Dũ cũ papiã itrare deberet equ⁹ ei⁹ añ portã citatꝫ gressũ figẽs quãtũcũq̃ calcarib⁹ vrgeret surgere nõ valebat: quousq̃ ad monitionẽ cuiusdam xp̃iani rex iuramẽtũ mutauit. ¶Mediolanũ g⁹ lõgobardi igressi totã pene italiã itra breue spaciũ ꝑtis subiugauerũt ꝑter romã ⁊ romãdiolã: q̃ romanilia ẽ vocata: q̃si altera roma: ex eo. s. q rome semp ad hẽsset. Cũ igit rex albuin⁹ verone erat ⁊ quoddã magnũ quiuiũ ꝑparass ⁊ scyphũ suũ quẽ ꝺ capite regꝫ fecerat afferri faciẽs ex eo bibit: ⁊ vroꝛẽ suam noie rosimũdã de eo bibẽ fecit dicẽs. Bibe cũ ꝑie tuo. Qõ cũ rosimũda didicisset odiũ magnũ ꝛ regẽ ꝛcepit. Erat ãt regi dux qdã q quãdã domicillam regine carnalit cognoscebat. Ãt regina absente rege qdã nocte ãcille sue cubiculũ intrãs ꝑdicto duci ex ꝑsona ipi⁹ ãcille mãdauit: vt ad se illa nocte deberet accedẽ: q cũ venisset regina ꝑdicto duci vice ãcille se suppositꝰ: ⁊ postmodũ dixit ei. Scis q̃ sũ: cui cũ se eẽ talẽ amicã suã dicẽt. illa ait. Neq̃s. sed sũ rosimũda: certe talẽ rẽ ꝓpetrasti hodie q aut albuinũ occides aut albuini gladio iteribꝰ. Volo igit vt ꝺ ipo viro meo q p̃ez meũ occidit: ⁊ de ei⁹ capite cuppã sibi faciẽs me i ea bibẽ fec me debeas vindicare. Cũ ille nõ acqescẽs aliũ tũ se iuenire ꝓmisit q hoc negociũ ꝓpetraret. vnde illa arma subtra hẽs spatã illius q̃ erat ad lectuli caput ne tolli aut euaginari posset fortiꝫ colligauit. Dux ergo rex in stratu dormiret: hõicida ei⁹ cubiculũ itrare conat: qõ rex sentiẽs de stratu exilijt ⁊ spatã arripiẽs: sed ekhere nõ valẽs cũ scabello se viriliꝫ defẽdẽ cepit. Sꝫ ille cũ optie eẽt armat⁹ i regẽ inaluit ⁊ occidit. Accipiẽs igiꝫ vniuersos thesauros palatij cũ rosimũda rauẽnã vt dicit aufugit. Sꝫ cũ rosimũda quendã inuenẽ pulcherrimũ: ꝓfectum. s. rauẽne vidisset ipm i viꝫ hie ꝺsideras venenũ viro i calice ꝓpinauit: ⁊ amaritudinẽ ille ꝑsentiẽs iubet vroꝛi vt residuũ bibat: qõ cũ recusaret: ille euaciato gladio eã bibẽ coegit: ⁊ sic ãbo ibidẽ pierũt. Tãdẽ rex qdẽ lõgobardox noie adolaoth baptizat⁹ ẽ ⁊ fidẽ xp̃i suscepit. Sꝫ ⁊ thodolinda lõgobardox regina xp̃ianissima ⁊ duota apõ modoetã pulcherrimũ oratoriũ ꝛstituit. ad quã reginã gregoriꝰ libꝛos dialogorum trãsmisit: q̃ viꝫ suũ noie agisulphũ ꝺ⁹ ducẽ thauri nẽsiũ: sꝫ postmodũ lõgobardox regẽ ad fidẽ cõuertit: ⁊ cũ romão ipio ⁊ eccl'ia eũ pacẽ hie fecẽ. Sicq̃ i festo scõx geruasij ⁊ ꝓthasij fcã ẽ paxim romãos ⁊ lõgobardos: ⁊ iõ gregoriꝰ eodẽ festo cãtari instituit in officio misse. ℣. oqueꝫ dñs pacem ⁊c. In natiuitate quoq̃ sancti Joannis bap. ꝑdictox par ⁊ cõuersio ãplius confirmata fuit. Thodolinda vo i btm̃ Joannẽ specialẽ deuotionez habebat. Quins meritus gentis sue cõuersionẽ ascribẽs predictum

Gregorij

oratoriū apō modoctiā fabricauit: cinsq; gentz ioānez patronū ⁊ defensorē eē cuidā viro scō reuelatū fuit. Mortuo gregorio successit ei sabin⁹: ⁊ sabino Bonifaci⁹ tertiꝰ. ⁊ Bonifacio ↄtio Bonifaci⁹ q̄rtꝰ. Ad cui⁹ pces Focas ipator donauit eccl'ie xpi pātheō: circa ānū dñi. 610. Et ad pces tertij bonifacij pus statuit sedē romanā eē caput oīum eccleāarū. Nam eccl'ia gstātinopolitana se pmā oīuz eccl'iaz scribebat. Mui⁹ bonifacij tēpore mortuo Foca ⁊ regnāte eradio: circa ānū dñi. 710. maugmet⁹ pseudo ꝓpheta ⁊ mag⁹ agarenos siue hismahelitas. i. saracenos hoc mō decepit: siē legit q̄dā historia ipi⁹ ⁊ in q̄dā chronica hr̄. ¶ Cleric⁹ q̄dā valde famosus cū i romana curia honorē quē cupiebat assequi nō potuiss: idignatus ad partes vltramarinas cōfugiēs sua simulatōe innumerabiles ad se attraxit: ꝙ inueniēsq; maugmetū dixit ei q ipz illi ꝓpo ꝓficere vellet: nutriēsq; colūbā grana ⁊ alia huiusmōi i auri⁹ maugmeti ponebat. Colūba āt sup ei⁹ humeros stās de auribus ei⁹ cibū sibi sumebat: sicq; iam adeo assuefcā erat: q q̄cūq; maugmetuz videbat ꝓtin⁹ sup humeros ꝑsiliēs rostz in ei⁹ aure ponebat. ꝓdictus igr̄ vir pplm cōuocās dixit: se illū sibi velle ꝓficē: quē spūs scūs i spē colūbe mōstraret. Statiq; colūbā secreto emisit: ⁊ illa sup humeros maugmeti: q cū alijs astabat exolās rostrū i ei⁹ aure apposuit: qō ppls videns spūm scūz eē credidit: q sup eū descēderet: ac i ei⁹ aure vba dī iferret: ⁊ sic maugmet⁹ saracenos decepit: q sibi adherētes regnū ꝑsidis ac oriētal' ipij fines vsq; ad alexādriam inaserūt. Hoc qdē vulgarit dr̄: sz veri⁹ ē qō iferi⁹ hr̄. Maugmet⁹ igr̄ ꝓpas leges 2fingēs ipas a spū scō i spē colūbe q̄ sepe videte ppo sup cū volabat se recepisse mētiebat. i qb⁹ q̄dā de vtroq; testō inuit. Mā cū i primeua etate mercimonia exercēt ⁊ apō egyptū ⁊ palestinā cū camelis pget cū xpianis ⁊ iudeis sepe cōuersabat: a qb⁹ tā nouū q̄z vet⁹ didicit testū. Mi sm ritū iudeoꝝ circūcidit saraceni: carnes porcinas nō comedit: cui⁹ rōnē cum vellet maugmet⁹ assignare dixit: q ex sumo cameli porc⁹ post diluuiū fuerit ꝓcreat⁹: ⁊ iō tāq; īmūd⁹ a mūdo ppl'o ē vitād⁹. Cū xpianis āt cōueniit: q credunt vnū solū deū oipotētē oīuz creatorē. Asserit etiaz pseudo ꝓpheta va q̄dā falsis imiscēs: q moyses fuit magn⁹ ꝓphā: sz xp̄s maior ⁊ sūm⁹ ꝓpheta: nat⁹ ex maria vgīe vtute dī absq; semīe hois. Ait quoq; i suo alcorano q xp̄s dñs adhuc puer eet ō limo fre volucres ꝓcreauit: sz venenū imiscuit: q xp̄z n vere passū nec vere resurrexisse dixit: sz aliū q̄ndā hoiez sibi silez huiusmōi egisse vel passū eē docuit. Quedā āt matrona noīe cadigā q̄ erat cuidā pro uicie noīe coxocania vidēs hoiez iudeoꝝ ⁊ saracenoꝝ cōtubernio vallari existimabat i illo maiestatē diuinā latē. Et cū eēt vidua ipz i maritū accepit: ⁊ sic maugmet⁹ toti⁹ illi⁹ p:onicie obtinuit ꝓncipatū. Ille āt suis ꝓstigijs n solū ꝓdictā dñaz: sz et inōos ⁊ saracenos demū adeo mētauit vt se messiā in lege promissū publice faterent. Cadebat epilētica passione: qō cadigā cernēs plīmum tristabat: eo q ipurissimo hoi ⁊ epilētico nupsisz: quā ille placare desiderās talib⁹ eā sm̄onib⁹ dulcebat dicēs. Gabrielē archāgelū freqnt mecū: loqntē cōtēploz ⁊ nō ferēs splēdoꝛē vult⁹ ei⁹ i me deficio ⁊ tabesco: qō sic eē ⁊ mulier ⁊ ceteri crediderūt. Alibi tū legit q fuerit qdā monach⁹ q maugmetū istruxit noīe sergius: q i errorē nestorij icidēs dū a monachis fuisz expulsus i arabiā venit ⁊ maugmeto adhesit: licet alibi legat q fuerit archidiacon⁹ i ptib⁹ antiochie degēs: ⁊ fuit vt asserunt. iacobita: q circūcisionē p̄dicāt: xp̄m nō deū: sz hoiez tm̄ iustū ⁊ scm̄ ō spū scō cōceptū: ⁊ de vgine natū affirmant: q oia saracent affirmāt ⁊ credūt. ꝓdict⁹ igr̄ ꝓgi⁹ maugmetū de nouo ⁊ veteri testō vt tradūt pl'a edocuit. Maugmet⁹. n. vtroq; parēte orbatus sub patrui sui cura puericie ānos agebat: ml'toq; tpe cū vniuersa gēte sua arabū idoloꝝ cultui deseruit: quēadmodūm i alcorano suo testat deū sibi dixisse. Orphan⁹ fuisti ⁊ suscepi te. i errore idolatrie diu māsisti: ⁊ ide edu xi te. paup eras ⁊ ego locupletaui te. Vniuersa eiz gēs arabū cū maugmeto venerē. p da colebat ⁊ ide ē: q adhuc sexta feria apud saracenos i magna veneratōe hr̄: sicut apud iudeos sabbatū: ⁊ apō xpianos dies dñica colit. Maugmet⁹ igit̄ ꝓdicte cadigā vidue locupletat⁹ diuitijs i tātā ꝓrupit mentis audaciā: vt regnū arabū sibi vsurpare cogitaret: sz cū videret se p violētiā hoc assequi nō valere maxime cū a cōtribulib⁹ suis q eo maiores fuerāt despiceret: ꝓphetā se fingē voluit: vt quos non poterat subiugare p potētiā: saltē p scitatē attrahēt sil'az. ꝓdictiq; sergij viri valde p:udētis 2filijs adhe rebat. Jpz. n. absc̄dite manē faciebat: ⁊ ab eo oīa regrebat: ⁊ ppl'o referebat: ac gabrielē archāgeluz eū noiabat. Et sic maugmet⁹ toti⁹ illius gētis pro phetā se fil'ando obtinuit ꝓncipatū: oēsq; sibi spōte vel timore gladij crediderūt. Et istud veri⁹ ē q̄z illud qō sup deū ē ō colūba. ⁊ sic tenēdū. ꝓdict⁹ igr̄ ꝓgi⁹ cū mōach⁹ eēt voluit vt saraceni mōachali hitū vteret. s. cuculla sine caputio ⁊ vt istar monachoꝝ ml'tas ⁊ ordinatas genuflexiōes faceret: ⁊ ordiate valde orarēt: ⁊ q iudi vsus occidētē ⁊ xp̄iani vsus oriētē orabāt: volnit vt sui vsus meridiem orarēt: q̄ oia adhuc saraceni obsuāt. Ml'tas āt leges maugmet⁹ ꝓml'gauit q̄s pdict⁹ ꝓgi⁹ eū docuit. q̄z ml'tas de mosayca lege accepit. sepe nāq; saraceni se lauāt ⁊ maxime cū orare debēt: vereda sua manꝰ brachia faciē ⁊ os ⁊ oīa mēbra corpis abluūt: vt mūdi⁹ orare possint. Orātes āt vnū 2fitēt deū: q nullū eḡlē vel silez hēat: eiusdēq; maugmetū prophetā. i āno quoq; itegz mēsē ieiunāt. Jeiunantes āt nocturno tpe comedūt: diurno vo ieiunāt: ita vt ab ea hora diei q̄ nigz ab albo distīguē pnt vsq; ad sol' occasū comedē aut bibē ant se vxoris cōmixtione fedare nemo audeat. ꝓst sol' occubitū vsq; ad seq̄ntz diei crepusculū sp licz eis cibo ⁊ potu ⁊ ꝓpis vxoribꝰ vti: ifirmi āt n obligāt. Semel āt p singl'os ānos cā recognitōis ad domū dī q ē i mecha ire p̄cipiūt ⁊ ibi adorare: eāq; icōsutilib⁹ tegumētz circuire ⁊ lapides p media femora p diabolo lapidādo iactare: quā domū dicūt adā cōstruxisse oībusq; filijs ei⁹ ⁊ Abraā ⁊ ismahelī locū orōnis fuisse. dmū

bonifacij

610. Foca ꝓpe

710. cadig

Maugmet

Sergius mōach⁹

maugmetū eā domū sibi cūctisq; gentib⁹ tradidisse affirmāt: oēs carnes ꝓter porcinas: sāguinē ⁊ morticinū comedē ꝓhīt: q̄tuor legitimas vxores insimul hīe eis licet: ⁊ quālibz vsq; tertio repudiare: ⁊ rursus recipe: ita tū q̄ q̄ternariū numer̄ nō trāscēdāt. Emptitias vo atq; captiuas quot volūt hīe licitū ē: ⁊ eas vendē possūt cū velint: nisi eaz aliquā impgnasset. Cōcedit eis de xp̄a cognatōe hīe vxores: vt sāguinis ꝓles accrescat: ⁊ fort⁹ int̄ eos amicitie vinculū astrīgat: circa possessiones repetēdas obseruāt vt actor testib⁹ ꝓbz: ⁊ reus iuramēto se ꝓpurbet inocētē. Cū adultera deꝓhēsus cū ea parit lapidat: cū alia āt fornicatus octogīta vberibus plectit. maugmet⁹ tū dixit sibi a dño āgelo Gabriele nūciāte fuisse cōcessum q̄ ad alioz vxores accedere possz: vt viros virtutis ⁊ ꝓphetas gñaret. Quidā āt Iuus eius cū pulchrā vxorē hēret ⁊ sibi ne cū domino loq̄rēt interdixisset: q̄dā die ipam cū eo loquētē inuenit: ⁊ ꝓtin⁹ eā a se reiecit. quā maugmet⁹ recipiens int̄ alias suas mulieres cōnumerauit. Timēs vo ex hoc murmur ppli cartā de celo sibi dictā cōfinxit: i q̄ cōtinebat q̄ si aliqs vxorē repudiaret eius ēet vxor q̄ eā susciperēt. Qđ saraceni vsq; hodie ꝓ lege obseruāt. Fur ꝓma ⁊ scda vice verberib⁹ plectit. tertia man⁹ ei ꝓcidit. q̄rta pedis trūcatōe puniť. A vino semp abstinere inbenť. Seruātib⁹ hec ⁊ alia legis mādata ꝓmisit de⁹: vt asserūt: paradisū. i. hortū delitiaz ags ꝓterfluētib⁹ irrigatū i quo sedes habebūt ꝓpetuas: nec frigore aut estu aliquo affligenť oīb⁹ cibor q̄ntib⁹ vescenť. qcqd appetierīt coꝝ eis stati inueniēt sericis vestimētis oīb⁹ colorib⁹ iduenť: ⁊ virginib⁹ speciosissimis cōiungenť. In delitijs oībus accubabūt: quibus āgeli picernaz more cū vasis aureis ⁊ argēteis deābulabūt i aureis lac: i argēteis vinū afferētes ⁊ dicentes. Comedite ⁊ bibete i letitia. Tria flumina. s. lactis mellis: ⁊ vini optimi aromatici eos habere dicit maugmet⁹ i paradiso: ⁊ q̄ āgelos pulcherrimos sunt visuri ⁊ adeo magnos q̄ ab vno oculo angeli vsq; ad alū sit spaciū vn⁹ diei. nō credētib⁹ vero deo nec maugmeto erit vt asserūt ifernal' pena fine fine. Ombusc̄q; āt pcīs glibz obligatus fuerit si i die mort̄ deo ⁊ maugmeto crediderit: i die iudicij maugmeto inuenīēte vt asserť: salu⁹ erit. Hūc pseudo ꝓphetā saraceni tenebr̄ inuoluti spīm ꝓphetie sup oēs habuisse affirmāt: ⁊ decē āgelos sibi famulantes ⁊ eū custodientes eū habuisse ꝓdicāt. Addunt quoq; q̄ asiq; ōs celū ⁊ tra; creassz maugmet⁹ i cōspectu dei astabat: ⁊ nisi ipe maugmet⁹ futur⁹ fuisz nec celū: nec tra: nec padisus fuisz. Mētiūť quoq; de eo q̄ luna ad eū accessit quā ille i sinu recipiēs i ptes duas diuisit ⁊ iterū cōiūxit. Venenū isup sibi i carne agnina oblatū fuisse dīt. Agn⁹ āt ei locut⁹ ē dicēs. Caue ne me sumas: q; in me hēo venenū: ⁊ tū post p̄les āños venceno sibi dato iterijt. ¶ Sed tā nūc ad ꝓsequndā longobardoꝝ hystoriā stilus se vertat. Longobardi igī romāo ipio plurimuz molesti erāt: licet fidē xp̄i recepisset. ¶ Post hoc āt pipin⁹ ꝓceps maior regie dom⁹ frācoꝝ defūct⁹ ē: cui successit Carolus fili⁹ ei⁹ q̄ cutides appellabať: q̄ mītas victorias faciēs reliqt duos filios eiusdē aule regie ꝓncipes. s. carolū magnū ⁊ pipinū. Iz carol⁹ magn⁹ relicta secūj pōpa casinēsis mōach⁹ effūs ē. pipin⁹ āt aulā regiā strenue gubernabat. Iz cū childeric⁹ rex ēet inutil' ⁊ remissus 2sulnit pipin⁹ zachariā papā an ille deberet eē rex q̄ solo noīe regio 2tēt⁹ eēt. cui papa rndit. illū debē regē vocari q̄ bñ rēpublicā regeret. q̄ rnsione aiati frāci childericū i mōasterio recluserūt: ⁊ pipinū regē creaueť circa ānū dñi 740. Hoc cū haystulph⁹ rex lōgobardoꝝ eccl'iā romanā suis possessionib⁹ ⁊ dño spoliassz: stephan⁹ papa q̄ zacharie successerat ad pipinū regē francie auxiliū petitur⁹ accessit. ¶ Pipin⁹ āt copiosū exercitū 2gregās i italiā vēit: ⁊ haystulphū regē obsedit a quo. 3o. obsides accepit vt eccl'ie romane ꝓdia q̄ abstulerat redderet: ⁊ ipaz amplius nō igetaret. Iz recedēte pipino haystulph⁹ totū qđ ꝓmiserat irritū fec̄. q̄ tū post modicū dū venatū pgeret subito expiranit: ⁊ desideri⁹ eidē successit. ¶ Per idē tps dum theodoric⁹ rex gothoꝝ iussu ipatoris italiā regeret ⁊ arriana hereſi depraua⁹ ēet: ⁊ boet⁹ phūs 2sularis ꝓicius cū simmaco ꝓricio genero ei⁹ hereſiz publice impugnaret ⁊ anētez romani senat⁹ 3 Theodoricū ōfēsaret idē Theodoric⁹ boetiū papie i exiliū trusit: vbi librū de 2solatōe 2posuit: ⁊ tādē eū extinxit. Ei⁹ vxor elpes noie hymnū apl̄oꝝ petri ⁊ pauli q̄ sic icipit. Felix p oēs festū mūdi cardines. edidisse ferť. Epitaphiū quoq; suū ipa 2posuit vsque ita. d. Elpes dicta fui sirule regionis alumna.
Quam procul a patria coniugis egit amor.
Porticibus sacris iam nunc peregrina quiesco.
Iudicis eterni testificata thronum.

¶ Theodoricus aūt subito defūctus a quodā scō heremita visus ē a ioāne papa ⁊ simmacho quos ipse occiderat nudus ⁊ discalciatus i ollā demergi: sicut ait Gregorius in dialogo. Circa annum dñi. 687. Beda venerabilis pb̄yter ⁊ monachus in anglia claruit: qui lz in scoꝝ catalogo cōputeť: tamē ab ecclesia non scūs: sed venerabilis appellatur: ⁊ hoc duplici de causa. ¶ Prima est q̄ cū pre nimia senectute eius oculi caligassent: habebat vt aiunt quendam doctorem a quo per villas et castella se duci faciebat: ⁊ vbiq; verbum domini predicabat. Quadam aūt vice dum p quādam vallē magnis lapidib⁹ plenā trāsiret ci⁹ discipulus derisiōis cā eidē dixit q̄ ibi ēet magn⁹ popul⁹ cōgregat⁹ q̄ ei ꝓdicatiōez filēter ⁊ quide expectabāt. Tūc ille feruenter ꝓdicare icipiēs cū i fine p oīa secla seculoꝝ cōclusisz: mox vt aiunt alta voce lapides clamare rūt. Ame venerabilis pb̄yter. Qz igīť venerabilē eū miraculose lapides vocauerūt: iō venerabilis appellať. Vel vt alij asserūt ei āgeli respōderunt. Bene venerabil' p̄ dixisti. Scda cā ē q̄: post eius mortē gdā cleric⁹ sibi deuot⁹ quēdā vsū edere cupiebat quē i ei⁹ tumulo facere sculpi volebat: ita i cipiēs. Hac sūt i fossa volēs taliter vsū terminare bede sci ossa: sz q̄ talē finē vsus 2gruitas nō patiebať: ⁊ sedula mēte ruolueret: nec 2gruū finē videret: dū q̄dā nocte mīt⁹ sup h⁹ cogitās mane ad tumulū ꝓperassz manibus angelicis versum taliter

Carolus

740

boeng

687 beda

sculptū repperit ⁊ finitū. Hac sūt i fossa Bede venerabilis ossa. Ei⁹ corp⁹ cū deuotiōe cōgrua colit apō iannā. ¶ Per idē tēp⁹. s. circa ānū dñi. 700. cathord⁹ rex frisonū cū baptizari deberet: ⁊ iā vnū pedē i lauacro itixisz alterū retrahēs interrogauit: vbi nā plures maioz suoz eēnt i inferno an i paradiso: ⁊ audiēs plures eē i inferno ictū pedē retrahens: sācti⁹ ē iqt plures ēz pauciores seq: ⁊ ita ludificat⁹ a demōe, pmittēte ei q⁹ tertia die ab hic incōparabilia bona sibi daret: ipe quarta die subita ⁊ eterna morte perijt. Inuēpania italie frumētuz ⁊ ordeū ⁊ legumina istar pluuie de celo cecidisse referē p idē tēpus. s. circa annū dñi. 760. cū corp⁹ sci benedicti de mōte casino ad mōasteriū floriacense ⁊ corp⁹ sce scholastice sororis ei⁹ apud ceromanas fuisz trāslatū: Carolus mōach⁹ casinēsis corp⁹ sci bñdicti castrū casinū trāsferre volebat: sz miracul' a deo ostēsis ⁊ frācis resistētib⁹, phibit⁹ fuit. Eo tē pore. s. circa ānū dñi. 764. terremot⁹ magn⁹ factus ē quo vrbes alie sūt subuerse: alie a montanis ad subiecta cāpestria cū muris ⁊ habitatorib⁹ suis ītegre ⁊ salue vltra sex miliaria trāsmigrarūt vt dicit Corp⁹ sce petronille petri apostoli filie trāsfertur i cui⁹ sepulchro marmoreo ipsius petri manu scriptū legebat. Auree petronile dilectissime filie. hoc ait sigbert⁹. Eo tpe tyrij armenia ifestāt: i quoz patria cū olim pestilētia fuisz suasu xpianoz in modū crucis sua capita totūdert: ⁊ q⁹ p hoc signū salus reddita ē: hūc tūdēdi retinuerūt ritū. Pipino tandē post multos triūphos defūcto carolus magnus ei⁹ fili⁹ eidē i regnū successit: cui⁹ tpe i romana sede adrian⁹ pōtifex psidebat: q ad carolū magnū legatos misit postulās ab eo auxiliū cōtra desideriū regē lōgobardoz: q more pris sui haystulphi eccle sia plurimū infestabat. Cui carol⁹ obediēs magno cōgregato exercitu p mōtē senisiū italiā itrauit: ⁊ Papiā ciuitatē regiā potēter obsedit: ⁊ ibi desideriū capiēs cū yroze filijs ⁊ pncipib⁹. ad gallias in exiliū misit: ⁊ oia iura ecclesie q lōgobardi abstulerāt sibi restituit. Erāt tūc i exercitu caroli amicus rameli⁹ milites strenuissimi xpi quoz miri act⁹ legunt q apō mortariā vbi lōgobardos carol⁹ supauit ceciderūt: ⁊ hic terminatū ē regnū lōgobardorū. Nā deiceps illū regē habebāt quē cesares sibi dabāt. Proficiscēte carolo romā papa synodum i 54. epoz congregauit. In q⁹ synodo papa ius eligendi pōtificē romanū ⁊ ordināndi apostolicā sedē carolo dedit. Archiepos quoq⁹ ⁊ epos p singulas pui cias āte cōsecratiōnē ab ipo. iuestiturā accipe diffinit: filij quoq⁹ ei⁹ Rome i reges vnguntur. s. pipinus sup italiā: lodouic⁹ sup agtaniā. Alchuuinus magr caroli tūc florebat. Pipin⁹ caroli fili⁹ de cōiuratiōe cōtra pez cōuict⁹ i mōachū tōsurat. Circa ānū dñi. 780. Tēpore. s. heyrne ipatricis ⁊ filij sui noie cōstātini hō qdā i lōgis muris thracie fodiēs: sic i qdā chronica legit iuenit archā lapideā quā cū expurgassz ⁊ releuassz vix iacētē ibi repperit: ⁊ lras taliter cōtinētes. rps nasceē ex Maria vgine ⁊ credo i eū sub cōstātio ⁊ heyrne iperātib⁹ o sol itez me vibebis. Defūcto adriano leo i romana sedē sublimat⁹ ē: vir p oia reuerēdus. cuius sublimationē adriani ppiqui egre ferētes cū letanias maiores ageret cōtra eū, populo cōcitato ei oculos eruerūt: ⁊ liguā pciderūt: sz de⁹ miraculose liguā ⁊ visū sibi restituit. Dū ad carolū cōfugisset: ipe eū i sede sua collocauit ⁊ reos puniuit. Romā igr suadēte papa āno dñi. 734. relicto iperio cōstā tinopolitano vno oūz cōsensu ipatorias laudes carolo acclamāt: eūq⁹ p manū leōis ipatorē coronāt cesarē ⁊ augustū appellāt. post pstātinū. n. magnū iperia' sedes apō pstātinopoli habebāt: p eo q⁹ p dict⁹ cōstātin⁹ romanā sedē vicarijs bti petri reliqt. Et apō pdictā vrbē sedē sibi ordinauit. Verūtī pp dignitatē ipatores romani nūcupati sī vsq⁹ ad illō tēp⁹: quo romanū ipiū ad reges frācoz trāslatū ē. Postea vo illi grecoz siue cōstātinopolitani. Isti vo romanoz ipatores vocati sūt. Hoc āt ō tanto ipatore valde mirabile fuit q⁹ nullā filiaz suaz ēdiu vixit voluit cōiugio copulare. Dicebat. n. se eaz cōtubernio ū posse carere: ⁊ vt alchuuin⁹ ei⁹ magr de eo scribit: lz alias felix eēt i hoc aduersefortūe malignitatē expt⁹ ē. Sat̃ ōclarās qd superhoc dicere vellet: qō tū ita ipator dissimulauit: ac si de eo nulla suspitio hrēt ēnis de hoc mīt⁹ fmo fieret. Uū ⁊ quocūq⁹ ibat semp eas secū ducebat. hui⁹ caroli tpe officiū āb⁹osianū maxie dimissū ē ⁊ gregorianū maxie diuulgatū ipiali auctoritate ad hoc plurimū adiuuāte. Amb. nāq⁹ vt testat⁹ Aug. i li⁹ confessionū, cū iustina ipatrice arriana pfidia de prauata psecutionē paterēt: ⁊ itra eccl'iaz cū plebe catholica isidijs vrgerēt: instituit hymnos ⁊ psalmos scdz morē orientaliū ōcātari ne ppl's merorisstedio ztabesceret: qō p oēs fuit postmōz eccl'ias ōrinatū. vex greg. postmōz supuenēs plura mutauit addidit ⁊ ōtrucauit. Sci. n. patres nō stati oia ad ōcoē officij ptinētia videē potuerūt: sz diuersa diuersa ordianuerūt. nā ⁊ misse iceptio tres varietates habuit. Oli. n. a lectiōe iehoabat sic adhuc in sabbato scō fit. Postmōz celestin⁹ papa psalmos ad itroitū misse cātari istituit: greg. vo itroitū misse cū cātu ordinauit: ⁊ vnū vsū de illo psalmo q⁹ tot⁹ cātabat ⁊tinuit. Psalmos oli circa arā i mōz coro ne circūstātes cōcorditer cōcinebāt: ⁊ ide chor⁹ dr: sz flauian⁹ ⁊ theodor⁹ q⁹ alternati cātētur istituert ab ignatio hoc habētes q sup hoc dinit⁹ fuit edoct⁹. Hieron⁹. psalmos eplas: ⁊ euāgelia ⁊ ex magna pte officia diurna ⁊ nocturna pter cātū ordinauit. Gelasi⁹ ⁊ greg. oīones ⁊ cāt⁹ addidert ⁊ lectionib⁹ ⁊ euāgelijs coaptauerūt. Gradualia tract⁹ ⁊ alla ābrosi⁹ gelasi⁹ ⁊ greg. ⁊ missā cātare istituert. Hilari⁹ addidit ad glia i excel. laudam⁹ te ⁊ cetera q sequūt: Hocher⁹ abbas sci galli seqntias p neumis ipi⁹ alla pus ꝓposuit: sz nichola⁹ papa ad missas eas cātari ꝓcessit. Arman⁹ ztract⁹ theotonic⁹ fec. Rex oipotēs. Sci spūs adsit nobis gra: ⁊ aue maria. ⁊ ātiphonā. Alma redēptoris mr. Et simō bariona. O glorioſū lumē. Et hec dies ⁊ alia plura. petr⁹ vo ō apostella eps fec. Salue regia. Sigbert⁹ tū dicit q⁹ Robert⁹ rex frācoz fec sequētiā Sancti spiritus adsit nobis gratia ⁊c. Carolus vt

Leo pp.

734

Adrianus pp. Carolo magno

Karolus

refert Turpin⁹ archiepiscop⁹ erat corpore decor⁹ ꝙz visu ferus: statura ei⁹ pedū octo: ⁊ facies ei⁹ palmū ⁊ dimidiū i lōgitudine possidebat: barba vero palmū vnū: frōs erat vni⁹ pedis: militē sup equū armatū sedētē a vtice simul cū equo vno ictu cum spata scidebat: q̄ttuor ferraturas equor simul facile manib⁹ extēdebat. militē armatū rectū stātē sup manū suā a terra vsq; ad caput suū sola manu velociter eleuabat. Leporē itegrū aut duas gallinas vl̄ āserē edebat: modicū vinū ⁊ lymphatū bibebat tā parc⁹ i bibēdo erat q̄ sēp i cena raro vel nunq̄ plus q̄z ter bibere solebat: cenobia mlta cōstruxit ac laudabiliter vitā finiuit: ⁊ i fine rex suar xp̄z heredē fecit: cui i ipiū successit lodouic⁹ ei⁹ filius vir clemētissim⁹ circa ānū dñi. 815. cui⁹ tēpor episcopi ⁊ clerici cīgula auro texta ⁊ exq̄sitas vestes ⁊ alia ornamēta secularia deposuerūt. ¶ Theodolph⁹ au reliēfis eps falso apd ipatorē accusat⁹ ab eode est custodie andegauis mācipat⁹. Cū āt vt i q̄dā chronica habet i die palmar̄ pcessio iuxta domū in q̄ custodiebat trāsiret ille apta fenestra: factoq; filētio pulcherrimos illos vsus a se editos. s. gloria: laus ⁊ honor tibi sit rex xp̄e ⁊c. p̄sēte ipatore cantauit: q tātū ipator placuerūt q̄ ip̄z a vicul⁹ mox absoluit: ⁊ i sua sede restituit. Legati michaelis ipatoris cōstātinopolitani iter cetera munera dtulerūt Lodouico filio caroli magni libros dionysij de celesti hierarchia d̄ greco i latinū trāslatos ⁊ cū gaudio sūt recepti. ⁊ .19. āsirmi i ipa nocte i eccl̄ia ei⁹ cu rati. Mortuo lodouico Lotharius iperiū tenuit. cui fres ei⁹ carolus. s. ⁊ lodouic⁹ bellū idicētes tanta vtriq; facta ē strages vt nulla ei⁹ etas memine rit tāta aliq̄ fuisse i regno frācor. tādē pacto inito carolus: regnat i frācia: lodouic⁹ i germania: lotharius i italia ⁊ parte frācie que ab ipso lotharīgia dicta ē: q postmōz lodouico ei⁹ filio iperiū dreliquēs habitū mōachalē accepit. Hui⁹ tpe vt i alia q̄daz chronica dicit erat papa sergius natiōe romanus q pmo os porci dict⁹ ē: sz mutato noie vocat⁹ ē sergius. Ab illo tēpore ordinatū ē vt oēs pape noia mutēt: tū q; dns his quos i apostolatū elegit nomē mutauit: tū qa sic mutant i noie sic i vite pfectiōe: tū ne ille q ad ordinē officiū eligit aliquo nomine idecor turpet. Hui⁹ lodouici tēpore. s. ānō dñi. 857. vt i chronica q̄dā habet i parrochia maguntina malign⁹ spūs parietes domor q̄si malleis pulsādo ⁊ manifeste loquēdo ⁊ discordias semināndo adeo hoies infestabat: vt quocūq; itrassz stati illa dom⁹ erurebat: p̄sbyteris āt letanias agētibus ⁊ aquā benedictā spargētib⁹ inimic⁹ lapides iactabat: ⁊ multos cruciabat. Tādē aliq̄ cōfessus ē se q̄ aquā spargebat sub cappa talis sacerdotis q̄si familiaris sui latuisse: accusās eū q̄ cū filia pcuratoris i peccatum lapsus fuerit. ¶ Per idē tēp⁹ rex bulgaror cū gēte sua ad fidē cōuersus tāte pfectiōis fuit vt maiore filio i regnū ordinato ipse habitū mōachalē acceperit: sz cū ei⁹ fili⁹ inueniliter agēs ad gētilitatis cultū redire vellet: resūpta militia pfecit⁹ eū cepit: effossisq; oculis i carcere trusit: ⁊ i regnū statuto filio iuniore habitū sacr⁹ resūpsit. ¶ In italia apd brixiā trib⁹ dieb⁹ ⁊ noctibus sanguis de celo pluisse narrat: ¶ Per idē tēpus locuste inumerabiles i gallijs apparuerūt: senas habētes alas sex pedes: duos dētes lapidib⁹ duriores: vt castror acies turmari volātes: spaciū diurni itineris q̄tuor aut qnq; milibus extēdētes: oia viridia i herbis ⁊ arborib⁹ vastātes que vsq; ad mare britānicū puenētes: tādē flatu vētor i p fūdo maris demerse sunt. Sz estu oceani ad littus reiecte ex putredie sua aerē corruperūt. Vñ mortalitas maxima ⁊ fames pualida ē secuta: vt fere tertia pars hominū iteriret. ¶ Deniq; pm⁹ otto ipauit. s. ānō dñi. 938. Dū āt i pascali solēnitate dictus Otto pncipib⁹ cōuiuiū pparassz anteq; sederent cuiusdā pncipis filius more puerili ferculū d mēsa accepit: quē dapifer fuste, pstrauit: qd cernēs pedagog⁹ pueri ipsū dapiferū mox peremit. Quē cū sine audiētia Cesar cōdēnare vellet; ille cesarē ad terrā deiecit ⁊ suffocare cepit. Qui cū de ei⁹ manib⁹ vix erutus fuissz ipsū reū fari iussit se culpabilē clamās q̄ festo nō dtulit. Vñ ip̄z libere abire pmisit. Ottoni pmo successit otto secūd⁹: hic dū italici pacē sepi⁹ violarēt: Romā venit ⁊ oib⁹ proceribus magnatib⁹ ⁊ pōtificib⁹ apd gradū ecclie cōuiuiū grāde fecit. Quib⁹ epulātib⁹ latēter locōs cīgi fecit armatos. Deide de violata pace q̄rimoniā mouens iubet i scriptis culpabiles recitari. quos statī ibidē decollari fecit: alios vero epulari satagebat. Huic successit Otto tertius circa ānū dñi. 983. Iste cognominabat mirabilia mūdi: hic vt i q̄dā chronica dr: quādā vxorē habuit: que cuidā comiti se p stituere voluit: sz cū ille nollet tātū facin⁹ ppetrare illa idignata pdictū comitē apd ipatorē adeo infamauit: q eū ipator sine audiētia decollari fec. Qui āteq; decollaret roganit vxorē suā: vt iudicio cādētis ferri post mortē ipsi⁹ eū cōprobaret inocētem. Adest dies i quo cesar pupillis ⁊ viduis se asserit iudiciū factur. Affuit ⁊ vidua mariti caput ei⁹ secū suis portās i vlnis. Tūc q̄siuit ab ipator q̄ morte dign⁹ eēt: q iuste aliquē occidissz. Qui cū puatione capitis dignū eū assereret: illa itulit dicēs. Tu es ille vir q̄ maritū meū ad suggestionē vxoris tue innocēter occidi mādasti: ⁊ vt me vex dicere cōprobes hoc cādētis ferri iudicio cōprobabo. Qd cesar vidēs obstupuit: ⁊ i manu femie puniēdū se dedit Interuētu tū pōtificū ⁊ pcerū idutias decē dierū. Deide octo. Tertio septē. Quarto sex a vidua accepit. Tē ipator cā examinata: vitate cognita vxorē suā cōcremauit: ⁊ p redēptiōe sui q̄tuor castra vidue dedit: q̄ castra sī i ciuitate liniēti ⁊ vocāt ab ducis dies: decē: octo: septē: sex. Post hūc btūs henric⁹ q fuit dux bauarie. ānō dñi. 1002. ipiū sumpsit. q Stephano regi vngarie adhuc gētili sororē suā noie gallā i vxorē dedit ⁊ tā ip̄z regē q̄z totā ei⁹ gētē ad fidē xp̄i conuertit: q stephan⁹ tāte religiōis fuit vt multor miracul⁹ gloria de⁹ ip̄z illustrē reddiderit. Hic henric⁹ ⁊ vxor ei⁹ Cunegūdis v̄gines pmāserūt: ⁊ celibē vitā ducētes i pace quieruntꝫ. Huic successit Cōrad⁹ qdā dux frācor q neptē sci henrici duxit vxorē: Huius tpe visa ē i celo trabs

Ludouicus imperat. 815.

Lotharius imperat.

Sergius ppa

857.

ignea mire magnitudis sup solē iā ad occasū vergētē currē:q ad terrā cadē. Hic quosdā epos ō italia i vicula ziecit:q: mediolanēs archieps de vicul'fugit suburbia mediolani icēdit. Hic vo pēthe costes cū ipatoꝛ i pua eccl'ia sce vbē coronaret ad missā tā grauia tonitrua fulguraq; fuerūt: vt aliq mēte exciderēt:aliq spīm exhalaret. Bruno vo epūs q missā cantabat:q secretariꝰ ipatoris cū alijs dixerūt se inē missaꝝ solēnia vidisse scīm Ambrosiū ipatoꝛi cōmināte. Hic cōradi tpe.s.āno dñi.io.z5. comes leopoldꝰ vt i ḡdā chronica dī:irā regē metuēs cū vxoꝛe sua i siluā fugiēs in quodā tugurio latitabat:i q̄ silua dū cesar venaret nocte supuenīēte in eodē tugurio ipm oportuit hospitari. Qui hospitalē gnās vicinaq; ptm decenē: vt potuit strauit q ne cessaria mīstrauit. Cadez nocte mlier filiū pepit q vocē ētio ad se venīētē cesar audiuit. Cōzade hic puer mō ꝓgenitꝰ gener tuꝰ erit. Mane ille surgēs duos armigeros sibi secretarios ad se vocauit dicēs. Ite q puerulū illū ō māibꝰ mris violēt auferte q ipz p medīū scidētes coꝛ eiꝰ mihi portate. Geiti illi eūtes ō gremio mris puez rapuerūt: quē videtes elegātissime forme mia cōmoti ipz sup quādam arborē ne a ferꝛ deuoꝛaret reposuerūt:q lepoꝛe scidētes coꝛ eiꝰ cesari ōtulerūt. Eodē die dū qdā duꝛ in de trāsiret q puez vagiētē audiret ad eū se duci fecit:q dū filiū nō h̄et vxoꝛi attulit q nutriri eū faciens a se ō vxoꝛe sua genitū eē fingit:q hēricꝰ vocauit. Cū igit iā creuissz erat coꝛpe plcherrimꝰ oꝛe facūd'q oībꝰ gratiosus. Quē cesar tā deoꝛ q pudētē videṡ a pē ipm petijt q i curia sua manē fecē: sz cū videret puez oībꝰ grōsū q ab oībꝰ cōmēdari dubitare cepit ne post se regnaret:q ne iste sit ille quē occidi mādauerat. Volēs igit eē securꝰ lr̄as māibꝰ suis scriptas p eū vxoꝛi dirigit i hūc modū. Inqnātū ē cara tibi vita tua moꝛ vt lr̄as istas recepis puerū hūc necabis. Dū igit pgēs i qdā eccl'ia hospitatus fuisset:q fessus super bāncū qeścēt q bursā i q̄ erant lr̄e dep̄hēderet sacerdos curiositate ductꝰ bursam aperuit q lr̄as sigillo regō ifignitas vidēs:ipas salno sigillo aperuit:q legēs scel'aꝰ abhoꝛruit: q radens subtilē q ō dicebat istū necabis: scripsit filiā nr̄am isti i vxoꝛē dab. Cūq; regia lr̄as sigillo ipeatoris munitas vidēt:q ō māu ipeatoris scriptas esse cognoscēt: ꝓuocatꝰ p̄ncipibꝰ celebrauit nuptias:q filiam suā eidē in vxoꝛē dedit q̄ nuptie aqsgrani celebrate sūt. Cū āt cesar a dicētibꝰ narraret q̄s solēnē fuissēt filie sue nuptie celebrate: ille obstupefactꝰ a duobꝰ armigerꝭ:q duce:q sacerdote veritate cōpta dei ordinatiōi resistendū nō eē vidit:q iō ꝓ puero mittēs eē suū genez approbauit:q post se i ipio regnare īstituit. In loco āt vbi puer henricꝰ natꝰ fuit nobile mōasteriū edificatum ē:qō vsq; hodie vsania noīat. Iste hēricꝰ oēs ioculatoꝛes a curia sua remouit:q q̄ eis dari ꝓsueneraꝝ pauperibꝰ erogabat huiꝰ tpe tātū scisma i eccl'a fuit: vt tres i sūmos pōtifices electi eēnt. Al quodā tandē p̄bio noīe grano magna illis data pecunia eidē cessēt q ipe papatū obtinuit. Āt hēricꝰ dū ꝓ sedādo scismate romā pgēt grauꝰ ci obuiās aureā coronā sibi obtulit: vt ꝓpitiū sibi h̄et. Ille āt cūcta dissimulans synodo ꝓuocata grānū ō simonia cōuicit q aliū subrogauit. In libro trī bonizi quē misit ad comitissam mathyldā dī q cū p̄fuꝰ simplicitatē ductꝰ pōtificatū sibi p pecuniā acquisierit. vt scismati obuiaret ipe postmodū errorē suū cognoscens scipz suadēte ipa toꝛe ōposuit. Post hūc hēricus tertiꝰ hēricꝰ impat. Huiꝰ tpe bruno i papā eligit q leo vocat:q dux ad capessēdā sedē aplicā romā pgēt audiuit voces angeloꝝ canētiū. Hic dñs ego cogito cogitatiōes pacis &c. Hic ō mlt̄z scīs cāt cōposuit: hꝰ tpe p berengariū turbata fuit eccl'ia q asserebat coꝛpꝰ q sanguinē xp̄i nō vere:sz figuratiue eē in altari: ꝫ quē scripsit egregie lafrācꝰ poꝛ betēs natiōe papiēsis q fuit magister anselmi cātuariēs. Deide q̄rtꝰ hēricꝰ ipat āno dñi.1057.eꝰ tpe maxie floruit lafrancꝰ: ad eꝰ exemiā doctrinā ꝙ olauit de burgūdia anselmus vir postmodū mlt̄a vtute q sapiētia adornatꝰ: q ei i poratu mōasterij betēs successit. Sub hꝰ tpe hierl̄z a sarracenis capta a fidelibꝰ recupata ē. Ossa beati nicolai apud barēsē vbē trāslata sūt. ō quo inē cetera legit: q dū i q̄dā eccl'ia q̄ dī crux subiecta scē marie de charitate nōdū bt̄i nicolai nona hīstoria cātareť: frēs poꝛē vt eā sibi cātare liceť īstātiꝰ eoꝛa bāt:q nullatenꝰ acqescēt dixit icōgruū eē moꝛē p̄sti nū nouitatibꝰ imutare. Cūq; adhuc frēs istarēt ille idignatꝰ rīdit. Recedite frēs nūq̄z a me licentia cōcedeť vt noua cātica īmo ioculatoꝛia q̄dā i mea eccl'ia decātenť. Aduēnēte vo festinitate eiusdē frēs cū q̄dā trīsticia matutinaꝝ vigilias pegerunt. cūq; oēs se i lect̄z recepissēt: ecce nicolaꝰ poꝛi visibil'r apparuit ēribil' quē p capillos a lecto abstrahens doꝛmitoꝛij paumēto collisit: icipiēsq; ātiphonā. Q pastoꝛ eēne p singulas vocū dīas vgis q̄s i māu tenebat grauissimos ictꝰ sup doꝛsū poꝛis igeminās per oꝛdinē moꝛose canēdo ātiphonā vsq; ad finē pduxit:q cū oēs suis clamoꝛibꝰ excitassz seminū ad lectū ōportať. Tādē ad se rediēs ait. Ite q hīstoriam nouā sci nicolai āmodo dēcātate. hꝰ tpe ex molimēti cenobio. zi. mōachi cū abbate suo roberto cistertij solitudinē adeuntes: vt ibi regule sue ꝓfessionē dī stricti obſuarēt nouū oꝛdinē ex veteri īstituerť. hīl debrād'aꝰ poꝛ cluniacēs factꝰ papa gregoꝛ.ē vocatꝰ. hꝫ dū i mīoꝛibꝰ ꝓstitutꝰ legatiōe fūgeret apō lugdunū archiepz emboniēsē ō simonia ꝙuicit miraculose. nā dū idē archieps oēs accusatoꝛes suos coꝛrūpet: q ꝙuici nō possz:legatꝰ vt Ella pa.q fi.q spi.sā. dicēt ipanit. Ille gl'ia pīi q filio expedite dicebat: spiritu scō vo dicē ñ poterat:q i spīm scīm peccauerat Qui petrꝰ suū ꝓfitēs moꝛ vt ōpositꝰ est clara voce spīm scīm noīauit. Hoc miraculū recitat bonizo i libro ad comitissā mathyldā. Mortuo henrico q̄rto spire q cū alijs regibꝰ sepl'to i eiꝰ epytaphio vsus iste iscriptꝰ ē. Filiꝰ hic:pi hic:au'h:pau'lacet istic. Huic successit hēricꝰ qnt̄ āno dñi.1107.q papā cuz cardinalibꝰ cepit q eos dimittēs inuestituraꝝ epoꝛ q abbatū p annu'lū q bacculū pastoralē accepit. Sub hꝰ tpe bernardꝰ cū fribꝰ suis cistertiū ingrediť. In prochia legiēsi porca porcellū facie hoīs h̄itē enixa ē. Pull'gallinē q̄drupes natꝰ ē. Lothariꝰ successit

hēricꝰ cꝰ tpe mlier q̄ndā ī hispāia mōstr bisgemini corpis enixa ē auerſ vltibꝰ corpibꝰ sibi coherēs añ gdē effigies erat hois ītegra corpis mēbroq̄ ordie distincta ſtro ỽo facies canis corpis ⁊ mēbroꝝ p̄ petate ītegra. pꝰ hūc regnauit gradꝰ āno dñi. iiꝫ8. Eo tpe hugo ō scō vic. doctor excellētissimꝰ ⁊ in oi scia sūmꝰ ⁊ religiōe ỽuotꝰ obijt. ō quo referť q cū ī firmitate vltia laboraret ⁊ nullū cibū retinē posset corpꝰ tū dñicū sibi dari cū mlta instātia postulabat. ⁊ frēs turbatoꝝ sedař volētes simplicē hostiā istar corpis dñici sibi ỽtuleřt: q ille per spm̄ cognoscēs ait. miſereař ỽi dñs frēs: cur me deludē voluistis Iste. n. ñ ē dñs meꝰ quē ỽportastis: mox illi stupefacti cucurreřt: ⁊ sibi corpꝰ dñicū ỽtuleřt: ſz ille videns q recipe ñ valēt eleuař ī celū mānibꝰ sic orauit. ascēdat filiꝰ ad p̄ez ⁊ spūs ad deū suū q fecit illū: ⁊ inter hec ỽba spm̄ exalauit: ⁊ corpꝰ dñi ibidē disparuit. Eugeniꝰ abbas sci anastasij papa ꝫstituit: q ab vrbe expl'sus eo q senatores aliū creauerť gallias venit ⁊ bernardū añ se misit q viā dñi p̄dicabat ⁊ mlta miracla faciebat. gilbtꝰ ponectanꝰ floꝛebat. federicꝰ nepos ꝫradi ipauit āno dñi. iiꝫ4. floꝛuit magiſt petrꝰ lōbardꝰ cps pisiēſ q libꝝ sniaꝝ glosā psalterij ⁊ epl'aꝝ pauli vtilē cōpilauit. eo tpe tres lune i celo vise sūt ⁊ ī medio signū crucis nec mltū pꝰ visi sūt tres soles. Tūc alex. iii papā canōice ē electꝰ q̄ octauianꝰ Jo. creměſ tituli sci calixti: ⁊ Jo. struinſ successiue ī papā eligūť ⁊ fauoř ipatoř fulciūť. durauit hoc scisma ānis. 18. Jnfra qō tps theutoni q apō tūsculanū p ipatore moꝛabāť: Romāos apō mōtē portū inadūt ⁊ tot a nona vsq̄ ad vespas occideřt vt nūq̄ ex romāis tot milia sint occisa lz tpe hānibal tot occisa sint vt tres cophinos annuloꝝ quos ō digitis p̄ceꝫ occisoꝝ idē hānibal exhi fecit carthaginē ostinauerit: quoꝝ mlti apō scm̄ stephanū ⁊ scm̄ laurētiū scp'ri sť ⁊ hūt hoc epytaphiū. mille decē decies ⁊ sexdecies quoq̄ seni. Jmpator federicꝰ dū trā scāz visitaſz ⁊ ī flūine quodā lauareť ibidē necatꝰ pisť: vl' vt alij asserť equo suo ipigēte ī aquā cecidit: ibiq̄ iterijt. Huic succeſſit hēricꝰ filiꝰ eiꝰ āno dñi. iiꝫo. Eo tpe stāte pluuie cū tonitruis ⁊ fulmībꝰ ⁊ tēpestatibꝰ tcē sť q̄tas nulla meminit hominū ātiq̄tas. Lapides. n. q̄titatē ouoꝝ q̄drāguli mixti cū pluuia de celo cadētes. arbores vineas: ⁊ segetes ostruxerť: ⁊ mltos hoīes occideřt. Corui quoq; ⁊ q̄plures aues p aerē ī hāc tēpestatē volātes visi sūt: carbones viuos in rostro portare ⁊ domos incēdē. q̄ romanā eccl'iam sp tyrānidē hēricꝰ exercuit: ⁊ ō eo mortuo innocētiꝰ ⁊tiꝰ ne fr̄ ei' philippꝰ p̄mo uēť se opposuit: ⁊ ottoni filio ducis saxonie adhesit ⁊ eū aggrauī in regē alamanie coronari feč. ¶ Eo tpe dū plures barones frācie p libatiōe tre scē vlī mare pgerēt ꝫstātinopoli ceperūt. ¶ His tpib' ordies p̄dicatoꝝ ⁊ mioꝝ fratꝝ orti sūt. Jnno. ⁊tiꝰ legatos ad philippū regē frācoꝝ misit vt trā albigēsiū inadēt: ⁊ hēticos ōleret: q ocs capics ꝫcremari feč. Deniq̄ inno. ottonē ipatorē coronauit: ⁊ vt iura eccl'ie salnaret ab eo iuramētū exegit q statī ipo die q̄ iuramētū feč: ⁊ romipetas expoliari iussit. Ūñ papa eū excōicauit ⁊ ab ipio deposuit Eo tpe fuit scā helisabet filia regis vngarie q̄ fuit vxor lantgrauij: q̄ inť alia inumera miracula plesmortuos vt scribiť suscitauit ⁊ cecū natū illumināuit: ō cꝰ corpe vsq̄ hodie oleū fluere phibeť. Otto ne ōpositō frederic' hēricī filiꝰ eligiť ⁊ ab honorio coronař. Leges optias p libtate eccl'ie ⁊ q̄ hereticos edidit: hic super oēs diuitijs ⁊ glia abūdauit q̄ eis ī supbia elatꝰ abusus fuit: nā tyrānidē q̄ eccl'ie exercuit duos cardiales viculauit. platos quos grego. 9. ad cōcilū cōuocauit capi feč: ⁊ ō ab ipso excōicař. Deniq̄ grego. mltꝫ tribulationibꝰ pssus moriť. Et Jnnocētiꝰ q̄rtꝰ natiōe ianuenſ cōcilium apud lugdunū cōuocans ipz imperatorē deposuit quo depoſito ⁊ defuncto sedes imperij vsq̄ hodie vacat. ¶ De dedicatione ecclesie.

DEdicatio ecc'lie inť alias festiuitates ab eccleſia celebrať. Et qñ duplex ē ecc'l'a siue tēplū. s. māle ⁊ spūale: ō ō hui' tēpli duplicē ōdicatiōe hic breuiť ē agēdū. Circa dedicationē āt tē pli mālis tria videda sūt. Primo q̄re ōdicař siue cōsecrať. z° q̄liť q̄secrať. ȝ° p quos ꝓphanař. Et q: ī tēplo duo sť q̄ q̄secrāť. s. altare ⁊ ipm tēplū: ō primo videdū ē q̄re cōsecrať altare. scdo q̄re tēplū. Altare āt q̄secrať ad tria. Primo ad sacrīm dñi offerendū Geneſ. 8. Edificauit Noe altare dño ⁊ tollēs de cūctꝫ volucrib' ⁊ pecorib' mūdis obtulit sup altare Hꝰ āt sacrīm ē corpꝰ ⁊ sāguis xp̄i q̄ ī memoriā passiōis dñice imolamꝰ: iuť q̄ nob̄ ꝓcepit dicēs. Hoc facite ī meā cōmemoratoꝝ. Habemꝰ. n. triplex memoriale dñice passiōis. Unū ī scripto. s. passio xp̄i ima ginibꝰ figurata: ⁊ hoc hz fieri q̄tū ad visū. Jpa. n. crucifixi imago ⁊ alie imagines in eccl'ia fiūt ꝓpt rememoratione excitādā deuotiōz ⁊ instructiōz: q: sūt q̄si libri laicoꝝ. Scōm in ỽbo. s. passio xp̄i p̄dicata: ⁊ hꝰ hz fieri q̄tū ad auditū. Tertiū ī sacro. s. passio ī hoc sacro tā signāť exp̄ssa: ī quo corpꝰ ⁊ sāguis xp̄i veraciť cōtineť ⁊ nobis offerť: ⁊ hoc memoriale hz fieri q̄tū ad gustuz. Si q° affectū nr̄m accēdit passio xp̄i descripta ⁊ āpliꝰ p̄dicata mlto fortiꝰ inflā mare dz ī hoc sacro tā signanť exp̄ssa. Scōo ad nos mē dñi inocādū. Gene. xz. Edificauit Abrahā altare dño q̄ appuit ei: ⁊ inuocauit ibi nomē dñi. Hec āt inuocatio ꝫz aplīm ad Timo. hz fieri aut p obsecratiōes q̄ fiūt cum ꝫdiuratiōe p malꝰ remouēdis aut p postulatiōes q̄ fiūt p bonis cumulandis: aut p grāz actiōes q̄ fiūt p bonis hiſ ꝫfuādis. Jnuocatio āt q̄ fit sup altare dī, ppie missa eo q̄ celestis missus. s. xp̄s a pie mittiť: q ipaz hostiā ꝫsecrat: ⁊ p eūdē a nob inťcedat. vñ hugo. ipa hostia sacra missa vocari pōt: q̄ trāsimissa ē. pꝰ a pre nobis p incarnatione. scdo a nobis pit p passionē. Silit ī sacro p̄mo a pie nobis p sanctificationē q̄ nobiscū cē incipit. postea a nobis pit p oblationē q̄ p nobis itercedit. Et nota q̄ missa ī trib' linguis caniť. s. greca hebraica ⁊ latina ad repsentādū titulū dñice passionis q̄ script' erat grece: hebraice: ⁊ latine. Jtē ad notādū q̄ oīs ligua dz deū laudař q̄ p hāc tripliceē liguā itelligiť: latina āt sūt euāgelia epl'e oiones ⁊ cantus. Greca kyrieł. xp̄eł. q̄ nouē vicib' cantāt̄ur

vt ad societatē. 9. ordinū āgloꝝ pueniam⁹. Hebraice sūt. alla. amē sabaoth. ⁊ osāna. Tertio ad cātādū. Eccl'. 47. Dedit illi ꝯ inimicos potētiā ⁊ stare fecē cātores ꝯ altare: ⁊ i sono eoꝝ dulces fecē modulos. Et dicē modlōs i ꝑali: qꝛ ſꝫ Wu. de scō vi. tres sūt spēs sonoꝝ q faciūt tres modulos. Fit. n. sonus trib⁹ modis pulsu: flatu: ⁊ cātu. Ad cytharā ptinet pulsus. Ad oꝛganū flatus. Ad vocē cāt⁹. Assignari pōt hec ꝛsonātia sonoꝝ ꝛcordie moꝝ: si referat ad pulsū cytharе manuū opatio: ad flatū oꝛganī mēꝫ deuotio: ad cātū vocꝫ ꝑmonis exhortatio. ⁊ ifra. qd ꝑdest dulcedo oꝛis sine dulcedine coꝛdis. frāgis vocē: frāge ⁊ volūtatē. Seruas ꝛsonātiā vocū: ꝑua cōcordiā moꝝ: vt p exēplū ꝛcordes ꝑio p volūtatē dño: p obediētiā magꝛo. Hoc igꝛ triplex gen⁹ musicoꝝ referꝛ ad triplicē dꝛiaz officij eccl'ie: sic dꝛ i mitrali de offō: nā ipz offiū eccl'ie cōsistit i psalmis: in cātu ⁊ lectōib⁹. ꝑmū igꝛ gen⁹ musicoꝝ ē qđ fit pulsu digitoꝝ: vt i psalterio ⁊ ſlib⁹: ⁊ ad illud ptinet psalmodia. psal. Laudate eū i psalt̄io ⁊ cythara. Scōz ē qđ fit cātu: sicut in voce: ⁊ ad istud ptinēt lectōes. psal. Psallite ei i vociferatiōe. Tertiū. qđ fit flatu sic i tuba: ⁊ ad istud ptinet cāt⁹. psal. Laudate eū i sono tube. Tēplū aūt sen eccl'ia cōsecraꝝ ꝙdruplici rōe. ꝑmo vt ide diabolus ⁊ ei⁹ ptās penit⁹ expellaꝝ vñ refert Grego. i dialogo. q cū qdā eccl'ia arrianoꝝ fidelib⁹ reddita cōsecrareꝝ ⁊ reliqe sci sebastiani ⁊ btē agathe illuc delate fuiſſēt: ppl's ibi ꝛgregatus: poꝛcū subito itra suos pedes huc illucqz discurrere sēserūt: q foꝛes eccl'ie repetēs a nullo videri potuit: oēsqz i admiratōez cōmonit qđ icciꝛeo dns oñdit: vt cūctꝫ patefieret q de loco eodē imūd⁹ hitator exiret. Seqnti āt nocte magn⁹ i eisdē eccl'ie tect strepit⁹ fcūs ē: ac si i hoaliqs errādo discurreret Sedā itez nocte granio: son⁹ icreuit: tāto vo ꝛoze ktia īsonuit ac si ois illa eccl'a a fūdamēꝫ fuiſſz euersa: statiqz ꝛcessit nec āpli⁹ illa ātiq hostꝫ īgetndo apparuit: ſz p ꝛoꝝ sonitū quē fecē iotuit q a loco quē diu tenuerat ḡsi coact⁹ exibat. hec Greg. Sedo cōsecraꝝ vt ad eā fugiētes saluenꝫ: vñ aliq eccl'ie post dedicatōez a ꝑncipib⁹ ꝑuilegiāꝝ: vt q ad eā ꝛfugerint saluēꝫ: vñ dicē canon. reos sāguis defēdit ecclesia: ne pdāt vitā ⁊ mēbra: ⁊ ob hoc ioab i tabernaculū fugit: ⁊ cornu altarꝫ appēdit. Tertio ꝛsecraꝝ vt ibidē oꝛones exaudianꝫ: qđ signatū ē. ꝛ. regū. 8. vbi salomō ꝺdicato tēplo ait. Quicūqz rogauerit i loco isto exaudies i loco hitacli tui i celo: ⁊ cū exaudieris ꝑpti⁹ eris. Adoram⁹ āt i ipis eccl'ijs ad oriē tē: qđ fit triplici rōne ſz dama. li. 4. c. 4. ꝑmo vt patriā nraz nos regrere oūdam⁹. 2°. vt ad xp̄z crucifixū respiciam⁹. 3°. vt veniētē iudicē nos expectare mōstrem⁹. ait. n. sic. De⁹ padisū i edē ſz oriētē plātanit: vñ hoiem trāsgressū exulē fecē: ⁊ aī padisū ex occidēte hitare fecē: antiqz igꝛ ꝑiaz nraz exꝛētes ⁊ ad ipsā aspicientes deū ad oriētē adoramus: ſz dns crucifix⁹ ad occidētē respiciebat: ⁊ ita adoram⁹ ad ipz respiciētes. Et assūpt⁹ ad oriētē surſū ferebaꝝ: ⁊ ita ipz apli adoraueruꝝ. ⁊ ita veniet quō viderūt eū euntē i celū: ipz icaꝝ expectātes ad oriētē adoramus. hec dama. 4° cōsecraꝝ vt ibidē laudes deo reddāꝫ: qđ qdē fit i. 7. hoꝛis canonicis. s. matutinis. ꝑma. ⁊tia. sexta. ⁊c̄. Et ſz i qlibet hoꝛa diei ds ecē laudād⁹ tū qꝛ ad hoc ifirmitas nra nō sufficit: ordinatū ē vt his hoꝛis spāliꝛ deū laudem⁹: eo qꝛ he hoꝛe ab alijs ꝑuilegiate sūt i aligb⁹: nā i nocte media q matutine celebrāt xp̄s nat⁹ ē: capt⁹ ⁊ illusus a iudeis fuit. i hac itez hoꝛa ifernū spoliauit: dꝛ. n. i mitrali q in media nocte ifernū spoliauit: large accip: cdo. s. aī lucē. mane surrexit hoꝛa ꝑma apparuit: i media ēt nocte ad iudiciū vēturꝰ asseriꝫ: vñ hiero. Ideo igt ēditōez apl'icā pmāsisse vt die vigiliaꝝ pasce aī noctꝫ mediū dimittē nō liceat pplos expectātes aduē tū xp̄i. et postq̄z aduenerit illud tps securitate ꝑsūpta festū cūctos agē dicē. In hac igit hoꝛa laudes deo cātem⁹: vt ei de ei⁹ natiuitate captōe ⁊ patrū liberatōe gꝛas agam⁹ ⁊ ei⁹ aduētū solliciti expectemus: addunꝫ ēt matutinales laudes: qꝛ i mane egꝛ ꝑios i mare submersit mūdū creauit ⁊ surrexit. In hac gⁿ hoꝛa laudes ds reddim⁹: ne i mari hui⁹ mūdicū egyptijs ꝺmergamur: vt p nra creatōe ⁊ ei⁹re surrectōe gꝛas deo reddam⁹. In hoꝛa ꝑma xp̄s ad tēplū marie gueniebat: ⁊ ppl's ibidē ad eū manicabat. i. ad enm mane festinabat: vt dꝛ luce. zi. pilato ꝑsentat⁹ fuit. In hac ēt hoꝛa resurgēs mulierib⁹ ꝑmo apparuit. Hec ēt ē ꝑma hoꝛa diei: iō i hac hoꝛa in eccl'ia laudes deo evoluim⁹: vt xp̄z imitemur ⁊ sibi resurgēti ⁊ apparēti gꝛas agam⁹: ⁊ vt ds tāgz oiuz ꝑncipi ipi⁹ diei ꝑmittaꝫ ꝑsoluam⁹. In hoꝛa ⁊tia xp̄s liguis iudeoꝝ crucifix⁹ ē: a pilato ad colūnā flagellat⁹ ē: ⁊ adhuc vt dꝛ i hist̄oꝛijs: colūna vbi ligat⁹ fuit vestigia cruoꝝ oñdit: ⁊ eadē hoꝛa spūs scūs missus ē. i serta i cruce clauis ꝛfixus ē: tenebꝛe p vniuersū mūdū fcē sūt: vt i mōte dñi sui sol lugēs se vestibus nigris ꝛtegeret ⁊ ne dꝛz crucifigētib⁹ lumē ꝑberet. Et i hac hoꝛa i die ascēsionis cū discipul' discubuit. In nona hoꝛa xp̄s spm̄ emisit: miles lat⁹ ei⁹ aperuit. cetus apl'oꝝ adorādū gueniꝛe ꝛsueuit: ⁊ xp̄s i celū ascēdit. Propē has ꝑogatiuas deū i his hoꝛz laudam⁹. In vespa xp̄s i cena sacꝛz cōpis ⁊ sagnis īstituit. pedes discipl'oꝝ lauit: ꝺ cruce ꝺpositus: i sepl'chꝛo collocat⁹ fuit: discipul' i hitu pegrini se mānifestauit ⁊ p his oib⁹ i hac hōa eccl'a xp̄o gꝛas agit. In ꝛpletorio xp̄s sāgueas guttas sudauit: monumēto ei⁹ custodia ꝺputata fuit: ⁊ ibidē qeuit. resurgēs pacē discipul' nūciauit: ⁊ p his gꝛas deo reddim⁹: has āt laudes qlr deo evoluē debeam⁹: dicē btus Ber. Frēs mei imolātes hostiā laudis: iūgam⁹ vbis sēsū: sēsui affectū: affectui exultatōez: exultatōi maturitatē: maturitati humilitatē: humilitati libtatē. s° ꝛsecraꝝ vt ibidē sacra eccl'iastica ministrenꝫ. vñ ipa eccl'ia effi cit: qsi ipa tabna dei in q sacra ꝛtinentꝫ ⁊ ministranꝫ. Quedā. n. ministranꝫ ⁊ danꝫ itrātib⁹: vt baptismus. qdā exeūtib⁹. s. extrēa vnctio: qdā cōmoratib⁹. hoc qdā sē mīstrātes. his daꝝ ordo: qdā pugnātes: ⁊ hoc qdā pugne succūbūt: his daꝝ pnia: qdā ifirmūt: ⁊ his ꝛferꝝ gudacia ai vt roboꝛenꝫ: ⁊ hoc per cōfirmatiōnē. daꝝ cibus vt sustētenꝫ: ⁊ hoc p eucharistie sūptionē. fit remotio ipedimēti ne deijciāꝫ: ⁊ hoc p mrimonij cōiūctionē. Sedo videndū qliter cōsecraꝝ: ſz ꝑmo de altari. scōo de ecclesia. Ad cōsecratiōnē

aũt altaris plura cõcurrũt. ꝓmo.n.ꝗtuor cruces de aq̃ bñdicta in ꝗtuor cornib⁹ altaris cõfigurãtur. Scõo ipm altare septies circuit. Tertio aqua bñdicta cũ ysopo septies aspgit. Quarto icẽsum in ipso cremat. Quito chrismate iungit. Sexto mũdis pãnis opit: hec ãt repũtant ea q̃ debẽt hie illi q ad altare accedũt. Debẽt.n. primo hie charitatẽ q̃drupliciter p crucẽ acqsitã: vt.s. diligãt deũ: seipos: amicos: ⁊ inimicos. ⁊ hec signãt p ꝗtuor cruces i ꝗtuor cornibus altaris fcẽ. Et de his ꝗtuor cornib⁹ charitatis dr i gene. 28. Dilatabers ad orientẽ ⁊ occidentẽ septentrionẽ ⁊ meridiẽ: vel iõ ꝗtuor cruces i ꝗtuor cornibus fuit ad significãdũ q̃ xps p crucẽ ꝗtuor mũdi ptes saluauit: vl iõ ad significãdũ q̃ crucẽ dñi ꝗtuor modis debem⁹ portare. s. i corde p meditationẽ: i ore p ꝯfessionẽ: i corpe p cãnis mortificatõez. i facie p assiduã ipressionẽ. Scõo debẽt hie curã ⁊ vigilãtiã qõ significat p circuit⁹: vñ tũc cãtat. Inuenerũt me vigiles ciuitatis. ⁊c. debẽt.n. solliciti vigilare sup gregẽ suũ vñ negligẽtiã plati ponit Gilbert⁹ int ridiculosa. d. Ridiculosa an magis periculosa res ẽ speculator ecc⁹: ꝓcursor: claud⁹: negligẽs platus: doctor nescius: ꝓcomunt⁹. vl p septẽ circuit⁹ circa altare significant septẽ meditatõez ⁊ ꝯsideratõez qs circa septẽplicẽ virtutẽ humilitatis xpi hie debem⁹: ⁊ p ipas freqnt circuire. Hdria vt⁹ ẽ cũ dines edit fcũs ẽ paup. Scõa q̃ i psepio posit⁹. Tertia q̃ parentib⁹ subdit⁹. Quarta q̃ sub manu sui caput iclinauit. qnta q̃ discipulũ furẽ ⁊ pditorẽ sustinuit. Sexta q̃ aũ iudicẽ imquũ mãsuet⁹ stetit ⁊ tacuit. Septima q̃ p crucifixorib⁹ clementer orauit. Vel p septẽ illos circuit⁹ significat septẽ vie xpi. Hdria fuit de celo i vterꝝ. Scõa de vtero i psepiũ. Tertia de psepio i mũdũ. Quarta de mũdo i patibulũ. Quita de patibulo i sepleb̃. Sexta de sepulchro i libũ. Septima de libo resurgẽs i celũ. Tertio debẽt hre dnice passiõis memoriã qõ significat p aspsionẽ aque. septẽ.n. aque aspsiones fuit septẽ sanguis xpi effusiões. q̃ prima fuit i circũsione. Secũda in ortone. tertia in corporis flagellatione. Quarta i capitis coronatõe. qnta i manuũ pforatiõe. sexta i pedũ affixione. septima i lateris aptõe. He ãt sanguis aspsiões fcẽ fuerũt cũ ysopo humilitatis ⁊ icstimabil⁹ charitatis. Ysop⁹.n. herba humil⁹ ⁊ calida. Vl iõ septies aspgit ad significãdũ q̃ i baptismo septẽ dona sci spus dant. Quarto debẽt hre ofonẽ ferentẽ ⁊ denotã qõ significat p ꝯcrematõez thuris. thus.n. hz virtutẽ ascendẽdi ex fumi lentitate: cõsolidãdi ex sua q̃litate: ꝯstringẽdi ex ꝯglutinitate: cõfortãdi ex aromaticitate. sic ofo ascendit i dei memoriã. aiaz ꝯsolidat q̃tũ ad culpã pteritã ipetrãdo mendelã: ꝯstringit q̃tũ ad futurã ipetrãdo cautelã: ꝯfortat q̃tũ ad pñtẽ ipetrando cautelã. Vel pot dici q̃ denota ofo p thus significat. q̃ hz ad deũ ascendẽ. Ecclia sic i. 35. ofo humiliãtis se nubes penetrabit. odorẽ deo reddẽ. Apoc. 5. Mites singuli cytharas ⁊ phyalas aureas plenas odoramẽtoꝝ ⁊c. Ex corde inflãmato ꝓcedẽ. Apoc. 8. Data sũt illi icẽsa multa ⁊c. ⁊ infra. Accepit ãgelus thuribulũ ⁊ implent illũ de igne al. ⁊c. Quito debẽt hre nitorẽ ꝯscie ⁊ odorẽ bonẽ famẽ: qõ significat p chrisma qõ ꝯficit ex oleo ⁊ balsamo. Debẽt.n. hre pura ꝯsciaz vt possint dre cũ apl'o ad Galla. Gl'ia nra hec ẽ testimoniũ ꝯscie nre. Itẽ bona famã. Vñ. i. thi. 3. Opz ãt ⁊ illud testimoniũ hre bonũ ab his q foris sũt. Chrysostomus. Clerici nullã debẽt hre maculã nec i vbo nec i cogitatu: neci fcõ: nec i opione: q: ipi sẽt pl'chritudo ⁊ vt ecclie: ⁊ si mali fuerint totã deturpãt eccliã. Sexto debẽt hre mũditiã opatõis bõe: qõ significat p pãnos albos ⁊ mũdos qb⁹ altare opit. Usus.n. vestimẽtoꝝ inẽt⁹ ẽ ad tegẽdũ calefaciẽdũ ⁊ ornãdũ. Sic bona opa tegũt aie nuditatẽ. apoc. 3. Vestimẽtis albis i duaꝝ: vt nõ appareat ꝯfusio nuditatis tue: ornãt aiam ad honestatẽ. Roma. 14. Induamur arma lucis ⁊c. Calefaciũt inflãmãdo ad charitatẽ. Job. 37. Mõne vestimẽta tua calida sũt ⁊c. Modicũ.n. valeret accedẽti ad altare si hret dignitatẽ sumaz ⁊ vitã ifimã. Bernardus. Mõstruosa res ẽ sedes pma ⁊ vita ima. grad⁹ supm⁹ ⁊ stat⁹ ifim⁹: vult⁹ gravis: act⁹ lenis. pmo mult⁹: fruct⁹ null⁹: iges auctas ⁊ animi istabilitas. Scõo videdũ est: q̃r eccl'ia ꝯsedeꝝ ⁊ ad hoc plura ꝯcurrũt. Eps.n. ipsã eccl'iã tercircuit: ⁊ q̃libet vice veniẽs ad eccl'iã: annuã peutit baculo pastorali. d. Apite pörtas pncipes vras ⁊c. Interi⁹ ⁊ exteri⁹ aq̃ bñdicã ipa eccl'ia irrigat. Inpauimto fit crux d cinẽ ⁊ fabulo ex trãuerso ãgulo orientis: vsqz ad ãgulũ occidẽtis: ⁊ l'is grec⁹ ⁊ latinis: scribit alphabetũ: i pectib⁹ eccl'ie cruces dpigũt: ⁊ ipe cruces illuiant: ⁊ chrismate iungũt. ꝓmũ g⁹.s. triplex circuit⁹ signat triplicẽ circuitũ quẽ fecẽ xps ppter ip⁹ eccl'ie scificatõez. ꝓmu⁹ fuit quo de celo venit i mũdũ. Scõs quo de mũdo descẽdit ad libũ. Tertiꝰ quo de libo rediens ⁊ resurgẽs ascẽdit in celũ. Vel triplex circuit⁹ fit ad oñdẽdũ: q̃ illa eccl'ia ꝯsecrat ad honorẽ trinitatis. vel triplex circuitus significat triplicẽ statũ saluãdoꝝ de eccl'ia q̃ sũt ygines gtinẽtes ⁊ gingati. Hec ẽt designant i dispositõe mãlis eccl'ie: sicut oñdit Ricardus de scõ victore. nã sanctuariũ significat ordinẽ yginiũ: chorus ordinẽ gtinẽtiũ. Corpus gingatoꝝ: strictiꝰ ẽ sãctuariũ q̃z chor⁹: ⁊ chor⁹ q̃z corp⁹: q: potiores sũt ygines q̃z gtinẽtes: ⁊ isti q̃z gingati: sãctior ẽ etiã loc⁹ sanctuarius q̃z chor⁹: ⁊ chorus q̃z corp⁹: q: dignior ẽ ordo yginiũ q̃z gtinẽtiũ: ⁊ cõtinẽtiũ q̃z cõingatoꝝ. hec Ricardus. Scõz. s. trina ad ostiũ pcussio significat triplex ius qõ hz xps in eccl'ia q̃re sibi dz aperiri. Est.n. sua creatõe redẽptõe ⁊ gl'ificatõis. pmissione: de hoc triplici iure dicit anselm⁹. Certe dñe q: me fecisti debeo amori tuo meipz tibi totũ: q: me redemisti. debeo amori tuo meipz totũ: q: tãta. pmittis debeo amori tuo meipz totũ: imo tiũ debeo amori tuo plus q̃z meipz: q̃tũ tu es maior meipso. p quo dedisti teipz: ⁊ cui mittis teipz: trina aũt pclamatio Attollite portas pncipes vras: significat trinã eius potẽtiã. s. i celo i mũdo in ifemo. C Tertiũ. s. q̃ ter iterius ⁊ exterius aqua bñdicta aspgit fit triplici decã. Primo ꝓpter demonis expulsionẽ. Aqua eim bñdicta hz ꝓpriã virtutẽ expellẽdi diabolũ. vñ i exorcismo aque dr: vt fias aq̃ exorcizata ad effugãdam oẽz ptatẽ inimici. Ista aũt aqua bñdicta fit ex ꝗtuor reb⁹. s. ex aq̃ vino ⁊ sale ⁊ cinere: q: hz. ꝗtuor sunt q̃

maxime inimicū expellunt. s. lachrymarū effusio q̄ p aquā. spūalis exultatio q̄ p vinū: matura discretio q̄ p sal. ⁊ pūda humiliatio: q̄ p cinerē designāt. Secūdo pp ipi⁹ eccl'ie expiatōez. Dia. n. frena hec pp petrū corrupta sūt: ⁊ fedata: ⁊ lō loc⁹ ipe aq̄ būdcā aspgit: vt ab oi feditate ⁊ īmūdicia libereť purgeť ⁊ expieť: Dic ē ēt q̄ i lege oīa pene p aquā mūdabant. Tertio pp oēz remouēdā maledictōez. Terra. n. a pncipio cū fructu suo maledictōem accepit: ex eo q̄ ex ei⁹ fructu deceptio scā fuit. Aq̄ vo nulli maledictōi subiacuit. Dic ē q̄ dns comedit piscē: sz nō legit comedisse carnē noiatz nisi forte de agno paschali pp̄ pceptū legis i exēplū. s. abstinēdi aliq̄n a licitis: ⁊ aliq̄n eadē comedendi: vt ergo ois maledictio remoueat ⁊ bñdictio introducat: nō aq̄ bñdicta aspgit. Quarto i pauimento alphabetū scribit: qđ qdē repūtat ziūctionem vtriusq̄ pplī: vel paginā vtriusq̄ testi vl' articulos nr̄e fidei. Illud. n. alphabetū ex lr̄is greci⁹ ⁊ latinis i cruce fcm̄ repūtat vnionē i fide ppli gētilis ⁊ iudei p crucē xpi fcām. Vñ ⁊ illa crux ex trāsuerso angulo oriētis vsq̄ ad angulū occidēt⁊ ducit. ad significādū q̄ ille q̄ pus erat dext̄ fcūs ē sinister: ⁊ q̄ erat i capite fcūs ē i cauda: ⁊ ecōuerso. Scdo repūtat paginā vtriusq̄ testi qđ p crucē xpi adipletū ē. Vñ moyses dixit. Cōsumatū est: ⁊ crux ex trāsuerso ducit: q: vnū testm̄ i alio ptinet: q: rota erat in rota. Tertio repūtat articulos fidei: ecclie. n. paūmētū ē nr̄e fidei fūdamētū. Elemēta q̄ iscribūtur sūt articuli fidei qb⁹ rudes ⁊ neophiti de vtroq̄ pplo i ecclia eruduntť q̄ se puluereť ⁊ cinerem reputare debēt: iux illud qđ dixit Abrāā gen. 18. Loquar ad dñm meū cū sim pulvis ⁊ cinis. Quito cruces i eccl'ia depingunť: qđ qdē fit triplici rōe. Primo pp̄ demonū trorē: vt. s. demones q̄ i de expulsi sūt videntes signū crucis trēātur: ⁊ illuc ingredi nō psumāt. Timēt. n. valde signū crucis. Vñ chrys. Ubicūq̄ demones signū crucis dñicū viderit fugiūt timētes bacculū quo plagā acceperūt. Scdo pter triūphi onisionē. Cruces. n. sūt vexilla xpi ⁊ signa ei⁹ triūphi. Vñ vt onđat q̄ loc⁹ ille xpi dño subiugat⁹ ē: lō ibidē cruces depingunť. Aīā ⁊ apud iperialē magnificētiā obtinat: vt qñ aliq̄ ciuitas ei tradit iperiale vexillū i ea erigit. In hutus figuratione dr̄ Gen. 28. q̄ iacob lapidē quē supposuerat capiti suo erexit i titulū. vz. i titulū pconialē: memorialē ⁊ triūphalē. Tertio pp aplor repūtatōez. Nā illa duodecim luiaria ante cruces posita significāt duodecim aplos q̄ p fidē crucifixi totū mūdū illuminauerūt. Hec igit cruces illuminātur ⁊ chrismate ūnguntť. qñ aplī fide passiōis xpi totū mūdū illuminauerūt: ⁊ ad cognitionē inflāmauerūt ⁊ amorē: vnxerūt ad zstē nitorē: qđ p oleū significat ⁊ ad bone vite odorē exerūt: quod p psalmū intelligit. Dic tio. s. p quos pphanat: sciēdū q̄ ipsā domū dei p tres pphanatā legim⁹. s. p Jeroboā. p nabuzardā. p antiochū. Jeroboā. n. sicut legit tio regū. 17. duos vitulos fecit ponēs vnū i dan ⁊ aliū i bethel. q̄ di: domus dei: ⁊ hoc pp̄ auariciā fecit: ne. s. regnū ad roboā rediret. Per hoc significat q̄ auaricia clericor multū eccliā dei zaminat q̄ in ipsis clericis multū regnat Jeremie. 8. A minimo vsq̄ ad maximū oēs auariciā sequunť. bernardus. Quē dabis nūbi de numero platorz: q nō magis iuigilet subditorz euacuādis marsupijs q̄z vicijs extirpādis: vituli sunt nepotuli quos i Bethel. i. domo dei ponūt. Eccl'ia ēt p Jeroboā pphanat: si ex auaricia vsurariorz vel raptorz edificat. Uñ legit q̄ cū qdā vsurari⁹ eccl'iā quādā de rapinis ⁊ vsuris zstruxisset epm̄ ad eius dedicationē multis pcibus initauit. Cū igit eps cū suo clero offm̄ cōsecratōis ageret: vidit post altare diabolū stātē i cathedra ⁊ inhitu episcopali: q̄ dixit epo. Quare eccl'iā meā cōsecras: cessa iā: q̄ iurisdictio ei⁹ ad me ptinet: q: de vsuris ⁊ rapinis edificata ē. Cū ergo eps ide cū clericis frit⁹ fugēt: diabolus ztinuo ipaz eccl'iā cū grādi strepitu destruxit. Nabuzardan similiter sicut legit tertio regum. xv. domū dei cōbussit. nabuzardā āt pnceps cocorz: significat illos q̄ gule ⁊ luxurie dediti sūt: q̄ de vētre suo deū suū fecerūt sz q̄ dic apls. Quorz ds vēter ē ⁊c. Qualr āt vēter ds dicat oñdit hugo de scō victore i suo claustrali. d. Solent dijs tēpli cōstrui: altaria erigi: ministri ad suī cūdū ordinari: imolari pecudes: thura cōcremari: deo sigdē vētri tēplū ē cognatum altare mēsa: ministri cooci: imolate pecudes carnes cocte: fumus icēsorz: odor: saporz. Rex anthiocus q̄ fuit supbissim⁹ ⁊ ambitiosus domū dei pollut: ⁊ pphanauit: sic legit. i. Machab. i. Per quē significat q̄ supbia ⁊ ambitio q̄ viget i clericis q̄ nō appetūt pdesse: sz pesse mltū eccliā dei ztaminat: de quorz supba ambitōe dicit Bernar. Honorati iccdūt de bonis dñi q̄ dño honorē nō deferunt. Inde is quez quotidie vides meretrici⁹ nitor. histrionie⁹ hui⁹. regius apparat⁹. ide aurū i frenis ⁊ sellis ⁊ calcarib⁹. plus calcaria q̄z altaria fulgēt. Et sic p tres pphanata extitit. ita p alios tres ōdicata ⁊ zsecrata fuit. dedicatōz. n. pmo fecit moyses: scdo salomō. tertio Judas machabe⁹: p qđ insinuat q̄ i dedicatōe eccle fie debem⁹ hr̄e hūilitatē q̄ i moyse: sapiaz ⁊ discretionē q̄ i salomone: verā fidei zfessionē q̄ i iuda designat. ¶ Scdo vidēdū ē de zsecratōe seu dedicatione tēpli spūalis qđ tēplū sum⁹ nos. s. zgregatio oīz fideliū: qđ zstruit ex lapidib⁹ viuis. i. petri. z. Tāq̄z lapides viui supedificamini ⁊c. Ex lapidib⁹ politis vñ cātat. tōsionib⁹ pssuris ⁊c. ex lapidibus q̄dris. q̄tuor. n. latera lapidis spūalis sūt fides spes charitas ⁊ opatio q̄ eēlia sūt. q: vt dic Greg. quātū credis tñ speras quātū credis ⁊ speras: tñ diligis. quātū credis speras ⁊ diligz: tñ oparť. In hoc qdē tēplū altare ē cor nr̄z sup qđ altare tria debent deo offerri. pmū ignis dilectōis ppetue. leuiti. ii. Ignis. s. dilectōis erit ppetu⁹ ⁊ nūq̄z deficiet i altari. s. cordis fm icēsū oīonis odorifere. i. paralip. vi. Aaron ⁊ filij ei⁹ adolebūt icensū super altare holocaustomatis ⁊ thimiamatis. Tertiū sacrificiuz iusticie q̄ sacrificiū zsistit i oblatōe penitentie ⁊ i holocausto dilectōis pfcē ⁊ vitulo carnis mortificate. ō bis psalm⁹. Acceptabis sacrificiū iusticie oblatōes ⁊ holocaustū: tūc iponēt super altare tuū vitulos. Tēplū aūt spūale qđ sum⁹ nos ad similitudinē tēpli mālis cōsecrat. Primo cni sūm⁹ pontifex. s. xps ostiū cordis

clausū inuenīes ter circuit dū peccatū cordis: oris: ⁊ operū ad memoriā ei⁹ reducit. De hoc triplici circuitu dicitur Isa. xxi. Sume cytharaz quo ad pmū circui ciuitatem cordis. s. quo ad z^m: meretrix obliuioni tradita, ppter tertū. Scdo ipsuz ostiū cordis clausū ter pcutit: vt sibi apiat. ℣ Percutit. n. ipm cor ictu būficij: gilij: ⁊ flagelli. De q̄ triplici pcussione dr̄ ,puerbioz pmo q̄tū ad malos. Extēdi manum meā ⁊c. hoc q̄tū ad collata būficia. Despexistis oē gilium meū: hoc q̄tū ad ispirata gilia: ⁊ increpatões meas negleristis: hoc q̄tū ad illata flagella: vl' ter pcutit dū rōnalē monet ad pcti cognitōez: gcupisci scibilē ad dolorē. irascibilē ad pcti vidictā ⁊ detestationē: tertio ipsū tēplū spūale ter aqua ītus ⁊ extra debet irrigari. ℣ Nec āt trina irrigatio ē trina lachrymaz, maz iteriorū vel aliqū exterioz effusio. ℣ Dēs enim scī viri vt dicit Gregor⁹ dolore afficit' gsiderādo: vbi fuit: vbi erit: vbi ē: ⁊ vbi nō est. Vbi fuit iquit i pctō: vbi erit i iudicio: vbi ē i miria: vbi nō ē i glia. Qū g° iteriores vl' exteriores lachrymas fūdit gsiderādo. s. q: fuit in pctō ⁊ de ipso rōnē reddet in iudicio. tūc istud tēplū iā semel aq̄ aspgit'. Quādo āt p miseria i qua ē ad fletū gpungit': tunc scdo irrigat'. Quādo p gloria i q̄ nō est lachrymas fūdit. tūc etiā aquā spargit. ℣ Huic āt aque admiscent' vinū: sal ⁊ cineres: q: cū his lachrymis ōbem⁹ hīc vinū spūalis exultatōis: sal mature discretōis: ⁊ cineres ,pfū de humiliatōis. vel p vinū liphatū itelligit' humilitas xpi quā habuit i carnis susceptōe. vinū. n. limphatū ē vbū humanatū. ℣ Per sal itelligit' scitas siue vite q̄ē oib⁹ gdimētū religiōis. ℣ Per cinerē itelligitur ei⁹ passio. ℣ His ig: trib⁹ cor nrm debem⁹ aspgere. s. būficio incarnatōis: p q̄ ,puocemur ad humilitatē. exēplo siue quersatōis p q̄ iformemur ad scitatē: ⁊ memoria passionis: p quā icitemur ad charitatē: Quarto scribit' i hoc tēplo cordis spūale alphabetū. i. spūalis scriptura. ℣ Dec āt scriptura q̄ ibi scribitur triplex ē. s. dictamina faciēdoz: testimonia diuinoz būficioz: accusatio ,ppioz delictoz. De his tribus ro. z. Cū. n. gētes q̄ legē nō hūt nāl'r ea q̄ legis sūt faciunt: hi⁹ legē non hītes ipsi sibi sūt lex q ondūt op⁹ legis scriptū i cordib⁹ suis. Ecce pmuz testimoniū. reddēte gscia ipoz. ecce z^m. ⁊ iter se cogitationū accusātiū vel etiā defendentiū. ecce tertiū. Quīto debēt pigi cruces. i. assumi penitētie asteritates: q̄ qdē debēt iungi ⁊ igne illustrari: q: nō solū ferēde sūt patiēter: sz etiā libēter: qō punctōez signat': ⁊ ardēter qō p ignē. vñ bernar. Qui morat' in timore crucē xpi portat patiēter. Qui pficit i spe portat libēter: sz q̄ gsumat' in caritate amplect'r iā ardēter. Idē. multi vidēt cruces nras: sz nō vident vnctiones nras. Qui ergo i se hec hēbit vē tēplum ad honorē dei dedicatū erit: dign⁹ plane i quo xps habiter p graz: vt tandē i eo hītare dignet' p gliaz: qō ipe nobis pstare dignet': q vivit ⁊ regnat de⁹ p omnia secula sēculoruz. ℣ De nomine.

HElisabet iterp̄tat' deus me⁹ cognouit vl' oī mei septima: vl' dei mei saturitas. Dr̄ ergo pmo helisabet de⁹ me⁹ cognouit: q: de⁹ cā cognouit. i. suo būplacito obseruauit ⁊ approbauit: vel cognouit. i. noticiā sue cognitionis sibi ifudit scdo dr̄ helisa. i. dei mei septima: ipsa eni habuit septimā dei: vel q: septē opib⁹ mie se exercuit: vl' q: nūc ē i septima etate qescētiū puētura tādē in octaua resurgētiū: vel ,ppter septē stat⁹ in qbus fuit. Ipsa nāq fuit in ſtatu ỹginali: scdo in statu ziugali. tertio i statu viduali: qrto i statu activuo. qnto i statu ztēplatiuo. sexto i statu religioso. Et nūc septimo i statu glioso. Et isti septē stat⁹ manifeste gtinētur i legēdā sua: vt possit dici de ea qō dr̄ in daniele de nabuchodonosoz septē tēpora mutantur sup eā. Tertio dicit' dei mei saturitas: deus. n. mō satiauit eā ⁊ replenit splēdore veritatis. dulcedine suauitatis ⁊ vigore eternitatis: vñ augustin⁹ i libro de ciuitate dei: agēs de ciuitate celesti dicit: i eternitate viget. in veritate dei lucet: in bonitate dei gaudet. ℣ De sancta Helisabeth.

HElisabeth illustris regis vngarie filia gñe nobilis fz fide ac religione nobilio: stirpē tā nobilem nobilitauit exēplis: illustrauit miraculis: ⁊ decorauit gra scitatz: quā auctor nature supra nāz quodāmō extulit: dū puella regalibus nutrita delitijs oi a puerilia aut oīno cōtēneret: aut ad dei obsequiū māciparet vt ligdo clareat tenera ei⁹ infātia q̄ta simplicitate viguit: q̄z dulci deuotōe icepit. Extūc si qdē cepit bonis assuescere studijs: ludos spernere vanitatis: successus ,psperos fugere mūdi: pficere semp i reuerētia dei. Cū adhuc eēt gnquēnis in ecclia orādi gra tā sedula pmanebat: vt eā eius sodales vel ancille auellere vix valerēt: quā cū ancille vel coetanee obseruarēt: aliq̄z de illis cā ludi versus capellā isequi videbat': vt p hoc itrādi eccliā opportunitatē captaret quā igrediēs genua flectebat: aut panimēto totali' incumbebat: ⁊ licet ītaz peritiā non hīet: tñ corā se i ecclesijs sepe psalteriū expādebat: vt quodāmō se legere fingeret: ne velut occupatā qs ipediret: se quoq; cū puellis ad ētrā ,pstratā ludi spē mēsurabat: vt sub tali occasione deo reuerentiā exhiberet. In ludo etiā ⁊ annuloz ⁊ i alijs ludis spez totā i deū ponebat. Ex his que puella parunla lucrabat': vel alias peculialiter possidebat: puellis paupculis decimas exhibebat: inducens eas vt sepe orationem dīnicam dicerent: ⁊ crebro virginē salutarent: crescens vero per etatē temporis crescebat amplius per affectū deuotionis. nam beatā virginem dei genitricem in sui patronam ⁊ aduocatā ⁊ beatum ioannem euāgelistam in sue castitatis custodem elegit. Cū enim singule cedule singuloruz apostoloruz nominibus inscripte altari imponerentur: ⁊ quelibet aliarum puellarum casu sibi cedulam contingentem accipere ret: ista oratione fusa tribus vicibus cedulam vbi nomen sancti petri erat inscriptum: vt desiderabat accepit ad quem tanto deuotionis ferebatur affectu: vt nihil in eius nomine petentibus denegaret. Ille vero mundi successus sibi niminm blandiretur quotidie in rebus ,psperis sibi aliquid detrahebat. Cum enim in aliquo ludo sibi prospere succederet: reliquum intermittens dicebat: nolo

pcedere: sed ppt deum reliquū intermitto. Ad chorcas quoq; cū puellis ceteris aduocata cū vnū circuitū peregisset dicebat. Sufficiat nobis vn⁹ circuit⁹. Jā ppt deū alios dimittam⁹: ⁊ sic p talē modū puellas a vanitatib⁹ tēperabat. Vestimētoꝝ lasciuos vsus semp abhorruit ⁊ oēm i his honestatez dilexit: certū quoq; sibi numeꝝ ornōnū idixerat. quē si qñ occupatōe aliq; pūcta nō potuissz pficere: ⁊ ab ancillis lectū igredi cogerer cū celesti spōso vigilias vigiliter soluebat. Dies quoq; solēnes puella nobilis tāta deuotiōe colebat vt ēt manicas sibi cōsui nulla rōne pateret ⁊ ateq; missaꝝ solēnia cōplerent. Chirotecaꝝ ēt vsus āte meridiē i dieb⁹ dñicis sibi interdixit: volēs i hoc sacre deferre solēnitati: ⁊ sue satisfacē deuotiōi: ppt qō solita erat ad hec ⁊ sil'ia se p votū astrigere ne qs eā possz aliqb⁹ suasiōibus a suo pposito renocare. Officiū ecclesiasticū audiebat cū tāta reuerētia: vt cū sacra legerent euāgelia vel sacra hostia cōficeret manicas si forte consute eēnt solueret: ⁊ monilia deponēt ⁊ capitis ornamēta i imo locaret. At vbi gradū virginalē pandēt rexit: ⁊ inocent pcurrit: cōiugalē gradū itrare ppellit vtpote q̄ ad hūc pīno ipio vrgebat: structū pceptura tricesimū: q̄ fidē trinitatis seruauit i decalogo pceptoꝝ. Cōsensit igit lz iuita i copulā cōiugalē nō vt libidini cōsentiret: sz ne pīs pceptū cōtēneret: ⁊ vt filios educādos ad dei cultum procrearet. q̄uis. n. fuerit legi thori ꝑingalis astricta: nulli tū dilectatōi fuit subiecta: qō ide mānifeste cōstat: qm̄ i manibus magistri cōradi votū emisit: q̄ si vir⁹ suo eā supuiuere cōtingeret cōtinctiā ppetuā obseruaret. Fuit igi lantgrauio turigie sociata cōiugio. put regalis exigebat magnificētia ⁊ dispositio ordinauit diuina: vt .s. ibidē mltos ad dei amorē adducēt ⁊ icltos hoies edoceret. Licet āt mutauerit statū non mutauit tm̄ētis affectū. Quāte āt fuerit deuotiōis ⁊ humiliatōis ad deū: quāte austeritatis ⁊ abstinētie ad seipz quāte largitatis ⁊ mie ad paupes ex his q̄ subiecta sūt aperti⁹ declarat. nā i orōne tāti extitit feruoris vt ēt ācillas ad ecclīā gradu cōcito ꝓueniret: vt q̄si qbusdā clandestinis orōnib⁹ aliquā dei grām ipetraret. In nocte ad orōnē sepe surgebat rogāte eā marito vt sibi parceret: ⁊ qeti alicui cor⁹ donaret Ordinauit āt cū q̄dā domicilla sibi inē ceteras magis familiari: vt si forte sōno depssa nō surgeret eā pede tāgēs excitaret. Quadā vo vice pedē dñe tāgere voluit: ⁊ casu i pedē mariti ipegit: q subito excitat⁹ rē vt erat didicit: ⁊ patient sufferēs pudēter dissimulauit: ⁊ vt orōnez suā deo pingue redderet sacrificiū: sepe ipm irrigabat abūdātia lacrymaꝝ: q̄s qdē lachrymas fundebat tocūda: ⁊ sine aliq̄ indecēti vult⁹ pmutatōe: ita vt sp cū dolore fleret: ⁊ ō dolore gaudēt. tante se hūilitati subiecit: vt pp dei amorē vilia ⁊ abiecta nō sperneret: ⁊ hec cū deuotūe nimia exerceret. Jllā ifirmū quēdā vultu deformē: capitis fetore horribilē i sinu ꝓpo reclinauit ⁊ horridū crinē tōdēs ei⁹ caput ācillis ridētib⁹ lauit. Jnrogatōib⁹ sepe. pcessionē nudis pedib⁹ iduta lineis seqbat ⁊ i pdicatōuz stationib⁹ inter panperculas tāq; pauper ⁊ humilis residebat. In purificatione post partū neāq; se vt cetere gēmis ornabat: vestibus deauratis tegebat: sz exēplo itemerate puerpere filiū ꝓpis gestās i vlnis ipz ad altare cuz agno ⁊ cādela humiliter offerebat: vt ex his ⁊ secuz pōpā cōtēnēdā oīderet: ⁊ se illibate puerpe cōformaret. Deide domū rediēs vestimēta ipa cū qb⁹ ad ecclesiā pcesserat alicui pauperi mulieri tribuebat. Accidit quoq; ad sue humilitatis pconiū q ipa libertate pcelles ⁊ dignitate sublimis cuiusdā viri. s. magistri cōradi pauperis ⁊ mēdici: sz tū scia ⁊ religiōe pcipui saluo iure mrimōij ⁊ cōsentiēte marito obediētie adeo se subiecit: vt qcqd pcipēt ipa cū reuerētia ⁊ multo gaudio adipleret: vt ex hoc ⁊ obediētie pcipet meritū ⁊ dñi saluatoꝝ q fcūs ē obediēs vsq; ad mortē imitaret exēplū. ¶ Quadā autē vice ad q̄dā pdicatōez ab ipo vocata supueniēte marchio nissa mesenēse ipedita nō venit. Qō ille egre ferēs tantā ei obediētiā flaxare noluit: donec vsq; ad camisiā expoliatā cū qbusdā ācill' suis q̄ culpabiles fuerant fortiter se vberare fecit. Sibi quoq; tāta abstinentiā ⁊ rigorez iponebat vt suū corpus vigilijs disciplinis ⁊ ieiunijs maceraret. Jllā sepe a viri thoro abstinens noctes ducebat insomnes: vt orōnibus posset insistere: ⁊ in abscōdito patrez celestē orare. Cūq; somni interpellaret necessitas sup strata tapetia dormiebat. Sed cū marit⁹ abesset cū sponso celesti i orōnibus pnoctabat. Sepe etiā per man⁹ ācillaꝝ faciebat se i cubiculo fortiter vberari: vt salnatori flagellato vicē repēderet ⁊ carnē ab oī lasciuia coerceret. Tāta aūt i cibo ⁊ potu tēperātiā exhibebat vt i mēsa mariti iter diuersa ferculoꝝ gnia interdū pane simplici eēt cōtenta. Magister. n. sibi cōrad⁹ iterdixit: ne de cibis mariti qcq; ꝓgēt ō q̄b⁹ sanā cōsciaz nō hret. quod ipa tāta diligētia obseruauit: vt alij diuersis abūdātibus ipa cuz ācillis suis cibis grossioꝝ vteret. Sepe tū ad mensā sedēs cibos manu cōtrectabat ⁊ diuidebat: vt ex hoc comedere videret ne superstitōis notā incurreret: sz vrbanitate tali cūctos quinas letificarz. Quadā vice cum longi itineris fuisset labore depressa ⁊ marito ⁊ sibi fuissent cibi diuersi oblati: q nō credebātur de iustis laboribus oīno abstinuit: ⁊ nigz panē ⁊ durum in aq̄ madida calefactū cū suis ācillis patienter comedit. Ob hoc quosdā reddit⁹ iustos vir suus sibi assignauerat: de qb⁹ cum quibusdā ācillis suis que sibi ad hec oia cōsentiebāt vinebat. Sepe āt cibos curie respuit: ⁊ aliquoꝝ bonoꝝ viroꝝ cibaria requisiuit. ¶ Hec āt vir suus oia cum patientia supportabat. Asserens q hoc ⁊ ipe libenter faceret si turbationē sue familie non timeret. Statuz quoq; paupertatis in summa gloria sūmopere affectabat vt ⁊ xpo pauperi vicem rependeret: ⁊ mundus in ea nihil proprium haberet. Quapropter interdū cum sola eēt cū ācillis vestimentis vilib⁹ iduens se ⁊ despecto velo caput suū operiēs dicebat: taliter incedā cum ad statum venero paupertatis. licet autem sibi abstinentie frenum imposuerit tāta tamen liberalitate se ad pauperes effūdebat. vt nullum aliqua premi inedia pateret: sed omnibus adeo largissime subueniebat: vt omnes eā matrez

pia ad pauper

pauper acelamarēt. Septē.n. mīe opib⁹ tota v̄gi
lātia isudabat vt regnū ppetuū ppetuo regnatura
peiperet: ⁊ paternā būdictōez cū būdictis ad derte
rā posideret. Ipsa nāq; nudos vestiebat sigdē ve
stimēta ipēdebat pauperibus nudis. peregrinoz ⁊
pauper co:porib⁹ sepeliēdis ⁊ pueris baptizandis
quos gdē pueros sepe de sacro fōte lenabat ⁊ p̄
pis manib⁹ eoz vestimēta suebat vt paternitate cō
tracta eis liberius subueniret. Accidit āt vt cuidā
pauperclē quoddā satis bonū tribueret vestimētū.
Illa āt vidēs donū tā magnificū tā īgēti gaudio ē
pfusa vt ad terrā cadēs mōtua crederet. qō beata
helisabeth vidēs dolnit se sibi tāta dedisse: timens
ne sibi fieret cause mortis: sz tñ p ea ozauit ⁊ ipa sa
nata surrexit. Sepe āt ipa cuz ācillis p̄pis manib⁹
lanā filabat: ⁊ ide vestimēta fieri faciebat: vt ex hoc
bonoz laboz glorioſū recipet fructū ⁊ exēplū vere
humilitatis pberet: ⁊ de p̄pijs co:poris laboribus
elemosynā do daret. Ipsa esuriētes pascebat. pau
perib⁹. n. alimēta pbebat: adeo vt lantgravio viro
suo, pfecto ad curiā federici īpatoris q tūc erat cre
mone ipsa oēm annonā de suis granarijs collegit:
⁊ cōgregatis vndecūq; pauperib⁹ quotidie eis ne
cessaria ministrabat: eo q̄ tūc caristia ⁊ fames vali
da īminebat. Sepe āt cū pecunia eis deficeret: or
namēta vēdebat vt pauperib⁹ subueniret: multa ēt
sibi ⁊ suis ācillis cōsuenit subtrahere ⁊ paupib⁹ re
ſnare. Ipsa sitiētes potabat. ¶ Quadā āt vice cer
uisiā pauperib⁹ distribuēs cū vnicuiq; sufficienter
dedisz iuentū ē q̄ vas nullā habuit diminutionē:
sz eādē quā pus mensurā suaut. Ipa hospitio pe
grinos ⁊ pauperes suscipiebat. domū. n. maximaz
sub altissimo castro suo ꝯstruxit: ī qua ifirmoz ma
gnā multitudinē refouebat: quos dieb⁹ singlis non
obstāte difficultate ascēsus vl descēsus visitās oia
necēaria ministrabat ⁊ vbis excitatorijs ad p̄iā īdu
cebat. Et sz oēz corruptōez aeris sēper peregre por
tauit: ifirmoz tū corruptiones pp dei amorē ēt tpe
stiuo ñ abhorruit: sz remedia adhibuit: velo, ppij
capit⁹ tersit: ⁊ manib⁹ ppijs ꝯtrectauit: li cz ancille
talia grauit tolerarēt. Jn codē quoq; domo pueru
los feminaz pauper nutriri cū sūma diligētia facie
bat: qb⁹ se tā dulcē ⁊ humilē exhibebat vt eam oēs
mīez vocarēt: ⁊ itrātē domū cūcti tāq; mīez filij se
q̄rent ⁊ āte se cateruatim cū sūmo studio collocarēt.
Jpa vo olliculas ⁊ ānulos vitreos ⁊ q̄dā alia vitrea
emi fecerat vt pueri ludos pueriles ī talib⁹ exerce
rēt: q̄ dū ī pallio ppo egrās ī castrū deferret de ru
pe altissima sup lapides ceciderūt: sz nulla ī eis le
sio ē inuenta. Ipa ifirmos visitabat. Miseroz ꝑsa
sio adeo aiuz ei⁹ vēdicauit: q̄ licite visitabat. eo:uz
cauernulas familiarit ⁊ deuote subitrās: nec diffi
cultate vie pterrita: nec lōgitudine lacessita: qbus
subueniebat i necessarijs: ⁊ vba exhibebat cōsola
tōis: pp qō ex qntuplici ꝯsideratōe remuneratōez
ēcipet. s. ex dignatōe visitatōis: ex labore itineris:
ex affectu cōpassiōis: ex affatu cōsolatōis: ⁊ ex lar
gitōe muner. Ipsa seplturas paupez freq̄ntabat:
mēte nāq; deuota paupez currebat ad funera: ⁊ ve
stes q̄s p̄pis manib⁹ fecerat eoz co:porib⁹ coapta
bat: adeo vt semel velū suū lineū magnū ī ptes cō
cideret ⁊ cuiusdā co:p⁹ pauperis inuolueret: corūq;
fimera p̄pis manib⁹ cōtrectabat: ⁊ in ipoz obsequis
deuota manebat. Jnē hec laudāda est deuotio viri
sui q licet negocijs mltis eēt iplicit⁹: i dei tñ obsequio
erat duct⁹: ⁊ ipe q: talib⁹ personal'r itēdē nō vale
bat vroni sue ptātē cōcesserat agēdi oia q̄ dei honoꝛ
rē ſspicerēt ⁊ aie sue salutē afferrēt. Cupiēs vo btā
heli. vt vir su⁹ ī fidei defectionē potētie sue arma cō
uerteret ipz salubri exhortatōe iduxit: vt ad terraz
scām pergēt visitādā. vbi duz eēt lātgrau⁹ p̄ncepſ
fidelis deuot⁹ ⁊ iclyt⁹ fide itegra ⁊ deuotōe sincera
deo reddidit spm: suoz opez fructū recipiēs glo
riosū: ⁊ sic ipa vidualē statū cū deuotōe āplectitur:
ne vidualis ꝑtinctie pmio fraudaret: sz fructū. 60.
papet: vtpote q̄ decalogū p̄ceptoz cū septem mīe
operib⁹ obseruaret. Dez cū moꝛs viri sui per totā
fuisz turingiā diuulgata: ō p̄ia ipa tāq; dissipatrix
⁊ ꝑdiga a qbusdā vasallis viri sui turpiter ⁊ totalr
ē ciecta vt ex hoc ei⁹ patiētia clarescēret: ⁊ paupertatis diu cōceptū desideriū obtineret. Aduenientе
igī nocte ī domo cuiusdā tabernarij i loco vbi porci
iacuerāt se recepit: deo gras mltas agēs. Mora vo
matutinali ad domū fratz minoz pergēs rogauit:
vt p̄ sua tribulatōe deo gras agerēt: ⁊ te deū lauda
m⁹ cātarēt. Seq̄nti die domū cuiusdā sui emuli cū
suis paruulis iussa ē īgredi arcto sibi loco ibidē ad
modū assignato: q̄ dū ab hospite ⁊ hospita pl'imuz
granaret parietib⁹ valefecit dicēs. Libenē hoib⁹
valefacerē si būficos iuenirē. Cōpulsa igī ad locuz
p̄orē rediit: ⁊ paruulos suos ad loca diuersa alēdos
trāsmisit. Dū vo p quādā viā strictā luto ꝑfundo
plenā super quosdā lapides ibidē positos pergeret
⁊ vetula quedā cui iā multa būficia cōtulerat super
eosdē lapides trāsiens eidē cedere recusaret ipsa ī
lutū, pfundū cecidit: ⁊ surgēs vestimēta sua gaudēs
⁊ ridens absterſit. Post hoc aūt abbatissa eius ma
tertera ipsius nimiū paupertati cōpatiens ad eā
bauēpergensez ipsius auūculuz cam duxit: qui eā
honeste suscipiēs caute retinuit: intendens ipsā se
cundis nuptijs copulare. Quod cuz ancille que se
cū cōtinentiā vouerāt dixisset: ⁊ ex hoc multis se
lach:ymis affligerēt bre helisabeth cū gemitu hoc
rettulerūt: q̄ eas cōfortās ait. Cōfido ī dño: p cui⁹
amoꝛe cōtinentiā voui ppetuā: q̄ meuz ꝑpositū fir
mū. custodiet: ⁊ oēm violentiā conteret ⁊ consiliuꝫ
humanuz dissoluet. Et si forte auūculus meus vo
luerit me alicui copulare: animo dissentiaz: ⁊ verbis
pariter cōtradicā. Et si nullū mihi aliud euadēdi
superesset remedium nasuz mihi ꝑpm detrūcarē: vt me sic deformē qlibet abhorreret. Cum igit̄
de mādato ipsius epi ad quoddā castrū iuita fuisz
deducta moꝛatura ibidē donec alicui in coniugium
traderet: ⁊ ipsa suam castitatem dño cū lach:ymis
cōmendasset: ecce dño disponente ossa viri sui de
vltramarinis partibus deferunt. Jussa est igit̄ ab
episcopo reduci: vt ossibus viri sui deuota occurrat. Ipsa ergo ossa ab epo cū honoꝛabili p̄cessione:
⁊ ab ipsa cū multa deuotione ⁊ lach:ymaꝛ effusiōe
suscepta sūt: q̄ cōuersa ad dñz dixit. Gratias ago

tibi dñe: qa i suscepcõe ossiũ viri mei dilecti tui me
miserã ꝛsolari dignat⁹ es. tu scis dñe q; ꝛ ipm te
amãtẽ multũ amaueri: tñ ob tui amorẽ ei⁹ ꝓsentia
libẽter carui ꝛ i scẽ re tue subsidiũ destinaui. Et
q̃vis delectabile mihi cẽt adhuc cũ eo viuere tali
cõditiõe vt cũ ipso paupere ꝓ totũ mũdũ paupcula
mẽdicarez: tñ te teste cõtra tuã volũtatẽ vno crine
ip; nõ redimerẽ nec ad vitã mortalẽ itez reuocarẽ
Jpsũ q̃ũ ꝛ me tue gre recõmẽdo. vez ne fructũ cẽ
tesimũ pderet q ꝓfectionẽ euãgelicã fuantib⁹ dat
q de finistra miscrie ad dexterã glorie transferunt
religiosũ habitũ iduit vestes. s. griseas: humiles: ꝛ
abiectas: cõtinẽtiã post mortẽ viri ppetuã seruans
obedientiã ꝓfectã custodiẽs: ꝛ volũtariã pauptatẽ
amplectẽs. Fuit ãt ei⁹ hit⁹ tã despect⁹ vt deferret
pallũ griseũ pãno color; alteri⁹ plõgatũ manicas
ẽt tunice ruptas alteri⁹ color; pãno hũit emẽdatas
Jdẽ vo suus rex vngarie audiẽs filiã suã ad tãtam
deuenisse iopiã comitẽ q̃ndã ad eã misit: vt ipam
ad patria limia reducẽ ꝓcuraret: q videns eaz tali
hitu ornatã cernẽsq; eã sedẽtẽ humilr ꝛ filãtẽ ꝑ cõ
fusione ꝛ admiratõe exclamãs dixit. Nũq; filia re
gis taz vli hitu iduta appuit: nec lanã fikare aliqñ
visa fuit. Cũ vo ꝑ suna reductõe vehemẽter istitisz
nullaten⁹ acqeuit: cũ paupib⁹ mallẽs i pauptate de
gere q; diuitijs mlris cũ ditibus abũdare: vt vo ei⁹
alius i deũ tot⁹ trãsiret ꝛ itẽta ei⁹ deuotio nullũ ipe
dimẽtũ hret: rogauit dnz vt oiuz tpaliũ ꝛptũ sibi
ifũderet: ꝛ filiorũ dilectoz a suo corde auelleret: ꝛ ꝺ
oẽs ꝛtumelias cõtẽptũ ꝛ ꝛstãtiaz largiret. fusa vo
oione audiuit sibi dnz dicẽtẽ. Exaudita ẽ oro tua.
que dixit ãcillis. Exaudiuit dñs vocẽ meã: quia ꝛ
oĩa temporalia vt stercora reputo: ꝛ de filijs meis
plusq; de alijs ꝓximis nõ curo: ꝛ mei cõtẽptũ ꝛ op
probria puipẽdo nihilq; aliud tã diligere video: ni
si deũ. Magr vo quoq; cõrad⁹ sepe sibi molesta ꝛ
cõtraria ꝑponebat: ꝛ quos ãpli⁹ diligere videbat
ab ei⁹ cõsortio separabat: adeo vt duas fideles an
cillas ꝛ ꝑdilectas que a iuuẽtute sua secũ fuerant
enutrite ab ea remouerit multis effusis lachrymis
hĩc ꝛ ide. Hoc faciebat ãt vir scũs: vt ei⁹ volũtatẽ
frãgeret: ꝛ vt ipa suũ affectũ ad deũ total⁹ erige
ret: ꝛ ne aliq̃ de ãcillis ꝓstinã gloriã ad ei⁹ memo
riã reuocaret. Jn his ãt oib⁹ inueniebaꝫ ꝛ velor ad
obediẽtiã: ꝛ cõstãs ad patiẽtiã: vt ꝑ patiẽtiã aiam
suã possideret: ꝛ ꝑ obediẽtiã victoria ꝺcoraret. Di
cebat quoq; si pp deũ tãtũ timeo hoiez mortalez:
q̃tũ timere debeo iudicẽ celestẽ? Jõ ãt magro cõ
rado pauperi ꝛ mẽdico: ñ alicui diuiti ẽpo obediẽ
tiã facere volui: vt oẽz occasionẽ tẽporal⁹ consola
tiõis a me penit⁹ abdicarẽ. ¶ Quadã vice cũ clau
strũ quarũdã scimonialiũ ab eis obnixe rogata in
trasset: nõ hĩta licẽtia a suo magro fecẽ eã tã grauit
ẽberari: vt post tres hebdemadas i eadẽ vestigia
ẽbez appareret. dicebat ãt suis ãcill⁹ se ꝛ illas con
solãs. Sicẽ gramẽ fluuio inundãte ꝺmit ꝛ ꝺcrescẽ
te erigit sic nos aliq̃ afflictiõe aduenicte debem⁹ ꝑ
hũlitatẽ submitti: cessãte vo ad deũ ꝓ spirituale le
ticiã eleuari: tãta se hũlitate ꝺmebat: vt nullate
nus pateret q; ãcille eã dnaz appellarẽt: ꝛ singula
ri tãtũ ad eã numero loq̃rent: eo mõ. s. quo ifertoꝛi
b⁹ loq solem⁹. Scutellas isuper aliaq; cogne ytez
silia lauabat: ꝛ ne ab ancillis ꝓhiberet eas tũc ad
loca alia trãsmittebat. dicebat ẽt si vitã aliã magis
despectã inuenisse ipsã poti⁹ elegisse. Cetez vt cuz
maria optimã ptẽ possideret sedule cõtẽplatiõi va
cabat. i q̃ qdẽ cõtẽplatiõe specialẽ gram habuit la
chrymas fudere: celestes visiões crebro vidẽ: ꝛ ad
amorẽ dei alios iflãmare. Qñ qdẽ magis videbat
tũc iocũda iocũde duotiõis lachrymas emittebat
ita vt lachryme de vultu ei⁹ iocũde tãq; de fonte
serenissimo effluere viderẽt vt simul flẽs videret
ꝛ gaudẽs nũq; i deformitatẽ vl rugas vultũ ex fle
tu cõuertẽs. Dicebat. n. ꝺ his q vultũ i fletu deꝺ
mãt videt q̃si dnz deterrẽ. Dẽt dño qꝺ habẽt cuz
iocũditate ꝛ hilaritate. Visiones celestes in ipa sui
oꝛone ꝛ cõtẽplatiõe sepe videbat. Quadã vo die
sacro ꝺdragesimali tpe i ecclia existẽs: sic ad altare
oculis defixis itẽta manebat ac si ibidẽ dei ꝑsẽtiaz
mirarẽt: vbi p magnũ spaciũ cõsolata diuina ẽ re
uelatiõe refecta. Deide domũ reuersa dũ se ꝑ de
bilitate i ãcille gremiũ apodiasz: ꝛ illa p fenestraz
oculos ad celũ defixos attolleret tãta hilaritate vul
tus ei⁹ ꝑfũdit: vt etiã risus mirabilis seq̃rẽt. Que
cũ diu tota iocũda visiõe letificata fuisz subito in
lachrymas ẽ cõuersa: rursus oculos apiẽs ꝓstina
iocũditate ꝓfruit oculosq; claudẽs ꝓstinis lachrym
mis irrigat: ꝛ sic vsq; ad ꝛpletoꝛtũ talib⁹ ẽ diuinis
ꝛsolatiõib⁹ imoꝛata. Cũ vo diu tacẽs nullũ verbũ
emisisz penit⁹ tãdẽ ꝓpẽs locuta ẽ dicẽs ita. Dne
tu vis cẽ mecũ: ꝛ ego tecũ ꝛ nũq; volo a te separa
ri. Postmõz cũ ab ãcillis rogaret: vt ad dei honoꝛ
rẽ ꝛ ipsaz edificationẽ qd viderit idicaret: illa ipsa
rũ iportunitate denicta ait. Vidi celũ apertũ: ꝛ ie
sũ se ad me benignissime iclinãtẽ: vultũq; ad me
suũ sincerissimũ oñdẽtẽ. Ego vero de sua visiõe i
effabili iocũditate pfusa de suo recessu remanebã
multo merore deiecta q mei miserꝛus itez me sui
vult⁹ oñsiõe letificãs ait. Si tu vis esse mecũ: ego
ero tecũ. cui ego rñdi. put me loq̃ntẽ audistis. Cũ
q; rogaret vt ẽt visionẽ quã inꝛta altare vidit ex
ponere: illa rñdit. Que ibi vidi ñ expedit narrare
ibi tñ i gaudio multo fui: ꝛ dei mirãda cõspexi. Se
pe quoq; dũ i oꝛone cõsisteret ei⁹ facies mire splẽ
debat: ꝛ ei⁹ oculi istar sol radij ꝑdẽbãt. Sepe ãt ei⁹
oꝛo tãti feruoris inueniebaꝫ: vt ẽt alios iflãmaret:
Juuenẽ nãq; quẽdã secl'ariter idutũ ad se vocans
ait. Videris nimis dissolute viuere: cũ deberes
creatori tuo ꝑuire. velles ne q; ꝑ te deũ oꝛarẽ? ꝛ il
le: Volo ꝛ id vehemẽter exposco. Cũ igr oꝛoni se
ꝺdisz ꝛ inuenẽ filr ꝑ se oꝛoni icũbere monuisz iu
uenis alta voce clamauit dicens. Cessate dña ab
oꝛone tã cessate: ꝛ cũ illa attẽt⁹ oꝛaret iuuenis al
ti⁹ clamãs dixit. Cessate dña q; tot⁹ ꝺficio: ꝛ cõbu
roꝛ. Jpe. n. tãto calore fuerat succẽsus ꝛ tot⁹ sudãs
ꝛ fumãs vt corp⁹ ꝛ brachia velut amens iactaret
adeo vt pleriq; accurrẽtes ipsũq; tenẽtes vestes
ei⁹ ꝑ nimio sudoꝛe madidas inuenirẽt: ꝛ estũ eius
manib⁹ ferre nõ possẽt ipo clamãte ꝛ dicẽte. Tot⁹
ardeo ꝛ cõsumoꝛ. Ut vero btã heli. oratiõnẽ com-

plenit iuuenis estuare cessauit: q redics ad seipz: t diuina efa illustrat⁹ ordinē fratr minorū ingressus ē. Illa āt iflāmatio sic ostēsa seruorē orōnū suarum igneū demōstrabat: q tā validus extitit q ēt frigidū iflāmauit: z ille carnalib⁹ assuet⁹: t spūalib⁹ nōdū idone⁹ talia capere nō valebat. Ad sūmū vo cumulū pfectiōis pp marie cōtēplatiōis ociū nō ō seruit marthe officiū laboziosū: sic supza i septē operib⁹ mifricordie ē ostēsū: nihilomin⁹ tū postq religiosū habitū iduit sedule pictatis opib⁹ deseruit. Nā cū p dote sua duo milia marchar recepisset parte i pauperes distribuit t de reliquo i marpure magnū hospitale cōstruxit: pp quod oēs eam putabāt dissipatricē t pdigā t cūcti appellabāt eā isanā. Et q: oēs iniurias nouerat gaudēter accipere iproperabāt ei q nimis cito memoriā viri sui a cord ciecerat: q taliter exultabat. Post q āt hospitale cōstruxerat seruitijs pauperū sese tāq ācillaz humilē mācipauit. nā paupib⁹ tā sollicita ministrabat: vt eos etiā balneareat in lectz collocās adeo vt ācillis gratulabūda diceret. q bū nobiscū agit que dūz sic balneam⁹ t regim⁹. i ipo aūt pauper obsequio sic hūilr se hūit q puerulū quēdā monoculuz t scabie pfusū vna nocte septē vicib⁹ ppjs brachijs ad locū necessitatz detulit: t pānos ip⁹ sedatos li bēter lauit. Quādā ēt mulierē horribilr leprosā sepe abluēs i lectulo collocauit vlcera tergēs t ligās medicamēta adhibens vngensqz: t pcidens: ei⁹ ēt pedib⁹ pstrata corrigias calciamētorum soluebat. Ipos āt infirmos ad cōfessionē: t cōmunionē inducēs: vetulā quādā penit⁹ cōfiteri renuētē vbere castigatā iduxit. Cū vero a pauper vacabat officio filābat lanā de quodā mōasterio sibi missā t pcium qđ ide accipiebat paupib⁹ diuidebat. Cū āt post multā pauptatē gngētas marchas p dono suo recepptas paupib⁹ diuidēt t oīb⁹ ordiate locatz ipa succincta trāsiēs ministraret posita ē lex: vt figs i alioz pauper pindiciū locū mutaret: vt itez acciperet: capilloz suoz detrūcationē aliqz sustineret. Et ecce q̄dā puella noīe ildegūdis q mira capilloz pulchritudie pollebat ide trāsitura aduenit: nō vt elemosinā accipet: sz vt quādā sororē sna infirmā visitarz que cū tāq legis puaricatrix ad btām helisabeth adducta fuisz: ei⁹ capillos ptin⁹ detrūcari mādauit: ipa flēte: t plurimū reluctāte. Cū vero qdā de astātib⁹ ea inocētē assereret: illa ait. Saltē de cetero nō poterit cū tāta capilloz ābitiōe ad choreas accedē: nec cū illis vanitates aliqs exercē. Interrogata vero puella a btā helisabeth. Utz aliqū salubris vite ppositū cōcepisz rndit q iādū habitū religiōis assūpsisz: nisi tāta fuisz i ea delectatio i capill: t illa. cari⁹ ē mihi q capillos pdideris: q̄ si filius me⁹ fuisz i regnū sublimat⁹. Lōtinuo igit puella habitū religiōis iduit: t i hospitali cū. b. helis. ō ges laudabilē vitā duxit. Cū qdā paupcula filiam pepisz. b. helisa. filiā de sacro fōte leuauit: t nomē sui eidē iposuit t mīi necessaria mīstrauit: ita vt ō pellicia ācille sue manicas auferēs ad involuēdā puellā sibi tribuēt: t calceos. ppos eidē dōaret. Post tres āt septimanas mulier dimissa puella latenter cū viro suo aufugit. Qō cū sce helisabeth nūciatuz fuisz i ofone se dedit: t vir t mulier vltra pgredi ñ valētes ad ipaz coacti redierūt ab ea venīā postulātes. quos vt iustū erat ō igratitudie redarguens eis puellā nutriēdā tradidit: t ō necessarijs cis puidit. Appropiquāte vo. tpe quo dūs dilectā suā de mūdi ergastulo vocare disposuit: vt que ētpse rat regnū mortaliū regnū pciperet āgelor: dū febre coepta decūberet: t ad parietē faciē vsaz teneret: audita ē a circūstātib⁹ dulcissimā pmere melodiā q cū ab vna ācillaz qdā hoc cēt pcūctata fuisz: illa rndit: Auicula qdā iter me t parietē se ponēs tā suauiter cecinit: q me ad canēdū silr puocauit. In ipa āt sui egritudie sep hilarz extitit: t nūq ab ore cessauit. Ultima vo die āte ei⁹ trāsitū eis dixit. qđ acture essetis si diabol⁹ ad vos aduenire. post paululū vo alta voce q̄si diabolū licētiās fuge trib⁹ vicib⁹ exclamauit. Deide dixit. Ecce appropiquat media nox i q hora xps nasci voluit: t i p̄sepio requit. Appropiquāte vo hora sui trāsit⁹ ait Jā ps istat i quo oipotēs de⁹ cos q amici sui sunt ad celestes nuptias euocauit. Post paululū vo anno dñi. izzi. ad extremā horā veniēs dominit i pace. Lz āt ei⁹ venerabile cor⁹ ihumatū q̄tuor dieb⁹ iacuisz null⁹ tū feto: ex eo pdibat: sz qdā odor aromatic⁹ cūctos reficiēs exalabat. Tē āt vise sūt anicule multe sup cacumē eccl'ie congregate q̄s nūq aliqs pus viderat: que tā suaui modulatiōe cātabāt: t tāta varietate modos cātādi formabant vt cūctos i admirationē adducerēt eo q eins exegas quodāmō agē viderēt. Mlt⁹ āt ibi fuit clamō pauperū: mlta duotio pl'oz ita vt alij capillos capitz ōtrūcarēt: alij pticulas pānoz iciderēt: t hec p sūmis fligis refnarēt. Ei⁹ āt cor⁹ i monumētū ē positū quod postmōz rdūdare oleo ē reptū. Est igit mānifestū i ei⁹ trāsitu quāte ipa. b. helisa. fuerit sanctitatz t hoc quo ad anicule modulationē: t demonis expulsionē. Illā āt aniculā q̄ iter ipaz t parietē se posuit: t tā dulciter cecinit q ēt ipaz ad cātāduz iduxit credim⁹ fuisse ei⁹ āgelū q fuerat ad ei⁹ custodiā ōputat⁹: q eidē eternū gaudiū nūciauit. Sic. n. probo iterdū āte sui trāsitū fuelat eterna sui damnatio ad maiorē sui confusionē: sic electz iterdū reuelat eterna sui salnatio ad maiorē sui gsolationē. Ille āt cāt⁹ que ipa ptulit fuit imēsū gaudiū quod ex tali fuelatiōe gcepit: qō qđ tā imēsū extitit: vt in corde totalr capi ñ potuerit: sz se p suauitatis vocē mānifestauit. Diabol⁹ isup si forte aliqō ius hēret ad scōs ēt morientes accedit: sz qa i. b. helisa. nil iuris habuit: ideo turpiē licētiat⁹ aufugit. Per hoc igit itelligi dat quāte fuerit scitat: a q̄ t diabol⁹ territ⁹ fugit: t cui āgel⁹ eternū gaudiū renūciauit. Mānifestū ē scdo q̄te fuerit mūditie: t puritatz: t hoc quo ad odorz exalationē: qa. n. cor⁹ ei⁹ i oī mūditia t castitate i vita tenuit: ideo i morte odorz suauitate fragrauit. Mānifestū ē tertio quāte fuerit excellentie t dignitatis: t hoc quo ad aniū iubilationē. Ille. n. aues que i cacumine ecclesie iubilātes t cāntes apparuerūt. credim⁹ fuisse āgelos: q a dō missi fuerūt: vt ei⁹ aiaz i celū ōferēt: t cor⁹ celestib⁹

iubilationib⁹ honorarent: sicut enim ad reprobos moriētes multitudo cōuenit demonū vt eos terroribꝰ cruciēt: ⁊ eoꝝ aīa ad tartara rapiant: sic ad electos decedētes mltitudo ẓfluit angelorꝝ: vt eos cōfortēt ⁊ eoꝝ aīas ad celestia regna pducāt. Manifestū ē ⁊ q̄rto q̄ste fuerit misericordie ⁊ pietatꝭ: ⁊ hꝰ quo ad olei emanatiōez. De eiꝰ. n. corpe oleū emanauit: q: ī vita misericordie opibꝰ tota redūdauit. O quāte pietatis viscerib⁹ eiꝰ nūc affluit spūs cuiꝰ pfūdi oleo iuctū ē ī puluere iacens corpꝰ. Manifestū ē qnto quāte sit apud deū ptātis ⁊ meriti ⁊ hoc mltiplici miraculoꝝ opatiōe. Postq̄ n. de corpore trāsijt deꝰ eā mltiplici miraculorum gl̄ia illustrauit quoꝝ q̄dā iferi⁹ sūt posita. mlta vo brevitatis grā ī termissa. In ptib⁹ sigdē saxonie ī mōasterio quo dā eiusdē diocesis monachus ordinis cist. hēreticus noie tāta fuit ifirmitate depssus ⁊ grauib⁹ doloribꝰ circūdat⁹: vt oēs ad cōpassionē īduceret ⁊ clamoribus ingetaret. q̄dā igit nocte apparuit sibi q̄dā venerabil dña vestib⁹ amicta albis q̄ eum admonuit vt si sanitatem recipere cuperet btē helisabeth se devouēret. Sequēti nocte silr persuadēs apparuit. Ille āt cū abbas ⁊ por decessent ꝺ ẓsilio superiorꝰ vorū emisit. Tertia igit nocte eidē apparēs signuz crucꝭ super eū edidit: ⁊ ille ẓtinuo sanitatē recepit. Cū āt abbas ⁊ por redeūtes hꝰ audissent mirari q dē ꝺ sanitate cepert: ſz ꝺ voti ipletiōe plurimū dubitaſt: cū nulli mōacho liceat aliq̄ vota emittē: nec se ad talia obligare. Adiecit quoꝝ por mōachos sepe ad huiusmodi illicita sub spē boni demonum apparitiōe deludi: ⁊ iō ecē illi monacho ẓsulendū: vt mētē suā istabilē ẓfessiōe firmaret. Sequēti igitur nocte eadē persona q̄ pus sibi apparens dixit. Infirmꝰ sp eris donec ipleas qꝺ vouisti. Stati gꝰ eadē ifirmitas ipz arripuit: ⁊ eisdē doloribꝰ torqri cepit. Qꝺ cū abbas audissz ipz stati licētiauit ⁊ cerā ꝓ imagine faciēda dari precepit: q mox sanitate recepta votū suū adiplē studuit: ⁊ illꝰ infirmitatis nihil postmodum passus fuit. Puella q̄dā noie benigna mag. dio. cū ab ancilla potum petisset illa cōmota potū ponexit dicens. Accipe ⁊ diabolū bibe: visūq; ē puelle vt ardēs carbo p eiꝰ guttur descēderet adeo vt se ī collo pati clamaret. Cōtinuo igit venit eiꝰ istar vrsi itummit ⁊ quoddā ī eiꝰ vētre p singula mēbra discurrē visū ē. Illa vo gemitꝰ miserabiles faciēs ⁊ voces insanas emittēs obsessa a demōe fore credebaſ: ī statu vo tali p biēniū māsit. Deducta igit ad tmulū sce heli. ⁊ ibidē, p ea voto emisso dū super tūbā posita fuissz. velut exanimis ibidē apparuit: ſz dū modicū panis ad māducādū ⁊ aquā bñdictā ad bibēdū sup eādē tūbā eidē obtulisset: mox cūctis stupentibꝰ ⁊ mirātibꝰ sana surrexit.

Vir qdā ꝺ dioc. traiectē. theodericiꝰ noie cū vna manu ẓcteiꝰ vsū penitꝰ amisisset ⁊ sepulchꝝ beati. bis visitās curationem minime recepisset: tertio illuc cū vxore sua cū mlta ꝺuotiōe accessit: quo dū tēpꝰ ret senē quēdā reverēdi aspectꝰ hūit obuiū q ab eo salutatꝰ ⁊ vñ venisset reqsitus dixit se de marpurcha vbi corpꝰ sācte heli. requiescit venire: vbi deꝰ multa miracula operaſ. Cū āt vir suā ifirmitatē exposuisset eidē ille manu elevata eū bene dixit dicēs. Securus perge q: sanitatem recipies: dūmodo manū ifirmā ad caput sepulchri ī qdā fouea ibi facta sub lapide miseris. Quā quāto ꝑfundi⁹ miseris: tāto citiꝰ sanitatē obtinebis. Tūc āt sāctū nicolaū in memoria habeas q scē heli. tanq̄ comes ⁊ sociꝰ in suis miracul cōparaſ eidem. Adiecit ēt stultos cē q, piectis oblatiōibꝰ stati discedūt. cū sāctis placeat vt cū pseverātia eoꝝ suffragia postulentur: moxq; senex ab eis disparuit: nec vltra ipz videē potuerūt: sup quo plurimū admirati pgebāt plenā sanitatis recuperāde fiduciā obtinentes. Vir igit inē senis cōsiliū manū sub lapide mo numēti posuit ⁊ ipaz ẓtinuo retraxit oīno sanatā.

Quidā de dioceſi coloniēſi hermānus noie dū ī carcē teneret a iudice: ad deū se totaliꝰ ẓtulit ⁊ beatā helisabeth ⁊ magistrū cōradū ī sui adiutoriū devotiōe q̄ poterat ꝺuocabat. Sequēti autē nocte ambo isimul cū mlto lumine sibi apparuerūt mlti plicit eū ꝓsolātes. tandē snia ī eū data suspendit ⁊ ad spatium vnius miliaris theutonici in patibulo detinetur. Judex autē cōcessit parentibus vt ipm deponerent ⁊ in tumulo sepelirēt. Preparata igitur fouea cum esset depositus pater ⁊ patruus ceperunt pro mortuo beate helisabeth patrocinia invocare. Et ecce mirantibus ⁊ stupentibus vniuersis qui fuerat mortuus surrexit vivus.

Scholaris quidam de dioceſi maguntinēſi ouitardus nomine dum piscationi minus cautus insisteret ī flumen lapsus cecidit. Magno autē temporis spatio interiecto: dū eius corpus ecē extractum adeo sine sensuū motu ⁊ rigidū ē repertū q̄ nullo ī eo signo vite inuēto vere mortuus ab oībus est iudicatus. Tūc btē helisabeth iploraſ merita: ⁊ cūctis videntibus ⁊ admirātibꝰ sibi restituiſ salus ⁊ vita.

Juvenis qdā tres annos ⁊ dimidiū hūs de dioceſi magūtinēſi hugolinus noie dū spū emisisset: ⁊ corpus eius p spatiū q̄tuor miliariorꝝ theutonicorꝝ rigidū ⁊ exanime iacuisset: mater ad ꝺuocādum scāz helisabeth tota devotōe se ẓtulit: ⁊ puerꝝ vivū ⁊ sanū recepit. Puer qdā q̄tuor annorꝝ dū in puteū ceciderat: casu qdā venies aquā haurire animaduertit puerꝝ submersū itus iacere quē postq̄ cū difficultate extraxit ipz mortuū deplēdit: cuius qdē mortis erāt ꝺicta: tpis diuturnitas: corpis rigiditas: oris ⁊ oculorꝝ horribilis aptio: denigratio cutis: vētrꝭ inflatio: ⁊ oīmoda sensus ⁊ motus puatio. Pro ipso igit suscitādo ad btāz helisabeth votū emittit: ⁊ ẓtinuo vite pstine restauraſ.

Quedā etiā puella ī flumine submersa: dū fuisset extracta eiꝰ meritis ptinus est vite restituta.

Vir qdam noie federicus de dioceſi mag. ī arte natādi valde peritus dū se in q̄dā aqua balnearet ⁊ pauperē quendā per btām helisabeth illuminatū deridēs in eius faciē aquā cōtēptibiliter spargeret: ille ꝓuocatus dixit. Domina illa sancta que mihi gratiā pstitit de te me vindicet ita vt hinc non exeas nisi mortuus ⁊ submersus. Ille aūt ipecationez pauperis parvipendens ⁊ in aquā lasciue se īmittens viribus penitus destitutus: se iuuare non potuit: sed in profundum

quasi lapis descendit. ¶Post multū vero temporis requisitus de aqua mortuus ē delatus. Cūq; magnus planctus fieret super eum: quidam eius propinq; ceperūt ꝓ eo ad btām helisabeth votū facē & ei⁹ suffragia deuotissime ipetrare. Statī igit spūs in eū redijt: & viu⁹ & sanꝰ surrexit. ¶ Quidā noie Jo. de dioceſi mag. cū quodā fure innocentē deprehēsus & suspēdio cū ipo adiudicat⁹: cūctos rogauit vt beatā helisabeth orarēt: vt ꝑ sua merita iuuaret. Cū g⁹ ect suspēsus audiuit vocē super se dicētē. Confide & i scāz helisabeth fiduciā habe & libaberis. Statiq; alio remanēte ipo fune fracto de loco alto grauissime cecidit: nullā tū leſionē incurrit: ꝛ noua q̄ indut⁹ erat camisia rupeā: q exhilarat⁹ ait. Scā helisabeth tu me liberasti & i stratū molle cadē me fecisti. Cū. n. aliq dicerēt ipz itez suspēdēdum: iudex ait. quē de⁹ liberauit denuo suspēdi nō permittaz. ¶ Cōuersus qdā fuit in quodā monasterio dioce. mag. volamai⁹ noie admodū religiosus: q carnem suā sic afflixit: vt circa ānos viginti lozicā ad carnē portaret: & inē lapides & ligna iacēt. Hui⁹ manū dū i molēdino ect lapis molaris casu appheſaz sic ꝛtriuit vt carnem ab vtraq; parte auelleret ossa & neruos ꝛtereret: ita vt i quodā mortario ꝛtrita quodā modo viderent. Qm tāto doloris aculeo vgebat vt rogaret q⁹ man⁹ sibi ꝓcideret. Cū igit btā helisabeth crebro i sui auxiliū iuocaret q̄ ēt in vita sua sibi familiaris extiterat. q̄dā nocte sibi apparuit dicēs. vis sanꝰ fieri: q cū rnderet libenē. Illa manuz apphēdēs neruos sanauit ossa itegrauit: & carnem ab vtraq; parte restituit & pstine sanitati donauit. Mane āt fcō perfecte sanatū se reperit: & toti ouē tui manū ipaz cūctis stupētib⁹ sanatā ondit. ¶ Quidā puer qnquēnis disceret⁹ noie magūtinen⁹ dioc. cū cec⁹ nat⁹ ect meritis be. helisabeth lumē recepit. ¶ Pellis qdē itegra sine pilis palpebraz vel aliqua pellis diuisiōe oculi superiducta fuerat adeo vt to talit oculos tegēt: nec substātie oculoz vllum idiciū apperet. Mat igit ei⁹ ad sepulchrū be. helisabeth ipz ducēs de ra sepulchri oculos ei⁹ liniuit: & super eū beate helisabeth merita inuocauit. Et ecce pell' integra p mediū scindit: & ei⁹ oculi paruissimi turbuleti & sāguinolēti videt. Sicq; puer be. helisabeth meritis suffragātib⁹ visus bificio ē potit⁹. ¶ Puella qdā eiusdē dioce. beatrix noie cū diu magnis & dinerꝭ fuisset infirmitatib⁹ molestata tandē gibbo & dorso & struma i pectore ererescētib⁹: sic ē in toto corpe incurnata: vt nulla se rone erigēt: ꝛ manib⁹ sup genua positis corp⁹ suū talit sustētaret. Cū igit mr i qdā sporta eā ad tumulū scē helisabeth deportasset: & p decē dies cōmorātes ibidē nullus potuissent sanitatis remediū inuenire. irata mr ei⁹ ꝛ beatā helisabeth murmurauit dicēs Oīb⁹ bificia ipēdis & me miserā nō exaudis. Reuertēs igit oēs quos potero a visitatiōe tui auertē ꝓcurabo. Cū igitur irata recederet: & miliare & dimidiū peregisset: & ei⁹ filia doloꝛib⁹ cruciata lugeret. Tādē ipa puella obdormiēs vidit quādā pulcherrimā dnaz cum facie refulgēti q̄ corp⁹ ei⁹ in dorso & pectore liniēs: dixit ei. surge & ambula. Euigilans puella & se ab oī deformitate & curuitate penit⁹ sanatā inueniēs vltra onē matri rettulit & gaudiū & leticiā gñauit. Redeuntes igit ad sepulchrum scē helisabeth deo & sibi gras egerūt: & ibidē sporta in q̄ puella portata fuerat dimiseſt. ¶ Mlier q̄dā gertrudis noie eiusdē dioce. p multos ānos vtroq; crure ꝛcta & toto corpore curua i sōnis admonet: vt ad scm ¶licolaū p ficiscēs ei⁹ debeat merita ipetrare q̄ ad quādā ecclesiā sci nicolai portari se fecit & in vno crure sanitatē inenit. Tādē ad sepulchrū be. he. pducta & sup ei⁹ tumulū posita granissimis doloꝛib⁹ stimulata: & velut amens effecta sana & incolumis exurrexit. ¶ Mlier q̄dā gertrudis noie eiusdē dio. cū p ānū itegrū penit⁹ ceca māsisset: & alioz sp auxilio ducerē ad rogādā scāz heli. tota deuotione se ꝛtulit: & amissū lumē recepit. ¶ Vir qdā bēric⁹ noie mag. dioc. dū lumie oculoz penit⁹ eēt puat⁹ sepulchrū scē helisa. visitās plene curatiōis bificiū reportauit. ¶Postmodū vo idē vir fluxu sāguis adeo ē grauat⁹: vt moꝛtur⁹ a familia crederē. Accipiēs vo de terra sepulchri scē helisa. & ipaz ꝛterēs aq̄ cōmisceit & bibēs plenā sanitatē recepit. ¶ Puella q̄dam metildis noie treuerē. dioc. dū visu & auditu puata eēt & loquēdi & ābulādi potentiā amisisset pr⁹ su⁹ & mr ad beatā helisabeth eā deuouerūt: & pfecte sanatā dei & btē heli. laudātes magnalia receperūt. ¶ Mlier q̄dā noie helibingis treuerē. dio. Cū p ānū ceca penit⁹ extitisset & p sua curatione be. heli. merita inuocasset ad tumulū ei⁹ duci se faciēs vnius oculi lumē recepit q̄ ad ꝓpa reuersa in alio grauit torq̄ri se fēcit. Cū vo itez ei⁹ merita iploraſſz apparuit ei dicēs. Accedēs ad altare fac cū co: pali tuos oculos vētilari & sic recipies sanitatē: q̄ cū iussa compleuisset sanitatē recepit. ¶ Vir qdā theodericus noie mag. dio. i genib⁹ & cruribꝰ diu grauissime infirmat⁹: ita vt nō possz pgē: nisi ab alijs portaret votū fecē. ꝓ sepulchrū scē heli. cū oblatiōib⁹ visitaret: & cū loc⁹ ei⁹ a tumulo tīn p decē miliaria distaret: vir i octo dieb⁹ potuit puenire. Cū vo ibidē p ḡtuor septimanas māsisset & nullū remediū ipetrasset: domū redibat. Cūq; i loco quodā iuꝛ aliū infirmū decūbēs qesceit: vidit i sōnis quādā ad se venientē: & aq̄ totalit pfūdētē q eutgilās ꝯ socū irat⁹ ait. Quare me aq̄ totalit pfudisti: q ait. Ego te nō pfudi: sz credo q⁹ illa perfusio erit tibi cā salutis. Ille igit surgēs & se totalit sanatū inueniēs: baculo sup humez posuit & ad tumulū scē heli. rediēs & gras agēs: leti ad pp̄a remeauit. ¶ De passiōe. x. miliū martyrū.

Passio & memoria decē milium martyrum veneratur & colit. io. kal. iulias: q oēs vna die ꝓ xpi noie passi sūt sb Adriano ipatore: & aliis ser regibus: q illuc venerūt i adiutoriū. Hi scī martyres cū ab impatore ad sacrificādū idolis cōpellerēt dixerūt. Sacrificiū viuū & imaculatū offerimus nosmetipos domino nostro iesu xpō: qui pro humano genere nasci dignat⁹ ē: & descēdere de celis multis malis affligi: & ad vltimū voluit ēt ꝓ nob crucifigi: quē tu miser ignoras. Tunc irat⁹ ipator iussit eos diu torq̄ri: & ad vltimum crucifigi: & oīa tormenta q̄ passus est

143

dñs nr̄ ihesus xp̄s forti anio ⁊ fide firmissima ꝑ dño sustinuerūt: int quos passus ē Hermolaꝰ archiepꝰ q eos baptizauerat. Loc⁹ igit̄ vbi passi sūt martyres mōs ē magn⁹: ⁊ vocat̄ arārat: ⁊ distat ab alexādria citate qngentis ꝯsi stadijs. A qb⁹ āt passi fuerūt exercit⁹ regū q illuc venerāt i adiutoriū. xo. milia. Hora vero sexta illi⁹ diei terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹. petre scisse ft: sol obscurat⁹ ē: ⁊ oia signa q̄ i passione dñi visa fuerūt eti ā ibi visa sūt. Tūc scī martyres fūdētes oronē ad dominū direrūt. Dñe deꝰ memēto nr̄i i hoc patibulo crucꝭ ⁊ suscipe petitōez nr̄am ⁊ ea q̄ a te exposcim⁹ nobis cōcedē dignetis vt qcūq; memoriā nr̄e passiōis cōde ⁊ ore cū ieiunio ⁊ devotōe celebrauerit: mereāt a te assequ fructuosā mercedē: tribuēdo eis sanitatē corpoꝝ: medicamēaie: ⁊ i domib⁹ coꝝ int⁹ ⁊ foris bonoꝝ oīum vbertatem cōcede: ⁊ si fuerint i ꝑlio nō eis nocē ꝓualeāt inimici visibiles ⁊ inisibiles: te ꝑ eis pugnāte: sed sicut placet tibi armis tuis cos ꝓtege. Dieſq; vn⁹ nr̄e passionis vnū penitētiaꝝ ānū cōcludat obstinatibus se devoto corde: ⁊ hoc dominator dñe a te poscim⁹ discipatōez: occupatōez ⁊ oēz imūdū spm̄ oēmq; infirmitatē coꝝ expelle: q; gloriosū ⁊ laudabile ē nomē tuū ꝑ oia se.sē. Et rndētibus oīb⁹ amē. Fcā ē vox ō celo dicēs. Que petistī dilectissimi mei scitote vos ipetrasse gaudete quoq; ⁊ letamini: q; orōnes vestre coram xp̄o ⁊ imortali rege veracit̄ sūt exaudite: ⁊ his dictis i gfessiōe emisit spm̄ vacit̄ pcepturi ꝓmia regni celoꝝ amē. ¶ De. b. Judoco.

BEatus iudocus fuit iudahelī regis britonū filꝰ. habuitq; frēm maioꝝ natu beatū. vz. iudahelū: q successit patri i regno. Isti duo frēs imo due gēme celestes ⁊tēporanei fuerūt regis frācoꝝ dagoberti cū quo post graues inimicitias adiuicē pacificatus ē ipse rex britonū iudahelus: ⁊ magnis ab ipo munerib⁹ honorat⁹. Regressus itaq; i britānia cogitauit regnū frenū ꝑ celesti regno relinq̄re: ⁊ vitā monachicā ducē: frēm suū Judocū iuniorē se cōuertiri fecit de suscipiēdo regū gubernaculo: vt suuz posset adiplere ꝓpositū ⁊ frui cohabitatione monachoꝝ. Beat⁹ aūt iudocus nō min⁹ feruēs i dei dilectōe deliberādi idutias octo dieꝝ vix a frē ipetrauit. Interiz die noctuq; anxius cogitare cepit quō posset effugē regnū fil⁹ ⁊ pīaz ⁊ fris sui circa se studiū declinare. Ipo igit̄ i mōasterio quodā vbi lras didicerat gmorāte ⁊ oroi freqntiꝰ icūbēte cōtigit. ii. illuc pegrinos venire q cā devotiōis limina aplorꝝ petri ⁊ pauli visitare desiderabāt. His secreto associat⁹ parisiꝰ venit cū eis ac vtz vlteriꝰ cū eisdē ꝓcederet dubitauit: cōsiliū tādē a spū scō cōsecut⁹ q gressus ei⁹ i oīb⁹ dirigebat: ab hoc itinere ⁊ a socijs itineris declinauit ⁊ ad pōtiniū cōfinia q̄ ārigs plena nemorib⁹ erāt ⁊ feris ac aialib⁹ solū habitabilia festinauit. Delectat⁹ itaq; loci illi⁹ vasta solitudie disposuit habitatōez ibi facē sup fluuiū alzeiuz: fz a duce heymōe illi⁹ tre dño p septē ānos ab hoc ꝓposito retardat⁹ ē. Int̄ quos ānos lras magꝭ didicē ⁊ sacros ordines suscepit. Tandem sacerdos iam effectus dicti ducis filiū q eū i maxima veneratiōe hēbat de sacro fōte suscepit. Elapso āt septēnio ad vitā solitariā trāsiuit in loco alzei fluminis rinulis vndiq; circūdato ibidē eccl̄ia ⁊ domūcla edificata. Preterea q̄ ꝑ eū dñs opat⁹ ē miracula hic sūt cōsiderāda q; volucres ⁊ pisces diuersi gñis ad sacraz ei⁹ manū palpabiles recept̄ ab eo alimētis veniebāt ⁊ recedebāt q̄si domestici. ¶ Quadā die dū ad victū quottidianū ñ hr̄et nisi panē modicū sibi ⁊ discipl̄o suo dñs i spē paupis vēit elemosynā petēs. Vir āt dei Judoc⁹ panē dimidi iussit i q̄tuor ptes ⁊ paupi petēti: vnā ptē ō q̄tuor erogari. vir egressus erat: ⁊ ecce dñs fuerit i forma egeni ꝺficiēt̄ iedia: ⁊ z°. panis q̄drāte satisfactū ē ei⁹ petitōi. nec mora regressus z°. q̄si esuriēs ⁊ deficiēs fame donata ē ei ēt panis ps tia: gr̄ visus ē dñs i alīa paupis effigie rogatur⁹ elemosynā: sic iā ēt̄io fecerat āte. nec erat vñ reficeret nisi de residuo panis q̄drāte. Viro itaq; dñi Judoco ⁊ hūc erogare iubēte ait minister. Vis ne vt aliqd nobis remāeat: volo igt scūs totū tribuē esuriēti: q; potēs ē dñs ēt nr̄e hodie ꝑ nidē necessitati. Vix recessit dñs ⁊ itereq; dū cōsolaret⁹ dei discipl̄s de panis erogatōe cōmotū. ecce p fenestrā vise sūt ⁊ iuēte i aluco fluminis q̄tuor naucl̄e onuste victualib⁹ ō qb⁹ qs eas adduxerit vl ille q° ꝺuenerit postq; fuerūt victualib⁹ exonerate vsq; i hodiernū diē ignorat: Hec ⁊ alia q̄ ꝑ eū dñs ibidē miracl̄a ōm̄are dignat⁹ ē lōge lateq; p̄iā ad ei⁹ visitatōez ⁊ ad ipetrāda ei⁹ suffragia gmouerūt. Cūq; ibidē octo ānis elapsis ppl̄i freqntiā negret sustinē ad vlterius desertū dño duce, pcessit. ostructoq; ibi oratorio i honore bti martini ⁊ māsiuncl̄a: ibidē pl̄imas ab hoste ātiq° passus insidias ꝑ q̄tuordeci ānos qb⁹ illic ē gmorat⁹. Eo i loco signo crucꝭ facto ꝓpa manu aqlā de sublimi ꝓstrauit q̄ gallinaz suū abstl̄t: ⁊ duodeci gallinas figillati: gallūq; suū icolumē accepit. nō lōge post diabolus i horribilez mutat⁹ colubr̄ granit ipz momordit i pede: q̄ lesione ꝑ scīm edoct⁹ spm̄ vt ad aliū locū trāsiret adiūcto sibi duce heymōe vastā circuibat heremū vt inueniret hitatōis locū. igrēdo aūt cū ibidē grani dur⁹ tor q̄rē sitis iopia ꝑ lassitudine ⁊ siti obdormiuit. Interiz seru⁹ dei iudoc⁹ orōni icubuit: surgēsq; baculo initebat̄re ifirmo: sicut alter moyses aquā ꝑduxit i fōtē ide largit̄ effluētē: quo exhilarati dux ⁊ ei⁹ familia sue sitiz extinxerūt ardorem ⁊ trāseūtib⁹ adhuc aquā administrat sufficiēt̄. Progressus ide versus mare i vmbrosa valle cliuū ascēdit pparuum quo delectat⁹: hec ē ingt cathedra: Hec re.m. in s. duce itaq; reuerso ad ꝓpa vir dei ꝓpa manu duo ibidē ostruxit oratoria: vnū petro aplorꝝ ꝓncipi: alterꝝ paulo gētiū doctori. Profect⁹ ē ēt postmodū romā vocat⁹ a beatissimo martino: tūc romane sedis ātistite q; mlto tpe cōcupierat eū vidē: ⁊ a scissimo ei⁹ collo qo sanari recept⁹ ē igr̄ ab eo cū honore ōbito ⁊ fct⁹ tus. Ibidēq; a spū scō doct⁹ ē quē i oīb⁹ custodez ⁊ magr̄z habuit vt ad heremū suā reverteret: quaz i ēris sibi elegerat habitatōez. Inde i breui exiturus a corpe ⁊ trāsmigratur⁹ ad cōsortiū angelorꝝ. Post mlta sacra de eternitate colloqa ⁊ mutua orationū uffragia int̄ ipm ⁊ sūmū pōtificē hūa ꝑciosissimis

De S. Judoco

a dño papa ſibi collatis ſcōz religis reuerſus ē cuz toti⁹ patrie gaudio ad pōtinij cōſinia vbi in monte habitatōis ſue i q̄ mō regelcit corpus ſci iudoci ꝓpoſito parētū ꝙſilio adducta ē ſibi puella abſq; oculis nata q̄ ſic docta fuerat i viſione faciez ⁊ loca vbi ocl'i ꝺbebāt eē lauit ꝺ aq̄ illa q̄ vir ſcūs man⁹ abluerat: ⁊ mox receptꝫ ocl'is clare cepit videre. Duce itaq; beymōe pñte cū munera dei plebiſq; turbas i occurſū bti iudoci ꝙgregatas: ſāctiſſimis q̄s attulerat religis: cū oi q̄ decuit veneratiōe; repoſitis in noua bti martini eccl'ia i q̄ nūc ei⁹ ſacz corp⁹ regeſcit: tūc ꝺ nouo ſcā lapidea a pfato duce: ipe vir be. ꝓparauit ſe ad diuina myſteria caſula idut⁹ ad modū niuis alba. Qui cuz aſtaret altari ktio idus innij ⁊ miniſtraret cū ꝺuotōe maxima dīna man⁹ apparuit ſup eū viſibl'r int' ſacroſcā miſſaz ſolēnia ſuūq; ſacerdotē ⁊ locū illū aſſignauit ⁊ cōfirmauit bñdictōe ꝑpetua cuz ꝓmiſſone tali ⁊ voce mirabili celit⁹ ſubſecuta. q; ꝙtēpſiſti diuitias ⁊renas ⁊ refutaſti paterni regni culmina ⁊ elegiſti paup eē ⁊ latē abiect⁹ i ⁊ra iſta defta ꝓparaui tibi coronā int' agmina āgelox: eroq; loci h⁹ i quo reſolueris defenſo: ac iugis cuſtodia. vniuerſiq; hūc locū viſitaturi i ꝑpetuū cū deuotōe pura cordis itētōe ꝓ tui nois memoria diuina i tris gra nō defraudabunt ⁊ poſt ad gaudia pueniēt ſcīpt'na. Seqnti itaq; tpe be. iudoc⁹ i carne ꝑter carnē viuēdo nō hō: ſz āgelus videbāt: idib⁹ decēbris obdormiuit i dño ipo dño pſēte ⁊ āgelox obſequis: dñi pſētiā oñdit itolerabil' claritaſ ſplēdoris: ⁊ icōpabil' dulcedo dīni odoris. corp⁹ ēt eius q; vīgo fuerat ⁊ imunis a carnalis cōmixtiōis cōtagio: ita ſanū pmāſit ⁊ itegz vſq; ad ānos q̄dragita i tumlo ac ſi ſpūs viui foret i eo: ⁊ a cuſtodib⁹ corpis ſibi vngues manuū ⁊ pedū ⁊ capilli capitis ⁊ barbe q̄ſi viuēt excreſcētes icidebāt: ⁊ radebāt oi ſabbato quouſq; ſucceſſor beymōis min⁹ reuerent ⁊ pſū ptuoſe imemor: ſcripture dicētis. Nō tētabis dñm: ſacrificiū violēt irrupit cū ſatellitib⁹ ſuis ⁊ intrauit vbi repoſitū erat corp⁹ ſciſſimū: viſoq; miraclo ſtati cecitate pcuſſus vſus ē i amētiā ⁊ exclamās ab ab ſcē iudoce ſurd⁹ pmāſit ⁊ mut⁹ quoadu ſq; diē clauſit extremū. plixitatē āt miraculox q̄ p ipz dñs exhibē dignat⁹ ē ſuis fidelib⁹ i nris tēpoxib⁹ vidim⁹: ſic ꝺ pl'ib⁹ a morte r̄ſuſcitat' vl' ſuſpēdio vl' alio mortis gñe defūctis ſiue i aq̄ ſuffocatis: ſeu ēt ipi⁹ bñficia quo ad mltiplicatōez bonox tēporaliū nec calamo ſcribē: nec ꝓmone enarrare ſufficim⁹. Cuiuſdā ꝺnoti ſibi filiū i cunabul' iacētē cū eēt icēdiū vndiq; i domo circa puer. be. indo. miraculoſe cōſeruauit pānis q⁹ inolut⁹ fuit ⁊ ipis cunabul' cū puer leuatus eēt i ſaullā ⁊ cinerē penit⁹ reſolutis: vt oibus patēt q; edacitas flāme q̄ lignox ac lapidum potuit duritiā cōſumere tenex ifātē bti iudo. cuſtodie tradidit nō licuit ledere: q poſtmodū filj⁹ i monaſterio ſci ind. monach⁹ ſcūs ē. quot ſurdos: claudos: paliticos: ⁊ alios ifirmos curauit: nō ē nūero colligere: vnū ē q⁹ ꝺ regni faſtigio ſibi voluit poſt mortem retinē: i loco vbi ſacz ei⁹ corp⁹ regeſcit: ali⁹ ardeat lignor: niſi lignor cerc: q⁹ ifortunio expti ſunt tres monachi q i eccl'ia vbi corp⁹ ei⁹ fuit delatū ꝺ ſepo lucernas tētauerūt accēdē: nec aliq̄ten⁹ potuerunt.

Cōtigit āt i ſignū temeritatꝭ ſue duos ipox icōtinēti decedē. Tertiū vo oris ꝙctōe puniri: ac ita pmāſit oib⁹ dieb⁹ vite ſue. Sūt āt he feſtiuitates be. iudo. ꝓma. vz. i die be. barnabe: q̄ infra miſſaz ſolēnia man⁹ dñi ſup eū apparuit: q⁹ ēt miraculū ſept⁹ p alios ſcōs oñſuz vt⁹ diuina ad vitatē illi⁹ ⁊ ſāctiſſimi ſacrificij cōpunctā i cordib⁹ fragilitū mitigauit demſauit. ſcda ē i die ſci iaco. apli fris ſci Joānis euāgeliſte de iuētōe ſacri corpis ei⁹. Tertia de mōte ei⁹ ē i die ſce lucie vginis. ¶ De. ſ. Otmaro.

Otmarus i puicia alemanie nat⁹ atq; nutrit⁹ ē. ꝺ eēt puer a frē ſuo curiā ꝓducit ⁊ litteris ibuit vtutib⁹ ti plus vl' eq̄ q̄z ſcie ſtuduit iuxta illō ſaple. Que i iuuētute nō ꝙgregaſti qnō iueies eaj ſenectute: Victor⁹ comiti ciuſdē regiōis factus adoleſcēs fuuit. Qder cui⁹ puidētiā ac dilectōez itegrā ad ipz: qz vidit i eo indolē bonā ad ſacerdotiū ꝓmouēt titulo ſci florini. Cogēte pfato comite plat⁹ ibi poſit⁹ ē pp ſuā religionē ſciaz ⁊ famā volā tē de mūdicia vite ſue. Baltramin⁹ q ex iure hēditario dñs fuit heremi illi⁹ i q̄ be. gallus cellā ſibi cō ſtruxerat. obtinuit a pfato comite: vt otmar⁹ pēēt illi celle: i oib⁹ q̄ ad ipaz ptinē videbāt. Iſup duxit eū ad pipinū rḡē: vt auctate regia ꝙcedēte ipz ciuſdē loci abbatē ꝙfirmaret: cui⁹ petitōi tāq; iuſt⁹ rex ꝙſēſū pbuit: ⁊ p manū regis otmaro ꝙfirmato in abbatē: baltramin⁹ oia bona ſua ſeu poſſeſſiōes libē ⁊ itegral'r reſignauit. Mādauit itaq; rex ac ꝓpo ore iuſſit ibidē vitā iſtituē regl'arē. Rediēs igi otmar⁹ locū reformauit ⁊ infra ānos paucoſ tā i poſſeſſiōib⁹ q̄z i religiōe valde diues effcūs ē: ⁊ edificijs pl'ib⁹ ꝙfirmat⁹. Btūs igi otmar⁹ abbas cū vidiſſz poſſeſſiōes tpales ſuo mōaſterio ex dei bonitate accreſcē i ime ſū: timēs ſue pſone vtutū icremēta decreſcē a ſeipo icēpit: ⁊ parſimōie vehemēti⁹ iſiſtebat: ita vt ēt i ꝑcipuis ieiunioz dieb⁹ de cōſuetudie biduo abſtinētiā ꝙtinuarz. pauptat' ⁊ hūilitat' amator ꝑcipu⁹ ⁊ cū his el'ynator magn⁹: pauptatē ei⁹ illud oñdit q; creb⁹ ſine tunica ſola tñ capa indut⁹ ad mōaſteriū remeanit exēplo xp̄i q; vilib⁹ pānis in ſua natiuitate obuolut⁹ fuit: ⁊ poſtea creuit in oib⁹ e⁹ pauptas: vt nos ſup iſtāti pecūia minime ꝙfida m⁹. ¶ In necitate mōaſterij ſui aſello ꝓ equo frēnti⁹ vtebat. In mūa ⁊ el'yna nulli⁹ ſerus fuit: vñ ⁊ paupib⁹ i ꝑpa pſona fuiuit: lep̄roſis nō lōge a monaſterio hitaclz fec: capita pauper ⁊ pedes i ꝑpua perſona lauit. vñ ēt p̄ pauper a plurib⁹ ē appellatus. nocte eos viſitauit ⁊ eiſdē vt dictū ē obſecut⁹ ē: hoſpitale inſup cōſtruxit vbi ceci panperes recipiebāt quox curā adeo ſollicite geſſit: vt ēt ꝺ nocte mōaſteriū egrediēs ifirmitati eox mlto obſequo defuiret. Inē hec vuarin⁹ ⁊ ruthard⁹ q tūc totius alemanie curaz miniſtrabāt: diabolo ſuadēte imaniſſimo morbo auaritie ꝑuenti res eccleſiarum ſub ſua ptāte ſitax per viz ſibi iniuſte vēdicabāt q; mala loco ſācti galli ſil'r iferebāt: ſup q⁹ ininrijs be. otm. pipino regi de ipis q̄rimoniā mouit dicēs ſe grauiſſima incurſux ſi eis diſſimulādo cōſentiret. quibus rex graz ſuā iterdixit: ſi illi monaſterio non reſtituerent oia iniuſte ablata. Illi vero auaritia

victi regis ꝓceptũ nullaten⁹ obseruauerũt sz ĩsup be.otm. dũ reuerteret a rege captiuãtes missis ob hoc militib⁹ victũ ad se duci fecerũt ⁊ lãptũ fallsz frem ceuobij ipi⁹ otm. q ab ipsis iduct⁹ fuit: vt abbatẽ suũ falso ⁊ mẽdacit ꝺ crimie accusaret ⁊ meq ter ifamaret ꝺduxerũt: quã ꝓditiõez i inocẽtẽ neqz ille mõach⁹ cõmitter nullaten⁹ formidauit. Itaqꝫ cõcilio iniquo cõuocato coꝝ ml'tis ipe lãptus. b. Otmarũ ꝺ femina accusauit. vñ ad penã exilij ipz cõdẽnauerũt ĩ ĩsulã reni miſabil'r relegantes: vbi post ml'tas ꝙs patiẽter ſustinuit miserias i cõfessio ne xpi. i6. cal'. decẽbris bono fine genit: Mui⁹ ãt lã perti iniquã machinationẽ: q suũ ꝓlatũ ĩocẽter ĩ uoluit de⁹ iust⁹ iudex sic eũ puniuit q ipz mõachũ febris adeo grauis arripuit: vt ꝛsoluto vigore mẽ brox caput ipi⁹ ad terrã frequẽti⁹ vtereť: ⁊ more ꝺrupedũ cogerẽť ãbulare: vñ etiã coact⁹ diuino iudicio ẽ purgẽte: vt se peccasse i scũm dei publice fatereť. Quiescite igt sãcta synod⁹ ĩ cena ⁊ nolite pseq eos q recte deo famulãť ⁊ sincera voluntate supna dei mãdata custodiũt ⁊ nris legib⁹ subiũgũť qꝛ ñ decet vt carnales spirituales psequãť. Uñ et greg. ait. Qui calũniã illatã ñ ꝓbat: penã icurrere debz quã si ꝓbasz reus vtqz ſustineret: cõciliũ ãt illꝺ negter ichoatũ nequi⁹ ẽ finitũ. Sepult⁹ ãt bea tus Otmarus i exilio vbi hodie i ĩsula capella oĩ diť ãnis decẽ ibidẽ coꝛp⁹ suũ icorruptũ permãsit. Post vo decẽ ãnos visũ ẽ discipul'ipsi⁹: vt coꝛpus sui abbatis ad sci galli mõasteriũ: cui scꝺz volũtatẽ dei ꝓfuit i spũalib⁹ ⁊ tẽpoꝛalib⁹ ꝺferre oĩb⁹ ꝺbe rẽt. Pergẽtes itaqꝫ ad locũ coꝛp⁹ tollẽtes in naui posuerũt: quoꝝ ꝺuotiõez ⁊ coꝛpis ipi⁹ sãctitatẽ mi racula crebꝛa ⁊ plura cõsequũť. Tẽpestas. n. multa vẽtoꝝ ⁊ pcellaꝝ que p totũ lacũ cõstãtinẽſe tũc tẽporis visa fuit i ꝺi via illa nulli coꝝ ipedimẽto fu it. Uasculũ ẽt modicũ vino plenũ qꝺ secũ tulerãt ipis mõachis ad refectionẽ cõsedẽtib⁹ quotiẽscũqz exhaustũ fuit liquoris vini nullũ sẽsit detrimẽtũ. Bti igiť otmari coꝛp⁹ ad mõasteriũ bti galli ꝺlatũ multz ibidẽ ꝓcedẽtib⁹ ⁊ cõsequntib⁹ miracul' feliciť ⁊ honorifice gesceť. ¶ De scõ conrado.

Sanctus cõꝛadus ꝺ nobilib⁹ parẽtib⁹ ĩ alemania genitus ⁊ educat⁹ ẽ. Hic qꝫ ml'te honestatz ⁊ bono rũ moꝝ adornatus erat a nothigo eccl'ie cõstatinẽſis episcopo toti episcopatui auditõ ꝓfici tur cãꝝ. Succedẽte ãt tpe i ꝓpositũ maiorz eccl'ie eligiť. Nothigo ãt epo viã vniuerse carnis igresso vocať scũs ꝺalricꝰ eccl'e augustinensis epꝰ: ⁊ ab ipo coꝛp⁹ epi ꝺfuncti sepeliť: q clero ⁊ ppl'o triduanũ idixit ieiunũ vt benignitas dei illi eccl'ie daret placẽtẽ sibi ãtistitẽ. Statuto igiť die quo ad electio nẽ vl'poti⁹ cõmunẽ ispiratione ꝺ epo ꝓcedẽdũ fu it. scũs ꝺalricꝰ ꝺscribit ipz ꝓpositũ. b. cõꝛadũ talẽ eẽ: sic apostol⁹ ad timo. ⁊ titũ. Oz eť epz irreprhẽsibi lẽ vni⁹ vroꝛz virũ sobꝛiũ ornatũ prudẽtẽ pudicum hospitalẽ doctorẽ ñ vinolẽtũ. ñ pcussorẽ: sz modestũ ñ litigiosũ. nõ cupidũ. sue domui bñ ꝓpositũ. filios habẽtẽ subditos cũ oĩ castitate: sigs domui sue ꝓẽ nesciť qõ eccl'ie dei ꝺiligẽtiã hẽbit: ñ neophitũ ñ i. supbiã elatũ ne ĩ iudiciũ decidat diaboli. Oz ãt ⁊ testimoniũ habere bonũ ab his q foris sũ. vt ĩ op probriũ nõ icidat ⁊ i laqueũ diaboli. Itẽ ad thi. sic ait. Oz. n. epz sine crimie eẽ siẽ dei dispẽsatorẽ ⁊c. Segť ⁊ eosq ꝺdicũť arguere. ll'is oĩb⁹ coꝛa multi tudie a scõ ꝺalrico de ipso recitatz: oẽs ibidẽ con seſerũt. Uñ ibidẽ rapiť trahiť. ⁊ ꝙis plurimũ re nitẽs epꝰ istituiť. In cathedrali ergo ĩsula sublima tus scũs cõꝛad⁹ pncipalẽ scẽ dei matris eccl'iã di tauit religꝫs pciosis ⁊ ornatu maximo. Insup tres cõstruxit eccl'ias vnã ĩ ciuitate ꝙstãtinẽſi: duas ex tra. In ꝙz vna. vz. eccl'ia bti mauritij sepulchꝛum dñi nri iesu xpi simillimũ illi qꝺ ẽ i hierl'm cũ ml'ta diligẽtia cõstrui ꝓcurauit. Ubi etiã duodeci pbẽ das clericis ibidẽ xpo famulãtib⁹ i ppetuũ ĩstituit Auxit nihilomin⁹ canonicoꝝ numeꝝ maioris eccle sie cũ allodio ꝓpꝛij pmonij. Qupiẽs ẽt idẽ vir sã ctus cũ apl'o coꝛp⁹ suũ castigare trib⁹ vicib⁹ tran fretãs vsus scãm ciuitatẽ hierl'm adijt i q locũ pas sionis xpi ⁊ sepulture ⁊ resurrectiõis simul ⁊ ascen sionis ĩ ꝺuotiõe maria visitauit. Postmõz apꝺ ca strũ lauſen cũ scõ ꝺalrico existẽs: cũ vidisſz i ipsa turbine aq ꝓcellis hĩc ide spumãtib⁹ aues ĩtroeũ tes mergi ⁊ exeũtes: itellexit vir scũs in spũ duas aias foꝛe sub specie illaꝝ auiũ: q ibidẽ ob sceleꝝ suo rũ aliqñ cõmissoꝝ ml'titudinẽ suũ purgatoriũ susti neret. Itaqꝫ ãbo viscerib⁹ miſicordie moti ꝺalꝛic⁹ ꝓmã missã ꝓ ꝺfunctis celebꝛare ñ distulit. cõꝛa dus ãt ipsa die secũꝺã missã filiꝰ ꝓ defunctz cõpleꝝ ñ pigratus ẽ. Et sic i eoꝝ ꝺeuotiõe ⁊ solẽni altaris oblatiõe illaꝝ auiũ spẽs ãplius ñ viderũt. Gebhar do optio adolescẽti q casu sup epi sedẽ cõsederat ꝓ phetabat cõꝛadus dicẽs: ꝓmature sedẽ meã geb harde occupasti: mihi succedet q ꝺo: te i hac cathe dra sedebit: vz. gamelon⁹. Scũs ẽt cõꝛadus infra missaꝝ solẽnia post cõsecrationẽ coꝛpis ⁊ sãguinis ꝺñi nri iesu xpi i die scõ pasce aranea lapsã i calicẽ cũ sãguĩe ꝺñi fiducial'r sũpsit. Cũqz terminatz rite missaꝝ solẽnijs ꝓut dignissimũ ẽ ipsa die ad prãdiũ ꝙsedisſz attenuat⁹ coꝛpe ꝓ scãz ꝙꝺragenã ñ comedit. Interrogat⁹ a suis cur nõ comederet. ait. Ex pecto hospitẽ: i pximũ veniẽtẽ: ⁊ iclinato capite su p mẽsã exitũ aranee ꝑbet apto oꝛe: Quãta de tali aduẽtu qn poti⁹ miraculo iter cũctos ibidẽ existen tes fuerit letitia nullus sane mẽtis ignoꝛat. Obijt ãt btus cõꝛadus epꝰ post multaꝝ exercitia vtutuz 6. calẽ. decẽbris. ãno dñi. 976. epatus vero. 6z. se nex ⁊ plen⁹ ꝺiex. ¶ De scõ hillarione.

Hillarió scũs mõachus fuit: cuius vitã vtutib⁹ plenã scribit hiero. h⁹ parẽtes idol' dediti. ipe vt dñ ro sa ꝺ spinis floruit: alexãdriã missus ⁊ ibi grãmaticã discẽs ibidẽ ẽt baptizat⁹ ẽ: totaqꝫ illi volũtas ĩ eccl'ie ꝙgregatiõib⁹ fuit. Audiẽs nomẽ ãtonij i egꝛptũ p rexit ad videndũ eũ: quẽ vt vidit statũ habitũ muta uit: ⁊ duob⁹ mẽsib⁹ vix cũ eo mãsit. ꝺtẽplat⁹ ẽ. n. oꝛ diez vite sue grauitatẽ moꝝ: ꝙs creber i oꝛonib⁹: ꝙs hũil' i suscipiẽdis frib⁹: ꝙs sener⁹ i cõpiẽdis. alacer i exhõtãdis: talẽ ẽt hũit ꝙtinẽtiã vt cibi ei⁹ aspitatẽ nulla ei⁹ infirmitas frãgẽt his vtutib⁹ hilariõ ũtruct⁹

redijt ad patriã cũ gbusdã mõachis:parẽtib⁹ suis iã defũctis:ptẽ subsãtie frib⁹:ptẽ etiã paupib⁹ dedit:sibi nihil oño reseruãs: ¶ Erat ãt ãnoꝝ qndeci:ꝛ solitudinẽ igressus ẽ sacco tãtũ coopt⁹ ꝛ sacũ rusticũ quẽ btus ãtoni⁹ ei dedit cũ ab eo discessit secũ tulit.tãtũ.ij.caricas post solis occasũ comedẽs hoc cibo cõtẽt⁹ fuit a.ij.vsqꝝ ad.xo. etatis sue ãnũ.Estus ꝛ plnuias breui tugurio quod iũco ꝛ caricis texerat declinauit: deide breuẽ cellã parauit latitudie pedũ ũtuoꝝ:lõgitudie vo pedũ quiqꝝ:vt sepulchꝝ poti⁹ qꝫ domũ crederes.Capillos semel i ãno .vꝫ. die pasce totũdit:sup nudã terrã i initio vsqꝝ ad mortẽ cubauit.Saccũ quo semel fuit idutus nunqꝫ lauãs nec mutãs altero nisi cũ pmo scissus eẽt:scripturas scãs qꝫ memoriter tenens:post oronẽ psalmos qꝫ deo pcẽte cecinit a.xi.ãno vsqꝝ ad.xb.trib⁹ãnis pmis dimidiũ lẽtis sertariũ made factũ aq frigida comedit. Alijs trib⁹ seqntib⁹ panẽ aridũ cũ sale ꝛ aq supsit vsqꝝ ad.xo.Herbis agrestib⁹ ꝛ virgultoꝝ radicib⁹ crudis sustẽtat⁹ ẽ.A.xo. vnciã panis ꝛ coctũ modicũ oll⁹ absqꝝ oleo comedit.Sẽtiẽs ãt caligare oculos ꝛ totũ coꝝp⁹ i ipetiginẽ verti:ꝛ punicea scab:edie cõtrahi:ad supioꝝ cibũ adiecit paꝝ olei ꝛ hoc vsqꝝ ad.64. annũ vite sue tali cucurrit gradu nihilum gustans pomoꝝ: suteguminũ seu cuiusqꝫ alteri⁹ delectabil'rei hic dũ se videret coꝝpe fatigatũ ꝛ exitũ crederet imminere a.44.vsqꝝ ad.70.pane abstinuit incredibili feruoꝝe mẽtis: vt eo tpe qꝫ non⁹ accederet ad fruitẽ dei:qñ ceteri solẽt remissi⁹ viuere. Fiebãt ãt ei sorbicũcula de farina ꝛ eũ minimo olei vir⁹ p cibo ꝛ potu qnqꝫ vncias appẽdẽs:sicqꝝ cõplenit ordinẽ vite sue.nũqꝫ ãte solis occasũ nec i dieb⁹ festꝫ nec i sũma ĩalitudiẽnũqꝫ soluit icinniũ igit⁹ potẽtissim⁹ i miracul'sãctitate icõparabil'.80.etatꝫ sue ãno cũ absẽs eẽt Elisti⁹:q eũ sẽp familiariter dilexerat qꝫ i testimoniũ testamẽti breuẽ manu ꝓpria scripsit lrꝫ oẽs diuitias ei dereliquẽs qꝫ habuit vꝫ.tunicã de sacco.cuculłã ꝛ paliolũ.iãqꝫ modic⁹ calor i pectoꝝe erat:ꝛ qꝫ iã vir viuebat aptis ocul' hec loq̃bat .egredere qd times egredere qd dubitas.80.fere ãnis xpo fuisti ꝛ mortẽ times:iter hec vba eralauit spñs.Statiqꝝ coꝝp⁹ ei⁹ humatũ obrutũ ẽ.Siqꝝ ꝛ ipe oẽs q ad egrotãtẽ venerãt roganit ne qdẽ pctũ horoe post mortẽ ei⁹ coꝝp⁹ suaꝛeẽ.Postmodũ Elisti⁹ vir scũs cũ piculo vite post decẽ fere mẽses coꝝp⁹ ei⁹ furat⁹ ẽ ꝛ i palestina deferẽs:mõachis crebris ꝓsequẽtib⁹ laudib⁹ mõasterio cõdidit cũ tunica cuculla ꝛ pallio toto coꝝpoe qꝫ adhuc viueret itegro ꝛ multo fragrãte odoꝝ qꝫ optimis delibatũ eẽt vnguẽtis:i testimoniũ ei⁹ sãctissime vite ad laudẽ ꝛ exẽpabilẽ ipsi⁹ glriã q viuit ꝛ regnat. Festũ aũt ipi⁹ recolit.iz.cal'.nouẽb'is. quo vꝫ.die vndeci miliũ ỳginũ ꝛ.b.vrsule festũ celebꝝatur. ¶ De sancto turpino.

Turpinus remẽsis archiepꝫ sor⁹ caroli.iz. ãnis.cũ hispaniã ꝛ galliã a ptãte paganoꝝ liberassꝫ:q̃ vidit scripsit lepꝝãdo ỏcano agsgrani. ¶ Primo quo sãct⁹ Jacob⁹ apostol⁹ apparuit carolo rogãs vt locũ sepulture sue purgaret ꝛ viã ad locũ sui sepulchꝝi ꝓpararet vt mlitudo peginoꝝ ibi peccata deleret. Promisit etiam sibi se foꝝe adiutoꝝẽ i oĩb⁹ ꝛ cũ hoc vitã cuernã possidẽdã. Cõuersi ãt fuerãt multi p ꝓdicatiões discipulorũ iacobi:sꝫ recidiniũ passi sũt:ꝛ fides xpi ibi deleta erat vsqꝝ ad tps caroli q hispaniã ꝛ galitiã xpianã fecẽ p xpꝫ. Prima vrbs quã obsedit fuit Pãpilona.trib⁹ mẽsib⁹ nequit eã capẽ. qꝛ ierpugnabiles erãt muri.Orauit ergo.Hñe iesu xpe.p cui⁹ fide huc veni da mihi hãc vrbẽ.fecẽ iacobe:si vex ẽ q mihi apparuisti da mihi capẽ eã. Tẽ muri collapsi fũdit⁹ ceciderũt:Saracenos aũt q baptizari volurũt viuerẽ pmisit:alios oẽs occidit.quo audito alie ciuitates miserũt ei tributũ ꝛ se ei subiecerũt ꝛ facta ẽ tota illa terra sub tributo. Visitato sarcophago btĩ iacobi venit petronũ:ꝛ ibi ifixit lãceã i.mare dicẽs.gras:ꝛ addit huc vsqꝝ nũqꝫ nisi nũc potui Tũc subiugauit sibi oẽm galitiã ꝛ hispaniã a mari vsqꝝ ad mare. Itẽ vnã ciuitatẽ obtinuit i qua erãt 90.turres. Itẽ lucernã ciuitatẽ quatuoꝝ mẽsib⁹ obsedit:quã capere nõ valẽs deũ ꝛ sanctũ iacobũ inuocauit. Tũc ceciderũt muri ei⁹ ꝛ ẽ deserta vsqꝝ nũc cũ alijs trib⁹ ciuitatib⁹ qꝫ ipse dñs anathematizauit:vt oli hierico. Dia idola deleuit ꝑter vnũ qd vt dicũt saraceni maugmet⁹.quẽ ipsi colũt cũ vineret i suo noie fabricauit:ꝛ demonũ legionẽ arte magica ibi alligauit:que tãta foꝛtitudie illud fuãt q a nullo vnqꝫ frãgi potuit. Cũ.n. aligs xpianus ad illud appꝛopiquat stari piclitat':sꝫ pagan⁹ cum oꝛãdi cã venit illesus abit.auis q sup illõ sederit statiꝫ moꝛit. Est igit i maris margie lapis alt⁹ qꝫtũ potest coꝛu⁹ volare sursũ:ifra lat⁹ ꝛ qdrat⁹ supra strictus sup quẽ ẽ imago illa de auricalco optio i effigie hois fusa sup pedes suos erecta:faciẽ habens vsus meridiẽ:i manu dexꝛa habẽs clauẽ magnã q cadet de manu ei⁹ ãno quo rex i gallia nat⁹ fuerit q tota hispaniã xpianã faciet.moꝛ q viderit clauẽ lapsã gazis suis i terrã positis oẽs fugiẽt.Ex auro qõ reges ꝛ pncipes dabãt carolo:simil'r quoqꝫ pagani:ipse carol⁹ fecẽ tẽplũ scõ iacobo ꝛ ornamẽta mlta ꝛ canonicos istituit:Sil'r aqsgrani de illo edificauit ꝛ mltas alias eccl'ias. Reuerso carolo paganus rex aphꝛican⁹ hispaniã sibi subiugauit: xpianos occidit:quos carolus terre custodes posuerat: quo audito carol⁹ redit cũ multꝫ exercitib⁹ ꝛ venit baionã vrbẽ vasconꝝ vbi romaric⁹ moꝛiẽs cuidam cõsãguineo ei⁹ suũ equũ ꝛ cetera sacerdotib⁹ ꝛ pauꝑibus distribuẽda cõmisit: q qñ nõ cõpleuit super se audiuit demões:qꝫ rugitus leonũ:lupoꝝ:ꝛ vitulorum habẽtes:ꝛ rapt⁹ p dietas quatuoꝝ ductus ab exercitu caroli inẽtus ẽ.Carolo igit i crastio pugnaturo cũ argolãdo q hispaniã reacqꝛierat i fero parãt se milites caroli:vt mane sint ad bellãdum ꝓmpti ꝛ hastas suas ãte tẽtoꝛia i ꝓat' fixerũt in terra:qꝫ mane iuenerũt corticib⁹ ꝛ frõdib⁹ decoratas ꝛ in terra radicatas. Absciderunt autem eas ꝓpe terram ꝛ de radicibus postea creuit magna silua . Horum haste floꝛuerunt qui ipo die cecidi erãt ꝛ scoꝝ martyrũ numero iserẽdi. Sũt aũt tunc

occisa .40000. & dux milo pi rotholādi & equ⁹ caroli. Tūc stetit carol⁹ cū duob⁹. M. & spata q̄ dī gaudiosa mlt̄os paganos occidit: i sero vtriq; redeūt i castra. Crastino venerūt q̄tuor nobiles cū quatuor milib⁹ pugnatorū. Vñ pagani fugiūt & carol⁹ i galliam rediit. Postea rediēs itē cū q̄tuor milib⁹ militū carol⁹ & hoc haste floxerūt: q leti & p̄mi pugnauerūt: & paganos inumerabiles occiderūt: & p⁹ ipi occisi sūt: & equ⁹ caroli ibi stās mlt̄os occidit donec fugerēt pagani. Itē mādauit argolād⁹ carolo bellū: vñ carol⁹ venit cū .144. milib⁹: tūc argolād⁹ & carol⁹ mlta sil'locuti sūt d̄ casu belli & fide. Jnē q̄ dicit argolād⁹ pugnem⁹ p fide: & si vincar baptizabor. Vadūt g° viginti xp̄iani ꝯ viginti paganos & occidūt eos. Postea q̄dragita & vēit vt pus: postea .100. & factū ē sil'it. Itē mille ſz sp xp̄iani paganos occiderūt. Tūc datꝫ treugꝫ venit argolād⁹ ad carolum baptizād⁹ dicēs carolo. L ex tua factiōe ē: & p̄cepit paganis vt baptizarēt. Illi āt ꝓsēserūt. Tūc argolād⁹ vidit ordines i mēsa & q̄siuit q cēnt: rndit carol⁹ hos cē epos: hos mōachos: hos canonicos: hos pauperes: quos dicit cē nūcios dei. cui ille. Male tractas nūcios dei. pp h° nolo baptizari. Dic notā dū q̄z graue pctiū sit male tractare paupes: pp h° carolus tāta leticia baptizādox ē puat⁹. Crastino carol⁹ pugnatur⁹ hūit. 134. M. argolādus vo. 100. M. ibiq; occisus ē argolādus & sua .100000. victores i sāguie stabāt vsq; ad bases ciuitatꝫ: q̄ mox capta ē paganis oīb⁹ occisis. Tūc .1000. xp̄iani nocte sepelierūt mortuos carolo ignorāte: q onustati argēto & auro: cū ad carolū redire vellent a paganis q fugerāt fuit occisi: & hoc fecit eis auaritia. Jdeo ceps āt nauarrox mādat itē carolo bellū: q orauit dñz: vt oñdat sibi i illo bello morituros: crastino āt armato exercitu carol⁹ vidit rubeā crucē i hūeris morietū retro super loricas: quos oēs i oratorio suo retrusit ne occiderēt: pacto bello & occisis fere .10000. paganox carol⁹ quos i oratorio truserat repit mortuos. vz. 150. tūc carol⁹ expugnauit totaz patriam nauarrox. Postea vo dī carolo q̄ rex babylonis miserat ꝯ eū de syria .20000. currū & ipe de gne goliath q̄ vulnerari nō poterat nisi in vmbilico .6040. fortiū hūit. statura eī cubitox .12. facies ei⁹ lōga vni⁹ cubiti. digiti trib⁹ palmis: q oēs ꝯ se missos portauit in ciuitatē orthgox: p̄mo rainaldū: secūdū ystātinū regē romanox & aliū comitem: tres illos oēs sil'leuās ūsi pueros dextra & leua tulit i carcerē: & viginti pugnatores. similiter deportauit: rotholād⁹ vero fixit cū i vmbilico. vñ clamauit. maugmet iuua: qz morior: accurrūt g° pagani: & portāt eū mox i ciuitatē: & sic xp̄iani cū eis itraverunt: & p̄fatū gigātē occidūt: & ciuitatē capiūt. Rotholād⁹ vo gigāti p̄dicauit de trinitate q̄rēti. abrahā vidit tres & cē. Itē i cythara cū sonat tria st ars man⁹ & corda. i amigdala tria sūt corū testa nucleus: sil'r i sole cursus splendor & calor. In rota planitiē: mediū brachia circul⁹: i hoie corp⁹ aia vmbra sic vnū. n. ē tria ita i deo tres psone vnū sūt. Itē q̄rit gygas. Quō potuit vgo parere: rndit rotholandus. Deus q fabe gurguliōi: & arbori facit gignere vermes: mltos q̄z pisces ex aqua p̄ducit, vultures apes: serpētes sine masculino semie facē, plē gignē potuit idē de⁹ & vgnē facē parē. de ascēsiōe q̄renti rndit: rota molēdini quātū ad ima descēderit de superi⁹ tātū ascēdit: ecōtrario anis d̄ mōte descēdēs redijt i altū: sol i oriētē surgit & tēdit i occidētē: & iterū redit i oriētē: ita & xp̄s vñ descēdit itē⁹ ascēdit. Qui gygas. mō pugnem⁹ p fide. Postea dictum ē quō exercit⁹ caroli facies equox linthcis opuit ne videret laruas hostiū: & obstruxerūt aures equorū ne audirēt tympana p q̄ pus fugati fuerāt qui pagani fecerāt singlos viros aū singlos equos icedere laruatos & tympana pcutictes: vñ mō victoriā habuerūt. Tūc carol⁹ irrūpēs vexillū i curru abscidit: alꝫ. n. nūq; fugisset. & sic occidit .8000. paganox: vbē cepit: & postea i hispania nemo carolū ausus ē i pugnare. Postea venit ad scm̄ iacobū & ota destructa ibi reedificauit: statuitq; ad honorē sci Jacobi oēs reges & p̄ncipes p̄sentes & futuros epo sci iacobi obedire. Tūc g° turpin⁹ remēs archieps sci iacobi eccl'iaz & altare cū .60. epis caroli rogatu cal'. Junij hanorifice dedicauit: & carol⁹ tūc dedit eccl'ie sci iacobi i dotē totā galitiā & hispaniā: vt qlibet possessor dom⁹ annuatiz q̄tuor denarios psoluēt: & ab oi fuitute regꝫ & p̄ncipū liberi ēnt: & vt ibi sint 2cilia & vge epales & corone regales p man⁹ epi loci p̄ beāt & beat⁹ iacob⁹: & Jo. cū mre petierēt: vt vn⁹ ie deat ad dexterā alt̄ ad sinistrā xp̄i. Jo. i oriēte p̄on⁹ē apō epheſū. Jacob⁹ i occidēte. Ro. aplicā sedē petr⁹ hz: merito q: ipi erāt xp̄o p̄ ceteris familiares. p̄ncipal'tū ē petr⁹: qz xp̄s voluit eū cē p̄ncipē apl'ox. Tāte āt fortitudis fuit carol⁹ q̄ q̄tuor ferraturas eq sil'māib⁹ facile extendebat: & militē arma tū stātē sup palmā suā a tra vsq; ad caput sinū facile leuabat. tāte largitatꝫ q̄ in q̄tuor festis curiā p̄cipue hūit i hispania. vz. in natiuitate xp̄i i pascha & pēthe. & festo sci iacobi. p singlas noctes cū custodiebāt. 120. fortes. Jdia noctꝫ vigilia .40. ci astiterēt. io. ad caput. io. ad pedes. io. ad dextram. io. ad sinistrā dextra spatā nudā: sinistra cādelā ardētē habētes. h° mō secūdā vigiliā .40. sic .40. tertiā vigiliaz fecerē. Qui plura de vtutib⁹ ei⁹ scire voluerit cernat quō rome fuit ipator. eccl'ias & abbatias istituit sepl'chr̄ dñi visitauit. mltox scox corpa i argēto et auro locauit: & lignū crucꝫ secuz tulit: vñ mltas ecclesias dotauit. Cū rediret carol⁹ de hispania adhuc erāt duo reges pagani apō cesareā augustam marsiri⁹ & beligād⁹ ff ei⁹ a rege babylonie d̄ pside i hispaniā missi: q carolo ficte subiacebāt: qb⁹ carol⁹ mādauit: vt baptizarēt vl' tributū sibi mittāt. Qui miserūt ei trigita equos oneratos auro & argēto gaziſqz hispanicꝫ: & q̄drigētos equos vino dulcissimo oneratos pugnatorib⁹ ad potādū .1000. sarracenas formosas: nūcio vo caroli ganaleoni triginta equos oneratos auro & argēto & pallijs dederūt: vt pugnatores i man⁹ eox tradēt: qd̄ & fec. nūci⁹ carolo munera tulit: ſz vinū & mlieres acceperē pugnatores. Dixitq; q̄ rex marsiri⁹ vēiret baptizād⁹. cui occurrit carol⁹ cū .55. milib⁹. venerūt & pagāi & hox vigiti milia occiderūt. xp̄iani sil'r: & xp̄ianox trigita

t

milia a paganis sũt occisa. pp hebetudinẽ aĩ ꝛ fornicatõz eoꝝ .ibi occisi sũt ocs pugnatores ꝓcẽ rotholãdũ ꝛ alios qnqz. Tũc rotholãd⁹ cũ. 100. viris exalit ꝛ occidit mãsiriũ. ipe sol⁹ ꝗtuor lãceis fix⁹ eua sit: tẽ marmoreũ lapidẽ trino ictu i duas ptes diuisit a sũmo vsqz deorsũ gladio suo quẽ voluit frãgẽ qñ vidit se moritur ne pagani eũdẽ acciperẽt: cornu suũ sufflãdo fregit ꝛ ceruicẽ colli sui lesit: socios vocãdo cũ sufflatiõe. Qd carol⁹ vt audiuit venire voluit: sz ꝑfat⁹ traditor eũ auertit dicẽs eũ i venatiõe cẽ. Adhuc. n. carol⁹ necẽ ꝛ traditiõz suoꝝ ignorabat. Ad obitũ rotholãdi vẽit theo. ꝛ vidit cõpũctiõz ꝛ oriõnẽ ei⁹: trib⁹ vicib⁹ carnẽ suã tetigit dicẽs Et i carne mea videbo deũ saluatorẽ meũz. Silr tetigit ꝛ oculos dicẽs. Quẽ visur⁹ sũ ipe ꝛc̃. ꝛ ait: me mẽto mei dñe qz ꝓ honor tuo exul morior: memor esto sociorꝝ meorꝝ silr occisorꝝ ꝓ te. Tunc signãs se cruce ait. ifũc video qõ ocl⁹ nõ vidit ꝛc̃. ꝛ sic expirauit sãctissim⁹ martyr rotholãd⁹. Ego turpin⁹ nesciẽs rotholãdũ ẽfũctũ ipo die obit⁹ ei⁹ missã defũctorꝝ ꝑfẽte carolo celebraui. 16. cal'. Julij ꝛ rapt⁹ i extasim audiui choros i celestib⁹ cãtãtes ignorãs qd h° eẽt. ꝓst h° demones ꝙsi ꝑdã ducẽtes. qbus dixi. qd fertis: rñderũt. Marsiriũ ad iferna sic michael rotholãdum ad celestia. missa celebrata dixi h° carolo. Cũ h° dicerẽ vẽit baldeuin⁹ sup equũ rotholãdi dicẽs. rotholãdũ se ꝛeliqsse i agonia: cito exercit⁹ vẽit ad fun⁹ sz carol⁹ ꝑm⁹ inuenit eũ exanimatuz: q brachia sup pect⁹ posuerat i formã crucis. Tũc carol⁹ irruit sup eũ. qs plãctũ illi⁹ explicet: balsamo mirrha ꝛ aloe ꝙdit⁹ est: ꝛ cũ eo ibi pnoctauit exercit⁹. Trigita octo ãnoꝝ obijt. crastino armati vadũt ad locũ certaminis: vbi ali⁹ amicũ suũ semiuiuũ repit: ali⁹ mortuũ. Oliueriũ defũctũ inueniũt: ꝗtuor pal' i terrã fixis extẽsũ textz retortis ligatũ: a collo vsqz ad vngulas pedũ ꝛ manuũ excoriatũ: sagittz: lãceis: spatz ꝓforatũ. totũ nem⁹ clamoribꝫ ipleb⁹ glibz suũ amicũ eiulãdo. Tunc carol⁹ iurauit p oĩ potẽtẽ q̃ currẽ nõ cessaret: donec hos hostes inueniret. Inuenit eos cenãtes ꝗtuorqz milia occidit stetit sol ĩmobil⁹ ꝛ ꝓlõgata ẽ dies illa spatio triũ. dierũ: ꝛ iuẽto traditore ganaleone ꝑcepit eũ carolus ꝗtuor egs fortissimis toti⁹ exercit⁹ alligari: ꝛ super eos assessores agitantes ꝙ ꝗtuor orbis plagas ꝛ sic digna morte interijt discerpt⁹. Exẽplo ãt machabei inde. xz. milia talẽtorꝝ auri vestes ꝛ cibaria data sũt ꝑ defũctorꝝ aĩab⁹. Rotholãd⁹ i ecclia romana sepelit: gladi⁹ ei⁹ ad caput suspẽditur: oẽz terrã circa oppidũ blauienſ sex diez spacio vbi rotholãd⁹ sepult⁹ ẽ canonicꝫ regularib⁹ quos ipe carol⁹ restaurauerat iussit dari: vt ãnuati i anniuersario sci rotholãdi. 30. pauper oĩb⁹ necessariis vestib⁹ iduerẽt: cibis reficerẽt. 30 psalteria ꝛ tot missas ꝓ oĩum dfũctorꝝ aĩab⁹ occisorꝝ dicerẽt: ꝛ ꝺ reliquo ipi viuerẽt. ꝓst h° carol⁹ scũ dionysiũ honorauit oẽz frãciã eccl'ie ei⁹ i pdio dedit: ꝛ ꝑcepit vt oẽs frãci ꝑsentes ꝛ futuri ẽt reges pastor⁹ eccl'ie obedirent: ꝛ q̃libet dom⁹ ãnuati ꝗtuor denarios daret ipi eccleſie ꝛ stãs apud corpus. b. dionysij: orauit ꝓ aĩab⁹ occisorꝝ i hispania: ꝛ ꝓ bis q libẽt ꝑfatos denarios soluerẽt. nocte ꝓxĩa regi dormiẽti dionysi⁹ apparuit eũqz excitauit dicẽs. Qui tuo exẽplo i hispania occisi sẽ vl occidẽt oĩuz dlictorꝝ veniã ipetraui. Silr ꝗtuor ꝺ suis vulneribꝫ medicinã ipetraui. Hoc carol⁹ dixit oĩbus. Tũc carol⁹ agsgrani mira mĩi dei opat⁹ ẽ. vñ ꝓuocati sũt ẽt ad bona faciẽda ml'ti alij Tũc mihi turpino moꝛs caroli relata ẽ h° mõ. Cũ apud viennã die q̃dã in extasi rapt⁹ oĩoni vacarẽ: ꝛ psalmũ. de⁹ i adiutoriũ. dicerẽ: demonũ agmina ꝓcedebant vsus lotharingiã'. Cũqz oẽs trãsissent vidi vnũ q̃si ethiopẽ gressu tardo sequẽtẽ. Cui dixi. quo ittis: Rñdit. Aglgranum tollere aĩaz caroli Cui dixi. Adiuro te ꝓ ihesũ xpm vt redeas ad me dicẽs qd actũ sit. Tũc paz moriati redeũt vt ꝓpus ordinati. Dixi gꝰ ei cui ꝓpus dixeraz qd egistis: rñdit. Galatian⁹ sine capite tot lapides: ꝛ ligna eccl'iarũ tulit i statera q̃ plus appenderũt ei⁹ bona q̃z mala ꝛ iõ aĩam ei⁹ a nobis abstulit. Quo dicto euanuit: ꝛ ego cognoui illa hora carolũ eẽ defũctũ. Ipe etiam mihi qñ abinuicem recessimus me rogante, pmisit q̃ si fieri posset nũciũ mortz sue mittẽt. silr ego sibi ꝺ mea morte ꝓmisi. Vñ egrotãs ad mortẽ ꝑcepit cuidã militi alũno suo vt mortẽ ei⁹ mihi nunciaret qõ ꝛ fecit. 5. cal'. februarij. obijt anno dñi octingentesimo quartodecimo. ¶ De scõ Guilielmo.

In Tempore illo quo diuine placuit pietati angloꝝ gentez de mal' suis corrigẽ ꝛ sue kuitutz officijs arcti⁹ astrigẽ: gloriosissimo normanoꝝ duci guilielmo eãdẽ patriã ꝺbellãdo subegit: ꝛ ei⁹ virtute ꝛ idustria toti⁹ ecclesiastice dignitatz honores i meli⁹ reformauit: cui⁹ pie intẽtiõis operib⁹ iuidẽs ille bonoꝝ oĩuz inimic⁹ diabolus tũ familiariũ fraudib⁹ tũ ẽrneoꝝ icursib⁹ ml'toties conat⁹ ẽ eis obsistẽ successib⁹. Sz dño ꝓtegẽte ꝛ timẽtẽ se regẽ gloriꝫ cãte ad nihilũ deduct⁹ ẽ malign⁹. Audientes ãt da cij angliã subiectã eẽ normãnis grauit⁹ idignati se suo hereditario q̃si iure ꝑuari arma ꝑarãt: classẽ adaptãt: vt eos adeuntes a data sibi diuinitus patria expellant. Hoc cõpto rex prudẽtissim⁹ helsinũ quẽdã rligiosũ abbatẽ remẽſ cenobij accersitũ i datiã dirigit: vt ingrat vitatẽ h⁹ rei. At ille vt vir ad modũ sagacꝫ ingenij strenue negociũ regꝫ exeq̃t. Quo fidelit pacto ad ãgliã cupiẽs reuerti mare igredit: ꝛ iã maximã ptẽ marꝫ ꝓspero cursu trãsierat. Cũ subito nautꝫ surgẽtib⁹ vndiqz vẽtz horrida tẽpestas celũ cõmouit ꝛ vndas. Fatigatꝫ igit nautis nec vltra obniti valẽtib⁹ fractis remis funibus ruptis: cadẽtib⁹ velis spes oĩuz salutis amittit: nihil nisi submersiõis indiciũ deniqz expectar. Cũqz de salute corporꝝ desperati aĩaꝝ curam solũmodo creatori suo magnis clamoribꝫ cõmẽdarẽt: ꝛ beatã dei genitricẽ miserorꝝ. s. ffugiũ ꝛ dspantiũ spez ũnote iclamarẽt. ecce subito cõspiciũt quẽdã reuerẽde habitudis vir pontificali ifula ꝓmũ: q aduocans ad se abbatẽ helsinum his ỹbis cepit appellare dicẽs. Vis iquit piculũ maris euadere: vis in patriã sam⁹ redire: Cũqz ille cũ fletu se id toto corde desiderare: id solũ expetere rñderet: tũc ille. Scias igt me ad te a dña mea genitrice dei maria quaz tam

dulcē reclamasti directū: ⁊ si deꝰ meis obtēperare voluerꝫ sanꝰ cū comitibꝰ enades iminēs piclꝫ marꝫ Spōdet ilico se ei ī oibꝰ obtēpaturꝫ si hoc enaderet piclꝫ. Promitte igt ille dōꝛ mihi: q die ꝛceptōis mris xpi solēnit annati celebrabis ⁊ celebrādū pdi cabis: ⁊ ille vt vir prudētissimꝰ: ⁊ qs igt dies mihi hoc festo erit celebrād⁹? Sexto ait id⁹ decēbis hoc solēnizādū festū tenebis: ⁊ quo igt abbas offō ytemur ī ecclīastico obsego: Dē igt offīū qd dī ī eiꝰ nativitate dicet ī ꝛceptōe eiꝰ: excepto q nomē nativitatꝫ mutabit ī nois ꝛceptōis. His deis ille dispruit: ⁊ citiꝰ decō sedata tēpestate abbas cū suis īcolumis ꝛcito flatu applicuit āglicꝫ littoribꝰ: ⁊ q viderat ⁊ audierat qbꝰ potuit notificauit: statiqꝫ reīsi ceno bio idē festū solēnit celebrare fecē ⁊ tpe quoad uirit vnoꝫ obsegis vuote celebrauit: ⁊ nos gᵒ frēs dilectissimi si portū salutifex volumꝰ appbēdē dei genitriꝫ ꝛceptōez ꝛgruis obsegis celebrem⁹: vt ab eiꝰ filio digna mercede remunerem⁹ q cum pfe ⁊ scō spū viuit ⁊ regnat. ¶ De scā Otilia.

Otilia qꝛ ceca nata fuit pfᵗ suꝰ eā occidē volnit: vñ mr eius euidā ancille sue eā alēdā ꝛmisit: q pp murmur ppli iubēte mfe lōgissime cūpuella fugit: vbi cum ipa puella nutriret xps epo erardo de ptibꝰ bauarie appuit. d. vade ad qdā monasteriū qd dr palma ⁊ ibi ineniēs puellā a nativitate cecā quā baptizab: nomē otilia ponēs ei: ⁊ moꝛ pꝰ baptismū visū recipiet. Quo fcō cū diu optie ī religiōe pfecisꝫ mi sit fri suo lras dicedie plēas. vt eā pri recōciliās renocaret: cui cū pr nō annueret filiꝰ icōsulto pfe p soroꝛe misit vñ pr filū tñ ẏberibꝰ castigauit q infirmatꝰ fuit: de q ēt egritudine obiꝫt. Pr exhᵒ ī rātū ꝛturbatꝰ fuit ⁊ opūctꝰ q p filia sua misit ⁊ mōasteriū qd ꝛstruerat filie cū oibꝰ suis appendicijs libe donauit. post hᵒ itaqꝫ dūctꝰ ē. Otilia vo sciēs pfez sunꝫ ī purgatorio vri ī latē mōtꝫ vbi nūc claustrū est situ tātū ⁊ tā lachrymabilr oauit q celū sup eā aptū ē ⁊ lux magna circūfulsit eā ⁊ vos dixit ei: pp te liberatꝰ ē pr tuꝰ: ⁊ ī choꝛo prīarchaꝛ collocādꝰ ab angel dnīt. Hec btā pter dies festos nihil comedit: nisi panē ordeaceū ⁊ legumia: pellis vrsi fuit p lecto. lapis vo p cussino. q vo mōs altꝰ vbi cenobiū Otilie situ ē faciebat paupes grētes elemosynā ⁊ pegrinos nimis laboꝛare: fecē mōasteriū iferiꝰ p hospitali: q loc⁹ soroꝛibꝰ tātū placuit: vt ēt ibi cōnētū istituerēt. ibi ī noie pris ⁊ filij ⁊ spūs sci, pria manu tres tylias plātauit q vsqꝫ hodie valde vtiles sūt ī caloꝛe. Oādo vas oīno vacuū ipleuit vino: cū qdā soroꝛ iter dīna officia vasa eē vacua diceret. Itē q: ī baptismo visū recepit spāliꝛ btm Jo. baptistā venerabat: ⁊ ei eccliā facē cogitauit. Quadā ēt nocte se dedit oīoni supra petrā vbi nūc magna crux lignea locat ob mēoꝛia tāti miracli. Ibi io ānē rogabat oīdēt sibi modū edificij: qd ⁊ fec. Jo. nās oꝛma q xpꝰ baptizauit: ī maꝛia tri claritate sibi appens eccliē locū: longitudinē ⁊ latitudinē oīdit: qd vidit vna soroꝛ lucē. vꝫ. sꝫ ioānē nō vidit. cui otilia ihibuit ne añ ipi⁹ obitū alicui visionē mānifestaret. In ichoatōe claustri boues cū plaustro lapidū cadūt ō mōte q hꝫ ī altitudine. 70. pedes ⁊ illeſi obniāt finis ascēdēdo itex onerati. Venerāt. n. fuit cū gaudio ipos occidē vt nō ecnt cibꝰ vmiū sꝫ hoinꝫ. Otilia suā nutricē ꝓpꝛijs mānibꝰ sepelinit: ⁊ pᵒ. 80. ānos sepl'chꝛo apto dext mamilla nutricꝫ integra inuēta ē: q eā quōdā lactauerat ⁊ reliquū cōpꝰ icineratū. Post plīma vtutū isignia Otilia sciēs finē sibi adeē ꝛocatꝫ ad se soroꝛibꝰ apd scm ioānē pdicauit eis ⁊ rogauit eas oꝛare ꝓ se ⁊ ꝓ pfe suo. Ipꝰ hᵒ pcepit eis vt irēt ī oꝛatoꝛiū mris dei ẏgis marie ⁊ legerēt psalteriū. Interī dū hec fierēt ipa obiꝫt sola tātusqꝫ odoꝛibi fuit q̄si oēs dom⁹ plene eēnt aromatibꝰ. Redeūtes soroꝛes cū viderēt mrez suā sine eucharistia dūctā adeo īstāter oauerꝫ q ō mōte suscitata eis dixit. Cur me ingetastis? Lucie ꝛiūcta sui ⁊ illō gaudiū hūi qō oculus nō vidit nec aurꝫ audiuit nec ī coꝛ hois ascēdit. rūderꝫ. Mob fuisꝫ ꝛfusio. dūa si absqꝫ coione sacra obijsses. Tē otilia calicē allatū ī quo erat cōpꝰ ⁊ sāguis xpi ꝓpꝛijs mānibꝰ ꝛtrectauit: ⁊ coicauit. Ob hoc idē calix vsqꝫ mō fuaꝫ. Odō vo ꝓ dies octo duraunt. Martyri igr lucie iō ꝛiūcta fuit. q: ipa ⁊ otilia duobꝰ modis mārtyr fuit volūta te ⁊ cānis maceratōe. ¶ De.s. bōifacio.

Passio scī bōifacij mārtyrꝫ sub diocliātiō ⁊ maximiāo apd tharsū citatē passi: sꝫ rome i via q̄ latia nūcupat sepulti q cū eēt ꝓcuratoꝛ rex cuiusdā nobil mrone noie aglaes: ⁊ cū ea ī stupꝛo miscēt: tādē vꝫq dīno nutu ꝛpūcti ꝛsiliū hūerī vt ad regrēda coꝛpa martyꝛ bonifaci⁹ mittēt: si quō fuiētes atqꝫ obsēntes eis p coꝛ oōes saluari mererēt. Ꝑueniēs igit p dies aliquot thāsū citatē dixit ad cos q cū eo erāt. Boni viri eūtes regrite nob hospitiū. Ego āt ibo vidē eos quos valde dūdero mārtyres certātes. Festinās itaqꝫ ad locū vidit btissimos martyres aliū suspēsū p pedes igne suppositoꝛ: aliū māibꝰ abscissū aliū stipitē ī collo ẏnitē affixū ⁊ altū elevatū. Et sic p diuersa supplicia ⁊ mārtyria ab ipio carnifice dispositā cū eminꝰ feruēs ⁊ ipo amoꝛe xpi fspicēt magnū deū scoꝛ mārtyꝛ clamare cepit: ⁊ pscēdit pedibꝰ coꝛ dosculās victa ac. d. Certate mārtyres xpi calcate diabolū modicū pseuerate: puꝰ qdē labō sꝫ mta reges ⁊ ineffabil' postmodū satietas. Jsta. n. tolīta q̄ p dīnitatꝫ amoꝛe patimini rpalia sē ⁊ q̄si i momēto ēnseūtia: post breuissimi tū ipis spatiū ad ppetue felicitatꝫ vos trāsmittet gaudia: vbi regꝫ virī viriōe gaudētes illucqꝫ celestiū cātationū laudes iter choꝛos āgeloꝛ imōtalitatꝫ dcōe vestiti fferētes ī et ne calamitatꝫ abyssō ipijssimos vios videbitꝫ cruciari tōtoꝛes. Aspiciēs āt simplici⁹ iudex iussit eū applicari ad tribunal: eiqꝫ dixit. Quis es tu? Scūs bonifaciꝰ dixit. xpianꝰ sū ⁊ bōifaci⁹ voco. Tūc uratꝰ iudex iussit eū suspēdi: ⁊ tādiu coꝛpꝰ eiꝰ vngul radi dōec ossa eiꝰ apperēt: deīn calamos acutos sub vngul manuū eiꝰ affigi. Cūqꝫ scūs dei martyr in celū aspiciēs alacrit dolores toleraret: vidēs ipi⁹ iudex iussit apiri os eiꝰ ⁊ plūbū buliēs īfūdi. Scūs āt martyr dicebat. gras ago tibi dñe ieſu xpe fili dei vini: deīde iudex iussit afferri ollam ⁊ eam pice impleri: atqꝫ verso cāpite sanctum martyrem in bulientem

tz

picē mitti. Sz cū nihil lesus eēt iussit iudex vt gladio caput ei⁹ abscideret: quo fcō ⁊remot⁹ fcūs ē magnus ita vt multi ifideles vtutē xpi i martyres cernētes crederēt. Cōserui vo martyris bonifacij circuibāt vbiqz regrētes eū ⁊ nō iueniētes adiuicē dicebāt: ille mō i adulterio aut i taberna positus epulat. Cū ergo inter se colloqrent ⁊tigit vt obuiaret eis vn⁹ cōmētarien. quē iterrogāt. Vidisti aliquem vir pegrinū romanū: ille ait. hesterna die vir pegrinus abscissus ē capite i stadio: ⁊ itez inrogāt. Qualis erat aspect⁹ ei⁹: at illi direrūt. Vir ādrat⁹ ⁊ crassus robusto capillo coccinea armillasa idut⁹: ⁊ dicit. Ille quē qritz apud nos hesterna die martyrio ē finit⁹. at illi. Noiez quē nos qrim⁹ adulē ē ⁊ ebrios us. dicit eis ille. Venite ⁊ videte eū. Cūqz ondisset eis beatissimi martyris corp⁹ ⁊ pciosū caput ei⁹ direrūt ei. Iste ē quē qrim⁹: petim⁹ vt des nob eū: q rndit. ego gratis corp⁹ ei⁹ vobis dare nō possuz. Illi āt dātes ei solidos qngētos acceperūt corpus scī martyris: ⁊ vngētes eū aromatib⁹: iuoluēteszq liteaminib⁹ pciosis posuerūt illud i basterna: ⁊ sic reuertebāt gaudētes ⁊ glorificātes deū. Angel⁹ āt dñi apparēs dñe qnōdā ipi⁹ rē factā beati martyrz idicauit: q zfesti cū oi veneratiōe obuiauit scō corpori ⁊ edificās ei domū dignā reposuit illō i ea ab vbe romana spatio stadioz qnqz. Martyrizat⁹ ē aūt bonifaci⁹. 14. die mēsis maij apud tharsū metropoli cilicie: ⁊ sepult⁹ ē rome nonis iulij. Btā vo aglaes abrenūciauit mūdo ⁊ pōpis ei⁹ distribuens vniuersa q possidebat egenis ac monasterijs relaxās vniuersā familiā suā a iugo suitutz: ⁊ ipsa sine itermissione vacās oionib⁹ ⁊ ieiunijs: tātā grām a dño iesu pmeruit: vt i ei⁹ noie vtutū claresceret signis. supuirit aūt i habitu scīmoniali annis. lz. sepultg apud pfatū martyrē opib⁹ pijs zsummata.

¶ De scā scholastica.

SOroz nāqz bti būdicti scholastica noie oipotētī dño ab ipo puericie sue tpe dedicata ad cū semel p annū venire zsueuerat: ad quā vir dei nō lōge eē iannā i possessione monasterij descēdebat. Quadā vo die venit ex more atqz ad eā cū discipulis venerabilis ei⁹ descēdit frater: q totū diē in dei laudib⁹ sacrisqz collogis ducētes: icūbētib⁹ iā noctis tenebris simul acceperūt cibos. Cūqz adhuc ad mēsā sederēt: ⁊ iter se sacra eloqa narrassēt tardioqz se hora ptraheret: eadē scīmonialis femina soror ei⁹ eū rogauit dicens. Queso te ne ista nocte me deseras vt vsqz mane aligd de celestz vite gaudijs loqmur. cui ille rndit: qd ē qō loqris soror: manere eē cellā nullatenus possū: tāta vo serenitas celi erat vt nulla i aere nubes appareret. Scīmonialis aūt femina cū vba fris negātis audisset ifertas digitz man⁹ supra mēsā posuit: ⁊ caput i manib⁹ oipotētē dñm rogatura declinauit. Cūqz leuaret de mēsa caput tāta corruscatōis ⁊ tonitrui vt⁹: tātaqz iundatio pluuie erupit vt neqz venerabilis pr būdict⁹ neqz frēs q cum eo aderāt eē loci limē quo zsederāt pedē monere potuisset. Scīmonialis qppe femina caput i mānibus declinās lachrymarz fluuios i mēsā fuderat: p quos serenitatē aeris ad pluuiā vrit: nec paulo tardius post oionē iundatio illa secuta ē: sz tāta fuit zuenientia oionis ⁊ iundatōis: vt de mēsa caput iā cū toni truo leuaret ōpten⁹ vnū idēqz eēt momētū ⁊ leuare caput ⁊ pluuiā deponere. Tūc vir dei iter corrusca tionē ⁊ tonitruos atqz igētis pluuie iundatōes videns se ad monasteriū nō posse remeare cepit zqueri ztristat⁹ dicēs. Ignoscat tibi ds oipotēs soror: qd est qō fecisti: cui illa rndit. Ecce te rogaui ⁊ audire me noluisti. Rogaui dñz meū ⁊ exaudiuit me: mō ergo si potes egredere ⁊ me dimissa ad monasterū recede. Ipse aūt exire eē tectū nō valēs q manere spōte noluit i loco māsit inuit⁹: sicqz fcīs ē vt totam noctē pāgilē ducerēt atqz p sacra spūalis vite colloqa sese vicaria relatōe satiarēt. q de re dixi eum voluisse aliqd: sz minime potuisse: qz si venerabilis viri mētē aspicim⁹ dubiū nō est: q eādē serenitatē voluit in q descēderat pmanere: sz ꝫ hoc q voluit i vtute oipotētis dei ex femine petitōe miraculū iuenit nec mirz q plus illa femina q diu frēz videre cupiebat i eodē tpe valuit. qz. n. iuxta ioānis vocez ds charitas ē. iusto valde iudicio illa potuit q amplius amauit. Cūqz die altero eadē venerabilis femina ad cellā ppriā recessisset vir dei ad monasteriū rediit. cū ecce post triduū i cellā zsistēs elenatis i aera oculis videt eiusdē sororis sue aiaz de corpe egressā i colūbe spē celi secreta penetrare q tāte ei⁹ glie zgaudēs oipotēti deo i hymnis ⁊ laudib⁹ gratias reddidit: eiusqz obitū frib⁹ denūciauit: quos ēt ptinus misit vt corp⁹ eius ad monasteriū deferrēt atqz i sepulchro qō sibi ipe parauerat ponerēt: quo fcō ztigit vt quoz mēs vna semp i deo fuerat coz quoqz corpora nō separarent. Eodē vo anno quo b. būdict⁹ erat exitur⁹ qbusdā discipulis secū zuersātib⁹: qbusdā lōge manētib⁹ scissimi sui obit⁹ denūciauit diē: pūtib⁹ idicēs vt andita p silētiū tegerent absētib⁹ idicēs qō vel qle eis signū fieret qn ei⁹ aia de corpe exiret. Ante sextū vo exit⁹ sui diē apiri sibi sepulchz iubet: q mox conceptꝰ febrib⁹ acri cepit ardore fatigari. Cūqz p dies singlos lāguoz igraueret. 6. die pōtari se i oratoriū a discipul⁹ fec: ibiqz exitū suū dūici corpis ⁊ sāguis zceptōe muniit atqz iter discipl⁹oz man⁹ ibecillia mēbra sustētās erecta i celū māib⁹ stetit: ⁊ vltimū spūs int⁹ vba oionis efflauit: q. f. die duob⁹ de eo frib⁹ vni i cella zmorāti: alti āt lōgi⁹ posito reuelatio vni⁹ atqz idissilis visiōis apparuit. Videt nāqz q strata pallijs atqz innumerš cōruscās lāpadib⁹ via recto ordē ⁊mite ab ei⁹ cella i celū vsqz tēdebat: cui venerādo hītu vir desup clar⁹ assistēs cui⁹ eēt via quā cernerēt iquisiuit: illi āt se nescire pfessi st. qb⁹ ipe ait. Hec ē via q dilect⁹ dñi būdict⁹ celū ascēdit: tē itaqz scī viri obitū sic pūtes discipli viderūt: ita absētes ex sig⁹ qō eis pdctm fuerat cognouerūt. Sepult⁹ vo ē i oratorio bti ioānis bap. qō destructa ara apollinis ipse zstruxit.

¶ De sancto ruperto.

HOdierna festinitas sactissimi ac bea. pris nri Rupti q ei⁹ nob i padisū ⁊situ exultabilē reddit: pijs mētib⁹ mystica gaudia exhibz: q dū ānoz cur-

sus ide' voluit i nris cõdib⁹ sp retẽta locũditate ĩno nat'. Cñ.n. dicat scriptura. In memoria eẽna erit iu st⁹: digne i mẽoria ẏtĩ hoiuz q ad gaudiũ trãsit an geloz. Cũqz dicat. glia pris ẽ filĩ⁹ sapiẽs: q̃te h⁹ sẽ gl'ie q tot barbaricas natões ad agnitõez dei i xpo iesu p euãgeliũ regñauit. Tpe nãqz hilopti regis frã coz ano. s. regni ei⁹ scdo: scus pfessor xpi i bormatia hẽbat eps q ex regali psapia frãcoz nobil'or ort⁹: no bilio: fide ẏ prãte fuit. Erat.n. mãsuet⁹ ẏ cast⁹ simplex ẏ prudẽs i laude di ẽuot⁹: plen⁹ spũ scõ. puid⁹ i gfilio: iust⁹ i iudicio: a ỹtrq ẏ a sinistrq ẏtutũ armis munit⁹: gregi suo forma bñ agendi scũs: q; qđ ẏbis monuit h° opez p̃rogatiua gfirmauit: hic.n. se freq̃ntib⁹ exercebat vigiliis idẽ gtinuatq macerabat i. ediis: op⁹ suũ mia omabat q thesauros disp̃sit ẏt se pe egẽtes paupes diteſcẽt: q suũ solũ h° eẽ credidit q; nud⁹ aut iops accepissq. Cũ igr pcellẽtissima fama h⁹ viri i fines fraz exissq q̃pl'mi illustres viri ñ solũ a vicinis: sq ẽt ab exterq natõib⁹ ad ei⁹ scissimã gfluxerũt doctrinã: ẏt vl'illi⁹ sacratissimo allogo i tristicia cuiusltibz anxietatq gsolatõez susciperẽt vel eccl'iastice religiõis ab eo pmã ẏitatẽ audirẽt. vñ ẏ ml'ti illi⁹ benigna deuotõe a laqis hostq antiq libati st: ẏ vias ppetue vite igrediebãt. Sz ifideles q pl'mi crãt i regiõe vormaceñ illi⁹ scitatẽ ñ ferẽtes mlteq eũ supplicijs affciũ ẏ ẏgis cesũ a ciuitate cũ magna eiecerũt iuria. Igit eodẽ tpe theoda dux bauaroz audiẽs bti viri scitatẽ ẏ miracla q faciebat desideranit illũ vidẽ: ẏ missis optimatib⁹ obnixe eũ postulabat q̃tenus regiões bauaroz visitare dignaret ẏ ei⁹ salutifere credulitatq viã ifinuaret. Scũs vo eps ybi tãte legatõis postulatões pcepit: scies hi cãm ex diuina disp̃satiõe pcedẽ: gras celesti clemẽtie agebat q sedẽtes i tenebris ẏ vmbra mõtq auctoze vite lumẽ vez xpm iesũ agnoscẽ optaret. Itaqz tũ eis dẽ legatis sacerdotes suos q̃si radios fidei ad cũdẽ ducẽ pmisit: ẏ ipse nõ lõgo tpis spacio inp̃osito p eos i bauaroz iter aggredit. Qđ dũ p̃fat⁹ dux audisq magno pfusus gaudio cũ pcinctu pcez suoz obuiã ppetauit: ẏ i vbe ratis bõa cũ sũma alacrita te illũ excepit. tẽ ibidẽ scũs rupt⁹ idcõ ieunio celebrib⁹ misteriis ducẽ ifformauit: ẏ i fide ẏa roborauit ẏ idoloz cltib⁹ abrenũciare fec: ẏ i noie scẽ ẏ idiuidue trinitatq baptizauit. baptizati sũt cũ eo optimates sui ẏ ppl's nõ modic⁹ nobiliũ ac ignobiliũ redẽptoẽ mũdi laudãtiũ q eos de tenebris i admirabile lumẽ suũ vocare dignat⁹ ẽ. btm gfessoẽ xpi: p cui ẏba irradiata sẽ cõda tenebrosa ẏ ifideliũ arctia pectora fõtẽ vite sitiebãt. Baptizato itaqz duce ẏ populo q dina illustrãte gra sacq salutarq lauacri susceẽpat obsecẽt⁹ a theodone scus rupt⁹ naui ascẽsa p alueũ danubij descẽdẽdo vicis ẏ castell'libera voce euãgeliũ xpi p̃dicauit: ẏ p ẽmios noxioz vsqz i iferioẽ pãnoniã ipe clara lucerna! sup cãdelabz posita lumẽ fidei mĩstrãdo puenit. Indeqz ñ ẽrã reuersus lauriacẽsiũ ybẽ intrauit: i q̃ ml'tos aq baptisma tis regñando ab idoloz cultura quertit: ẏ plres varijs lãgoribz oppssos i noie dñi sanauit. Lauriaco nãqz digressus i quocũqz loco ãpli⁹ feruẽ gẽtilitatq erroẽ cognouit: illuc intrepidus accessit: destruẽs idola: diminuẽs sacra: gmẽdãs ybiqz dñi nri iesu xpi diuinitatẽ parit ẏ sacrã ei⁹ icarnatõez vt vn⁹ idẽqz de⁹ eẽ credẽt ẏ hõ: ani lucifez a pie deo ẏgs ds genitus i fine tẽpoz. p humana salute ex ẏgie mrẽ ẏbũ dei ver⁹ hõ nat⁹: qz illumiati oẽz hoiez veniẽtẽ i hũc mũdũ. Sz cũ iã vir dñi ẽz postulatõez ducq ẏ ppl'i sibi locũ ad epalẽ sedẽ eligẽ aptũ meditaret: sec⁹ stagnũ vualarij laci venit: ybi eccliã i honorẽ pncipis apl'oz petri gstruxit ẏ ddicauit: exit ide ad iunaz fluuiũ ybi oli iuuania ẏbs fuit: q̃ ãtigs mirabil'r extructa tpib⁹ int̃ bauaricas ẏbes eminebat nobilissima: sz tẽ raro icola ihabitãte pene delapsa ẏ vgultq erat coopta: quẽ locũ pu⁹ dei ad cathedrã epalẽ gsideras eẽ idoneũ gppe int̃ mõtana a ppl'ari tumltu semotũ ppetate h⁹ a duce sibi ẽdita cũ sũmo studio ñouauit: gstruẽs ibi basilicã quã i honore bti petri apl'oz pncipis dedicauit: ẏ clericoz offi cijs rebusq necijs munificẽtia theodõis magnifice dotauit: postea vo ỹlegato sacerdotũ offõ oẽz ibidẽ quotidie cursũ gruo ordie feẽ celebrari. Scũs itaqz vir dñi cupiẽs augmẽtare loca a p̃fato duce aliquẽ fiscũ suũ vocabl'o deiũ pdigẽ: int̃ aurz ẏ argẽtũ cũ millenis gpauit solidis: ẏ sic deiceps deo auxiliãte ex ẽditõe regũ siue ducũ siue fideliũ ẏiroz loci res accresceẽ cepert. ¶Dõno ijs diebz qdã pbabiles viri brõ põtifici cũ magna admiratiõe nãraueñt q ipi i hẽmo q tẽ tpis ẏbo appellatõis carnit: nũc vnõgobi di i eccliã pdigia ardẽtiũ lucernaz ter q̃terqz vidisset ẏ mirifice suauitatq odore ibi redolere sẽsisset mirãtib⁹ cũctq q aderãt sup tl'ib⁹ pdigijs scus eps dõningũ p̃s bizs suũ ad eũdẽ locũ misit: pcipiẽs ẏ vitatẽ h⁹ signi diligent approbaret: ponẽdo i eodẽ loco crucẽ ligneã quã ipe scus sua mãu bũdirit ẏ illic direxit. Dõning⁹ vo cũ illuc pueniss: statiq pmo no ctq exõdio cũ religiosis q secũ aderãt celit⁹ emissas aspiciebat claras lucernas descẽdẽ ẏ totã illã regionẽ loci ad istar solarq radij irradiare: ẏ hãc visionẽ p tres noctes cũ suauitate mirifici odorq ibi videbat radiare. tẽ ipe i eodẽ loco bũdeãz crucẽ erexit: ẏ sup fabricato tugurio ad scñi ruptũ regressus ẽ porẽ assertõez certa relatõe gfirmãs. Scũs ruptus quoqz cõicãs gsilio cũ theodone p semetipz eũdẽ heremũ adijt ẏ vidẽs locũ hũanis hitatõib⁹ posse fieri aptũ ãnosa robora extirpar: siluarũqz gdesa i planitiẽ cãpi redigẽ: ac eccliã cũ hitaculis ẽuoz dei edificare cepit. Eisdẽ vo tpib⁹ theodo aduẽsã icidit valitudinẽ Cũqz sibi vite ẽminũ appropinqre sẽtiret vocauit ad se theoptũ filiũ suũ ẏ ducẽ noxioz illũ gstituit: p̃cipiẽs ei obedire scõ rupto ad xpianitatẽ suã. ẏ ad op⁹ dinũ illũ diligent aduuare: scñiqz locũ iuuamiẽ sis eccliẽ amore ẏ honorib⁹ ẏ dignitatib⁹ iugiẽ sbli mare huiuscemõi mãdatq: ẏ oĩb⁹ qb⁹ voluerat filiũ istruxisq yltimũ dicẽ clausit migrãs ad dñz. ¶Qđ h° vo theoptus cũ optiatib⁹ suis ad scñi ruptũ visẽdi gra ire p̃perit: ẏ veniẽs ad illũ in supdcã hẽmo locũ pio venerabat affcũ dãs ad eccliã quã scus rupt⁹ ibi gstruxit: ac ipo duce p̃te i honore sci maximiliani dedicauit: tria miliaria ỹndiqz de eadẽ silua: ẏ villã albinã cũ ceterq dõarijs i alimoniã mõachoz: quos scus põtifex ibi ad deo fuiẽdum posuerat. Dis ita

gestz videns vir dei bauarice dignitatz culmē iugo xpi sese subdidisse: sz gētilitatz errore plenos involutos supeē ad p̄ia suā repedauit z ide cū .lx. ad p̄dicādū sibi socijs electz: int quos erāt eximij Ybrx. z scūs ciuilar⁹ pl̄bi viri sci z secū ygnē xpi scāz erudrudē neptē suā adducēs q̄s cū tot luiarib⁹ ad vrbē inuaniēsē regredit. Tē i supiori castro eiusdē ciuitatz 2struxit i honorē dñi nr̄i iesu xpi z sue sē genitricz ppetue ygis marie mōasteriū: z ibidē 2gregatōem scimōj aliū posuit scāz erudrudē ad fuitiū celestz regis: atqz cū theobti ducz astiplatōe q possessiōes ad illud cenobiū didit ifinitas. eaz 2quisatōz p oia rō nabilr disposuit. His itaqz explet⁹ iste vir btūs ice ptū p̄dicatōis op⁹ cū sūmi opificz adiutorio studēs ad pfcōez pducē noxica regna discipl'oz suoz comi tate catua circuire destituit: z ab vrbe egrediēs in uaniēsi gētes gb⁹ nōdū fidei lumē resplēdu erat visitauit: z eis triticū credulitatz lolio peūte semianit: uā a cōdib⁹ eoz bābaricz hospitib⁹ diabolice dece ptōis pfugatz illuc itromisit fidē: caritatē: miaz: bumilitatē: p quos pacificos hitatores xps oiz bono rū largitō z origo hūane mētz domiciliū itrare solet Cūqz sic banaroz tmios circuiret ac oēs vt in fide stabiles permanerēt admonuit: z dimissis pl̄bis q pplz ad dīna mysteria 2suescerēt ipe ad vrbē inua mēsē remeare studuit: qz spū pphetico replet⁹ die vocatōis sue istare pscivit quē discipul' suiz p̄nūcia uit. Illi tali z tā tristi iudicio 2sternati cur eos z tā nouellā xp̄iānitatz plebē deseret lachrymati sr̄. Ille spe erecta ad xpz vrbē inuaniēsē z pplz noxicoz oi potēti deo 2mēdauit z vitalē vitz scīz z oi pplo ac ceptū sibi fieri successoz elegit. Cū vo dies ḡdrage simal obſuātie agēnt februū ardore vir dei fatigari cepit. Cūqz scissima dies resurrectōis xpi illuxisset solēnia missaz celebrauit z munit⁹ sacrosci cōporis xpi viatico: p⁹ dlces pīne pietatz admonitōes z p⁹ extrēa charitatz vba frēs 2firmātia int scās man⁹ lachrymātiū voces: int pios plāgētiū singult⁹ cet⁹ āgelici a gbusdā religiosis virz i celo audiebanr: q voce canora aiaz scāz ferebāt ad etnā felicitatē.

¶ De sancto floriano.

Tempore Dioclitiani scūs floria n⁹ pnceps officij milī tie fuit: de q̄. 40. milites credidert xpm: q ab aglino pfcō ad ptes noxicoz .i. banaroz destinati apud lauriacū suppliciis affi i iaceranr: tē scūs flo rian⁹ vlr se xpianū 2fitet: z cū flecti n possz ad cl'tū idoloz bis durit cesus ē: z acutz fustib⁹ scapule ei⁹ pfodiunt: tādē iubz aglin⁹ vt a pōte i flumē anisi p̄cipitet. Quat scūs stupēt lictores: sz vn⁹ aliis atrocioz scīm p̄cipitat cui⁹ oculi stari videntib⁹ oib⁹ crepue rūt. mārtyr ascēdēs ē fluxū fluuij i mag⁹ saxo. Agla adulat expānis alis i modū crucz tegit cōpus. m'o ne duote scūs appuit: iūgit illa aialia z cōp⁹ ygr̄z iuoluit ne a psecutoz⁹ videat: sz cū estu aialia dñi cerēt ad pces feie fōs erupit q vsqz hodie fluit: venictes g⁹ bones ad locū martyri patū vltra se mouere nō poterāt: ibiqz sepultus miraculis multiplr coruscat.

¶ De sancto erasmo.

Facta ē psecutio xp̄iānoz a dioclitiāo ipatore: vt figs iuēt⁹ fuissz nō sacrificare dijs mlt̄z supplicijs iteriret. Diuerse ēt fere vēcbāt i cellā ei⁹ z pstēnebāt se ad vestigia ei⁹ z fcā ē vox ad cū ō celo. d. erasme dscēde ad tuā eita tē z stati surrexit z dscēdit ad citatē. Cūqz dscēdissz mlti qdē verabāt spiritib⁹ imūdis z occurrebāt ei. Tē b. erasm⁹ ipōebat eis man⁹ i noie dñi z stati sal ui fiebāt. mltos ēt p baptismū quētebat ad dīz. hoc audiēs dioclitian⁹ ipatō iussit btz erasmū teneri z pnātari sibi. Cūqz introducēt sedēte ipatōe p tribūali introgauit eū. d. Quid vis ee aut ō quo gne es: Tē b. erasm⁹ dixit. xpian⁹ sū z ipz 2fiteō. erat. b. erasm⁹ ñ solū spū: sz ēt cōpe plebei: vlt⁹ ēt ei⁹ āgelic⁹: oculi ei⁹ radij sol: loqla ei⁹ sine vlla offēsiōe: secur⁹ rīdebat ñ trepidabat: z ait ipatō. acgesce z sacrifica dijs meis ne male mōiarz: dic ei. b. erasm⁹. Hoc ipator nūqz ero fcūr⁹ vt lapidib⁹ z sclptilib⁹ gb⁹ tu ipe filis es ego sacrificē: sz ego sacrifico ō viuo q fec celū z trā mare z oia q̄ i eis st ipi soli vnio z aīa mea: nā ti bi nūqz 2fitio. Tē ipatō furōe rplet⁹ iussit mistros plūbatz tūdē latā ei⁹: q dū cedēt respexit i celū z dixit. gras ago tibi dne iesu xpe q es via vite credētiū: qz puēi ad qō ōsiderat aīa mea: adiuna fnū tuū vt ñ absōbeat abyss⁹ mōrz. tē ipatō dixit. Erasme video te iuenē z plchz 2sule aie tue: z sacrifica dijs ñis z dabo tibi aurz z āgētū: vestē ie stiabilē z faciā te no bilē i palatō ño. dic ei. b. erasm⁹. Lupe rapax sedu ctō aiaz: ñ pmia tua separēt me a charitate xpi. nā aurz z argētū z vestes tue ie rtiabiles sint tecū i dies pditōis tue. ego āt lōicā hēo fidei quā ifern⁹ cōrūpe ñ pr: tu vo cū pie tuo diabolo erz i ignē etnū arsur⁹ ipatō furōe rplet⁹ iussit. b. e. fustib⁹ mactari: z ter. no nies mutauit z i dōso ei⁹ nlla macla videbat: vnuesa vo plebz clamabat. d. Vere qz magn⁹ ē ds xpia noz q tātā vtutē opat i illo. ipatō dixit ad pplz. Er ratz artes maleficioz opat iste. dixit. b. e. Hone tu diabol⁹ es fil's illi q p⁹ ptoplaustū ō padiso piec: Impie cānifex: draco inigtatz: dux maleficoz: male ficia tua xps ē fili⁹ di vinu quē vgo gēuit maria ex bo: xps quē pphe vēturz pdicauer t: q soluit petā mū di illuians tenebras ignoratie nr̄e q te peutiet i et nū cui tu rōez redditur⁹ es. ipatō furōe rplet⁹ iussit btī erasmi cānes vngul' fereis effodi. Qui gratulās z psalles ppbicū psal. ō cāebat. d. Posuert irlz vt pomoz custodiā: posuert mōticinia suoz tuoz be stijs tre. Tē ipatō furōe rplet⁹ iussit mistrz: plūbū: pi cē: sulphur z resinā cū cera z oleo solui: z. b. e. pfūdi. stabat āt āgel⁹ dñi cū eo. q rfrigeriū pstabat: tē. b. e. dixit ipatōi: vbi st nunc tue z furō tu⁹ magn⁹: ecce cōpi mo pstitisti magnū rfrigeriū. vnuesa vo plebs clamabat. d. Dimitte hoiez istū: z epz citatz sue qz ds xp̄iānoz opat i illo. Et ecce subito scūs ē tremot⁹ magn⁹ tōtrua cōcussatōes: ita vt pene oia vl'tia ps ppli mōeret. angel⁹ vo dñi cū scō erasmo stabat z cecos hoies ad xpi lumē ducebat. ipatō āt fugiēs spabat citatē ab ira dī pire: q locut⁹ ē ad pplz z dixit Iste quēv dissz deū blasfemauit. iō tal'ē 2turbatio Tē ipatō rplet⁹ furōe iussit. b. e. i cācez introduci. z 40. pōdēa fēri i cuicēvl'i māib⁹ ei⁹ pōi. Et pcepit mistrz figs iuēt⁹ fuissz panē vl' aquā ei dare morte morēt. Impatō āt annulo suo signauit ostiū cācer z circa mediā noctē exclamauit. b. erasm⁹ ad dīz. d.

Dñe ieſu xpe accelera ⁊ eripe me ne gl'ieť inimic⁹ i fuis tuis ne dicāt gētes vbi ē de⁹ eoꝝ: ⁊ ecce ſubito carcer illuxit ⁊ fragrauit q̄ſi fuiſſz arōatib⁹ plen⁹ ⁊ viſa ſt̄ velut. ɪz. cādelebra ardētia añ be. eraſ. mā tyrē ⁊ cp̄z. āgel⁹. n. dñi igreſſus fuerat ad eū dicēs. Eraſ. ecce ego vēi ad te: ⁊ ſtati liq̄factū ē ferrū tā q̄z cera ⁊ i medio eoꝝ ſtabat pſalles ⁊ bñdicebat de uz dicēs. Bñdict⁹ es dñe q̄ feciſti celū ⁊ traz: cui aſtāt āgeli ⁊ archāgeli cū tremore ⁊ nuō martyrū q̄ paſſi ſt̄ pp te: q̄ feciſti miſericordiā cum ꝓuo tuo ⁊ libaſti ſydrac: miſac: ⁊ abdenago de medio fornacis ignis ardētis ⁊ d̄ manu nabuchodonoſoꝝ regꝫ: q̄da niel ꝓuū tuū de lacu leonū. ei oblato prādio p abacuch ꝓphetā. ⁊ ſuſanā de falſo crimie libaſti: ⁊ mecū feciſti miſericordiā. ⁊ ecce āgel⁹ dñi dixit ad eum. Eraſme exurge ⁊ ābula mecū in italiā ibi tibi dñs eternā vitā tribuet i ſclz ſcl'i: ⁊ q̄ſi colūba xp̄i plaudēs: ſic i lugrido depoſuit. alia vo die currēs ad carcerē ſignatū ānuli ſui iuenit. Cūq; deſignaſſz p̄cepit miſtris. adducite magū q dos meos ꝓ nihilo fecit. Ingreſſi āt carcerē nuſq̄z eū inenerūt. ferrū vo ſiē cinis videbať fuiſſe: qđ vt audiuit ipator alapā ſibi i fr̄onte ꝓuſſit dicēs. veh mihi. dluſū ē regnum meū. q̄ dictur⁹ ero poplo:⁹ Venerūt. n. q̄ſi. 40. milia viroꝝ ⁊ mulier⁹ ad ſpectaculū militis xp̄i. turbať tota ciuitas i tremore grādi poſita. xp̄iāi xp̄anū q̄rebāť: vidue ⁊ orphāi epiſcopū regrebāť dicētes: qd feciſti hōi inſto:⁹ tē ipator timore pterrit⁹ dixit. q: a deo ei⁹ i celū rapt⁹ fuiſſz: ⁊ p p̄nūū magnū ſe redemit: ⁊ cū b. eraſ. i lugrido veniſſz multos i xp̄i noie baptizās: oīa vtutib⁹ opabať. nā infirmos ⁊ cecos oronib⁹ ſaluabat. nā nobilis ⁊ p̄mari⁹ ciuitaz noie anaſtaſi⁹ cui⁹ fili⁹ mortu⁹ fuerat: ⁊ corp⁹ ei⁹ ad ſepulchrū ducebať. iuſſuz. n. fuerat a dño be. era. vt eū reſcuſcitaret: ⁊ redderet pentib⁹ ſuis ⁊ appñdēs be. eraſ. ſepulchrū ei⁹ dixit. Anaſtaſi ſi credis i dño ieſu xp̄o q nat⁹ ē de ſpū ſcō ex maria vgine: recipies filiū tuū ſaluū. Adulta. n. turba popli mirabāť. ad hec vba. anaſtaſi⁹ dixit. ⁊ tu potes filiū meū reſuſcitare: be. eraſm⁹ dixit. ñ ego ſz dñs ieſus xp̄s cui ego ſuio. Anaſtaſi⁹ dixit. Si filium meū mihi ſaluū redderiſz: credo ego ⁊ dom⁹ mea ⁊ ppls vniuerſus. Tē. b. eraſm⁹ iuſſit corp⁹ ei⁹ depoi ſecreto: ⁊ parentes iuſſit ſtare flexis genibus ſup corpus ei⁹ ⁊ dixit. puer ſge. cūq; ſurreriſſz clamauit voce magna. veh: q: magn⁹ ē de⁹ xp̄ianoꝝ. p̄ vſq; nūc errauim⁹. dij. n. quos colebam⁹ nihil ſt̄. vidi. n. eoſ i iferno nō habere regez a tortoribꝫ. De⁹ āt viu⁹ famuli eraſmi magn⁹ ē. ⁊ credidit anaſtaſi⁹: ⁊ tota dom⁹ ei⁹ ⁊ popl's vniuerſus q̄ i illa hora fuerūt baptizati: q ſt̄ q̄ſi. 40. M. hoīuz. tūc be. eraſ. exclamauit voce magna dicēs. gras ago tibi dñe ieſu xp̄e q congregaſti poplz tuū i via vitatis: tu. n. dixiſti i euāgelio luce. Petite ⁊ accipiet⁹: q̄rite ⁊ iuemetis: pulſate ⁊ apiet vob. Bñdic ppl'm tuū hūc quē acqſiſti. ⁊ fcā ē ad eū vox de celo dicēs. Eraſme fue bone q ꝓ me laboraſti i era oīa q̄cūq; petieris dabū tibi Et bñdixit dñs poplz hūc q crediderūt i illa hora. oīa idola q̄ colebāť euertebāť. p. 7. āt dies. be. eraſ. docēs poplūz ⁊ confirmās i doctria xp̄i dicebat. Cuſtodite mādata ei⁹ q̄ audiſtis ⁊ magnalia dī q̄ fecē i vob: iduti fide ēt fideles eſtote: Audiēs h⁹ maxianus ipator q̄ fca fuerūt i lugrido ciuitate a pho iniqſtio hoie ⁊ ſacrilego q dixit. Audi pie ipator q̄ fca ſt̄ i ciuitate tua regnū tuū dcluſū ē: ⁊ dij noſtri neſcio quo hoie ātiocheno ſbuerſi ſt̄: q ꝓſiteť illū ieſū xp̄z q crucifix⁹ ē ab hoīb⁹ i iudea dz cē. quo audito ipator iuſſit. b. eraſ. teneri: ⁊ ꝓperati tribunal aſcēdit ⁊ igreſſus ē b. eraſ. ad quē ait impator. dic tu ſcelerate hō q̄ tibi ē religio: tē. b. eraſ. tacuit: ſz oculis ſuis reſpexit i celū. Impator dixit. mihil loq̄ris: ⁊ iuſſit maxillas suas q̄ūdi. tē. b. e. dixit. Lupe rapax plen⁹ inigtate malefice qd pſeq̄ris ꝓuū dī: ipator dixit. ñ ne ⁊ hic ipe ē q crucifix⁹ ē ab hoīb⁹ i iudea: Tē. b. e. ſbridēs ait illi. Optie ipator bñ dixiſti mihi vt illi⁹ ego merear veſtigia ſeq: ⁊ effusio ſāguis ipi⁹ nr̄a illumiatio ē: quē ſi vel' agnoſcere ⁊ i illū credere ſalu⁹ eris. Impator dixit. tu i illū credas ⁊ gēs tuū. b. e. dixit. Optie dixiſti mihi. plane q: ſic credim⁹. hoſtias hūilitaz ⁊ tribulatōis munera offerim⁹ ei q ſaluauit mūdū a petiſ eoꝝ. Impator dixit: q̄ſule tibi ⁊ acqeſce ⁊ ſacrifica dijs meis. be. e. dixit. Si videro forte facio. Tē gaudio repletus ipator cū vniuerſo poplo vſq; ad tēplū ionis iuſſit hoiez di deduci ad ciuitatē firmitanā: ⁊ p̄cepit organa ⁊ oē gen⁹ muſicoꝝ i tēplo parari. ⁊ hoc vidēs. b. e. igemuit corde: ⁊ oculos ſuos ad celū direxit dicēs. xp̄e fili di eſto p̄ſs i iſta hōa: ⁊ mitte āgelū tuū q mihi auxilieť: ⁊ q̄firmet in iſta hora ⁊ pugna diaboli quā ꝓpauit. Cūq; pueriſſz i tēplū. b. e. dixit. vbi ē de⁹ quē iubes me adorare: Impator āt apñdēs manū ei⁹ igreſſus ē tēplū: ⁊ o ñdit ei ſtatuā ereā magnitudis cubitoꝝ. ɪz. ⁊ dixit. Ecce de⁹ me⁹ cui ego ſuio. Statiq; vt diabol⁹ aſperit i facie martyris xp̄i cecidit ſtatua ⁊ i cinerē vſa ē ⁊ exinit draco magn⁹ ex illa. ⁊ occidit pene ētiā partē ppli. ipator vt vidit ſe eē dluſū aſcēdit equū ⁊ ad palatiū pgebat: ⁊ peutiēs pect⁹ ſuū dixit. veh mihi dluſū eſt regnū meū. neſcio q quo hoie ātiocheno. Media āt pars ppli clamabat. Serue ſcē dei oꝝ ꝓ nob vt ñ peam⁹ ab iſto draconē. tē. b. e. ipanit draconi vt quēq; hoiez ñ ꝓtamiaz. videſ āt vniuerſus ppls xp̄ianoꝝ q̄ſtas vtutes p ꝓuū ſuū opabať: ceperūt oēs credē xp̄o. b. āt. e. dixit. Ecce q̄les vtutes opať ds i eos q credūt i illū: ⁊ baptizati ſt̄ q̄ſi. 40. m. hoīuz. Erat. n. gaudiū i celo ⁊ ſpectacla āgeloꝝ: ⁊ quō pās diaboli pugnabat aduerſus elcos di: ⁊ ñ valebat nūtes eoꝝ auertē a cogitatōe di. tē. b. e. clamauit voce magna d. Glia i excelſis do:ꝝ ⁊ era pax hoīb⁹ bōe volūtatis: q hic fuerāt ad dñz ꝓuēti reſpōderť. amē. ⁊ ꝓbata ē oīs firmitana. ꝓrit⁹ vo ipator miſit armatoſ ⁊ iuſſit oēs q ad dñz ꝓuerſi ſt̄ gladio pūiri. Mātyrizauerūt ēt. ɜɜo. hoīes ꝓfitēdātes ſe o:onib⁹ ſci eraſmi mātyris qb⁹ ait. Jte i noie dñi felicit ad ſcāz ciuitatē quā ꝓparauit vob dñs. ⁊ ego p⁹ modicū tp̄s ſbſe quoꝝ. erāt āt āgeli currētes p nubes celi ſuſcipiētes aias coꝝ ⁊ triūphātes mātires ad celū pduxerť: ⁊ audita ē vox pſallētiū i celo. via iuſtoꝝ recta fcā ē ⁊ it̄ ꝓparatū ē. qđ audiēs. b. e. gratulat⁹ ē vt bon⁹ paſtor ouib⁹ ſuis q̄s tradidit xp̄o. Tē iperator furore repletꝰ iuſſit. b. e. teneri ⁊ diuerſis ſuppicijs torq̄ri ⁊ iuſſit miſtris tunicā ereaz aduerſus ſtaturā ei⁹ ⁊

ignea fortit eū vestiri dicēs. nūc videbo si de⁹ tu⁹ eripiet te de mānib⁹ meis. Tūc.b.e. dixit. Carnifex plen⁹ inigtatē fili⁹ diaboli verecūdiā tuā laudo q ō terio: es cane dixi tibi ⁊ nē dico. Nō timeo mias tuas si āpliora facias: cor meū nō trepidabit: ⁊ signās se signo crucis vestiuit se tunica ignea psallēs ⁊ pphetic̄ psalmū dicēs. Trāsiuim⁹ p ignē ⁊ aquā ⁊ i duristi nos i ſfrigeriū. Itē. tāḡ aur i fōnace, pbasti eos q i te credunt ⁊ sic holocausti hostias suscipis. Stati tunica ignea q̄ idut⁹ fuerat fcā ē frigida. sic nix vt nulla macula sup eū iuēta fuisset. Tūc.b.e. dixit. Ecce ipato: ꝑfus⁹ es: cū pfe tuo diabolo eris igne eternū arsur⁹. Mā dns nr ies⁹ xps fili⁹ di liba uit me: ppls āt clamauit veh: q magn⁹ ē de⁹ xpia nox q tātas vtutes opat̄ i illo: tūc ipato: ait. Artes sūt malef: cor vt igni ipet ⁊ dos nros dludat. tūc.b. e. dixit. Stulte ipato: que putas maleficia: mecū ē xps fili⁹ di: ipe q ipat ⁊ dos tuos deludit: lapides ⁊ gramina surda ab hōib⁹ ꝑflata: qb⁹ tu fili⁹ es: nā dns ds ies⁹ xps vin⁹ ē ⁊ vtutib⁹ vicit̄. ipato: dixit. Quā diu iurias tuas tolerare possum⁹ ⁊ tunc.b.e. dixit. Etiā ⁊ ego mir: verecūdiā frōtis tue: q̄ nō erubescis. Tūc ipato: furore repler⁹ iussit ministris suis ollā parare vnas vigiti plūbi picis simł cū ce ra ⁊ resina ⁊ oleo solui ⁊ repleri ⁊ succēdi: ⁊ fecerūt ministri sic ꝑceptū eis fuerat: ⁊ feruēs facta ē olla ⁊ fluctuās sic mare. tūc.b.e. dixit ipato: ista olla me uz ē refrigeriū: ⁊ facto signaculo crucis descēdit in ea. Statiq̄ ait. vox dñi sup aq̄s ds maiestat̄ itonu it: ⁊ effudit vnā vndā ex olla ⁊ vstulauit ipato: ez: q clamauit ad̄o. hō di ora ꝑ me. tūc.b.e. dixit ipato: Veh tibi lupe rapax: ⁊ gehēne ignis quez tibi parauit ds simł cū pfe tuo diabolo ⁊ ministris ei⁹. Scio q: cor tuū obduratū ē: ſz pp populū istū circū stātē erit tibi bñ ⁊ genit illi dolor. Multi āt i illa ho ra crediderūt. ipato: āt vt vidit se arsū cē iussit mar tirē di recipi ⁊ i arcta custodia hēri ⁊ ligentis ferro pōderꝫ colligari. Cūq̄ oraſſz appuit ei iuuēis filis filio di vocās eū ⁊ dixit illi. Ego sū michael āgel⁹ di miſſ⁹ ad te: vt te ducā i cāpaniā ꝓuīciā q̄ vocat̄ for mana ad docēdū pplm. ⁊ apphēdēs eū eiecit ō ci uitate firmitana. remisq̄ nauicula patā a dño iue nit ⁊ trāsmigrauit i ꝓuīciā cāpaniā. Alia vero die turbat⁹ ē ipato: q ñ iueniſſz eū. dicēs. q̄ de⁹ eripuit eū. Beru⁹ āt di ⁊ martyr dñi vēit ⁊ sedit i ciuitate formana septē ānis docēs populū viam veritatis. Angel⁹ āt dñi panē ei quot die mīstrabat. ¶Postea āt orabat ad dñz: vt i ciuitate sua eternalit̄ gesce ret: ⁊ facta ē vox ad eū dicēs. Erasme veni ⁊ rege sce i ciuitate quā pauit ds ſfrib⁹ tuis martyrib⁹ ⁊ ꝑ phetis ⁊ recipe labore tuū. p te. n. honorificat⁹ sum i celo ⁊ i terra. tūc.b. Erasm⁹ ꝑ viduis ⁊ orphānis depcabat̄. Dñe vnigēit⁹ di pris q me fecisti rege scere i loco meo q ē loc⁹ habitatiōis tue: ꝑcede vt q me petierit i noie tuo recipiat mercedē suā: ⁊ re sperit. b.e. i celū viditq̄ coronā ienarrabilē ⁊ occur sū sibi de choro apl'or ⁊ ꝓphetar⁹ ⁊ iclāuit caput suū ⁊ dixit. Dñe suscipe aiaz fui tui: ⁊ ꝑpleta ora one scīp reddidit spīm: ⁊ visa ē aīa ei⁹ cādida sic nix: q̄ ab angel' deducebat̄ cū glia magna ⁊ cū ill' i celū penetrabat. ḡrto nōar uīar regnāte dño. n. i. xpo.

¶ De sancto culiano.

Culianus scotor⁹ gñe nobilib⁹ pē tib⁹ dine tū gñe fcūs est nobilitate clarissim⁹. Scotia que ⁊ hiber nia dr̄ īsula ē maris fecūda qdē glebis: ſz scissimis clario: viris: ex qb⁹ colūbāo gaudet italia. gallo di tat̄ alemāia: culiāo theutōica nobilitat̄ frācia. q vt dixim⁹ nobili ꝑsapia edit⁹ a pueritia libalib⁹ stu dijs tradit⁹ simł cū lr̄ar cremēt̄ diligēt cepit ideaga re vtā vitat̄. tādē pueniēte se gra di spr̄et̄ hūanar lr̄ar studijs oibusq̄ huiusmōi illecebris mōasteriū petijt: abnegauit semetipz tulitq̄ crucē suā ⁊ secu tus ē xp̄z. Igit̄ i mōasterio posit⁹ ḡte obedictie: q̄ te frugalitat̄ q̄te fuit vigiliar⁹ ⁊ oronū istātie vite pītis tmīns declarauit. q̄uis eteniz martyrij pal mā p gra magis q̄ p meritū ꝑsteri: bōis tū adiple tur operibus. Videtes itaq̄ frēs mōasterij i vtutū pfectiōibus bti viri pseuerātiā. pmo eū p eccl'iasti cos grad⁹ ad offiū pl'byterat⁹ pcib⁹ ascēdere. deinde eiusdē mōasterij regiminis curā sumere coegerunt Ille āt scies pfectionē caritat̄ sine dilectiōe ꝓximi directe ꝑstare ñ posse: passus ē i ꝓpriis se aliq̄z tulū mior: ari: vt frat̄ pdesse posset vtilitati: imitat⁹ a postolū cupiēt̄ anathēa fieri a xp̄o ꝑ fib⁹ ⁊ cogna tis ꝑz carnē. verūtī cū fama bti viri lōge lateq̄ cre bresceret metuēs ipe ne fauo: poplaris macule sibi rugā ifigeret cepit meditari q̄lit notos ⁊ ꝓpiquos reliqueret: peteretq̄ lōge sepositas terras: vbi ob scurus fama ⁊ vilis gñe posſz haberi: quo liber⁹ di uinis cultib⁹ vacare valeret. delibatiōe itaq̄ rece dēdi pacta: colect̄q̄ fib⁹ i qb⁹ idē feruo: ardebat ad vicinā scotie britāniā deuēit: deide galliaz atti git: q̄ pmeata i ꝓuīciā germāie deuēit. q̄ ab icol' re ip⁹ oriētal' frācia vocat̄: ubiq̄ i vrbe hēbipoli se mo rari disposuit nō vit⁹ icredule gētis feritatē expiri: eo q̄ itrep'd⁹ coronā optarz martirij: ſz tū a pdicationis vbo iterī abstinuit dōec romano se pōtifici pītaret: q̄ten⁹ apō sedē romanā ⁊ itegr̄ xp̄iane reli giōis dogma ⁊ licētiā pdicādi acciper. Tē āt perat romāe eccl'ie canō pōtifex hūanis diuisq̄ lr̄is pol lēs pōtificali offō ꝑgru⁹: ⁊ i reb⁹ eccl'asticis idōeus q gudita fide bti culiāi charitat̄ nexib⁹ illigata do gras rettulit: eiq̄ sese charitat̄ amore iptuit ex ultās semīa diuini clogj ab isulanis ac lōge posit̄ doctoribus angeri. Erat. n. apō egregiū pōtificē nō modica exultatio qa cēnebat paulati enacuari frau dē antig hostis crescētib⁹ ministris dine opatiōis. Tē ex ꝑsensu toti⁹ vrbis btīn virū i pśulat⁹ offīū, p monuit quo ⁊ crisma cōficere ⁊ eccl'ias dedicare ⁊ sacros ordines dare irrephēsibilit̄ valeret. His ita pact̄ dimisit cū vt cepto ope īsisteret parato sibi a dño pmio eterne retributiōis. b. itaq̄ culiāus vrbē egressus pacto itinere cū colūbāo pśbo ⁊ totmāno lenita ad locū sibi destiatū pucit: colūbāo i italia re licto. nā romā pgēs gallū i alēania granatū febre di misit. pueniēs igit̄ ad pdictā vrbē herbipoli nō eū quē i eadē ꝓuīcia ducē reliḡrat iuēit: ſz alium noie gōpertū. ¶Dozo venēabil' vir paulati cepit pabula dīni vbi icredul' popul' mīstrare: tātāq̄ ei dñs gra cōtulerat: vt i.b. zeni tēpe gētz loḡlā pdiscēt: eisq̄ ꝓ po pmōe scia vitat̄ erogāet. mirabāt̄ āt oēs ñ solū

nouitatē doctrīe: sz ēt eruberātiā eloquētie. facundiā quoq; ꝑmonis comitabat efficacia. vtutz. ipletū ē i illo qđ vitas aplis ꝓmittit dicēs. Ego dabo vob os ⁊ sapiaz ⁊ itez. opa q̄ ego facio ⁊ vos facietz: sz cū iā semia dīi elogi sucrescerēt ⁊ plebs gradati minueret ab erroꝝ gētilitatz vsq; ad ꝓncipes popli sci viri fama puenit vt ducē quoq; puicie ñ lateret q. eūdē scūz viz sibi ꝑfetari iussit: expiri cupiēs q̄ eēt hec doctria hacten⁹ sibi īcognita. Erat āt ipe priceps naturali igenio ꝑdit⁹ lz gētilitatz erroi fedat⁹ Ad quē btūs culian⁹ puenies ꝛstāt ve fligiōis dogma ilinuar cepit: docēs pez ⁊ filiū ⁊ spūsscūz vnū eē dnz icōmutabilē visibiliū ⁊ iuisibiliū oiuz creatorē ꝑfat⁹ vo ꝓnceps admirat⁹ tātā. b. viri ꝛstātiā: ⁊ ꝑmonū ilupabilē veritatē: q; nāli vt dixim⁹ pollebat igenio: veris se sētijs supatū ad ei⁹ distulit audiotionē: volēs frequēti apō se tractatu rimari: vtrū quē culian⁹ docebat an diane cult⁹ ꝓponēd⁹ foret Diana nāqz apō illū sūma veneratiōe hēbat. vez tū vir egregi⁹ ingi istātia laborabat vt dō redderet alas q̄s diabol⁹ pdeꝛ cōgabat. ꝓdono ꝓnoiat⁹ dux cernēs ꝛstātiā pdicatiōis bti culiani secreto vēit ad eū cupiēs doctrinis ei⁹ istrui: q̄ten⁹ agnito tramite veritatz abigē valeret anfract⁹ errorz: sz a beatissimo viro catholice fidei documētz diligēter istruct⁹ ꝓmo die dīce resurrectiōis cū mltis alijs dato noīe aq̄ lot⁹ baptismatz absolutiōez ꝓstini ꝓmernit erroris: sicqz fcm ē: vt pene tota ꝓuicia oriēt⁹ frā cie relicto demonū cultu diuie religiōi opā daret. ꝓdict⁹ dux gōpert⁹ monitu assiduo bti culiani ad meliora de die i diē ꝓficiebat. erat āt illi ziuxsz gētilitatz ritū q̄ quōdā fris ipi⁹ ziugio fuerat copulata noie geilana. Sz vir dī iccirco ī imitio fidei tale nolui ziugiū. ꝓhibē ne ipenitudie credulitatz grauitate monitiū ꝓlubat⁹ ꝓnceps dnceret: ⁊ h° ē qđ apostol⁹ nōdū i fide ꝑfectz dic: tāqz ꝓul i xp̄o lac vob potū dedi: ñ escā: ꝑfectoz. n. solid⁹ ē cib⁹: iō qđ nouerat grauⁱ⁹ distulit i futuz: filqz dīno reuelāte spū sciēs i hac re sibi ⁊ socijs cāz ꝛstare martyrij: vt mltis ītereā ꝓdesz iteri omisit tale dānaf cōiugiū: lz cupet dissolui ⁊ eē cū xp̄o imitat⁹ aplz q i spōsa a frib⁹ ꝓ murū dimissus ē: ñ vt mortē timeret: sz vt mltis añ mortē ꝓdesz. Verūtm cū qđā die be. p̄sul ducē familiarit alloq̄ret dixisse iter cetera ferꝛ. Fili mi quē p̄ enāgeliū genui gaudeo valde i ꝓfectu fidei tue: sz mltū me monet q̄ illicitz nupti is dctieris: ⁊ eoz numis q̄ a recto itinē tali ziugio ſtarderz. Legit. n. b. iaco. dicēte: q; q totā legē fuerit offēdit āt i vno fact⁹ ē oiuz re⁹. ꝓterea i baptismate inouaf hō: ⁊ ñ ex ꝓte sz tot⁹ vt āt tot⁹ inouari possit nihil ꝑstini ſtinē debz erroris. Audiēs āt h° ꝓnceps ꝓmo hesit stupoꝛ: deinde alta suspiria trahēs: valde. n. diligebat eā quā habebat vxorē. tale deide ferꝛ ōdisse risū. Audini p̄ te docēte: q; iesus ꝑcepit nihil amoꝛi suo ꝑferēdū. ꝑlō patrē ñ matrē: nō filios: ñ vxorē: ⁊ iccirco q̄nis vnice diligā iūctā mihi vxorē: ꝓpono tī dīnū amorē: sz nūc ñ adest mihi ocīū īgrēdi q̄lr eā dimittā q; ꝛ hostes nr̄e reipu. festio. Cū āt reuersus fuero iuēta oppō tunitate dimittēdi sepabo: ab illa. Hec vero cū ad aures geilane puenisset: qs. n. fallere possz amātē graui icāduit ira. ceu raptz catul' leena: diuq; secū bacchata ex eo cepit q̄rē quō scōs viros extiguēt nulla. n. bestia i h° mūdo simil' est mulieri male: sic hec mulier nefāda callida meditatōe pgrebat: q̄lr sine ppl'ari strepitu ⁊ vulgi cognitōe scōs viros pdēt. armabat nāqz ipatictie ire ⁊ libidis furoi: ⁊ qz diabol⁹ iniq̄ cupiētib⁹ fomēta malitie submistrat: iuēti st duo mistri crudelitatz: q. pmitterēt se satisfacturos geilane ōsideris datis sibi munerib⁹ mifrime execntiōis. Solebat itaqz. b. culian⁹ p⁹ quā dormitionē necessitatz ad studiū vigilaf. puecteqz oōnis: q̄dā vero nocte cū leues sōnos caper: ita vt nec dormiret itegre: nec vigilaret apte: apparuit ei vir hitu formaqz pulchērim⁹ dicēs. culiāe amice surge nolo te diuti⁹ laboraf: vno dūtaxat certamine tāgeris: ⁊ sic sēp mecū erisf. his dictz absessit. cuigi lās āt egregi⁹ vir itelligēs dīnā sibi adeē visitatiō nē cōuocatz frib⁹ ait. Frēs vigilate cito aderit dns ⁊ pulsabit ianuā. Cauēdū ē g° ne nos sōno torpētes iueniat. Addam⁹ oleū lāpadib⁹ dū tps ē ne si forte ꝺfecerit: tūc icipiam⁹ q̄rere qñ ñ poterim⁹ inuenirf. Illi itaqz oōni vacātib⁹ media nocte carnifices strictz gladijs locū i quo oꝛabat penetrarūt: qđ cū sacerdos dī ituit⁹ eētrait. amici ad qđ vēisz: im plebitz ꝓceptū ꝛsumabitz cursū. his dictz iterfecti st: ibiqz terre mādati ne qs scire possz qd ō illi factū foret. vestimēta quoq; cū qb⁹ dīna officia pagebāt sacriqz libri simul cū eis ꝺfossa st: ne qđ idiciū necz eoz ꝺphēdi possz: sz clā discessisse putarēt cā solite pegriatōis. Erat tū q̄dā nobil' mlier burgūda noie q̄ a ꝓncipio ꝑdicatiōis eoz scis adheserat viris hñs cellulā iuf oꝛatoziū scōz: quo facili⁹ dīnis laudib⁹ i teresse valeret. hec itēta vigilijs q̄ facta fuerāt dili gēti studio iuestigauit. recedētib⁹ igit carnificibus litheolo mūdo fusū sāguinē scōz collegit ac tre dili gēt ifodit vigilijs ⁊ oōnib⁹ vacās: vbi scōz corpa obenta nouerat ercolebat loca veneratiōe q̄ poterat lz si'ēter: ne sic postea fcm ē geilane iussu remoueret. Eadē nāqz sceleratissima mlier stratz quoq; plātis stabulū equoz i loco vbi scī martyres hūari erāt fieri iussit ne quo iudicio sacra corpa ꝑderent ferunt tū ab his q tūc fuerf posterz relatū q; aīalia ibi stabulata sup sepulchra martyz nec stercora nec vrinā iacerēt honorē martyrib⁹ exhibētia: vt qđ ō capite ꝓpha vaticinat⁹ ē h° i ei⁹ mēb⁹: repireꝛ. Cognouit iqēs bos possessorē suū ⁊c. Israel āt nō cognouit me. taliqz mō vt dictū ē scōz corpa hoib⁹ pene ignota forēt: nisi ꝑfata burgūda i extremo vite posita qbusdā fidelib⁹ ybi posita eēnt revelassz. Cōtigit āt vt dux pacta militia reuertēt ad locū vbi scōs viros dimiserat quos cū ñ iuemisset cepit studiose pgrē qñ ⁊ q̄ cā receserit quoue abierīt: ei⁹ vero vxor veneno malitie fedata aliqñ rubor ꝑsa: aliqñ pallore depssa: aliqñ ꝛfidētia roborata diuersos āfract⁹ negtie sue fraudib⁹ ꝑtēdebat dicēs ñ se eos custodisse neq; custodes adhibuisse: qñ volueriꝛ venisse: qñ sibi placuit fcessisse quo pegrinatōis sue morē suarēt: quē feica vba ñ emollīūt: quē a statu rectitudis ñ retrahūt: credul' itaqz vbis cōingis ꝓnceps aliqz tulū cepta ab ignitōe quiꝛ: sz qz iuxta dūcā vocē nil opertū ē qđ nō fucket ⁊ occul-

tñ qđ ñ sciaſ. Cũ que facta fuerãt panlati obliuiõi traderẽt vn⁹ eoꝝ q scõs viros gladio inaserãt subito demõio arripit ⁊ ppis sedẽtib⁹ lanias a pẽti migrauit i etnã penã. alt vo i rabiẽ vsus gladio semetipꝝ appetijt: effusisqꝝ viscerib⁹ p⁹ tormẽta pñs tpis ad etna pucit. ñ mlto p⁹ ⁊ ipa bellua dñ q logmur õmõib⁹ arrepta voce magna clamabat. Juste torq̃or q̃ scis viris tõtoresq adhibui ⁊ cũ magno cruciatu ad cruciatũ diabolo patũ puenit. ¶ De.s.hẽrico.

Anno ab icarnatiõe dñi.1001. ab vrbe ãt ꝺdita.1752. Ottone tertio rome dñcto vacãte regni solio cũ de pncipe ageret s brogãdo oiuꝝ vota nutu dino ad eũ iclinãt: q tũc i regno potissim⁹ habebat. Fuit nãqꝝ eodẽ tpe qdã dux bauaroꝝ noie hẽric⁹ hẽrici ciusdẽ gẽtis ducis fili⁹ cui⁹ tpib⁹ scũs vuolfgãgus ratisponẽsũ pfuit eps tã bonitate q̃ nobilitate regia ꝫspicu⁹: ⁊ vniuersa mor honestate pelar⁹. h⁹ imitiũ sapie timorẽ dñi pleniter est secut⁹: qr erat oiuꝝ lr̃aꝝ studio pncipal⁹ ibut⁹ ⁊ tot⁹ sane fiđ ⁊ actõe catholic⁹. hic g⁹ ab oib⁹ pari voto ⁊ cõi cõsẽsu oiuꝝ ascisc̃: dina vtiꝝ disponẽte clemẽtia vt p tpal⁹ regni fastigia ad culmẽ regni celestꝝ ptigẽt. Cũqꝝ pdict⁹ rex hen. necdũ cesarꝝ vl ipatoꝝ obtineret dignitatẽ apparuit ei ratispõ. b vuolfgãgus eps tali visiõe. Visũ nãqꝝ ẽ ei q manẽs i eccl̃ia sci ẽmarãm epi ⁊ martyꝝ accedẽt oãdi gr̃a ad beati vuolfgãgi sepl̃chr̃ i eadẽ basilica situ. cũqꝝ ibidem dñꝝ ⁊ scũꝝ vuolf. trimis pcib⁹ conaret exorar: subito videbat ei ipe scũs vuolfãg⁹ astar cũqꝝ hi⁹ verbis appelar. Intuer diligẽt lr̃as i muro q ẽ sec⁹ tumulũ scriptas. Erat ãt sic sibi videbat scriptũ. solũmõ. post sex. euigilãs ãt rex retractatiõe diuturna secũ reuoluit pauciss̃ima hui⁹ visiõis scripta. Jn pmis ergo arbitrat⁹ q post sex dies eẽt moritur⁹ mlta dispẽsat paupib⁹. Cũqꝝ diez sex numer⁹ pterijssꝝ ⁊ nihil i se rex molestie cõporal⁹ sẽsisse puta uit pdictã visionẽ ad sex mẽses ptinere. Trãsactis vo sex mẽsib⁹ cũ nihil ifirmitatꝭ i se pateret arbitrat⁹ ẽ hũc numer ad sex ãnos ptinerẽ. iõqꝝ vt s cepit timer. Cũqꝝ sex ãnoꝝ numer⁹ iteger ptrãsisset ⁊ septimi ãni dies renolut⁹ venissꝝ: ipo die p apl̃icã bñdictionẽ suscepit cesaris dignitatẽ. Tuc tãdẽ sẽties q̃t eẽt sua visio gr̃as egit dõ scõqꝝ vuolf. epo q sibi talẽ revelar dignat⁹ ẽ dignitatẽ: Unct⁹ g⁹ in regẽ btissim⁹ dñi famul⁹ hen. tpal⁹ regni ñ ꝫtẽt⁹ angustijs p adipiscẽda imõtalitatꝭ corona sũmo regi cui sm̃ regnar ẽ: militar dispsuit: sũmã eternã dilatãs gẽtiã i ãplificãdo cultũ fligiõis adhibuit eccl̃ias dñi ditar possessiõib⁹ ⁊ imẽsis ornatib⁹ auger cepit. sedes quoqꝝ epalis hildẽsim. vꝫ. a puero vbi fuerat enutrit⁹ ⁊ lr̃is edoct⁹. Deniqꝝ ꝫsumatꝭ hui⁹ vite labor⁹ post q̃ bone opiniõis odorẽ lõge lateq redolere fecerat locũqꝝ sibi dilectũ ⁊ cetꝝ mõasteria ditãdo: ornãdo: ⁊ excolẽdo ad pfectũ addux̃erat ad pcipiẽdã imarcescibilẽ coronã a dño vocat⁹ ẽ ab ergastulo carnis: q cernẽs diẽ mõtꝭ sibi imineꝝ vocatis ad se pẽtib⁹ brissime ipatricꝭ cunegũdis necnõ ẽt q busdã regni pmorib⁹ manu eã apphẽdit ⁊ ꝺmẽdauit eã ill⁹ hi⁹ vbis memoria digniss̃imis. lDãc ecce iqt mihi a vob imo a xpo ꝫfignatã ipi xpo dño nro ⁊ vob refigno vginẽ vraz: i el⁹ vo trãsitu tra ploratẽ celũ exultauit fiđ ẽt dñs p suã misericõdiã revelauit. Jn ipa eterni hora exit⁹ illi⁹ cnidã fno dñi solitudie ꝫmorãti diabol⁹ i hũana specie ferẽ appuisse qđ vir di p spiritũ ptin⁹ agnouit: ⁊ ait ad eũ: quo pgis: At ille rñdit. ad exeqas ipatorꝭ pgo. Cui ille ait. vad ⁊ cõple negociũ tuũ q̃tũ a dño tibi pmittit. Verũtñ ꝫsumato officio tuo adiurat⁹ p dcũ viuũ ad me reuertẽ: vt p te rei exitũ possiꝭ cognoscere. Post modicũ vo reuersus corã fno dñi gemebũd⁹ astitit ⁊ voce q̃rula cũ igẽti eiulatu dixit. Hen hen delusi sum⁹ i vanũ laborauim⁹: gn etiã ab ãgel dñi cõfusi discessim⁹. De hoc regre i legẽda sancti laurẽtij martyris. ¶ De sancta Barbara.

Erat tpe maxẽtij ipatorꝭ vir qdã nobil⁹ ⁊ diues noie dioscor⁹ cui erat filia specios̃a noie barbara. Jpa ãt qr erat cõpe pulchra: cã pr̃ plimũ diligebat: q̃pp rclusit eã i turri altissimã quã eidez edificari fecerat ne ab aliq⁹ hoie videret. erat ãt. b. bar. igẽiosa ⁊ a tenera etate vanas cogitatiões reliquẽs cepit dina cogitaſ. Cũ. n. semel. tẽplũ intraret vidẽs simlacra pẽtib⁹ suis ait qd sibi volũt hec sil̃itudies hoiuz: rñdẽt pẽtes. Taceas: nõ sẽ hoiuz sz dor: ⁊ volũt adorari p illõ qõ nescit ⁊ qõ nõ vr. Barb. dixit. fuerũt quõdã hoies quos nũc colim⁹: rñdẽt ita. Et h⁹. b. ba. die noctuqꝝ rplicabat tacita d. si hoies fuer dij nr̃i: g⁹ nati sunt vt hoies: mõrui st vt hoies si dij eẽnt nec nati fuissẽt nec mõtui: qr ditas vt mihi vr̃ nec cepit nec dsinit eẽ. hõ ẽt hz origiñ tre: qr tra ẽ mã ei⁹. si g⁹ hõ ꝺ tra ẽ: ⁊ hõ de⁹ ẽ g⁹ aliqd pcessit eũ qõ ei⁹ origo dr̃: sic apti⁹ dicẽm⁹ trã dz: sz qr nec tra a se ẽ: nec celũ a se: nec aer a se nec aq̃ a se. ex qb⁹ q̃tuõ elemẽtꝭ ꝫstat hõ: sz create s: necesse ẽ his eẽ creatorẽ. ecce q̃sta sapia i tã inuenili puella. tãdẽ tradita studijs liberalib⁹ alta trãscẽbat: sz dsinit ei notitia vi di: vanos ãt dos occulte, spuit. ⁊ cũ vidit dijs. s. lignis ⁊ lapidib⁹ flectẽ genua sẽsibilia isẽsibilib⁹ mutꝭ aio valde cõrexit. iccirco vẽit rumõ laudis nicomediã clamãs sapiẽtissimũ viroꝝ alexãdrie fore. s. origenẽ c⁹ facũdia totaz trã pfudẽt q vis idicijs darz cognoscer vã deitatẽ ⁊ idoloꝝ ꝫfudẽt vãitatẽ. hec audiẽs. b. bar. multũ gauisa ẽ i domo pctorꝭ sui: ⁊ cepit sedule tractare q⁹ genẽ possꝭ eũ audir. erat. n. pr̃ ei⁹ nobil⁹ ⁊ valde potẽs. g⁹ misteriũ suũ ei ñ revelauit. cũ neminẽ curatorẽ hẽret: recurrit ad h⁹ ꝫsilũ vt lr̃as eidẽ sapiẽtissimo origeni dirigẽt ⁊ secretũ ei patefacẽt i hec vba. Viro alexãdrie nobilitate ai lõge lateqꝝ ꝫspso origeni bar. nicomedie tua ãcilla dec⁹ ⁊ honorẽ desiderij ñi. Accepi fo⁹ te ve dignitatꝭ oñsorẽ. a pma. n. scitilla igenij mei cũ toto cõde cõcupini: vt ad veri dei notitiã puenirẽ mẽte cõcepi nullã deitatẽ esse lignis ⁊ lapidib⁹ q̃ hũana arte cõposita sẽ. q ñ recipiunt sẽsibilitatẽ ⁊ nec log nec audire pñt. vi sp ptractani eẽ falsos dos nec hoies posse eẽ dos. qr hõ incipit ⁊ dsinit eẽ. ds ãt añ tpa fuit: ñ g⁹ vnꝫ dos credẽr potui quos hoies mõtales cognoui. Jn mltis tñ motib⁹ posita sp deuz nob ignotũ peuldubio eẽ putaui: q sol⁹ cũcta fec qnẽ sp amaui hunc me sp d nouit a q⁹ sũ id qđ sũ: nisi me suña fa'it: e⁹ spũ ajatã me sẽtio nec dsistã donec ad eũ ptigã q̃pp fame tue

tumil'tu pcusa pr̃ venerabil' mentẽ meã his aptius volue cessui illũ dz solũmõ inuestigar: cũ cognitõz apõ te cẽ cognoni vñ si ita e vt fama ferт: suppliceſ offero pces q̃ten' discutẽ digneꝛ noctẽ ignoꝛãtie chaos confusiõis ab ãcilla tua & inducẽ solẽ iustície lumẽ discretiõis. Appeto.n. vez deũ scire q fcẽ visibilia & inuisibilia: & vtz ve vn' sit vt ipa iã nũc dudũ me cũ argumẽtata su ẽ. Hãc epl'az direxit alexãdriã ad origenẽ pbiterz q̃ e i ptib' aphrice caput regiõis illi' lõge distãs a nicomedia: ne ãt p̃uarẽt legatiõe quã legauerat ad deũ quẽ nouerat i cubiculo cordis sui lachrymas fudit dicẽs. Dñe firma pedẽ ei' quẽ ad famulũ tuũ misi ne aut illũ moꝛs p̃uciat vsqz q' flegatio vẽiat. his & alijs postulatiõib' qb' denote poterat nũci' alexãdriã igredi: origenẽ repit i palatio mãnee mr̃is alexãdrie cesarz vbi occupabat i docẽdo xpianã fligionẽ: q̃ leticia magna lras barba. accepit laudãs deũ q hi' semẽ suscitabat & talia opat. Et statĩ origenes doctoꝛ pstãtissim' accelerat & edidit desideriũ barba. i hũc modũ. Origenes ve ri di idign' sacẽdos & vt possibile e oñsoꝛ ei' adhuc ẽt alexãdrie nũc regẽs barbare barbarice gẽt̃ adoptiõẽ filioꝛ dei iesu xp̃i verã salutẽ. Sic̃ scripseras scire te velle vez deũ qs sit. scir debes q' vn' e ver' de' i sba & trin' pſonis. s. p̃i & fi. & spi. sã. qũ qs hec oia credit oino hz quo ad deũ ptingẽ possit. Tu ãt h̃ itellige & intellecta crede: & si qd defuerit ad plẽitudinẽ dsiderij i legato reqre q te legẽ scam eruditet & libꝛos quos secũ defert tibi leget: nõ etiã dubitet te p noie xp̃i mlz tormẽtz tradi. Jpe.n. dicit luce. 9. Qui pdiderit aiaz suã i hoc mũdo pp me i vitã eternã custodiet eã. Origenes misit vnũ ex pluribꝰ cũ nũcio barbare ad barbarã q modũ darz magno desiderio. pcessit nũci' barba. & nũcianit nũciũ viri dei adesse. & pmisit eũ forz staꝛ nescieſ vtz quẽ cẽt cũ mr̃e. Tẽ illa hoiez adnocari fec q igres sus offerẽs salutatõz i xpo: illa assurgẽs ielutat: & tã dei nomẽ q̃z hoiez venerat. Jdi ei' gra visitatiõis ad eã vẽit & videns viz ignotũ tremẽs igt: qs hic & cur h: rndit. alexãdrin' medẽdi arte perit': q rndet magistz se hic alexãdrie q g̃ vsus medicoꝛ ẽt aias curat. Jdi audiẽs fcessit & gcessit fieri cũ eo colloga Tũc valẽtin' sacerdos & bar. gferт inẽ se sua misteria: ibi tẽ plecta epla & bñ docta qõ defuit epl'e ad plenitudinẽ desiderij a legato q̃sunit & ad libitũ iunit. Cognito ãt quõ p̃ & fi. & spi. sã. sit sol' de' & quõ fili' missus sit a p̃re & p suscepta hũanitatẽ hominẽ pditũ reuocassz: captiuũ rdemissz & p sacz lauacz ei' pcã lauissz accelerauit ad baptismũ & ab eodẽ pbro baptizata e i turre i q̃ eã p̃ posuerat: ãpli' q̃ di erat q̃sunit & q̃ sursum st̃ cupics. libꝛos quos ei origenes miserat: frequẽ legit & valde crenit i scia dinoꝛ: ẽt sine magro & i sapientia dina. Legit ẽt de ea q' pclara fuit qdã de optiatib' tre illi' p̃i ei' locuti st̃ vt viz sibi accipet. Jpe vo accedẽs ad eã i turri psuadebat eã dicẽs. Filia mea qdã de potentib' cõmemoꝛati st̃ de te vt acciperẽt te i zingio: qd ergo vis de h'. Jpa vo ituita pez cũ ira dixit: ne cogas me h' agẽ p̃. Ãt ipe secessit ab ea & descẽdẽsz instituit mlr̃itudinẽ artificũ q facerẽt lauacz & pstituit quõ fieri debuit tribuẽs singul' mercedẽ i integz. Profectusqz ẽ in regionẽ lõginquã: descẽdẽsqz famula dei vidẽ op' qõ factũ ẽ: vidit z septẽtrionez duas solũmodo fenestras & dixit artificib' q̃re duas fenestras istituistis. dicũt ei: p̃ tu' disposuit: qb' illa facite & mihi aliã fenestrã. q dixerт. timem' dña ne indigneť pať tu' z nos ẽ. Dicit ei famula dei: facite mihi fenestrã: ego de hoc acqescẽ faciã pez meũ. Jpi vo fecerт aliã fenestrã. perambulãs vero barba. in natatorio z oꝛiẽtẽ instituit marmoꝛib' ei' digito p̃cisã crucẽ: & post ascẽdẽs in turriz vidit simulacra q̃ colebat p̃ ei' & suscipiẽs spiritũ scũ insput in faciẽ eoz & dixit. Si les vr̃i fiãt q fa ciũt vos & oẽs q̃ ofidũt i vob: finitoq; ope fuersus ẽ p̃ ei' de epgrmatiõe & gtẽplat' tres fenestras: dixit artificib'. Quare tres fenestras instituistis: dicũt ei: filia tua sic nob p̃cepit. Jpe vo ait filie. tu i perasti tres fenestras fieri: at illa. ẽt bñ feci. nã tres fenestre illuminãt totũ hominẽ: & assumẽs eã pať ei' descẽdit i natatoꝛio & dixit ei. quõ abũdãti' illuminãt tres fenestre duabus. Illa rndit. tres st̃ mũdũ illuminãtes & stellaꝛ cursũ regulãtes. p̃. s. fili. & spi. sã. & bij tres vnũ st̃ in effẽtia. Tẽ xpletus furoꝛ p̃ tulit spatã suã vt eã occideret. ipsa ãt oꝛabat ad dñz & abscisa ẽ petra & suscepit eã vẽr' & eiecit eã super mõtẽ in quo pastoꝛes erãt pascẽtes oues suas: & illi zsiderauerт q̃ be. bar. a facie p̃is ei' petrã fugẽt. Jdi ãt ei' q̃ritãdo discurrẽs vẽit ad pdictos pastoꝛes igrẽdo vtz barbarã filiã suã vidisset. vn' ãt eoꝛ cõsideãs ira p̃is iurauit se nescire eaz: alt vero eã pdidit. be. ãt bar. pditoꝛi suo maledixit. & subito ipe versus ẽ i statuã marmoꝛeã & oues ei' in locustas mutate st̃: h' apochryphũ ẽ. Ãt p̃ eã rapiens flagellauit & coma traxit eaz: cathenis & claue reclusit vt ñ apiret ei q̃sq̃: cõstituitq; custodes vsqz dũ abiẽs nũciaret p̃sidi martiãoꝛ: audiẽs g' pses iussit eã p̃sẽtari. pses ãt videns mirã plẽitudinẽ ei' dixit ei. qd vis pce tibi & sacrifica diis: aut acerrimis tozmẽtz traderz. cui illa. ego hẽo sacrificare deo meo iesu xp̃o q fecẽ celũ & trã & mare & oia q̃ i ẽ. & demonib' tuis dicit ppha. ps. xiz. Os hñt & non loquẽt: oculos hñt &c. Sil'es illis q faciũt ea: & oẽs &c. Tẽ pses furoꝛe replet' iussit eã expoliari & carnes ei' neruis thaurinis sine mia discerpe: ita vt oẽ cor p' ei' ignaret sãguẽ: & iussit eã carcẽ recludi g̃ten' tractaret q̃ pẽa eã cõsumẽt. media nocte circũfulsit eã lux de celo i q̃ appuit ei xp̃s dicẽs. Cõfoꝛtare filia qm̃ copiosũ fit gaudiũ i celo & in tra sup passiõe tua. ñ ergo metuas minas tyrãni: ego.n. tecũ vt eruã te ãb oĩb' plagis q̃ iferũt tibi: & stati nusq; apparuit. dic ei pses: ecce quõ repropitiati st̃ tui dis & diligũt te: q plagas tuas sanauerт. rndit bar. Si les st̃ tui surdi ceci & muti & quõ plagas meas curaꝛ poteſt q sibi ipis rmediũ offerre ñ pñt. me ãt q curauit ẽ xp̃s filius dei viui quẽ tu nõ videſ: q iduratũ ẽ cor tuũ a diabolo. tũc pses vt leo fremẽs iussit ei lãpades ardentes applicari ad latera: & malleo caput ei' cedi: ipa ãt ituita i celũ dixit. Tu nosti cognitor dñe q amoꝛis tui occasiõe patioꝛ: ne g' nõ dereliq̃s. Tunc iussit ipi' pses gladio abscindi mamillas ei': q̃ aspiciẽs in celũ ait: ne pjcias me a facie tua dñe: & spm̃ scm̃ tuũ ne auferas &c. Cũ ãt hãc plagã

fortiē sustinēt: iussit eā nudā circuire regionē illā: t plagis iferētib⁹ flagellari: at martyr xpi videns in celū ait. Dñe de⁹ q opis celū nubib⁹ adiunxi t ptector me⁹ esto t tege nudatū corp⁹ meū ne videat ab oculis ipiox viroz. hec dicēs dēcēdit āgel⁹ dñi opiens eā stolla cādida. h° cū videt ipi⁹ pses pcepit eā gladio trucidari. Tūc furoze rplet⁹ pi: ei⁹ suscepit eā a pside t pduxit eā i mōtē. At vo ipa gaudēs sup h° festinabat: vt p fectū vite etne brauiū accipet: t adducta i mōte ad dñz orabat dicēs. Dñe ihu xpe cui oīa obediūt pra mihi hāc petitiōz: vt si qs memor fuerit nois tui t famule tue faciēs mēoriā passiōis mee: dñe ne meminerīs petōz ei⁹ in die iudicij: sz p piti⁹ esto ei: tu. n. scis q caro sum⁹. Et fcā ē vox d celo ad eā dicēs. Vēi pcherrima mea regesce te i cubilib⁹ pris mei q ē i cel'. qd postulasti donatū ē tibi: quo fcō martyr xpi ad locū supdictū venit t ibi martyriū suū finiuit. a. ppo. n. pie eius dcollata ē. Pie eius d mōte dscēdēte ignis de celo descēdit t cōbussit eū ita vt nec pluis ei⁹ iuēiret. ¶ Fuit vir nobil' comes saronie q inimicū suū captiuauit quē statī i turri reludi fecē t fāilie sue stricte mādauit ne sibi aliqs cibū vel potū mīstraret vt sic eo citi⁹ morēt fame. Cūqz p aliqd tps sine cibo t potu māsisset custodē turrī voce lugubri t lamētabilit rogauit: vt ei modicū daret de pane ob reuerētiā gl'iose vgis bar. ne sic fame morēt: custos nec clamozē nec pces aduertebat: t sic p aliqd tps iacebat t rūsū ñ dabat custos vo existiabat illū iā mortuū. rogauit g° dñm vt illū exhi pmittēt pusqz corpus mortuū eralaret fetoreē. Iniecerūt igit funē i collū detēti: t ad sūmitatē deducētes sic eū de alto, piecerūt: q cū ad trā pue nisset stati se ereuit: t oēs q aderāt hoc videtes i fugā uersi sūt quos ille dulcit monuit: ac pp deū rogauit ne fugerēt: sz vt ppi⁹ accederēt: t cū accessissēt ad eū interrogauerūt eū quō hoc fieret aut quō vi uē posset: qb⁹ ille rndit. be. vgo bar. me i oīb⁹ āgustiis meis custodiuit t in eiectiōe turrī suis scissimis māib⁹ me sustētauit: t mori ñ possū nisi pfessus t sacra cōione munit⁹ t iunct⁹. Interrogat⁹ vū hāc grāz bier: dixit ieiunijs t oīonib⁹ oī die t oī āno honorauī eā t hāc grāz mihi apud deū obtinuit: vt mori nō possē absqz sacris: qb⁹ pceptis statī spūs exalabat. Aliud ex'm leginus. ¶ Tpe serenissimi odolfi regis rom. accidit: vt qdā comes ex mādato regis in ptib⁹ oriētalib⁹ pfidēt. labēte vo tpe famul⁹ de. psa pia militari' qp vginē violauerit icusat: q capt⁹ vinculi' iclusus quousqz cogitaret de cōsilio nobiliū ac citatis q ī eū eēt suia facīda t tpe statuto oēs cōuenerēt: t iuuenis adduct⁹ ē q itime rogauit vt cōfiteret: vocat⁹ confessor. audiēs eū inocētē ipz iuenit. vñ confessor eū induxit. vt be. bar. ppetuū fuitiū vouēt nec ad domū vēiret t rediret nisi pus locū ātiquū culmē i prusia visitaret. qd t inuenit fec. iterea mulier clamās iudiciū iplorat: inuenis ad iudiciū ducit iudex ārit d suia. iuuēis iā d vita sua desperās: qdā ignot⁹ accessit qē nō nouit exhortās inuenē vt iudicē rogaret ipz suū vbū posse log. qd factū ē. Tūc tota vniuersitas cucurrit q t qlit ille despect⁹ vellz fari: t rōnabilit oīdēs platā suiaz ī iuenē eē nulla: t gstāt pbās: q oēs tā nobiles qz ciues t oēs q aderāt illud vex eē dicebāt: t sic suiaz reuocauerūt: qz vlt hūanū sensū ptulit: cui null⁹ dicere potuit. Et dū pdict⁹ iuuenis añ tribunal existebat p nimio gaudio prsternē se volēs casu accidit: vt collū iudicis āplectēt. Qd videtes frui iudex hostilit irruerūt i eū. h° pi: t amici videtes despati: flētes t lamētātes qsi mortuū cū reliqrūt. Qd itelligēs confessor cōfidēt amicis suis ait: neqqz sic de bñficijs be. bar. diffidetis. qz veracit scio q san⁹ ē t nulla patit corpis molestiā. Accedētes pi: t amici eius cū festinatiōe nullū vestigiū vulneris inuenerūt i eo. gratulabāt illi t meritis t bñficijs be. bar. pstitis: t magnifice eā laudauerūt: t sic inuenis tādē in fruitio be. bar. vitā suā finiuit.

¶ De sancta brigida.

Sancta brigida vgo religiosa videns sibi istare tps desposatiōis diz rogauit: vt aliquā deformitatē sibi imittēt vt saltē h° mō pcor istātia vitaret. Tūc vn⁹ oculus ei⁹ crepuit t lifact⁹ ē i capite suo: accepto g° sacro velamine brigida cū aliis vgib⁹ sacrī velatis t deo deuotis in oppido medi' extitit: vbi dns ei⁹ oīone plurima dignat⁹ est facere miracula.

¶ Hospitē qdā marcū noie sanauit: decē t octo ecclesijs de vno modio ceruisie a cena dñi vsqz in finē pasche sufficiēt mīstranit. ¶ Leproso cuidaz petēti lac cū nō h'et aquā frigidā ponerit: sz in lac aq̄ uersa ē: eoqz hausto puella sanata ē. Deinde leprosū curauit: duos cecos illuminauit. Cōtigit vt cā cogēte iter faciēs i vadū fluuij labēt: t fracto capite sāguis emanauit: quo mlieres dne mute lingue vocē receperūt. Post h° vas pciosū regis manu rustici lapsū dissiluit t ne rustic⁹ dānaret a brigida itegz restitutū ē. Cūqz mlier qdā leprosa poma negaret brigide pcib⁹ pomariū fudit⁹ exaruit t poma nouit int⁹ relicta penit⁹ euanuerūt. Hec iter faciēs i curru vidit pauperē qndā cū fāilia sua mlta sudoris ligna ferētē t mīsta ōdit illi equos suos. Et illa cū puell' suis iuē viā pscdit. t ait. fodite sub cespite. p piquo: t aq̄ prūpat pp pegrinātes. mox cespite cieto fōs pfilies emanauit. h° scō dnr ide trāsies brigide duos equos ōdit. Appropinquāte die pasche dixit brigida puell' suis. q lauabit infirmas nras sorores? Cūqz ille vtpote inuēcule oēs recusarēt brigida ītrauit māib⁹ illas lauās t ab īfirmitate sanauit: qz vna erat palitica: alia ōmōiaca: alia leprosa.

¶ In domo qdā alīca scā brigida manēte: casu cōtigit vt oēs exirēt: t veneīt qdā petētes panē: t brigida cirūspiciēs dixit puero ppe cubāti palitico: t muto: qd tū ipa ignorabat: puer scīs vbi sit clauis? t ille rndit scio. dixit ei brigi. surge t mīstra ill. t fcm ē ita. In domo vna duodecī infirmos curauit. In cōcilio magno: mlier qdā vni cpo crimē sui pt⁹ ipo fuit. cui cū be. bri. os signo crucis signasset: illa itumuit a vtice capitis vsqz ad plātā pedis. nec tū veritatē confessa ē. dixit. dic ifātule qs ē p: tu?: t ille rndit. ep̄s p̄i me⁹ nō ē. Sz qdā i extrema pte cōcilij yltim⁹ t turpis t vil': t i dieb⁹ ill' vēit ad scām brigi. qdā vgo ārens elemosynā ab illa. cui brigida dixit. Accipe vaccā meā t abduc. cui illa rndit. vacca mihi nihil pdest: veniēt ergo latrones t auferēt eā mihi. Brigida dixit. Accipe cingulū meū t eo aqua intincto

pgēs sanabis infirmos: quo arrepto leta abijt ⁊ ab ifirmis sanaꝝ lucra mlta ꝺrit ⁊ paupib⁹ xpi distribuit. In tpe famis brigida prexit ad eꝑz iboꝛ vt ab eo petēt fruges. Ille tpe ꝙdragesime cū altū ñ hꝫet panē duꝛ cū lardo ꝓposuit ⁊ illa cuz eꝑo comedit. Dne ât illi⁹ puelle nolētes cānē cōedē abscōdeꝛt: sꝫ ille vse sꝫ i duos ſpētes vñ grauit a brigida coꝛā eꝑo icrepate sūt. Tūc eis penitētib⁹ illis oātibus ſpētes mutati sūt i panē. ¶Post mlta admirādā brigida migrauit ad dñm.

¶ De.s. Gāgolfo.

GĀgolfus ex nobili gñe burgū die onūd⁹ fuit: q ꝙdā vice i cāpania ad fōtē veniēs ⁊ de aq̄ bibēs venit dñs loci vbi fōs emanauit: ⁊ ei fōtē vcālē exhibuit. Scūs vo memoꝛ illi⁹ vbi dñici. Si direritꝫ huic mōti tolle te tc. emit fōtē cētū solidis. Cū ât hocvroꝛi domū veniēs narraret ⁊ ab ea ꝺrisus bacculū quē manu tenebat solo ifixit quo recto stati fōs erupit: sic ille quē emerat ⁊ i loco vbi i cāpania fuerat nūqz plus emanauit. vroꝛ eius ât a quodā clerico nefario pollut: ita q ꝺ hoc eā sup hiꝫ inpellaret ⁊ ipa istāt negaret. Immite iqt manū i fōtē: vt ꝺs q cūcta videt vitatē oñdat. illa ipētrita imisit. statī carnes vsqz ad ossa, ꝺpēdebāt. Tūc ille, morte qdē digna es: sꝫ ei q cūcta iudicat reꝛuo te. Clericꝰ vo mulieri adherēs ꝙdā nocte cernicē. gāgolfi abscidē volēs ipm i coꝛa vulnerauit q p⁹ aliquos dies sūpta cōione ad dñm migrauit: ⁊ miracl'is mltꝫ claruit. Clericꝰ vo vt iudas mōtu⁹ erepuit medi⁹. Vroꝛ ât gāgolfi cū audiuit q maritus eius egros sanaret rñdit. sic facē vtutes gāgolfus: sic an⁹me⁹: statī a pte illa turpis son⁹ ꝓdijt. Taliqz deinceps subiacuit opꝓbrio vt oī vita sua eodē die. s. feria sexta quot vba ꝓtulit tot turpes sonos ab il'la pte emisit.

¶ De scō Vdalrico.

VBalricus ex nobili alamanoꝝ gñe oꝛt⁹ i monasterio scī galli enutriꝫ: vbi cū habitū vellet accipe ab ēclusa, ꝓhibēt dicēte sibi q futur⁹ eēt eps in angusta: qđ ꝓcedēte tpe fcm̄ ē. Quadā vo die cum scō cōrado ostātiēn eꝑo ad mēsā cōsedit a q cōsurgēs ter missā celebrauit. qđ dū cōrado ĩotuit dixit nemo illo hodie saturioꝛ ad missā accessit credēs eū comedisse. ¶Per oleū i cena dñi ab eo gsecratū mlti sūt sanati ⁊ ocli plimi illuminati. Quodā tpe in die sci ioānis baptiste graui ifirmitate oppssus duo iuuenes astiterūt ei: quoꝝ vn⁹ ait q̄re ñ surgꝫ debes .n. ad scm̄ Jo. missā hodie celebrare: q surgens bis eodē die celebrauit. ¶Post multa miracula āno dñi nōgētesimo: etatꝫ sue octogesimotertio. ordinatōis sue qnq̄gesimo migrauit ad dñm cui⁹ coꝛp⁹ cuz ad lauādū fuit ꝺnudatū tāta fragrātia ꝺ eo emanauit vt cūcta pectoꝛa astātia kpleret: portaꝛ igi ad ecclīā supuēnit vnolfgāg⁹ ratisponētis eps ⁊ ipꝫ i ecclesia scē affre honorifice sepelinit.

¶ De.s. affra.

AFfra filia hilarie cui⁹ ꝓgenitoꝛes a cyꝛo venerūt: cū essent cultui veneriꝫ ꝺditi ipa cū ācill' suis mētricio se ꝺdicauerat. Huꝝ pstibulū Narcisus eps cū felice diacono psecutionem dioclitiani deuitās ignoꝛās ingressus ē. Et ꝑmo ꝓ turpi amatoꝛe susceꝑt⁹ ē: postea xpianoꝝ eps cognit⁹ affra pedib⁹ epi adoluit: ⁊ cōuertit: De mane xpiani q̄rūt: sꝫ affra sub lini fasciculis eos abscōdit. tūc affra eꝑz ad hilariā mſez suā ducit q̄ ēt aduoluta pedib⁹ ei⁹ efficit xpiana. Tūc clamat demō sup eꝑz se ininste a suis hītatōib⁹ expelli: ⁊ recusat abscēdē nisi aliq̄ aīa sibi i ptatē deꝛ: Dat ergo ei ꝺraco magn⁹ ab eꝑo i fauc̄ib⁹ alpiū quē statī occidit demō. Tūc narcisus domū hilarie i ecclīā cōsecrauit ⁊ dionꝫsiū auūculum affre eꝑz ordinauit i augusta. Affra vo cū solita exercē neglexit: caio iudici accusat cui dū iuꝺex paganꝰ ꝺret deuz xpianoꝝ meretrices abhoꝛrere ⁊ xpm hītare i talib⁹ nō posse. Affra rñdit xpm ꝓ pctoꝛibus venisse. inꝺeꝝ igi i insula lici fluminis cremari mſ ât ⁊ ācille dū eā sepeliſſēt ibidē cōprehēse i igne cremant.

¶ De scō Osualdo.

OSualdus rex angloꝝ filiꝰ achieſoꝛis sci admūdi regꝫ q ⁊ ꝓ xpo occubuit: Fuit vir magnaꝝ elemosynaꝝ i die pasche ab adrīão idifranēsi ꝺina audiēs: cū liguā ignoꝛaret rex pplo interꝑrabat: ea die dū pauperꝫ ꝙfluerēt ⁊ iā oīa victualia eēnt distributa discū argēteū fec̄ ꝙfrigi ⁊ ꝺari egēnis. Qui eps cōgratulās manū ei⁹ osculabat ꝺicēs. Nūqz senescat hec man⁹: ⁊ fcm̄ ē ita. ꝑmāet. n. vsqz hodie q ēt die ac nocte vacabat diuinis ⁊ aut supin⁹ aut flexis genib⁹ grās agebat. fre suo cāfrido ab ipijs pēpto ducē britonū cū mltꝫ sup se veniētē ipe erecto crucē ve xillo ⁊ flexis gēnib⁹ supauit. 9°. igr regni sui āno etatis. 38. rex miriciꝰ q anceſſoꝛē suū pemerat ipꝫ i plio occidit: ⁊ caput cū mān⁹ ⁊ brachijs ignominiose stipiti suspēdit: q postea mltꝫ claruit miraclis. scholastic⁹ qdā bona dicēs ⁊ mala faciēs ad extrema ꝓduct⁹ vidit se ad iferos duci: ĩuocat aurilū osualdi ⁊ allata sibi ptica pali i q⁹ caput osualdi cuz mān⁹ pepēdit i aq̄ bñdicta posita ⁊ eo potato vitā obtinuit, ⁊ salutē.

¶ De scā tecla

TEcla spōsa thamiri sedēs ī fenestra sua audiuit paulū q iconiū venerat de ỽginitate ꝑdicātē: eidē adhesit. tit⁹ inibi ꝑcesserat ⁊ paulū sic ꝺscripsit. Statura breuis capite robusto: supcilijs iūctis: naso aqlino grā plen⁹: tē mſ tecle filiā cū apl'o accusauerat: vñ ābo ad pcōsulē ꝛhūc: mſe ꝫ filiā clamāte: q: spōsū suum ꝛtenit ⁊ huic adhēt: tē paul⁹ expellit ⁊ tecla igni iiecta illesa exiuit ⁊ inuenit paulū ꝓ se oratē ⁊ statī eū seqt̄ athiochiā. Ibiqz a quodā ꝛcupiscit: sꝫ vidēs se cōtēni ꝓ sacrilega iudici kdit. Seqnti die tecla iter leones: leenas: ⁊ vrsos ꝓiecit: sꝫ oēs se iuicē interficiūt: ⁊ ỽgo illesa pmānt. tūc i aquā inē feras ꝓiecit ⁊ dixit. In no.pa.⁊ fi.⁊.s.s.fit mihi hic aq̄ fōs baptismi: ⁊ oēs fere moꝛiūt. Itē i āphiteatro inē feras ꝓiici crudelioꝛes iubēt. sꝫ pie matrone ꝙfluūt ⁊ odoꝛifera ꝙdā aptāt: vt fere dormiant ⁊ mitigent: qb⁹ statī soporatis thauri fortissimi adducūt qb⁹ ignita feramēta ad genitalia ligātur vt magꝫ seuiāt: ⁊ ỽgo ligata inē illos ꝓiecit: sꝫ illesa ēt ꝙbusꝫ vicul'absoluit. Deiū iteꝝ cū apl'o romā pgit: tādē a paulo recta bñdictōe sūpta iconiū redijt: ⁊ spōsū suū moꝛtuū

reppit. mr̃ igr̃ i sua negtia pmãsit: ipa mlta vginũ
mr̃ extitit ⁊ orãs ad dñz migrauit. De. s. cunegũde.

EX nobilissimo parẽtuz magnoꝝ. vz. augustoꝝ sãguine duo imarcescibil' glie flores emicuerũt: scus vz. henric⁹ Ro. ipij
gl'iosissimũ decus eiusqz dignissima collectalis pie
memorie cunegũdis ipatrix. Eadẽ vo be. ⁊ do dilecta cunegũdis treno ipatori cõpal'r ñ carnal'r ziũ
eta celesti regi vginitatẽ suã 2secrauit quã vsqz i finẽ casti zinqz 2sus do teste 2fuauit: qđ postmodũ
diuinitas ne lumẽ i tenebris lateret oñdit: dũ eã ad
2fũdẽdũ vginitatz hostẽ ⁊ obstrucẽdũ os mẽdaciũ 2
vginẽ xpi loqntiũ sup ignitos vomẽs icedẽ ⁊ illesã
2cedere dedit. In fasñb⁹ itaqz 2stituta cõtinentie
sue gl'iã sub treni clamidẽ ipij satagebat absc̃dẽ:
vt tãto ꝓpẽsi⁹ q̃to efficaci⁹ poterat ꝓmoueret: q̃
do istigãte illo quoqz adiuuãte ad laudẽ ipsi⁹ cogitabat pficere. Deniqz post nouellam fecundissime
plãtatois sue eccl'iã quã cũ illo studiosissimo coopatore henrico i loco bãbergẽsi venustissie siẽ bacten⁹ cernit fabricauit sub procinio ꝓncipis apl'oz be.
petri ⁊ sci georgij martyrz: mõasteriũ sub regl'a be.
bñdicti ad aglonarẽ plagã i honore sci michael'ar.
extruxit ñ miori studio ꝓdioꝝ quoqzac diuersoꝝ donarijs ornatissimoꝝ. Tertiã demũ vsus meridiez sub
ordie canonicoꝝ sub titulo be. ptomartyrz stephãi
puo qdẽ scemate: sz maiori opa de suo mrionio ecclziã dedicauit: ad quã dedicãdã be. papã quẽ ꝓfat⁹ deo dign⁹ ipator hẽric⁹ ad 2firmãdũ bãbergẽsẽ
põtificatũ aduocauerat venire rogauit: ipa quoqz
illõ psalmographi secũ decãtãs. Dñe dilexi decorẽ
domꝰ tue diuersa eidẽ eccl'ie iuxta ipialẽ magnificẽtiã 2tulit i diuersis eccl'ie ornamẽtz: q̃ oĩa ipe dñs
apl'ic⁹: vt sp memoria fũdatricꝭ ipsi⁹ illic floreat ne
qñ p fraudẽ aut violẽtiã vl'furto subtraherẽt ide dura bãni sui inodatõe septuagita quoqz duoꝝ eꝑoꝝ
q illic aderãt auctate ipo die 2firmauit. Itẽ mõasteriũ sci saluatoris nr̃i iesu xpi ⁊ ei⁹ victoriosissime
crucꝭ i loco q 2fugia dr̃ magnifice 2struxit ⁊ ãcillaꝝ
di ibidẽ do fm regulã be. bñdci fuictiũ 2gregatõe
decẽtissime dcl'iauit. Domo coopãte ei i oib⁹ ipiali
maiestate idẽ mõasteriũ oi ornatu dcorauit. Alũ ꝑncipale altare ãconã de auro ⁊ lapidib⁹ ꝑciosissimis
statuit. calices aureos ⁊ argẽteos: catinos aureos:
aureos vrceos: pallas ⁊ casulas vela ⁊ cortias cappas auro ⁊ gẽmis itextas ⁊ ceteris vtẽsilia sine vasa
ad misteria tãto studio ⁊ tã sũptuosis expẽsis eidez
eccl'ie cõtulit: vt qcũqz ea ituẽt regiã munificẽtiã ⁊
mirã vtriusqz ipatoris. vz. ⁊ ipatricꝭ devotõz i deũ
magnopere admirari ñ cesset. Preter has ꝓncipales
sue opatois ꝓmarias eccl'ias q̃ cõuẽtualis eccl'ia q
mõasteria illoꝝ donatiuo ñ glorĩãt se aut i ꝑdisꝰ dilatatas aut decoratas ornamẽtz: Alias. n. ãtigtate
collapsas recdificauerũt. q̃sdã ẽt dstructas ⁊ ad nihilũ redactas i ꝑstinũ yl'ẽt i melioꝛẽ statũ istauraurũt: ⁊ sicuti prudẽtes vgies oleũ sue mĩe i diuersos
effũderũt vt merito dr̃e possint xpi bon⁹ odoꝛ sum⁹
⁊ i oĩ loco. O zinqũ nõ voluptate sz bõa volũtate
copulatũ. o scñ mr̃imoniũ vbi vna fides inviolate
castitatz vbi vn⁹ spũs mĩe ⁊ vitatz. vbi idẽ velle in
vtrtib⁹ idẽqz nolle i vicijs: vbi nec ꝑm⁹ nec alẽ dissensi potuit dũ alẽ qđ ꝑm⁹ voluit: vbi par ains in
multifarijs operũ effectib⁹ pares in duob⁹ osdit
affect⁹: q̃s has nuptias dixeri nescio: vnuz scio: qz
nr̃a mõ nescit regio tales dũ ꝓ regnũ celoꝝ se castrãtes nec plẽ irene fecũditatz expectãtes celibẽ a
deo gñatõez recipent a quoꝝ ore la⁹ dei nũqz defi-
ciet. Nec ẽ gñatio q̃rtũ dñz q viuẽtes in xpo mẽbra sua mortificãtes pp xpz super trã moriẽtiũ regnãtes cũ xpo bona dñi sui vidẽt i regiõe viuẽtiũ.
Qñ de vita ⁊ miraclis pij hẽrici xpianissimi ipatoris ⁊ mirabilib⁹ varijs q̃s fecit i domo dñi. De signis
quoqz ⁊ miraclis q̃ post trãsitũ ipi⁹ p eũ fecit satis digne scripta scã recepit eccl'ia. nũc ainz pupugit ac
i mẽte venit vitam memorãde vginis nr̃e b: cuit
explicare ⁊ mẽorie scripto 2mẽdare: vt ad exẽpluz
ei⁹ se ituẽtes q̃cũqz vgies q̃cũqz ve vidue pfẽ vite
normã arbitrent 2uersatoz illi⁹: idignũ. n. nobis ⁊
magz opẽ piũ digne duxim⁹ vt illi offiũ subtrahamꝰ ozis cui⁹ ꝓdẽtia quotidie aliñta ꝓcipim⁹ corporz. Hẽrico itaqz suo sue castitatz patiẽtissio sp custode: vbi eã suis vginẽ vti trãsduxerat i xpo resignauit. ad celestiaqz ingit suspirabat gaudia trãsla
to: illa se ad deũ vt sp. totã cõtulit. ipsũ sue castitati
nẽcitati ac saluti adesse illũ suis eccl'ijs illum filijs
quos ei i ipo aggregauerat pntẽ affore: aduocare:
vigilijs oronib⁹ istare: die pcicã cũ martha: noctu
2templatinã cũ maria vitã agẽ ñ cessabat. Quãta vo
elemosynaz largitate: q̃sta o: ois istãtia ꝑ bri zinqz
defucti aĩa desudauerit i subscripta pagia qnã ipe
p se: nã lrarũ ⁊ artiũ aliarũ distinguẽ auro gẽmisqz
sacras vestes pitissima fuit. 2posuit ⁊ scripsit qcũqz
voluerit agnoscere potuit. Cumegũdis dina
dispẽsatõe solo ipatrix noie spal' dilecte 2gregatõi
i 2fugia qcqđ iuste qcit dilectõi ꝑpe adnẽtatz sarcinã facili⁹ veluti existio tolerarẽ si vias res salnas
icolumesqz existẽ viderẽ: q̃nis. n. mẽs ꝓcellosisqz
curaz fluctib⁹ vndiqz q̃tiat: vie tñ recõdatois ãcora a cordis ꝓfunditate ñ euellit: ⁊ lz loge remote ab
ocul' ab aio tñ nũqz recedẽtz qs nos scpabit a charitate xpi: casus dolorz aut lõgitas remotois: qn ẽt
si amisse facultatz vsus 2cederẽt: volũtas hec opis
exhibitõe 2ptobarz. Ipz tñ modicũ qđ adhuc deo
volẽte reliquũ tenem⁹: vre ꝓmonitõi alienũ ẽ volum⁹: vt ꝓticipatõe puitatz relenet magnitudo de
notois. Adr nãqz si pax habuerit pax filijs tribuit.
Ecce hec modici sũpt⁹ munuscl'a ad refectõez vob
mittit carnis: vt aiaz sciorz pris vri q̃tiuz oĩs
alimõia reciatz: qñ tot iustoꝝ ꝑces vnaminit q̃tinuate apd deũ mltũ pnt ꝓficẽ: Jac. attestãte. Adr
tũ valz depcatio iusti assidua. ille ẽt atqz ẽt iust⁹ dis
q iusticias dilexit egtatẽ supplicatois exaudit ñ respnit: sz vob i defessis iecessorib⁹ supdcẽ charitatẽ
faciẽtib⁹ salutz dabit pmũ. qđ ipse ꝓmittit. d.
Qui pseuerauerit vsqz i finẽ salu⁹ erit. Atqz bonũ
op⁹ i 2spcũ ẽt di placitũ eẽ cernit: si ñ solũ ꝑ ill' q i
hac vita positi mlta vob dõa: sz q nlla secerit orare
ritz. Obsecro g⁹: vt cũ a cordib⁹ vris nũqz abiciatz
q vos tãqz ꝓpas amauit: atqz hũc locũ vra fruitute
florere voluit. Estote quoqz mee nẽcitatis mẽores
sp hilaritate cordis misericordes fm illud aposti i

dilectõe sñi simlatõe nectõ vñe mñtz ī quãdã mutue charitatz soliditatẽ magz ac magz ꝛcrescãt ãten⁹ ī die tribulatõis clamorẽ vz ipsi⁹ aures exaudiat q dicẽ. Ubi duo vl tres ꝛgregati fuerit ī noie meo in medio eox sũ: qđ vos oĩmõ ꝓmereri hortõ eodẽ ꝑ stãte q cũ prẽ ꝛ si. vi. ꝛ re. ꝑ oĩa scla sclox Amẽ.

¶ Deniqz Cõrado sibi succedẽte i regno ipa curis secl'aribꝰ sic iã diu ꝺiderauerat exonerata iã i xpo ãniuersario die trãsit⁹. s. hẽrici archiepꝰ cũ epis ad ꝺdicatõez ꝛfugiẽdis eccl'ie quocauit vbi int missaz solẽnia ipiali decẽtissima oi orn atu culta ãte princi pale altaz vgo ꝺo ꝺuota ꝓcessit ibiqz thesauz icõpa bile ligni. vz. dñici crucẽ quã qdẽ i mã: sz maximã i vtute dñi obtulit. at vbi lectio euãgelij i q sup arbo rẽ crucis ascẽdẽs conspiciẽtẽ se iesũ suscipe ꝛ ab eo bñdictionẽ pusill⁹ meruit accipe leta fuit rgalẽ pur purã exuẽs tũicã fustiorẽ quã ipa mãibus suis opa ta fuerat sacerdotali bñdictiõe data. vestẽ rligiõis iduit ꝛ mltis qdẽ ꝑ se flẽtib⁹: ꝑ illa ãt gaudẽtib⁹ q iã seculũ dãnasz ī vestib⁹ capill' q hucusqz eodem mõasterio ꝓ veneratiõe fuãr ꝓcisis: iposito sibi ab epo velo: ãnulo fidei subarata gratulabũda succin nuit. posuit signũ ī facie meã ꝛ ãnulo suo subarra uit me dns meꝰ iesus xps. In spõso xpi cõsecrata dũ filiaz suaz se scissimo ꝺtubernio applicuisz: nõ vt mr filiabꝰ se ꝓferebat: sz oibꝰ ifuiẽs pullẽ psonã se oñdebat: ita tũ vt cũ oĩa faceret ostẽtationẽ fuge ret singlox ne rcipet ī pñti seclo mercedẽ suã. opa baz manibus suis sciens scriptuz esse. qui non opa tur ñ mãducet. Spõso suo aut orãs loquebaz aut psallẽs ad eccl'ie limĩa pene inisa ꝓpabat nihil se ueritate illiꝰ iocũdi⁹: nihil iocũditate seueri⁹: tri stz ī risu: ī tristicia suauis breue vite spatiũ eterna memoria cõpẽsabat. Jdẽ illi oronis locꝰ ꝛ qetz fuit idẽ sp habitꝰ iculrũ corpꝰ dũ sciret reiciẽdas deli tias corpis qõ paulo post vmbꝰ exarãdũ fuit. sp eã legere: aut legẽtẽ audire: vidisse. multa illi circa cõ tubnales deuotio frequẽs decubãtiũ visitatio: so luta paupũ ꝛsolatio. ꝓterea eã fecisse plura mira cula credimꝰ: sz q gl'iã humanã ꝛ oleũ adulatiõis sẽp fugeret eẽ suppsã ant ī curia hominũ seu ꝛuo luriõi tẽpoz ñ defectui depntãdũ vtutũ: vñ ẽt tãte maiestati idigna scribẽdi minor matia fuit pauca tñ q ī scriptz repimꝰ vl veridica scimonialiũ vbi il la ꝓ xpo militabat relatiõe cognouimꝰ hic iferre dignũ duximꝰ. Cũ pꝰ oronis freqntiã iter lectiõis lassitudinẽ ãcilla xpi ī lecto ñ plumis extructo: sz ci licio strato mẽbra sopor grauata remisisz puella sa cra q de more illi assidebat sacros codices legens. Cũ fere ad mediũ noctz lectionẽ extẽderet caligã tes oc'os clausit: lumẽqz e mãibꝰ elapsũ palcas cõ ripiẽs sui fragor circũiacẽtes sorores excitauit: cla more ꝛ cõcursu facto vgo xpiste sõno excussa: dum colluctãtes iter se flãmas circa se asperit ad oronis arma se ꝙuertit ꝛ signo crucis adustionẽ illã absqz oi suaz lesiõe vestiũ auertit. Tua hec xpe opa q ba bylonem regem in suo furore confudisti ꝛ babylonios ignes vt pueri tui seruẽtur illesi. Alid mira culũ qz timẽdũ qz mirãdũ hic placuit subscribẽ in quo aĩmi illiꝰ cõstãtiã ꝛ rigorz seueritatẽ discẽ po terz: hũit secũ sororis sue filiã vtã noie quã a ꝓmis ãnis educatã oi disciplia seculariũ quoqz lr'az scie tia istruxerat. hec matrerã ñ minꝰ religiõis qz dile ctiõis amor ī mõasterio secuta ꝛ cõsecrata fuit: hãc i oibꝰ plene istructã: vt eiꝰ i oronibꝰ vigilijs ac ie iunijs pseuerãtiã ꝛ a dño patiẽtiã psperit oĩ assẽsu ꝛ rogatu ꝓmã i ipo cenobio eã abbatissã pfecit. Cũ vgo mr filiã suspiciẽs iuxta cõmotiõez scãz iãdu dũ hitã ꝑcedẽtiũ patz repetẽs alloqa monet ob sa lutis affectũ vtilia ac ꝺo placita sepe dicef: frequẽ ter audire: solitas religiosi itineris vias nõ descrẽ magz magisqz errorũ ꝺuia: ac diaboli calcar figmẽ ta nullã luci ac tenebrz vitati atqz mẽdacio turpitu dini atqz egestati apꝺ dei ꝺuos decet eẽ coronem sollicite cauere ne vana sectãdo desineret eẽ tẽplũ dei: fieret hitatio tenebraz. fieret ꝺmõis monumẽ tũ: lumia sua ī dei defigẽ aspectũ. ¶ Animãqz docet facere: vt fructũ doctrie sue ipa ī illis ꝺo adiuuãte possit inenir: hec ꝛ huiusmõi itez atqz itez matno studio ei iculcãs ꝙsi ī oibꝰ iã pfectã ꝛ ipaz magzaz ve nerari cepit. Jpa vbi ī matura libtate posita ẽ pau lati a rigore suo ꝺsicẽ: meliorẽ cultũ lautiorẽ cibum vitioz alimẽta ꝺsiderare: vltima ī choro ꝓma ī cõ uiuio puellaz fabul'iteresse ꝛ ī oibꝰ laxi⁹ se ageꝛ ce pit: ꝓ huiusmõi leuitatib⁹ dũ eã scã dei ꝓuati iter se publice coram oibꝰ argueret sepi⁹ obsecraret icre pareꝛ: nec illa velut mrtere ꝓcinio aut familiari tate vana cõfisa emẽdaret: qđã die cũ ipa cũ quẽ tu crucẽ: nã dies dñic⁹ erat: segr': abbatissa defuit: quã illa igrẽs ꝛ epulatẽ cũ coenis in ꝛclaui repiẽs zelo pietatz armata cũ vbo conceptiõis dextrã ma xillã eiꝰ pcussit: q qsi sigillũ quoddã formã digitorũ accepit: q oi tpe vite sue ñ carnit: ꝺ quo nimiz fa cto gstat: qz ñ tñ ꝓ se sz alioz emẽdatione hꝰ ꝓtulit vt hui⁹ vitio alijs pficeret: ꝛ ad melioris vite statũ a vitijs suis retorqreꝛ. Fõte ꝛ illo ꝺtractorib⁹ fabu losũ ꝛ ifidelib⁹ videꝛ risibile putabiꝛ: q scitatẽ illiꝰ quã gra hũilitatz ipa hoies lateꝛ voluit elemẽta lo quũtꝛ. Deniqz cũ post lectiõez euangelij suo solẽni more ad altaꝛ sacrificatura acceꝺerz: dextre manꝰ sue chirotecã ꝺtrahẽs cũ nulli⁹ q rcipet adesz a se riecit quã radi⁹ sol ꝓ fenestre rimlas itrãs suscepit ꝛ tãdiu qsi famulãdo sustinuit donec illa pꝰ sacrifi ciũ rdiẽs eã rcipet. Tale ẽt qđ ī bri vestegoaris ali qñ ꝺina vtute oiũ fuisse legiꝛ: q dũ a sco rustici tre uerẽs põtificz a sũma maiestate ꝺspiciꝛ: ꝓ maiorz lumĩarz famulatũ honorar. Qnz itaqz caparat meritoz q iudicẽ cũctoz meruit hre vtutũ: gndeci ī scõ ꝓposito supuixit ãnos tã hũilitatz gra qz ꝓ re ligiõis ruerẽtia oibꝰ admirãda. Tãdẽ ꝓ nimia ci boz abstinẽtia oronis ꝛ vigiliaz icredibili pseuerã tia cepit coꝛpe lãguescer ꝛ igrauescẽte morbo pau lati ꝺsicer: sz dũ mẽbra doloz gherẽt exteri⁹: tũ spũ qz laꝰ ꝺi i ore eiꝰ sp cõfortabaꝛ iteri⁹, vocabat ãge los quoz hic vita: illic nũc cõfortio fruiꝛ. Aplos ꝛ cõfessoꝛes quoz fidẽ sẽp ꝛ cõfessionẽ tenuit ꝛterpel labat. Virginũ xpi ī suo exitu iuitabat choz: quaz emulatiõe ī carne dũ ptez carnẽ vinẽ se imaculatũ xpo cõsecrauerat choz oiuz ꝺi famulãtiũ sibi adeẽ sibi occurrẽ orabat: auxiliũ ve qđ scriptũ ẽ timẽti bꝰ deũ oĩa coopãr ī bonũ ī obitu tãte vgis vidimꝰ cõprobat: nec dũ spũm exhalauerat: nec dum xpo

debitā reddiderat vitā:ꝛ iā fama volās tāti ꝑnuncia luct⁹ ñ tñ sacratas ỽgies aut diuersi ordis viros:sꝫ ꝛ toti⁹ vrbis populos ad exequas ꝯgregabat Sonabāt psalmi ꝛ totā domū vbi sacꝝ corpusculū i medio sup illo nobili cilicio cōpositū iacebat i sublime resonās letania ꝑ exeūte aiā q̄tiebat. Interi ex more regales tāq̄ ipatrici nō vt paupcule debētur sorori parāt obsequie:aurea feretro obtinēda,pferūt velamina:cū illa psallētes vult⁹ quos añ vt spōso veniēti letos videres ad os retorq̄re manu ānuere: amict⁹ iste ait nō ē me⁹.auferte hic. oīa tus hic alien⁹ ē:his terreno spōso: istis celesti sum copulata nuda de vtero mris mee egressa sū: nuda regrediar illuc.his misere vilez carnis materiam inuolute ꝛ corpusculū meū iuxta tumulus frismei ac dñi hērici ipatoris quē me vocāte video in ꝑpio locello reponite.His dcis i manū dñi spūs cōmēdās carnis sarcina abiecta ad suū aiā reuolauit auctorē:ꝛ i ātiquā possessionē diu pegrinata cōsēdit:terris mrez cōem se amisisse flētib⁹: celis āt cōciuē i suū cōsortiū se suscepisse gaudētib⁹. Ita de mū sacro illo corpore feretro suppositō nobiliū ordine peūte:multis hīcīde cōfluētib⁹ turmis cū illo sibi sp familiarissimo paupex cōtubernio ad locuz ꝑdestinatū sepulture felices exegevsq̄z delate sūt: Cū vero relictas vrbes vacua rura: desolatas ciuitates vndiq̄z cōcurrē ppl⁹os videres:mres parvulos suos i brachijs gestātes .infirmos i grabatis iacētes sanitatis gr̄a sperare.felicē se credeī si cui aut feretro iūgi aut ab ipo cōtigissꝫ vmbrari: tādē i eccleiā bti petri corp⁹ nō sine labore deportatuz triduanas ibi meritis suis ac bñficijs cōdignas habuit exequas:filij quos ipsa illic i xp̄o aggregauerat de mris pace iā securi.,p se āt solliciti iceſſāter psallebāt: dū eā sibi ad horā subtractā sine timor amissiōis i spe ꝑpetue intercessiōis recepisse plaudebāt. mr̄ ō celo filioz ꝑspectās affectū gaudebat:ita velatū sacꝝ corp⁹ sacris vestib⁹ diademate xp̄i supposito suo loculo i dextro latere:sic̄ hacten⁹ venerat repositū ē.O felix bābergēsis eccl̄ia r̄cepisti thesaurū:quē amiseras ꝑcar ꝛ malefica lingua detractoz oculoz testimonio cōfutata ē:dū virgitas ei⁹ reb⁹ approbata:scitas claresc̄tib⁹ signis vī testificata p xp̄z dñz nr̄z. Christiāe fligiōi ꝑficiēs fidel ecclia q̄ i euāgelio voce dñi testāte dei mr̄ ꝛ filia p gram noīat.mr̄ qz sc̄e opatōis exēplo filios dño generat. filia:q: ỽgis filio ꝑ salute mūdi icarnato eruditōe scōz patrū quotidie gnāt:salutē missā a dño celestꝫ archiatri efficīb⁹ medicine plenā tā corpis aurib⁹ aiaduertat. ¶Dūdāe machine ꝯditor hūano gñi p inobediēriā lapso ꝯdolēs: vt etne vite fructꝫ faciēte nouā plātatōz.s.ꝑmitiuā eccl̄iā isereret p̄riarchas ꝛ ꝑphetas i mūdū mittere dignat⁹ ē.Qui creditū sibi officiū qnqz corpis sc̄ib⁹ serto quoqz q est spūs ꝑphetie mysteriū icarnationis xp̄i:ꝛ oia q de ipo annūciāda erāt ꝑdicantes:alij aspitate vite alij diuersis penaz mortib⁹.ipsi quē ꝑphetabāt famula tū suū fidel r ipleuerūt:hoz limes xp̄s etni p̄is cū silio ,p liberādis hoib⁹ de itemerate ỽgis vtero p cessit: vt iā ichoate plātatōi missis p orbē apostolis atq̄z de suo corpe fusō cruore fabricatā nouellā sup edificaret eccl̄iā.Que sc̄e trinitatꝫ fide ībuta ꝛ mū data baptismi gr̄a martyres ꝯfessores ꝛ ifirmi sexus virgies aīo tñ cōstātes ꝑmitias obtulit:iter q̄s btā cunegūdis flos bābergēsis eccl̄ie cū scō henrico q romanū tenuit ipiū sub cōiugij specie īmortali spōso caste virgitatꝫ honoꝝ ōseruauit: vñ iā ei⁹ sācitatꝫ merita p orbē māifesta ōclaratiōe apparēt: qz i loco vbi scūz cōp⁹ ei⁹ gesit i firmi q̄cūq̄z laborātes egritudie sanitatē recipiūt. vt āt ad oia cautissimi testes sim⁹ veritatꝫ amatorib⁹ etati nr̄e succedētib⁹ de his que scribim⁹ curiose idagātib⁹.s. quo tpe curationū opatiōes meritꝫ ꝑfate ꝑatris initiū habuerūt largiēte dño ,put possum⁹ explicare volum⁹. Anno dñice icarnatiōis.1089.iditiōe ij. Tiemone .ix.bābergēsis eccl̄ie epo.quarto pōtificat⁹ sui āno ad vicula sci petri ne de scitate pdicte virgis ābigerem⁹ signoz expiētia certificati sum⁹:nā dū solito mor ppl⁹us ad pdictū locū oronum ꝛ vigiliaz cā cōueniss:affuit ēt qdā demoniac⁹ de villa q̄ dr beirreut:q nec pietatē agnoscēs nec scelus abhorrēs filiū suū igne cremauerat: hic duris funib⁹ astrict⁹ ad sepulchz sc̄e cunegūdis ita mansuescere cepit:vt furiali morbo absolut⁹ deū oīpotētē laudaret:eiqz cui⁹ ꝑociantꝫ meritꝫ h⁹ accidis se cognouit cū caterua q̄ps̄es exiterat ōbitas laudes declamaret. Igit dū hec cū solēnitate chori ꝛ populi ageret qdā ꝯct⁹ i suburbio de hospitali sci egidij adduct⁹ sanitatē postulabat ꝛ mirificorditer exaudit⁹ qō ꝑcabat obtinuit. Dū signoz fama totū bābergēse locū resplisset ꝯct⁹ de domo cōradi ꝑpositi maioris eccl̄ie sanitatē affectās:ꝛ q̄uis natura i mēbrꝫ ei⁹ oberrass:tñ put potuit velocius reptās venerabili sepulchro se igessit: vbi a dño salutē optataz iuenit. Audiēs h⁹ ēt ꝯct⁹ de domo ottonis i eadē eccl̄ia canonici vēit q̄stoti⁹ ad locuz sepulchri spās sibi ex bñficio gr̄e:sic̄ ceteris subueniri: cui sine mora subuētum eē i xp̄o testamur.

¶De sancta Dorothea.

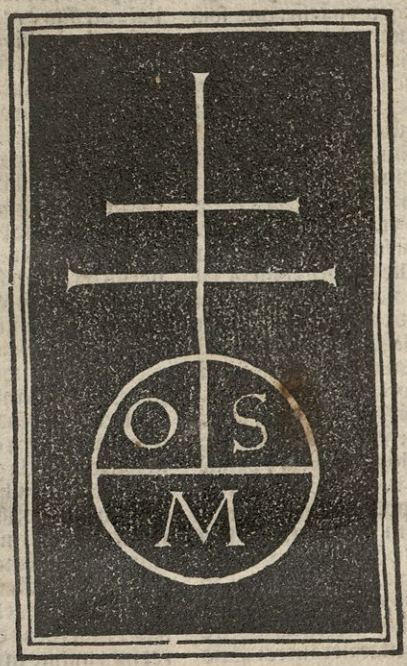
GLoriosa ỽgo ꝛ martyr dorothea ex pre dozo ꝛ mre thea fuit;pgenita ex nobili sāguie senatoz. Illi tpib⁹ viguit psecutio xp̄ianoz i terra romanoz: vi ipe dor⁹ spnēs idola romana ꝺrelinq̄ns ꝑdia cū possessiōib⁹ agrꝫ: vincis:castrꝫ:ac domib⁹ trāsfretauit cū vroze sua ꝛ duab⁹ filiab⁹ cristen ꝛ calistē:ꝛ prexit i regnū capadocie: vbi tq̄z i citatē cesareā ibiq̄z hītās genuit filiā de cui⁹ vita nūc itēdim⁹ loq. Et ipa genita scōz more xp̄ianoz occulte ē baptizata a quodā epo scō q ei nomen iposuit ex pre ꝛ mre cōpositū. Dorothea āt ipa puella ꝛpleta ē spū scō ỽtutib⁹ ꝛ oi pacis disciplīa ībuta formosa valde super oēs puellas regiōis illi⁹:q⁹ inid⁹ ꝛpēs inimic⁹ castitatꝫ diabol⁹ñ sustinēs fabriciū terre ꝑfectū i amore ỽgis Doro.stimulās vt ipaz carnali ꝯpiscētia appeteret q absq̄z cōpoti ōterminatiōe ꝑ dote ꝑdere ipaz legiūo thoro ꝓmittebat. Audiēs h⁹ dulcꝫ Dorothea q̄si lutū terre despicies terrenas diuitias intrepida se xp̄o dsponsatā fatebat. Qō audiēs fabrici⁹ furoꝝ succēsus: mox eā i dolīū plenū feruēti

5.3.4.5.6

hic nudū ⁊ fixū cruci: si me diligis ⁊ seqris nud⁹ ⁊ tue fixus cruci me seqris ⁊ me inuenies. Quo. itellecto ⁊ pluries ponderando: aduertens vero optimum ihesuliū xpi crucifixi vt eo melius ac salubrius negocium posset inueniri. Illō oino totis virib⁹ toto corde dño ihesu dēte disposuit. Et cū seraphic⁹ ille archimādrita Frācisc⁹ vltra oēs alios xpi nuditatē ⁊ crucē fuerit secut⁹ sub eodē frācisco deuot⁹ Bernardin⁹ militare deliberat. Cōtigit ēt dū i eodē mētis agōe posit⁹ eēt ber. ⁊ quā viā eligat mīme itelligēt pissim⁹ ⁊ mi sericors ds q ihesu fugientes ad se nō derelinqt: iz ad vīā dirigit salutarē p⁹ solitā oronē de sero factā cū obdormirz: hāc sibi visionez obtulit. Videbat.n. sibi Bernar. ppe fōtē solonicū eē menia ciuitatis: ⁊ a quētu minor parū distātē videre palatiū quoddā magnū pulchr fenestris plenū: ⁊ ignē itus videbat accēsū: oia fere palatij itestina ꝑburētē: ⁊ p oēs fenestras flāmas excutes ꝓterq; p vnā tm: que sola cū vna camera ab igne ꝓsumpta videbat. Videbat īsup p fenestrā illā itus quēdā vir hitu frācisci idutū q vt fugeret piculū ignis fenestre appropiquāt videbat velle de fenestra se ꝓcipitare: ⁊ cū cerneret mānifestū ꝓcipitij piculū magna voce clamabat. frācisce: ⁊ post clamorē redibat itus: ⁊ iterato vēiebat ad fenestrā cū eadē oīsiōe ꝓcipitatōis: ⁊ pcipitiū timēs eodē mō clamabat frācisce. Et sic ētia vice fecit frācisce clamās ꝓut ꝓma vice ⁊ ſa clamauerat. Cernebat demū totū palatiū fuisse ꝑburtū ꝓter camerā ⁊ fenestrā illā: vbi vir ille frācisc⁹ clamās saluꝰ remānsit. Hec āt reuoluēs aio Bernardin⁹ arbitrat⁹ ē deū sibi hāc visionē dedisse. vt itelligeret cū auxilio seraphici ducis frācisci posse cānales mūdanas atq; diabolicas flāmas euadē. Queritās igr vt sua vota pficiat quē meliorez vir militē frācisci repiret religiosissimū patrē Joannē ristori senēsē ordis miōr inr cor suū iuēit vir magni ihesuliī ꝓbū ⁊ optimū iā sēio ihesu cctū ac lōga exprīctia ⁊ penitē tijs maceratū. Js.n.30. ānis i bosna ꝙ hereticos pugnādo inūerabiles fer ex ill⁹ pp⁹lis baptizauit ad fidē xpi. Ūn senex iā effect⁹ ⁊ tra scā pagrata ad patriā remeādo fer scūs ab oīb⁹ hēbat. Dē cor suum Bnardin⁹ venerabili p̄ri detegit. ⁊ i mānib⁹ suis oi abiecta volūtate totū se posuit: soliditatēq; ihesuliī ⁊ vītatis i illo reppit. Quare post multa colloqa suo fre⁹ ihesulio hitū pauperimi frācisci statuit iduere: ꝓdio mi euāgelica imitat⁹ ihesulia oīa que possidebat possessiões domos ⁊ alia pti vēdēdo: ⁊ pti donādo oēz sbstātiā suā: tū elemosynis: tū maritādis puell' distribuit: vt nudū xp̄z nud⁹ seqret: statutoq; die ingressus sacre religiōis domū octaua die septēbris: die vz natiuitatis Marie vgis gl'iose. senis i eccl'ia ⁊ quētu miōr frūz sci Frā. apd altare mai⁹ p man⁹ ꝑsati venerādissimi p̄is Joānis ristori ac reuerendissimi p̄is galganēsis: tē mistri ac ꝓdicatoris famosissimi magno cū iubilo ⁊ duotōe idut⁹ ē felix Ber. duoto hitu. f. seraphici ducis currētib⁹ ānis ab incarnatōe dñica. 1401. Etas vo Ber. erat ānoz. zz. hitu iā accepto: ⁊ do gratijs āplissimis redditis: ⁊ oblato Ber. sacro altari sicut ātiqua ꝓphetissa āna oblato xpo altari de illo ꝓphetauit: sic ⁊ vir di ioannes ristori de ber. altari oblato ꝓphetauit i hec vba ꝓrūpēs. Ordo nr ve iā din talē receptōez ñ fecit er ꝙ maior fruct⁹ appareat: ⁊ exaltatio ordis sicut de receptōe ista hodie p nos facta de ber. ꝓst paucos dies ihesulio ⁊ hidictōe fret⁹ plibati rligiosissimi p̄is recedēs de senis let⁹ lēis: hillaris ⁊ iocūd⁹ illico se ꝓtulit colūbariū locū i senēsi agro deuotissimū ⁊ aspr̄imū vbi beat⁹ frācisc⁹ morā trahit. Jbi.n. patres optimi ⁊ pauptatis frā. regulā obſuātes morabāt: q tē tēporis rariores quodāmō repiebāt. Ber. pb⁹ tyro illic tāto feruore ⁊ aspritate deo ſuiebat vt apud ipsulū iudiciū mūdāor delirare poti⁹ videbatur ꝙz ſuire do: ⁊ sup̄ vires hūanas ꝙz plurib⁹ asperitatib⁹ ac maceratiōib⁹ vtebat: iz cū stulticia mūdi sepe sepi⁹ q; magna prudētia sit i ihespectu dī mūdo ber. iā excecat⁹ illū ñ vidēs ñ audiēs solūmō que placita do forēt itētissio ei⁹ feruore ihesequebat: pfessus ē regulā pauptatis frācisci obediētie ⁊ castitatis viculū reuoluto āno. eodē die natiuitatis virgis gl'ose missā cātauit. Anno. vz. 1404. ⁊ ꝑdicare cepit: ibi astātib⁹ quicinis: ⁊ cū post ānos ꝓfessiōis senas vēiret a rectore hospital' de scala postulauit heremitoriū bti honofrij de la capriola ꝓpe ciuitatē. vt ibi pauperculuz nidum ꝓse ⁊ sociis hret. recolēs venerād⁹ recto: Joānes iādaron⁹ obsequū imortale ⁊ ppetuo recolēdū a ber. p̄stitū hospitali eidē tpe magne pestis iā dicte libentissime capl'ari ter ⁊ plēit locū illū dōauit fri ber. ꝓ se ⁊ frib⁹ vniersis seraphici frā. de obſuātia nūcupatis cū recognitōe cerei tīs vni⁹ libre singul' ānis i festo ānūciatiōis seu icarnatiōis dñice: q oli āgust⁹ ⁊ pauperim⁹ locus ab ede dī gra ⁊ auxilio ciuiū āplificat⁹ eccl'iā plchrā hz ⁊ deuotā cū plchro ⁊ capaci quētu ⁊ amplis horis. Mirabil' fuit ber. i religione. mirabilia enī fecit i vita sua: ꝑdicator ꝓmus exēplar diaboli stimulus ⁊ cōtra eus sedulus atq; icōcussus pugilmaria ⁊ stupēda gesta diuia potius ihesu hūana opatus ē deus per illū ne dū vniuerse italie sz vniuerso fer mūdo notissima: sz bonor opez ꝓmiato: ⁊ remunerato: eternus de⁹ ber. optimū vinee operariuz ⁊ agricolā mercede dignū pp tot labores īmēsos cōsolari voluit. Illā cū vltimo ber. massano suos vbi ortus erat suis ꝑdicatiōibus cōsolasset: ⁊ senas venisz hinc discedēs vt i regno apulie ꝑdicaret infirmitate in itinere suo ꝓcretus apud ciuitatē de reate applicauit aglā felicē aprutij ciuitatē vbi cū p⁹ paucos dies appropiquāt hora q spiraret ad dñz: morte sui p̄is frācisci sequēs se poni fec in terrā ⁊ statim ihesu ridēs spiranit ad celos. vz. ad deuz q misat illū i vigilia ascēsionis dñice. die mercurij hora. zz. in q die per fres ātiphona illa dicebat oc currēs. ihesu mānifestani noīn tuum hōibus: quos. d. m. e. a. p. ⁊ nō ꝓ mundo: ga ego ad te venio. Dixit bernardinus in scio ānis. zz. in religiōe annis. 41. mēsibus. 8. diebus. 11. horis. zz. cōputatis omnibus stetit i mūdo ānis. 63. mīsib⁹. 8. diebus. 11. horis. zz. Jn celo āt i ppetuū vixit apd dz: cui sit sp la⁹ Āmē.

Venetijs. tertio nonas nouembris. 1488. De Bergamo

Hain: 4



Octavianus Scotus de
Modoetia.